Version marts 2024

John Rosenskjold Jacobsen

Bog 1

Sang, Guitar

Bog 0: Register
Bog 1: Sang, Guitar
Bog 2: Sang, Guitar, Instrument
Bog 3: Sang, Becifring
Bog 4: Sang, Klaver
Bog 5: Kor
Bog 6: Guitar, Instrument
Bog 7: Ensemble, forskellige besætninger
Bog 8: Solo klaver, klaver med ensemble
Bog 9: Solo guitar
Bog 10: 2 guitarer
Bog 11: 3 guitarer
Bog 12: 4 guitarer

Afrikas badevand

Version I

Musik: John Jacobsen
Tekst: Jesper Møller-Andersen

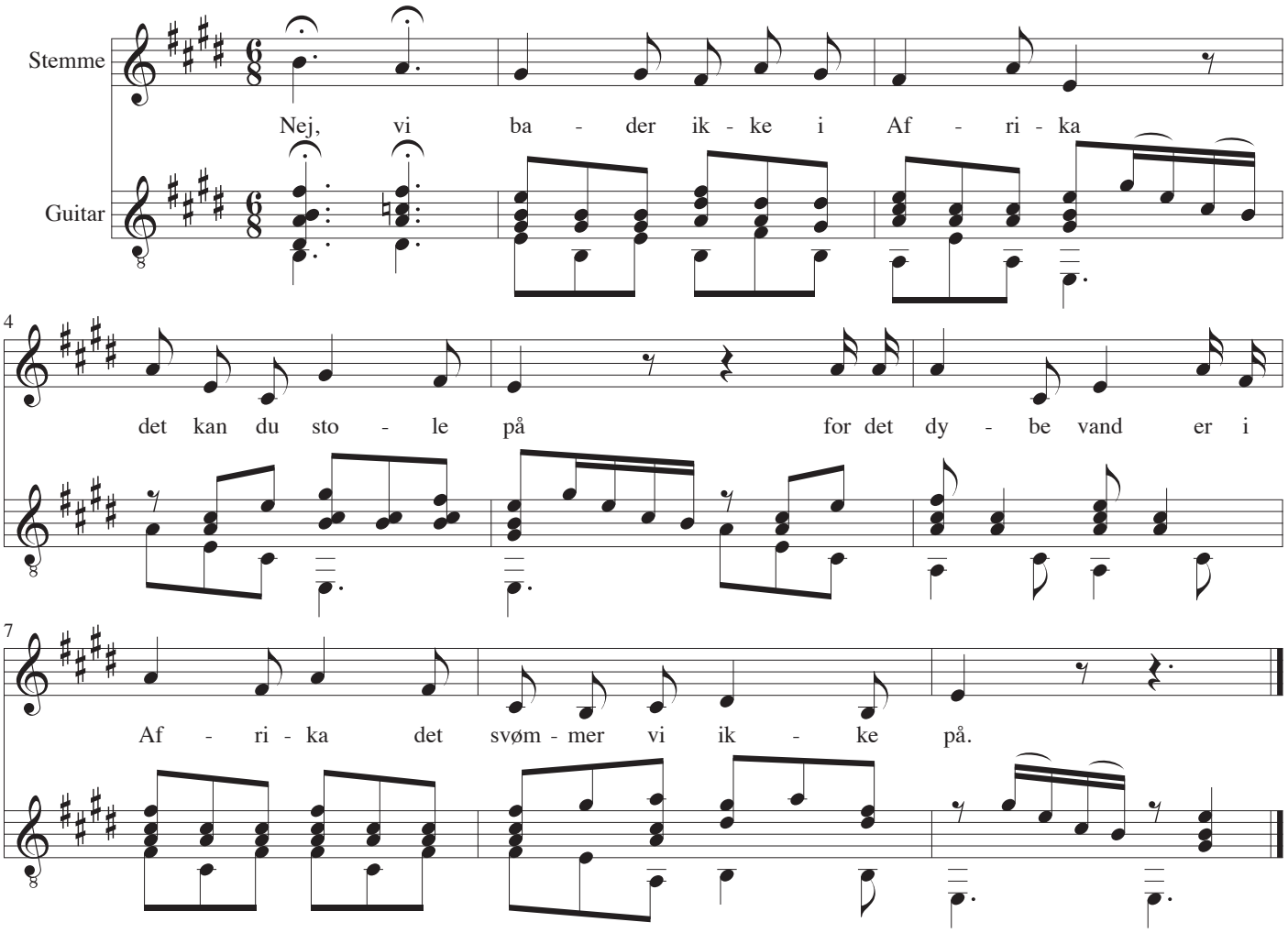

1.
Nej, vi bader ikke i Afrika
det kan du stole på
for det dybe vand er i Afrika
det svømmer vi ikke på.

2.
Der er mange løver i Afrika
det kan du stole på
krokodiller svømmer i Afrika
og napper din storetå.

3.
Elefanter larmer i Afrika
det kan du stole på
og giraffer løber i Afrika
hvis ikke de går i stå.

4.
Ja og aben sidder med rumpen rød
det kan du stole på
og den plukker en kæmpe kokosnød
som andre ikke kan nå.

5.
Der er mange fugle i Afrika
det kan du stole på
ja, og fugle bader i Afrika
hvad fuglene gerne må.

6.
Men de danske fugle får sure tær
det kan du stole på
for om vin'tren kan ingen bade her
og vaske sin fugletå.

7.
Nå, men så tar de ned til Afrika
alle fugle, der kan
og de bader sammen i Afrika
i Afrikas dybe vand.

Afrikas badevand

Version 2

Musik: John Jacobsen
Tekst: Jesper Møller-Andersen

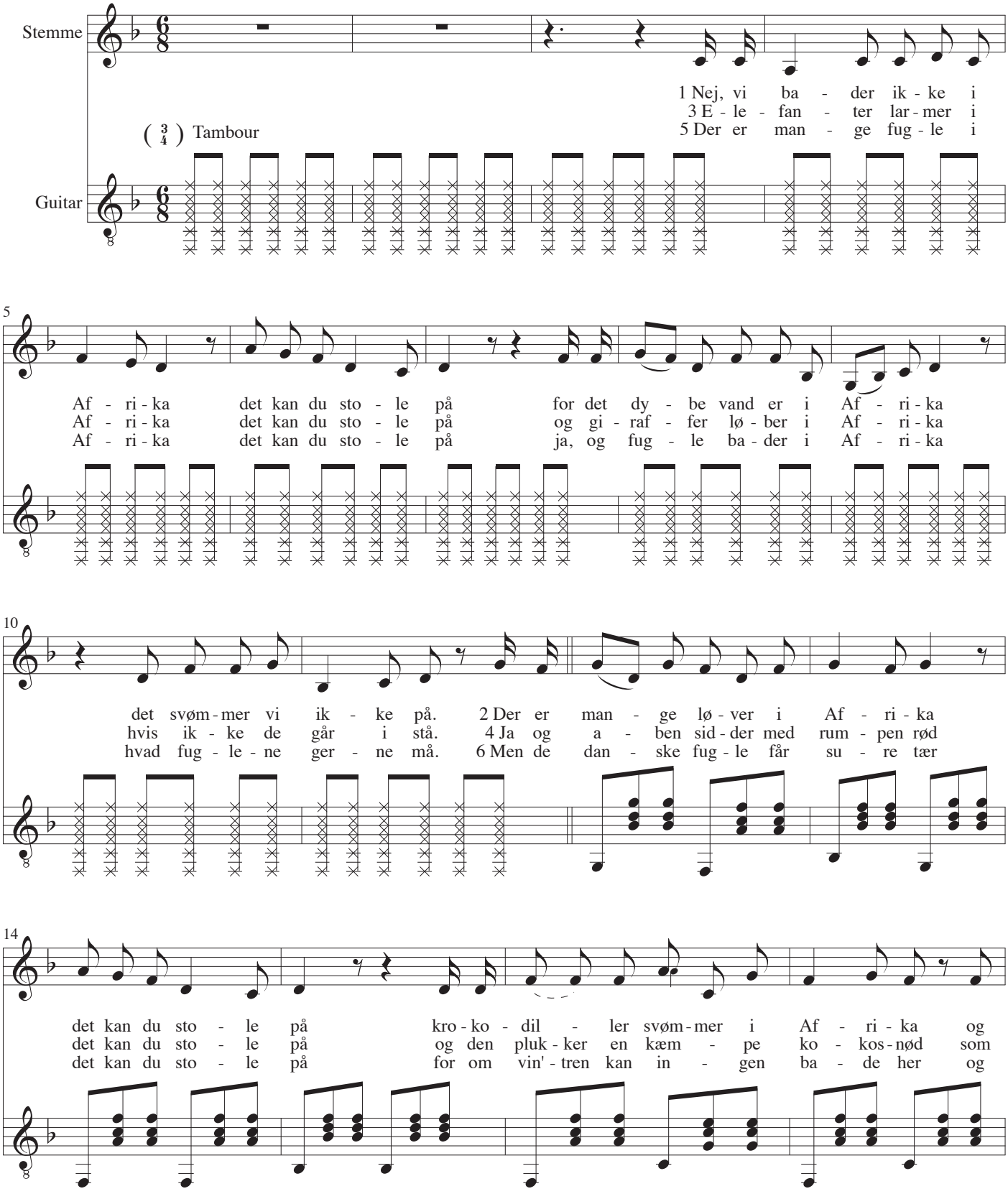

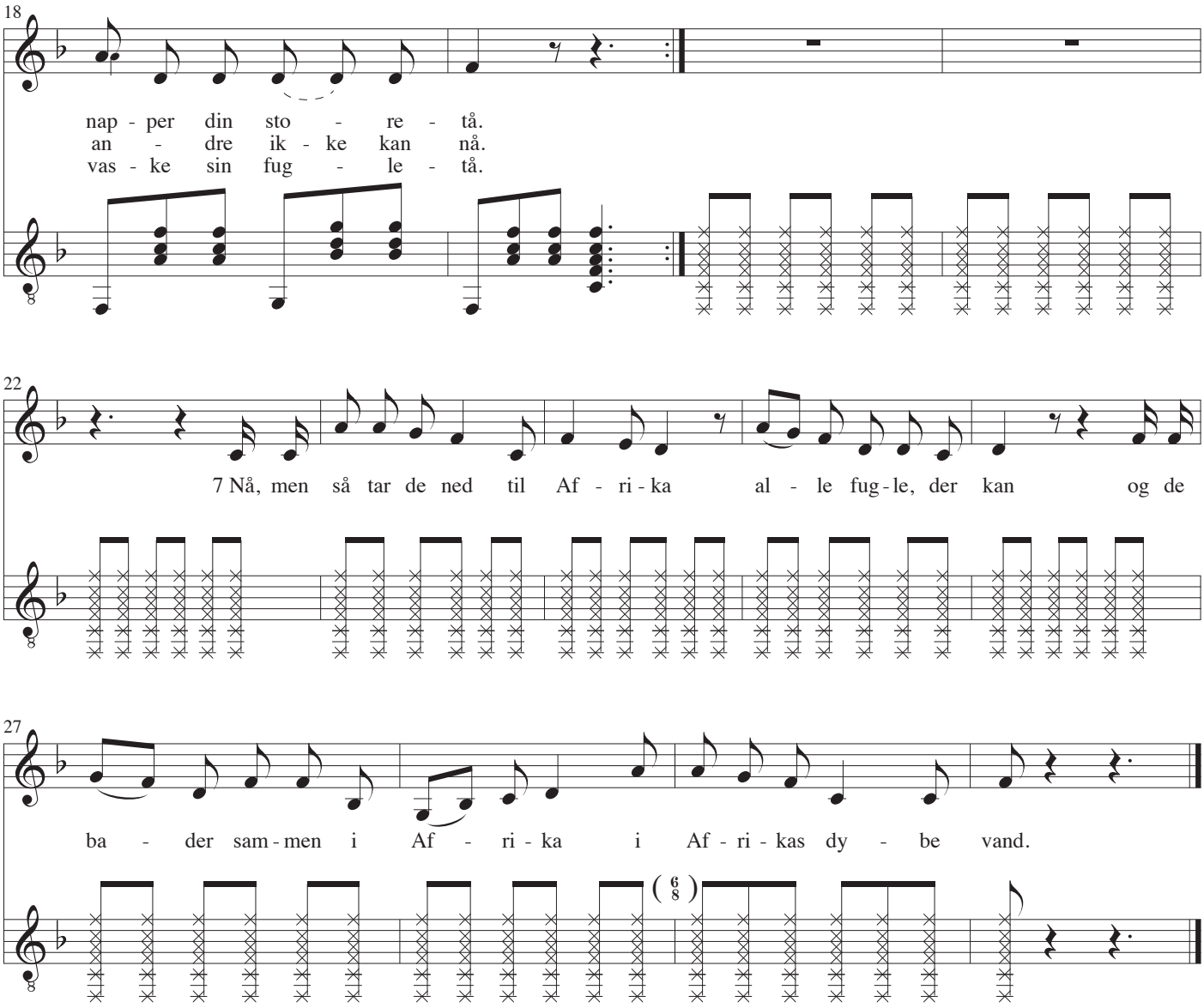
18
nap - per din sto - re - tå.
an - dre ik - ke kan nå.
vas - ke sin fug - le - tå.
22
7 Nå, men så tar de ned til Af - ri - ka al - le fug - le, der kan og de
27
ba - der sam - men i Af - ri - ka i Af - ri - kas dy - be vand.
6/8

Kanesang

Musik: John Jacobsen
Tekst: Jesper Møller-Andersen

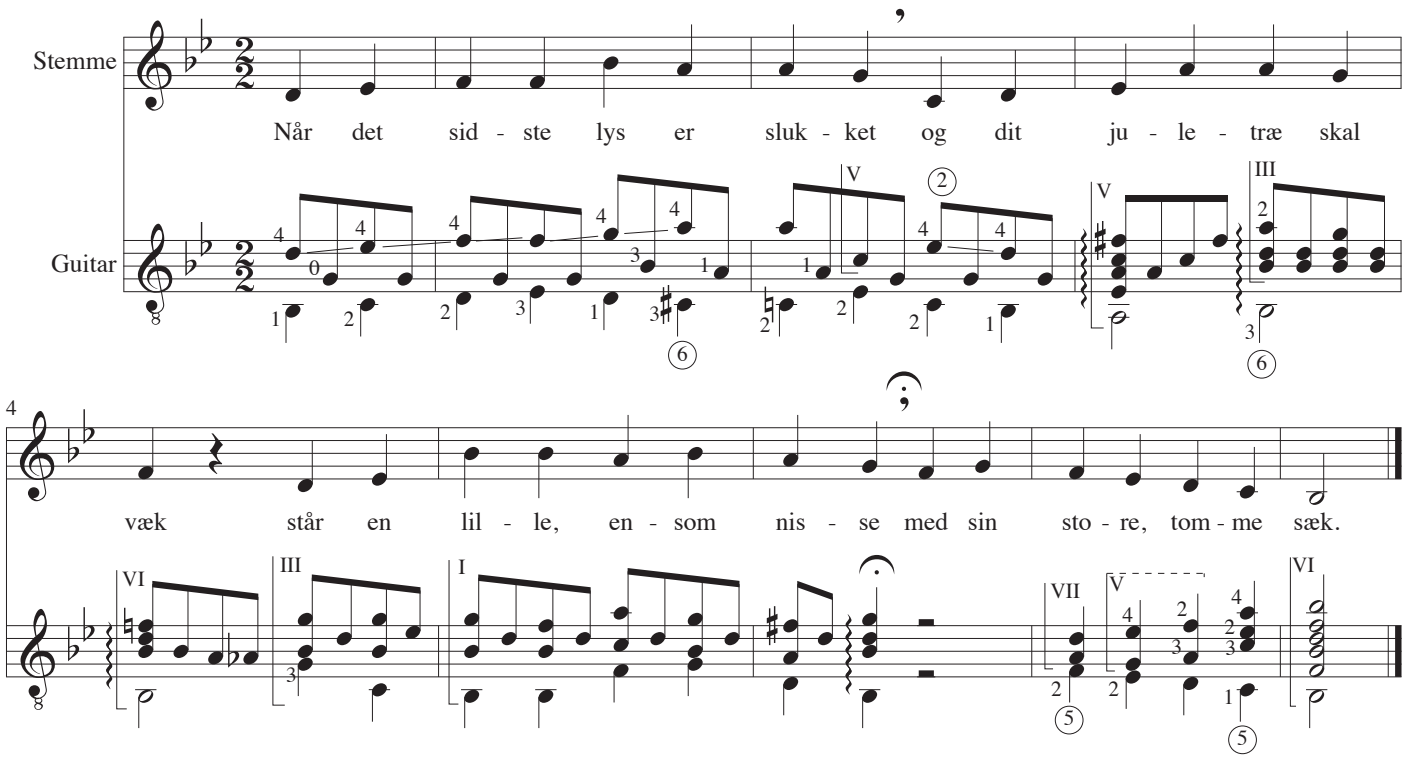

1.
Når det sidste lys er slukket
og dit juletræ skal væk
står en lille, ensom nisse
med sin store, tomme sæk.

2.
Der er ikke mer at gøre
og ham gider ingen se
han skal nå den sidste kane
og nu venter han på sne.

3.
På den lange, lange rejse
dukker nissetårer frem
han skal hjem og være stille
i det stille nissehjem.

4.
Der er ingen glade lyde
ingen munter julesnak
kun det store ur i stuen
det som langsomt si'r: tik-tak.

5.
Se nu standser de ved huset
og så trasker han derhen
Nissen ved, at han skal vente
til vi ønsker ham igen.

Der stode tre skalke

Melodi: Anonym
Tekst: Anonym
Guitar: John Jacobsen, 1984

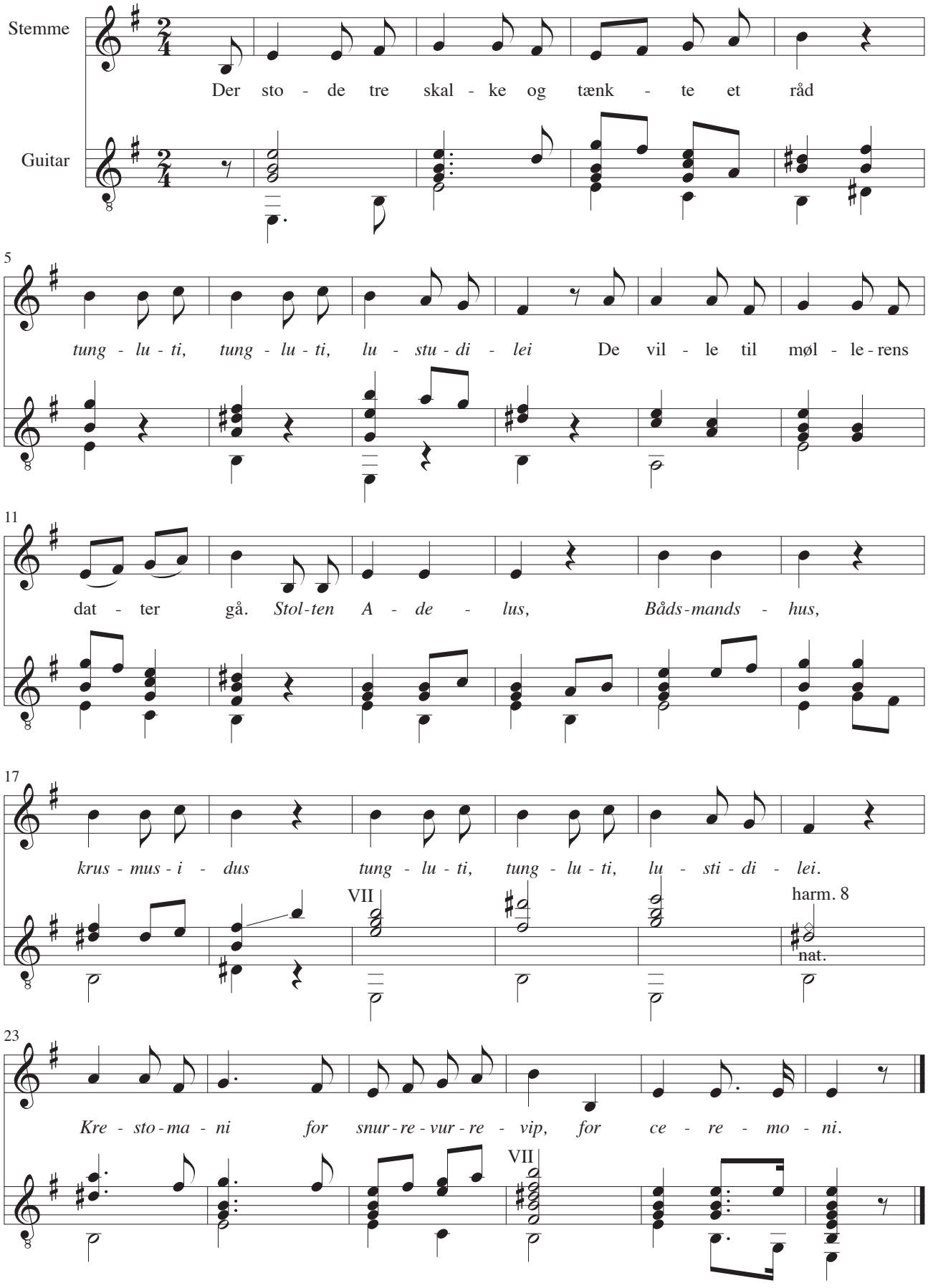

1.
Der stode tre skalke og tænkte et råd
tung-lu-ti, tung-lu-ti, lu-stu-di-lei.
De ville til møllerens datter gå.
Stolten Adelus, Bådsmandshus, krus-mus-i-dus
tung-lu-ti, tung-lu-ti, lu-sti-di-lei.
Krestomani for snurrevurrevip, for ceremoni.

2.
De tog den tredje og stopped i en sæk,
så bare de ham over mølleens bæk.

3.
"Og hør, du møller, så fager og fin,
du male hveden og rugen min".

4.
"Sæt sækken dér i kammeret hen,
der kommer slet ingen rotter til den".

5.
Og da det blev mørkt i hver en vrå,
så kom han frem, som i sækken lå.

Fra A.P. Berggreen *Danske Folkesange og Melodier*.
Nr. 1 fra 1869.
Sangen er kendt siden det 16. århundrede og måske endda tidligere.

Det var en lørdag aften

Melodi: Anonym
Tekst: Anonym
Guitar: John Jacobsen, 1984

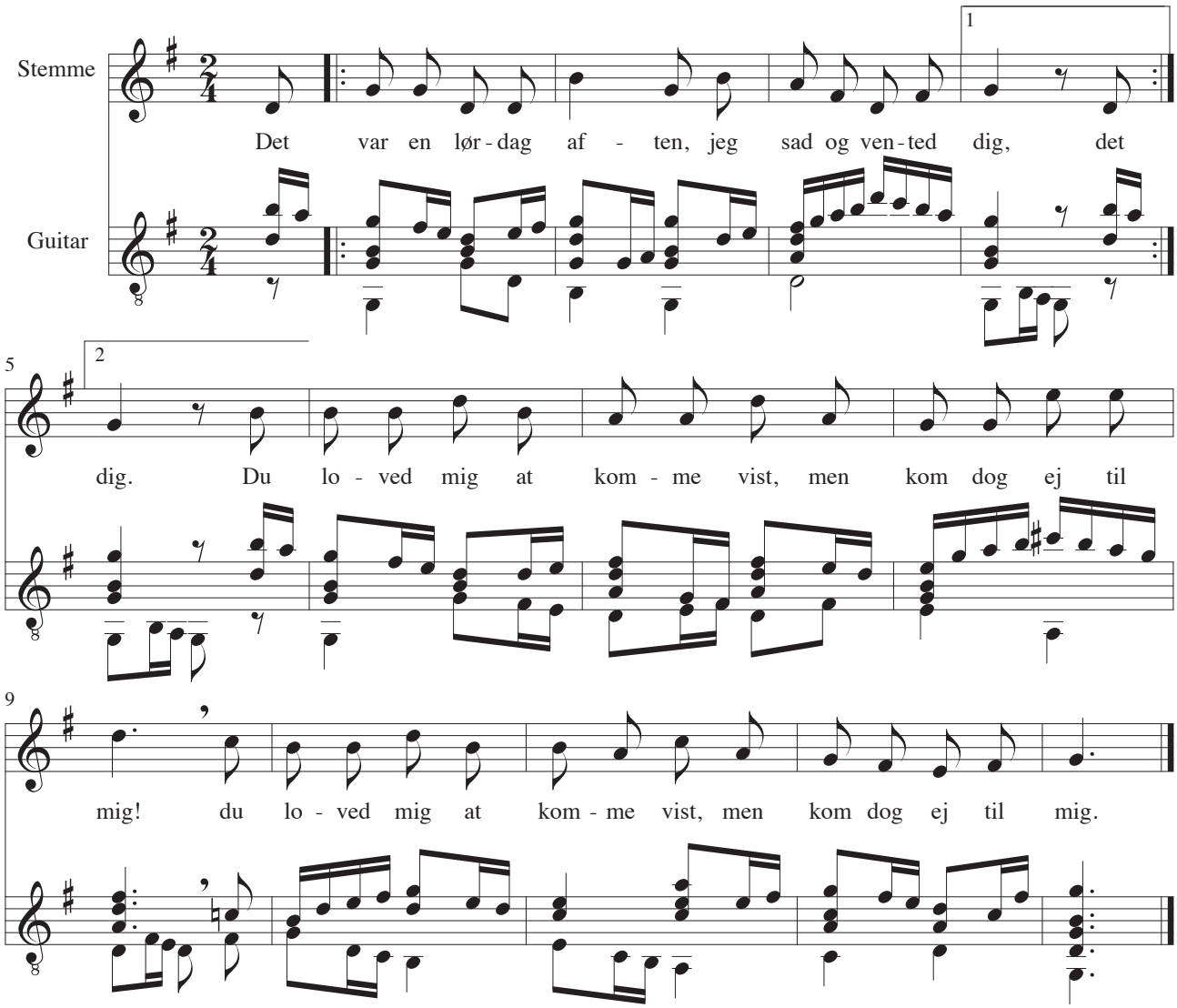

1.
/: Det var en lørdag aften,
jeg sad og vented dig. :/
/: Du loved mig at komme vist,
men kom dog ej til mig. :/

2.
Jeg lagde mig på sengen
og græd så bitterlig.
Og hver en gang at døren gik,
jeg tro'de det var dig.

3.
Jeg stod op søndag morgen
og flettede mit hår,
så gik jeg mig til kirken hen
og om den kirkegård.

4.
Men du kom ej til kirke
og ej i kirken ind.
For du har få't en anden kær
og slaget mig af sind.

5.
Jeg gik mig hjem så ene
hen ad den kirkesti,
og hvert et spor på stien var,
dér faldt min tåre i.

6.
De røde bånd og skønne
som du engang mig gav,
dem bærer jeg ret aldrig mer,
jeg stunder til min grav.

7.
Hvor kan man plukke roser,
hvor ingen roser gror!
Hvor kan man finde kærlighed,
hvor kærlighed ej bor!

8.
Jeg ville roser plukke,
jeg plukker ingen fler,
jeg elsked dig så inderlig,
jeg elsker aldrig mer!

Gendigtet af Svend Grundtvig.
Fra *Nye og gamle viser af og for danske folk af* P. O. Boisen, 1849.

Dronning dagmars død

Melodi: Anonym
Tekst: Anonym
Guitar: John Jacobsen, 1984

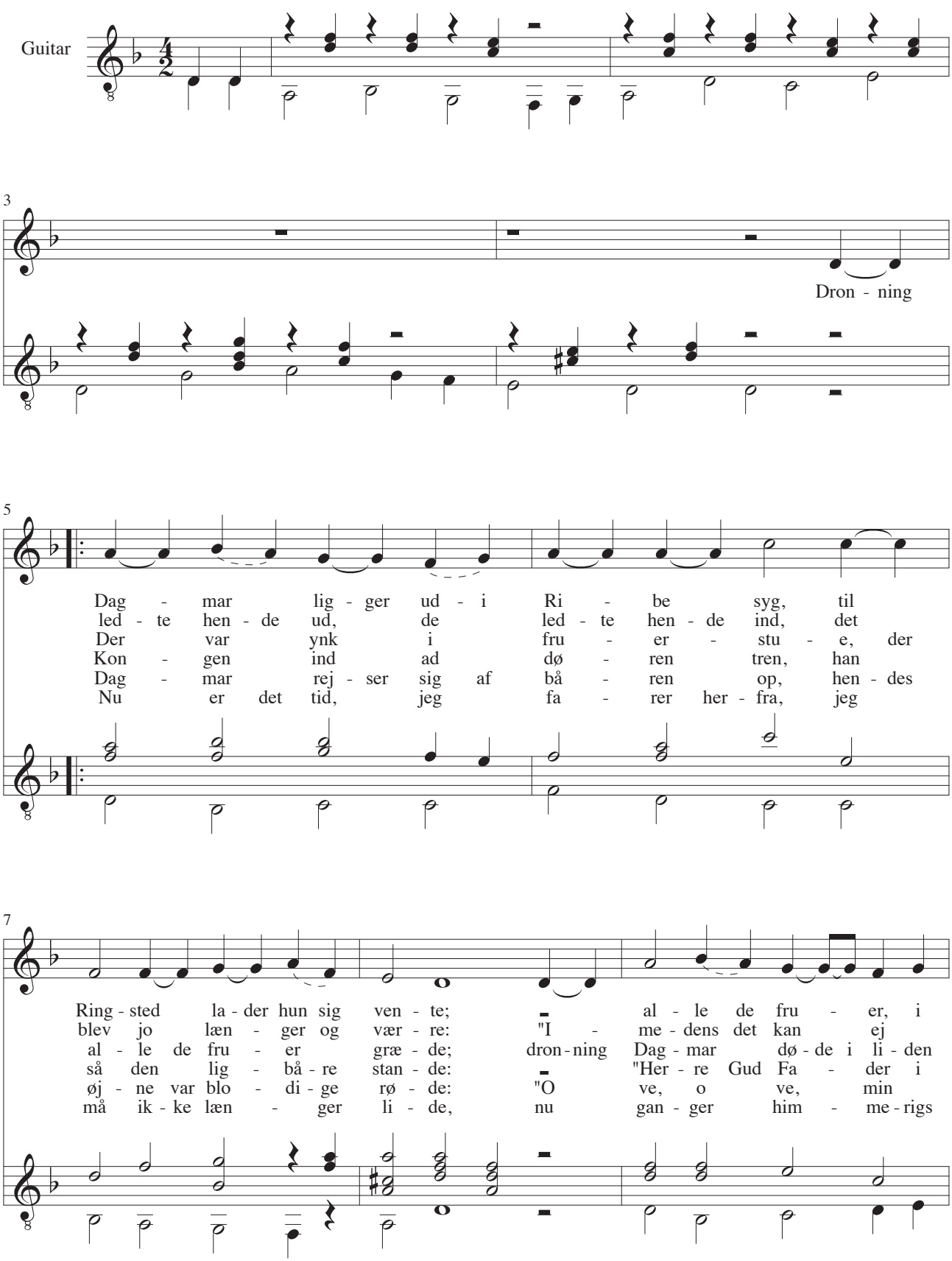

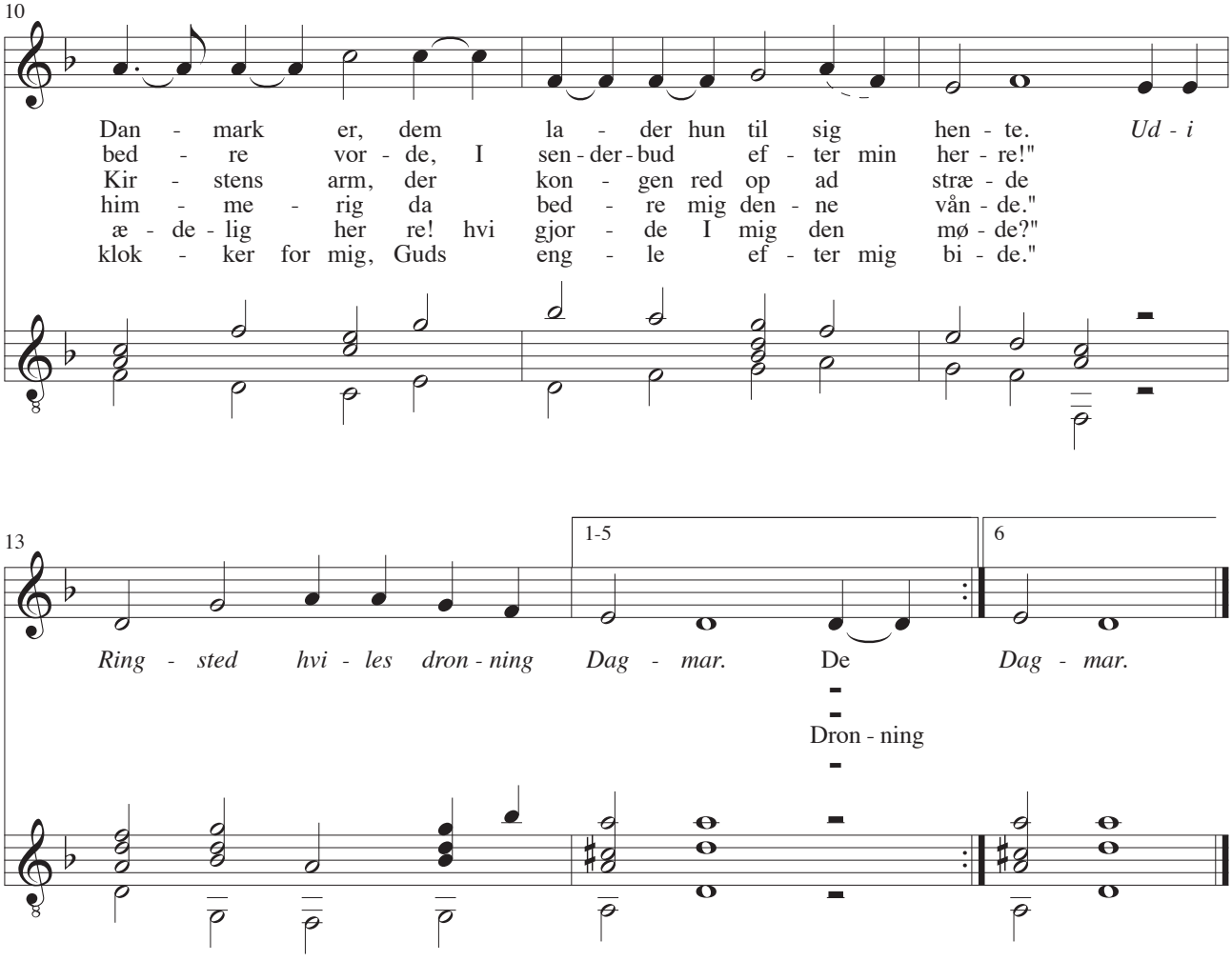
10
Dan - mark er, dem la - der hun til sig hen - te. Ud - i
bed - re vor - de, I sen - der - bud ef - ter min her - re!"
Kir - stens arm, der kon - gen red op ad stræ - de
him - me - rig da bed - re mig den - ne vån - de."
æ - de - lig her re! hvi gjor - de I mig den mø - de?"
klok - ker for mig, Guds eng - le ef - ter mig bi - de."
13
1-5
6
Ring - sted hvi - les dron - ning Dag - mar. De Dag - mar.
Dron - ning

En yndig og frydefuld sommertid

Melodi: Anonym
Tekst: Anonym
Guitar: John Jacobsen, 1984

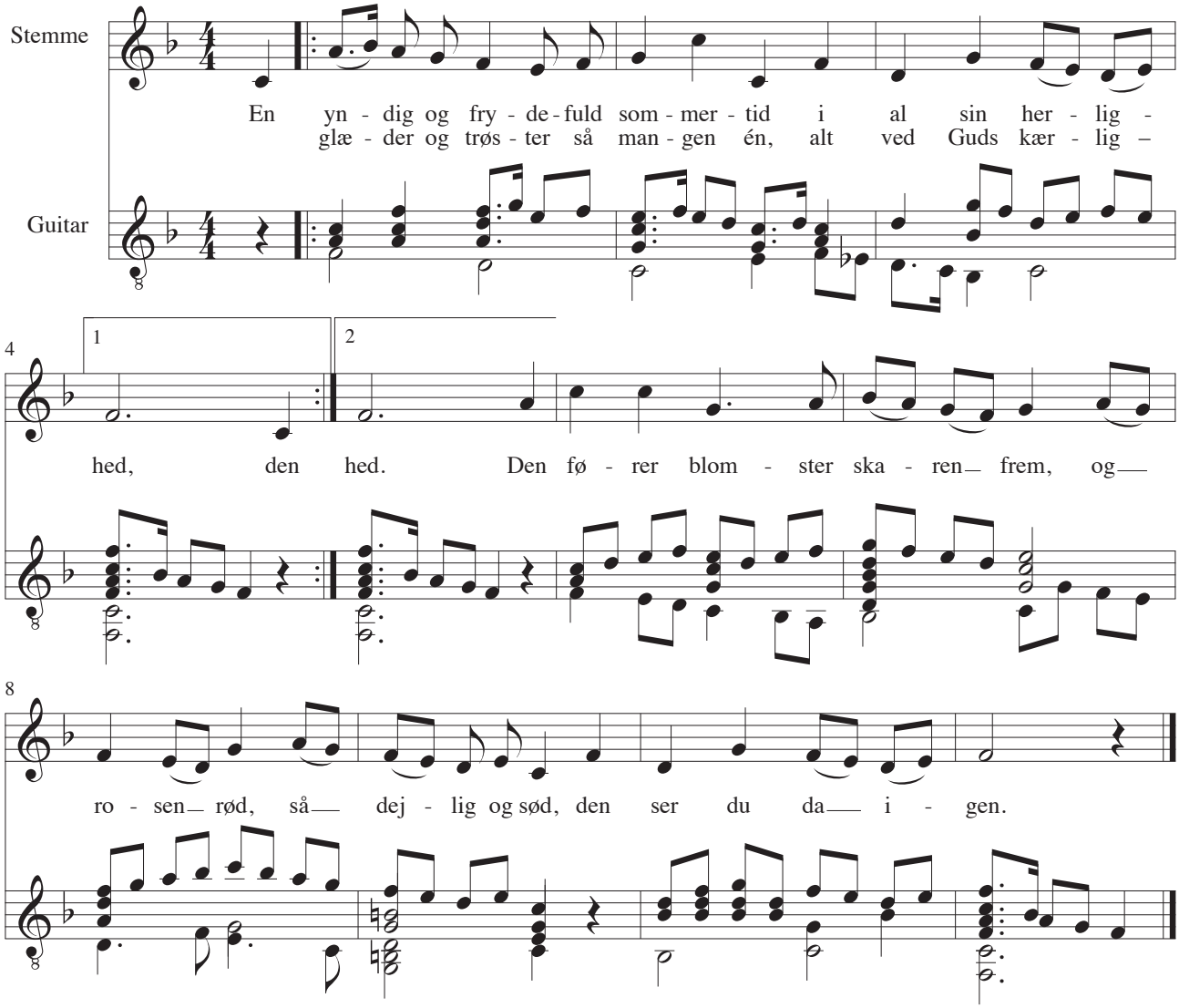

1.
En yndig og frydefuld sommertid
i al sin herlighed,
den glæder og trøster så mangen 'en,
alt ved Guds kærlighed.
Den fører blomsterskaren frem,
og rosen rød, så dejlig og sød,
den ser du da igen.

2.
Blandt alle disse blommer véd jeg én,
en rose for dem alle,
udsprungen af en dejlig gren,
udaf en yndig stamme.
Vel er der mange smukke til,
men jeg for sandhed sige vil:
Han overgår dem alle.

3.
Går jeg om dagen ud eller ind,
ihvor det være må,
da er du stedse i mit sind,
om natten ligeså.
Og når jeg sover sødelig,
om dig jeg drømmer lykkelig,
ret som du hos mig var.

Fra egnen omrkring Mariager. Teksten blev gengivet af A.P. Berggreen i
Danske Folkesange og Melodier.
1869, nr. 106 v. 1, 2 og 5 (verse 3 ovenfor)

Goj awten

Melodi: Anonym
Tekst: Anonym
Guitar: John Jacobsen, 1984

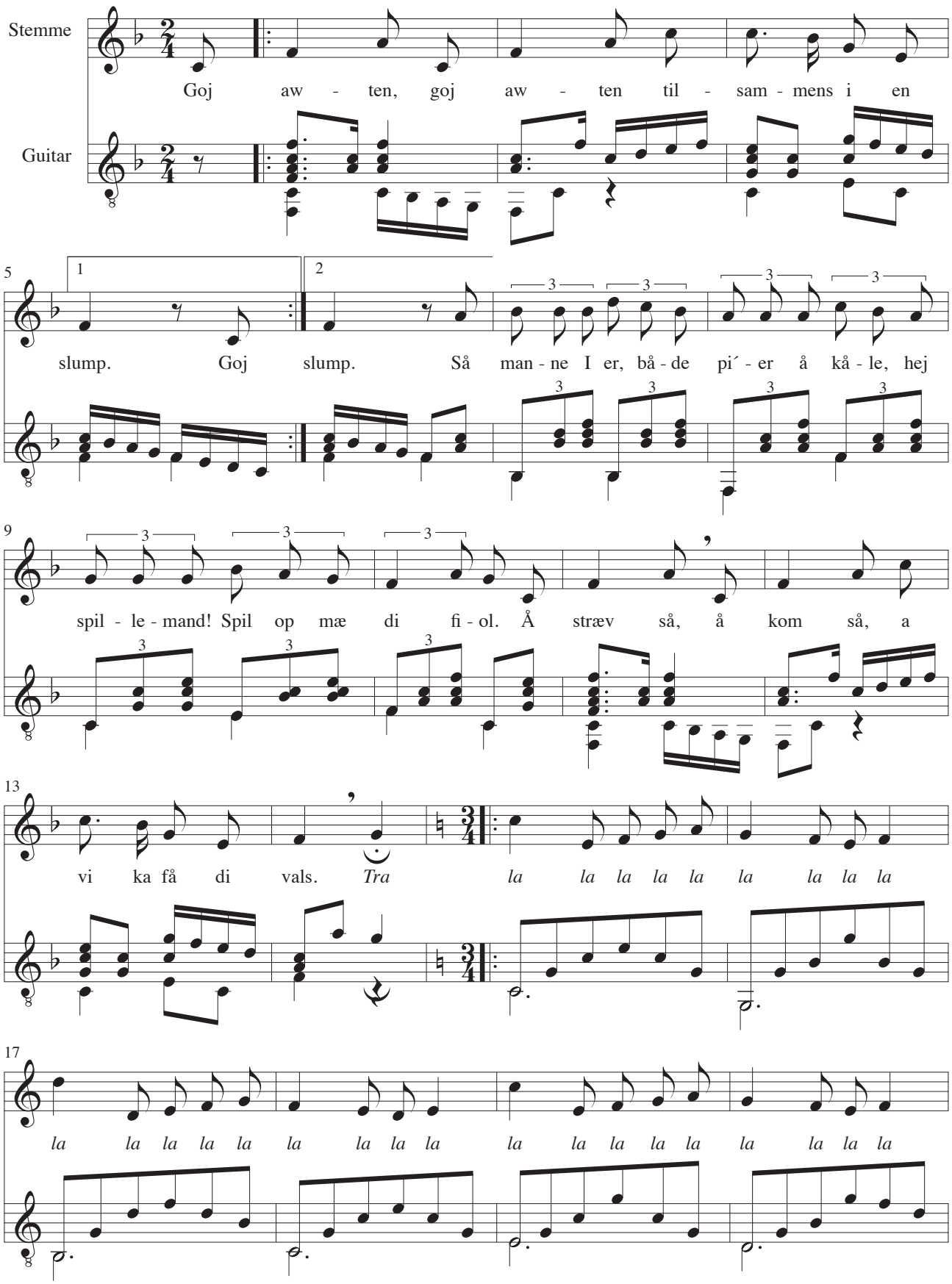

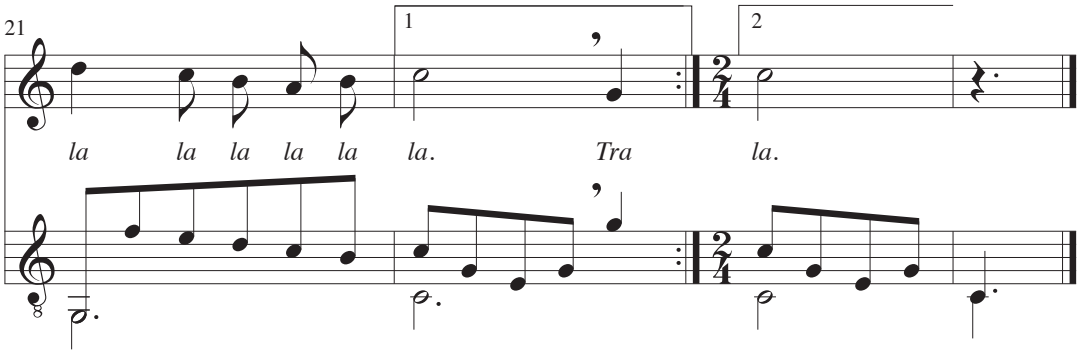

1.
Goj Awten, goj awten tilsammens i en slump.
Sp manne I er, både piér å kåle,
hej spillemand! spil op mæ di fiol.
Å stræv så, å kom så, a vi ka få di vals.
Tra la la ...

2.
Å hva' var det nu, å hva var det du spielt den hier gång?
A ka it hør musikken for nævren å knævren,
a dans mæ di pi'er det vil a så gjaen.

3.
O Staffen, o staffen, di pols, di ka a it.
A vil sidde mej ne å vil tål mæ di søster,
I anne ka dans li så læng som I lyster.

Hr. Oluf han rider

Melodi: Anonym
Tekst: Anonym
Guitar: John Jacobsen, 1984

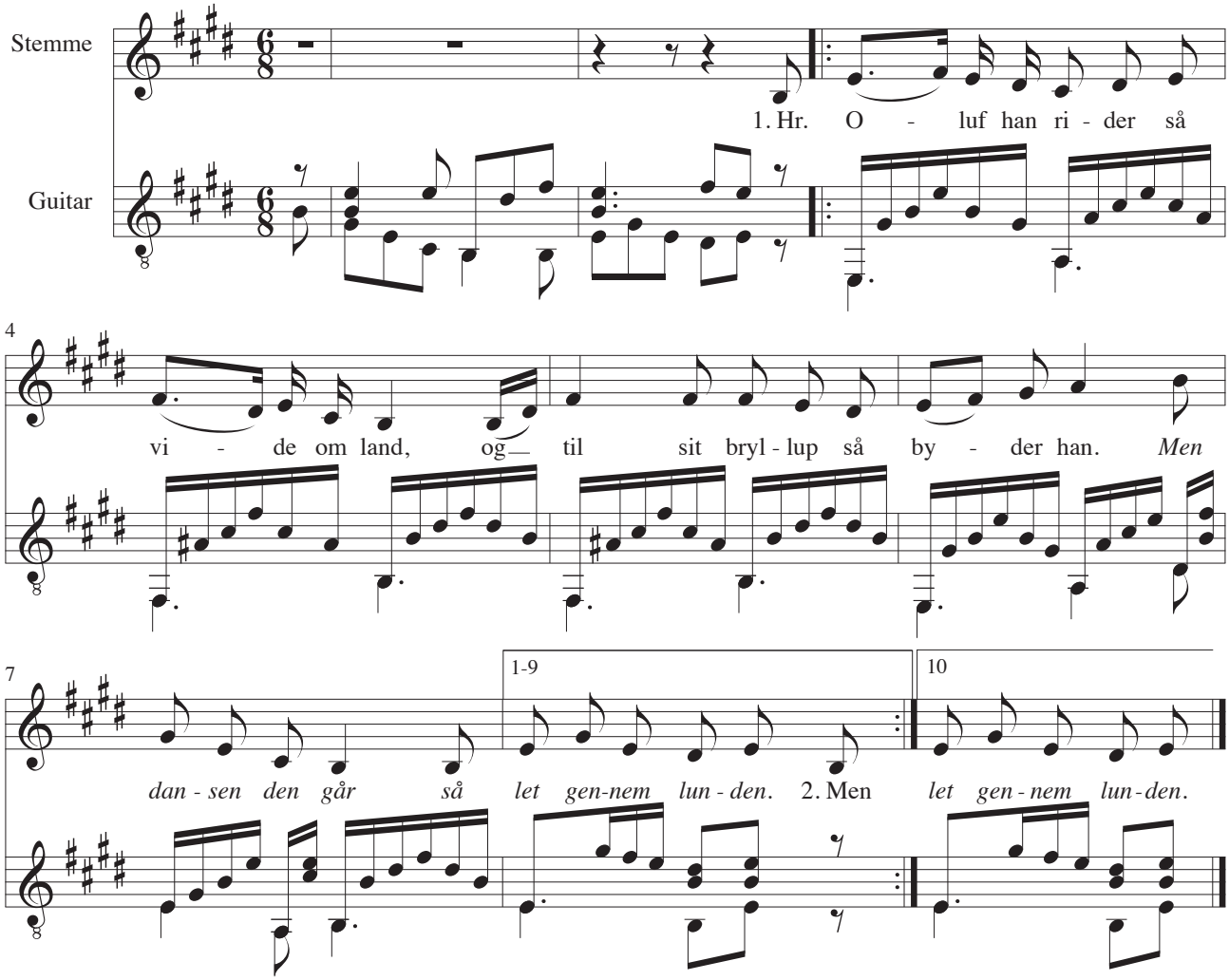

1.
Hr. Oluf han rider så viden om land,
og til sit bryllup så byder han.
Men dansen den går så let gennem lunden.

2.
Men alt som han kom udi lunden så grøn,
en elverdans går der let og skøn.

3.
Der dansede fire, der dansede fem,
den elvermø rækker hånden frem:

4.
"Og hør du, hr. Oluf! træd dansen med mig,
så fagre gaver giver jeg dig!".

5.
"Slet ikke jeg tør, og slet ikke jeg må,
i morgen så skal mit bryllup stå".

6.
"Og vil du ej træde i dansen med mig,
så ond en sot skal da følge dig!".

7.
Så slog hun ham over hans hærde så god,
så slaget gjaldt i hans hjerterod.

8.
"Du ride nu hjem til din fæstemø kær,
og glem nu ikke din bryllupsfærd".

9.
Det skete, før dagen blev lys udi gård:
bleg lå hr. Oluf på sorten bår.

10.
Det var sig hr. Oluf og hans fæstemø huld,
de to kom sammen i sorten muld.

I Skovens dybe stille ro

Melodi: Anonym
Tekst: Fritz Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1984

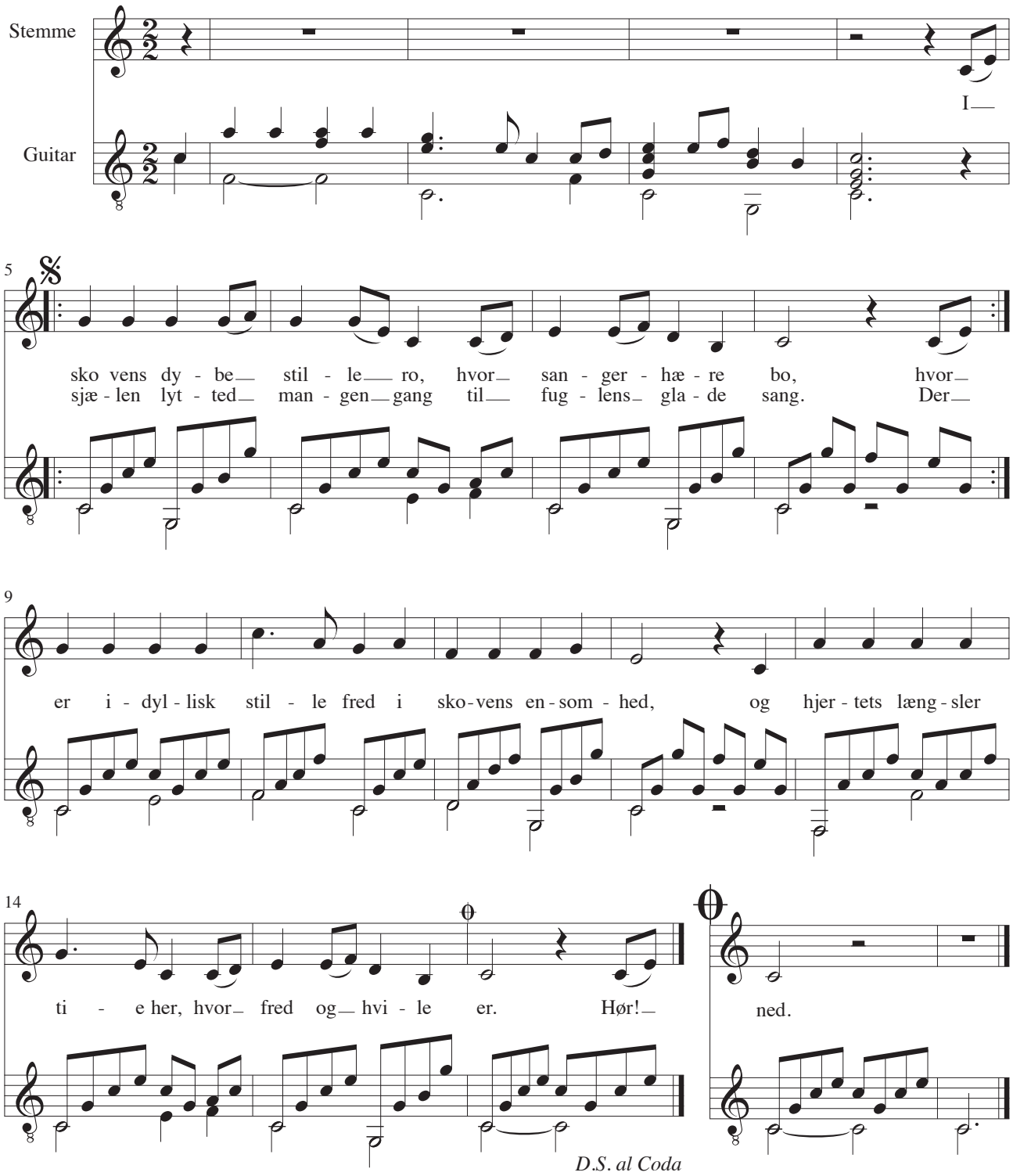

1.
I skovens dybe stille ro,
hvor sangerhære bo,
hvor sjælen lytted mangen gang
til fuglens glade sang.
Der er idyllisk stille fred
i skovens ensomhed,
og hjertets længsler tie her,
hvor fred og hvile er.

2.
Hør! landsbyklokken lyder ned,
bebuder aftenfred,
småfuglen, før den går til blund
end kvidrer lidt en stund.
I mosen kvækker højt en frø
stærkt damper mark og sø,
nu klokken tier - aftnens fred
sig stille sænker ned.

Anonym fra 1864
Sangen blev for en tid tilskrevet H. C. Andersen, måske på grund af publikationen *To og trestemmige sange til skolebrug*, hvor sangen var bragt under mærket "A" i den 2. udgave fra 1864.

Jeg går i tusind tanker

Melodi: Anonym
Tekst: Anonym
Guitar: John Jacobsen, 1984

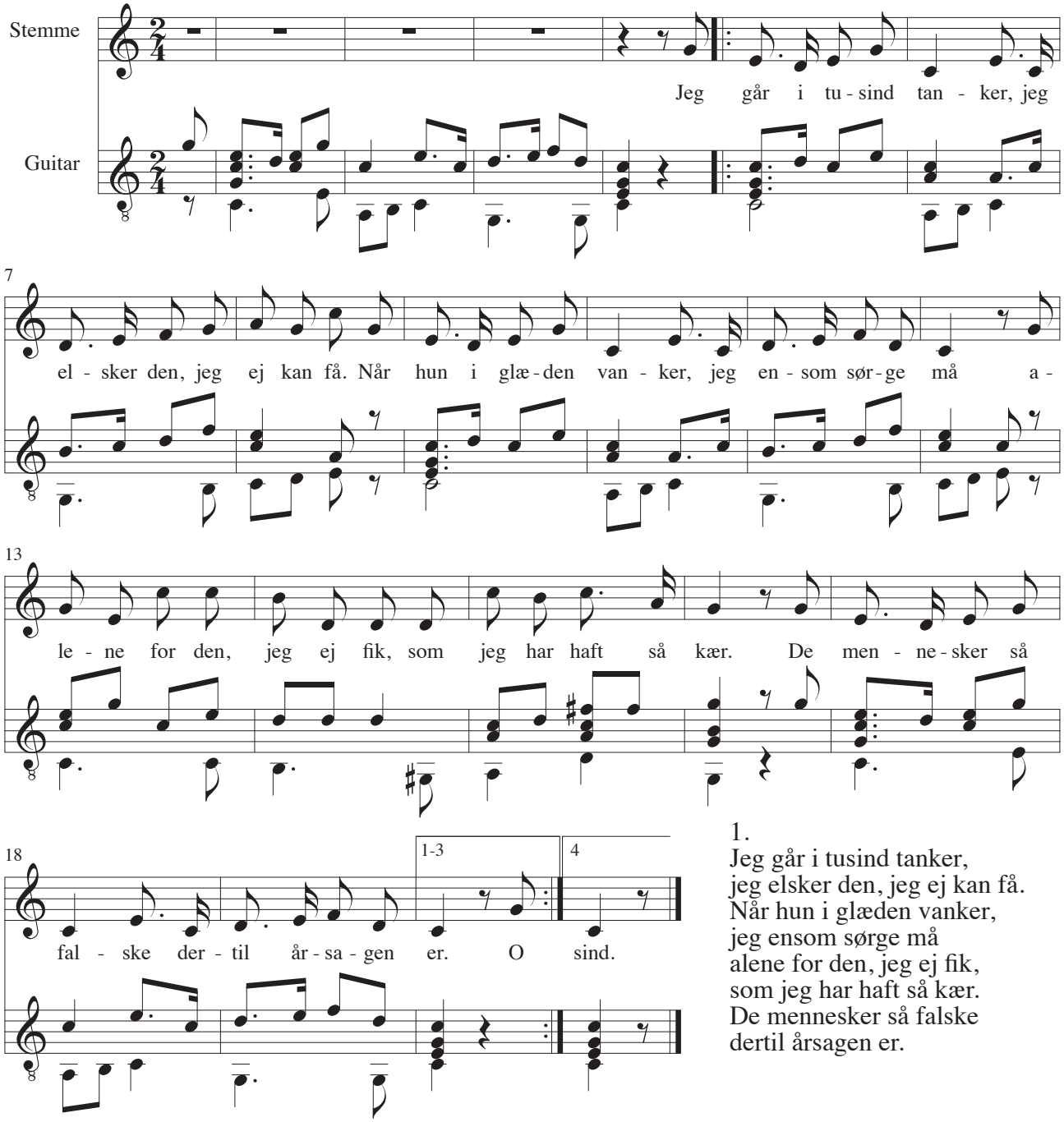

1.
Jeg går i tusind tanker,
jeg elsker den, jeg ej kan få.
Når hun i glæden vanker,
jeg ensom sørge må
alene for den, jeg ej fik,
som jeg har haft så kær.
De mennesker så falske
dertil årsagen er.

2.
O ve, for hård en skæbne,
mit hjerte er af sorgen klemt.
Den ven, jeg mig udvalgte,
hun har mig nu forglemt.
Jeg finder ingen anden ven,
som dæmpe kan min kval.
Jeg sørger og studerer,
og jeg er næsten gal.

3.
Jeg så vel mange andre,
men det kan ikke nytte mig.
Hvor jeg i verden vandrer,
min tanke er hos dig.
Om natten, når jeg hviler mig,
du for mig svæver om.
O ve, for en ulykke,
at jeg til verden kom.

4.
Se blomsterne de skønne,
hvor dejligt de på marken stå,
jeg sørger mig til døde
for den jeg ej kan få.
Ja, om jeg må i døden gå,
da bliver sorgen din.
Ret aldrig udi verden
går du ud af mit sind.

Jeg gik mig ud en sommerdag

Melodi: Anonym
Tekst: Anonym
Guitar: John Jacobsen, 1984

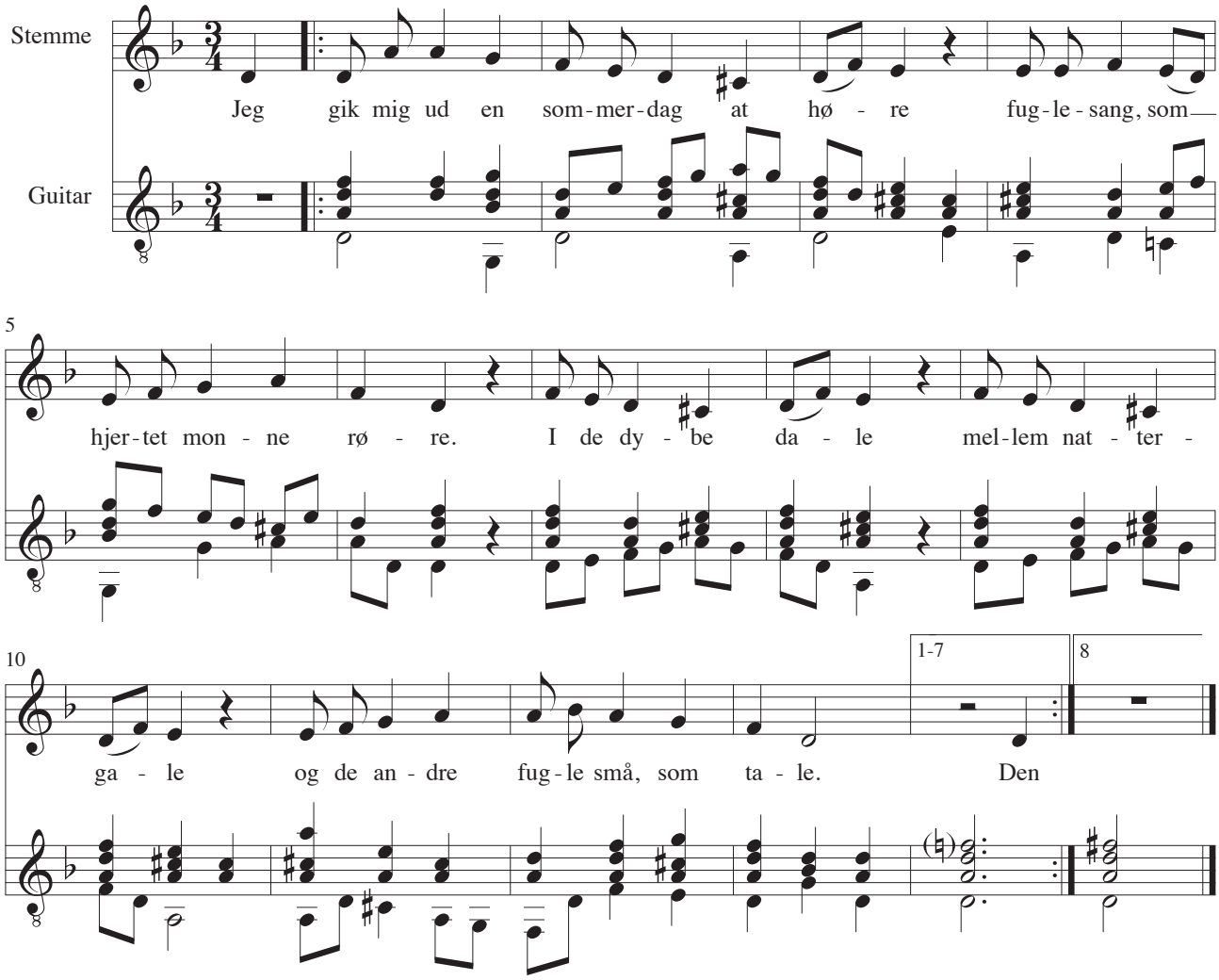

1.
Jeg gik mig ud en sommerdag at høre
fuglesang, som hjertet monne røre.
I de dybe dale
mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.

2.
Den allermindste fugl af dem der vare,
sang fra træet ned i toner klare.

3.
"Mens ungersvenden" sang den "grunder ene,
længes én imellem løv og grene".

4.
"Hen under løvet gå de lune vinde,
der skal du din hjertenskære finde".

5.
Hav tak, du lille fugl, der sang med ære,
stillede min længsel og begære.

6.
Af større vé kan verden ikke trænges
end at skilles, når man såre længes.

7.
En større fryd kan verden ikke bære
end at samles med sin hjertenskære.

Jeg kan se på dine øjne

Melodi: Anonym
Tekst: Anonym
Guitar: John Jacobsen, 1984

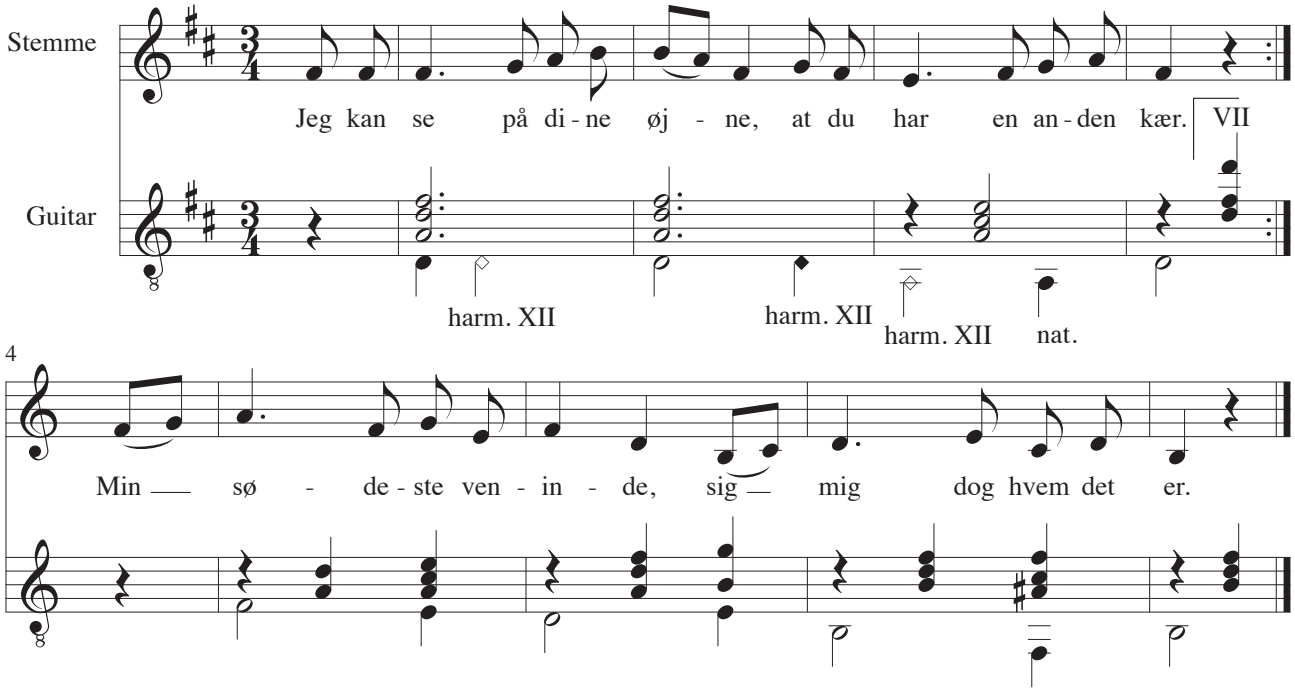

1.
Jeg kan se på dine øjne,
at du har en anden kær.
Min sødeste veninde,
sig mig dog hvem det er.

2.
Dine sortebrune øjne
og din røde rosenmund,
de har lagt oppå mit hjerte
en byrde så tung.

Sang fra Fyn.
Efter A. P. Berggreen *Danske Folkesange og Melodier*.
Nr. 1 fra 1869.

Jeg var mig en fattig ungersvend

Melodi: Anonym
Tekst: Anonym
Guitar: John Jacobsen, 1984

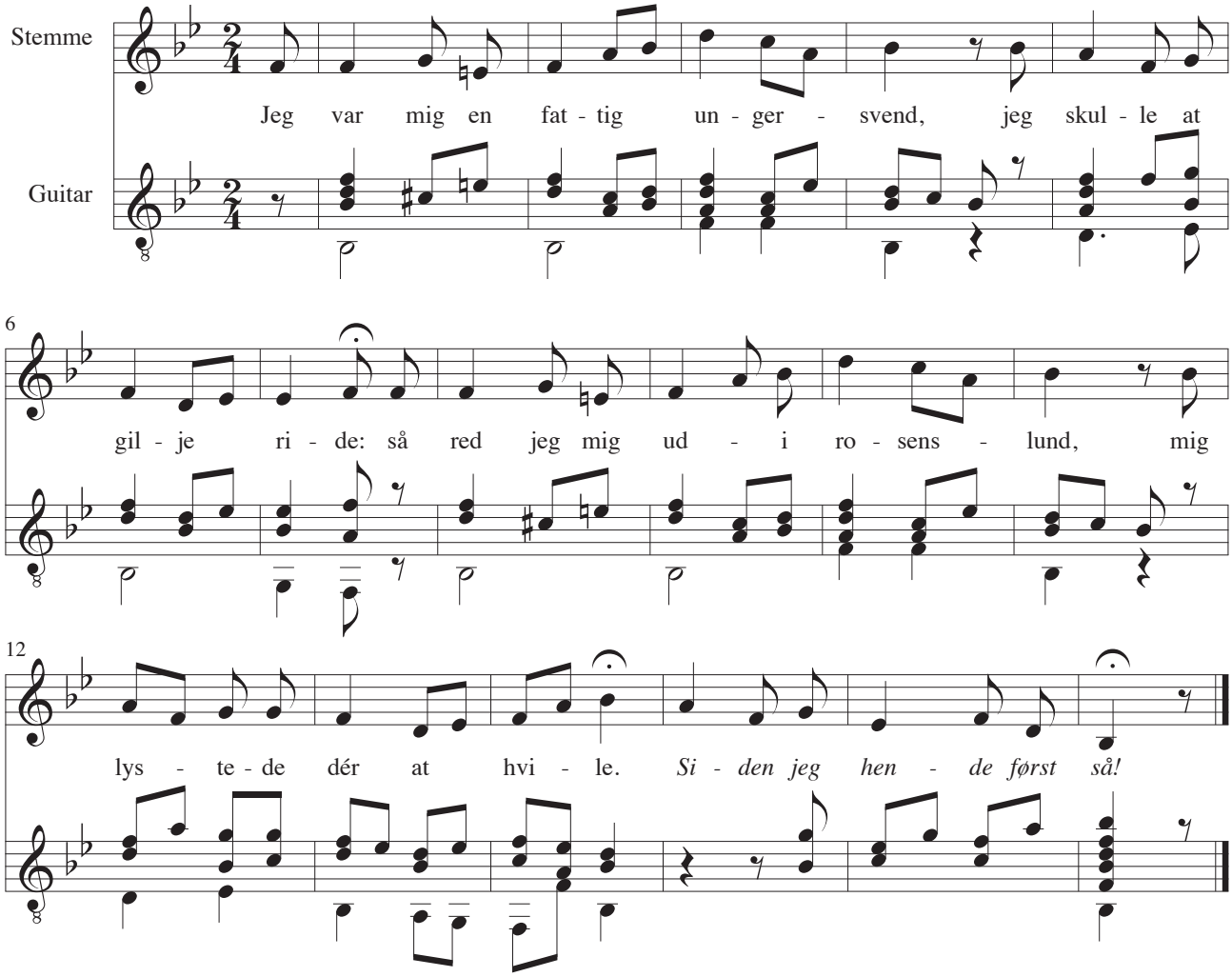

1.
Jeg var mig en fattig ungersvend,
jeg skulle at gilje ride:
så red jeg mig udi rosenslund,
mig lystede dér at hvile.
Siden jeg hende først så!

2.
Jeg lagde mit hoved til elvehøj,
mine øjen de finge en dvale,
der kom tre jomfruer gangendes ud,
de ville gerne med mig tale.

3.
Den ene klapped mig ved hviden kind,
den anden hvisked mig i øre:
"I vågner op, fagren ungersvend!
om eder lyster dansen at røre".

4.
"I Stander op, fagren ungersvend!
om eder lyster dansen at røre,
min jomfru skal for eder en vise kvæde,
der fejerste, I lyster at høre".

5.
Og hun bar op, en vise hun kvad,
så herlig da monne hun synge,
de stride strømme de stilledes derved,
som førre vare van at rinde.

6.
De stride strømme de stilledes derved,
som førre var van at ride,
den liden små fisk i den salte flod,
han stilledes alt med sin finne.

7.
De vildeste dyr, i skoven vare,
de glemte deres spring at springe,
de lille små fugle, på kviste sad,
de fældte deres sang for hende.

8.
"Og hør, du fagren ungersvend!
og vilt du hos os være,
da ville vi kende dig ramme runer
og have dig alt så kær."

9.
"Vi ville kende dig bassen at binde
og ørnen op under sky,
og dragen med det møgle guld
skal for dig af landet fly."

10.
De dansed ud, og de dansed ind
alt i den elvefærd:
alt sad jeg tavs og så derpå
og støtted mig på mit sværd.

11.
"Hør du det, fagren ungersvend!
vilt du ikke med os tale,
da skal sværd og hvasse kniv
lægge dit hjerte i dvale".

12.
Havde Gud ikke gjort min lykke så god,
at hanen havde slaget med vinge,
da var jeg kommen i bjerget ind
alt til de elvekvinder.

13.
Thi råder jeg nu hver ungersvend,
som ride vil i skove:
han ride sig ike til elvehøj
og lægge sig dér at sove!

14.
Thi råder jeg nu hver dannesvend,
som rider sig at gilje!
han dvæle sig ikke under elvehøj!
dér havde jeg så nær faret ilde.
Siden jeg hende først så!

Kæmpevisen er også kendt under titlen *Elverhøj*.
Fra *Danmarks folkesange i udvalg* af Svend Grundtvig, 1882.
Forkortet

Kæmpevise er et fortællende epos fra Middelalderen.

Og det var en skærsommerdag

Melodi: Anonym
Tekst: G. Rode
Guitar: John Jacobsen, 1984

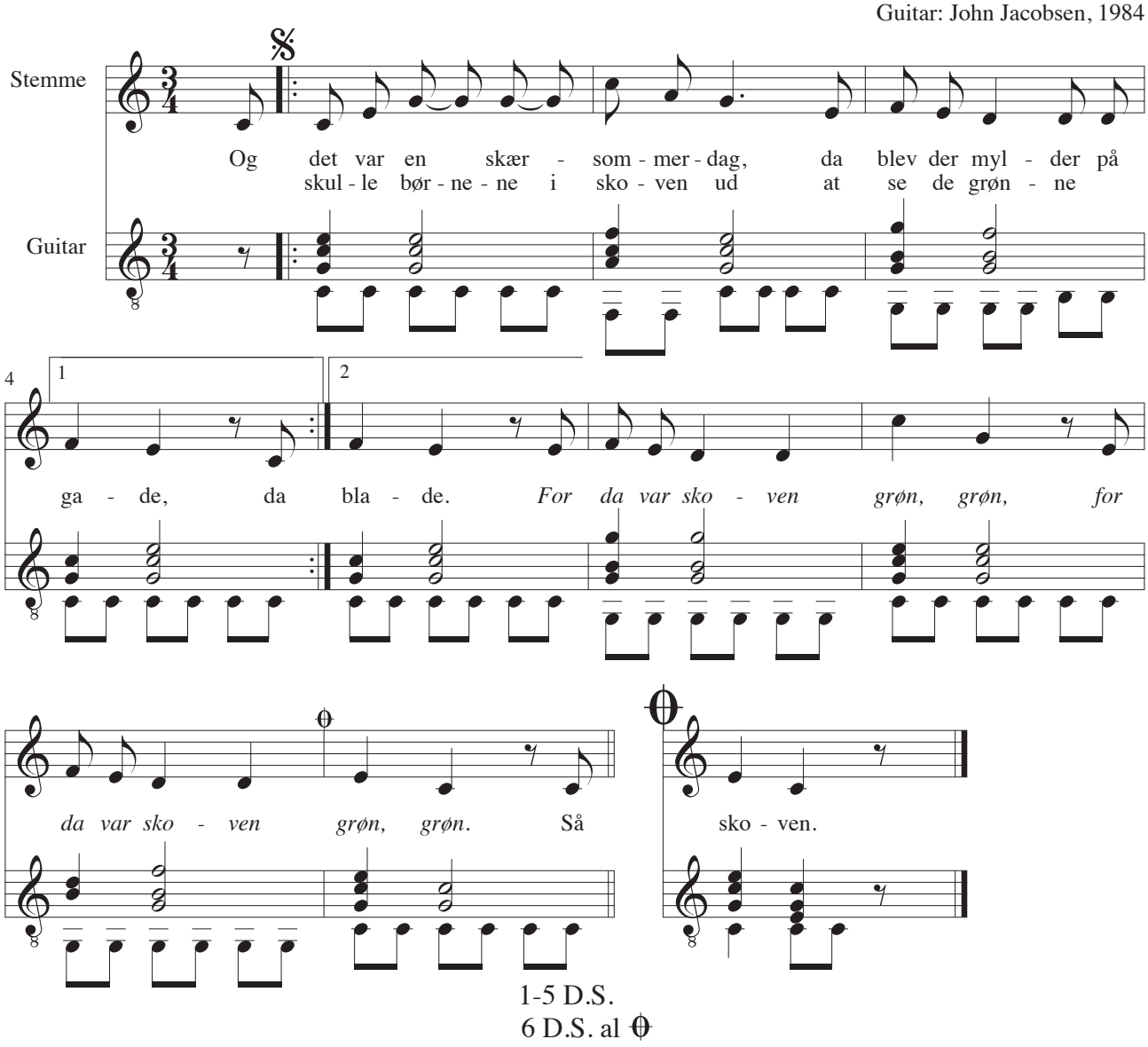

1-5 D.S.
6 D.S. al 𝄋

1.
Og det var en skærsommerdag,
da blev der mylder på gade,
da skulle børnene i skoven ud
at se de grønne blade.
For da var skoven grøn. grøn,
for da var skoven grøn, grøn.

2.
Så gik der bud til den milde sol
om straks at komme og skinne,
så gik der bud til den sorte sky
om helst at lukke sig inde.

3.
Så gik der bud til den blomsterflok
om tæt at samles i klynge,
så gik der bud, om de fugle små
ville øve sig i at synge.

4.
Så gik der bud til det kildevæld
om kølig drik at skænke,
så gik der bud til den jordbærbusk
om på lidt bær at tænke.

5.
Og der blev travlt i den bøgeskov,
og der var liv på færde,
og dengang børnene kom derud,
var alt som det skulle være.

6.
Og aldrig var der mer' lysteligt
forneden og foroven,
og aldrig gaves der en bedre dag
end sommerdagen i skoven.

Ramund

Melodi: Anonym
Tekst: Anonym
Guitar: John Jacobsen, 1984

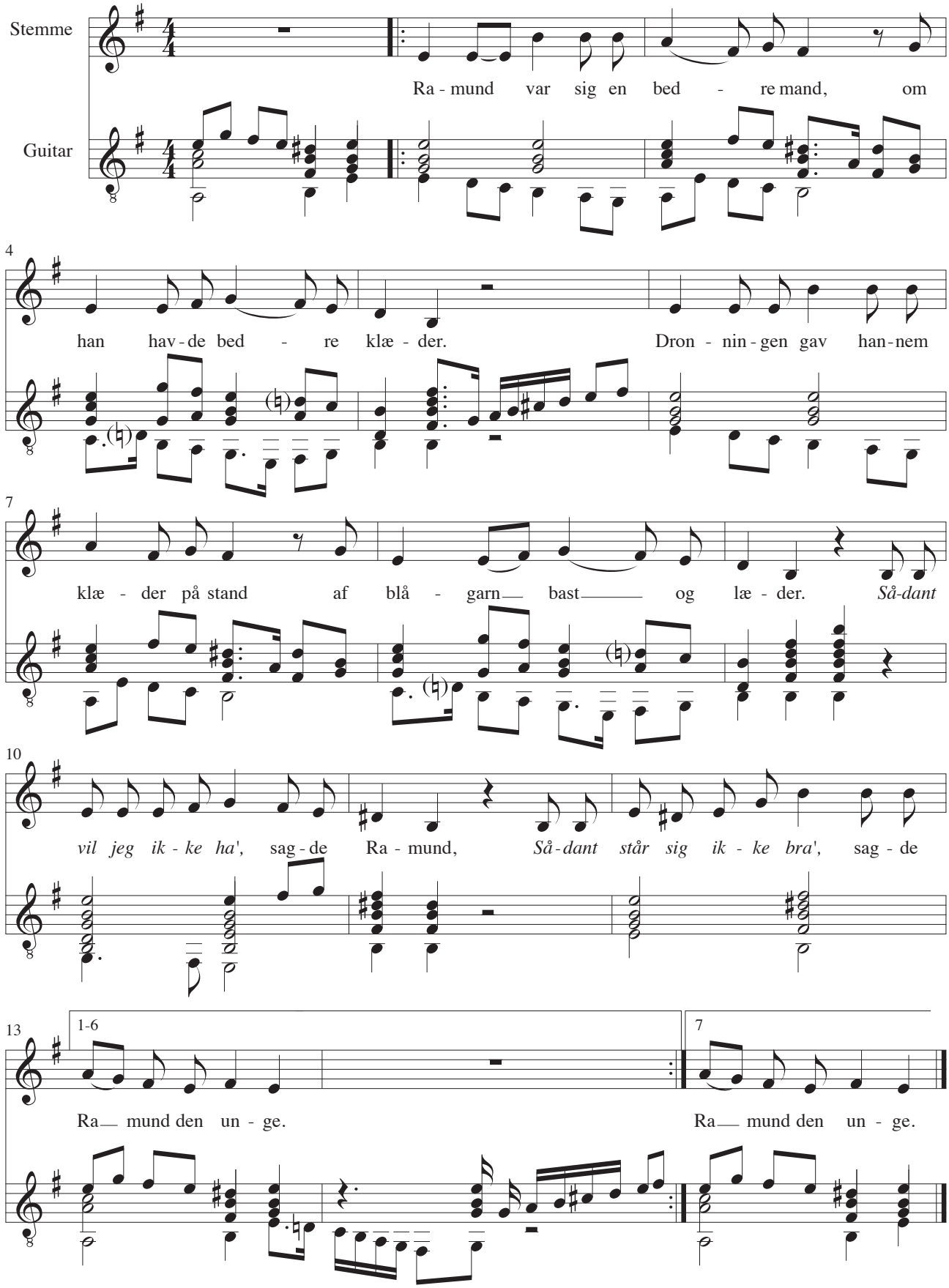

1.
Ramund var sig en bedre mand,
om han havde bedre klæder.
Dronningen gav hannem klæder på stand
af blågarn, bast og læder.
Sådant vil jeg ikke ha', sagde Ramund,
Sådant står mig ikke bra', sagde Ramund den unge.

2.
Ramund gik sig ved salten søstrand,
der så han syv jætter stande.
Tager jeg Ramund på min mindste hånd
og kaster ham langt fra lande.
Det gør ikke ene du, sagde Ramund,
Kommer så I alle syv, sagde Ramund den unge.

3.
Ramund tog til sit dyre sværd,
det han kaldte Dymlingen røde.
Hug han de jætter syv med en færd,
at blodet randt dennem til døde.
Der ligger alle syv, sagde Ramund,
Alt står jeg her endnu, sagde Ramund den unge.

4.
Ramund ladede skibene syv
med guld og med ædle stene.
Sejled så over sø så stiv,
hen ind på kejserens lande.
Nu er vi kommet her, sagde Ramund,
Nu er vi bedre lært, sagde Ramund den unge.

5.
Kejseren ud af vinduet så
med angst og sorrigfuld mine:
Hvo er den mand, i gården mon stå
og der så hesselig grine?.
Det er mig, jeg har lyst, sagde Ramund,
med dig at at vov' en dyst, sagde Ramund den unge.

6.
Kære Ramund! du lade mig leve,
jeg så end aldrig din lige.
Min yngste datter vil jeg dig give
og halvparten af mit rige.
Det tager jeg, når jeg vil, sagde Ramund,
og så din datter til, sagde Ramund den unge.

7.
Ramund tog til sin store kniv,
den han kaldte Dymlingen dyre.
Skilte han kejseren ved hans liv,
at hovedet fløj femten mile.
Jeg mente, den ej bed, sagde Ramund,
Dog rinder blodet ned, sagde Ramund den unge.

Kan spores tilbage til Middelalderen.
Her fra A.P. Berggreen *Danske Folkesange og Melodier*.
Nr. 1 fra 1869.
Forkortet.

Roselil og hendes moder

Melodi: Anonym
Tekst: C. K. F. Molbech
Guitar: John Jacobsen, 1984

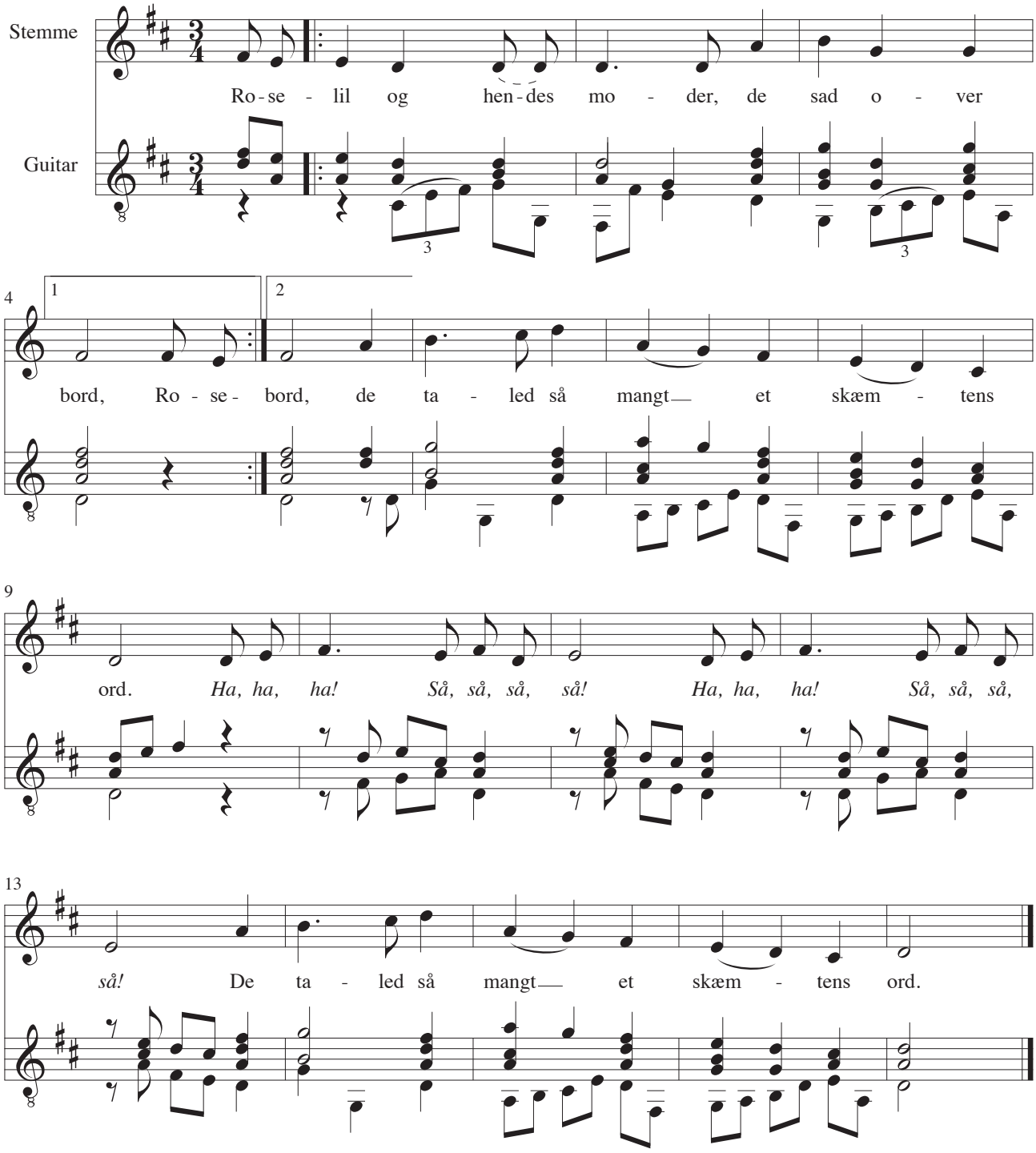

1.
Roselil og hendes moder, de sad over bord,
de taled så mangt et skæmtens ord.
Ha, ha, ha!
Så, så, så, så!
Ha, ha, ha!
Så, så, så, så!
De taled så mangt et skæmtens ord.

2.
Før hvert træ skal i haven bære blomster af guld
før jeg skal vorde nogen ungersvend huld.

3.
Hr. Peder stod på svalen og lytted med list,
den ler dog nok bedst, som ler til sidst.

4.
Og der de kom ned udi urtegårdens læ,
da hang der en guldring på hvert et træ.

5.
Roselil blev så rød som et dryppende blod,
hun stirred i græsset alt for sin fod.

6.
Da kyssed hr. Peder hendes læber med list:
Den ler dog nok bedst, som ler til sidst.

Fra *Digtninger, blandede digte* af C.K.F. Molbech, 1845.
Forkortet
Sang, omkvæd og 1. vers er fra *Halvtreds gamle Kjæmpevise Melodier*, III Stitch, Nr. 9, 1842.
Se også *Redselille og Medelvold* i "Danmarks gamle Folkeviser", Nr. 271, optegnet af Svend Grundtvig.

Tavlebordet

Melodi: Anonym
Tekst: Anonym
Guitar: John Jacobsen, 1984

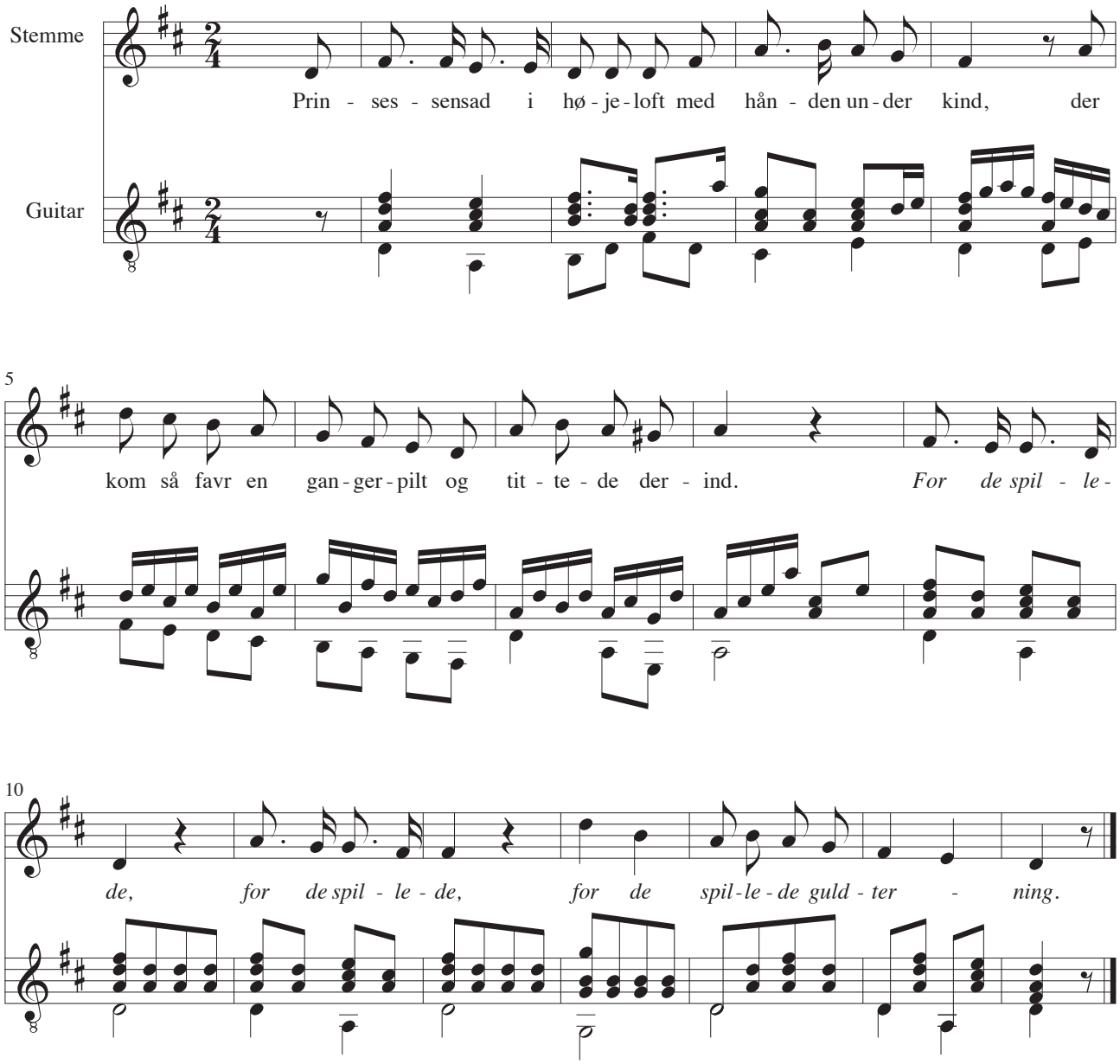

1.
Prinsessen sad i højeloft
med hånden under kind,
der kom så favr en gangerpilt
og tittede derind.
For de spillede,
for de spillede,
for de spillede guldterning.

2.
"Og hør, du favre gangerpilt,
leg tavlebord med mig!"
"Men jeg har intet røden guld
at sætte ind mod dig."

3.
"Så sæt du ind din gode hat,
om også den er grå,
så sætter jeg min perlesnor,
tag den, om du kan få!"

4.
Den første gang, guldterningen
på tavlebordet randt,
den gangerpilt han tabte glat,
og jumfruen hun vandt.

5.
"Og hør, du favre gangerpilt,
leg tavlebord med mig!"
"Men jeg har intet røden guld
at sætte ind mod dig."

6.
"Så sæt du ind din kjortel god,
om også den er grå!
så sætter jeg mit hovedguld,
tag det, om du kan få!"

7.
Den anden gang, guldterningen
på tavlebordet randt,
den gangerpilt han tabte glat,
og jomfruen hun vandt.

8.
"Og hør, du favre gangerpilt,
leg tavlebord med mig!"
"Men jeg har intet røden guld
at sætte ind mod dig."

9.
"Så sæt du dine hoser ind
og dine vandresko!
Så sætter ind jeg derimod
min ære og min tro."

10.
Den tredje gang, guldterningen
på tavlebordet randt,
da jomfruen hun tabte glat,
den gangerpilt han vandt.

11.
"Og hør, du usle gangerpilt,
skynd du dig brat fra mig!
guldborgen med den grønne skov
den vil jeg give dig."

12.
"Guldborgen med den grønne skov
den får jeg, om jeg kan,
men jeg vil ha' den jomfru fin,
jeg med guldterning vandt."

13.
Prinsessen stander i sit bur
og fletter sine hår,
"Gud bedre mig, guldlokket mø,
for fæstemand, jeg får!"

14.
Den gangerpilt i gården står
med hjelm og skjold og sværd:
"Alt får du bedre fæstemand,
end du var no'en tid værd."

15.
"For jeg er ingen gangerpilt,
om end jeg synes så:
Jeg er den bedste kongesøn,
som solen skinned på."

16.
Prinsessen ser for gangerpilt
den kongesøn i gård,
med røde roser fletter nu
hun sine gule hår.

Fra *Danske Kæmpeviser til skolebrug*.
Udvalgt og organiseret af N. F. S. Grundtvig, 1847.

Kæmpevise er et fortællende epos fra Middelalderen.

Der staar en Purle ved Vejens Sving

Gamle Anders Røgters Sang

Musik: Carl Nielsen
Tekst: Jeppe Aakjær
Guitar: John Jacobsen, 1984

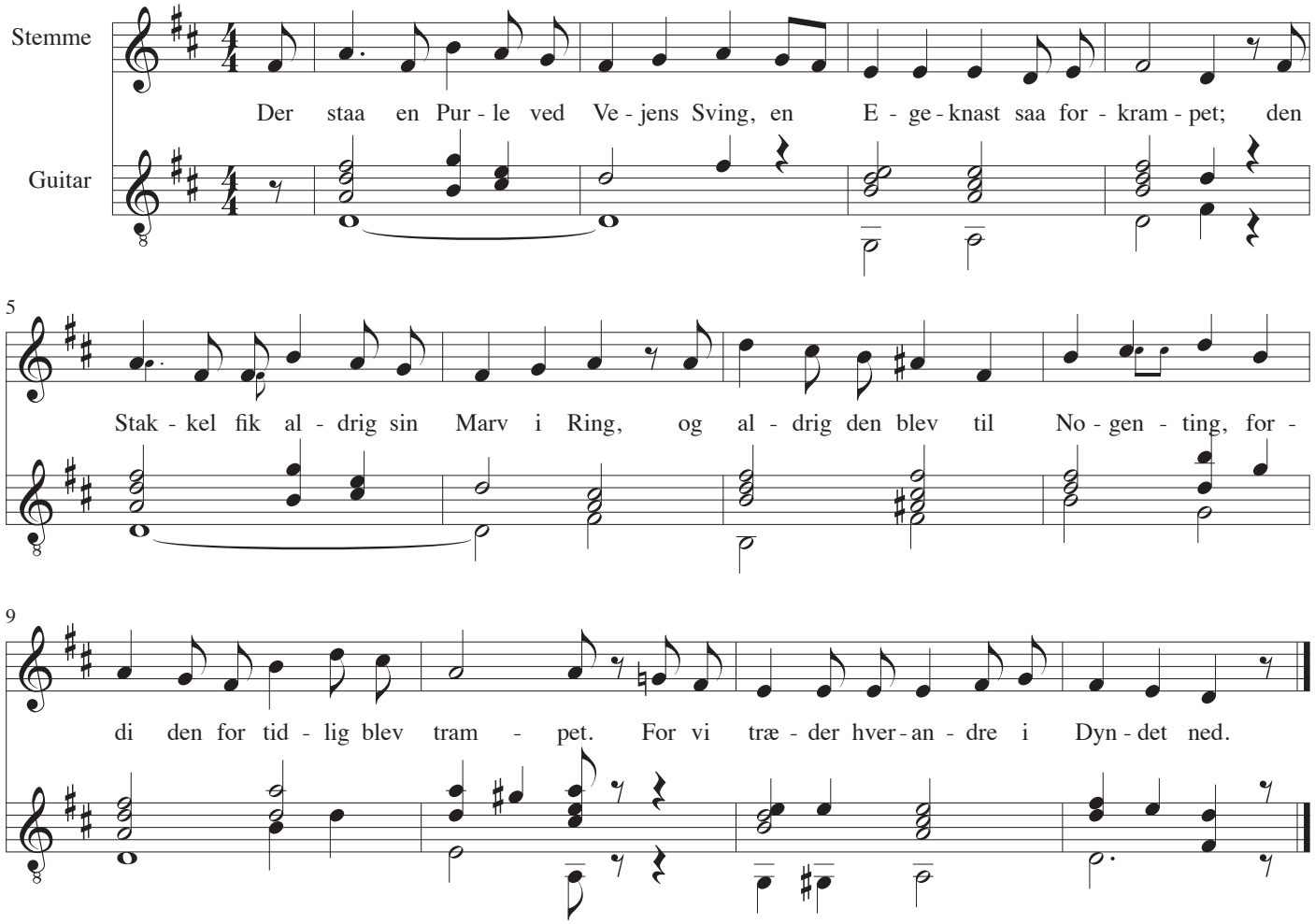

Der staa en Purle ved Vejens Sving,
en Egeknast saa forkrampet;
den Stakkel fik aldrig sin Marv i Ring,
og aldrig den blev til Nogenting,
fordi den for tidlig blev trampet.
For vi træder hverandre i Dyndet ned.

Ja Livets lovende Førsteknop
den ødtes grumt for de fleste;
thi raged ogsaa en Enkelt op
med Jærn i Veddet, med Frugt i Top,
det blev dog kun Purl det meste.
For vi træder hverandre i Dyndet ned.

Det Barn som vaagner af drømfyldt Blund —
den hele Sol vil han kræve;
men lad ham først kæmpe en Livsens Stund,
da vil for at vinde en Straale kun
hans tryglende Læber bæve.
For vi træder hverandre i Dyndet ned.

Det haver så nyligen regnet

Melodi: Anonym
Tekst: J. Ottosen
Guitar: John Jacobsen, 1984

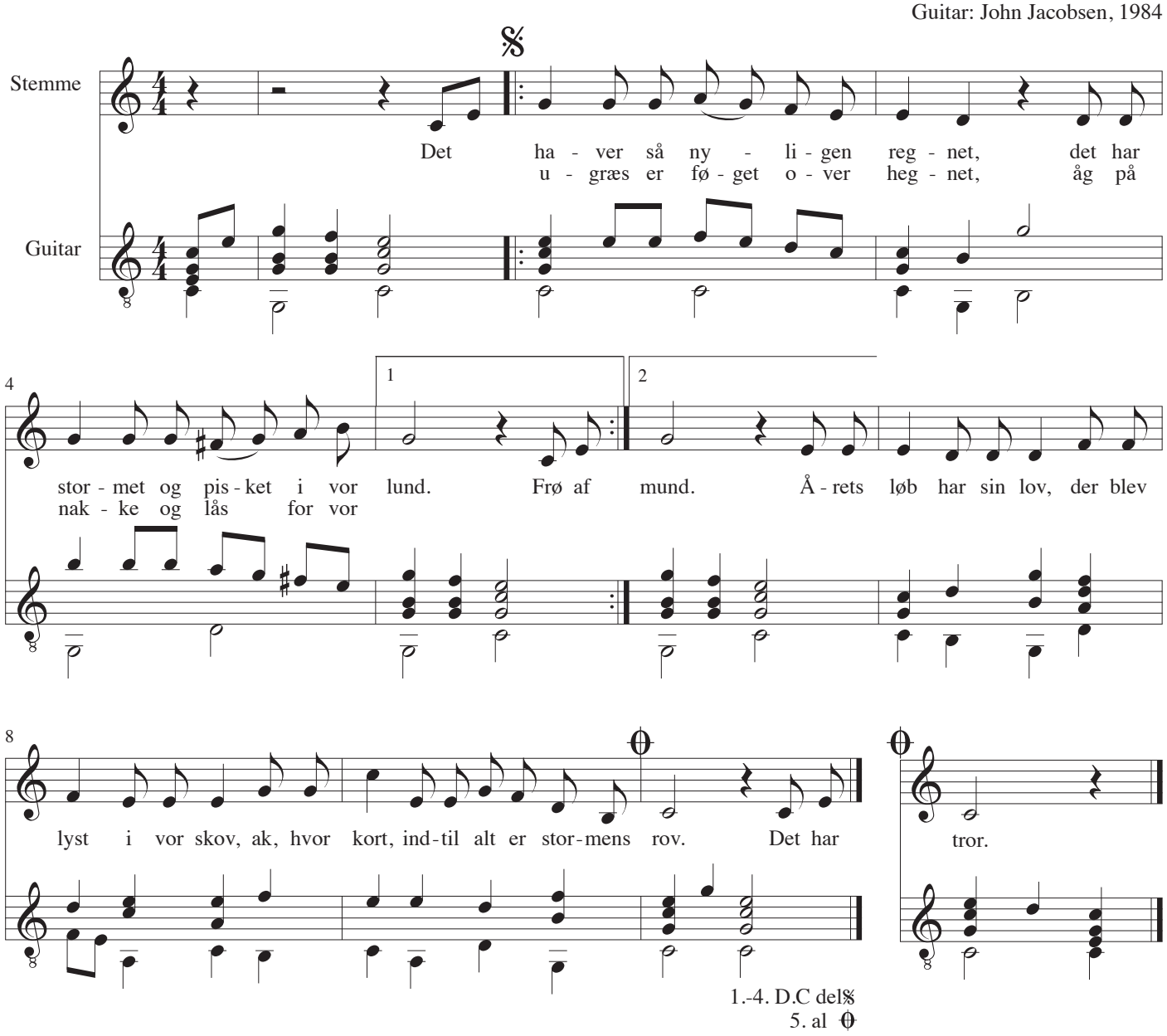

Det haver så nyligen regnet

Det haver så nyligen regnet,
det har stormet og pisket i vor lund.
Frø af ugræs er føget over hegnet,
åg på nakke og lås for vor mund.
Årets løb har sin lov,
der blev lyst i vor skov,
ak, hvor kort, indtil alt er stormens rov.

Det har regnet - men regnen gav grøde,
det har stormet - men stormen gjorde stærk.
Som de tro'de, at skoven alt var øde,
så de vårkraftens spirende værk.
For de gamle, som faldt,
er der ny overalt,
de vil møde, hver gang der bliver kaldt.

Og de tro'de, at hjertebånd kan briste,
og de tro'de, at glemmes kan vor ret!
De skal vide, de aldrig ser de sidste,
de skal vide, at ingen bliver træt.
Thi som årene randt,
sås det: båndene bandt,
kræfter fødtes for kræfterne, som svandt.

De kan spærre med farver og med pæle,
de kan lokke med løfter og med løn, -
fælles sprog giver vore tanker mæle,
fælles vilje gør kampdagen skøn.
Nye stridsmænd skal der,
nye stridsmænd skal her
slutte kreds om den fane, vi har kær.

Ja - det haver så nyligen regnet,
og de træer de drypper endnu,
mangen eg er for uvejret segnet,
men endda er vi frejdige i hu;
viger ej ud af spor,
for vi kender det ord:
Det har slet ingen hast for dem, som tror,
- viger ej ud af spor,
for vi kender det ord:
Det har slet ingen hast for dem, som tror.

Det var en stille, hellig Julekvæld

Musik: C.C. Møller
Tekst: Erik Bøgh
Guitar: John Jacobsen, 1984

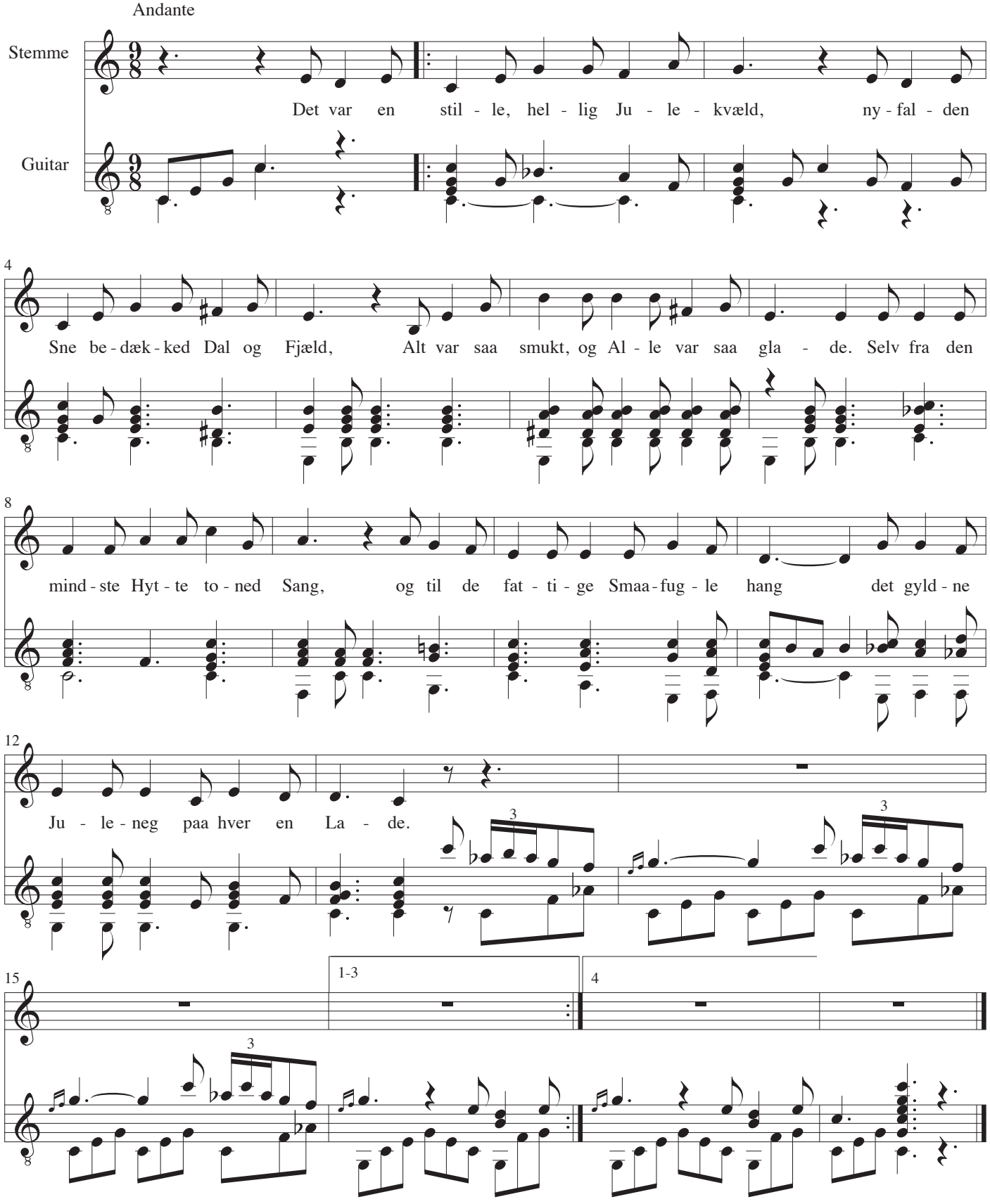

Det var en stille, hellig Julekvæld

Det var en stille, hellig Julekvæld,
nyfalden Sne bedækked Dal og Fjæld,
Alt var saa smukt, og Alle var saa glade.
Selv fra den mindste Hytte toned Sang,
og til de fattige Smaafugle
hang det gyldne Juleneg paa hver en Lade.

Der gik en lile Dreng med lette Fjed
Ad Hjemmet til, men tæt ved Elvens Bred
Han hørte Nogen bitterligen græde,
Og det var Nøkken. I den mørke Nat
Han sad paa Klippen ene og forladt:
Han havde jo slet ingen Juleglæde.

Da sagde Drengen: "Nøkke, vær kun fro!
Se, jeg har Juleglæde nok til to.
Og jeg skal dele den med Dig saa gjerne!"
Saa satte han sig ned, hvor Nøkken sad,
Og sang for ham det trøsterige Kvad
Om Julenattens klare, milde Stjerne.

Og Nøkken græd ej mere; taus og blid
Han sad og lyttede til Midnatstid;
Da vandred Barnet til sit Hjem det lave.
Der aabned han sin kurv, se den var fuld
Af straalende Karfunkler og af Guld
Og Perler! Det var Nøkkens Julegave.

Det vår en daw

Melodi: Anonym
Tekst: Karsten Thomsen
Guitar: John Jacobsen, 1984

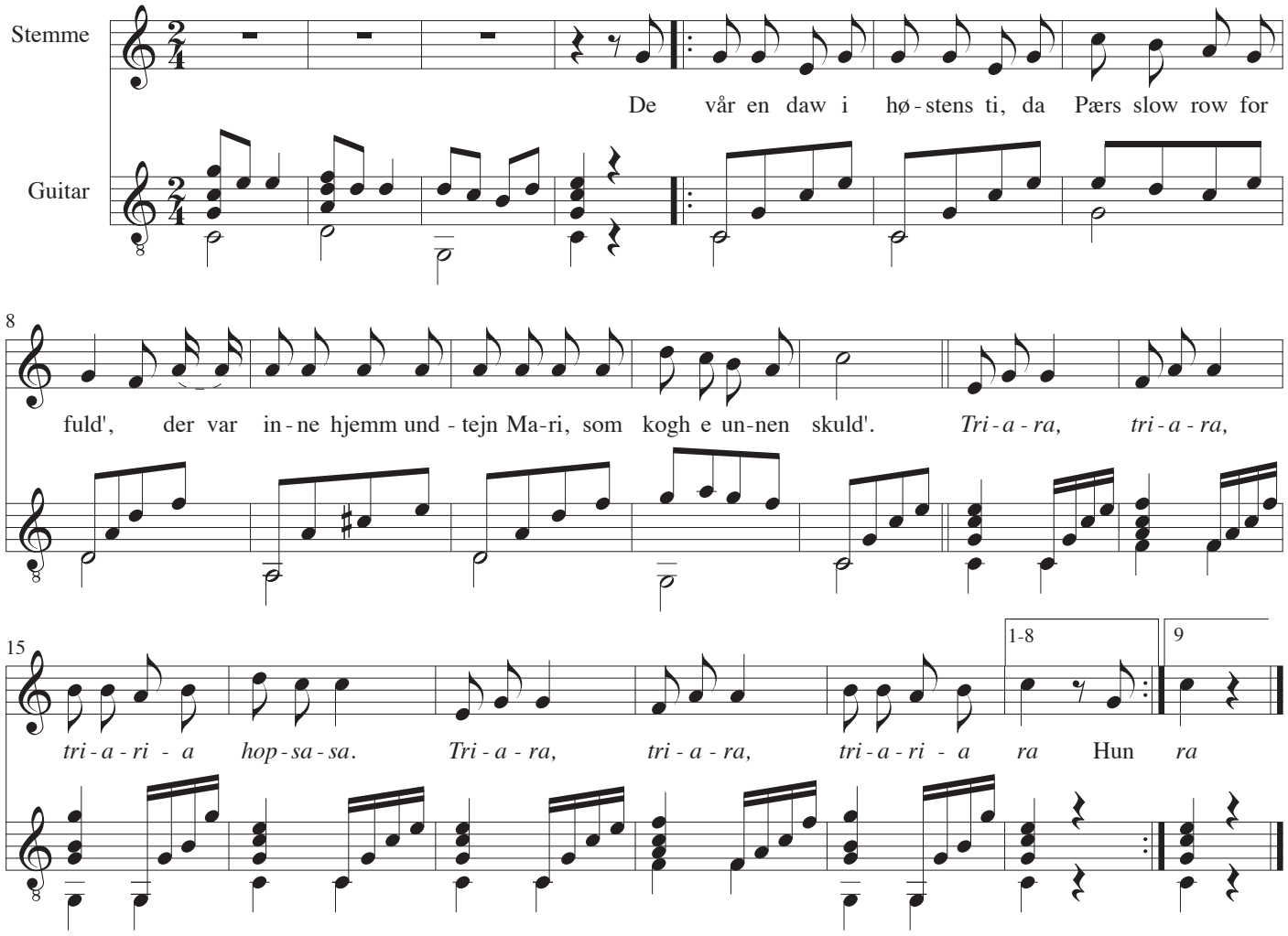

1
De vår en daw i høstens ti,
da Pærs slow row for fuld',
der var inne hjemm undtejn Mari,
som kogh e unnen skuld'.
Tri-a-ra, tri-a-ra,
tri-a-ri-a hop-sa-sa.
Tri-a-ra, tri-a-ra,
tri-a-ri-a-ra.

2
Hun haj e sopgry øwwerrhæhn
ò tørt e sved å e kinne;
hun pust lidt aw ò gik et væhn
hen ò se ud a e vinne.

3
Men hva vår de? hun bløw så hop
ò rød i e hoj som en roh´s;
hun pynte sæ, ò strøg så op
hin hår, ò mædt en hohs.

4
Ja hillemind! der kom en mand
med tværsæk, stok ò pihf,
ò lig op å e bro kom han,
no vår de let ò begrihf.

5.
For det vår Jens, der kom frå kri,
han så e lidt bedrøwwe;
men da han fik sigt å Mari,
kan nok væe, de vår øwwer.

6
Han kom derind; "goddaw Mari!"
- soj han vel nok så glæjle, -
"hwo hæ do bløwwen køhn den ti,
law æ vår henn, ja dejle!"

7
"Men kjærre Jens, do hæ dò it
rend frå din kammeråter!
for der vår nok, der dowt kuns lidt
iblahn vor kongs soldåter."

8
- "Nej kjærre, søde lill Mari,
hvor kan do tro så tombe,
te æ skuld øw forræderi
ò føhr mæ op så lompe?"

9
Mari bløw glaj, te det gik vidt,
ò rådt hin hahn så jøwwer;
- men hva så mer? - de véd æ it, -
e sopgry den kogt øwwer.

Drengen fandt en Rose staa

Musik: C.E.F. Weyse
Tekst: Fr. Høegh-Guldberg
Guitar: John Jacobsen, 1984

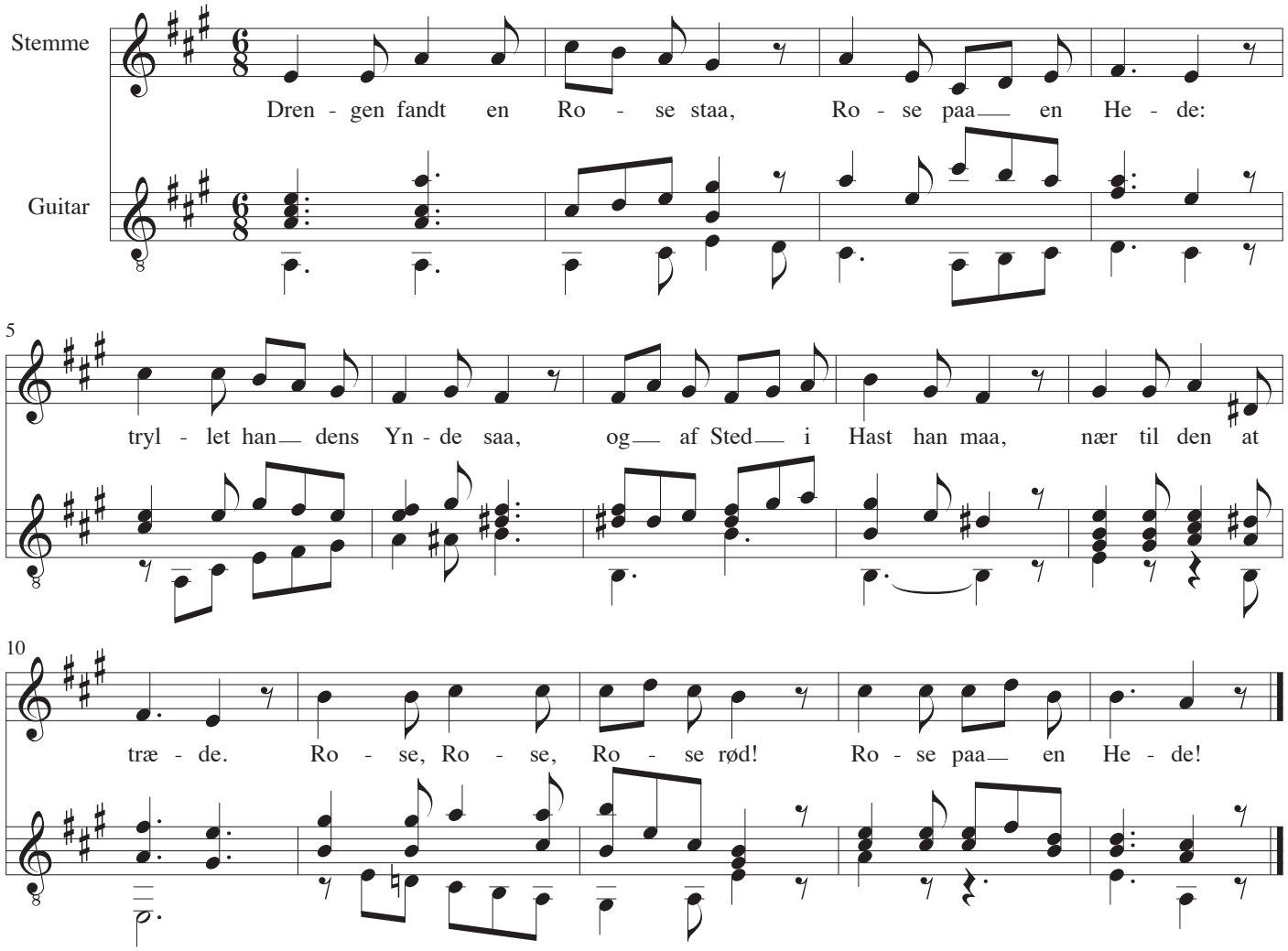

Drengen fandt en Rose staa,
Rose paa en Hede:
tryllet han dens Ynde saa,
og af Sted i Hast han maa,
nær til den at træde.
Rose, Rose, Rose rød!
Rose paa en Hede!

Drengen lo; "jeg plukker dig",
"Rose paa en Hede!"
Rosen svor: "jeg saarer dig,
saa du vist skal mindes mig!
Vogt dig for min Vrede!"
Rose, Rose, Rose rød!
Rose paa en Hede!

Ej den vilde Dreng adlød
Rose paa en Hede.
Ikke den sit Løfte brød,
saarede ham i sin Død,
ak! med spildte Vrede.
Rose, Rose, Rose rød!
Rose paa en Hede!

En Rose stander i Himlens Lund

Musik: C.E.F. Weyse
Tekst: A. Oehlenschlæger
Guitar: John Jacobsen, 1984

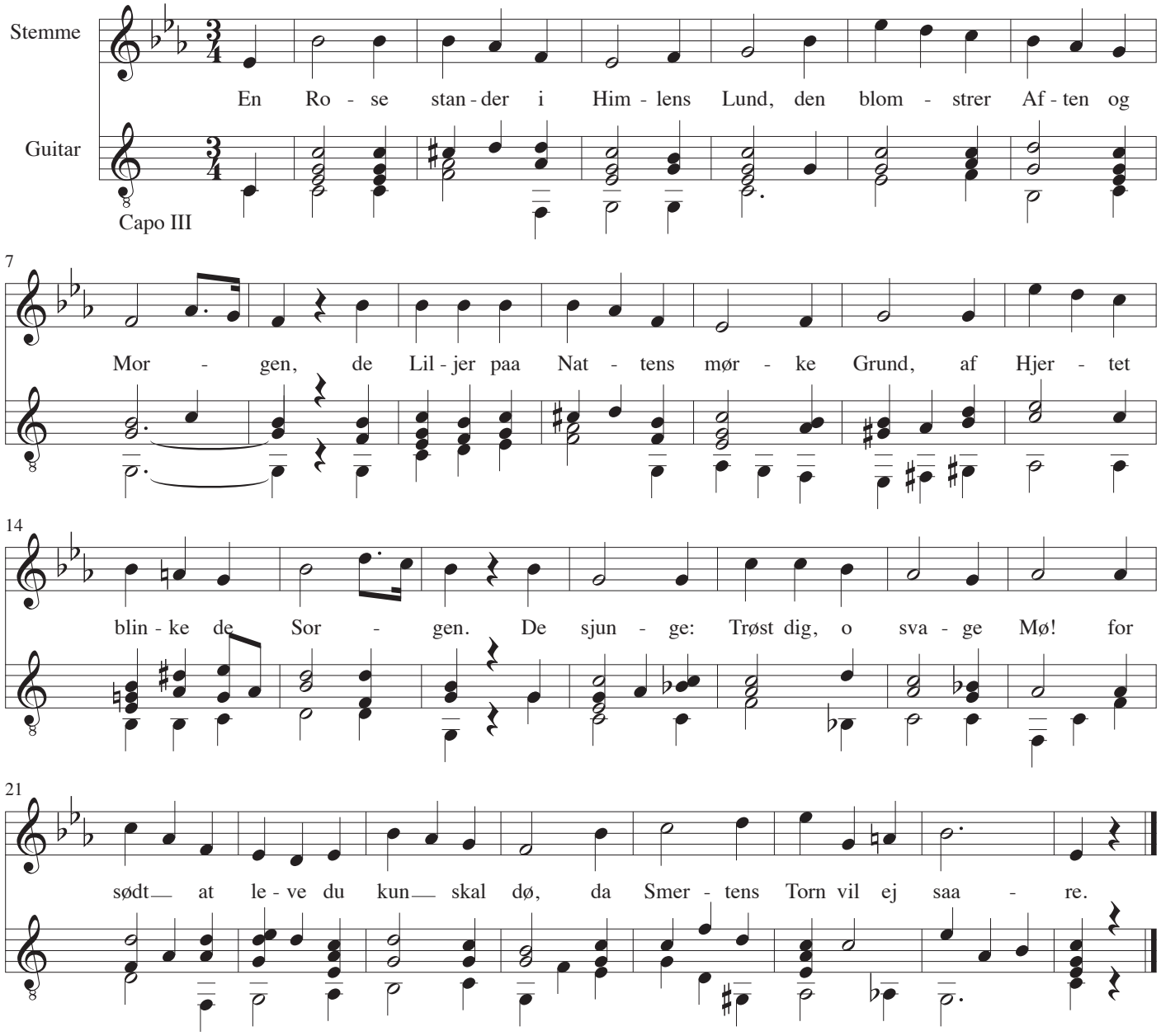

En Rose stander i Himlens Lund,
den blomstrer Aften og Morgen,
de Liljer paa Nattens mørke Grund,
af Hjertet blinke de Sorgen.
De sjunge: Trøst dig, o svage Mø!
for sødt at leve du kun skal dø,
da Smertens Torn vil ej saare.

Saa kom kun Olding! og før mig bort,
jeg Ungdommens Kredse forlader;
en Bejler ejed mit Hjerte kort,
lad længe mig kalde dig Fader;
og naar jeg trykker dit Øje til,
min hellige Navne mig vogte vil,
og mig til sin Datter udkaare.

Farvel, min Harald, o elskte Helt!
her ser du ej atter din Pige;
men Sorgens Timer forsvinde snelt,
og evigt er Glædernes Rige.
Som Engel hisset du hos din Gud
omfavner Maria med samt din Brud.
Da lønnes Kærligheds Taare.

Husmandssang

Musik: Johan Torrild
Tekst: Johan Skjoldborg
Guitar: John Jacobsen, 1984

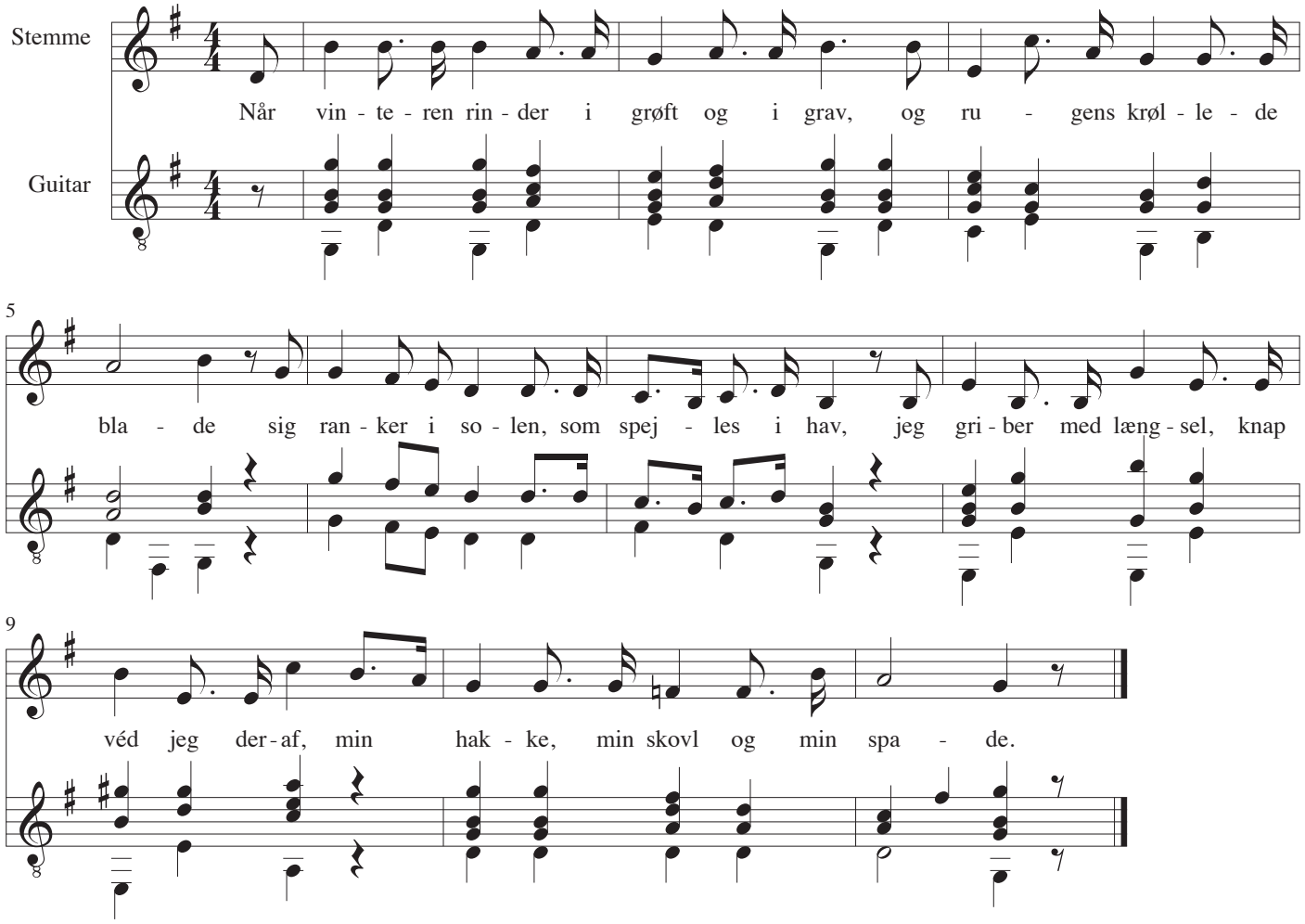

Når vinteren rinder i grøft og i grav,
og rugens krøllede blade
sig ranker i solen, som spejles i hav,
jeg griber med længsel, knap véd jeg deraf,
min hakke, min skovl og min spade.

Jeg hvæsser på stenen den rustnede æg
og retter den bøjede plade
så springer jeg uden for mur og for væg,
hvor marken har klumper, og mosen har klæg,
med min hakke, min skovl og min spade.

Jeg lytter til vårens syngende kor,
til lærken, den jublende glade,
vi kender hinanden fra somren ifjor,
den kvidrer, jeg grøfter og graver min jord
med min hakke, min skovl og min spade.

Når solen går ned i et luende bål
bag lynghedens vidtstrakte flade,
jeg retter min ryg, og jeg skimter et mål,
da blåner og blinker det blankslidte stål
i min hakke. min skovl og min spade.

Højt ligger paa Marken den hvide Sne

(Snedronningen)

Musik: Niels W. Gade
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1984

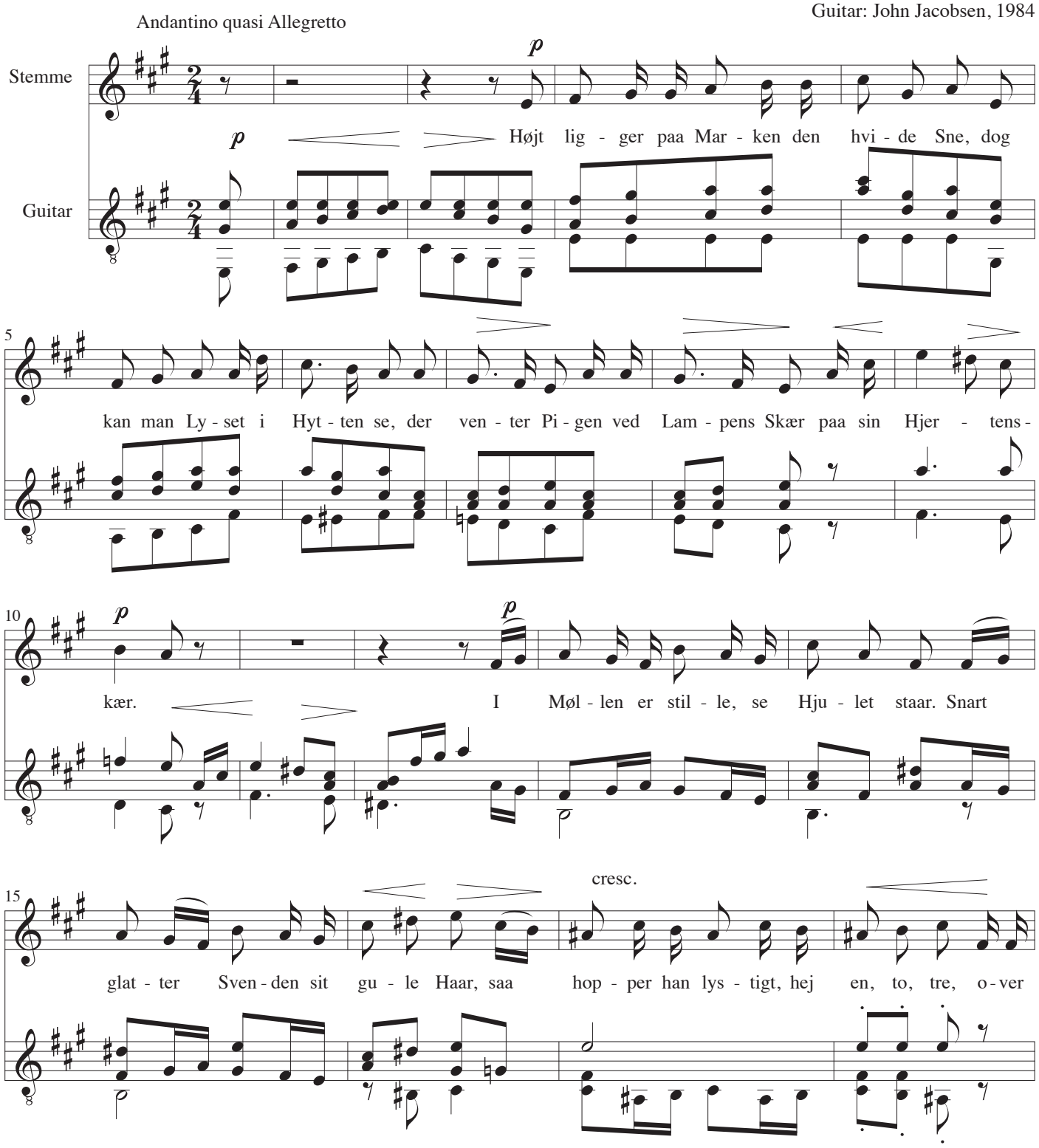

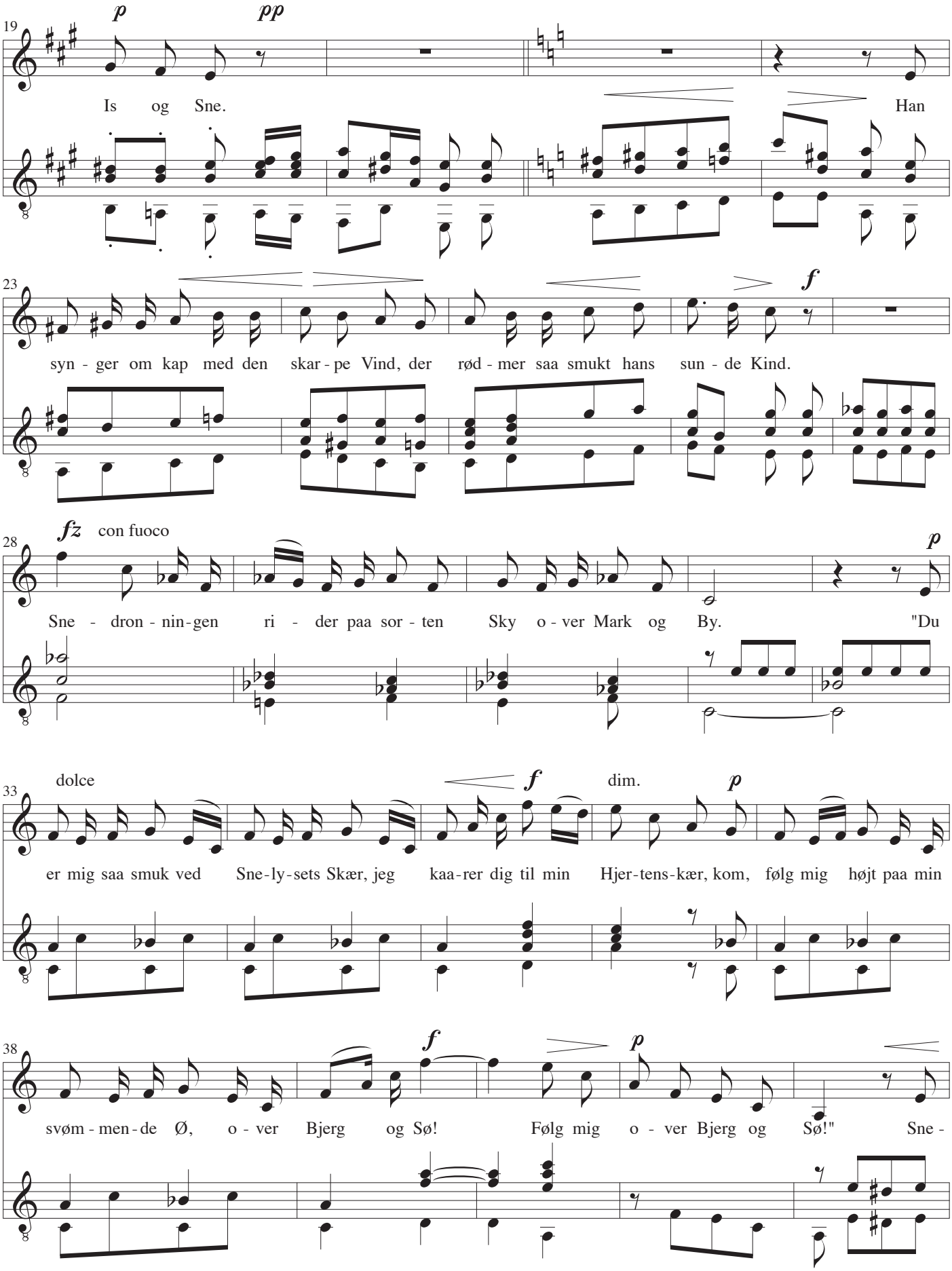
19
p
pp
Is og Sne.
Han
23
f
syn - ger om kap med den skar - pe Vind, der rød - mer saa smukt hans sun - de Kind.
28
fz con fuoco
p
Sne - dron - nin - gen ri - der paa sor - ten Sky o - ver Mark og By. "Du
33
dolce
f
dim.
p
er mig saa smuk ved Sne - ly - sets Skær, jeg kaa - rer dig til min Hjer - tens - kær, kom, følg mig højt paa min
38
f
p
svøm - men - de Ø, o - ver Bjerg og Sø! Følg mig o - ver Bjerg og Sø!" Sne -

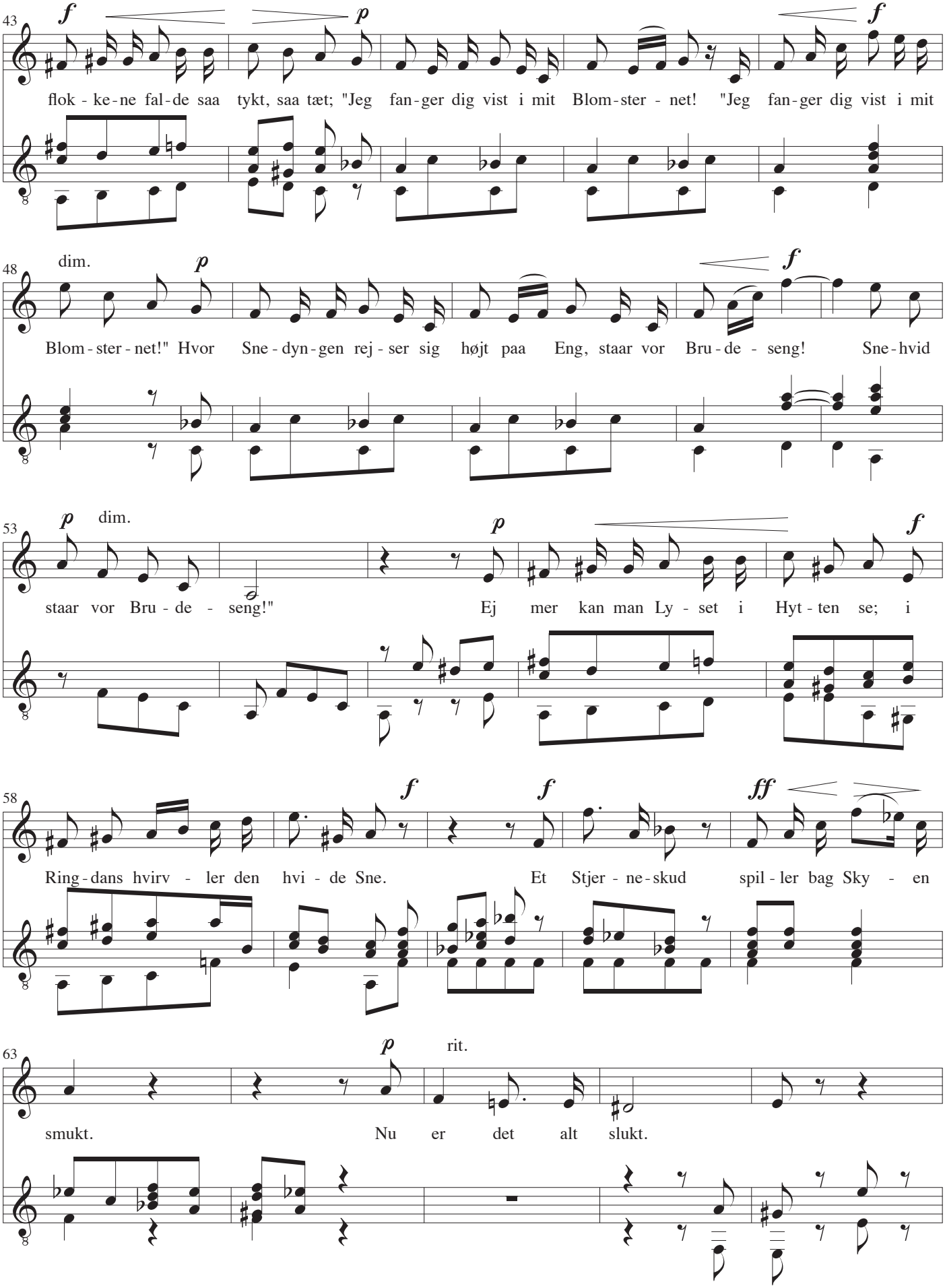
43
f
p
f
flok - ke - ne fal - de saa tykt, saa tæt; "Jeg fan - ger dig vist i mit Blom - ster - net! "Jeg fan - ger dig vist i mit
48
dim.
p
f
Blom - ster - net!" Hvor Sne - dyn - gen rej - ser sig højt paa Eng, staar vor Bru - de - seng! Sne - hvid
53
p
dim.
p
f
staar vor Bru - de - seng!" Ej mer kan man Ly - set i Hyt - ten se; i
58
f
f
ff
Ring - dans hvirv - ler den hvi - de Sne. Et Stjer - ne - skud spil - ler bag Sky - en
63
p
rit.
smukt. Nu er det alt slukt.

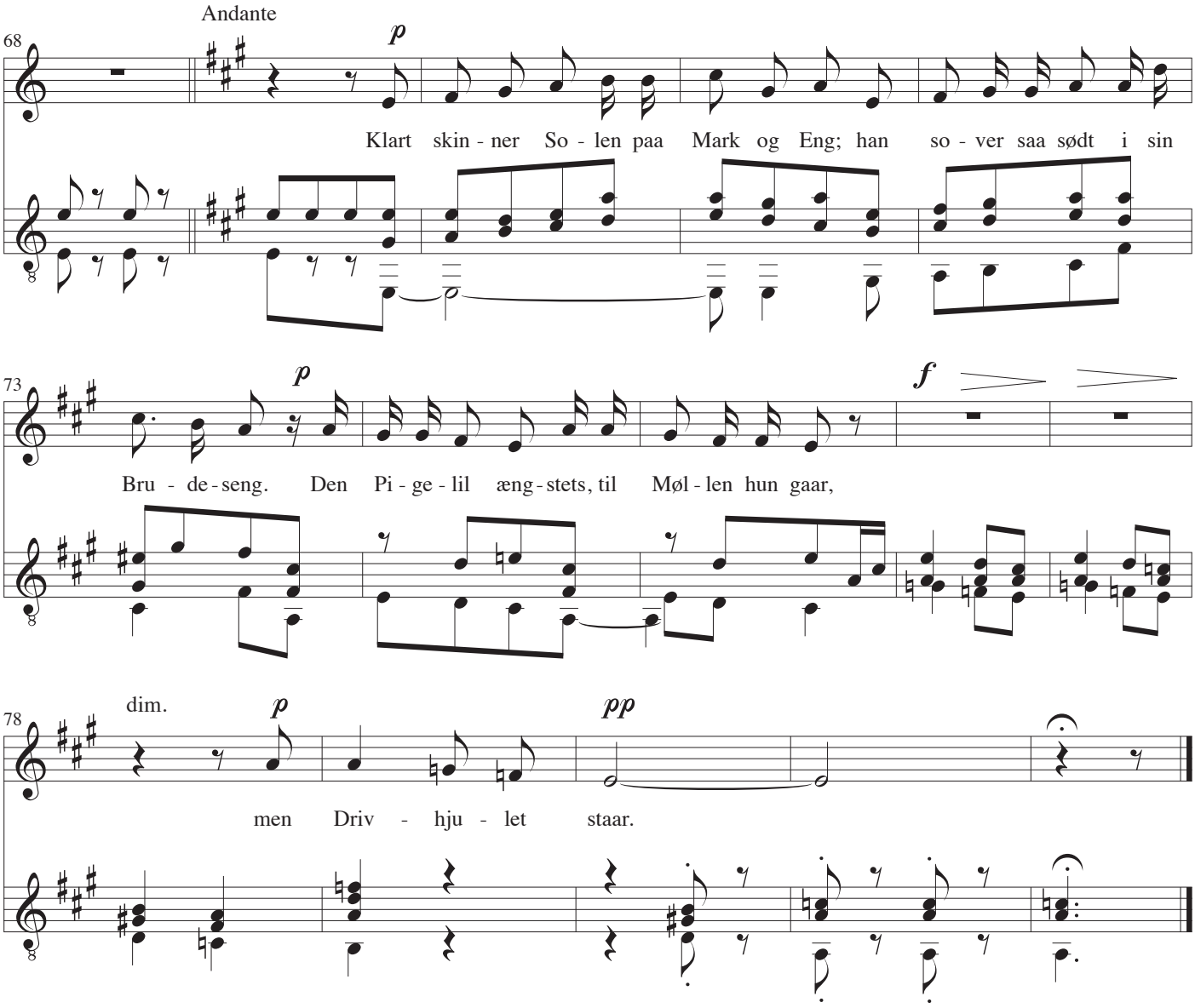
Andante
68
p
Klart skin - ner So - len paa Mark og Eng; han so - ver saa sødt i sin
73
p
f
Bru - de - seng. Den Pi - ge - lil æng - stets, til Møl - len hun gaar,
78
dim.
p
pp
men Driv - hju - let staar.

Jeg drømte mig en Vise, som ingen drømte før

Frier-Visen af "Brav Karl"

Melodi: Anonym
Tekst: Holger Drachmann
Guitar: John Jacobsen, 1984

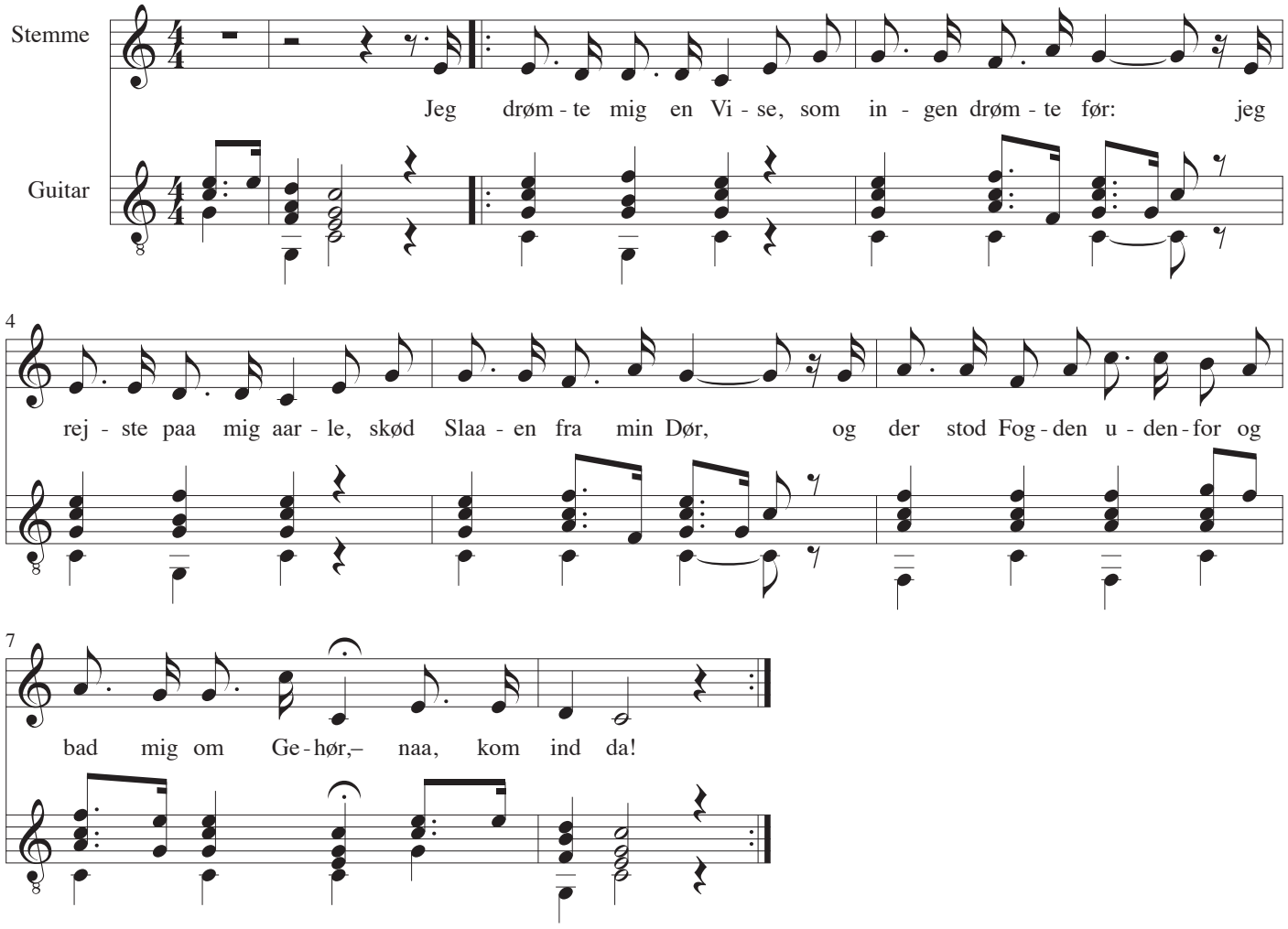

1
Jeg drømte mig en Vise, som ingen drømte før:
jeg rejste paa mig aarle, skød Slaaen fra min Dør,
og der stod Fogden udenfor og bad mig om Gehør,–
naa, kom ind da!

2
Han var saa skøn at skue, saa trind og rød og rund.-
hans Øjne hang paa Kinden, og Næsen paa hans Mund,
hans Vom det var et Pottemaal, og det var uden Bund-
det var Fogden!

3
Jeg drømte mig en Vise, som ingen drømte før:
jeg rejste paa mig aarle, skød Slaaen fra min Dør,
og der stod Præsten udenfor og bad mig om Gehør-
saa, kom ind, da!

4
Og Præsten saa paa Fogden, og stammed blot: Ih, Ko's,
og Fogden tog til Hatten, men det var mest paa Trods.
Først tog de til at bande, og saa tog de til at slaas
i mit Kammer!

5
Jeg bad saa mindeligen, jeg bad dem om Gehør,
saa sprang jeg ud paa Gulvet og aabned for min Dør:
der stod den kække Ungersvend, som var min Ven fra før,
aa. kom ind, du!

6
Han tog ved begge Herrer, han spurgte ej derom,
den ene ved hans Krave, den anden i hans Vom,
saa smed han dem for Døren ud, den samme Vej de kom,
aa, hvor fo'r de!

Jeg gaar i tusind tanker

Melodi: Anonym
Tekst: Anonym
Guitar: John Jacobsen, 1984

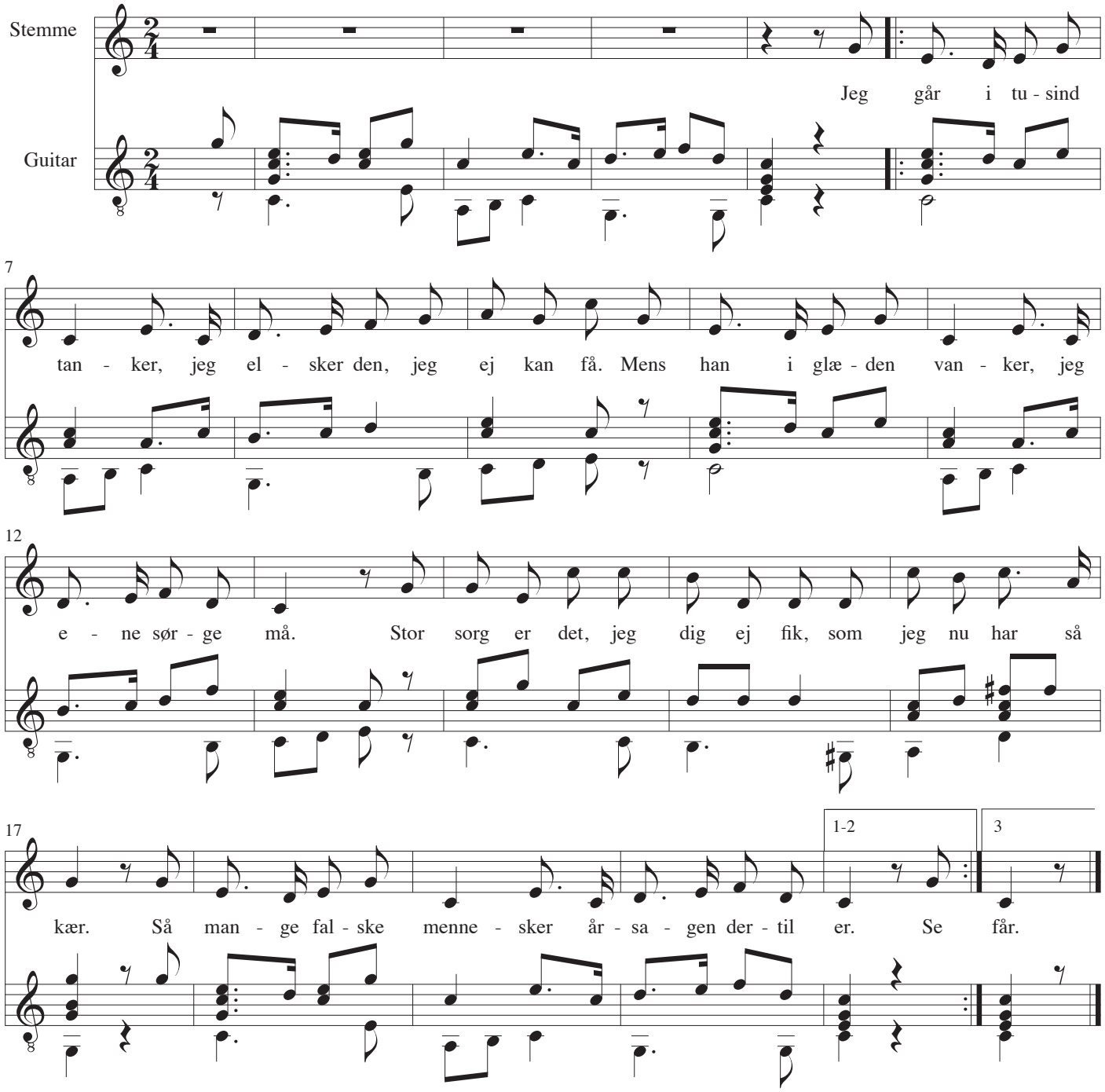

Jeg går i tusind tanker,
jeg elsker den, jeg ej kan få.
Mens han i glæden vanker,
jeg ene sørge må.
Stor sorg er det, jeg dig ej fik,
som jeg nu har så kær.
Så mange falske mennesker
årsagen dertil er.

Se blomsterne de skønne,
hvor dejlig de på marken stå.
Jeg sørger mig til døde
for den, jeg ej kan få.
Ja, om jeg nu i døden går,
da bliver sorgen din.
Ret aldrig udi verden
går du ud af mit sind.

Langt heller vil jeg vandre
den lange vej med stort besvær,
end som jeg ville leve
blandt falske mennesker.
Til øde mark jeg rejse vil,
og der mit telt opslå.
For hvert et ord jeg taler,
af skoven svar jeg får.

Teksten findes i flere versioner, også for henholdsvis kvinde- og mandestemme.
Således kan "han" og "hun" tilpasses efter behag.

Jyden han æ stærk og sej

Melodi: H.C. Simonsen
Tekst: St. St. Blicher
Guitar: John Jacobsen, 1984

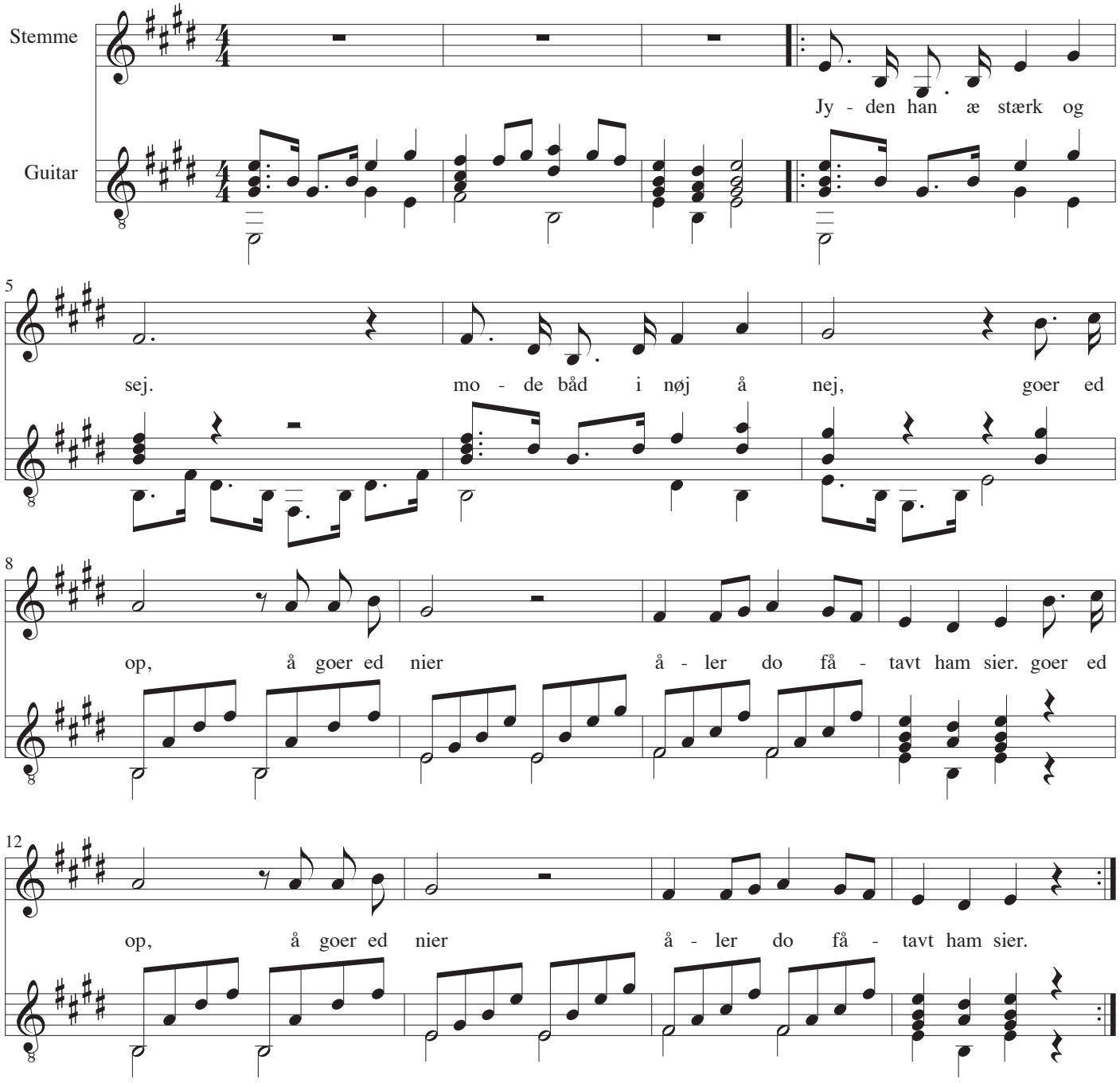

Jyden han æ stærk og sej.
mode båd i nøj å nej,
|: goer ed op, å goer ed nier
åler do få-tavt ham sier. :|

Først næ dær æ nøe pofahr,
komme jyden ud å dar;
|: men han goer ett ind igjen,
fa'de uhn han hå gjent hen. :|

Læ wos ålti blyw ve de!
Fåer sin båen ka kjennes ve!
|: Søen et sind da hær i Noer
håll sæ ve, te ålt fågoer! :|

Mads Doss

Melodi: Anonym
Tekst: St. St. Blicher
Guitar: John Jacobsen, 1984

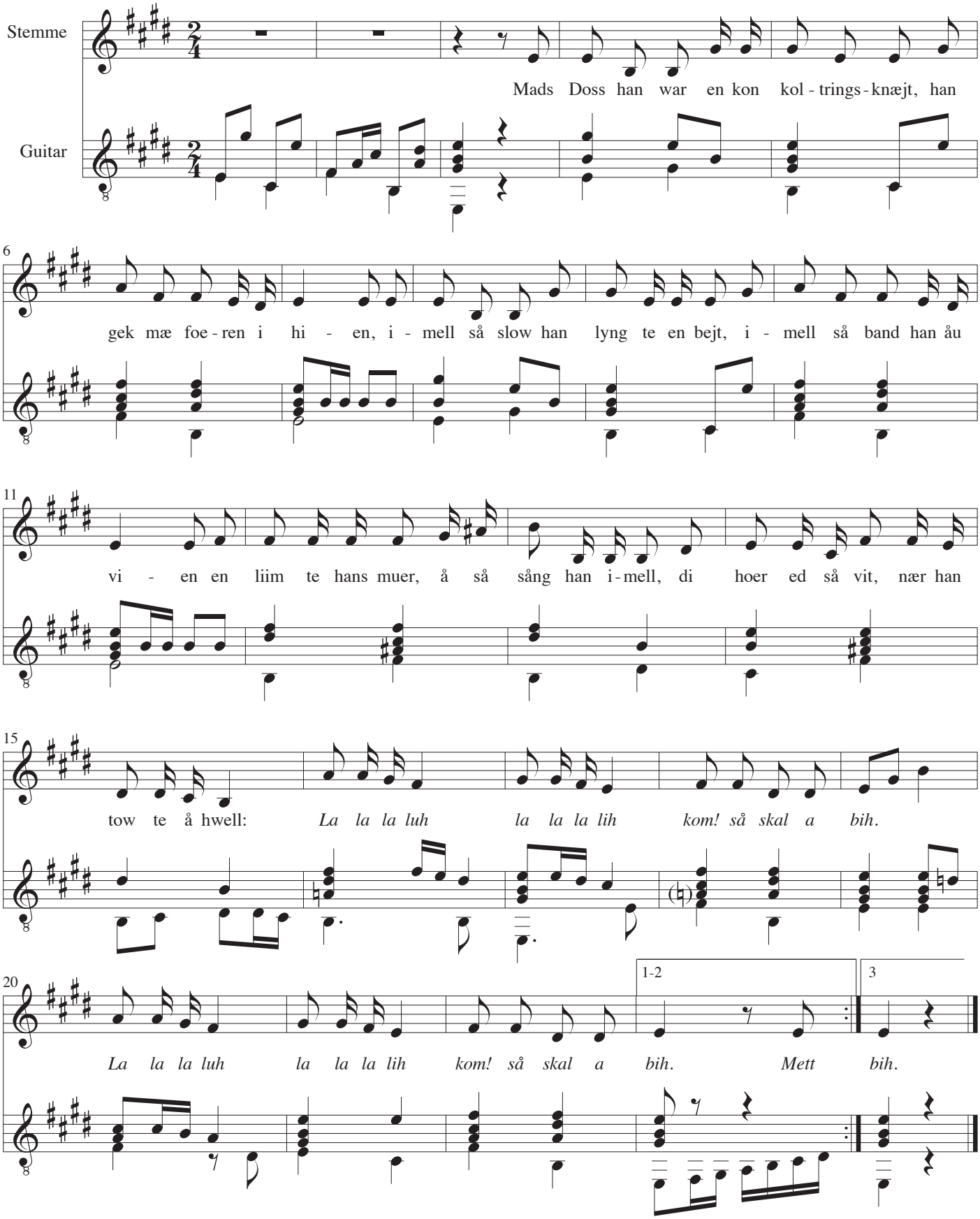

Mads Doss

1.
Mads Doss han war en kon koltringsknæjt,
han gek mæ foeren i hien,
imell så slow han lyng te en bejt,
imell så band han åu vien
en liim te hans muer, å så sång han imell,
di hoer ed så vit, nær han tow te å hwell:
La la la luh - la la la lih
kom! så skal a bih.
La la la - uh la la la lih
kom! så skal a bih.

2.
Mett Kølvro war en kon stonthostøs,
gek åsse mæ foeren i hien,
å somti hun swedt, å somti hun frøs,
den drywwen slet ett hun ku li en.
Hon snøwsed imell, få hin dawwen wa lång,
iwessomda tahrt hon sin klukker, å sång:
La la la luh - la la la lih
kom! så skal a bih.
La la la - uh la la la lih
kom! så skal a bih.

3.
Å somti di mødtes så his å så hæhr,
od mælmad, å språkked så knøwt da,
å let om let fek di hweranner så kjæhr:
Jen kam, næ den åhn ga en hwøwt da.
Å nær di had ett, gek di hwær te sit hjaer,
å sång, så de gjall owwe mosser og kjaer:
La la la luh - la la la lih
kom! så skal a bih.
La la la - uh la la la lih
kom! så skal a bih.

Miau

Musik: C.E.F. Weyse
Tekst: C.E.F. Weyse
Guitar: John Jacobsen, 1984

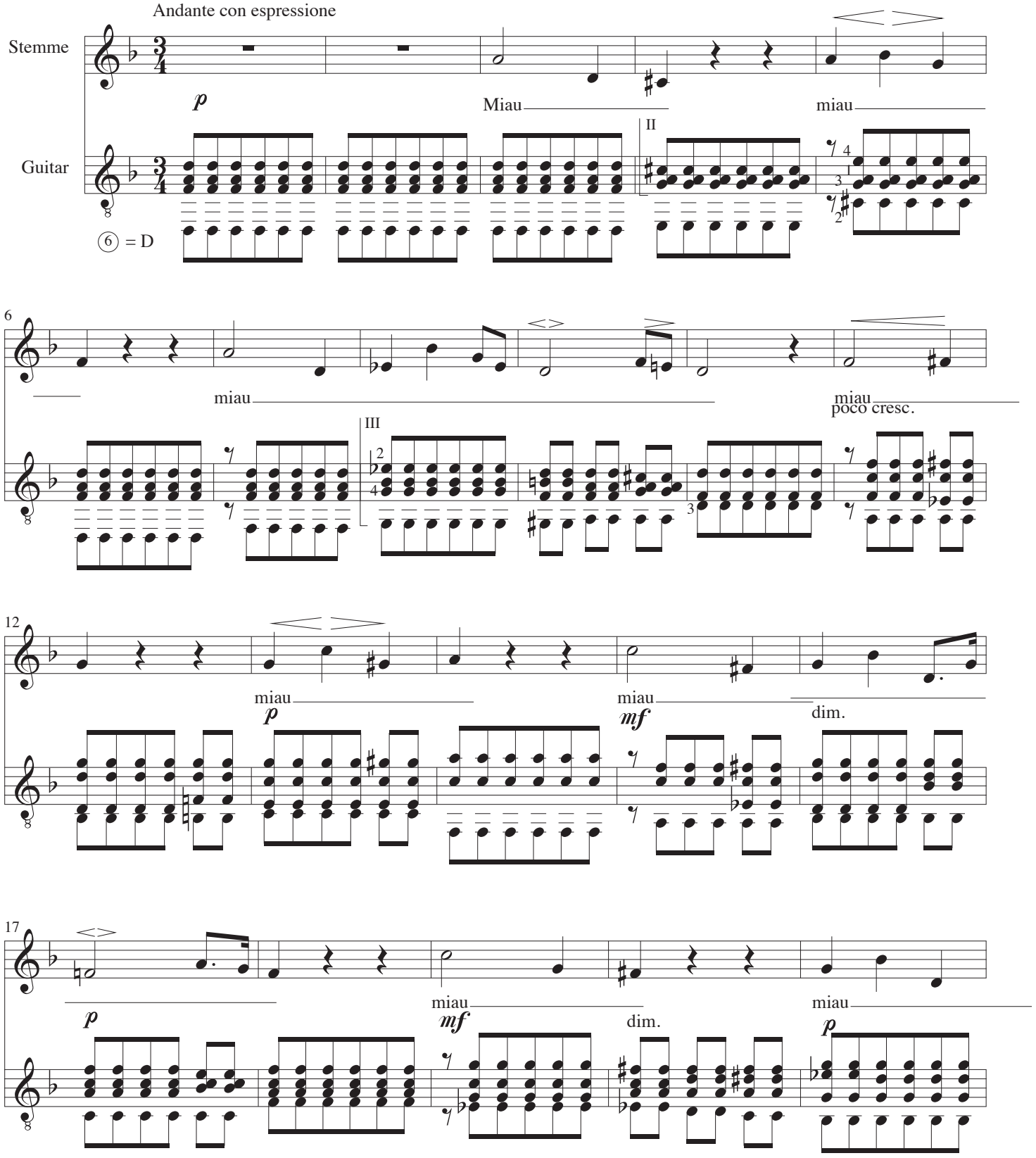

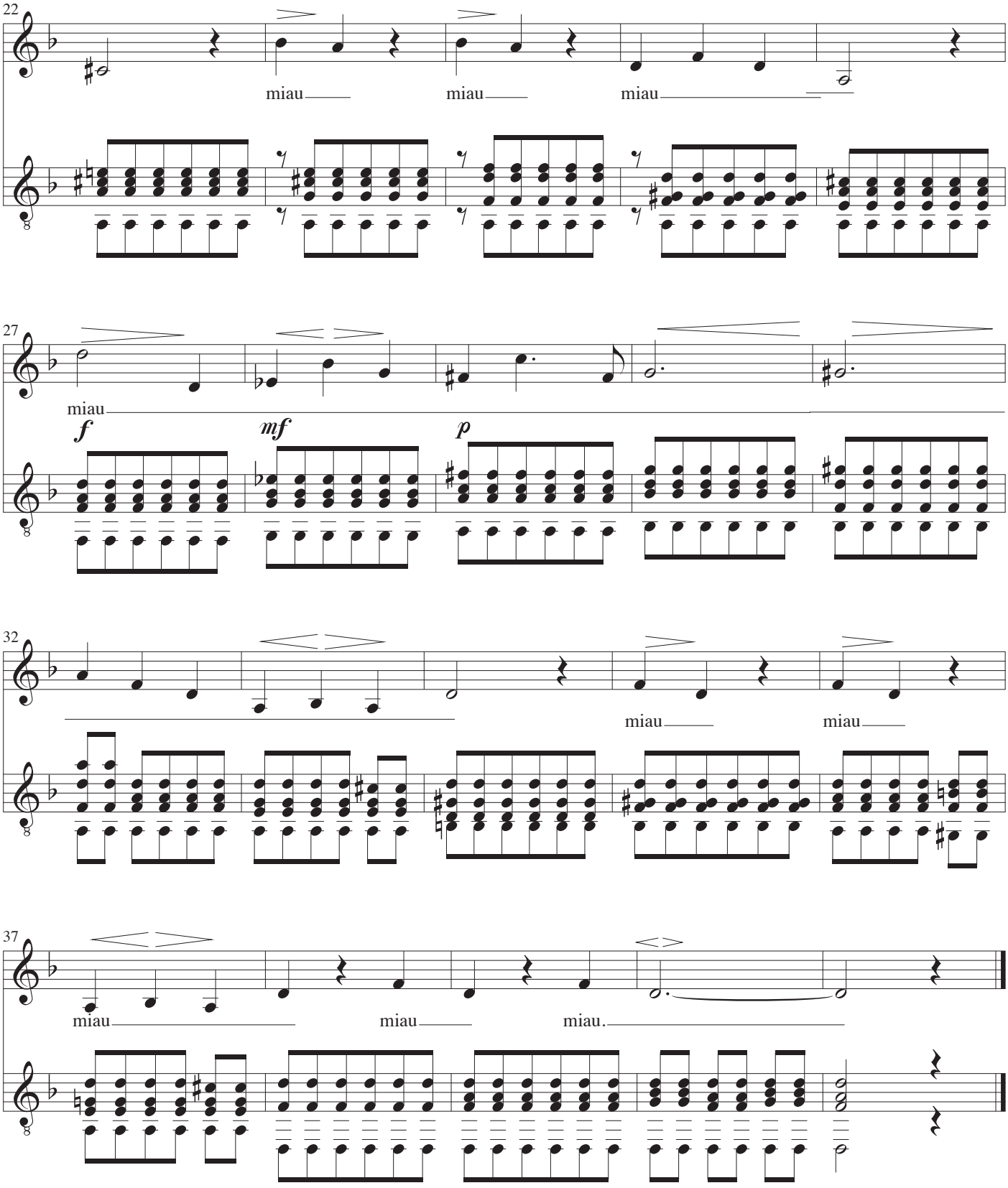
22
miau
miau
miau
27
miau
f
mf
p
32
miau
miau
37
miau
miau
miau.

Natten er så stille

Melodi: C.E.F. Weyse
Tekst: J.L. Heiberg
Guitar: John Jacobsen, 1984

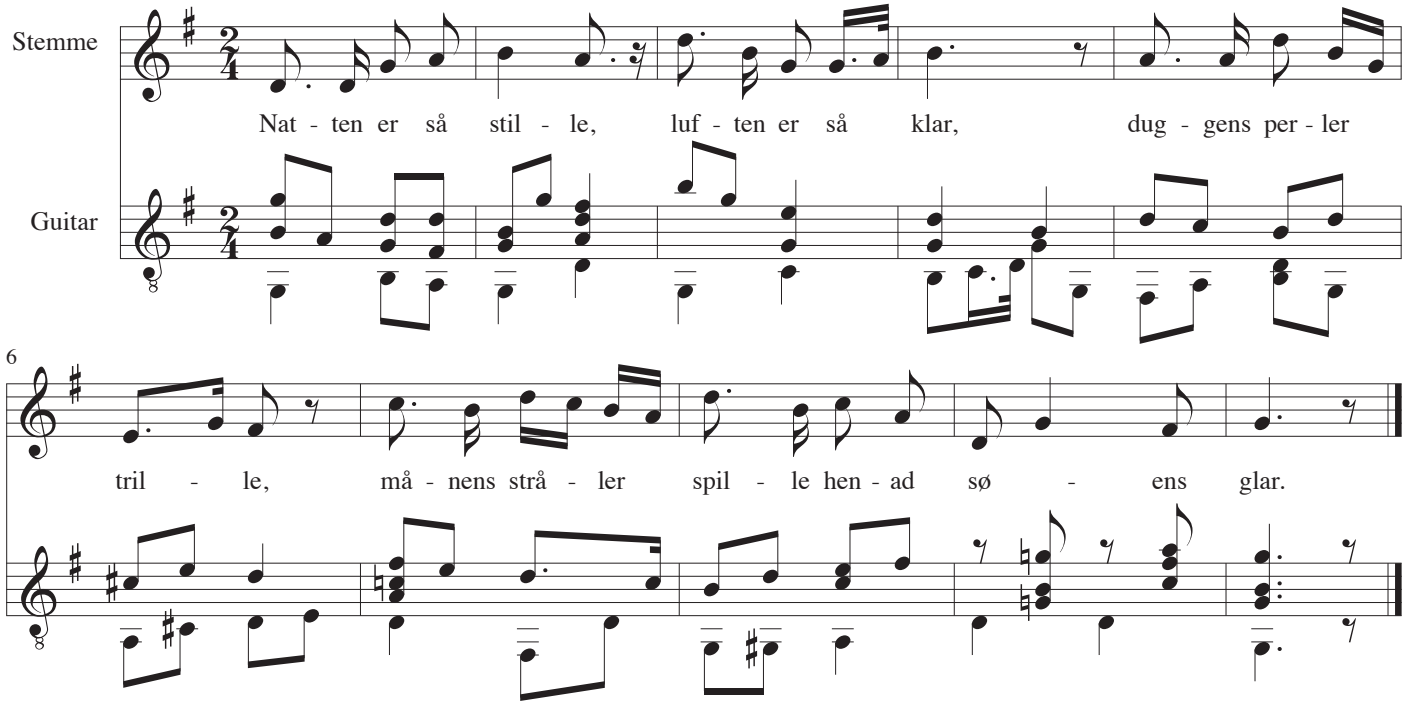

Natten er så stille,
luften er så klar,
duggens perler trille,
månens stråler spille
henad søens glar.

Bølgens melodier
vugge hjertet ind,
suk og klage tier,
vindens pust befrier
det betyngte sind.

På Sjølunds fagre Sletter

Melodi: Niels W. Gade
Tekst: B.S. Ingemann
Guitar: John Jacobsen, 1984

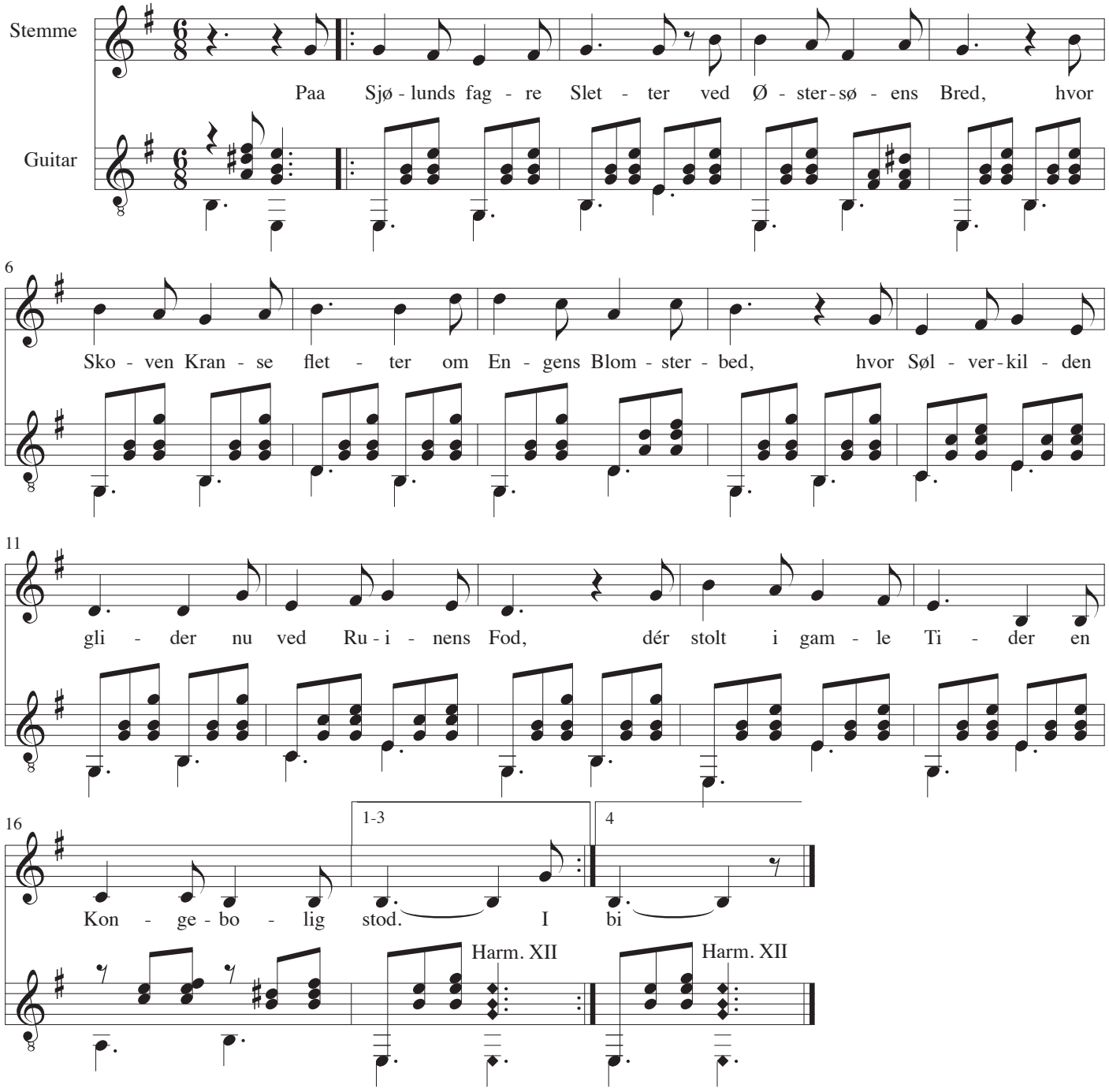

Paa Sjølunds fagre Sletter

Paa Sjølunds fagre Sletter
ved Østersøens Bred,
hvor Skoven Kranse fletter
om Engens Blomsterbed,
hvor Sølverkilden glider
nu ved Ruinens Fod,
dér stolt i gamle Tider
en Kongebolig stod.

I Borgens gyldne Sale
sig rørte muntert Liv,
der hørtes skæmtsom Tale
og lystigt Tidsfordriv:
Kong Valdemar dér bygged
saa fast sit Kongehus,
som det hans Liv betrygged,
til Verden sank i Grus.

Med lystig Jægerskare
paa hviden Ganger fløj
den Konge tit med Fare
hen over Stub og Høj;
men i den raske Glæde,
ved Jægerhornets Klang
de glemte tit at bede
og høre Messesang.

I Muld for længe siden
Kong Valdemar er lagt,
men sælsomt gennem Tiden
gaar Sagnet om hans Jagt.
Tit korser arme Bonde
sig end paa natlig Sti,
hvor Jægere og Hunde
ham suse vildt forbi.

Signelil sad i Kakkelovnskrog

Musik: C.E.F. Weyse
Tekst: C.E.F. Weyse
Guitar: John Jacobsen, 1984

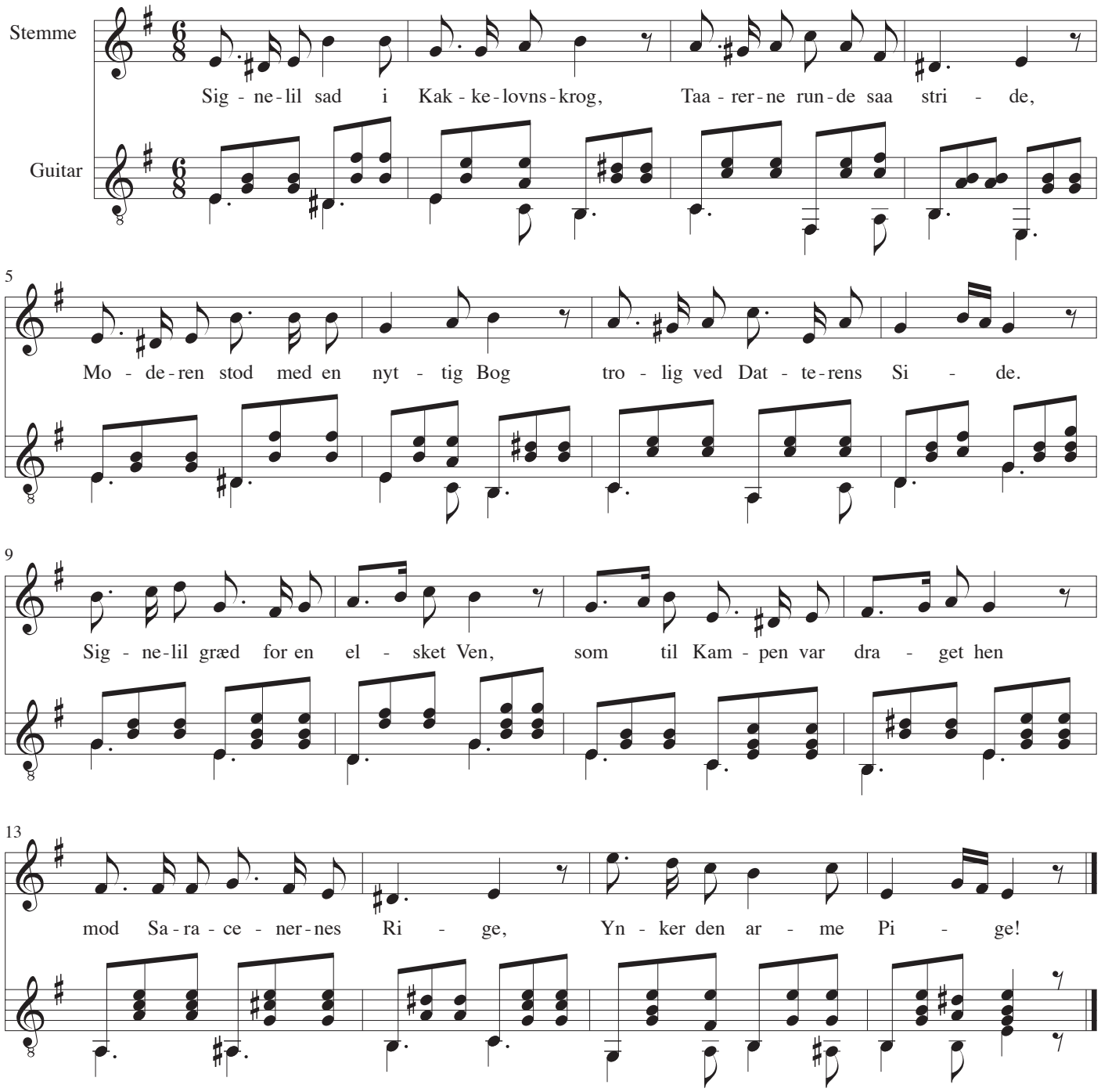

Signelil sad i Kakkelovnskrog

Signelil sad i Kakkelovnskrog,
Taarerne runde saa stride,
Moderen stod med en nyttig Bog
trolig ved Datterens Side.
Signelil græd for en elsket Ven,
som til Kampen var draget hen
mod Saracenernes Rige,
Ynker den arme Pige!

Himmelen var som Aske graa,
Stormen saa hvinende varsled',
Signes Befindende var som saa,
nyligen havde hun barslet.
Moderen laved' en Barselgrød,
salten Taare i Grøden flød,
hun for sit Barn monne græde,
Moderens Trøst og Glæde.

Grøden var lavet, og Moderen gik,
den til sin Datter at bære;
hjertelig Tak hun af Signelil fik:
"Moder velsignet du være!"
Moderen blev saa hjerteglad,
Signelil spiste det hele Fad,
sank saa i Dødens Arme.
Himmelen sig forbarme!

Døren gik op, og blodig og bleg
Ridderens Gjenfærd sig viste,
Stirred paa Signelil, sukked og skreg:
"Ak, hun tildøde sig spiste!
Var det din Troskab, du falske Mø!
Burde du ikke af Kjærlighed dø,
Som det var Skik udi Norden?" -
Bleg sank han atter i Jorden.

Mod'ren af Skræk fik Apoplexie,
livløs hun segned paa Tillie.
Midnattens Maane gik Ruden forbi,
saae paa den stakkels Familie.
Maanen vender sit Ansigt bort,
Natten bliver nu ravnesort,
rædsomt Uglerne tude!
Hermed er Visen ude.

Sne, Sne, dejlige Julesne

Musik: Vilhelm Gregersen
Tekst: Vilhelm Gregersen
Guitar: John Jacobsen, 1984

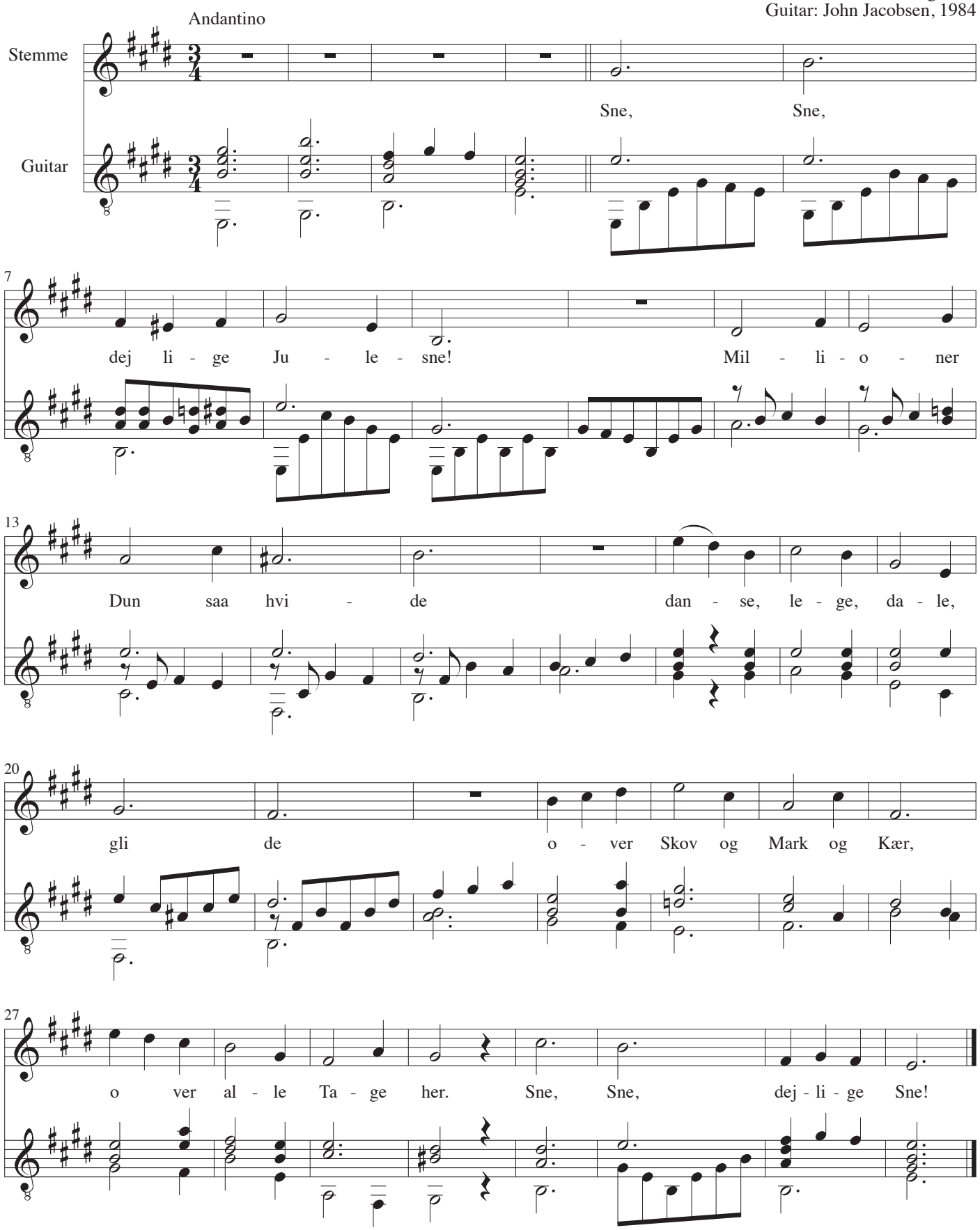

Sne, sne, dejlige Julesne

Sne, Sne, dejlige Julesne!
Millioner Dun saa hvide
danse, lege, dale, glide
over Skov og Mark og Kær,
over alle Tage her.
Sne, Sne, dejlige Sne!

Sne, Sne, dejlige Julesne!
Alt det visne blødt du gemmer,
dækker venligt, hvad der skræmmer,
gør til Jul Alverden fin
med dit hvide Hermelin.
Sne, Sne, dejlige Sne!

Sne, Sne, dejlige Julesne!
Blidt som du nu over Skoven
kom Guds Naade ned fraoven,
dækked al vor Brøst med Fred
i vor Frelsers Kærlighed.
Sne, Sne, dejlige Sne!

Sne, Sne, dejlige Julesne!
Maatte vi dig alle ligne
i at frede og velsigne,
kærligt dække andres Brøst,
lyse op og bringe Trøst.
Sne, Sne, dejlige Sne!

Spillemand spiller paa Strenge

Musik: Niels W. Gade
Tekst: B.S. Ingemann
Guitar: John Jacobsen, 1984

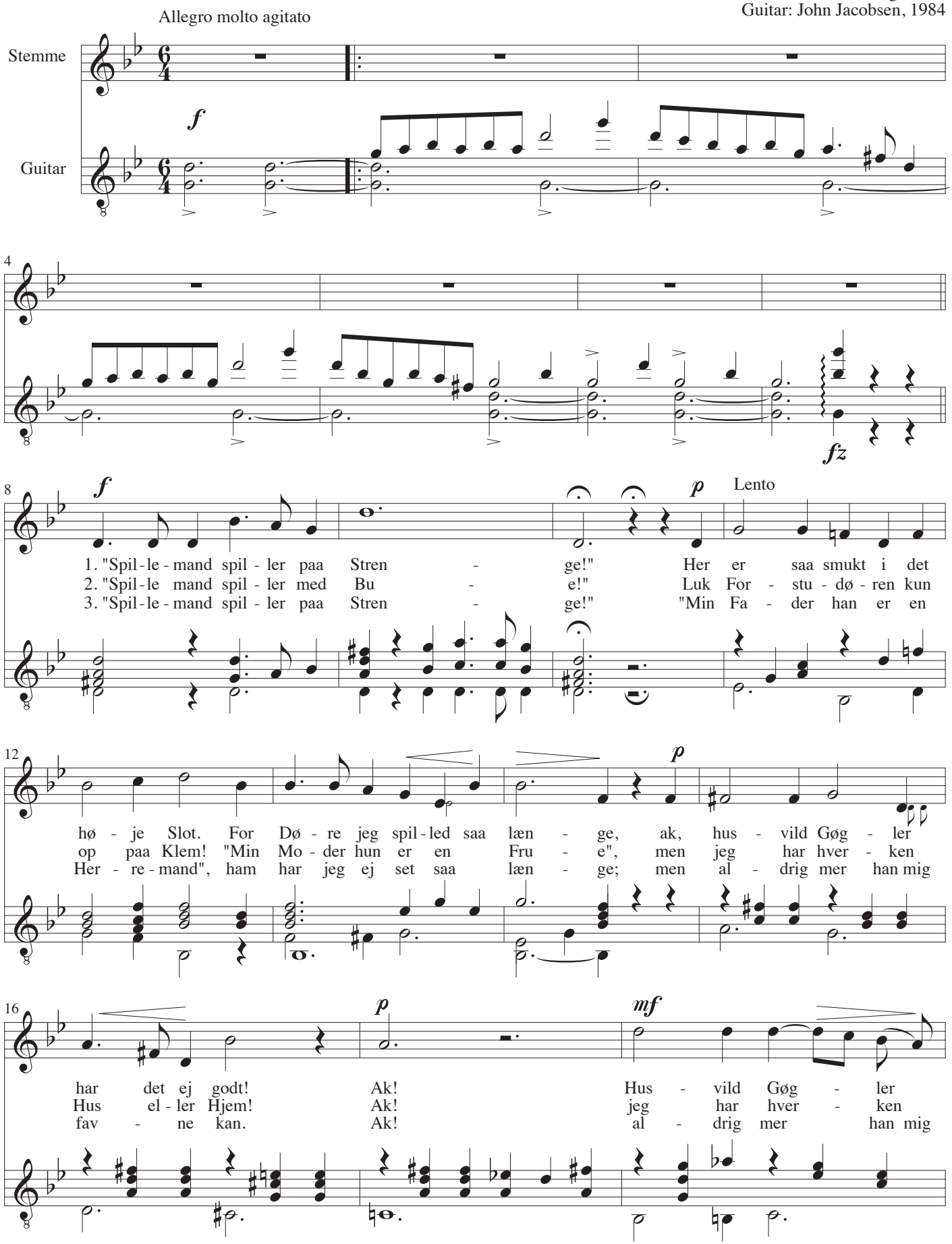

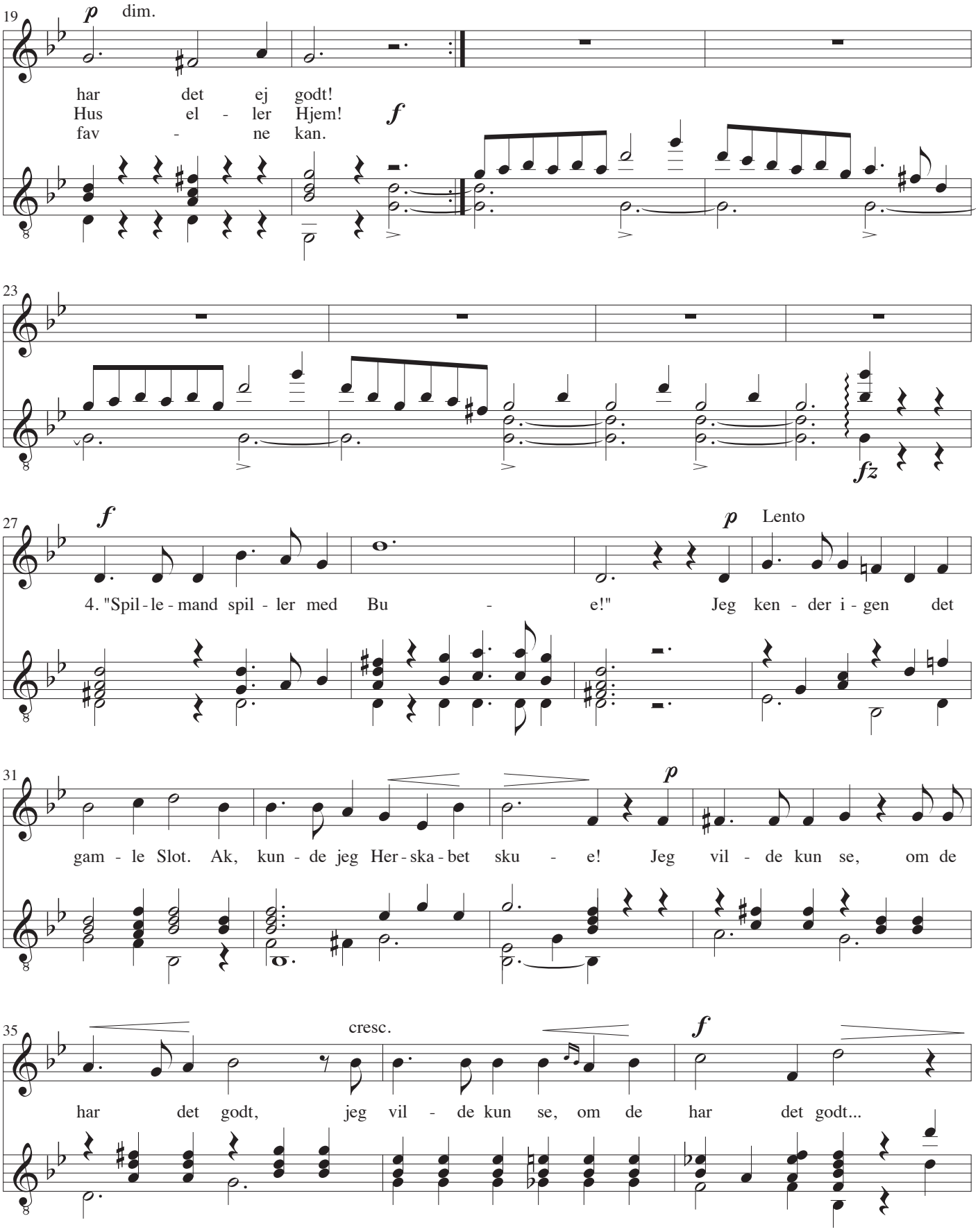
19
p
dim.
har det ej godt!
Hus el - ler Hjem!
fav - ne kan.
f
23
fz
27
f
4. "Spil - le - mand spil - ler med Bu - e!"
p
Lento
Jeg ken - der i - gen det
31
gam - le Slot. Ak, kun - de jeg Her - ska - bet sku - e!
p
Jeg vil - de kun se, om de
35
cresc.
har det godt, jeg vil - de kun se, om de
f
har det godt...

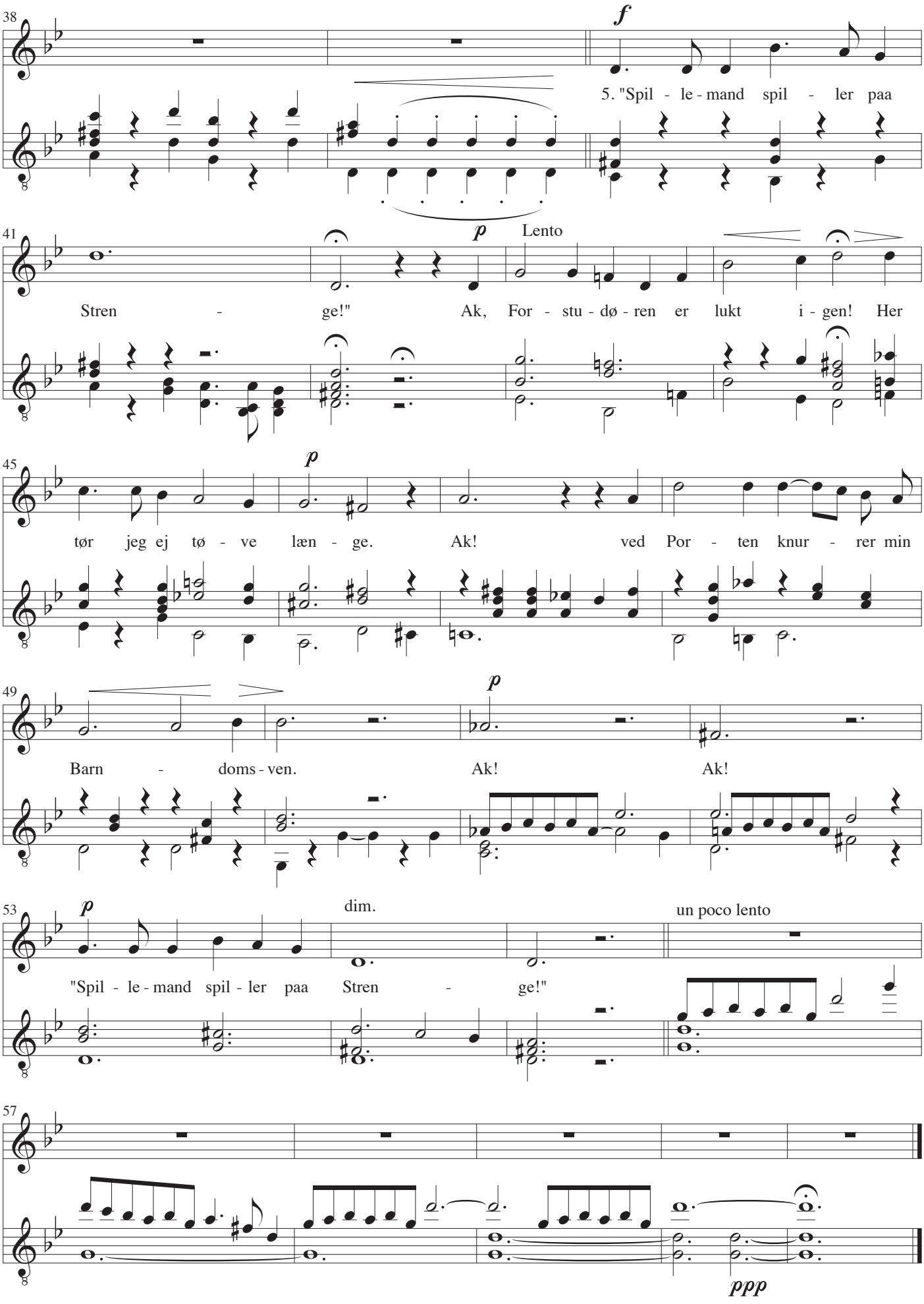
38
f
5. "Spil - le - mand spil - ler paa
41
p
Lento
Stren - ge!" Ak, For - stu - dø - ren er lukt i - gen! Her
45
p
tør jeg ej tø - ve læn - ge. Ak! ved Por - ten knur - rer min
49
p
Barn - doms - ven. Ak! Ak!
53
p
dim.
un poco lento
"Spil - le - mand spil - ler paa Stren - ge!"
57
ppp

Tit er jeg glad

Musik: Carl Nielsen
Tekst: B.S. Ingemann
Guitar: John Jacobsen, 1984

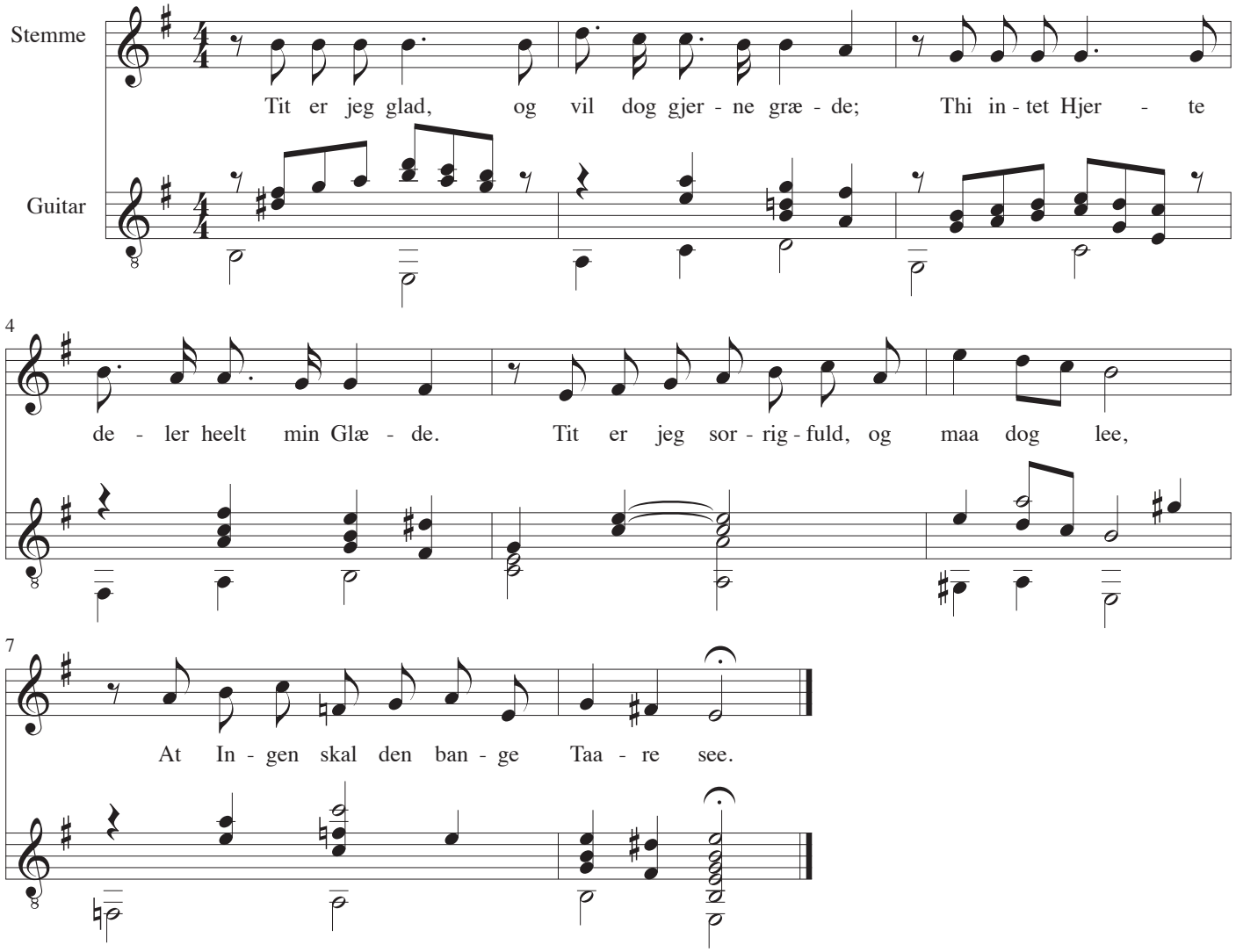

Bekendelser (Efter det svenske)

La bienséance est la moindre de toutes les loix & la plus svivie.
Rochefoucauld.

Tit er jeg glad, og vil dog gjerne græde;
Thi intet Hjerte deler heelt min Glæde.
Tit er jeg sorrigfuld, og maa dog lee,
At Ingen skal den bange Taare see.

Tit elsker jeg, og vil dog gjerne sukke;
Thi Hjertet maa sig taust og strængt tillukke.
Tit harmes jeg, og dog jeg smile maa;
Thi det er Daarer, som jeg harmes paa.

Tit er jeg varm, og isner i min Varme;
Thi Verden favner mig med frosne Arme,
Tit er jeg kold, og sveder dog derved;
Thi mangen Dont er uden Kjærlighed.

Tit taler jeg, og vil dog gjerne tie,
Hvor Ordet ei maa Tanken oppebie.
Tit er jeg stum, og ønsker Tordenrøst,
For at udtømme det beklemte Bryst.

O! du, som eene dele kan min Glæde,
Du, ved hvis Barm jeg torde frit udgræde,
O! Pige, hvis du kjendte, elsked mig,
Jeg kunde være som jeg er — hos dig.

A haar tjent Jens Masen

kom mi bette Kipkal

Melodi: Johannes Torrild
Tekst: Jeppe Aakjær
Guitar: John Jacobsen, 1984

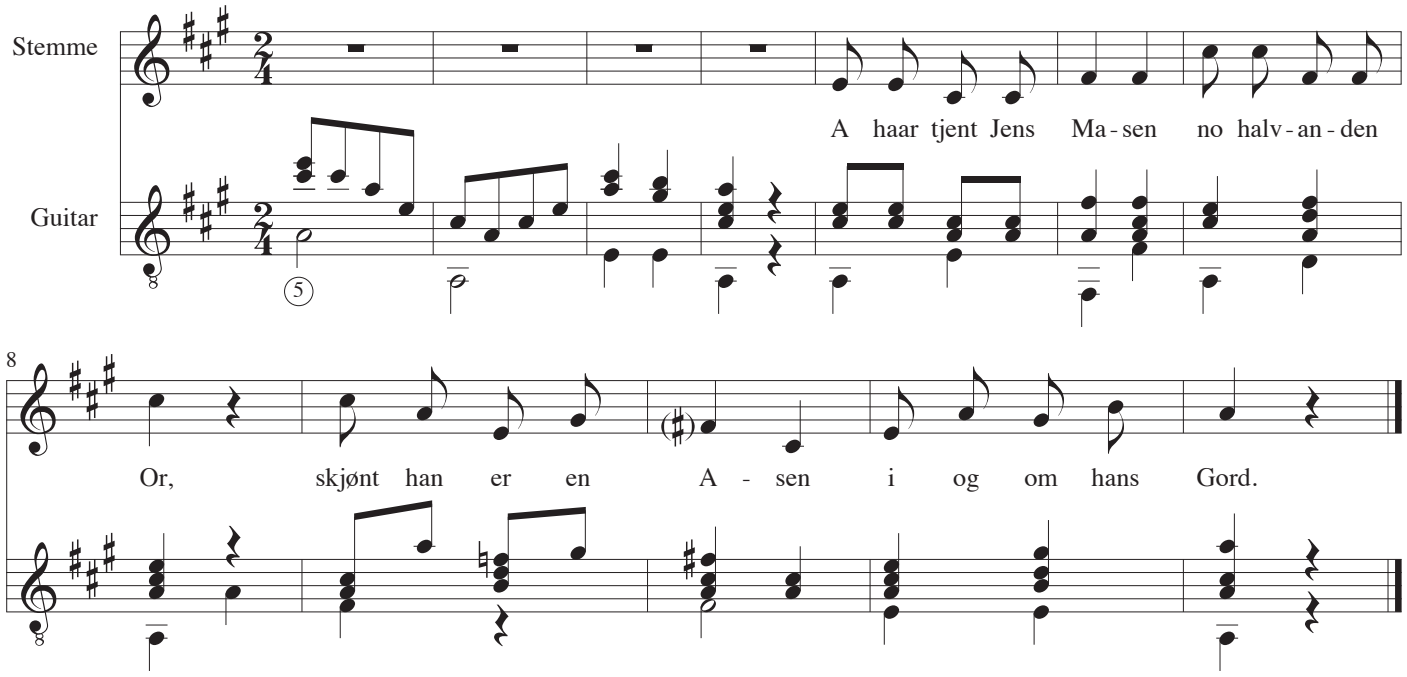

1
A haar tjent Jens Masen
no halvanden Or,
skjønt han er en Asen
i og om hans Gord.

2
A maa pas hans Høwde,
a maa ref hans Fyld;
haar æ ett aa løw ve,
saa faar a æ Skyld.

3
A haar gyd hans Ruesstok,
a haar past hans Lamm,
drøwen med hans Goesflok
aa og i æ Damm.

4
Rejen med hans Følkloj,
fløt en affentow,
rend æ Gord si Møllboj,
nær de anner sow.

5
Der haar ingen frej mæ,
a haar hat æ stræng,
skjønt æ Stoder stej mæ
næjsten uden Peng.

6
Kom mi bette Kipkal,
kom mi bette Kwi!
Hosbond han er hwipgøl
søn ved Awtensti.

7
Derfor maa du rapp dæ
no mi bette gul;
her haar a di Klaptræ,
hwor haar do di Mul?

8
Blew wor Hosbond hwipgal,
det wer ild a spør;
kom mi bette Kipkal
med di lejen Ør

Al verdens skaber mild og blid

Melodi: Anonym
Tekst: Anonym
Guitar: John Jacobsen, 1984

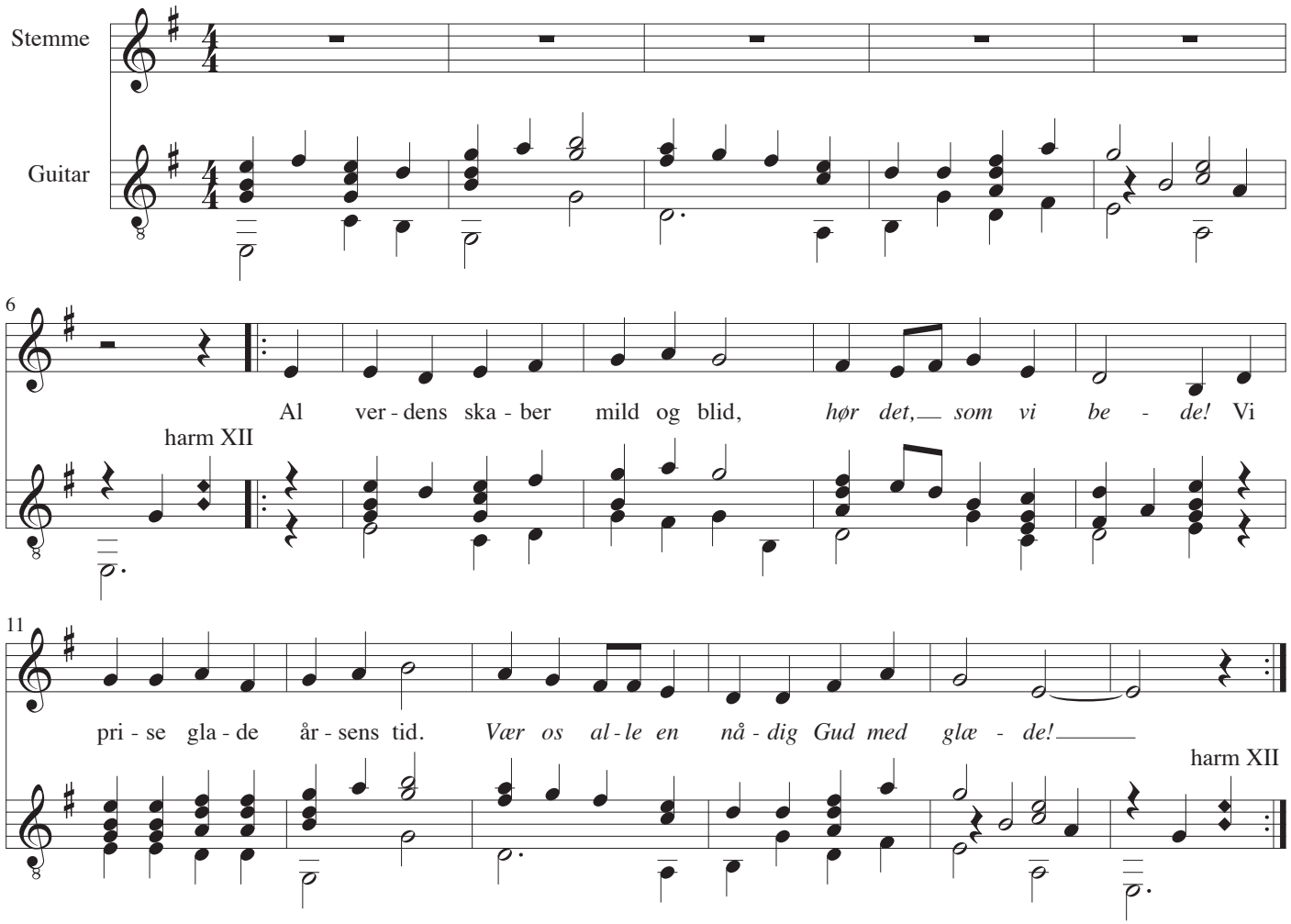

1
Al verdens skaber mild og blid,
hør det, som vi bede!
Vi prise glade årsens tid.
Vær os alle en nådig Gud med glæde!

2
Den vinters tvang drev du af land,
lad somren blid gå os til hand.

3
Velkommen hid, majmåneds tid;
Gud glæd os med en sommer blid.

4
Vor skov og mark sig fryde smukt;
Valborg bær løv og græs med frugt.

5.
Den lille lærkes liflig klang
dig lover med majmåneds sang.

6.
Thi bære vi dig maj i by
og love dig med salmer ny.

7
Vi pløjed i vort ansigts sved
og så vort korn i jorden ned.

8.
Fremfør vor' hænders gerning vel!
Velsign os, Gud, til liv og sjæl!

9
Gud fri os fra en blodig krig,
fra krankhed og den dyre tid!

10
Vor konges og vort landets råd,
hør det, som vi bede!
Gud, vær med dem i råd og dåd!
Vær os alle en nådig Gud med glæde!

Anna var i Anders kær

Melodi: J. Saxtorph-Mikkelsen
Tekst: Jeppe Aakjær
Guitar: John Jacobsen, 1984

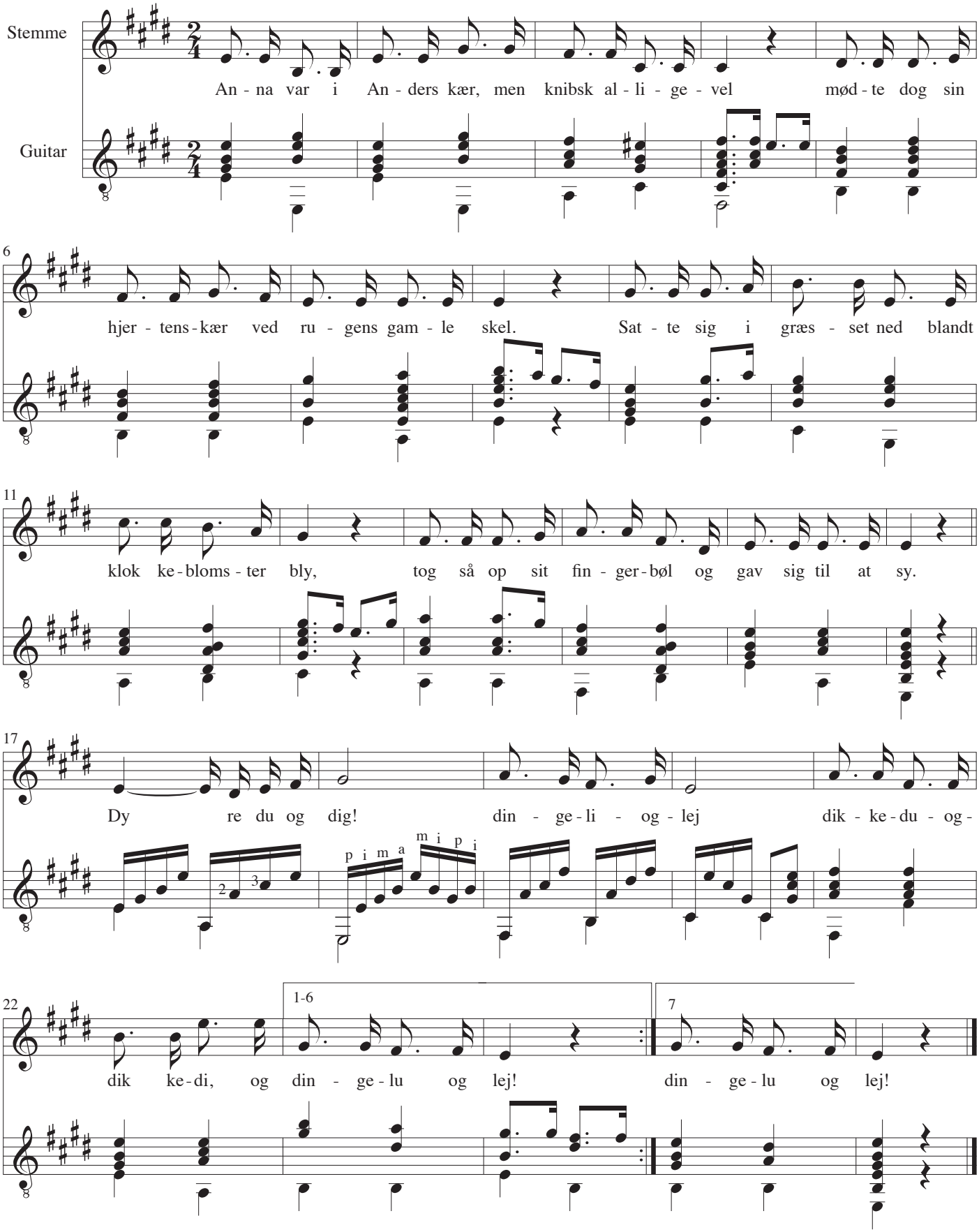

Anna var i Anders kær

1
Anna var i Anders kær, men knibsk alligevel
mødte dog sin hjertenskær ved rugens gamle skel.
Satte sig i græsset ned blandt klokkeblomster bly,
tog så op sit fingerbøl og gav sig til at sy...

Dyre du og dig!
dingeli-og-lej
dikke-du-og-dikke-di,
og dingelu og lej!

2
Solen glimted ellevild i Annas fingerbøl
snerrens sennepsgule blomst hang fuld af brune møl.
Lærken sang, og luften drev med dræ og duft af pors.
Annas ankelslanke ben var lagt så let i kors.
Dyre du og dig...

3
Anders sad og fingred tavs om pibekandens fals,
så, hvor rugens vipper strøg om Annas brune hals.
hørte, hvor de sølverlo og lokked flere til:
vipperne, de lukser små, de kysser, hvor de vil.
Dyre du og dig...

4
Banked han så piben ud imod sin støvletå,
lagde kritisk øjet til og rensed den med strå
smed så brat det hele hen og rykked' farlig nær,
hvisked om den brune hals og alt det fine vejr.
Dyre du og dig...

5
Annas rappe, blanke nål i luften standsed' lidt
armens fine strakte rund fortoned' sig i hvidt
Greb han da på samme tid om hals og vipper små
kyssed Annas kind om mund om kap med rugens strå.
Dyre du og dig...

6
Nål og tråd ved første kys i snerren sank af skræk
Annas nye fingerbøl det trilled også væk
klinten på sin lange hals sig rejste for at glo
bittesmå mariehøns løb over Annas sko.
Dyre du og dig...

7
Mens som amoriner små opsteg de brune møl
gyldenring blev lovet hen for tab af fingerbøl
Rugen ringled vidt og bredt om kys og kærlighed,
hvad det mindste aks har hørt, den hele ager ved.
Dyre du og dig...

De fruer sidder på Lindholms hus

Melodi: Anonym
Tekst: Anonym
Guitar: John Jacobsen, 1984

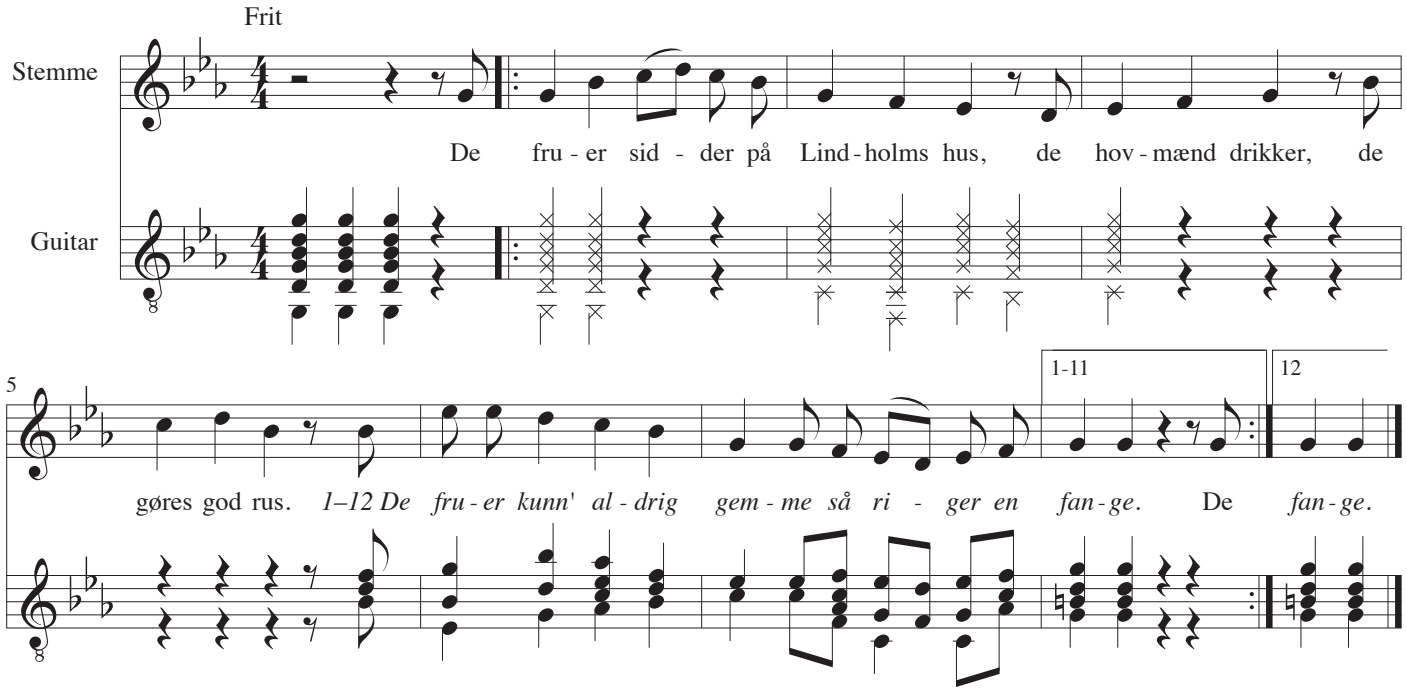

1
De fruer sidder på Lindholms hus,
de hovmænd drikker, de gøres god rus.
De fruer kunn' aldrig gemme så riger en fange.

2
De hovmænd drikker, de gør dem glad,
så gør og hr. Verner, i tårnet sad.

3
Hr. Verner bar op en vise og kvad,
det hørte de fuer, i loftet sad.

4
Fru Ingeborg taler til svende to:
"I beder hr. Verner ind for mig gå!"

5
Ind kom hr. Verner og stedtes for bord:
"Hvad vil I fru Ingeborg, hvi sendt' mig I ord?"

6
"Hør du, hr. Verner, hvad jeg siger dig:
en elskovens vise så kvæder du mig!"

7
"En elskovens vise jeg aldrig nam,
jeg kvæder en anden, det bedste jeg kan."

8
Hr. Verner bar op en vise og kvad,
der sovned de fruer, i loftet sad.

9
Hr. Verner han ser sig op udi vrå,
så ser han, hvor de nøgler lå.

10
Hr. Verner han var de fruer så tro:
han hængte de nøgler på Lindholms bro.

11
Da han kom foroven by,
da bar han op en vise af ny.

12
Hr. Verner han vifted med sin hat:
"I siger mig fru Ingeborg tusind godnat."

Drikkevise

Melodi: F.L.Æ. Kunzen
Tekst: Jens Baggesen
Guitar: John Jacobsen, 1984

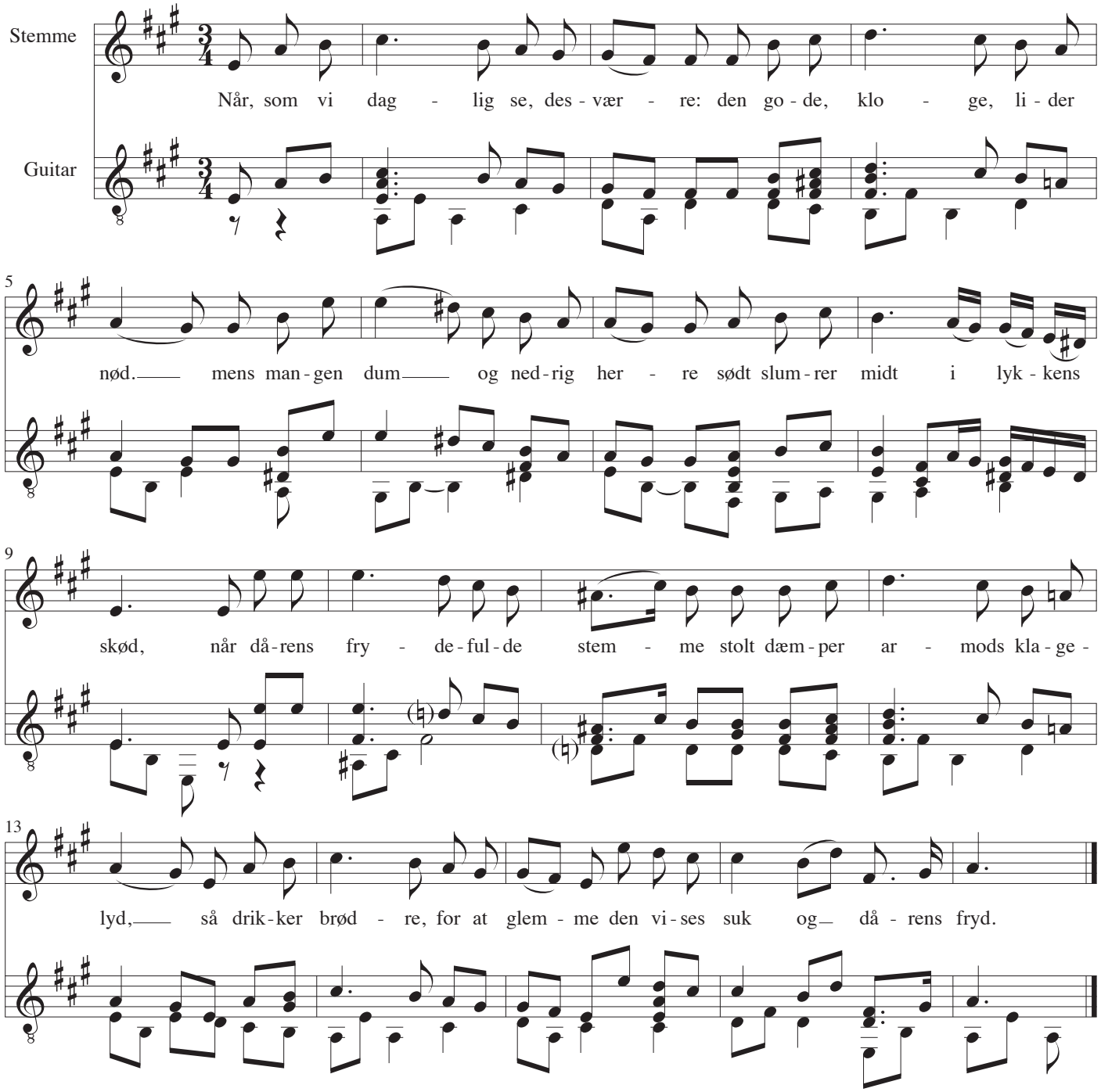

1
Når, som vi daglig se, desværre:
den gode, kloge, lider nød.
mens mangen dum og nedrig herre
sødt slumrer midt i lykkens skød,
når dårens frydefulde stemme
stolt dæmper armods klagelyd,
så drikker brødre, for at glemme
den vises suk og dårens fryd.

2
Var ej den saft af røde druer,
hvo vilde længer blive her;
thi, hvor den vises øje skuer,
det møder lutter lidelser.
Højt lyder undertryktes stemme,
forførtes skrig fra syd og nord;
op, brødre, drikker for at glemme
vor hele sørgelige jord.

Enhver, som har trådt sine børnesko

Melodi: Anonym
Tekst: U.P. Overby
Guitar: John Jacobsen, 1984

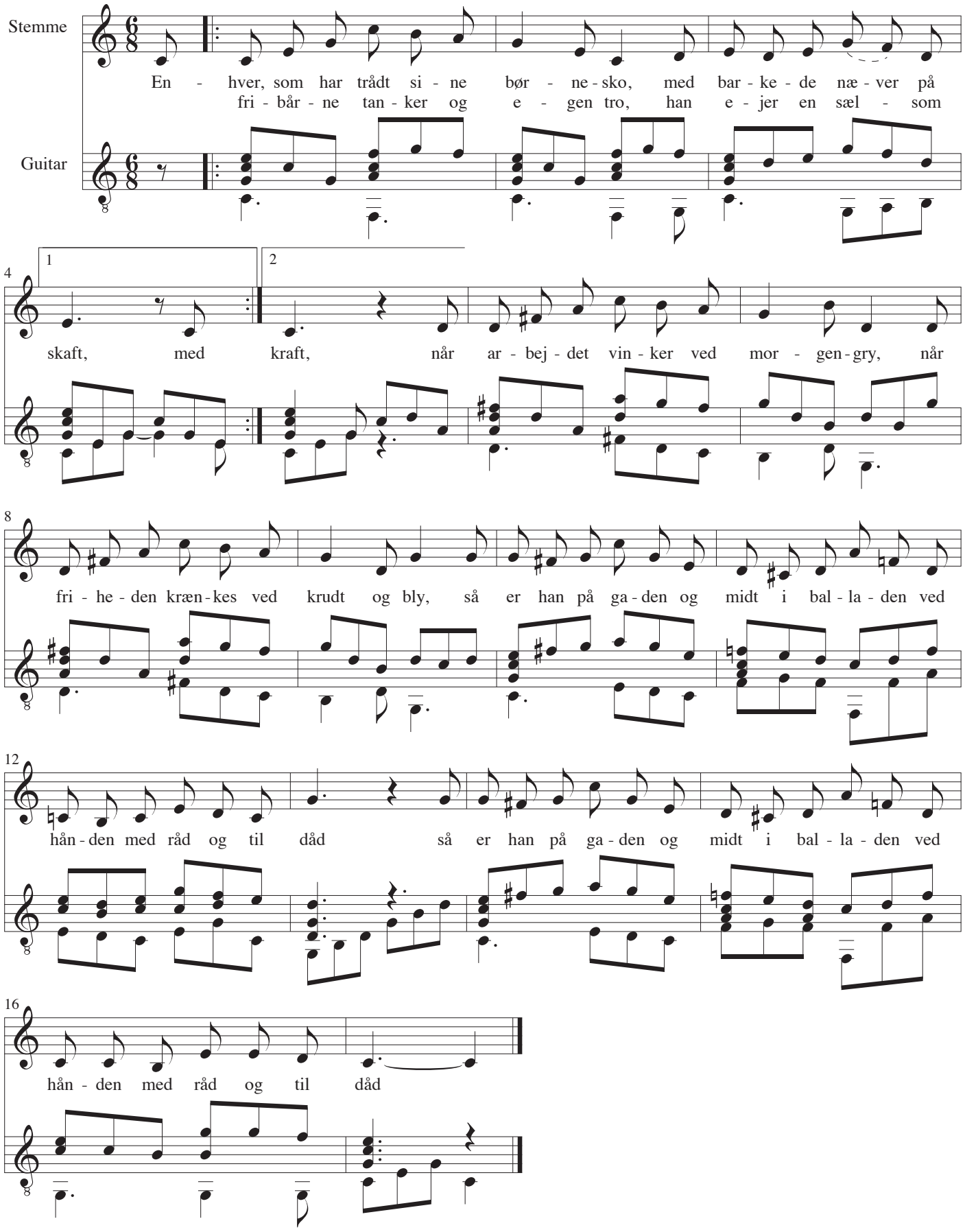

Enhver, som har trådt sine børnesko

1
Enhver, som har trådt sine børnesko,
med barkede næver på skaft,
med fribårne tanker og egen tro,
han ejer en sælsom kraft,
når arbejdet vinker ved morgengry,
når friheden krænkes ved krudt og bly,
|: så er han på gaden
og midt i balladen
ved hånden med råd og til dåd :|

2
Det barn, som blev svøbt i en pjaltet klud
og ammet ved ulykkens barm,
han hånes og hades og grines ud,
men dog få en kraftig arm,
når sulten og kulden ham hærdet har,
så vokser han op til en proletar
at han skulle være
Jert samfund til ære
det kan I ej vente af ham.

3
I kuede tidlig en kraftig ånd,
og I ville knuse hans mod,
så ofte han gav eder broderhånd,
forgifted I hans blod.
I har forurettet ham for en stund
og klippet hans pels som en puddelhund
nu håndhæves retten
han møder på pletten
i strålende solskins-humør.

4
Forandret lyder "signalernes" klang:
nu kommer de mange og små,
og marchen går fremad til arbejdersang.
Det kunne I stole på!
Vi har en høne at plukke i mente,
der er både renter og renters rente
til eder på gaden
når midt i balladen
vort regnskab vi opgøre skal.

Herligt, en sommernat

Musik: Fr. Kuhlau
Tekst: J.L. Heiberg
Guitar: John Jacobsen, 1984

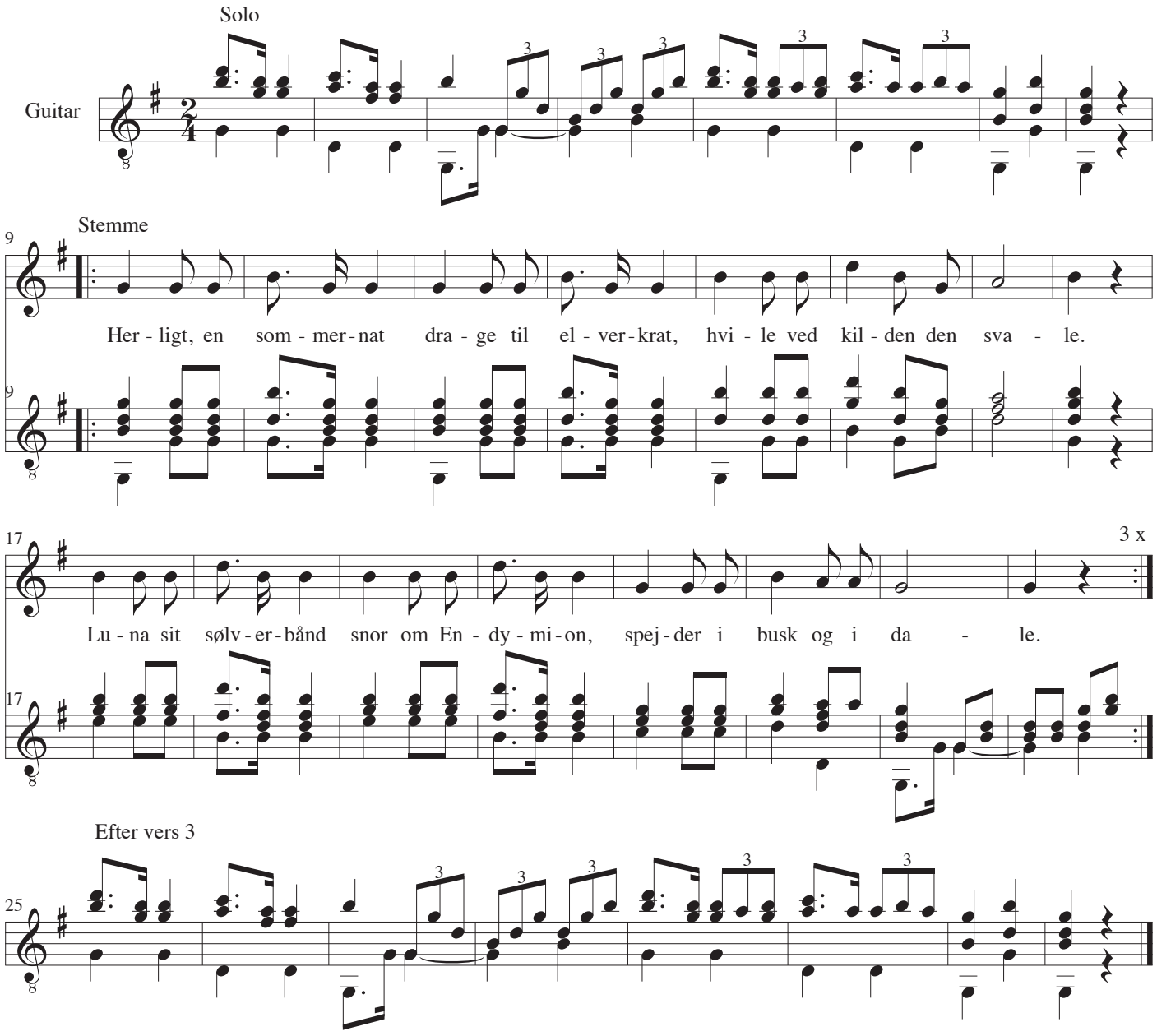

1
Herligt, en sommernat
drage til elverkrat,
hvile ved kilden den svale.
Luna sit sølverbånd
snor om Endymion,
spejder i busk og i dale.

2
Møder en nymfe dig,
lad hende skøtte sig,
jæger, o lad hende fare!
Husk, at Aktæon fik
straf for et dristigt blik,
jæger, o tag dig i vare!

3
Gå på den sikre vej,
sværm og forvild dig ej,
jæger, i agt du dig tage!
Men har du tabt vort spor,
lyt til vort jægerkor,
det skal dig kalde tilbage.

Hist, hvor vejen slår en bugt

Musik: J.C. Gebauer
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1984

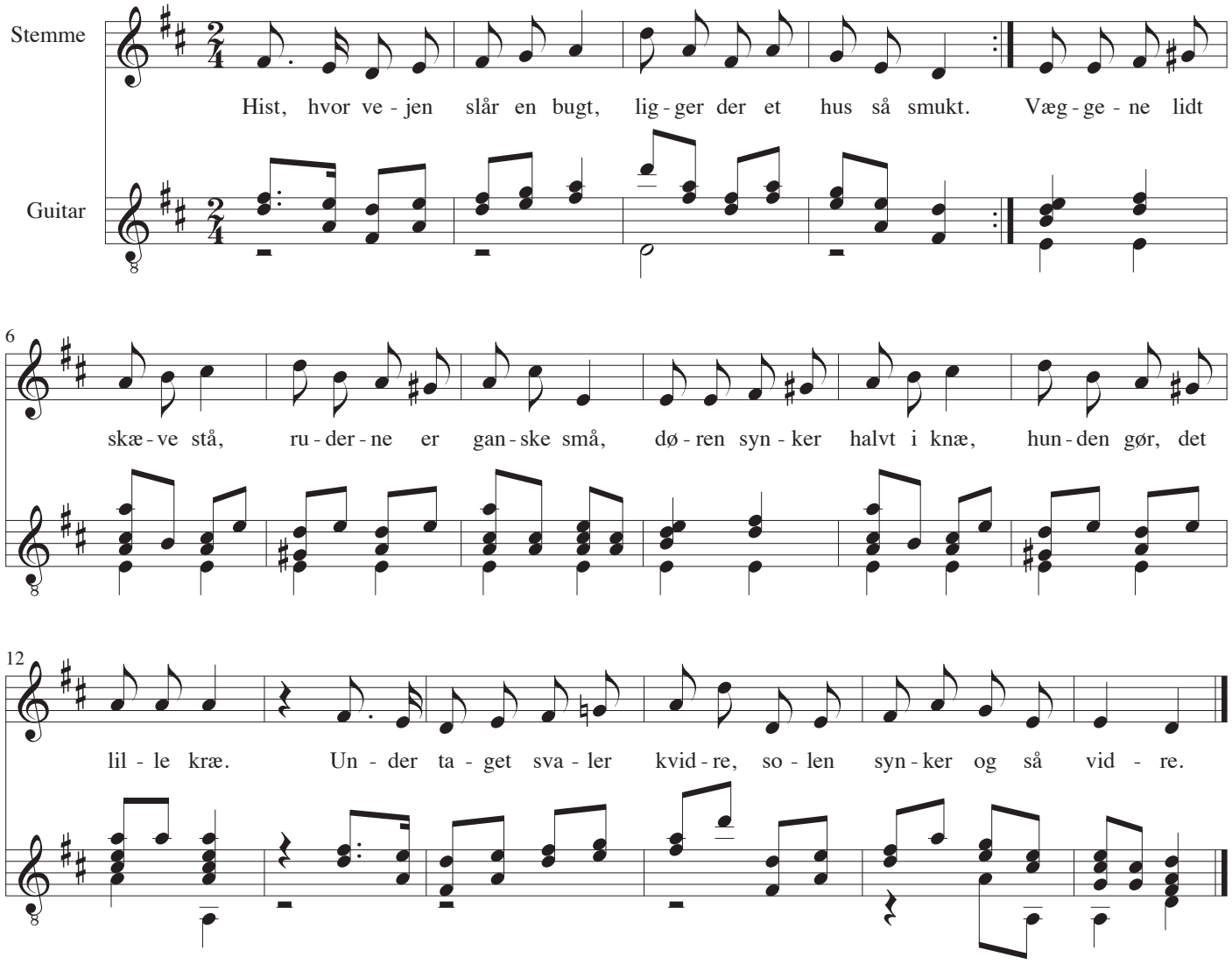

1
|: Hist, hvor vejen slår en bugt,
ligger der et hus så smukt, :|
væggene lidt skæve stå,
ruderne er ganske små,
døren synker halvt i knæ,
hunden gøer, det lille kræ,
under taget svaler kvid're,
solen synker og så vid're.

2
|: I den røde aftensol
sidder moder i sin stol, :|
kinden luer dobbelt rød,
barnet har hun på sit skød,
drengen er så frisk og sund,
æblekinden rød og rund,
se, hvor hun i spøg ham banker
på de søde pusselanker!

3
|: Katten står og krummer ryg,
men forstyrres af en myg, :|
barsk han den med poten slår
og igen som hofmand står,
moder klapper barnets kind,
se, hvor sødt det sover ind,
drømmer om de engle smukke
i sin lille, pæne vugge.

Hr. Oluf han rider

Melodi: Anonym
Tekst: Anonym
Guitar: John Jacobsen, 1984

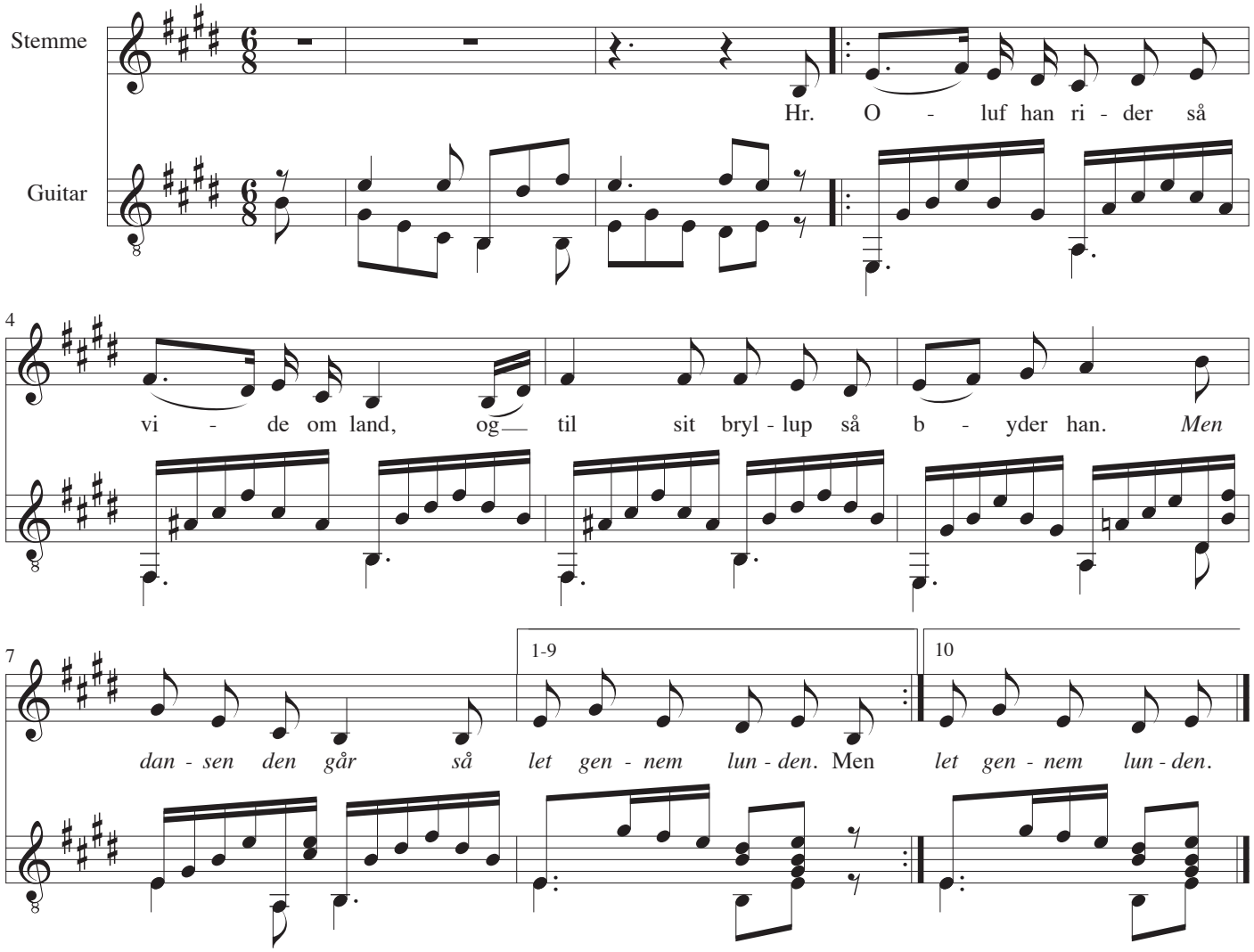

Hr. Oluf han rider

1
Hr. Oluf han rider så vide om land,
og til sit bryllup så byder han.
Men dansen den går så let gennem lunden.

2
Men alt som han kom ud i lunden så grøn,
en elverdans går der let og skøn.
Men dansen den går så let gennem lunden.

3
Der dansede fire, der dansede fem,
den elvermø rækker hånden frem:
Men dansen den går så let gennem lunden.

4
"Og hør du, hr. Oluf! træd dansen med mig,
så fagre gaver jeg giver dig!" -
Men dansen den går så let gennem lunden.

5
"Slet ikke jeg tør, og slet ikke jeg må,
i morgen så skal mit bryllup stå." -
Men dansen den går så let gennem lunden.

6
"Og vil du ikke træde i dansen med mig,
så ond en sot skal da følge dig!"
Men dansen den går så let gennem lunden.

7
Så slog hun ham over hans hærde så god,
så slaget gjaldt i hans hjerterod.
Men dansen den går så let gennem lunden.

8
"Du ride nu hjem til din fæstemø kær,
og glem nu ikke din bryllupsfærd!" -
Men dansen den går så let gennem lunden.

9
Det skete, før dagen blev lys udi gård:
bleg lå hr. Oluf på sorten bår.
Men dansen den går så let gennem lunden.

10
Hr. Oluf og hans fæstemø huld,
de to kom sammen i sorten muld.
Men dansen den går så let gennem lunden.

Jeg vælger mig april

Melodi: L.M. Lindeman
Tekst: Bjørnstjerne Bjørnson
Guitar: John Jacobsen, 1984

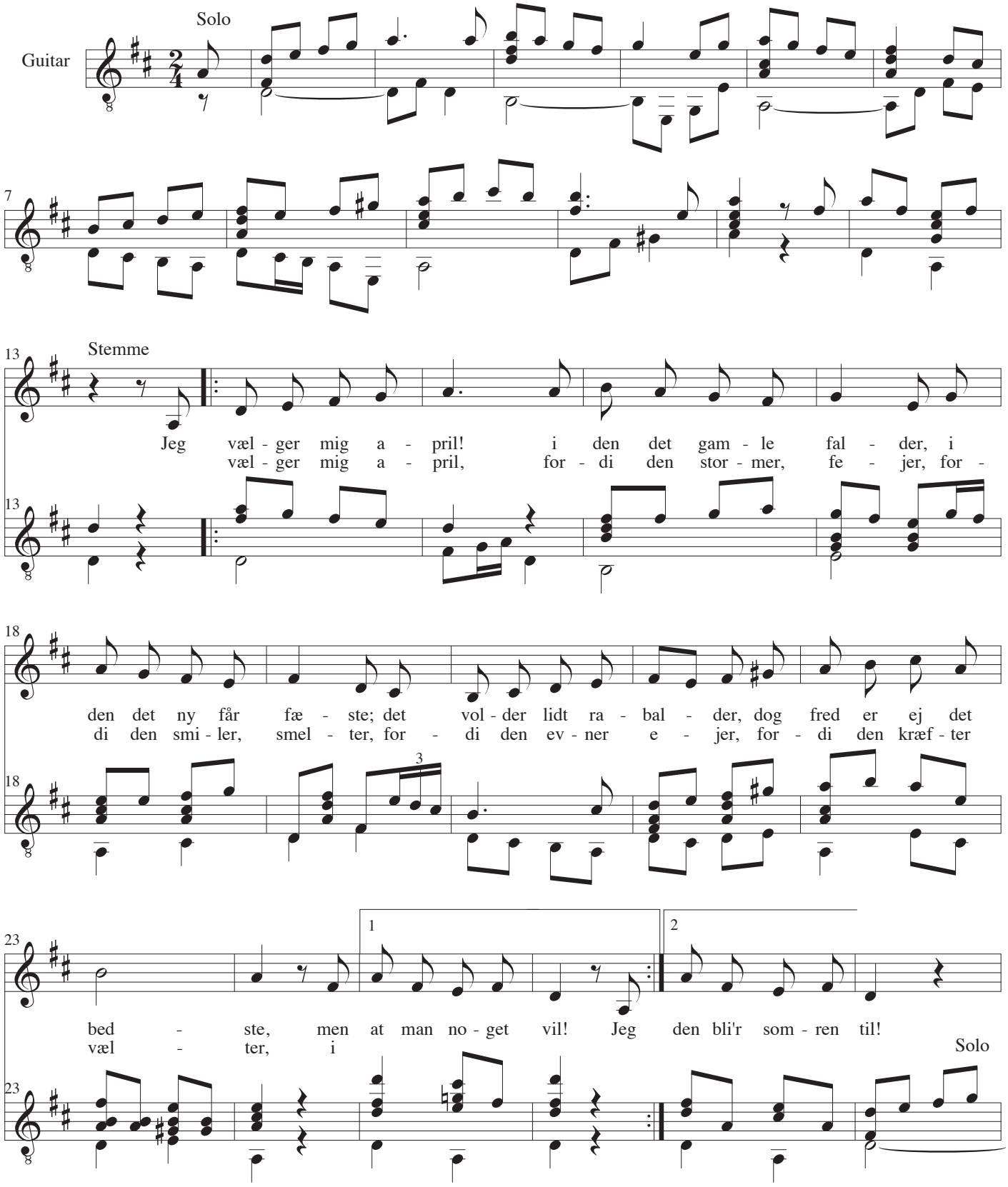

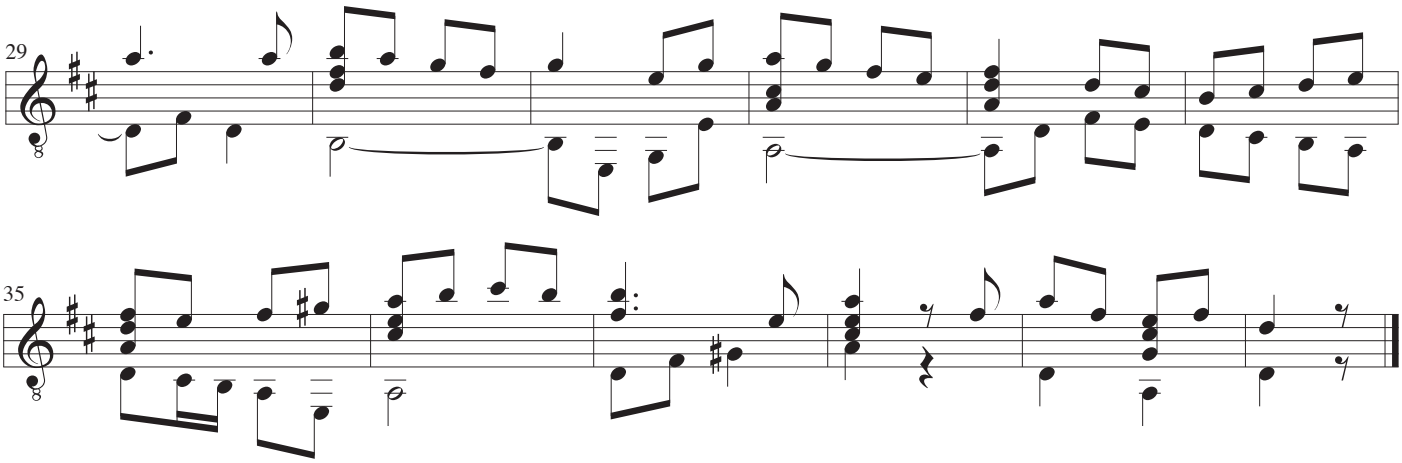

1
Jeg vælger mig april!
i den det gamle falder,
i den det ny får fæste;
det volder lidt rabalder,
dog fred er ej det bedste,
men at man noget vil!

2
Jeg vælger mig april,
fordi den stormer, fejer,
fordi den smiler, smelter,
fordi den evner ejer,
fordi den kræfter vælter,
i den bli'r somren til!

Jens Vejmand

Musik: Carl Nielsen
Tekst: Jeppe Aakjær
Guitar: John Jacobsen, 1984

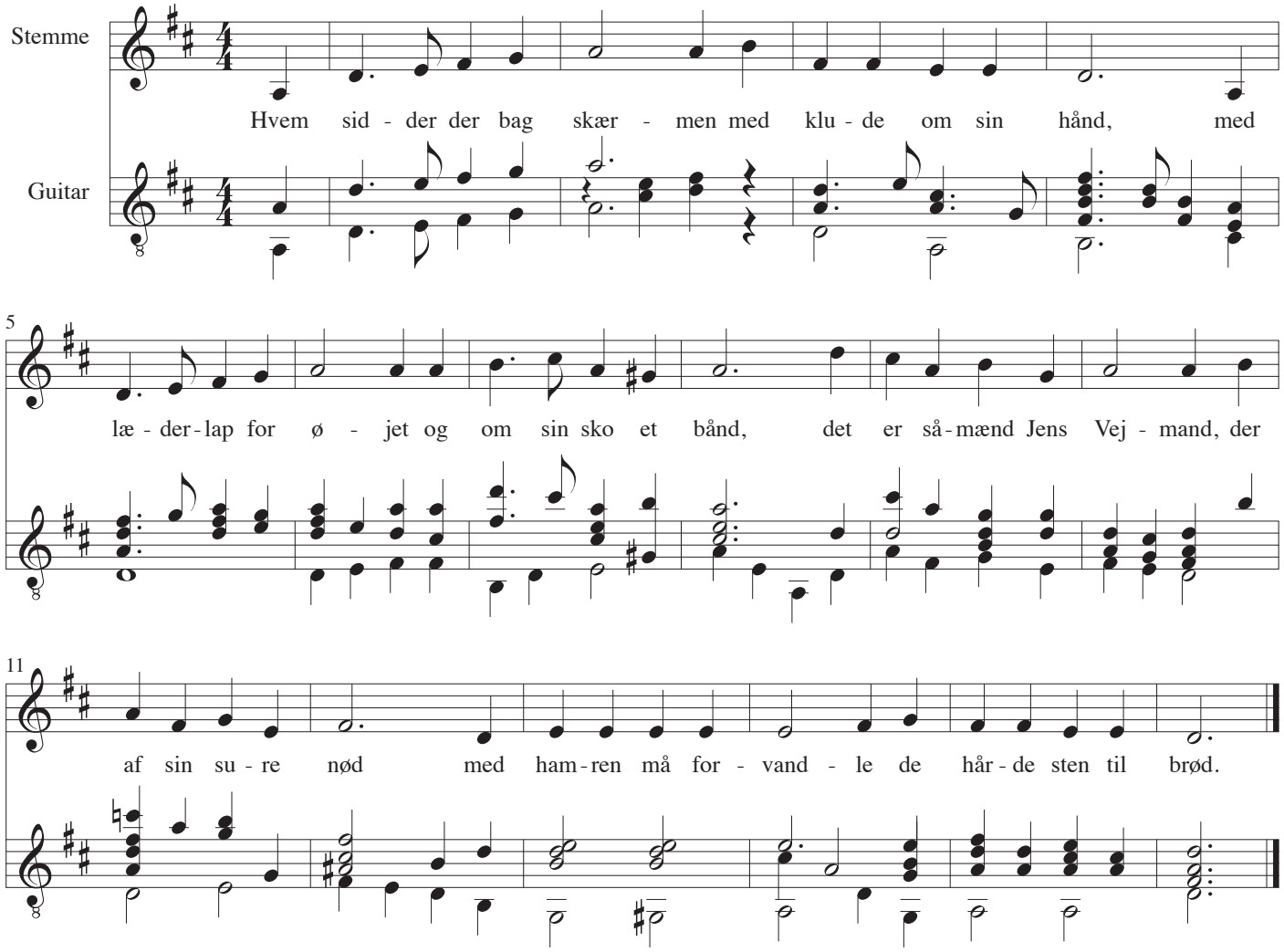

Jens Vejmand

1
Hvem sidder der bag skærmen med klude om sin hånd,
med læderlap for øjet og om sin sko et bånd,
det er såmænd Jens Vejmand, der af sin sure nød
med hamren må forvandle de hårde sten til brød.

2
Og vågner du en morgen i allerførste gry
og hører hamren klinge påny, påny, påny,
det er såmænd Jens Vejmand på sine gamle ben,
som hugger vilde gnister af morgenvåde sten.

3
Og ager du til staden bag bondens fede spand,
og møder du en olding, hvis øje står i vand, -
det er såmænd Jens Vejmand med halm om ben og knæ,
der næppe ved at finde mod frosten mer et læ.

4
Og vender du tilbage i byger og i blæst,
mens aftenstjernen skælver af kulde i sydvest,
og klinger hammerslaget bag vognen ganske nær, -
det er såmænd Jens Vejmand, som endnu sidder der.

5
Så jævned han for andre den vanskelige vej,
men da det led mod julen, da sagde armen nej;
det var såmænd Jens Vejmand, han tabte ham'ren brat,
de bar ham over heden en kold decembernat.

6
Der står på kirkegården et gammelt frønnet bræt;
det hælder slemt til siden, og malingen er slet.
Det er såmænd Jens Vejmands. Hans liv var fuldt af sten,
men på hans grav - i døden, man gav ham aldrig én.

Min pige er så lys som rav

Musik: Carl Nielsen
Tekst: Helge Rode
Guitar: John Jacobsen, 1984

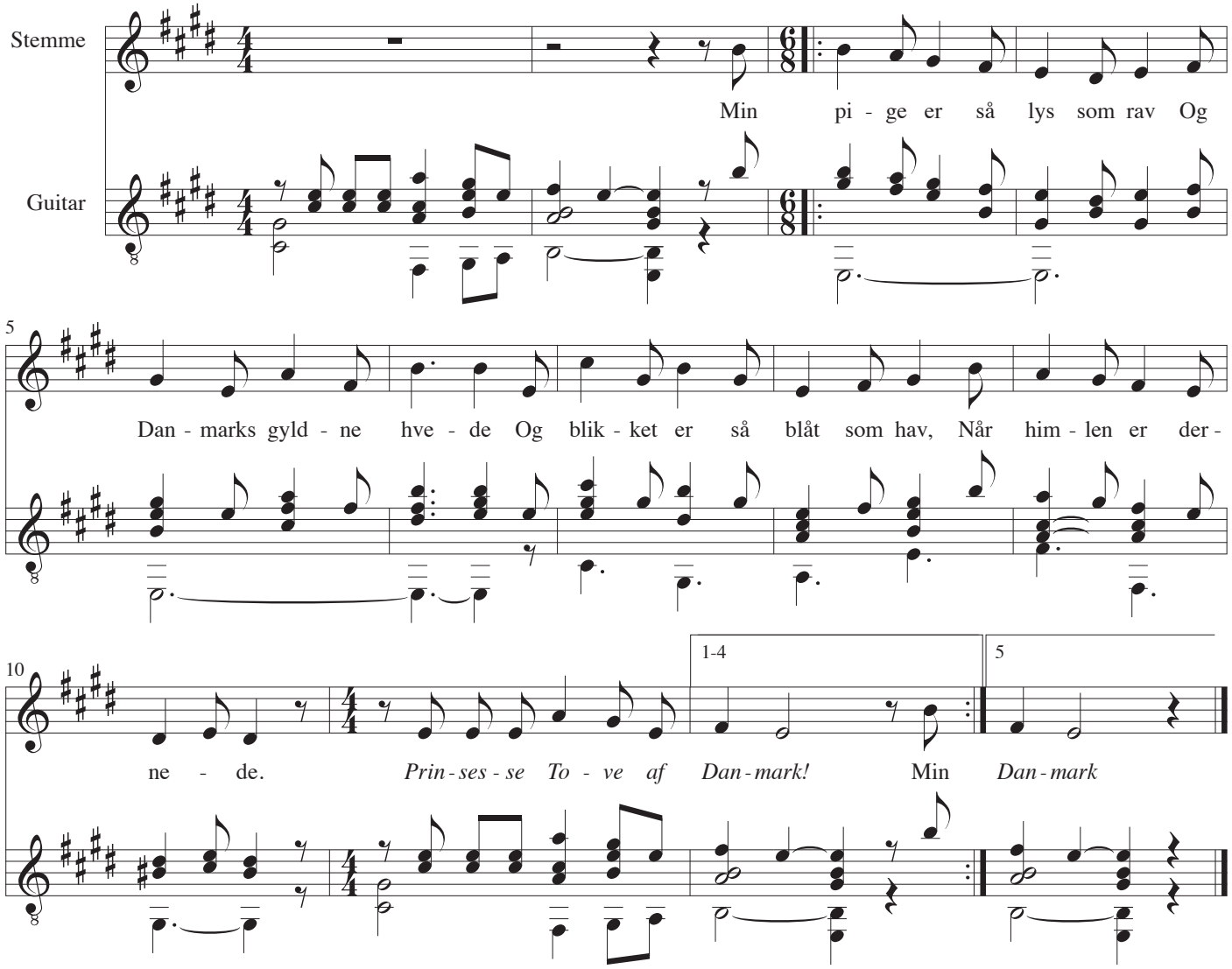

1
Min pige er så lys som rav
Og Danmarks gyldne hvede
Og blikket er så blåt som hav,
Når himlen er dernede,
Prinsesse Tove af Danmark!

2
Min piges smil er sol i maj
og sang fra lærkestruber,
og smilehullet viser vej
til sindets gyldne gruber.
Prinsesse Tove af Danmark!

3
Min pige kan vel være hård,
Mod dem, hun ilde lider,
Da har hun ord, som hidsigt slår,
Og lidt for hidsigt bider.
Prinsesse Tove af Danmark!

4
Det smilehul går bag en sky,
Og farligt øjet gråner,
Men stråler bryder frem pány,
Og blikkets bølger blåner.
Prinsesse Tove af Danmark!

5
Thi ser jeg i de øjne ind,
De bliver vege, varme.
Da hviler jeg i hendes sind,
Som i to bløde arme.
Prinsesse Tove af Danmark.

Nu falmer skoven Trindt om land

Melodi: Anonym, Tyskland
Tekst: N. F. S. Grundtvig
Guitar: John Jacobsen, 1984

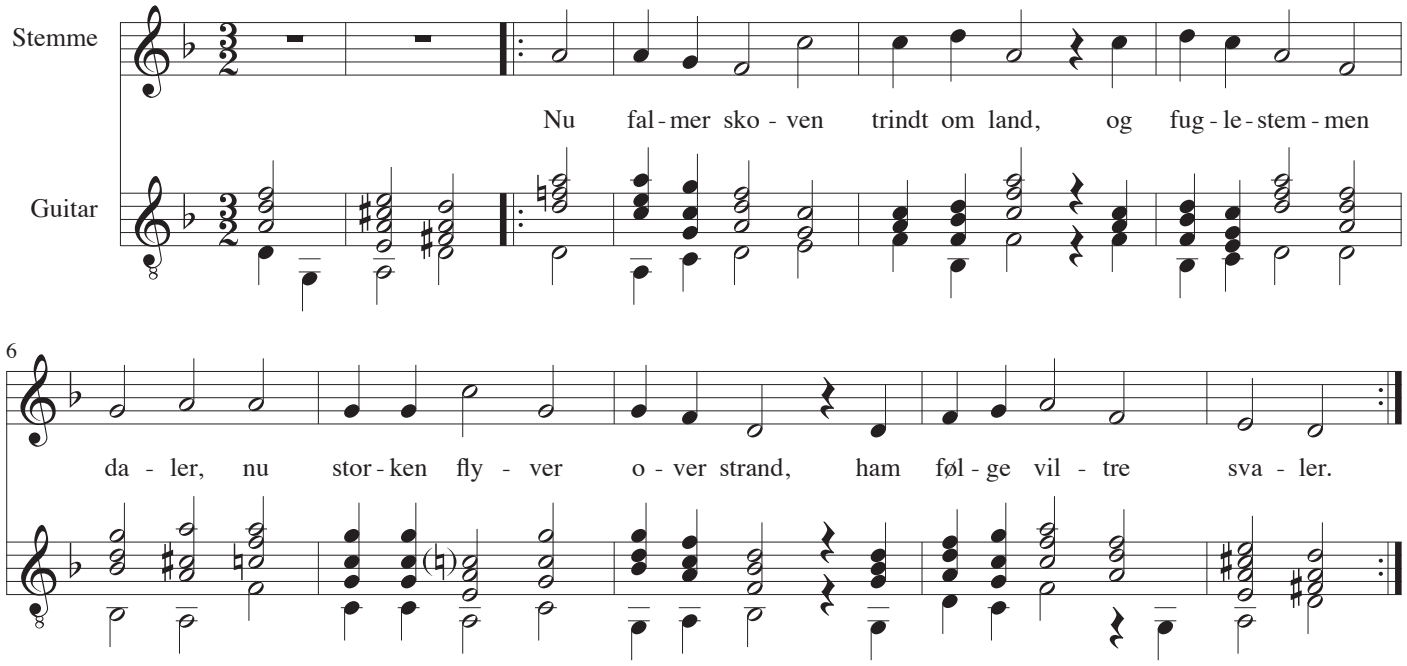

1
Nu falmer skoven trindt om land,
og fuglestemmen daler,
nu storken flyver over strand,
ham følge viltre svaler.

2
Hvor marken bølged nys som guld
med aks og vipper bolde,
der ser man nu kun sorten muld
og stubbene de golde.

3
Men i vor lade, på vor lo,
dér har vi nu Guds gaver,
der virksomhed og velstand gro
i tøndemål af traver.

4
Og han, som vokse lod på jord
de gyldne aks og vipper,
han bliver hos os med sit ord,
det ord, som aldrig glipper.

5
Ham takke alle vi med sang
for alt, hvad han har givet:
for hvad han vokse lod i vang,
for ordet og for livet!

6
Da over os det hele år
sin fred han lyser gerne,
og efter vinter kommer vår
med sommer, korn og kærne.

7
Og når til sidst på herrens bud
vort timeglas udrinder,
en evig sommer hos vor Gud
i paradis vi finder.

8
Da høste vi, som fugle nu,
der ikke så' og pløje,
da kommer aldrig mer i hu
vi jordens strid og møje.

9
For høsten her og høsten hist
vor Gud ske tak og ære,
som ved Vorherre Jesus Krist
vor fader vilde være!

10
Hans ånd, som alting kan og véd,
os i de korte dage
med tro og håb og kærlighed
til paradis ledsage!

Nu lakker det ad tiden småt

En vise om våren

Melodi: J. C. Gebauer
Tekst: Chr. Winther
Guitar: John Jacobsen, 1984

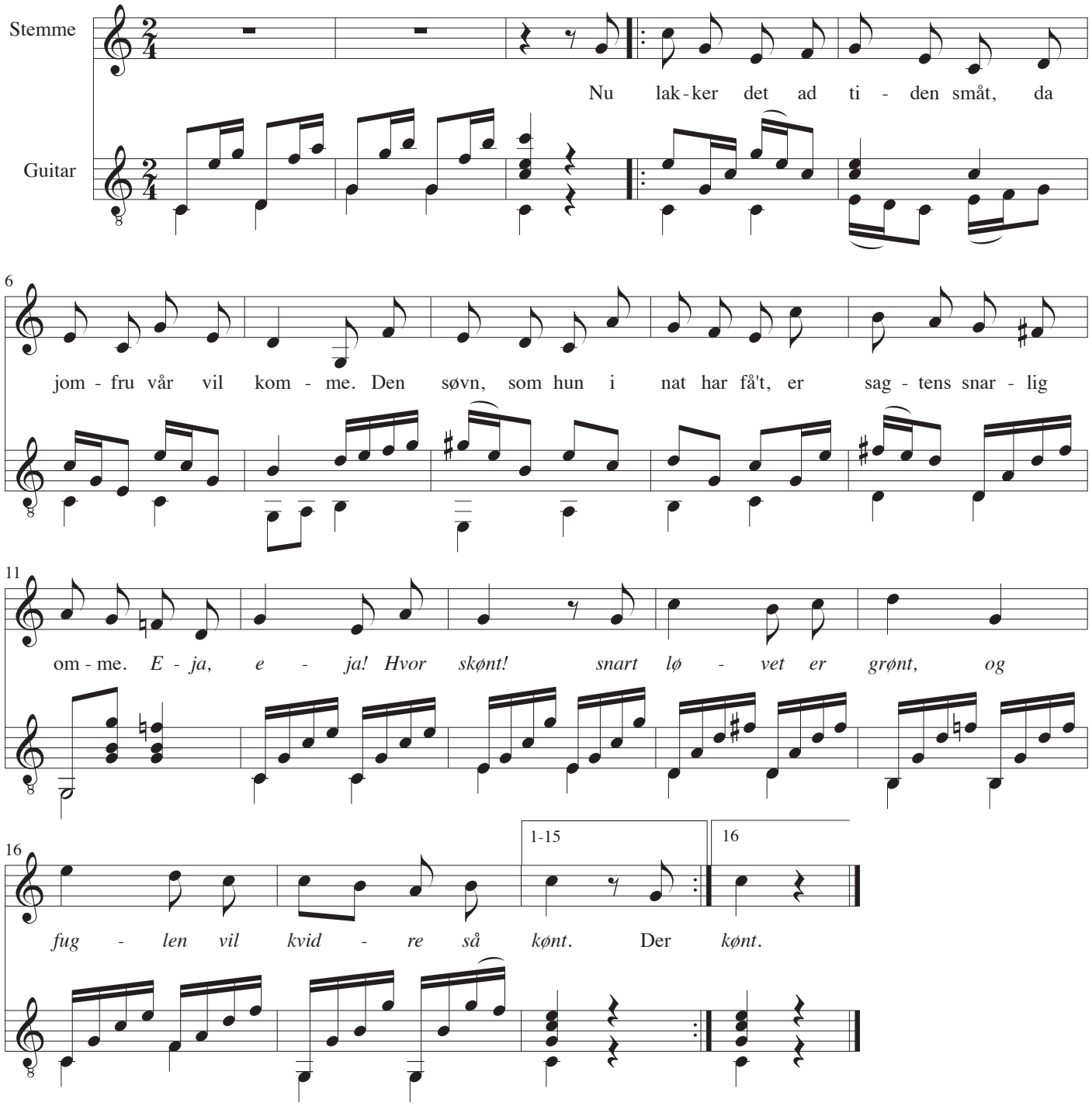

Nu lakker det ad tiden småt

1
Nu lakker det ad tiden småt,
da jomfru vår vil komme.
Den søvn, som hun i nat har få't,
er sagtens snarlig omme.
Eja, eja! Hvor skønt!
snart løvet er grønt,
og fuglen vil kvidre så kønt.

2
Der er hun jo! fra sit closett
hun sagtelig fremtriner,
så bly og rank, så pæn og net,
bag klare sky-gardiner.
Eja, eja!...

3
Hun lægger begge hænder om
de halvtillukte øjne
og paa de unge bryster, som
i hvide liin sig højne.
Eja, eja!...

4
Bort kaster hun sin camisol,
mens listigt i det samme
sig nærmer den forlibte sol
i fulde fyr og flamme.
Eja, eja!...

5
Så tager hun sit styrtebad
i luftens milde strømme.
Lig lette skyer skilles ad
de mørke nattedrømme.
Eja, eja!...

6
Og når hun så er toet og tør't,
den ranke mø sig klæder
i silkesærk og fløjelsskørt
og stadselig fremtræder.
Eja, eja!...

7
Men, solen med et rundt gesigt
bag efter hende render.
Han tror nu ret, det er hans pligt
at være hendes tjener.
Eja, eja!...

8
Og vil hun bruge ham som spejl,
da er han så fornøjet,
skønt stundom - det slår aldrig fejl,
han tårer får i øjet.
Eja, eja!...

9
Men altfor snart de unge to
man ser ret ømt, fortroligt
at søge ind i skovens bo,
hvor der er tyst og roligt.
Eja, eja!...

10
Og efter deres favnetag
fremmyldre hele hære,
thi han er stærk, og hun er svag, -
det er, som det skal være.
Eja, eja!...

11
Så, hvor de gå, nødvendigt må
intriguen vorde røbet,
thi overalt de kjække små
sig vikle ud af svøbet.
Eja, eja!...

12
Ja, hvor de gå, bag krat og tjørn,
i skovens lune grotter,
der kaste tusind blomsterbørn
de grønne redingotter.
Eja, eja!...

13
Men alt, hvad der har kraft og liv,
sig glæder ved partiet,
der gives ej en sjæl så stiv,
der findes noget i'et.
Eja, eja!...

14
Nej, gøgen ler til finkens slag,
og storken halsen bøjer,
og sommerfuglen for og bag
gør tusind pæne løjer.
Eja, eja!...

15
Kaninen morer sig i krat,
græshoppen lystig vipper,
mildt stjernen i den klare nat
med sine øjne glipper.
Eja, eja!...

16
Selv glæder sig, skønt gammelklog,
den blege, syge måne.
Alverdens hjerter frydes og
poeterne - de dåne.
Eja, eja! Hvor skønt!
snart løvet er grønt,
og fuglen vil kvidre så kønt.

Ole sad på en knold og sang

Melodi: Alfred Toft
Tekst: Jeppe Aakjær
Guitar: John Jacobsen, 1984

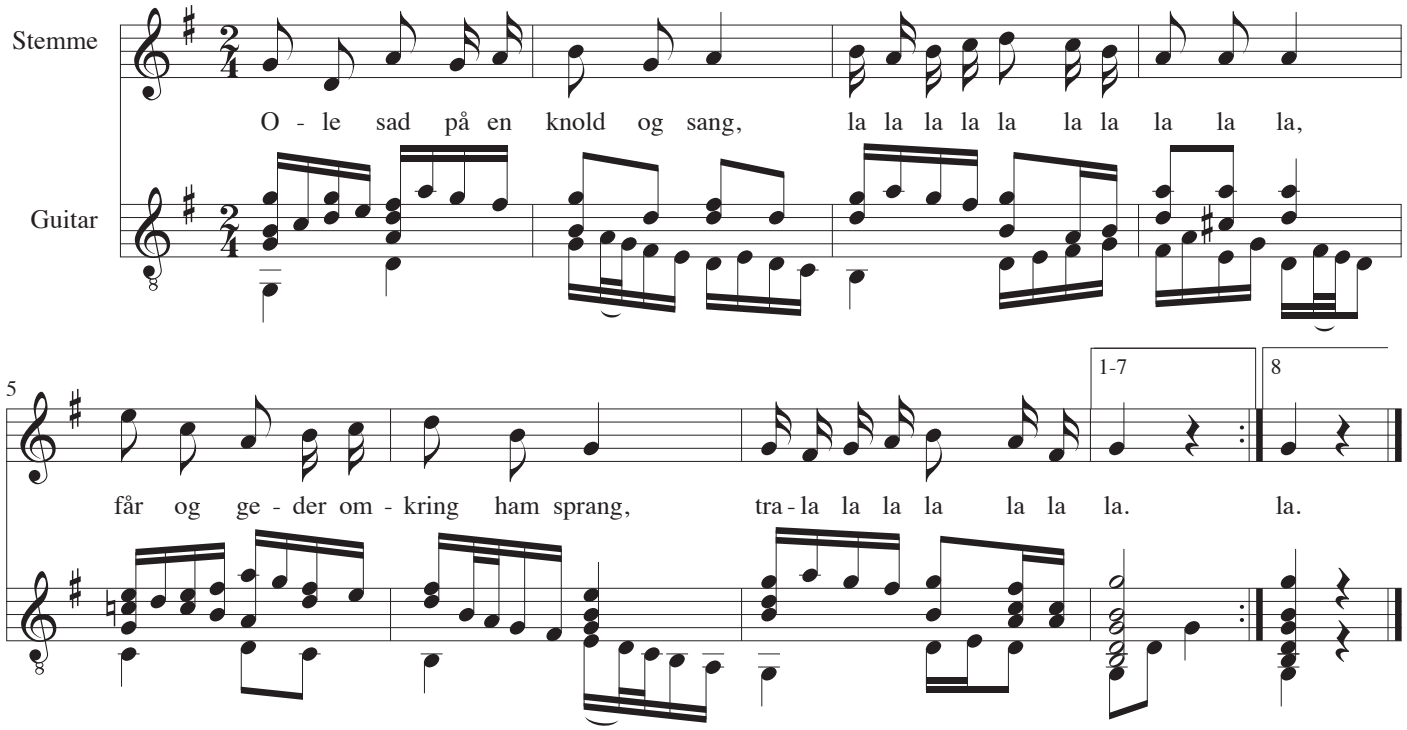

1
Ole sad på en knold og sang,
la-la-la-la-la-la-la-la-la-la!
får og beder omkring ham sprang.
tra-la-la-la-la-la-la-la!

2
Lyngen sused, og skyen gled,
la-la-la-la-la-la-la-la-la-la!
udfugtslængsler i hjertet sved.
tra-la-la-la-la-la-la-la!

3
Heden stænged, og mindet spandt,
la-la-la-la-la-la-la-la-la-la!
moders øjne dog stærkest bandt.
tra-la-la-la-la-la-la-la!

4
Snart den ting dog blev åbenbar:
la-la-la-la-la-la-la-la-la-la!
minder gør ikke sagen klar.
tra-la-la-la-la-la-la-la!

5
Stak så Ole en dag i trav,
la-la-la-la-la-la-la-la-la-la!
stod med et ved det store hav.
tra-la-la-la-la-la-la-la!

6
Øjet skinnede, tåren randt,
la-la-la-la-la-la-la-la-la-la!
intet mere i verden bandt.
tra-la-la-la-la-la-la-la!

7
Over havene hyrden fo'r,
la-la-la-la-la-la-la-la-la-la!
fårene står der endnu og glor.
tra-la-la-la-la-la-la-la!

8
Ej kan bede og får forstå
la-la-la-la-la-la-la-la-la-la!
længslers tog over bølger blå.
tra-la-la-la-la-la-la-la!

Skal Blomsterne da visne

Musik: Carl Nielsen
Tekst: Helge Rode
Guitar: John Jacobsen, 1984

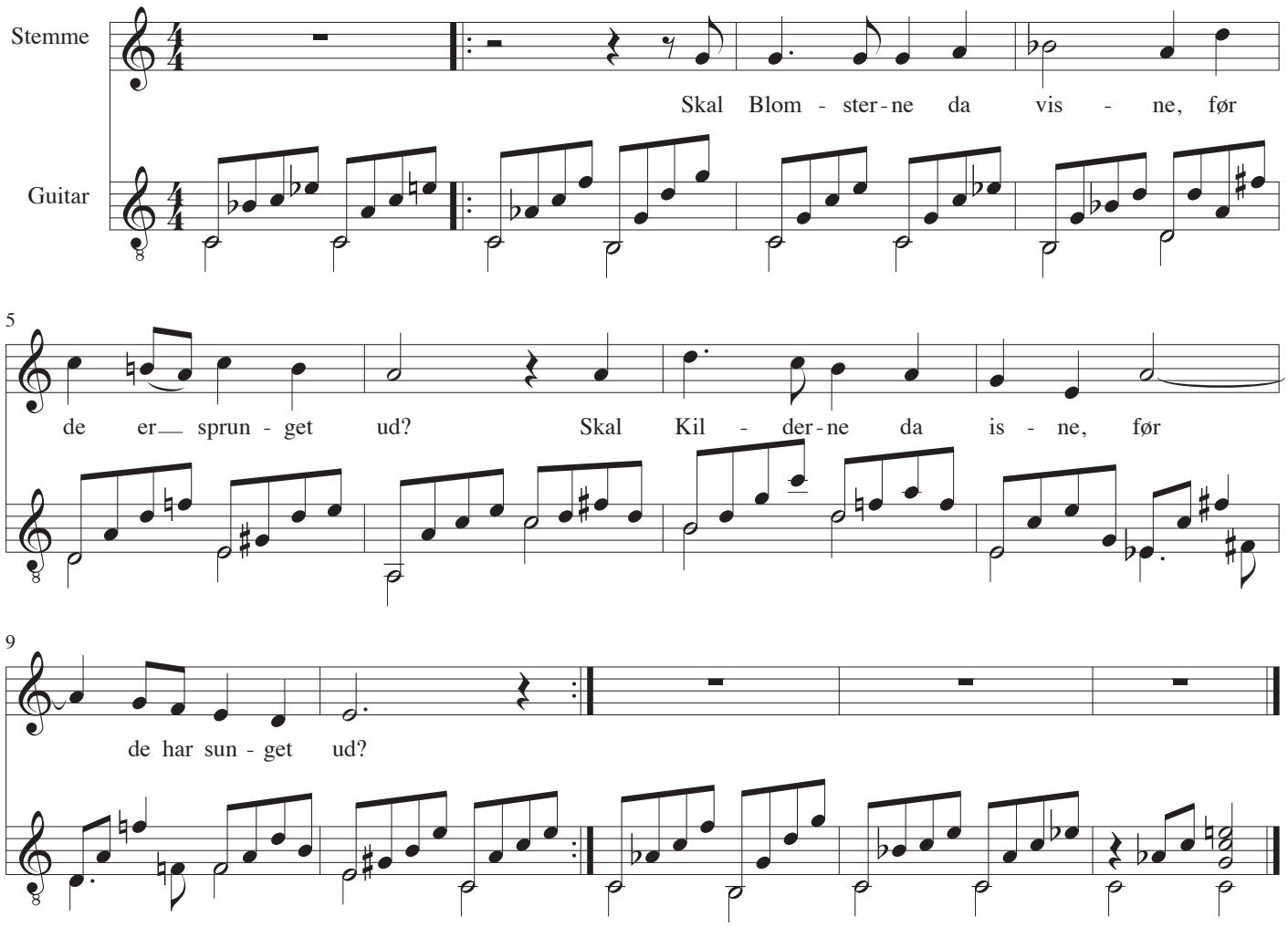

Skal Blomsterne da visne,
før de er sprunget ud?
Skal Kilderne da isne,
før de har sunget ud?

Af Purpuret og Guldet
Gud væved Livets Traad,
den lyser gennem Muldet
i Elskovs Smil og Graad

Aa, tag dog mine Hænder
og hold dem fast i din,
og føl, hvor Blodet brænder
min hede, unge Vin.

Og føl mit Hjerte glæde
og tag det ind til dit,
da brænder det til døde,
men blusser klart og frit.

Solen synker nok saa smukt

Melodi: J. C. Gebauer
Tekst: Jul. Chr. Gerson
Guitar: John Jacobsen, 1984

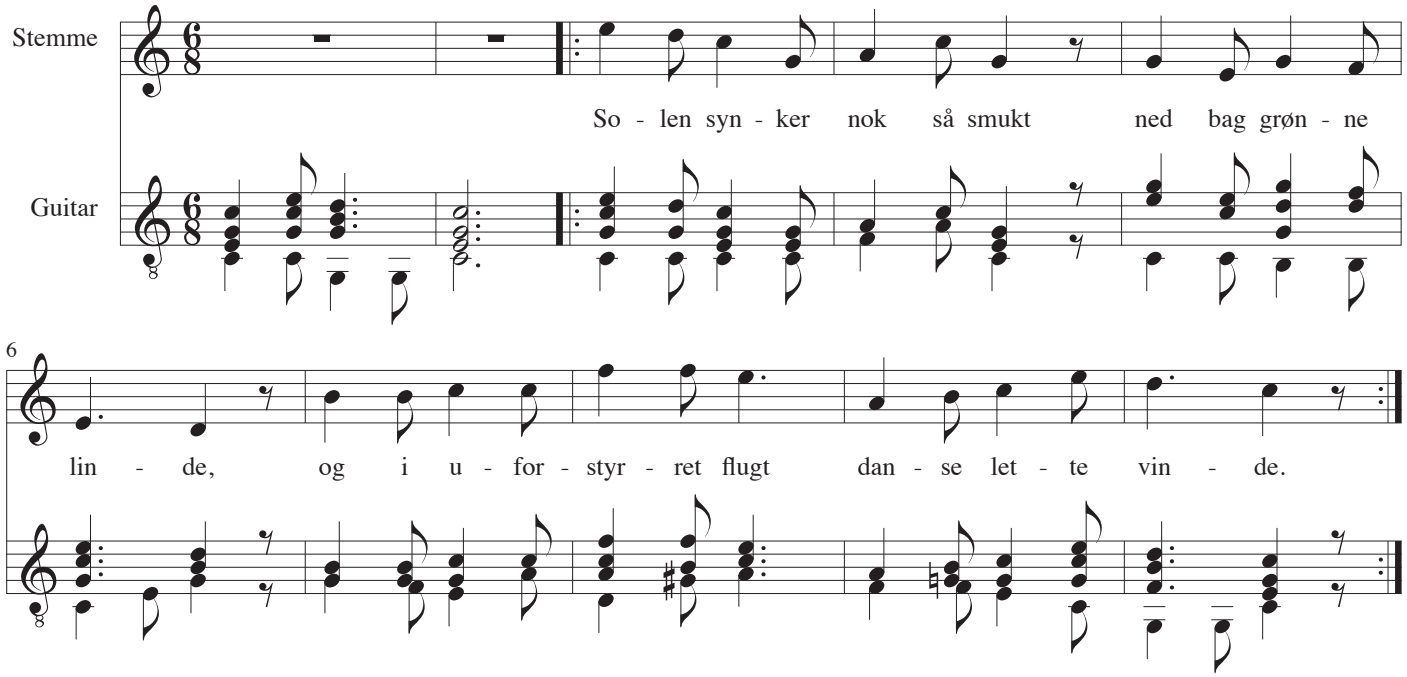

1
Solen synker nok så smukt
ned bag grønne linde,
og i uforstyrret flugt
danse lette vinde.

2
Kornet leger tit-og-skjul,
gynger sig i vover,
vifter om den lille fugl,
som i reden sover.

3
Solen synker ned i glans,
rundt om bækkens kanter
skyller vandet op en krans,
fuld af diamanter.

Tunge, mørke natteskyer

Aftenvers

Musik: Carl Nielsen
Tekst: Jakob Knudsen
Guitar: John Jacobsen, 1984

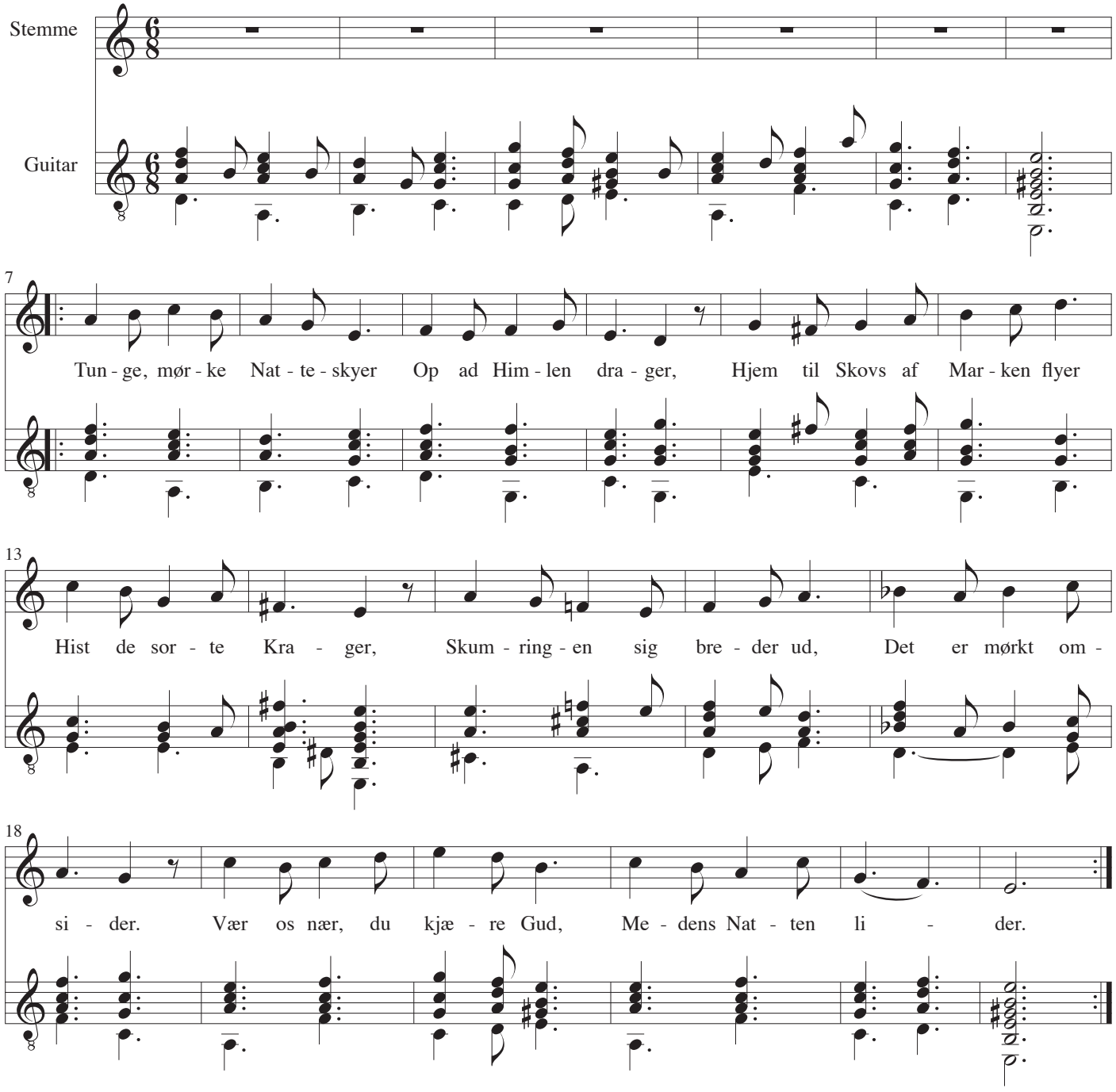

Tunge, mørke Natteskyer

1
Tunge, mørke Natteskyer
Op ad Himlen drager,
Hjem til Skovs af Marken flyer
Hist de sorte Krager,
Skumringen sig breder ud,
Det er mørkt omsider.
Vær os nær, du kjære Gud,
Medens Natten lider.

2
Vær mig nær, thi uden Dig
Ensomhed mig truer;
Vær mig nær, thi uden Dig
Jeg for Mørket gruer;
Hold mig med Din Faderhaand,
Saa jeg Dig fornemmer,
Fri mig ud af Mørkets Baand.
Saa min Frygt jeg glæmmer.

3
Lad mig føle, hver Gang naar
Verden bli'r mig øde,
At Du, Fader, hos mig staar,
Og i saadan Møde;
Og naar Natten i mit Bryst
Hjærtet vil omlejre,
O, da skjænk mig Livsens Trøst,
Vind mig Lysets Sejre.

4
Og naar Dødens Nat en Gang
Over mig sig sænker,
Lad mig høre Morgensang,
Før end ret jeg tænker,
Dine Fugles Morgensang
I den høje Sommer,
Dér, hvor Dag er al Tid lang,
Natten aldrig kommer.

5
Tung og mørk den tavse Nat
Over Jorden spænder,
Hist kun bag et Vindve mat
Vaagelys der brænder.
Du, som lindrer Sorg og Nød,
Al vor Synd forlader,
Lyser op den mørke Død,
Tak! Du Lysets Fader!

Underlige aftenlufte

Hjemve

Musik: Carl Nielsen
Tekst: Adam Oehlenschläger
Guitar: John Jacobsen, 1978

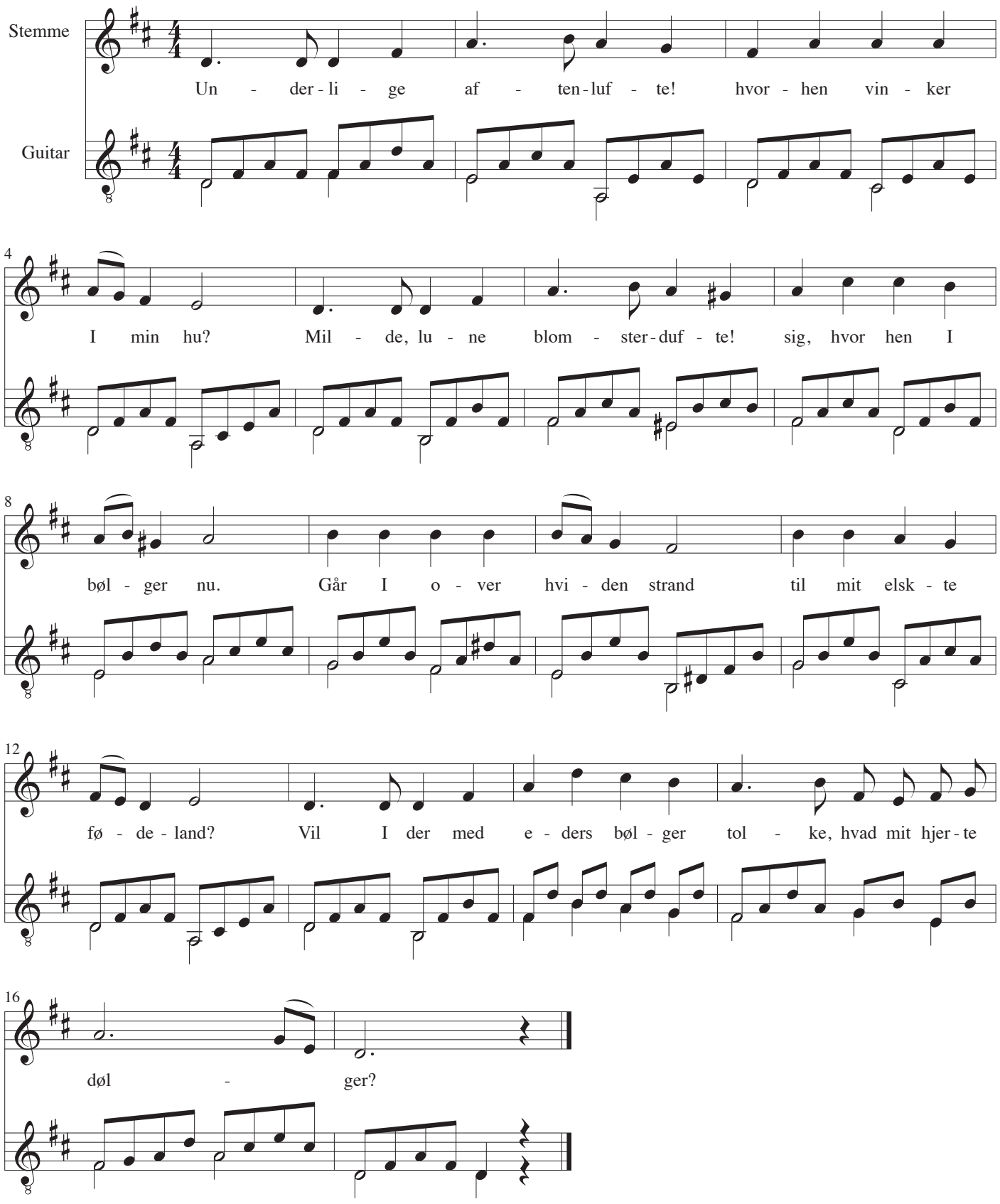

Underlige aftenlufte!

1
Underlige aftenlufte!
hvorhen vinker I min hu?
Milde, lune blomsterdufte!
sig, hvor hen I bølger nu.
Går I over hviden strand
til mit elskte fødeland?
Vil I der med eders bølger
tolke, hvad mit hjerte dølger?

2
Matte sol! bag bjergets stene
luerød du daler ned,
og nu sidder jeg alene
i min dunkle ensomhed.
Hjemme var der intet fjeld,
ak! så er jeg ude vel,
skal i nat ej barnligt blunde
i min Herthas grønne lunde.

3
Norges søn! jeg vel kan mindes,
du har sagt med smeltet bryst,
at i hjemmet ene findes
rolighedens sande lyst.
Schweizer! som paa klippen bor,
du har talt de samme ord.
Hellig længsel drev med vælde
begge til de vante fjelde.

4
Tror I da, kun klipper ene
præger sig i hjertet ind?
Ak! fra disse nøgne stene
vender sig mit mørke sind.
Synger granens, fyrrens lov!
hvor er Danmarks bøgeskov?
Gustne flod, som her sig krummer,
dysser ej min sjæl i slummer.

5
Hjemme rinder ingen floder
i en sid og leret grav,
livets kilde, glædens moder
breder sig, det sølvblå hav,
slynger sig med venlig arm
om sin datters fulde barm,
og ved blomsten sig forlyster
på Sjølundas unge bryster.

6
Stille! stille! hisset gynger
båden mellem siv og krat,
sødt en mø ved cithren synger
i den tavse, lune nat.
Hvilke toner! milde lyst!
hvor du strømmer i mit bryst!
Men hvad savner jeg, og græder,
mens hun dog så venligt kvæder?

7
Det er ej den danske tunge,
det er ej de vante ord,
ikke dem, jeg hørte sjunge,
hvor ved hytten træet gror.
Bedre er de vel måske,
ak, men det er ikke de!
bedre, tror jeg vist, hun kvæder,
men tilgiver, at jeg græder!

8
Tager ej min sang for andet
end et ufrivilligt suk!
Længselsfuldt heniler vandet,
aftnen er så blid og smuk.
Mangen sådan aftenstund
sad jeg i min kære lund,
mindet vender nu tilbage,
det var årsag i min klage.

9
Tidlig misted jeg min moder,
ak! det gjorde mig så ve!
Danmark er min anden moder,
skal jeg mer min moder se?
Livet er så svagt og kort,
skæbnen vinker længer bort,
skal jeg med den sidste varme
slutte mig i hendes arme?

Valravnen

Melodi: Anonym
Tekst: Anonym
Guitar: John Jacobsen, 1979

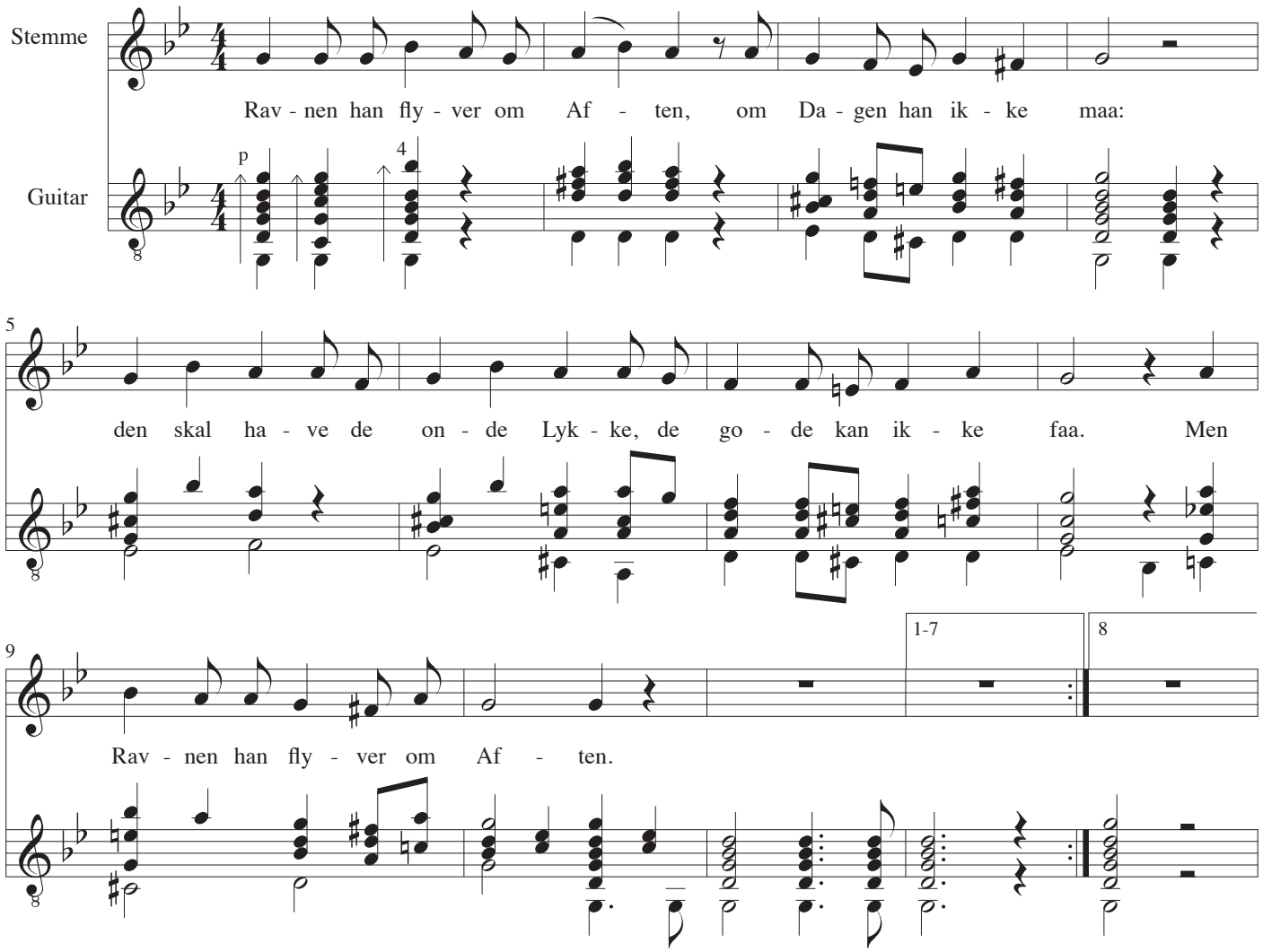

1
Ravnen han flyver om Aften,
om Dagen han ikke maa:
den skal have de onde Lykke,
de gode kan ikke faa.
Men Ravnen han flyver om Aften.

2
Jomfruen stander i Højeloft,
og ser hun ud saa vide:
ser hun vilden Valravn,
han flyver for oven de Lide.

3
Alt fløj vilden Valravn
hen over de høje Mure;
da stod hun stollen Ermelin
saa sørgende i hendes Bure.

4
"Hør du, vilden Valravn!
og flyv du neder til mig!
alle mine lønlige Sorrig
den vil jeg sige for dig.

Fortsættes...

5
Alt er det min største Sorrig,
dertil min meste Harm:
min Fader haver lovet saa ledt et Trold,
han lægger det i sin Arm.

6
Hun forskabte dig, vilde Valravn!
at flyve med Angest og Traa:
hun bad dig aldrig at bide Bod,
alt før end jeg Daatter år [=ejer]

7
End gjorde hun dèr mere til
alt med sin ramme Gale:
hun bad dig aldrig bide Bod,
før end Barnet kunde tale.

8
Hun forskabte min Fæstemand,
han flyver for Vind og Vove:
Fjedrene af det hvide Sølv
det røde Guld skin der over.

9
End gjorde hun dèr mere til
alt med sine ramme Ord:
hun bad hannem aldrig Bod at faa,
før han drukke mit Hjærteblod.

10
Nu haver hun mig hid udsendt
til denne samme Ø,
det jeg skulde vorde
hendes Søstersøns Fæstemø.

11
Deilig da er den Fæstemand,
naar han i Gaarden gaar:
alt som det lede Smedestedt,
der i en Smedje staar."

12
"Vilt du give mig det første Blomster,
der du til Verden bær:
da vil jeg føre dig til det Land,
der din Fæstemand paa er."

13
Saa tog hun den Ravnefod,
lagde paa sin hvide Hand:
hun svor om sin kristelig Tro,
han skulde fange hendes første Barn.

14
"Alt giver jeg dig det første Blomster,
der jeg til Verden bær:
vilt du nu føre mig til det Land,
der min Fæstemand paa er."

15
Det var vilden Valravn,
satte Jomfruen paa sin Bag:
"Du gjør det for den vældige Gud,
du sidde nu alt saa spag!"

16
Bort fløj vilden Valravn
saa vidt over Hav og By,
til han kom paa det samme Land,
hendes Fæstemand fløj ved Sky.

17
Det var Jomfruens Fæstemand,
det første han hende saa':
han slog ned med baade sin Ben,
slog hende i Lodder tvaa.

18
Han slog hende i Lodder to,
drak af hendes Hjærteblod:
saa blev han til en Ridder
alt baade stærk og stor.

19
Det var vilden Valravn,
lagde Jomfruen paa sin Bag:
saa fløj han til Helevaags
Kilde alt i sit gode Mag.

20
Det gjorde vilden Valravn,
døbte hende i Helevaags Flod:
stod hun op Jomfru Ermelin,
hun var i sin Hu saa mod.

21
Det var vilden Valravn,
han satte hende paa sin Bag:
end fløj han over vilden Hav,
sig selv til megen Umag.

22
Ned fløj vilden Valravn,
han satte hende paa de Tinde:
"Du glæd dig nu, Jomfru Ermelin!
her er din Fæstemand inde."

Fortsættes…

23
Ud gik hendes Fæstemand
med Sølvkar paa hviden Hand:
"Værer velkommen, Jomfru Ermelin,
til disse fremmede Land!"

24
"Du hav Tak, vilden Valravn!
vel fanger du Lykken i Klo;
flyv nu bort i Jamling!
jeg holder saa vel min Tro."

25
Bort fløj vilden Valravn,
han fløj saa højt ved Sky;
der den Jamling forleden var,
da kom han dèr paa ny.

26
Det var ikke derefter
Dage foruden tvaa:
Fru Ermelin ganger i Bure,
favren Daatter at faa.

27
"Tager I nu det lille Barn,
og svøber I det i Peld!
I faar det vilden Valravn!
I beder ham fostre't vel!"

28
Det var vilden Valravn,
lagde Barnet for sin Fod:
"Herre Gud give Lykken dertil,
at Barnet kunde tale tre Ord!"

29.
Herre Gud gav der Lykken til,
at Barnet taled tre Ord:
saa blev han en Ridder
alt baade stærk og god.

30
"Tager I nu dette lille Barn
og svøber I det i Lin!
bærer I det i Stenstuen
ind for Moder sin!

31
Fostrer I det i Vinter ni,
og fostrer I det vel!
naar de Aar forgangen ere,
da vil jeg have hende selv."

32
Nu haver hin skjønne Fru Ermelin
forvunden baade Angest og Kvide:
nu haver hun baade Broder og Barn
og sover ved sin Fæstemands Side.

33
Nu haver hin skjønne Fru Ermelin
forvunden baade Sorrig og Harm:
nu haver hun baade Broder og Barn
og sover i sin Fæstemands Arm.
Men Ravnen han flyver om Aften.

Vor Gud Han er så fast en borg

Ein feste Burg

Musik: Martin Luther?
Forlægger: Klug
Tekst: Martin Luther
Guitar: John Jacobsen, 1978

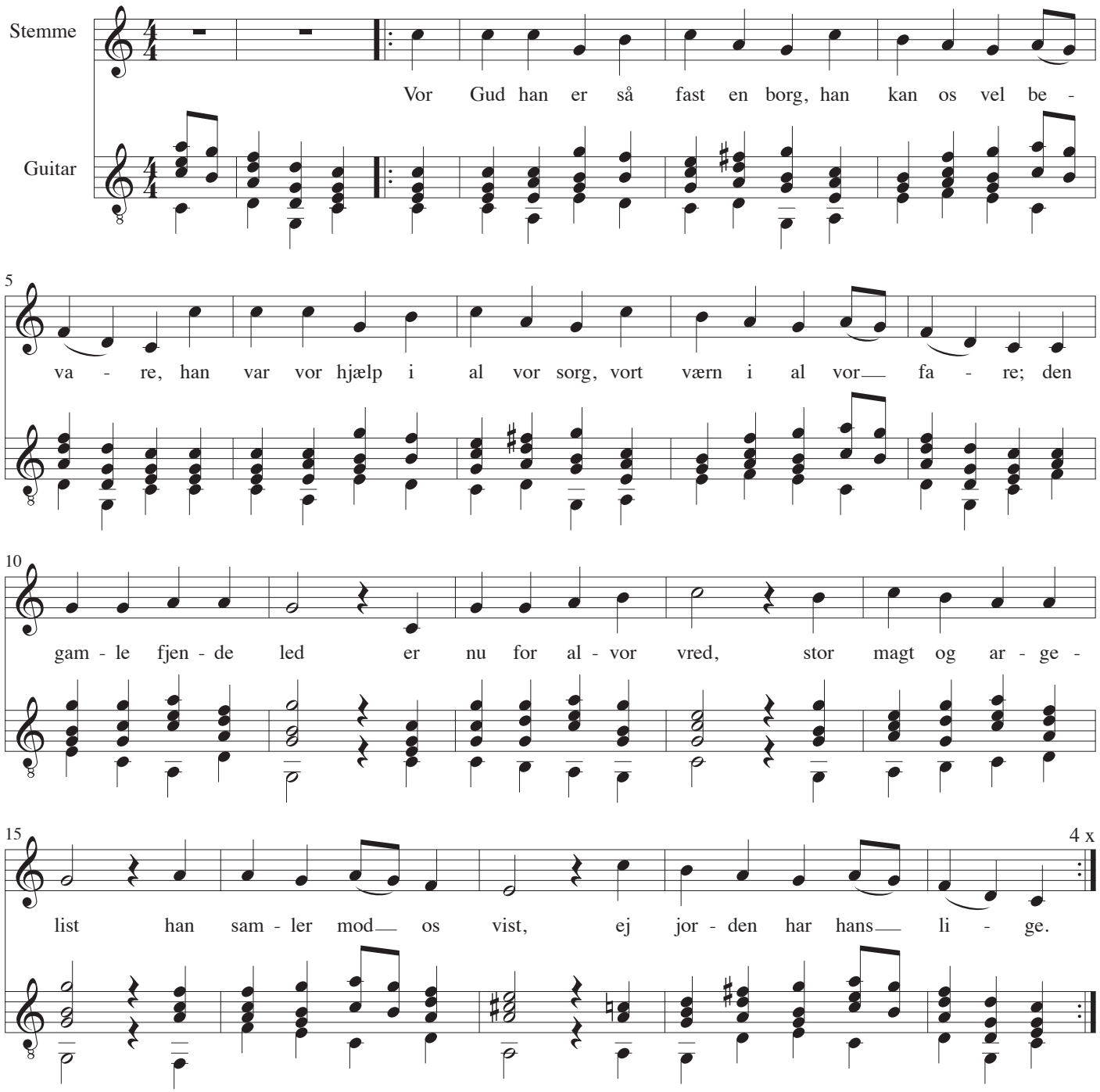

Vor Gud han er så fast en borg

1
Vor Gud han er så fast en borg,
han kan os vel bevare,
han var vor hjælp i al vor sorg,
vort værn i al vor fare;
den gamle fjende led
er nu for alvor vred,
stor magt og argelist
han samler mod os vist,
ej jorden har hans lige.

2
Vor egen magt ej hjælpe kan,
let kan os fjenden fælde;
men med os står den rette mand,
omgjordet med Guds vælde.
Det er den Herre Krist,
og sejer får han vist,
hærskarers Herre prud,
der er ej anden Gud,
han marken skal beholde.

3
Og myldred djævle frem på jord
og os opsluge ville,
vi frygter dog ej fare stor,
de deres trusler spilde;
lad rase mørkets drot
med løgn og mord og spot,
han har dog få´t sin dom,
da Krist til jorden kom,
et ord ham nu kan fælde.

4
Guds ord de nok skal lade stå
og dertil utak have,
thi Herren selv vil med os gå
alt med sin Ånd og gave;
og tager de vort liv,
gods, ære, barn og viv,
lad fare i Guds navn,
dem bringer det ej gavn,
Guds rige vi beholder.

Vort modersmål er dejligt

Melodi: Anonym
Tekst: Edvard Lembcke
Guitar: John Jacobsen, 1980

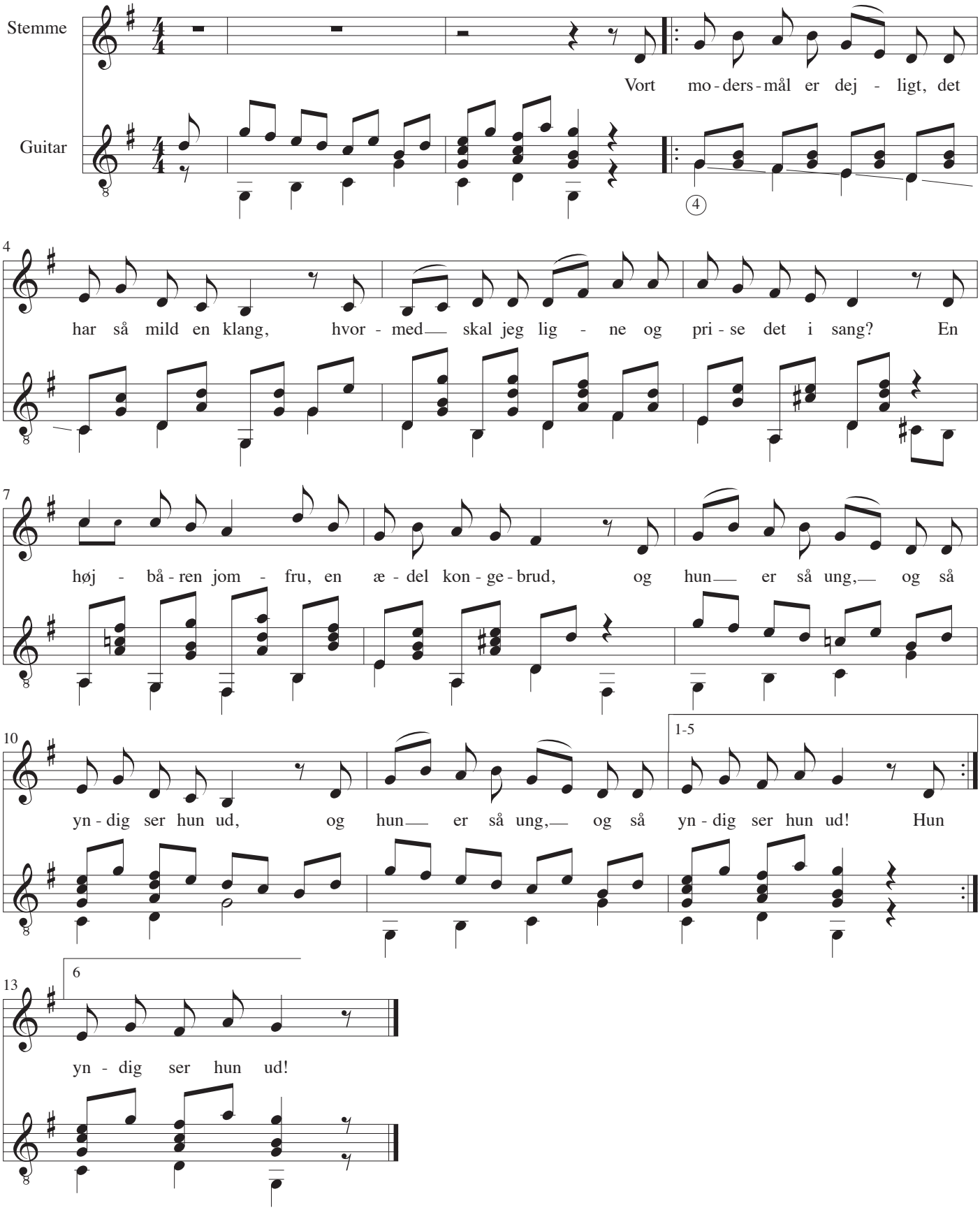

Vort modersmål er dejligt

1
Vort modersmål er dejligt, det har så mild en klang,
hvormed skal jeg ligne og prise det i sang?
En højbåren jomfru, en ædel kongebrud,
og hun er så ung, og så yndig ser hun ud,
og hun er så ung, og så yndig ser hun ud!

2
Hun lægger os på læben hvert godt og kraftigt ord
til elskovs sagte bønner, til sejrens stolte kor.
Er hjertet trangt af sorgen, og svulmer det af lyst,
hun skænker os tonen, som lette kan vort bryst,
hun skænker os tonen, som lette kan vort bryst.

3
Og om i øst og vest vi har sværmet og søgt
de svundne tiders visdom, de fjerne landes kløgt,
hun lokker, og hun drager, vi følger hendes bud,
for hun er så ung, og så yndig ser hun ud,
for hun er så ung, og så yndig ser hun ud.

4
De fremmede, de tænkte at volde hende sorg,
de bød hende trældom i hendes egen borg,
men just som de mente, hun var i bånd og bast,
da lo hun så hjertelig, at alle lænker brast,
da lo hun så hjertelig, at alle lænker brast.

5
Og alle de skjalde, hun skænked ordets magt,
de blev om hendes sæde en stærk og trofast vagt.
Hver sang, som folket kender og lytter til med lyst,
den blev en ring i brynjen, som dækker hendes bryst,
den blev en ring i brynjen, som dækker hendes bryst.

6
Hver kraftig skæmt, som lokker på læben frem et smil,
den blev i hendes kogger en hvas og vinget pil,
hvert ord, der kom fra hjertet, og som til hjertet når,
der blev en sten i muren, der hegner hendes gård,
der blev en sten i muren, der hegner hendes gård.

7
Og årene, de rulle og skiftes om på jord,
og vore navne glemmes som sne, der faldt i fjor,
og slægt efter slægt segner hen på nornens bud,
men hun er så ung, og så yndig ser hun ud,
men hun er så ung, og så yndig ser hun ud!

Danza, danza, fanciulla gentile

Arietta

Musica: Francesco Durante
Poesia: Anonimo
Chitarra: John Jacobsen, 1984

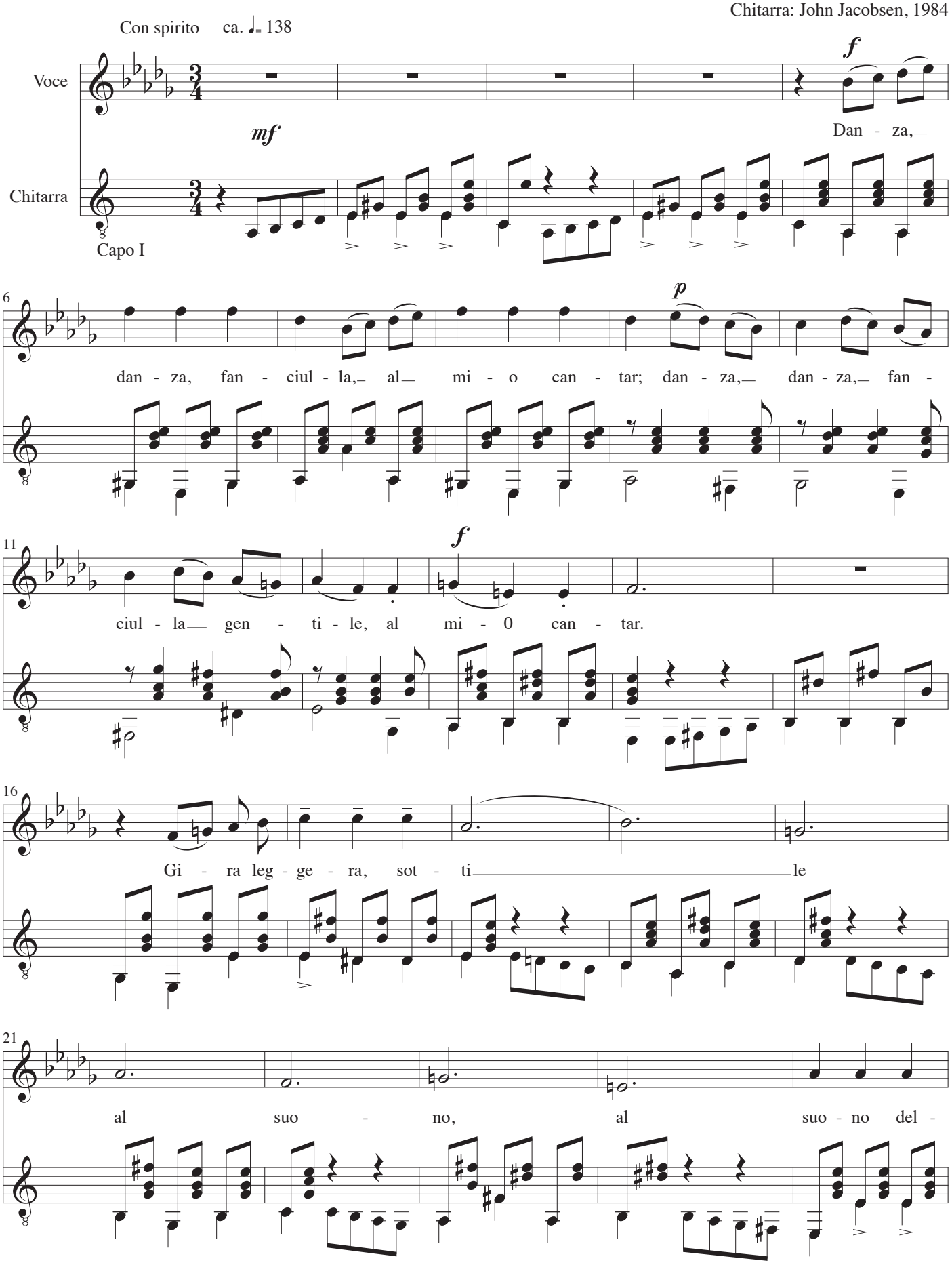

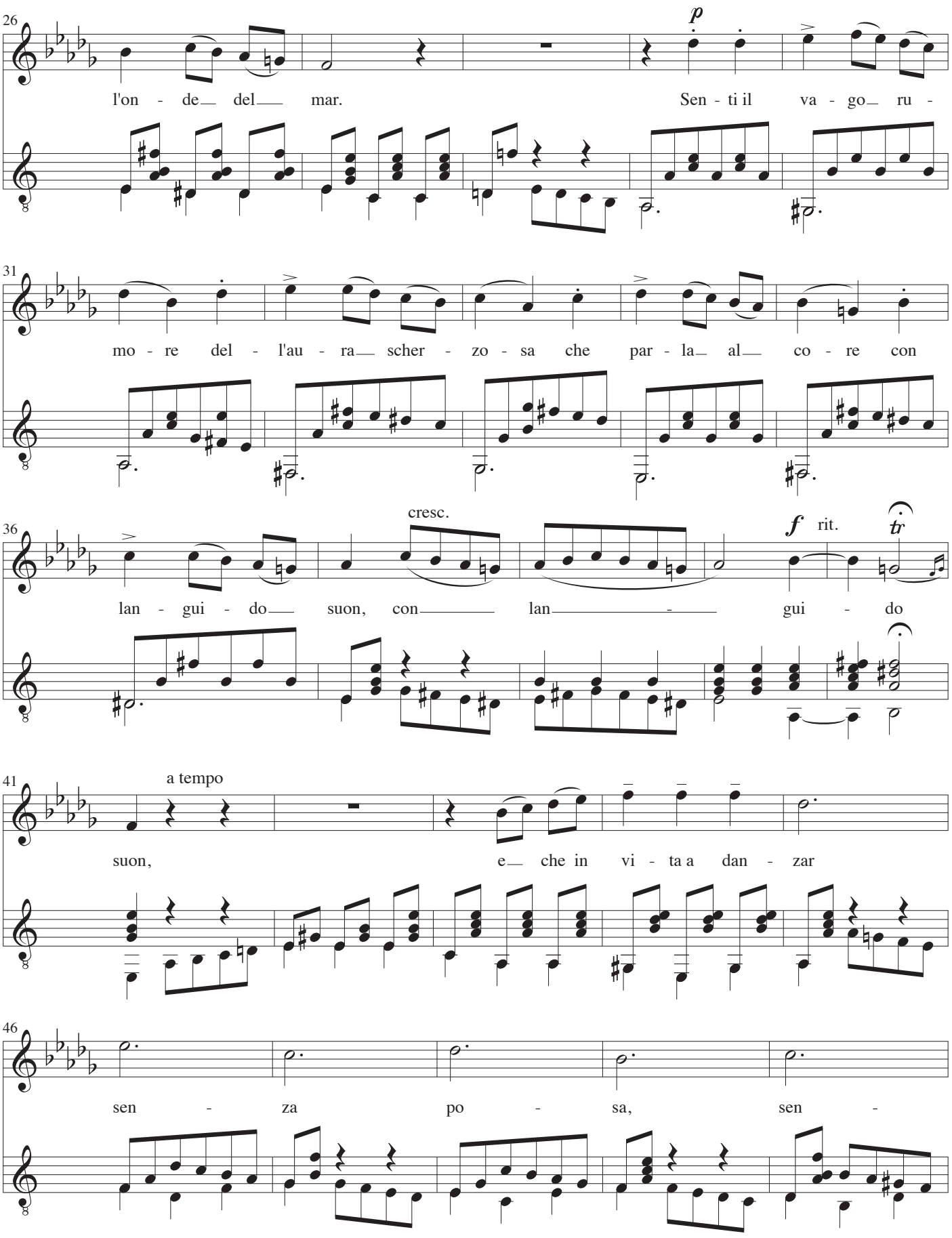
26
p
l'on - de del mar.
Sen - ti il va - go ru -
31
mo - re del - l'au - ra scher - zo - sa che par - la al co - re con
36
cresc.
f rit.
tr
lan - gui - do suon, con lan - gui - do
41
a tempo
suon, e che in vi - ta a dan - zar
46
sen - za po - sa, sen -

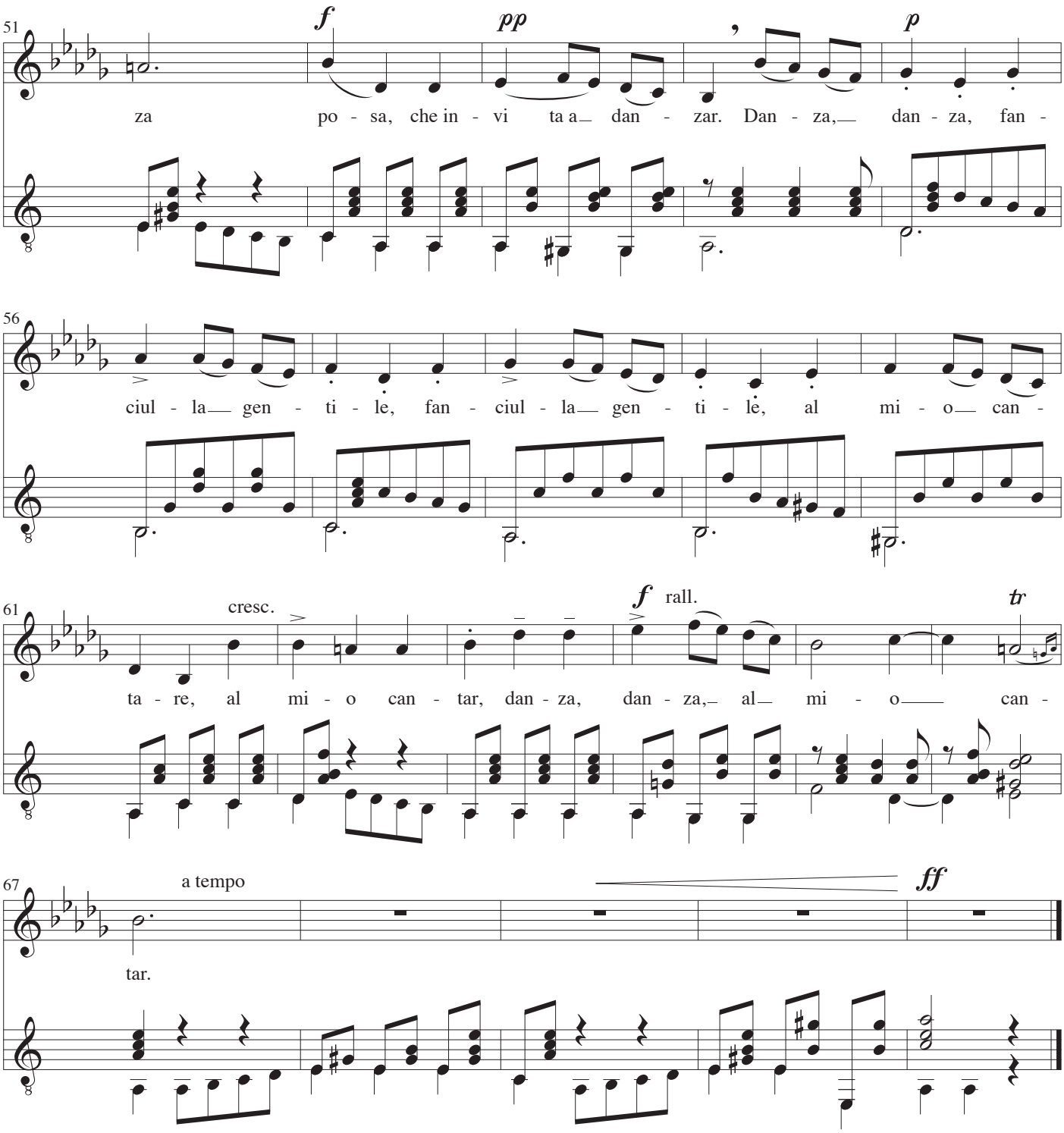
51
f
pp
p
za po - sa, che in - vi ta a dan - zar. Dan - za, dan - za, fan -
56
ciul - la gen - ti - le, fan - ciul - la gen - ti - le, al mi - o can -
61
cresc.
f
rall.
tr
ta - re, al mi - o can - tar, dan - za, dan - za, al mi - o can -
67
a tempo
ff
tar.

Ach, daß nicht die letzte Stunde

Musik: J.S. Bach
Text: Erdmann Neumeister
Gitarre: John Jacobsen, 1985

Ursprünglich e-moll
Ruhig bewegt

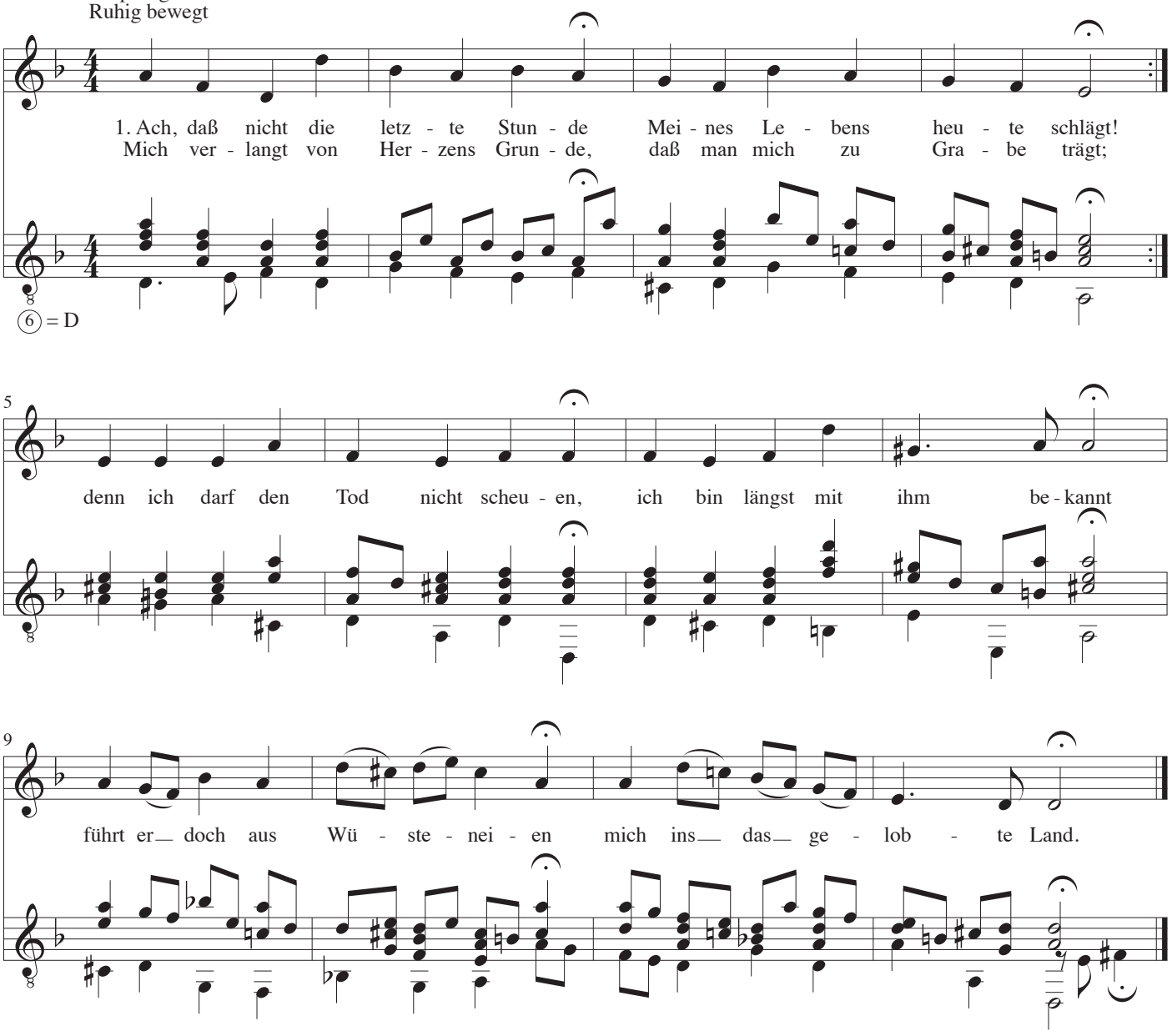

Ach, dass nicht die letzte Stunde

1
Ach, daß nicht die letzte Stunde
Meines Lebens heute schlägt!
Mich verlangt von Herzensgrunde,
daß man mich zu Grabe trägt;
denn ich darf den Tod nicht scheuen,
ich bin längst mit ihm bekannt
führt er doch aus Wüsteneien
mich ins das gelobte Land.

2
Hätte gleich mein ganzes Leben
Friede, Ruh und Sicherheit,
macht die Sünde doch darneben
lauter Unruh, Furcht und Streit.
Diese Plage, dies Verderben
Weicht von mir nicht eher hin,
als bis durch ein sanftes Sterben
Ich bei Gott im Segen bin.

3
Ach, das Grab in kühler Erde
ist des Himmels Vorgemach,
und wenn ich zu Staube werde,
so zerstäubt mein Weh und Ach;
ja, verlier ich Leib und Glieder,
so verlier ich nichts darbei,
denn Gott machet alles wieder
aus den alten Stücken neu.

4
Meine Seele zieht indessen
in den Zimmern Gottes ein.
O wer mag die Lust ermessen!
Welche da wird ewig sein;
itzt entzückt mich schon das Sehnen,
was wird erst alsdenn geschehen,
wenn mich Gottes Hand wird krönen,
und ich ihn kann selber sehn?

5
Ach, ich weiß nichts mehr zu sagen,
denn ich bin ganz außer mir,
kommt, ihr Engel, bringt den Wagen,
führet ihn vor meine Tür,
Ich will fahren, ich will scheiden,
scheiden will ich aus der Welt,
fahren will ich zu den Freuden,
die mein Jesus hat bestellt.

6
Gute Nacht, ihr Eitelkeiten!
Falsches Leben, gute Nacht!
Gute Nacht, ihr schnöden Zeiten!
Denn mein Abschied ist gemacht.
Weil ich klebe, will ich sterben,
bis die Todesstunde schlägt,
da man mich als Gottes Erben
durch das Grab in Himmel trägt.

Auf, auf! die rechte Zeit ist hier

Musik: J.S. Bach
Text: Martin Opitz
Gitarre: John Jacobsen, 1985

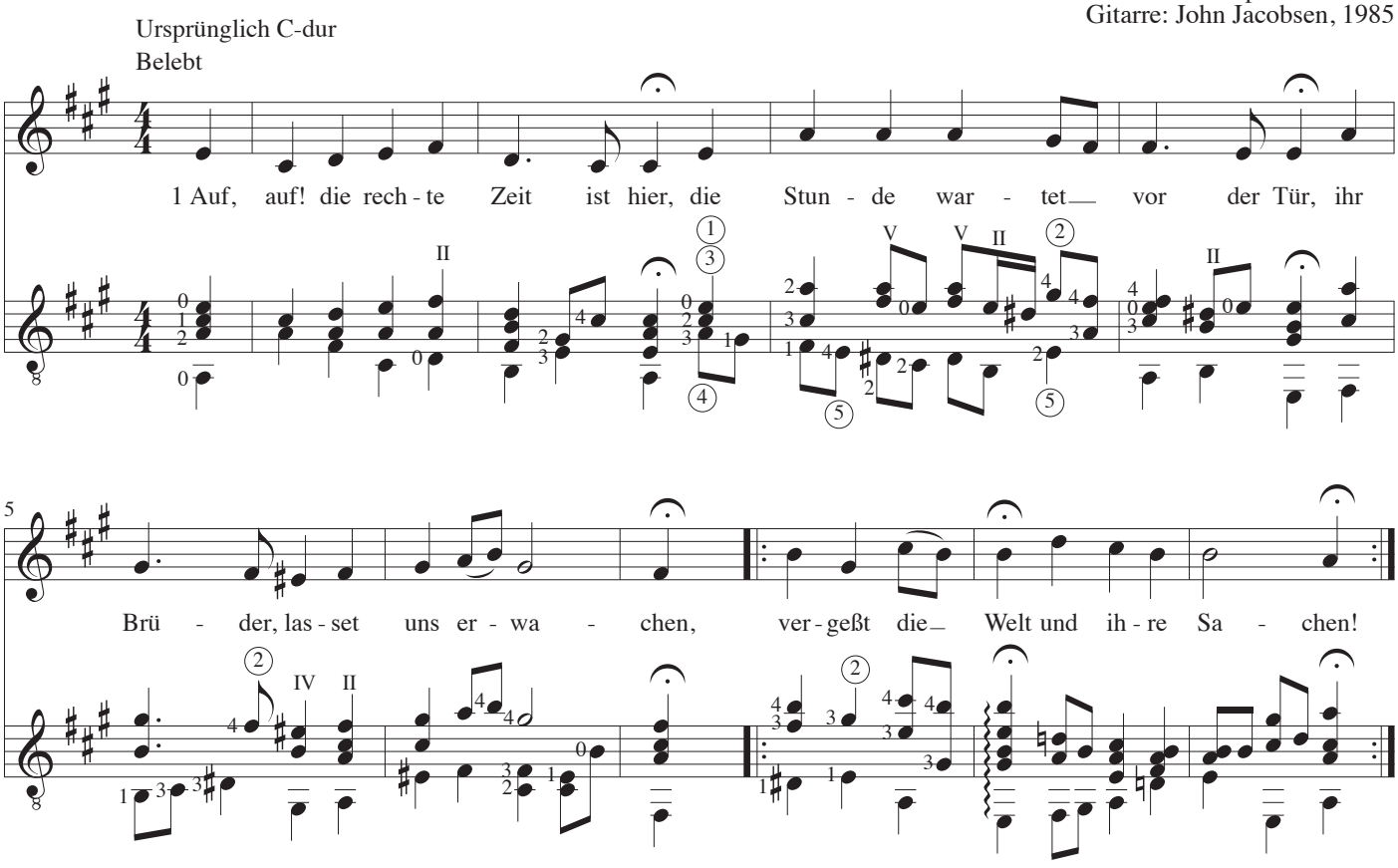

1
Auf, auf! die rechte Zeit ist hier,
die Stunde wartet vor der Tür,
ihr Brüder, lasset uns erwachen,
vergeßt die Welt und ihre Sachen!

2
Bezwingt den Schlaf und kommt in Eil,
denn unser Licht und Gnadenheil,
der rechte Trost und Schutz der Seinen
ist näher schon als wir es meinen.

Auf, auf! mein Herz, mit Freuden

Musik: J.S. Bach
Text: Paul Gerhardt
Gitarre: John Jacobsen, 1985

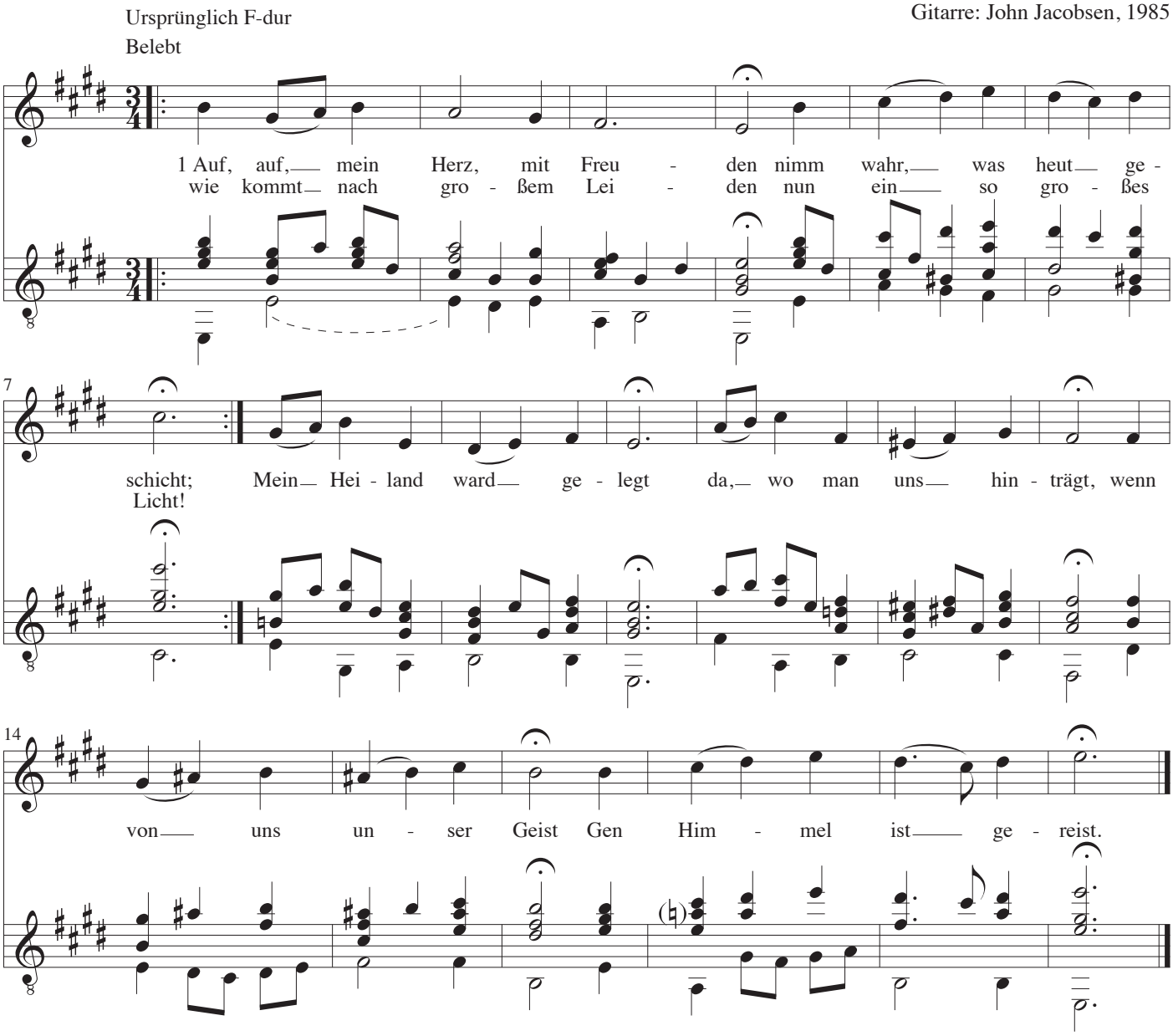

1
Auf, auf, mein Herz, mit Freuden,
Nimm wahr, was heut' geschieht!
Wie kommt nach großem Leiden
Nun ein so großes Licht!
Mein Heiland war gelegt
Da, wo man uns hinträgt,
Wenn von uns unser Geist
Gen Himmel ist gereist.

2
Er war ins Grab gesenket,
Der Feind trieb groß Geschrei.
Eh' er's vermeint und denket
Ist Christus wieder frei
Und ruft: Viktoria!
Schwingt fröhlich hier und da
Sein Fähnlein als ein Held,
Der Feld und Mut behält.

3
Das ist mir anzuschauen
Ein rechtes Freudenspiel;
Nun soll mir nicht mehr grauen
Vor allem, was mir will
Entnehmen meinen Mut
Zusamt dem edlen Gut,
So mir durch Jesum Christ
Aus Lieb' erworben ist.

4
Die Höll' und ihre Rotten,
Die krümmen mir kein Haar;
Der Sünden kann ich spotten,
Bleib' allzeit ohn' Gefahr;
Der Tod mit seiner Macht
Wird schlecht bei mir geacht't;
Er bleibt ein totes Bild,
Und wär' er noch so wild.

5
Die Welt ist mir ein Lachen
Mit ihrem großen Zorn;
Sie zuernt und kann nicht machen,
All' Arbeit ist verlor'n.
Die Trübsal trübt mir nicht
Mein Herz und Angesicht;
Das Unglück ist mein Glück,
Die Nacht mein Sonnenblick.

6
Ich hang' und bleib' auch hangen
An Christo als ein Glied;
Wo mein Haupt durch ist gangen,
Da nimmt er mich auch mit.
Er reißet durch den Tod,
Durch Welt, durch Sünd' und Not,
Er reißet durch die Höll',
Ich bin stets sein Gesell.

7
Er dringt zum Saal der Ehren,
Ich folg' ihm immer nach
Und darf mich gar nicht kehren
An einzig Ungemach.
Es tobe, was da kann,
Mein Haupt nimmt sich mein an;
Mein Heiland ist mein Schild,
Der alles Toben stillt.

8
Er bringt mich an die Pforten,
Die in den Himmel führt,
Daran mit güldnen Worten
Der Reim gelesen wird:
Wer dort wird mit verhöhnt,
Wird hier auch mit gekrönt;
Wer dort mit sterben geht,
Wird hier auch mit erhoeht.

Beglückter Stand getreuer Seelen

Musik: J.S. Bach
Text: Ulrich Bogislaus v. Bonin
Gitarre: John Jacobsen, 1985

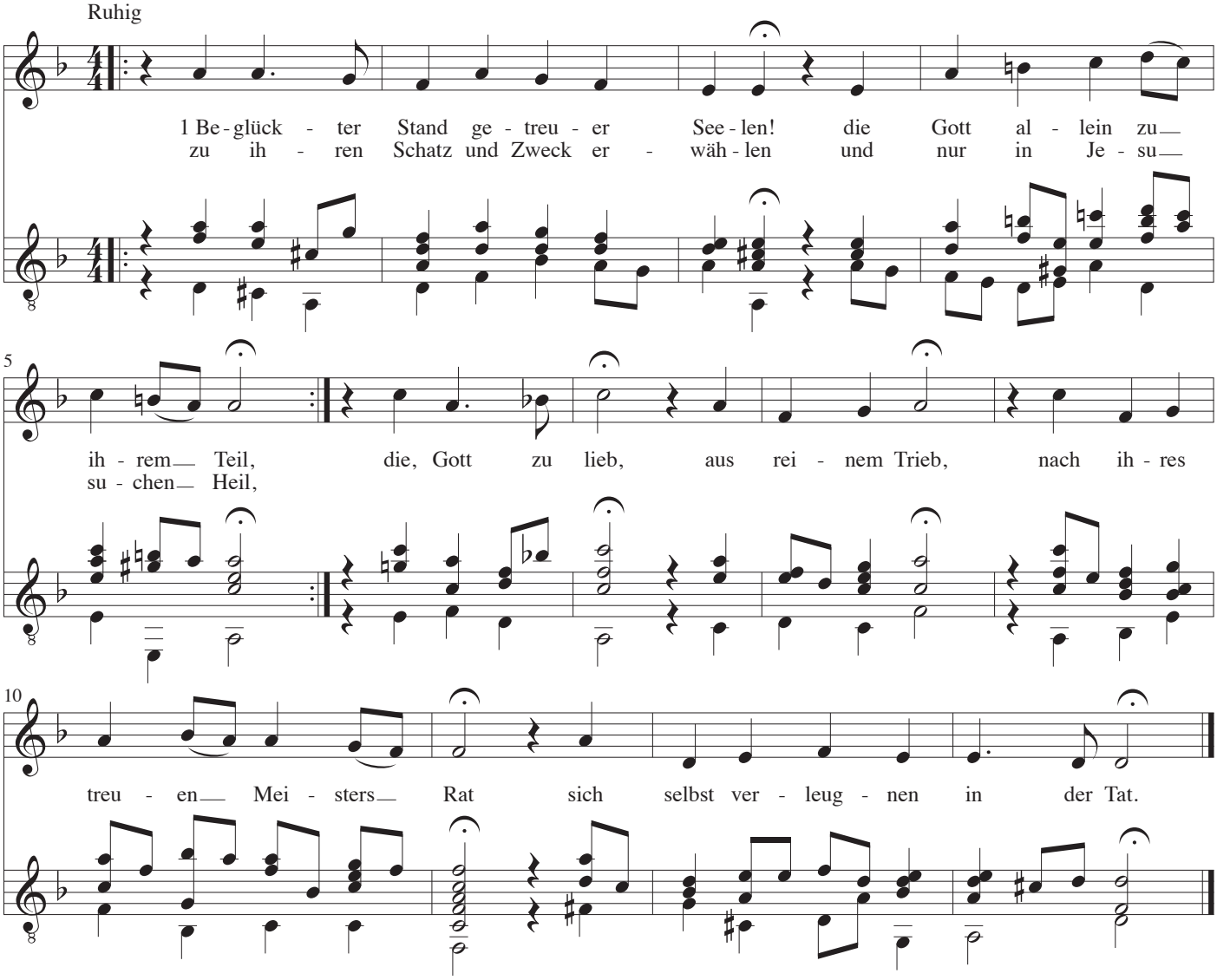

1
Beglückter Stand getreuer Seelen!
die Gott allein zu ihrem Teil,
zu ihren Schatz und Zweck erwählen
und nur in Jesu suchen Heil,
die, Gott zu lieb,
aus reinem Trieb,
nach ihres treuen Meisters Rat
sich selbst verleugnen in der Tat.

2
Ach! soll man was mit Gott verlieren,
der alles Guten Ursprung ist?
Nein, Seele, nein, du wirst verspüren,
wenn du nur deiner erst vergisst,
dass in der Zeit
und Ewigkeit
dein Gott dir ist und wird allein
Gut, Ehre, Lust und alles sein.

3
Betrogne Welt! verblendte Sünder!
ihr eilet einem Schatten nach,
betrüget euch und eure Kinder
und stürzt euch selbst in Weh und Ach.
Ihr lauft und rennt,
das Herz euch brennt,
ihr tappt im Finstern ohne Licht,
ihr sorgt, ihr sucht, ihr findets nicht.

4
Was soll euch Reichtum, Gut und Schätze?
was Wollust, Ehre dieser Welt?
Ach! glaubt, es sind nur Strick und Netze,
die eure Schmeichelei euch stellt.
Die Delila
ist wahrlich nah,
wenn ihr der Welt im Schoße ruht
und meinet noch, wie gut es tut.

5
Unmöglich kann was Gutes geben
die Welt, so selbst in Argen liegt,
ihr Eitelkeiten, falsches Leben
macht wahrlich nie ein Herz vergnügt.
Gott muss allein
die Wohnung sein,
darin man wahre Ruh geneußt,
so uns erquickt an Seel und Geist.

6
Drum denket nach, wohin ihr laufet,
besinnet euch und werdet klug;
ergebt euch dem, der euch erkaufet
und folget seines Geistes Zug.
Nehmt Jesum an,
der ist der Mann,
der alle Fülle in sich hat,
die unsern Geist macht völlig satt.

7
O süße Lust, die man empfindet,
wenn man zu ihm das Herze lenkt
und sich im Glauben dem verbindet,
der sich uns selbst zu eigen schenkt.
Der Engel Heer
hat selbst nicht mehr
an Reichtum, Ehre, Freud und Lust,
als Christi Freunden wird bewusst.

8
Mein Jesu! lass den Schluss uns fassen,
zu folgen dir auf deiner Bahn,
uns selbst, die Sünd und Welt zu hassen,
ja was uns nur aufhalten kann.
So gehn wir fort
bis an den Ort,
wo man in vollem Licht und Schein
beständigst kann genießen dein.

Beschränkt, ihr Weisen dieser Welt

Musik: J.S. Bach
Text: Christoph Wegleiter
Gitarre: John Jacobsen, 1985

Ursprünglich A-dur
Freudig bewegt

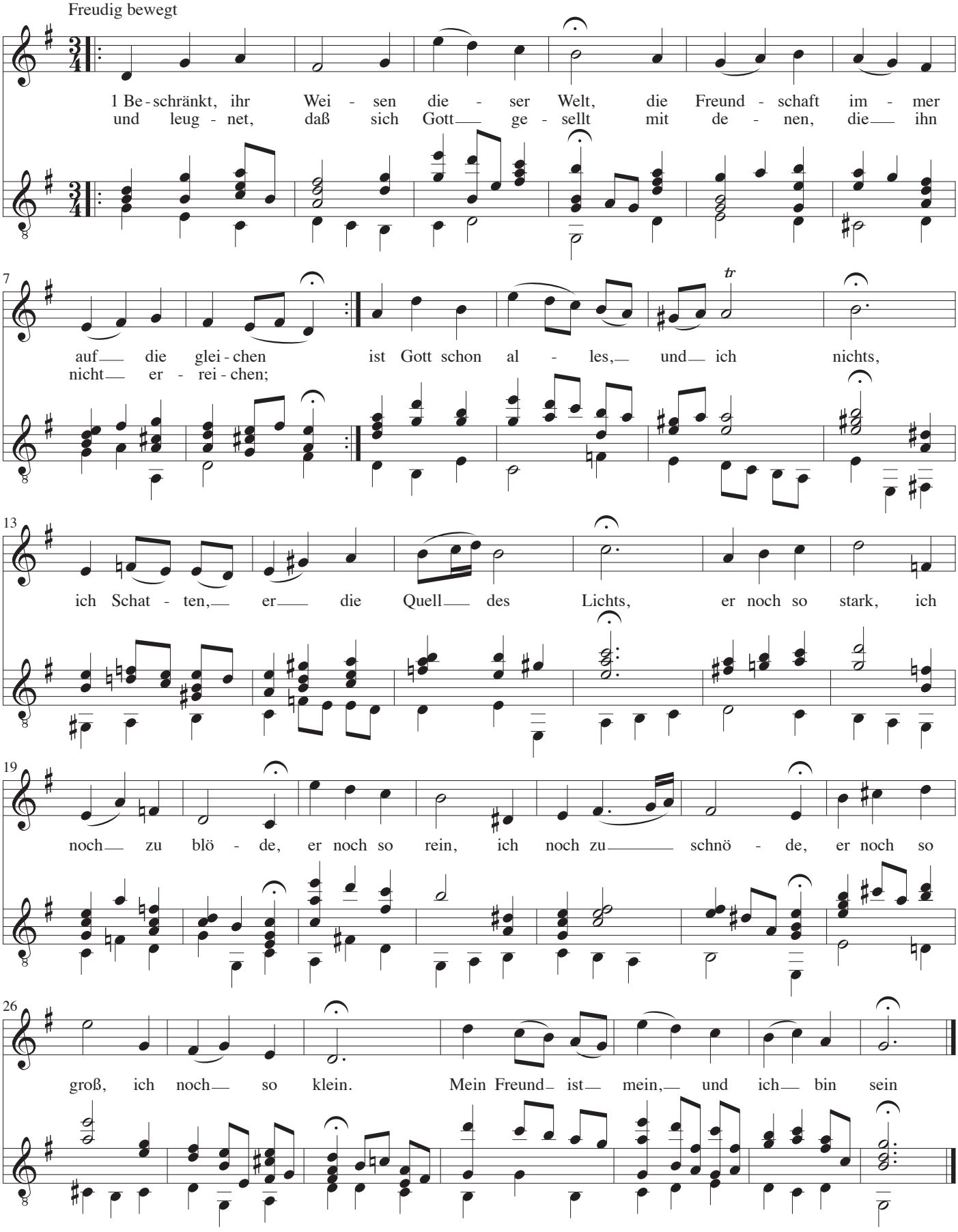

Beschränkt, ihr Weisen dieser Welt

1
Beschränkt, ihr Weisen dieser Welt,
die Freundschaft immer auf die gleichen
und leugnet, dass sich Gott gesellt
mit denen, die ihn nicht erreichen;
ist Gott schon alles, und ich nichts,
ich Schatten, er die Quell des Lichts,
er noch so stark, ich noch zu blöde,
er noch so rein, ich noch zu schnöde,
er noch so groß, ich noch so klein.
Mein Freund ist mein, und ich bin sein

2
Mein Goel, mein Immanuel,
mein Mittler konnte Mittel finden,
sich meiner hocherhebten Seel,
die ihn herabzog, zu verbinden;
mein Salomo, mein Jonathan,
mein Bräutigam, mein Gott und Mann
kam von dem Himmel auf die Erden,
mein Mut und Blutesfreund zu werden,
an Leib und Geist, mein Fleisch und Bein.
Mein Freund ist mein, und ich bin sein.

3
Gott, welcher seinen Sohn mir gab,
gewährt mir alles mit dem Sohne,
nicht nur sein Kreuz, nicht nur sein Grab,
auch seinen Thron, auch seine Krone;
ja, was er redet, hat und tut,
sein Wort, sein Geist, sein Fleisch und Blut,
was er gewonnen und erstritten,
was er geleistet und gelitten,
das räumet er mir alles ein.
Mein Freund ist mein, und ich bin sein.

4
Ich finde Nutzen, Lust und Ehr
bei unserm Bund im höchsten Grade;
er heischet von mir nichtes mehr
als Glauben und ich nichts als Gnade.
O wohl der Wahl, die uns gefügt!
weg, Reu und Tausch! ich bin vergnügt
in ihm und er mit mir zufrieden;
drum bleibt bei beiden ungeschieden
ein Herz und Mund, ein Ja und Nein.
Mein Freund ist mein, und ich bin sein.

5
Zwar kann er aller Christen Mut
mit seiner Liebe sattsam weiden,
wir dörfen um dies höchste Gut
nicht eifern noch einander neiden;
durch Unsern gierigsten Genus
erschöpft sich nicht sein Überfluss;
so will ich ihm zwar keinen leugnen
doch mir vor allen andern eignen.
Welt, zank dich um das Mein und Dein,
mein Freund ist mein, und ich bin sein.

6
Mein Freund ist meiner Seelen Geist,
mein Freund ist meines Leibes Leben,
nach einem, der mich seine heißt,
und sonst nach keinem soll ich streben;
dem ich mich, der sich mir ergibt,
den ich und der mich wieder liebt,
von dem ich nicht mehr kann begehren,
der mir nichts bessers kann gewähren,
dies Licht verblendet allen Schein.
Mein Freund ist mein, und ich bin sein.

7
Ohn ihn ist mir der Himmel trüb,
die Erd ein offner Höllenrachen,
hingegen kann mir seine Lieb
die Einöd selbst zu Eden machen;
ohn ihn ist mir, trotz aller Meng,
die Weil zu lang, die Welt zu eng.
Ich bin, wann Feind und Freunde fliehen,
wann sich die Engel selbst entziehen,
zwar einsam, aber nicht allein.
Mein Freund ist mein, und ich bin sein.

8
Man nehme alles, was ich hab
man gebe mir nichts, was ich heische,
man schäl mich aus, man streif mich ab,
man zieh mir Kleid und Haut vom Fleische,
ja Speis und Trank und was man will:
mein Freund bleibt meine Hüll und Füll.
Die Welt mag alles mir entrauben,
sie lasse mir nur meinen Glauben,
so bleibt nichts, eins und alles mein.
Mein Freund ist mein, und ich bin sein.

9
Sein ist mein Leib und meine Seel,
die er erschuf und auch erlöste,
hie nährt und salbt mit seinem Öl,
bis er dort beide ewig tröste;
sein ist mein Mut, sein ist mein Sinn,
sein ist, mit kurzem, was ich bin,
ja, was ich um und an mir habe,
ist alles seine Gnadengabe,
die macht mich auch vom Undank rein.
Mein Freund ist mein, und ich bin sein.

10
Sein ist mein Werk, sein ist mein Ruhm,
Er suchte mich, eh ich ihn fande,
ich habe für mein Eigentum
sonst leider nichts als Sünd und Schande;
doch hat mein Freund auch diese Last
zusamt dem Kreuz auf sich gefasst
und, meine Feindschaft abzuschaffen,
die scharf gebüßte Schuld und Strafen
verscharrt in seines Grabes Schrein.
Mein Freund ist mein, und ich bin sein.

11
Sein ist mein Glück und meine Zeit,
sein ist mein Sterben und mein Leben
zu seinem Ehrendienst geweiht,
von ihm bestimmt und ihm ergeben;
es kommet, was ich lass und tu,
von ihm her und ihm wieder zu.
Sein sind auch alle meine Schmerzen,
die er ihm zärtlich zieht zu Herzen,
er fühlt und ahndet meine Pein.
Mein Freund ist mein, und ich bin sein.

12
Es zürn und stürme jeder Feind,
er macht nicht, dass ich viel erstaune,
der Richter ist mein bester Freund,
drum schreckt mich nicht die Weckposaune;
ob Erd und Himmel bricht und kracht,
ob Leib und Seele mir verschmacht,
wann meine Beine schon verwesen,
so wird mein Wahlspruch doch zu lesen
noch haften an dem Grabesstein.
Mein Freund ist mein, und ich bin sein.

Brich entzwei, mein armes Herze

Musik: J.S. Bach
Text: David Trommer
Gitarre: John Jacobsen, 1985

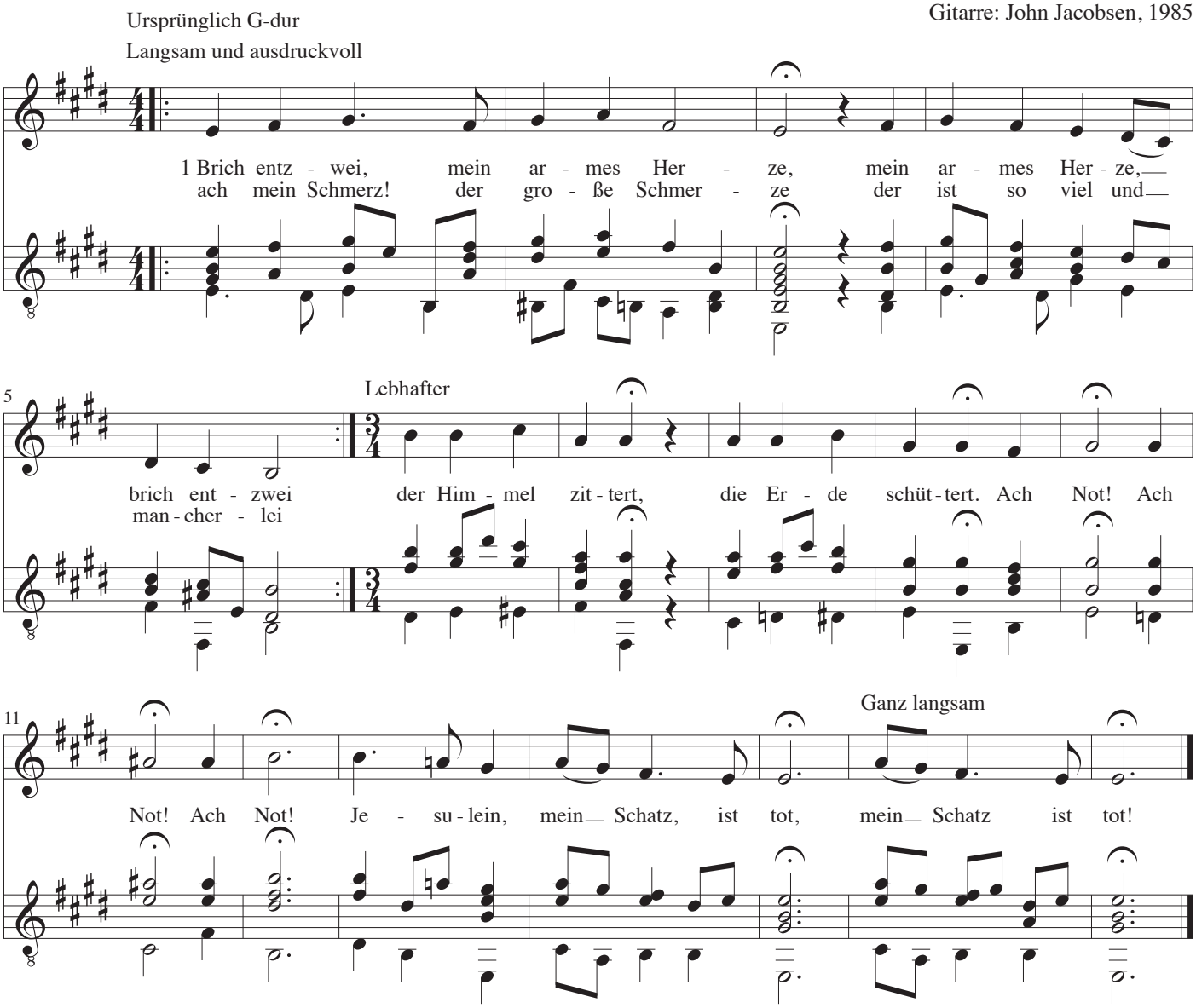

1
Brich entzwei, mein armes Herze,
mein armes Herze, brich entzwei
ach mein Schmerz! der große Schmerze
der ist so viel und mancherlei
der Himmel zittert,
die Erde schüttert.
Ach Not! Ach Not! Ach Not!
Jesulein, mein Schatz, ist tot,
mein Schatz ist tot!

2
Ächzet mit, ihr stummen Mauren,
ach! sehet euren König an,
kanns euch nicht, ihr Steine, dauren
was harte Felsen dauren kann,
die Felsen klingen,
die Berge springen.
Ach Not! Ach Not! Ach Not!
Jesulein, mein Schatz, ist tot,
mein Schatz ist tot!

3
Seufzet mit, ihr stillen Flüsse
bejammert eures Königs Fall,
weinet doch, gesamten Güsse,
weint doch, ihr Quellen überall,
die Meere brausen,
die Seen sausen;
Ach Not! Ach Not! Ach Not!
Jesulein, mein Schatz,
ist tot, mein Schatz ist tot!

4
Trauret mit, ihr hellen Lichter,
ihr klaren Sterne, finstert euch,
finstert euch auch, ihr Gesichter,
der Herrscher hänget blass und bleich,
die Sonne wimmert,
kein Mond mehr schimmert.
Ach Not! Ach Not! Ach Not
Jesulein, mein Schatz, ist tot,
mein Schatz ist tot!

5
Fall und stirb, du Samt und Seiden,
vermeide allen Stolz und Pracht,
itzund muss mein Jesus leiden,
mein Jesus wird itzt umgebracht,
der Scharlach schweißet,
der Fürhang reißet.
Ach Not! Ach Not! Ach Not!
Jesulein, mein Schatz, ist tot,
mein Schatz ist tot!

6
Lasse, Welt, itzt Lust und Trinken,
ach! weinet vielmehr, die ihr lebt,
itzund muss der König sinken,
der über alles lebt und schwebt,
die toten Frommen,
die müssen kommen.
Ach Not! Ach Not! Ach Not!
Jesulein, mein Schatz, ist tot,
mein Schatz ist tot!

7
Jesulein, mein Schatz und Leben,
hier bring ich mein Herz, nimm es an,
das soll sich der Welt begeben,
soll weinen, heulen was es kann,
so lang sichs reget
und sich beweget.
Ach Not! Ach Not! Ach Not!
Jesulein, mein Schatz, ist tot,
mein Schatz ist tot!

8
Jesulein, mein Schatz, ist blieben,
ach! jämmerlich an einem Pfahl.
Ach, mein Schatz! den ich muss lieben
in Ewigkeit und überall,
den ich muss missen
und nicht mehr küssen.
Ach Not! Ach Not! Ach Not
Jesulein, mein Schatz, ist tot,
mein Schatz ist tot!

Brunquell aller Güter

Musik: J.S. Bach
Text: Johann Franck
Gitarre: John Jacobsen, 1985

Ursprünglich g-mol
In mäßiger Bewegung

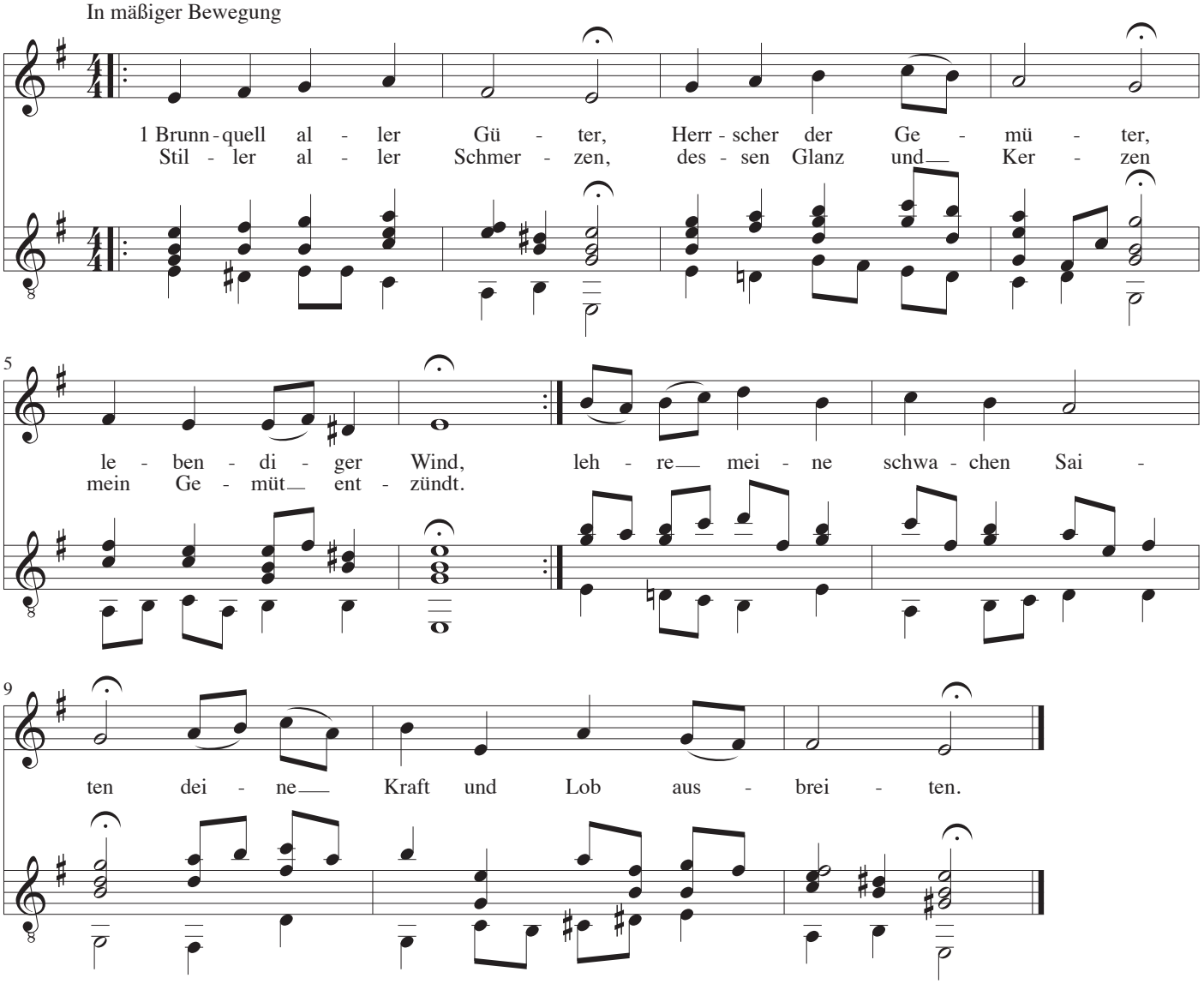

1
Brunnquell aller Güter,
Herrscher der Gemüter,
lebendiger Wind,
Stiller aller Schmerzen,
dessen Glanz und Kerzen
mein Gemüt entzündt.
lehre meine schwachen Saiten
deine Kraft und Lob ausbreiten

2
Starker Gottesfinder,
fremder Sprachen Bringer,
süßer Herzenssaft,
Tröster der Betrübten,
Flamme der Verliebten,
alles Atems Kraft,
gib mir deine Brunst und Gaben,
dich von Herzen lieb zu haben.

3
Bräutigam der Seelen,
lass mich in der Höhlen
deiner Lieblichkeit
Ruh und Zuflucht finden,
lass mich von den Winden
trüber Not befreit,
komm herfür, o Gnadensonne,
küsse mich mit Trost und Wonne.

4
Teure Gottesgabe,
komm, o komm, mich labe,
sieh, ich bin verschmacht,
komm, o mein Verlangen,
komm, mein Lieb, gegangen,
denn mein Herze lacht,
wird vom Neuen ganz erquicket,
wann es, Labsal, dich erblicket.

5
Wie ein Hirschlein gehnet
sich nach Wasser sehnet,
wanns es wird gejagt,
so pflegt mein Gemüte,
Herr nach deiner Güte,
wann es wird geplagt,
tief zu seufzen und im Dürren
nach dir, reicher Strom, zu girren.

6
Wahrer Menschenschöpfer,
unsers Tones Töpfer,
Gott von Ewigkeit,
Zunder keuscher Liebe,
gib, dass ich mich übe
auch im Kreuz und Leid,
alles dir anheim zu stellen,
und mich tröst in allen Fällen.

7
Führe meine Sachen,
meine Schlaf und Wachen,
meinen Tritt und Gang,
Glieder und Gesichte,
dass mein arm Gedichte,
dass mein schlecht Gesang,
Wandel, Werk und Stand für allen,
dir, o Vater, mag gefallen.

8
Lass den Fürst der Höllen
nicht mit Listen fällen
meiner Tage Lauf:
nimm nach diesem Leiden
mich zur Himmelsfreuden,
deinen Diener, auf;
da soll sich mein Mund erheben,
dir ein Halleluja geben.

Der lieben Sonne Licht und Pracht

Musik: J.S. Bach
Text: Christian Scriver
Gitarre: John Jacobsen, 1985

Original B-dur
Nicht zu langsam

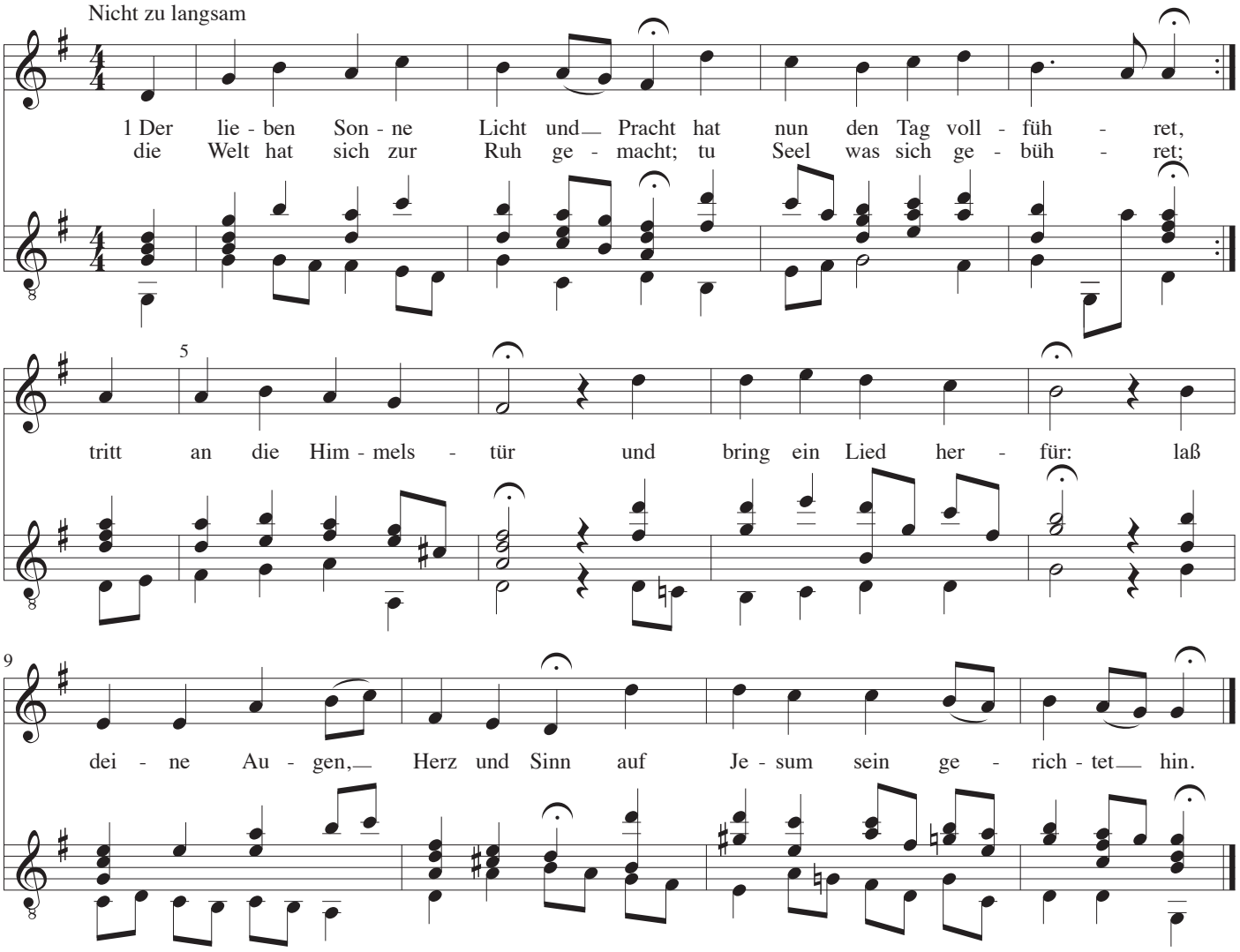

1
Der lieben Sonne Licht und Pracht
hat nun den Tag vollführet,
die Welt hat sich zur Ruh gemacht;
tu Seel was sich gebühret;
tritt an die Himmelstür
und bring ein Lied herfür:
laß deine Augen, Herz und Sinn
auf Jesum sein gerichtet hin.

2
Ihr hellen Sterne leuchtet wohl,
und gebet eure Strahlen,
ihr macht die Nacht des Lichtes voll;
doch noch zu tausend Malen
scheint heller in mein Herz
die ewge Himmelskerz,
mein Jesus, meiner Seele Ruhm,
mein Schatz, mein Schutz und Eigentum.

3
Der Schlaf regiert itzt in der Nacht
bei Menschen und bei Tieren;
doch einer ist, der oben wacht,
bei dem kein Schlaf zu spüren.
Es schlummert Jesus nicht,
sein Aug auf mich gericht';
Drum soll mein Herz auch wache sein,
dass Jesus wachet nicht allein.

4
verschmähe nicht das schlechte Lied,
das ich dir Jesus, singe,
in meinem Herzen ist kein Fried,
bis ich es zu dir bringe.
Ich bringe, was sich kann,
ach nimm es gnädig an,
es ist doch herzlich gut gemeint,
mein Jesus, meiner Seelen Freund.

5
Mit dir will ich zu Bette gehen,
dir will ich mich befehlen,
du wirst, mein Schutzherr, auf mich sehn
zum Besten meiner Seelen.
Ich fürchte keine Not,
ja selber nicht den Tod;
denn wer mit Jesus schlafen geht,
mit Freunden wieder aufersteht.

6
Ihr Höllengeister, packet euch,
ihr habt hier nicht zu schaffen,
dies Haus gehört in Jesu reich,
drum lasst es sicher schlafen;
der Engel starke Wacht
hält es in seiner Acht,
ihr Heer und Lager ist mein Schutz,
drum sei auch allen Teufeln Trutz.

7
So will ich auch nun schlafen ein,
Jesu, in deinen Armen,
dein Gnad soll meine Decke sein,
mein Lager dein Erbarmen,
mein Traum die süße Lust,
die aus der Seiten Wunden fleußt
und dein' Geist in mein Herz ergeust.

8
So oft die Nacht mein Ader schlägt,
soll dich mein Geist umfangen,
so vielmal sich mein Herz bewegt,
soll dies sein mein Verlangen,
dass ich mit lauterm Schall
mög rufen überall:
Ach Jesu, Jesu! Du bist mein,
und ich bin auch und bleibe dein.

9
Nun, matter Leib, gib dich zur Ruh
Und schlafe sanft und stille:
Ihr müden Augen, schließt euch zu,
denn das ist Gottes Wille;
schließt aber dies mit ein:
Herr Jesu, ich bin dein!
So wird der Schluss recht wohl gemacht,
Nun Jesu, Jesu, gute Nacht.

Der Tag ist hin, die Sonne gehet nieder

Musik: J.S. Bach
Text: Johann Christopo Rube
Gitarre: John Jacobsen, 1985

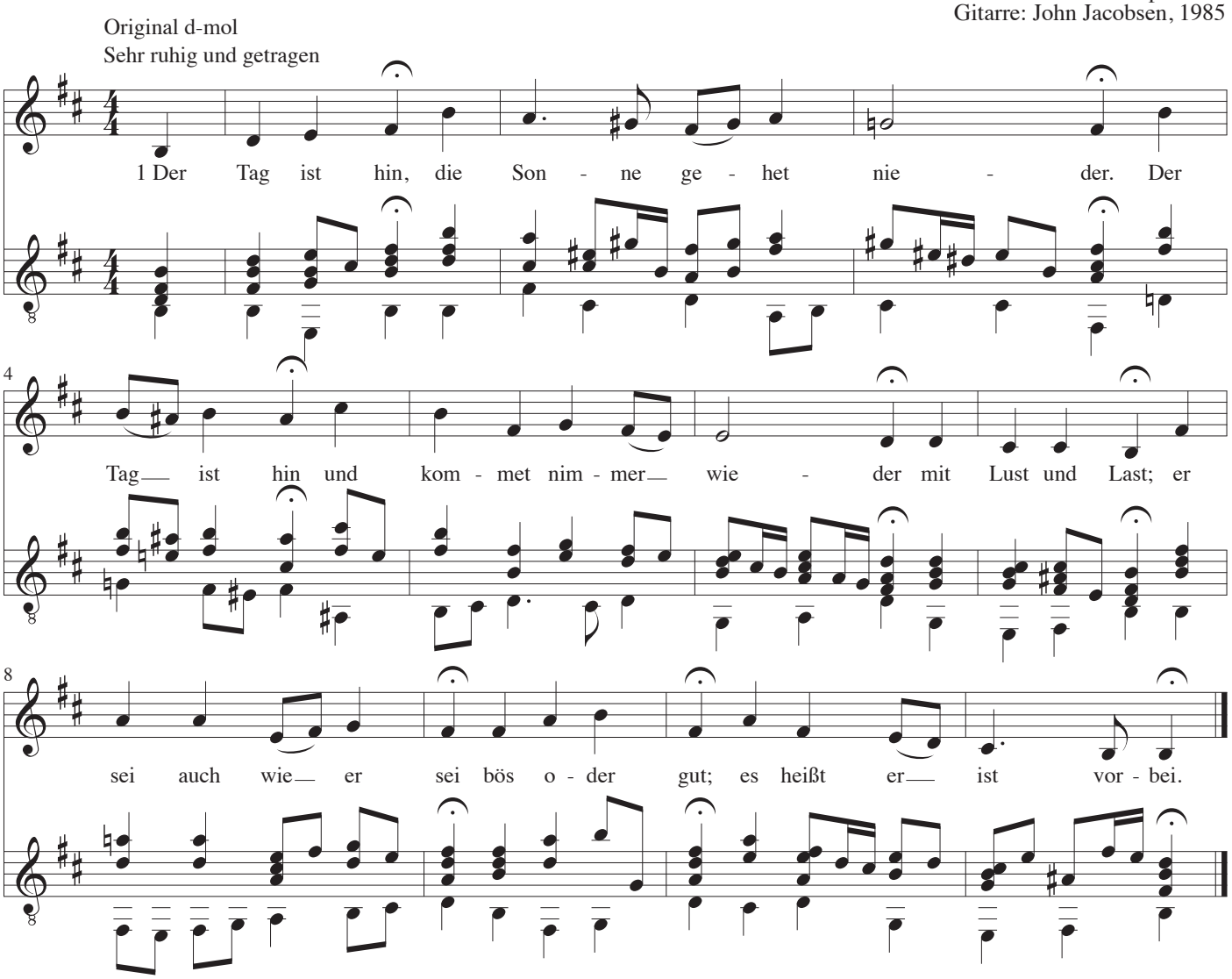

1
Der Tag ist hin, die Sonne gehet nieder.
Der Tag ist hin und kommet nimmer wieder
mit Lust und Last; er sei auch wie er sei
bös oder gut; es heißt er ist vorbei

2
Die Zeit vergeht und wir mit ihren Stunden
Wohl dem, der sich in diese Zeit gefunden
und, was die Welt in Torheit zugebracht,
aus wahrer Klugheit sich zu nutz gemacht.

3
Hab Dank, mein Gott und Herr, für deine Pflege,
für gnädige Regierung meiner Wege,
für alles Heil von deiner rechten Hand,
für alles, was bekannt und unbekannt.

4
Du sammlest mich wie eine Mutterhenne,
sobald ich mich verlauf und von dir trenne;
wie laufst du nach und lockst, was sich zerstreut,
wie rufst und warnest du für Sicherheit.

5
Wie sorgest du so treulich für die Gaben,
die wir an Leib und Seele nötig haben.
Den ganzen Tag bist du recht sehr bemüht,
dass uns ein Segen aus dem andern blüht.

6
Ich sehe dich im Geist die Flügel breiten,
uns zu erretten aus Gefährlichkeiten.
Ich sehe dich bekümmert und betrübt,
wenn sich ein Küchlein nicht darunter gibt.

7
Du hast nicht Schuld, wenn wir verloren gehen,
nach eignen Willen deinen Ruf verschmähen.
Wer seine Seele liebet, sieht sich für
Und bleibet in und bei und unter dir.

8
So lass mich denn an Tugend und Gebärden
von Stünde an dir gleich und ähnlich werden.
Gib Demut, Einfalt, Glauben, stillen Sinn,
und dass ich stets dir treu, gehorsam bin.

9
Bedecke mich, solang ich Odem ziehe,
und hülle mich in deiner Muttermühe.
Erhalte mich bei dieser Kummerzeit
Und nimm mich einst zu dir in Sicherheit.

Der Tag mit seinem Lichte

Musik: J.S. Bach
Text: Paul Gerhardt
Gitarre: John Jacobsen, 1985

Ursprünglich d-moll
Ruhig

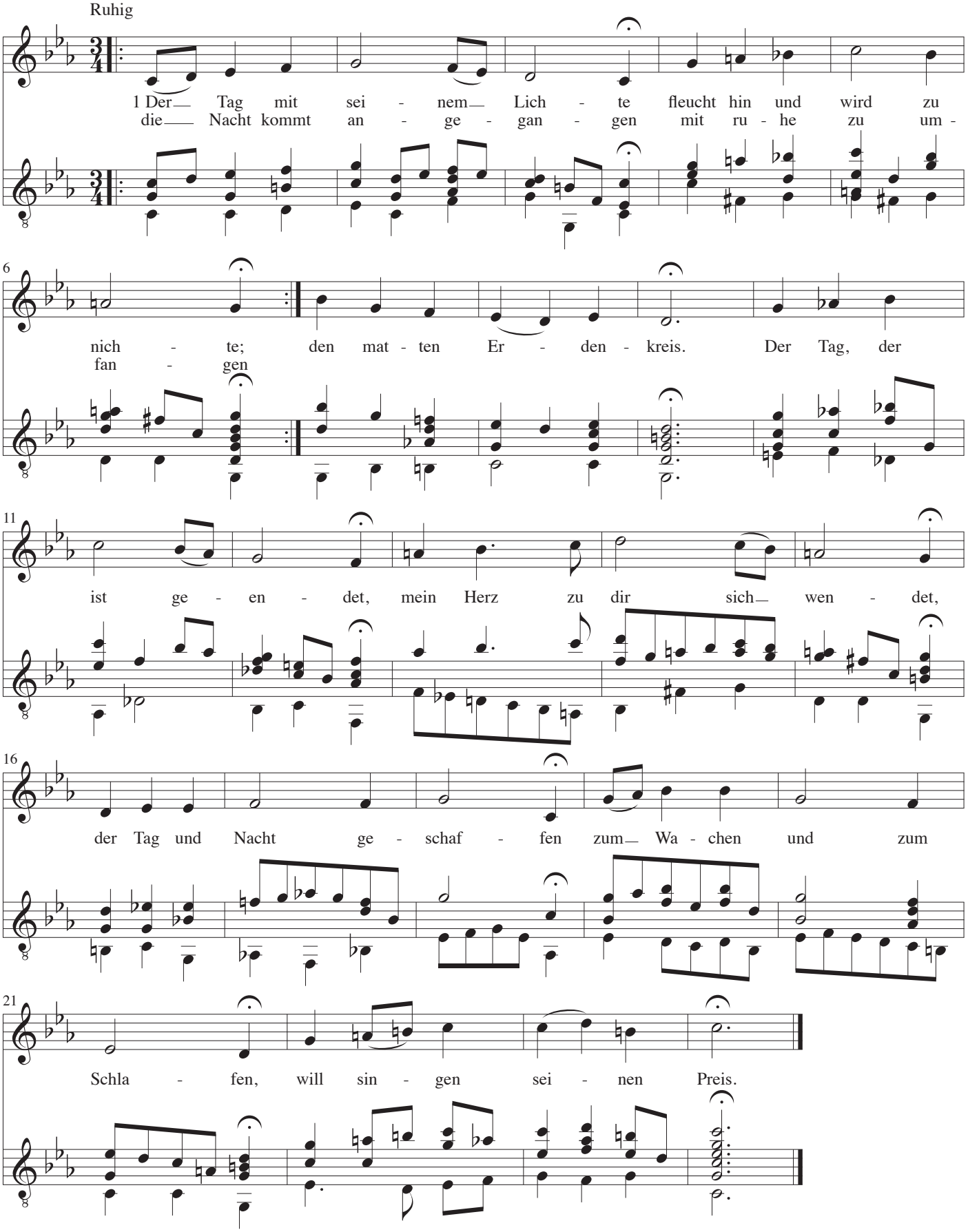

Der Tag mit seinem Lichte

1
Der Tag mit seinem Lichte
fleucht hin und wird zu nichte;
die Nacht kommt angegangen
mit ruhe zu umfangen
den matten Erdenkreis.
Der Tag, der ist geendet,
mein Herz zu dir sich wendet,
der Tag und Nacht geschaffen
zum Wachen und zum Schlafen,
will singen seinen Preis.

2
Wohl auf, wohl auf, mein Psalter,
erhebe den Erhalter,
der mir an Leib und Seelen
vielmehr, als ich kann zählen,
hat heute Guts getan
All Augenblick und Stunden
hat sich gar viel gefunden,
womit er sein Gemüte
und unerschöpfte Güte
mir klar gezeiget an.

3
Gleichwie des Hirtens Freude
ein Schäflein auf der Weide
sich unter seiner Treue,
ohn alle Furcht und Scheue
ergötzet in dem Feld
und sich mit Blumen füllet,
den Durst mit Quellen stillet,
so hat mich heut geführet,
mit manchem Gut gezieret
der Hirt in aller Welt.

4
Gott hat mich nicht verlassen;
ich aber hab ohn Maßen
mich nicht gescheut, mit Sünden
und Unrecht zu entzünden
das treue Vaterherz.
Ach Vater, lass nicht brennen
den Eifer, noch mich trennen
von deiner Hand und Seiten.
Mein Tun und Überschreiten
erweckt mir Reu und Schmerz.

5
Erhöre, Herr, mein Beten,
und lass mein Übertreten
zur Rechten und zur Linken
ins Meeres Tiefe sinken
und ewig untergehn.
Lass aber, lass hergegen
sich deine Engellegen
um mich mit ihren Waffen;
mit dir will ich einschlafen,
mit dir auch auferstehn.

6
Darauf so lass ich nieder
mein Haupt und Augenlider;
will ruhen ohne Sorgen,
bis dass der güldne Morgen
Mich wieder munter macht.
Dein Flügel wird mich decken,
so wird mich nicht erschrecken
der Feind mit tausend Listen,
der mich und alle Christen
verfolget Tag und Nacht.

7
Ich lieg hie Oder stehe,
ich sitz auch oder gehe,
so bleib ich dir ergeben,
und du bist auch mein Leben;
das ist ein wahres Wort.
Was ich beginn und mache,
ich schlaf ein oder wache,
wohn ich allzeit im Schlosse
in deinem Arm und Schoße,
bin selig hier und dort.

Dich bet ich an, mein höchster Gott!

Musik: J.S. Bach
Text: Joh. Gottfried Olearius
Gitarre: John Jacobsen, 1985

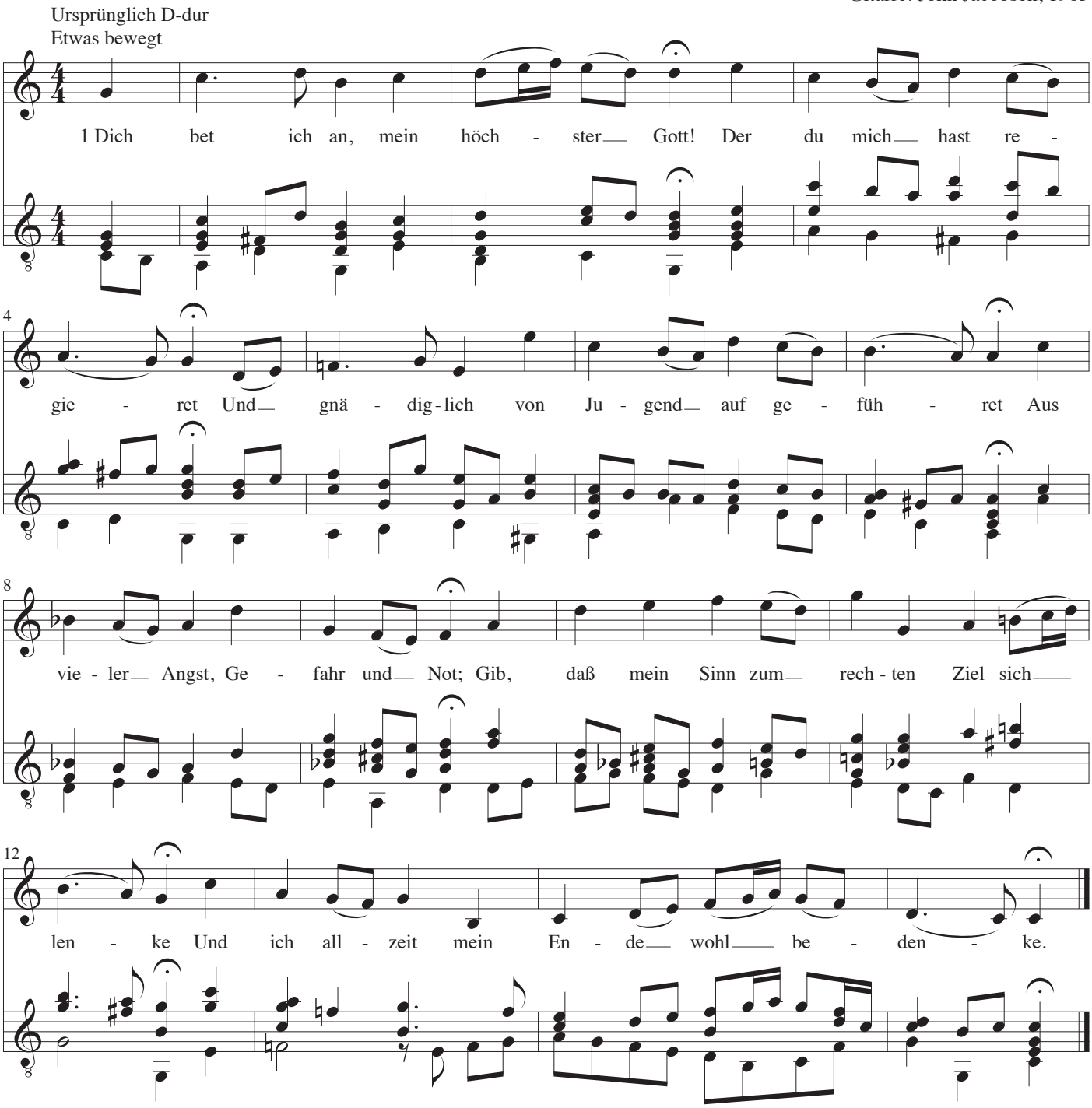

1
Dich bet ich an, mein höchster Gott!
Der du mich hast regieret
Und gnädiglich von Jugend auf geführet
Aus vieler Angst, Gefahr und Not;
Gib, daß mein Sinn zum rechten Ziel sich lenke
Und ich allzeit mein Ende wohl bedenke.

2
Zuvörderst wollst du meine Schuld
mir väterlich vergeben,
lass mir allzeit in meinem Herzen schweben,
was dein Sohn Jesus hat erduldt,
damit er mich in seine Wunden senke
und so mein End recht seliglich bedenke.

3
Dein Geist regier mich als ein Kind
und richte meine Gänge,
hilf mir auch auf und fahre nicht zu strenge,
wenn ich aus Schwachheit fall in Sünd,
damit mich nicht verführen Satansränke
mein End recht heiliglich bedenke.

4
Gib, dass ich keinen Augenblick
dich aus dem Herze lasse,
dass ich mich stets in meinem Tun wohl fasse
und werf die eitle Welt zurück,
damit sie mich durch ihre Lust nicht kränke
und ich mein End ohn Hindernis bedenke.

5
Lass mich erwarten wohl bereit,
wenn du mich wirst abholen,
lass mich allein dir bleiben stets befohlen
und denken an die Seligkeit,
die du mir gibst aus Gnaden zum Geschenke,
wenn ich mein End recht seliglich bedenke.

6
Dein heilger Geist verlass mich nicht
in meiner letzten Stunde,
er schreie selbst aus meines Herzensgrunde,
wenn Zung und Mund gleich nichts mehr spricht,
ich weiß, er dämpft des Satans Mordgezänke,
wenn ich vorher mein Ende wohl bedenke.

7
Er wohne mir mit Troste bei,
in allem Kreuz und Leiden,
dass ich mit Fried und Freude mög abscheiden,
und ewig werde froh und frei,
dass mich nun bald der Strom der Wollust tränke;
ach gib! dass ich mein Ende stets bedenke.

Die bittre Leidenszeit beginnet abermal

Musik: J.S. Bach
Text: Heinrich Elmenhorst
Gitarre: John Jacobsen, 1985

Ursprünglich a-moll
Sehr langssam und ausdrucksvoll

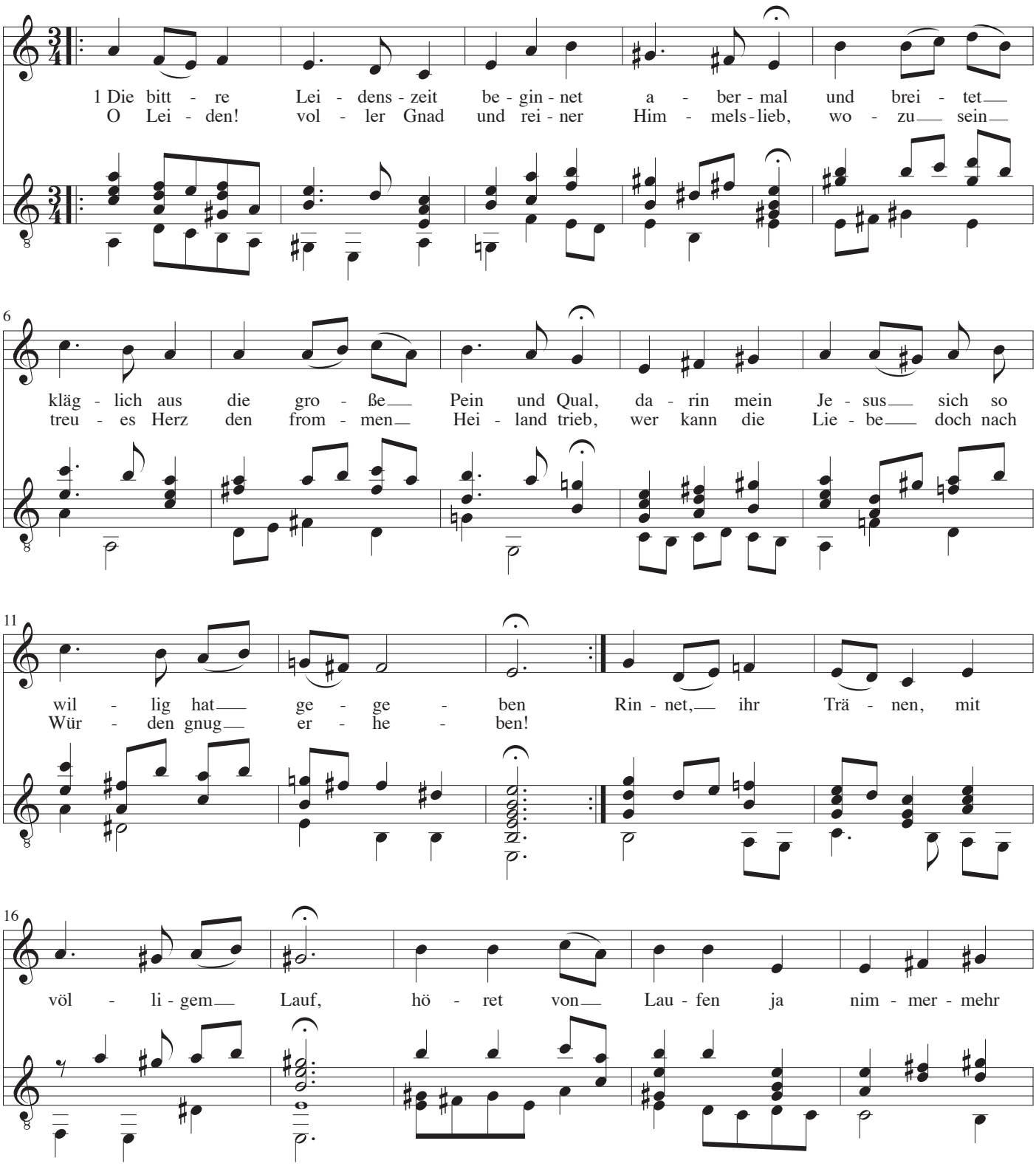

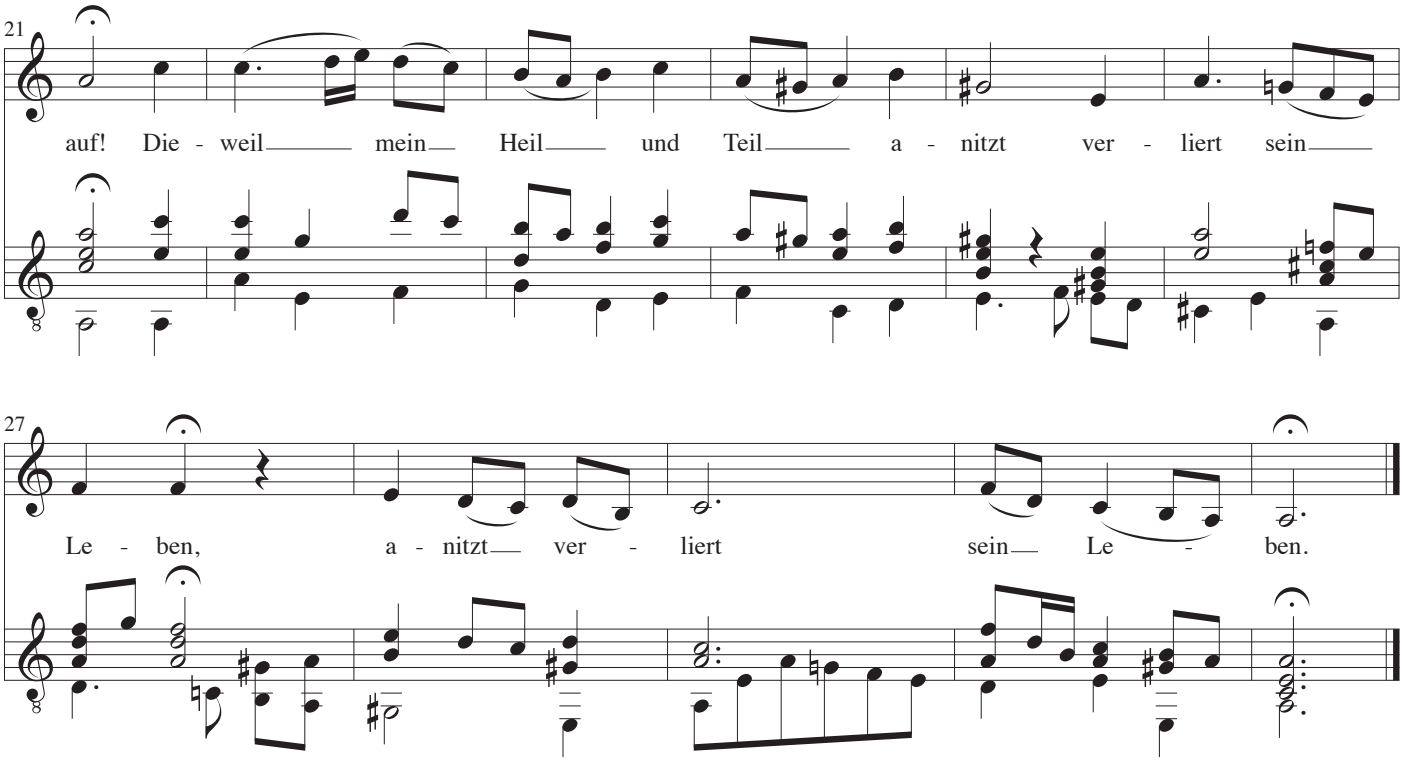

1
Die bittre Leidenszeit beginnet abermal
und breitet kläglich aus die große Pein und Qual,
darin mein Jesus sich so willig hat gegeben
O Leiden! voller Gnad und reiner Himmelslieb,
wozu sein treues Herz den frommen Heiland trieb,
wer kann die Liebe doch nach Würden gnug erheben!
Rinnet, ihr Tränen, mit völligem Lauf,
höret von Laufen ja nimmermehr auf!
Dieweil mein Heil und Teil anitzt verliert sein Leben,
anitzt verliert sein Leben.

2
Ach! sollt ich Sünder noch itzt meine Lebenszeit
vollbringen hier in Lust, dafür in Ewigkeit,
der Höllen Marterpein und ewgen Jammer leiden?
Wer könnte solchen Schmerz von mir einst nehmen hin?
Ach, wehe mir! dass ich so sündlich worden bin,
und müsste sein von Gott auf ewig abgeschieden.
Fließet, ihr Augen, mit Wasser und Blut,
kein Geschöpfe die Hilfe mir tut;
jedoch wird noch mein Angst und Joch verkehrt in Freuden,
die Angst verkehrt in Freuden.

3
Mein Jesus stellet sich als meinen Bürgen dar,
von meiner Sünden Meng, so mehr als Haupteshaar,
ergriffen. Höret doch, wie er am Ölberg klaget
Itzt wird uns seine Not vor Augen recht gemalt,
auch wie mit seinem Blut die Handschrift ist bezahlt,
von ihm Gesetz und Fluch, ja Höll und Tod verjaget.
Sehets, ihr Augen, bedenk es, mein Herz,
höre den Jammer, empfinde den Schmerz.
Doch gläub und bleib an Leib und Seel nur unverzaget,
an Leib und Seele unverzaget.

4
Mein Jesu! hilf, dass ich dein Leiden recht bedenk
und mich in Andacht tief in deine Wunden senk,
damit mich nicht die Welt von deiner Liebe treibe
Insonderheit verleih, dass deine Passion,
Angst, Bande, Geißel, Spott und scharfe Dornekron,
auch Kreuzestod, dein Geist mir tief ins Herz einschreibe.
Lass mich stets denken, mein Jesu, an dich,
und dass in Buße ich kreuzige mich
Gib mir, dass dir ich hier und ewig dankbar bleibe,
dir ewig dankbar bleibe.

Die güldne Sonne

Musik: J.S. Bach
Text: Paul Gerhardt
Gitarre: John Jacobsen, 1985

Ursprünglich c-moll
Lebhaft

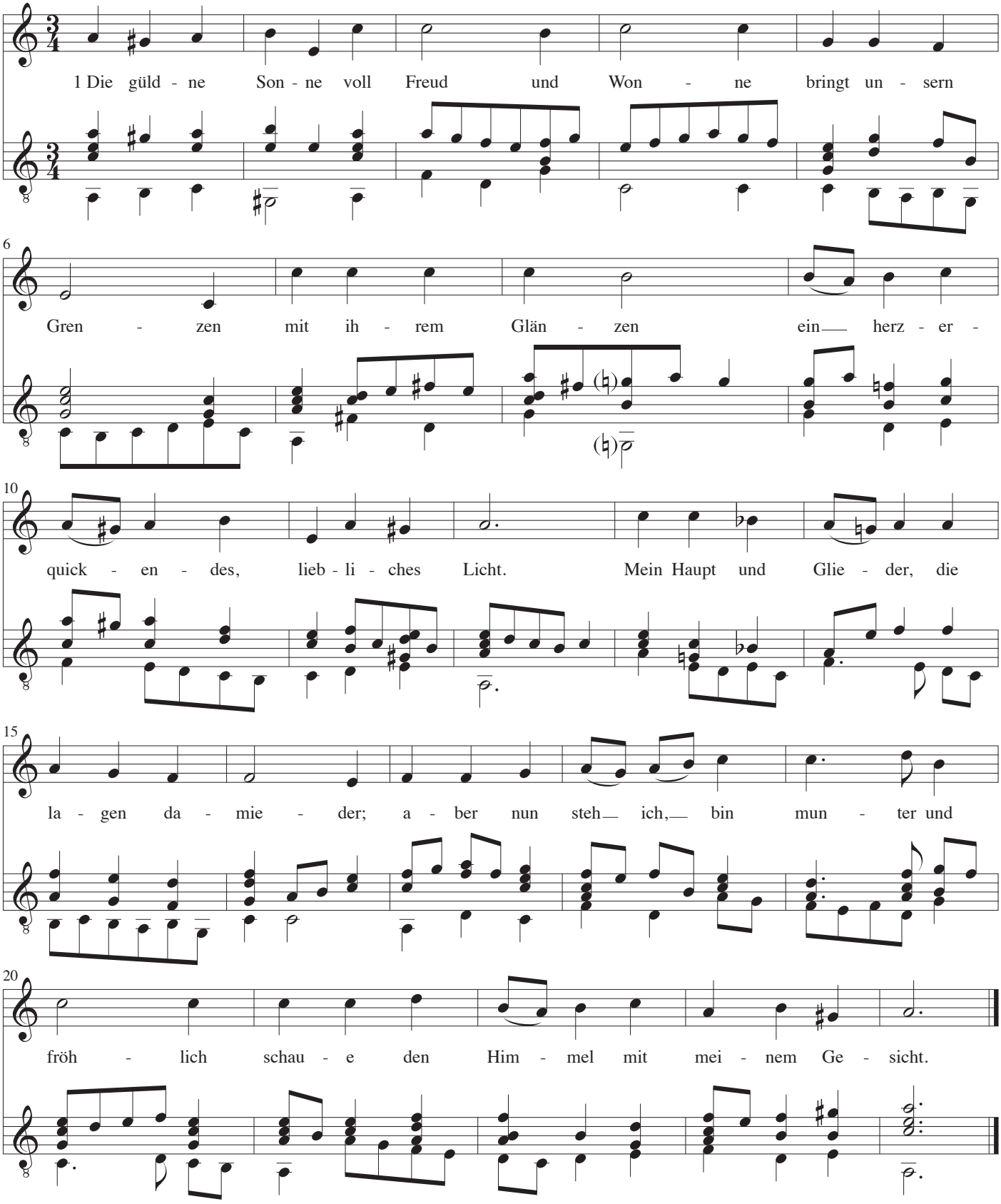

Die güldne Sonne

1
Die güldne Sonne
voll Freud und Wonne
bringt unsern Grenzen
mit ihrem Glänzen
ein herzerquickendes, liebliches Licht.
Mein Haupt und Glieder,
die lagen damieder;
aber nun steh ich,
bin munter und fröhlich
schaue den Himmel mit meinem Gesicht.

2
Mein Auge schauet,
was Gott gebauet
zu seinen Ehren
und uns zu lehren,
wie sein Vermögen sei mächtig und Groß,
und wo dir Frommen
dann sollen hinkommen,
wann sie mit Frieden
von hinnen geschieden
aus dieser Erden vergänglichem Schoß.

3
Lasset uns singen,
dem Schöpfer bringen
Güter und Gabe
was wir nur haben,
alles sei Gotte zum Opfer gesetzt.
Die besten Güter
sind unsre Gemüter,
dankbare Lieder
sind Weihrauch und Widder,
an welchen er sich am meisten ergötzt.

4
Abend und Morgen
sind seine Sorgen;
segnen und mehren,
Unglück verwehren
sind seine Werke und Taten allein.
Wenn wir uns legen,
so ist er zugegen;
wenn wir aufstehen,
so lässt er aufgehen
über uns seiner Barmherzigkeit Schein.

5
Ich hab erhoben
zur dir hoch droben
all meine Sinnen;
lass mein Beginnen
ohn allen Anstoß und glücklich ergehn.
Laster und Schande,
des Luzifers Bande
Fallen und Tücke,
treib ferne zurücke;
lass mich auf deinen Geboten bestehn.

6
Lass mich mit Freuden
ohn alles Neiden
sehen den Segen
den du wirst legen
in meines Bruders und Nähesten Haus.
Geiziges Brennen,
unchristliches Rennen
nach Gut mit Sünde,
das tilge geschwinde
von meinem Herzen und wirf es hinaus.

7
Menschliches Wesen,
was ist's gewesen?
In einer Stunde
Geht es zugrunde,
sobald das Lüftlein des Todes drei bläst.
Alles in allen
Muss brechen und fallen,
Himmel und Erden,
die müssen das werden,
was sie vor ihrer Erschaffung gewest.

8
Alles vergehet,
Gott aber stehet
oh alles Wanken
Seine Gedanken,
sein Wort und Wille hat ewigen Grund.
Sein Hel und Fanden,
die nehmen nicht Schaden,
heilen im Herzen
Die tödlichen Schmerzen,
halten uns zeitlich und ewig gesund.

9
Gott, meine Krone,
vergib und schone,
lass meine schulden
in Gnad und Hulden
von deinen Augen sein abgewandt.
Sonsten regiere
mich, leite und führe,
wie dirs gefället;
ich habe gestellet
alles in deine Beliebung und Hand.

10
Will du mir geben,
womit mein Leben
ich kann ernähren,
so lass ich hören
allzeit im Herzen dies heilige Wort:
Gott ist das Größte
Das Schönste und Beste,
Gott ist das Süßte
Und Allergewisste
Aus allen Schätzen, der edelste Hort.

11
Willt du mich kränken,
mit Gallen tränken,
und soll von Plagen
ich auch was tragen;
wohlan, so mach es wie dir es beliebt.
Was gut und tüchtig,
was schädlich und nichtig
meinem Gebeine,
das weißt du alleine,
hast niemals keinen zu sehr betrübt.

12
Kreuz und elende,
das nimmt ein Ende.
Nach Meeres Brausen
Und Windes Sausen
Leuchtet der Sonnen erwünschtes Gesicht.
Freude die Fülle
Und selige Stille
Habe ich warten
Im himmlischen Garten,
dahin sind meine Gedanken gericht'.

Dir, dir Jehova will ich singen

Musik: J.S. Bach
Text: Bartholomäus Crasselius
Gitarre: John Jacobsen, 1985

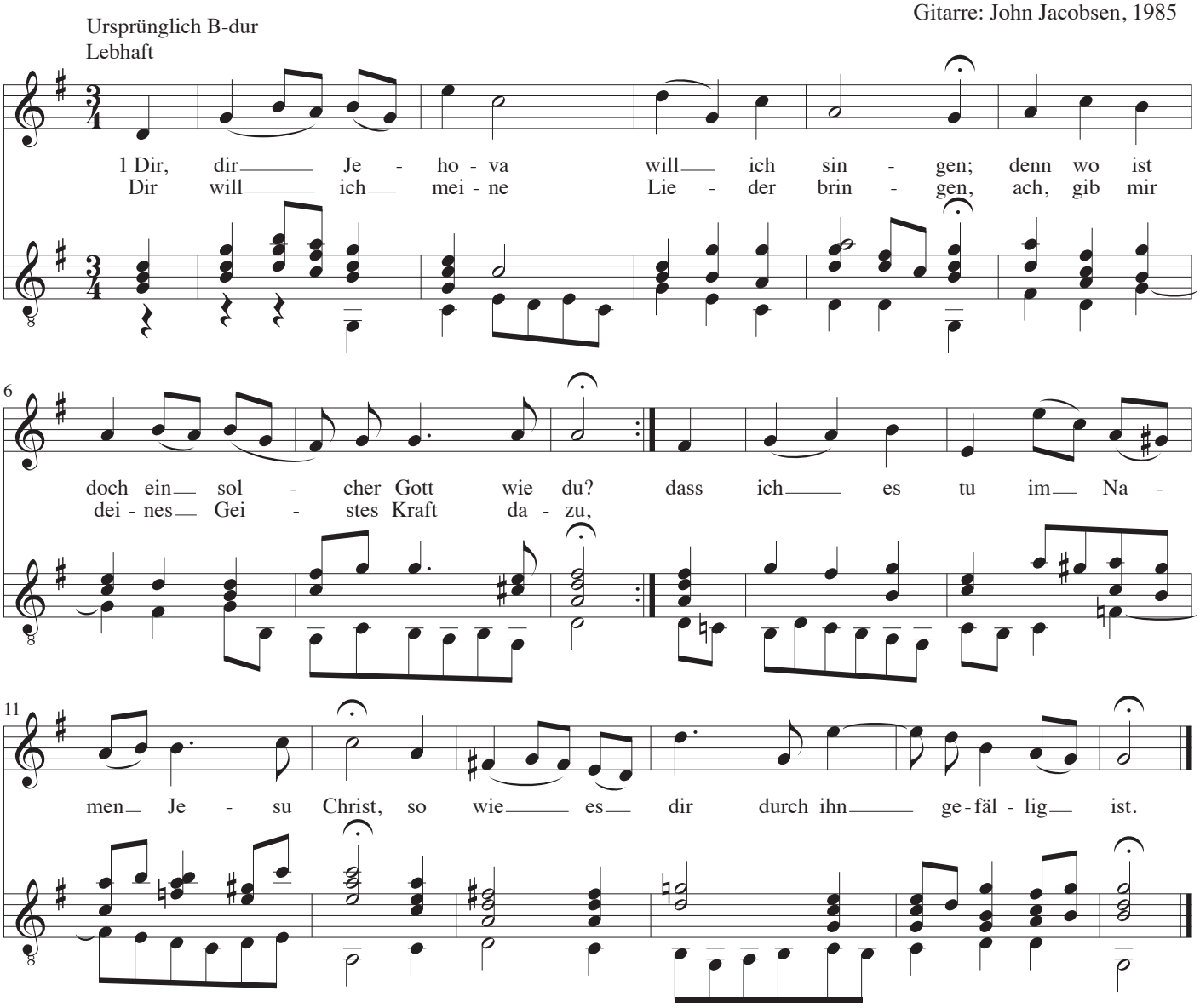

1
Dir, dir Jehova will ich singen;
denn wo ist doch ein solcher Gott wie du?
Dir will ich meine Lieder bringen,
ach, gib mir deines Geistes Kraft dazu,
dass ich es tu im Namen Jesu Christ,
so wie es dir durch ihn gefällig ist

2
Zieh mich, o Vater, zu dem Sohne,
damit dein Sohn mich wieder zieh zu dir;
dein Geist in meinem Herzen wohne
und meine Sinne und Verstand regier,
dass ich den Frieden Gottes schmeck und fühl
und dir darob im Herzen sing und spiel

3
Verleih mir, Höchster, solche Güte,
so wird gewiss mein Singen recht getan
so klingt es schön in meinem Liede,
und ich bet dich im Geist und Wahrheit an
so hebt dein Geist mein Herz zu dir empor,
dass ich dir Psalmen sing im höhern Chor.

4
Denn der kann mich bei die vertreten
mit Seufzern, die ganz unaussprechlich sind,
der lehret mich recht gläubig beten,
gibt Zeugnis meinem Geist, dass ich dein Kind
und ein Miterbe Jesus Christi sei,
daher ich Abba! Lieber Vater schrei.

5
Wenn dies aus meinem Herzen schallet,
durch deines heilgen Geistes Kraft und Trieb,
so bricht dein Vaterherz und wallet
ganz brünstig gegen mir vor heißer Lieb,
dass mirs die Bitte nicht versagen kann,
die ich nach deinem Willen hab getan.

6
Was mich dein Geist selbst bitten lehret,
das ist nach deinem Willen eingericht
und wird gewiss von dir erhöret,
weil es im Namen deines Sohns geschicht.
Durch welchen ich dein Kind und Erbe bin
Und nehme von dir Gnad um Gnade hin.

7
Wohl mir, dass ich dies Zeugnis,
darum bin ich voller Trost und Freudigkeit
und weiß, dass alle gute Gabe,
die ich von dir verlange jederzeit,
die gibst du und tust überschwänglich mehr
als ich verstehe, bitte und begehr.

8
Wohl mir, ich bitt in Jesu Namen,
der mich zu deiner Rechten selbst vertritt,
in ihm ist alles Ja und Amen,
was ich von dir im Geist und Glauben bitt:
Wohl mir, Lob Dir! itzt und in Ewigkeit,
dass du mir schenkest solche Seligkeit.

Einst ist not! Ach Herr, dies Eine

Musik: J.S. Bach
Text: Joh. Heinrich Schröder
Gitarre: John Jacobsen, 1985

Ursprünglicher Tonart
Ruhig

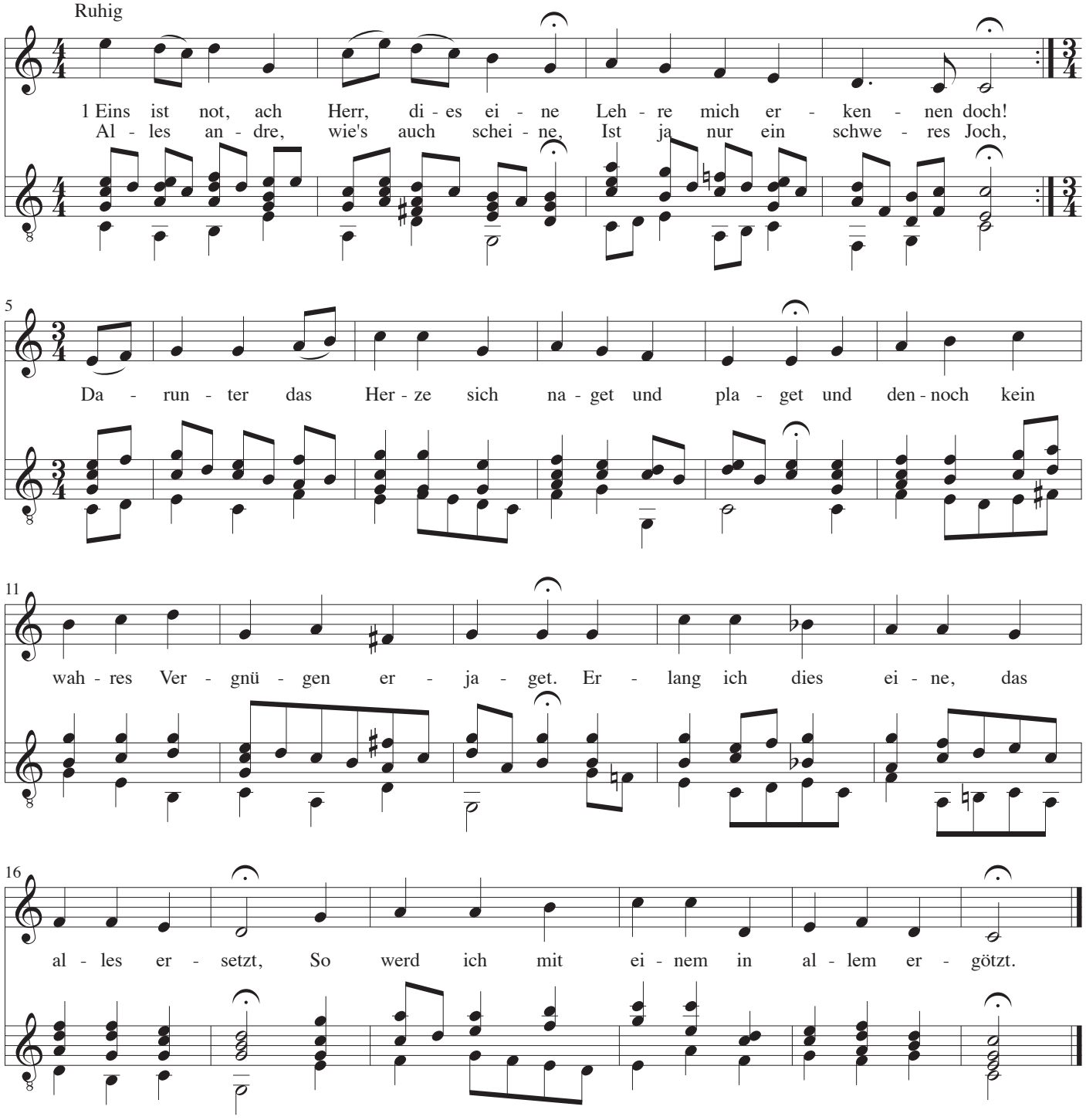

1
Eins ist not, ach Herr, dies eine
Lehre mich erkennen doch!
Alles andre, wie's auch scheine,
Ist ja nur ein schweres Joch,
Darunter das Herze sich naget und plaget
Und dennoch kein wahres Vergnügen erjaget.
Erlang' ich dies eine, das alles ersetzt,
So werd' ich mit einem in allem ergötzt.

2
Seele, willst du dieses finden,
Such's bei keiner Kreatur;
Laß, was irdisch ist, dahinten,
Schwing dich über die Natur.
Wo Gott und die Menschheit in einem vereinet,
Wo alle vollkommene Fülle erscheinet:
Da, da ist das beste, notwendigste Teil,
Mein ein und mein alles, mein seligstes Heil.

3
Wie Maria war beflissen
Auf des einigen Geniess,
Da sie sich zu Jesu Füßen
Voller Andacht niederließ
Ihr Herze entbrannte, dies einzig zu hören,
Was Jesus, ihr Heiland, sie wollte belehren;
Ihr alles war gänzlich in Jesum versenkt,
Und wurde ihr alles in einem geschenkt,

4
Also ist auch mein Verlangen,
Liebster Jesu, nur nach dir;
Laß mich treulich an dir hangen,
Schenke dich zu eigen mir!
Ob viel' auch umkehrten zum größesten Haufen,
So will ich dir dennoch in Liebe nachlaufen,
Denn dein Wort, o Jesu, ist Leben und Geist;
Was ist wohl, da man nicht in Jesu geneusst?

5
Aller Weisheit höchste Fülle
In dir ja verborgen liegt.
Gib nur, daß sich auch mein Wille
Fein in solche Schranken fügt,
Worinnen die Demut und Einfalt regieret
Und mich zu der Weisheit, die himmlisch ist, führet.
Ach, wenn ich nur Jesum recht kenne und weiß,
So hab' ich der Weisheit vollkommenen Preis.

6
Nichts kann ich vor Gott ja bringen
Als nur dich, mein höchstes Gut;
Jesu, es muß mir gelingen
Durch dein rosinfarbnes Blut.
Die höchste Gerechtigkeit ist mir erworben,
Da du bist am Stamme des Kreuzes gestorben;
Die Kleider des Heils ich da habe erlangt,
Worinnen mein Glaube in Ewigkeit prangt.

7
Nun so gib, daß meine Seele
Auch nach deinem Bild erwacht;
Du bist ja, den ich erwähle,
Mir zur Heiligung gemacht.
Was dienet zum göttlichen Wandel und Leben,
Ist in dir, mein Heiland, mir alles gegeben;
Entreiße mich aller vergänglichen Lust,
Dein Leben sei, Jesu, mir einzig bewußt.

8
Ja was soll ich mehr verlangen?
Mich umströmt die Gnadenflut;
Du bist einmal eingegangen
In das Heil'ge durch dein Blut;
Da hast du die ewge Erlösung gefunden,
Daß ich nun der höllischen Herrschaft entbunden;
Dein Eingang die völlige Freiheit mir bringt,
Im kindlichen Geiste das Abba nun klingt.

9
Volles Gnügen, Fried und Freude
Jetzo meine Seel ergötzt,
Weil auf eine frische Weide
Mein Hirt Jesus mich gesetzt.
Nichts Süßes kann also meine Herze erlaben,
Als wenn ich nur, Jesu, dich immer soll haben;
Nichts, nichts ist, das also mich innig erquickt,
Als wenn ich dich, Jesu, im Glauben erblickt.

10
Drum auch, Jesu, du alleine,
Sollst mein ein und alles sein.
Prüf, erfahre, wie ich's meine,
Tilge allen Heuchelschein!
Sieh, ob ich auf bösem, betrüglichem Stege,
Und leite mich, Höchster, auf ewigem Wege!
Gib, daß ich hier alles nur achte für Kot
Und Jesum gewinne! Dies eine ist not.

Ermuntre dich, mein schwacher Geist

Musik: J.S. Bach
Text: Johann Rist
Gitarre: John Jacobsen, 1985

Ursprünglich F-dur
Belebt

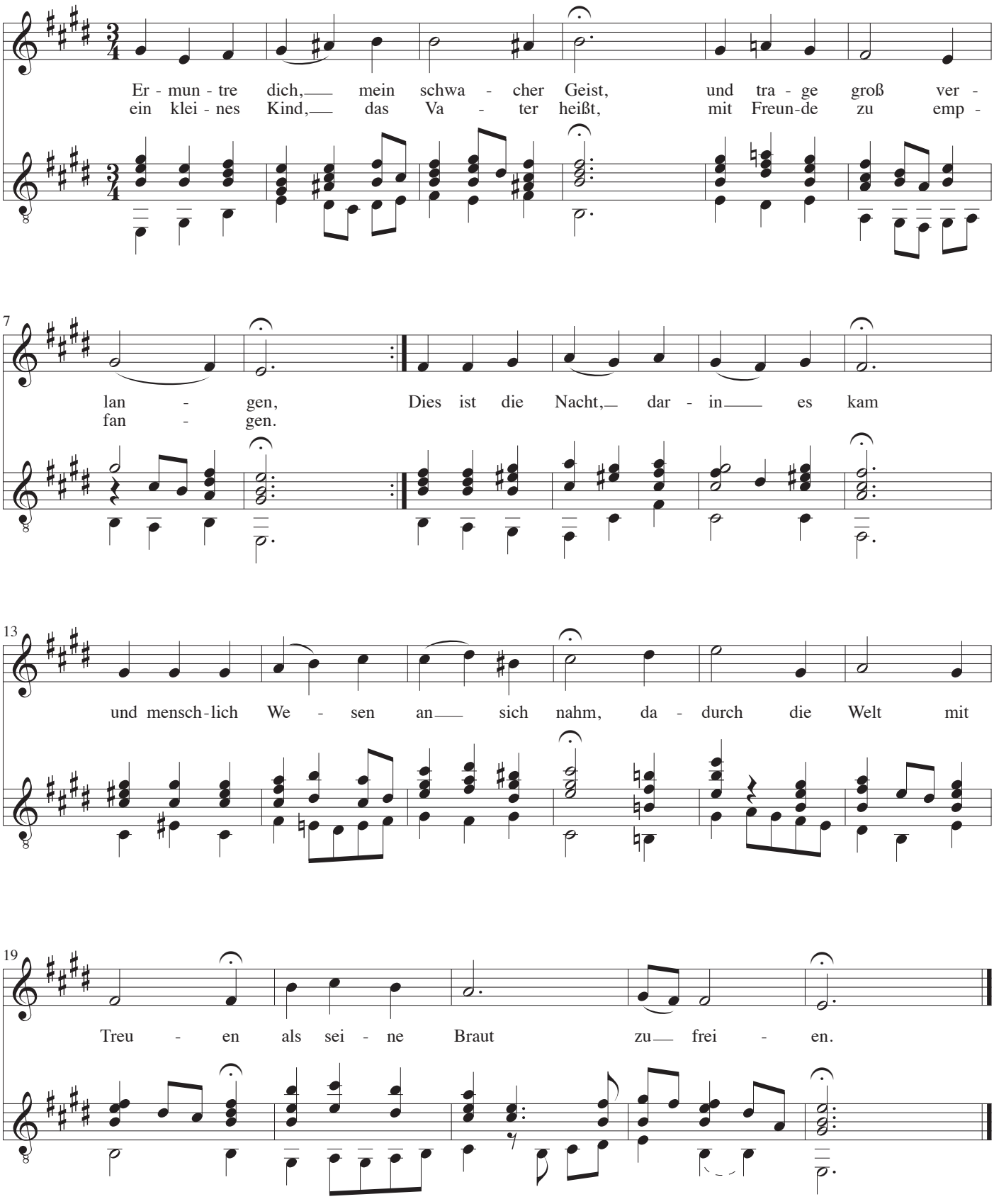

1
Ermuntre dich, mein schwacher Geist,
und trage groß verlangen,
ein kleines Kind, das Vater heißt,
mit Freunde zu empfangen.
Dies ist die Nacht, darin es kam
und menschlich Wesen an sich nahm,
dadurch die Welt mit Treuen
als seine Braut zu freien.

2
Willkommn, o süßer Bräutigam,
du König aller Ehren,
willkommn, o Jesu, Gottes Lamm,
ich will dein Lob vermehren,
ich will dir all mein Leben lang
von Herzen sagen Preis und Dank,
dass du, da wir verloren,
für uns bist Mensch geboren.

3
O großer Gott, wie konnt es sein,
dein Himmelreich zu lassen,
zu springen in die Welt hinein,
da nichts denn Neid und Hassen!
Wie konntest du die große Macht,
dein Königreich, die Freudenpracht,
ja dein erwünschtes Leben,
für solche Feind hingeben!

4
Ist doch, Herr Jesu, deine Braut
ganz arm und voller Schanden,
noch hast du sie dir selbst vertraut
am Kreuz in Todesbanden;
ist sie doch nichts als Überdrüß,
Fluch, Unflat, Tod und Finsternis,
noch darfst du ihrentwegen
dein Zepter von dir legen.

5
Du Fürst und Herrscher dieser Welt,
du Friedenswiederbringer,
du kluger Rat und tapfrer Held,
du starker Höllenzwinger,
wie ist es möglich, dass du dich
erniedrigest so jämmerlich,
als wärest du im Orden
der Bettler Mensch geworden.

6
O großes Werk, o Wundernacht,
dergleichen nie gefunden!
Du hast den Heiland hergebracht,
der alles überwunden,
du hast gebracht den starken Mann,
der Feur und Wolken zwingen kann,
für dem die Himmel zittern
und alle Berg erschüttern.

7
O liebes Kind, o süßer Knab,
holdselig von Gebärden,
mein Bruder, den ich lieber hab,
als alle Schätz auf Erden,
komm, Schönster, in mein Herz hinein,
komm eilend, lass die Krippen sein,
komm, komm, ich will beizeiten
dein Lager dir bereiten.

8
Sag an, mein Herzensbräutigam,
mein Hoffnung, Freud und Leben,
mein edler Zweig aus Jakobs Stamm,
was soll ich dir doch geben ?
Ach! nimm von mir Leib, Seel und Geist,
ja alles, was Mensch ist und heißt,
ich will mich ganz verschreiben,
dir ewig treu zu bleiben.

9
Lob, Preis und Dank, Herr Jesu Christ,
sei dir von mir gesungen,
dass du mein Bruder worden bist
und hast die Welt bezwungen;
hilf, dass ich deine Gütigkeit
stets preis in dieser Gnadenzeit
und mög hernach dort oben
in Ewigkeit dich loben.

Erwürgtes Lamm! das die verwahrten Siegel

Musik: J.S. Bach
Text: Ulrich Bogislaus v. Bonim
Gitarre: John Jacobsen, 1985

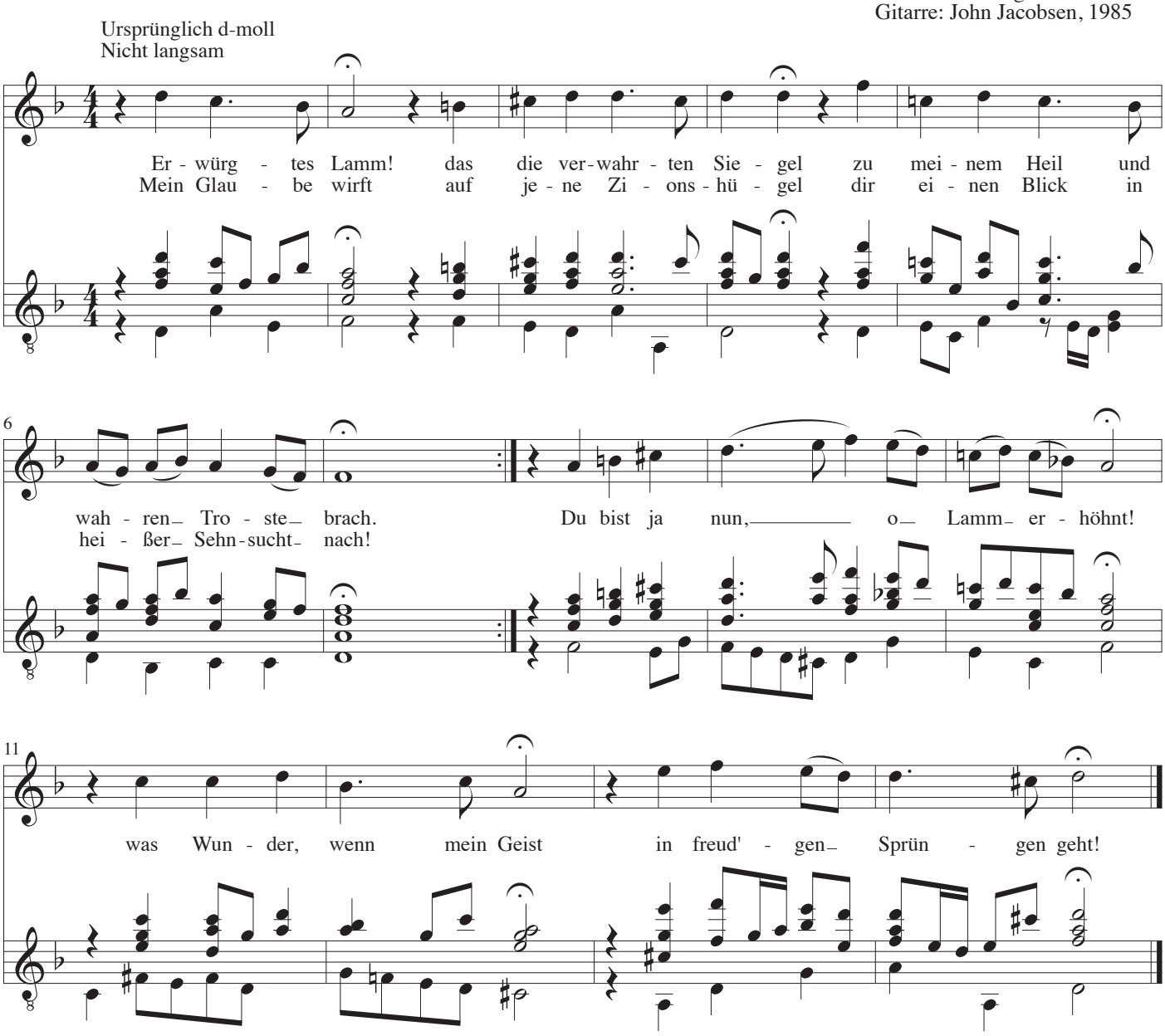

1
Erwürgtes Lamm! das die verwahrten Siegel
zu meinem Heil und wahren Troste brach.
Mein Glaube wirft auf jene Zionshügel
dir einen Blick in heißer Sehnsucht nach!
Du bist ja nun, o Lamm erhöhnt!
was Wunder, wenn mein Geist in freud'gen Sprüngen geht!

2
Der Feinde Heer ist von dir überwunden,
drum fehlt mirs nicht an Überwindungskraft,
nur schade, dass mein Geist noch so gebunden,
dass ich noch träg in meiner Pilgrimsschaft.
Du gingst durchs Kreuz zur Freude ein.

3
Du holdes Lamm! Was hast du nicht verhießen,
o Worte! Die gewiss und ewig wahr,
es soll kein Wolf ein Schäflein mir entreißen,
es krümmt kein Feind de Meinen nur ein Haar;
ich schließe mich in dieser Zahl
in deine hohle Seit und tiefe Nägelmal.

4
Noch mehr: Wenn ich erhöhet von der Erden,
so will ich auch die Meinen zu mir ziehn,
so sprach dein Mund. Weg, Kummer und Beschwerden,
wer wollte nicht zu dieser Freistatt fliehn.
Ich folge deinem Liebeszug
Und lasse andern gern den eitlen Selbstbetrug.

5
Du Frommes Lamm, das sich zu Tod geblutet
für meine Schuld am hohen Kreuzesstamm,
wer hätte noch dergleichen je vermutet
Wer ist dir gleich, mein auserwähltes Lamm!
So ofte mir mein Herze schlägt,
sei Leben, Gut und Blut zun Füßen dir gelegt.

6
Doch aber, darf ich meinem Herzen trauen,
vielleicht ist dies zuviel von mir gesagt,
ja, wollte ich auf meine Ohnmacht schauen,
so würde es wohl nimmermehr gewagt;
nun aber fasst mein Glaube an
und hält die Allmacht selbst, die alles schaffen kann.

7
Du treues Lamm! du, du willt selbst verrichten
in deinem Volk das, was dein Geist begehrt
drum lässt der Streit sich auch gar leichte schlichten,
ich, ich bin nicht, du aber alles wert.
O Treue, mache mich dir Treu,
o Liebe, liebe mich, dass ich auch brennend sei.

8
Mein ganzes Heil bleibt dir denn zugeschrieben,
du bist es gar, du Gott und Menschensohn,
nur dein Verdienst ist bloß mein Trost geblieben,
ich nehm umsonst die mir erworbne Kron.
Und also bleibet der Beschluss
Dass mein erwürgtes Lamm mir alles werden muss.

Es glänzet der Christen inwendiges Leben

Musik: J.S. Bach
Text: Christian Friedrich Richter
Gitarre: John Jacobsen, 1985

Ursprünglicher g-moll
Ruhig

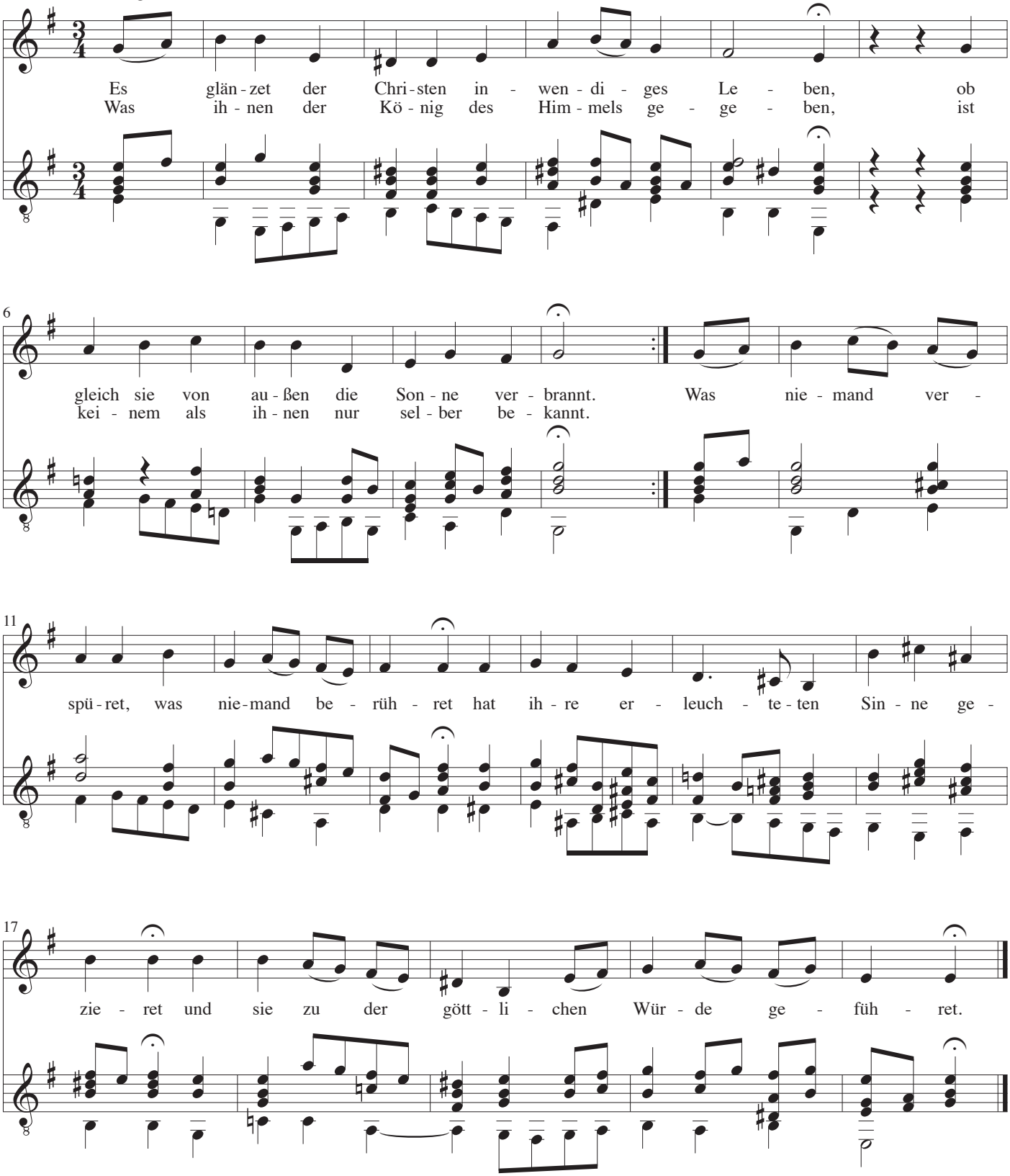

1
Es glänzet der Christen inwendiges Leben,
ob gleich sie von außen die Sonne verbrannt.
Was ihnen der König des Himmels gegeben,
ist keinem als ihnen nur selber bekannt.
Was niemand verspüret,
was niemand berühret
hat ihre erleuchteten Sinne gezieret
und sie zu der göttlichen Würde geführet.

2
Sie scheinen von außen die schlechtesten Leute,
ein Schauspiel der Engel, ein Ekel der Welt,
und innerlich sind sie die lieblichsten Bräute,
der Zierrat, die Krone, die Jesu gefällt;
das Wunder der Zeiten,
die hier sich bereiten,
den König, der unter den Lilien weidet,
zu küssen, in güldenen Stücken gekleidet.

3
Sonst sind sie des Adams natürliche Kinder
und tragen das Bilde des Irdischen auch.
Sie leiden am Fleische wie andere Sünder,
sie essen und trinken nach nötigen Brauch.
In leiblichen Sachen,
in Schlafen und Wachen
sieht man sie für andere nichts sonderlichs machen,
nur dass sie die Torheit der Weltlust verlachen.

4
Doch innerlich sind sie aus göttlichem Stamme,
die Gott durch sein mächtig Wort selber gezeugt,
ein Funke und Flammen aus göttlicher Flamme,
die oben Jerusalem freundlich gesäugt.
Die Engel sind Brüder,
die ihre Loblieder
mit ihnen gar freundlich und lieblich absingen,
dies muss denn ganz herrlich und prächtig erklingen.

5
Sie wandeln auf Erden und leben im Himmel,
sie bleiben ohnmächtig und schützen die Welt.
Sie schmecken den Frieden bei allem Getümmel,
sie kriegen, die Ärmsten, was ihnen gefällt.
Sie stehen im Leiden
und bleiben im Freuden,
sie scheinen getötet den äußeren Sinnen
und führen das Leben des Glaubens von innen.

6
Wenn Christus, ihr Leben, wird offenbar werden.
Wenn er sich einst, wie er ist, öffentlich stellt,
so werden sie mit ihm als Götter der Erden
auch herrlich erscheinen zum Wunder der Welt
sie werden regieren
und ewig florieren
den Himmel als prächtige Lichter auszieren,
da wird man die Freude gar offenbar spüren.

7
Frohlocke, du Erde, und jauchzet, ihr Hügel,
dieweil du den göttlichen Samen geneußt.
Denn das ist Jehova sein göttliches Siegel
zum Zeugnis, dass er dir noch Segen verheißt.
Du sollt noch mit ihnen
aufs herrlichste grünen,
wenn erst ihr verborgenes Leben erscheinet,
wornach sich dein Seufzen mit ihnen vereinet.

8
O Jesu! verborgenes Leben der Seelen,
du heimliche Zierde der inneren Welt,
gib, dass wir die heimlichen Wege erwählen,
wenngleich uns die Larve des Kreuzes verstellt;
hier übel genennet
und wenig erkennet,
hier heimlich mit Christo im Vater gelebet,
dort öffentlich mit ihm im Himmel geschwebet.

Es ist nun aus mit meinem Leben

Musik: J.S. Bach
Text: Magnus Daniel Omeis
Gitarre: John Jacobsen, 1985

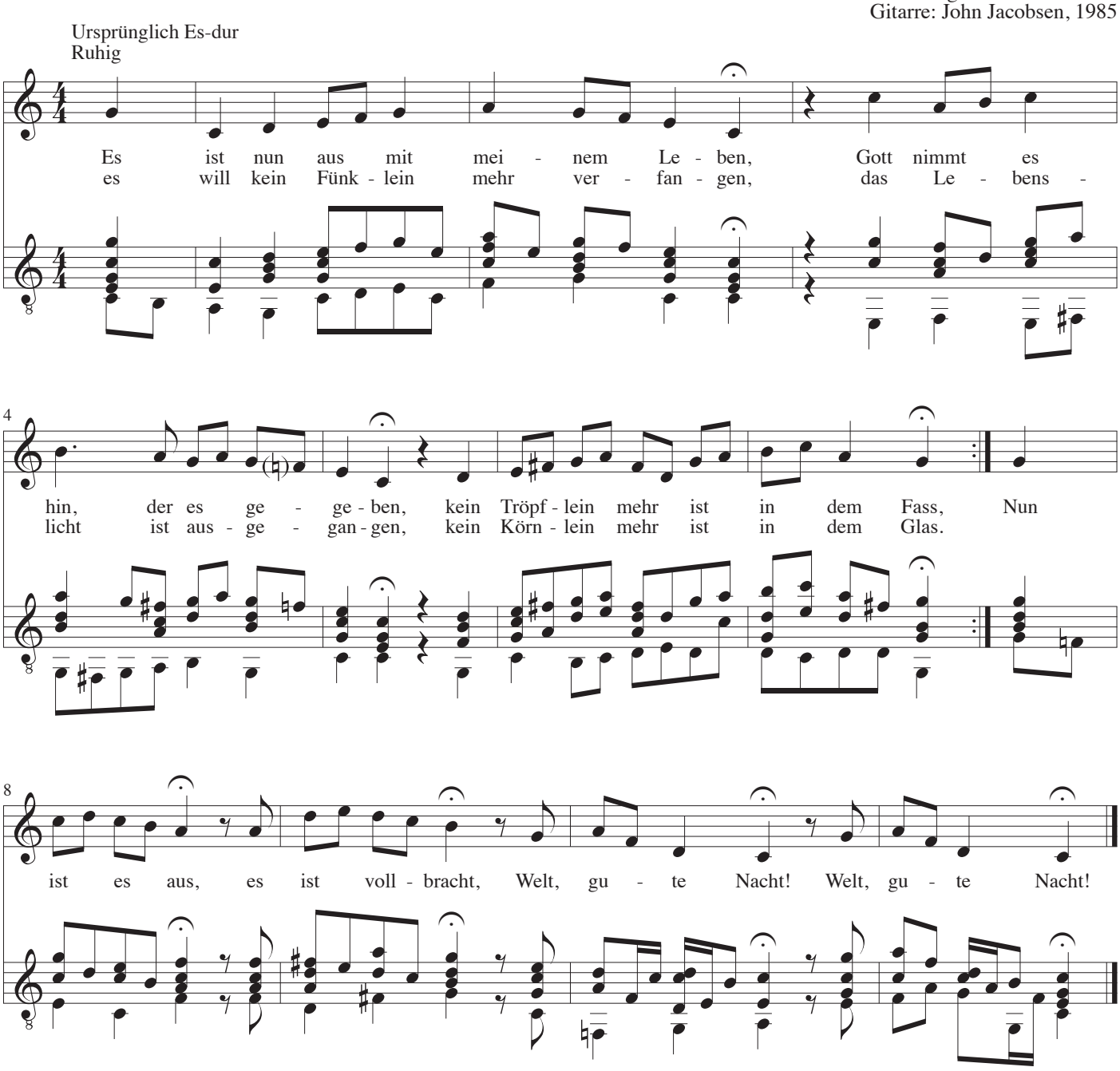

1
Es ist nun aus mit meinem Leben,
Gott nimmt es hin, der es gegeben,
kein Tröpflein mehr ist in dem Fass,
es will kein Fünklein mehr verfangen,
das Lebenslicht ist ausgegangen,
kein Körnlein mehr ist in dem Glas.
Nun ist es aus, es ist vollbracht,
Welt, gute Nacht! Welt, gute Nacht!

2
Komm, Todestag, du Lebenssonne,
du bringest mir mehr Lust und Wonne,
als mein Geburtstag bringen kann,
du machst ein Ende meinem Leiden,
das sich schon mit den Kindtauffreuden
von jenem hat gefangen an.
Nun ist es aus, es ist vollbracht,
Welt, gute Nacht! Welt, gute Nacht!

3
Gottlob, itzt kann ich recht genesen,
mein Sodom bist du mir gewesen,
o Sündenwelt, o Lasterhaus,
der Tod soll mir ein Engel heißen,
der mir wie Lot den Weg soll weisen,
ich folg mit Freuden nun hinaus;
hinaus zu Gott, des Donner kracht
Welt gute Nacht! Welt, gute Nacht!

4
Wie gerne will ich von dir scheiden,
von dir und deinem Jammerleiden,
o Welt, mein Babel warest du,
die Menschen haben mich verwirret,
dass ich wie eine Taub gegirret,
durch Weinen, Seufzen immerzu.
Mein Leid ist aus, es ist vollbracht,
Welt, gute Nacht! Welt, gute Nacht!

5
Welt, gute Nacht! behalt das Deine
und lass mir Jesum als das Meine,
denn ich lass meinen Jesum nicht.
Behüt euch Gott, ihr meine Lieben,
lasst meinen Tod euch nicht betrüben,
durch welchen mir so wohl geschichte.
Nun ist es aus, es ist vollbracht,
Welt, gute Nacht! Welt, gute Nacht!

6
Was wollt ihr euch doch nach mir sehnen?
Ach! stillet, stillet eure Tränen,
weil meine schon gestillt sind,
mir wischt sie Jesus aus den Augen,
was wollen denn die euren taugen?
und lacht mit mir als Gotteskind.
Was Jesus macht, ist wohl gemacht,
Welt gute Nacht! Welt, gute Nacht!

Es ist vollbracht! Vergiss ja nicht

Musik: J.S. Bach
Text: Joh. Eusebius Schmidt
Gitarre: John Jacobsen, 1985

Ursprünglich h-moll
Sehr Langsom und ausdrucksvoll

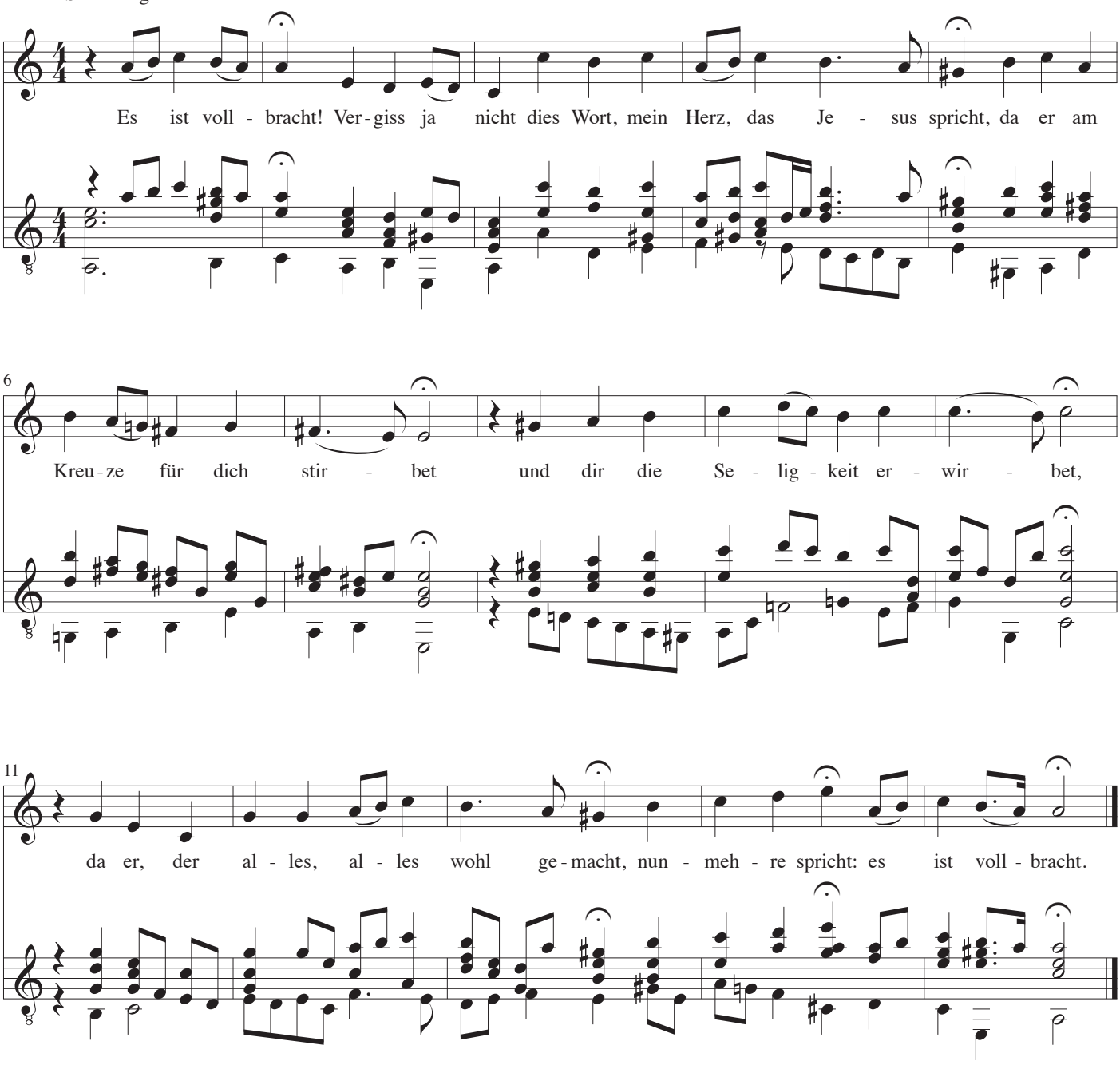

1
Es ist vollbracht! Vergiss ja nicht
dies Wort, mein Herz, das Jesus spricht,
da er am Kreuze für dich stirbet
und dir die Seligkeit erwirbet,
da er, der alles, alles wohl gemacht,
nunmehre spricht: es ist vollbracht.

2
Es ist vollbracht am Kreuze dort
Gesetz und der Propheten Wort:
was wir niemals vollbringen konnten,
ist nun vollbracht durch Jesu Wunden:
was Gottes Rat von Ewigkeit bedacht,
das ist durch seinen Tod vollbracht.

3
Es ist vollbracht und gnug getan,
dass man nicht mehr verlangen kann,
Gott ist versöhnt und ganz gestillet,
weil sein Sohn alles hat erfüllet,
was ist, das man sich Angst und Sorge macht,
man glaube nur: Es ist vollbracht.

4
Es ist vollbracht! Was soll ich nun
darzu noch, o mein Jesu, tun?
Nichts, nichts! Denn was von dir geschehn,
wird schon als mein Werk angesehn,
und das, was dich vollbringe Tag und Nacht,
wird von dir selbst in mir vollbracht.

5
Es ist vollbracht, ich bin befreit,
ich habe schon die Seligkeit;
weil Sünd und Tod sind weggenommen,
ist Gnad und Leben wiederkommen;
darum, wenn auch gleich alles bricht und kracht,
sag ich getrost: es ist vollbracht.

6
Es ist vollbracht! Vergiss ja nicht
Dies Wort, mein Herz, das Jesus spricht,
und lass es dir auch darzu dienen,
dass du vollbringst, was dir will ziemen.
So lang du lebst, lass dies nicht aus der Acht,
dass Jesus spricht: Es ist vollbracht!

Es kostet viel, ein Christ zu sein

Musik: J.S. Bach
Text: Christian Friedrich Richter
Gitarre: John Jacobsen, 1985

Ursprünglich a-moll
Nicht zu Langsam, betont

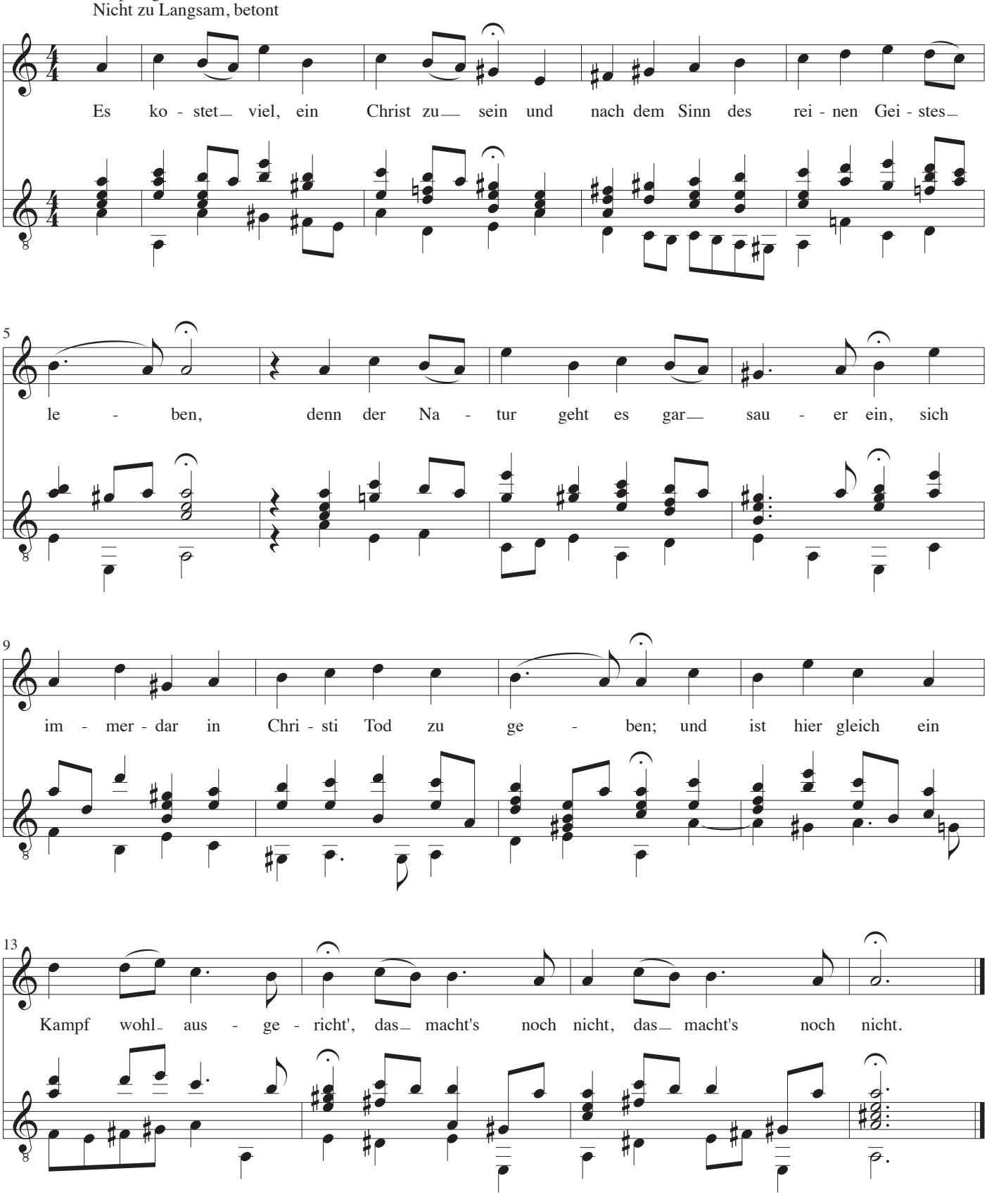

1
Es kostet viel, ein Christ zu sein
und nach dem Sinn des reinen Geistes leben,
denn der Natur geht es gar sauer ein,
sich immerdar in Christi Tod zu geben;
und ist hier gleich ein Kampf wohl ausgericht',
das macht's noch nicht, das macht's noch nicht

2
Man muss hier stets auf Schlangen gehn,
die ihren Gift in unsre Fersen bringen,
da kostets Müh, auf seiner Hut zu stehn,
dass nicht der Gift kann in die Seele dringen;
wanns mans versucht, so spürt man mit der Zeit
die Wichtigkeit, die Wichtigkeit.

3
Doch ist es wohl der Mühe wert,
wenn man mit Ernst die Herrlichkeit erwäget,
die ewiglich ein soicher Mensch erfiihrt,
der sich hier stets aufs Himmlische geleget,
es hat wohl Müh, die Gnade aber macht,
dass mans nicht acht, dass mans nicht acht.

4
Man soll ein Kind des Höchsten sein,
ein reiner Glanz, ein Licht im großen Lichte.
Wie wird der Leib so stark, so hell und rein,
so herrlich sein, so lieblich im Gesichte,
dieweil ihm da die wesentliche Pracht
so schön gemacht, so schön gemacht.

5
Da wird das Kind den Vater sehn,
im Schauen wird es ihm mit Lust empfinden,
der lauter Strom wird es da ganz durchgehn
und es mit Gott zu einem Geist verbinden;
wer weiß, was da im Geiste wird geschehn.
Wer mags verstehn? Wer mags verstehn?

6
Da gibt sich ihm die Weisheit ganz,
die es hier stets als Mutter hat gespüret,
sie krönet es mit ihrem Perlenkranz
und wird als Braut der Seelen zugefiihret;
die Heimlichkeit wird da ganz offenbar,
die in ihr war, die in ihr war.

7
Was Gott genießt, genießt es auch,
was Gott besitzt, wird ihm im Gott gegeben,
der Himmel steht bereit ihm zum Gebrauch.
Wie herrlich wird sichs doch mit Jesu leben!
Nichts höher wird an Kraft und Würde sein
als Gott allein, als Gott allein.

8
Auf; auf; mein Geist, ermüde nicht,
dich durch die Macht der Finsternis zu reißen.
Was sorgest du, dass dir's an Kraft gebricht?
Bedenke, was für Kraft uns Gott verheißen!
Wie gut wird sich's doch nach der Arbeit ruhn!
Wie wohl wird's tun, wie wohl wird's tun!

Gib dich zufrieden und sei stille

I. Form

Musik: J.S. Bach
Text: Paul Gerhardt
Gitarre: John Jacobsen, 1985

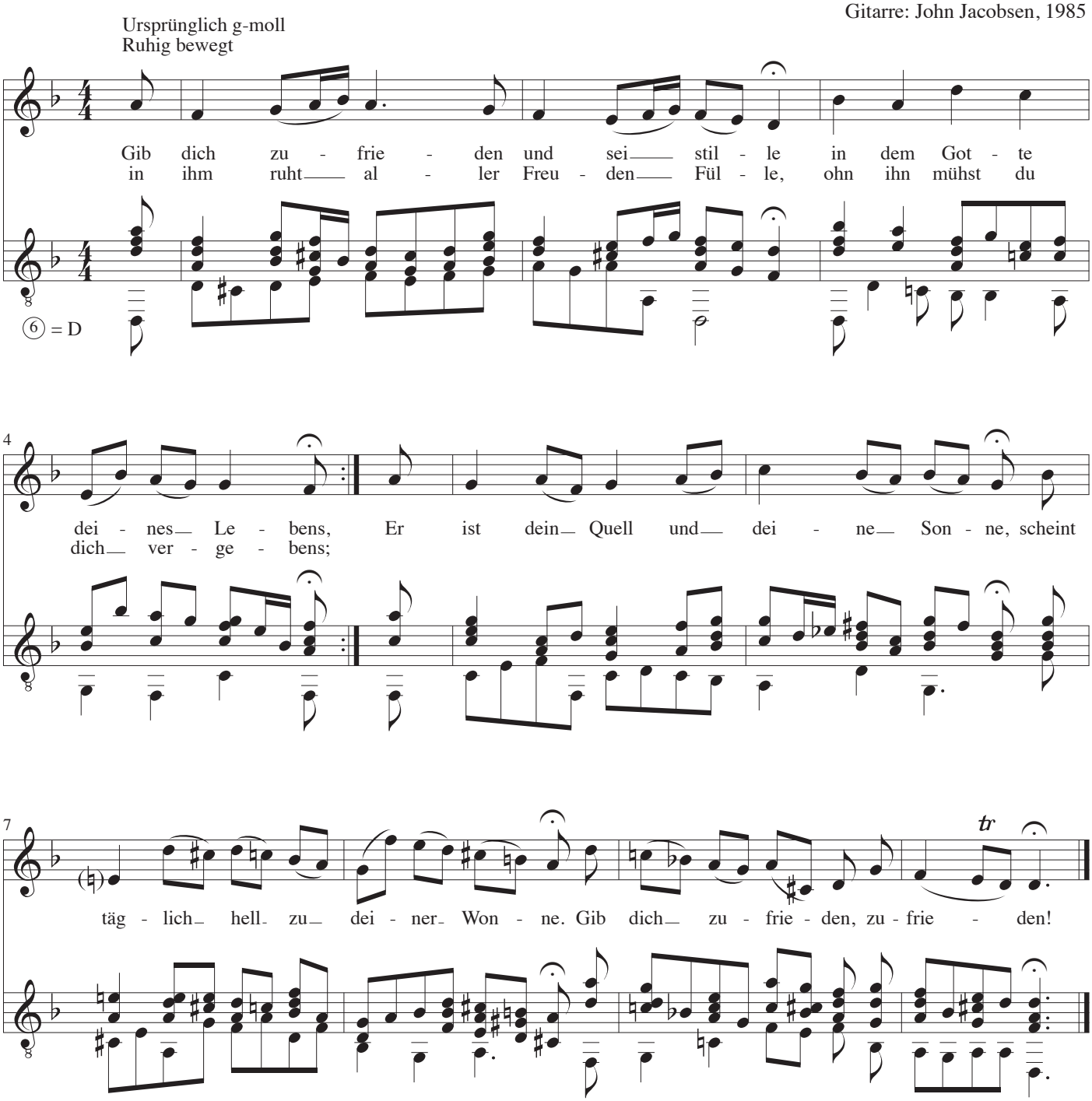

Text: Siehe II. Form

Gib dich zufrieden und sei stille

II. Form

Musik: J.S. Bach
Text: Paul Gerhardt
Gitarre: John Jacobsen, 1985

Ursprünglich e-moll
Sehr ruhig und ausdrucksvoll

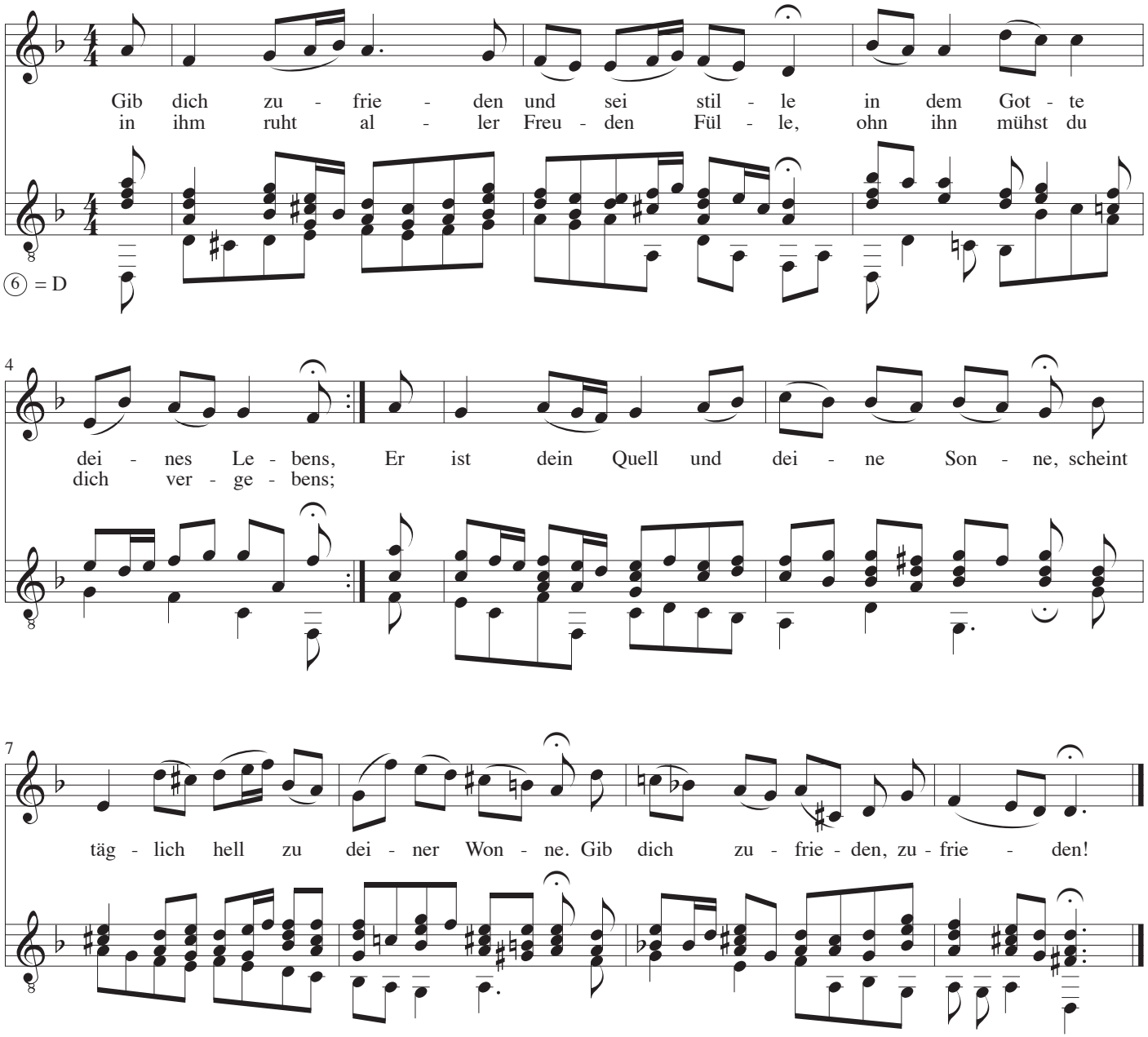

1
Gib dich zufrieden und sei stille
in dem Gotte deines Lebens,
in ihm ruht aller Freuden Fülle,
ohn ihn mühst du dich vergebens;
Er ist dein Quell
und deine Sonne,
scheint täglich hell
zu deiner Wonne.
Gib dich zufrieden!

2
Er ist voll Lichtes, Trost und Gnaden,
ungefärbten treuen Herzens,
wo er steht, tut dir keinen Schaden
auch die Pein des größten Schmerzens.
Kreuz. Angst und Not
kann er bald wenden,
ja, auch den Tod
hat er in Händen.
Gib dich zufrieden.

3
Wie dirs und andern oft ergehe,
ist ihm wahrlich nicht verborgen,
er sieht und kennet aus der Höhe
der betrübten Herzen Sorgen.
Er zählt den Lauf
der heißen Tränen.
und fasst zuhauf
all unser Sehnen.
Gib dich zufrieden.

4
Wann gar kein einger mehr auf Erden,
dessen treue du darfst trauen,
alsdenn will er dein Treuster werden
und zu deinem Besten schauen;
er weiß dein Leid
und heimlichs Grämen,
auch weiß er Zeit,
dirs zu benehmen
Gib dich zufrieden.

5
Er hört die Seufzer deiner Seelen
und des Herzens stille Klagen,
und was du keinem darfst erzählen,
magst du Gott gar kühnlich sagen;
er ist nicht fern,
steht in der Mitten,
hört bald und gern
der Armen Bitten.
Gib dich zufrieden.

6
Lass dich dein Elend nicht bezwingen
halt an Gott, so wirst du siegen,
ob alle Fluten einhergingen,
dennoch musst du oben liegen;
denn wenn du wirst
so hoch beschweret,
hat Gott, dein Fürst,
dich schon erhöret.
Gib dich zufrieden.

7
Was sorgst du für dein armes Leben,
wie dus halten wollst und nähren?
Der dir das Leben hat gegeben,
wird auch Unterhalt bescheren.
Er hat ein Hand
voll aller Gaben,
da See und Land
sich muss von laben.
Gib dich zufrieden.

8
Der allen Vöglein in den Wäldern
ihr beschiednes Körnlein weiset,
der Schaf und Rinder in den Feldern
alle Tage tränkt und speiset;
der wird ja auch
dich eingen füllen
und deinen Bauch
zur Notdurft stillen.
Gib dich zufrieden.

9
Sprich nicht: Ich sehe keine Mittel,
wo ich such, ist nichts zum besten,
denn das ist Gottes Ehrentitel,
helfen, wenn die Not am größten.
Wann ich und du
ihn nicht mehr spüren,
so schickt er zu,
uns wohl zu führen
Gib dich zufrieden.

10
Bleibt gleich die Hülf in etwas lange,
wird sie dennoch endlich kommen,
macht dir das Harren angst und bange,
glaube mir, es ist dein Frommen.
Was langsam schleicht,
fasst man gewisser
und was verzeucht,
ist desto süßer.
Gib dich zufrieden.

11
Nimm nicht zu Herzen, was die Rotten
deiner Feinde von dir dichten,
lass sie nur immer weidlich spotten,
Gott wird hören und recht richten;
ist Gott dein Freund
und deiner Sachen,
was kann dein Feind,
der Mensch, groß machen?
Gib dich zufrieden.!

12
Hat er doch selbst auch wohl das Seine,
wann ers sehen könnt und wollte:
wo ist ein Glück, so klar und reine,
dem nicht etwas fehlen sollte?
Wo ist ein Haus,
das könnte sagen:
Ich weiß durchaus
von keinen Plagen.
Gib dich zufrieden.

13
Es kann und mag nicht anders werden,
alle Menschen müssen leiden;
was webt und lebet auf der Erden,
kann das Unglück nicht vermeiden
Des Kreuzes Stab
schlägt unsre Lenden
bis in das Grab,
da wird sichs enden.
Gib dich zufrieden.

14
Es ist ein Ruhetag verhanden,
da uns unser Gott wird lösen,
er wird uns reißen aus den Banden
dieses Leibs und allem Bösen.
Es wird einmal
der Tod herspringen
und aus der Qual
uns sämtlich bringen
Gib dich zufrieden.

15
Er wird uns bringen zu den Scharen
der Erwählten und Getreuen,
die hier mit Frieden abgefahren,
sich auch nun im Friede freuen;
da sie im Grund,
der nicht kann brechen,
den ewgen Mund
selbst hören sprechen:
Gib dich zufrieden.

Habanera

L'amour est un oiseau rebelle

Carmen

Musique: Georges Bizet
Paroles: Henri Meilhac & Ludovic Halévy
Guitare: John Jacobsen, 1986

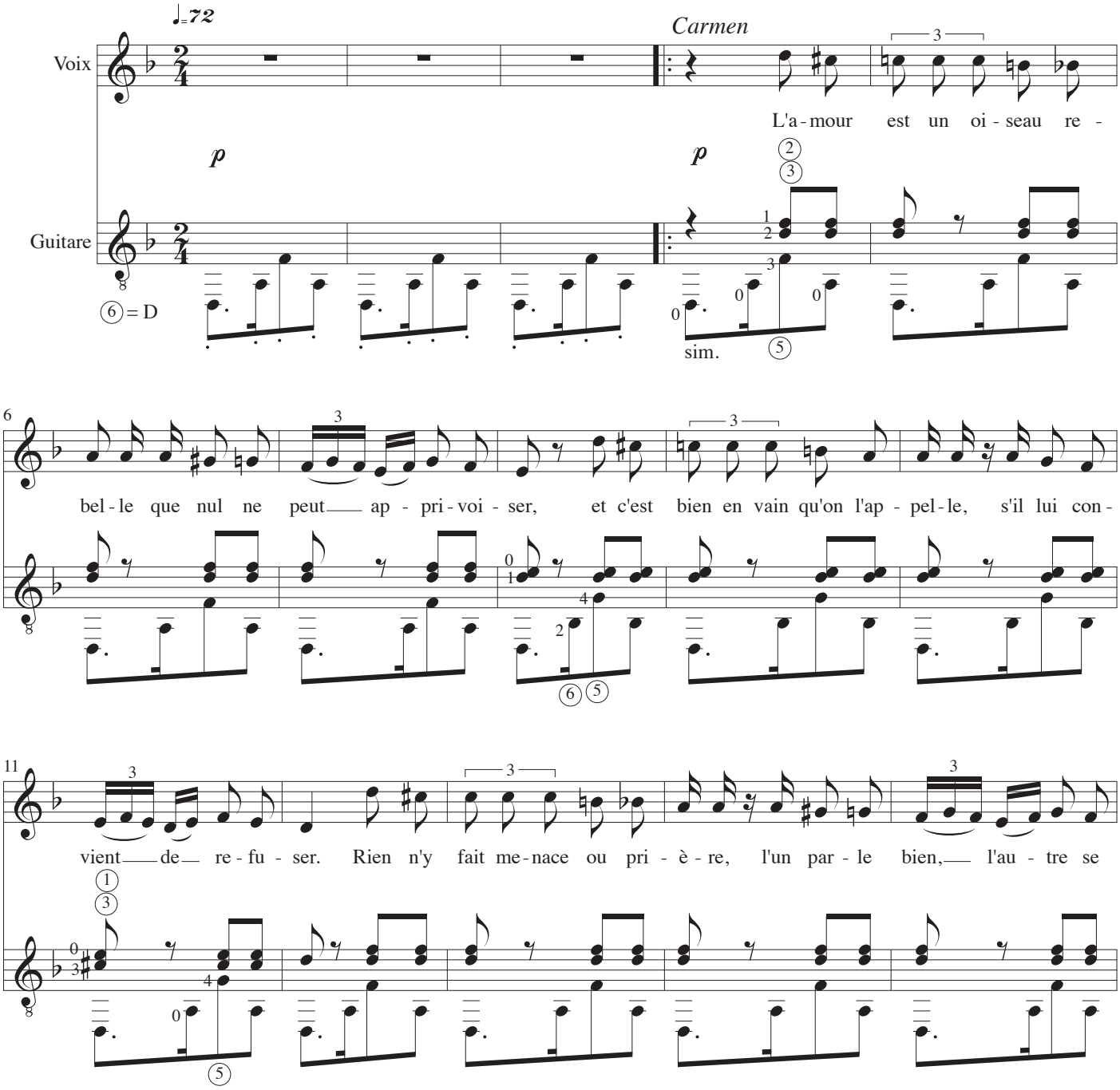

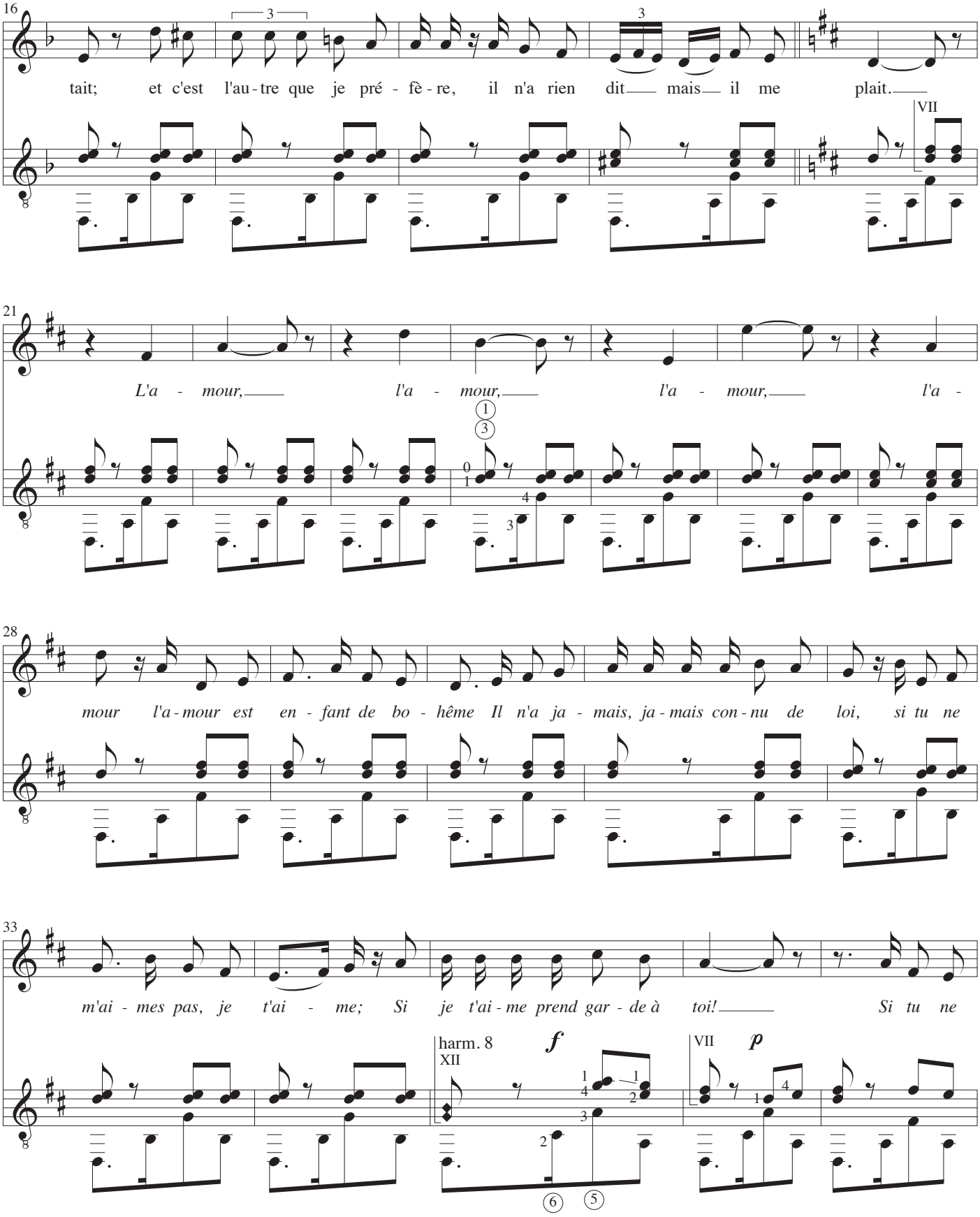
16
tait; et c'est l'au-tre que je pré-fè-re, il n'a rien dit mais il me plait.
VII
21
L'a - mour, l'a - mour, l'a - mour, l'a -
28
mour l'a-mour est en - fant de bo - hême Il n'a ja - mais, ja-mais con-nu de loi, si tu ne
33
m'ai - mes pas, je t'ai - me; Si je t'ai-me prend gar - de à toi! Si tu ne
harm. 8
XII
f
VII
p

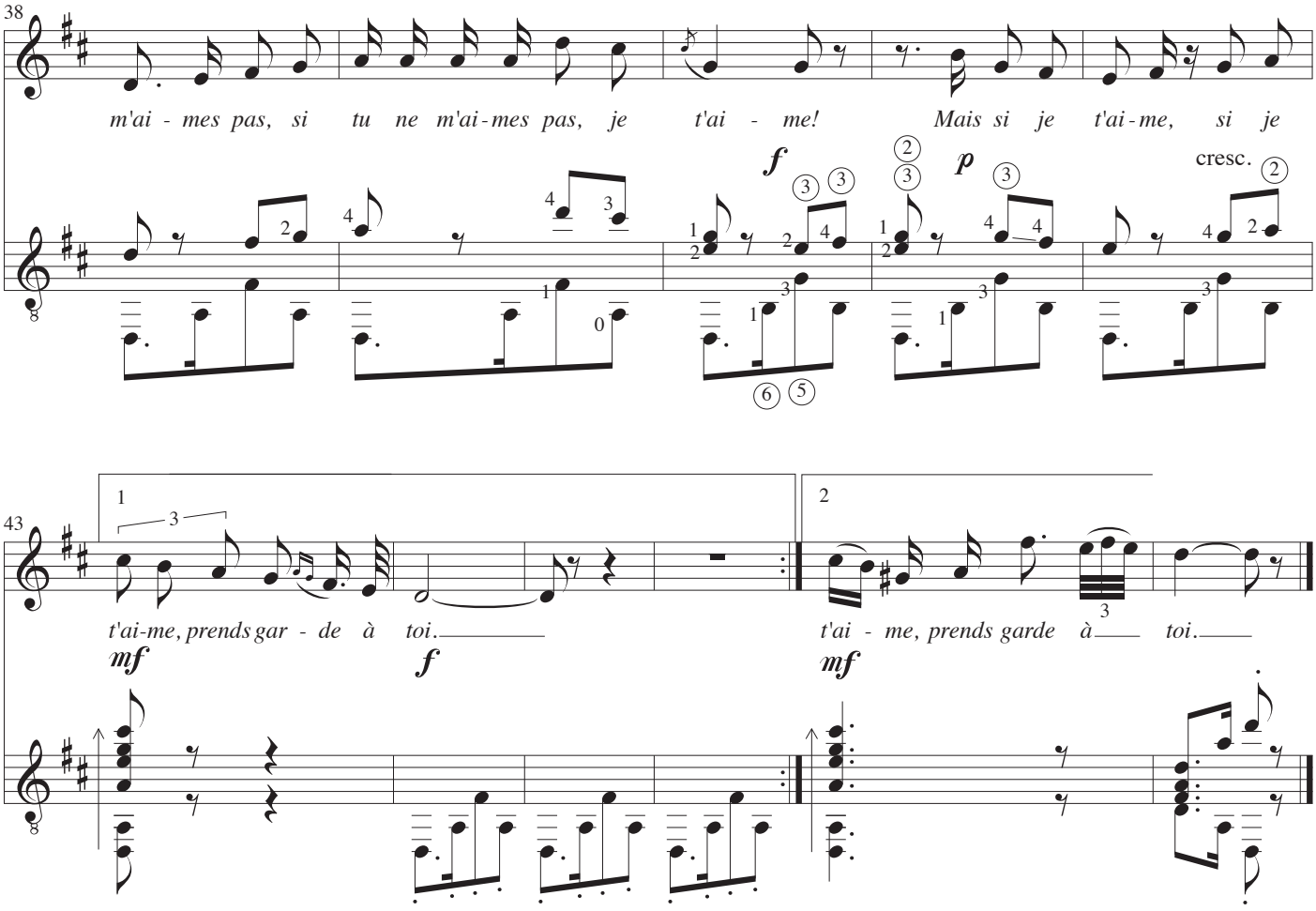

1
L'amour est un oiseau rebelle
que nul ne peut apprivoiser,
et c'est bien en vain qu'on l'appelle,
s'il lui convient de refuser.
Rien n'y fait menace ou prière,
l'un parle bien, l'autre se tait;
et c'est l'autre que je préfère,
il n'a rien dit mais il me plait.
L'amour, l'amour, l'amour, l'amour
l'amour est enfant de bohême
Il n'a jamais, jamais connu de loi,
si tu ne m'aimes pas, je t'aime;
Si je t'aime prend garde à toi!
Si tu ne m'aimes pas,
si tu ne m'aimes pas, je t'aime!
Mais si je t'aime, si je t'aime,
prends garde à toi.

2
L'oiseau que tu croyais surprendre
Battit de l'aile et s'envola;
L'amour est loin, tu peux l'attendre
Tu ne l'attends plus, il est la!
Tout autour de toi, vite, vite,
Il vient, s'en va puis il revient;
Tu crois le tenir, il t'evite!
Tu crois l'eviter, il te tient!
L'amour, l'amour, l'amour, l'amour
l'amour est enfant de bohême
Il n'a jamais, jamais connu de loi,
si tu ne m'aimes pas, je t'aime;
Si je t'aime prend garde à toi!
Si tu ne m'aimes pas,
si tu ne m'aimes pas, je t'aime!
Mais si je t'aime, si je t'aime,
prends garde à toi.

El derecho de vivir en paz

Música y letra: Víctor Jara, 1969
Guitarra: John Jacobsen, 1984

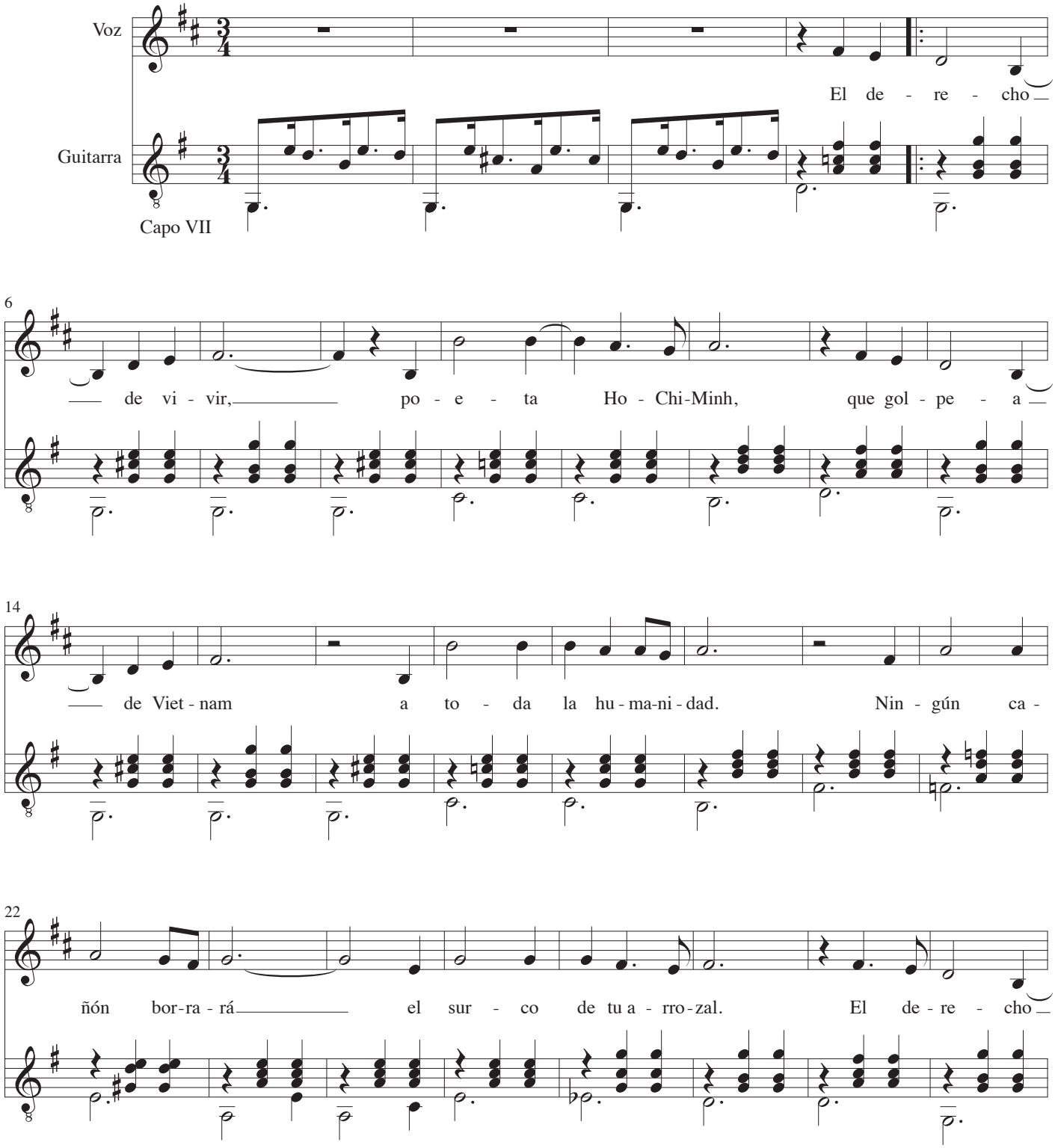

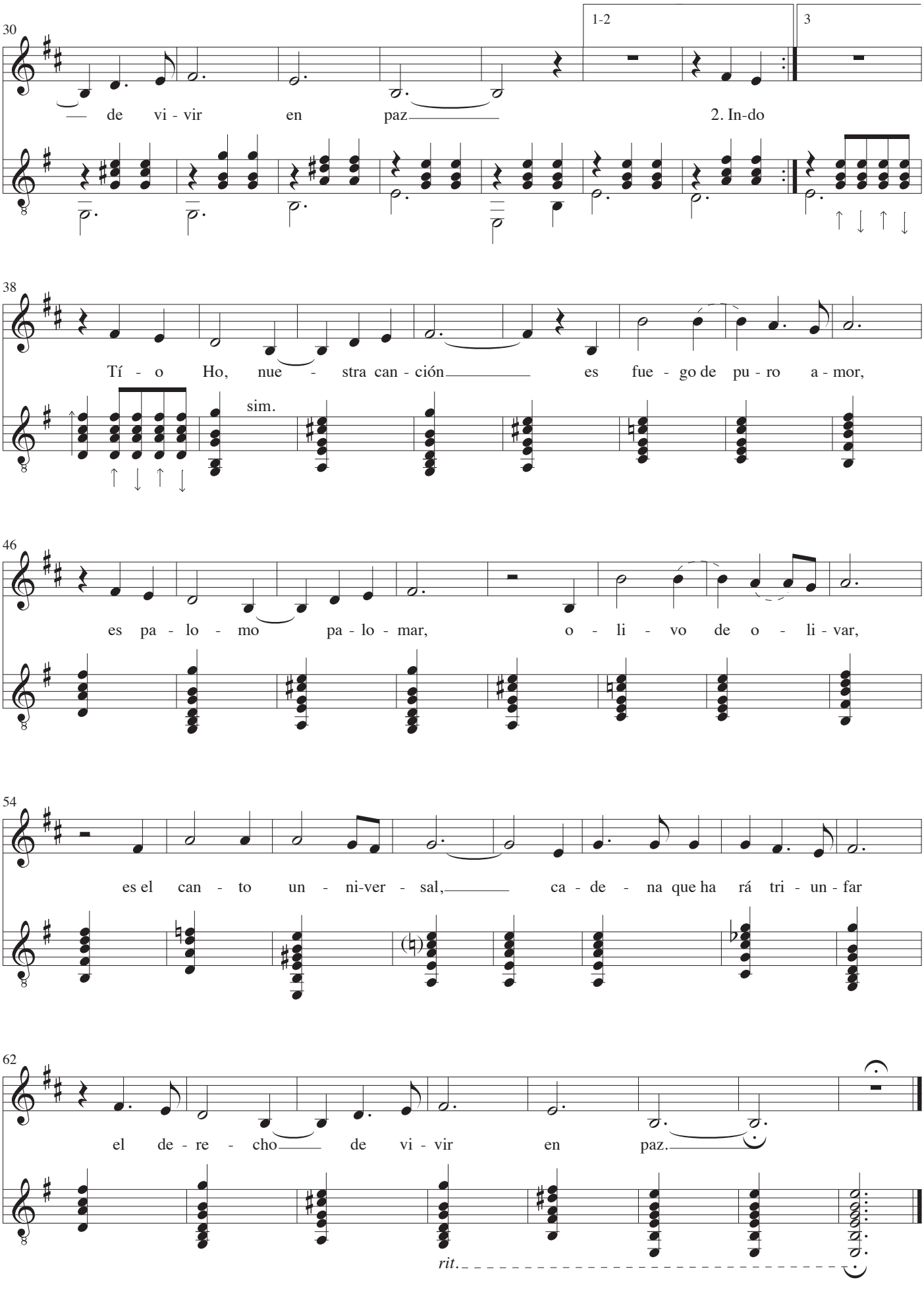
30
1-2
3
de vi - vir en paz
2. In-do
38
Tí - o Ho, nue - stra can - ción es fue - go de pu - ro a - mor,
sim.
46
es pa - lo - mo pa - lo - mar, o - li - vo de o - li - var,
54
es el can - to un - ni-ver - sal, ca - de - na que ha rá tri - un - far
62
el de - re - cho de vi - vir en paz.
rit.

El derecho de vivir

El derecho de vivir
Poeta Ho Chi Min,
Que golpea de Vietnam
A toda la humidad
Ningun, cañon borrará
El surco de tu arrozal
El derecho de vivir en paz

Indochina es el lugar
Mas allá de ancho mar
Donde reviente la flor
Con genocidio y napalm
La luna es una explosión
Que funde todo el clamor
El derecho de vivir en paz

Tio Ho nuestra cancion
Es fuego de puro amor
Es palomo palomar
Olivo del olivar
Es el canto universal
Cadena que hará triunfar
El derecho de vivir en paz

Victor Jara

Plegaria a un labrador

Música y letra: Víctor Jara, 1969
Guitarra: John Jacobsen, 1984

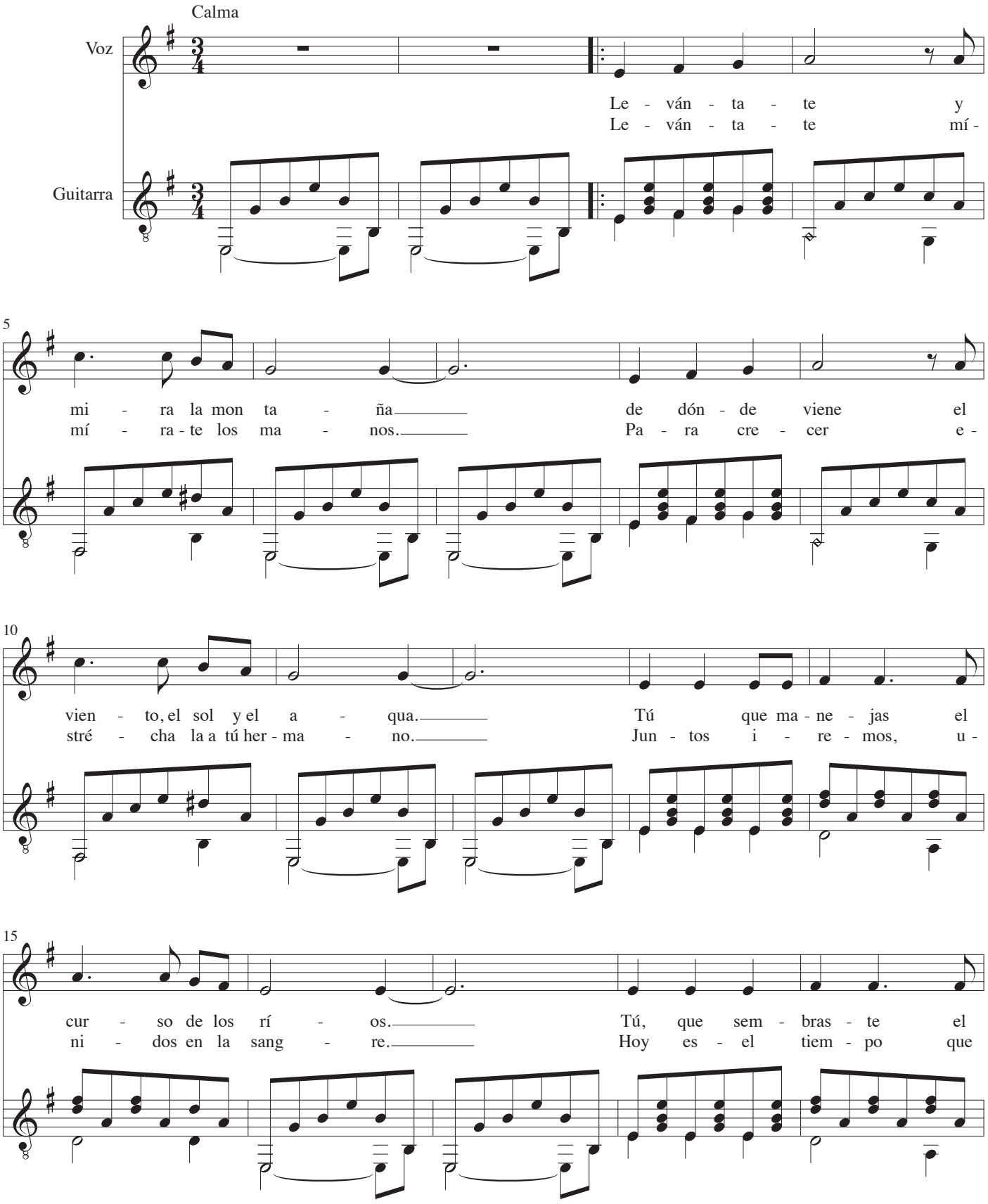

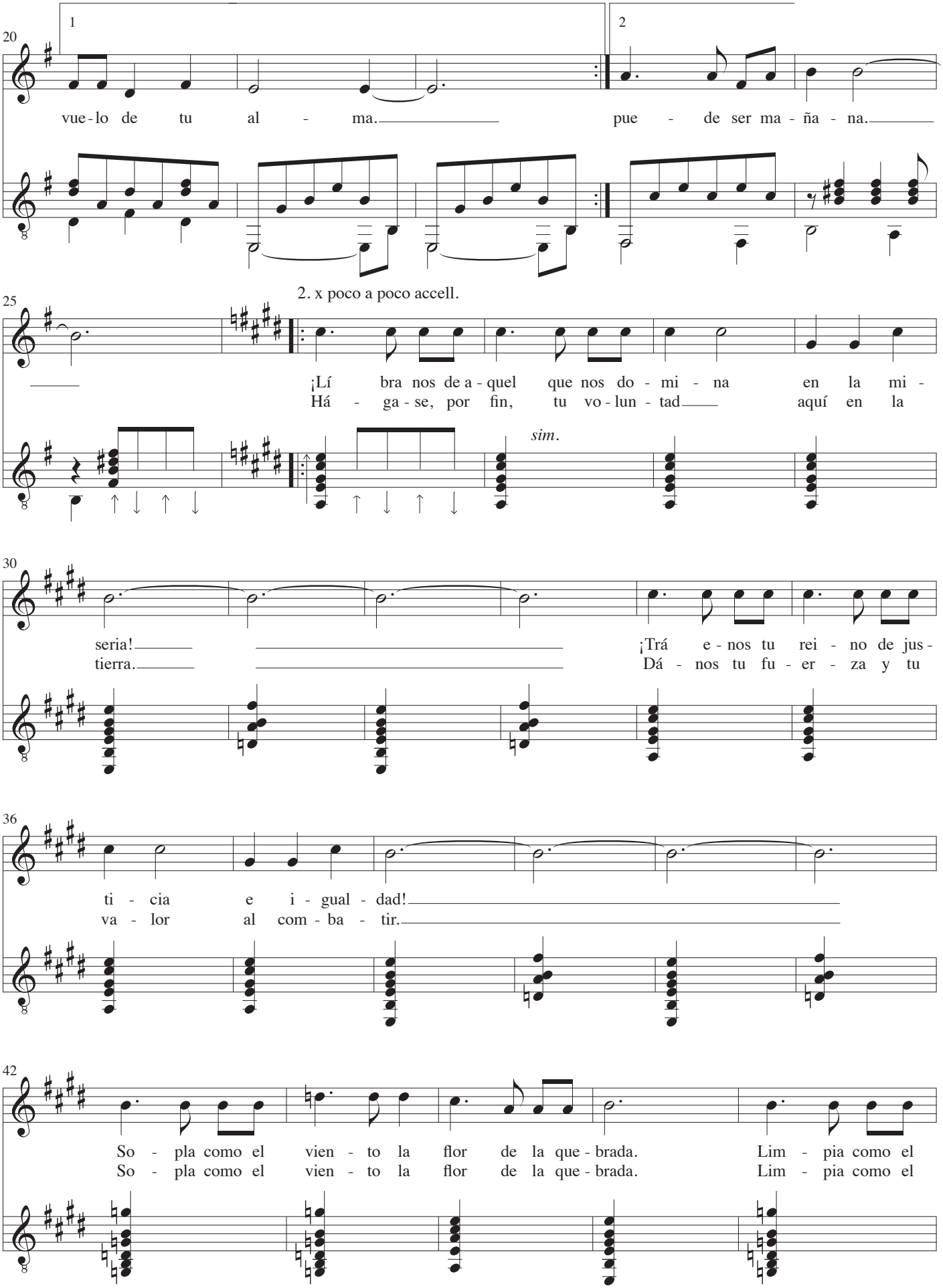
1
2
20
vue - lo de tu al - ma.
pue - de ser ma - ña - na.
2. x poco a poco accell.
25
¡Lí bra nos de a - quel que nos do - mi - na en la mi -
Há - ga - se, por fin, tu vo - lun - tad aquí en la
sim.
30
seria!
tierra.
¡Trá e - nos tu rei - no de jus -
Dá - nos tu fu - er - za y tu
36
ti - cia e i - gual - dad!
va - lor al com - ba - tir.
42
So - pla como el vien - to la flor de la que - brada. Lim - pia como el
So - pla como el vien - to la flor de la que - brada. Lim - pia como el

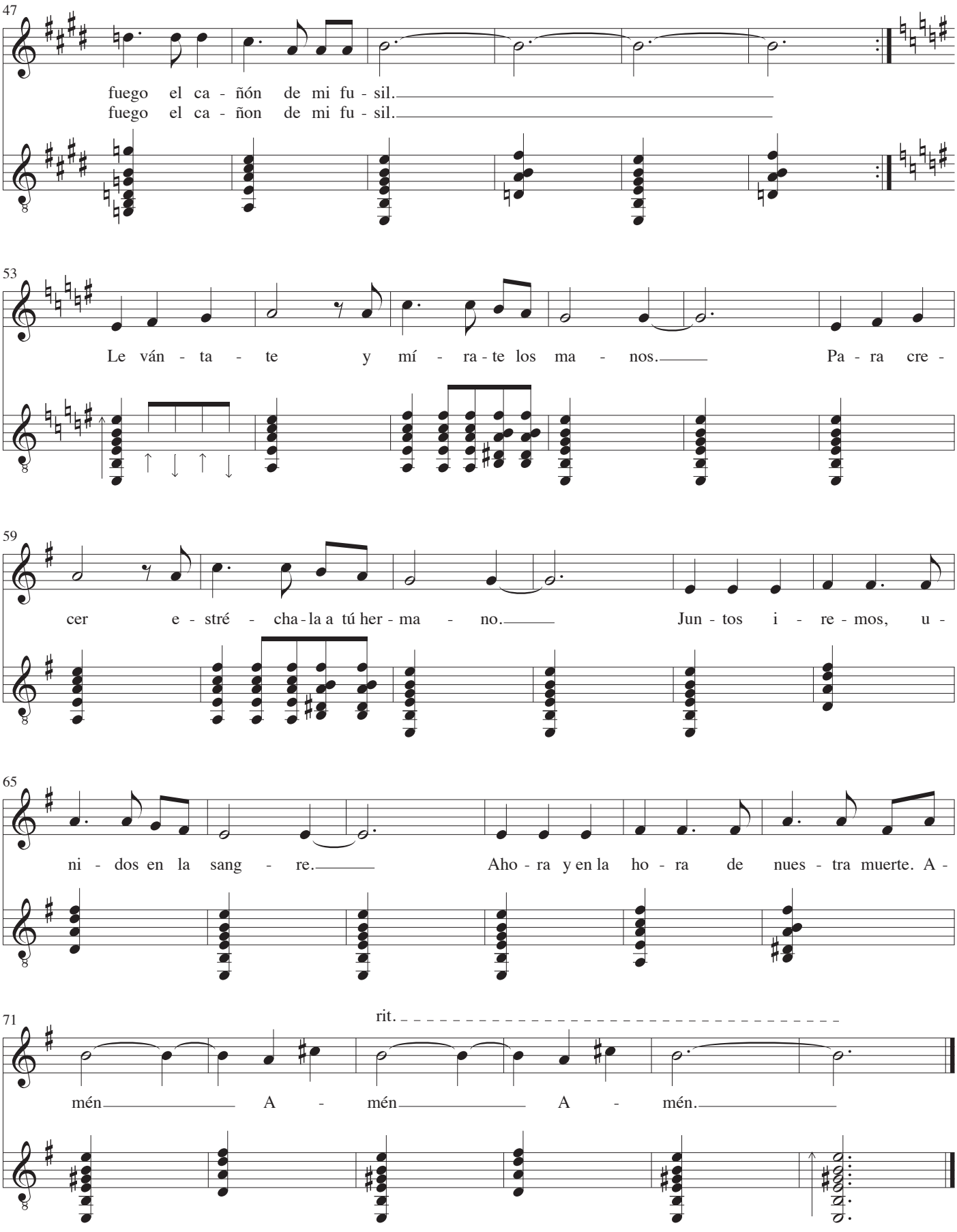
47
fuego el ca - ñón de mi fu - sil.
fuego el ca - ñon de mi fu - sil.
53
Le ván - ta - te y mí - ra - te los ma - nos. Pa - ra cre -
59
cer e - stré - cha - la a tú her - ma - no. Jun - tos i - re - mos, u -
65
ni - dos en la sang - re. Aho - ra y en la ho - ra de nues - tra muerte. A -
71
rit.
mén A - mén A - mén.

Plegaria a un labrador

Levántate
Y mira la montaña
De dónde viene
El viento, el sol y el agua.
Tú que manejas el curso de los ríos
Tú que sembraste el vuelo de tú alma.

Levántate
Y mírate los manos
Para crecer estréchala a tu hermano.
Juntos iremos
Unidos en la sangre.
Hoy es el tiempo que suede ser mañana.

Líbranos de aquél que nos domina
En la miseria
Tráenos tu reino de justicia
E igualdad
Sopla como el viento
La flor de la quebrada
Limpia como el fuego
El cañón de mi fusil.

Hágase, por fin, tu voluntad
Aquí en la tierra.
Dános tu fuerza y tu valor
Al combatir.
Sopla como el viento
La flor de la quebrada.
Limpia como el fuego
El cañón de mi fusil.

Levántate
Y mírate los manos
Para crecer estréchala a tu hermano
Juntos iremos, unidos en la sangre.
Ahora y en la hora de nuestra muerte
Amén. Amén. Amén.

Victor Jara

En Vaarnat

Dedikeret til Nina Grieg
Op. 16. Nr. 3

Musik: P. E. Lange-Müller
Tekst: J. S. Welhaven
Guitar: John Jacobsen, 1987

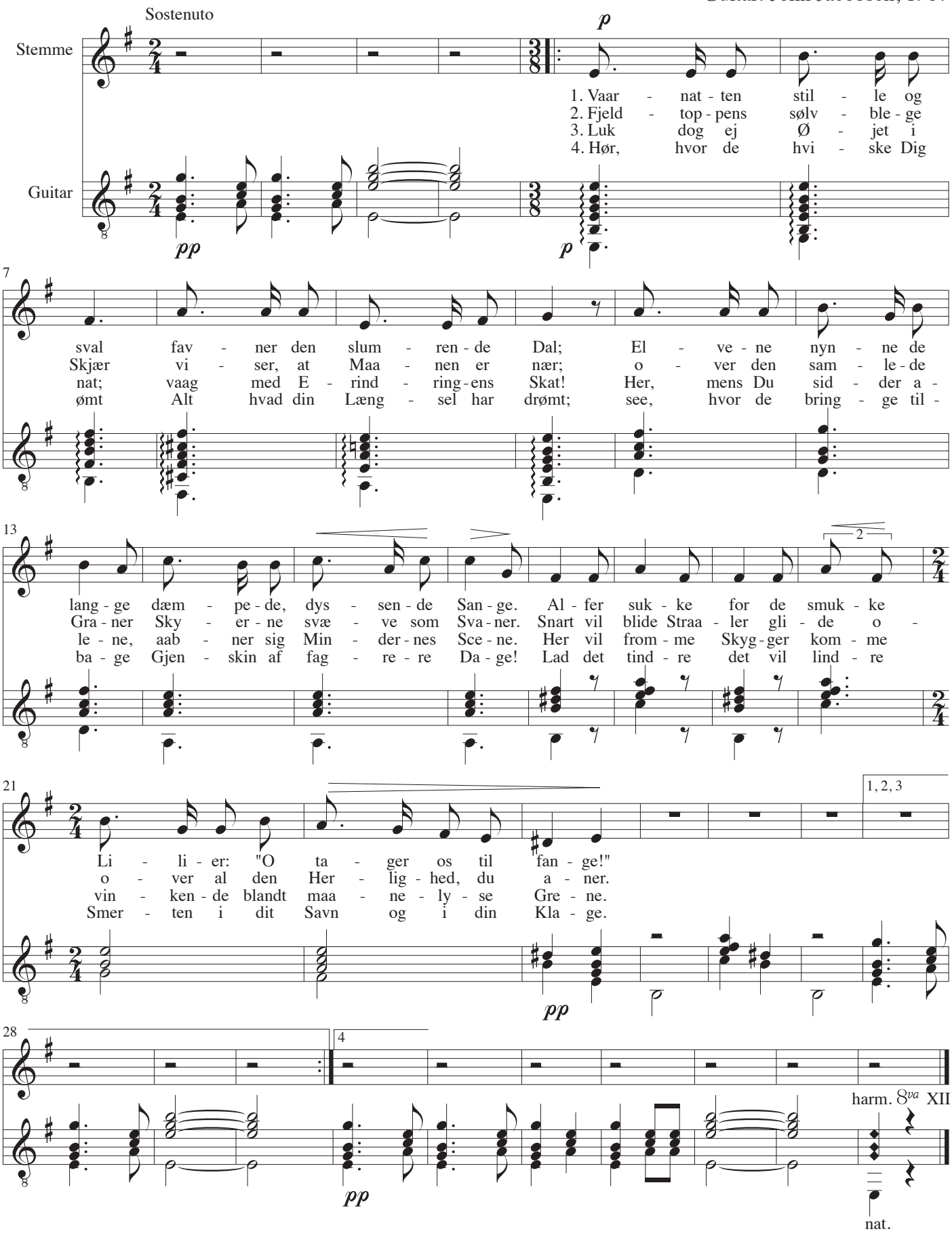

Gjenboens første Vise

Fra skuespillet "I Mester Sebalds Have"
Op. 13
Original: A Dur

Musik: P. E. Lange-Müller
Tekst: Sophus Bauditz
Guitar: John Jacobsen

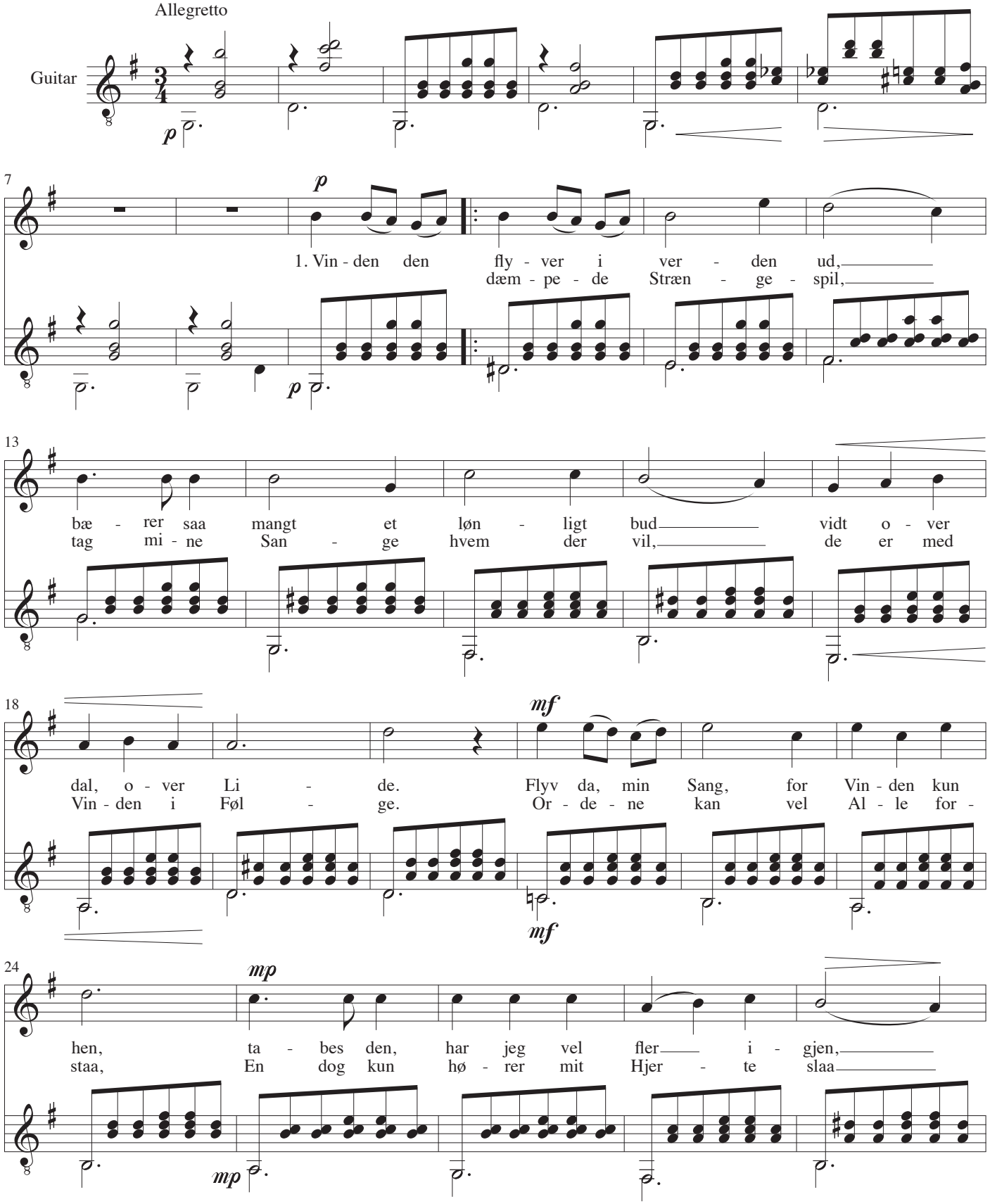

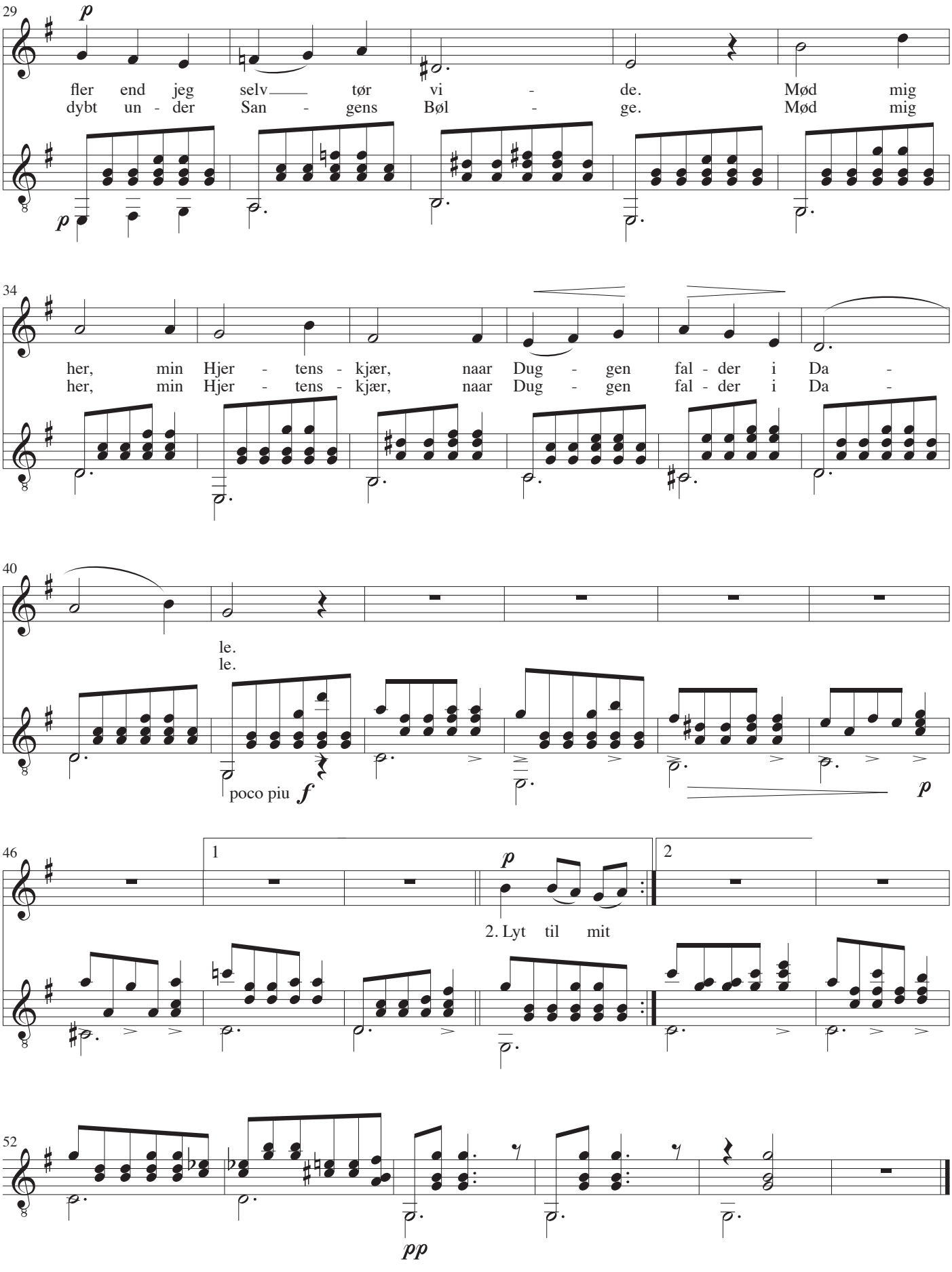
29
p
fler end jeg selv tør vi - de. Mød mig
dybt un - der San - gens Bøl - ge. Mød mig
p
34
her, min Hjer - tens - kjær, naar Dug - gen fal - der i Da -
her, min Hjer - tens - kjær, naar Dug - gen fal - der i Da -
40
le.
le.
poco piu f
p
46
1
2
p
2. Lyt til mit
52
pp

Lille røde Rønnebær

Op. 18. Nr. 3

Musik: P. E. Lange-Müller
Tekst: Thor Lange
Guitar: John Jacobsen, 1987

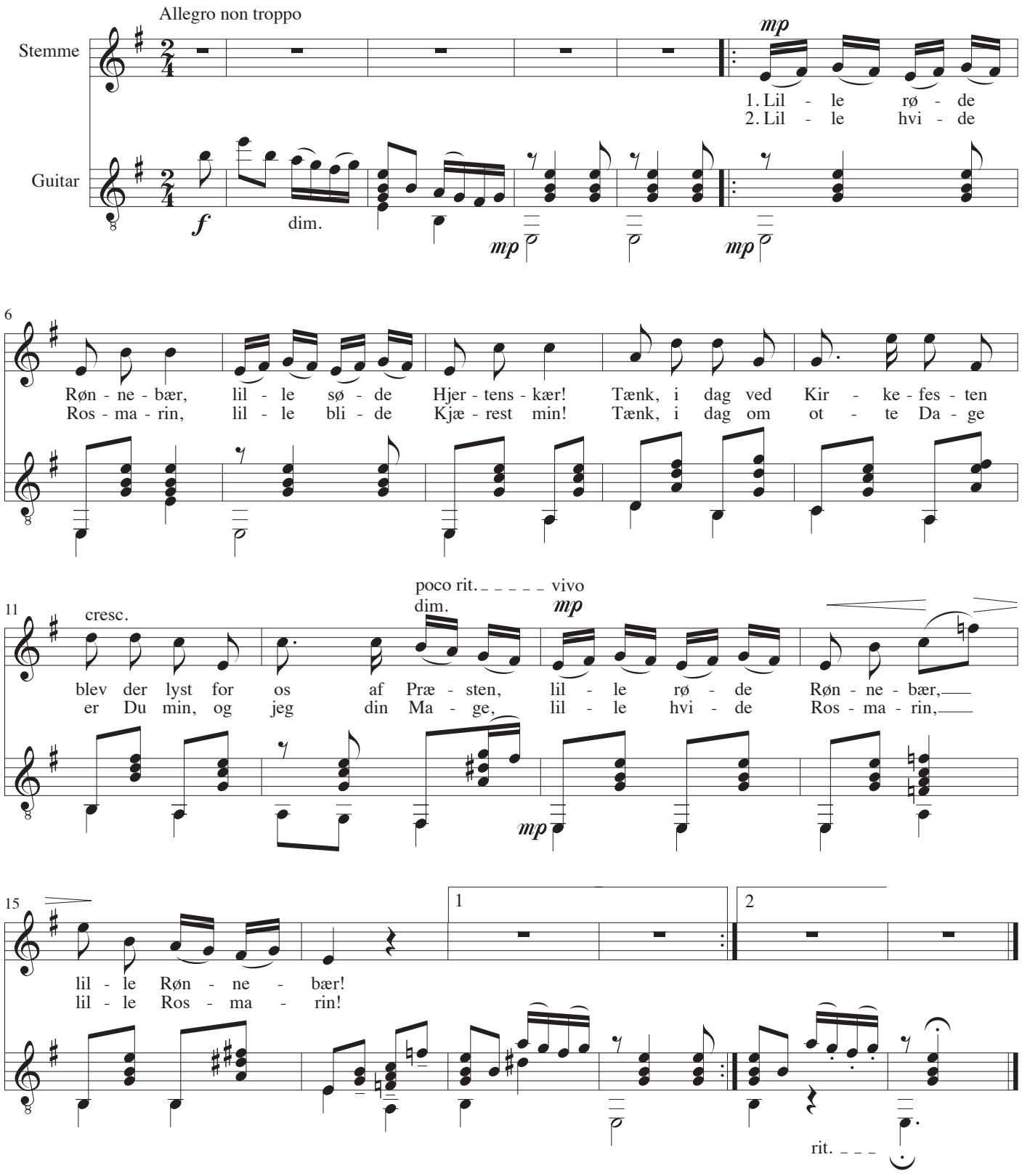

Dumka

Przychodz, mily, dzien juz bialy

Muzyka: Stanisław Moniuszko
Słowa: Jan Czeczot
Gitara: John Jacobsen, 1989

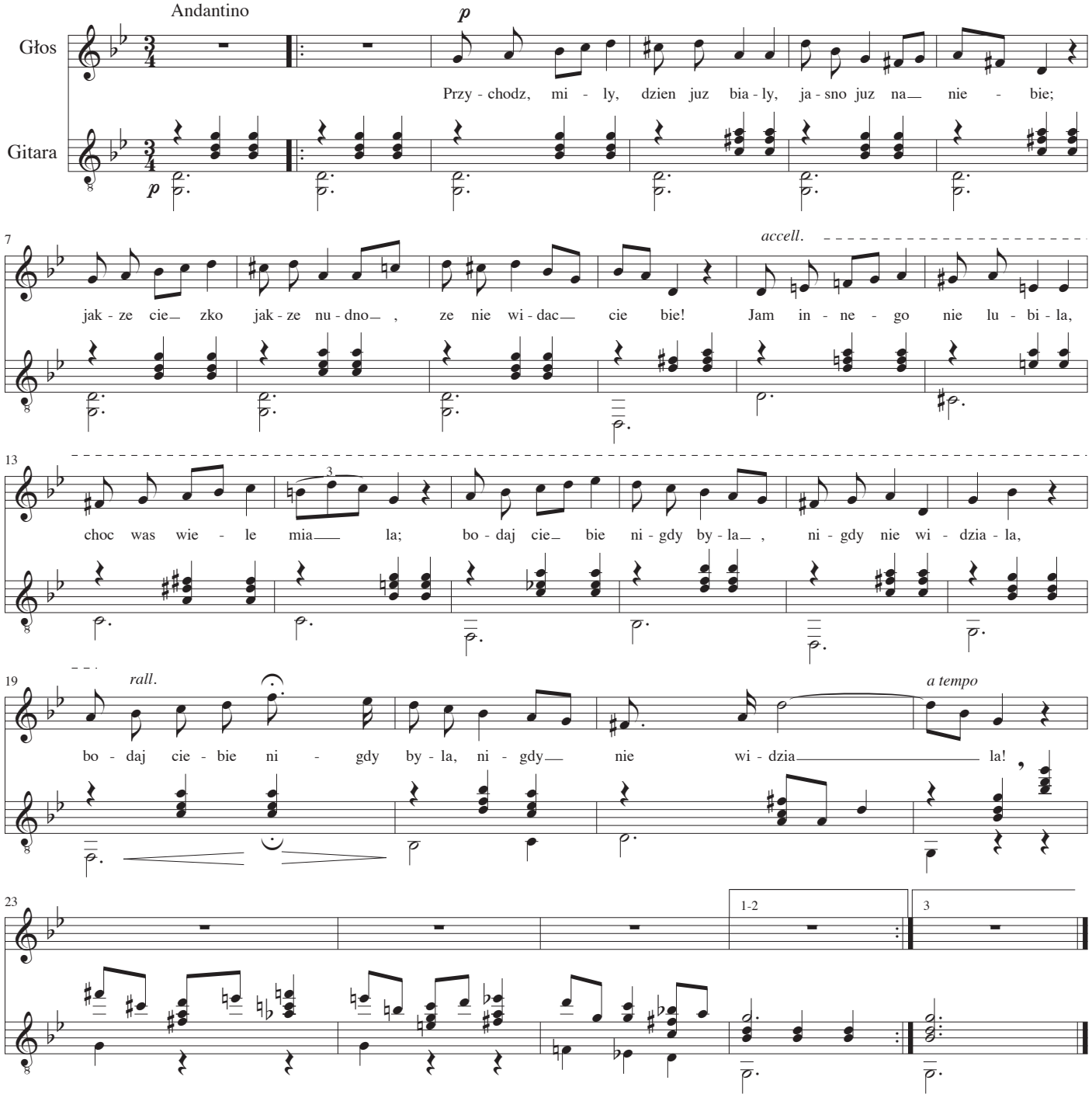

Ach, jam ciebie pokochala,
A ty kochasz inne;
Bodajs po niej tak przepadal,
Jak za toba gine;
Albo niech sie ja oddale
Gdzie w dalekie strony, |*bis*
Albo niechaj mi zadzwonia |
Raz ostatni w dzwony

Jak przed milym Bogiem stane,
Bede plakac na cie;
Ze z twej laski mnie zamkneli
W tej debowej chacie.
A jak staniesz na tym miejscu.
Moja gdzie mogila: |*bis*
To pomyslisz, to podumasz, |
Jakem cie lubila.

Kozak

Tam na górze jawor stoi

Muzyka: Stanisław Moniuszko
Słowa: Jan Czeczot
Gitara: John Jacobsen, 1989

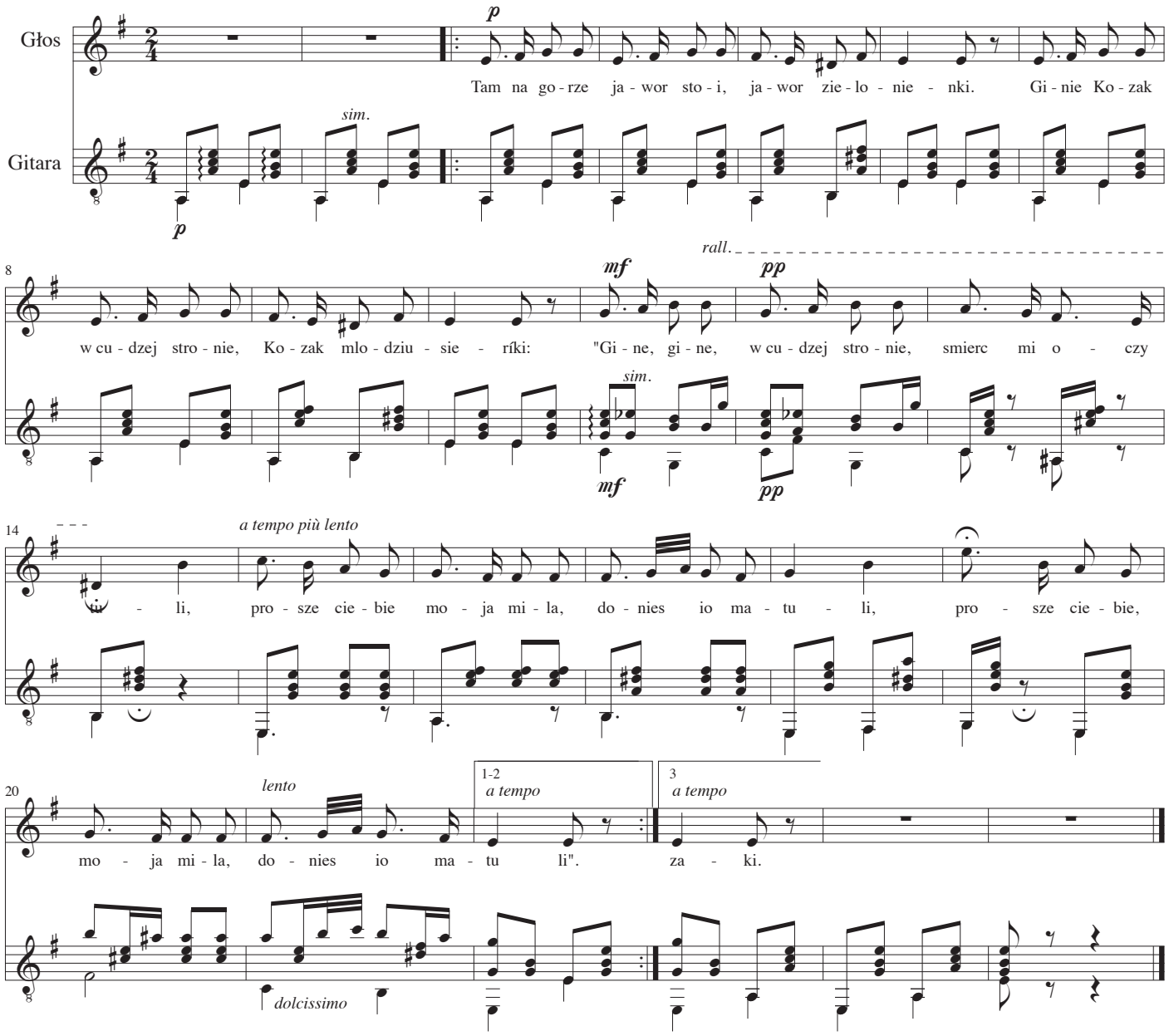

Przyszla matka, przyszla matka, przyszla matulenka,
Obrócila biale lica przeciw synalenka:
"Otóz widzisz, mój syneczku, moje drogie dziecie!
Nie sluchales ojca, matki, takiez twoje zycie." | *bis*

"Prosze, matko, prosze, matko, pieknie pochowajcie.
Niech we wszystkie bija dzwony,
W organ mnie zagrajcie;
Niechaj tylko nie chowaja popy ani diaki,
Jeno same ukrainskie grzebia mnie kosaki." | *bis*

Wyjazd na wojne

Rozwin listki, mokry debie

Muzyka: Stanisław Moniuszko
Słowa: Jan Czeczot
Gitara: John Jacobsen, 1989

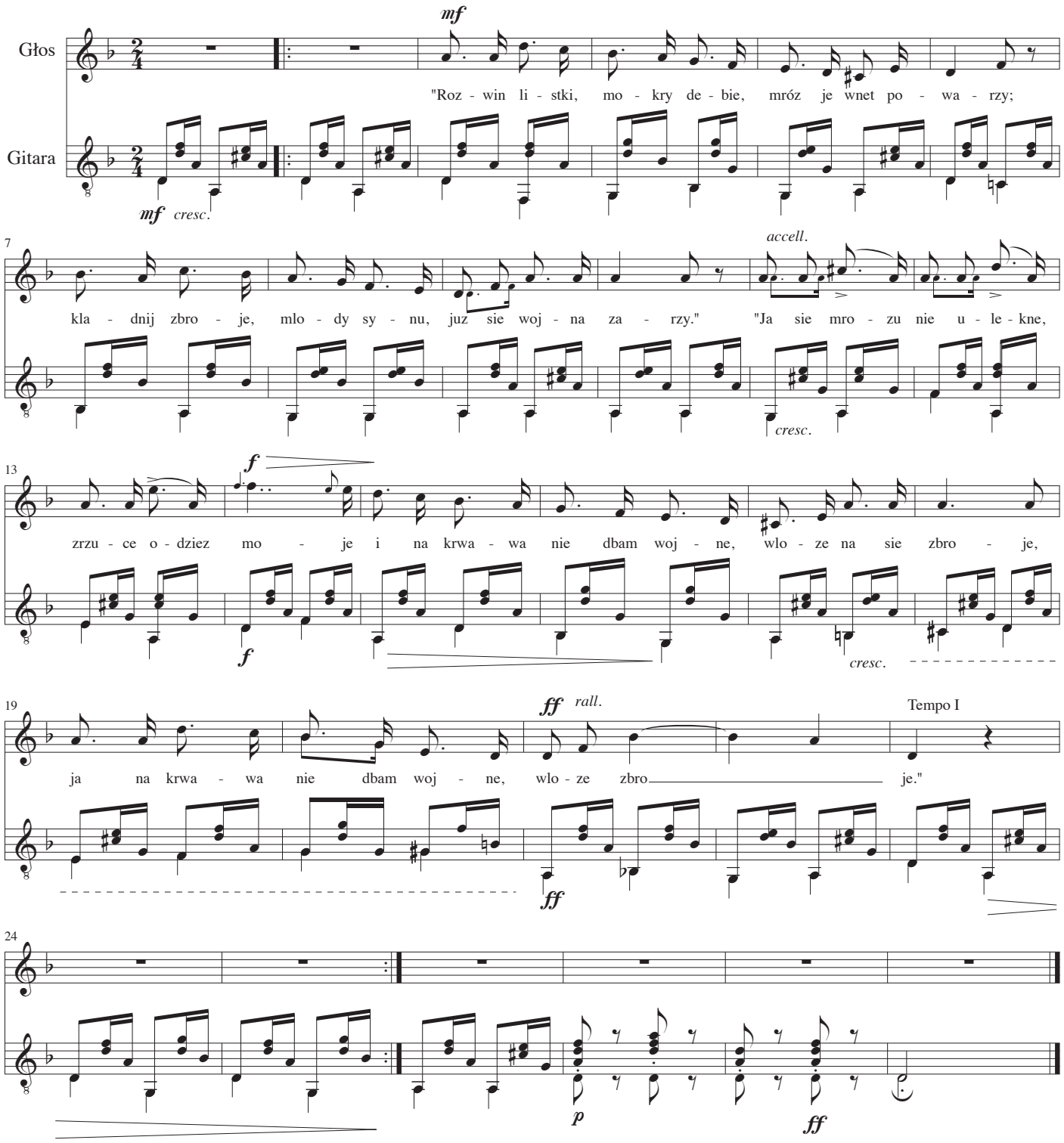

Skoczyl raznie na konika, sklonil sie trzy razy.
"Wybaczajcie, o sasiady, wszystkie mnie urazy".
"Kiedyz wrócisz, Synu luby?" Matka go sie spyta.
"Wtenczas, Matko, kiedy w sieni trawa pozakwita,
Wtenczas, kiedy w sieni trawa pozakwita".

An die Freude

KV 53 (43b) - 1768

Musik: W.A. Mozart
Text: Johann Peter Uz
Gitarre: John Jacobsen, 1986

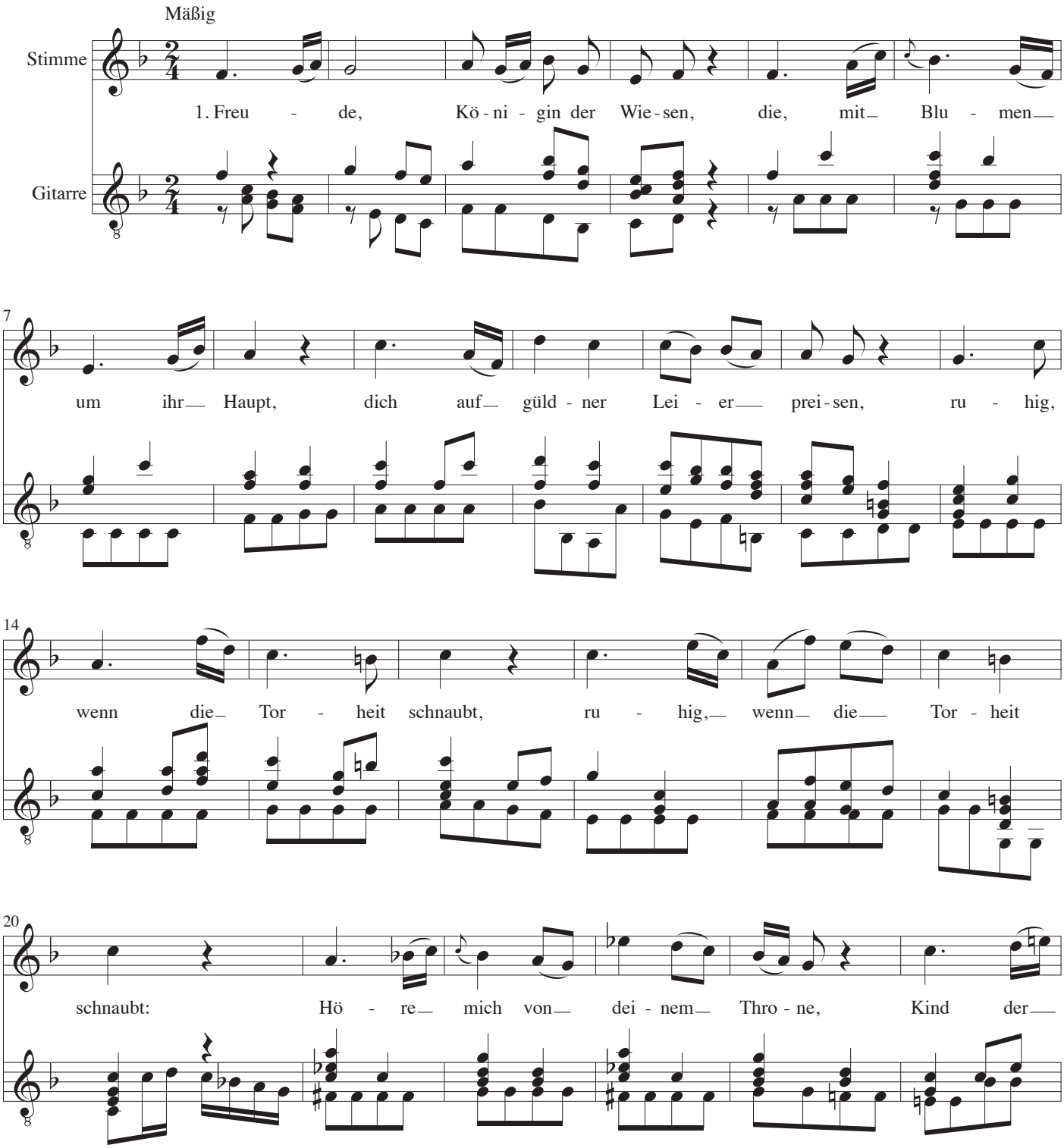

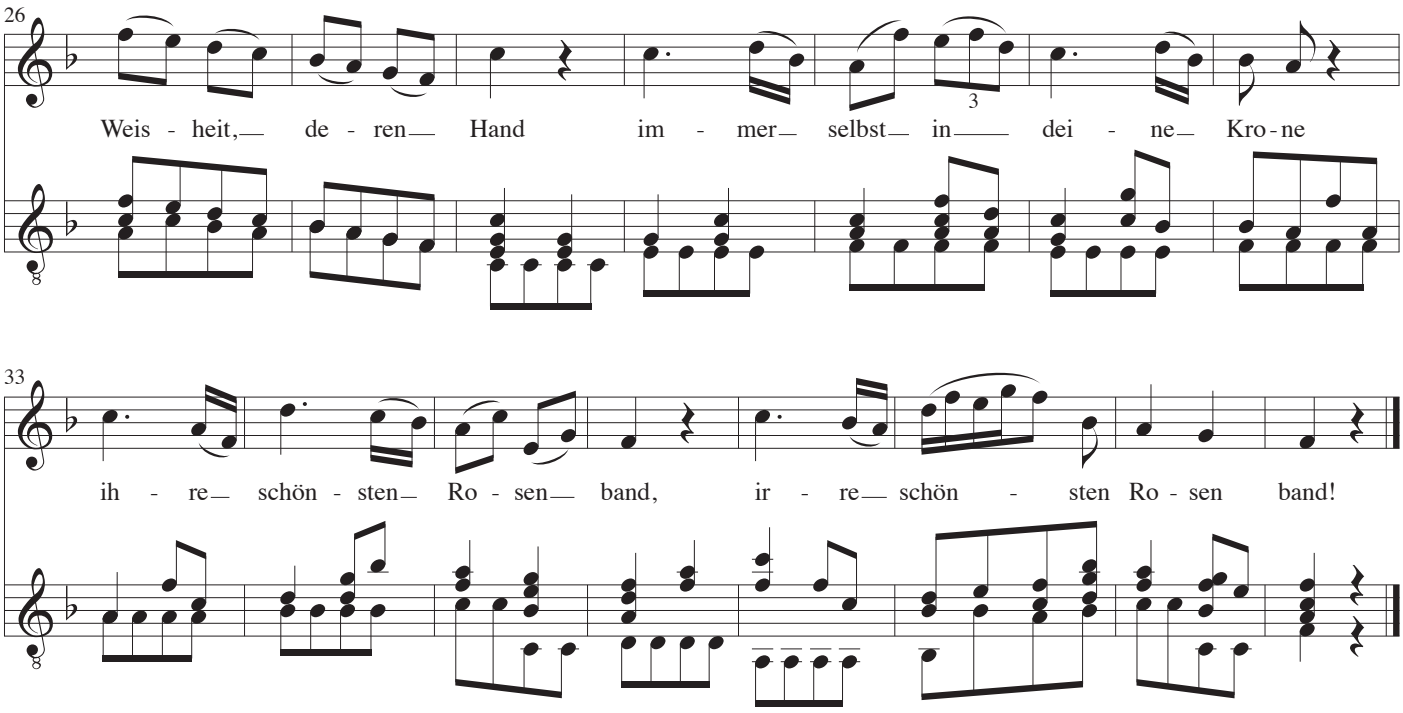

2.
Rosen, die mit frischen Blättern,
Trotz des Nords, unsterblich blüh'n,
Trotz des südwinds, unter Wettern,
Wenn die Wolken Flammen sprüh'n:
Die dein lockicht Haar durchschlingen,
Nicht nur an Cytherens Brust,
Wenn die Grazien dir singen,
Oder bei Lyäens Lust.

3.
Sie bekränzen dich in Zeiten,
Die kein Sonnenblick erhellt,
Sahen dich das Glück bestreiten,
Den Tyrannen uns'rer Welt,
Der um seine Riesenglieder
Donnerndes Gewölke zog
Und mit schrecklichem Gefieder
Zwischen Erd' und Himmel flog.

4.
Dich und deine Rosen sahen
Auch die Gegenden der Nacht
Sich des Todes Throne nahen,
Wo der kalte Schrecken wacht.
Deinen Pfad, wo du gegangen,
Zeichnete das sanfte Licht
Cynthiens mit vollen Wangen,
Die durch schwarze Schatten bricht.

5.
Dir war dieser Herr des Lebens,
War der Tod nicht fürchterlich,
Und er schwenkete vergebens
Seinen Wurfspieß wider dich:
Weil im traurigen Gefilde
Hoffning dir zur Seite ging
Und mit diamant'nem Schilde
Über deinen Haupte hing.

6.
Hab' ich meine kühnen Saiten
Dein lautschallend' Lob gelehrt,
Das vielleicht in späten Zeiten
Ungeborne Nachwelt hört;
Hab' ich den beblümten Pfaden,
Wo du wandelst, nachgespürt
Und von stürmischen Gestaden
Einige zu dir geführt:

7.
Göttin, o so sei, ich flehe,
Deinem Dichter immer hold,
Daß er schimmernd' Glück verschmähe,
Reich in sich, auch ohne Gold;
Daß sein Leben zwar verborgen,
Aber ohne Sklaverei,
Ohne Flecken, ohne Sorgen
Weisen Freunden teuer sei!

Das Veilchen

KV 476 - 8. juni 1785

Musik: W.A. Mozart
Text: J.W. v. Goethe
Gitarre: John Jacobsen, 1986

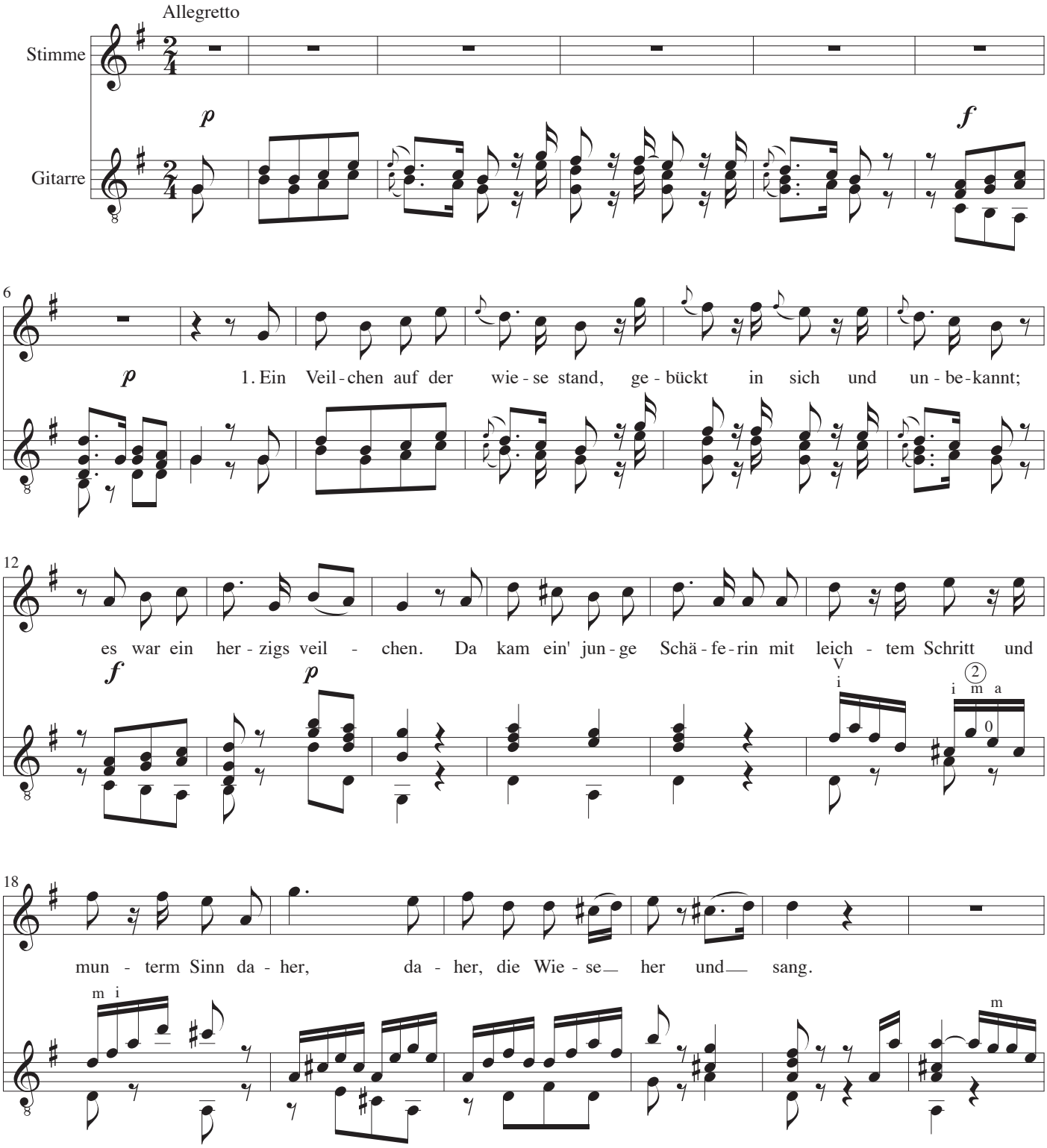

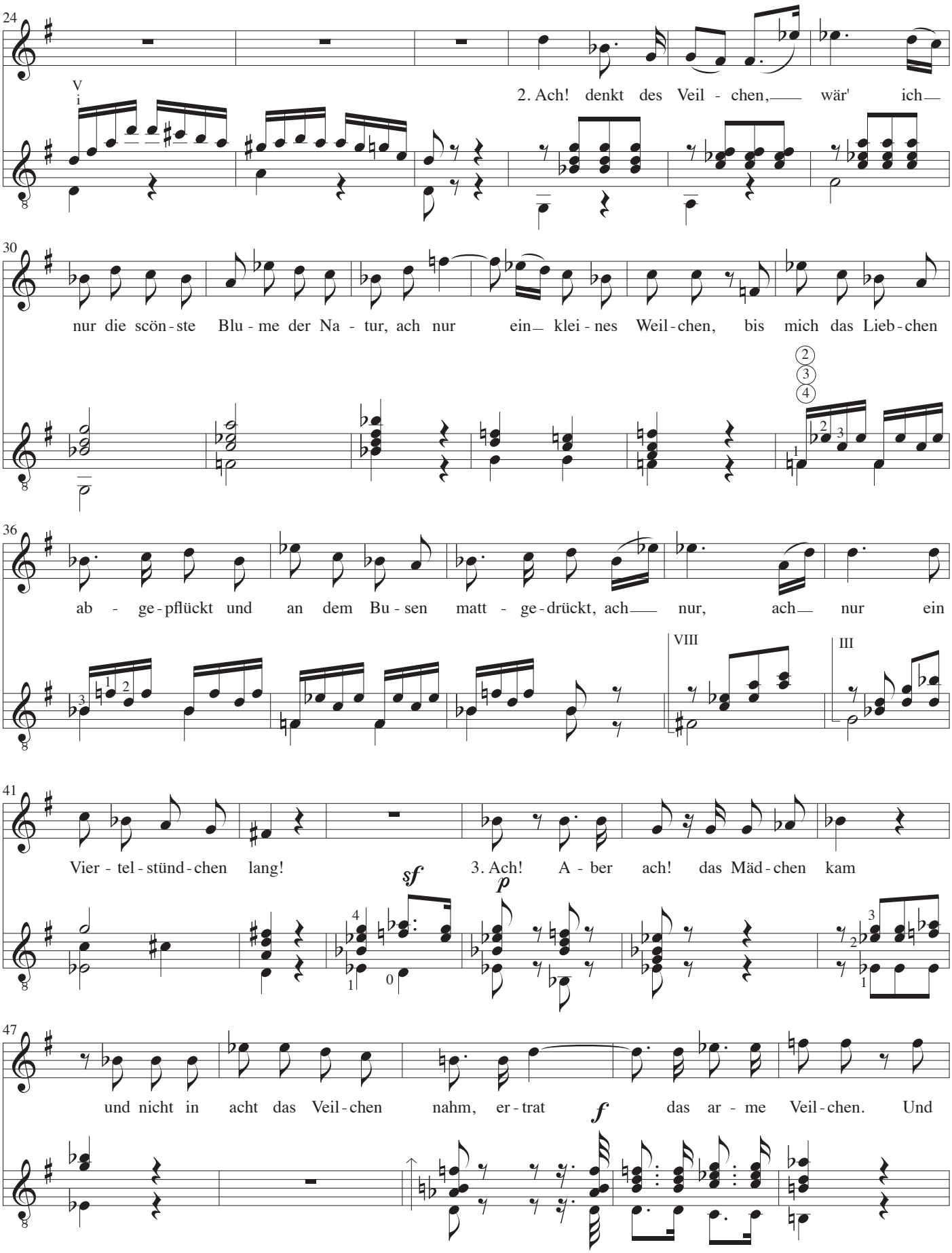
24
V i
2. Ach! denkt des Veil - chen,— wär' ich—
30
nur die scön - ste Blu - me der Na - tur, ach nur ein— klei - nes Weil - chen, bis mich das Lieb - chen
36
ab - ge - pflückt und an dem Bu - sen matt - ge - drückt, ach— nur, ach— nur ein
VIII
III
41
Vier - tel - stünd - chen lang!
3. Ach! A - ber ach! das Mäd - chen kam
sf
p
47
und nicht in acht das Veil - chen nahm, er - trat
f
das ar - me Veil - chen. Und

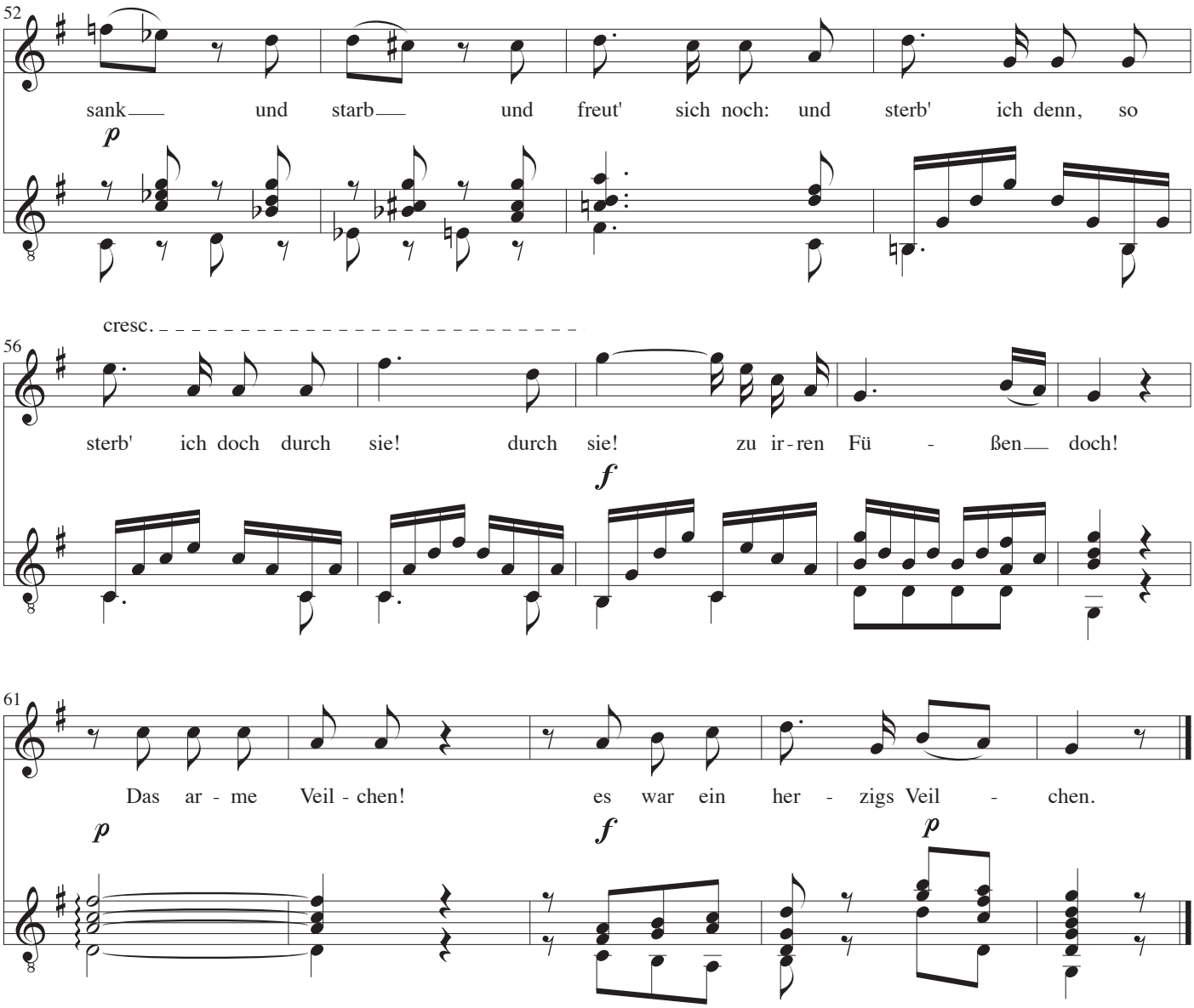
52
sank — und starb — und freut' sich noch: und sterb' ich denn, so
p
cresc.
56
sterb' ich doch durch sie! durch sie! zu ir-ren Fü - ßen — doch!
f
61
Das ar - me Veil - chen! es war ein her - zigs Veil - chen.
p
f
p

Oiseaux. si tous les ans

KV 307 (284d) - 1777

Musik: W.A. Mozart
Text: Antoine Ferrand
Gitarre: John Jacobsen, 1986

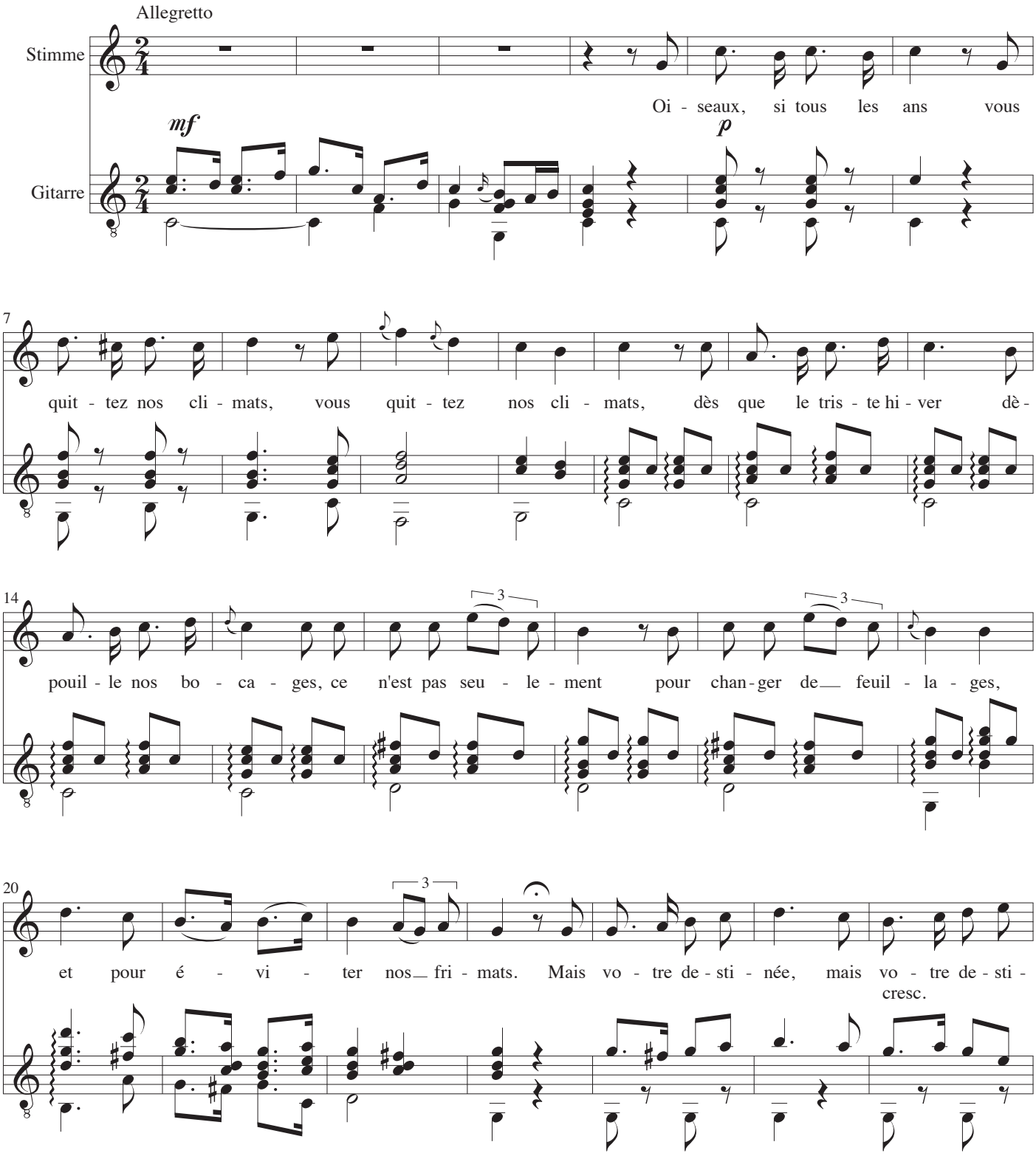

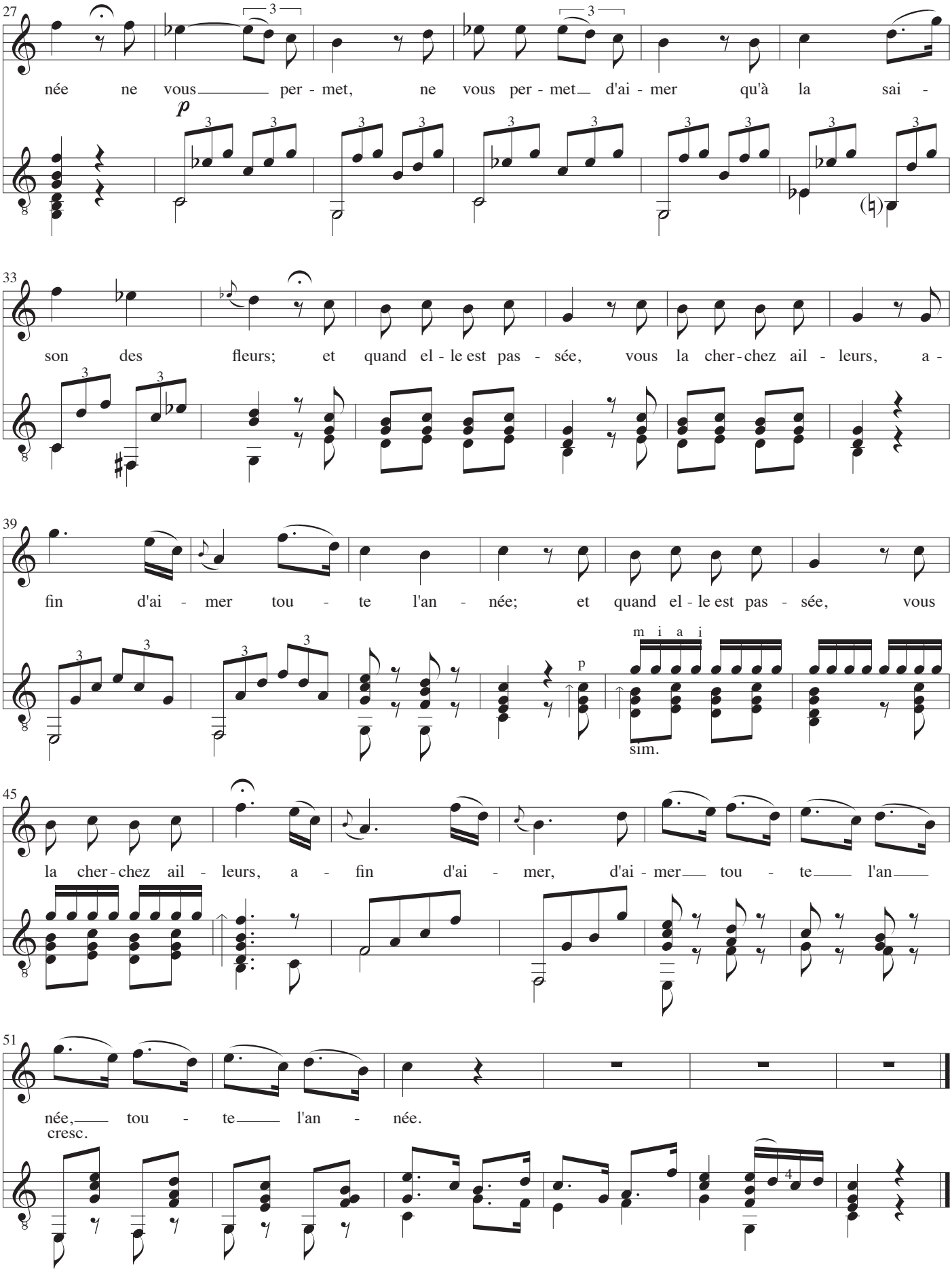
27
née ne vous per - met, ne vous per - met d'ai - mer qu'à la sai -
p
33
son des fleurs; et quand el - le est pas - sée, vous la cher - chez ail - leurs, a -
39
fin d'ai - mer tou - te l'an - née; et quand el - le est pas - sée, vous
m i a i
p
sim.
45
la cher - chez ail - leurs, a - fin d'ai - mer, d'ai - mer tou - te l'an
51
née, tou - te l'an - née.
cresc.

Deep River

Guitar: John Jacobsen, 1987

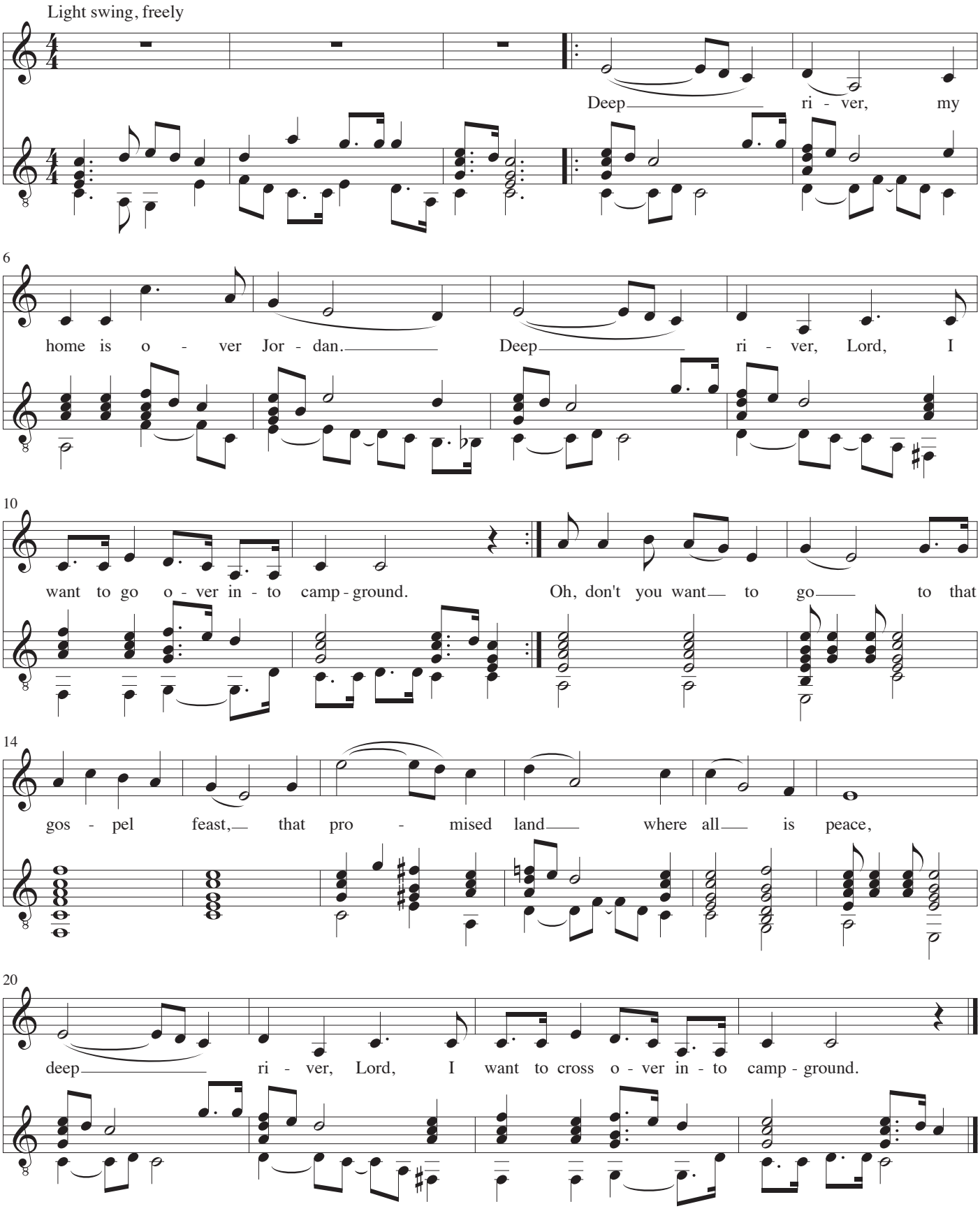

Go Down, Moses

Guitar: John Jacobsen, 1987

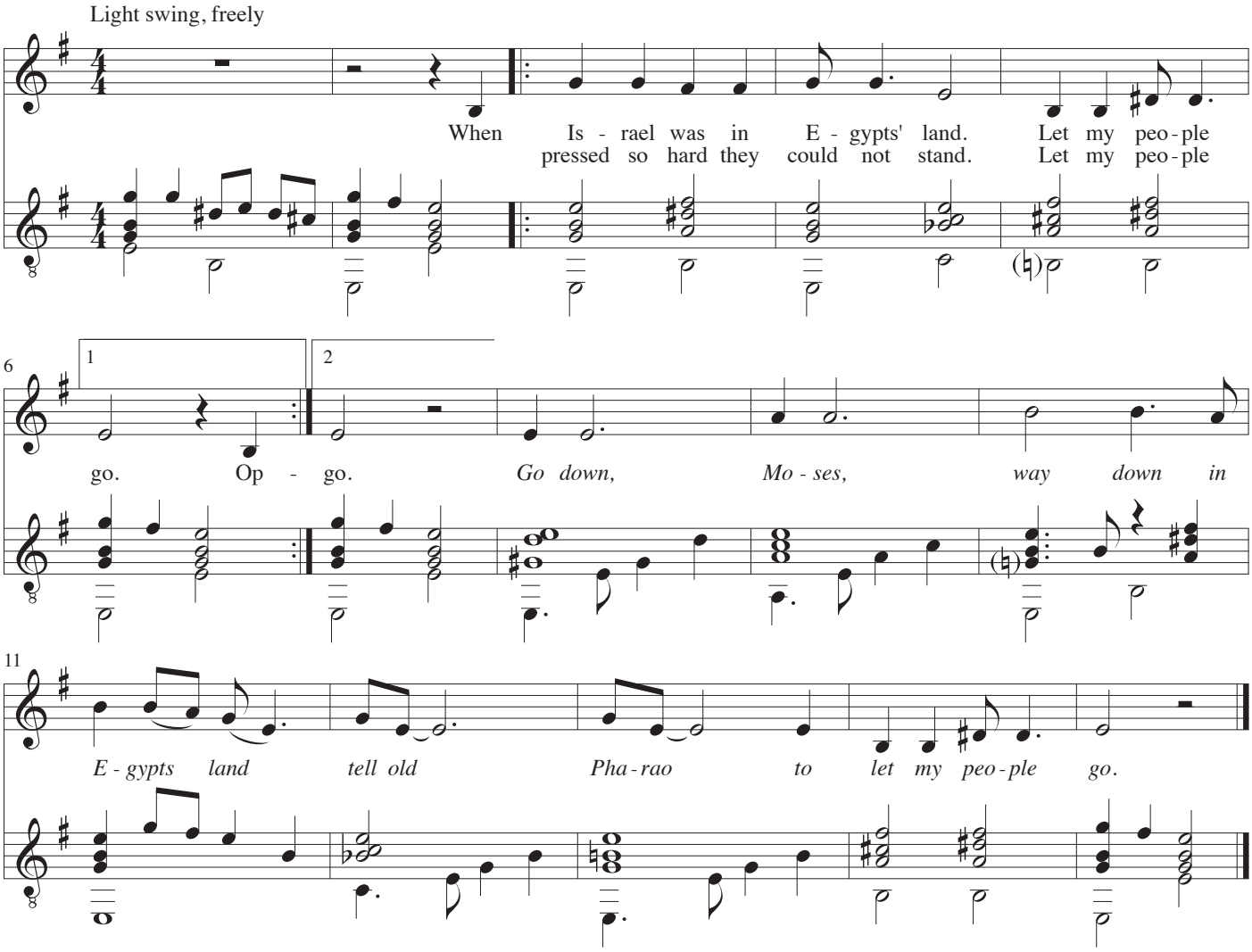

1
When Israel was in Egypts' land.
Let my people go.
Oppressed so hard they could not stand.
Let my people go.

2
Thus spoke the Lord, bold Moses said
let my people go.
If not, I'll smite Your first-born dead
let my people go.

3
The Lord told Moses what to do
let my people go.
To lead the children if Israel through
let my people go.

4
No more shall they in bondage toil
let my people go.
Let them come out with Egypts spoil
let my people go.

5
Oh let us all from bondage flee
let my people go.
and let us all in Christ be free
let my people go.

Nobody Knows the Trouble I've Seen

Guitar: John Jacobsen, 1987

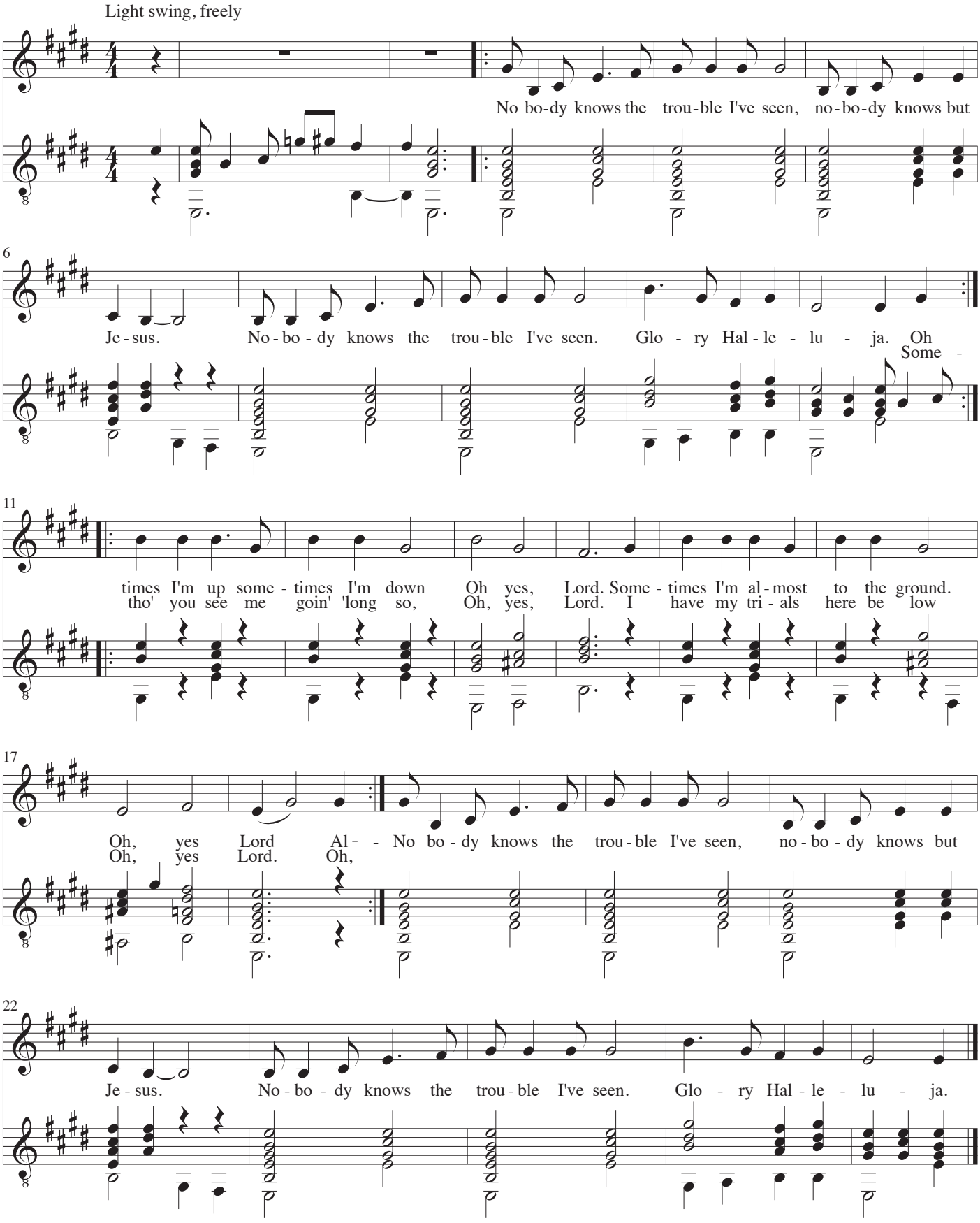

Swing low, Sweet Chariot

Guitar: John Jacobsen, 1987

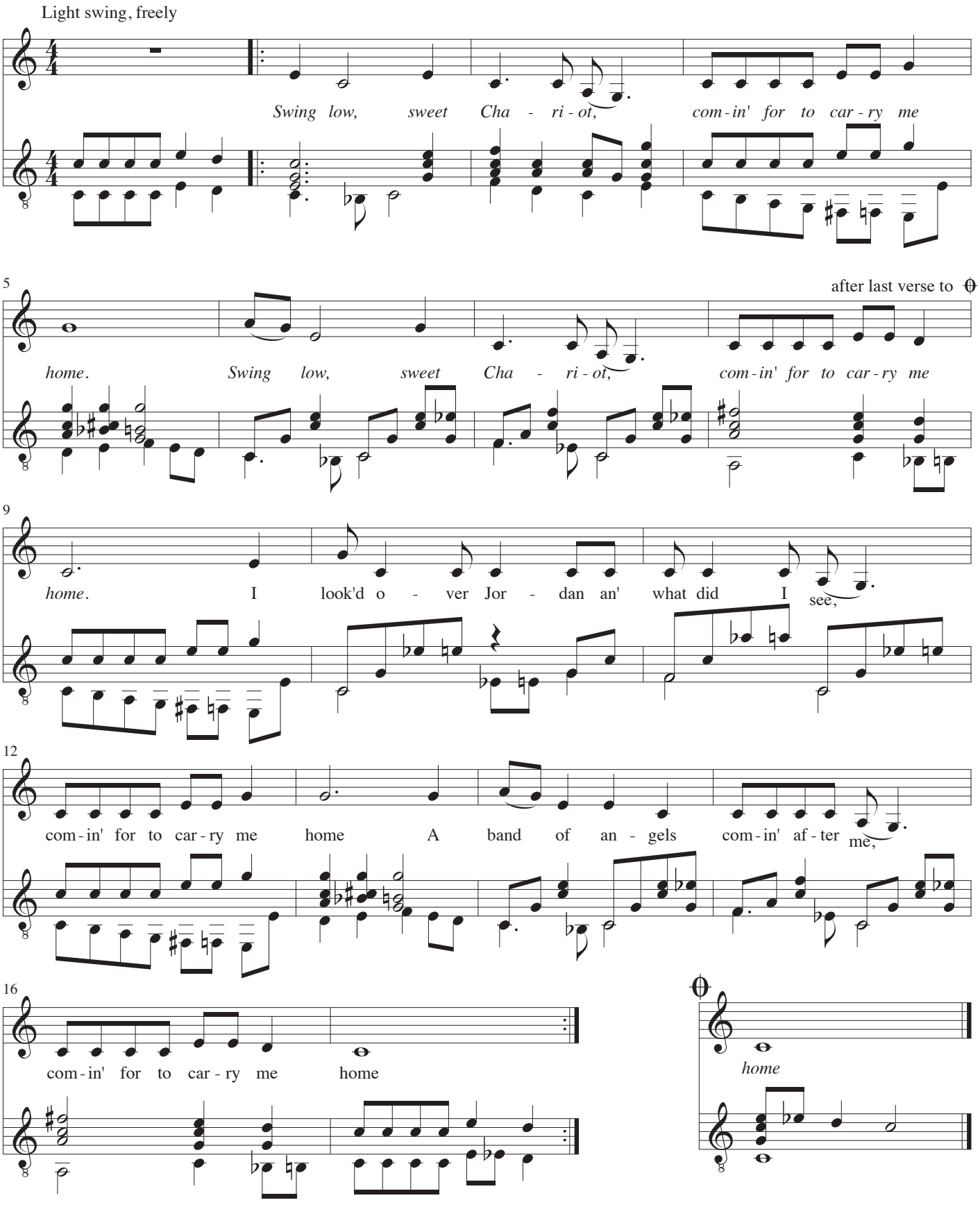

Swing low, Sweet Chariot

1.
I look'd over Jordan an' what did I see,
Comin' for to carry me home!
A band of angels comin' after me,
comin' for to carry me home.

Swing low, sweet Chariot, comin' for to carry me home.
Swing low, sweet Chariot, comin' for to carry me home.

2.
If You get there before I do,
comin' for to carry me home!
Jes' tell my fren's that I'm a-comin' too,
comin' for to carry me home.

Swing low...

3.
I'm sometime up an' sometime down,
comin' for to carry me home!
But still my soul feels heavenly boun'
comin' for to carry me home.

Swing low...

Som, som, som w stawie rybecki

Muzyka: Anonimowy
Słowa: Anonimowy
Gitara: John Jacobsen, 1989

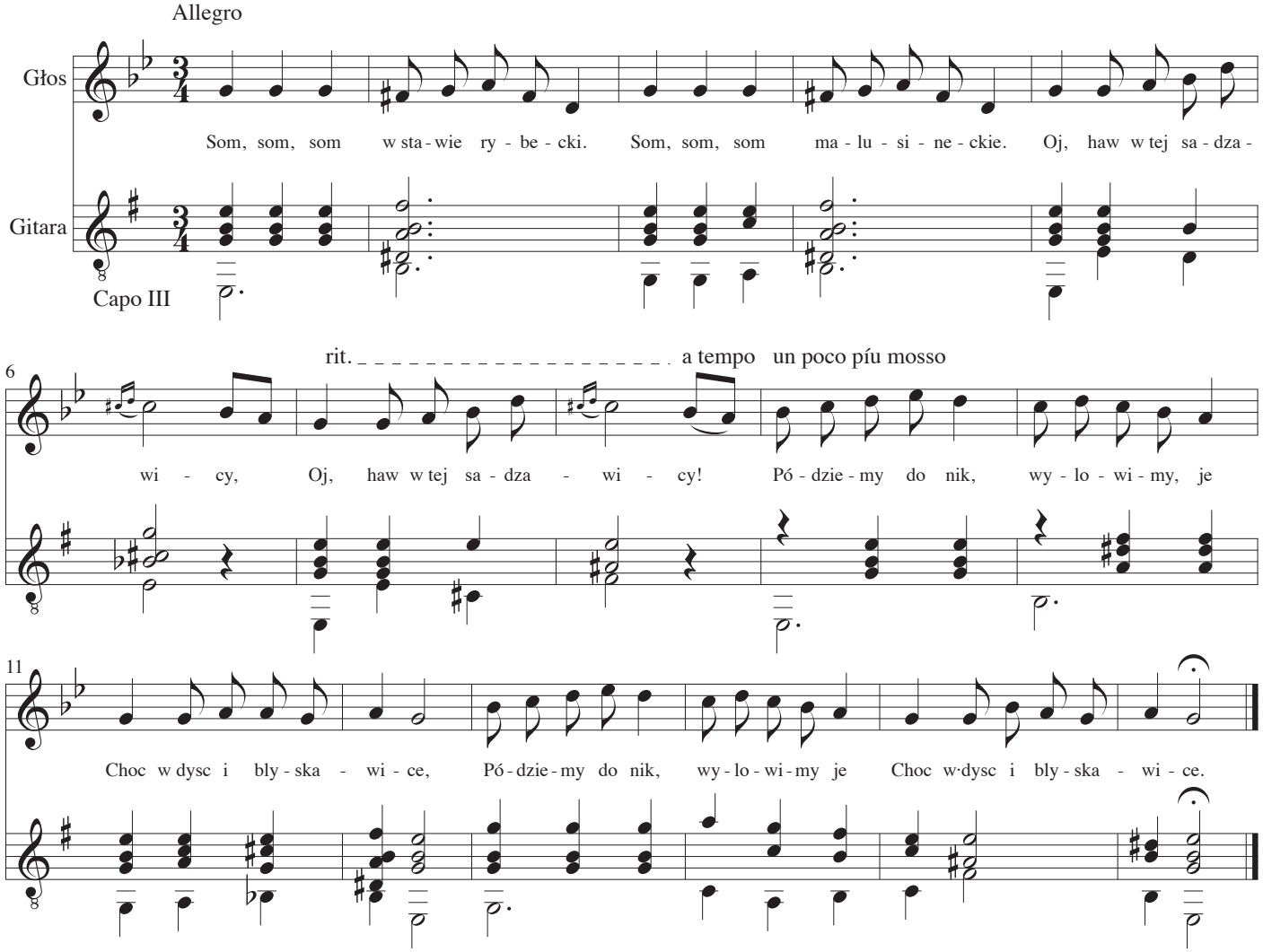

1
Som, som, som w stawie rybecki.
Som, som, som malusineckie.
|: Oj, haw w tej sadzawicy. :|
|: Pódziemy do nik, wylowimy,
je Choc w dysc i blyskawice :|

2
Plyn, plyn, plyn rybko zlocistá
Dzis jako woda przejzystá
|: Oj, skryj sie han w sadzawie. :|
|: Bo choc dysk pádá Jasio sie skráda
By cie wylowil w stawie :|

1
Komm, komm, komm, Fischlein im Teich,
komm, komm, komm, ich fang dich gleich,
|: hei, in des Teiches Welle :|
|: Lokke dich ans Licht, du entgehst mir nicht,
bist du auch noch so schnelle. :|

2
Schwimm, schwimm, schwimm, Goldfischlein,
flink in der Wellen klarem Schein,
|: birg dich und entwiche. :|
|: Eh' du denkst daran, schleicht sich Hans heran,
fischt dich aus dem Teiche. :|

Tatulu, matulu

Muzyka: Anonimowy
Słowa: Anonimowy
Gitara: John Jacobsen, 1989

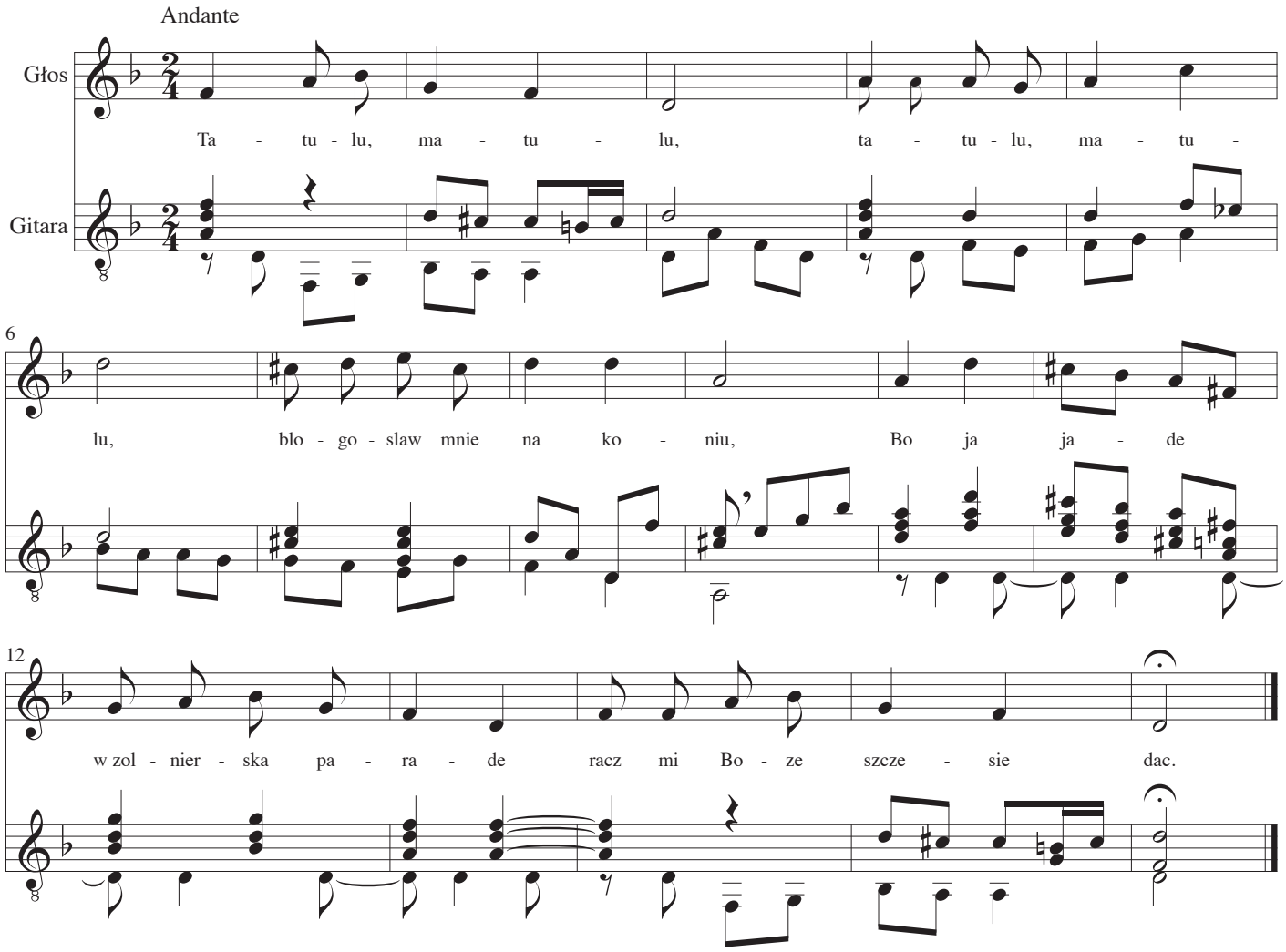

1
Tatulu, matulu, tatulu, matulu,
blogoslaw mnie na koniu,
Bo ja jade w zolnierska parade
racz mi Boze szczesie dac.

2
Badzcie zdrowi rodzice,
Co wciaz o mnie myslicie,
Bo ja jade w te droge daleka
Juz pod Boska opieka...

3
Badz zdrowy mily bracie,
Co zostajesz w tej chacie,
Oj pono ja pono raz ostatni
Juz sie z toba obacze.

4
Badzcie zdrowe me siostry,
Bo na wojnie miecz ostry,
Jak nie wróce - za roczek, za drugi
Moze wróce w rok szósty?

5
Jak wiatr wieje na polu,
Tak zolnierz ginie w boju,
Zasmuci sie serce mej matenki,
I calej mej rodziny.

1
Väterlein, Müterlein, Väterlein, Müterlein,
Segnet mich zum Abschied ein,
denn ich fahre nun zum Heer für Jahre,
möge Gott mir gnädig sein!

2
Lebt wohl, ihr Lieben, lebt wohl, ihr Lieben,
Die daheim geblieben,
Denn ich muß den weiten Weg dahin
Unter Gottes Schutze ziehn.

3
Leb wohl, mein Brüderlein,
Hüte wohl die Hütte mein,
Wohl zum letzten Male seh ich dich
Und zum letzten siehst du mich.

4
Lebt wohl, ihr Schwestern wert,
Kriege sind ein scharfes Schwert;
Ob's ein Jahr nur oder viele währt,
Bis ich wieder heimgekehrt?

5
Jäh braust der Sturm heran,
Fall' ich vorm Feinde dann,
Traurig wird es für mein Mütterlein
Und für all euch Lieben sein.

Ty co w stałość

Muzyka: Anonimowy
Słowa: Anonimowy
Gitara: John Jacobsen, 1989

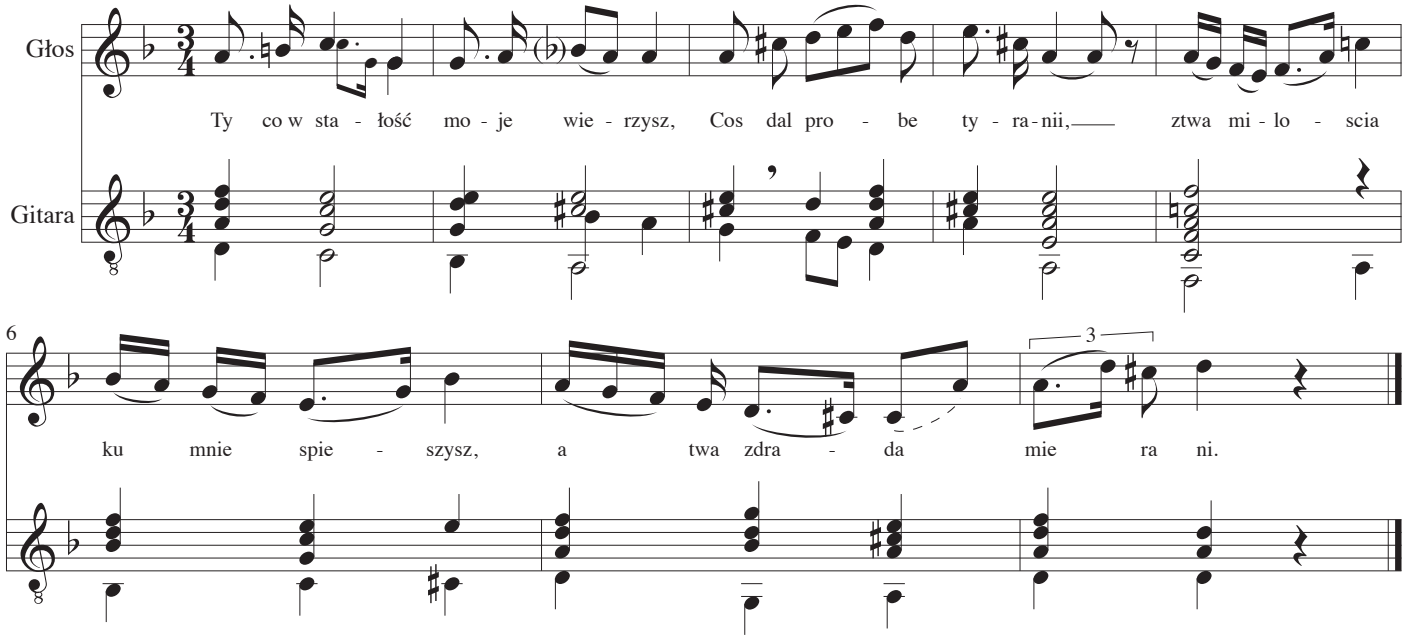

1
Ty co w stałość moje wierzysz,
Cos dal probe tyranii,
ztwa miloscia ku mnie spieszysz,
a twa zdrada mie ra ni.

2
Jam to winna, zem ci dala,
Poznac ogien mój wczesnie,
O miloscim powiedziala,
Tak cie znajac jak we snie.

3
Z radoscia tom spominala,
Co twe usta mówily,
Spiac, czuwajac tom myslala...
Twe mie wdzieki zgubily.

4
Teraz innéj tak powiadaj,
Zem sie nie znala z toba;
Przysiegaj sie, rece skladaj,
Jak mnies czynil przed doba.

5
Ciesz sie, podly niewdzieczniku,
Zes zwyciezyl niewinna;
Tych sposobow okrutniku,
Uzywasz juz nad inna.

6
Rozpacz mi sie zemscic kaze,
Lecz ja mysle rozumnie,
Dosc gdy cie z serca wymaze...
Nie kochanys jus u mnie.

1
Der du sicher meiner Treue,
mir nur Zeichen deiner Härte giebst,
kehrest wieder ohne Reue,
da du immer eine Andre liebst.

2
Es ist meine Schuld, da zu frühe
Dir mein Herz ich zu erkennen gab,
Da ich sehen ließ, wie ich glühe,
Und dich selber kaum gesehen hab.

3
Wie berauschte meine Sinne
Jedes Wort, das dein Mund mir sprach,
Wach und schlummernd ward ich inne
Daß dein Wesen ganz mein Sein zerbrach.

4
Magst die Andre nun betören,
Magst ihr sagen, daß ich fremd dir bin,
Magst ihr ew'ge Treue schwören,
Bis auch sie sich dir gab dahin.

5
Daß die Unschuld du konntest rühren,
Mag wohl deinen Stolz erfreun,
Wirst die Andre so auch verführen,
Deine Künste bei ihr erneun'n.

6
Die Verzweiflung rät, mich zu rächen,
Doch mein Herz hat es verschmäht,
Es ist Glücks genug, mit dir zu brechen
Da die Liebe ganz ist verweht.

Danmark i Lys og Skygge

Fra bogen "Danmark i lys og skygge"
af Helmer Lund Hansen og Hans Scherfig

Musik: John Jacobsen, 1987
Tekst: Hans Scherfig

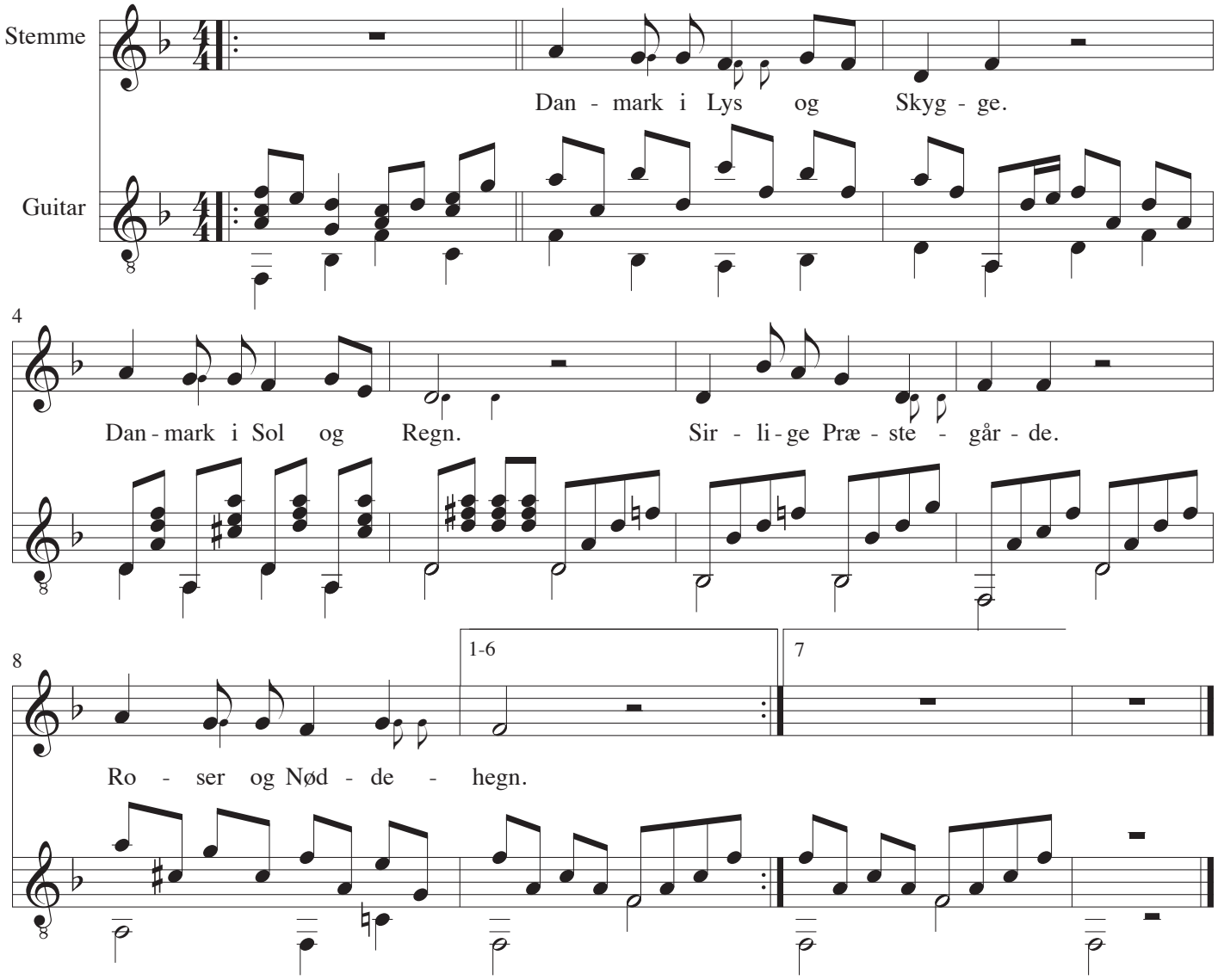

Danmark i Lys og Skygge.
Danmark i Sol og Regn.
Sirlige Præstegaarde.
Roser og Nøddehegn.

Sommermorgen paa Landet.
Lærker og saftigt Græs.
Fiffige Proprietærer.
Venstremænd og L.S.

Grever i fine Biler.
Gaardmænd i Hest og Vogn.
Fugtige Karlekamre.
Armod i By og Sogn.

Gaardmænd, Arbejdsmænd, Husmænd.
Fordomme. Sladder og Skel.
Angst for Terminen, der kommer.
Slagsmaal med evig Gæld.

Velholdte Rødstens-Skoler.
Børn paa Række og Rad.
Lussinger. Ro og Orden.
Pænt lære udenad.

Strandvejen. Saxogade.
Sundholm og d'Angleterre.
Tivoli. Vestre Fængsel.
Garden og Frelsens Hær.

Folk paa fine Hoteller.
Ungdom paa Kaffebar.
Hver Ting er noget af Danmark,
noget af det, vi har.

Dansk Sommer

Trykt første gang i "Vild Hvede"
12. oktober 1932

Musik: John Jacobsen, 1987
Tekst: Hans Scherfig

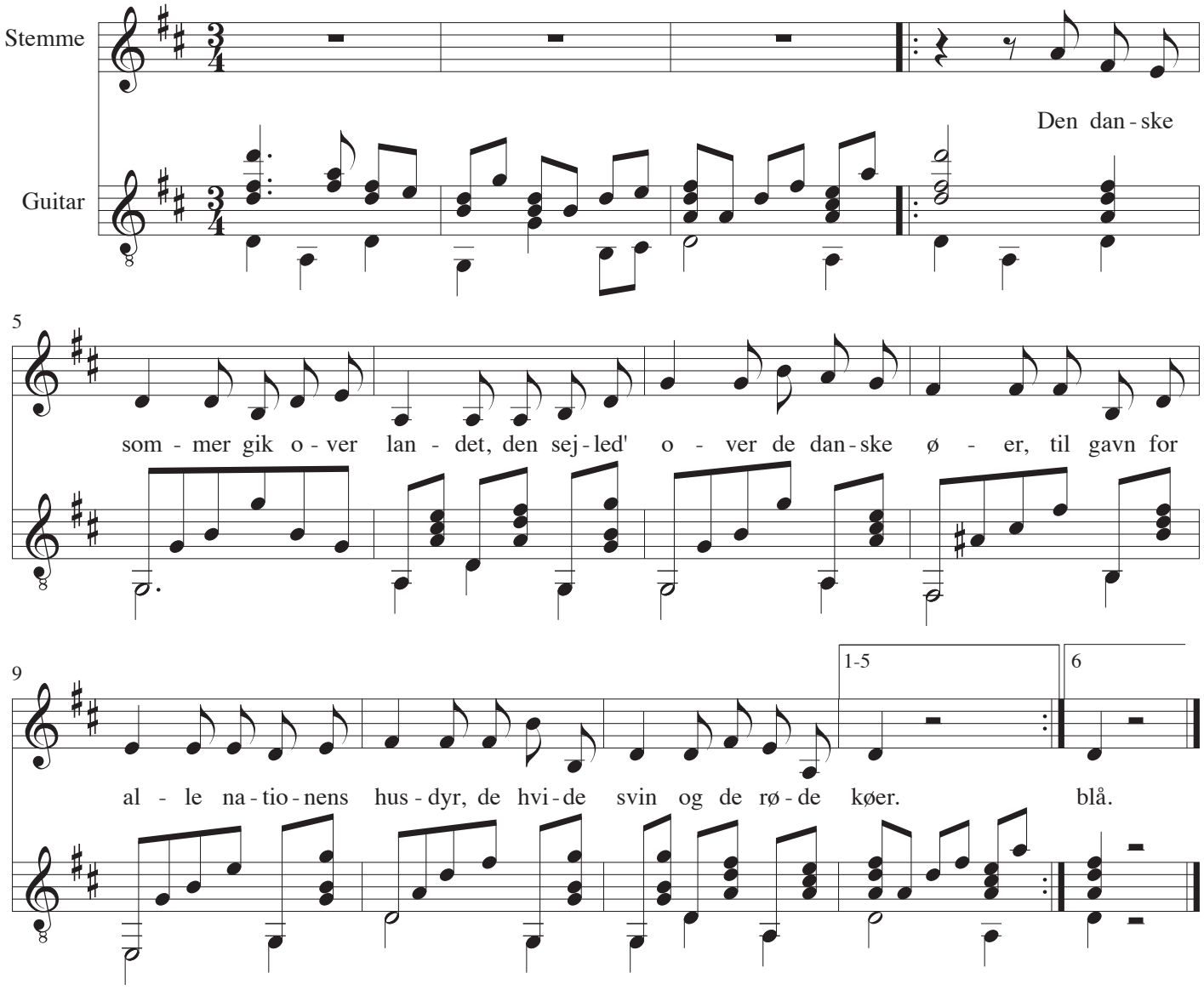

Den danske sommer gik over landet,
den sejled' over de danske øer,
til gavn for alle nationens husdyr,
de hvide svin og de røde køer.

På Kodans blånende danske bølge
stod danske sømænd for Danmark vagt.
Og under brede og danske bøge
var madpapirernes danske pragt.

Ja, Danmarks bøge er mere grønne,
og Danmarks bølge er mere blå,
og nattergale i andre lande
kan ikke gale og ikke slå.

Og fanen vajer og flaget vifter
og Dannebrog foldes herligt ud.
Det faldt fra himlen — den danske himmel —
direkte sendt af den danske *Gud*.

Og kæmpehøje og bavtastene
og fædres bene og hedenold,
og Danmarks Christian og Danmarks Fred'rik
og Danmarks Stauning og Hedebol —

Og danish butter og danish bacon
og snaps og hummer og søndenå
og søndenskel og Gud hjælpe *Danmark*
og vang og vænge og bølgen blå.

Det er så sundt

Trykt første gang i "Kultur og Politik"
Juni 1940

Melodi: Thielman
Tekst: Hans Scherfig
Guitar: John Jacobsen

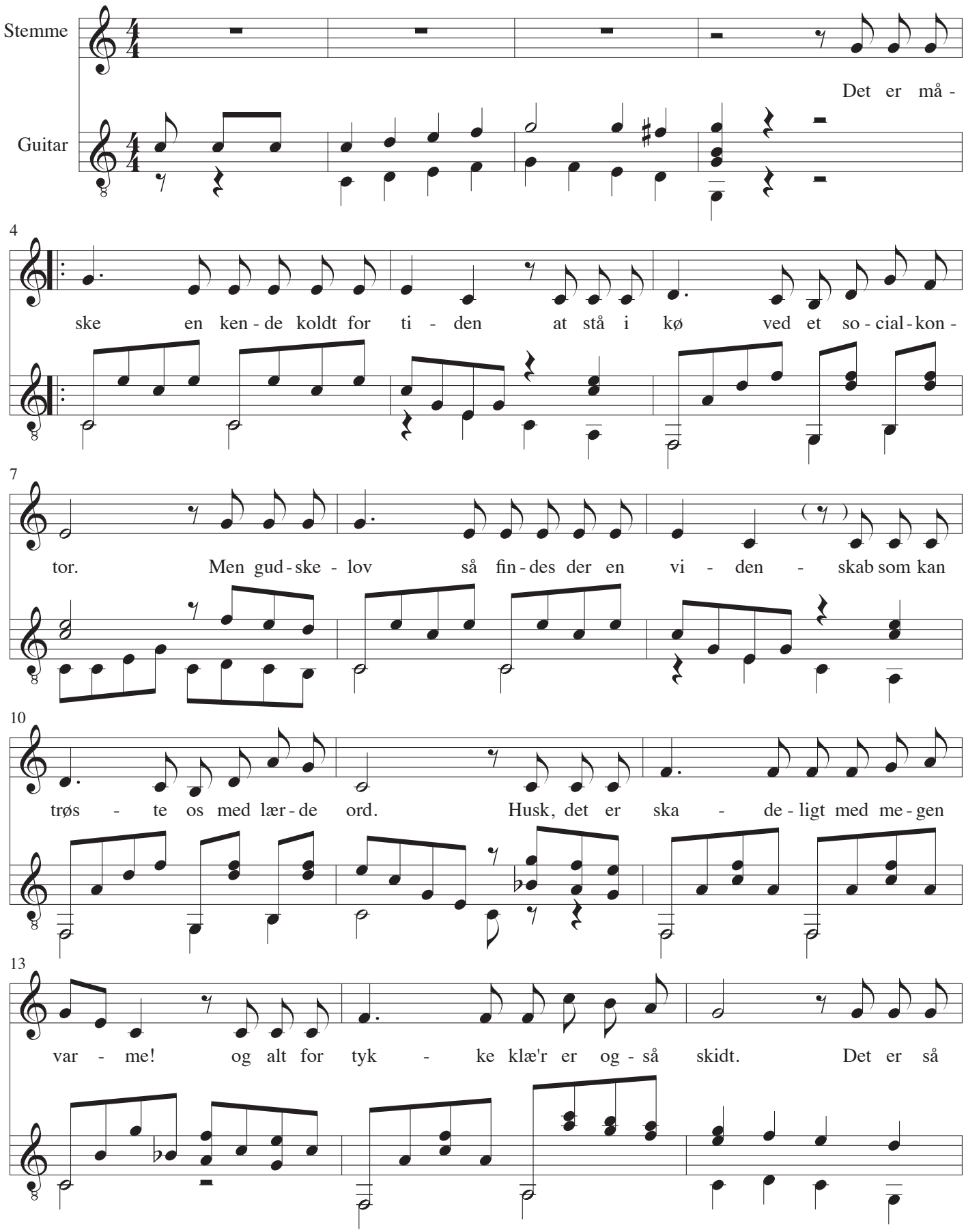

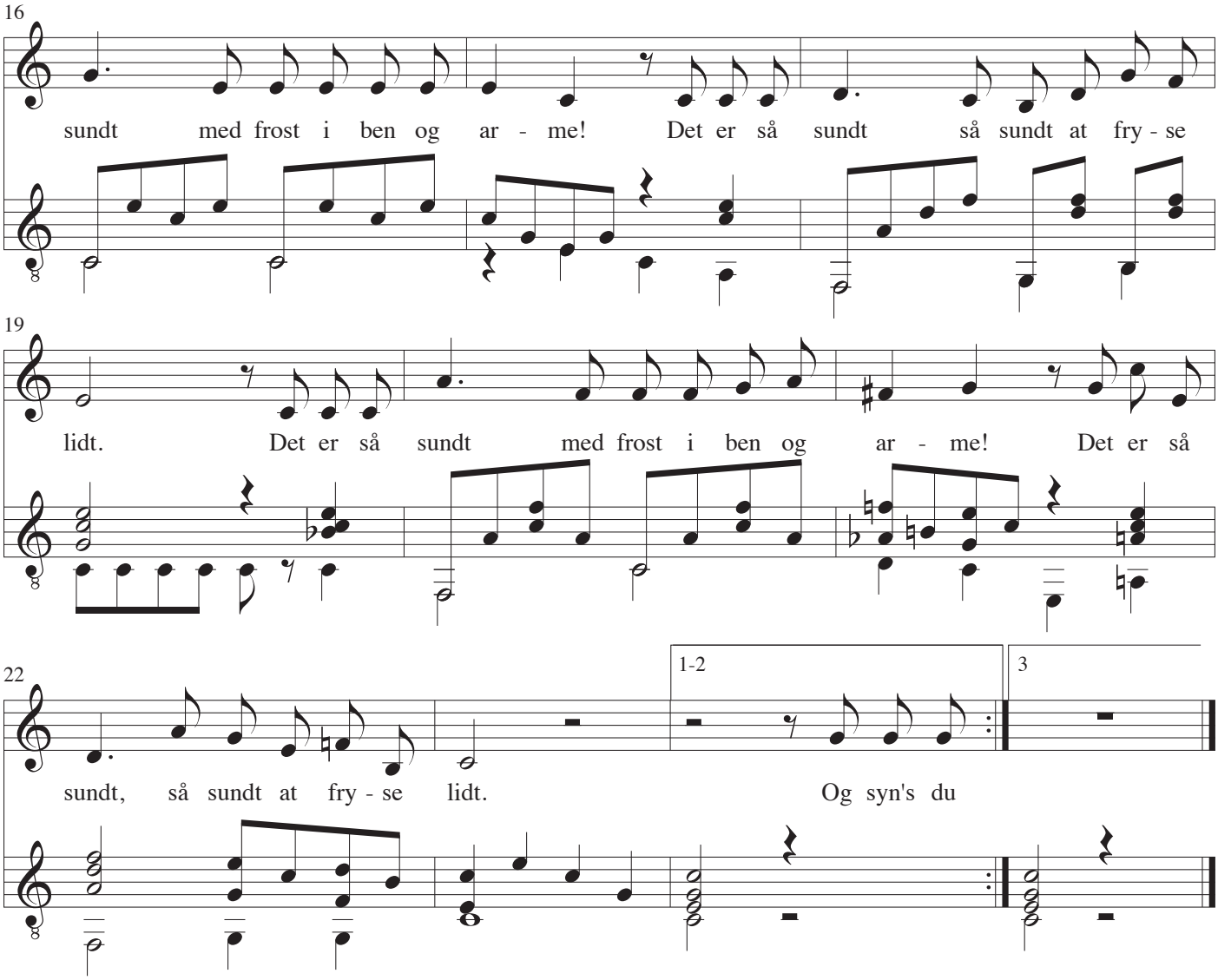

Det er måske en kende koldt for tiden
at stå ved et socialkontor.
Men gudskelov så findes der en viden-
skab, som kan trøste os med lærde ord.
Husk, det er skadeligt med megen varme!
Og alt for tykke klæ'r er også skidt.
|: Det er så sundt med frost i ben og arme!
Det er så sundt, så sundt at fryse lidt. :|

Og syn's du ikke, du får nok at spise,
så skal du bare le og være glad.
For vi har videnskaben til at vise
at det er vældig sundt at savne mad.
Det er så grimt med alt for tykke vomme,
din kost bør være tarvelig og let,
|: Det er så sundt, når tarmene er tomme —
det er så sundt at være på diet. :|

Vi mangler koks til ovne og komfurer,
men Frelsens Hær har altid brænde nok
og Frelsens Hær laver varmestuer,
hvor der kan forsamles en sulten flok.
Og der bli'r snakket op og ned ad vægge
om den umoral, der går i svang.
|: Det er så sundt at høre præster præke —
det er så sundt at høre salmesang. :|

Af maden som en LS-greve sætter
for sine folk, kan ingen blive mæt.
Men bli'r man træt af herregårdens retter
og går til retten for at få sin ret,
så fælder retten dom. Og dommen gælder
for landbokosten i dette land:
|: Det er så sundt med døde frikadeller —
det er så sundt med skummetmælk og vand. :|

For brusebadevandet må man lukke,
pg sæbe kan man ikke købe mer'.
Men derfor er der ingen, der bør sukke,
for det er bare godt og sundt, det sker.
Den høje videnskab kan straks bevise,
hvad den for ganske nylig har bestridt:
|: Det er så sundt at leve li'som grise —
det er så sundt at være møgbeskidt. :|

Når vi engang har overtaget styret,
og kapitalens frække spil er slut,
så er der fyre, som vi skal ha' fyret
og sende sporenstrengs til Ivigtut.
Det er så sundt for alt for fede kroppe
at få motion, det har man hørt så tit.
|: Det er så sundt, så sundt, så sundt deroppe!
Det er så sundt at bryde kryolit! :|

Efteraar 1939

Musik: John Jacobsen, 1987
Tekst: Hans Scherfig

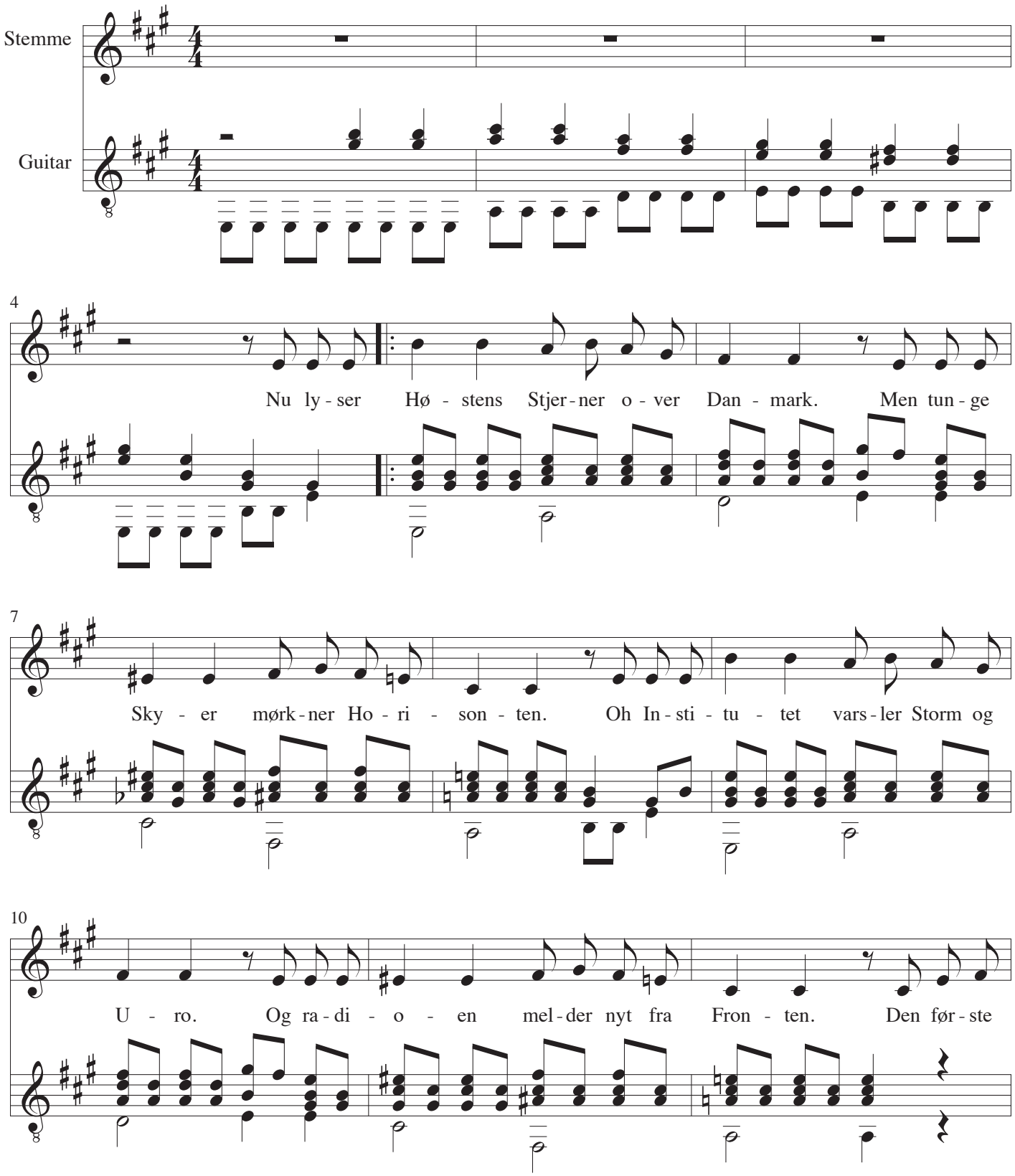

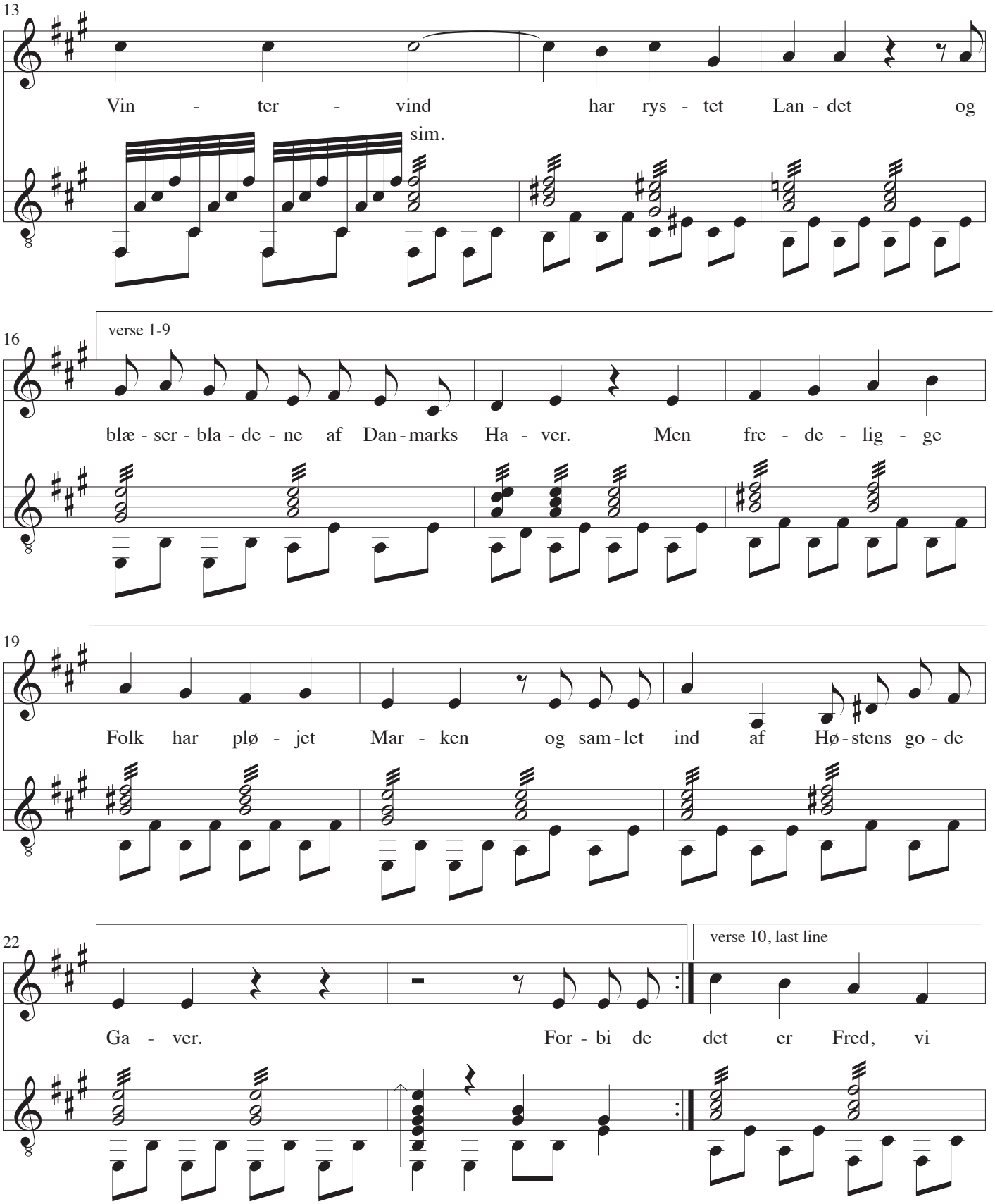
13
Vin - ter - vind har rys - tet Lan - det og
sim.
16
verse 1-9
blæ - ser - bla - de - ne af Dan - marks Ha - ver. Men fre - de - lig - ge
19
Folk har plø - jet Mar - ken og sam - let ind af Hø - stens go - de
22
verse 10, last line
Ga - ver. For - bi de det er Fred, vi

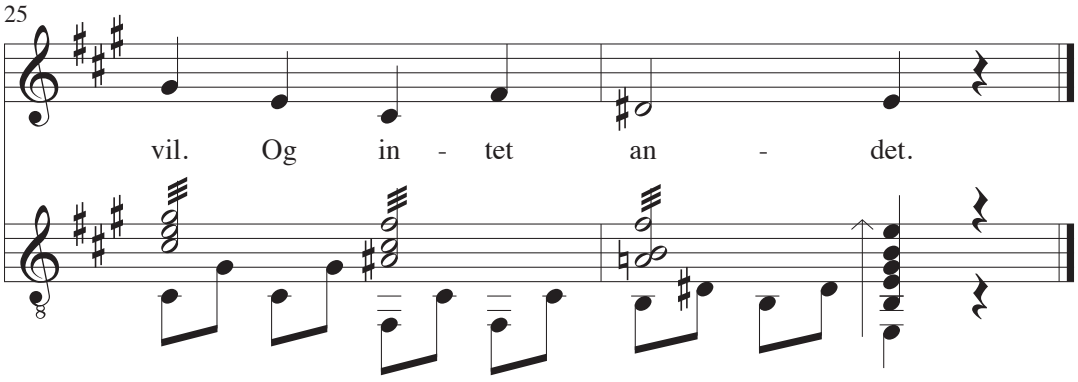

Efteraar 1939

By Hans Høst (pseudonym for Hans Scherfig)

1
Nu lyser Høstens Stjerner over Danmark.
Men tunge Skyer mørkner Horisonten.
Og Institutet varsler Storm og Uro.
Og Radioen melder nyt fra Fronten.

2
Den første Vintervind har rystet Landet
og blæser Bladene af Danmarks Haver.
Men fredelige Folk har pløjet Marken
og samlet ind af Høstens gode Gaver.

3
Forbi — de lange lune stille Aftner
med duft og Dug og Kys og Elskovsdaanen.
Og Maanen staar blandt kolde kyske Stjerner.
Og der er røde Ringe rundt om Maanen.

4
Og Mælkevejens hvide Autostrada
staar lysende paa Himlen over Norden.
Og Stjerneskud som Himlens hvide Taarer
bli'r talt og fulgt af Haab om Fred paa Jorden.

5
Der ryddes op i Havekolonien.
Der graves mellem visne Georginer.
Og Løv og Grene lægges pænt i Bunke.
Og Aarets allersidste Vitaminer

6
er bjerget ind. De grønne smaa Agurker,
og kæmpestore Græskar, og Tomater.
Og Radioen staar og gaar i stuen
og transmitterer Trampen af Soldater.

7
Der hvirvler vilde Trusler gennem Rummet.
Der tramper Tropper frem mod alle Grænser.
Men Danmarks Havekoloni er fredfyldt
med Værn af gode skikkelige Jenser.

8
Nu plukkes alle Danmarks røde Æbler.
Og alle Danmarks Bær er lagt i Sukker.
Og Vitaminer gemmes hen til Vinter.
Sommer og Solskin sat paa Glas og Krukker.

9
Og Bondens gode Høst er bragt til Huse.
Og han har Kældre, Kar og Lader fulde.
Og under Danmarks skrøbelige Straatag
gaar vi i Hi for Vinterstorm og Kulde.

10
Og Høstens Stjerner straaler over Landet.
Og det er Fred, vi vil. Og intet andet.

Her ligger Landet

Trykt første gang i "Vores lille land", 1944

Musik: John Jacobsen, 1987
Tekst: Hans Scherfig

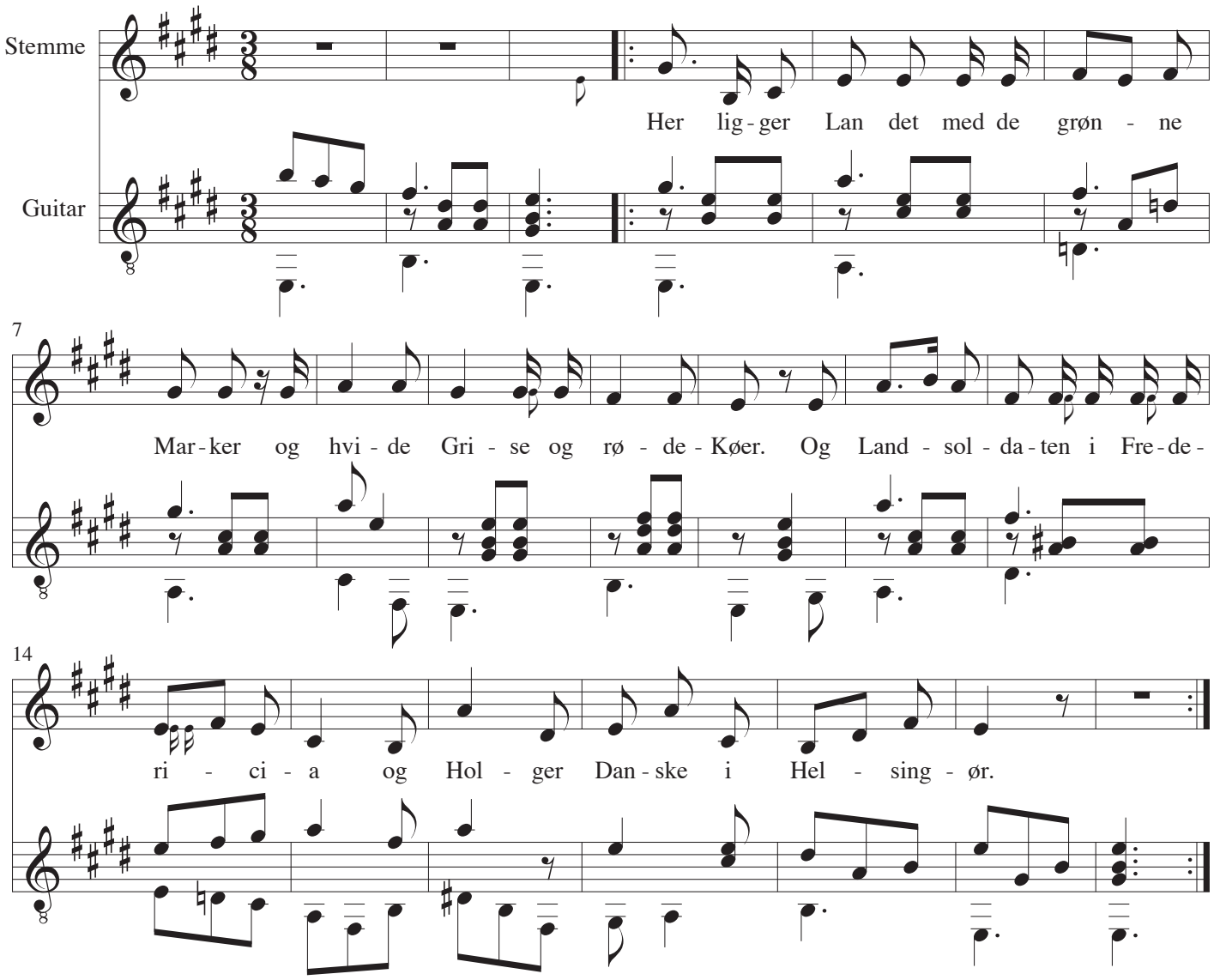

Her ligger Landet med de grønne Marker
og hvide Grise og røde Køer.
Og Landsoldaten i Fredericia
og Holger Danske i Helsingør.

Her ligger Danmark med Svømmepiger
og Spejderdrenge og Cyklesport.
Med Frugt på Træer og Mælk i Spande
og Smør i Godsvogne til Export.

Med Herregaarde i fine Parker
og Fattighuse af Ler og Straa.
Med solbeskinnede Villaveje
og By-Kaserner med Skygge paa.

Med Bøgeskove og Granplantager
og Nytte-Haver og Blommetræer.
Og Kæmpehøje og Bautastene
og Fædres Bene og alt det der.

Turistforening og Fredningsudvalg
og brede veje for Folk med Bil.
Og Præstegaarde og Pensionater
og nye Kroer i gammel Stil.

En lille Del af den runde Klode,
et lille afsides venligt Sted,
som vi kan lide, fordi vi er her,
og som vi gerne vil ha i Fred.

Ukulele-Lola

Trykt første gang i Politikens Magasin
21. september 1930

Musik: John Jacobsen, 1987
Tekst: Hans Scherfig

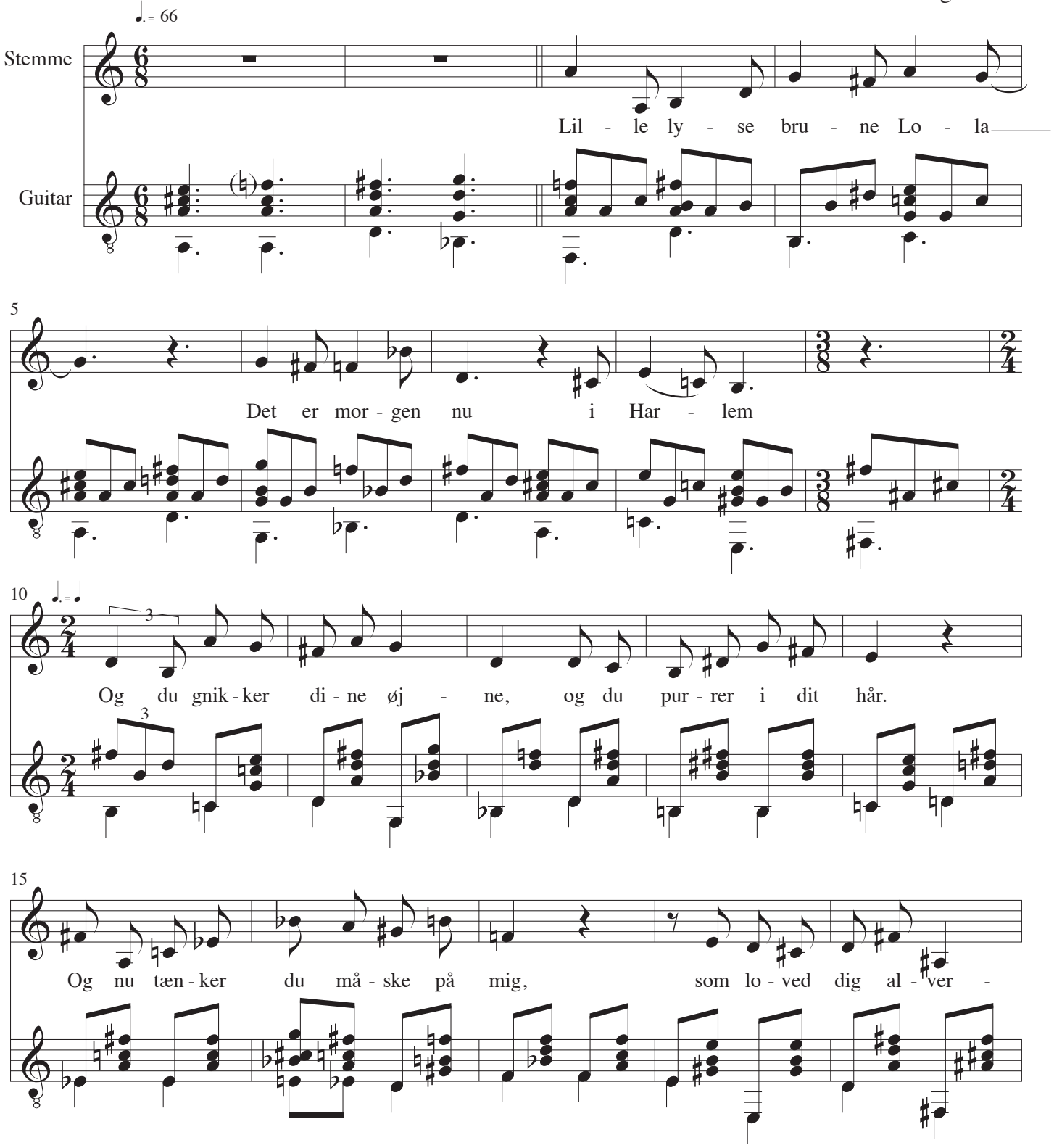

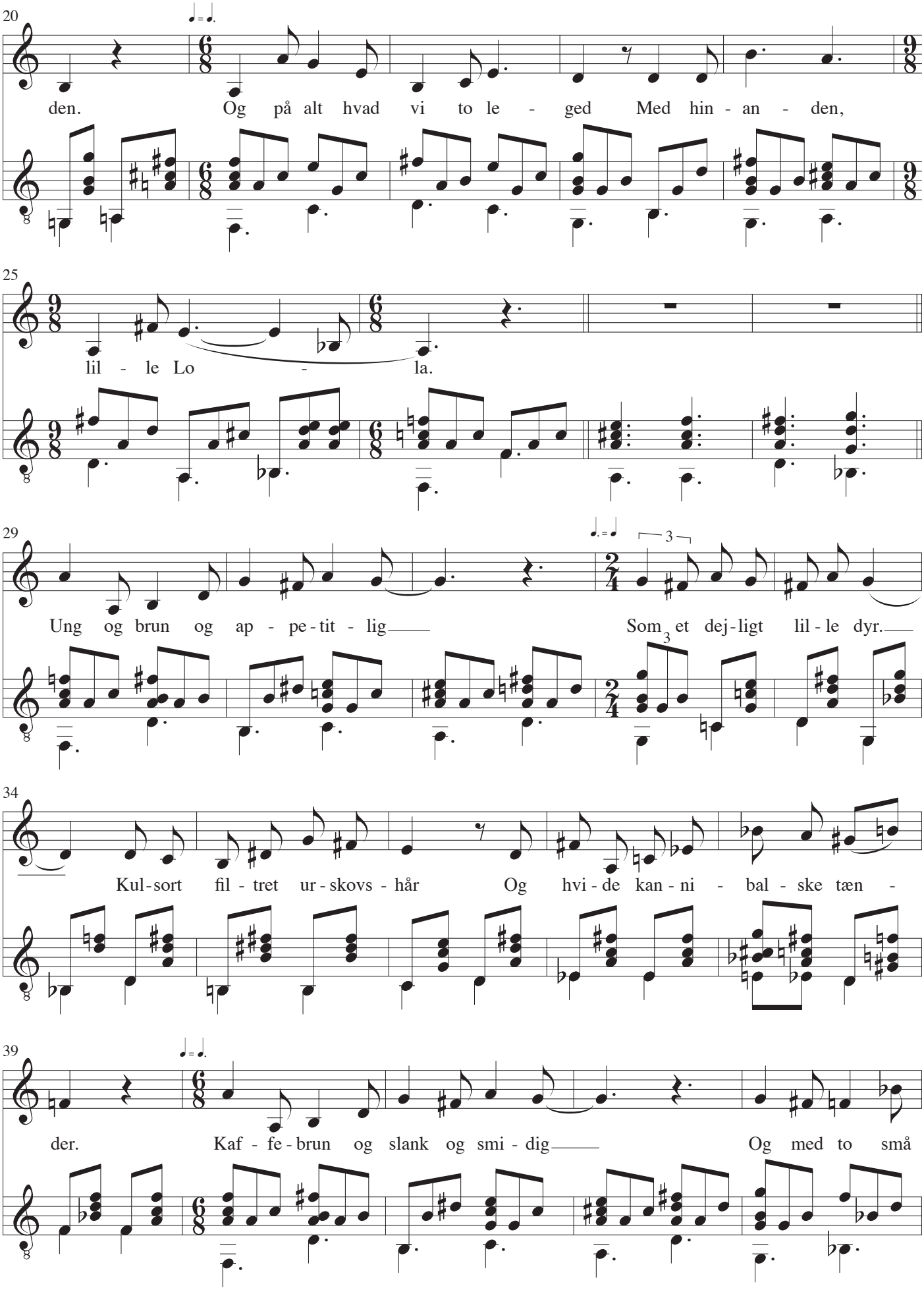
20
den. Og på alt hvad vi to le - ged Med hin - an - den,
25
lil - le Lo - la.
29
Ung og brun og ap - pe - tit - lig Som et dej - ligt lil - le dyr.
3
34
Kul - sort fil - tret ur - skovs - hår Og hvi - de kan - ni - bal - ske tæn -
39
der. Kaf - fe - brun og slank og smi - dig Og med to små

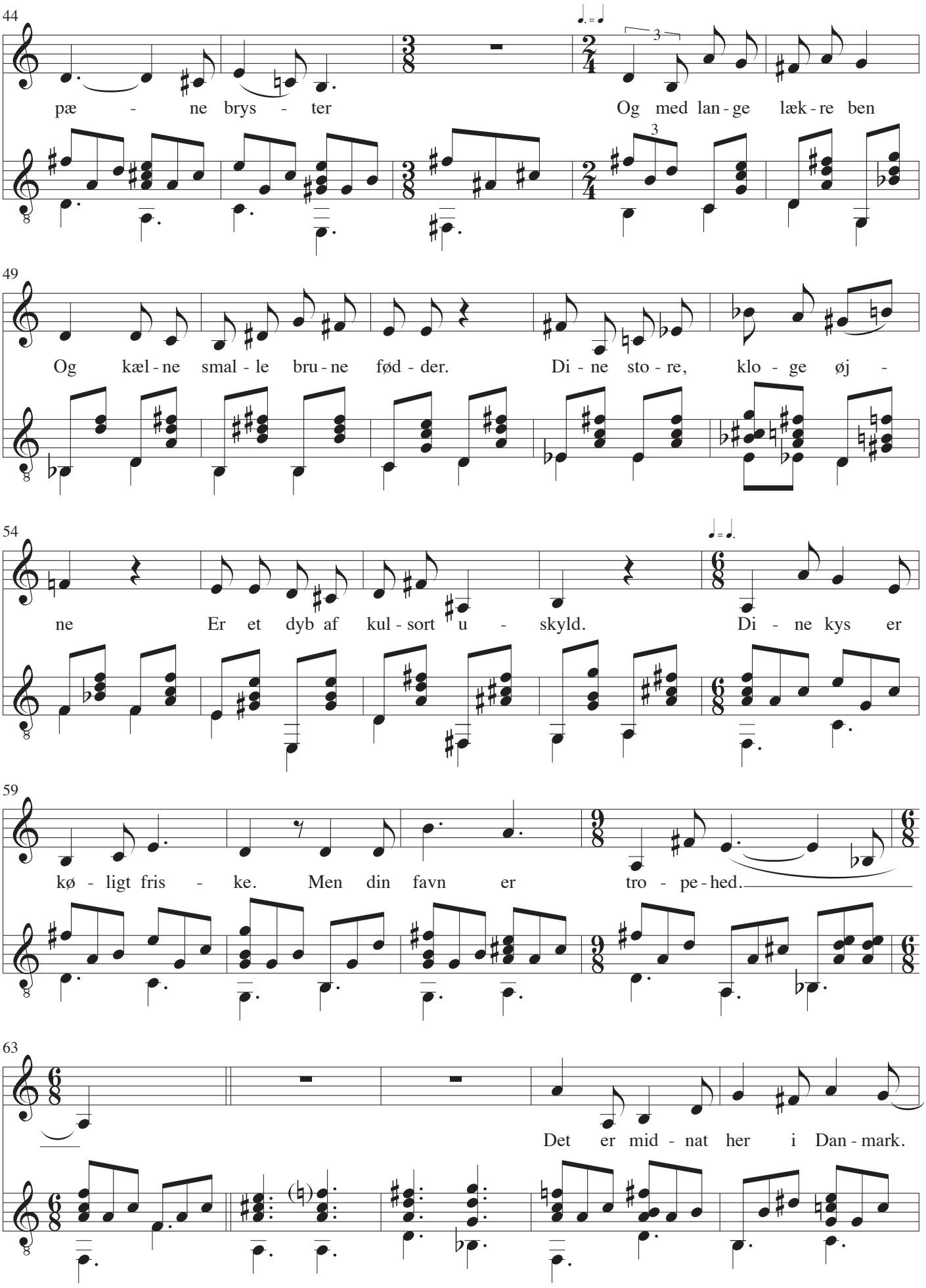
44
pæ - ne brys - ter
Og med lan - ge læk - re ben
49
Og kæl - ne smal - le bru - ne fød - der.
Di - ne sto - re, klo - ge øj -
54
ne Er et dyb af kul - sort u - skyld.
Di - ne kys er
59
kø - ligt fris - ke. Men din favn er tro - pe - hed.
63
Det er mid - nat her i Dan - mark.

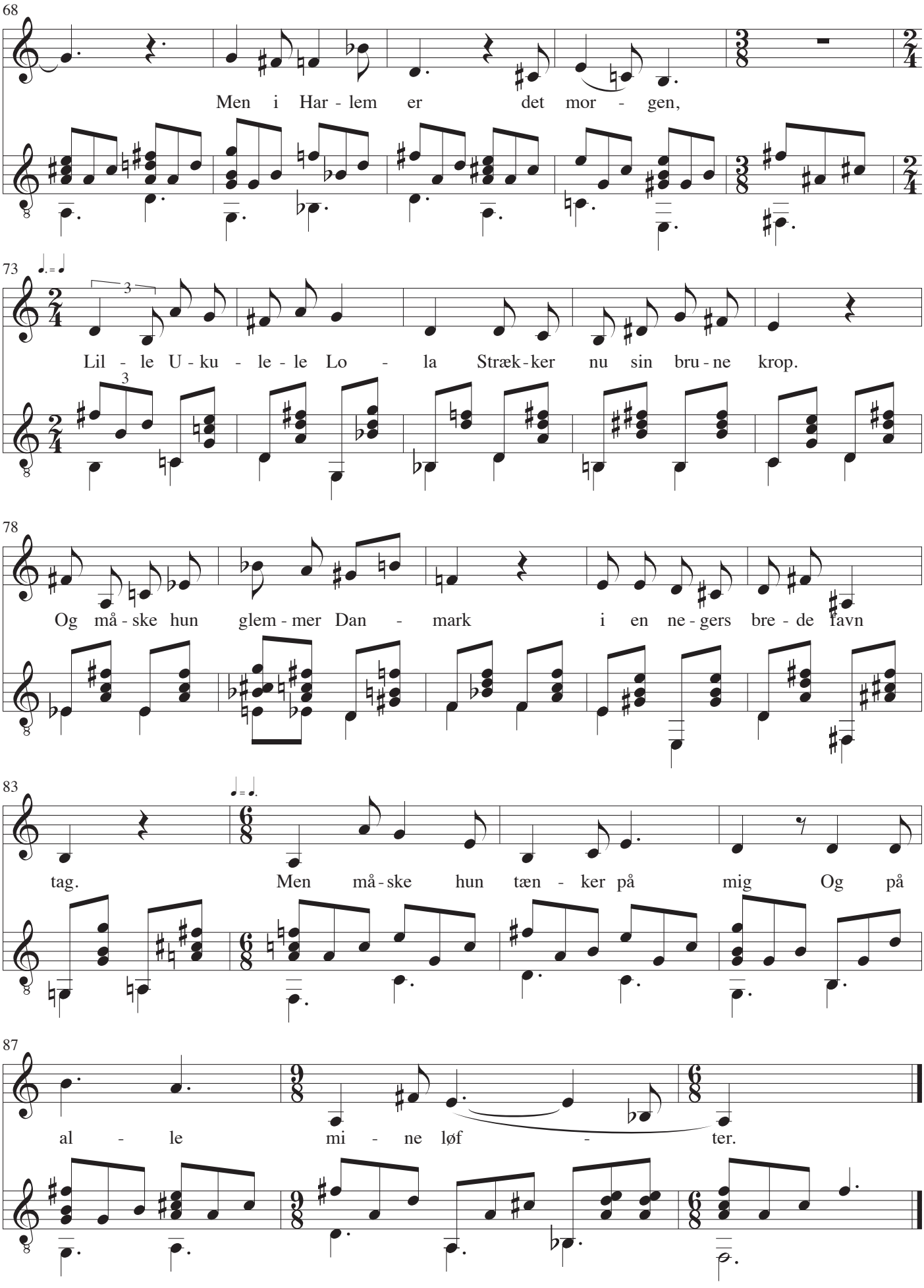
68
Men i Har - lem er det mor - gen,
73
Lil - le U - ku - le - le Lo - la Stræk - ker nu sin bru - ne krop.
78
Og må - ske hun glem - mer Dan - mark i en ne - gers bre - de favn
83
tag. Men må - ske hun tæn - ker på mig Og på
87
al - le mi - ne løf - ter.

Der sad en lille pige

Musik: John Jacobsen, 1987
Tekst: Jesper Møller-Andersen

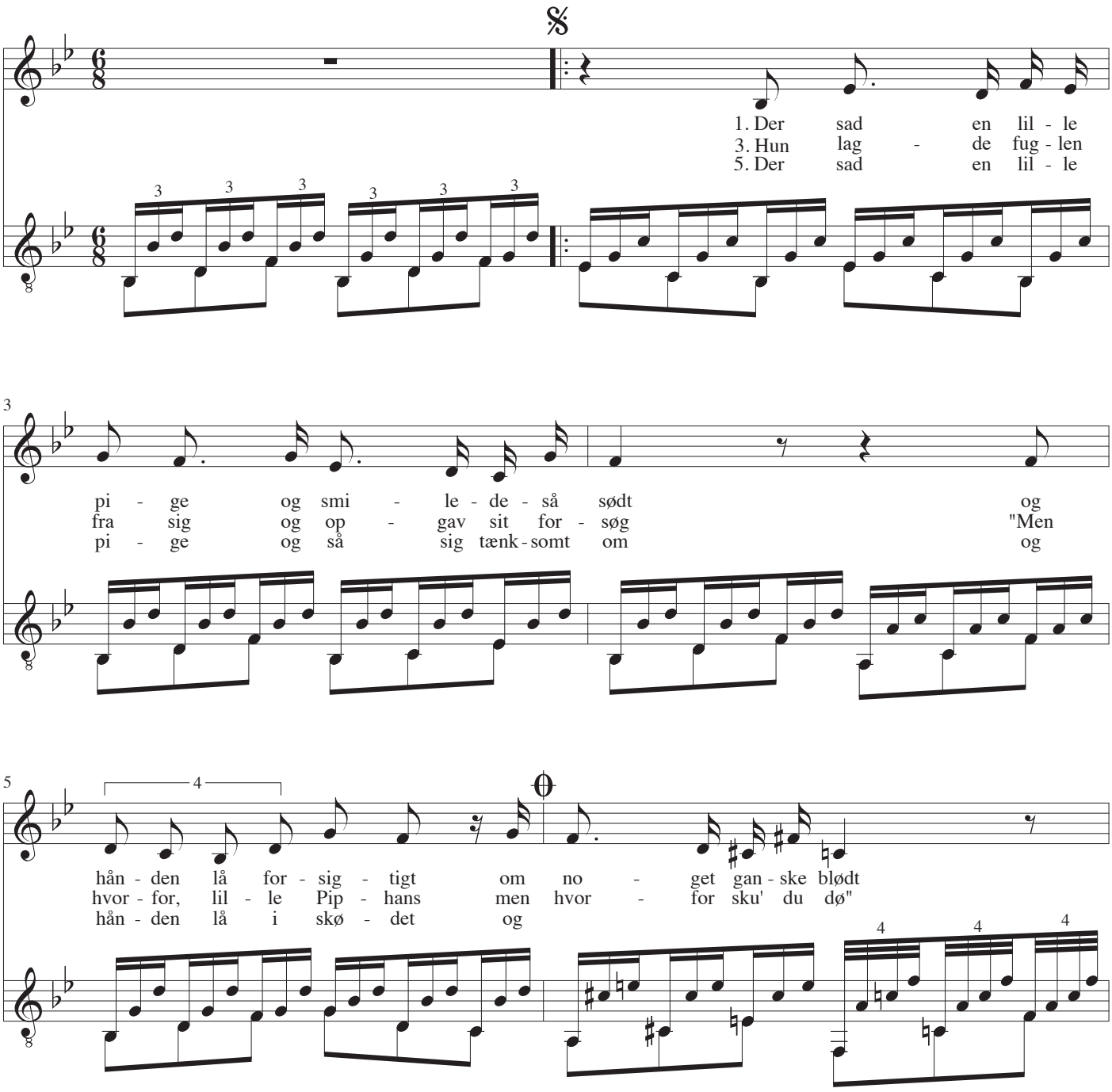

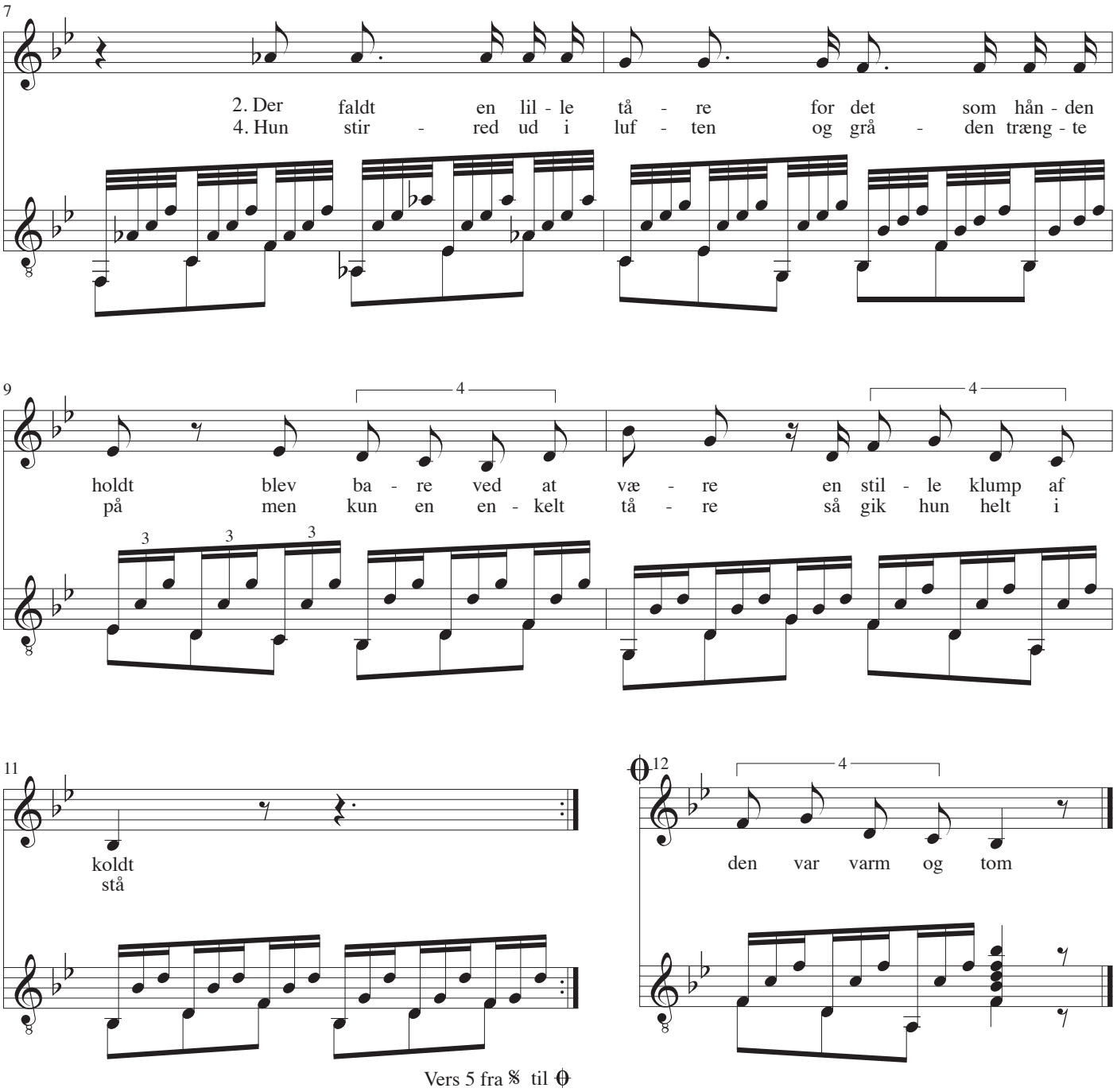

1.
Der sad en lille pige
og smilede så sødt
og hånden lå forsigtigt
om noget ganske blødt.

2.
Der faldt en lille tåre
for det som hånden holdt
blev bare ved at være
en stille klump af koldt.

3.
Hun lagde fuglen fra sig
og opgav sit forsøg
"Men hvorfor, lille Piphans
men hvorfor sku du dø".

4.
Hun stirred ud i luften
og gråden trængte på
men kun en enkelt tåre
så gik hun helt i stå

5.
Der sad en lille pige
og så sig tænksomt om
og hånden lå i skødet
og den var varm og tom.

Drøn på

Musik: John Jacobsen, 1987
Tekst: Jesper Møller-Andersen

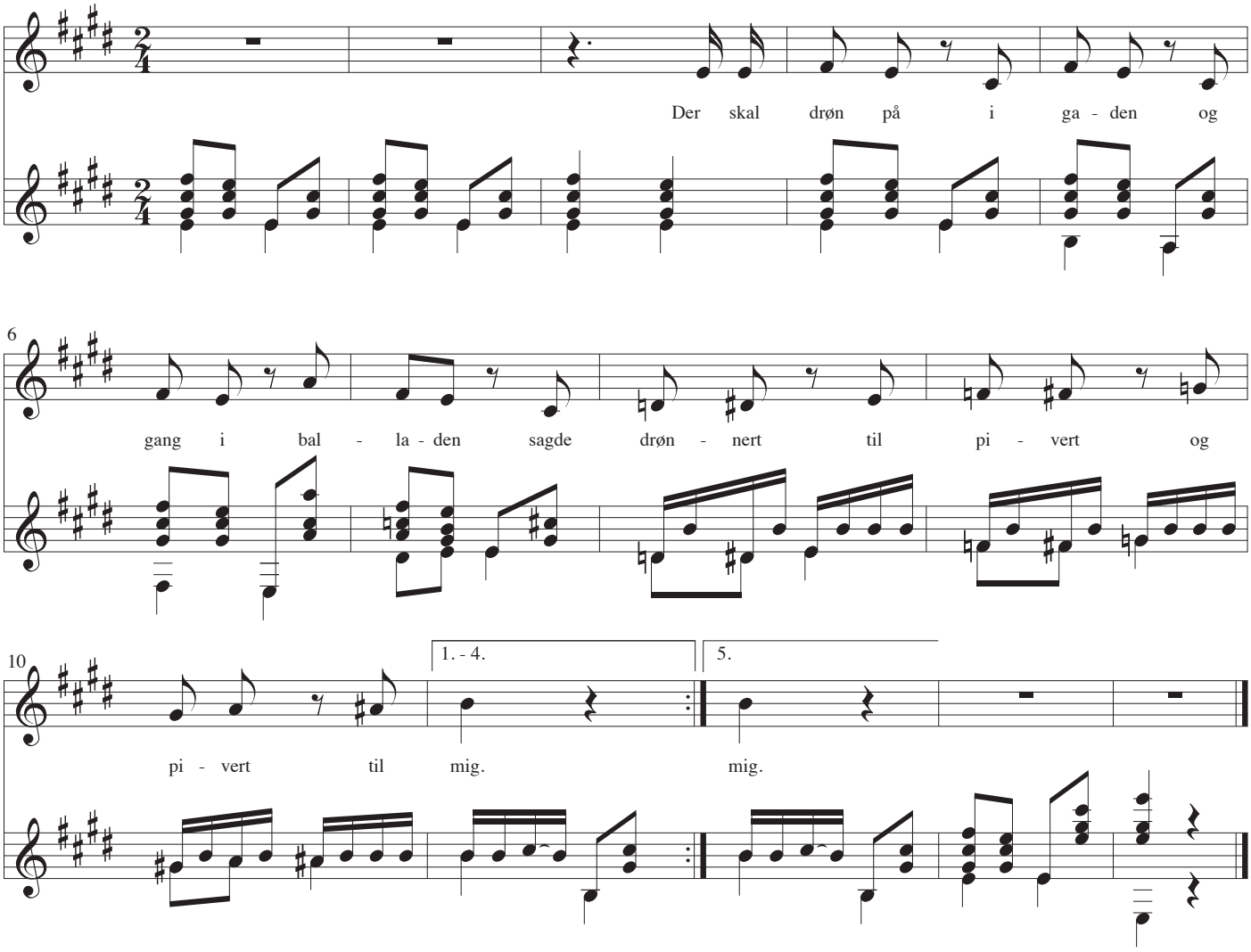

1.
Der skal drøn på i gaden
og gang i balladen
sagde Drønnert til Pivert
og Pivert til mig.

2.
Åh skån mig mit øre
hvor er I dog skøre
sagde Pivert til Drivert
og Drivert til mig.

3.
I tror I er sjove
men nu vil jeg sove
sagde Drivert til Drillert
og Drillert til mig.

4.
Vi driller forsigtigt
for søvn er jo vigtigt
sagde Drillert til Sovert
og Sovert til mig.

5.
Balladen går over
for Sovert han sover
sagde Drønnert til Sovert
og ungen til mig.

I det lyserøde hus

Musik: John Jacobsen, 1987
Tekst: Jesper Møller-Andersen

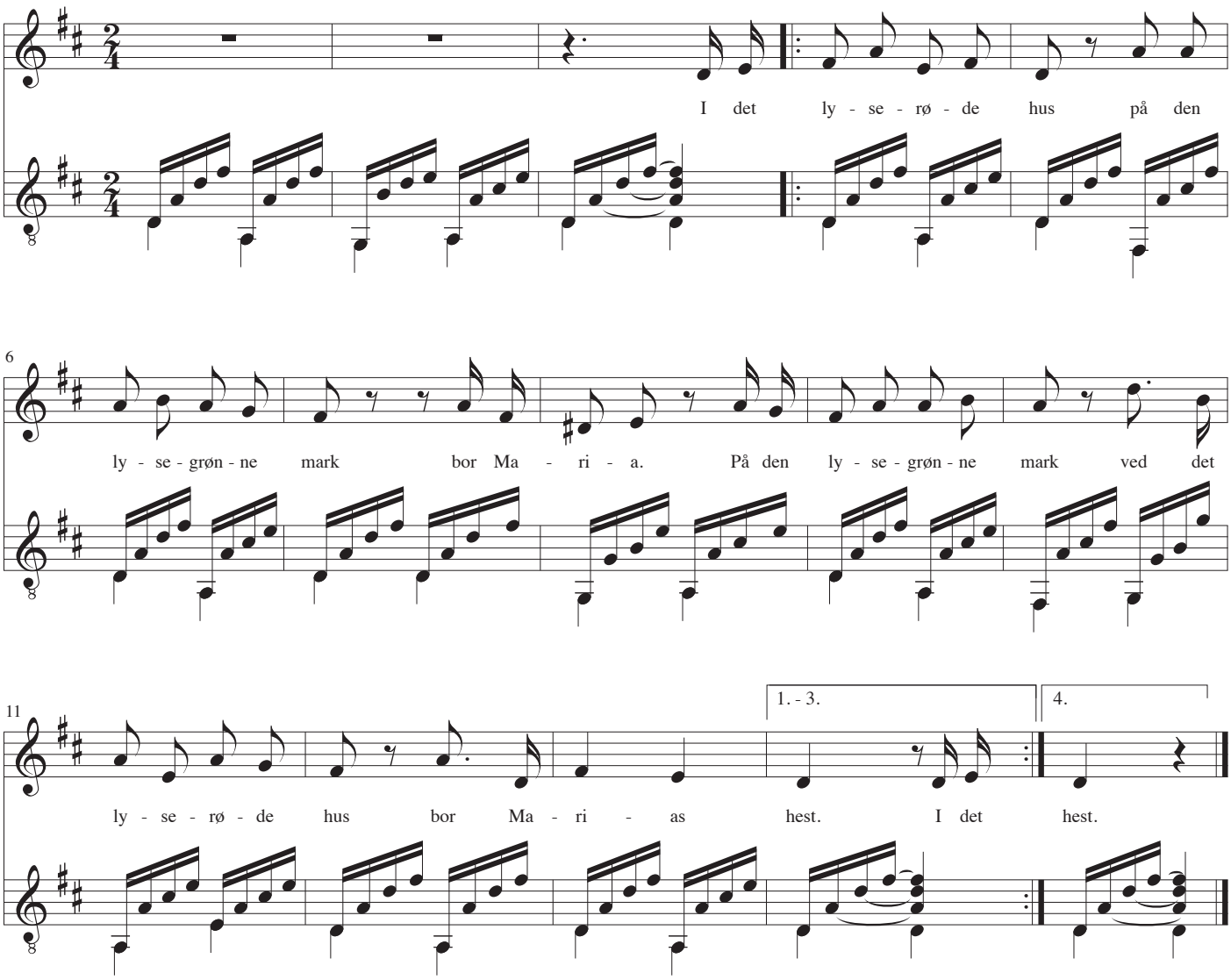

1.
I det lyserøde hus
på den lysegrønne mark
bor Maria.
På den lysegrønne mark
ved det lyserøde hus
bor Marias hest.

2.
I det lyserøde slot
bor Maria fint og godt
syns Maria.
Men den grønne mark er bedst
til Marias lille hest
syns Marias hest.

3.
Når de rider ud på sjov
er det bedste deres skov
syns Maria.
Men når så det bliver nat
syns de begge altså at
hjemme det er bedst.

4.
I det lyserøde hus
på den lysegrønne mark
bor Maria.
På den lysegrønne mark
ved det lyserøde hus
bor Marias hest.

Månederne

Musik: John Jacobsen, 1987
Tekst: Jesper Møller-Andersen

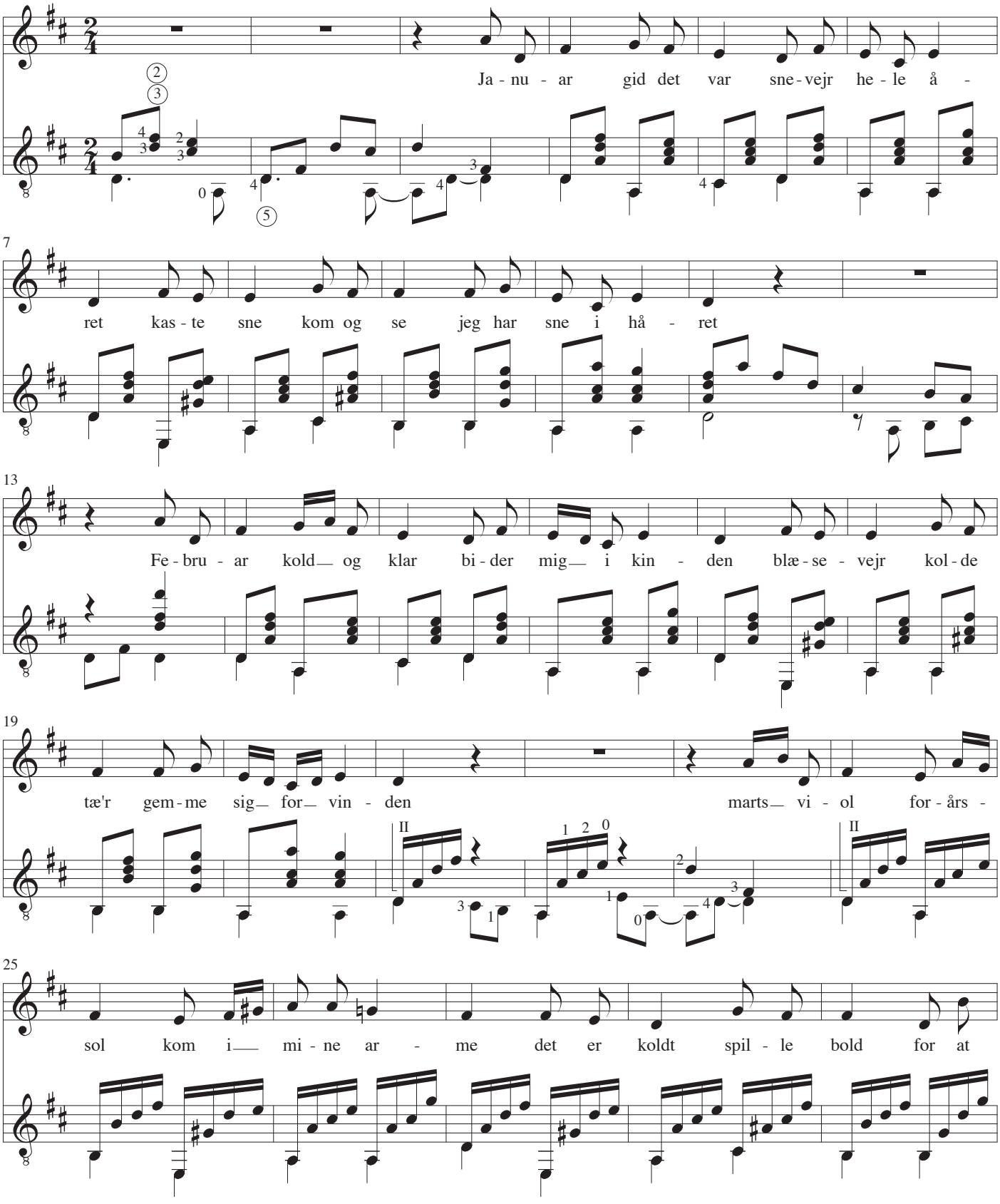

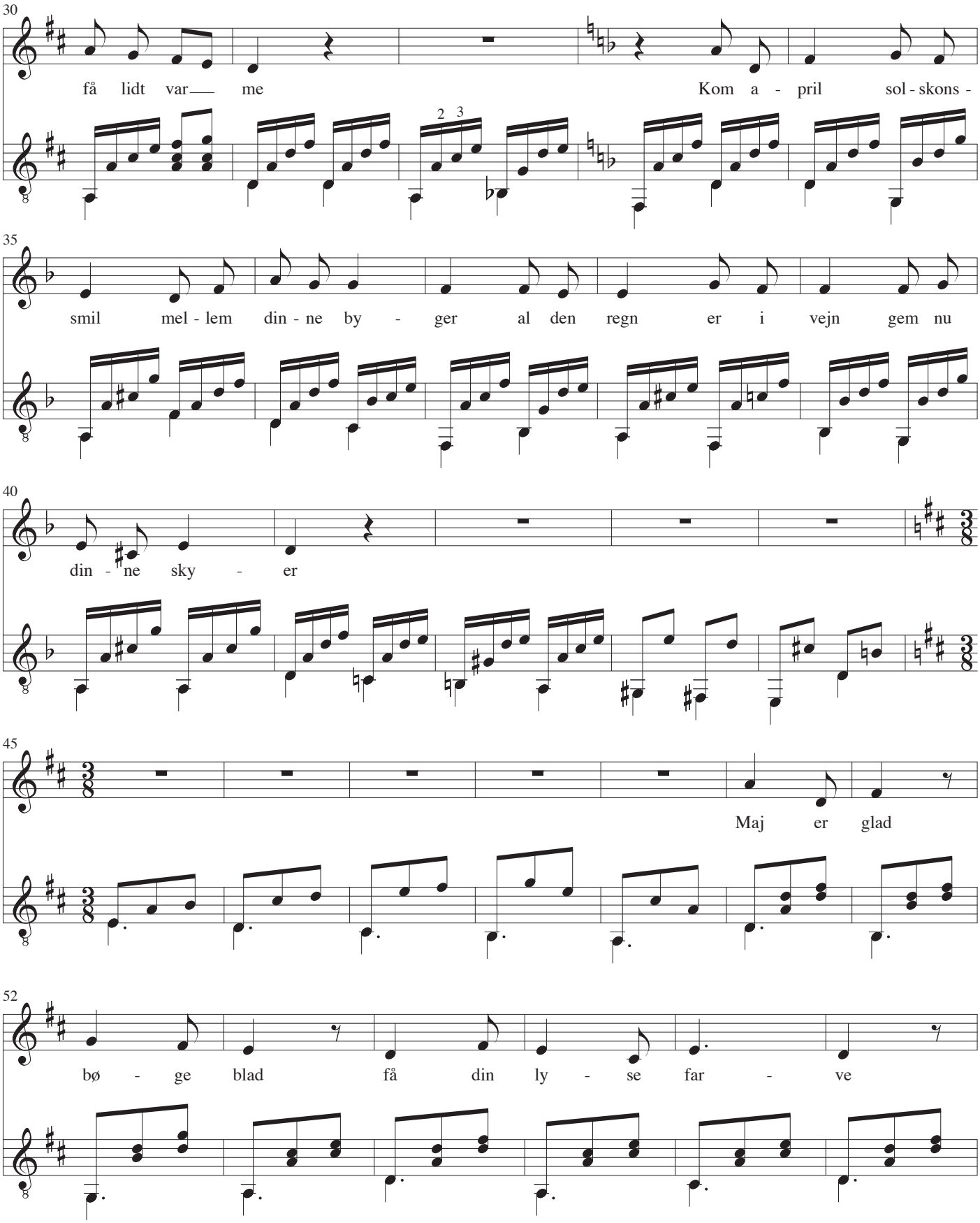
30
få lidt var — me
Kom a - pril sol - skons -
35
smil mel - lem din - ne by - ger al den regn er i vejn gem nu
40
din - ne sky - er
45
Maj er glad
52
bø - ge blad få din ly - se far - ve

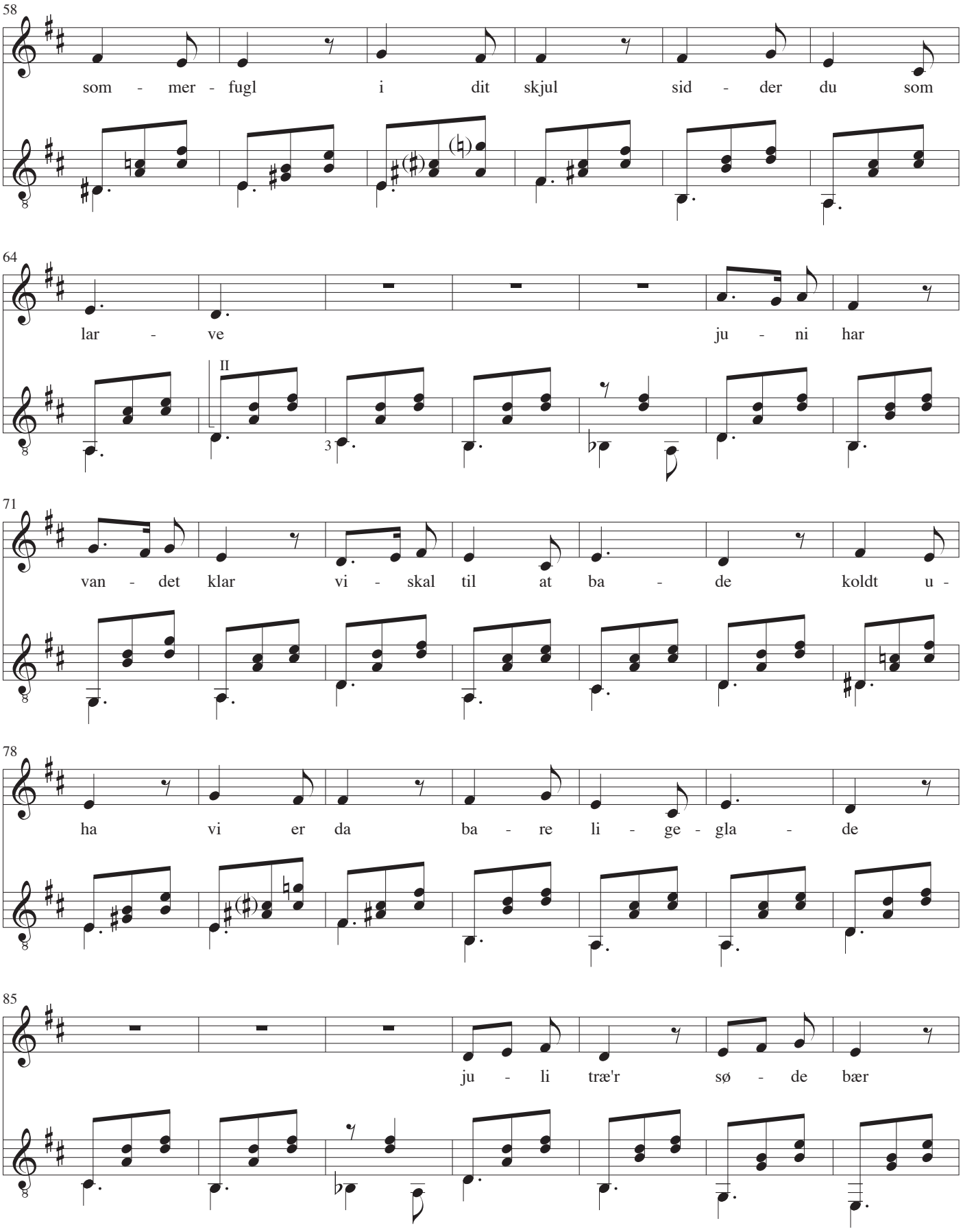
58
som - mer - fugl i dit skjul sid - der du som
64
lar - ve ju - ni har
II
3
71
van - det klar vi - skal til at ba - de koldt u -
78
ha vi er da ba - re li - ge - gla - de
85
ju - li træ'r sø - de bær

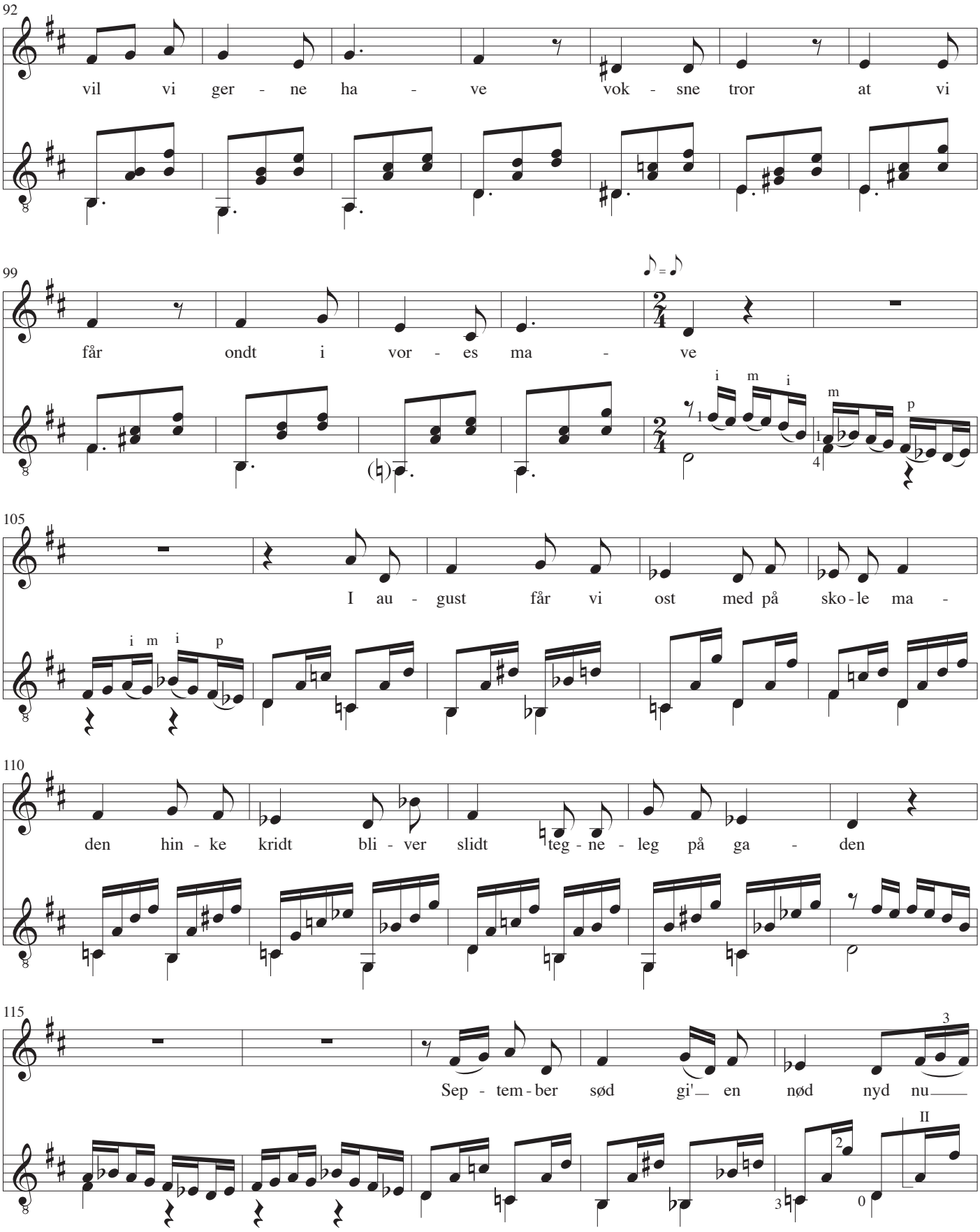
92
vil vi ger - ne ha - ve vok - sne tror at vi
99
får ondt i vor - es ma - ve
105
I au - gust får vi ost med på sko - le ma -
110
den hin - ke kridt bli - ver slidt teg - ne - leg på ga - den
115
Sep - tem - ber sød gi'_ en nød nyd nu_

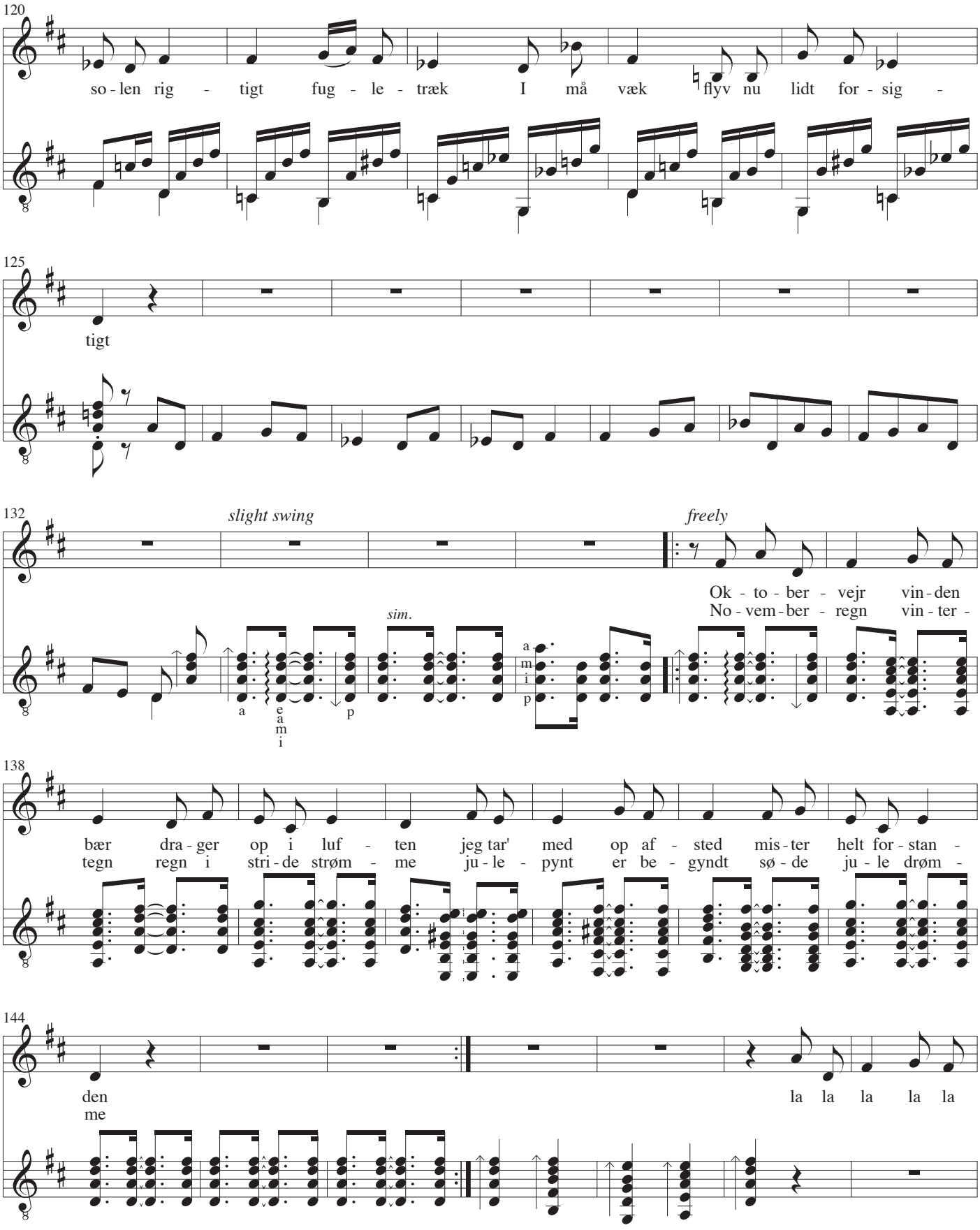
120
so - len rig - tigt fug - le - træk I må væk flyv nu lidt for - sig -
125
tigt
132
slight swing
freely
Ok - to - ber - vejr vin - den
No - vem - ber - regn vin - ter -
sim.
a
e
a
m
i
p
a
m
i
p
138
bær dra - ger op i luf - ten jeg tar' med op af - sted mis - ter helt for - stan -
tegn regn i stri - de strøm - me ju - le - pynt er be - gyndt sø - de ju - le drøm -
144
den
me
la la la la la

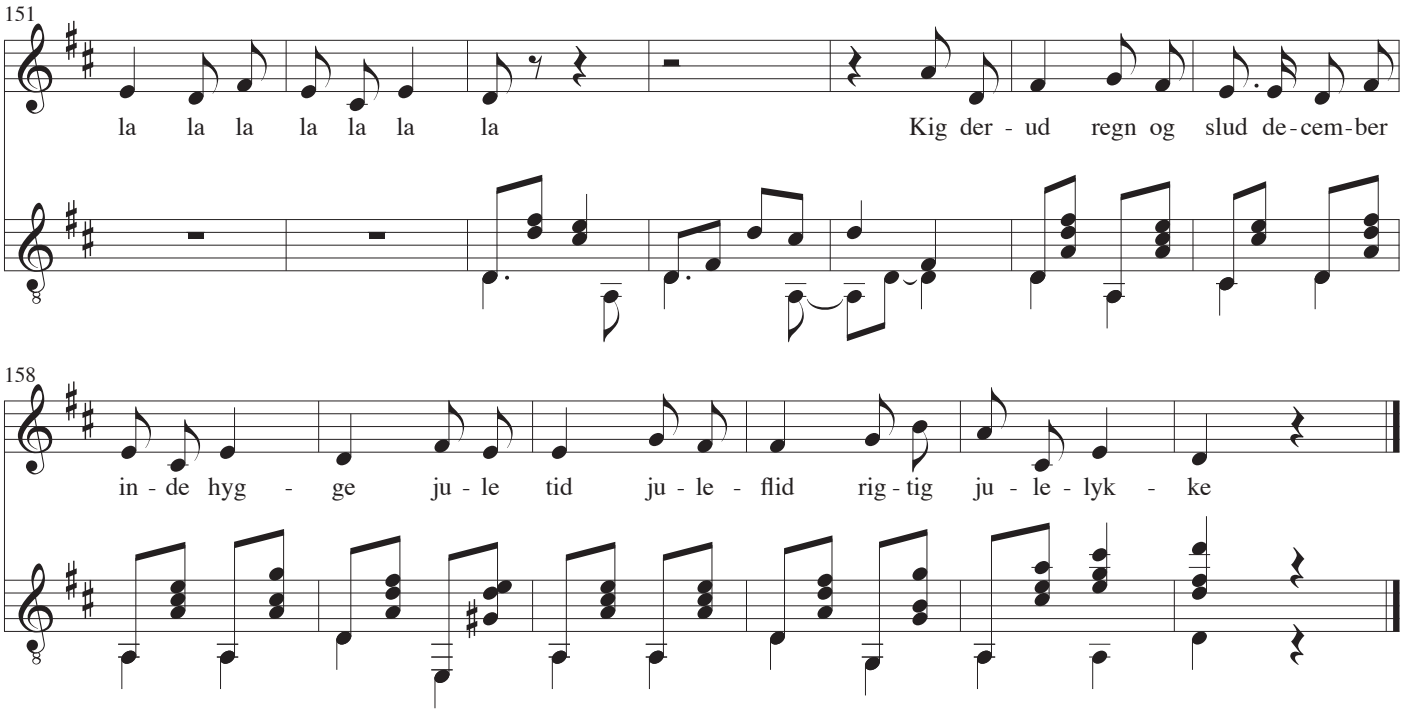

1.
Januar
gid det var
snevejr hele året.
Kaste sne
kom og se
jeg har sne i håret.

2.
Februar
kold og klar
bider mig i kinden.
Blæsevejr
kolde tæer
gemme sig for vinden.

3.
Martsviol
forårssol
kom i mine arme.
Det er koldt
spille bold
for at få lidt varme.

4.
Kom april
solskinssmil
mellem dine byger.
al den regn
er i vejn
gem nu dine skyer.

5.
Maj er glad
bøgeblad
få din lyse farve.
Sommerfugl
i dit skjul
sidder du som larve.

6.
Juni har
vandet klar
vi skal til at bade.
Koldt uha
vi er da
bare ligeglade.

7.
Julitræer
søde bær
vil vi gerne have.
Voksne tror
at vi får
ondt i vores mave.

8.
I august
får vi ost
med på skolemaden.
Hinkekridt
bliver slidt
tegneleg på gaden.

9.
September sød
gi en nød
nyd nu solen rigtigt.
Fugletræk
I må væk
flyv nu lidt forsigtigt.

10.
Oktobervejr
vinden bær
drager op i luften.
Jeg tar med
op af sted
mister helt fornuften.

11.
Novemberregn
vintertegn
regn i stride strømme.
Julepynt
er begyndt
søde juledrømme.

12.
Kig derud
regn og slud
december-inde-hygge.
Juletid
juleflid
rigtig julelykke.

Månen

Musik: John Jacobsen, 1987
Tekst: Jesper Møller-Andersen

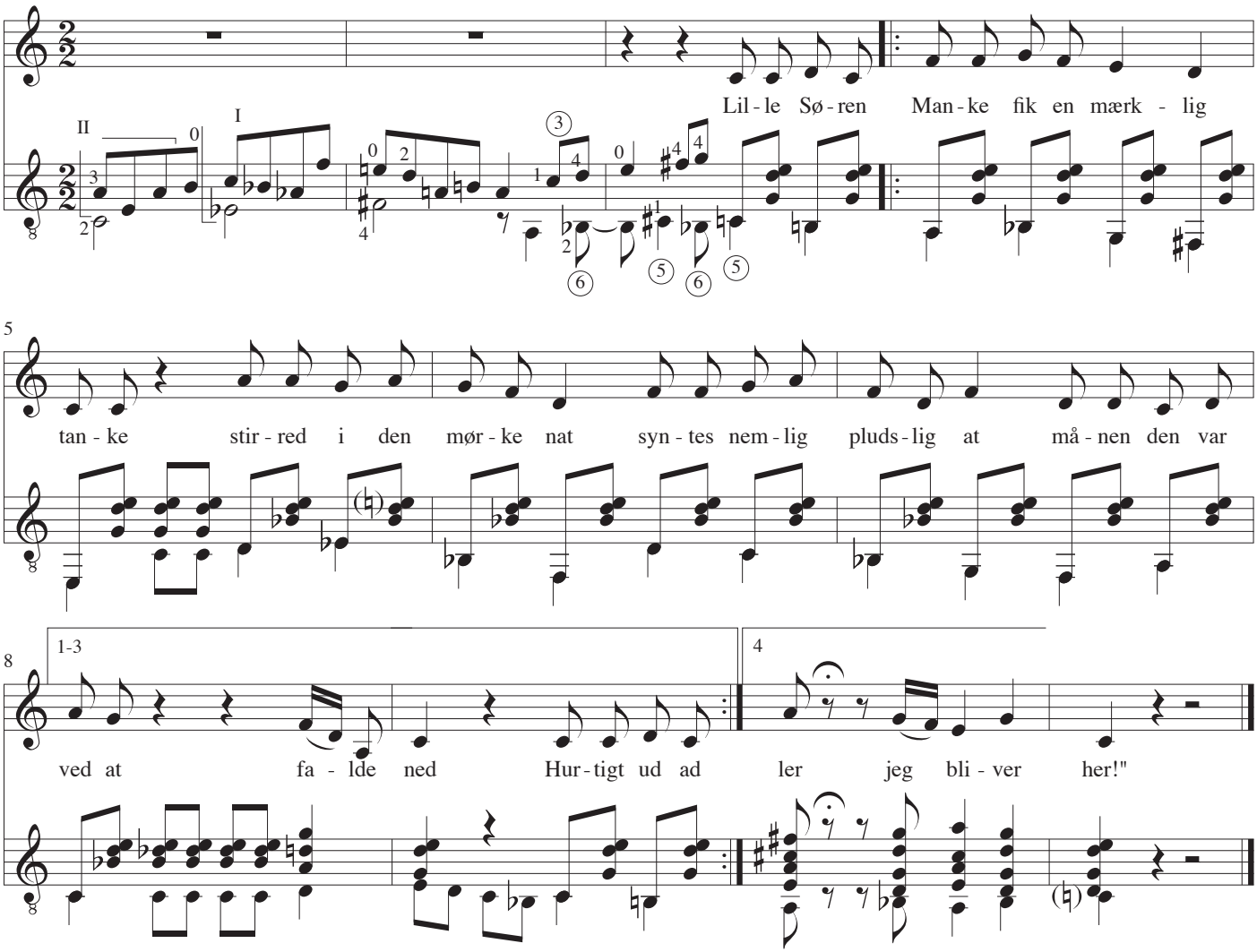

1.
Lille Søren Manke
fik en mærk'lig tanke
stirred' i den mørke nat
syntes nemlig pluds'lig at
månen den var ved
at falde ned.

2.
Hurtigt ud ad døren
tænkte lille Søren
fange månen i min hat
det går nemlig ikke at
månen den er ved
at falde ned.

3.
Løb af alle kræfter
månen fulgte efter
hvergang Søren tog et skridt
flyttede han månen lidt
"måne du er fin,
- og altså min!"

4.
Søren står i natten
venter pænt med hatten
"Fald du bare ned til mig
jeg skal passe godt på dig!"
Månen bare ler:
"Jeg bliver her!"

Prindsessen i Umbababa

Musik: John Jacobsen, 1987
Tekst: Jesper Møller-Andersen

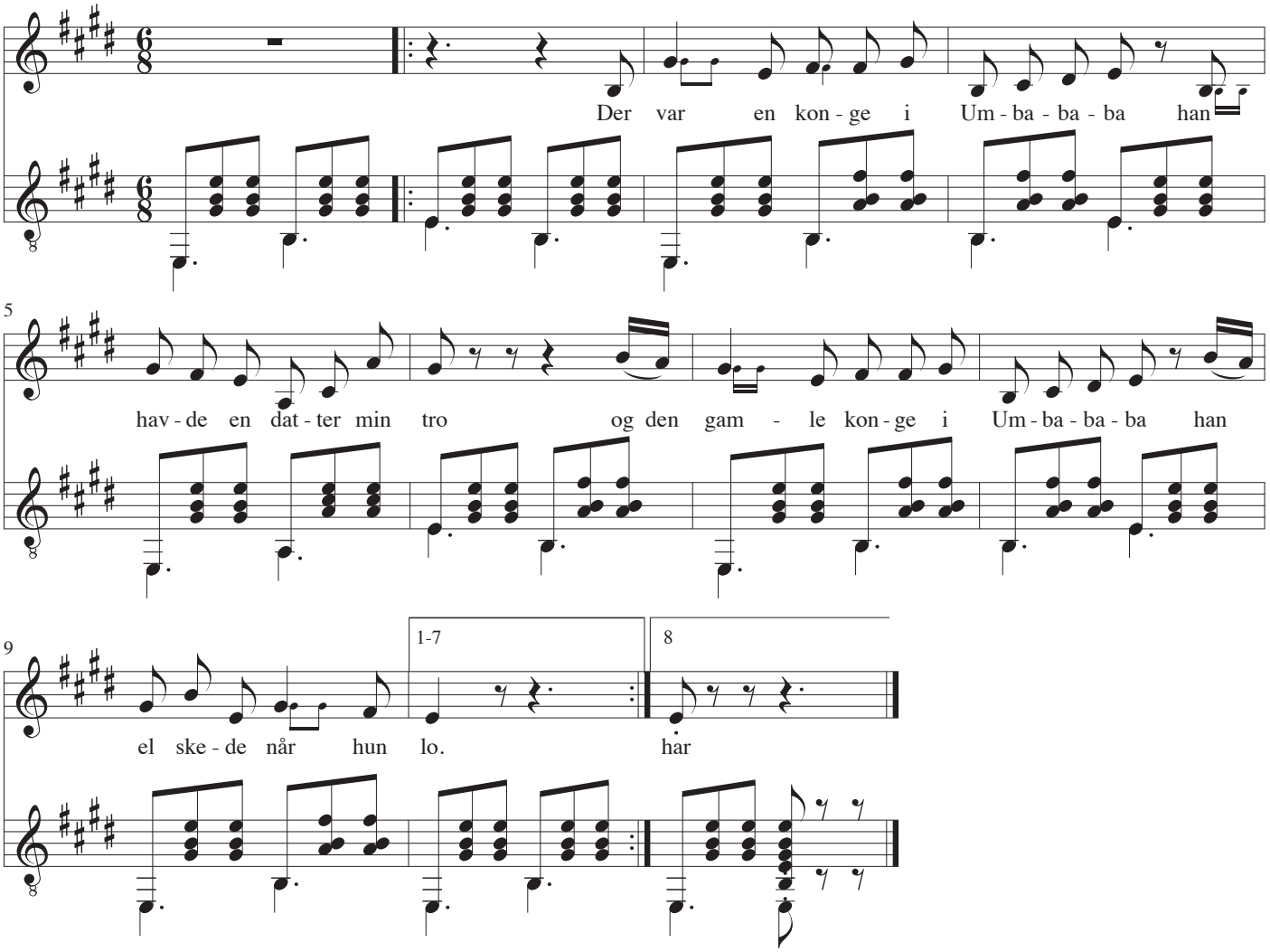

1.
Der var en konge i Umbababa
han havde en datter min tro
og den gamle konge i Umbababa
han elskede når hun lo.

2
Den lille prindsesse i Umbababa
var rigtig en spirrevit
så den lille prindsesse i Umbababa
hun lo og hun lo meget tit

3
Så var det en dag i Umbababa
at prindsessen holdt op med at le
og den gamle konge i Umbababa
blev frygtelig ked af det

4
Så der blev sendt bud i Umbababa
at alle kvinder og mænd
sku lave lidt sjov i Umbababa
så hun kunne le igen

5
Og alle prøved i Umbababa
at lave en masse sjov
men alt det halløj i Umbababa
fik kun gjort prindsessen flov

6
Så gik de en tur i Umbababa
prindsessen og hendes far
den gamle konge i Umbababa
han spurgte om, hvad det var

7
Den lille prindsesse i Umbababa
hun sagde hun vistnok var
lidt træt af at være umbabanar
og savned en rigtig far

8
Den gamle konge i Umbababa
fik travlt med at være far
nu ler de sammen i Umbababa
og har det så godt som de har

Sadu Sundarsing

Musik: John Jacobsen, 1987
Tekst: Jesper Møller-Andersen

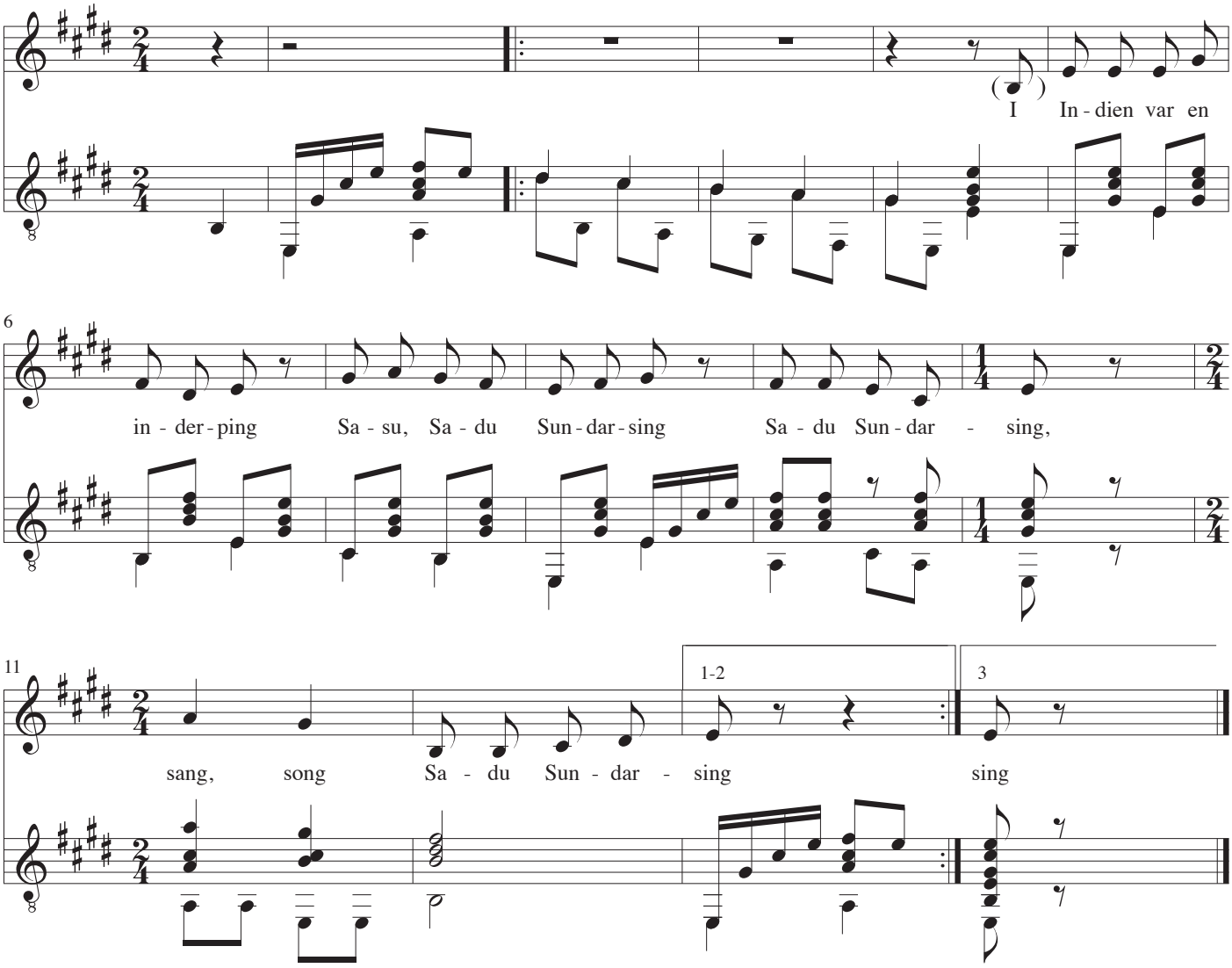

1.
I Indien var en inderping
Sadu, Sadu Sundersing
Sadu Sundersing, sang, song
Sadu Sundersing

2
Sadu vidste alle ting
Sadu, Sadu Sundarsing
Sadu Sundarsing, sang, sonf
Sadu Sundarsing

3
Og det var bare pingeling
Sadu, Sadu Sundarsing
Sadu Sundarsing, sang, sonf
Sadu Sundarsing

Børn og voksne i kærlig krans

Fra filmen "Nøddebo Præstegård", 1934

Musik: J.P.E. Hartmann
Tekst: Elith Reumert
Guitar: John Jacobsen, 1985

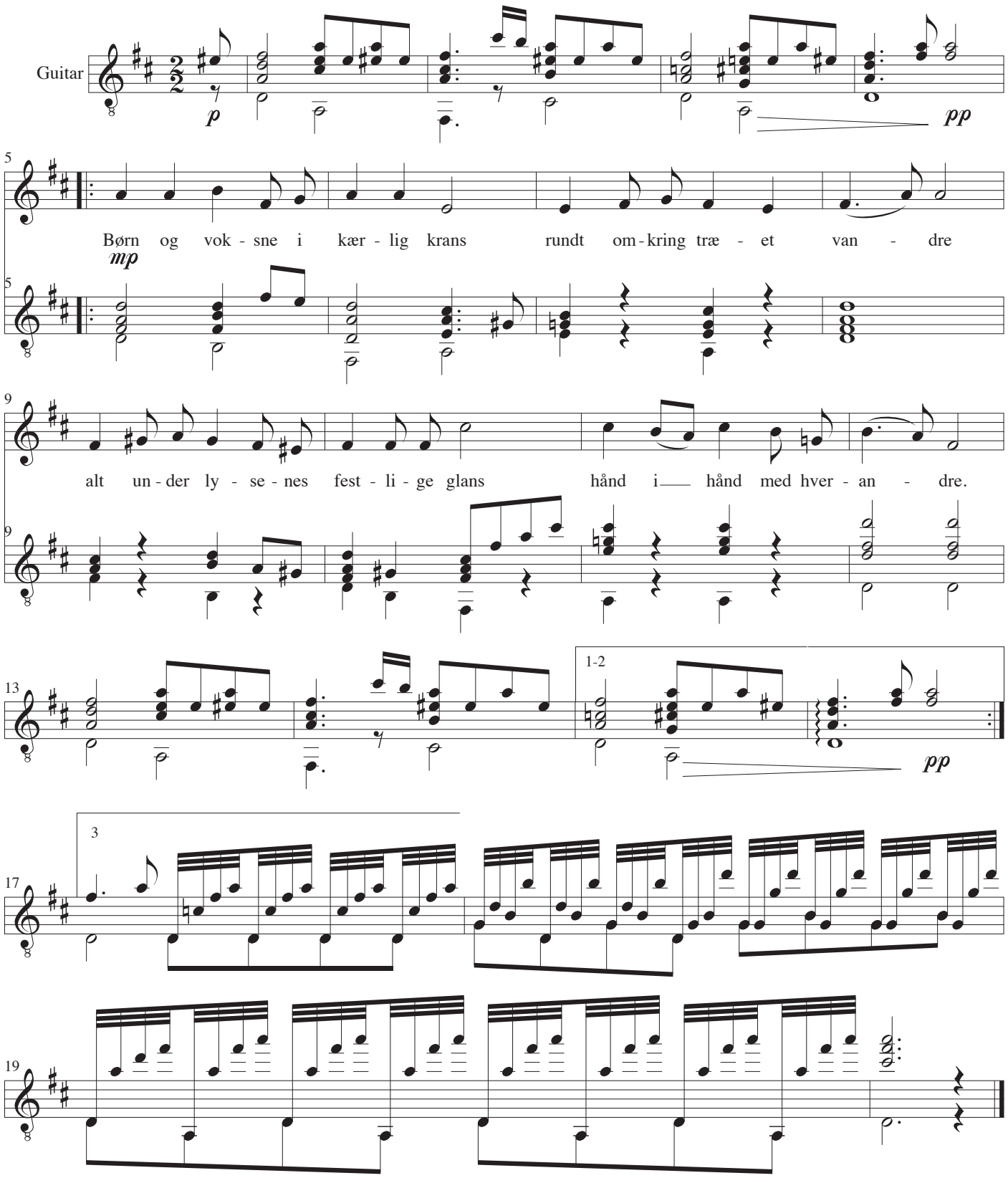

Børn og voksne i kærlig krans

1
Børn og voksne i kærlig krans
rundt omkring træet vandre
alt under lysenes festlige glans
hånd i hånd med hverandre.

2
Ak! om vi kunne føre enhver,
som er forladt og ene,
ind under lysenes rigdom her
under de grønklædte grene.

3
Ak! om vi kunne med barnetro
fylde de hjerter, som græde!
så at de følte barnefro
julens velsignede glæde...

Dejlig er den himmel blå

Musik: Ukendt
Tekst: N.F.S. Grundtvig
Guitar: John Jacobsen, 1985

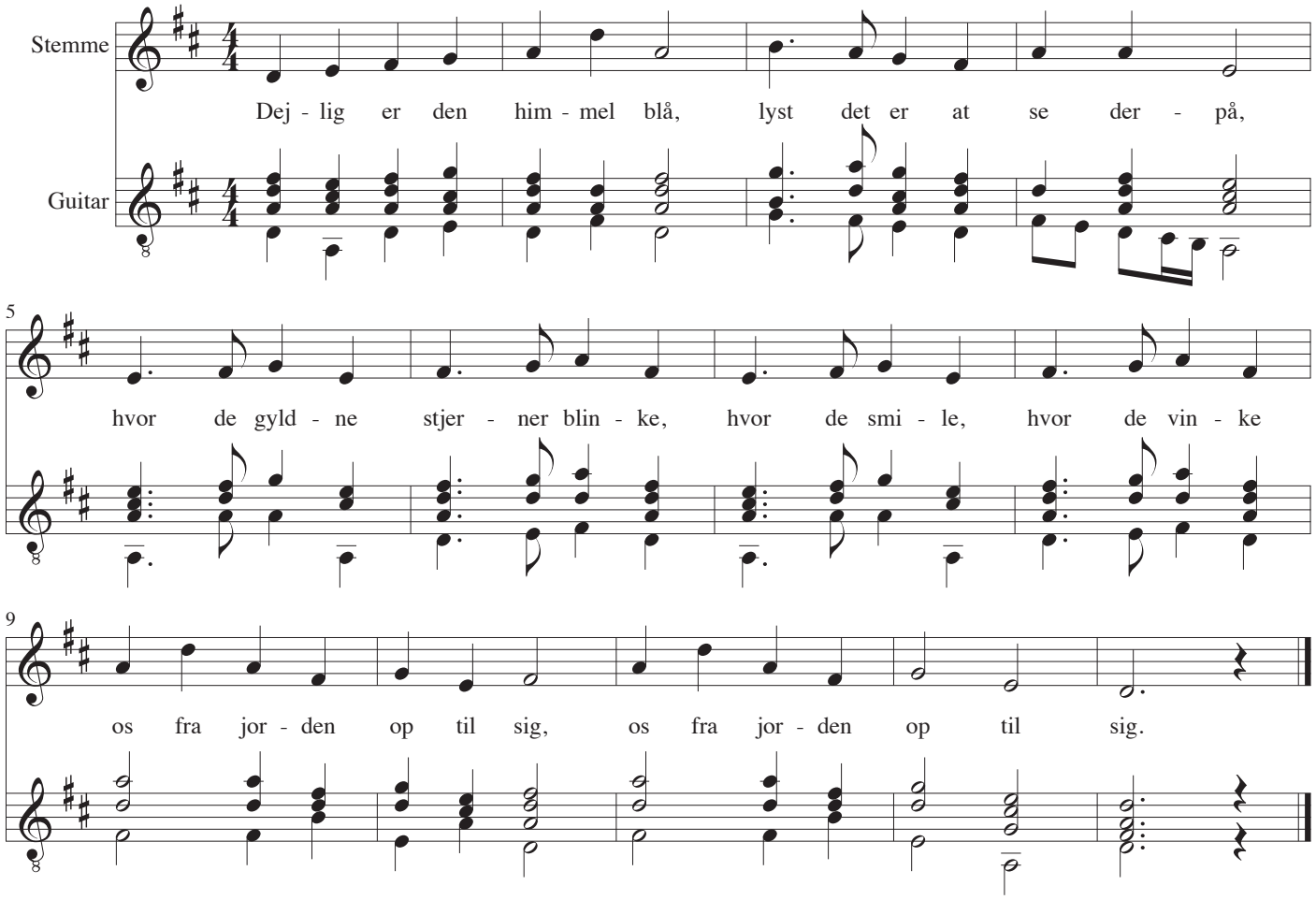

1
Dejlig er den himmel blå,
lyst det er at se derpå,
hvor de gyldne stjerner blinke,
hvor de smile, hvor de vinke
os fra jorden op til sig,
os fra jorden op til sig.

2
Det var midt i julenat,
hver en stjerne glimted mat,
men med ét der blev at skue
én så klar på himlens bue
som en lille stjernesol,
som en lille stjernesol.

3
Når den stjerne lys og blid
sig lod se ved midnatstid,
var det sagn fra gamle dage,
at en konge uden mage
skulle fødes på vor jord,
skulle fødes på vor jord.

4
Vise mænd fra østerland
drog i verden ud på stand
for den konge at oplede,
for den konge at tilbede,
som var født i samme stund,
som var født i samme stund.

5
De ham fandt i Davids hjem,
de ham fandt i Betlehem,
uden spir og kongetrone,
der kun sad en fattig kone,
vugged barnet i sit skød,
vugged barnet i sit skød.

6
Stjernen ledte vise mænd
til vor Herre Kristus hen;
vi har og en ledestjerne,
og når vi den følger gerne,
kommer vi til Jesus Krist,
kommer vi til Jesus Krist.

7
Denne stjerne lys og mild,
som kan aldrig lede vild,
er hans guddoms-ord det klare,
som han os lod åbenbare
til at lyse for vor fod,
til at lyse for vor fod.

Den yndigste rose er funden

Musik: Ukendt (Klug?)
Tekst: H. A. Brorson
Guitar: John Jacobsen, 1985

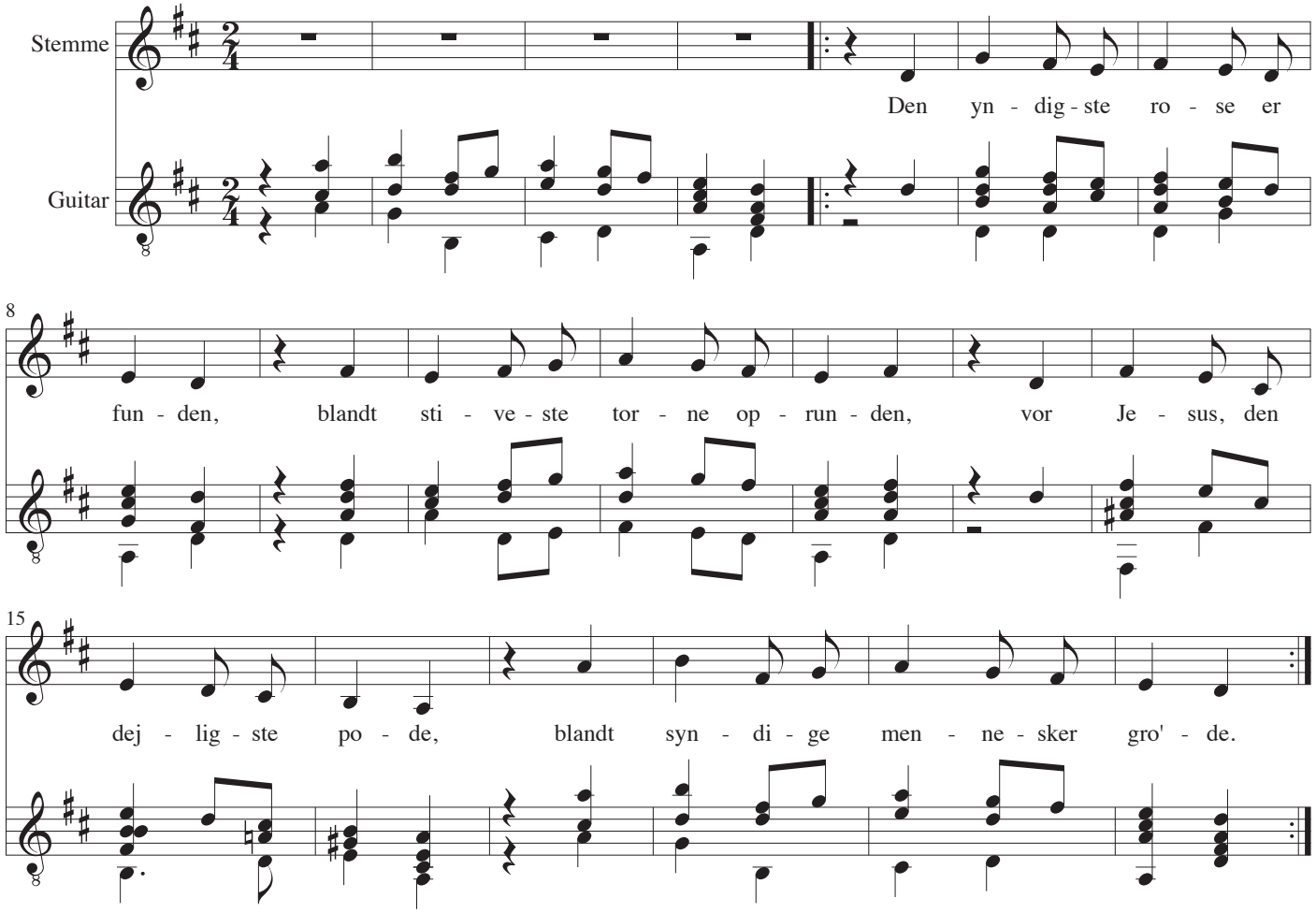

1
Den yndigste rose er funden,
blandt stiveste torne oprunden,
vor Jesus, den dejligste pode,
blandt syndige mennesker gro'de.

2
Alt siden vi tabte den ære,
Guds billedes frugter at bære,
var verden forvildet og øde,
vi alle i synden bortdøde.

3
Da lod Gud en rose opskyde
og sæden omsider frembryde,
at rense og ganske forsøde
vor slægts den fordærvede grøde.

4
Al verden nu burde sig fryde,
med salmer mangfoldig udbryde,
men mangen har aldrig fornummen,
at rosen i verden er kommen.

5
Forhærdede tidsel-gemytter,
Så stive som torne og støtter,
hvi holde I eder så ranke
i stoltheds fordærvede tanke.

6
Ak, søger de ydmyge steder,
i støvet for frelseren græder,
så få I vor Jesus i tale,
thi roserne vokse i dale.

7
Min Jesus, du altid skal være
mit smykke, min rose og ære,
de giftige lyster du døder
og korset så liflig forsøder.

8
Lad verden mig alting betage,
lad tornene rive og nage,
lad hjertet kun dåne og briste,
min rose jeg aldrig vil miste.

Der bor en lille nissemand

Musik: Ukendt
Tekst: Ukendt
Guitar: John Jacobsen, 1985

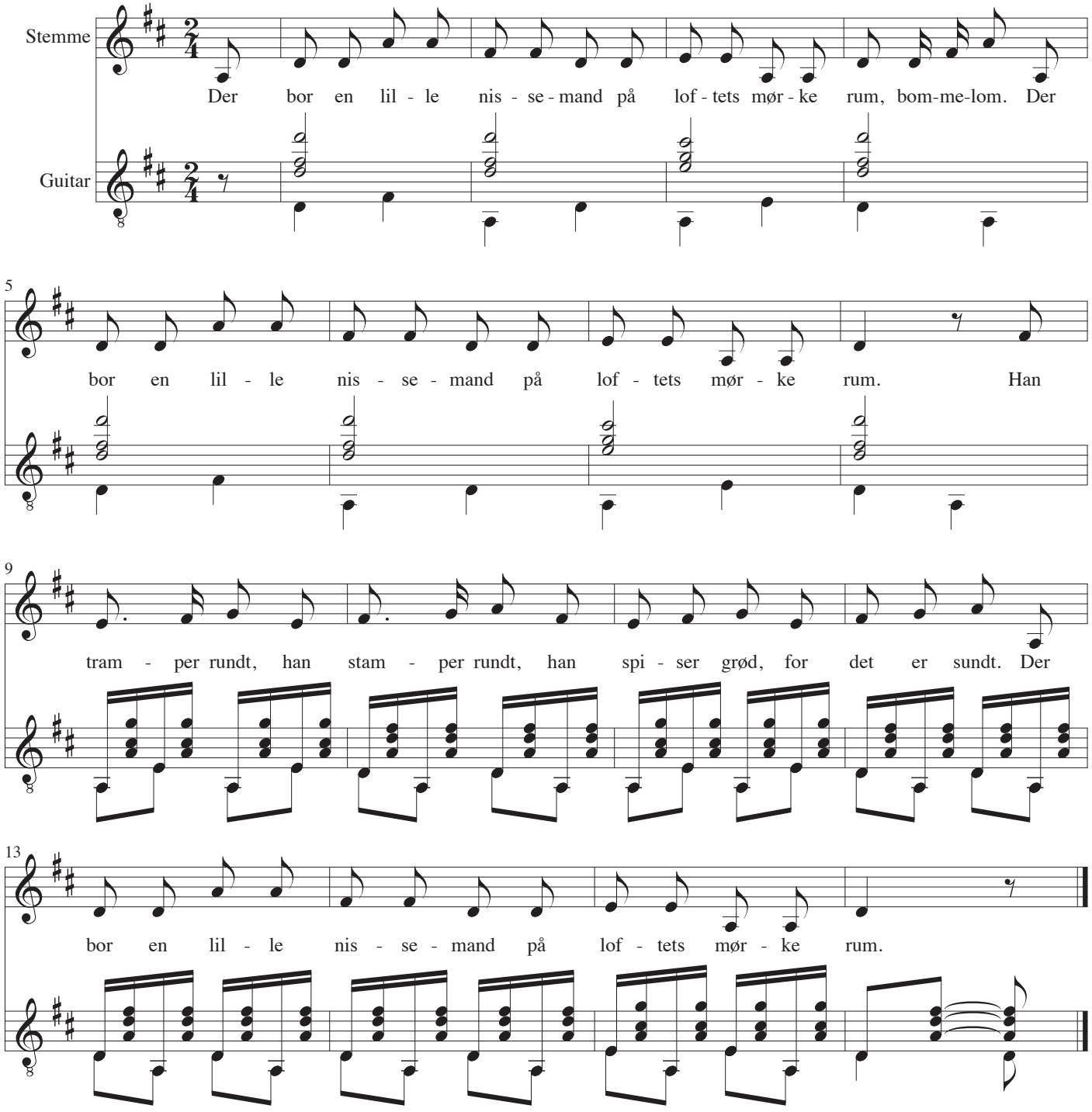

Der bor en lille nissemand på loftets mørke rum,
bommelom.
Der bor en lille nissemand på loftets mørke rum.
Han tramper rundt, han stamper rundt,
han spiser grød, for det er sundt.
Der bor en lille nissemand på loftets mørke rum.

En lille nisse fra Amerika

Musik: Ukendt
Tekst: Ukendt
Guitar: John Jacobsen, 1985

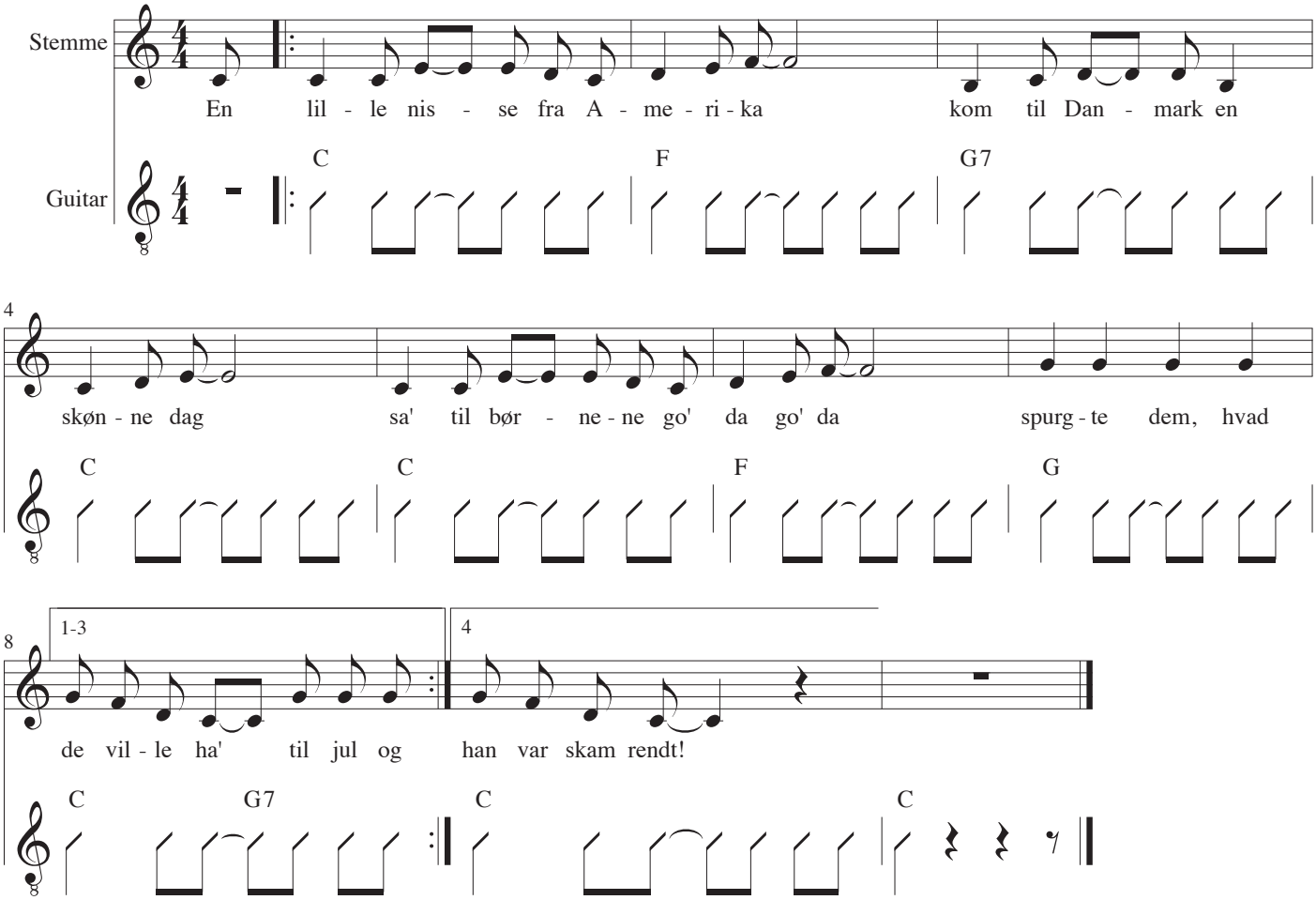

1
En lille nisse fra Amerika
kom til Danmark en skønne dag
sa' til børnene go' da go' da
spurgte dem, hvad de ville ha'
til jul og

2
En sa' en hammer, en kat og en fil
en sa' en cykel, et skib og en bil
det skal I få, sa' nissen, hvis I vil
hjælpe mig med at få det hertil
til Danmark

3
Så gik de hen til en telefon
ringed' til julemanden og hans kon'
de loved' at sende det den næste dag
tak, sa' nissen, tak skal I ha'
og hør så!

4
Juleaften, hvad tror I de fik,
det de ønsked' - selvfølg'lig og slik
havde julemanden da også sendt
men hvor var nissen, han var skam rendt!

En lille nisse rejste

Musik: J.C. Gebauer
Tekst: F. Gerson
Guitar: John Jacobsen, 1985

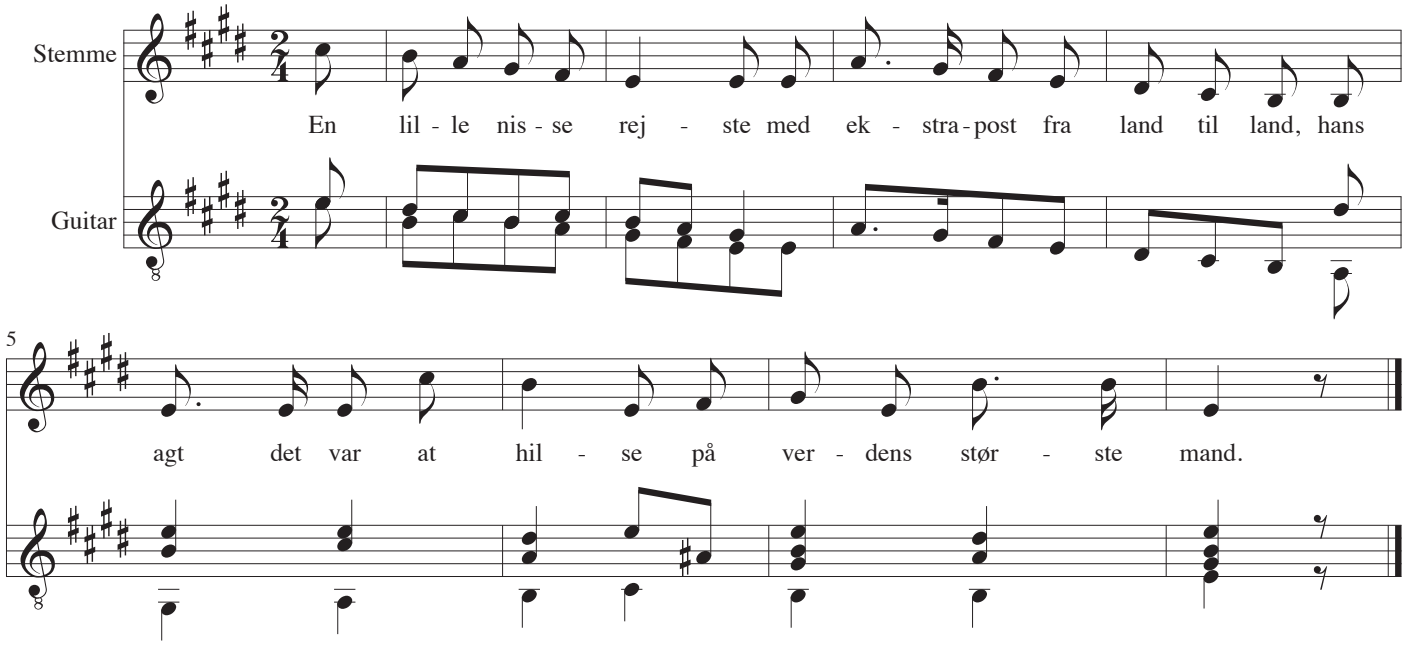

1
En lille nisse rejste
med ekstrapost fra land til land,
hans agt det var at hilse
på verdens største mand.

2
Han kom til stormogulen
og der, hvor kæmpekålen gror,
men mellem alle kæmper
han tyktes ingen stor.

3
Da gik han ned til havet
og stirred i det klare vand,
han smilte, thi nu havde
han set den største mand.

Et barn er født i Bethlehem

Musik: Ukendt, Tyskland ca. 1600
Tekst: N.F.S. Grundtvig
Guitar: John Jacobsen, 1985

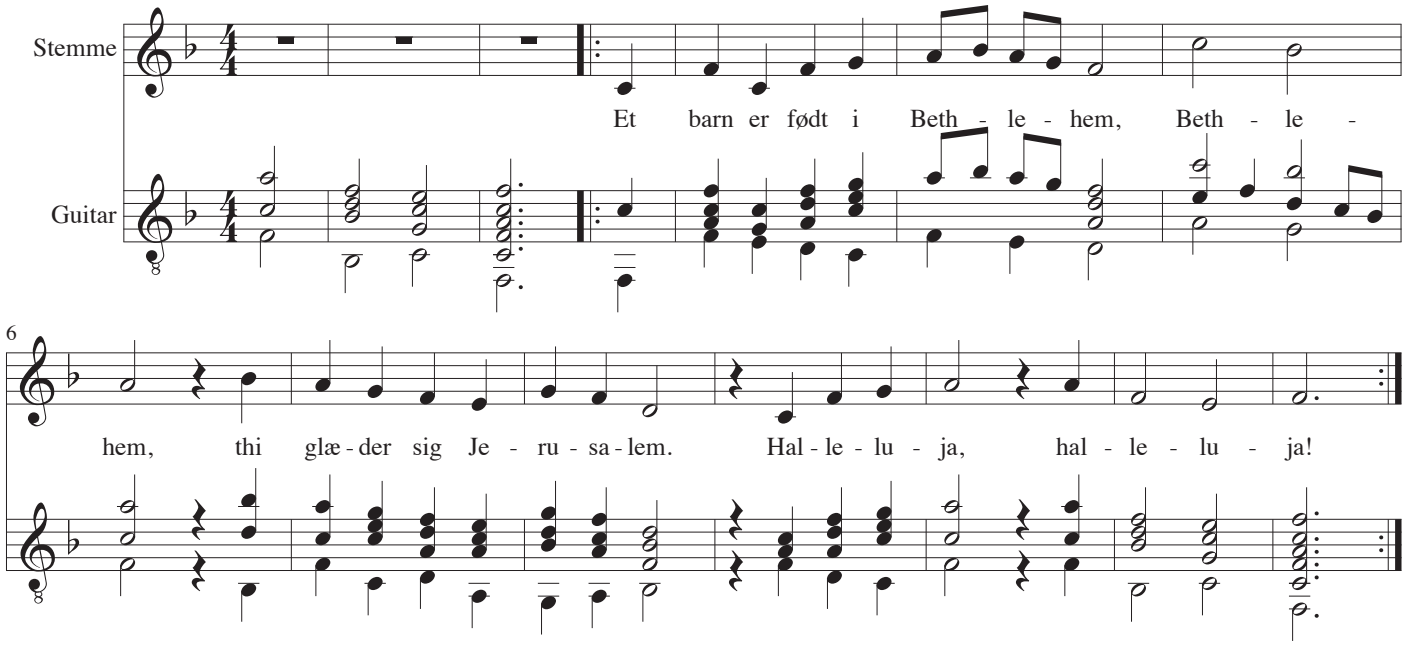

1
Et barn er født i Bethlehem,
Bethlehem,
thi glæder sig Jerusalem.
Halleluja,
halleluja!

2
En fattig jomfru sad i løn,
sad i løn,
og fødte himlens kongesøn.
Halleluja,
halleluja!

3
Han lagdes i et krybberum,
krybberum,
Guds engle sang med fryd derom.
Halleluja,
halleluja!

4
Og østens vise ofred der,
ofred der,
Guld, røgelse og myrra skær.
Halleluja,
halleluja!

5
Forvunden er nu al vor nød,
al vor nød,
os er i dag en frelser fød.
Halleluja
halleluja!

6
Guds kære børn vi blev pånу,
blev pånу,
skal holde jul i himmelby.
Halleluja,
halleluja!

7
På stjernetæpper lyse blå,
lyseblå,
skal glade vi til kirke gå.
Halleluja
halleluja!

8
Guds engle der os lære brat,
lære brat,
at synge, som de sang i nat.
Halleluja,
halleluja!

9
Da vorde engle vi som de,
vi som de,
Guds milde ansigt skal vi se.
Halleluja,
halleluja!

10
Ham være pris til evig tid,
evig tid,
for frelser bold og broder blid!
Halleluja,
halleluja!

Frantz Galop

Musik: H.C. Lumbye
Tekst: Adolf Recke
Guitar: John Jacobsen, 1985

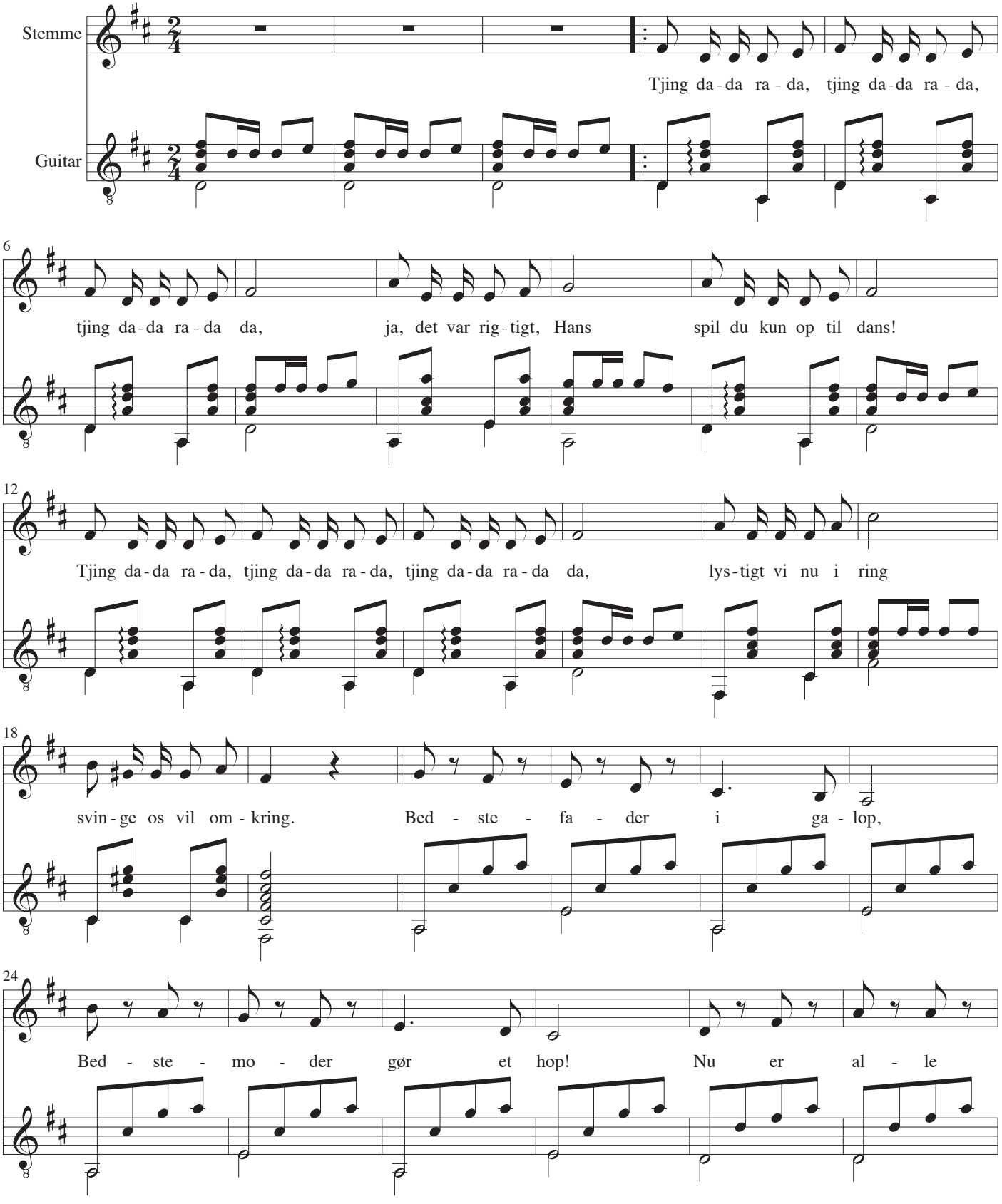

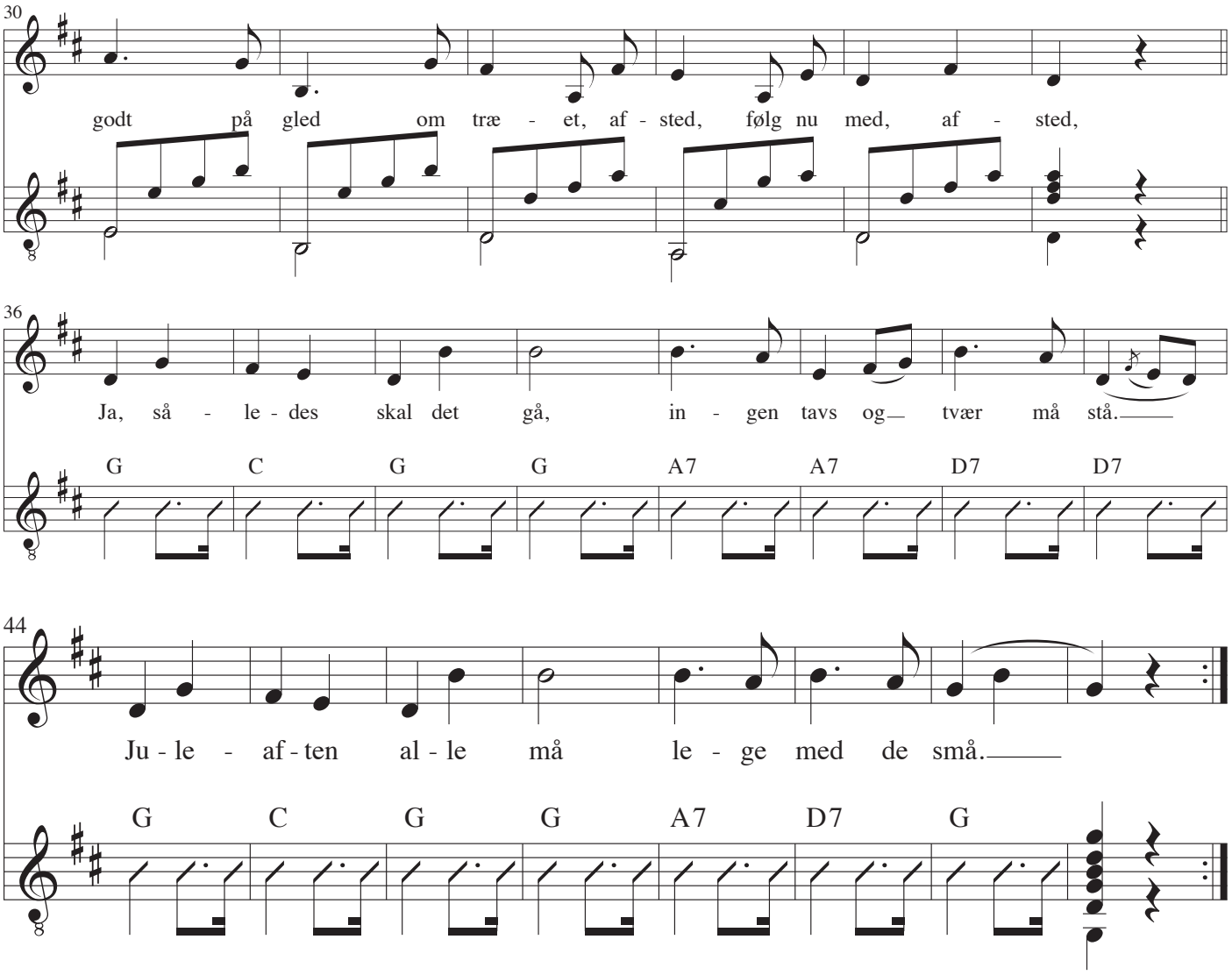

Tjing dada rada, tjing dada rada,
tjing dada rada da,
ja, det var rigtigt, Hans
spil du kun op til dans!
Tjing dada rada, tjing dada rada,
tjing dada rada da,
lystigt vi nu i ring
svinge os vil omkring.
Bedstefader i galop,
Bedstemoder gør et hop!
Nu er alle godt på gled
om træet, afsted,
følg nu med, afsted,
Ja, således skal det gå,
ingen tavs og tvær må stå.
Juleaften alle må lege med de små.

Glade jul

Musik: Fr. Gruber
Tekst: B.S. Ingemann
Guitar: John Jacobsen, 1985

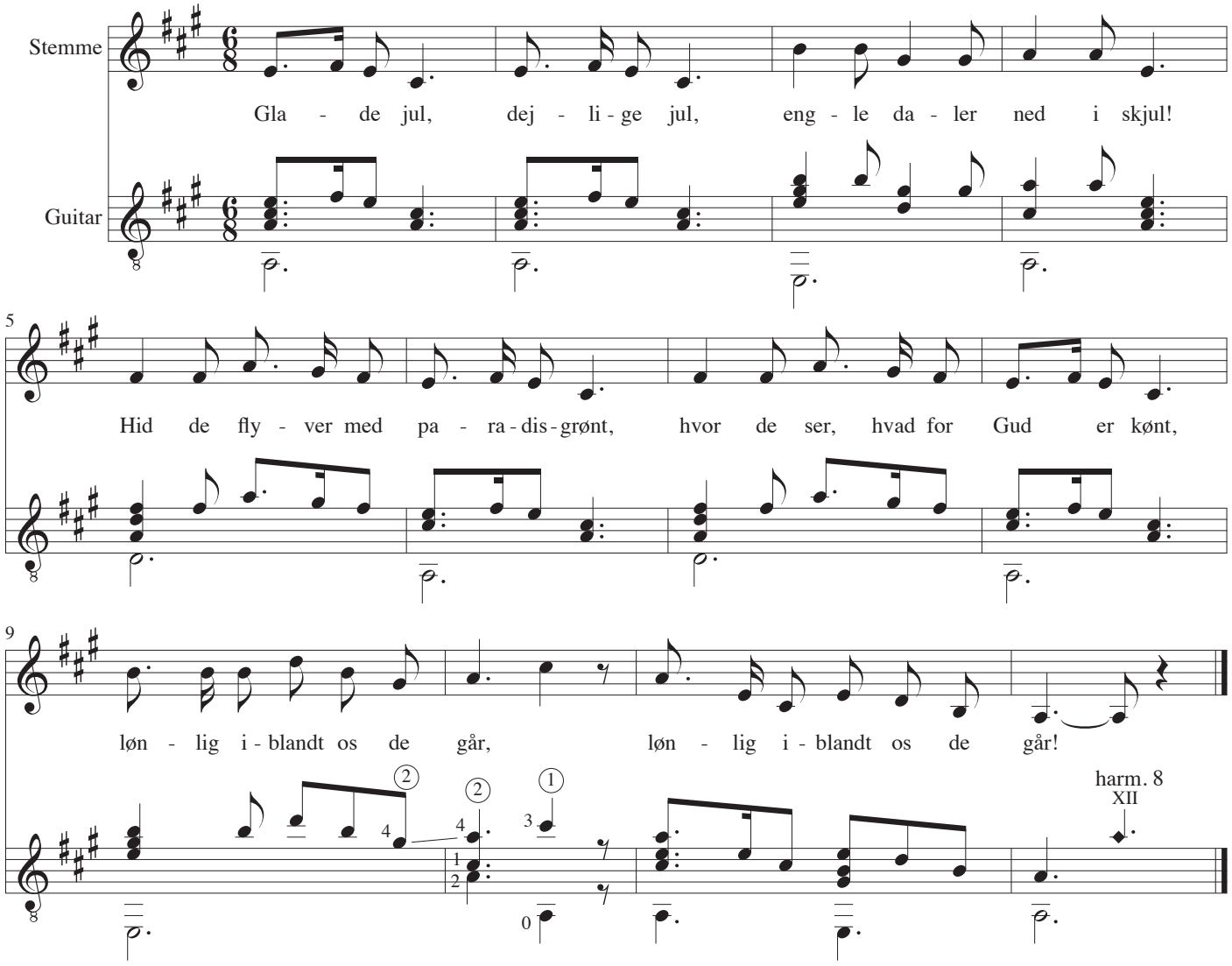

1
Glade jul, dejlige jul,
engle daler ned i skjul!
Hid de flyver med paradisgrønt,
hvor de ser, hvad for Gud er kønt,
lønlig iblandt os de går,
- lønlig iblandt os de går!

2
Julefryd, evige fryd,
hellig sang med himmelsk lyd!
Det er englene, hyrderne så,
dengang Herren i krybben lå,
evig er englenes sang,
- evig er englenes sang.

3
Fred på jord, fryd på jord,
Jesusbarnet blandt os bor!
Engle sjunger om barnet så smukt,
han har Himmerigs dør oplukt,
salig er englenes sang,
- salig er englenes sang.

4
Salig fred, himmelsk fred
toner julenat herned!
Engle bringer til store og små
bud om ham, som i krybben lå;
fryd dig, hver sjæl, han har frelst,
- fryd dig, hver sjæl, han har frelst!

Julen har bragt velsignet bud

Musik: C.E.F. Weyse
Tekst: B.S. Ingemann
Guitar: John Jacobsen, 1985

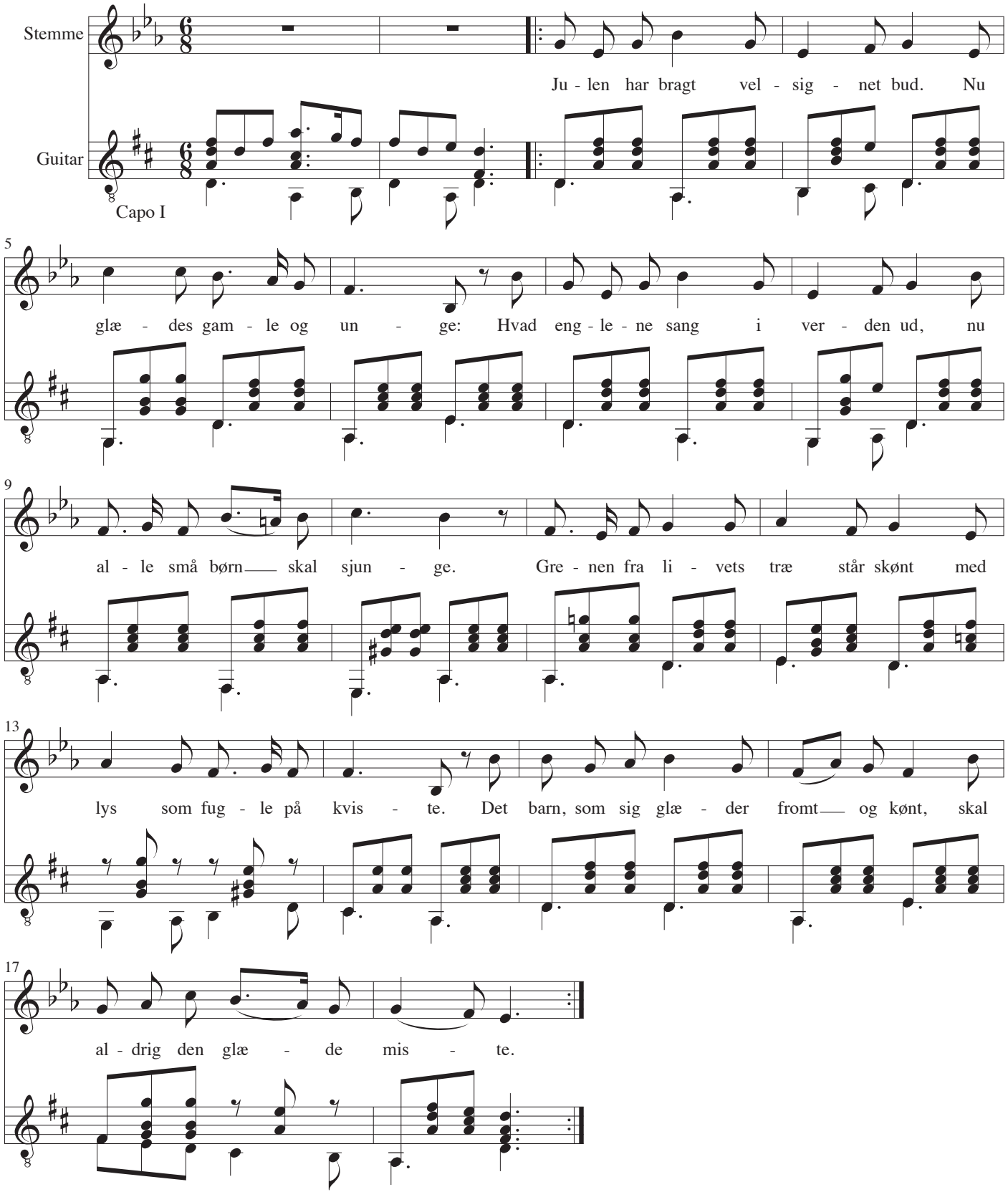

Julen har bragt velsignet bud

1
Julen har bragt velsignet bud.
Nu glædes gamle og unge:
Hvad englene sang i verden ud,
nu alle små børn skal sjunge.
Grenen fra livets træ står skønt
med lys som fugle på kviste.
Det barn, som sig glæder fromt og kønt,
skal aldrig den glæde miste.

2
Glæden er jordens gæst i dag
med himmelkongen den lille.
Du fattige spurv! Flyv ned fra tag
med duen til julegilde!
Dans, lille barn, på moders skød!
En dejlig dag er oprunden:
I dag blev vor kære frelser fød
og paradisvejen funden.

3
Frelseren selv var barn som vi,
i dag han lå i sin vugge.
Den have, Guds engle flyve i,
vil Jesus for os oplukke.
Himmerigs konge blandt os bor,
han juleglæden os bringer,
han favner hver barnesjæl på jord
og lover os englevinger.

Sikken voldsom trængsel og alarm

Musik: Peter Faber
Tekst: Peter Faber
Guitar: John Jacobsen, 1985

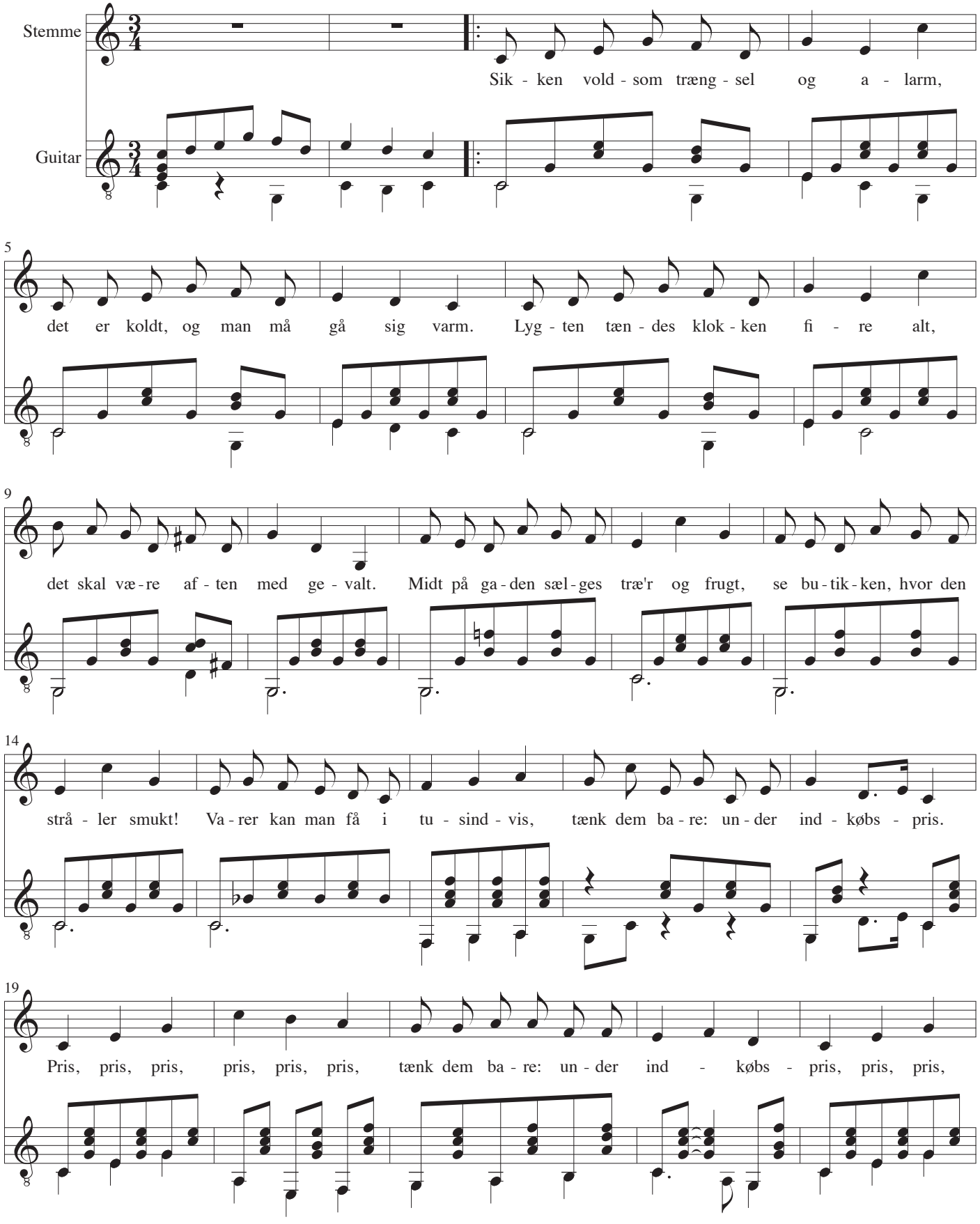

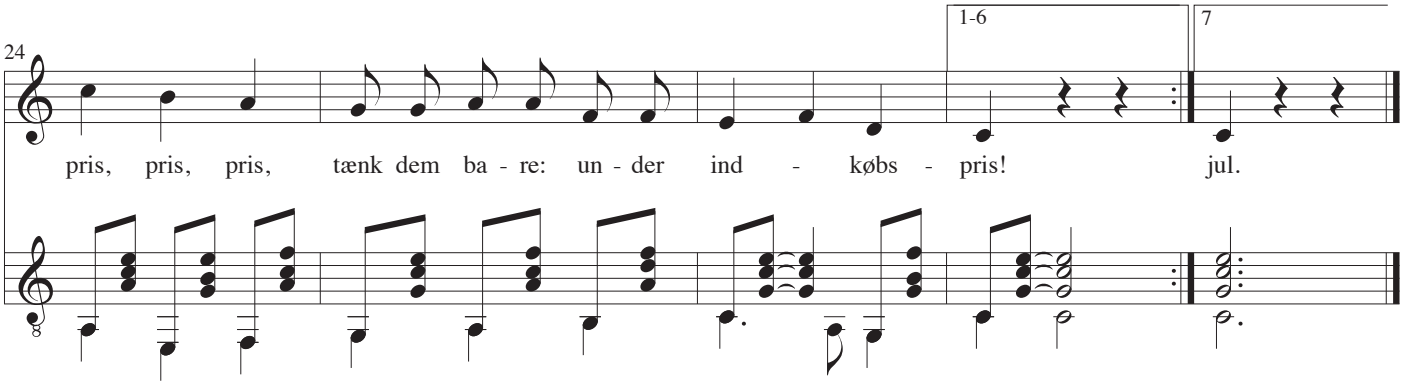

1
Sikken voldsom trængsel og alarm,
det er koldt, og man må gå sig varm.
Lygten tændes klokken fire alt,
det skal være aften med gevalt.
Midt på gaden sælges træ'r og frugt,
se butikken, hvor den stråler smukt!
Varer kan man få i tusindvis,
tænk dem bare: under indkøbspris.
Pris, pris, pris, pris, pris, pris,
tænk dem bare: under indkøbspris,
pris, pris, pris, pris, pris,
tænk dem bare: under indkøbspris!

2
Håndværksmanden han må holde her,
kunstneren har også sit besvær.
Og hans værker spredes vidt omkring,
takket være Hornemann og Bing!
Man af kundskabsvæsnet daglig ser,
at poeterne bli'r fler og fler.
Selv min lille bly forfrosne fugl
kvidrer med i dag, for det er jul.
Jul, jul, jul, jul, jul,
kvidrer med i dag, for det er jul,
jul, jul, jul, jul, jul,
kvidrer med i dag, for det er jul,

3
Pyntet smukt af en usynlig hånd
står nu træet der med lys og bånd.
Døren åbnes, og man strømmer ind,
kredsen sluttes med begejstret sind.
Børnene de hopper rask af sted,
bedstefader han er også med,
lad os tage del i deres sang,
brødre, vi var også børn engang.
Gang, gang, gang, gang, gang, gang,
brødre, vi var også børn engang,
gang, gang, gang, gang, gang,
brødre, vi var også børn engang.

4
Juleaften, o hvor er du sød,
så skal alle folk ha' risengrød,
æbleskiven bliver flittigt vendt,
gåsestegen er til bag'ren sendt.
Bonden sidder tidligt ved sit fad,
sikken Guds velsignelse af mad,
lænkehunden selv får dobbelt sul,
den skal også vide, det er jul.
Jul, jul, jul, jul, jul, jul,
den skal også vide, det er jul,
jul, jul, jul, jul, jul,
den skal også vide, det er jul.

5
Når man ikke er en doven krop,
står man julemorgen tidligt op.
Klokken kimer, gaden er så glat,
kirken lyser i den stille nat.
Indenfor er sang og festlig fred,
og man føler sig så vel derved,
allerhelst når præk'nen ikke du'r,
thi så får man sig en lille lur.
Lur, lur, lur, lur, lur, lur,
thi så får man sig en lille lur,
lur, lur, lur, lur, lur,
thi så får man sig en lille lur.

6
Op ad dagen går man byen rundt,
trækker vejret lidt, det er så sundt.
Alle folk er i den nye stads,
men om aftnen er der fint kalas.
Gud velsigne den, som først opfandt
det at lege jul og give pant.
Unge pige, lad os lege skjul,
giv mig kun et kys, det er jo jul.
Jul, jul, jul, jul, jul, jul,
giv mig kun et kys, det er jo jul,
jul, jul, jul, jul, jul,
giv mig kun et kys, det er jo jul.

7
Du som skænkte os den skønne fest,
hvad der båder os, det ved du bedst,
dog har jeg det håb, at - før jeg dør -
du ej nægter mig en vis favør:
Drej kun universet helt omkring,
vend kun op og ned på alle ting,
jorden med, thi den er falsk og hul,
rør blot ikke ved min gamle jul.
Jul, jul, jul, jul, jul, jul,
rør blot ikke ved min gamle jul,
jul, jul, jul, jul, jul,
rør blot ikke ved min gamle jul.

Sikken voldsom trængsel og alarm

Musik: Peter Faber
Tekst: Peter Faber
Guitar: John Jacobsen, 1985

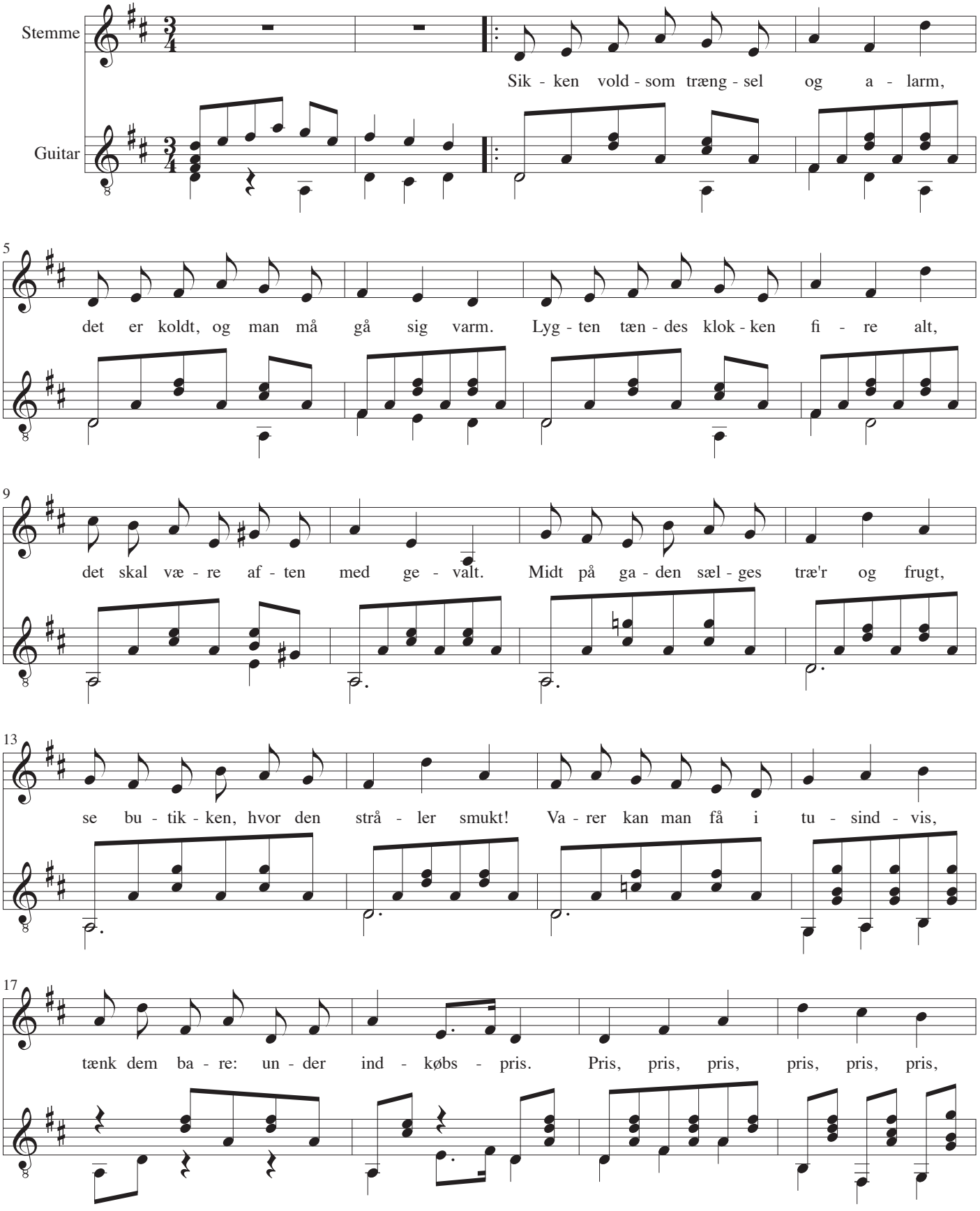

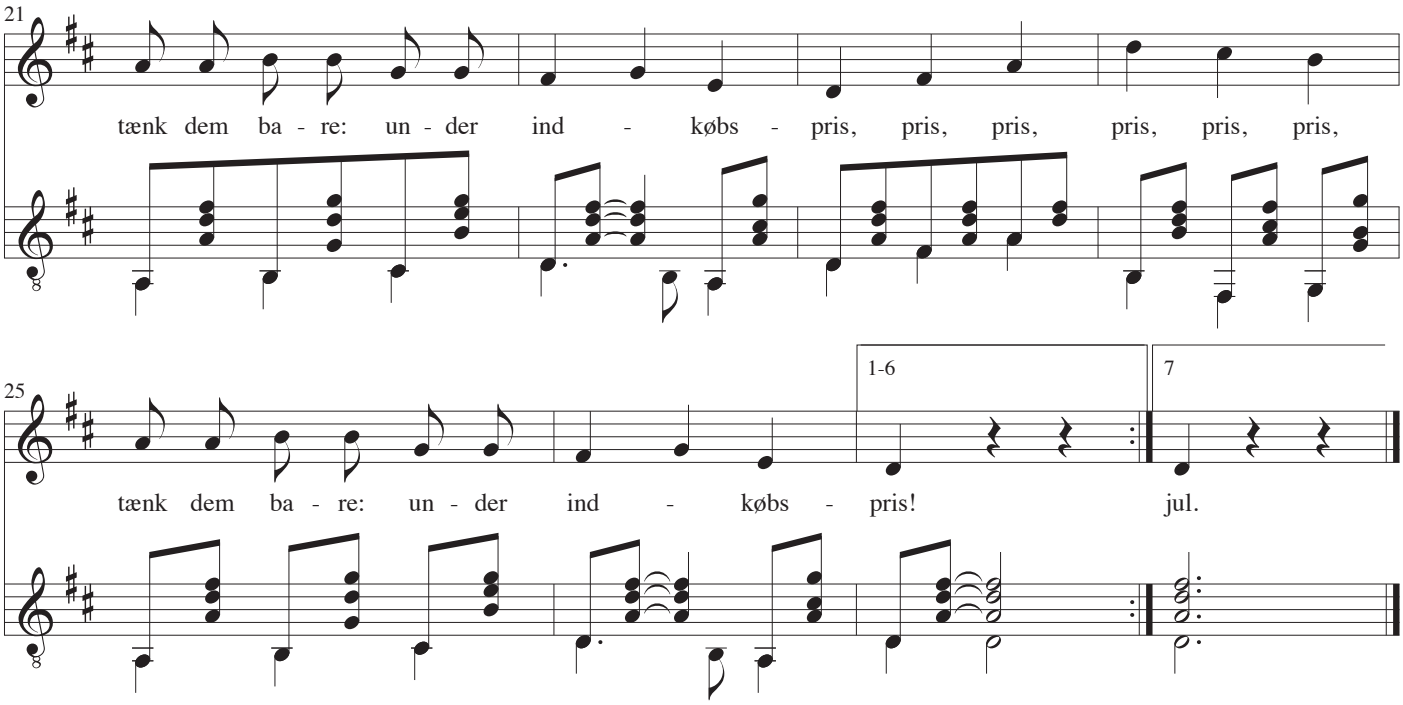

Vers 1-7: se udgaven i C-dur

Séguedille

Carmen

Musique: Georges Bizet
Paroles: Henri Meilhac & Ludovic Halévy
Guitare: John Jacobsen, 1986

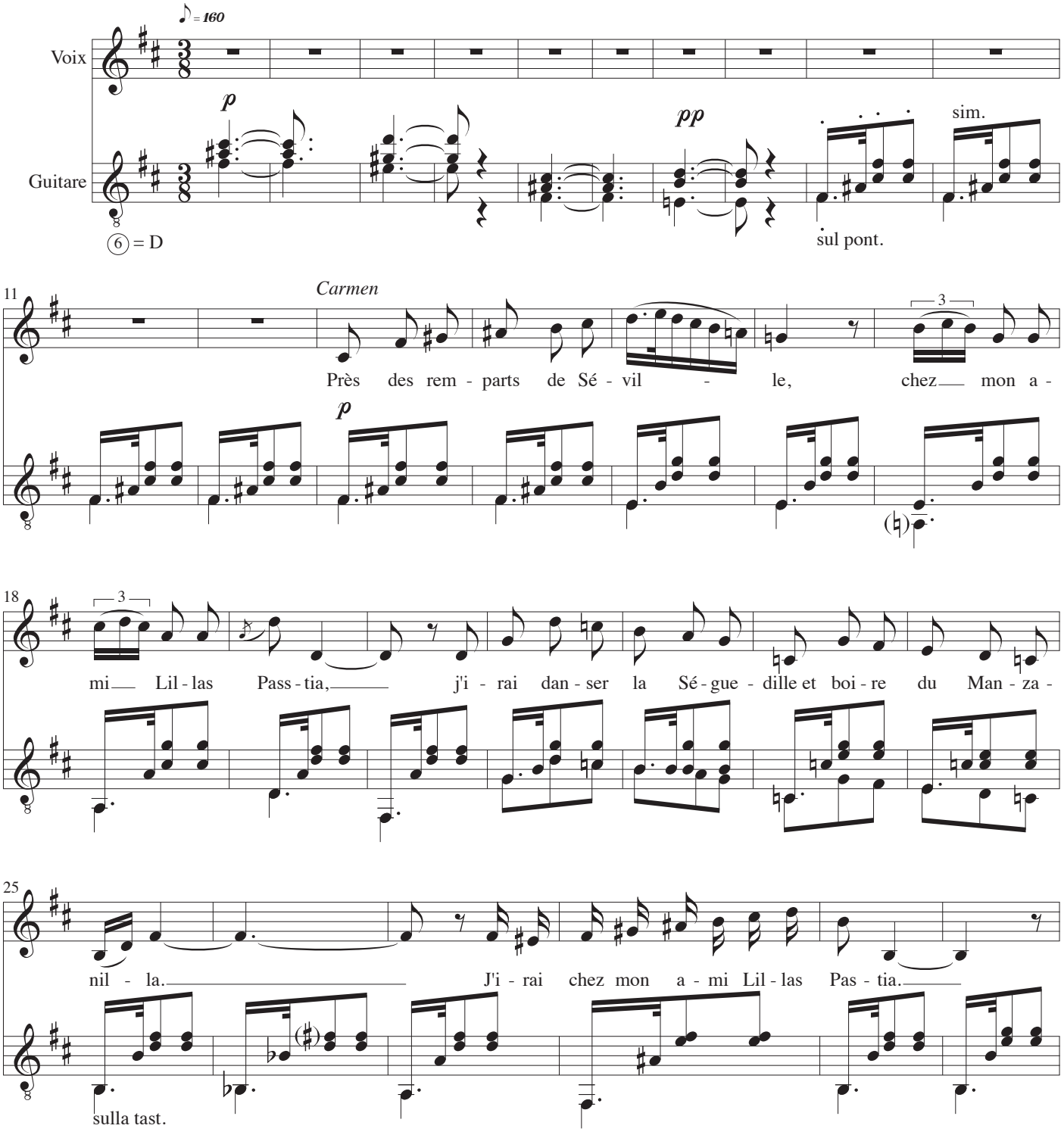

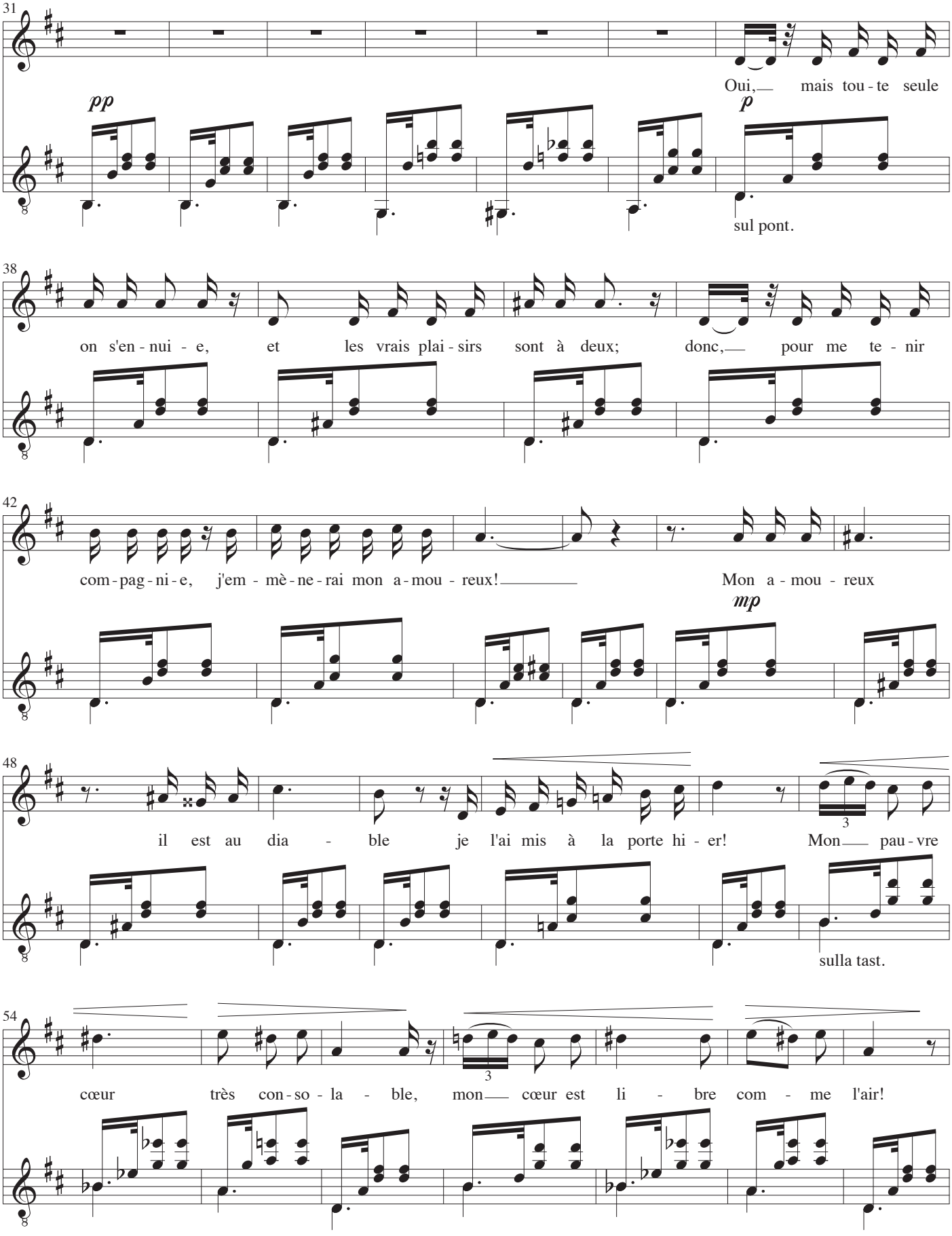
31
pp
Oui, mais tou - te seule
p
sul pont.
38
on s'en - nui - e, et les vrais plai - sirs sont à deux; donc, pour me te - nir
42
com - pag - ni - e, j'em - mè - ne - rai mon a - mou - reux! Mon a - mou - reux
mp
48
il est au dia - ble je l'ai mis à la porte hi - er! Mon pau - vre
3
sulla tast.
54
cœur très con - so - la - ble, mon cœur est li - bre com - me l'air!
3

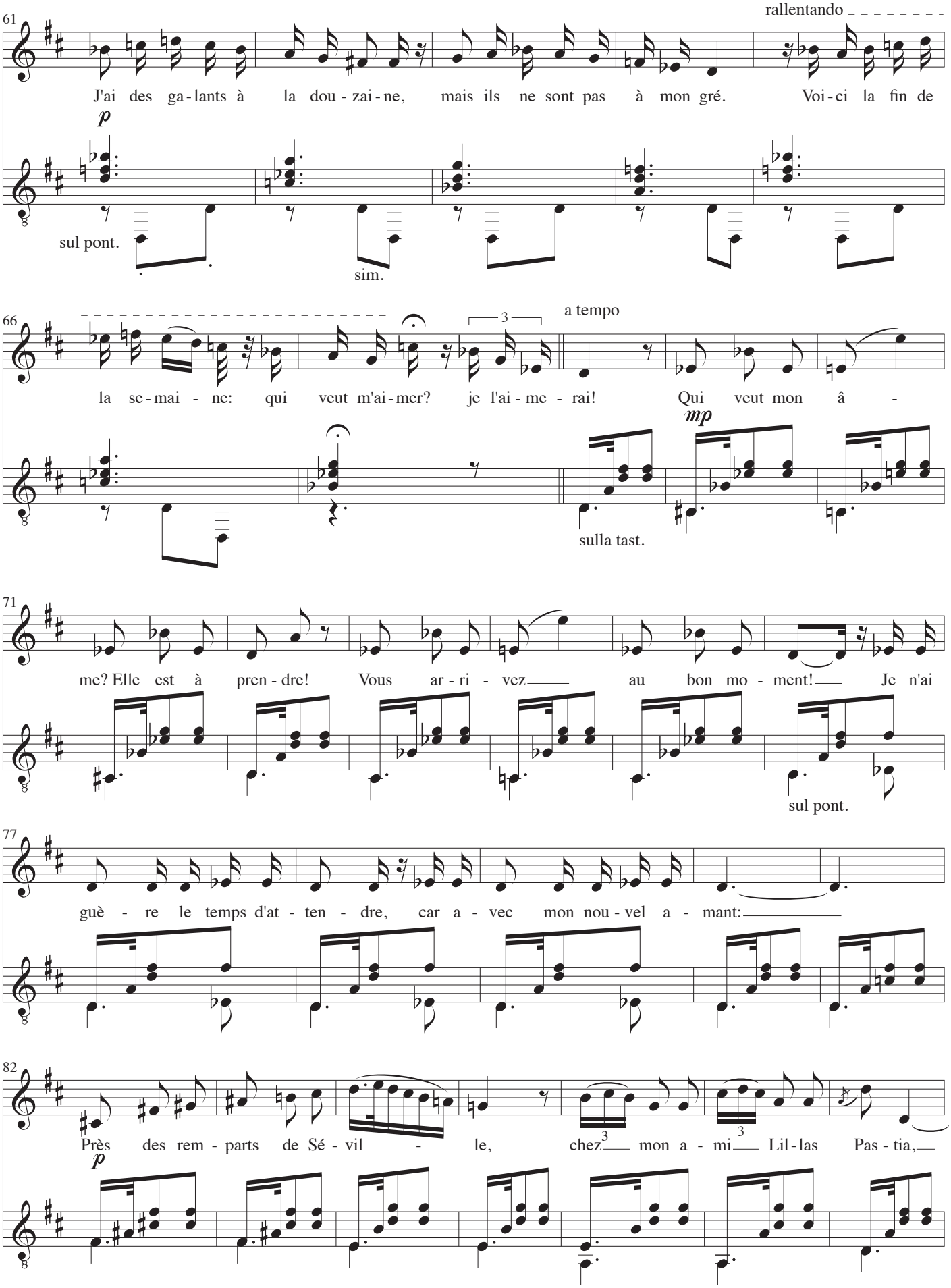
61
rallentando
J'ai des ga - lants à la dou - zai - ne, mais ils ne sont pas à mon gré. Voi - ci la fin de
p
sul pont.
sim.
66
a tempo
la se - mai - ne: qui veut m'ai - mer? je l'ai - me - rai! Qui veut mon â -
mp
sulla tast.
71
me? Elle est à pren - dre! Vous ar - ri - vez au bon mo - ment! Je n'ai
sul pont.
77
guè - re le temps d'at - ten - dre, car a - vec mon nou - vel a - mant:
82
Près des rem - parts de Sé - vil - le, chez mon a - mi Lil - las Pas - tia,
p

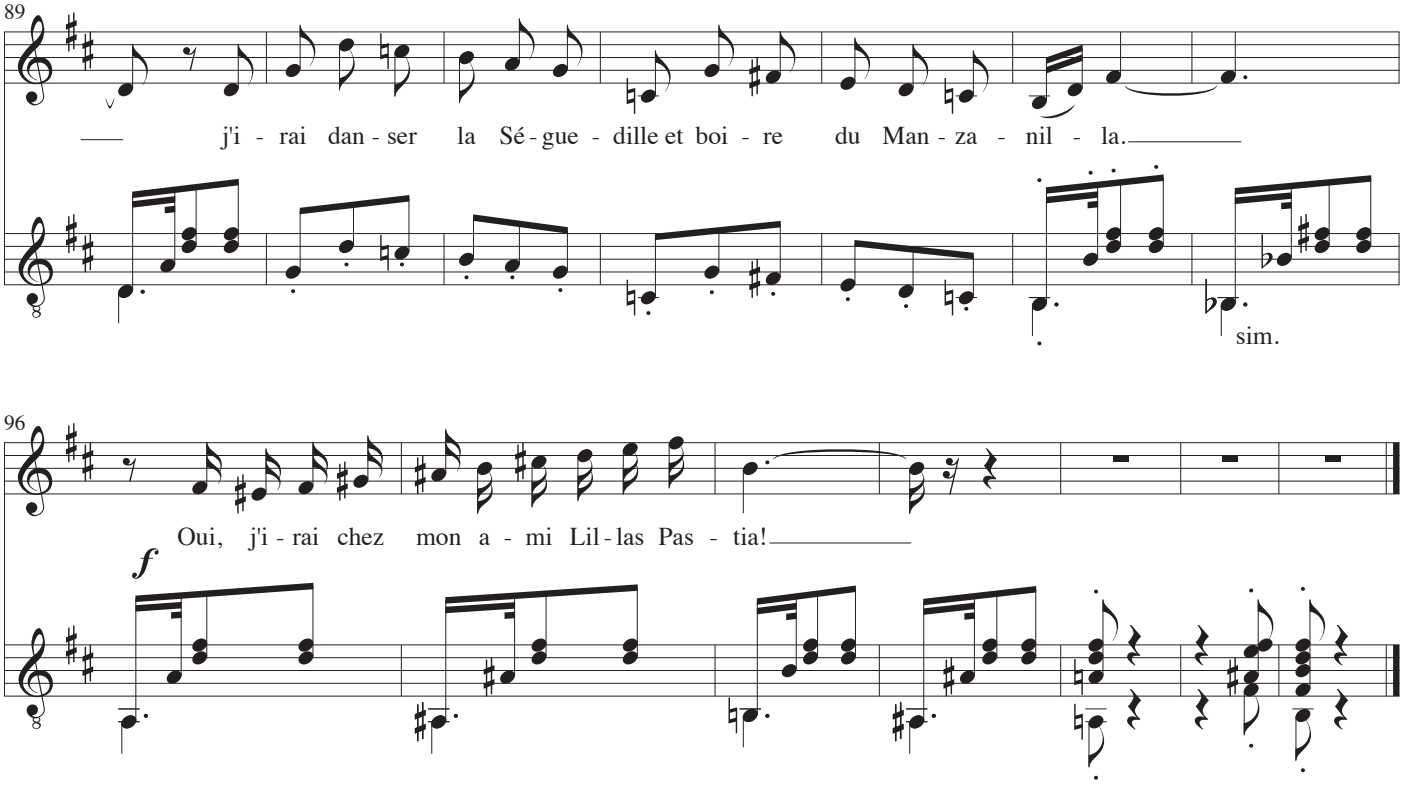
89
j'i - rai dan - ser la Sé - gue - dille et boi - re du Man - za - nil - la.
sim.

96
Oui, j'i - rai chez mon a - mi Lil - las Pas - tia!
f

Voi, che sapete

Le nozze di Figaro

Musica: W. A. Mozart
Poesia: Lorenzo da Ponte
Chitarra: John Jacobsen, 1984

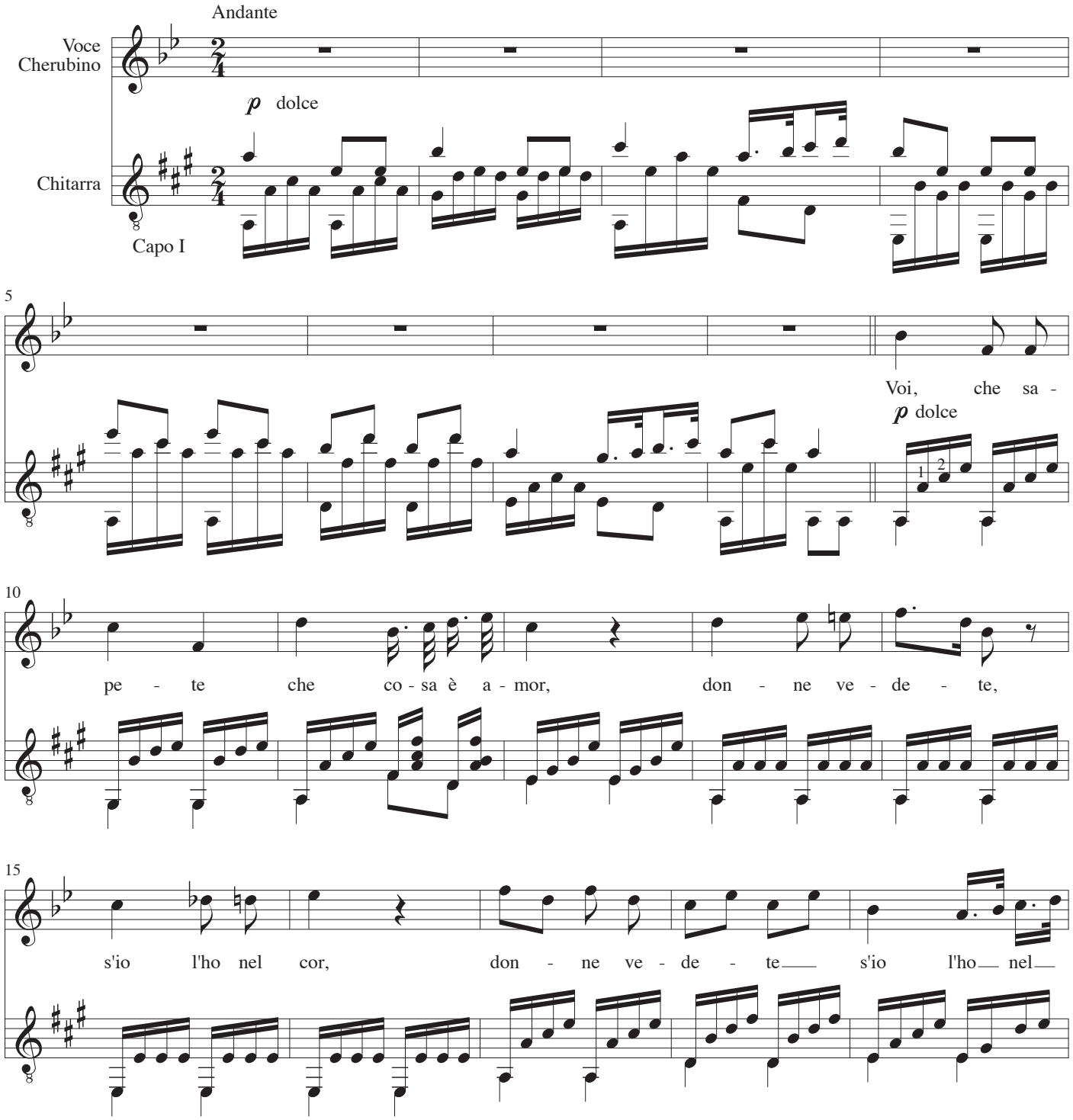

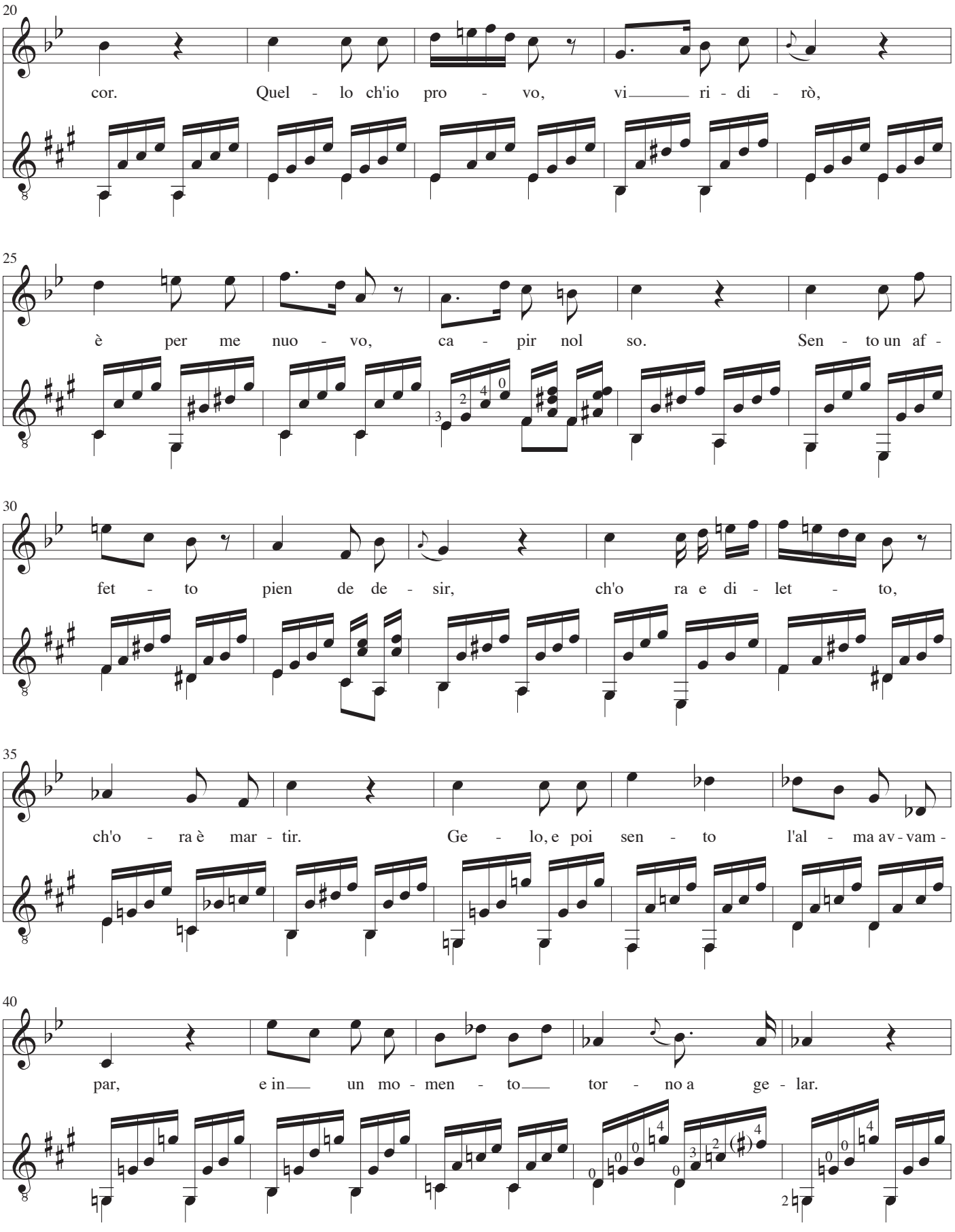
20
cor. Quel - lo ch'io pro - vo, vi ri - di - rò,
25
è per me nuo - vo, ca - pir nol so. Sen - to un af -
30
fet - to pien de de - sir, ch'o ra e di - let - to,
35
ch'o - ra è mar - tir. Ge - lo, e poi sen - to l'al - ma av - vam -
40
par, e in un mo - men - to tor - no a ge - lar.

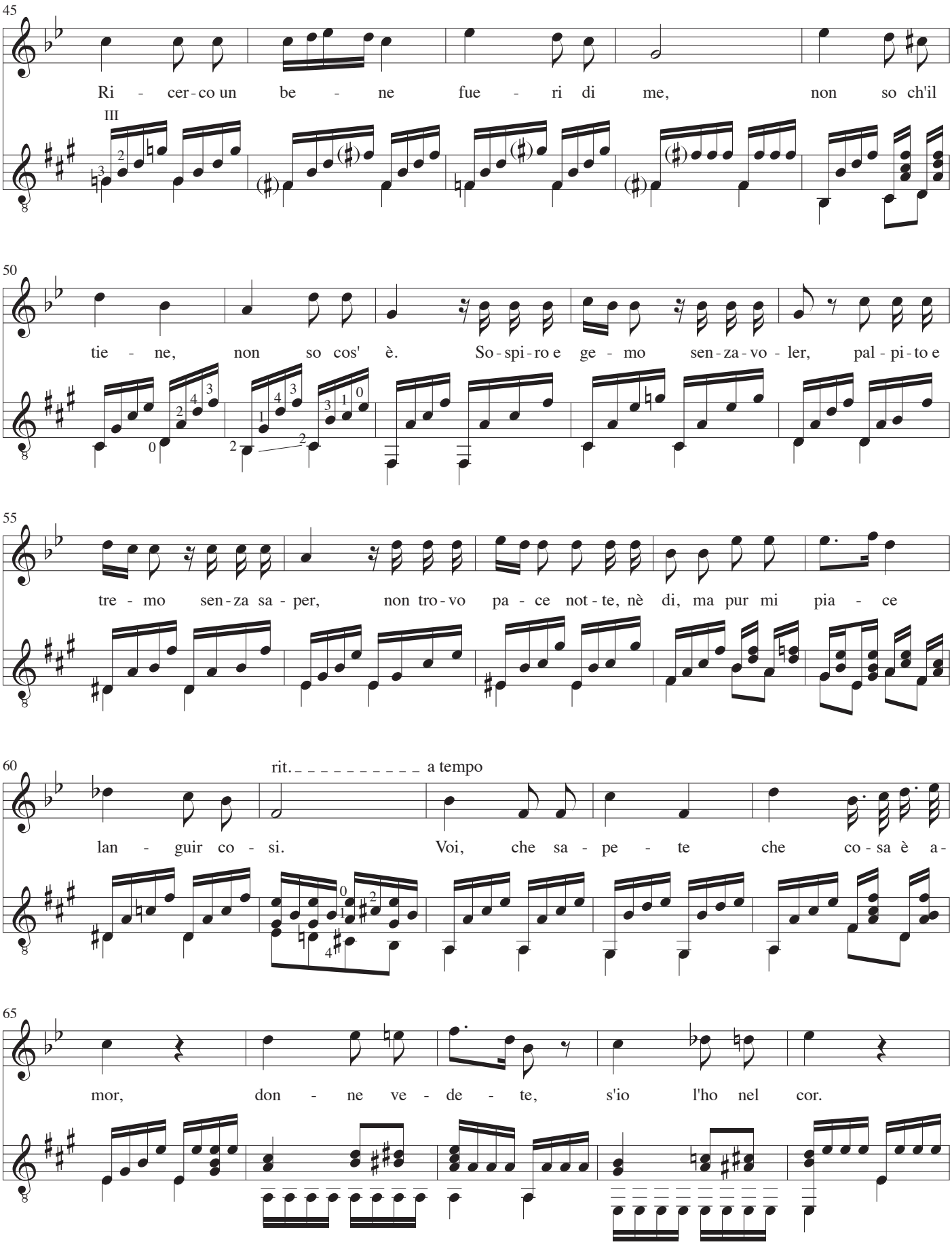
45
Ri - cer - co un be - ne fue - ri di me, non so ch'il
III
50
tie - ne, non so cos' è. So - spi - ro e ge - mo sen - za - vo - ler, pal - pi - to e
55
tre - mo sen - za sa - per, non tro - vo pa - ce not - te, nè di, ma pur mi pia - ce
60
rit. a tempo
lan - guir co - si. Voi, che sa - pe - te che co - sa è a -
65
mor, don - ne ve - de - te, s'io l'ho nel cor.

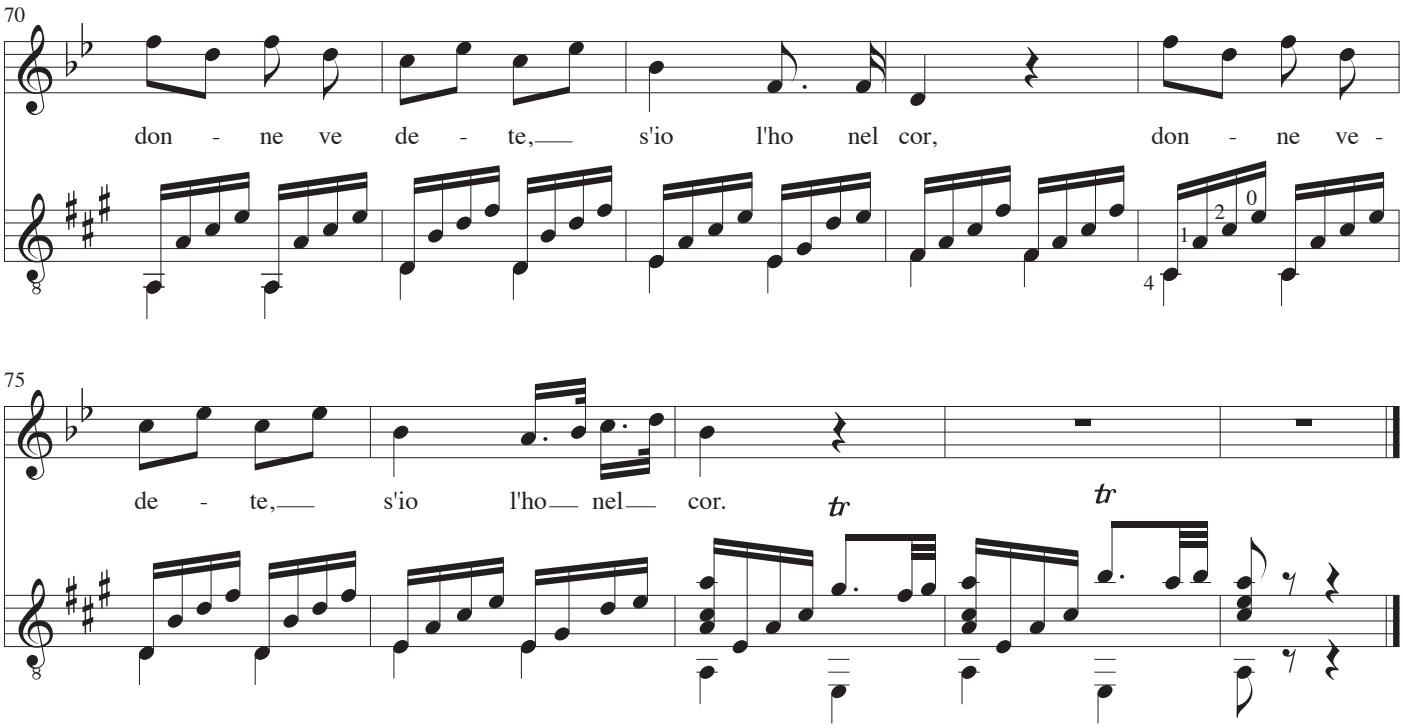
70
don - ne ve de - te, s'io l'ho nel cor, don - ne ve -
75
de - te, s'io l'ho nel cor.

Danse, danse Dukke min

Musik: Fini Hentriques
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1988

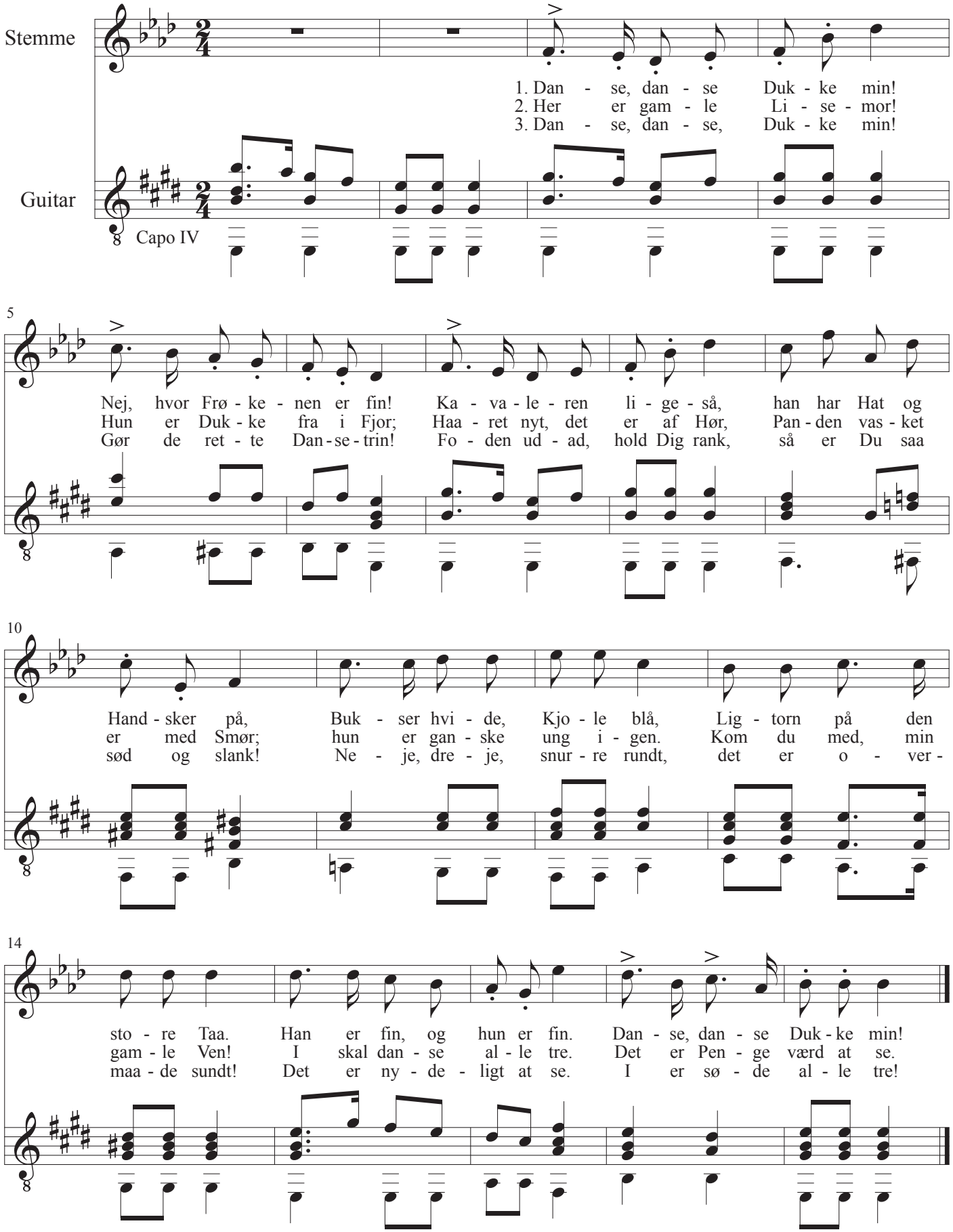

Jeg vil tælle stjernerne

Musik: Tage Mortensen
Tekst: Halfdan Rasmussen
Guitar: John Jacobsen, 1987

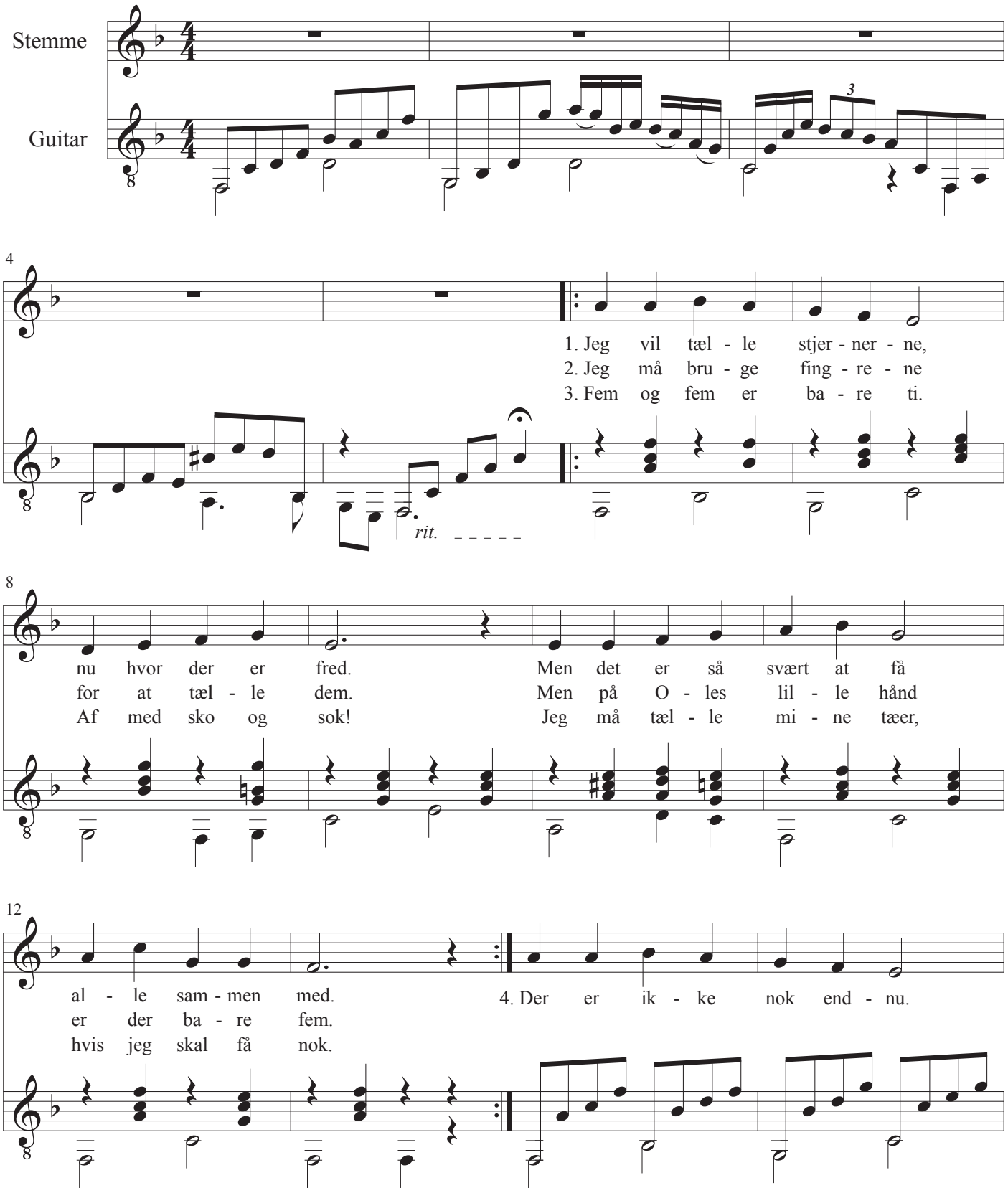

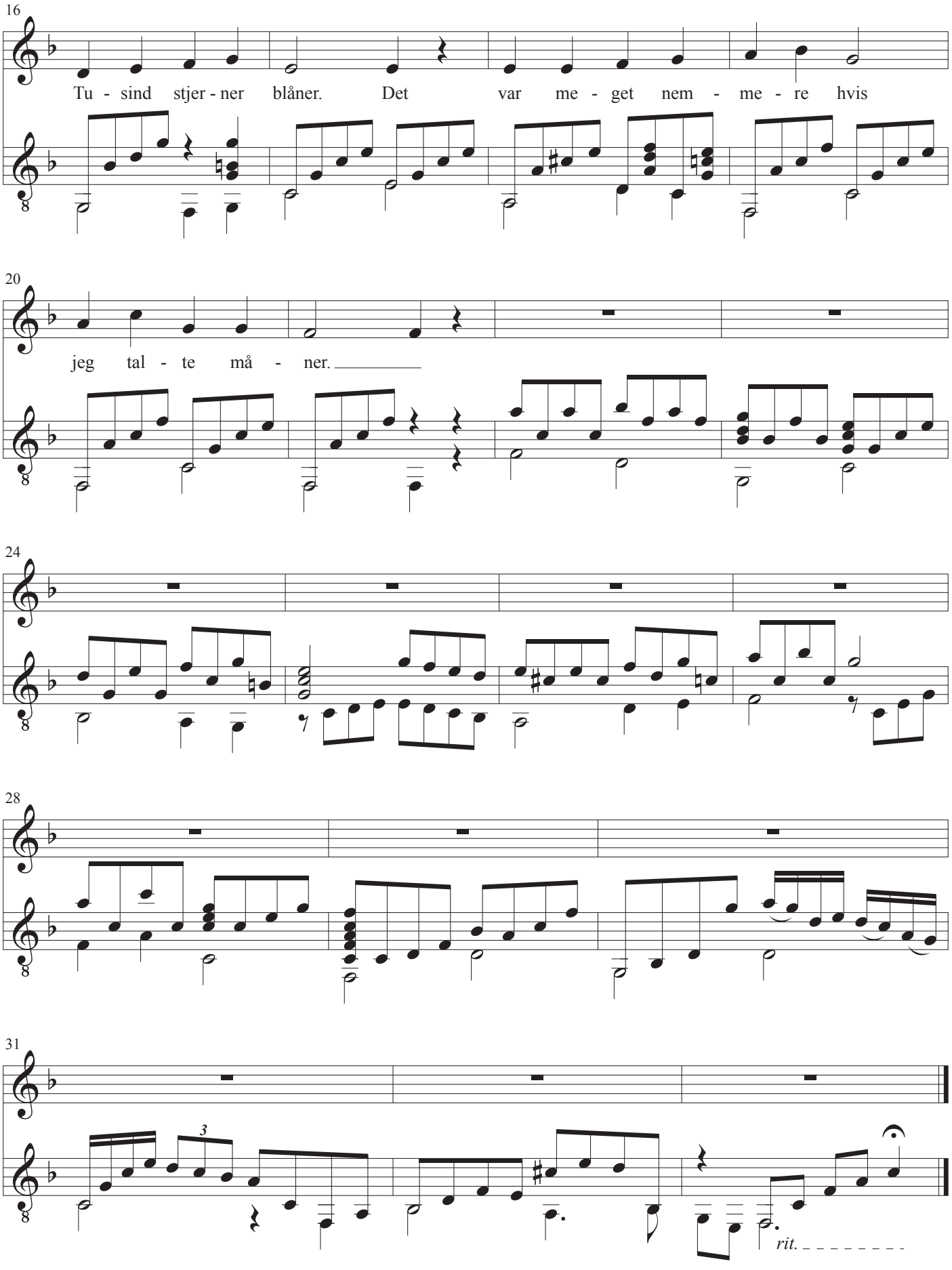
16
Tu - sind stjer - ner blåner. Det var me - get nem - me - re hvis
20
jeg tal - te må - ner.
24
28
31
3
rit.

Sov dukke Lise

Musik: Elith Worsing
Tekst: Ludvig Brandstrup
Guitar: John Jacobsen, 1985

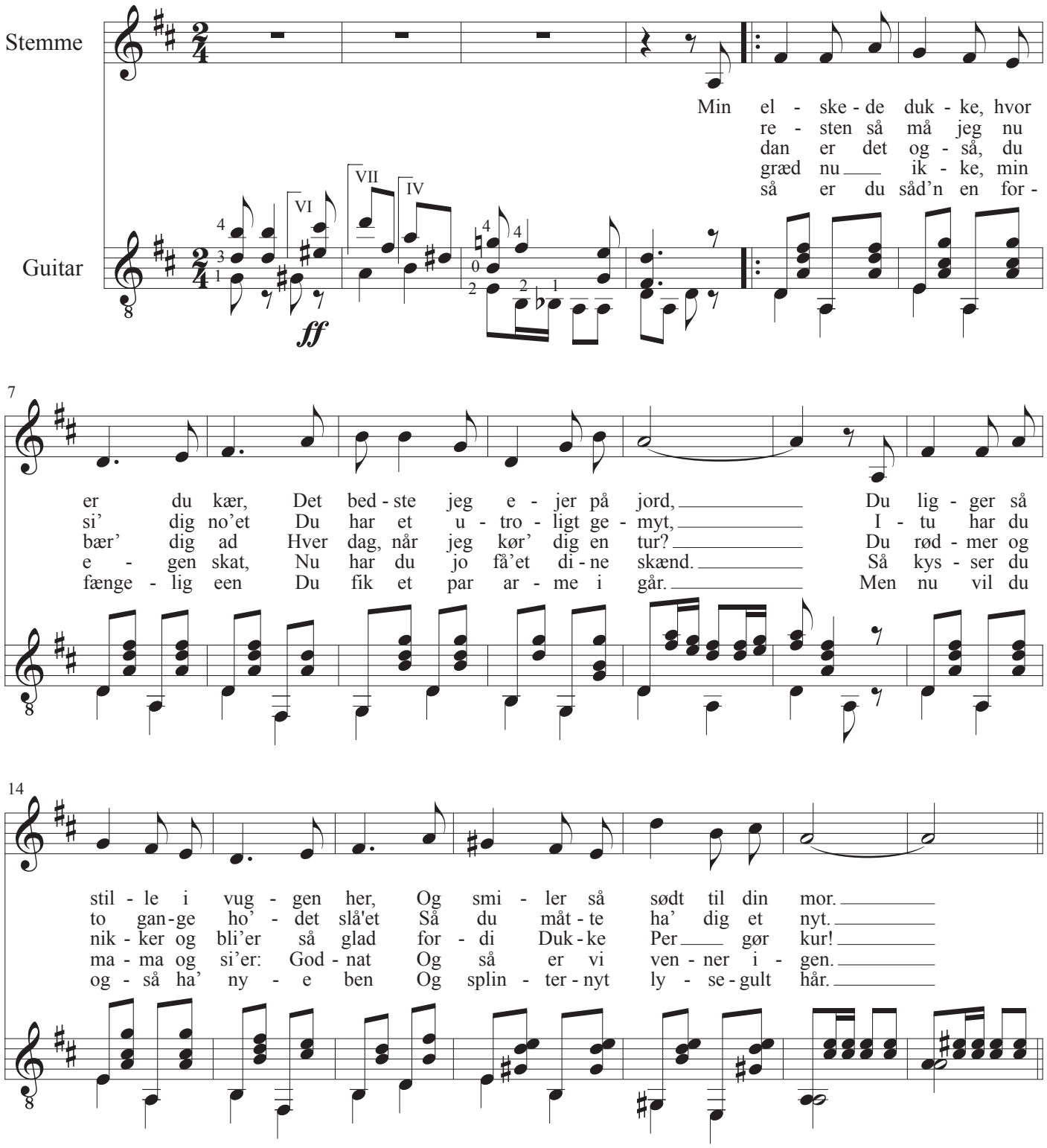

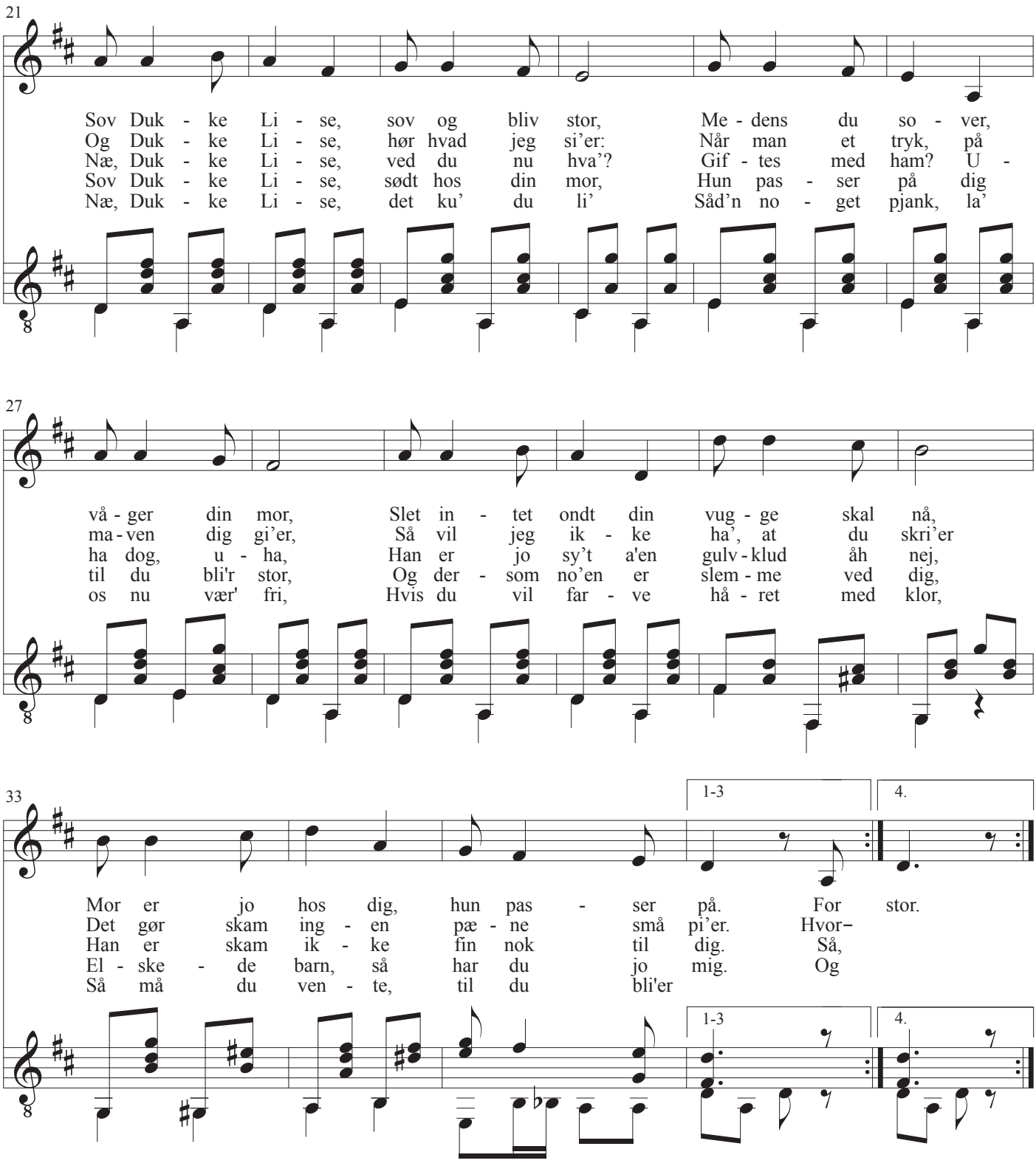
21
Sov Duk - ke Li - se, sov og bliv stor, Me - dens du so - ver,
Og Duk - ke Li - se, hør hvad jeg si'er: Når man et tryk, på
Næ, Duk - ke Li - se, ved du nu hva'? Gif - tes med ham? U -
Sov Duk - ke Li - se, sødt hos din mor, Hun pas - ser på dig
Næ, Duk - ke Li - se, det ku' du li' Såd'n no - get pjank, la'
27
vå - ger din mor, Slet in - tet ondt din vug - ge skal nå,
ma - ven dig gi'er, Så vil jeg ik - ke ha', at du skri'er
ha dog, u - ha, Han er jo sy't a'en gulv - klud åh nej,
til du bli'r stor, Og der - som no'en er slem - me ved dig,
os nu vær' fri, Hvis du vil far - ve hå - ret med klor,
33
1-3
4.
Mor er jo hos dig, hun pas - ser på. For stor.
Det gør skam ing - en pæ - ne små pi'er. Hvor–
Han er skam ik - ke fin nok til dig. Så,
El - ske - de barn, så har du jo mig. Og
Så må du ven - te, til du bli'er
1-3
4.

Bist Du's lachendes Glück

I know this must be love

fra "Greven af Luxemborg"
from "The Count of Luxemborg"

Musik: Franz Lehár
Text: A.M. Willner & R. Bodanzky
English lyrics: Eric Maschwitz
Gitarre: John Rosenskjold Jacobsen, 1986

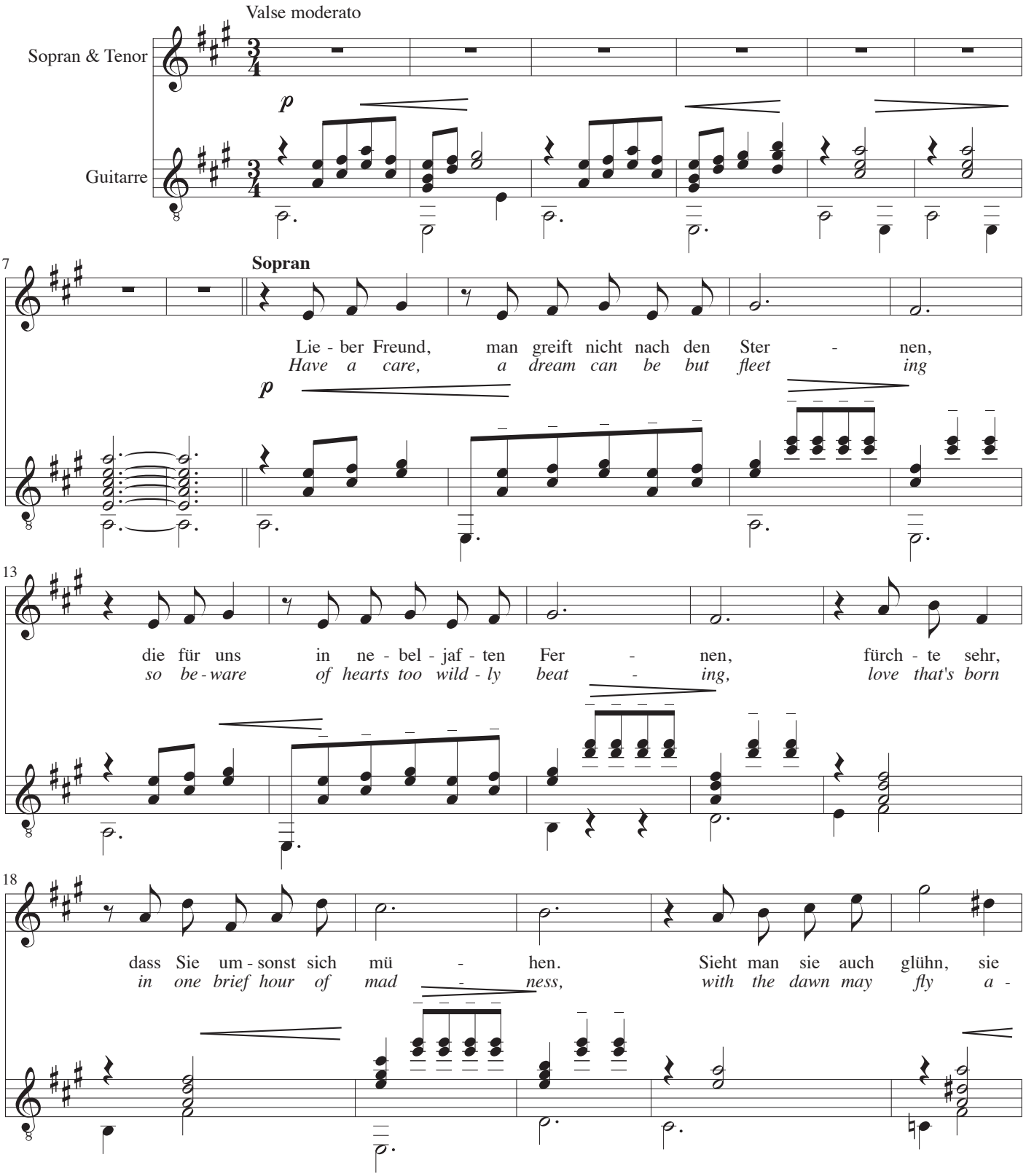

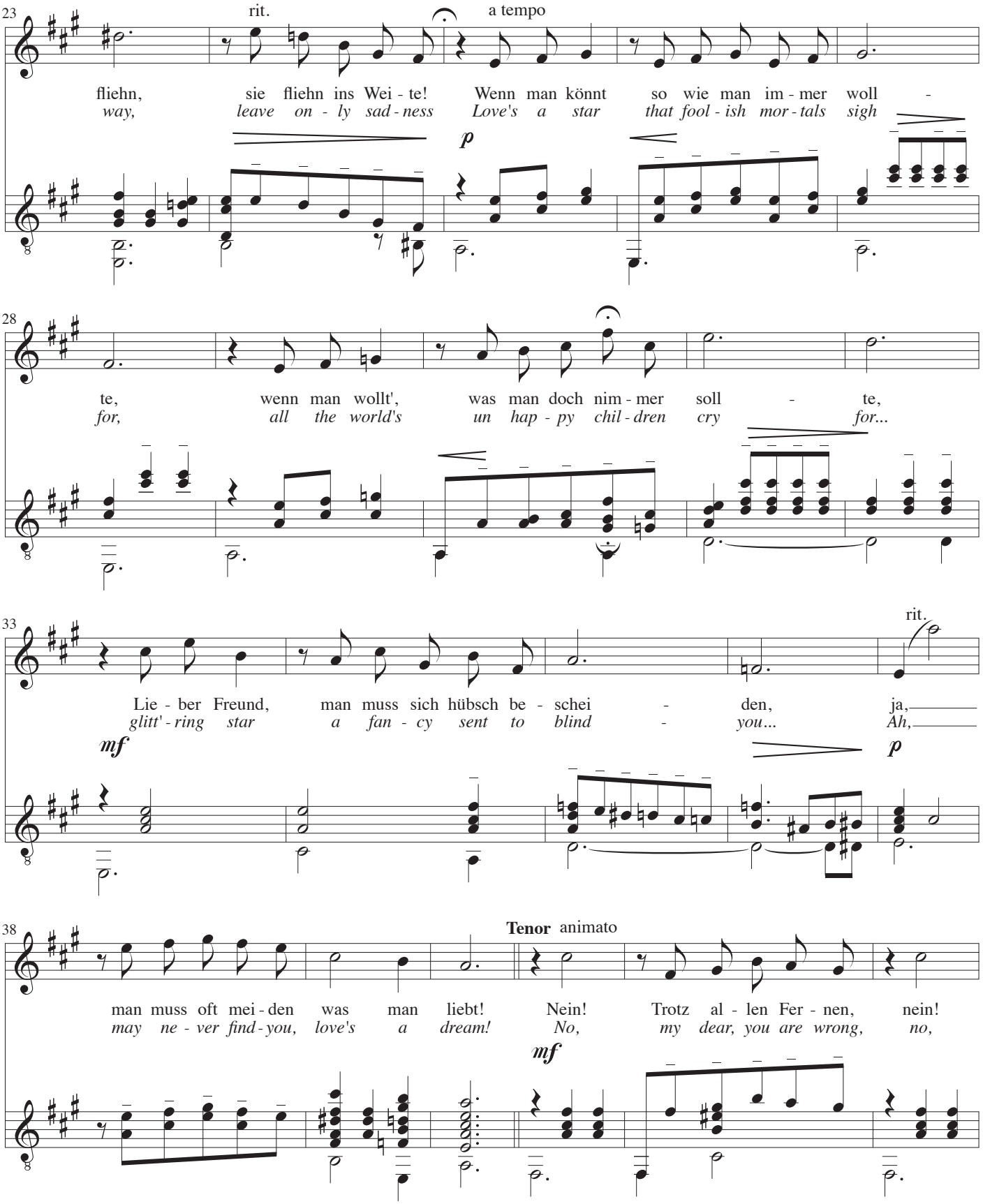
23
rit.
a tempo
fliehn, sie fliehn ins Wei - te! Wenn man könnt so wie man im - mer woll -
way, leave on - ly sad - ness Love's a star that fool - ish mor - tals sigh
p
28
te, wenn man wollt', was man doch nim - mer soll - te,
for, all the world's un hap - py chil - dren cry for...
33
rit.
Lie - ber Freund, man muss sich hübsch be - schei - den, ja,
glitt' - ring star a fan - cy sent to blind - you... Ah,
mf
p
38
Tenor animato
man muss oft mei - den was man liebt! Nein! Trotz al - len Fer - nen, nein!
may ne - ver find - you, love's a dream! No, my dear, you are wrong, no,
mf

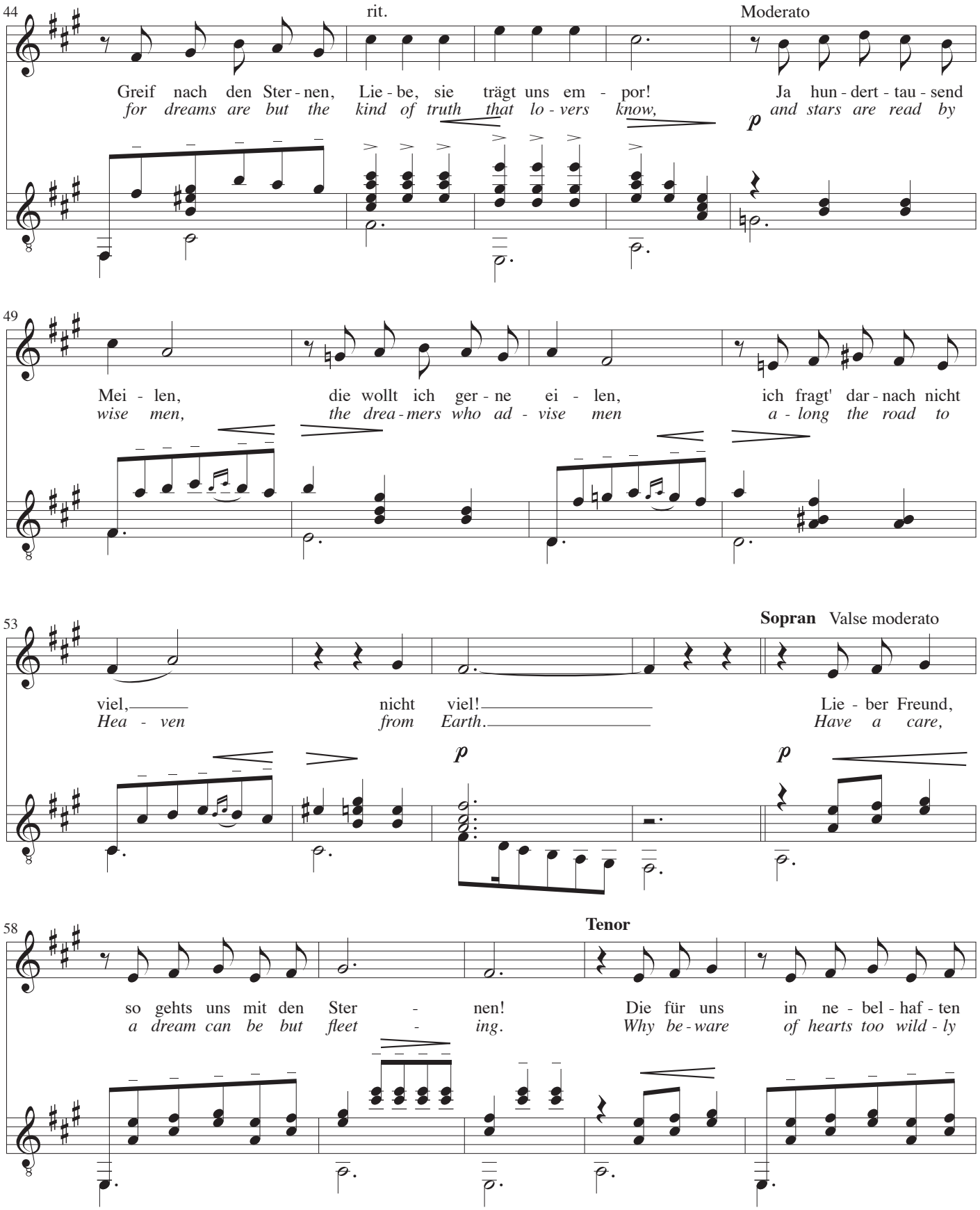
44
rit.
Moderato
Greif nach den Ster - nen, Lie - be, sie trägt uns em - por! Ja hun - dert - tau - send
for dreams are but the kind of truth that lo - vers know, and stars are read by
p
49
Mei - len, die wollt ich ger - ne ei - len, ich fragt' dar - nach nicht
wise men, the drea - mers who ad - vise men a - long the road to
53
Sopran Valse moderato
viel, nicht viel! Lie - ber Freund,
Hea - ven from Earth. Have a care,
p
p
58
Tenor
so gehts uns mit den Ster - nen! Die für uns in ne - bel - haf - ten
a dream can be but fleet - ing. Why be - ware of hearts too wild - ly

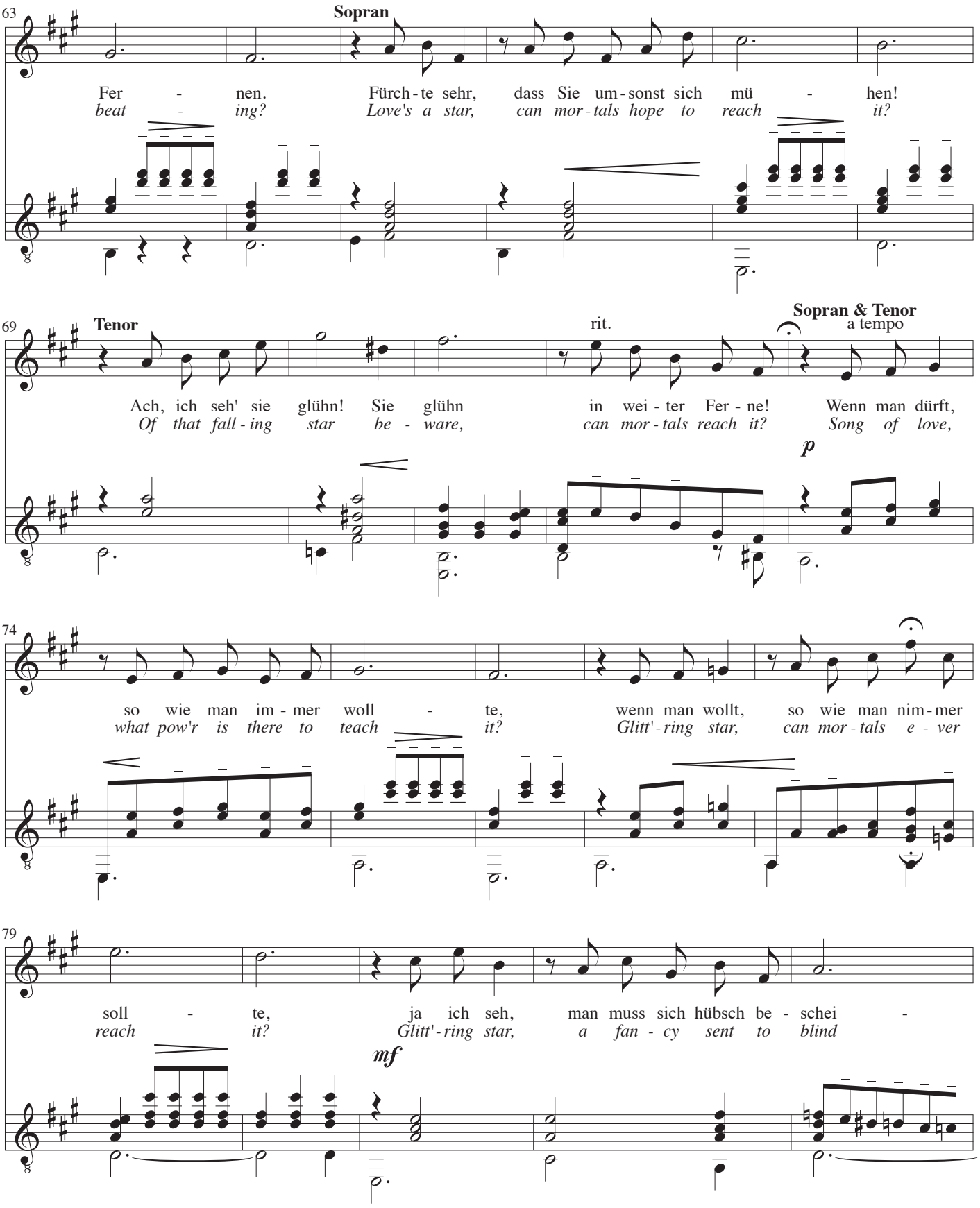
63
Sopran
Fer - nen.
beat - ing?
Fürch - te sehr,
Love's a star,
dass Sie um - sonst sich mü - hen!
can mor - tals hope to reach it?
69
Tenor
Ach, ich seh' sie glühn!
Of that fall - ing star
Sie glühn
be - ware,
rit.
in wei - ter Fer - ne!
can mor - tals reach it?
Sopran & Tenor
a tempo
Wenn man dürft,
Song of love,
p
74
so wie man im - mer woll - te,
what pow'r is there to teach it?
wenn man wollt,
Glitt' - ring star,
so wie man nim - mer
can mor - tals e - ver
79
soll - te,
reach it?
ja ich seh,
Glitt' - ring star,
man muss sich hübsch be - schei -
a fan - cy sent to blind
mf

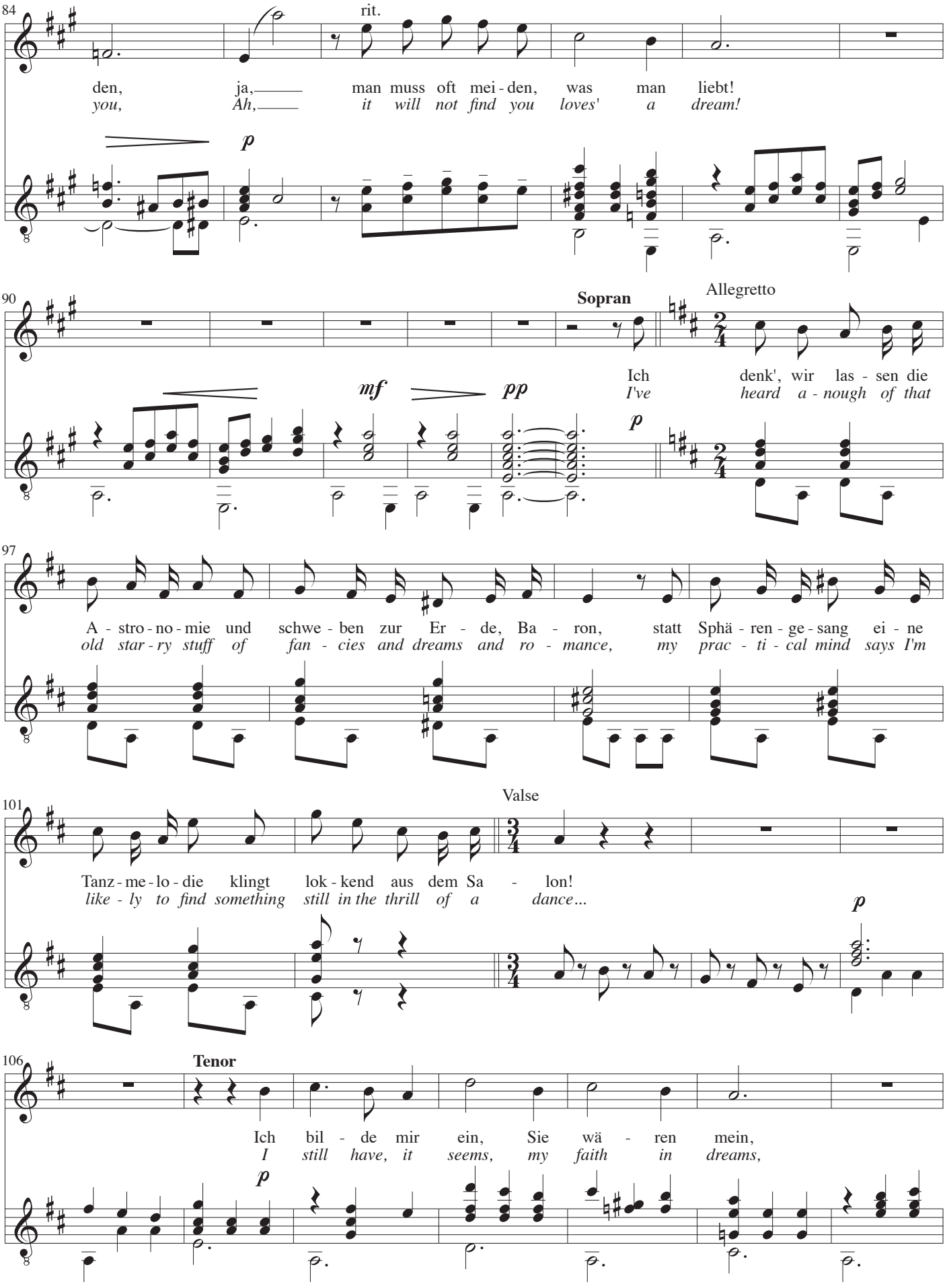
84
rit.
den, ja, man muss oft mei - den, was man liebt!
you, Ah, it will not find you loves' a dream!
p
90
Sopran
Allegretto
Ich denk', wir las - sen die
I've heard a - nough of that
mf
pp
p
97
A - stro - no - mie und schwe - ben zur Er - de, Ba - ron, statt Sphä - ren - ge - sang ei - ne
old star - ry stuff of fan - cies and dreams and ro - mance, my prac - ti - cal mind says I'm
101
Valse
Tanz - me - lo - die klingt lok - kend aus dem Sa - lon!
like - ly to find something still in the thrill of a dance...
p
106
Tenor
Ich bil - de mir ein, Sie wä - ren mein,
I still have, it seems, my faith in dreams,
p

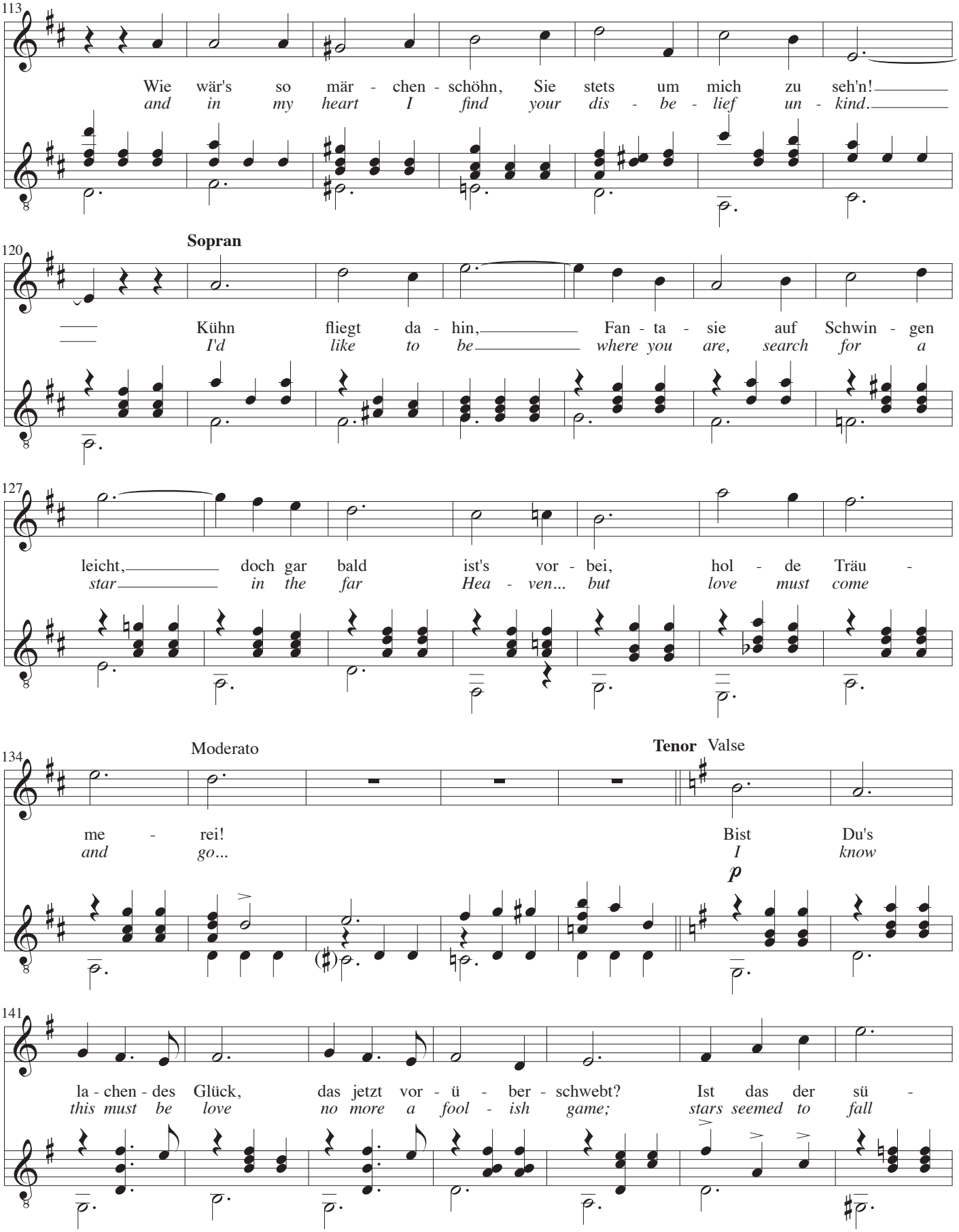
113
Wie wär's so mär - chen - schöhn, Sie stets um mich zu seh'n!
and in my heart I find your dis - be - lief un - kind.
120
Sopran
Kühn fliegt da - hin, Fan - ta - sie auf Schwin - gen
I'd like to be where you are, search for a
127
leicht, doch gar bald ist's vor - bei, hol - de Träu -
star in the far Hea - ven... but love must come
134
Moderato
Tenor Valse
me - rei!
and go...
Bist Du's
I know
p
141
la - chen - des Glück, das jetzt vor - ü - ber - schwebt? Ist das der sü -
this must be love no more a fool - ish game; stars seemed to fall

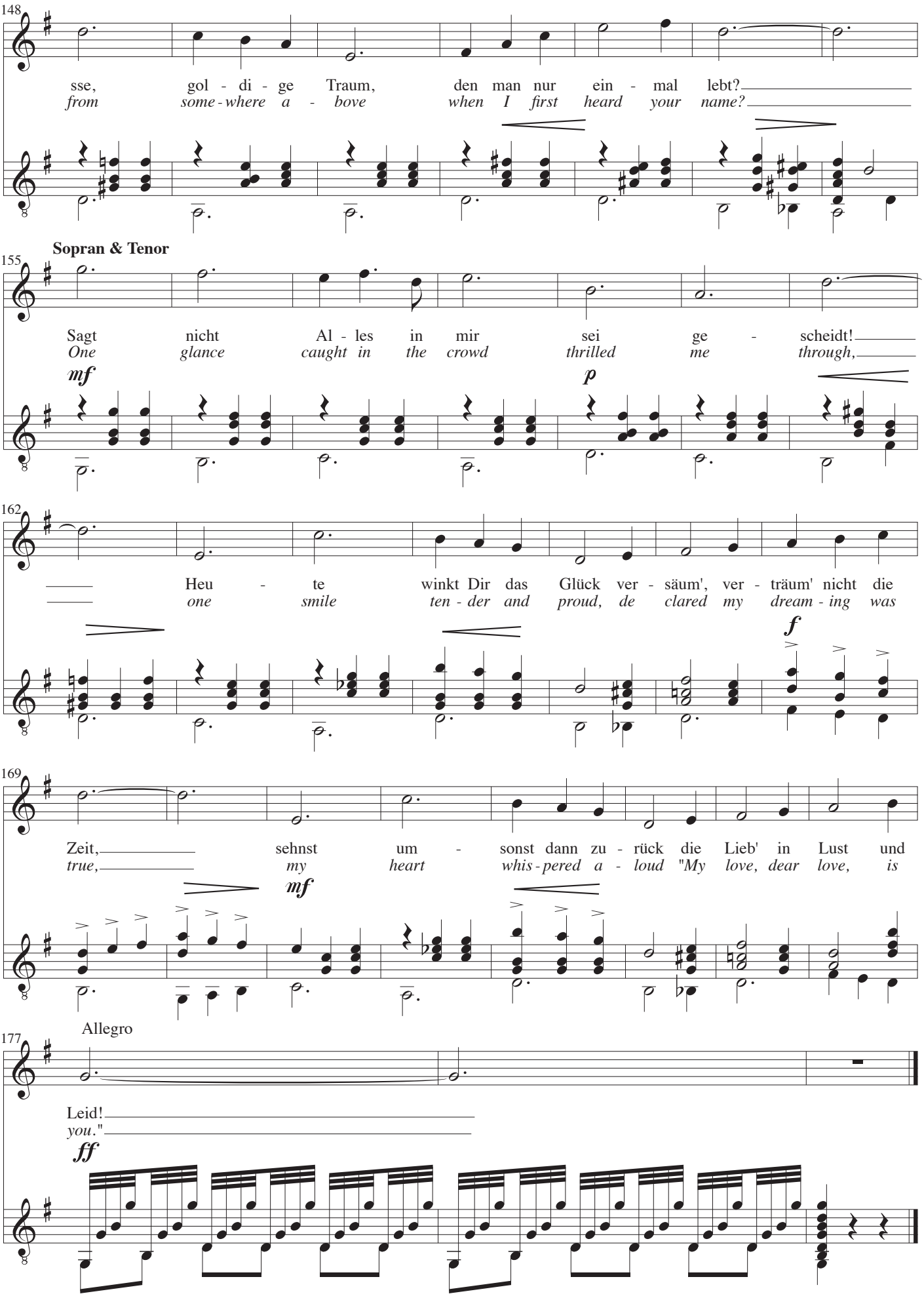
148
sse, gol - di - ge Traum, den man nur ein - mal lebt?
from some - where a - bove when I first heard your name?
Sopran & Tenor
155
Sagt nicht Al - les in mir sei ge - scheidt!
One glance caught in the crowd thrilled me through,
mf
p
162
Heu - te winkt Dir das Glück ver - säum', ver - träum' nicht die
one smile ten - der and proud, de clared my dream - ing was
f
169
Zeit, sehnst um - sonst dann zu - rück die Lieb' in Lust und
true, my heart whis - pered a - loud "My love, dear love, is
mf
Allegro
177
Leid!
you."
ff

La mer

Musique: Charles Trenet og Albert Lasry
Paroles: Charles Trenet og Albert Lasry
Guitare: John Jacobsen, 1985

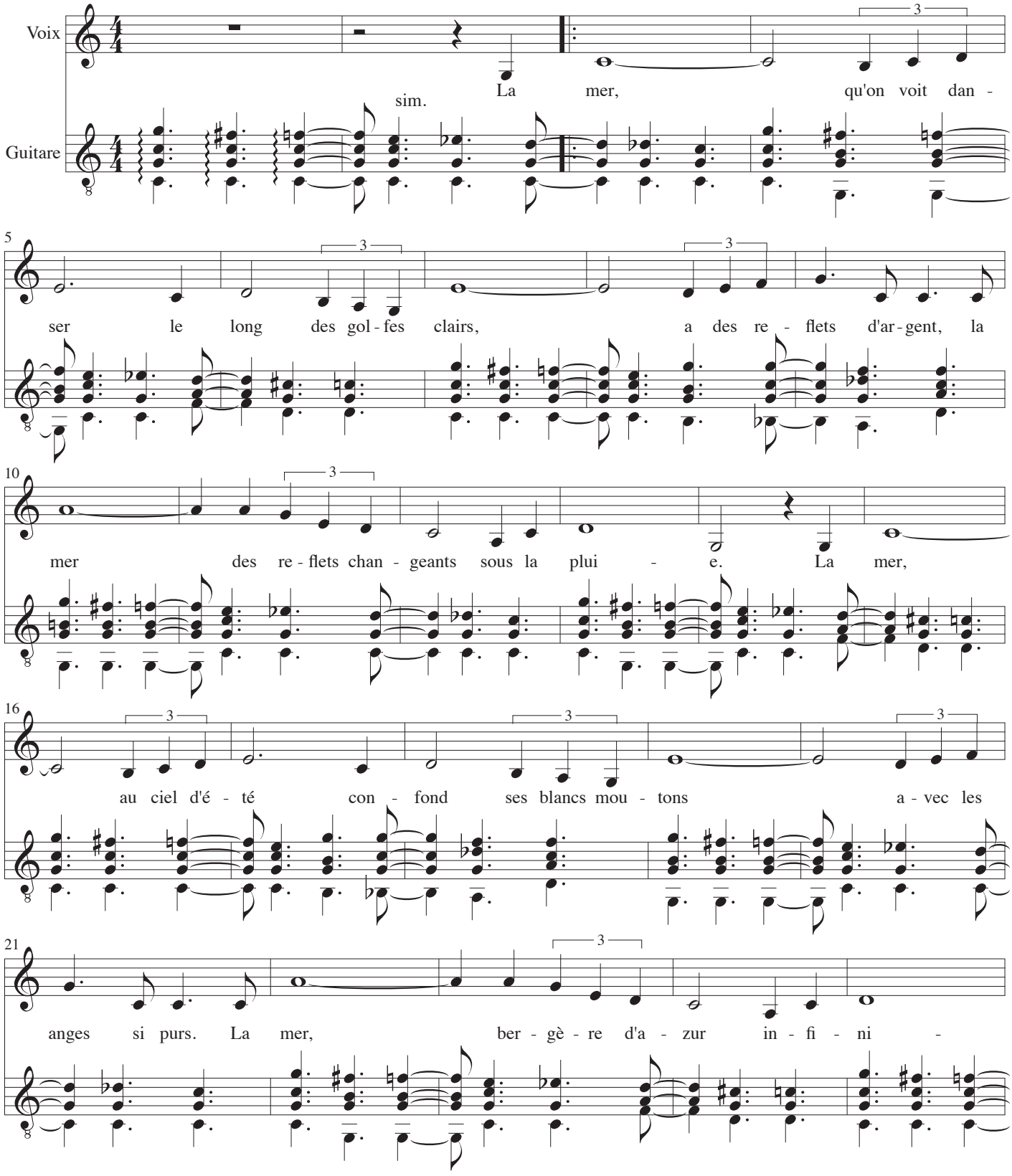

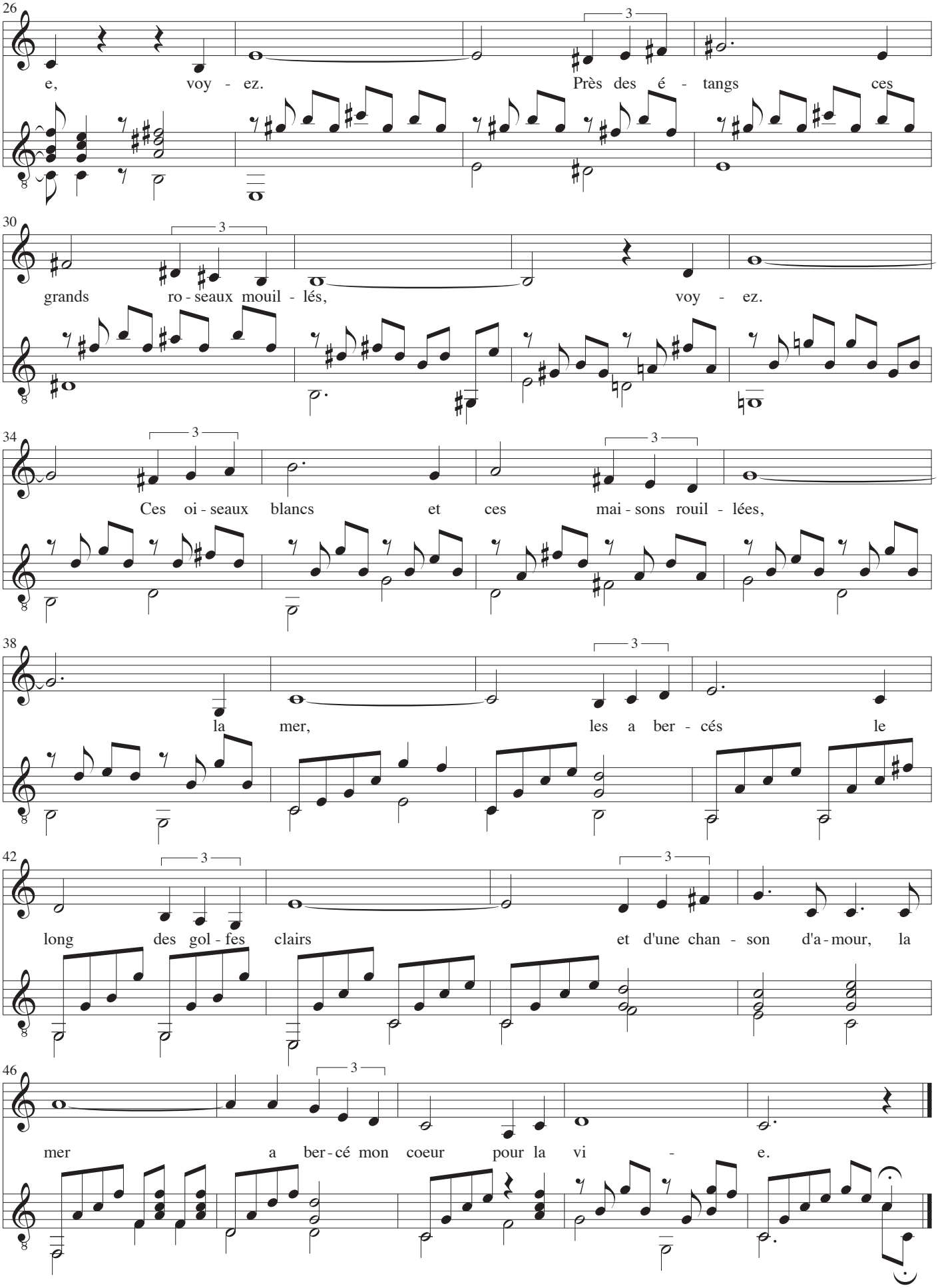
26
e, voy - ez. Près des é - tangs ces
30
grands ro - seaux mouil - lés, voy - ez.
34
Ces oi - seaux blancs et ces mai - sons rouil - lées,
38
la mer, les a ber - cés le
42
long des gol - fes clairs et d'une chan - son d'a - mour, la
46
mer a ber - cé mon coeur pour la vi - e.

Parlez-moi d'amour

Musique: Jean Lenoir
Paroles: Jean Lenoir
Guitare: John Jacobsen, 1985

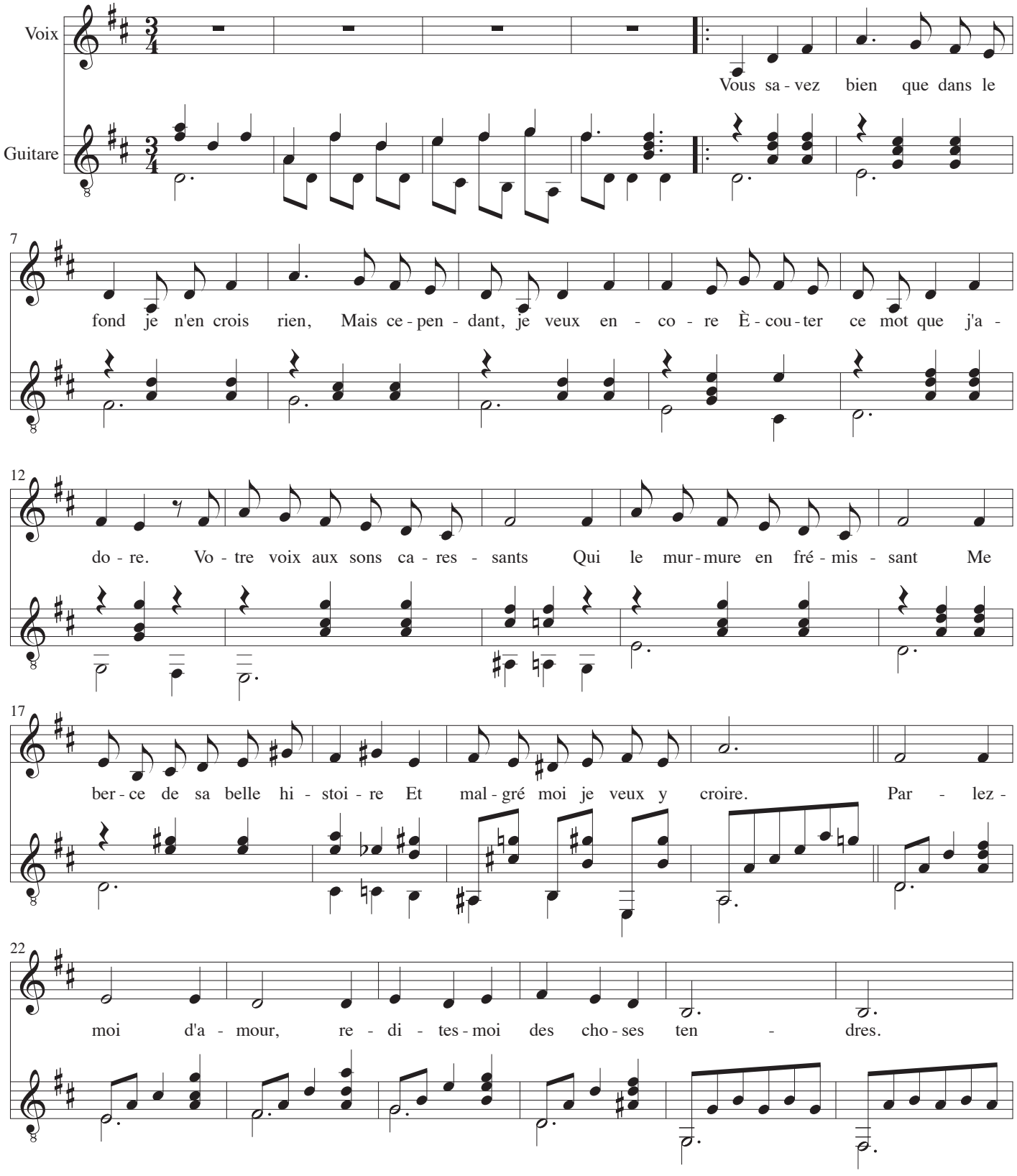

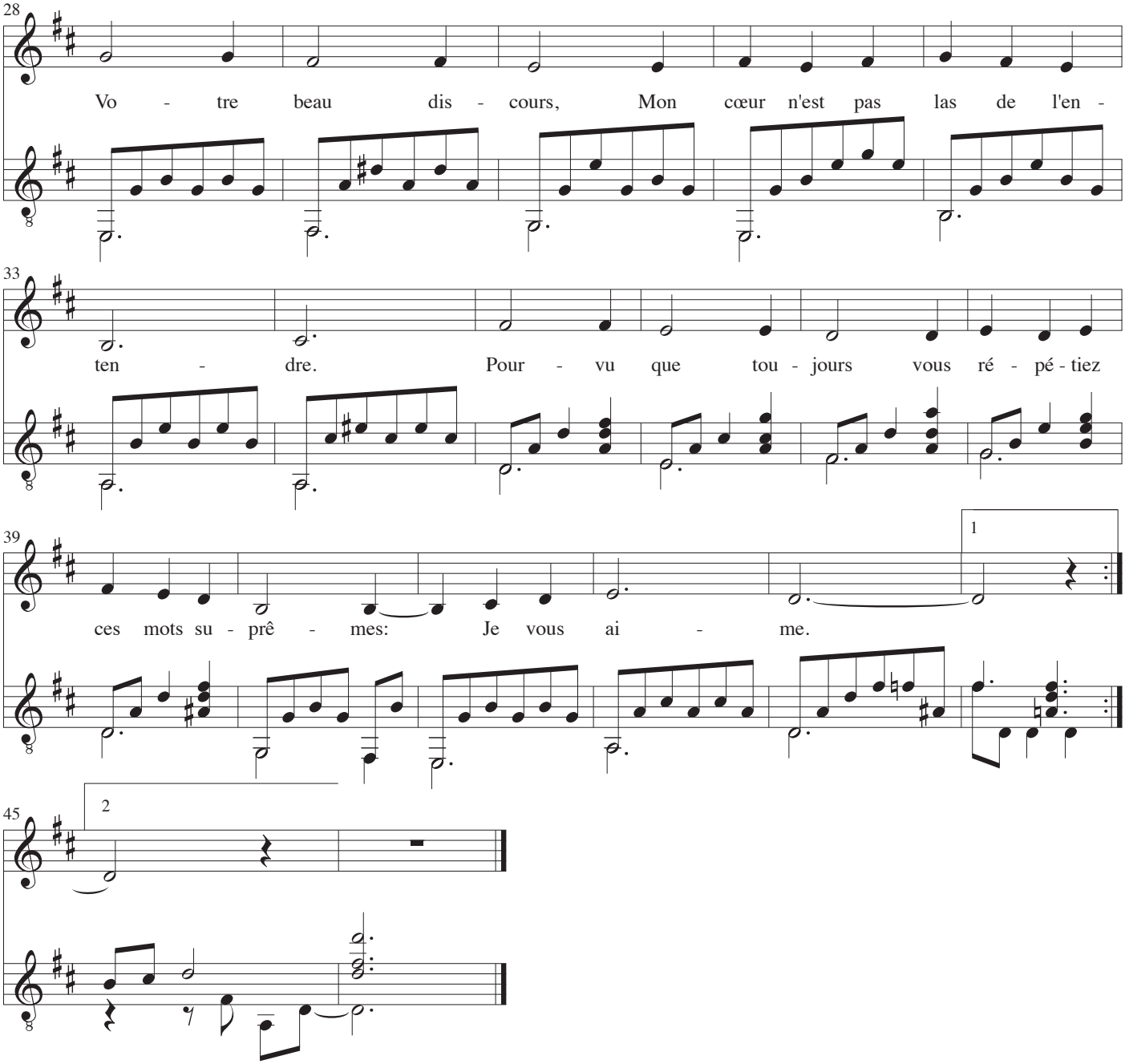

2.
Il est si doux
Mon cher trésor, d'être un peu fou
La vie est parfois trop amère,
Si l'on ne croit pas aux chimères
Le chagrin est vite apaisé
Et se console d'un baiser
Du cœur on guérit la blessure
Par un serment qui la rassure.
Parlez-moi d'amour....

Pigalle

Musique: Georges Ulmer
Paroles: Georges Ulmer og Geo Koger
Guitare: John Jacobsen, 1985

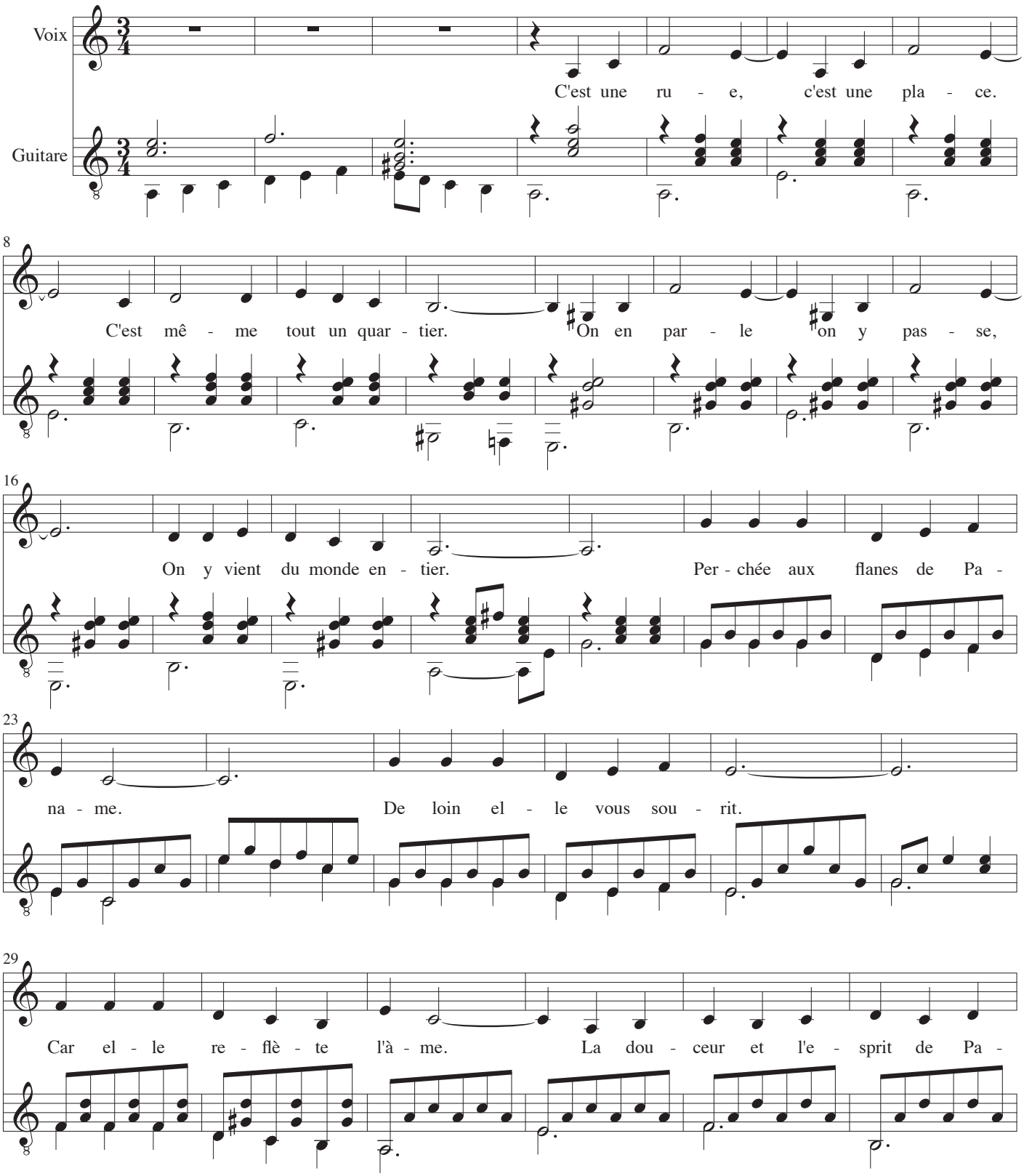

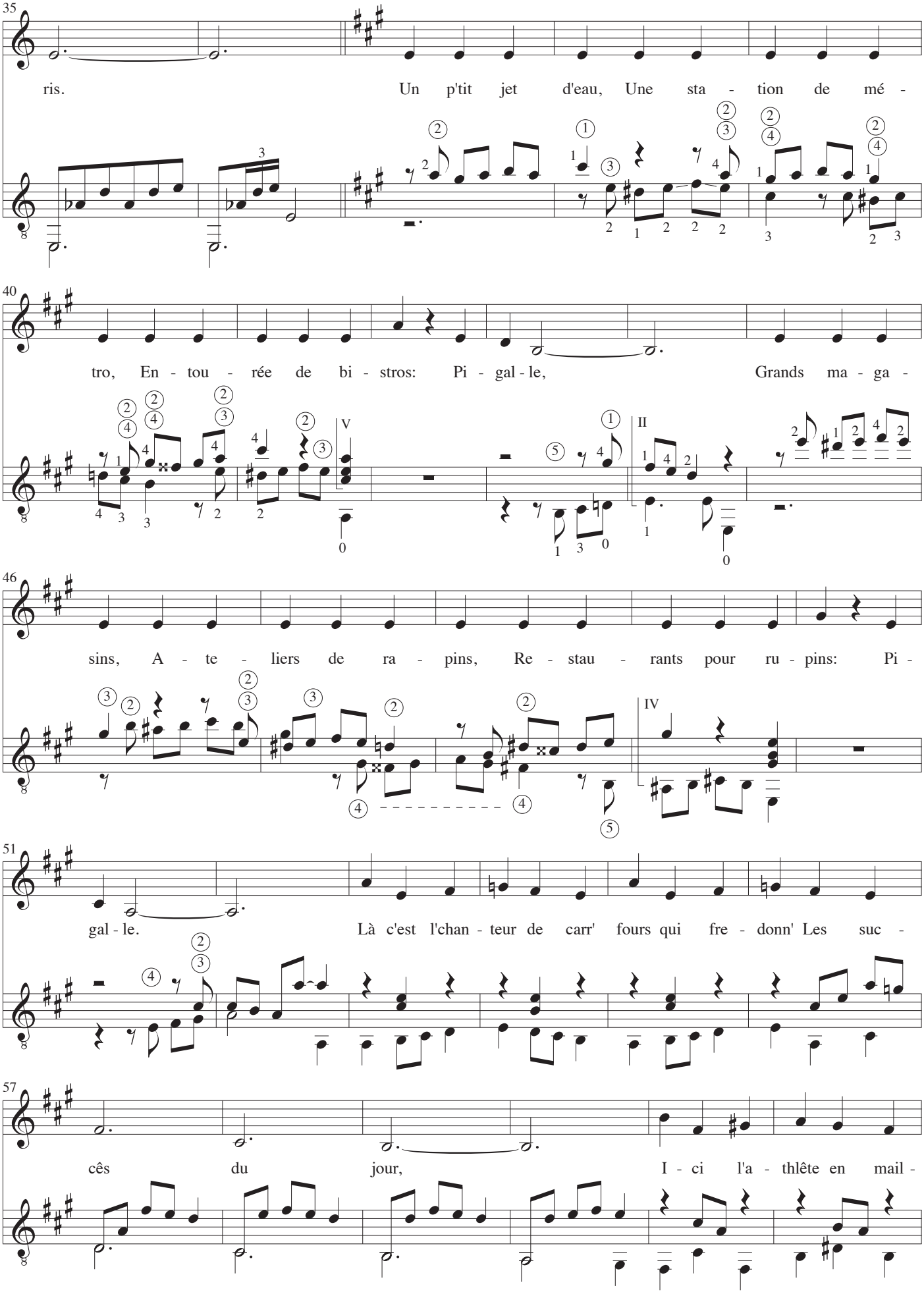
35
ris. Un p'tit jet d'eau, Une sta - tion de mé -
40
tro, En - tou - rée de bi - stros: Pi - gal - le, Grands ma - ga -
46
sins, A - te - liers de ra - pins, Re - stau - rants pour ru - pins: Pi -
51
gal - le. Là c'est l'chan - teur de carr' fours qui fre - donn' Les suc -
57
cês du jour, I - ci l'a - thlête en mail -

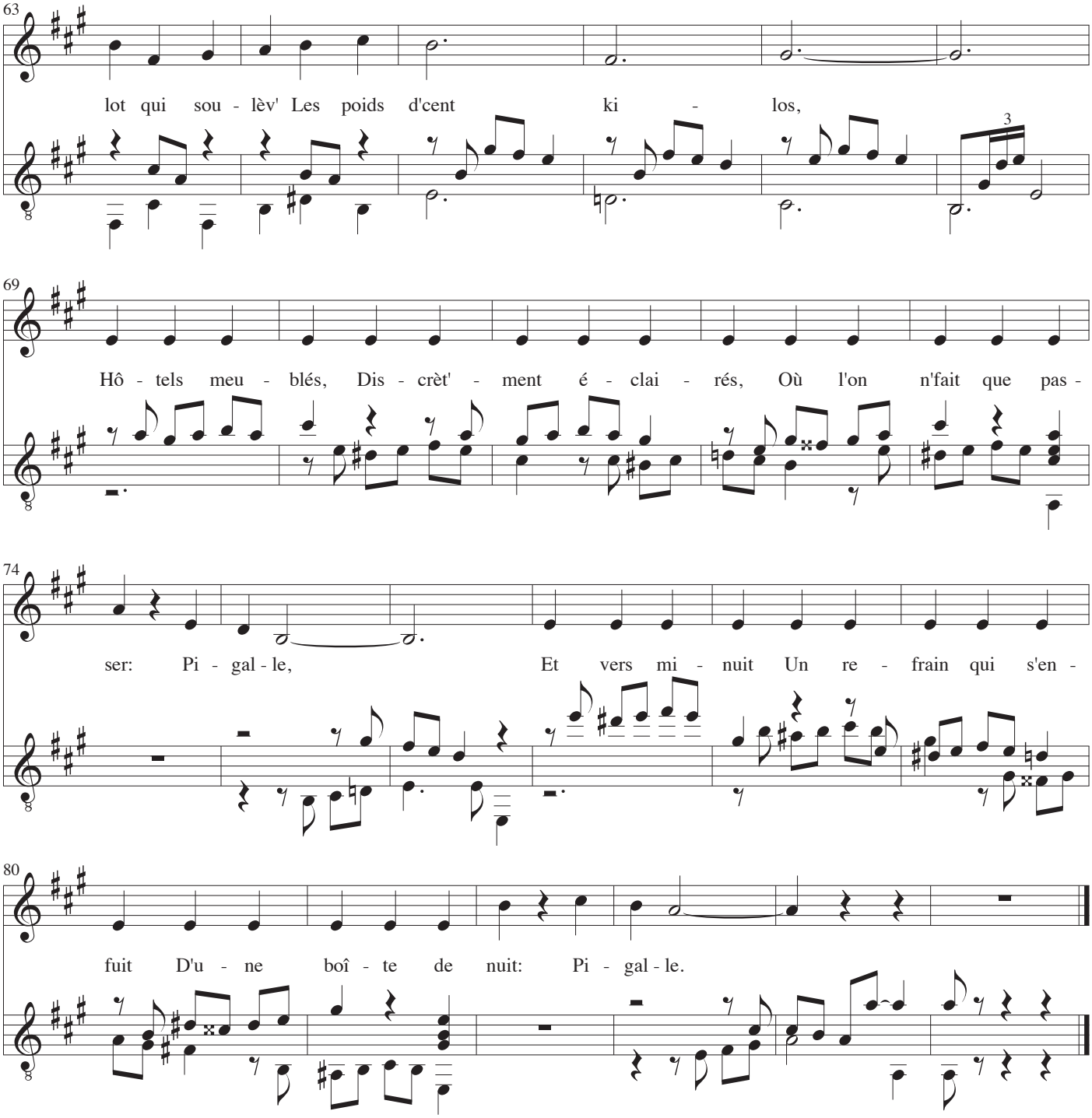
63
lot qui sou - lèv' Les poids d'cent ki - los,
3
69
Hô - tels meu - blés, Dis - crèt' - ment é - clai - rés, Où l'on n'fait que pas -
74
ser: Pi - gal - le, Et vers mi - nuit Un re - frain qui s'en -
80
fuit D'u - ne boî - te de nuit: Pi - gal - le.

Plaisir d'amour

Musique: Giovanni Battista Martini 1706-1784
Paroles: Jean-Pierre Claris de Florian 1755-1794
Guitare: John Jacobsen, 1985

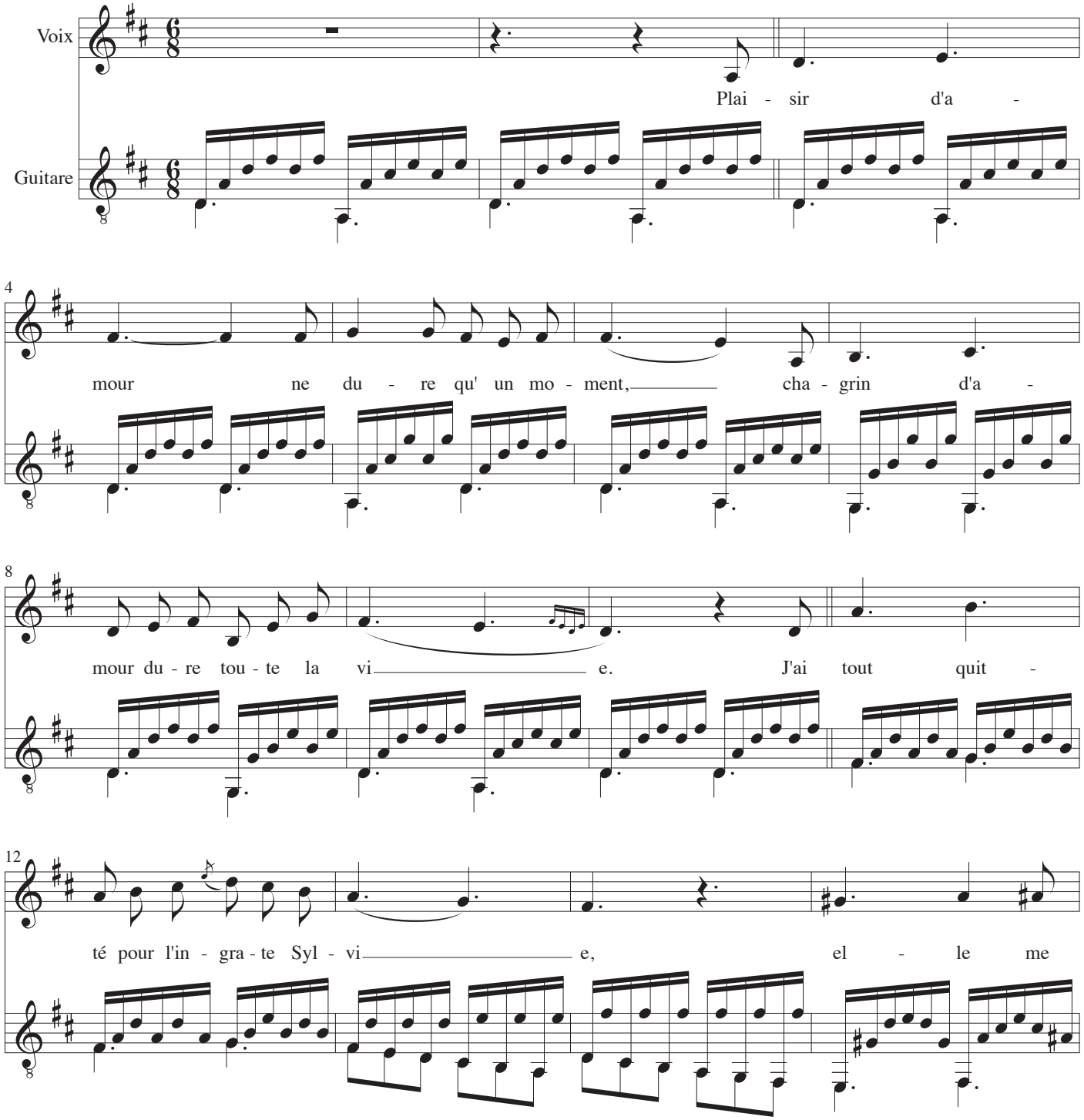

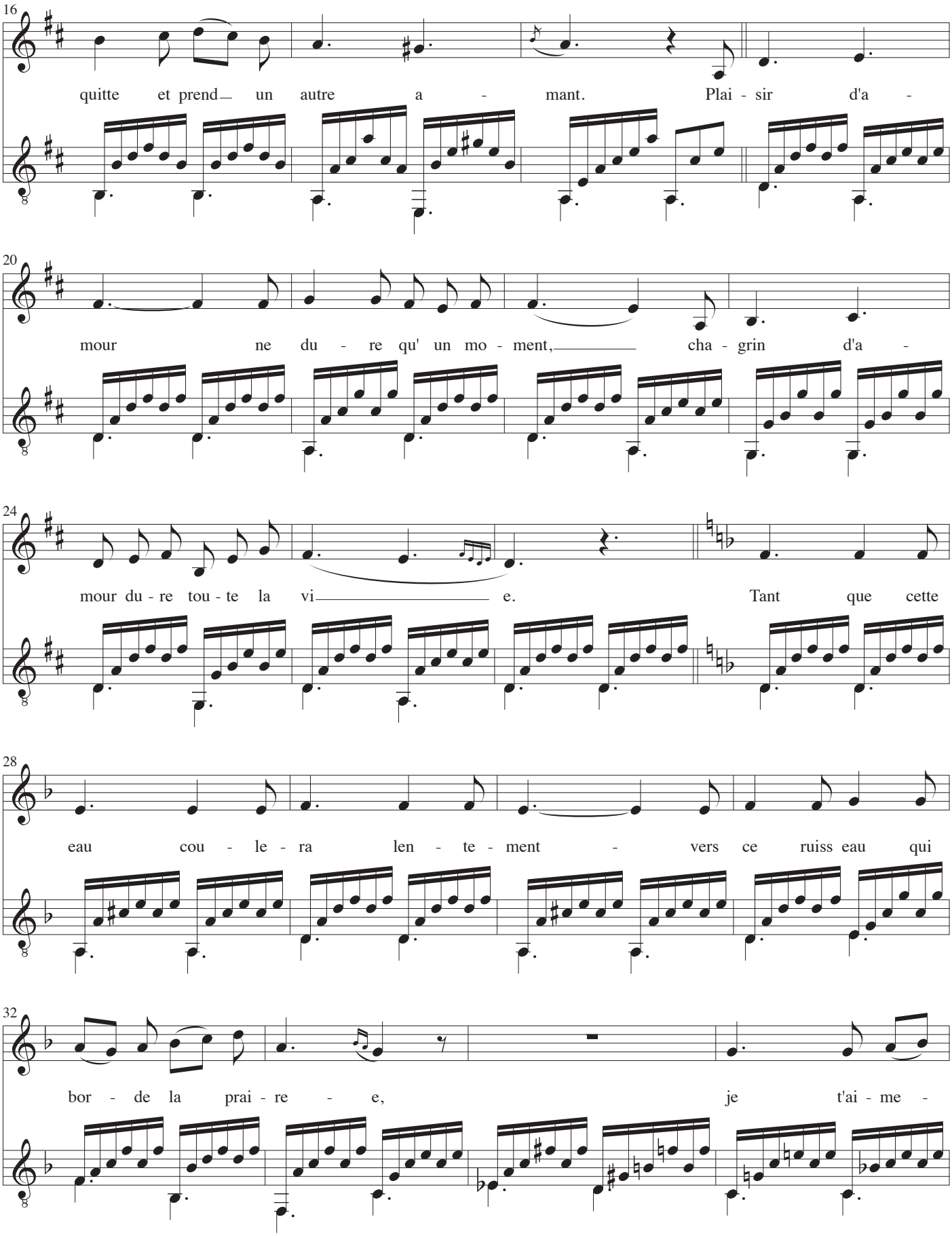
16
quitte et prend un autre a - mant. Plai - sir d'a -
20
mour ne du - re qu' un mo - ment, cha - grin d'a -
24
mour du - re tou - te la vi e. Tant que cette
28
eau cou - le - ra len - te - ment - vers ce ruiss eau qui
32
bor - de la prai - re - e, je t'ai - me -

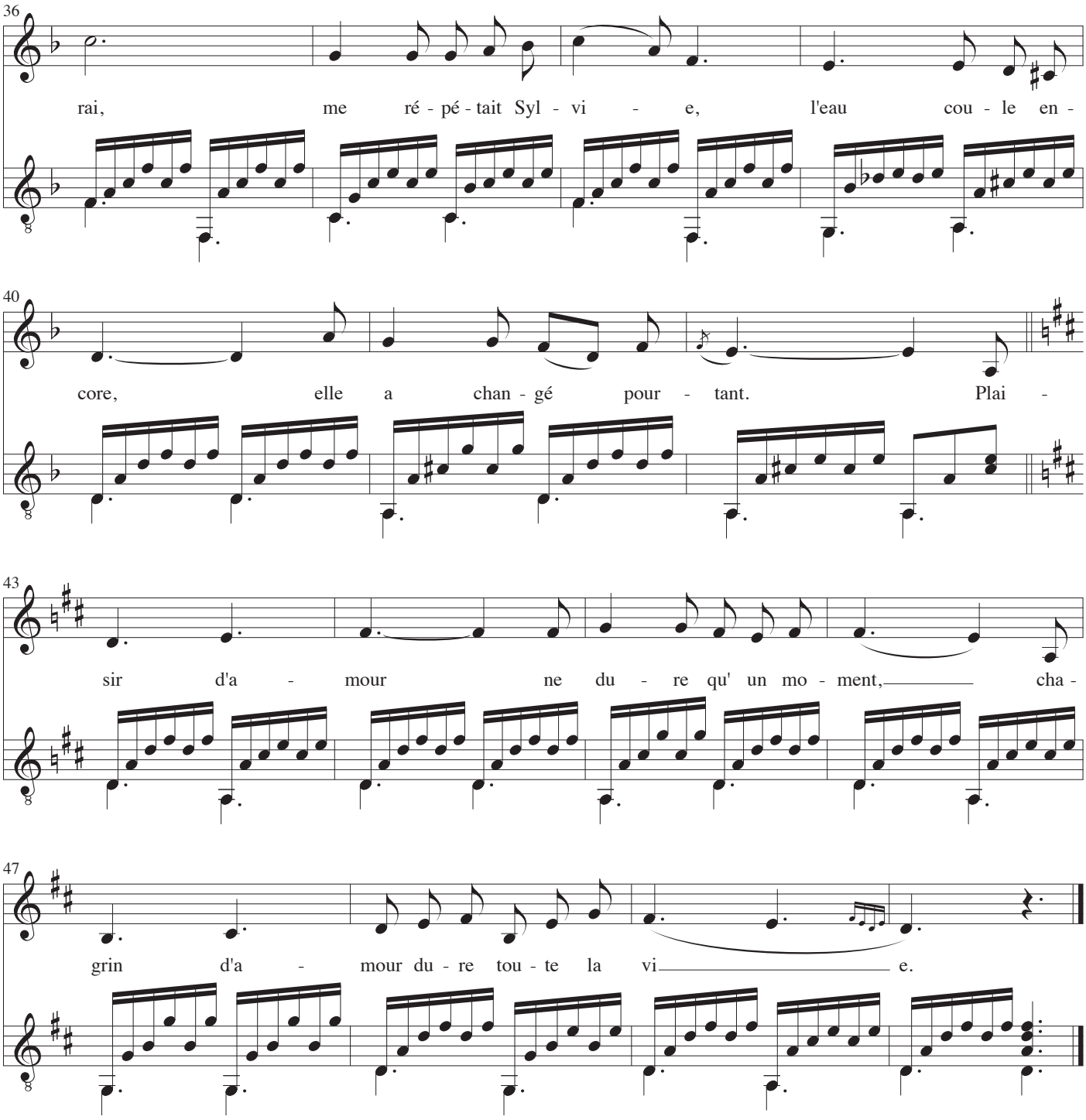
36
rai, me ré - pé - tait Syl - vi - e, l'eau cou - le en -
40
core, elle a chan - gé pour - tant. Plai -
43
sir d'a - mour ne du - re qu' un mo - ment, cha -
47
grin d'a - mour du - re tou - te la vi e.

Joe Hill

(version 1)

Musik: Earl Robinson
Engelsk tekst: Alfred Hayes
Dansk oversættelse: Svend Møller Kristensen
Guitar: John Jacobsen, 1986

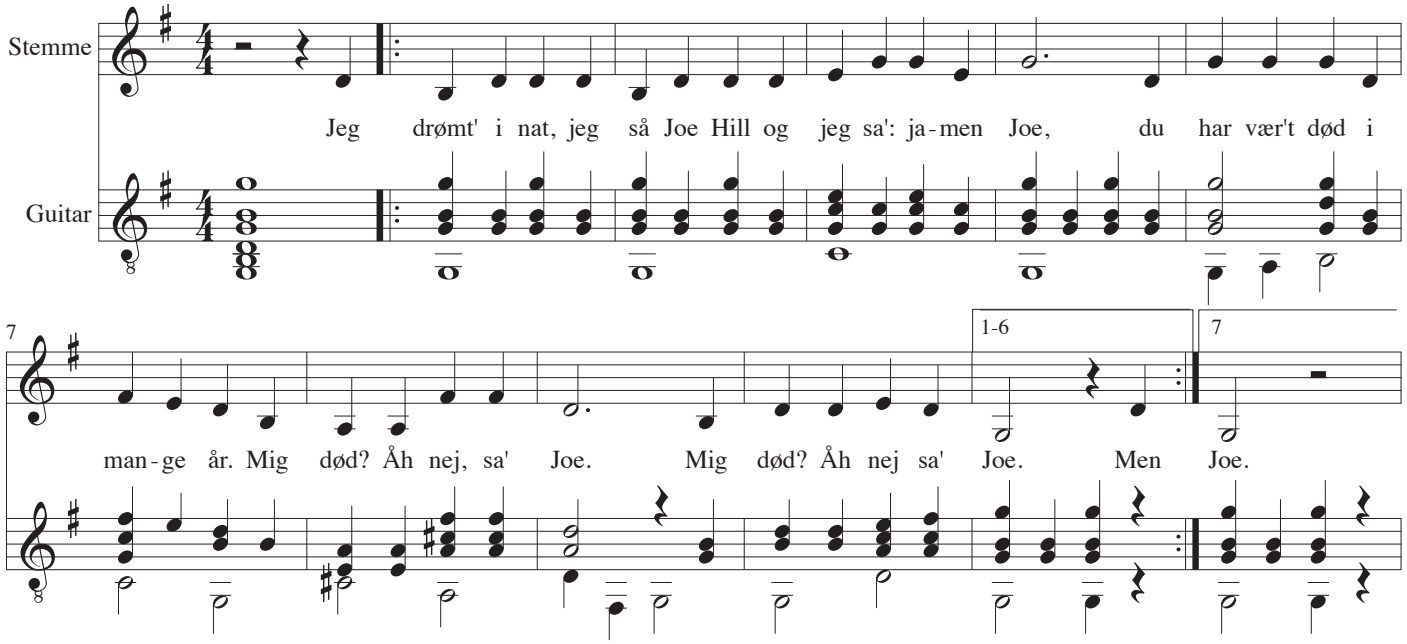

1
Jeg drømt' i nat, jeg så Joe Hill
og jeg sa': jamen Joe,
du har vær't død i mange år.
|: Mig død? Åh nej, sa' Joe. :|

2
Men kobbertrusten, sa' jeg så,
i saltsøstaden, Joe.
De fik dig jo hængt op på mord.
|: Jeg lever dog, sa' Joe. :|

3
Men trustens mænd, de skød dig Joe.
Em kugle eller to
kan ikke slå en mand ihjel.
|: Jeg er ikke død, sa' Joe. :|

4
Han stod med smil dér ved min seng,
så stor og stærk som nog'n:
De glemte at jeg lever i
|: hver organisation :|

5
Joe Hill er ikke død, sa' Joe,
for husk et hvert et sted,
hvor folket kæmper for sin ret
|: dér kømper han jo med. :|

6
På hver fabrik og arbejdsplads,
hvor retten står på spil,
i hver en strejke, hver en kamp,
|: der møder du Joe Hill. :|

7
Jeg drøm't i nat, jeg så Joe Hill,
og jeg sa': jamen Joe,
du har vær't død i mange år.
|: Mig død? Åh nej, sa' Joe. :|

Joe Hill

(version 2)

Musik: Earl Robinson
Engelsk tekst: Alfred Hayes
Dansk oversættelse: Svend Møller Kristensen
Guitar: John Jacobsen, 1986

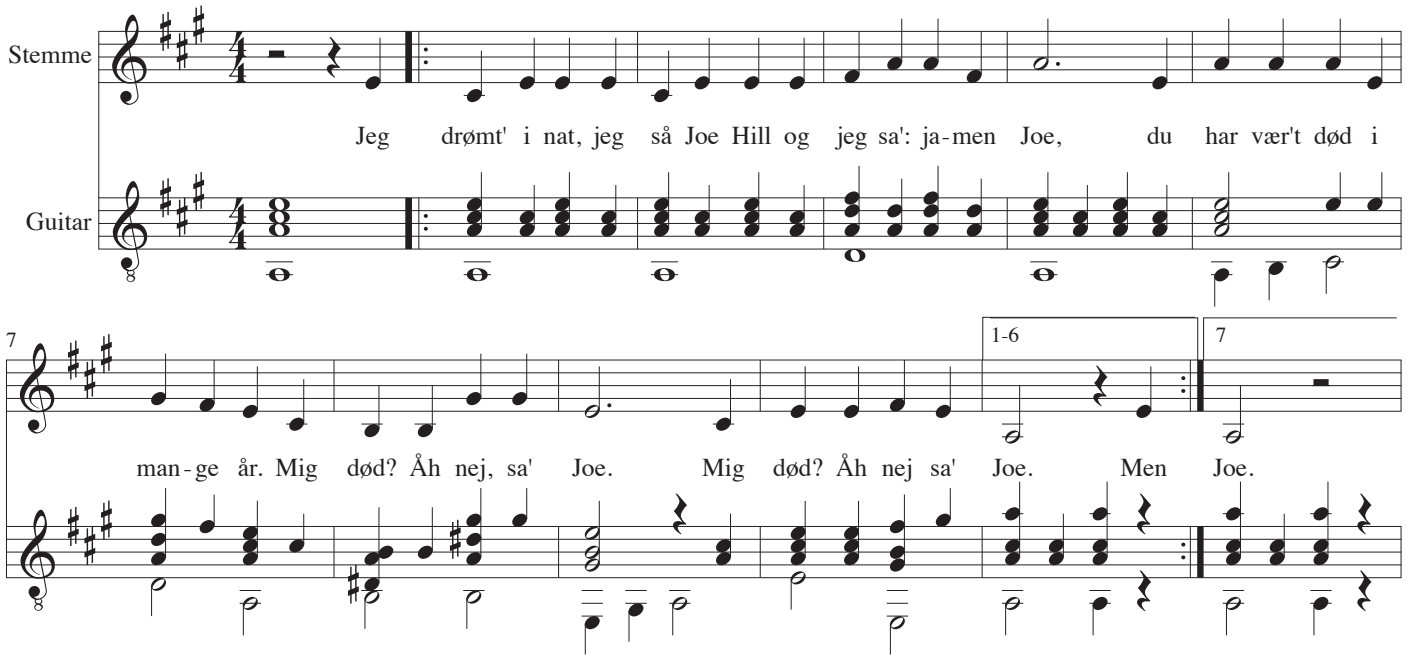

1
Jeg drømt' i nat, jeg så Joe Hill
og jeg sa': jamen Joe,
du har vær't død i mange år.
|: Mig død? Åh nej, sa' Joe. :|

2
Men kobbertrusten, sa' jeg så,
i saltsøstaden, Joe.
De fik dig jo hængt op på mord.
|: Jeg lever dog, sa' Joe. :|

3
Men trustens mænd, de skød dig Joe.
Em kugle eller to
kan ikke slå en mand ihjel.
|: Jeg er ikke død, sa' Joe. :|

4
Han stod med smil dér ved min seng,
så stor og stærk som nog'n:
De glemte at jeg lever i
|: hver organisation :|

5
Joe Hill er ikke død, sa' Joe,
for husk et hvert et sted,
hvor folket kæmper for sin ret
|: dér kømper han jo med. :|

6
På hver fabrik og arbejdsplads,
hvor retten står på spil,
i hver en strejke, hver en kamp,
|: der møder du Joe Hill. :|

7
Jeg drøm't i nat, jeg så Joe Hill,
og jeg sa': jamen Joe,
du har vær't død i mange år.
|: Mig død? Åh nej, sa' Joe. :|

In a Simple Way I Love You

From the Musical
I'm Getting My Act Together and Taking It on the Road

Music: Nancy Ford
Lyrics: Gretchen Cryer
Guitar: John Jacobsen, 1976

Moderately slow

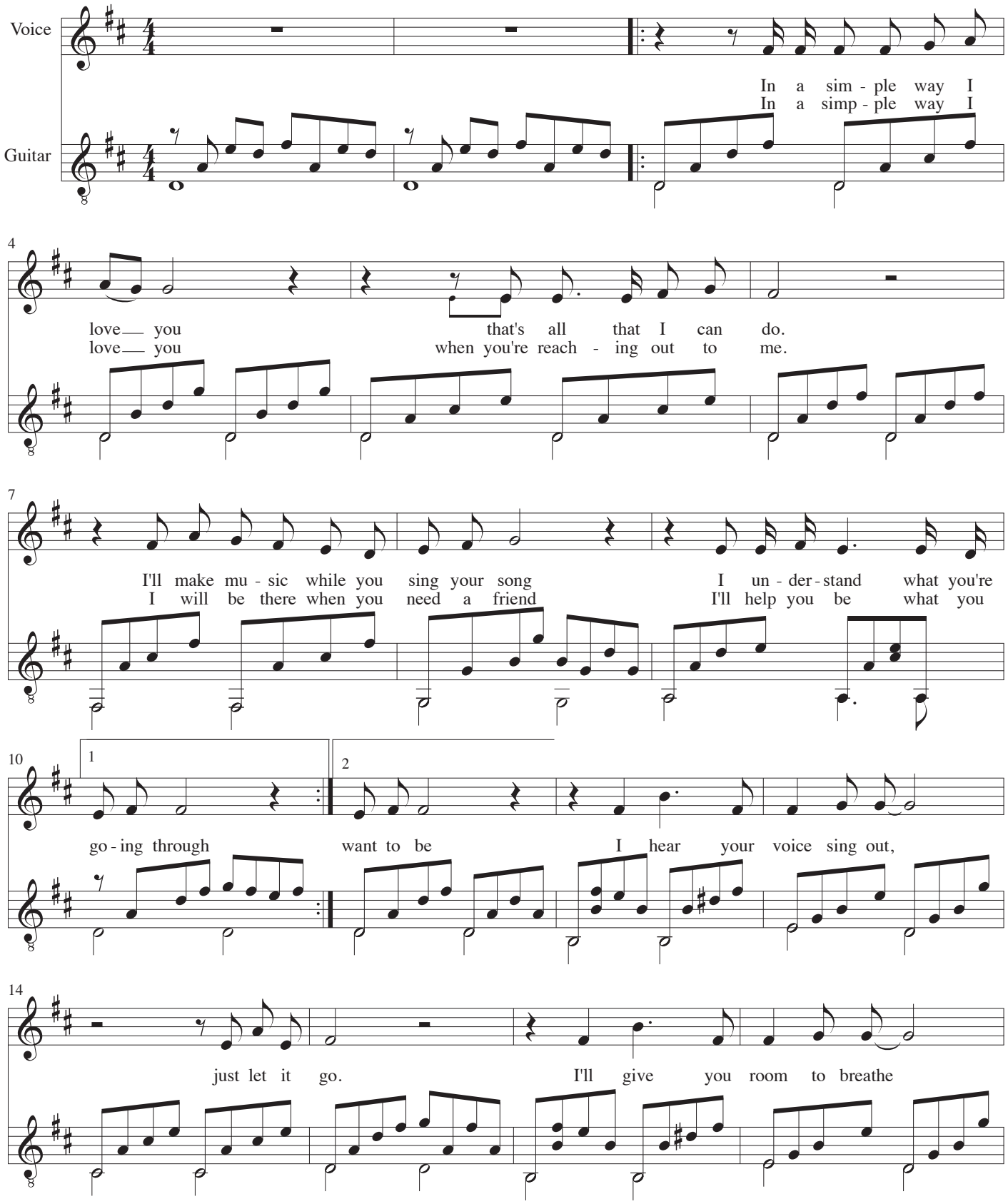

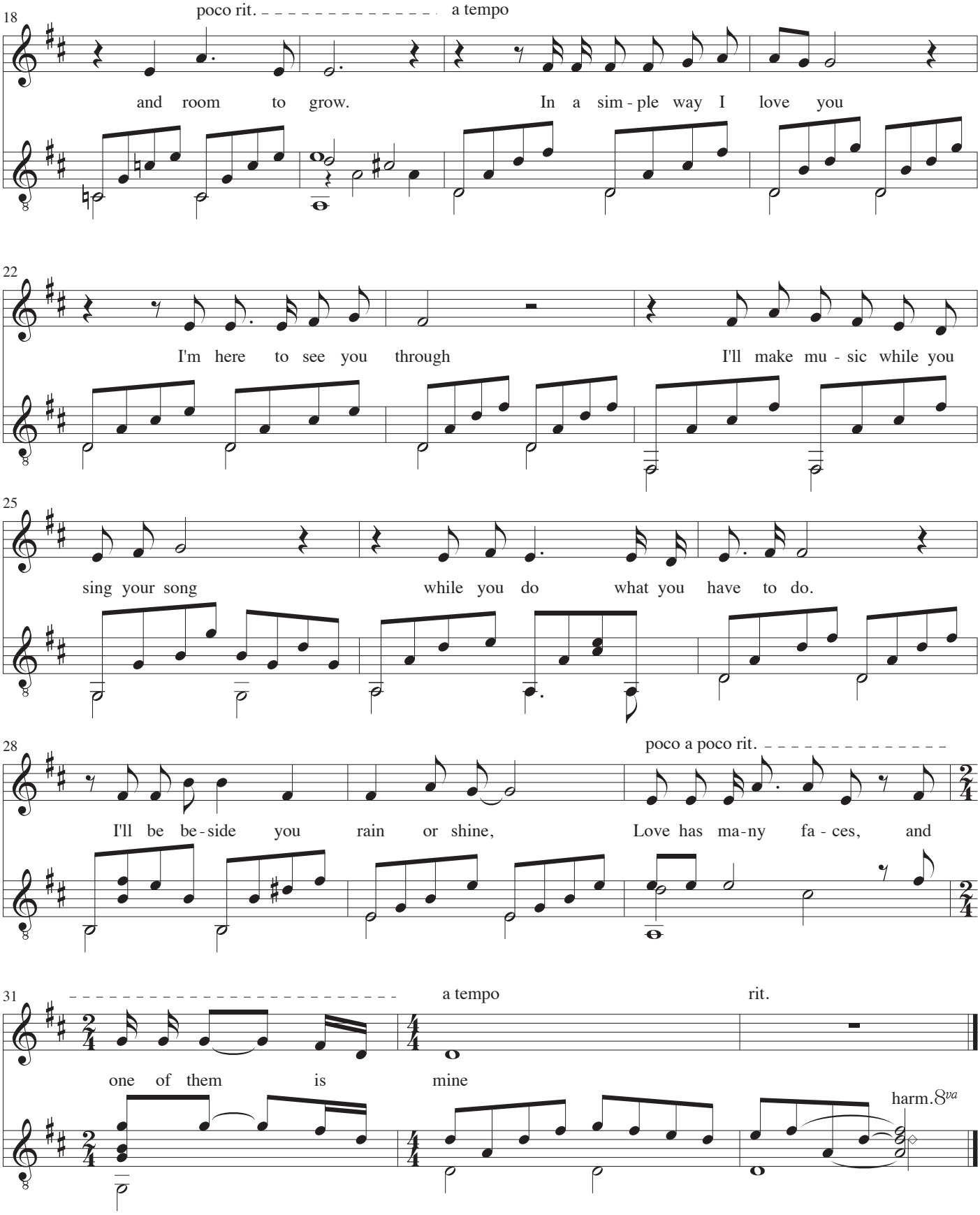
18
poco rit.
a tempo
and room to grow.
In a sim - ple way I love you
22
I'm here to see you through
I'll make mu - sic while you
25
sing your song
while you do what you have to do.
28
poco a poco rit.
I'll be be - side you rain or shine,
Love has ma - ny fa - ces, and
31
a tempo
rit.
one of them is mine
harm. 8va

Til Ungdommen

Musikk: Otto Mortensen
Tekst: Nordahl Grieg
Gitar: John Jacobsen, 1984

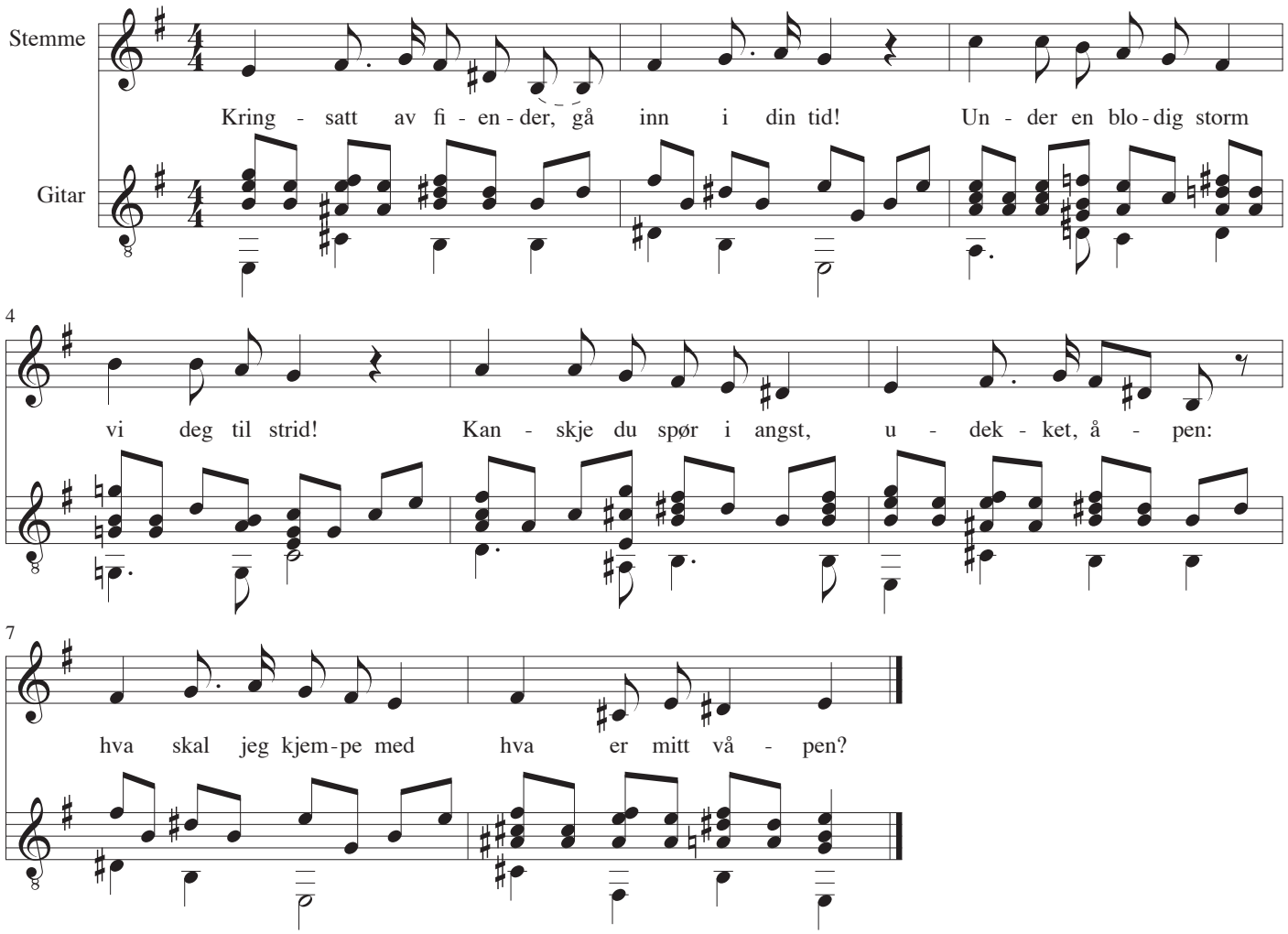

Kringsatt av fiender,
gå inn i din tid!
Under en blodig storm -
vi deg til strid!

Kanskje du spør i angst,
udekket, åpen:
hva skal jeg kjempe med
hva er mitt våpen?

Hvor er ditt vern mot vold,
her er ditt sverd:
troen på livet vårt,
menneskets verd.

For all vår fremtids skyld,
søk det og dyrk det,
dø om du må - men:
øk det og styrk det!

Stilt går granatenes
glidende bånd
Stans deres drift mot død
stans dem med ånd!

Krig er forakt for liv.
Fred er å skape.
Kast dine krefter inn:
døden skal tape!

Elsk og berik med drøm
alt stort som var!
Gå mot det ukjente
fravrist det svar.

Ubygde kraftverker,
ukjente stjerner.
Skap dem, med skånet livs
dristige hjerner!

Edelt er mennesket,
jorden er rik!
Finnes her nød og sult
skyldes det svik.

Knus det! I livets navn
skal urett falle.
Solskinn og brød og ånd
eies av alle.

Da synker våpnene
maktesløs ned!
Skaper vi menneskeverd
skaper vi fred.

Den som med høyre arm
bærer en byrde,
dyr og umistelig,
kan ikke myrde.

Dette er løftet vårt
fra bror til bror:
vi vil bli gode mot
menskenes jord.

Vi vil ta vare på
skjønnheten, varmen
som om vi bar et barn
varsomt på armen

En sørgelig vise

Musikk: Lars Klevstrand
Tekst: Rudolf Nielsen
Gitar: John Jacobsen, 1984

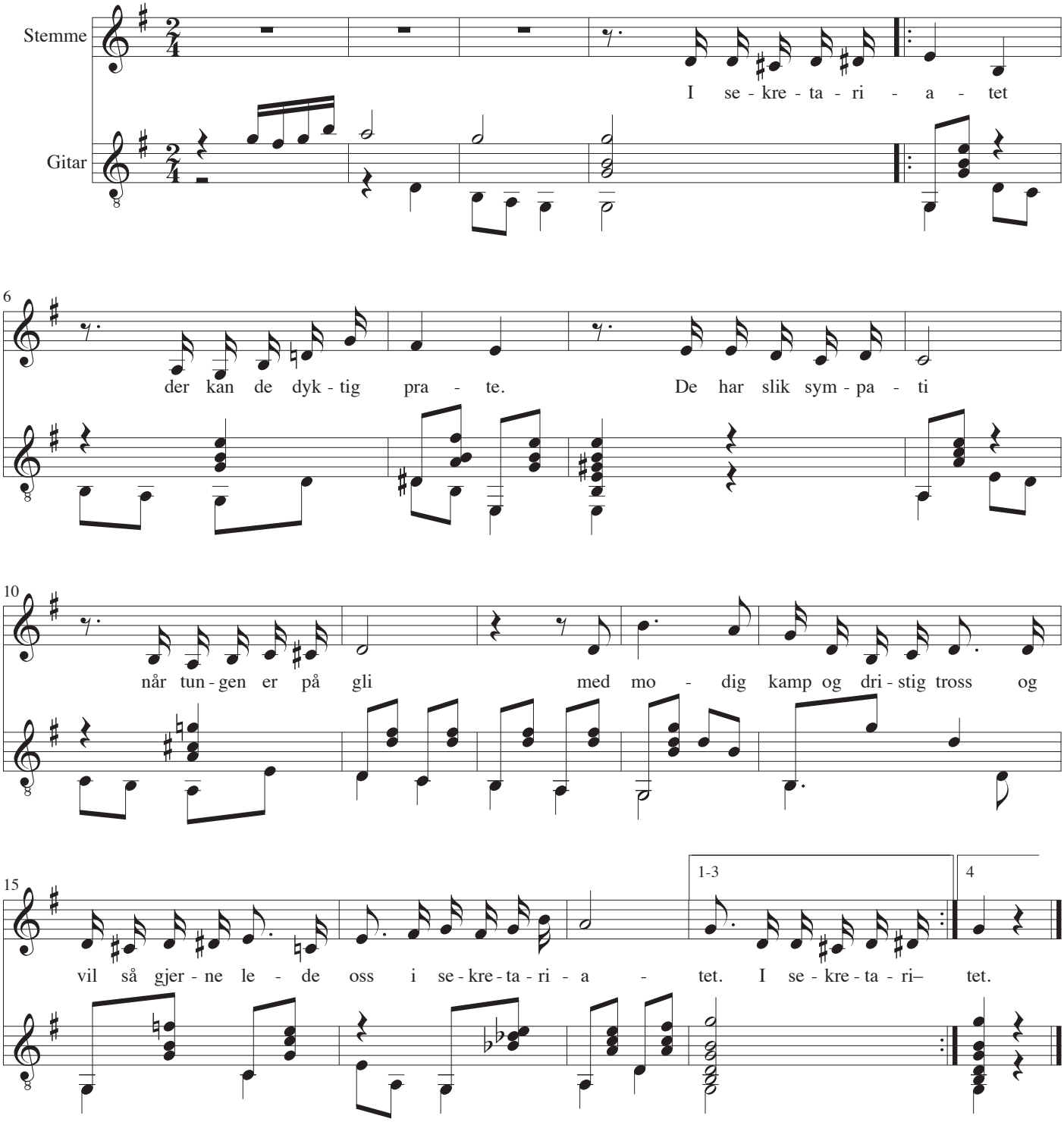

En sørgelig vise

1
I sekretariatet
der kan de dyktig prate.
De har slik sympati
når tungen er på gli
mod modig kamp og dristig tross
og vil så gjerne lede oss
i sekretariatet

2
I sekretariatet
der er de ikke late.
Å nej, de henger i
med innbitt energi
og skriver i en protokoll
protester imod tvang og vold
i sekretariatet

3
I sekretariatet
de dyrker klassehatet.
Der vil de oss befri
fra nød og tyranni
og avgjort sette makt mot makt.
Det er så sant som det er sagt
i sekretariatet.

4
I sekretariatet
de ligger ansvarsfalte
og undgår bryderi
for landets industri.
Slik kryper de på maven frem
og fører kamp med fynd og klem
i sekretariatet.

Jeg hadde tenkt

Musikk: Jon Arne Corell
Tekst: Rudolf Nielsen
Gitar: John Jacobsen, 1984

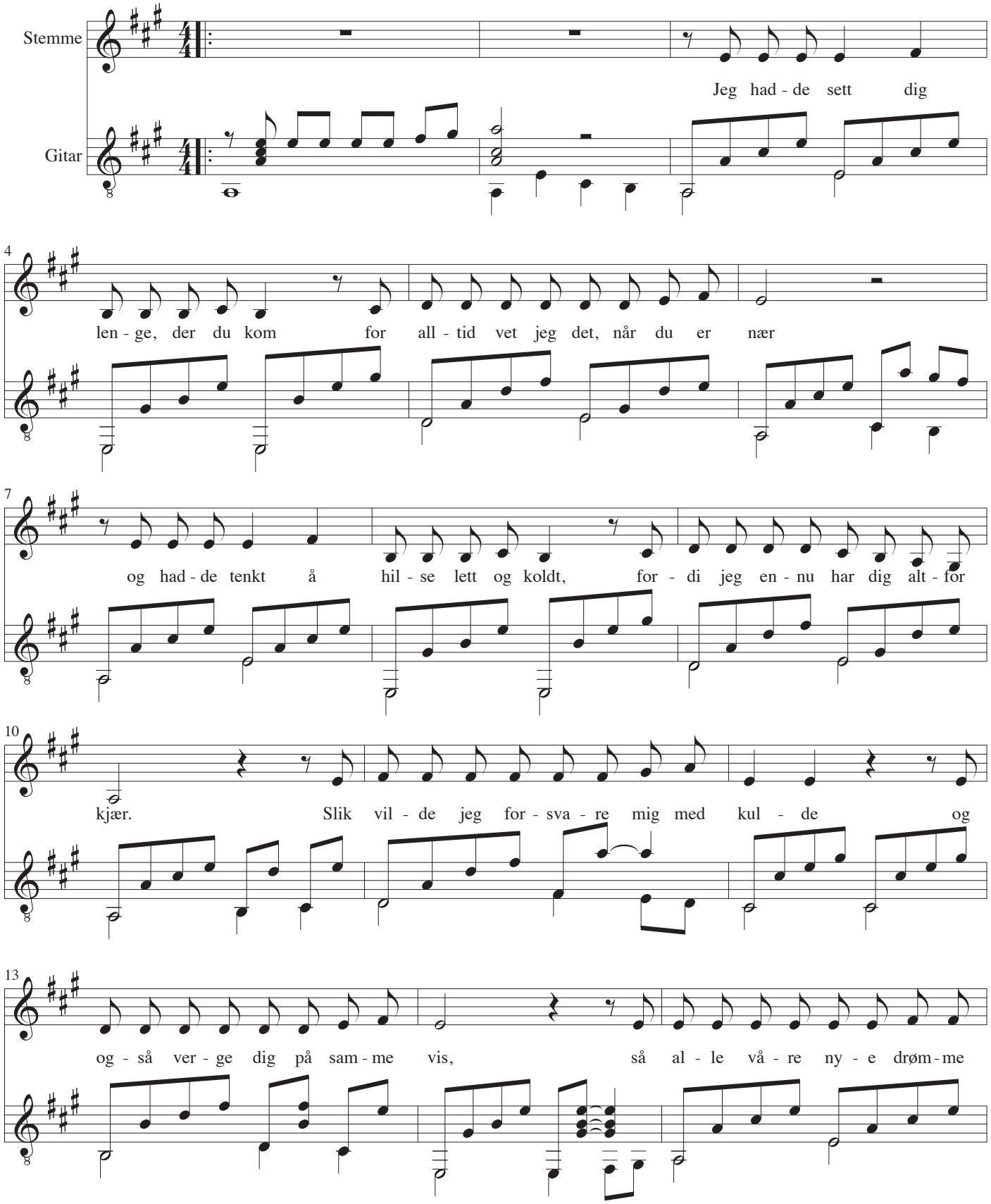

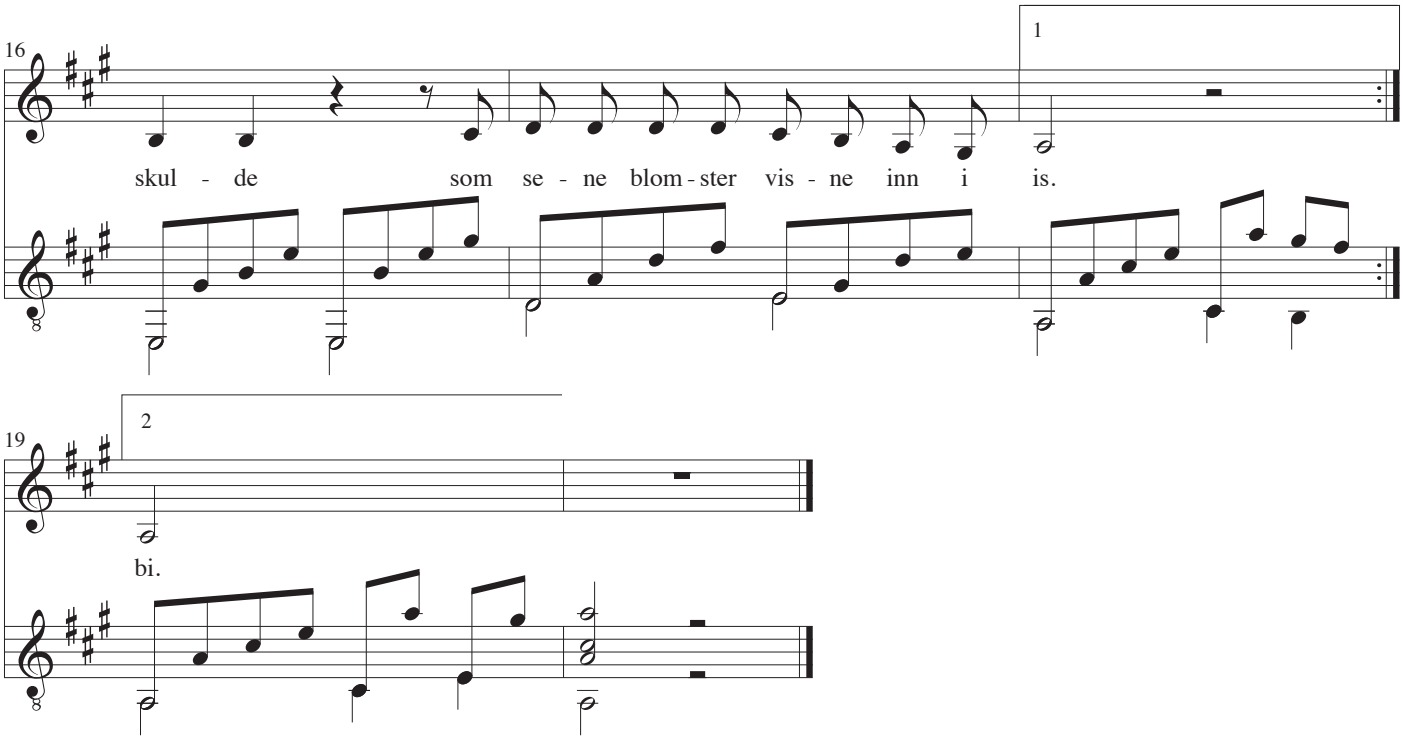

1
Jeg hadde sett dig lenge, der du kom
for alltid vet jeg det, når du er nær —
og hadde tenkt å hilse lett og koldt,
fordi jeg ennu har dig altfor kjær.
Slik vilde jeg forsvare mig med kulde
og også verge dig på samme vis,
så alle våre nye drømme skulde
som sene blomster visne inn i is.

2
Jeg hadde tenkt... Men da du stanset
med dette hemmelige gode blikk
og dette fjerne smil, jeg vet så meget om —
da skjønte jeg at planen ikke gikk.
Jeg tok din hånd og følte fra dens flate
et varsomt strøk, det lille kjærtegn, vi
bestandig brukte i en folksom gate
dengang da ennu intet var forbi.

På stengrunn

Musikk: Jon Arne Corell
Tekst: Rudolf Nielsen
Gitar: John Jacobsen, 1984

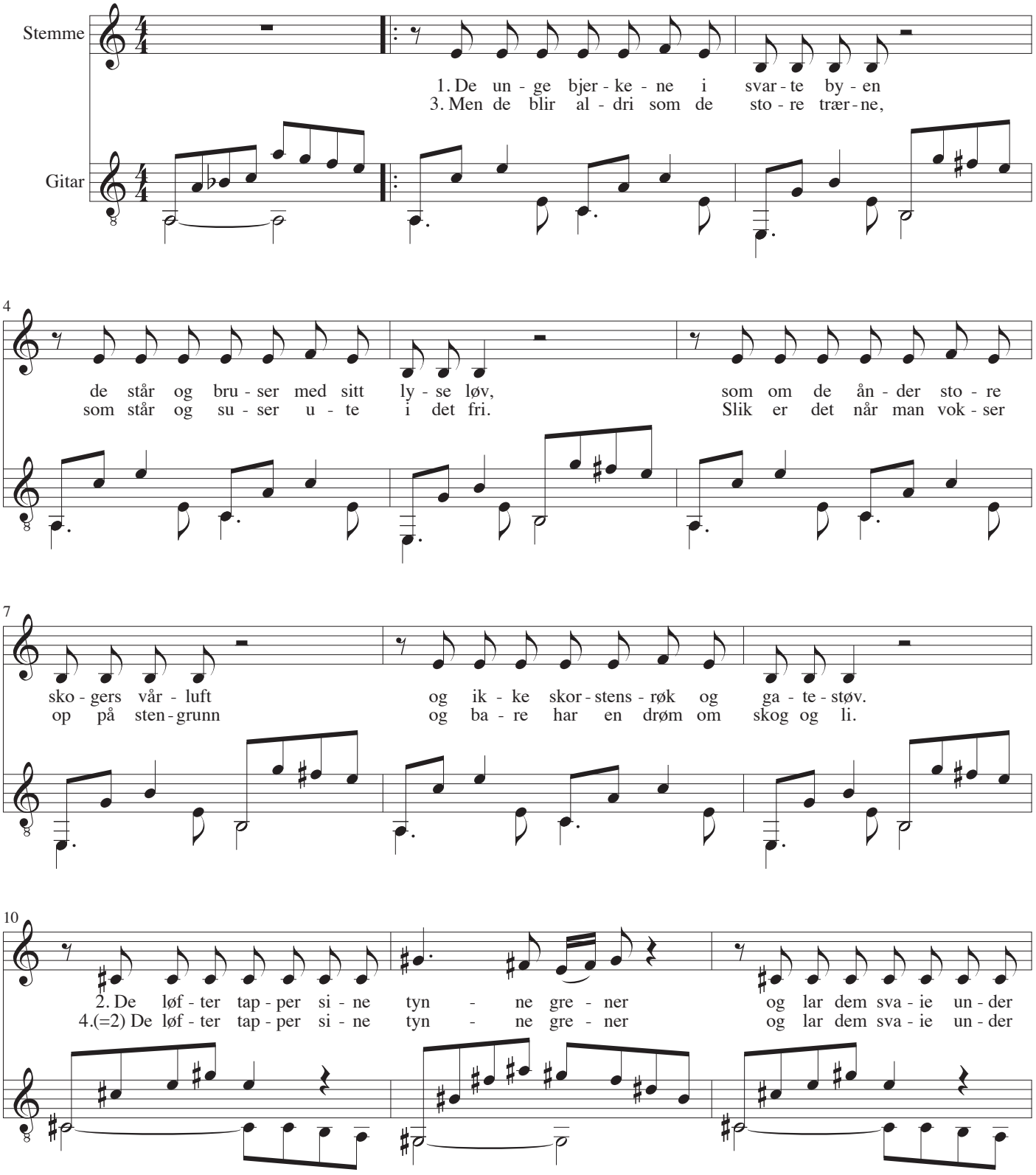

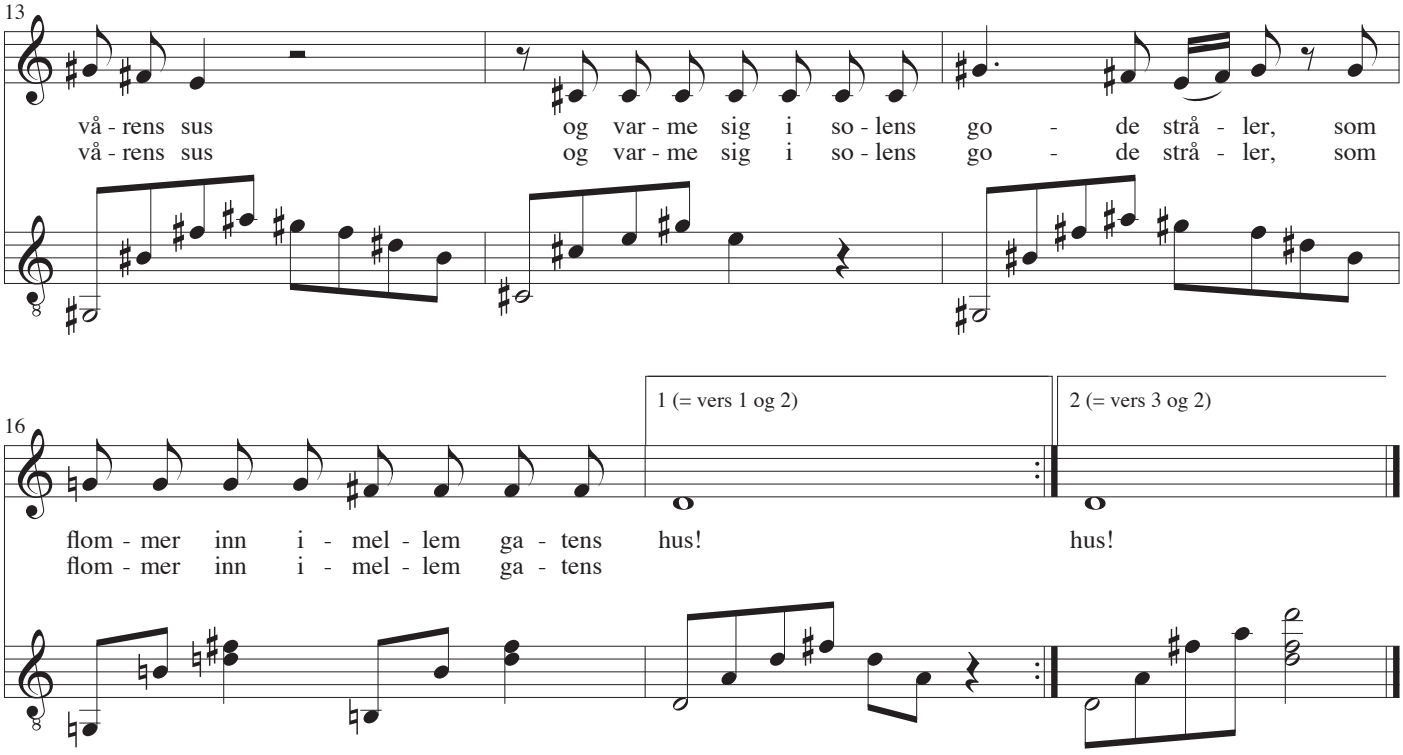
13
vå - rens sus og var - me sig i so - lens go - de strå - ler, som
vå - rens sus og var - me sig i so - lens go - de strå - ler, som
16
1 (= vers 1 og 2)
2 (= vers 3 og 2)
flom - mer inn i - mel - lem ga - tens hus!
flom - mer inn i - mel - lem ga - tens
hus!

Revolusjonens røst

Musikk: Torill Brekke
Tekst: Rudolf Nielsen
Gitar: John Jacobsen

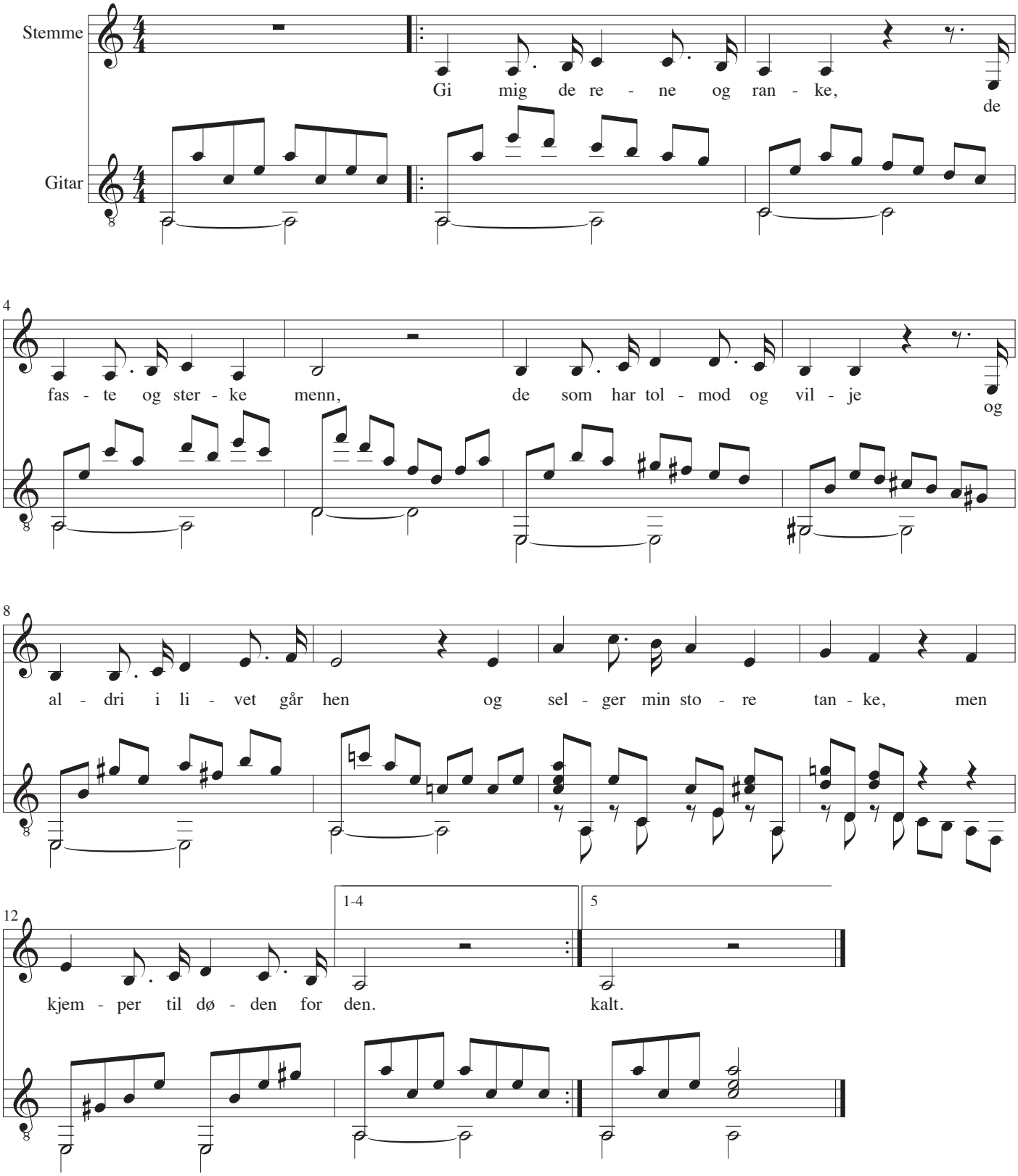

Revolusjonens røst

1
Gi mig de rene og ranke, de faste og sterke menn,
de som har tolmos og vilje og aldri i livet går hen
og selger min store tanke, men kjemper til døden for den.

2
Gi mig de kolde og kloke, men kjenner min virkelighet.
Bedre enn mange kun sier de tror, trenger jeg nogen som vet.
Intet er mere som skrift i sand enn løftet om kjærlighet.

3
Gi mig de bitre og steile, som ikke har frykt i sitt blikk.
Gi mig de gudløse stolte, som ikke har trang til mystikk,
men dristig vil skape en himmel her efter sin egen skikk.

4
Gi mig de brendende hjerter, som aldri gir tapt for tvivl,
som aldri kan kues av mismot og trues av sorger til hvil,
men møter hver seier, hvert nederlag med det samme usårlige smil.

5
Ja gi mig de beste blandt dere, og jeg skal gi dere alt.
Ingen kan vite før seiren er min hvor meget det virkelig gjaldt.
Kan hende det gjelder å redde vår jord. De beste blandt dere er kalt.

Storbynatt

Musikk: Lars Klevstrand
Tekst: Rudolf Nielsen
Arrangement: John Jacobsen

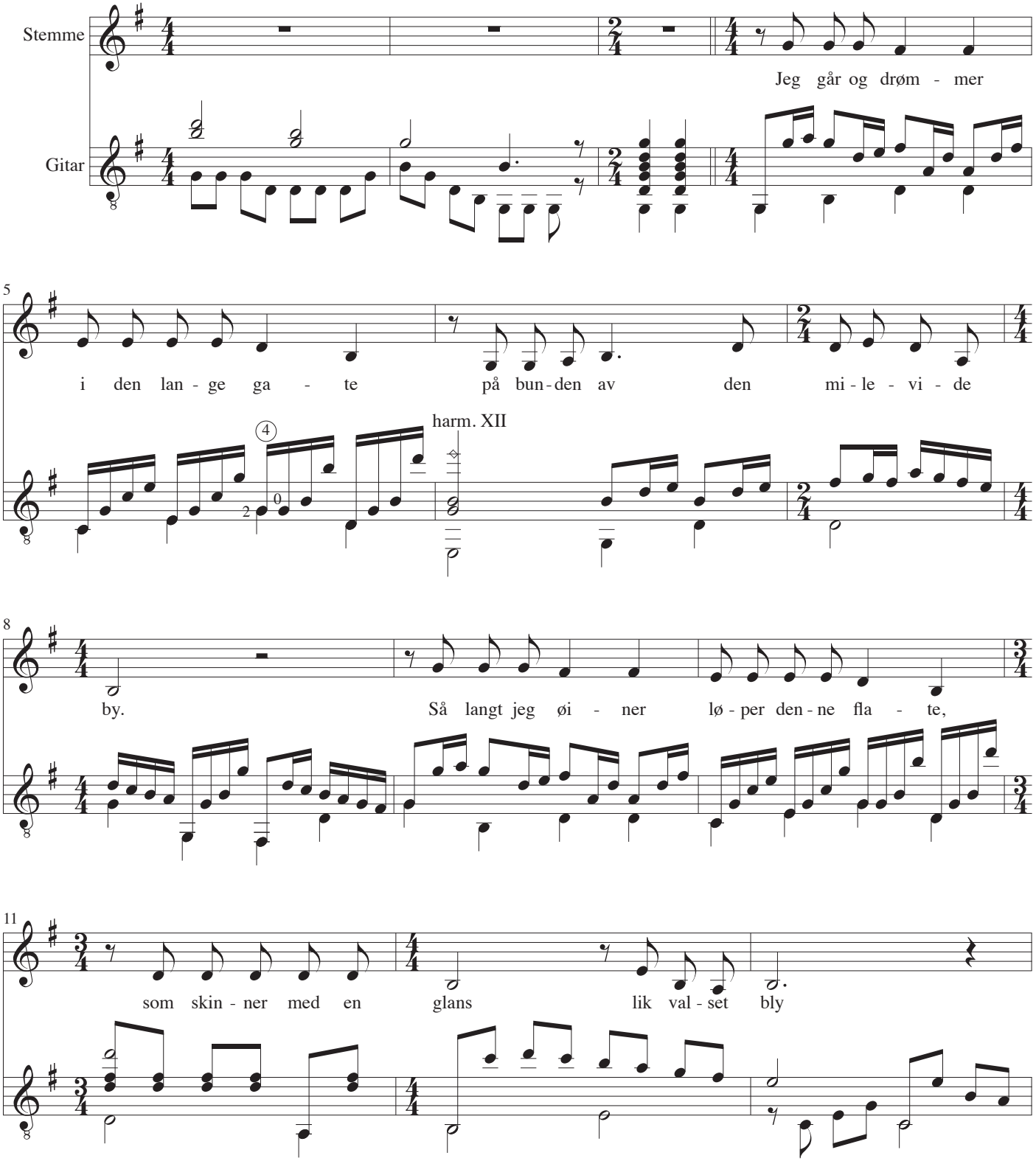

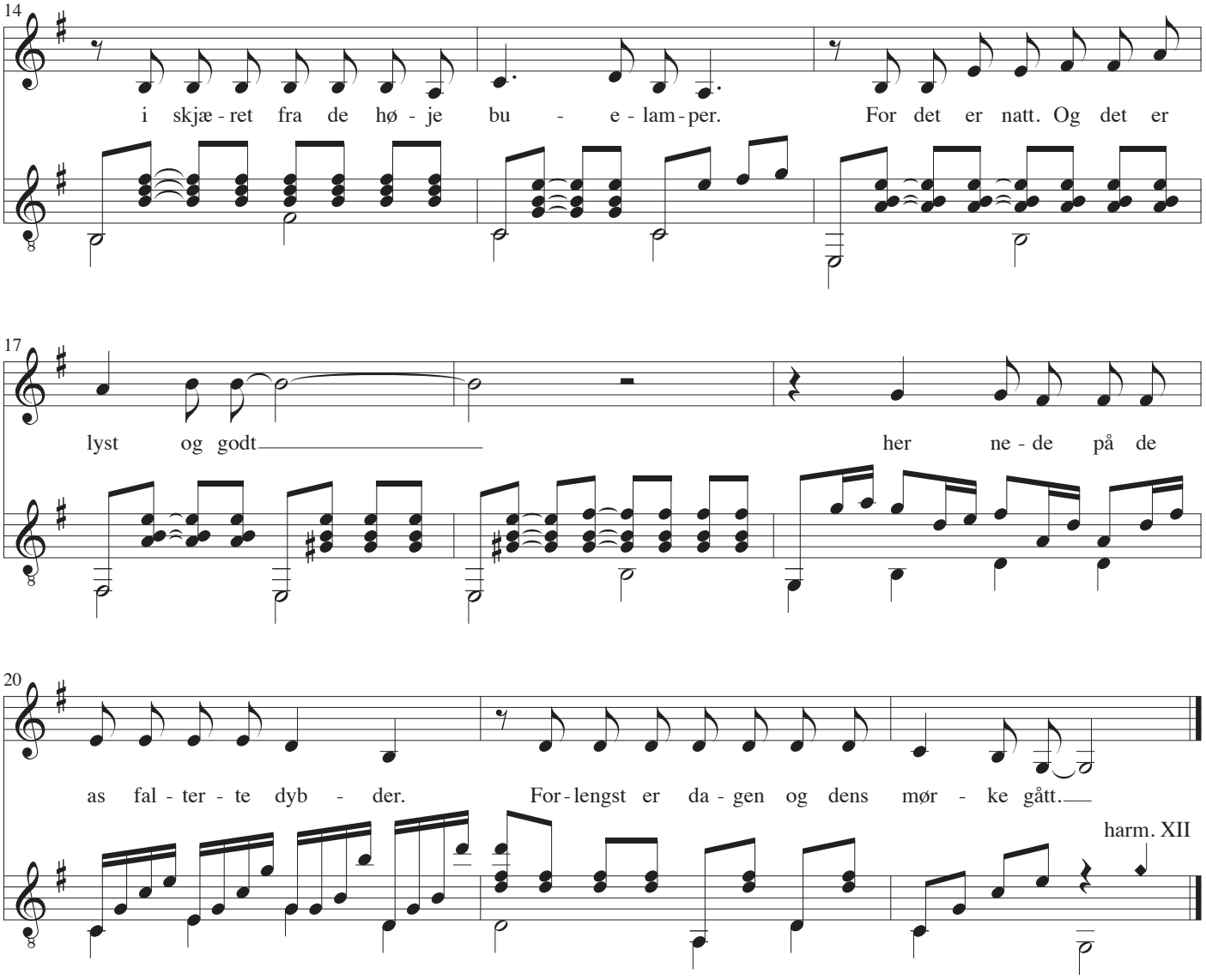

1
Jeg går og drømmer i den lange gate
på bunden av den milevide by.
Så langt jeg øiner løper denne flate,
som skinner med en glans lik valset bly
i skjæret fra de høje buelamper.
For det er natt. Og det er lyst og godt
her nede på de asfalterte dybder.
Forlengst er dagen og dens mørke gått.

2
Nu er tiden da de gode sover.
En klokke slår den annen time inn.
Det runger langsomt fra et sted høit over
de mange buelampers hvite skinn.
Som i en veldig tunnel klinger lyden
av mine skritt imellem vegg og vegg.
En kvinne smyger hånden i min lomme,
og henger ved mig som en sulten klegg.

3
En prikk av lys blir synlig langt derhenne
hvor gaten ender i en lodrett sprekk.
Det dirrer av en lyd jeg skulde kjenne...
Og prikken blev en bil. Men den er vekk.
Jeg hører motorsurret langsomt svinne
langt inne mellem disse tause hus.
Men fjernt, som fra en kjempestor konkylje
slår byen ut sitt monotone sus.

4
Og varm av lykke går jeg her og kjenner
i dette dyp har jeg mitt hjem, min rot.
For her er allting skapt av menneskehender —
fra lyset ned til stenen ved min fot.
Her blinker ingen stjerner gjennem natten
som stumme trusler om en evighet,
her hvisker ikke mulmet mot mitt øre
sin uforståelige hemlighet.

Ættens sang

Musikk: Jon Arne Corell
Tekst: Rudolf Nielsen
Gitar: John Jacobsen, 1984

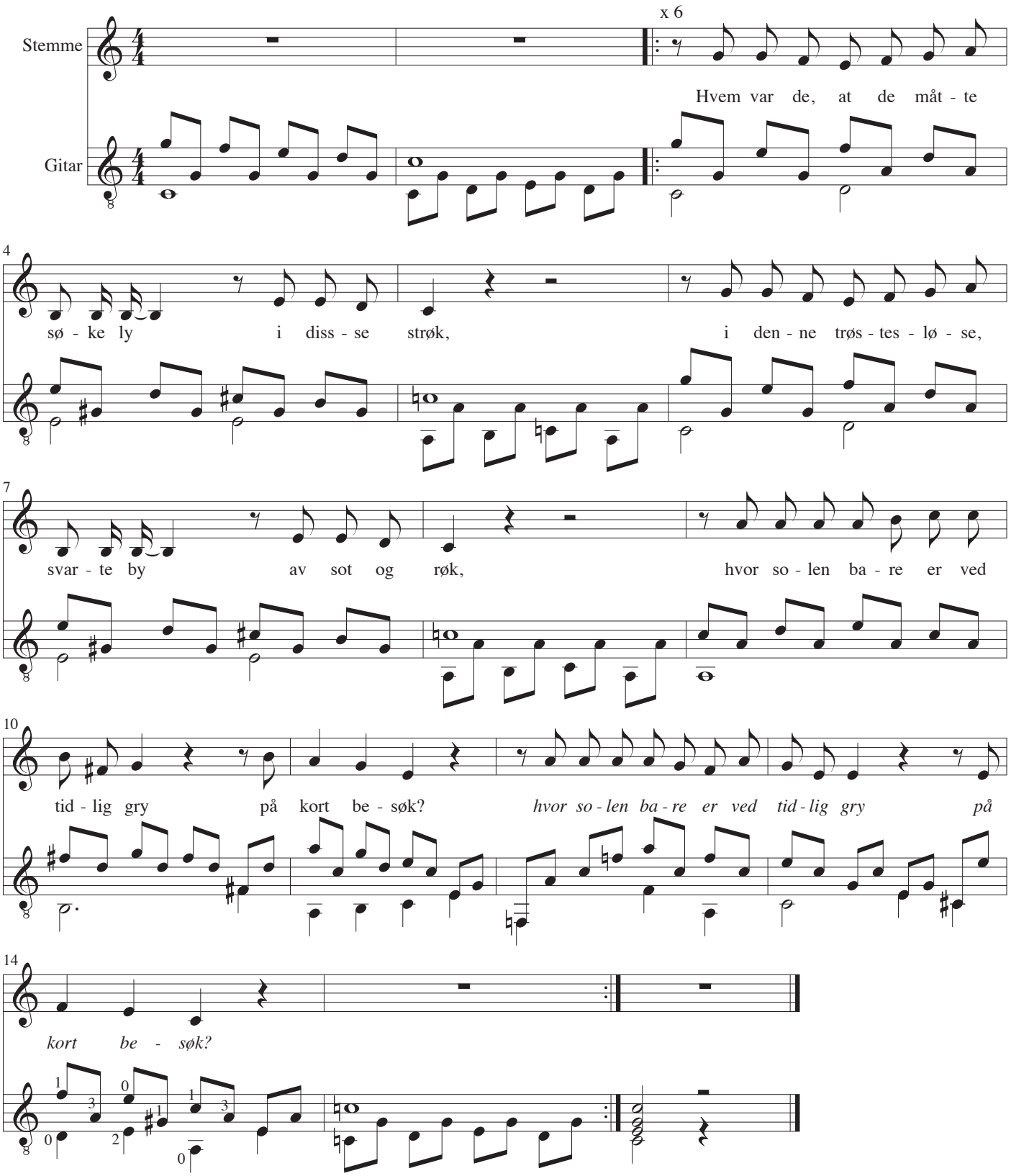

Ættens sang

1
Hvem var de, at de måtte søke ly
i dissse strøk,
i denne trøstesløse, svarte by
av sot og røk,
hvor solen bare er ved tidlig gry
på kort be-søk?
hvor solen bare er ved tidlig gry
på kort besøk?

2
Man sier det er fattigdommens ætt
så sant et ord.
De eier ikke engang denne plet
som de bebor,
først når de dør, så får de eierett
til seks fod jord
først når de dør, så får de eierett
til seks fod jord

3
Alt tok man fra dem og fordrev dem hit
til byens øst,
idet man sa at de var født til slit —
et magert trøst!
Slik preket den for sort og gul og hvit,
den falske røst.
Slik preket den for sort og gul og hvit,
den falske røst.

4
Men helt kan ikke drømmene dø vekk.
Hos unge kull
flyr drømmen som en fugl fra gatens sprekk
mot vår og muld
og spiler vingene i vindens trekk
og solens gull!
og spiler vingene i vindens trekk
og solens gull!

5
De unge menn og kvinner av vår ætt
har håp og tro!
De reiser kampen for sin unge rett
til å få gro
i jord og luft, som gjør én sund og mett
og gir én blod.
i jord og luft, som gjør én sund og mett
og gir én blod

6
Den nye kamp er nettop nu igang
omkring på jord!
Med bitter vilje, under trossig sang
og hatske ord
har ættens unge fulgt sin oprørstrang
på nye spor.
har ættens unge fulgt sin oprørstrang
på nye spor.

Summertime

From the musical "Porgy and Bess" 1935

Music: George Gershwin
Lyrics: Du Bose Howard, Ira Gershwin
Guitar: John Jacobsen

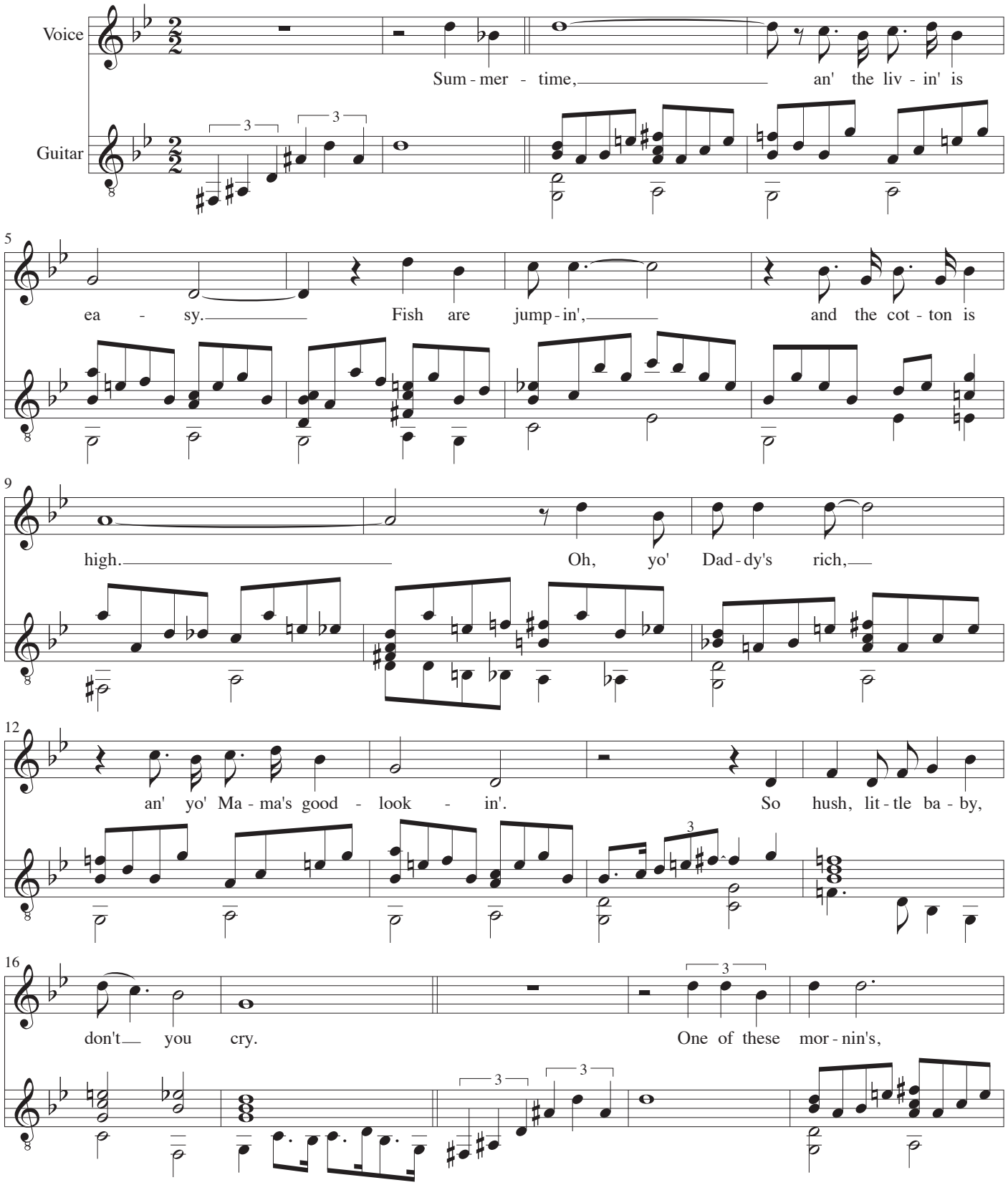

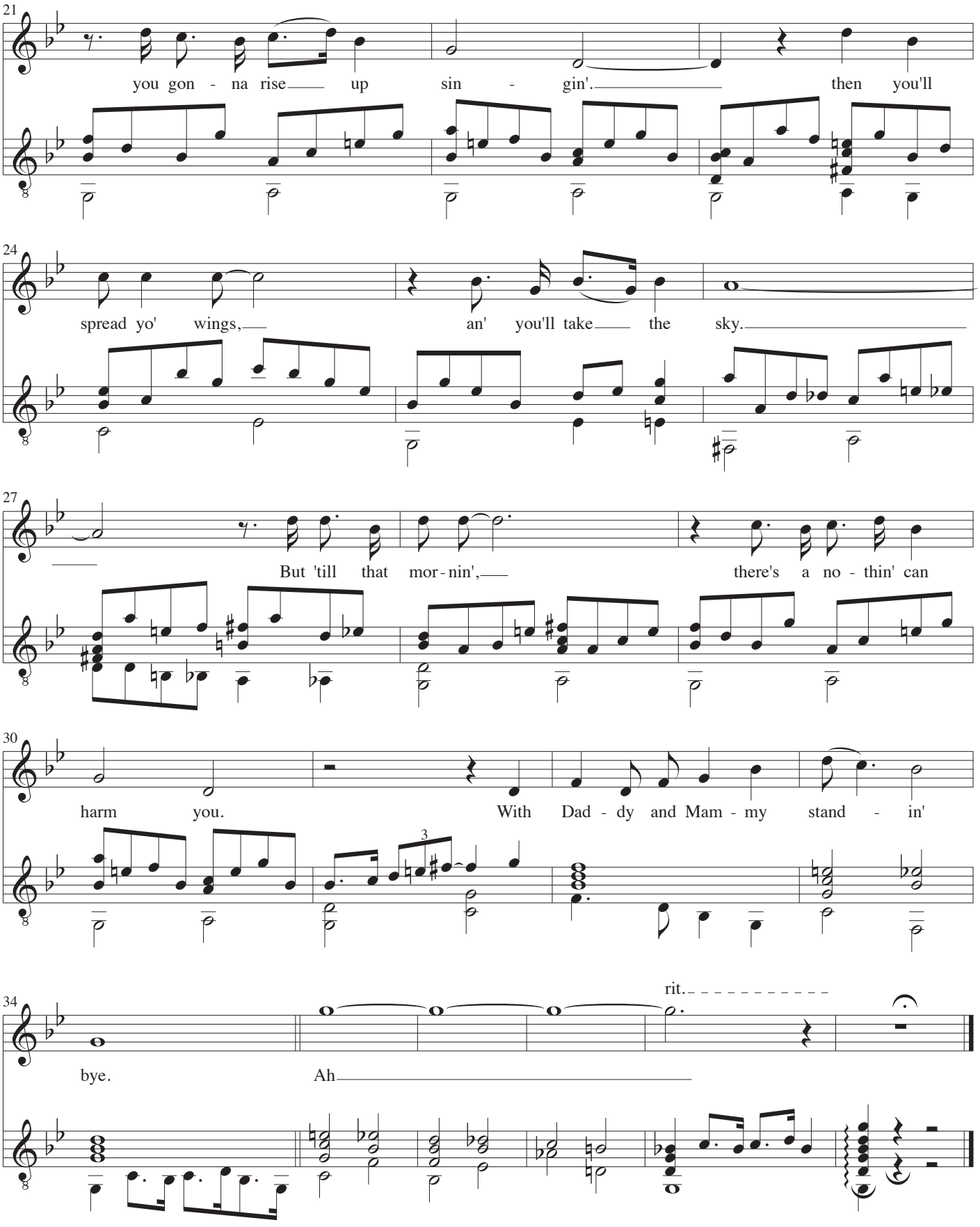
21
you gon - na rise up sin - gin'. then you'll
24
spread yo' wings, an' you'll take the sky.
27
But 'till that mor - nin', there's a no - thin' can
30
harm you. With Dad - dy and Mam - my stand - in'
3
34
rit.
bye. Ah

Where Have All the Flowers Gone

Music: Pete Seeger
Lyrics: Pete Seeger
Guitar: John Jacobsen

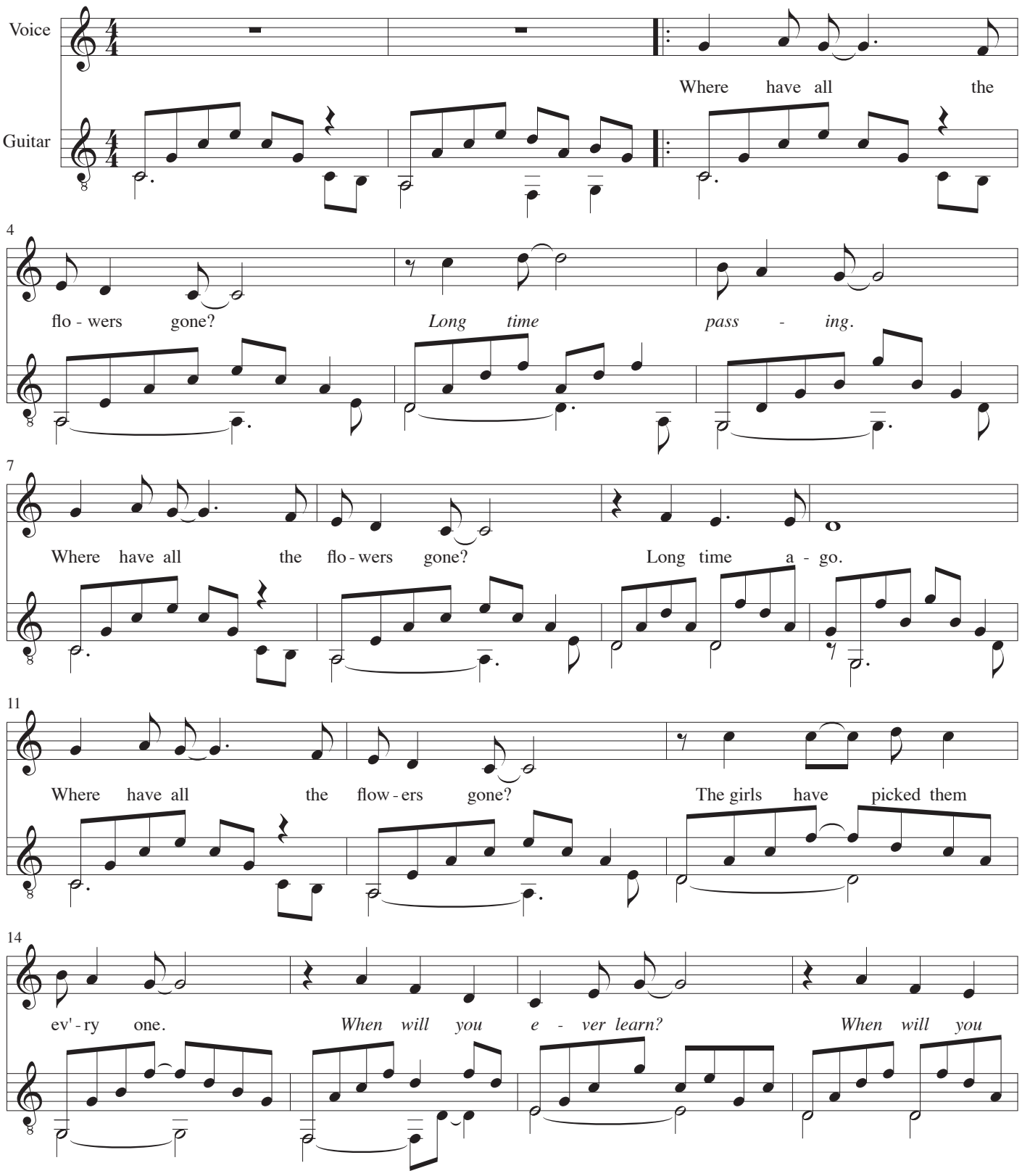

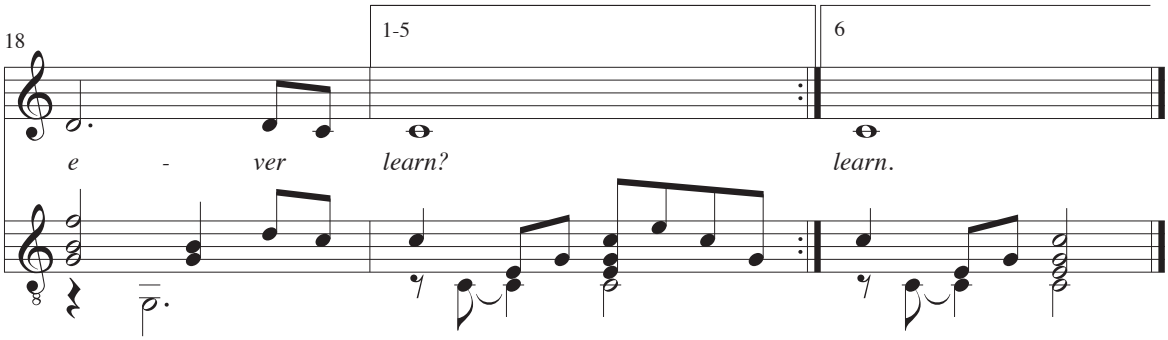

Where have all the flowers gone?
Long time passing.
Where have all the flowers gone?
Long time ago.
Where have all the flowers gone?
The girls have picked them ev'ry one.
Oh, when will you ever learn?
Oh, when will you ever learn?

Where have all the young girls gone?
Long time passing.
Where have all the young girls gone?
Long time ago.
Where have all the young girls gone?
They've taken husbands, every one.
Oh, when will you ever learn?
Oh, when will you ever learn?

Where have all the young men gone?
Long time passing.
Where have all the young men gone?
Long time ago.
Where have all the young men gone?
They're all in uniform.
Oh, when will you ever learn?
Oh, when will you ever learn?

Where have all the soldiers gone?
Long time passing.
Where have all the soldiers gone?
Long time ago.
Where have all the soldiers gone?
They've gone to graveyards, every one.
Oh, when will they ever learn?
Oh, when will they ever learn?

Where have all the graveyards gone?
Long time passing.
Where have all the graveyards gone?
Long time ago.
Where have all the graveyards gone?
They're covered with flowers, every one.
Oh, when will they ever learn?
Oh, when will they ever learn?

Where have all the flowers gone?
Long time passing.
Where have all the flowers gone?
Long time ago.
Where have all the flowers gone?
Young girls picked them, every one.
Oh, when will they ever learn?
Oh, when will they ever learn?

Sag mir, wo die Blumen sind

Deutscher Text: Max Colpet

Sag mir, wo die Blumen sind,
wo sind sie geblieben?
Sag mir, wo die Blumen sind,
was ist geschehn?
Sag mir, wo die Blumen sind,
Mädchen pflückten sie geschwind.
Wann wird man je verstehn,
wann wird man je verstehn?

Sag mir, wo die Mädchen sind,
wo sind sie geblieben?
Sag mir, wo die Mädchen sind,
was ist geschehn?
Sag mir, wo die Mädchen sind,
Männer nahmen sie geschwind.
Wann wird man je verstehn,
wann wird man je verstehn?

Sag mir, wo die Männer sind,
wo sind sie geblieben?
Sag mir, wo die Männer sind,
was ist geschehn?
Sag mir, wo die Männer sind,
zogen fort, der Krieg beginnt.
Wann wird man je verstehn,
wann wird man je verstehn?

Sag, wo die Soldaten sind,
wo sind sie geblieben?
Sag, wo die Soldaten sind,
was ist geschehn?
Sag, wo die Soldaten sind,
über Gräbern weht der Wind.
Wann wird man je verstehn,
wann wird man je verstehn?

Sag mir, wo die Gräber sind,
wo sind sie geblieben?
Sag mir, wo die Gräber sind,
was ist geschehn?
Sag mir, wo die Gräber sind,
Blumen wehn im Sommerwind.
Wann wird man je verstehn,
wann wird man je verstehn?

Sag mir, wo die Blumen sind,
wo sind sie geblieben?
Sag mir, wo die Blumen sind,
was ist geschehn?
Sag mir, wo die Blumen sind,
Mädchen pflückten sie geschwind.
Wann wird man je verstehn,
wann wird man je verstehn?

Jeg vil tælle stjernerne

Musik: Tage Mortensen
Tekst: Halfdan Rasmussen
Guitar: John Jacobsen

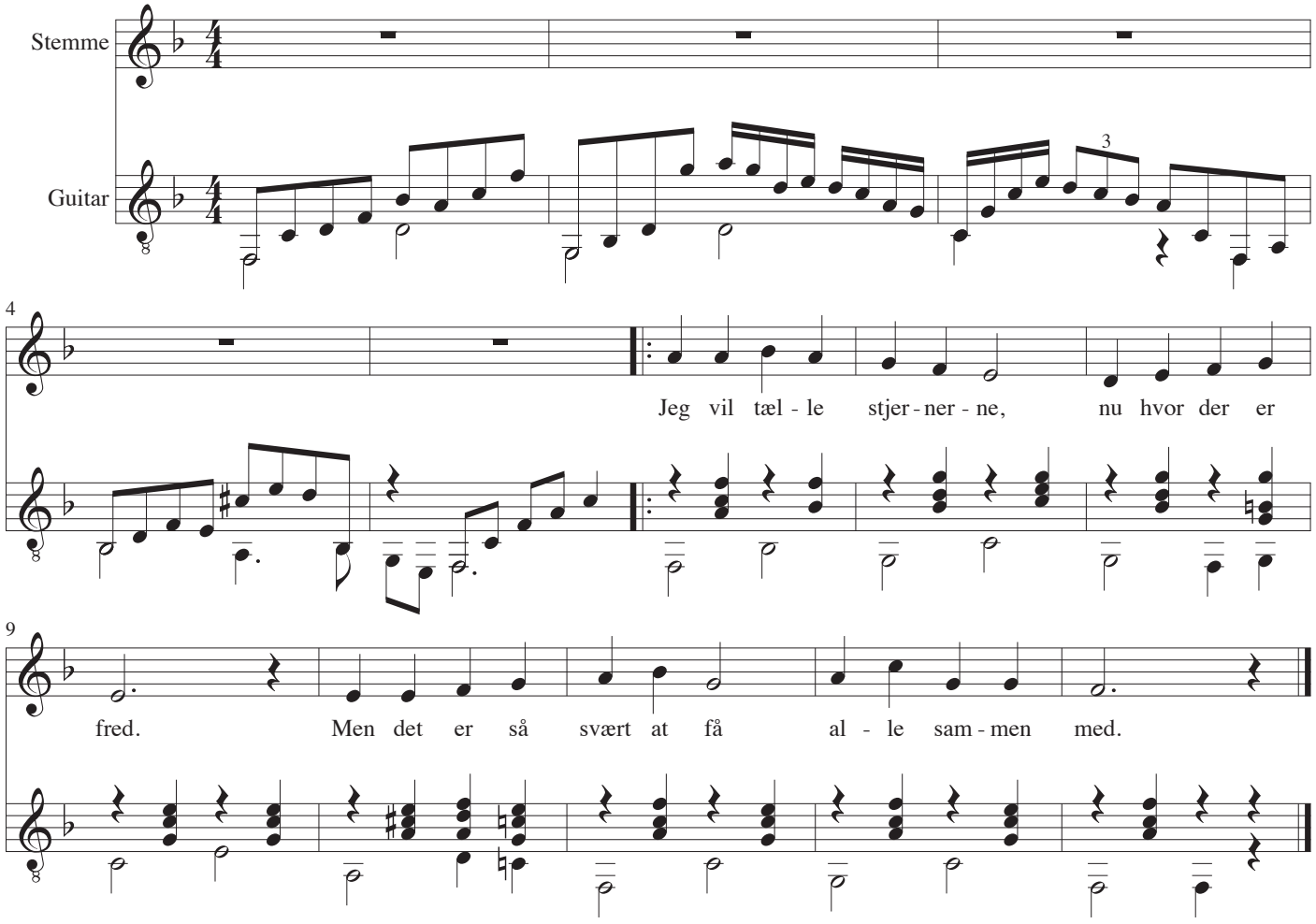

1
Jeg vil tælle stjernerne,
nu hvor der er fred.
Men det er så svært at få
alle sammen med.

2
Jeg må bruge fingrene
for at tælle dem.
Men på Oles lille hånd
er der bare fem.

3
Fem og fem er bare ti.
Af med sko og sok!
Jeg må tælle mine tæer,
hvis jeg skal få nok.

4
Der er ikke nok endnu.
Tusind stjerner blåner.
Det var meget nemmere
hvis jeg talte måner.

Juletræet med sin pynt

Melodi: Egil Harder
Tekst: Mogens Lorentzen
Guitar: John Jacobsen

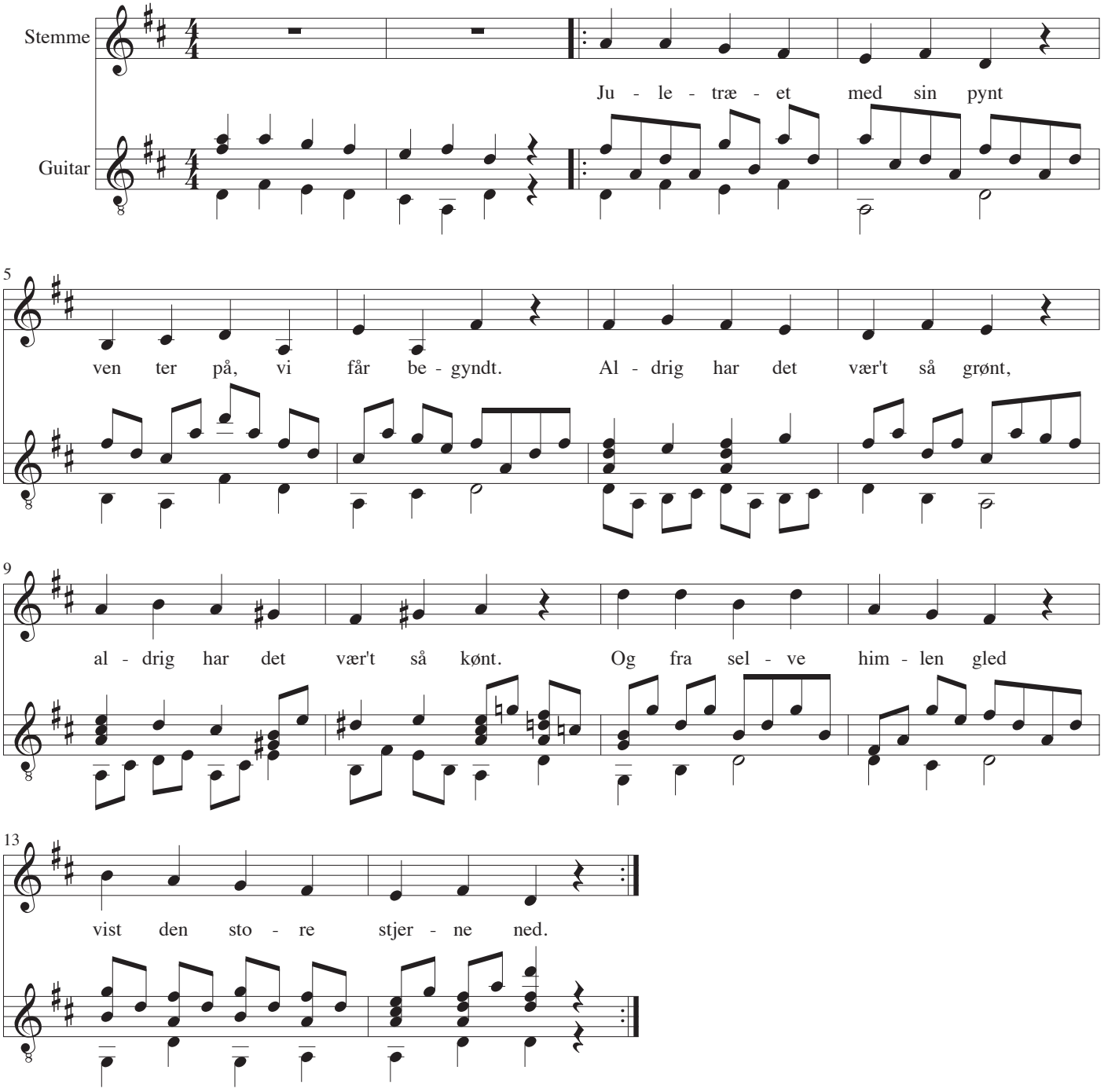

Juletræet med sin pynt

1
Juletræet med sin pynt
venter på, vi får begyndt.
Aldrig har det vær't så grønt,
aldrig har det vær't så kønt.
Og fra selve himlen gled
vist den store stjerne ned.

2
Hjerter klippet med en saks
af den fingernemme slags,
kræmmerhus med krøllet hank,
som så let får en skavank,
kurve, kugler, fugle, flag,
op og ned og for og bag ...

3
Når de mange fine ting
hænger roligt rundt omkring,
og når alle lys er tændt,
og her lugter brunt og brændt,
er det som en sommerdag
dér, hvor træet kommer fra.

4
Alle vegne ud og ind
glimrer edderkoppespind ...
mon der ikke bor en spurv
her i denne lille kurv?
Kræmmerhus med nødder i
er grangiv'lig kogleri.

5
Juletræet på besøg
hilser os fra eg og bøg
med besked derude fra,
at det lysner dag for dag,
og at solen fra sit skjul
ønsker os en glæd'lig jul.

Lille søde nissefar

Musik: Gerd Gøssel
Tekst: Kirsten Pendrup
Guitar: John Jacobsen

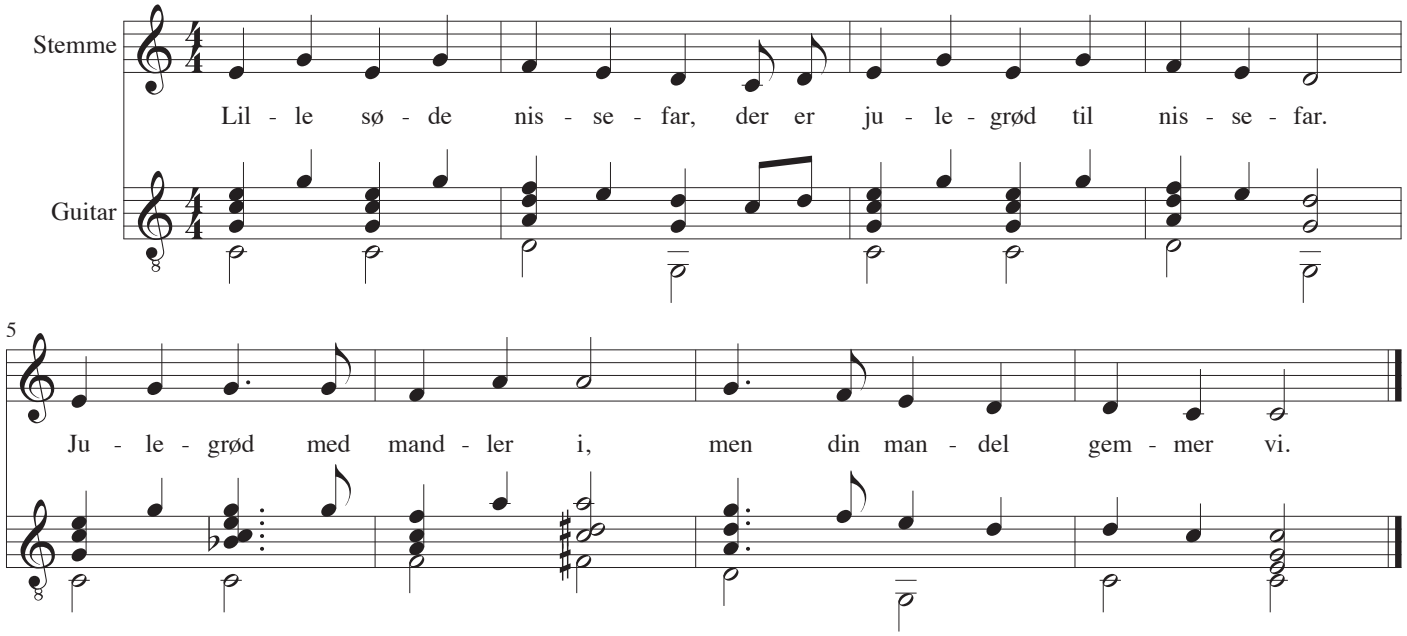

1
Lille søde nissefar,
der er julegrød til nissefar.
Julegrød med mandler i,
men din mandel gemmer vi.

2
Mandlen smutter rundt omkring
smutter rundt i grøden i en ring.
Hvor er mandlen henne nu?
Nissefar, nu gætter du.

Nissefar kan synges som Nissemor i stedet for.

Alle står i en kreds med nissefar i midten.
Børnene i kredsen har samlede hænder.
Et af børnene har "mandlen", og den skifter nu fra hånd til hånd, mens der synges.
Når sangen er slut, skal nissefar gætte, hvem der har mandlen.
Gætter han forkert, må han blive i midten, mens sangen synges igen.
Ellers bytter han plads med den, der havde mandlen.

På loftet sidder nissen med sin julegrød

Musik: Otto Teich
Tekst: Margrethe Munthe
Guitar: John Jacobsen, 1985

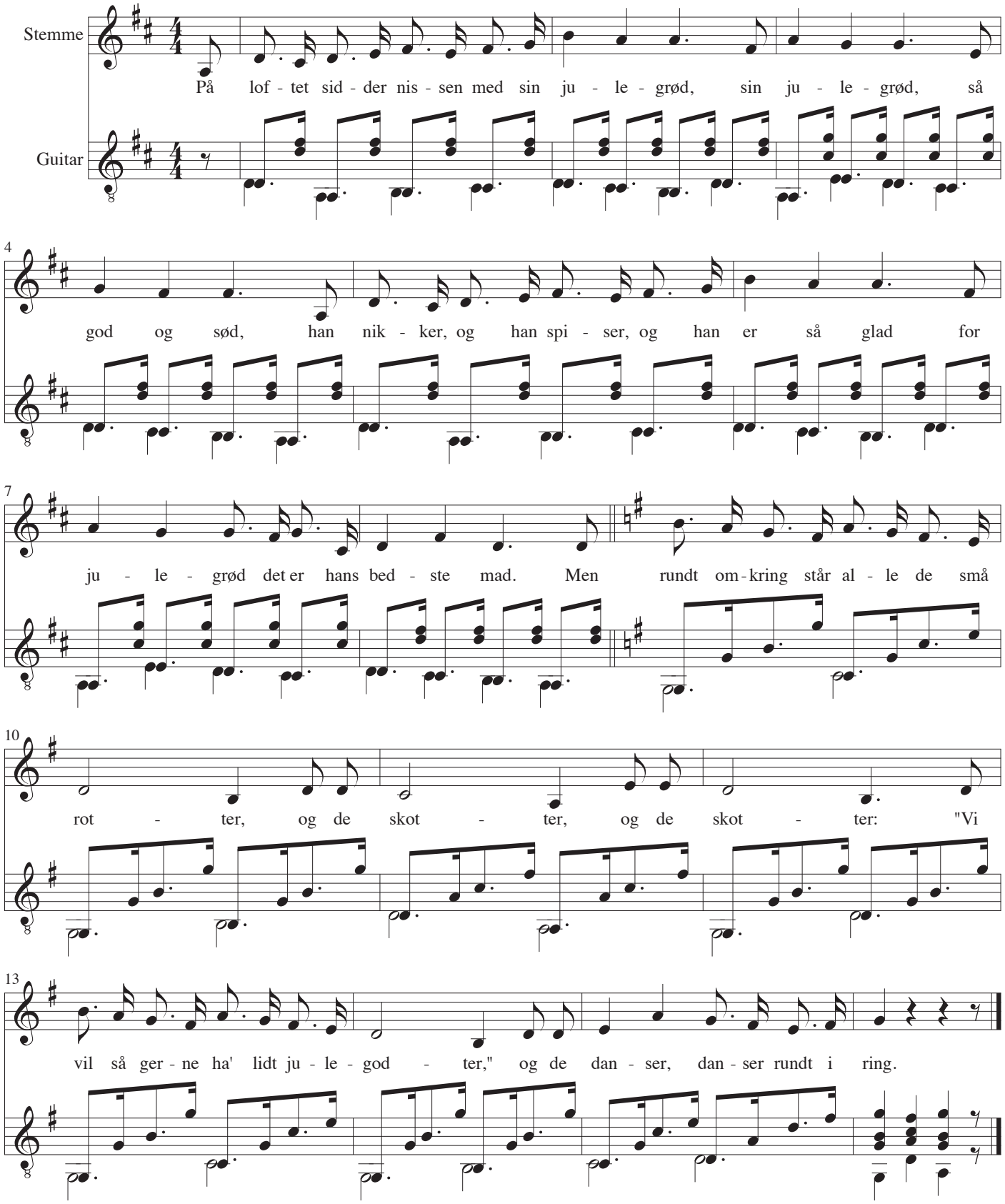

På loftet sidder nissen med sin julegrød

1
På loftet sidder nissen med sin julegrød,
sin julegrød, så god og sød,
han nikker, og han spiser, og han er så glad
for julegrød er hans bedste mad.
Men rundt omkring står alle de små rotter,
og de skotter, og de skotter:
"Vi vil så gerne ha' lidt julegodter,"
og de danser, danser rundt i ring.

2
Men nissefar han truer med sin store ske:
"Vil I nu se at kom' af sted,
for jeg vil ha' min julegrød i ro og fred,
og ingen, ingen vil jeg dele med."
Men rotterne de hopper, og de danser,
og de svinser, og de svanser,
de kikker efter grøden, og de standser,
og de står om nissen tæt i ring.

3
Men nissefar han er en lille hidsigprop,
og med sin krop han gør et hop:
"Jeg henter katten, hvis I ikke holder op,
når katten kommer, skal det nok bli' stop."
Så bliver alle rotterne så bange,
åh, så bange, åh, så bange,
de vender sig og danser et par gange,
og en, to, tre, så er de væk!

Se, se, se, i nat er faldet sne

Musik: Anonym
Tekst: Olaf Holst
Guitar: John Jacobsen, 1985

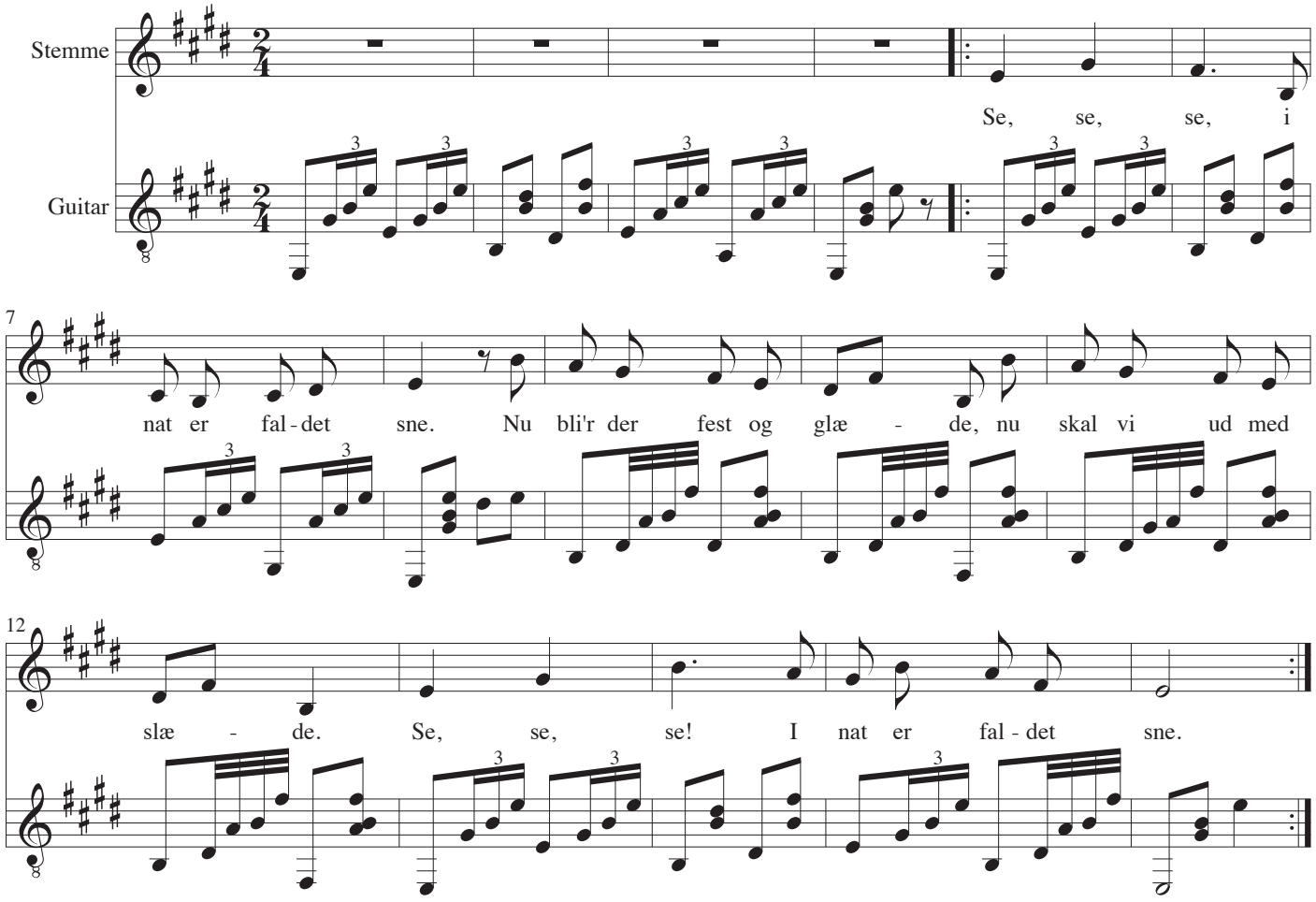

1
Se, se, se,
i nat er faldet sne.
Nu bli'r der fest og glæde,
nu skal vi ud med slæde.
Se, se, se!
I nat er faldet sne.

2
Se, se, se,
nu skal vi slås med sne.
Der fik du en i nakken.
Den smelter under frakken.
Se, se, se!
Nu skal vi slås med sne.

3
Se, se, se,
nu bygger vi af sne.
En hule vil vi lave,
en snemand vil vi have.
Se, se, se!
Nu bygger vi af sne.

4
Se, se, se,
nu tør den fine sne;
nu bli'r der sjap og søle,
og folk kan sig forkøle.
Se, se, se!
Nu tør den fine sne.

Sneen daler

Fra samlingen "Pumpegris"

Musik: Mogens Jermiin Nissen
Tekst: Halfdan Rasmussen
Guitar: John Jacobsen

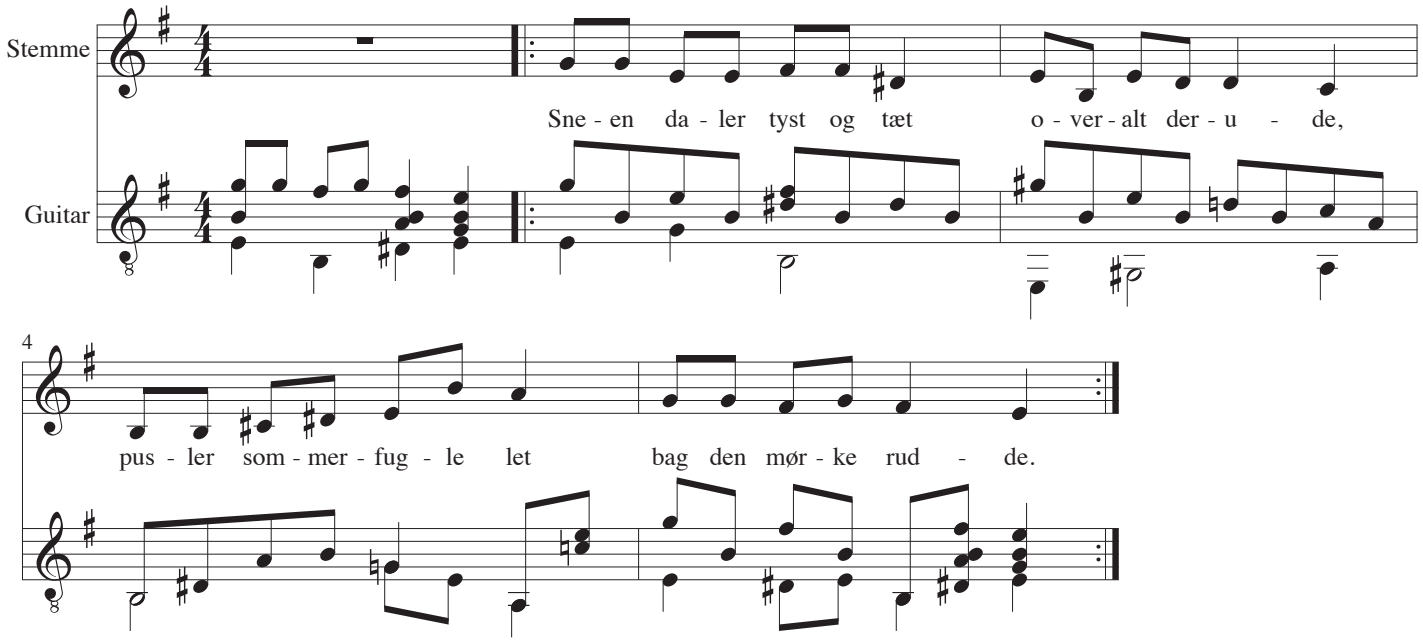

Sneen daler tyst og tæt
over alt derude
pusler sommerfuglelet
bag den mørke rude

Hvid er somrens grønne eng.
Alle buske sover.
Dukken ligger i sin seng
med en dyne over.

Stille hjerte. Stille nat.
Stille alt som blunder.
Ene går den sorte kat
i det hvide under.

Snemand Frost og frøken Tø

Musik: Vagn Andersen
Tekst: Halfdan Rasmussen
Guitar: John Jacobsen

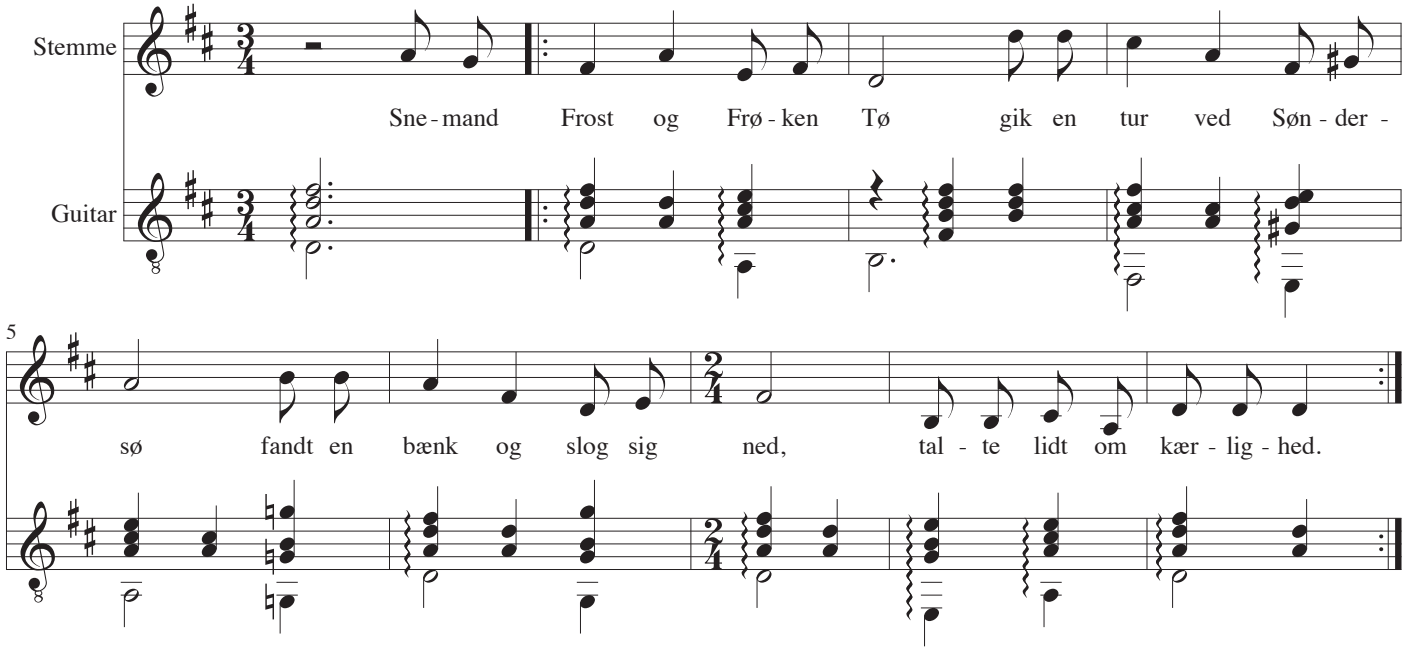

1
Snemand Frost og Frøken Tø
gik en tur ved Søndersø
fandt en bænk og slog sig ned,
talte lidt om kærlighed.

2
Snemand Frost, som var lidt bleg,
spurgte:" Må jeg kysse dig?"
Men da frøken Tø var varm
smeltede hans højre arm.

3
Da han kyssed' hendes kind,
svandt han ganske langsomt ind.
Da han kyssed' hendes mund
blev han væk i sammen stund.

4
På en bænk ved Søndersø
sidder stakkelts frøken Tø.
Snemand Frost er smeltet op.
Hun må ha ham i en kop!

Så tænder vi et lys

Musik: Daniel Helldén
Tekst: Inger Hagerup
Guitar: John Jacobsen

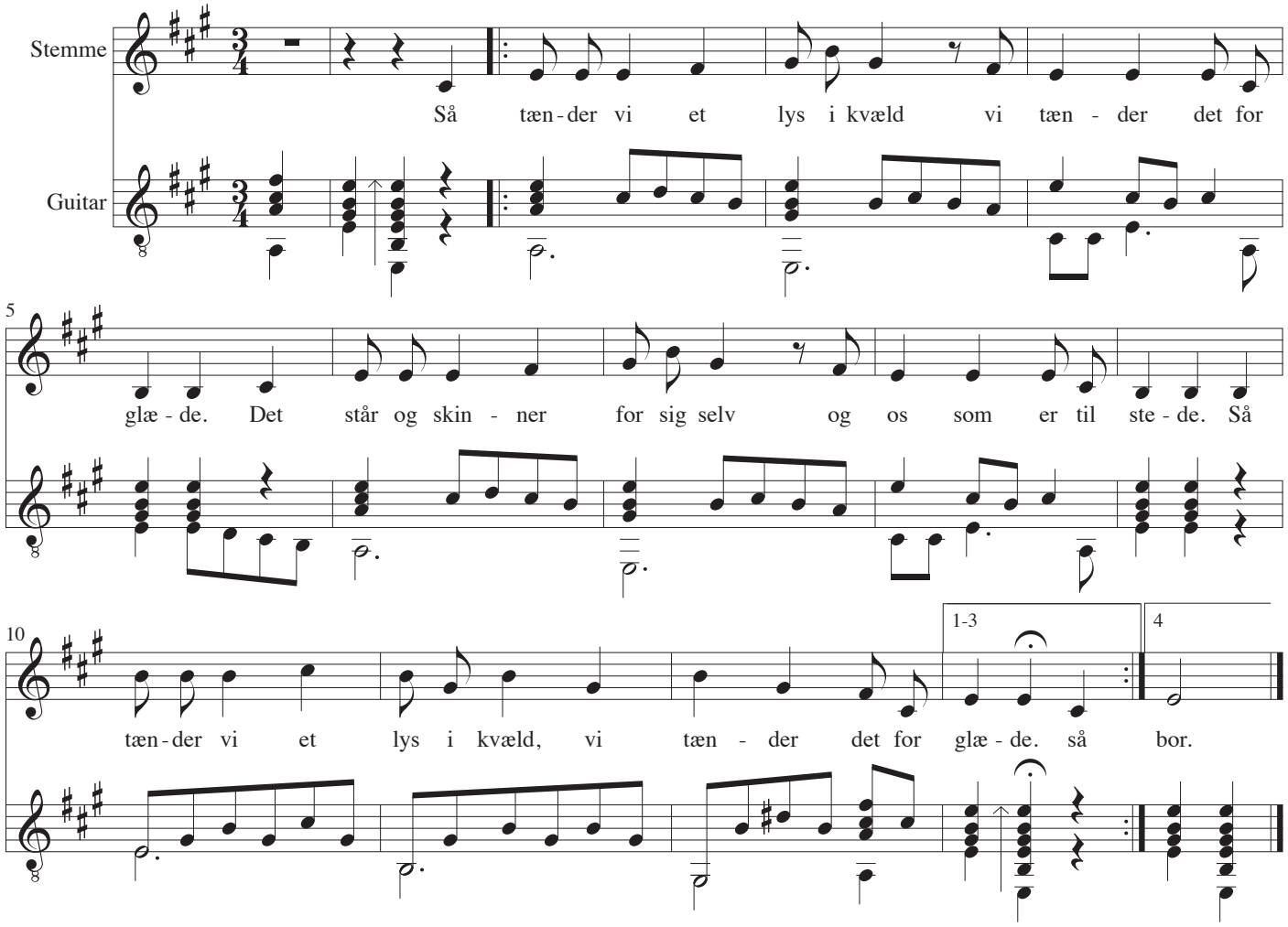

1
Så tænder vi et lys i kvæld
vi tænder det for glæde.
Det står og skinner for sig selv
og os som er til stede.
Så tænder vi et lys i kvæld,
vi tænder det for glæde.

2
Så tænder vi to lys i kvæld,
to lys for håb og glæde.
De står og skinner for sig selv
og os som er til stede.
Så tænder vi to lys i kvæld,
to lys for håb og glæde.

3
Så tænder vi tre lys i kvæld
for længsel, håb og glæde.
De står og skinner for sig selv
og os som er til stede.
Så tænder vi tre lys i kvæld,
for længsel, håb og glæde.

4
Vi tænder fire lys i kvæld
og lar dem brænde ned
for længsel, glæde, håb og fred,
men mest alligevel
for fred på denne lille jord
hvor menneskene bor.

Til julebal i nisseland

Musik: Sven Gyldmark
Tekst: Victor Skaarup
Guitar: John Jacobsen

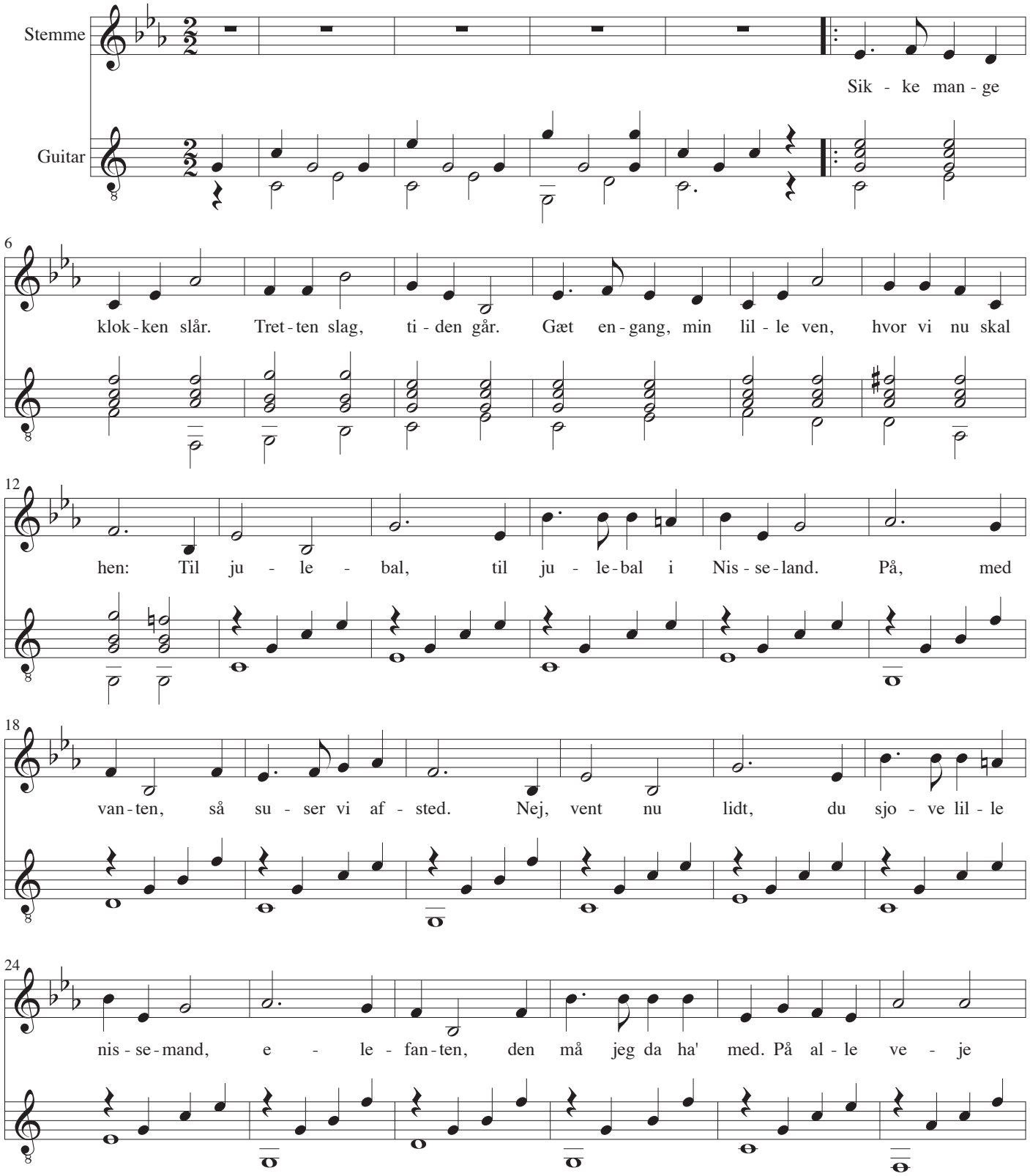

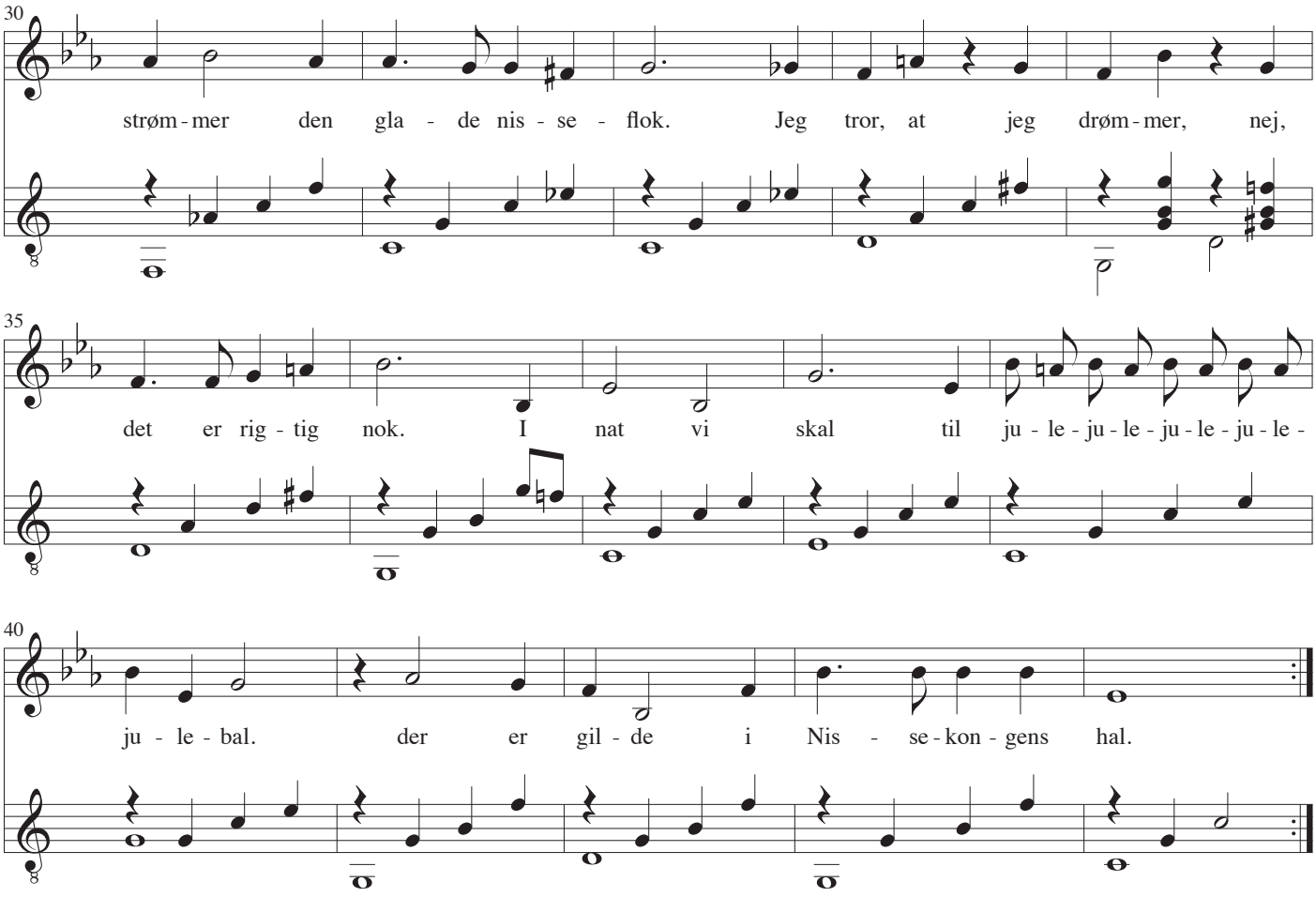

1
Sikke mange klokken slår.
Tretten slag, tiden går.
Gæt engang, min lille ven,
hvor vi nu skal hen:
Til julebal, til julebal i Nisseland.
På, med vanten, så suser vi afsted.
Nej, vent nu lidt, du sjove lille nissemand,
elefanten, den må jeg da ha' med.
På alle veje strømmer den glade nisseflok.
Jeg tror, at jeg drømmer, nej, det er rigtig nok.
I nat vi skal til jule-jule-jule-jule-julebal.
der er gilde i Nissekongens hal.

2
Her er risengrød fra fad,
bare spis – dejlig mad
Tag en smørklat på din ske,
drys med julesne
Til julebal, til julebal i Nisseland.
Ih du milde, nu danser de ballet.
Jeg laver spjæt så godt som nogen nisse kan.
Hvis jeg ville, så fløj jeg li´så let.
Vi danser hele natten og laver hurlumhej.
Vi blæser på katten, så render den sin vej.
Spil op, musik, til jule-jule-jule-jule-julemik.
Nissehuen, den passer på en prik.

3
Der er no´en som ikke vil
tro der er nisser til.
Hør, hvad jeg fortæller dem,
når jeg kommer hjem:
I nat var jeg til julebal i Nisseland.
Åh – vi laved en masse nisseskæg.
Der er så flot i kongens slot i Nisseland.
Jeg har travet en mil fra væg til væg.
De bedste venner har jeg blandt de små nissemænd.
I morgen, så ta´r jeg måske afsted igen.
Til julebal, til jule-jule-jule-jule-julebal.
Der er gilde i Nissekongens hal.

Jeg ser de bøgelyse øer

(version 1)

Musik: Thorvald Aagaard
Tekst: L.C. Nielsen
Guitar: John Jacobsen, 1985

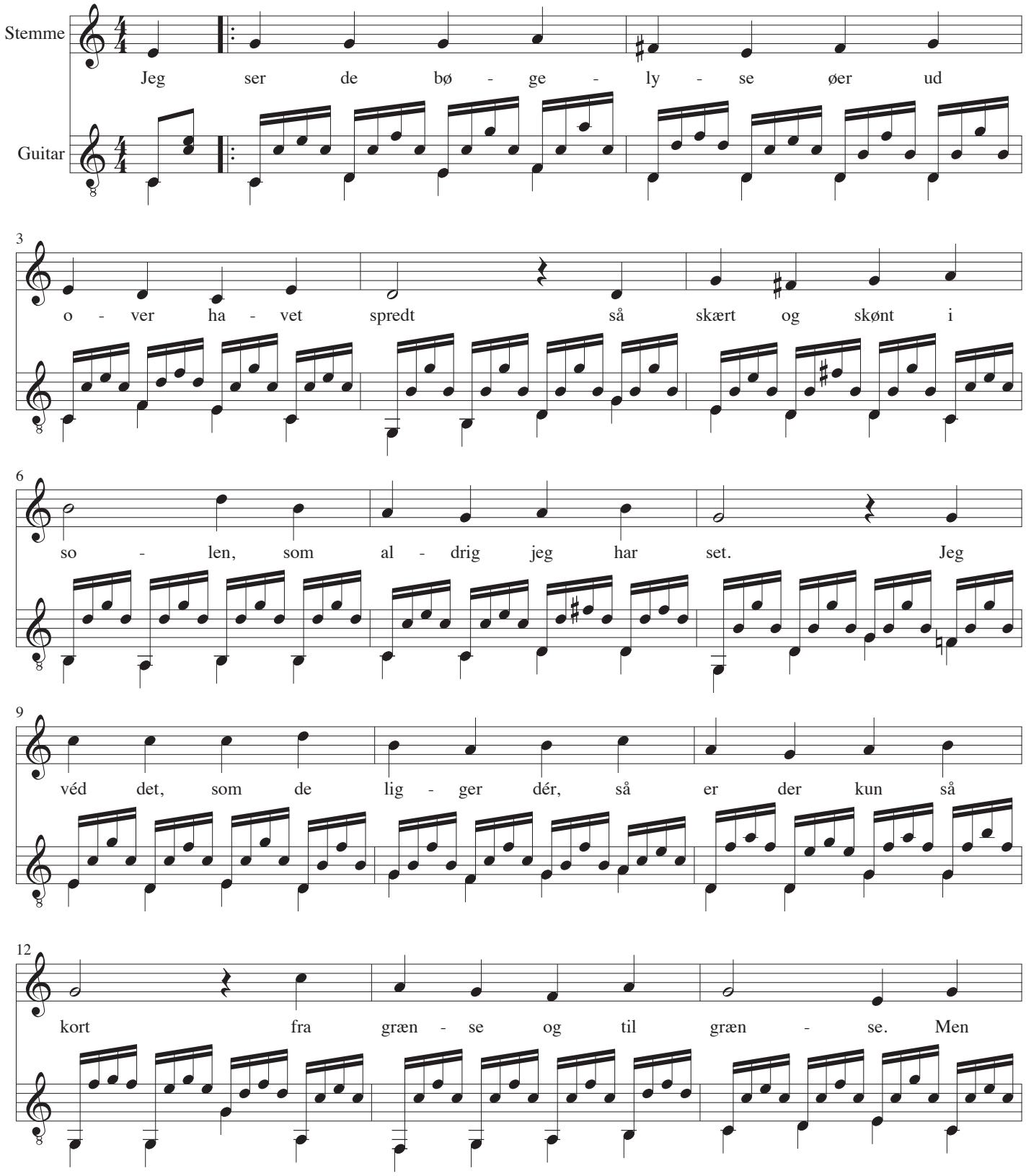

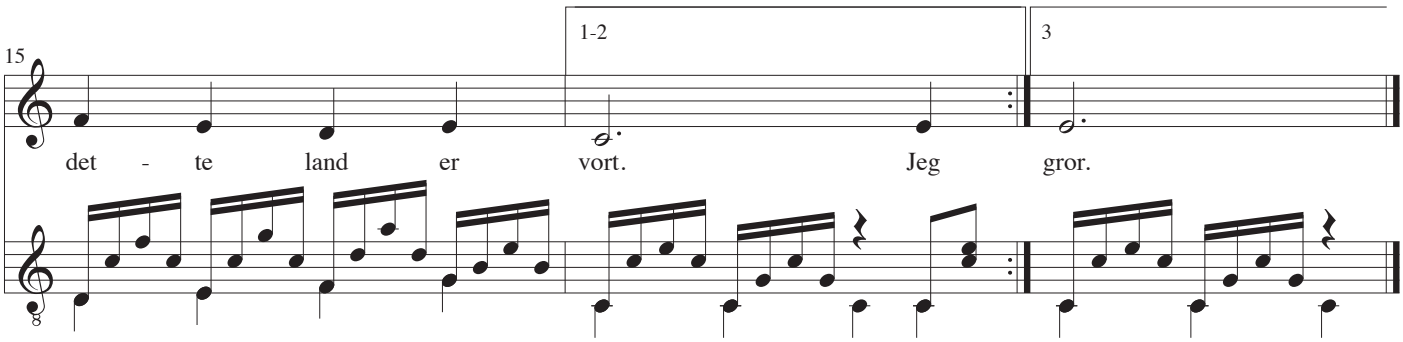

Jeg ser de bøgelyse øer ud over havet spredt
så skært og skønt i solen, som aldrig jeg har set.
Jeg véd det, som de ligger dér, så er der kun så kort
fra grænse og til grænse. Men dette land er vort.

Jeg ser de slægter, som gik hen, mens hundredåret skred,
som vandt på Kongedybet, som under Dybbøl led;
de elsked ungt, de drømte langt, de så kun alt for kort,
men frem af dem stod folket. Og dette folk er vort.

Og derfor bøje vi vort sind, hvor vi i verden går,
med længsel mod de strømme, som disse kyster når;
og derfor samle vi hvert navn, som steg af folkets jord,
i dem vor fortid leved, af dem vor fremtid gror.

Jeg ser de bøgelyse øer

(version 2)

Musik: Thorvald Aagaard
Tekst: L.C. Nielsen
Guitar: John Jacobsen, 1985

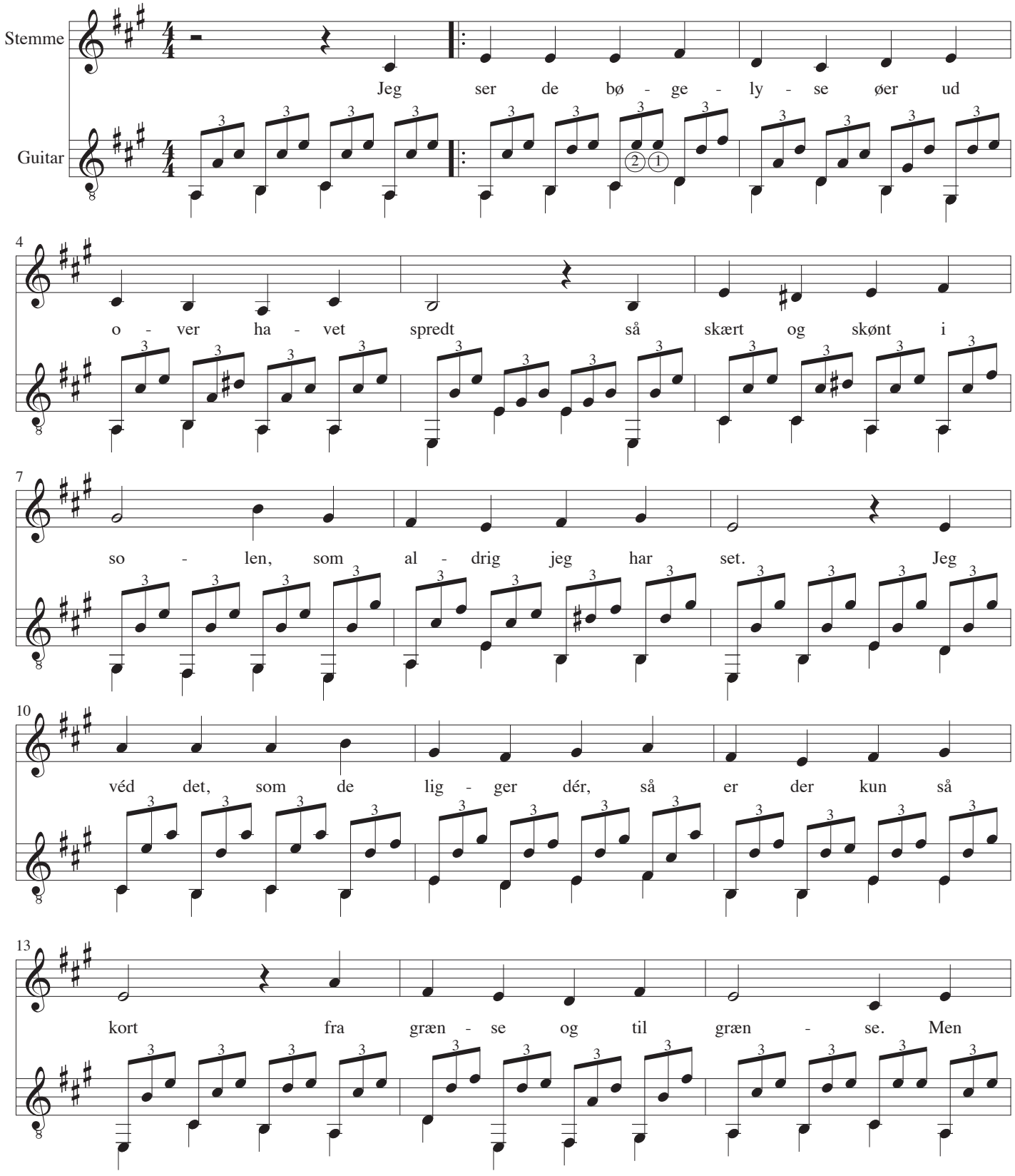

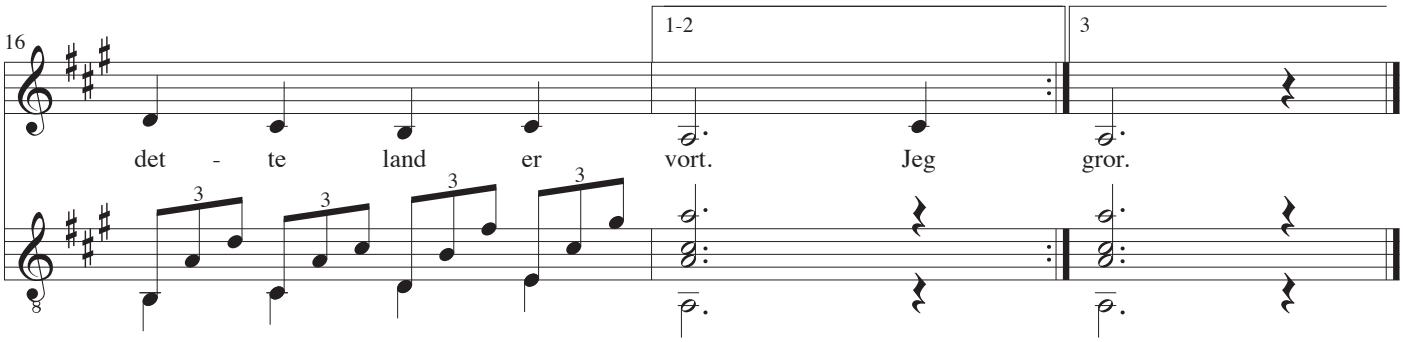

Jeg ser de bøgelyse øer ud over havet spredt
så skært og skønt i solen, som aldrig jeg har set.
Jeg véd det, som de ligger dér, så er der kun så kort
fra grænse og til grænse. Men dette land er vort.

Jeg ser de slægter, som gik hen, mens hundredåret skred,
som vandt på Kongedybet, som under Dybbøl led;
de elsked ungt, de drømte langt, de så kun alt for kort,
men frem af dem stod folket. Og dette folk er vort.

Og derfor bøje vi vort sind, hvor vi i verden går,
med længsel mod de strømme, som disse kyster når;
og derfor samle vi hvert navn, som steg af folkets jord,
i dem vor fortid leved, af dem vor fremtid gror.

Memory

Music: Andrew Lloyd Webber
Lyrics: Trevor Nunn
Guitar: John Jacobsen

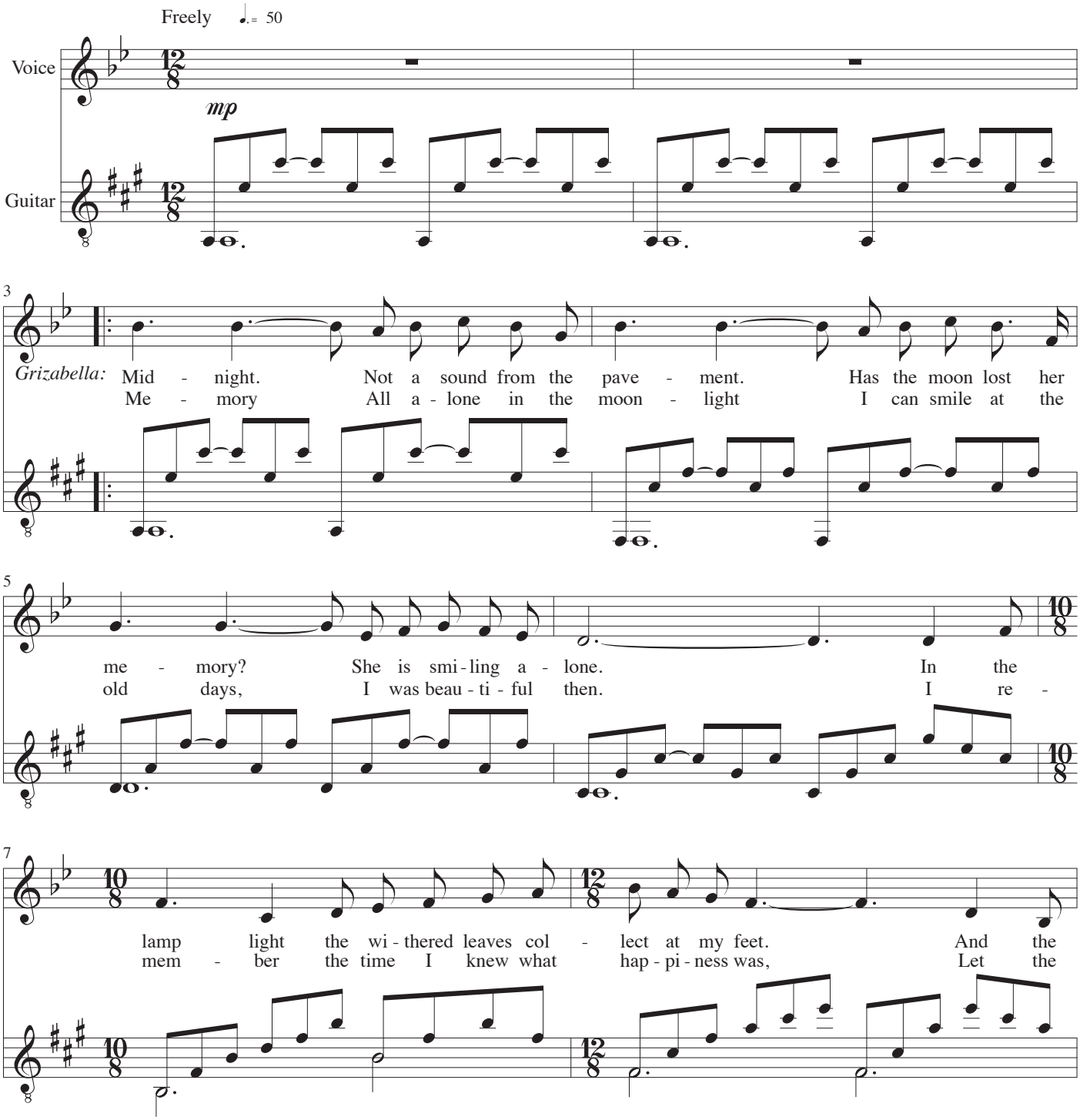

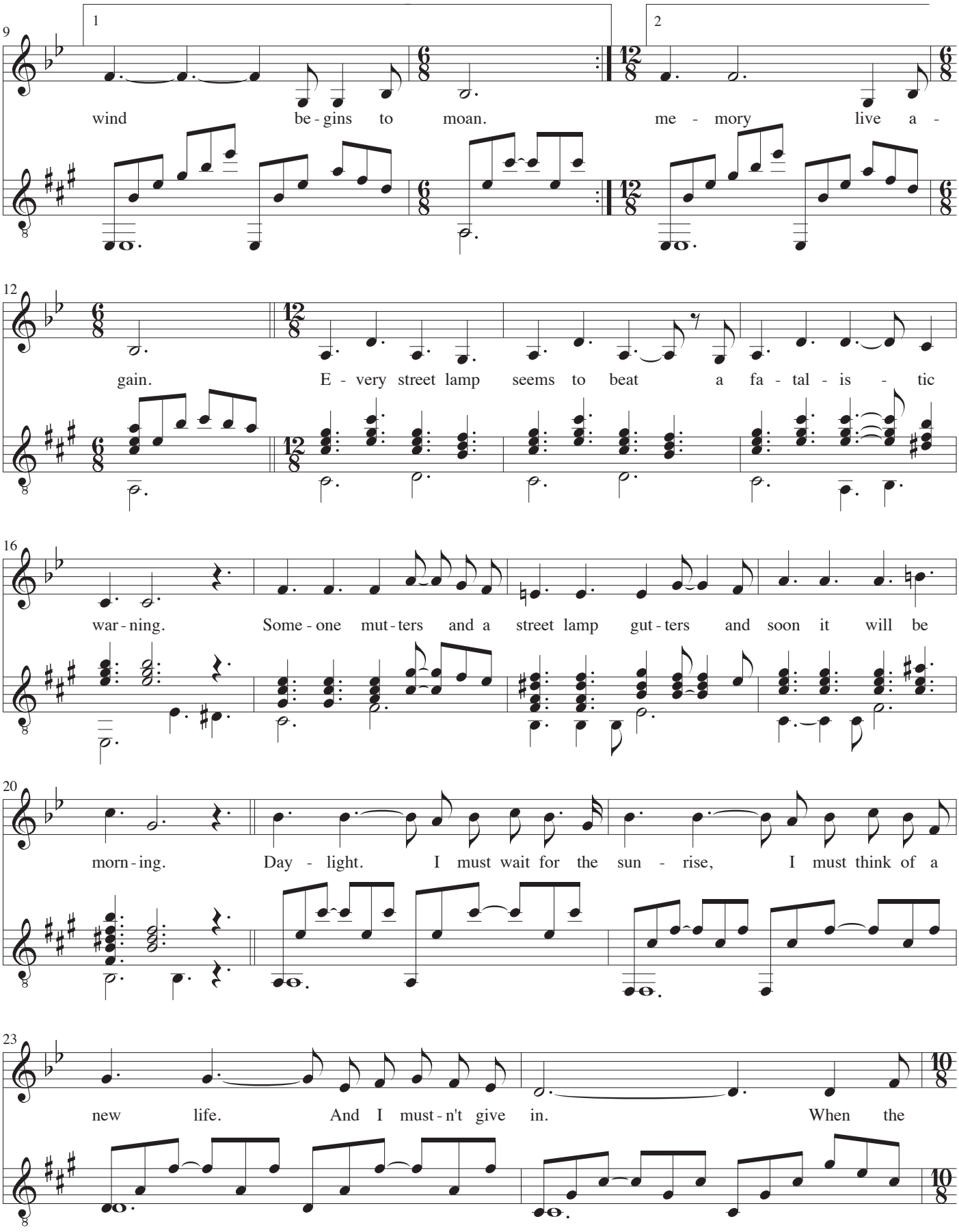
9
1
2
wind be - gins to moan. me - mory live a -
12
gain. E - very street lamp seems to beat a fa - tal - is - tic
16
war - ning. Some - one mut - ters and a street lamp gut - ters and soon it will be
20
morn - ing. Day - light. I must wait for the sun - rise, I must think of a
23
new life. And I must - n't give in. When the

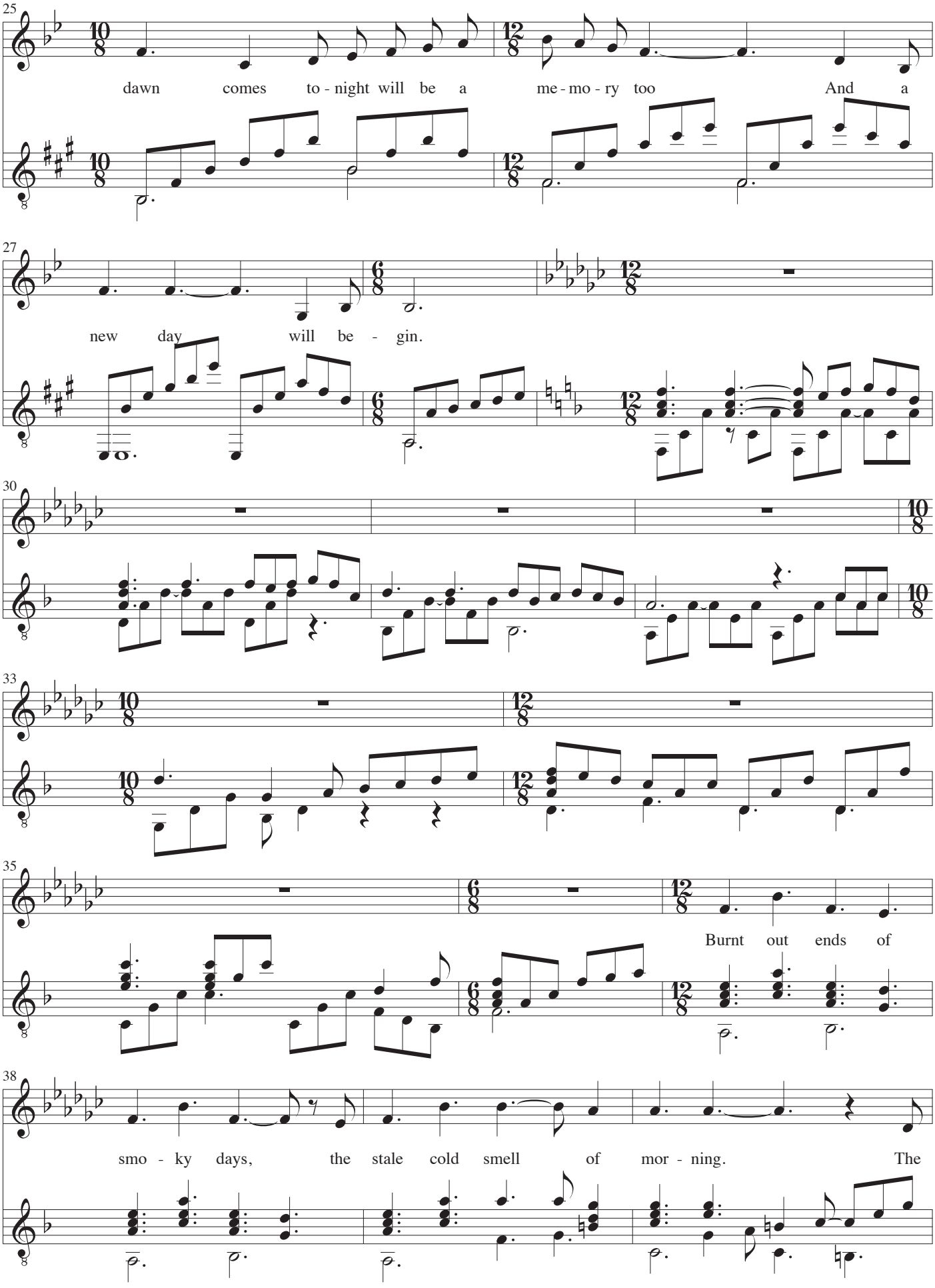
25
dawn comes to - night will be a me - mo - ry too And a
27
new day will be - gin.
30
33
35
Burnt out ends of
38
smo - ky days, the stale cold smell of mor - ning. The

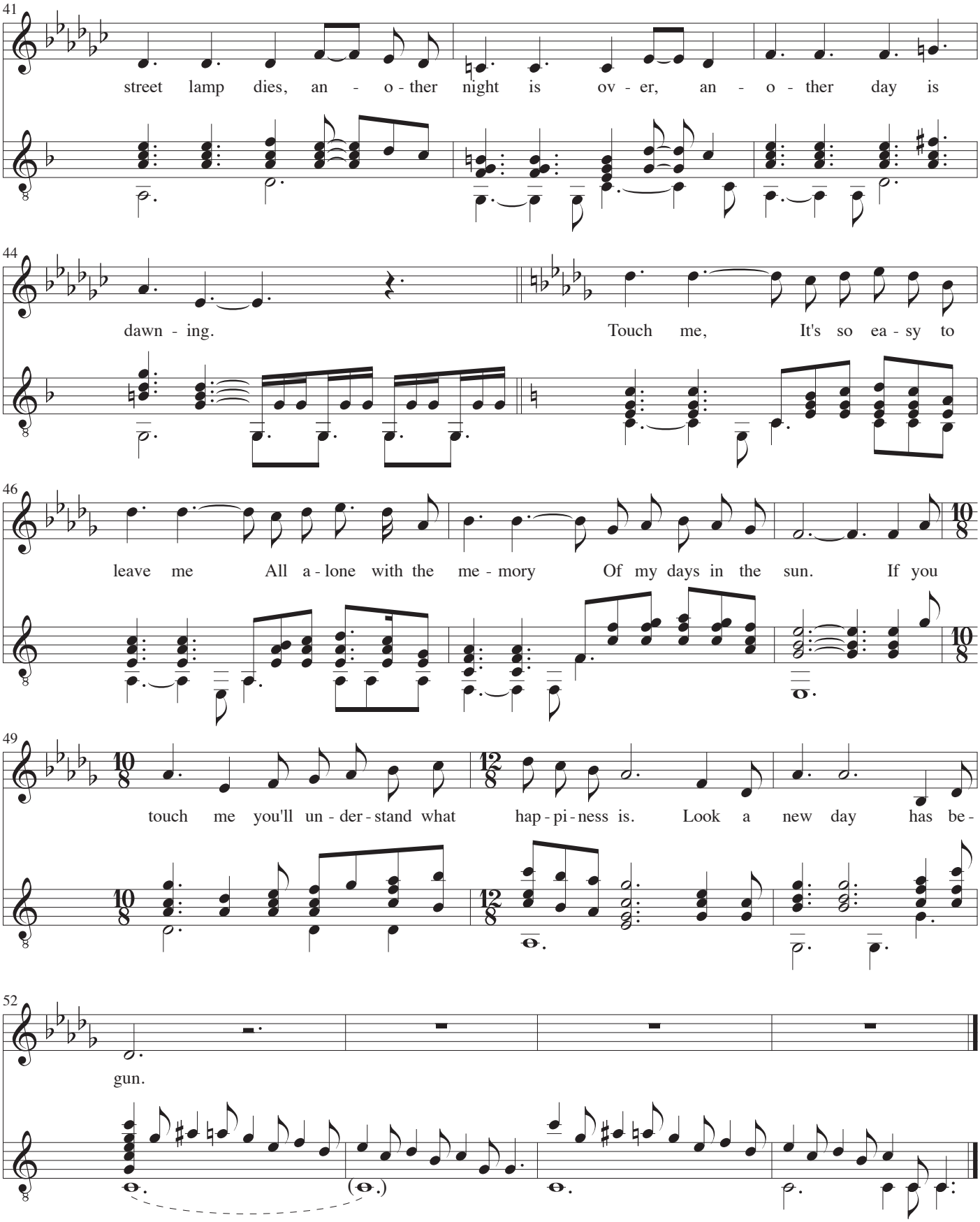
41
street lamp dies, an - o - ther night is ov - er, an - o - ther day is
44
dawn - ing. Touch me, It's so ea - sy to
46
leave me All a - lone with the me - mory Of my days in the sun. If you
49
touch me you'll un - der - stand what hap - pi - ness is. Look a new day has be -
52
gun.

Gracias a la vida

Música y letra: Violeta Parra
Guitarra: John Jacobsen, 1987

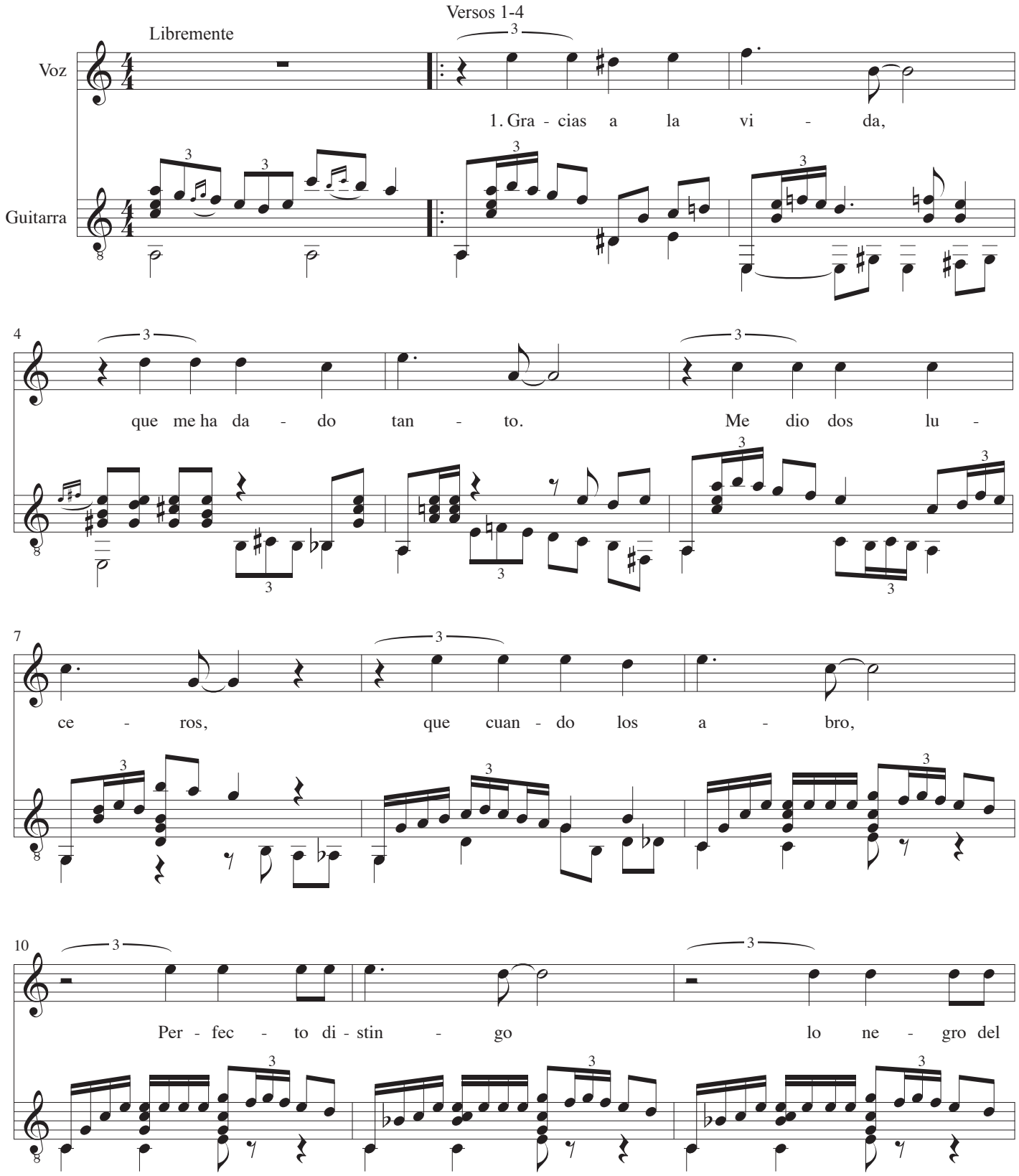

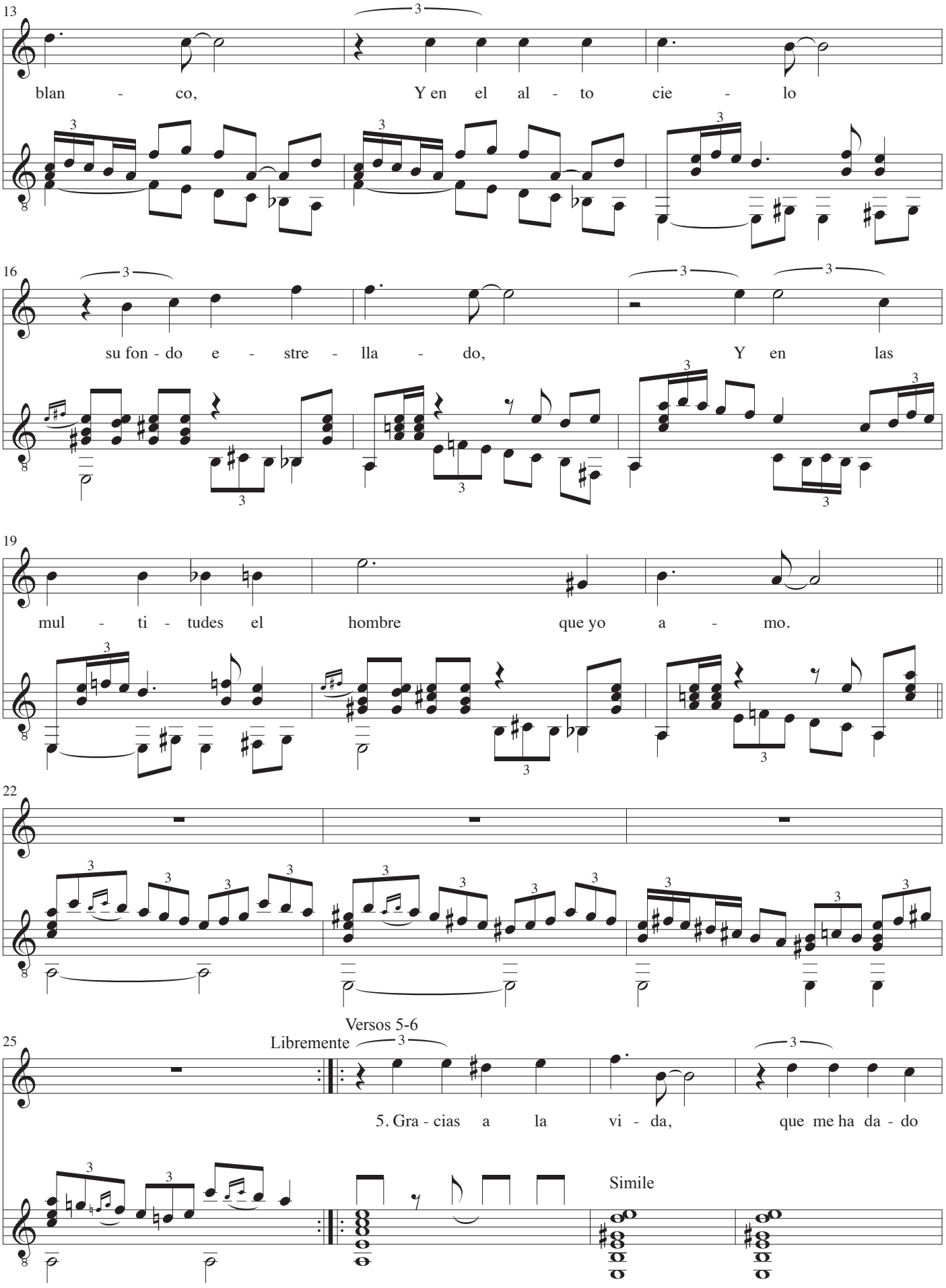
13
blan - co, Y en el al - to cie - lo
16
su fon - do e - stre - lla - do, Y en las
19
mul - ti - tudes el hombre que yo a - mo.
22
25
Versos 5-6
Libremente
5. Gra - cias a la vi - da, que me ha da - do
Simile

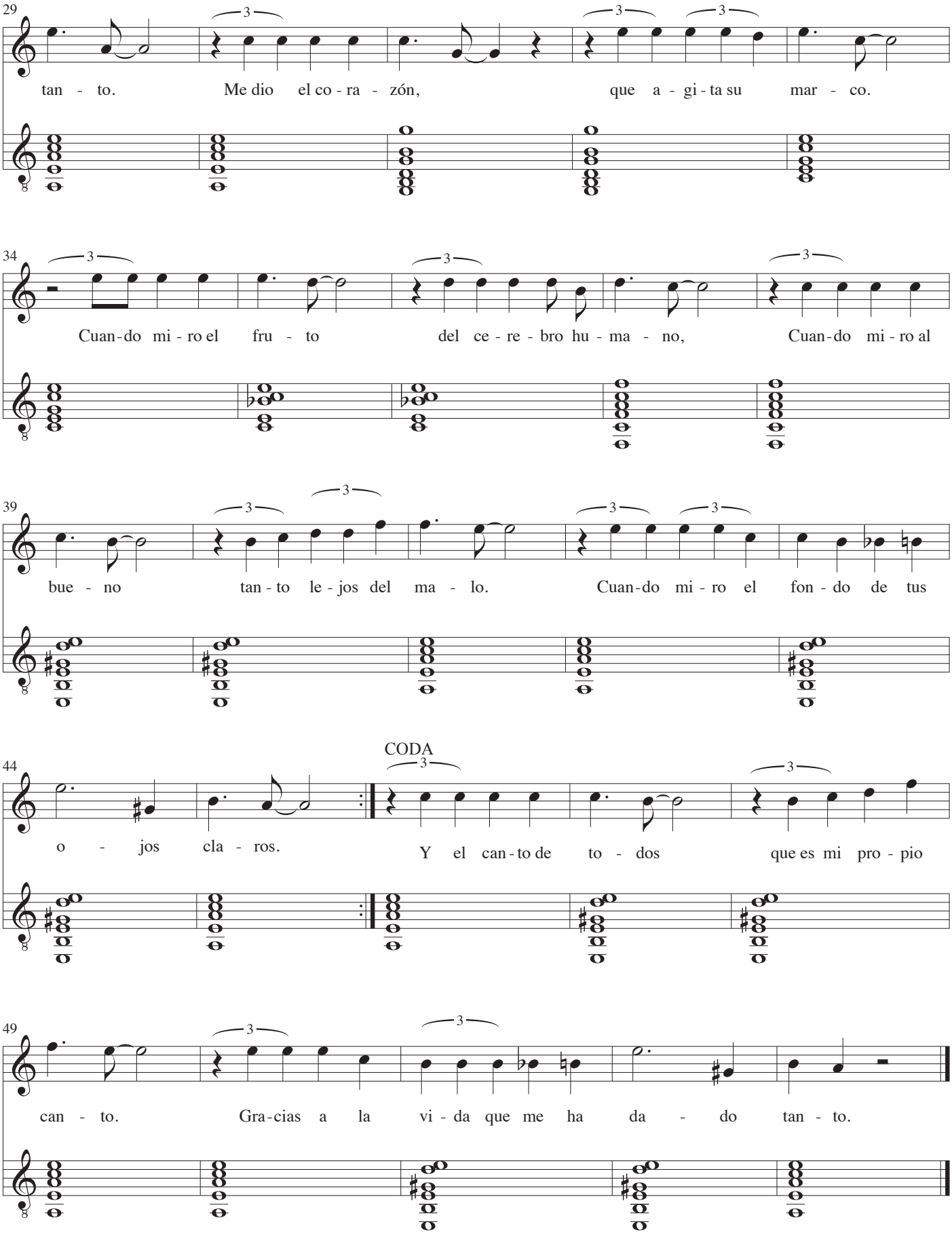
29
tan - to. Me dio el co - ra - zón, que a - gi - ta su mar - co.
34
Cuan - do mi - ro el fru - to del ce - re - bro hu - ma - no, Cuan - do mi - ro al
39
bue - no tan - to le - jos del ma - lo. Cuan - do mi - ro el fon - do de tus
CODA
44
o - jos cla - ros. Y el can - to de to - dos que es mi pro - pio
49
can - to. Gra - cias a la vi - da que me ha da - do tan - to.

Gracias a la vida

Gracias a la vida, que me ha dado tanto.
Me dio dos luceros, que cuando los abro,
Perfecto distingo lo negro del blanco,
Y en el alto cielo su fondo estrellado,
Y en las multitudes el hombre que yo amo.

Gracias a la vida, que me ha dado tanto.
Me ha dado el oído que, en todo su ancho,
Graba noche y día grillos y canarios
Martillos, turbinas, ladridos, chubascos,
Y la voz tan tierna de mi bien amado.

Gracias a la vida, que me ha dado tanto,
Me ha dado el sonido y el abecedario.
Con él las palabras que pienso y declaro,
"Madre,", "amigo," "hermano," y los alumbrando
La ruta del alma del que estoy amando.

Gracias a la vida, que me ha dado tanto.
Me ha dado la marcha de mis pies cansados.
Con ellos anduve ciudades y charcos,
Playas y desiertos, montañas y llanos,
Y la casa tuya, tu calle y tu patio.

Gracias a la vida que me ha dado tanto
Me dio el corazón, que agita su marco.
Cuando miro el fruto del cerebro humano,
Cuando miro al bueno tan lejos del malo.
Cuando miro el fondo de tus ojos claros.

Gracias a la vida que me ha dado tanto.
Me ha dado la risa, y me ha dado el llanto.
Así yo distingo dicha de quebranto,
Los dos materiales que forman mi canto,
Y el canto de ustedes que es el mismo canto.

Y el canto de todos que es mi propio canto.
Gracias a la vida que me ha dado tanto.

Sørens far har penge

Musik: Axel Breidahl
Tekst: Louis Levi
Guitar: John Jacobsen, 2019

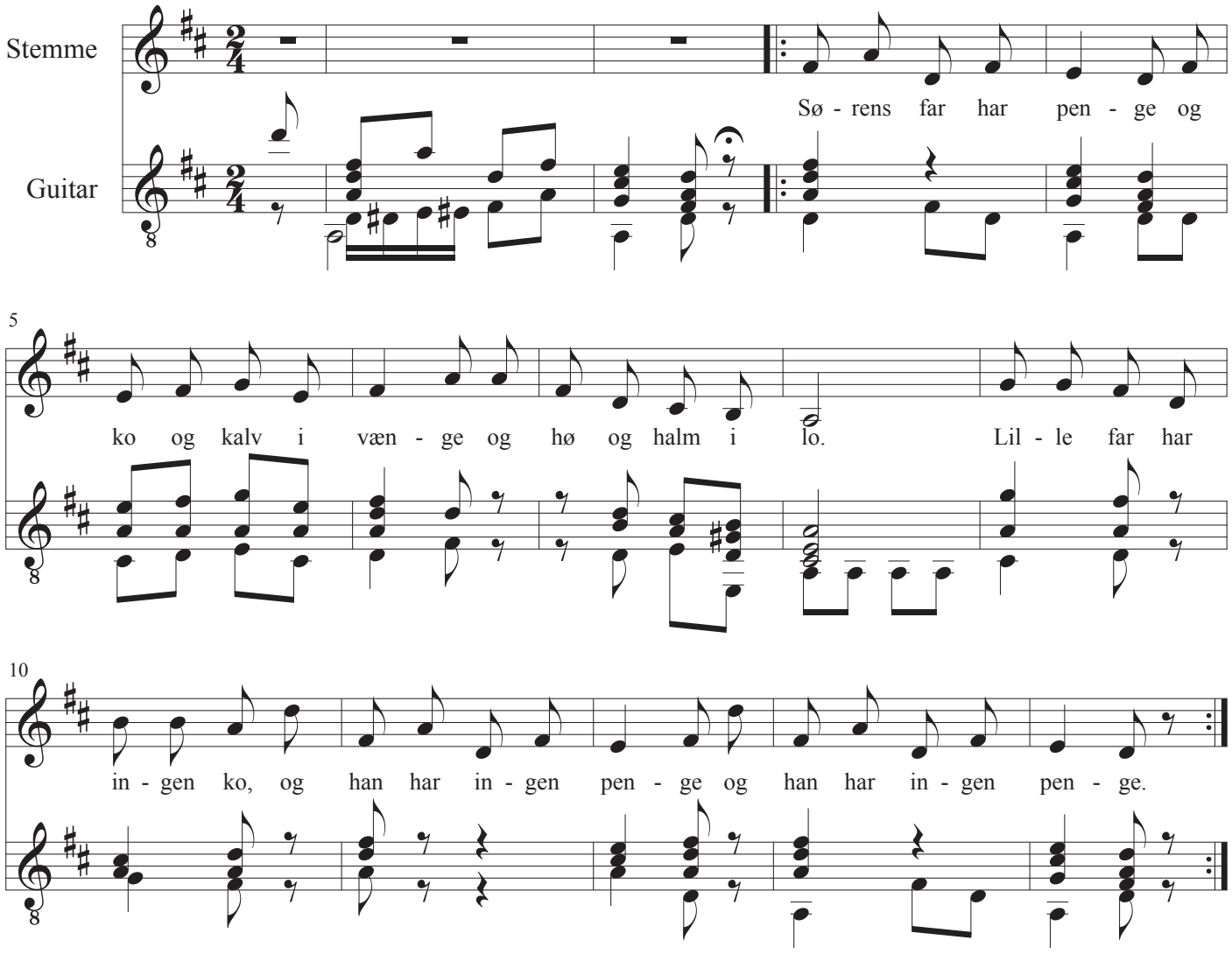

1
Sørens far har penge
og ko og kalv i vænge
og hø og halm i lo.
Lille far har ingen ko,
//: og han har ingen penge. ://

2
Sørens fra har heste
og guldbroderte veste
og strømper lysegrå.
Lille far har sokker på
//: og han har ingen heste. ://

3
Sørens far har Søren
og mange andre bø-ren
og bitte små som jeg -
lille far har bare mig,
//: og jeg er ingen Søren. ://

Revne gulerødder

Musik: Bernhard Christensen
Tekst: Halfdan Rasmussen
Guitar: John Jacoben

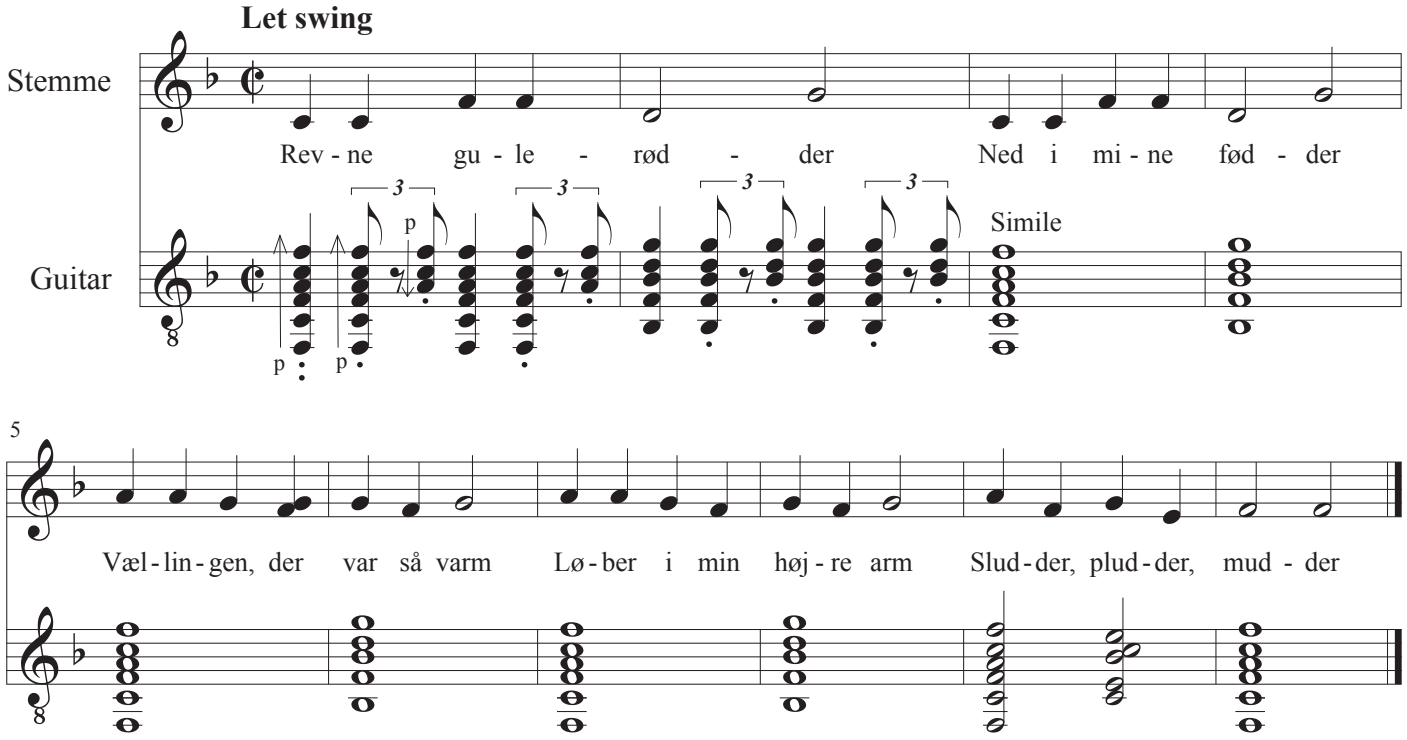

Revne gulerødder
Ned i mine fødder
Vællingen, der var så varm
Løber i min højre arm
Sludder, pludder, mudder

Mælken ned i tæerne
Boller her i knæerne
Havregryn med sukker på
Har jeg i den store tå
Sludder, pludder, mudder

Sovsen ned i låret
Kartofler op i håret
Her i navlen sidder en sild
Og kigger ud, la´ vær´ og kild
Sludder, pludder, mudder

Nord og syd og øst og vest

Musik: Knudåge Riisager
Tekst: Mogens Lorentzen
Guitar: John Jacobsen, 1987

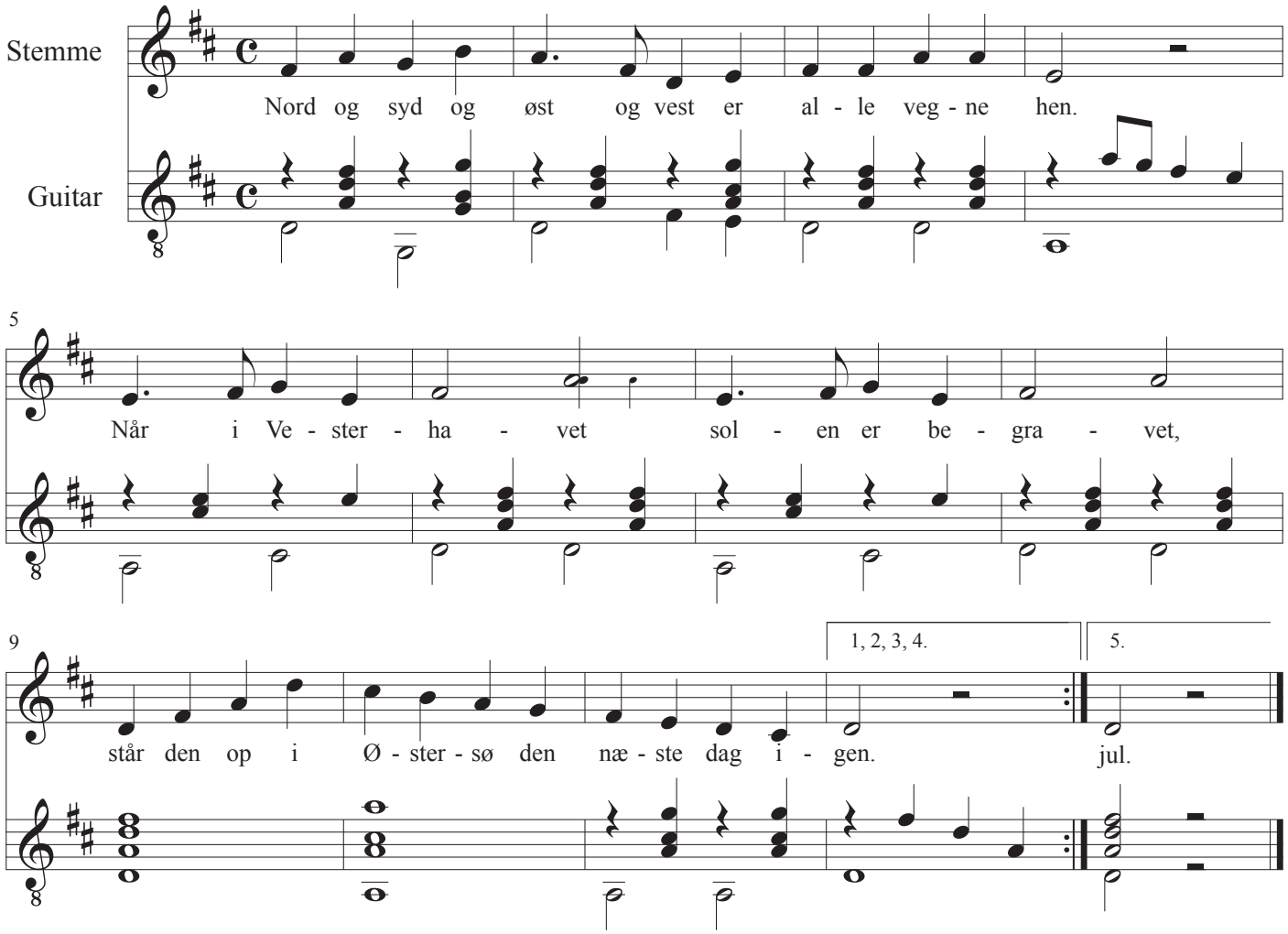

Nord og syd og øst og vest er alle vegne hen.
Når i Vesterhavet
solen er begravet,
står den op i Østersø den næste dag igen.

Hveden er en vigtigpeter, er skaldet, tæt og tyk.
Havremandens klokker
ringer, når han rokker.
Rug har ikke nær så lang og flot paryk som byg.

Mandag, tirsdag, onsdag, torsdag, fredag, lørdag – mon
ikke vi skal bruge
denne hele uge
for at sove rigtig længe søndag morgenstund?

Januar og februar og marts, april og maj.
Først i juni kommer
søndenvind og sommer.
Fra sankthans går dagene igen den korte vej.

Juli og august – og nu står rugen tung og gul.
Så bli'r det september,
oktober og november
og til allersidst december, og så er det jul.

Morgensolen

Musik: Jørgen Jersild
Tekst: Marinus Børup
Guitar: John Jacobsen, 1987

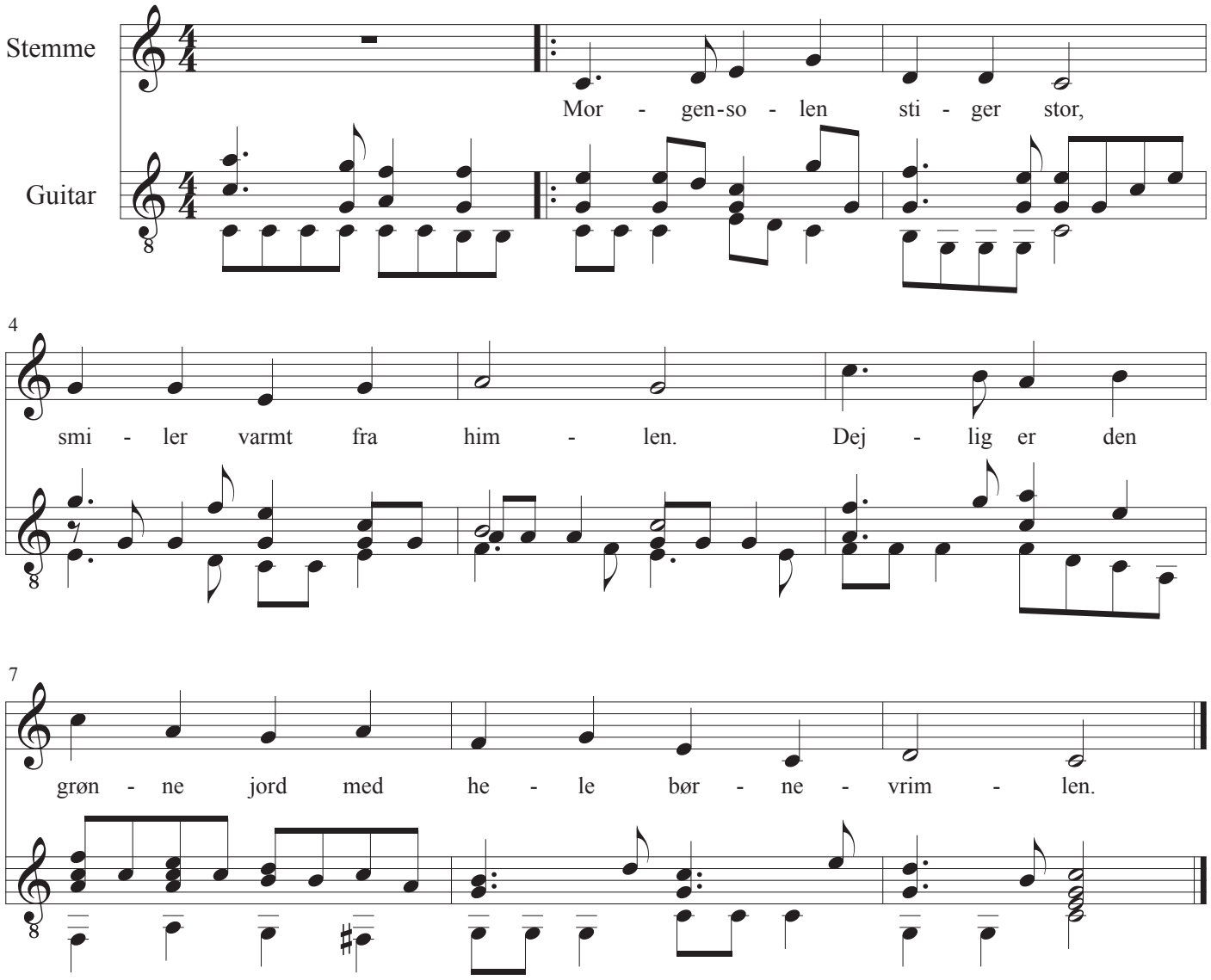

Morgensolen stiger stor,
smiler varmt fra himlen.
Dejlig er den grønne jord
med hele børnevrimlen.

Sorte, hvide, gule børn
hver på vej til skolen,
mærker solens morgen-kys
og smiler op mod solen.

Alle solens kære børn
får et kys på panden:
Jeres er den grønne jord,
Vær gode mod hinanden.

Pjerrot og månen

Musik: J.B. Lully
Tekst: Ukendt
Guitar: John Jacobsen, 1987

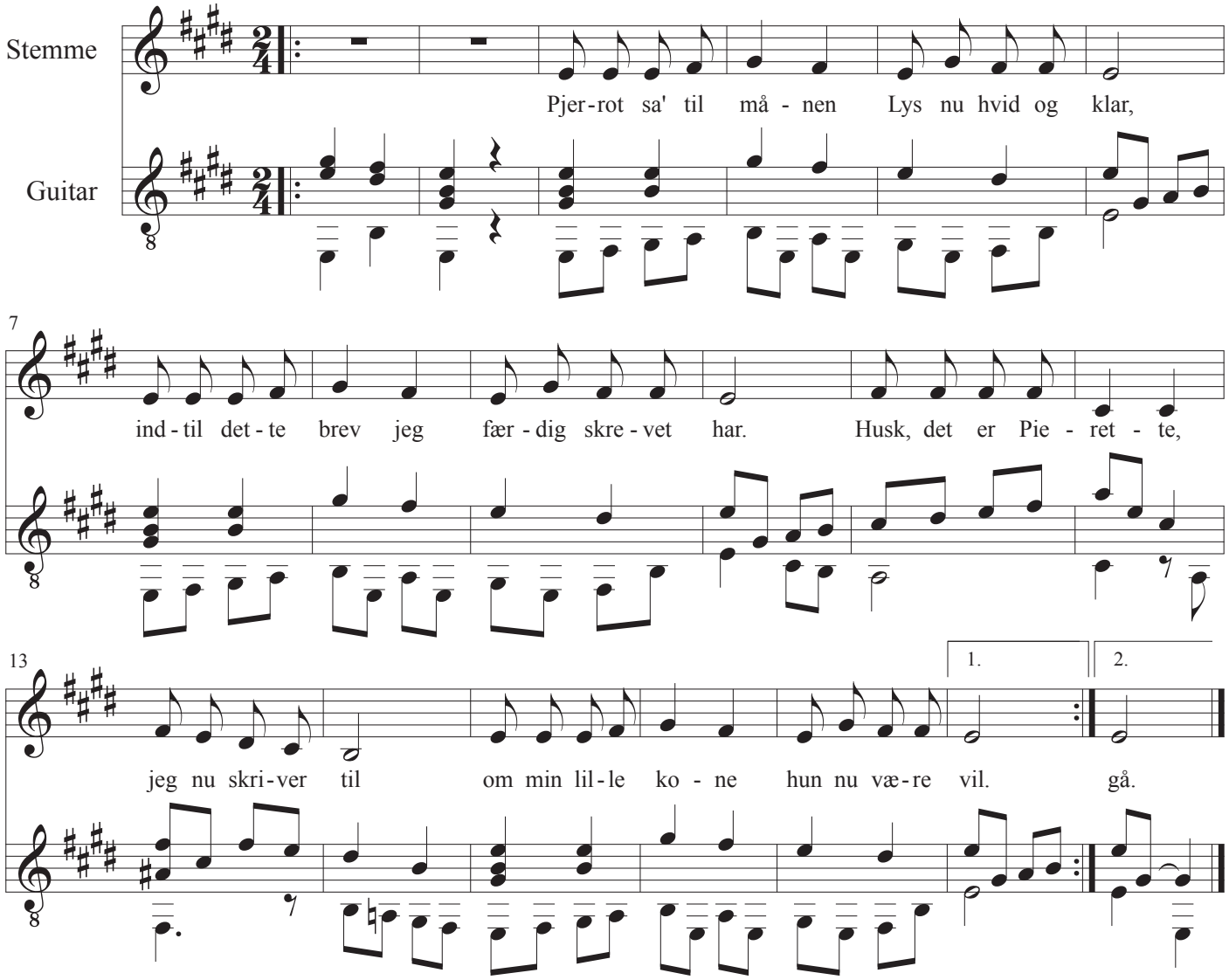

Pjerrot sa' til månen
Lys nu hvid og klar,
indtil dette brev jeg
færdig skrevet har.
Husk, det er Pierette,
jeg nu skriver til
om min lille kone
hun nu være vil.

Og ved månens stråler
Pjerrot sad og skrev.
Han var fjorten dage
om det halve brev.
Inden han blev færdig
kan du nok forstå
så var månen borte -
sådan kan det gå.

Nede i fru Hansens kælder

Musik: Knudåge Riisager
Tekst: Anonym, Danmark
Guitar: John Jacobsen, 1988

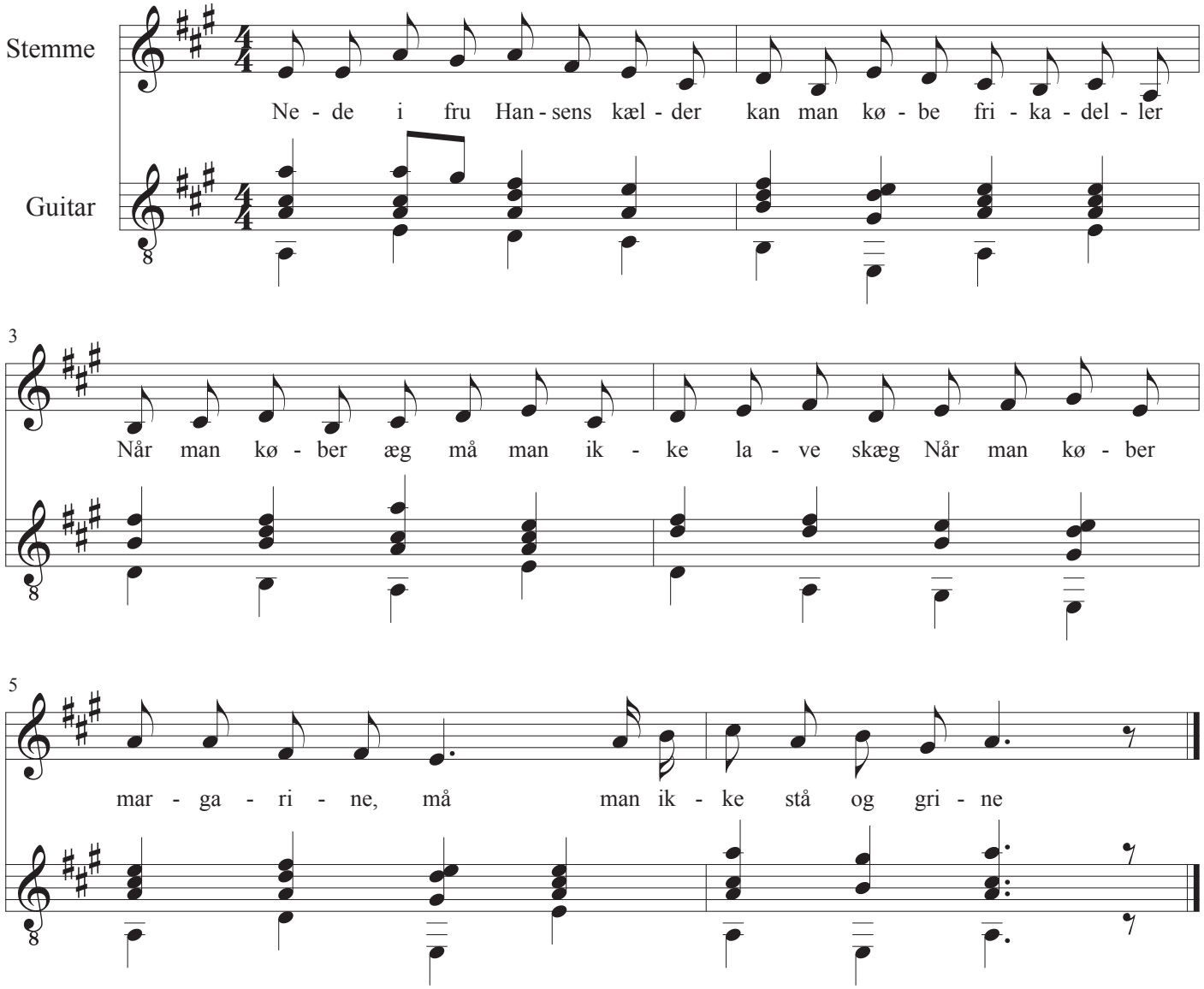

Nede i fru Hansens kælder kan man købe frikadeller
Når man køber æg må man ikke lave skæg
Når man køber margarine, må man ikke stå og grine

Bagermester Harepus

Musik: Chr. Hartmann
Tekst: Halfdan Rasmussen efter Thorbjørn Egner
Guitar: John Jacobsen, 1986

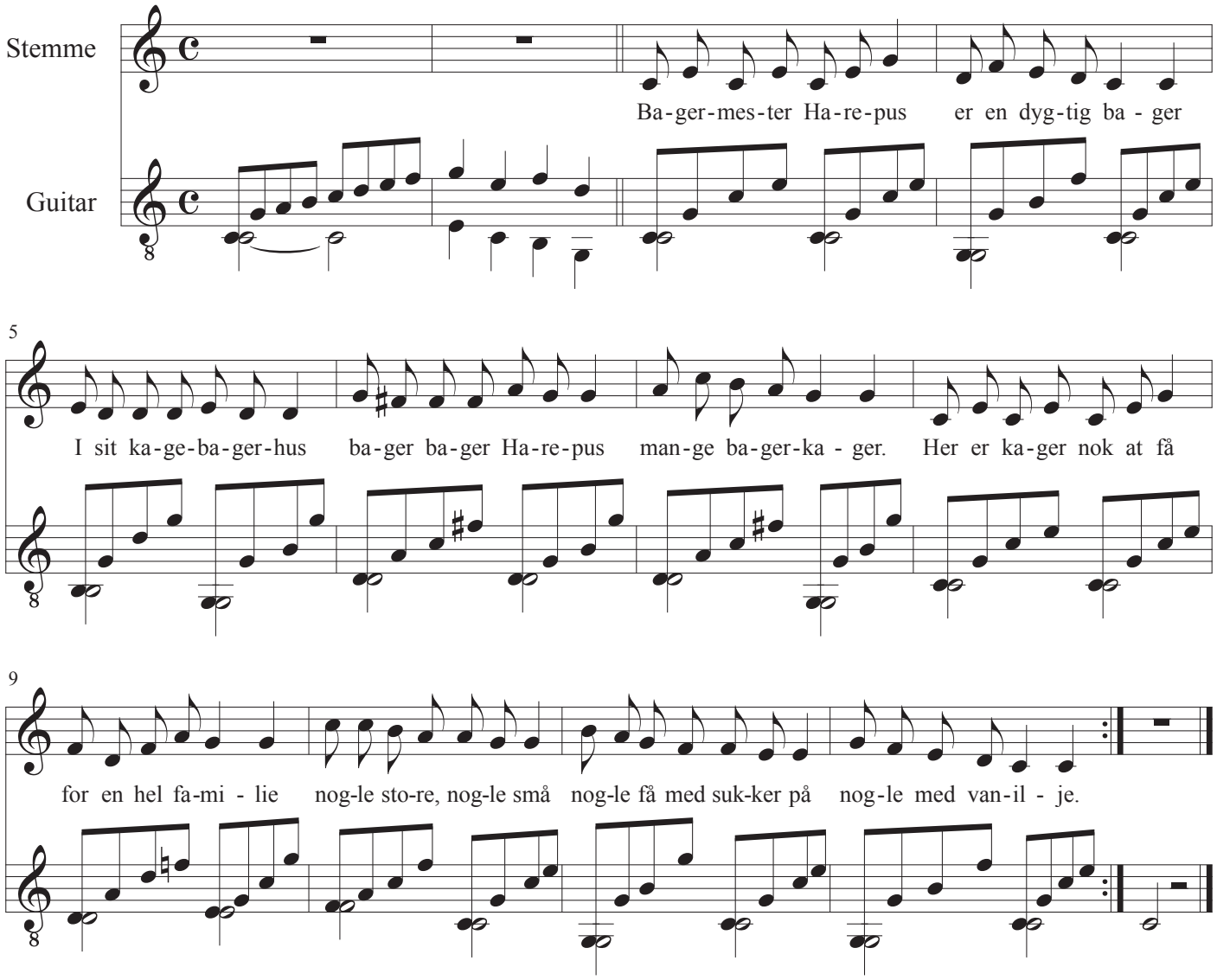

Bagermester Harepus
er en dygtig bager
I sit kagebagerhus
bager bager Harepus
mange bagerkager.
Her er kager nok at få
for en hel familie
nogle store, nogle små
nogle få med sukker på
nogle med vanilje.

Harepus har wienerbrød
sigtebrød og klejner,
flødebrød og nøddebrød,
sprøde brød og søde brød,
blødt brød når det regner.
Bagermester Harepus
bager så det knager,
Gid jeg var en bagermus
i et kagebagerhus
hos en kagebager.

Grøntsagsspisersangen

Musik: Thorbjørn Egner
Tekst: Halfdan Rasmussen efter Thorbjørn Egner
Guitar: John Jacobsen, 1987

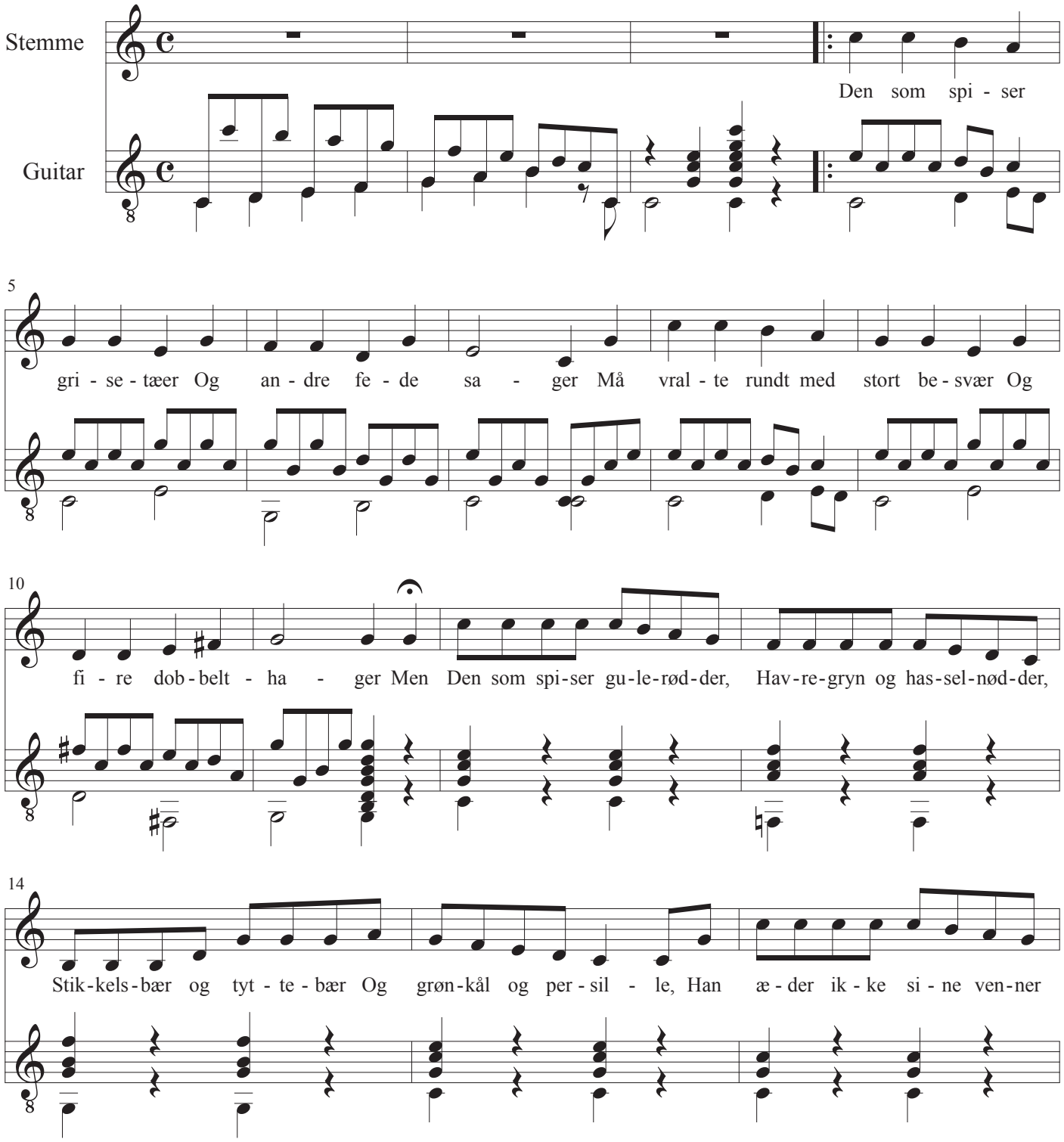

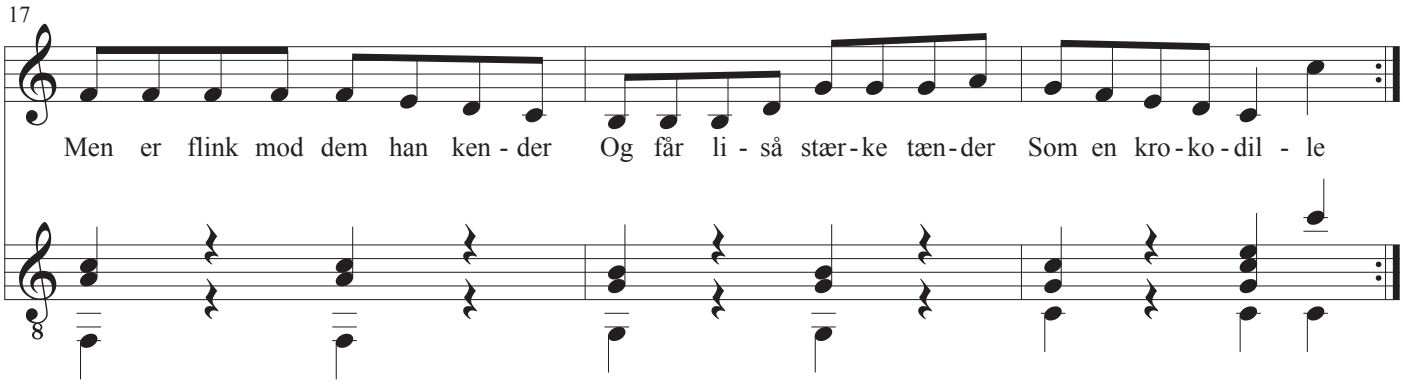

Den som spiser grisetæer
Og andre fede sager
Må vralte rundt med stort besvær
Og fire dobbelthager
Men –
Den som spiser gulerødder,
Havregryn og hasselnødder,
Stikkelsbær og tyttebær
Og grønkål og persille,
Han æder ikke sine venner
Men er flink mod dem han kender
Og får liså stærke tænder
Som en krokodille

Den som spiser flæskesteg
Og store røde bøffer
Bliver dum og blød som bolledej
Og går omkring og øffer
Men –
Den som spiser gulerødder,
Havregryn og hasselnødder,
Stikkelsbær og tyttebær
Og grønkål og persille
Han bliver stærk som fire okser
Og så klog at hodet vokser
Og så let og lystig,
At han ikke kan stå stille

Fy fy skamme skamme

Musik: Søren Kragh Jacobsen
Tekst: Søren Kragh Jacobsen
Guitar: John Jacobsen, 1988

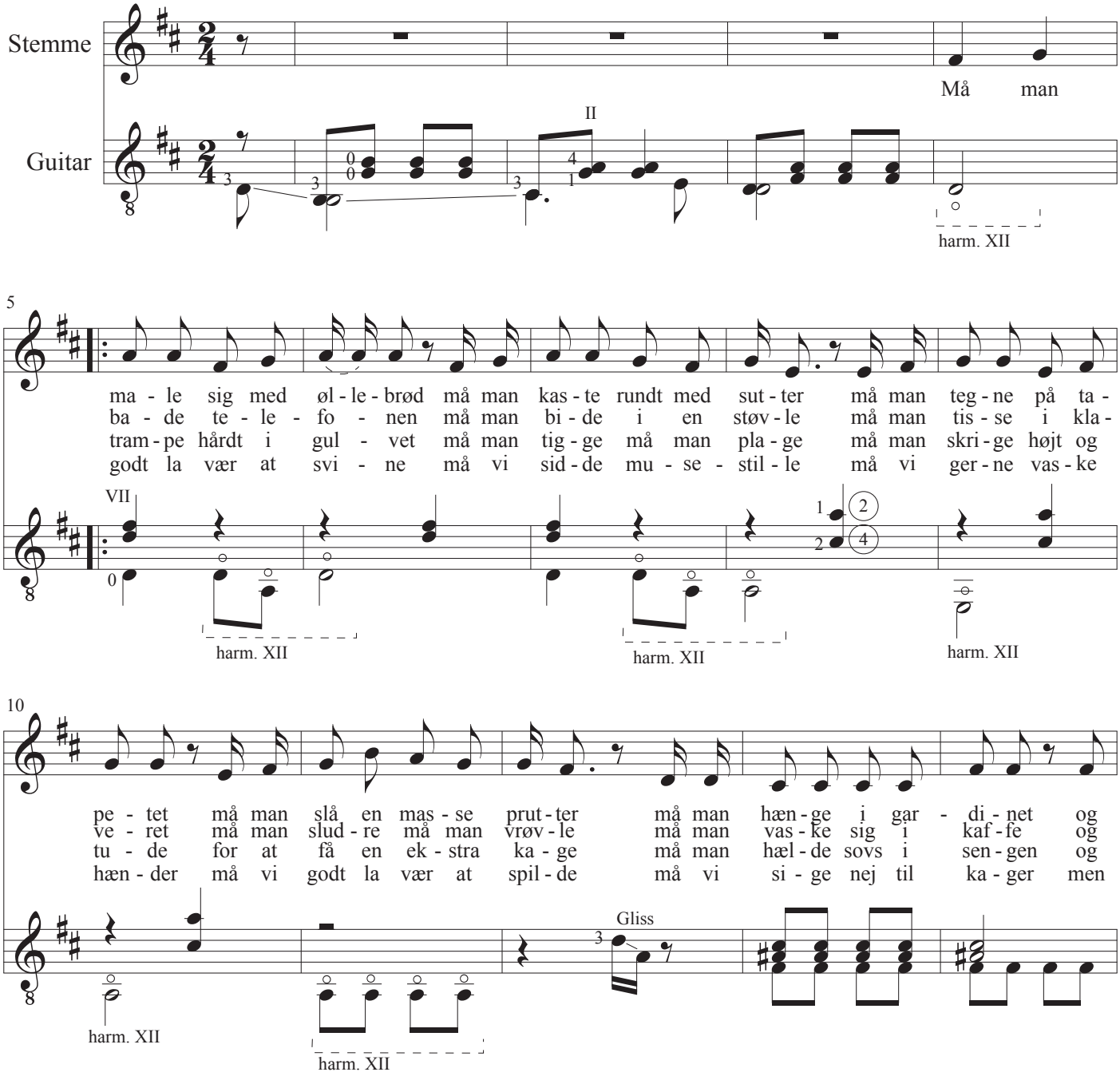

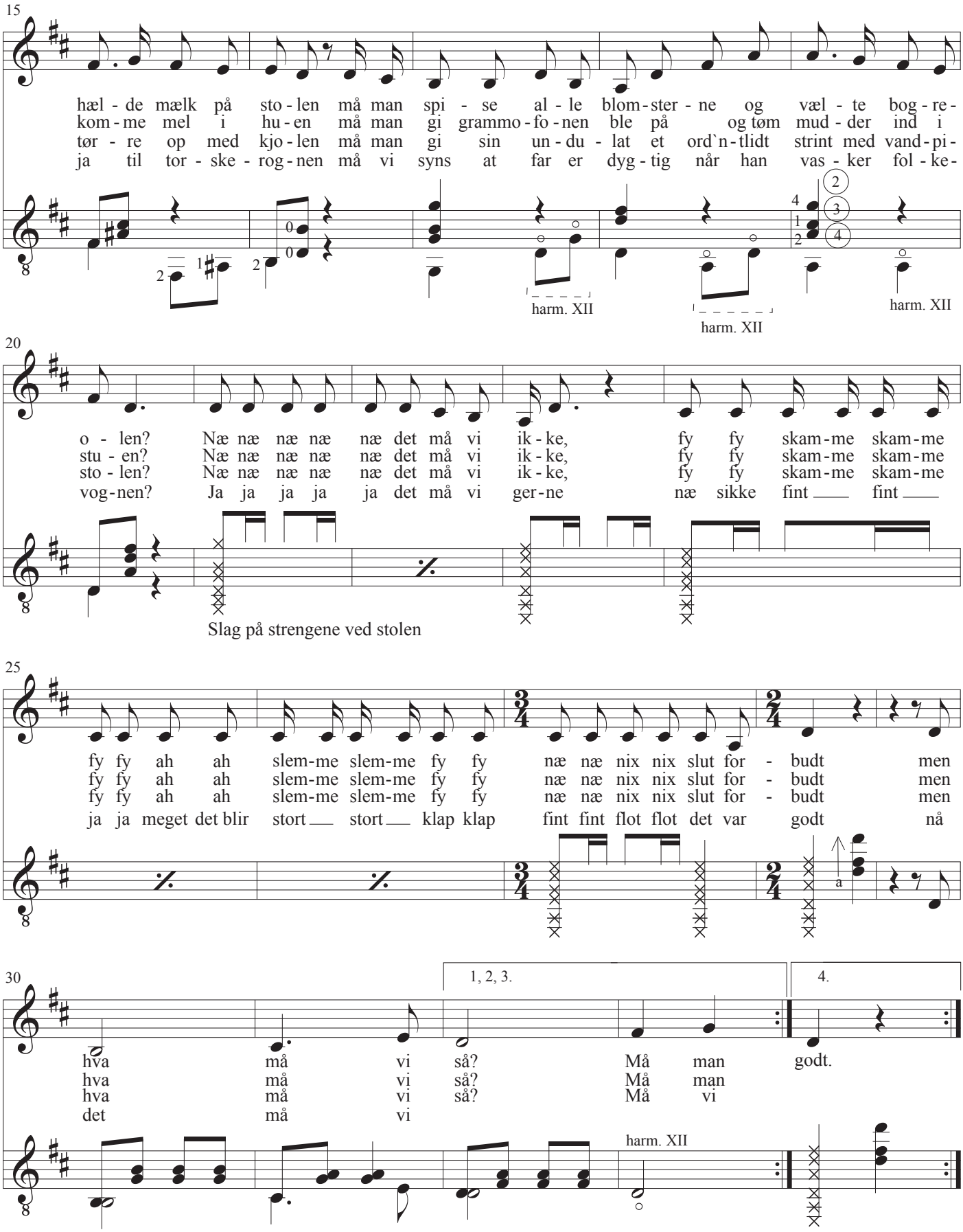
15
hæl - de mælk på sto - len må man spi - se al - le blom - ster - ne og væl - te bog - re -
kom - me mel i hu - en må man gi grammo - fo - nen ble på og tøm mud - der ind i
tør - re op med kjo - len må man gi sin un - du - lat et ord`n - tlidt strint med vand - pi -
ja til tor - ske - rog - nen må vi syns at far er dyg - tig når han vas - ker fol - ke -
harm. XII
harm. XII
harm. XII
20
o - len? Næ næ næ næ næ det må vi ik - ke, fy fy skam - me skam - me
stu - en? Næ næ næ næ næ det må vi ik - ke, fy fy skam - me skam - me
sto - len? Næ næ næ næ næ det må vi ik - ke, fy fy skam - me skam - me
vog - nen? Ja ja ja ja ja det må vi ger - ne næ sikke fint fint
Slag på strengene ved stolen
25
fy fy ah ah slem - me slem - me fy fy næ næ nix nix slut for - budt men
fy fy ah ah slem - me slem - me fy fy næ næ nix nix slut for - budt men
fy fy ah ah slem - me slem - me fy fy næ næ nix nix slut for - budt men
ja ja meget det blir stort stort klap klap fint fint flot flot det var godt nå
30
1, 2, 3.
4.
hva må vi så? Må man godt.
hva må vi så? Må man
hva må vi så? Må vi
det må vi
harm. XII

Vintertid

Musik: Kurt Larsen
Tekst: Lisbeth Torp
Guitar: John Jacobsen, 1988

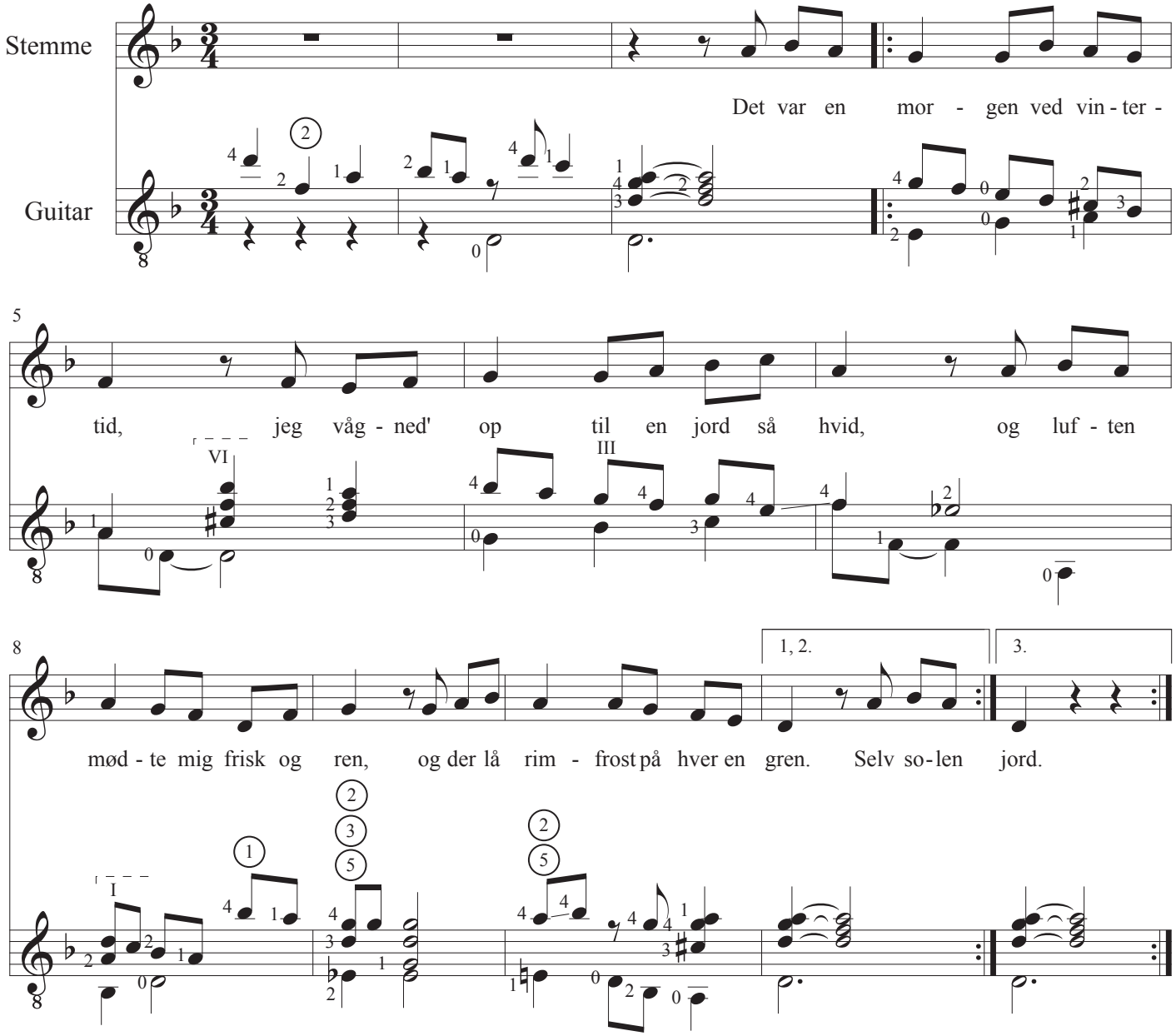

1
Det var en morgen ved vintertid,
jeg vågned' op til en jord så hvid,
og luften mødte mig frisk og ren,
og der lå rimfrost på hver en gren.

2
Selv solen skinned' med gråhvidt skær
som et papirklip stod havens træ'r
og tørre kviste og vissent løv
var dækket fint af et snehvidt støv.

3
Jeg glemte måneders regn og slud
det var en glæde at komme ud
og glæden voksed' sig stærk og stor
mens jeg gik tur på den hårde jord.

What a Wonderful World

Guitarstemmen også sologuitar: Dobling nr. 1

Melodi: Bob Thiele
Tekst: George David Weiss
Guitar: John Jacobsen, 2018

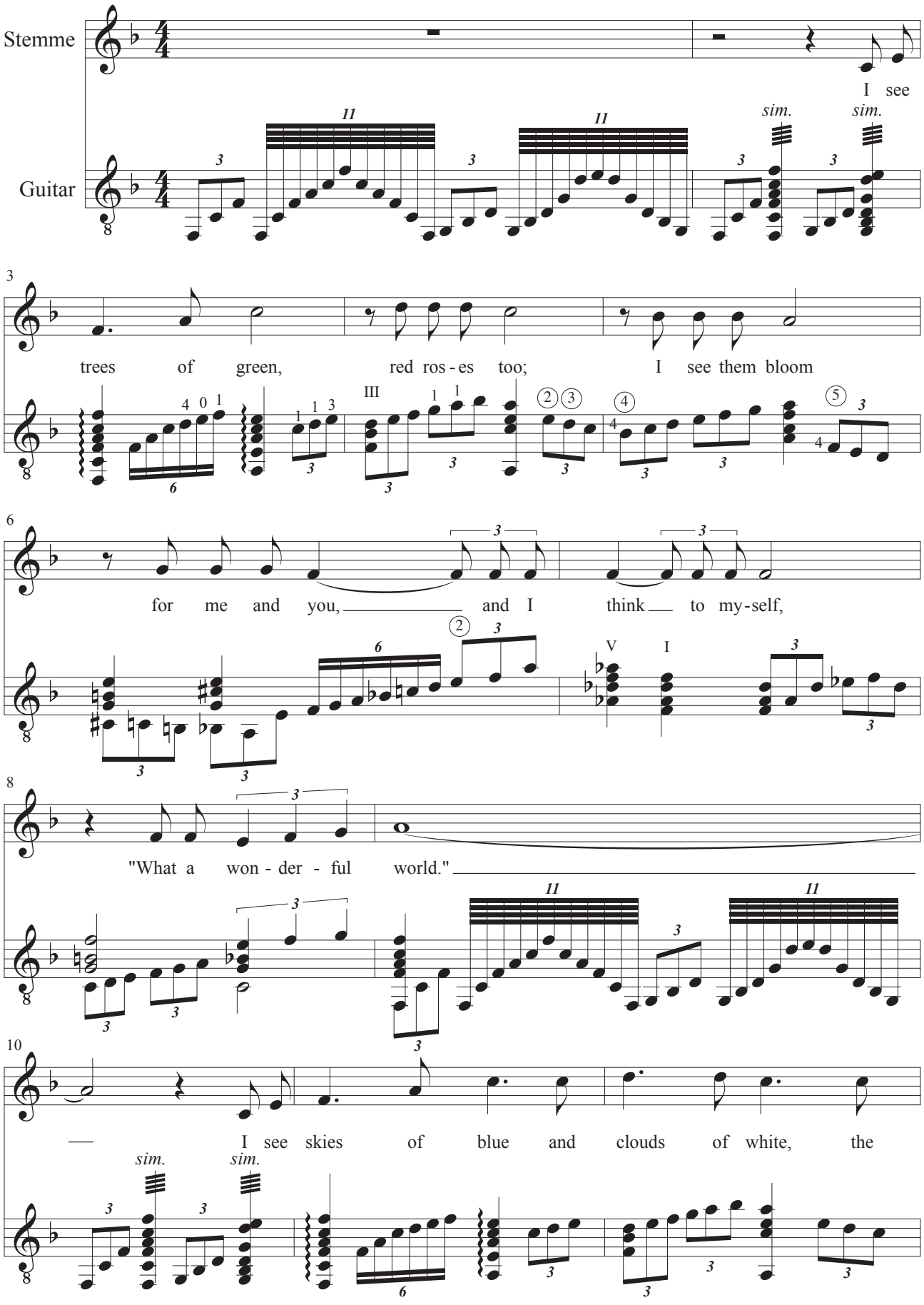

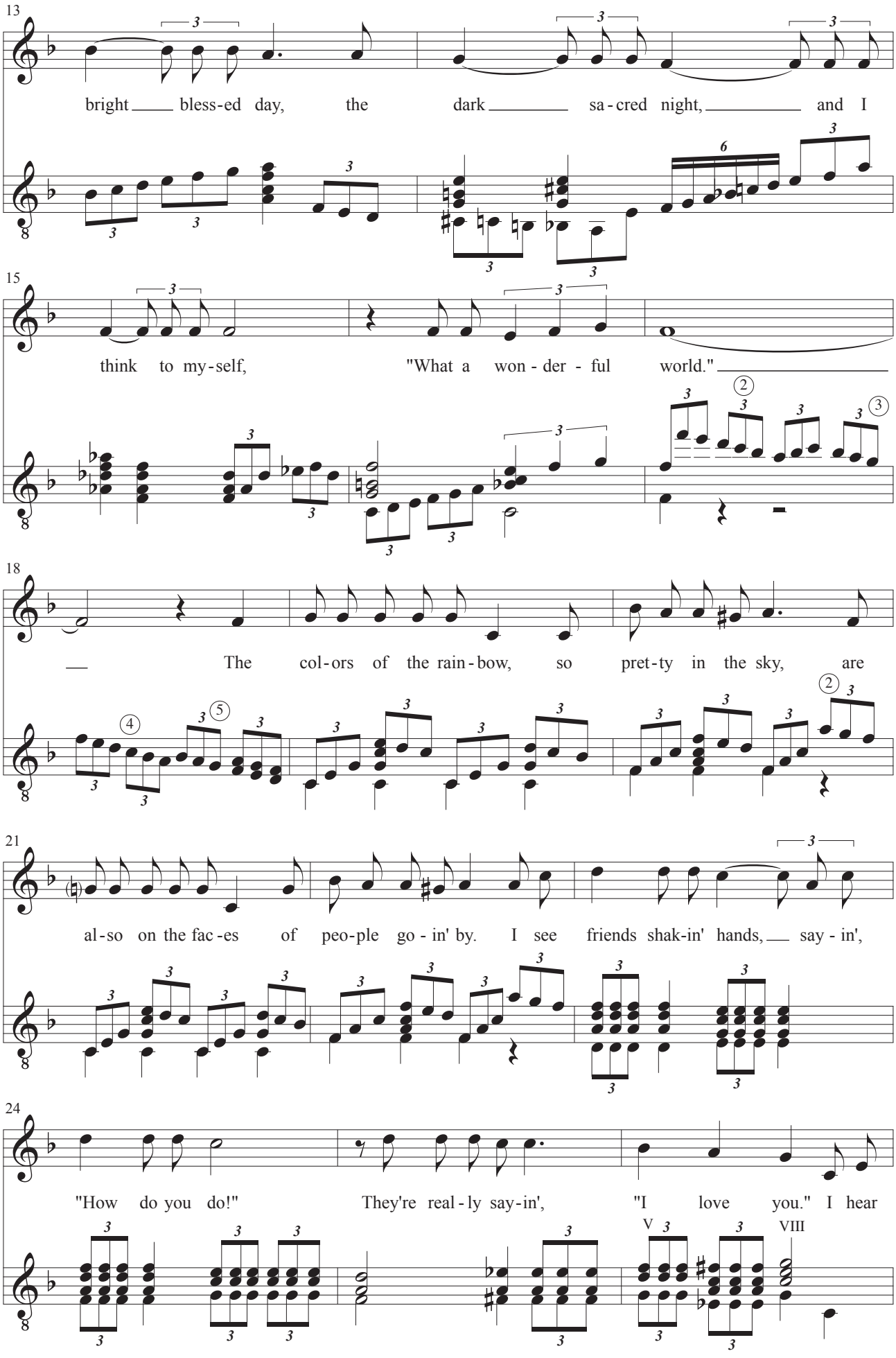
13
bright bless-ed day, the dark sa-cred night, and I
15
think to my-self, "What a won-der-ful world."
18
The col-ors of the rain-bow, so pret-ty in the sky, are
21
al-so on the fac-es of peo-ple go-in' by. I see friends shak-in' hands, say-in',
24
"How do you do!" They're real-ly say-in', "I love you." I hear

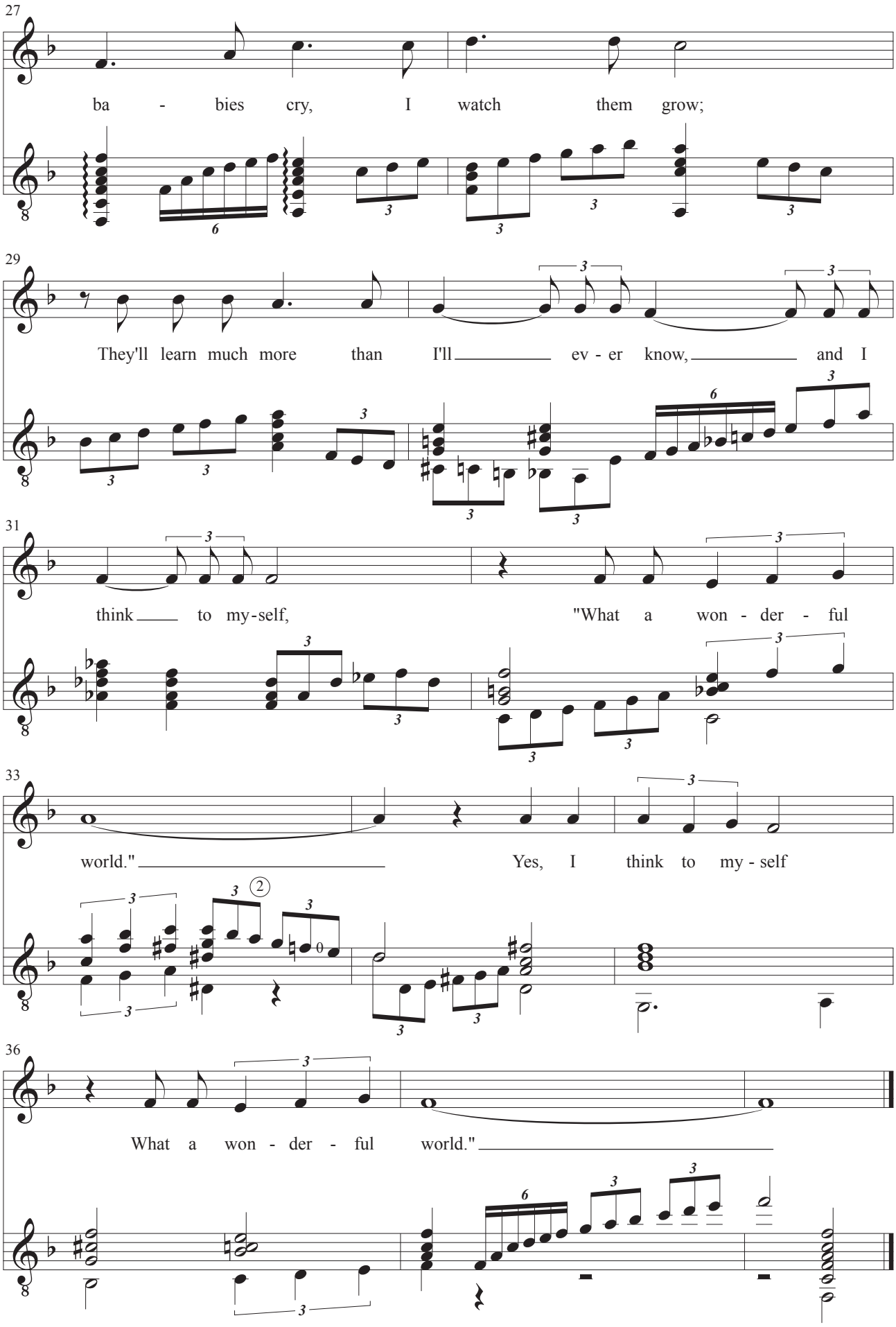
27
ba - bies cry, I watch them grow;
29
They'll learn much more than I'll ev - er know, and I
31
think to my-self, "What a won - der - ful
33
world." Yes, I think to my - self
36
What a won - der - ful world."

Serenade

Æventyrkomedien: Der var engang

Musik: P.E. Lange-Müller
Tekst: Holger Drachmann
Guitar: John Jacobsen, 2019

Andantino

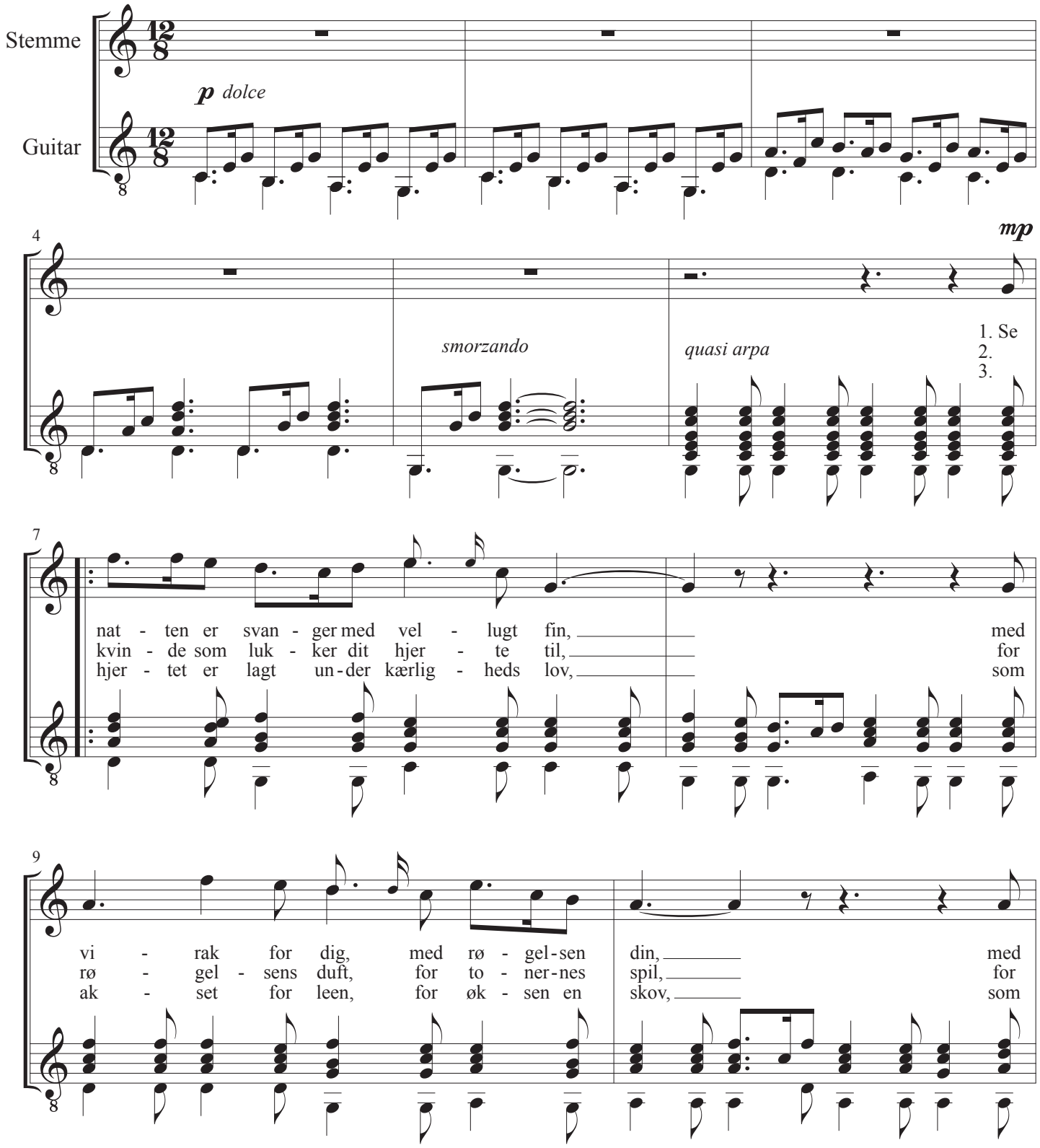

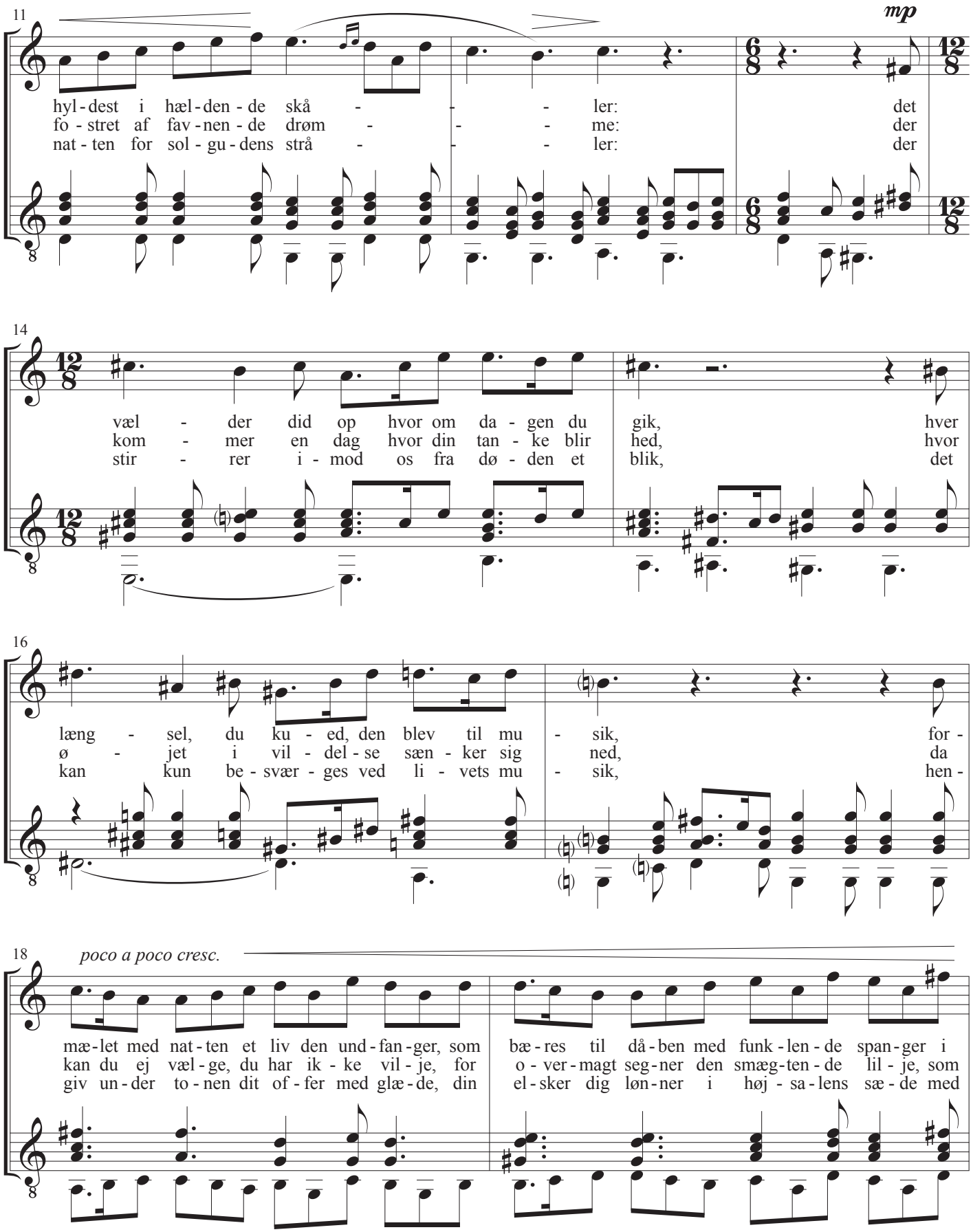
11
mp
hyl - dest i hæl - den - de skå - - - ler: det
fo - stret af fav - nen - de drøm - - - me: der
nat - ten for sol - gu - dens strå - - - ler: der
14
væl - der did op hvor om da - gen du gik, hver
kom - mer en dag hvor din tan - ke blir hed, hvor
stir - rer i - mod os fra dø - den et blik, det
16
læng - sel, du ku - ed, den blev til mu - sik, for -
ø - jet i vil - del - se sæn - ker sig ned, da
kan kun be - svær - ges ved li - vets mu - sik, hen -
18
poco a poco cresc.
mæ - let med nat - ten et liv den und - fan - ger, som bæ - res til då - ben med funk - len - de span - ger i
kan du ej væl - ge, du har ik - ke vil - je, for o - ver - magt seg - ner den smæg - ten - de lil - je, som
giv un - der to - nen dit of - fer med glæ - de, din el - sker dig løn - ner i høj - sa - lens sæ - de med

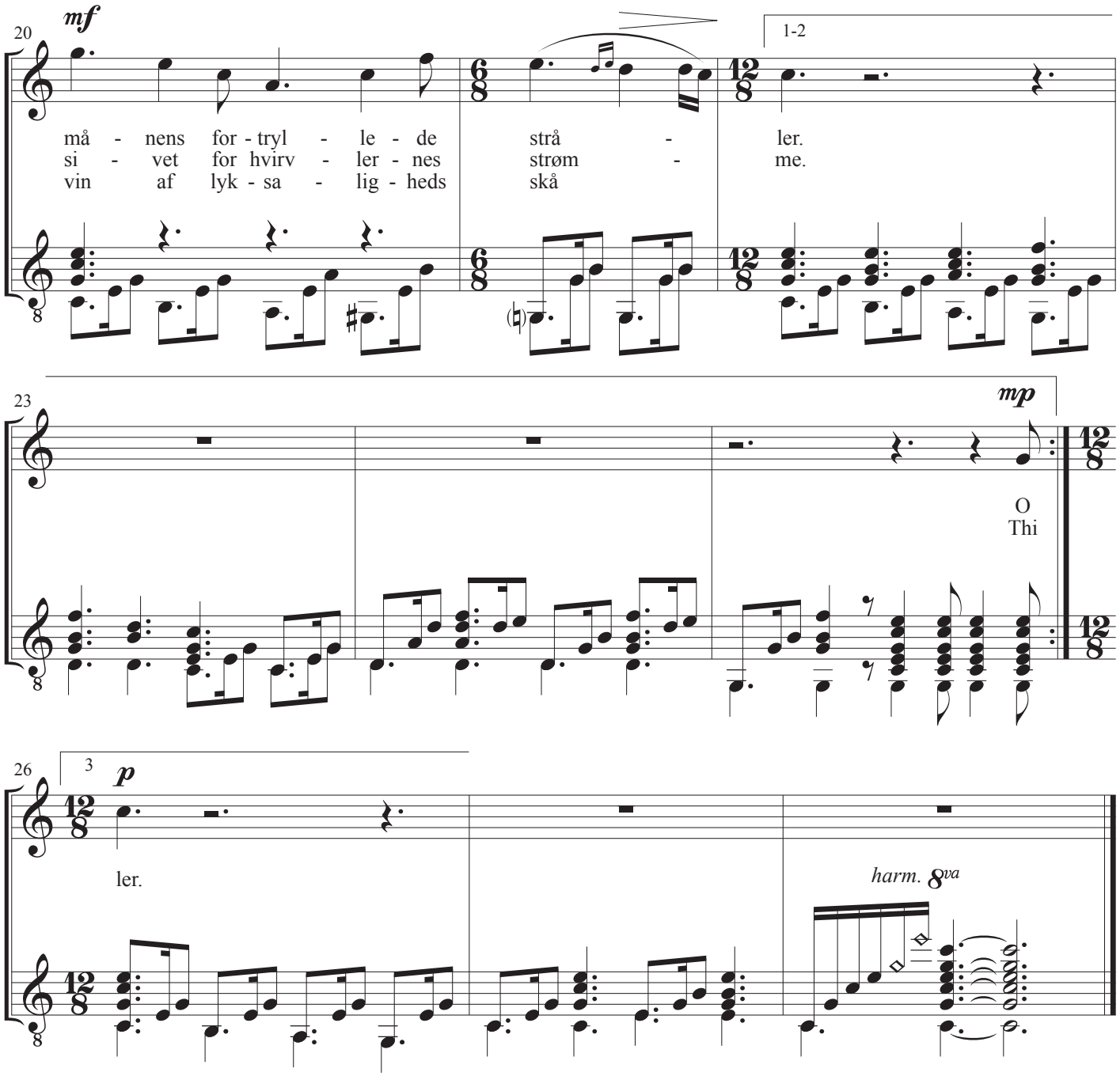
20
mf
må - nens for - tryl - le - de strå - ler.
si - vet for hvirv - ler - nes strøm - me.
vin af lyk - sa - lig - heds skå
1-2
23
mp
O
Thi
26
3
p
ler.
harm. 8va

All You Need Is Love

Music and lyrics: John Lennon & Paul McCartney
Guitar: John Jacobsen, 2018

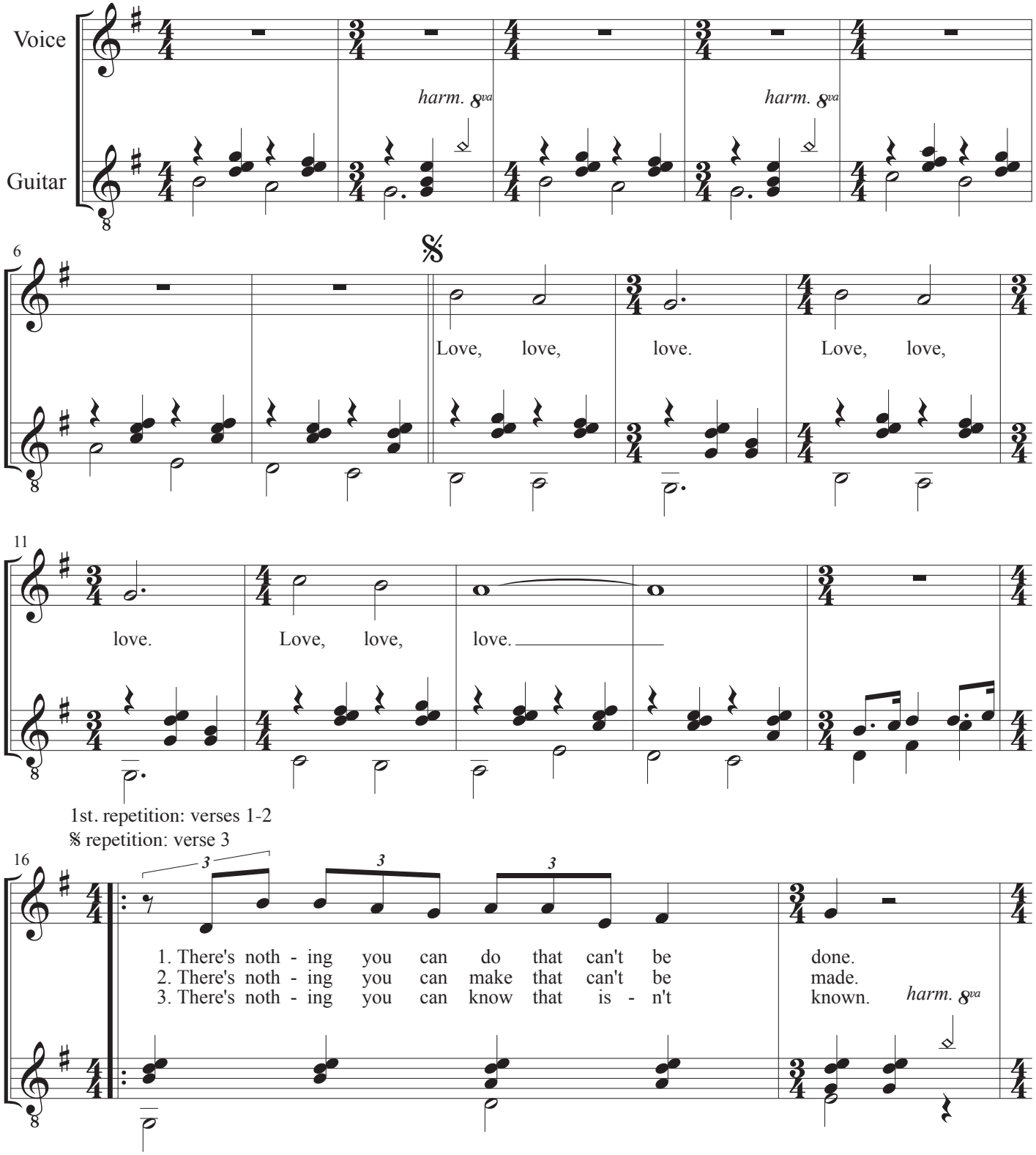

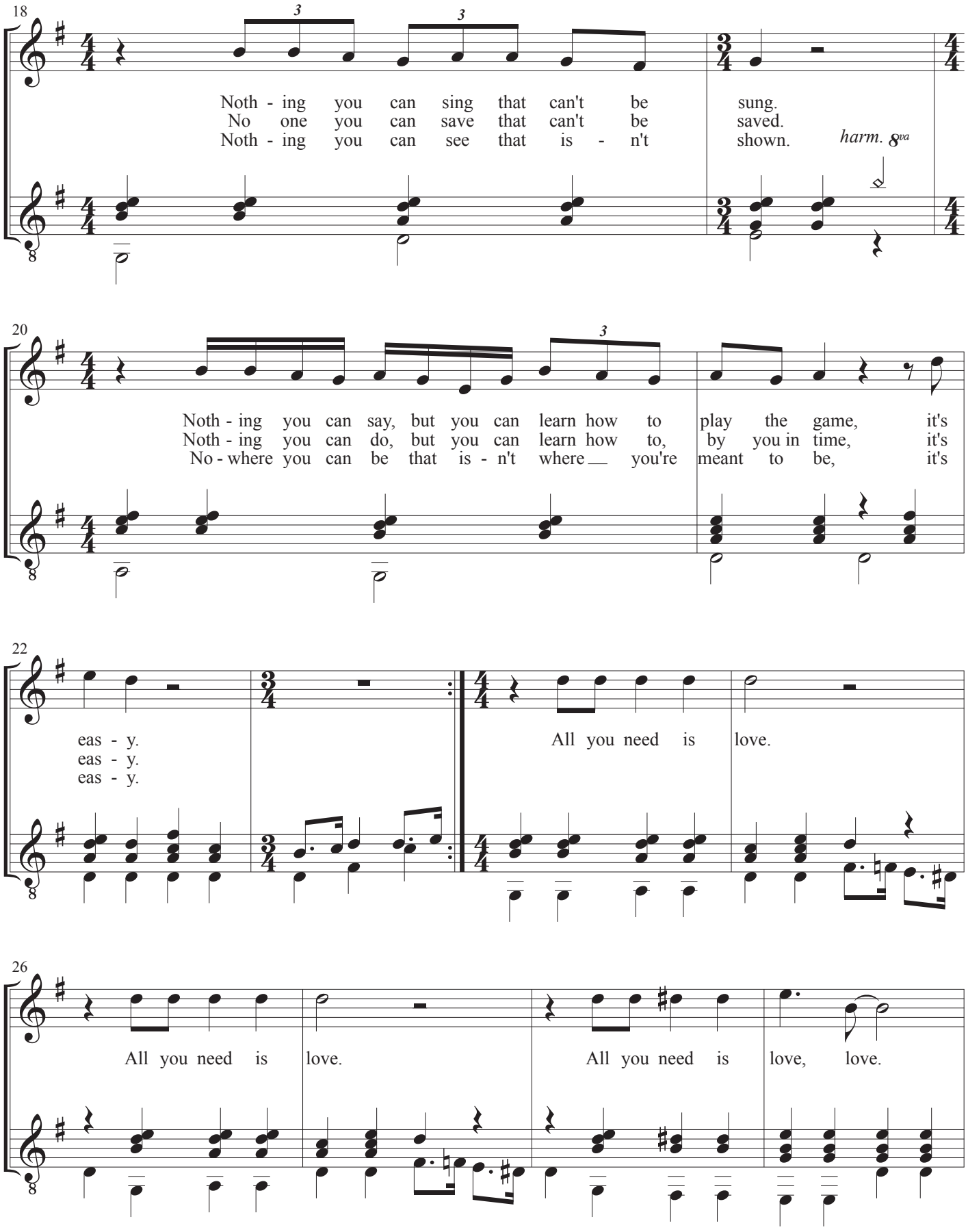
18
Noth - ing you can sing that can't be sung.
No one you can save that can't be saved.
Noth - ing you can see that is - n't shown.
harm. 8va
20
Noth - ing you can say, but you can learn how to play the game, it's
Noth - ing you can do, but you can learn how to, by you in time, it's
No - where you can be that is - n't where you're meant to be, it's
22
eas - y.
eas - y.
eas - y.
All you need is love.
26
All you need is love.
All you need is love, love.

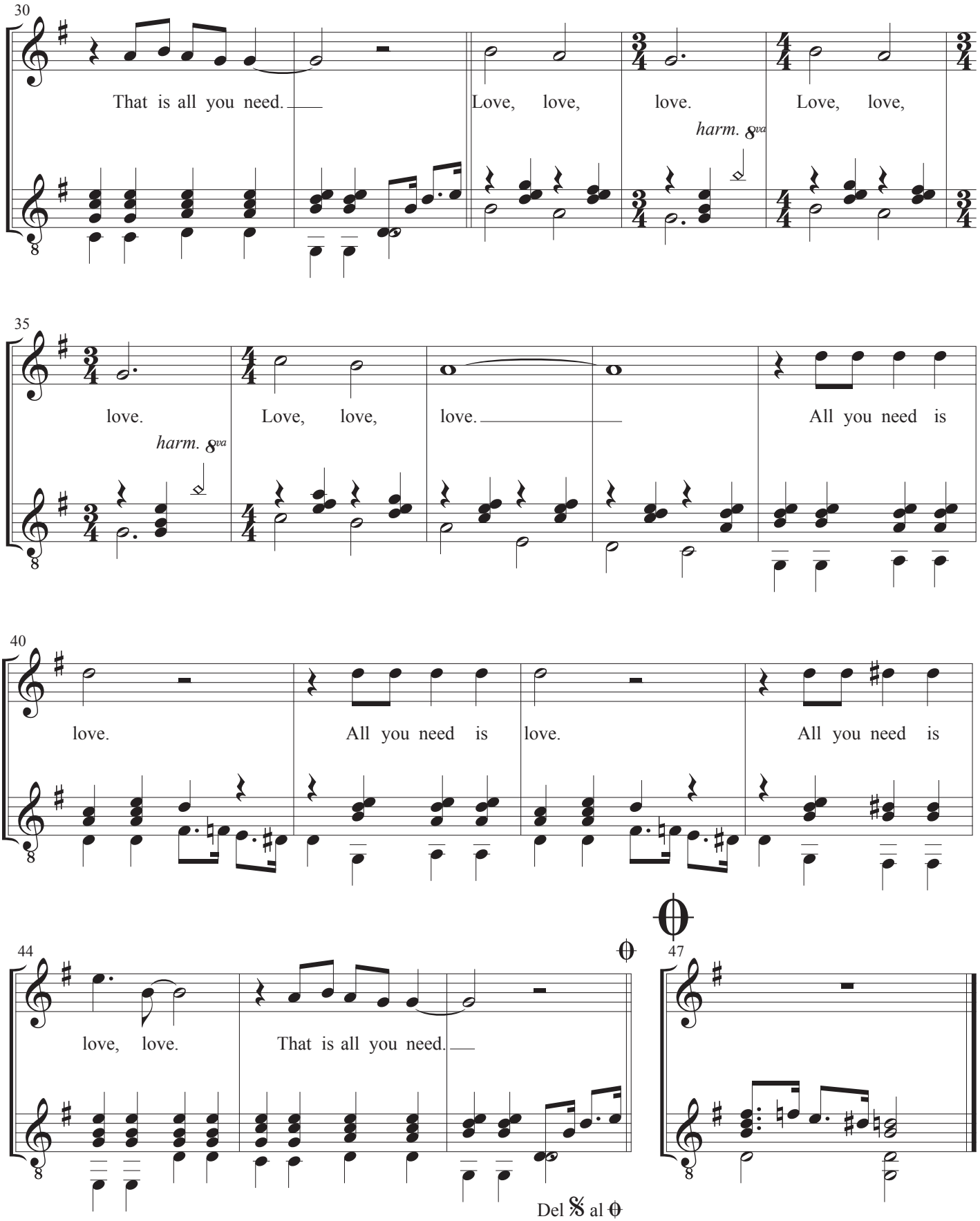
30
That is all you need.
Love, love,
love.
harm. 8va
Love, love,
35
love.
harm. 8va
Love, love,
love.
All you need is
40
love.
All you need is
love.
All you need is
44
love, love.
That is all you need.
47
Del 𝄋 al ⊖

Estrellita

Música: Manuel María Ponce
Letras: Anónimo
Guitarra: John Jacobsen, 2019

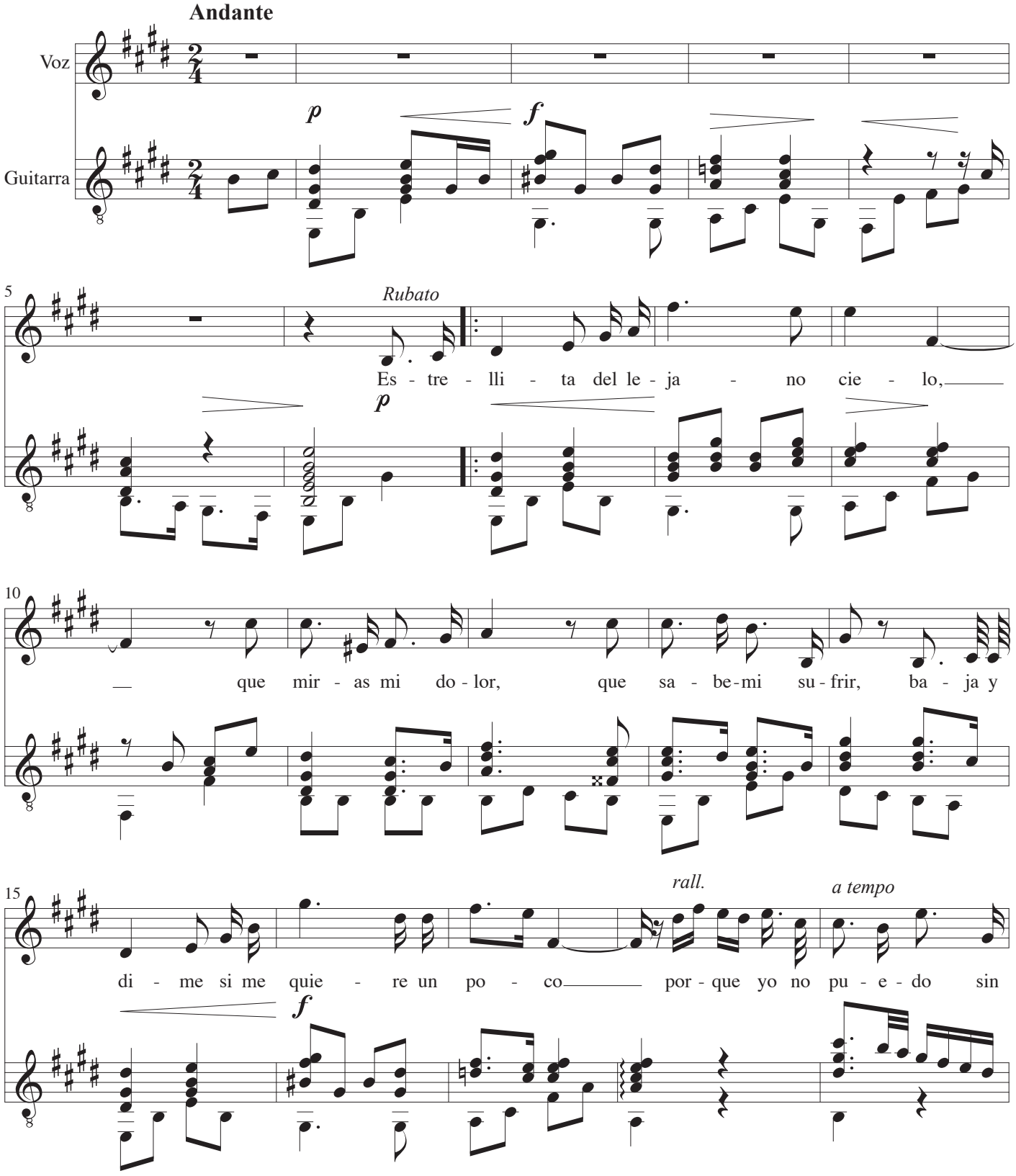

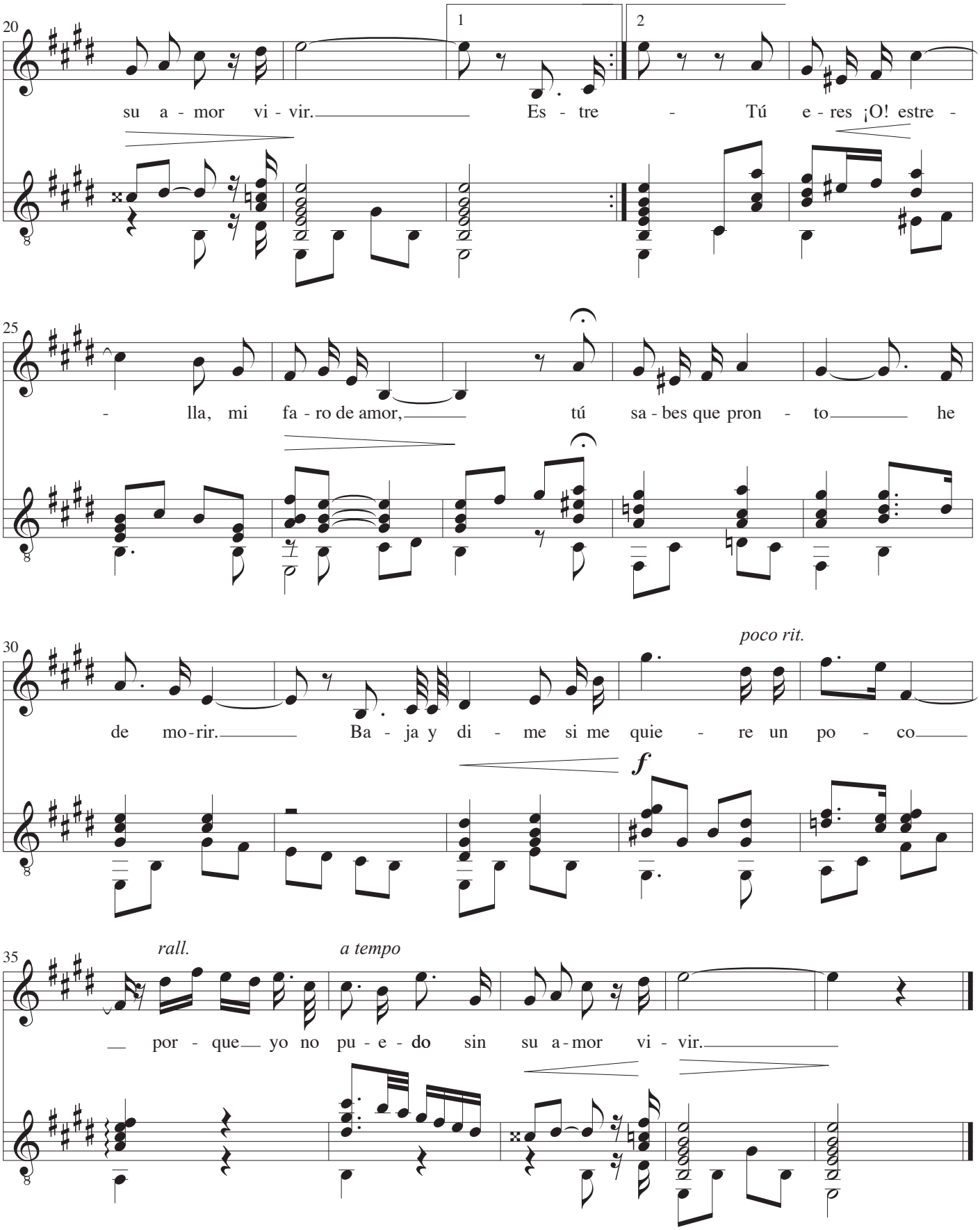
20
1
2
su a - mor vi - vir.
Es - tre - Tú e - res ¡O! estre -
25
- lla, mi fa - ro de amor,
tú sa - bes que pron - to
he
30
poco rit.
de mo - rir.
Ba - ja y di - me si me quie - re un po - co
f
35
rall.
a tempo
por - que yo no pu - e - do sin su a - mor vi - vir.

Libro de Música de Vihuela. Libro primero. 1552

Diego Pisador

Romance Vieio

A las armas moriscote

Intabulatura original hecho para la guitarra por John Jacobsen, 2019

Es la claue ce sol faut. La tercera en primero traste

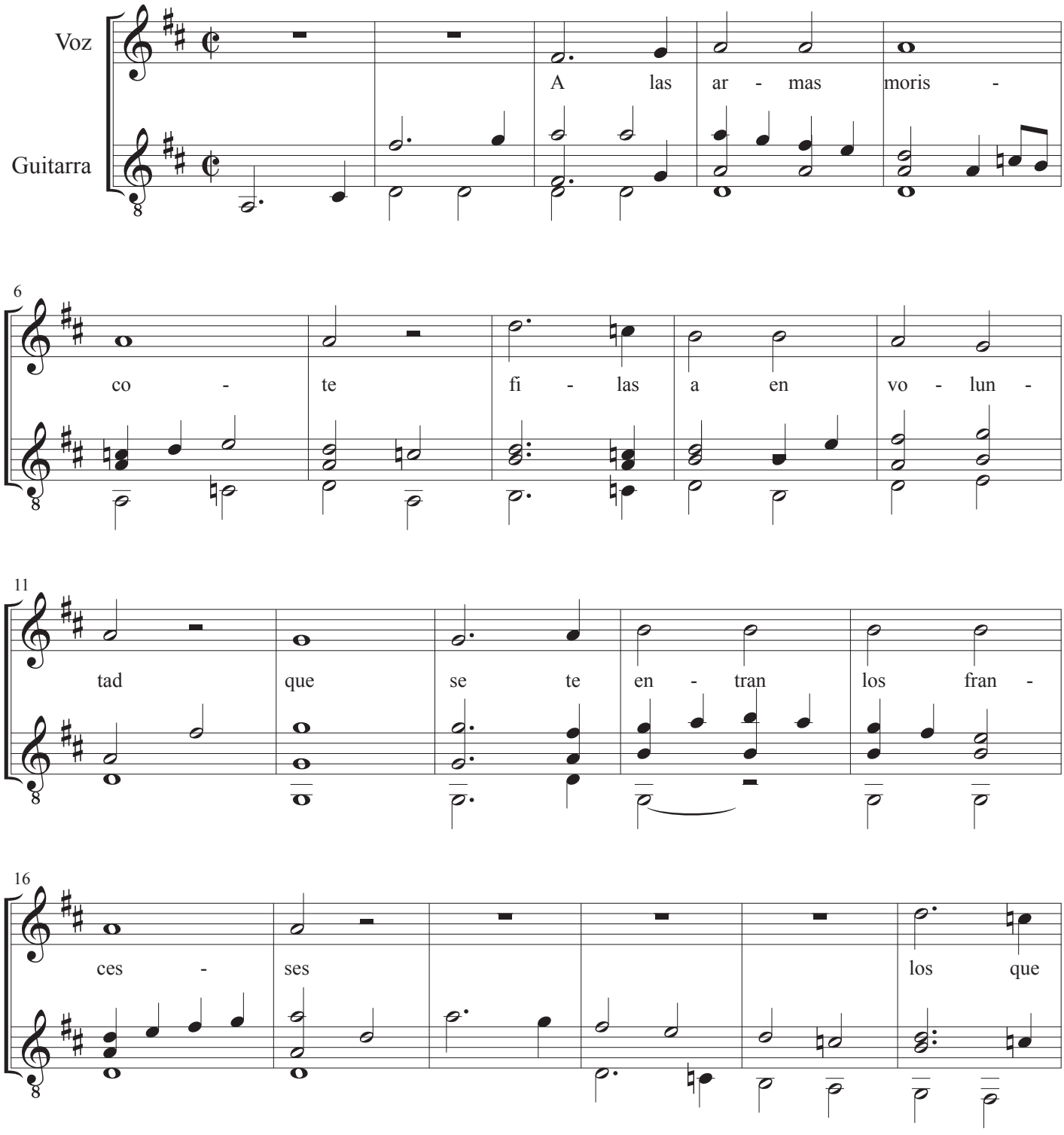

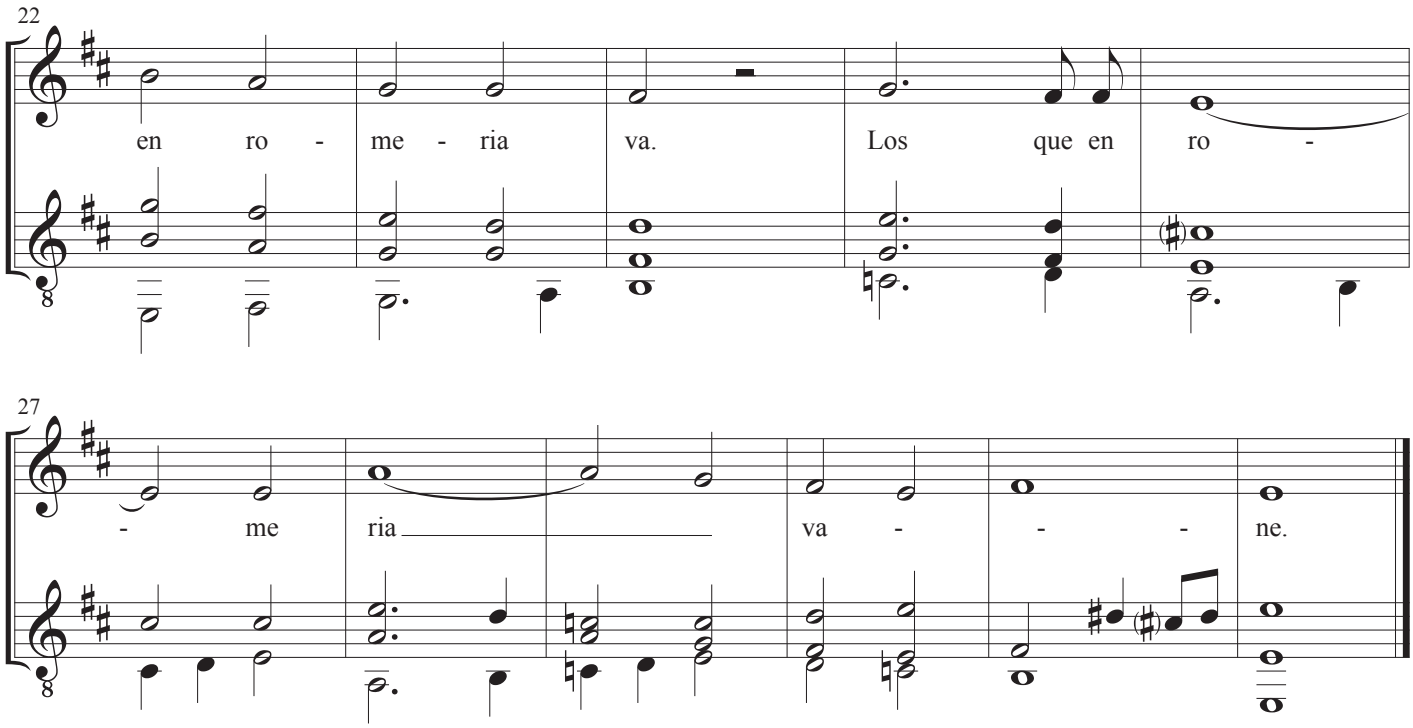
22
en ro - me - ria va. Los que en ro -
8

27
- me ria va - - - ne.
8

Libro de Música de Vihuela. Libro primero. 1552

Diego Pisador

Romance Vieio

Guarte Guarte Rey Don Sancho

Intabulatura original hecho para la guitarra por John Jacobsen, 2019

Va apuntada la boz. Es la claue de ce sol faut, la tercera en tercera traste

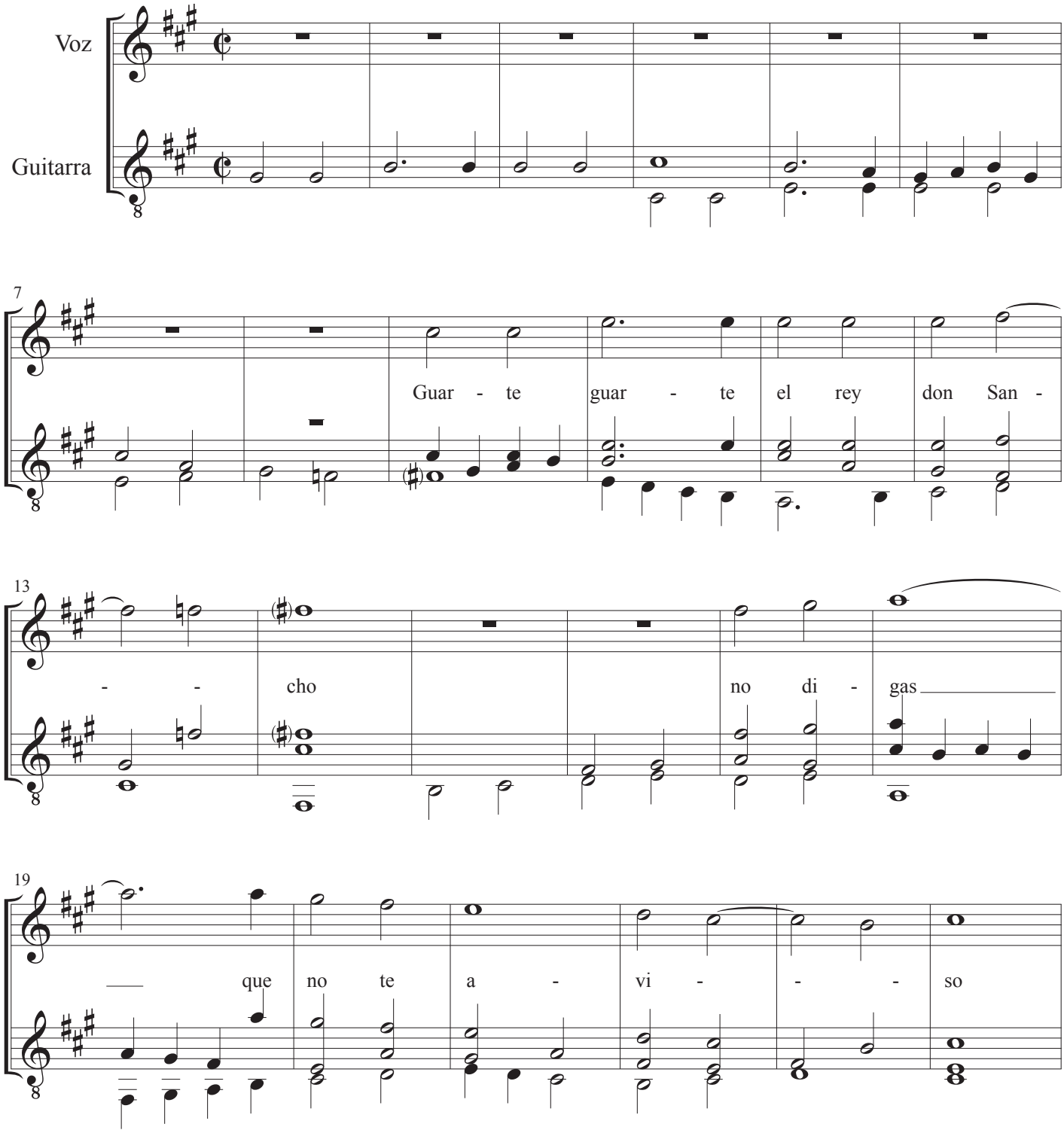

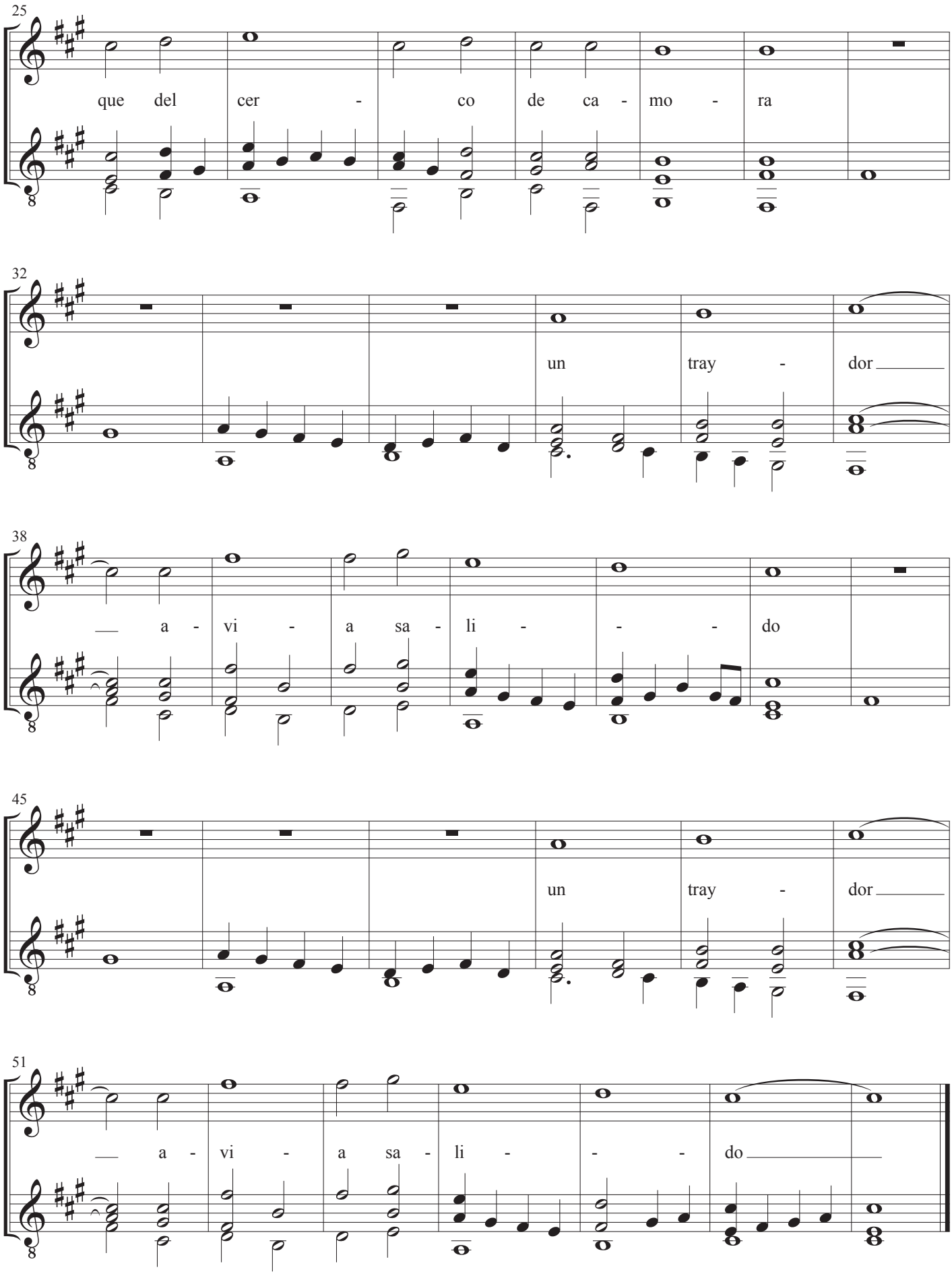
25
que del cer - co de ca - mo - ra
32
un tray - dor
38
a - vi - a sa - li - - - do
45
un tray - dor
51
a - vi - a sa - li - - - do

Libro de Música de Vihuela. Libro primero. 1552

Diego Pisador

Romance Vieio

La mañana de Sant Juan

Intabulatura original hecho para la guitarra por John Jacobsen, 2019

Va lo boz asseñalada es la claue de ce sol faut en la segunda en primero traste

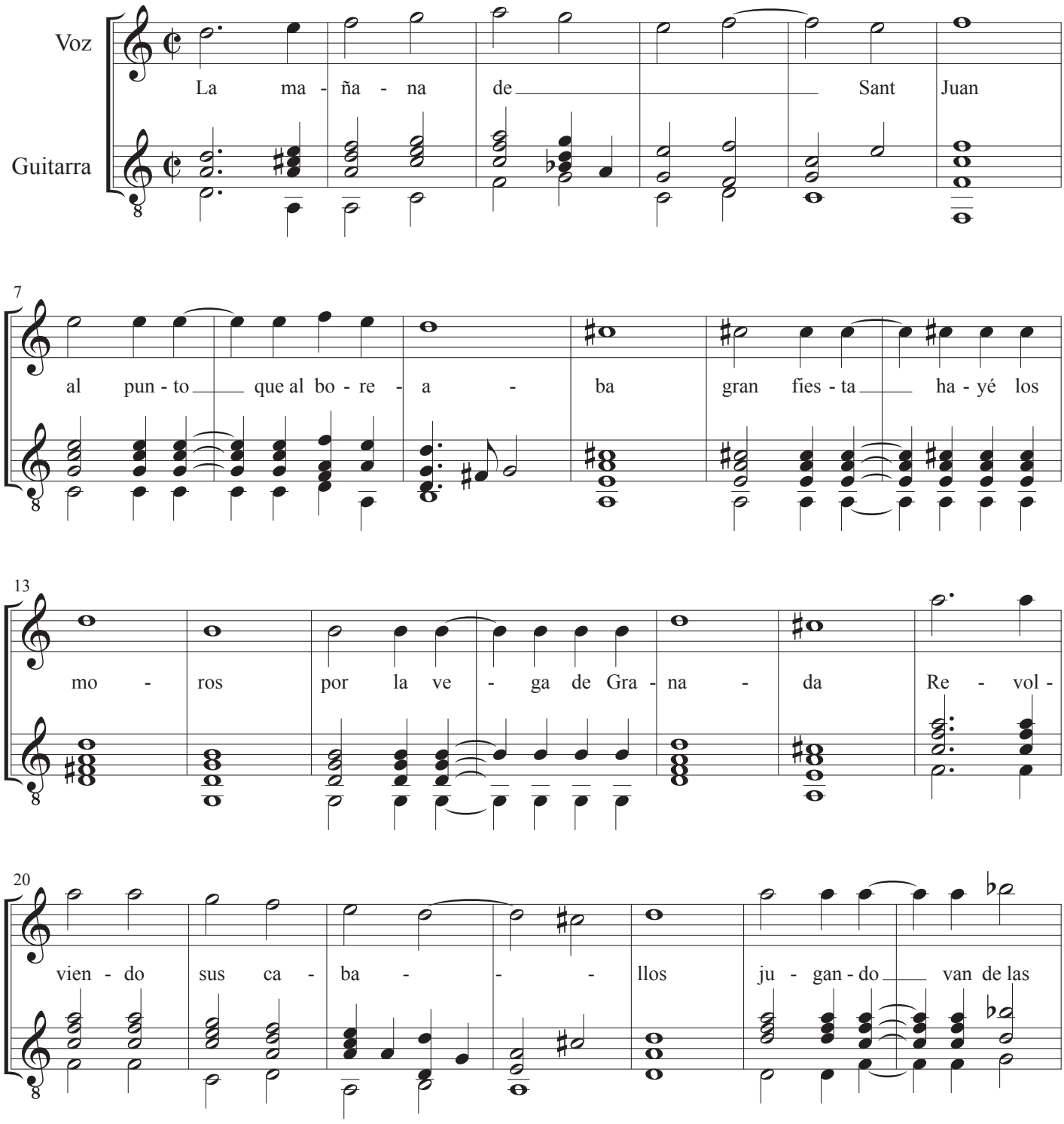

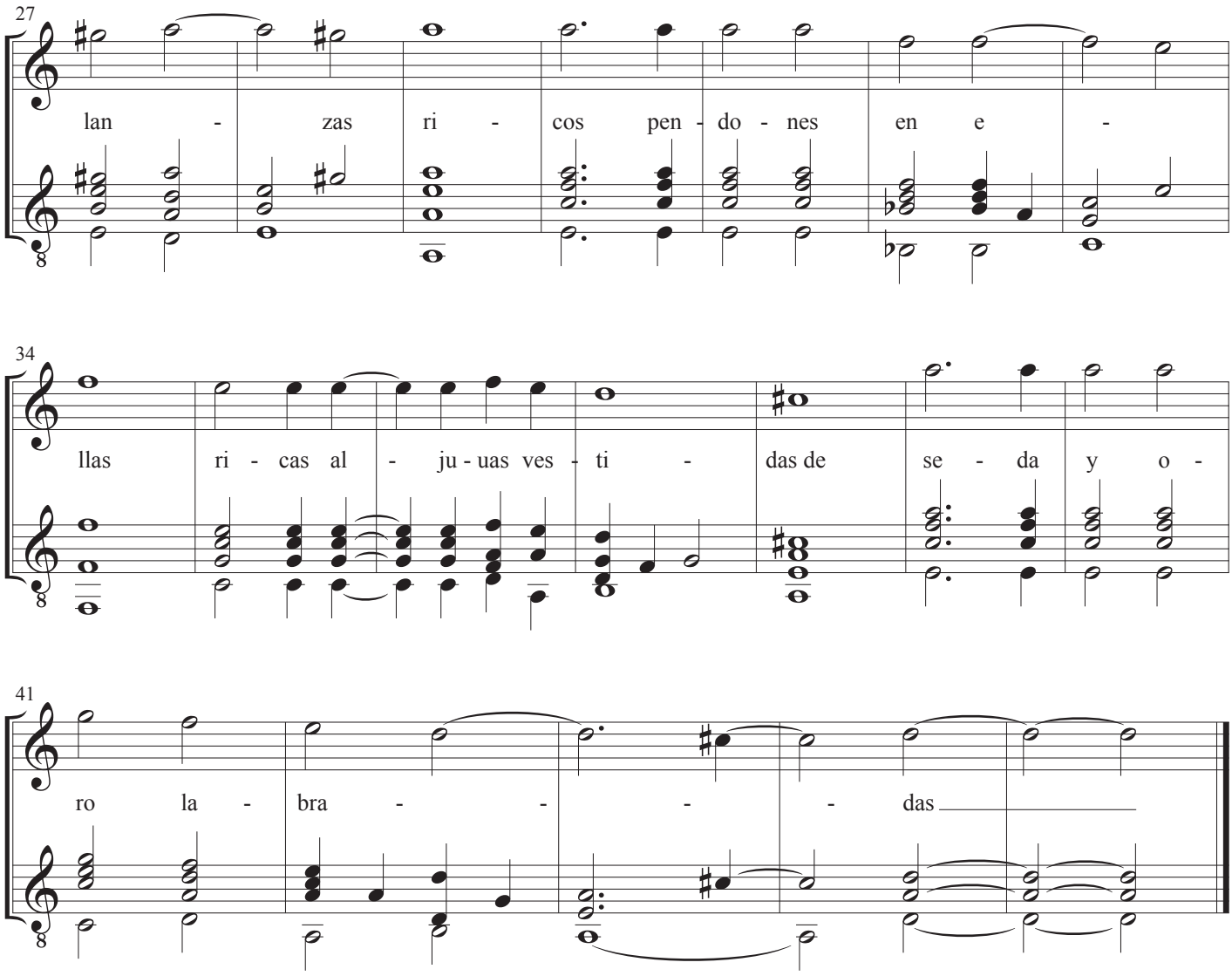
27
lan - zas ri - cos pen - do - nes en e -
34
llas ri - cas al - ju - uas ves - ti - das de se - da y o -
41
ro la - bra - - - - das

Libro de Música de Vihuela. Libro primero. 1552

Diego Pisador

Endecha de Canaria

Para que es dama, tanto quereros

Intabulatura original hecho para la guitarra por John Jacobsen, 2019

Entona se la segunda en vazio

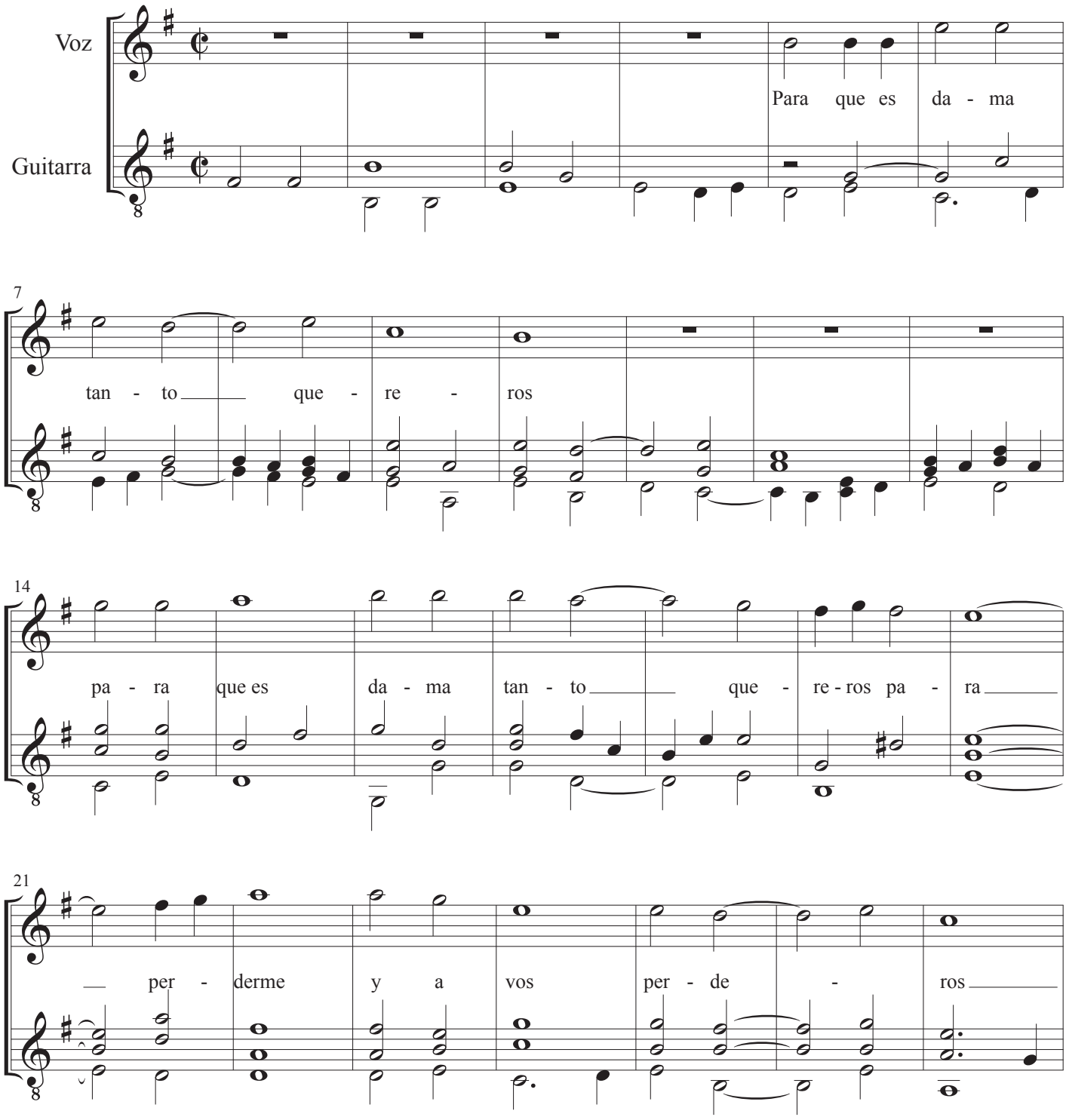

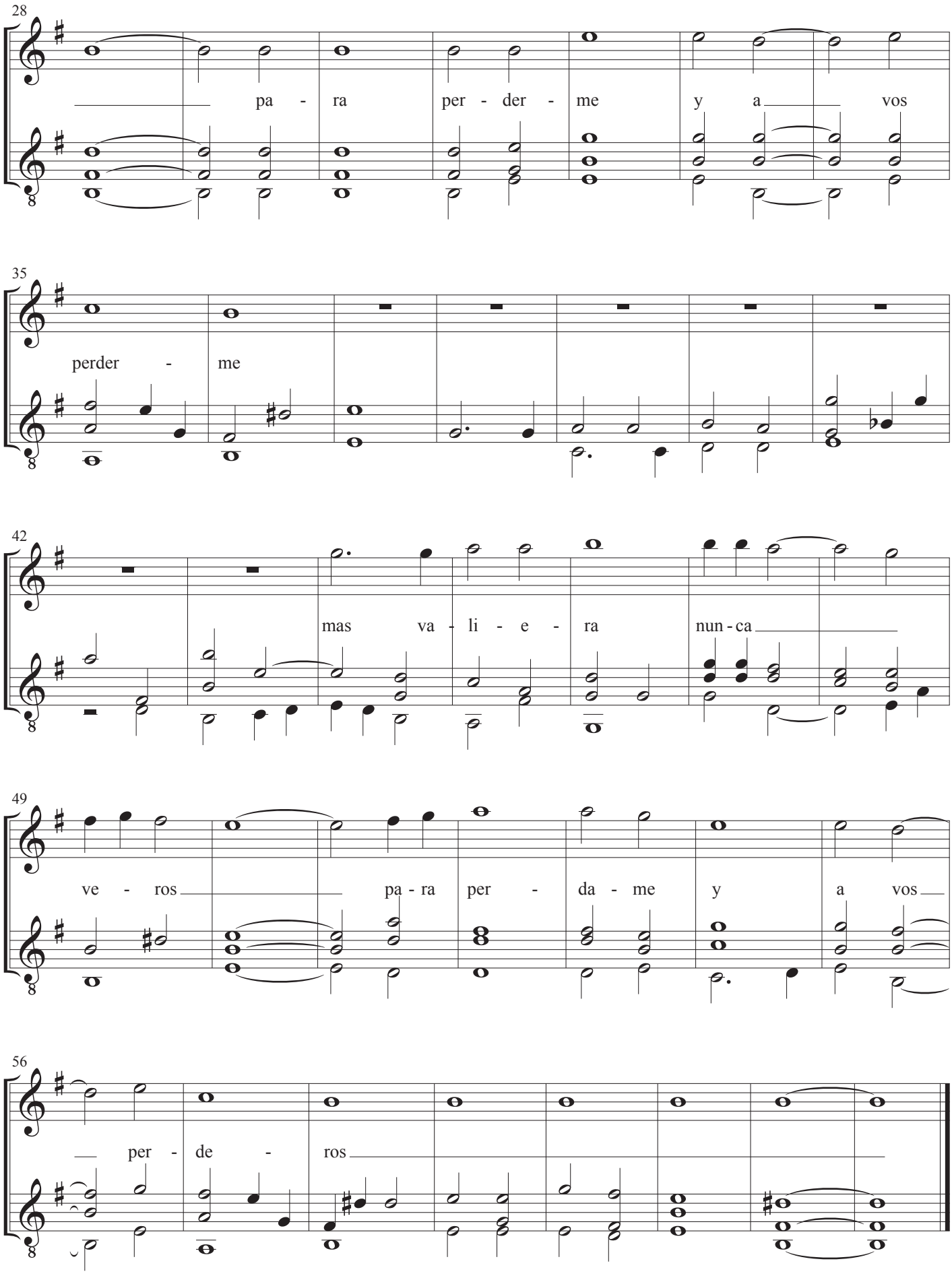
28
pa - ra per - der - me y a vos
35
perder - me
42
mas va - li - e - ra nun - ca
49
ve - ros pa - ra per - da - me y a vos
56
per - de - ros

Libro de Música de Vihuela. Libro primero. 1552

Diego Pisador

Romance Vieio

Passeavase el rey Moro

Intabulatura original hecho para la guitarra por John Jacobsen, 2019

Cantada entona se la primera en segundo traste

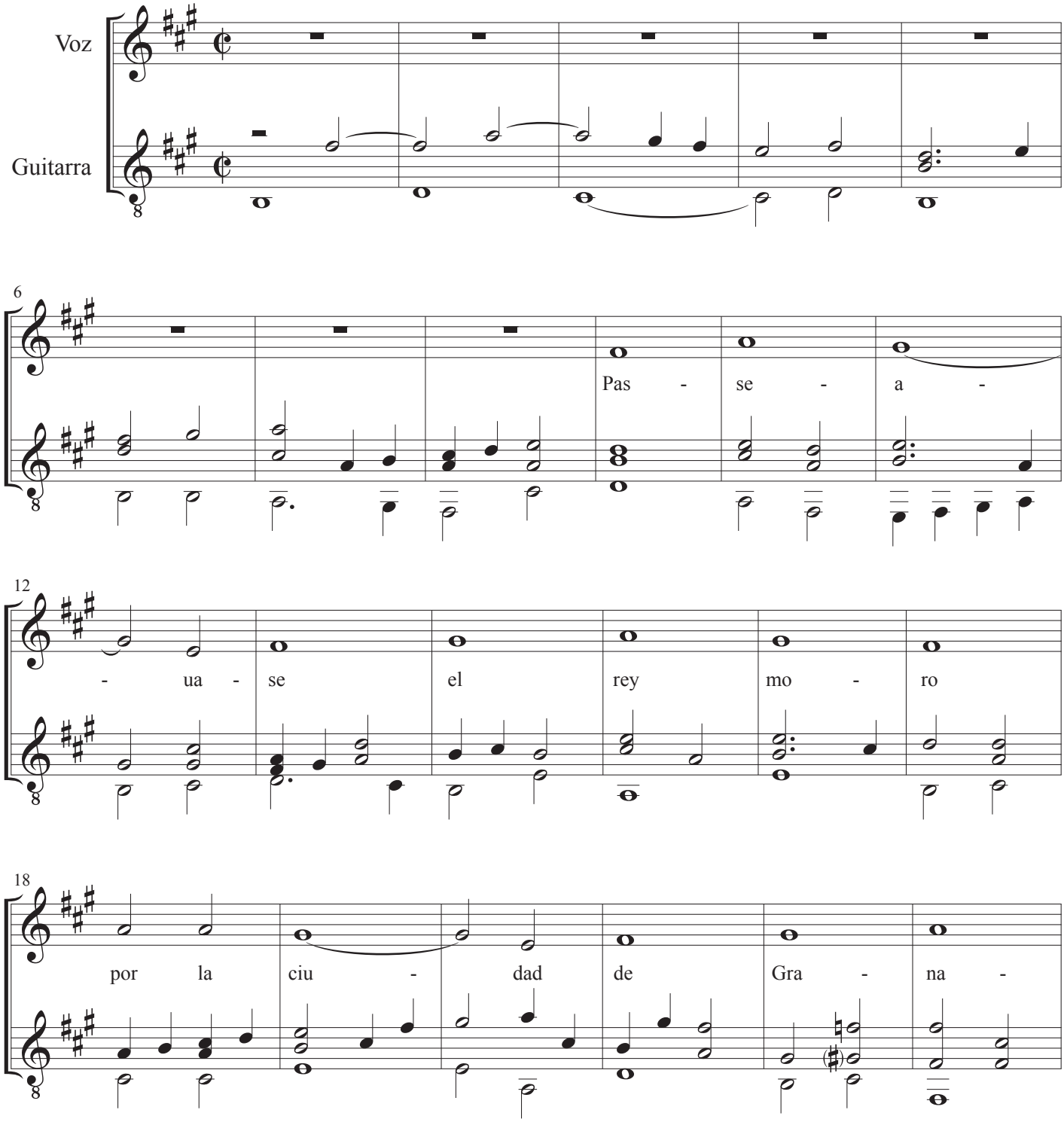

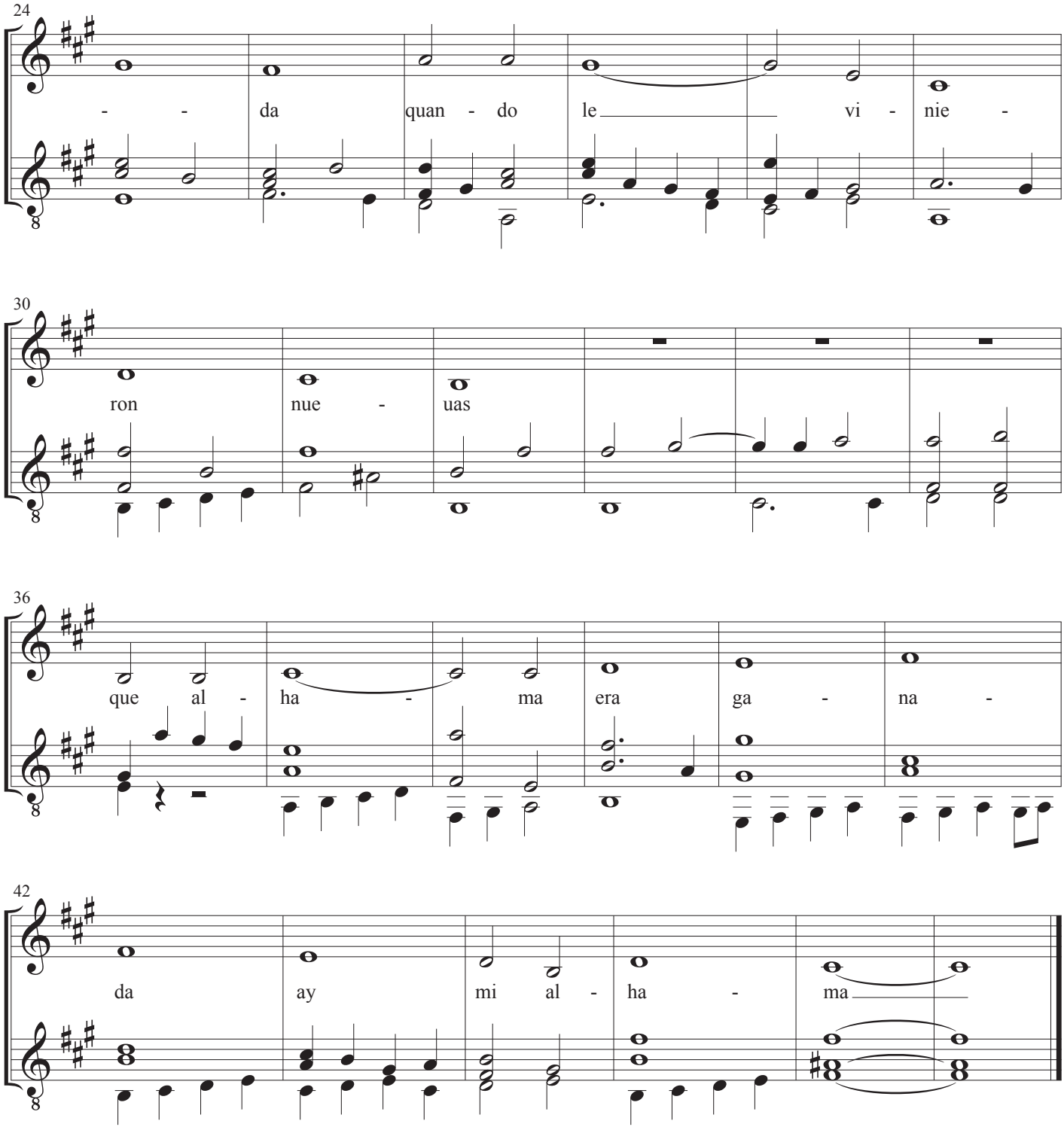
24
- - da quan - do le vi - nie -
30
ron nue - uas
36
que al - ha - ma era ga - na -
42
da ay mi al - ha - ma

Libro de Música de Vihuela. Libro primero. 1552

Diego Pisador

Romance Vieio

Quien huviesse tal ventura

Intabulatura original hecho para la guitarra por John Jacobsen, 2019

Es la claue de ce sol faut. La tercera en tercera traste

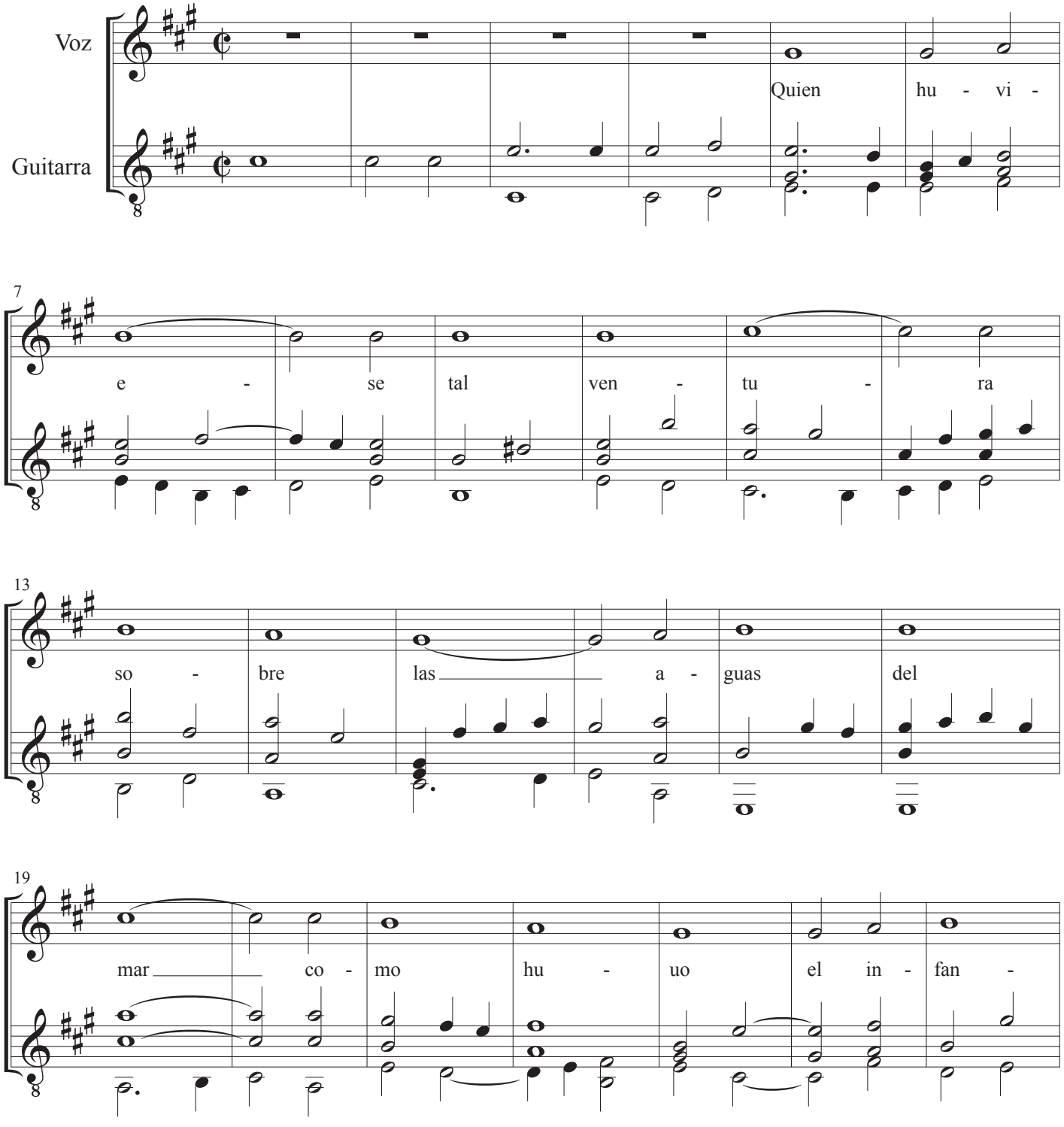

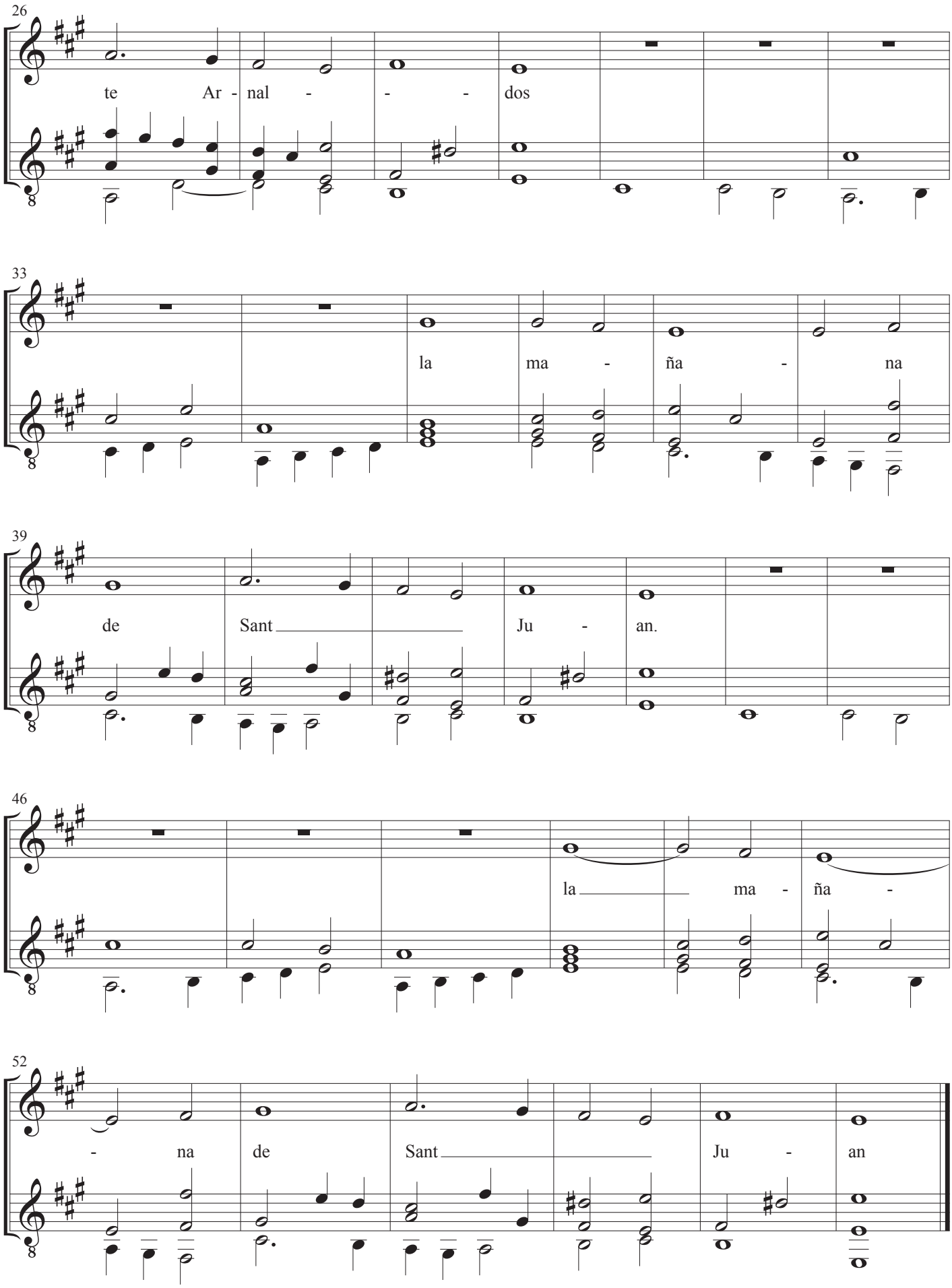
26
te Ar - nal - - - dos
33
la ma - ña - na
39
de Sant Ju - an.
46
la ma - ña -
52
- na de Sant Ju - an

Ramund

Kantate

Musik: John Rosenskjold Jacobsen, 2019
Tekst: Anonym, Danmark (fra A.P. Berggren)
og John Rosenskjold Jacobsen

I

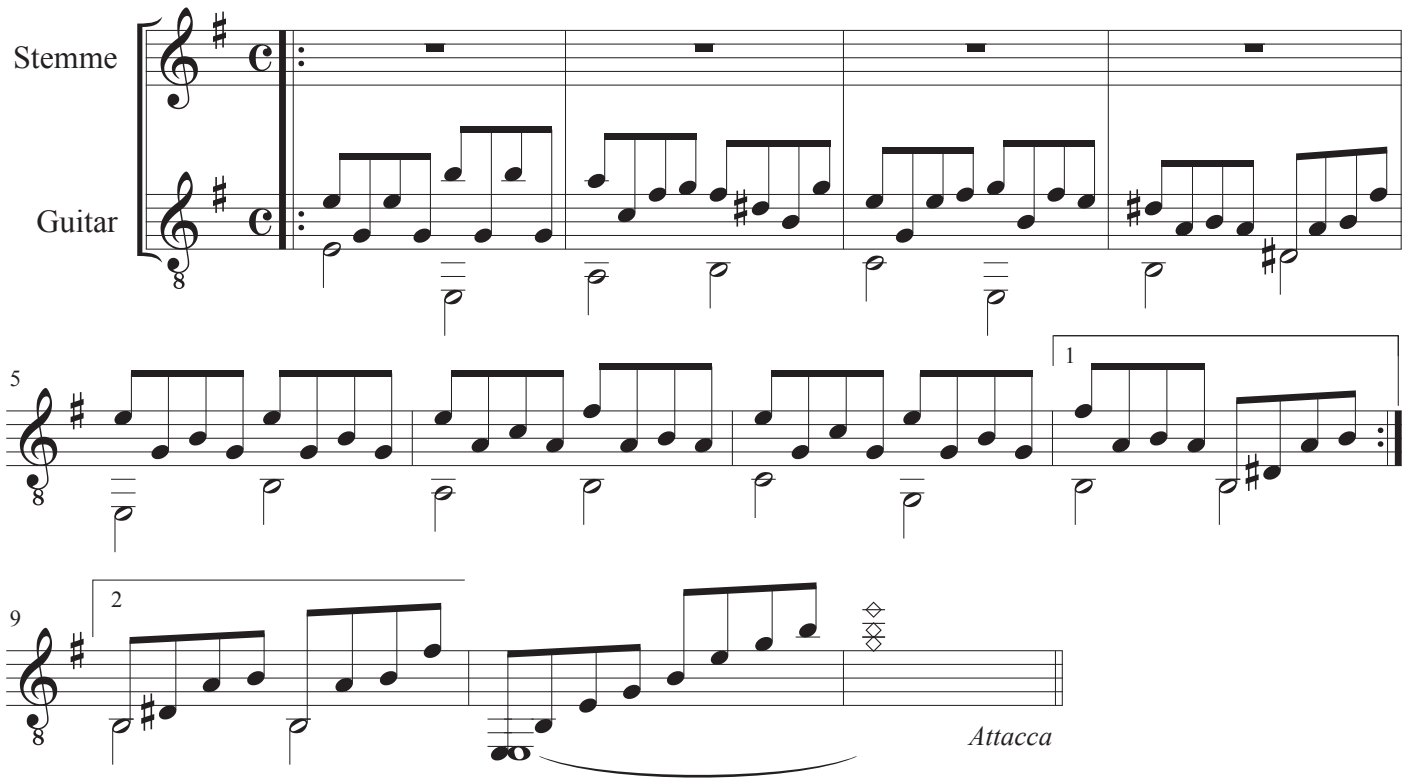

II

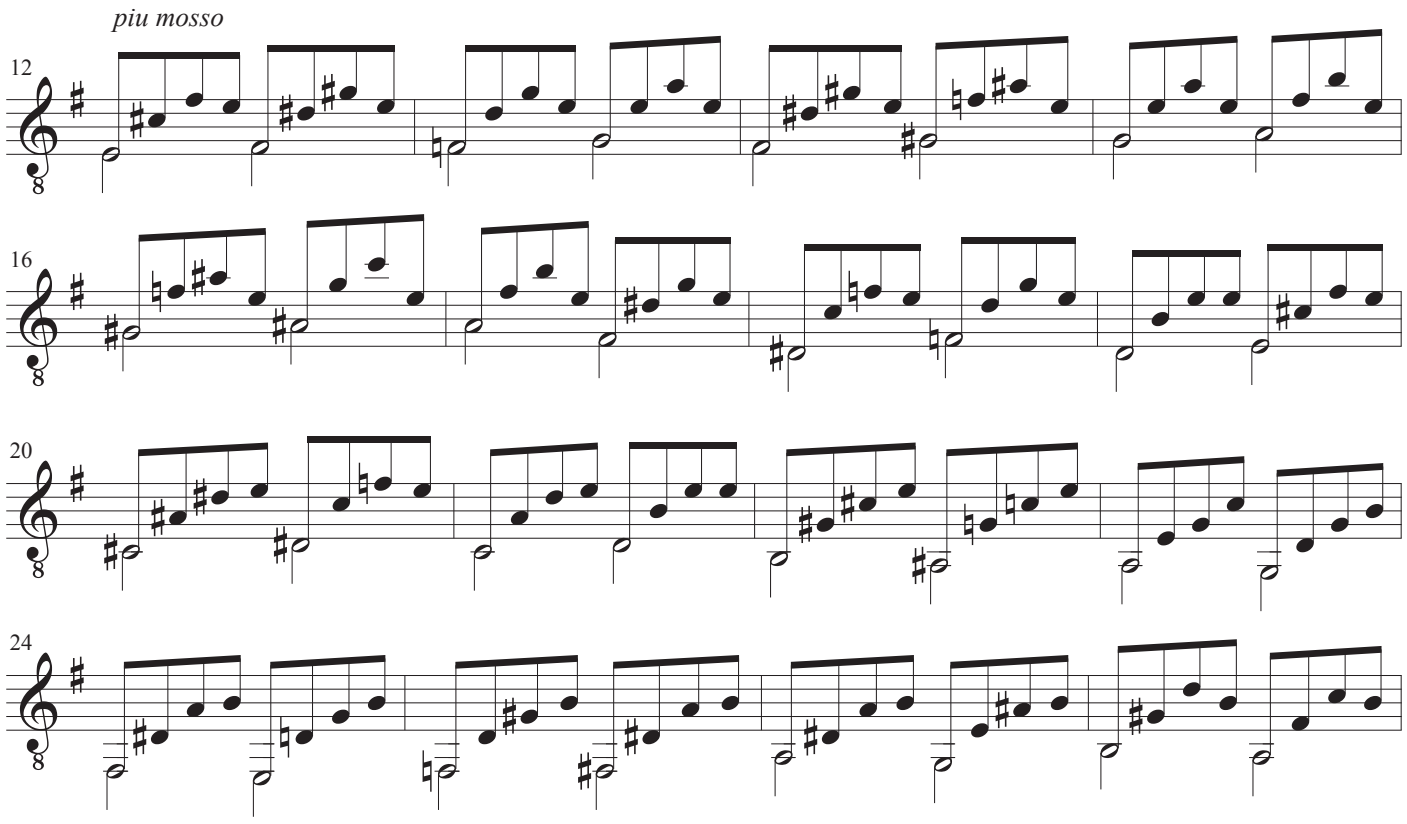

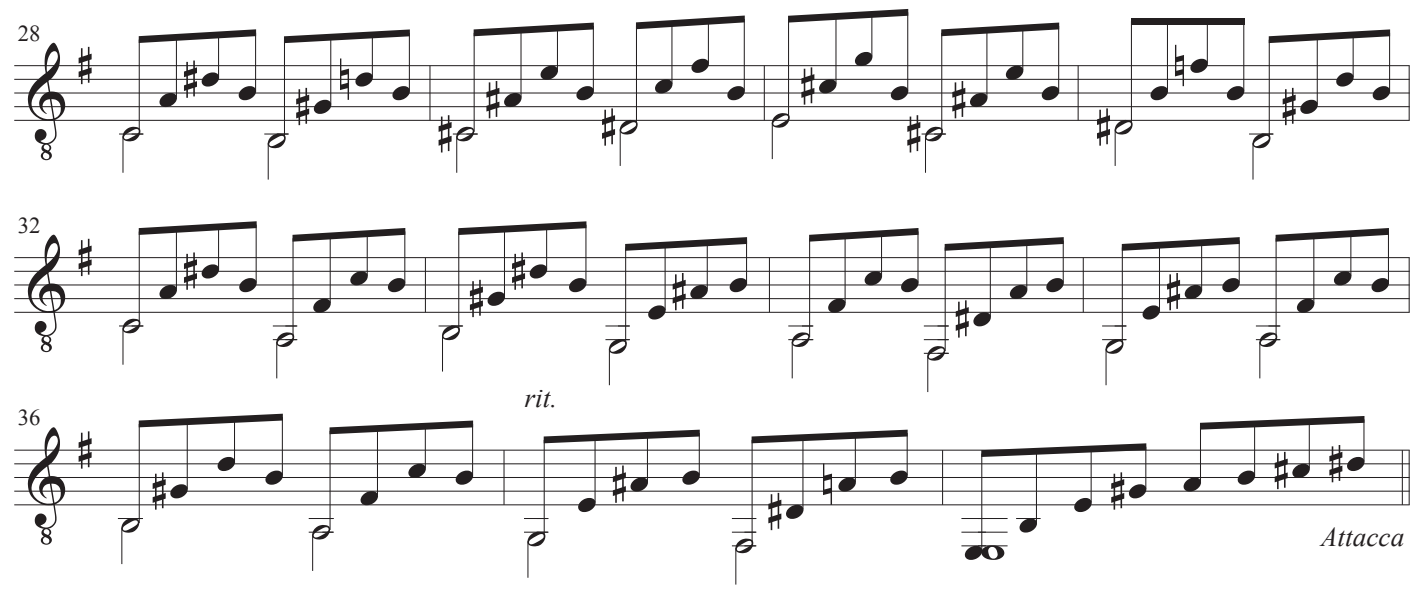
28
32
rit.
36
Attacca

III

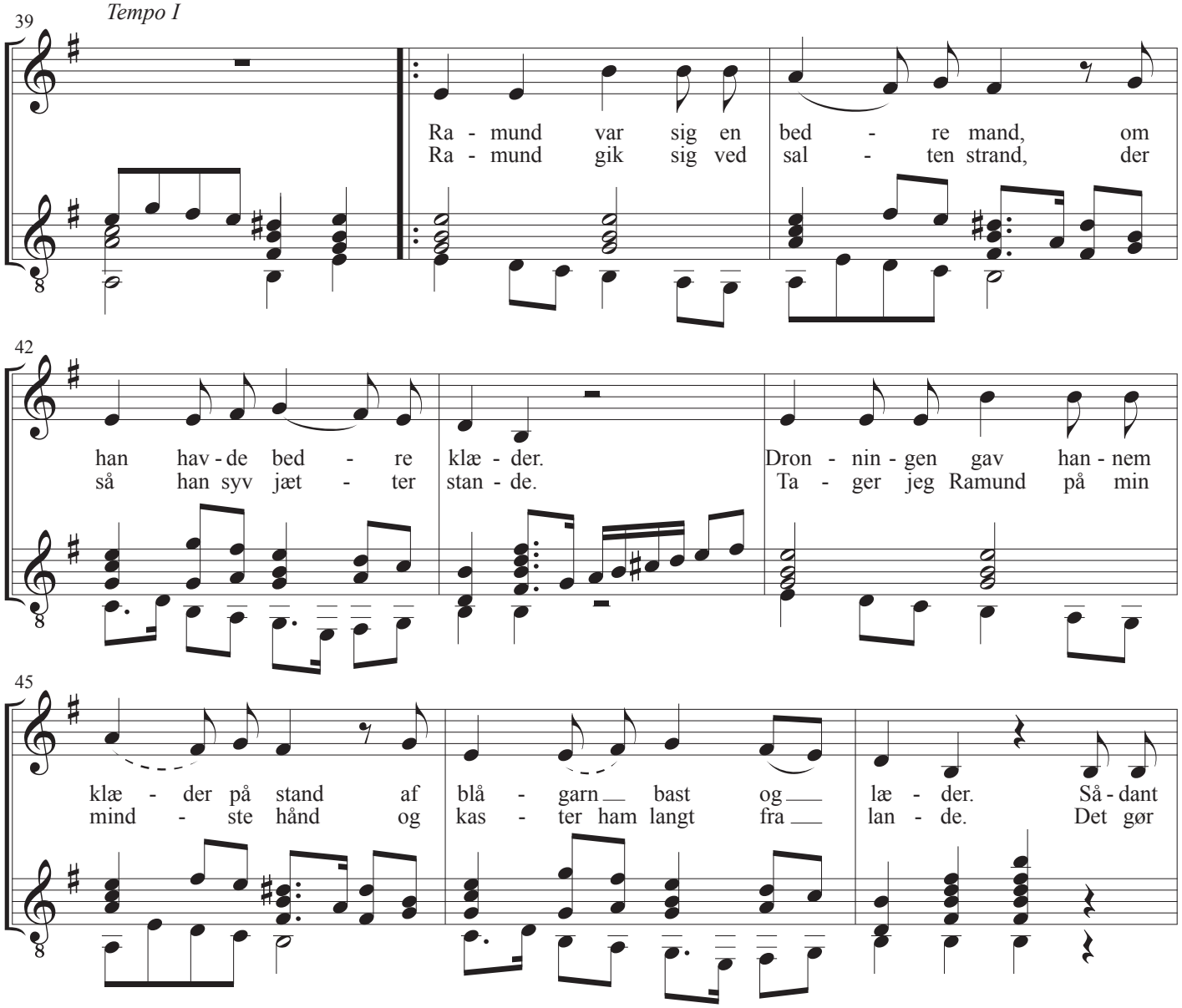
Tempo I
39
Ra - mund var sig en bed - re mand, om
Ra - mund gik sig ved sal - ten strand, der
42
han hav - de bed - re klæ - der. Dron - nin - gen gav han - nem
så han syv jæt - ter stan - de. Ta - ger jeg Ramund på min
45
klæ - der på stand af blå - garn bast og læ - der. Så - dant
mind - ste hånd og kas - ter ham langt fra lan - de. Det gør

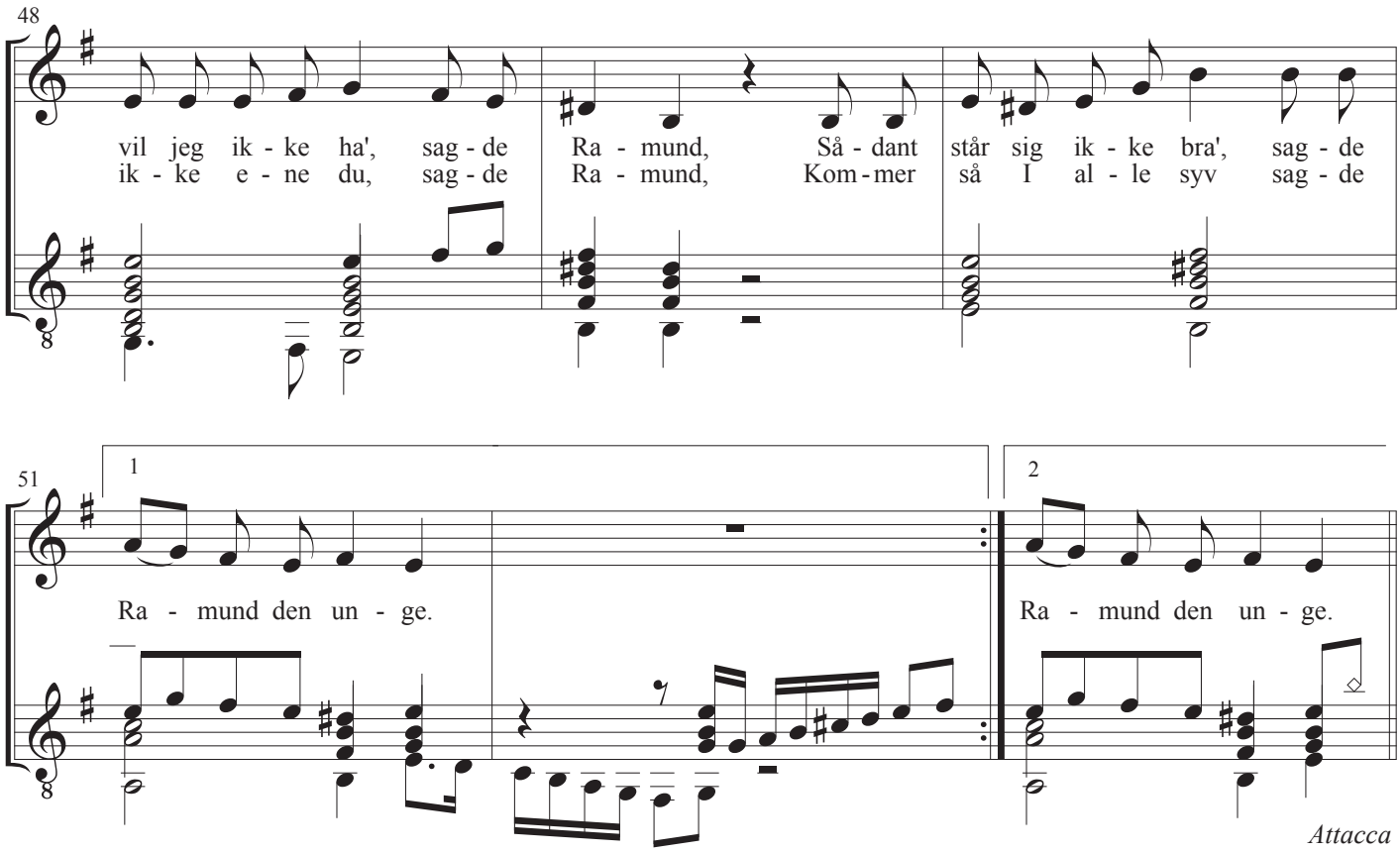
48
vil jeg ik - ke ha', sag - de Ra - mund, Så - dant står sig ik - ke bra', sag - de
ik - ke e - ne du, sag - de Ra - mund, Kom - mer så I al - le syv sag - de
51
1
2
Ra - mund den un - ge.
Ra - mund den un - ge.
Attacca

IV

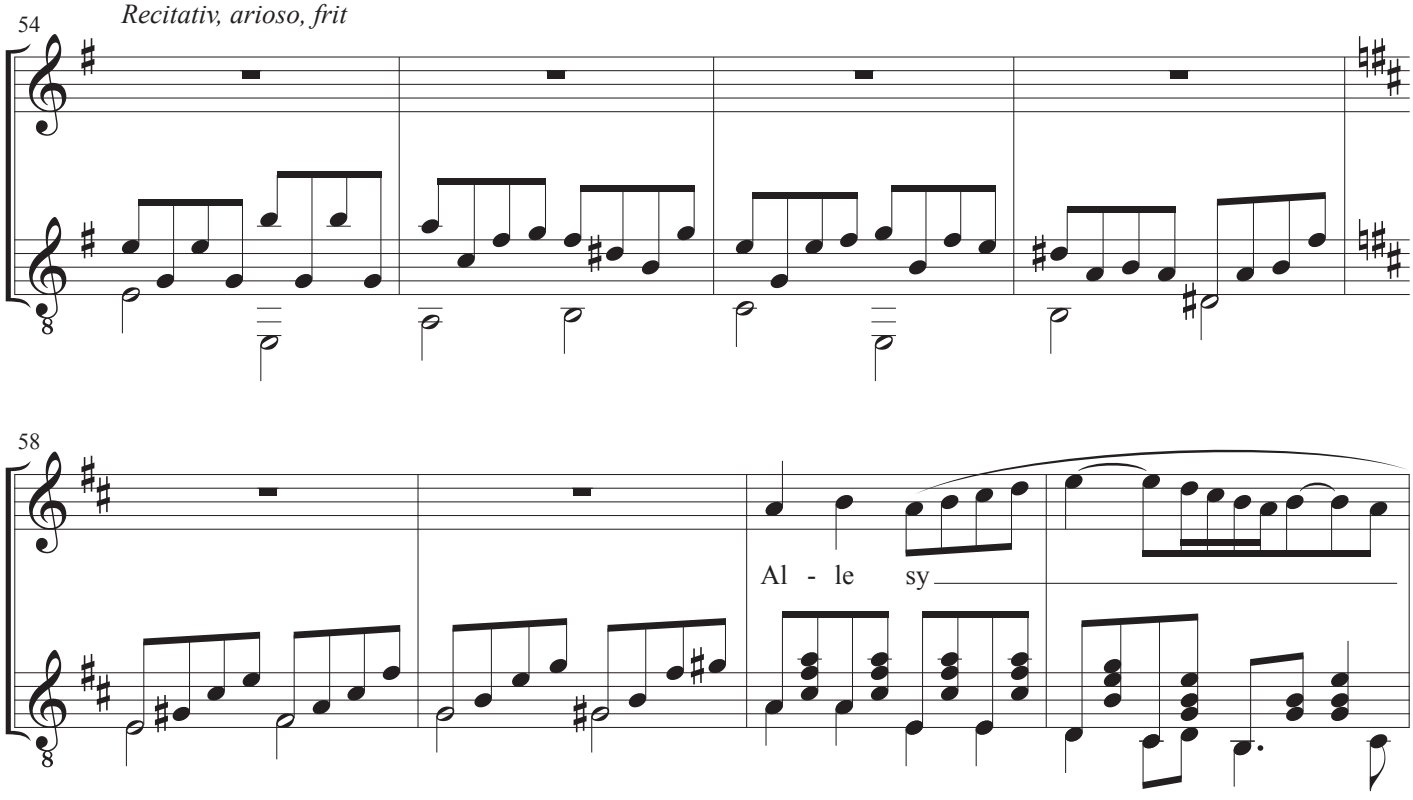
54
Recitativ, arioso, frit
58
Al - le sy

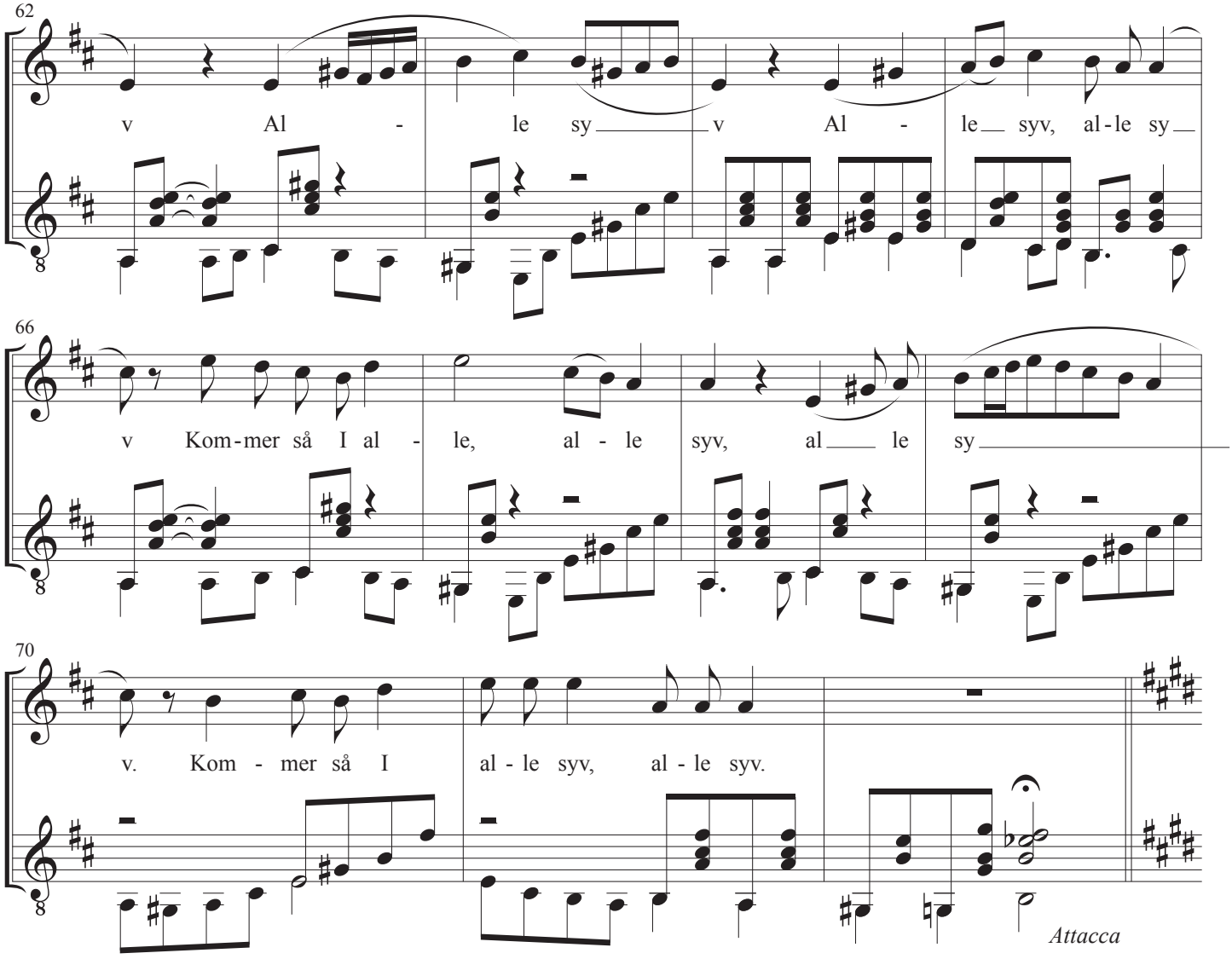
62
v Al - le sy v Al - le syv, al-le sy
66
v Kom-mer så I al - le, al - le syv, al le sy
70
v. Kom - mer så I al - le syv, al - le syv.
Attacca

V

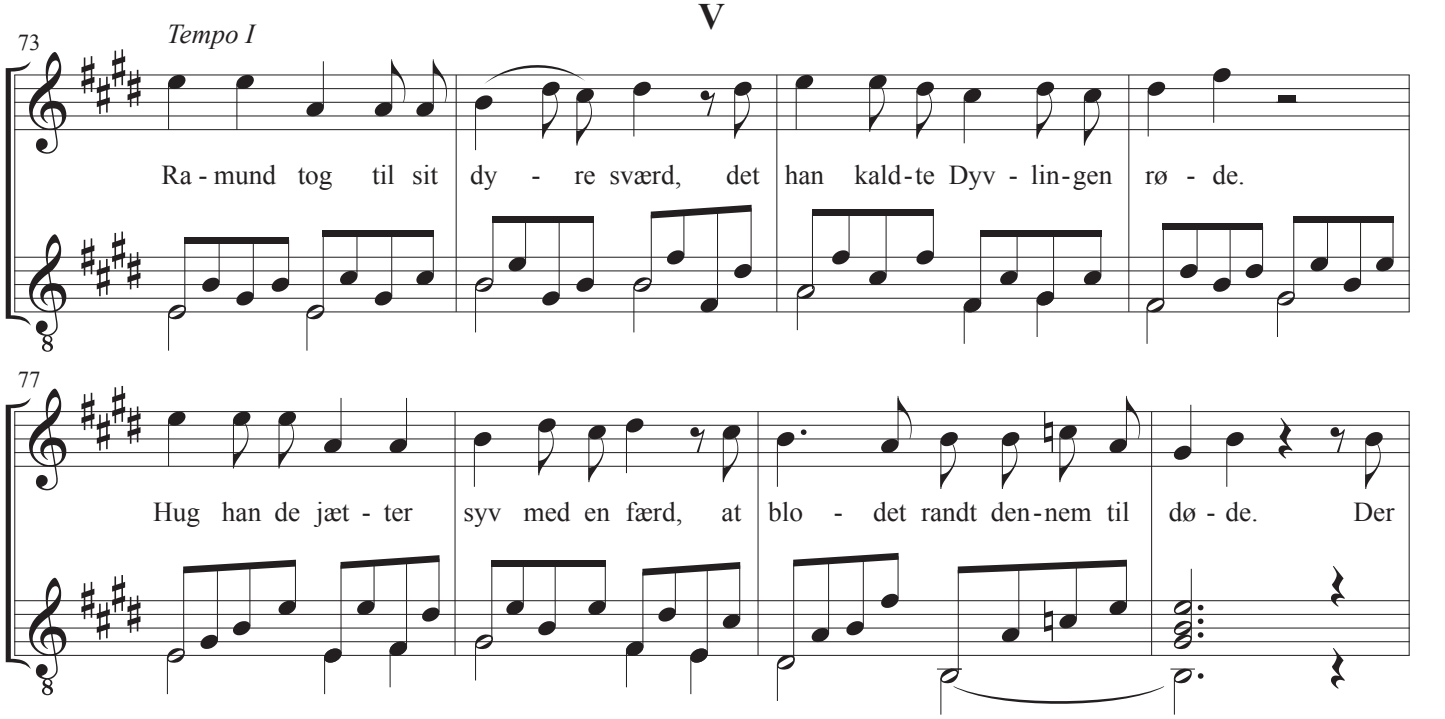
Tempo I
73
Ra-mund tog til sit dy - re sværd, det han kald-te Dyv-lin-gen rø - de.
77
Hug han de jæt - ter syv med en færd, at blo - det randt den-nem til dø - de. Der

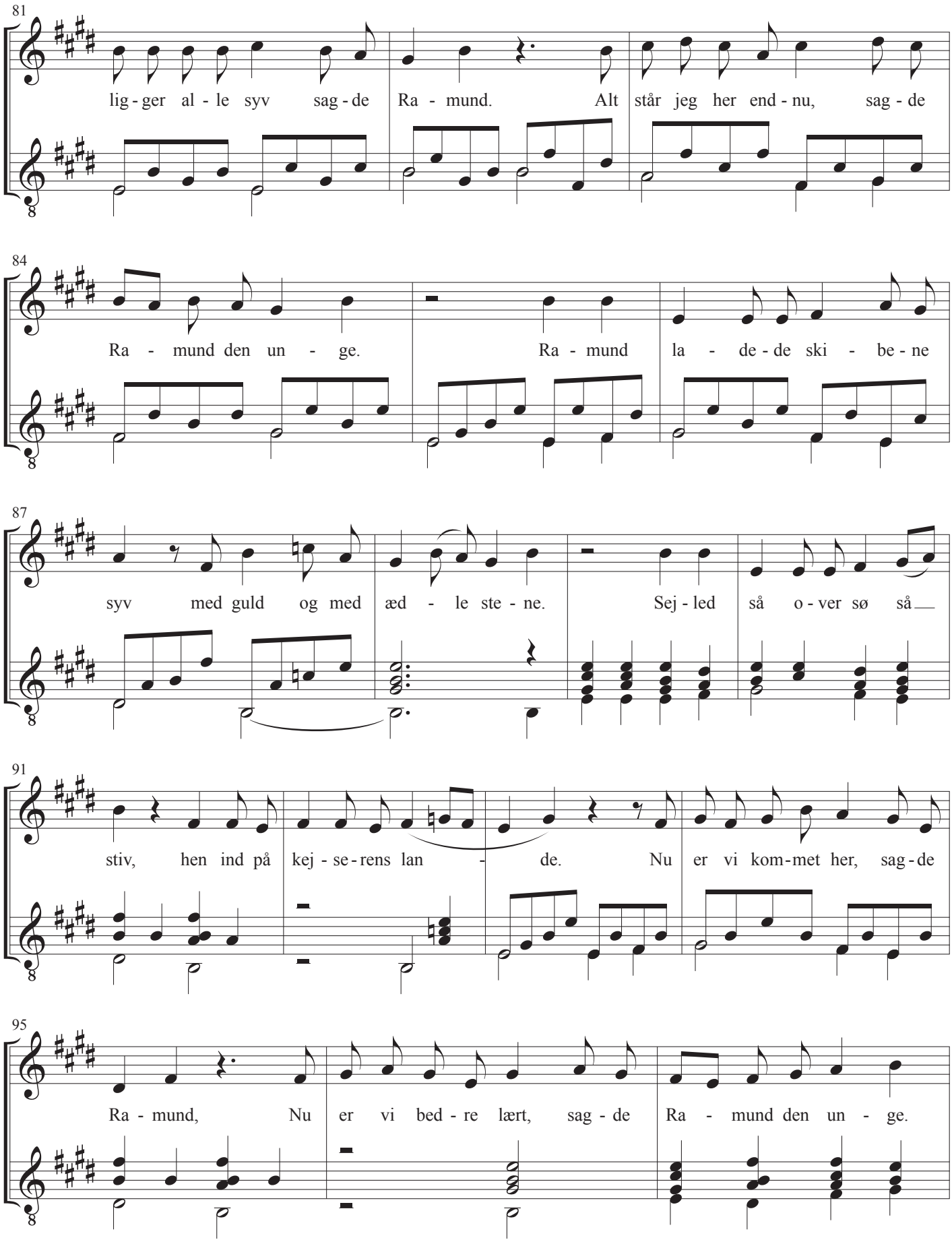
81
lig - ger al - le syv sag - de Ra - mund. Alt står jeg her end - nu, sag - de
84
Ra - mund den un - ge. Ra - mund la - de - de ski - be - ne
87
syv med guld og med æd - le ste - ne. Sej - led så o - ver sø så
91
stiv, hen ind på kej - se - rens lan - de. Nu er vi kom - met her, sag - de
95
Ra - mund, Nu er vi bed - re lært, sag - de Ra - mund den un - ge.

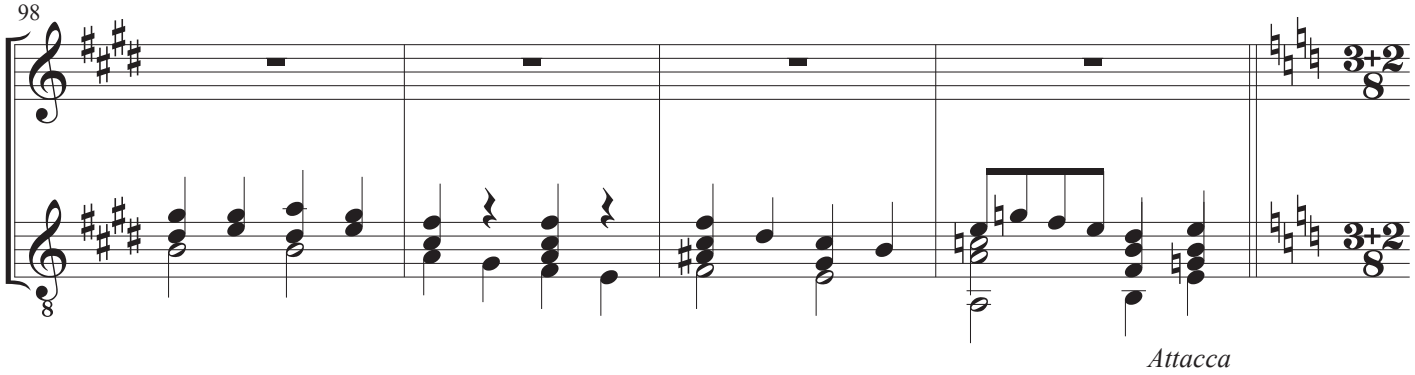

VI

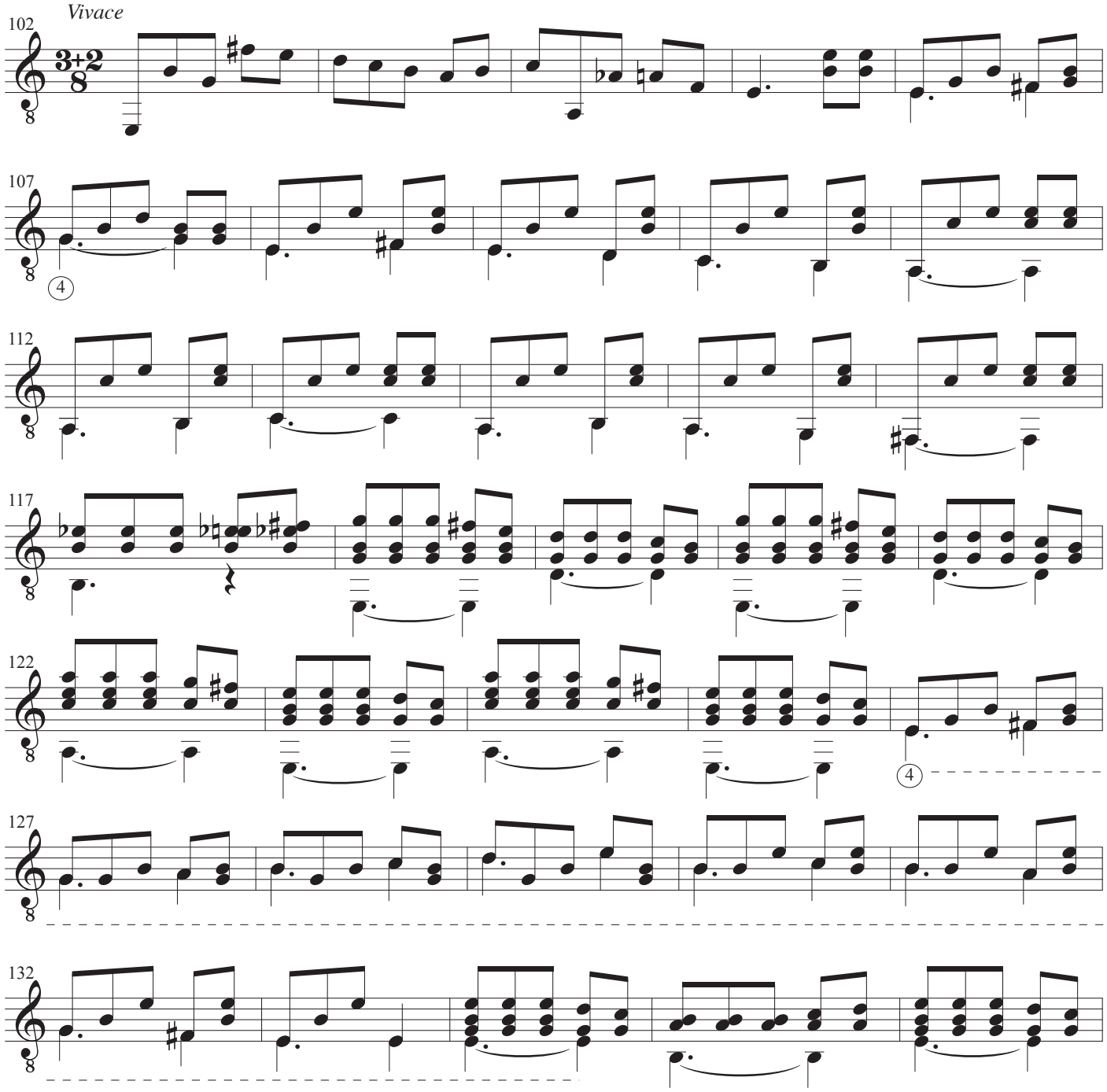

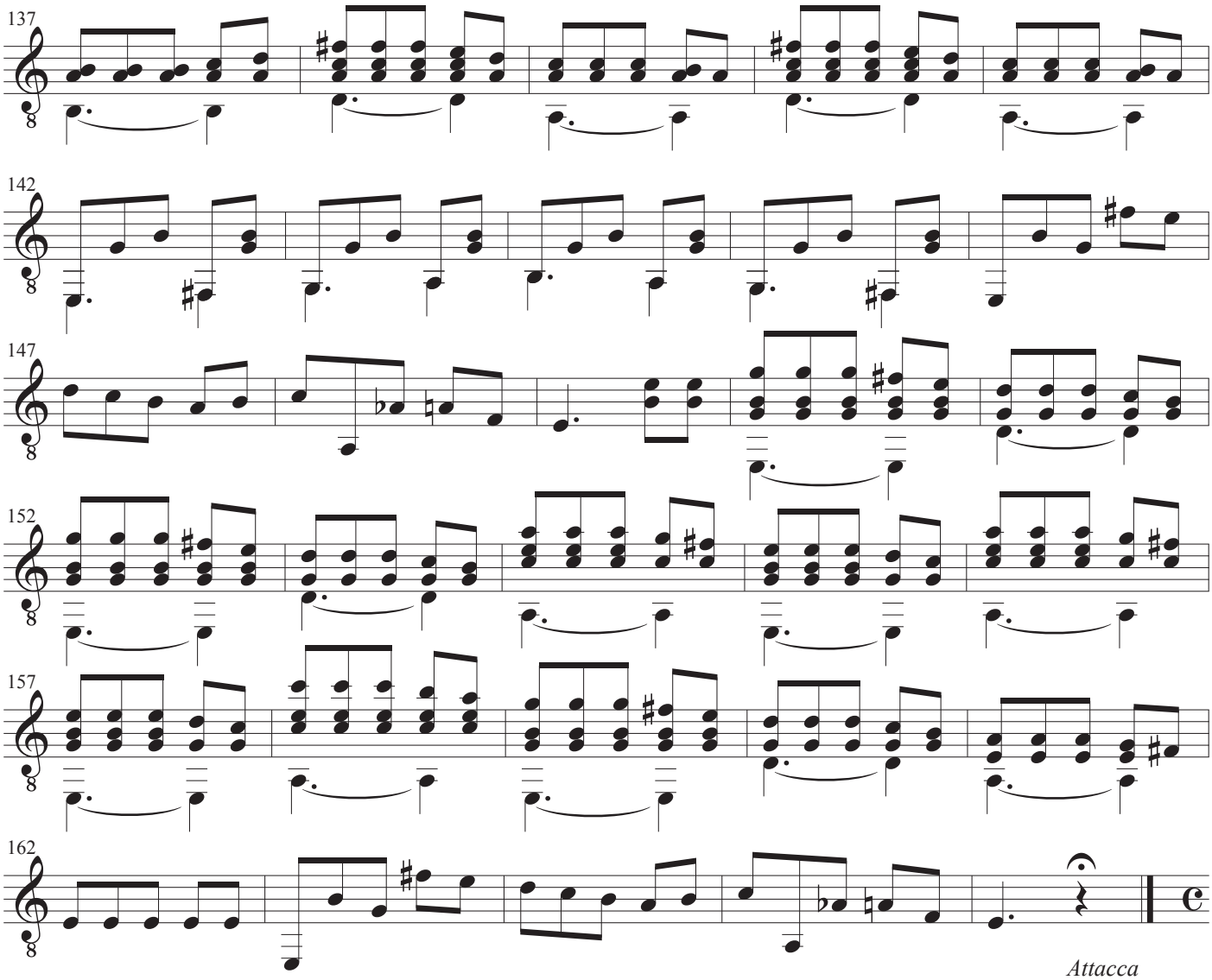
137
142
147
152
157
162
Attacca

VII

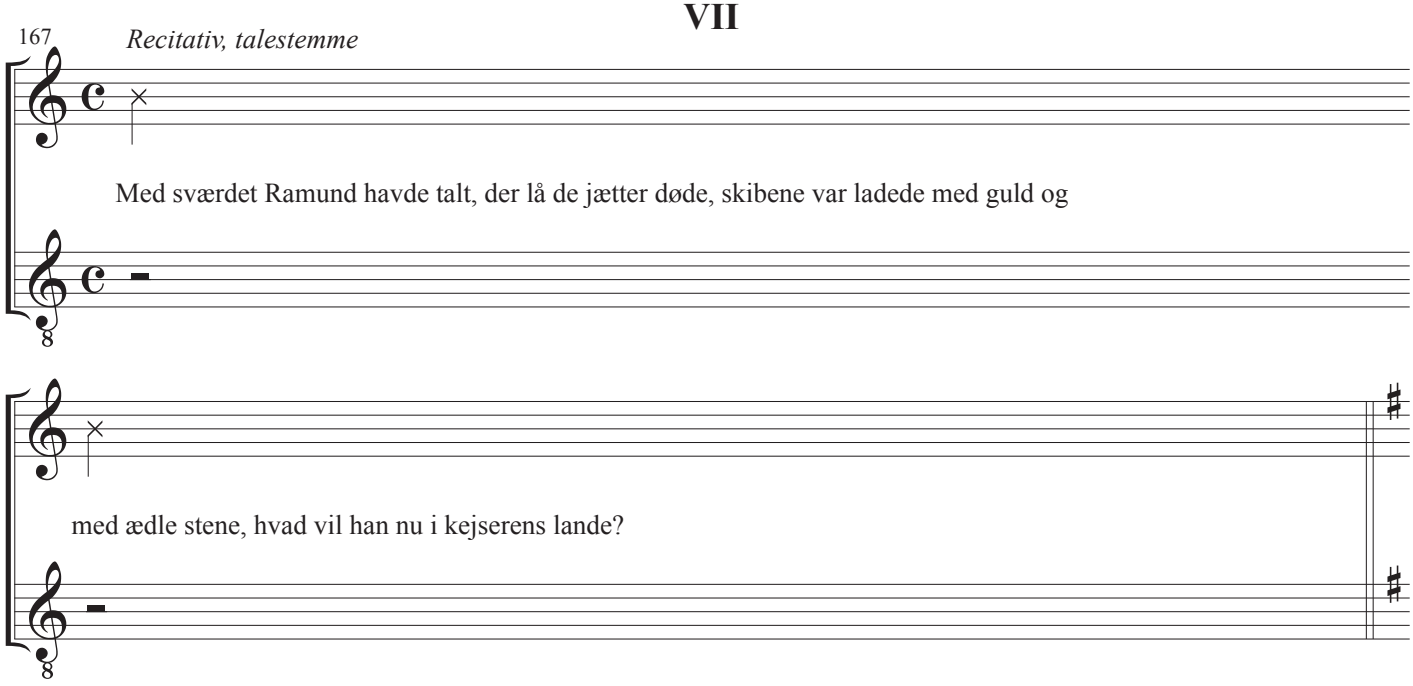
167
Recitativ, talestemme
Med sværdet Ramund havde talt, der lå de jætter døde, skibene var ladede med guld og
med ædle stene, hvad vil han nu i kejserens lande?

VIII

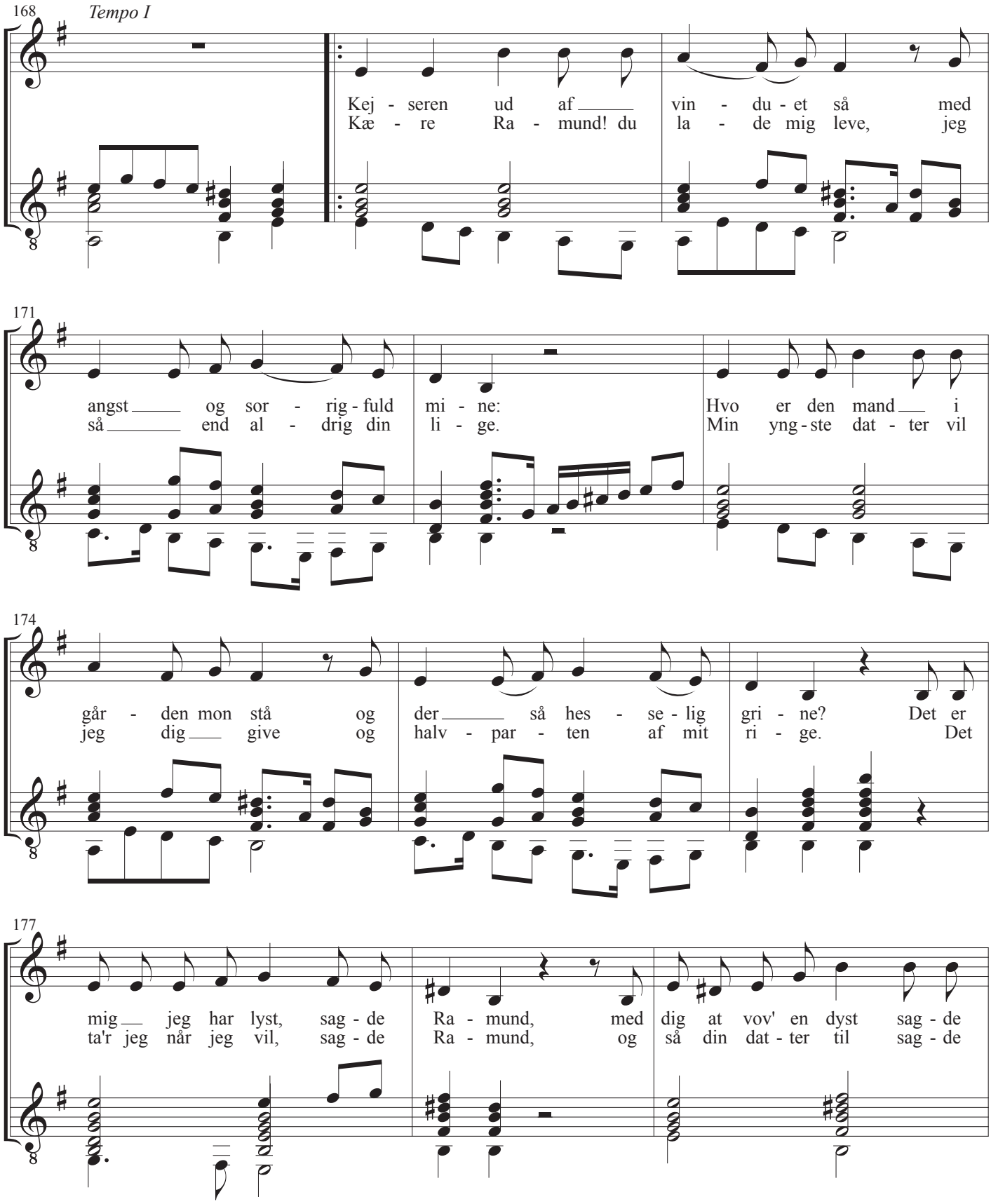
168
Tempo I
Kej - seren ud af vin - du - et så med
Kæ - re Ra - mund! du la - de mig leve, jeg
171
angst og sor - rig - fuld mi - ne: Hvo er den mand i
så end al - drig din li - ge. Min yng - ste dat - ter vil
174
går - den mon stå og der så hes - se - lig gri - ne? Det er
jeg dig give og halv - par - ten af mit ri - ge. Det
177
mig jeg har lyst, sag - de Ra - mund, med dig at vov' en dyst sag - de
ta'r jeg når jeg vil, sag - de Ra - mund, og så din dat - ter til sag - de

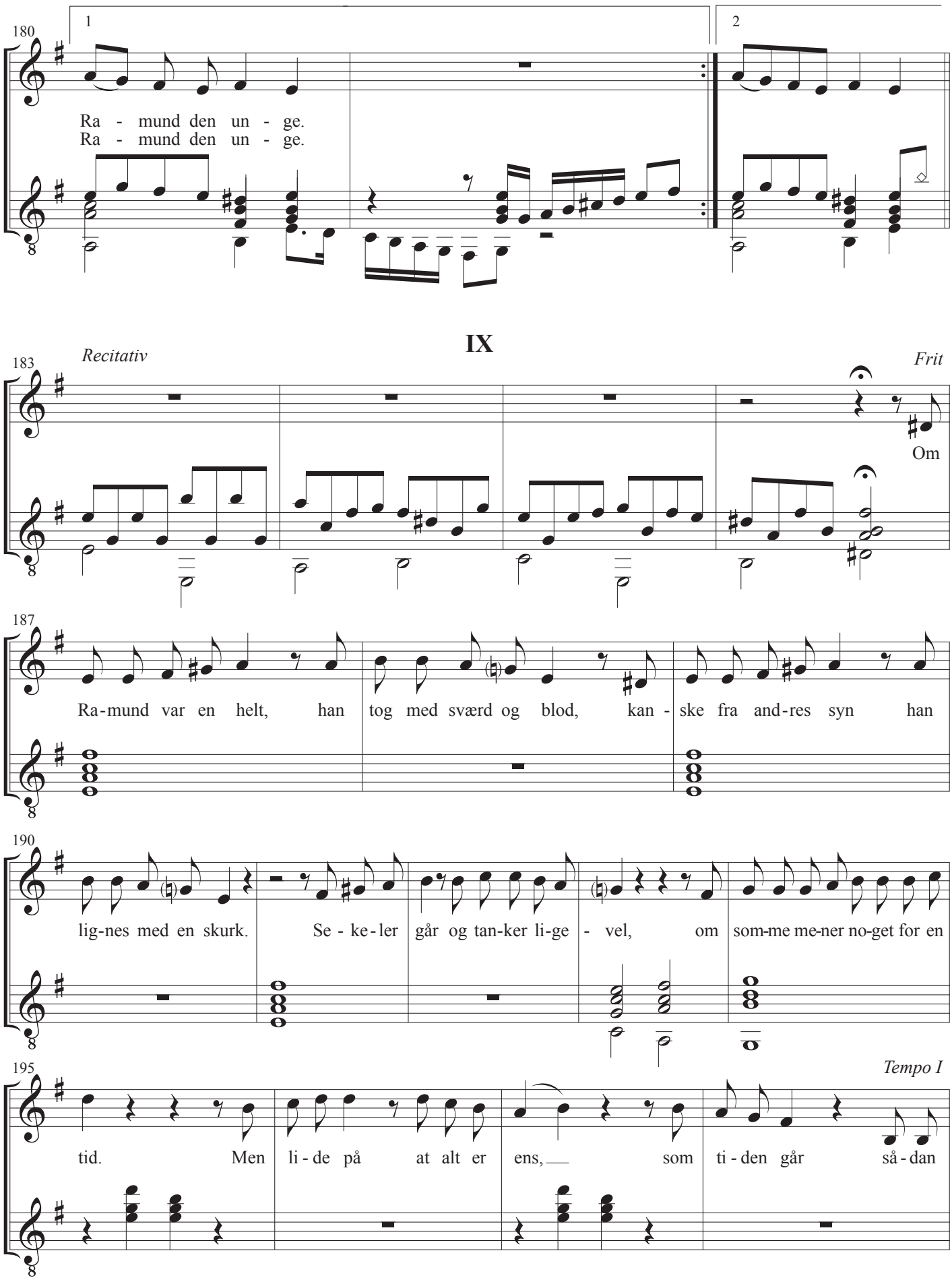
180
1
2
Ra - mund den un - ge.
Ra - mund den un - ge.
IX
Recitativ
183
Frit
Om
187
Ra-mund var en helt, han tog med sværd og blod, kan - ske fra and-res syn han
190
lig-nes med en skurk. Se - ke-ler går og tan-ker li-ge - vel, om som-me me-ner no-get for en
195
Tempo I
tid. Men li - de på at alt er ens, som ti - den går så - dan

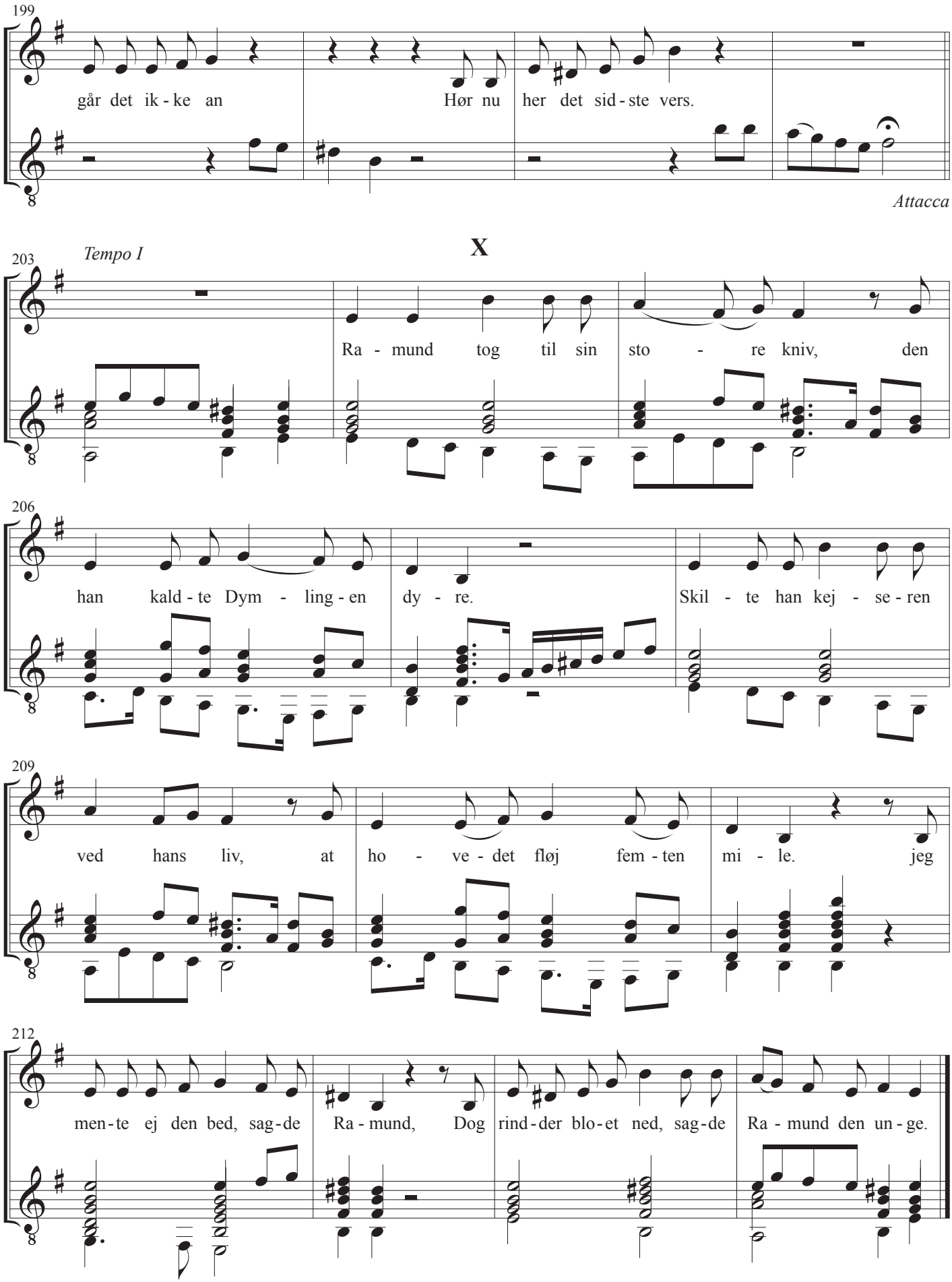
199
går det ik - ke an
Hør nu her det sid - ste vers.
Attacca
X
Tempo I
203
Ra - mund tog til sin sto - re kniv, den
206
han kald - te Dym - ling - en dy - re.
Skil - te han kej - se - ren
209
ved hans liv, at ho - ve - det fløj fem - ten mi - le. jeg
212
men - te ej den bed, sag - de Ra - mund, Dog rind - der blo - et ned, sag - de Ra - mund den un - ge.

Ramund

Ramund var sig en bedre mand,
om han havde bedre klæder.
Dronningen gav hannem klæder på stand
af blågarn, bast og læder.
Sådant vil jeg ikke ha', sagde Ramund,
Sådant står mig ikke bra', sagde Ramund den unge.

Ramund gik sig ved salten søstrand,
der så han syv jætter stande.
Tager jeg Ramund på min mindste hånd
og kaster ham langt fra lande.
Det gør ikke ene du, sagde Ramund,
Kommer så I alle syv, sagde Ramund den unge.

Alle syv Alle syv Alle syv, alle syv
Kommer så I alle, alle syv, alle syv.
Kommer så I alle syv, alle syv.

Ramund tog til sit dyre sværd,
det han kaldte Dymlingen røde.
Hug han de jætter syv med en færd,
at blodet randt dennem til døde.
Der ligger alle syv, sagde Ramund,
Alt står jeg her endnu, sagde Ramund den unge.

Ramund ladede skibene syv
med guld og med ædle stene.
Sejled så over sø så stiv,
hen ind på kejserens lande.
Nu er vi kommet her, sagde Ramund,
Nu er vi bedre lært, sagde Ramund den unge.

Med sværdet Ramund havde talt,
der lå de jætter døde,
skibene var ladede med guld og med ædle stene,
hvad vil han nu i kejserens lande?

Kejseren ud af vinduet så
med angst og sorrigfuld mine:
Hvo er den mand, i gården mon stå
og der så hesselig grine?.
Det er mig, jeg har lyst, sagde Ramund,
med dig at at vov' en dyst, sagde Ramund den unge.

Kære Ramund! du lade mig leve,
jeg så end aldrig din lige.
Min yngste datter vil jeg dig give
og halvparten af mit rige.
Det tager jeg, når jeg vil, sagde Ramund,
og så din datter til, sagde Ramund den unge.

Om Ramund var en helt, han tog med sværd og blod,
kanske fra andres syn han lignes med en skurk.
Sekeler går og tanker ligevel,
om somme mener noget for en tid.
Men lide på at alt er ens, som tiden går,
sådan går det ikke an.
Hør nu her det sidste vers.

Ramund tog til sin store kniv,
den han kaldte Dymlingen dyre.
Skilte han kejseren ved hans liv,
at hovedet fløj femten mile.
Jeg mente, den ej bed, sagde Ramund,
Dog rinder blodet ned, sagde Ramund den unge.

Sangen kan spores tilbage til middelalderen.
Teksten er fra A.P. Berggrens Danske Folksesange og Melodier, nr. 1 fra 1869.
Forkortet.
Den indrykkede tekst er tilføjelser af John Jacobssen

Ramund kantate

Komponeret over den danske folkesang "Ramund".
Den formelle opbygning/struktur er som følger, 10 afdelinger:

I
Forspil, præsentation af temaet

II
Overgang = fremaddrivende arpeggio for at illustrere det kommende drama.

III
Den originale sang med koncerterende guitarstemme (af John Jacobsen), vers 1 og 2.

IV
Lille overgang med 4 takters tema, original toneart i guitarens øverste register, fortsættes med 2 takters overgang til hele sangen mod tonalt centrum i A (dur), kontrapunktisk mellem sangstemme og guitar.
Guitarens bas stemme spiller melodi, sangstemmen har melodien bagfra.
Naturligvis tilpasset, hvor det skønnes passende.
Ny tekst med reference til det foregående indsat: "Alle syv..." og så videre

V
Vers 3 og 4.
Guitarens bas har den originale melodi i augmenteret nodeværdi, dobbelt længde. Sangstemmen præsenterer melodien i spejlvending, det vil sige at den går i modsat bevægelse, en kvint op bliver til en kvint ned, trinvis bevægelse ned bliver til trinvis bevægelse op og så fremdeles.
Naturligvis med korrektioner, hvor det skønnes passende.

VI
En slags ritornel eller mellemspil i 5/8 for at give det fremdrift = "hvad sker der nu?"

VII
Recitativ. En kommentar til det foregående og til det der kommer.

VIII
Originale vers 5 og 6

XI
Recitativ, nydigtet tekstformuleret med gamle ord og formuleringer.
En slags filosofisk kommentar til teksten i Ramund.
Melodi stof inspireret fra den originale melodi.

X
Originale vers

Xcolonté

Yucatán, México

Música: Ricardo Palmerin
Letras: Luís Rosada Vega
Guitar: John Rosenskjold Jacobsen, 2019

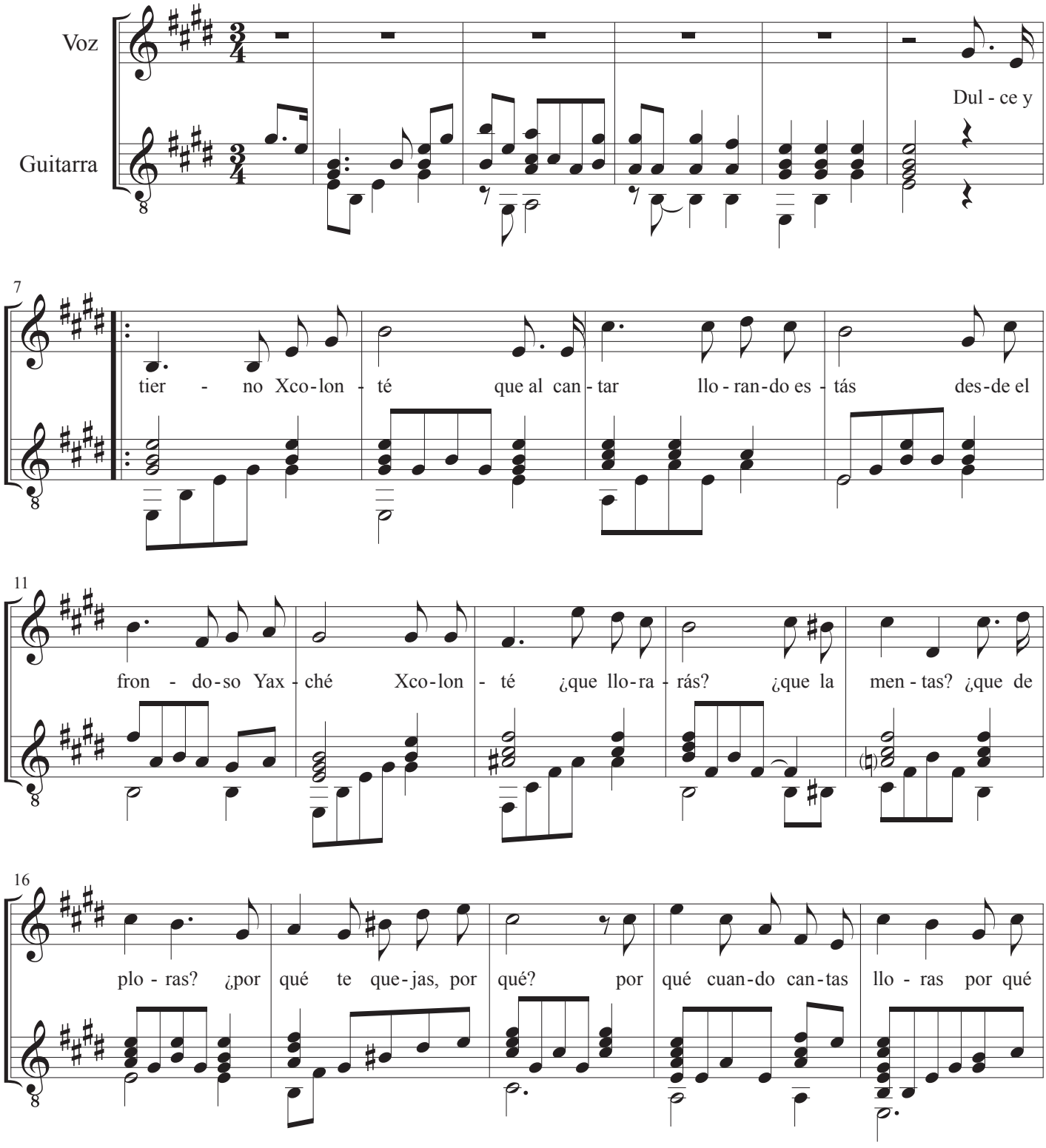

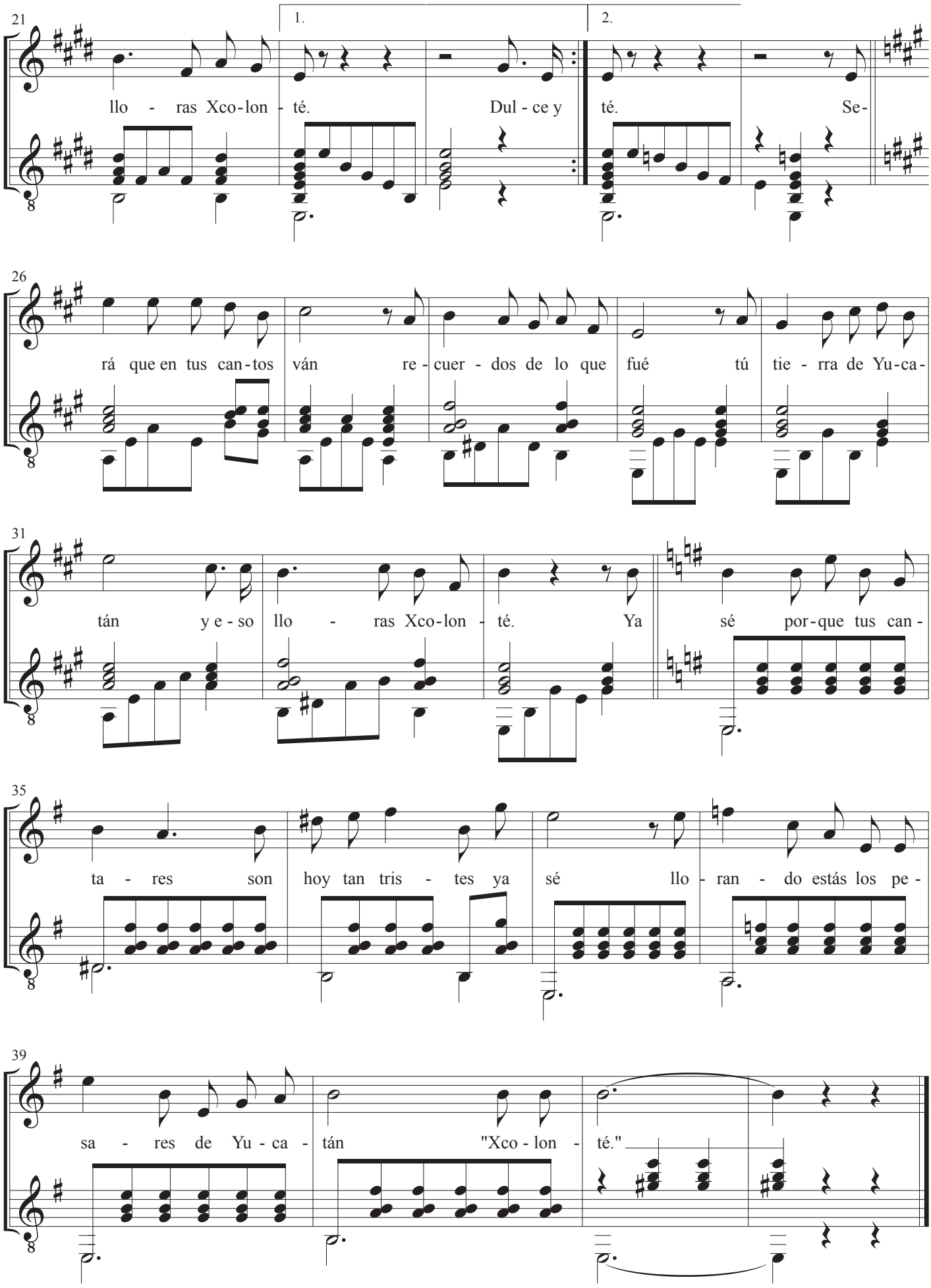
21
1.
2.
llo - ras Xco-lon - té.
Dul - ce y
té.
Se-
26
rá que en tus can-tos
ván
re - cuer - dos de lo que
fué
tú
tie - rra de Yu-ca-
31
tán
y e - so
llo - ras Xco-lon - té.
Ya
sé
por-que tus can -
35
ta - res
son
hoy tan tris - tes ya
sé
llo - ran - do estás los pe -
39
sa - res de Yu - ca - tán
"Xco - lon - té."

Hvem øver vold

Melodi: I natten klam og kold

Musik: E. Horneman
Tekst: Halfdan Rasmussen
Guitar: John Jacobsen, 1984

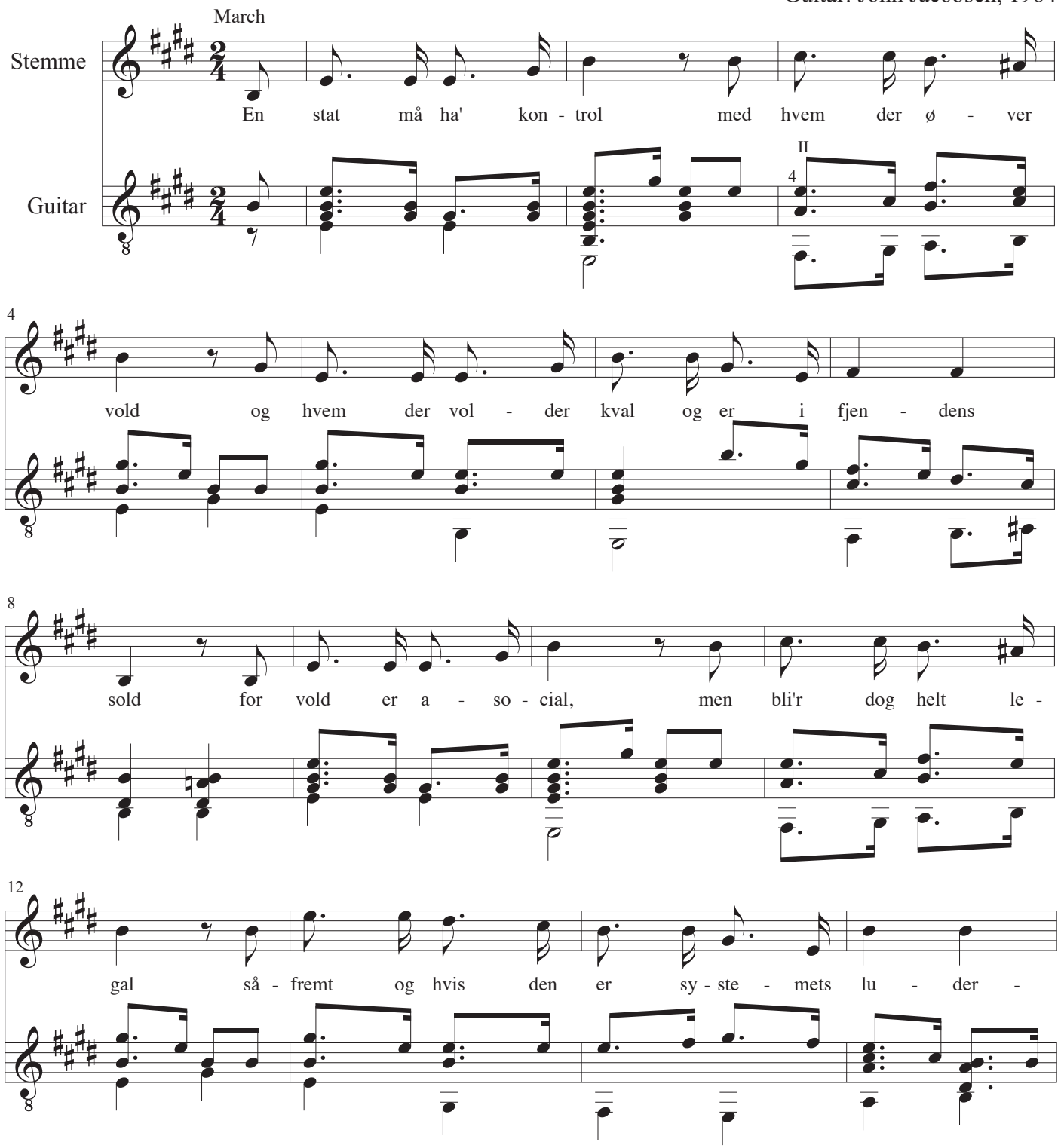

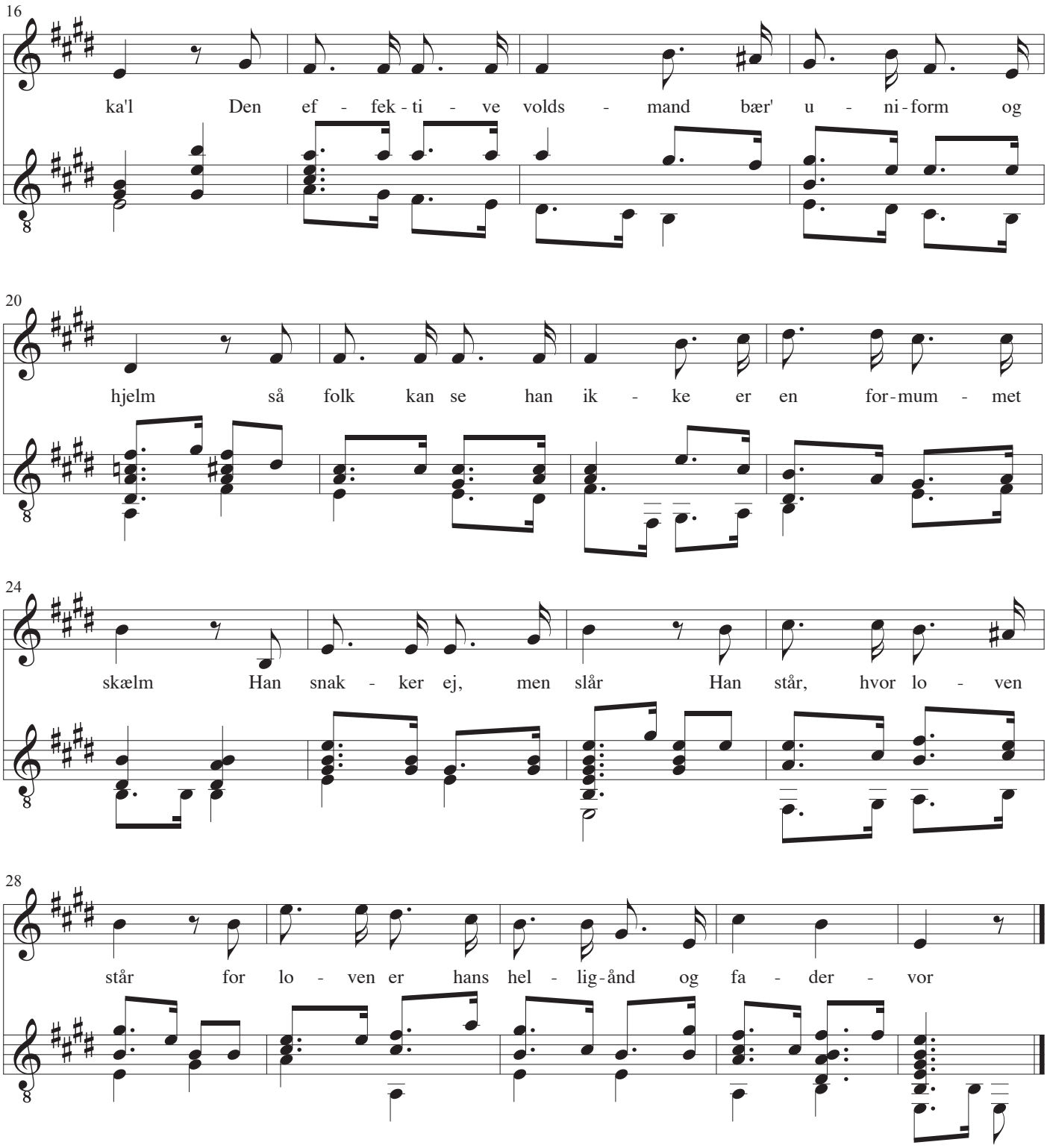
16
ka'l Den ef - fek - ti - ve volds - mand bær' u - ni - form og
20
hjelm så folk kan se han ik - ke er en for - mum - met
24
skælm Han snak - ker ej, men slår Han står, hvor lo - ven
28
står for lo - ven er hans hel - lig - ånd og fa - der - vor

En stat må ha' kontrol
med hvem der øver vold
og hvem der volder kval og er i fjendens sold
for vold er asocial,
men bli'r dog helt legal
såfremt og hvis den er
systemets luderka'l
Den effektive voldsmand bær' uniform og hjelm
så folk kan se han ikke er en formummet skælm
Han snakker ej, men slår
Han står, hvor loven står
for loven er hans helligånd og fadervor

En håndgranat går an
i næven på en mand,
der ofrer sig for konge, gud og fædreland
Men hvis en rød krabat
benytter en tomat
mod ordensmagten er det vold og attentat
At nogle smider brosten er ikke spøg og skæmt
men andres "Drang nach Osten" er ikke nær så slemt
For vold er lovlig nok
i større målestok
når blot det er de rette folk der går amok

Fra Vietnam ved enhver
at Nixons tapre hær
forsvarer vor kultur og USA's især
De bomberamte må
dog stadig huske på
at over bombeflyene er himlen blå
Soldater må desværre gå ud og slå ihjel
men folk der lider nød skal jo dø alligevel
Så tak din gud og spis
din sidste håndfuld ris
før Nixon gi'r dig fribillet til paradis

Hvem øver vold mod hvem?
For hvem er vold bekvem?
Af hvilken jordbund skyder bajonetter frem?
Hvem tjener mest på krig'n
og rustningsindustrien?
Hvem myrder Sorte Pantere og "Røde svin"?
Hvem bomber i Cambodia og hvem bli'r stegt og brændt?
Hvem blev skudt ned i Jackson, Augusta og i Kent ?
Hvem lægger jorden gold
og høster tusindfold?
Hvem dræbte Luther King ? Hvem tjener mest på vold?

Noget om billigrejser

Musik: Mogens Jermiin Nissen
Tekst: Halfdan Rasmussen
Guitar: John Jacobsen, 1984

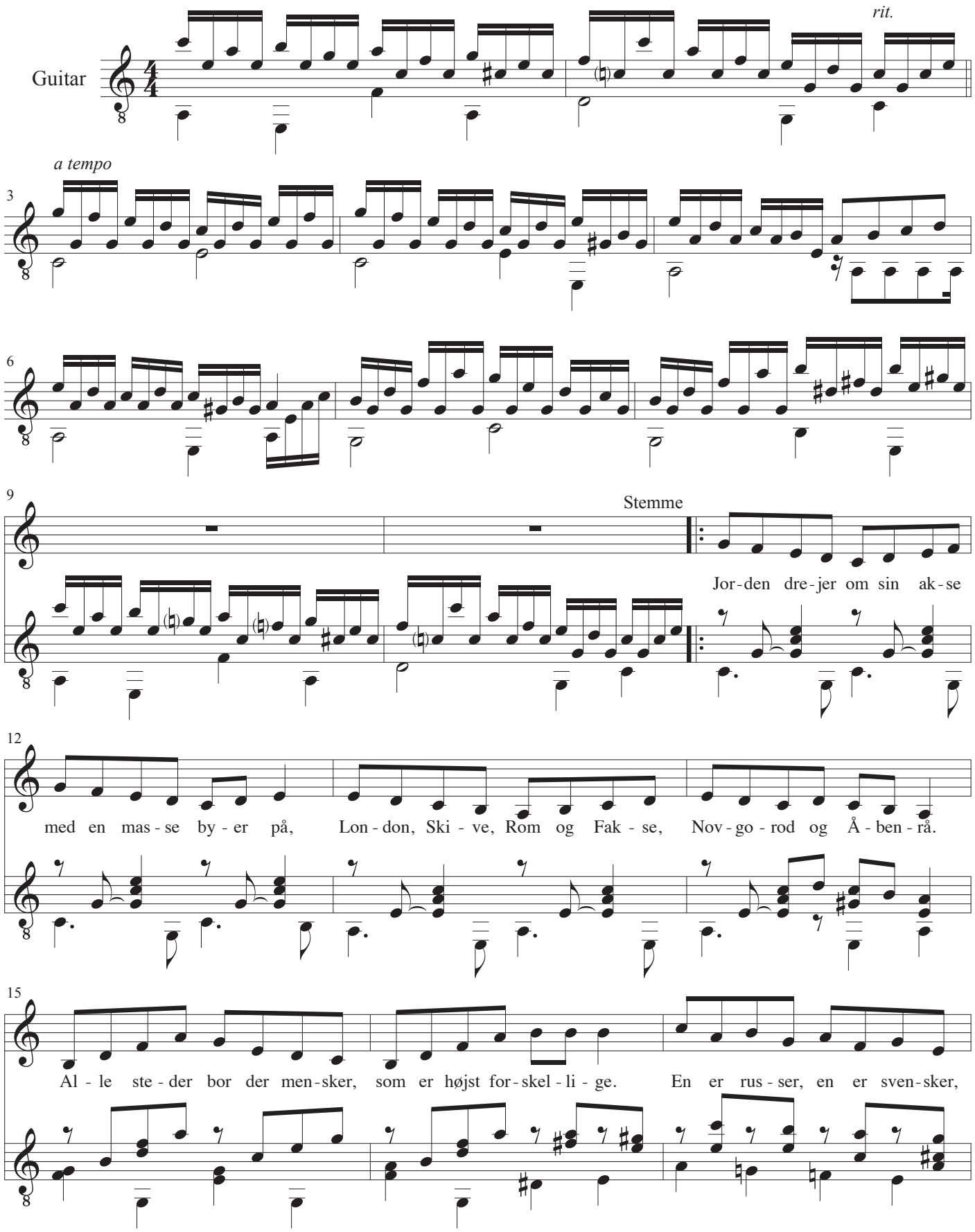

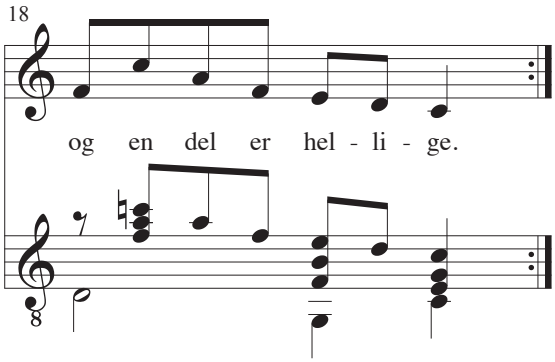

1
Jorden drejer om sin akse
med en masse byer på,
London, Skive, Rom og Fakse,
Novgorod og Åbenrå.
Alle steder bor der mensker,
som er højst forskellige.
En er russer, en er svensker,
og en del er hellige.

2
Jeg har hus på denne klode,
hus med lokum, høns og hø.
Jeg er glad og vel tilmode
og vil meget nødig dø.
Og når jorden drejer roligt
med mit lille husmandssted,
syns jeg det er helt utroligt,
at jeg osse drejer med.

3
Jeg kan sidde ved mit vindu
når det løber fuldt af vand,
mens jeg tænker på en hindu
i det fjerne Hindustan.
Mon en sådan udenlandsker
sidder drømmende som jeg,
mens han tænker på en dansker,
som sandsynligvis er mig?

4
Mon hans kone bruger briller?
Er hun liså køn som min?
Mon han har en søn der spiller
på vemodig violin?
Har hans datter papillotter?
Er hun dejlig og banal?
Eller tømmer hun mon potter
på et hinduhospital?

5
Se, nu går den satans hane
og gør hønsene besat!
Den skal slagtes en af da'ne,
så det er da noget pjat -
Mon de frække hinduhaner
siger kykliky som vor,
eller har de andre vaner
som kun Muhammed forstår?

6
Nu er solen atter fremme.
Hanen bruger sin alarm.
Det er rart at være hjemme
ved sin egen vindueskarm.
Jorden drejer om sin akse,
drejer rundt med muld og vand.
Der er langt fra mig til Fakse.
Der er langt til Hindustan.

Noget om helte

Musik: Robert Norman
Tekst: Halfdan Rasmussen
Guitar: John Jacobsen, 1984

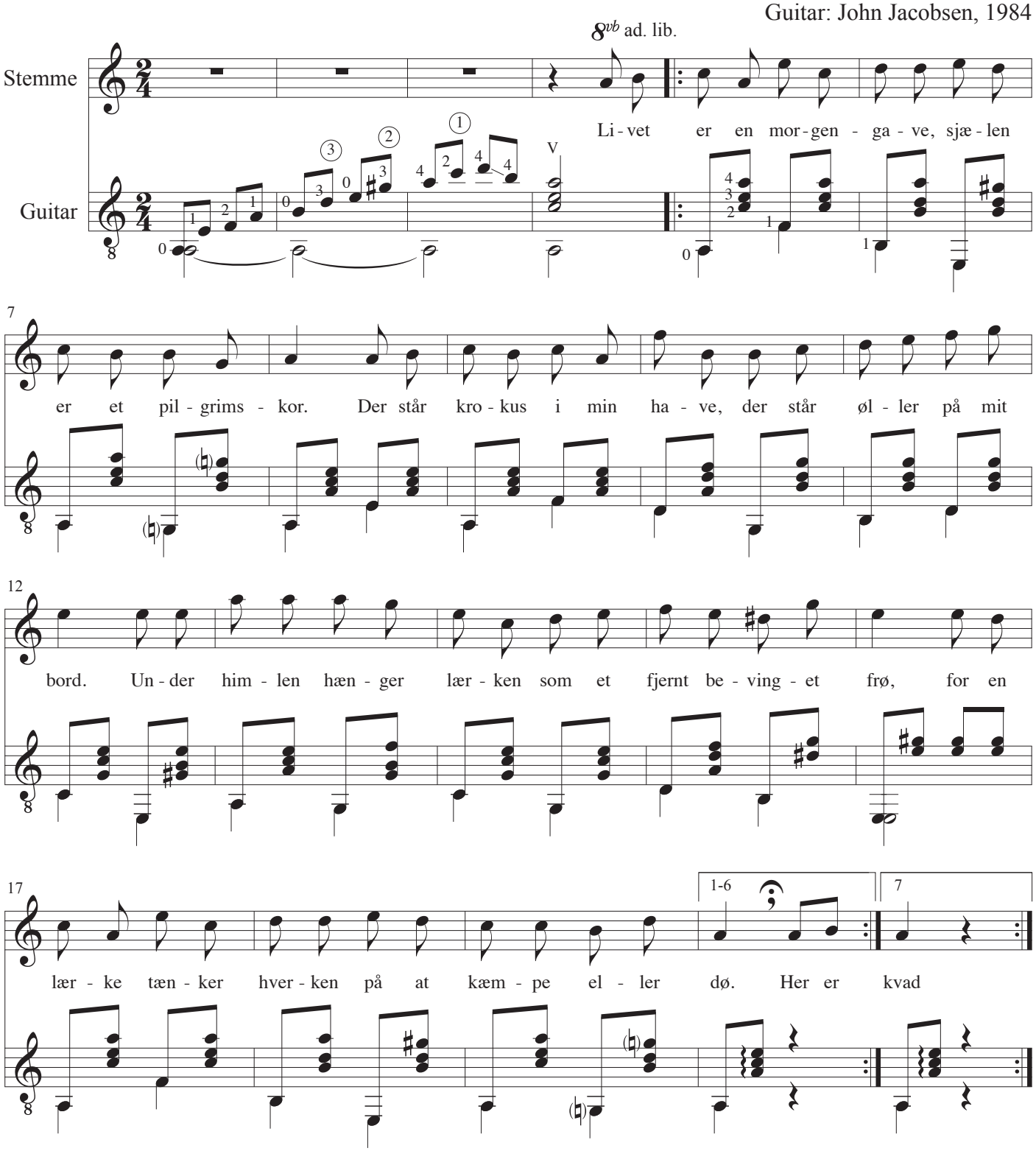

1
Livet er en morgengave, sjælen er et pilgrimskor.
Der står krokus i min have, der står øller på mit bord.
Under himlen hænger lærken som et fjernt bevinget frø,
for en lærke tænker hverken på at kæmpe eller dø.

2
Her er fredeligt og stille, her er ingen larm og støj.
Jeg har sået kruspersille, og et brev med pure løg.
Lad alverden slå for panden og bekæmpe spe med spot,
jeg vil enes med hinanden og mig selv og ha det godt.

3
Samson gik og styrted' templer, Peter Freuchen knak sit ben.
Ak mod disse to eksempler er min dåd en sølle én.
Jeg har aldrig dræbt filistre eller kæmpet med en haj,
og når stærke mænd blir bistre, syn's jeg det er synd for mig.

4
Der er nok som går og sysler med at sprænge kloden væk.
Jeg vil ikke ha skærmydsler og kanoner bag min hæk.
Mens de andre går og sveder for at gi hinanden lak,
vil jeg pusle med rødbeder, selleri og pastinak.

5
Jeg vil ikke slås med bisser, jeg vil så og ikke slå.
Selv de rødeste radiser kan man roligt lide på.
Der er nok af danske helte som er danske hele dag'n,
og går rundt og spænder bælte, mens de råber; Fy for Fan.

6
Tiden går og tiden hverver store mænd til mandig dåd.
Jeg reserven blandt reserver bryder ofte ud i gråd.
Jeg får nerver og migræne blot jeg skær' mig på en dolk,
og vil hell're slå min plæne, end slå løs på pæne folk.

7
Livet er en dejlig gave, jorden er en herlig jord.
der er øller i min mave, der står krokus på mit bord.
Når reserverne skal stille for at splitte kloden ad
skriver jeg med kruspersille verdens mindste heltekvad.

Noget om mistænksomhed

Musik: Mogens Jermiin Nissen
Tekst: Halfdan Rasmussen
Guitar: John Jacobsen, 1983

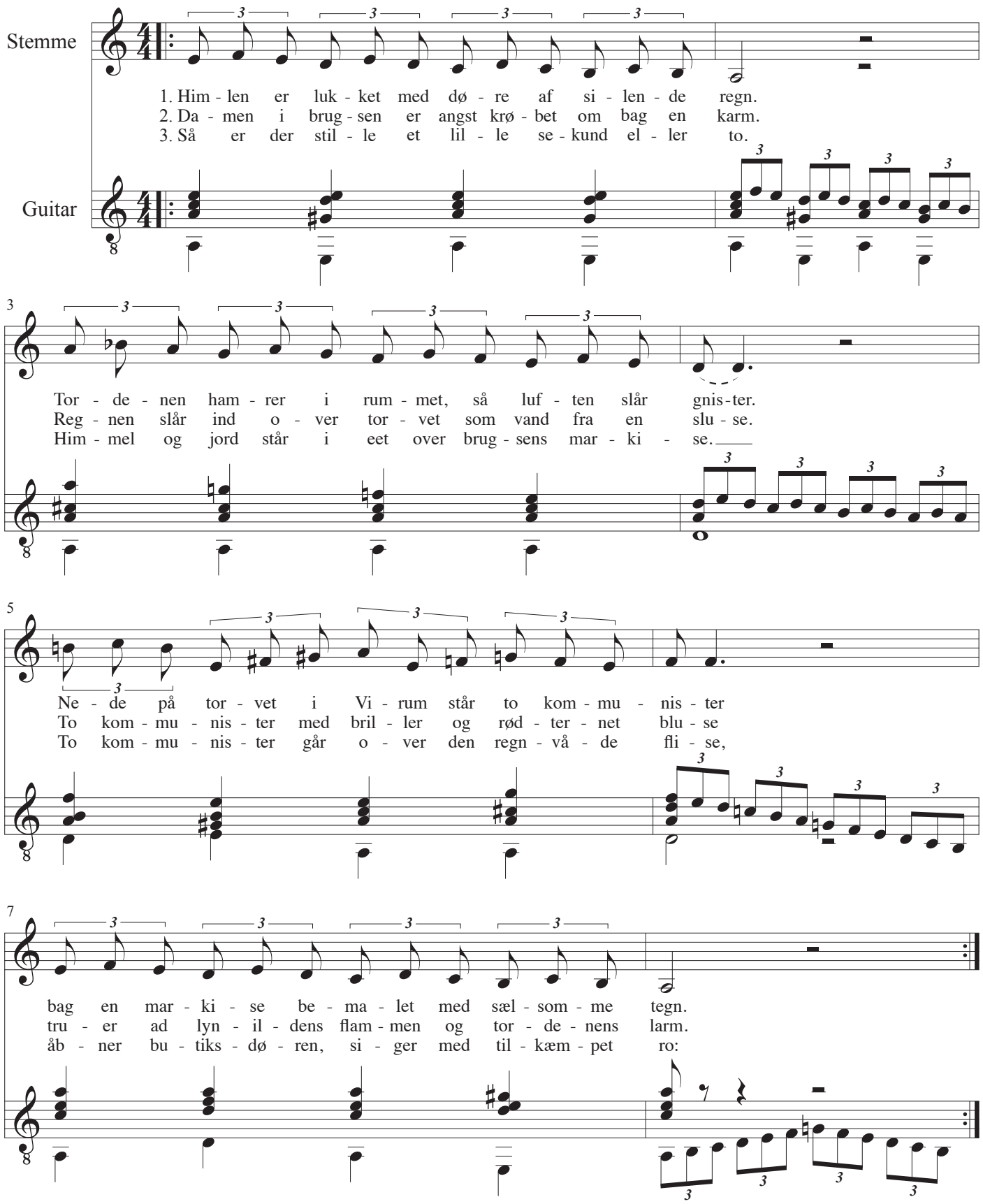

9 Tale

4. To kilo melis, et løg og en Hof eller Stjerne. Fem pund kartofler med skræl og et fødselsdagskort!

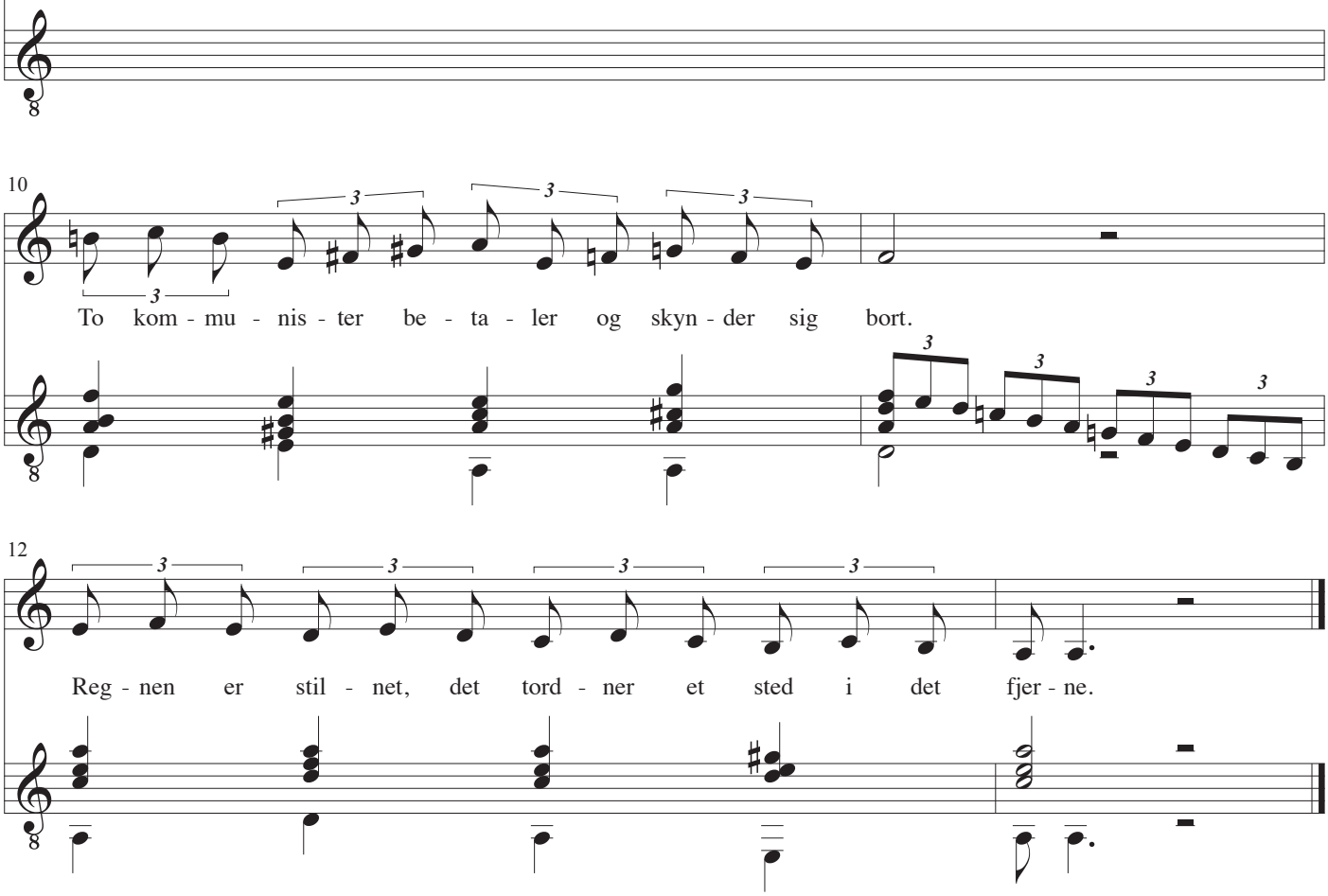

Noget om skærsommernætter

Musik: Mogens Jermiin Nissen
Tekst: Halfdan Rasmussen
Guitar: John Jacobsen, 1984

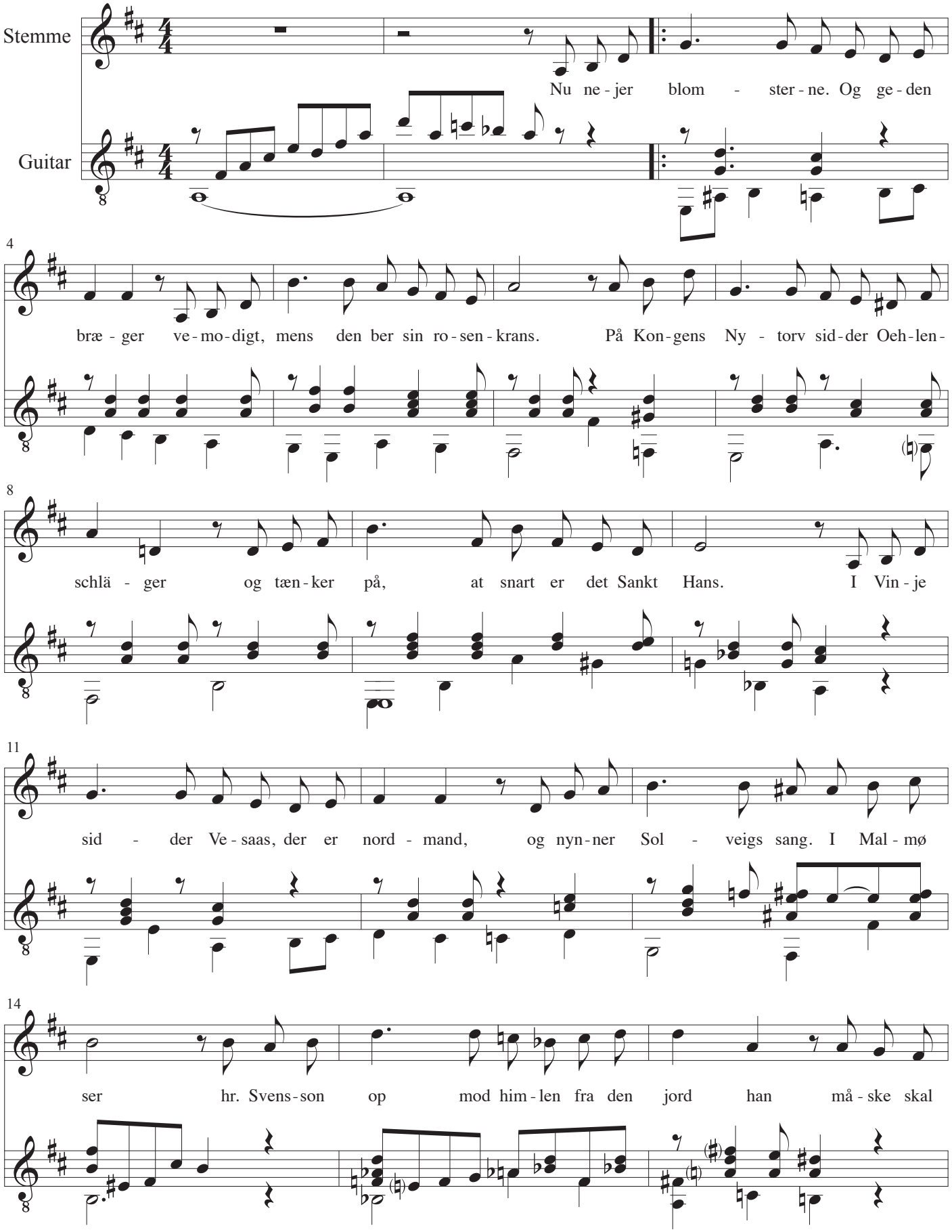

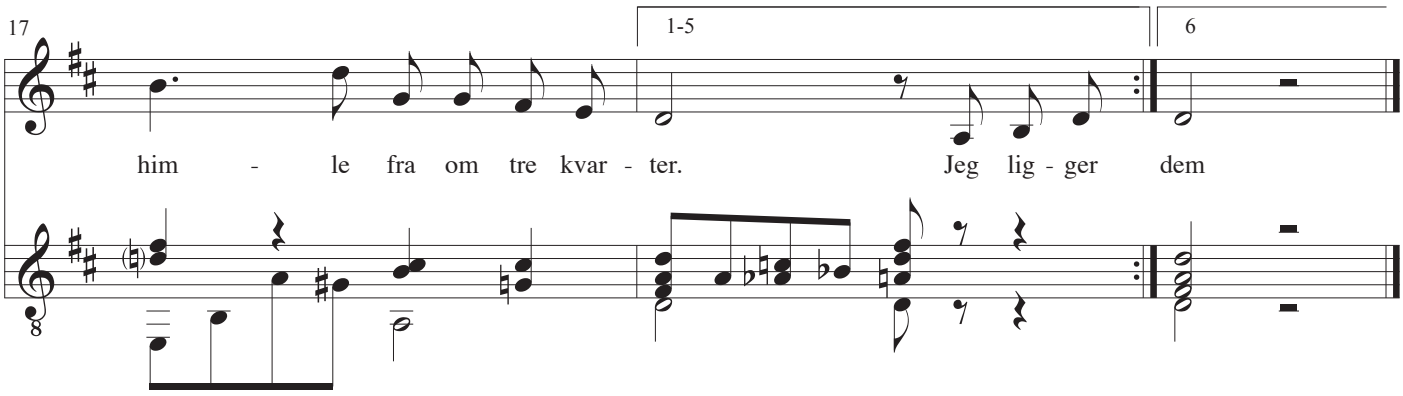

1
Nu nejer blomsterne. Og geden bræger
vemodigt, mens den ber sin rosenkrans.
På Kongens Ny torv sidder Oehlenschläger
og tænker på, at snart er det Sankt Hans.
I Vinje sidder Vesaas, der er nordmand,
og nynner Solveigs sang. I Malmø ser
hr. Svensson op mod himlen fra den jord han
måske skal himle fra om tre kvarter.

2
Jeg ligger her, hvor natten dugger ruden,
og tænker på dem alle, men især
på den, hvis skygge danser over puden
og under mine hænders pilgrimsfærd.
Hun dufter grønt af kløver. Hendes læber
er vilde jordbær. Og jeg plukker løs.
Skønt jeg har læst en del om kys der dræber,
er jeg i grunden ikke spor nervøs.

3
Hvad ved vi om hinanden? Vesaas standser
sin sagte nynnen. Oehlenschläger glor
på Nyhavns Don Juan og førstedanser
der hiver dagens kæfert overbord.
En tagsten rasler ned i Havnegatan
det sted i Malmø hvor hr. Svensson står.
Nu ligger han og mumler sgu og satan
med alle himlens stjerner i sit hår.

4
Jeg ser på Sirius, der løfter rummet
og mætter det med tusind somres vejr,
mens pigen ligger sval og sammenkrummet
med mælkevejen mellem sine tæer.
Her hviler vi, et hundredtyve kilo
formummet drøm og drift fordelt på to,
og tænker på, at Venus var fra Milo,
men har en datter her på Nørrebro.

5
Nu gaber Vesaas træt i Ytre Vinje
og klapper Halldis på det runde knæ.
Nu nynner Oehlenschläger denne linje:
Vort gamle Danmark skal bestå så læ...
Nu opgir fire skånske nervelæger
hr. Svensson, som var død på et kvarter.
Nu sover blomsterne. Og geden bræger.
Og holder mund. Og bræger ikke mer.

6
Jeg vender mig i sengen før jeg sover.
Så sover jeg og vender mig påny.
En fordvogn kører Svenssons kone over
så hun kan møde ham før morgengry.
En pige står i mørket. Blæsten kommer
og griber hendes hånd og vandrer hjem,
mens alle træer synger om skærsommer...
Mit hjerte flyver stille efter dem.

Noget om vrede og glæde

Musik: Mogens Jermiin Nissen
Tekst: Halfdan Rasmussen
Guitar: John Jacobsen, 1984

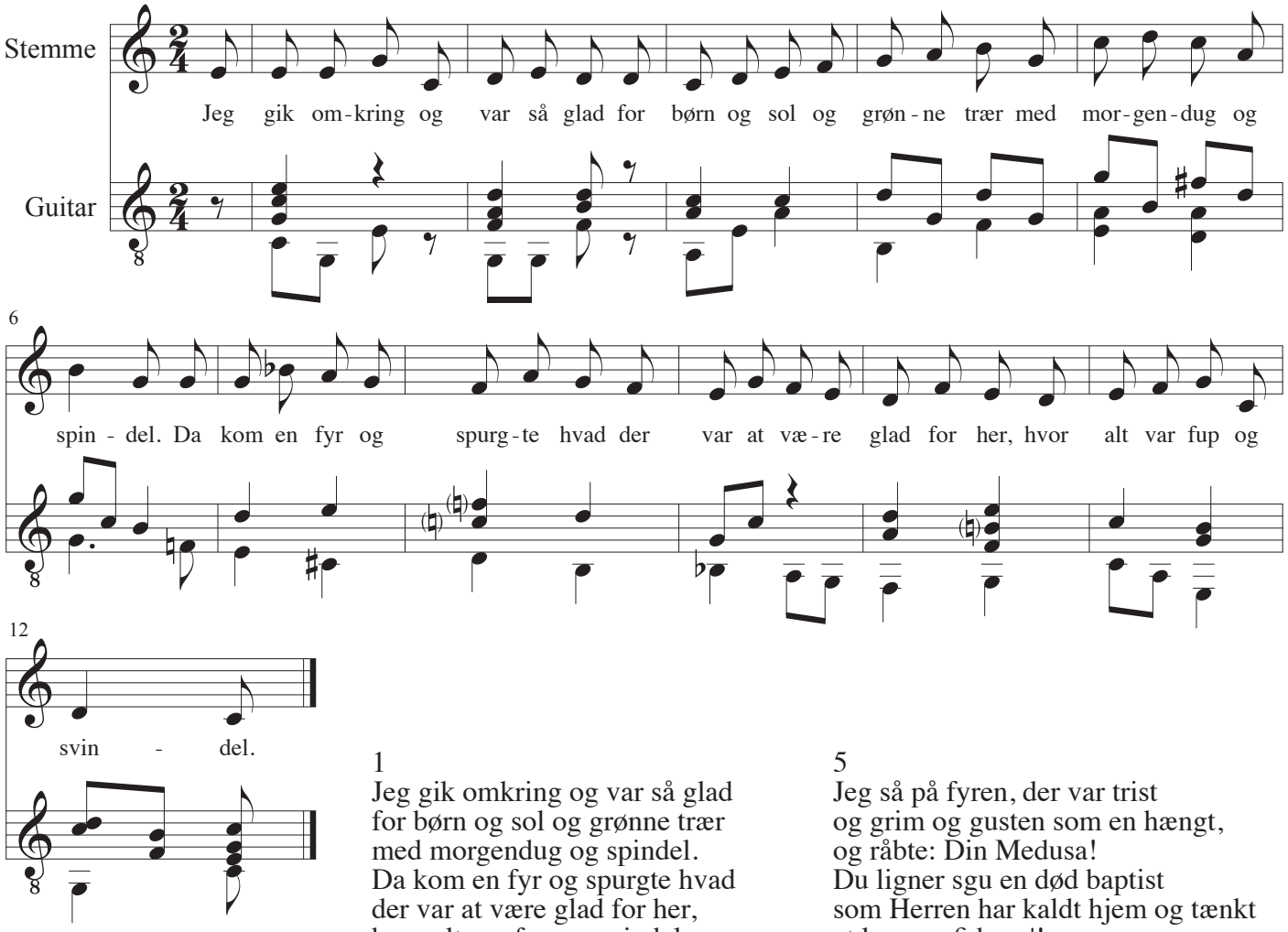

1
Jeg gik omkring og var så glad
for børn og sol og grønne træ
med morgendug og spindel.
Da kom en fyr og spurgte hvad
der var at være glad for her,
hvor alt var fup og svindel.

2
Jeg så mod himlen og jeg så
at den var trist som butterdej
og uden spor af blåt på.
Og mine børn så ud som små
grå tudsekravl der skutter sig
fordi de bliver trådt på.

3
Jeg tænkte: Manden har jo ret!
Det hele er kun fup og pjat
i femogtres kapitler.
Så satte jeg mig syg og træt
og trådte på en paddehat
der lignede hr. Hitler.

4
En fandens mælkebøtte stod
og så så fandens hæslig ud
at jeg i indædt vrede
rev tyve blomster op med rod
og kaldte sønnen skumpelskud
og datteren rødbede.

5
Jeg så på fyren, der var trist
og grim og gusten som en hængt,
og råbte: Din Medusa!
Du ligner sgu en død baptist
som Herren har kaldt hjem og tænkt
at lave en fidus a'!

6
Men pludselig brød solen frem.
Det var min lille søn der kvad
en hjemmelavet vise
om himlen og Metu-u-salem,
Jeru-u-usalem og Davids stad
og Lise fra Karise.

7
Og sønnen sang med sjæl og krop,
til fyren skyndte sig afsted
og råbte: Stands den møgsang!
Så rejste jeg mig stille op
og gav mig til at synge med
på livets glade højsang.

8
Og alt blev atter godt og skønt.
Min datter lo. Min søn på ti.
sang himlen blå og større.
Og grønt blev mere grønt end grønt.
Og jeg blev fjorten indeni
skønt jeg er toogfyrre!

Noget om vrede og glæde

Musik: Mogens Jermiin Nissen
Tekst: Halfdan Rasmussen
Guitar: John Jacobsen

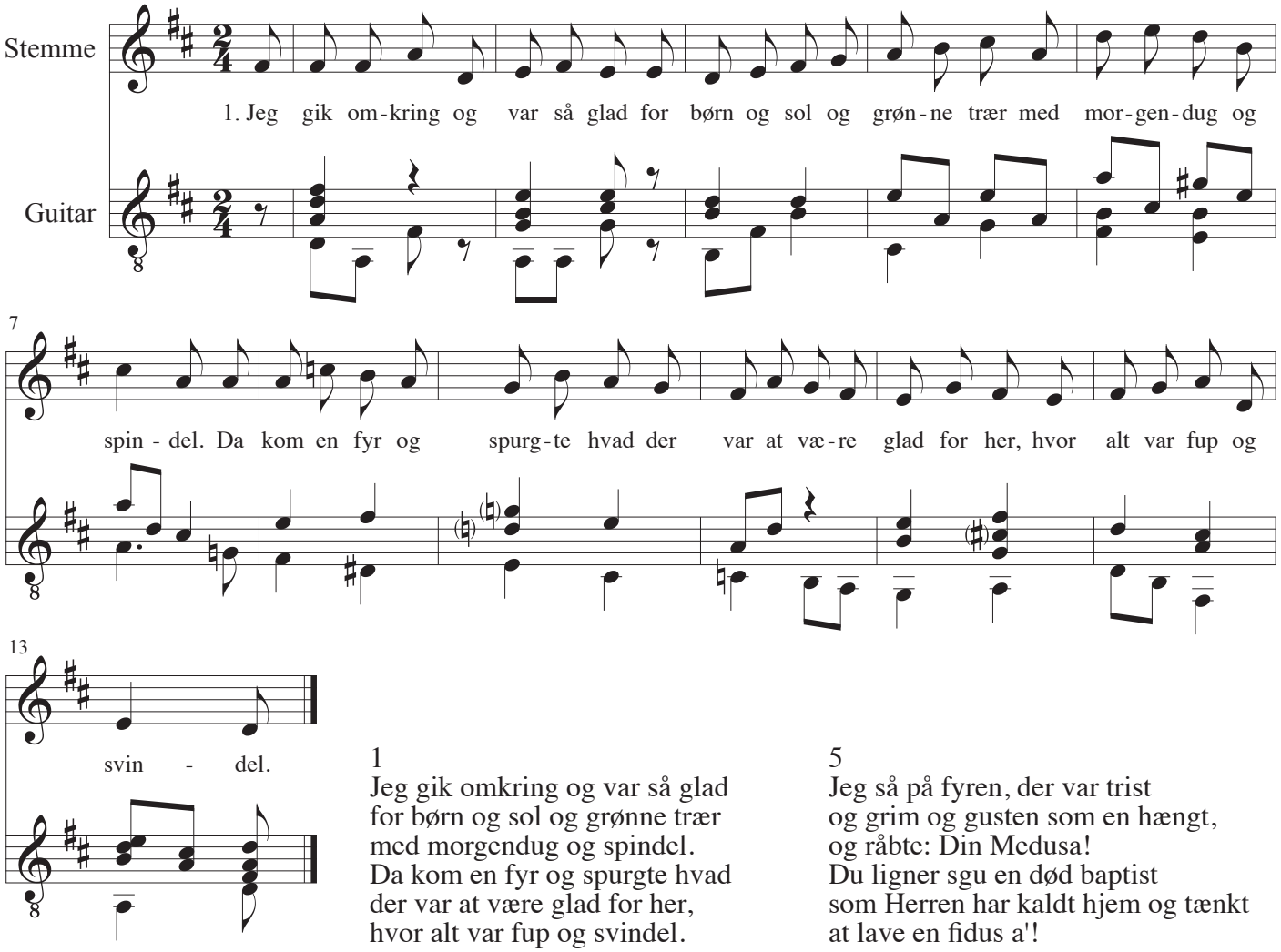

1
Jeg gik omkring og var så glad
for børn og sol og grønne trær
med morgendug og spindel.
Da kom en fyr og spurgte hvad
der var at være glad for her,
hvor alt var fup og svindel.

2
Jeg så mod himlen og jeg så
at den var trist som butterdej
og uden spor af blåt på.
Og mine børn så ud som små
grå tudsekravl der skutter sig
fordi de bliver trådt på.

3
Jeg tænkte: Manden har jo ret!
Det hele er kun fup og pjat
i femogtres kapitler.
Så satte jeg mig syg og træt
og trådte på en paddehat
der lignede hr. Hitler.

4
En fandens mælkebøtte stod
og så så fandens hæslig ud
at jeg i indædt vrede
rev tyve blomster op med rod
og kaldte sønnen skumpelskud
og datteren rødbede.

5
Jeg så på fyren, der var trist
og grim og gusten som en hængt,
og råbte: Din Medusa!
Du ligner sgu en død baptist
som Herren har kaldt hjem og tænkt
at lave en fidus a'!

6
Men pludselig brød solen frem.
Det var min lille søn der kvad
en hjemmelavet vise
om himlen og Metu-u-salem,
Jeru-u-usalem og Davids stad
og Lise fra Karise.

7
Og sønnen sang med sjæl og krop,
til fyren skyndte sig afsted
og råbte: Stands den møgsang!
Så rejste jeg mig stille op
og gav mig til at synge med
på livets glade højsang.

8
Og alt blev atter godt og skønt.
Min datter lo. Min søn på ti.
sang himlen blå og større.
Og grønt blev mere grønt end grønt.
Og jeg blev fjorten indeni
skønt jeg er toogfyrre!

De juleløses Jul

Musik: J.A.P. Schultz
Tekst: Vagn Kaastrup
Guitar: John Jacobsen

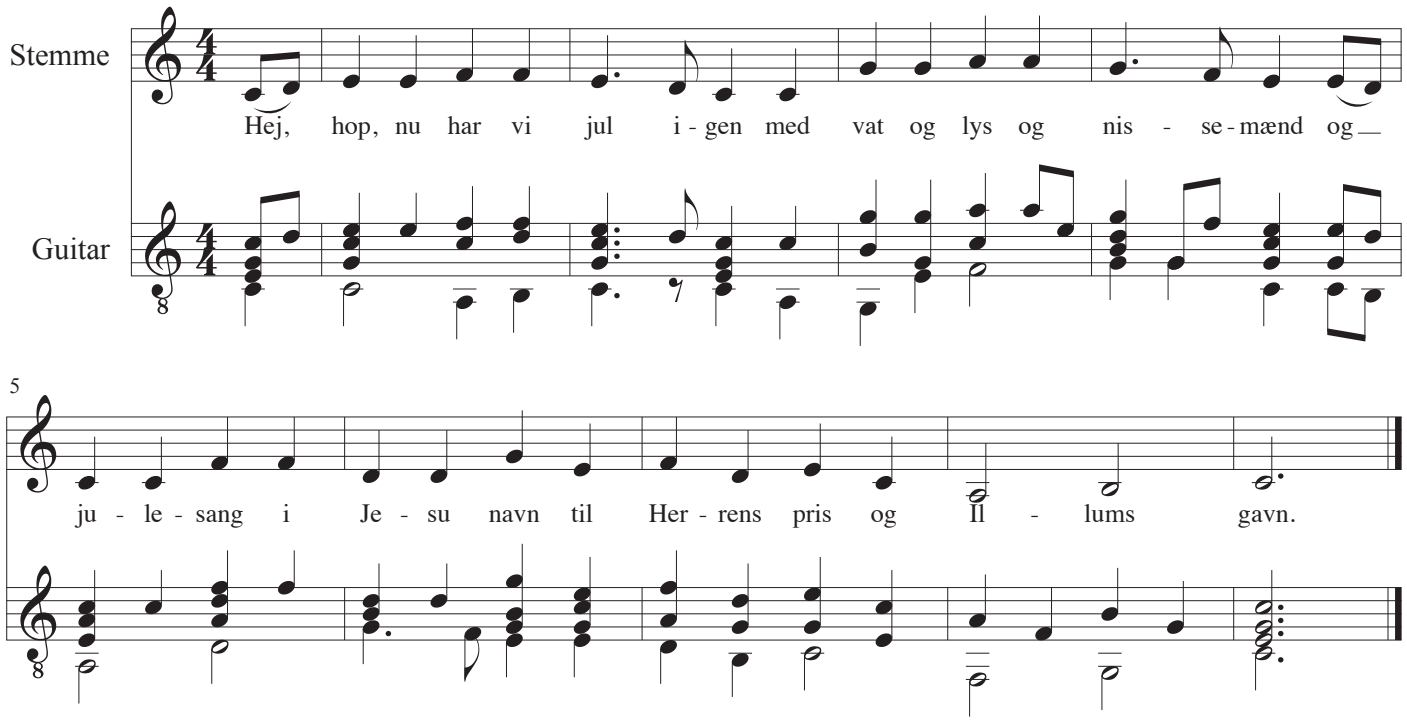

1.
Hej, hop, nu har vi jul igen
med vat og lys og nissemænd
og julesang i Jesu navn
til Herrens pris og Illums gavn.

2.
Der blir solgt ud af legetøj
af englehår og gøgemøg
Kommunen sælger mere gas
halleluja, hallelujazz.

3.
Og Politiken samler ind
man blir så lind i sjæl og sind.
Fordi vor frelsermand blev født
uddeler Koppel julegrød.

4.
Men juledag, så er det glemt
at fattigfolk kan ha' det slemt
for så skal rige folk ha' fri
og rejser bort og står på ski.

5.
Til julen får de koks og flæsk
og ungerne får ikke tæsk.
Det er så skønt med julefred
og øllebrødsbarmhjertighed.

6.
Og juleaften skal de ha'
en lille kurv med julemad.
Der bødes på den skjulte nød,
mens prisen stiger på vort brød.

7.
En gang om året psalmesang
og bad og mad og kirkesang.
Ja, Jesus ser med miskundhed
på Berlingskes medlidenhed.

8.
Så danser borgerne om træ
og spiser grød og fjederkræ
og taler blidt om ånd og sjæl
imens de æder sig ihjel.

9.
Men efter julen forestår
et ny og værre kriseår.
De arbejdsløse mættes ej
af julepræk - Hallelunej.

De juleløses Jul

Musik: J.A.P. Schultz
Tekst: Vagn Kaastrup
Guitar: John Jacobsen, 1984

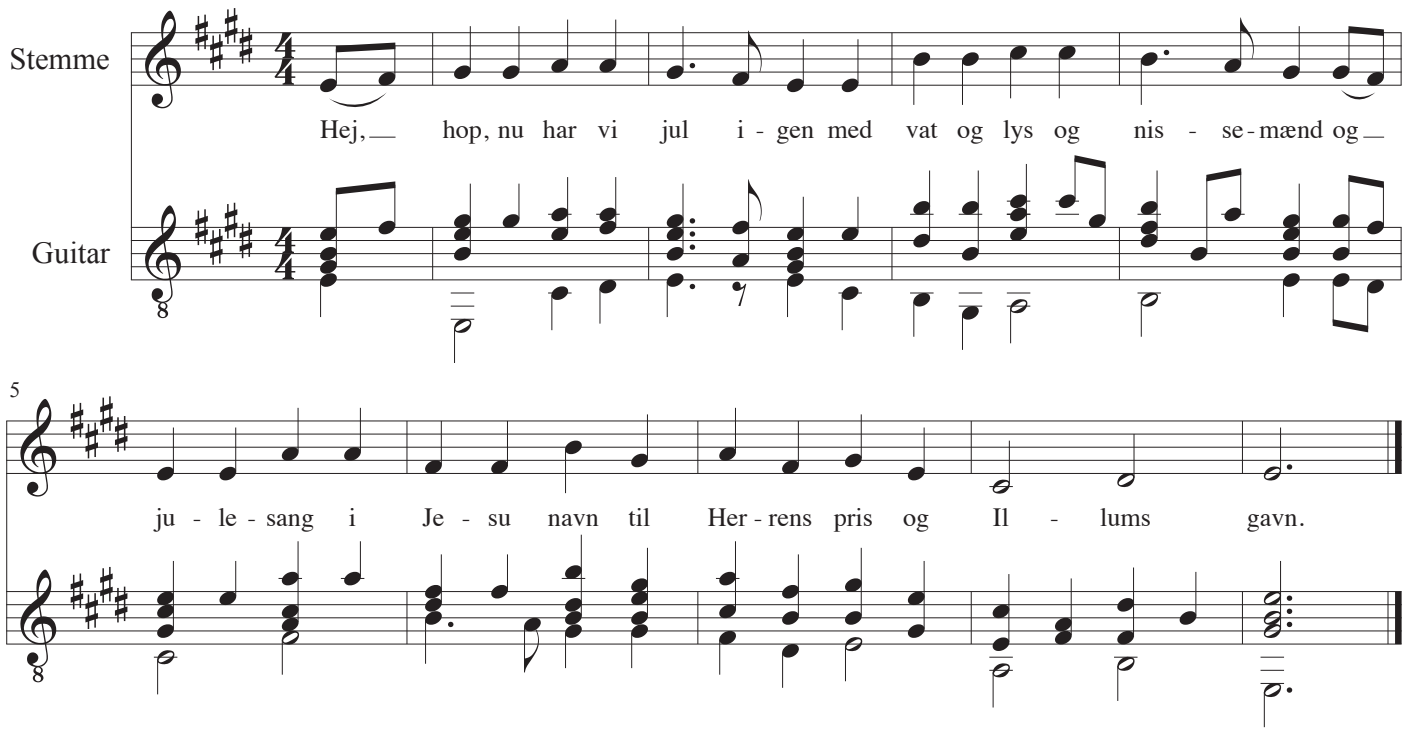

1.
Hej, hop, nu har vi jul igen
med vat og lys og nissemænd
og julesang i Jesu navn
til Herrens pris og Illums gavn.

2.
Der blir solgt ud af legetøj
af englehår og gøgemøg
Kommunen sælger mere gas
halleluja, hallelujazz.

3.
Og Politiken samler ind
man blir så lind i sjæl og sind.
Fordi vor frelsermand blev født
uddeler Koppel julegrød.

4.
Men juledag, så er det glemt
at fattigfolk kan ha' det slemt
for så skal rige folk ha' fri
og rejser bort og står på ski.

5.
Til julen får de koks og flæsk
og ungerne får ikke tæsk.
Det er så skønt med julefred
og øllebrødsbarmhjertighed.

6.
Og juleaften skal de ha'
en lille kurv med julemad.
Der bødes på den skjulte nød,
mens prisen stiger på vort brød.

7.
En gang om året psalmesang
og bad og mad og kirkesang.
Ja, Jesus ser med miskundhed
på Berlingskes medlidenhed.

8.
Så danser borgerne om træ
og spiser grød og fjederkræ
og taler blidt om ånd og sjæl
imens de æder sig ihjel.

9.
Men efter julen forestår
et ny og værre kriseår.
De arbejdsløse mættes ej
af julepræk - Hallelunej.

Den vackraste visan

Musik: Lille Bror Söderlundh
Text: Ture Nerman
Gitarr: John Jacobsen, 1984

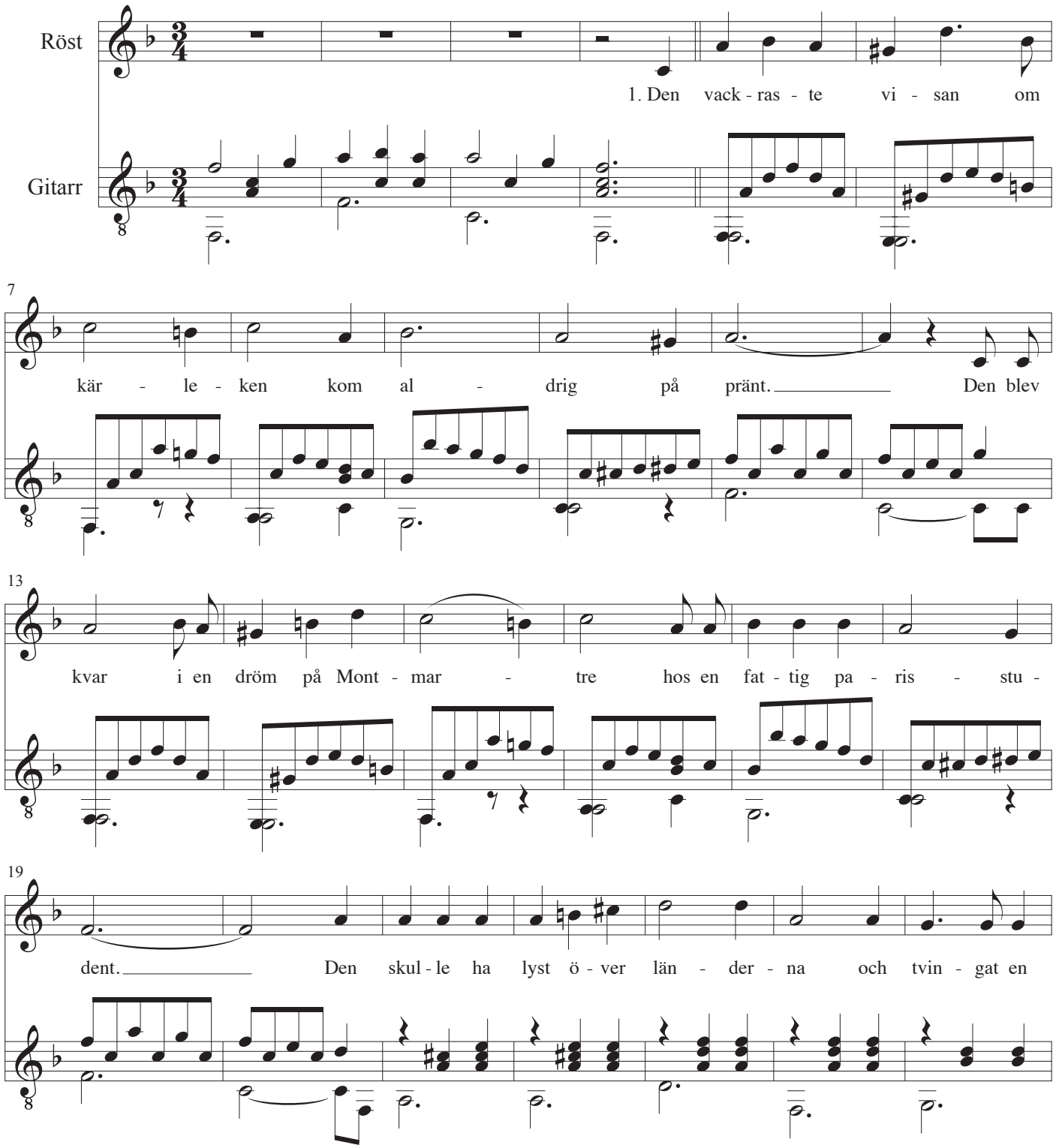

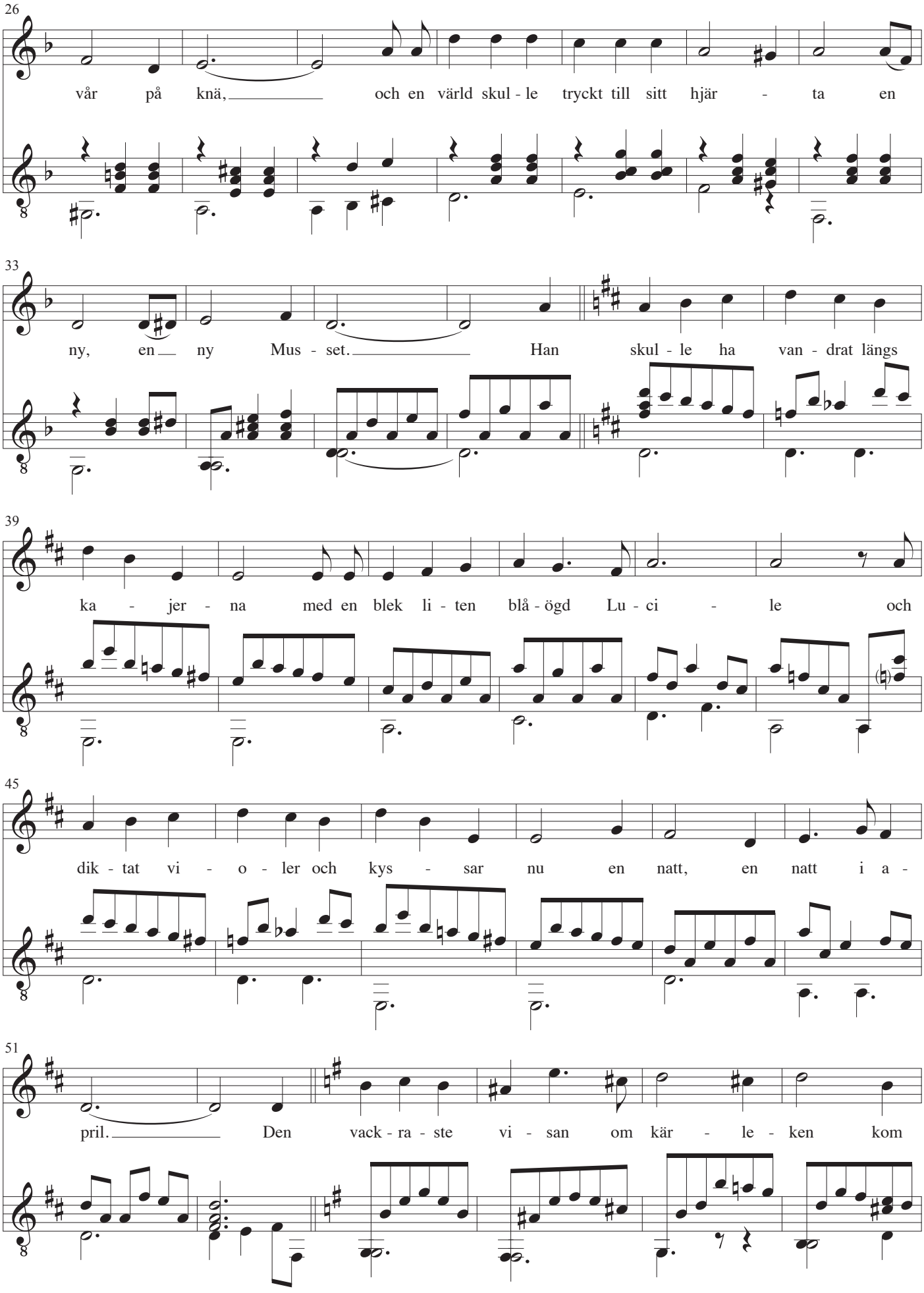
26
vår på knä, och en värld skul - le tryckt till sitt hjär - ta en
33
ny, en ny Mus - set. Han skul - le ha van - drat längs
39
ka - jer - na med en blek li - ten blå - ögd Lu - ci - le och
45
dik - tat vi - o - ler och kys - sar nu en natt, en natt i a -
51
pril. Den vack - ra - ste vi - san om kär - le - ken kom

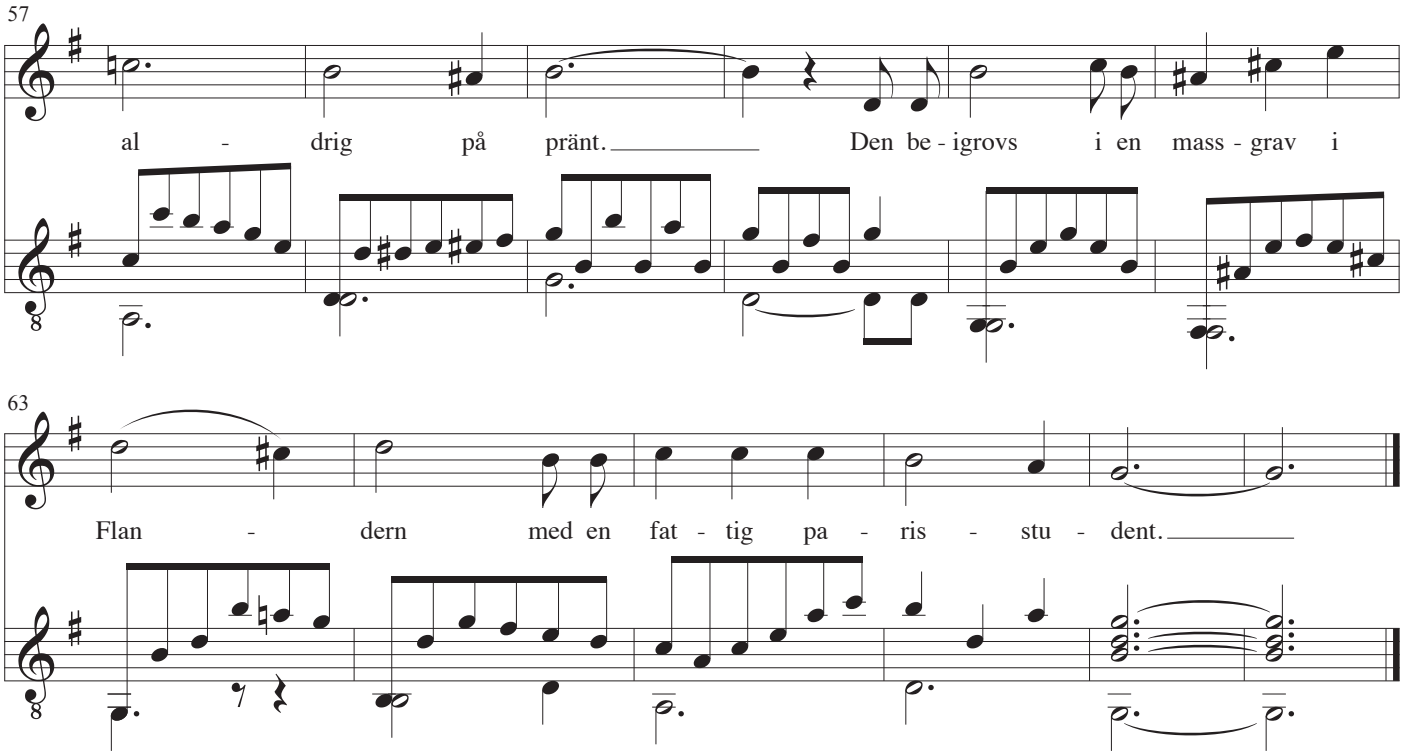
57
al - drig på pränt. Den be - igrovs i en mass - grav i

63
Flan - dern med en fat - tig pa - ris - stu - dent.

En vise om kinabarna

Musikk: Finn Ludt
Tekst: Rudolf Nielsen
Gitar: John Jacobsen, 1984

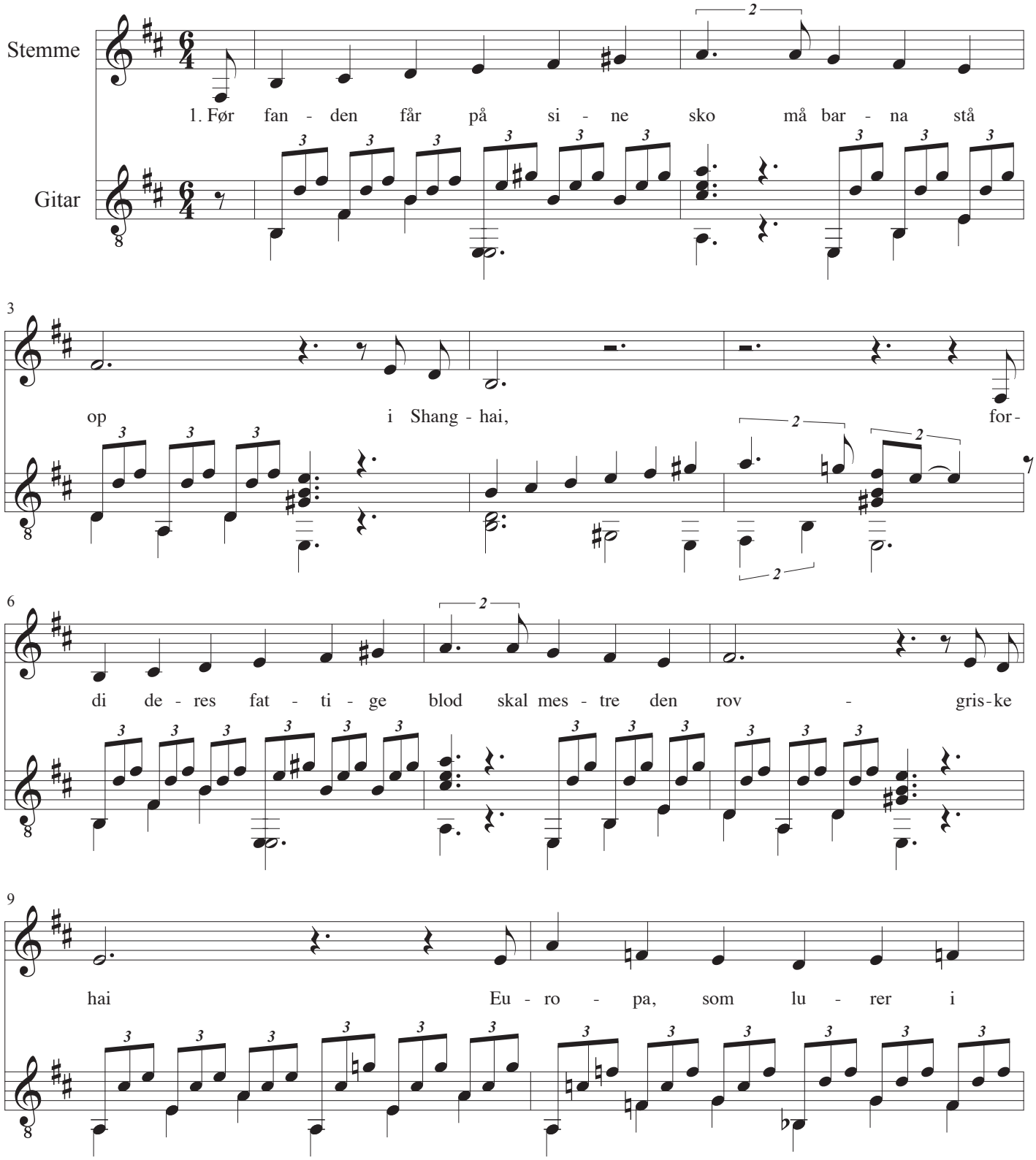

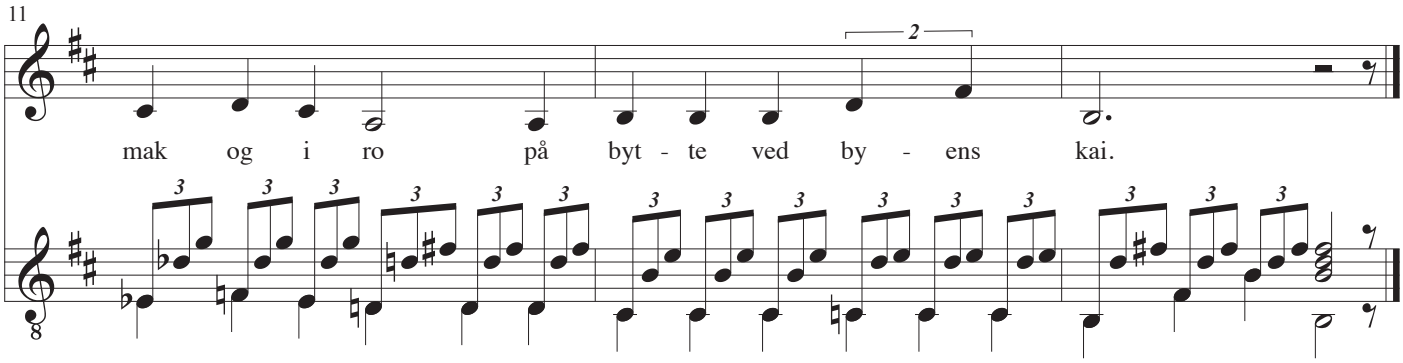

1
Før fanden får på sine sko
må barna stå op i Shanghai,
fordi deres fattige blod
skal mestre den rovgriske hai
Europa, som lurer i mak og i ro
på bytte ved byens kai.

2
Før natten er endt må de stå
ved grytens kokende vann
og rense kokonger, de små
Langt borte i Himmelens land,
så engelske ladies kan gå
med kjoler som klær deres stand.

3
Ja spinn oss nu silke, Lu Nang,
lille sørgmodige mø,
hvem aldri en moderlig sang
har vugget på søvnens sjø –
og hænger du i til du segner en gang
skal aldrig Europa dø!

Jeg plukker fløjlsgræs

Musik: Knud Vad Thomsen
Tekst: Sigfred Pedersen
Guitar: John Jacobsen, 1984

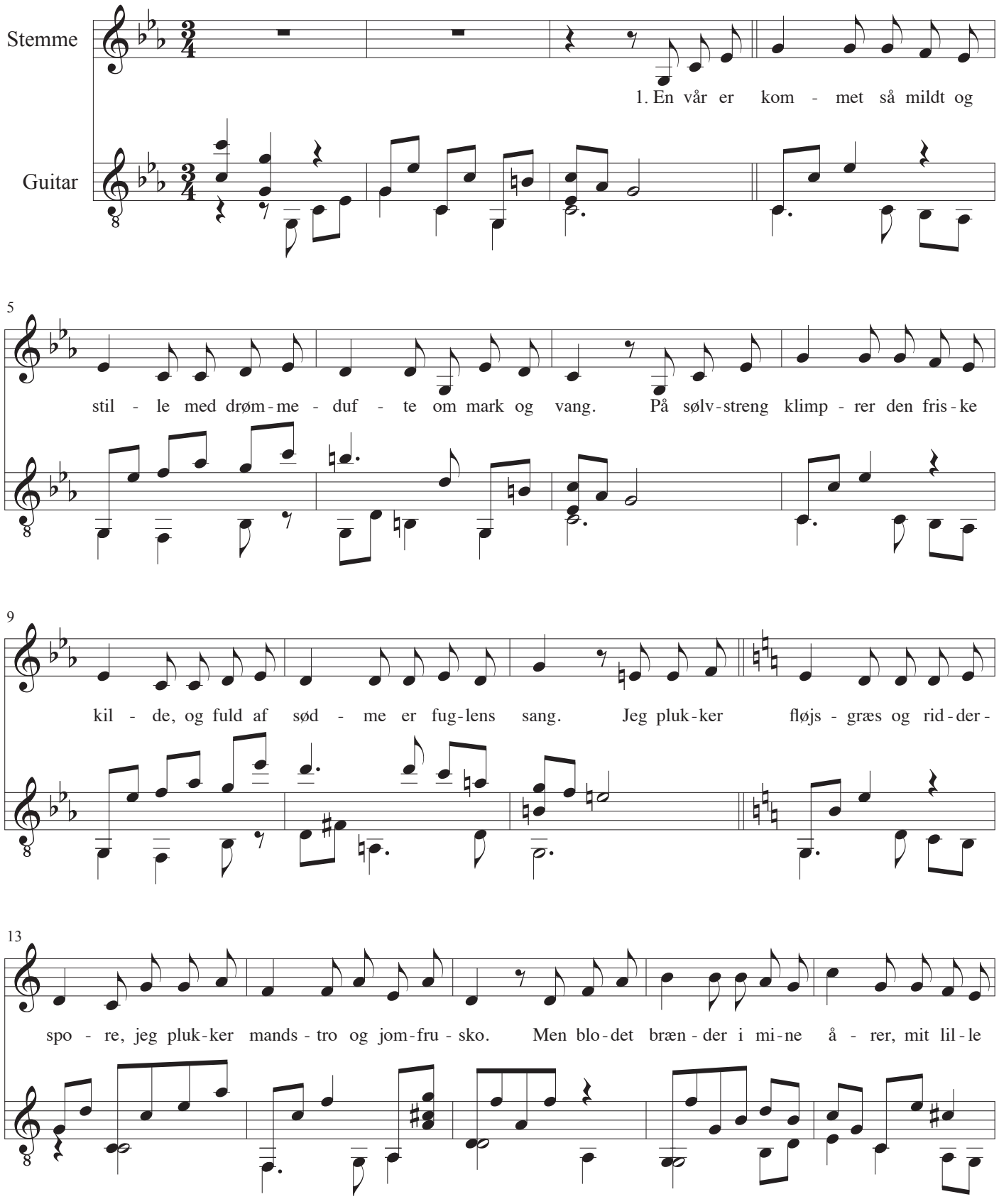

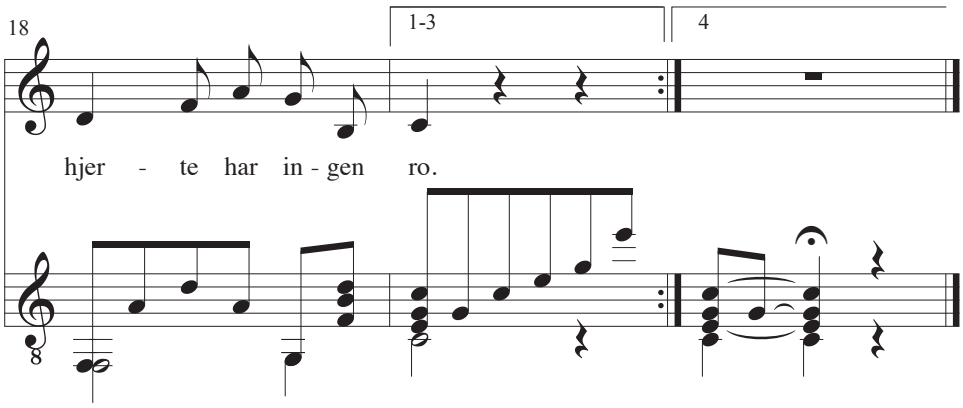

1
Jeg plukker fløjlsgræs
En vår er kommet så mildt og stille
med drømmedufte om mark og vang.
På sølvstreng klimprer den friske kilde,
og fuld af sødme er fuglens sang.
Jeg plukker fløjsgræs og ridderspore,
jeg plukker mandstro og jomfrusko.
Men blodet brænder i mine årer,
mit lille hjerte har ingen ro.

2
Jeg synger ikke, jeg danser ikke,
der er så meget, jeg ikke når.
Er jeg bedrøvet? Jeg ved det ikke.
Jeg drømmer bare, og tiden går.
Jeg plukker fløjsgræs, og ridderspore,
jeg plukker mandstro og jomfrusko.
Snart kommer prinsen fra eventyret,
mon da mit hjerte kan finde ro.

3
Hans silkekappe har gyldne knapper,
kækt gynger fjeren på hans baret.
Og han er mandig og flot og tapper,
og på hans skjold er der ingen plet.
Jeg plukker fløjlsgræs og ridderspore,
jeg plukker mandstro og jomfrusko.
Men hvis han ser mig i pigevrimlen,
mon da mit hjerte kan finde ro.

4
Lad hjertet hamre, lad blodet strømme,
mens barmen runder sit hvide lin.
Snart kommer helten fra mine drømme,
... skønt ingen ved det, er han dog min.
Jeg plukker fløjsgræs og ridderspore,
jeg plukker mandstro og jomfrusko.
Dig gi'r jeg alle mit hjertes blomster,
for du har taget mit hjertes ro.
Sigfred Pedersen / Knud Vad Thomsen

Kejseren Af Kina Var Sorrigfuld

Musik: Finn Savery
Tekst: Ernst Bruun-Olsen
Guitar: John Jacobsen, 1984

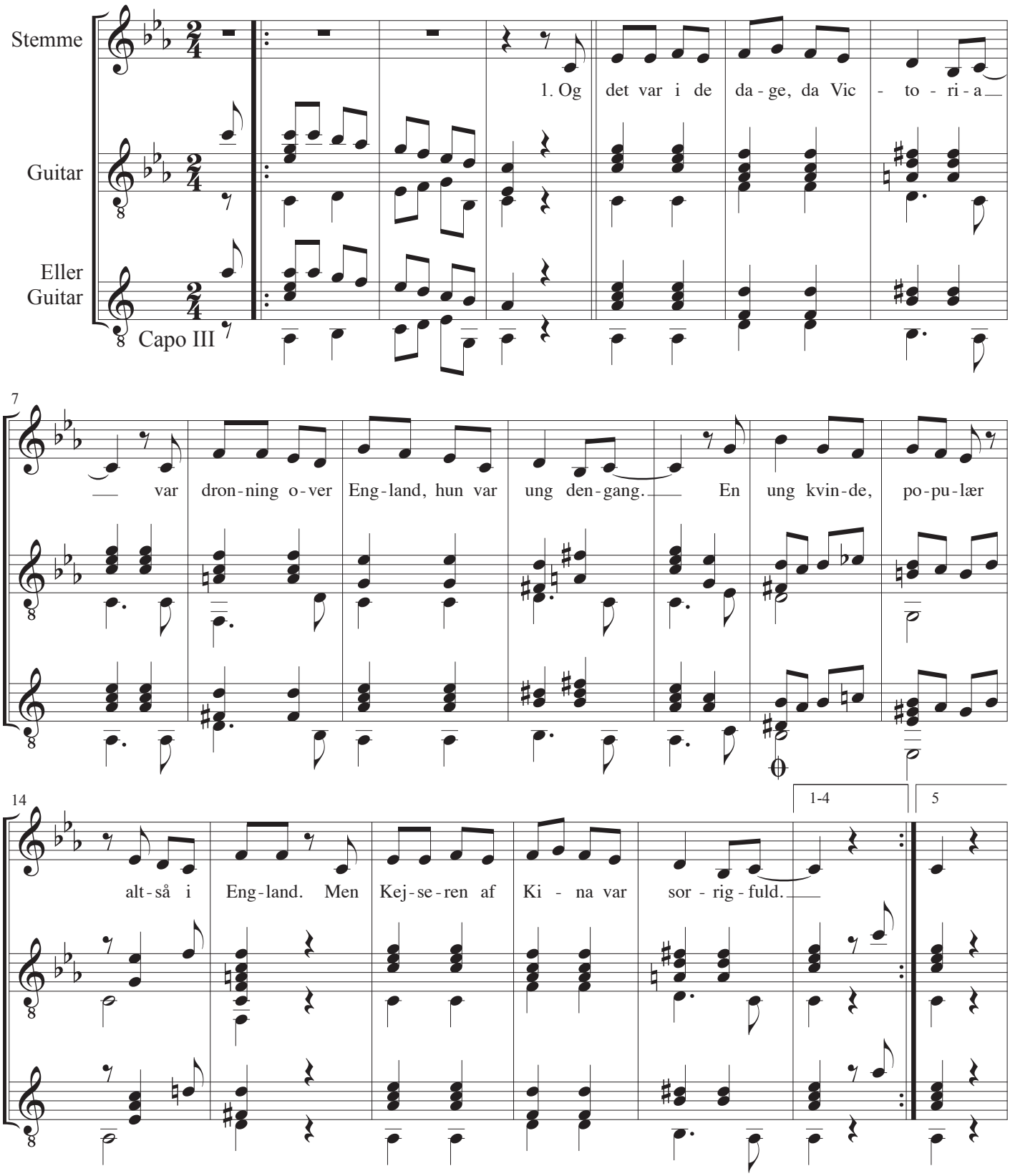

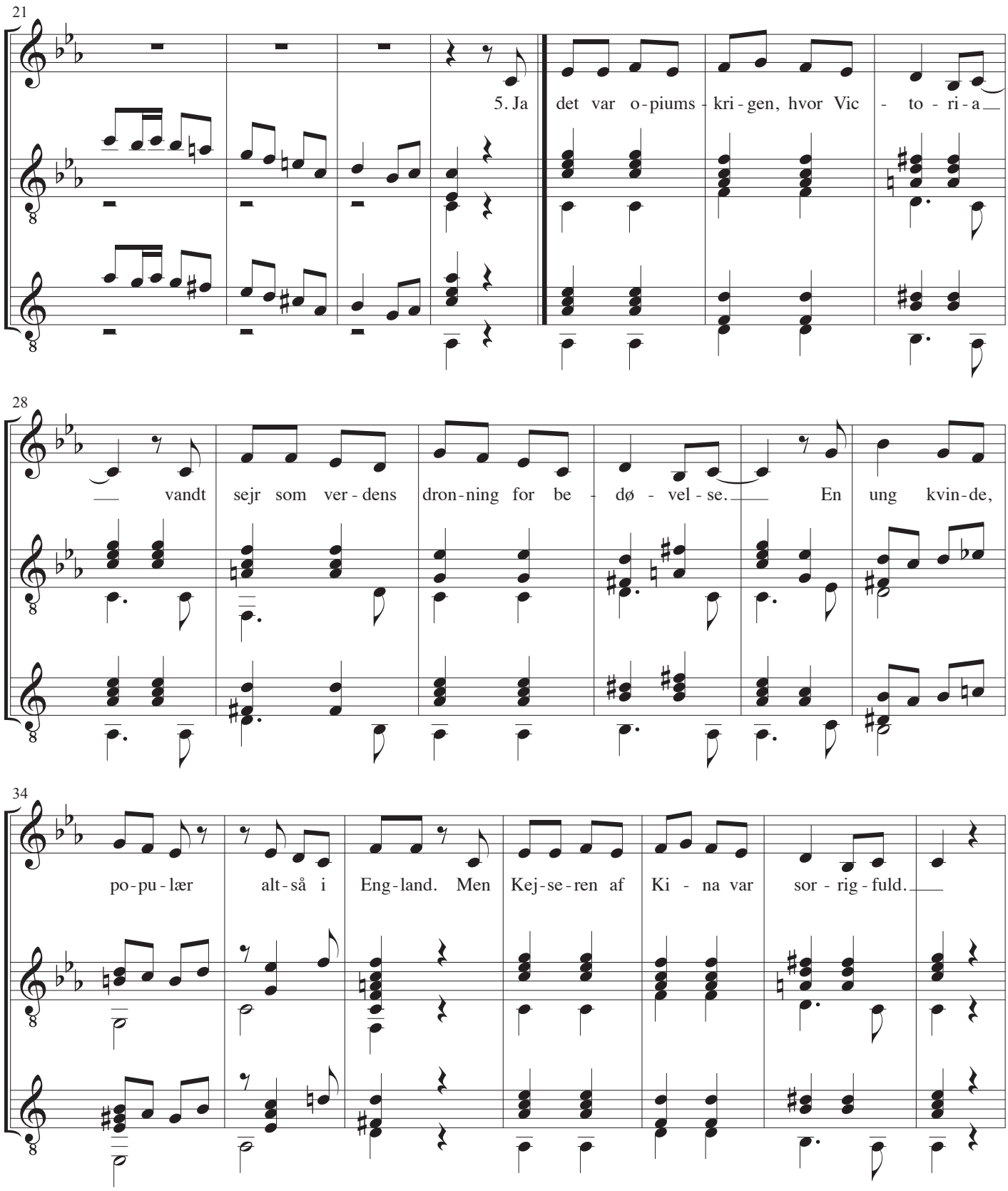
21
5. Ja det var o-piums-kri-gen, hvor Vic - to-ri-a
28
vandt sejr som ver-dens dron-ning for be - dø - vel-se. En ung kvin-de,
34
po-pu-lær alt-så i Eng-land. Men Kej-se-ren af Ki - na var sor - rig-fuld.

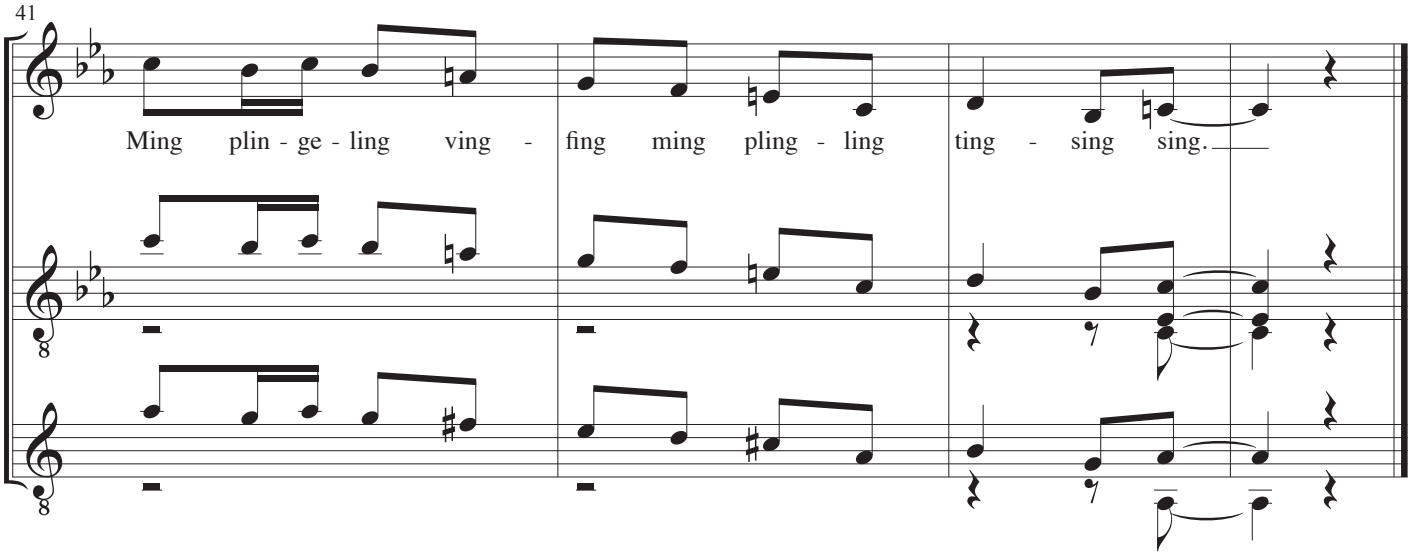

1
Og det var i de dage,
da Victoria
var dronning over England,
hun var ung dengang.
En ung kvinde, populær
altså i England.
Men Kejseren af Kina
var sorrigfuld.

2
For Kejseren af Kina
han var helt all right.
Og han blev gal i skralden
på Victoria
For hun solgte opium
til hver'n kineser.
Men Kejseren af Kina
var sorrigfuld.

3
Han sendte så et langt brev
til Victoria:
Hold op med at bedøve
os kinesere.
Men hun holdt s'gu ikke op!
Det gav jo penge.
Men Kejseren af Kina
var sorrigfuld.

4
Nej kællingen hun sendte
ham den eng'lske hær.
Den kvased' hele Kina.
Alle tiders sejr!
Hun solgte som aldrig før
opium til folket.
Men Kejseren af Kina
var sorrigfuld.

5
Ja det var opiumskrigen,
hvor Victoria
vandt sejr som verdens dronning
for bedøvelse.
En ung kvinde, populær
altså i England.
Men Kejseren af Kina
var sorrigfuld.

Ming plingeling vingfing
ming plingling tingsing sing.

Musens sang

–Mellem himmel og jord–

Musik: Kai Normann Andersen
Tekst: Børge Müller
Guitar: John Jacobsen, 1985

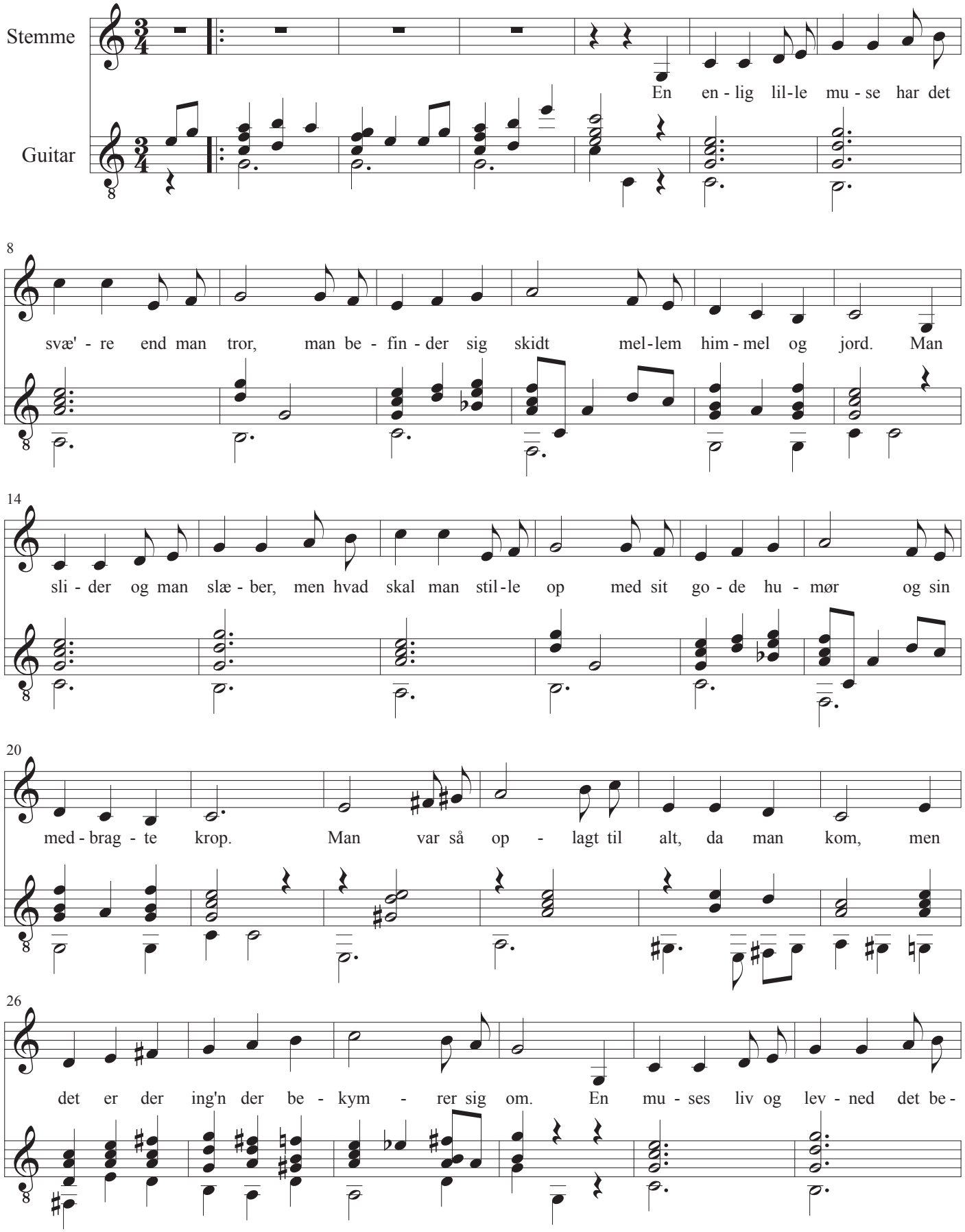

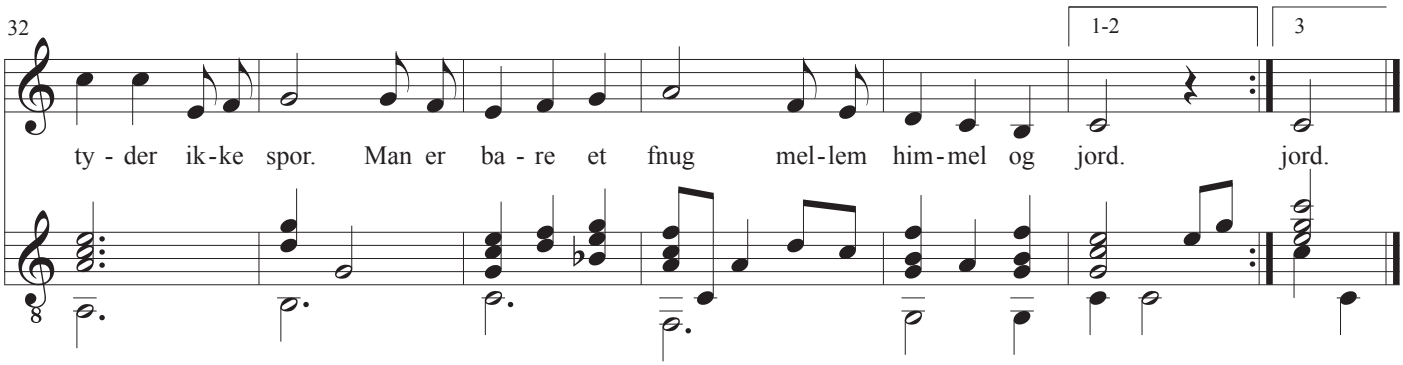

1
En enlig lille muse har det svæ're end man tror,
man befinder sig skidt mellem himmel og jord.
Man slider og man slæber, men hvad skal man stille op
med sit gode humør og sin medbragte krop.
Man var så oplagt til alt, da man kom,
men det er der ing'n der bekymrer sig om.
En muses liv og levned det betyder ikke spor.
Man er bare et fnug mellem himmel og jord.

2
En muse er en pligtopfyld'ne lille meteor,
hun er altid på fart mellem himmel og jord.
Hun kommer, når der kaldes, og hun ofrer hvad hun kan,
om det så er sig selv, for at frelse en mand.
Ak, men hvad har man så ud af sit job,
kun vrøvl og spektakler, og så skal man op.
De småting, man har ordnet, nævnes ikke med et ord.
Man har kun gjort sin pligt mellem himmel og jord.

3
Der'r mænd nok her i verden, en er lille, en er stor,
og de lover en alt mellem himmel og jord.
Men manden, ham den tigti'e, der får pulsen til at slå,
det er ham som, man ved, at man aldrig kan få.
Jordiske piger til alteret går,
den chance er der ingen muse, der får.
Så muser de må hell're blive hjemme, hvor de bor.
De får hjerterne knust mellem himmel og jord.

Værnepligt

Musik: John Jacobsen, 1985
Tekst: Knuth Becker

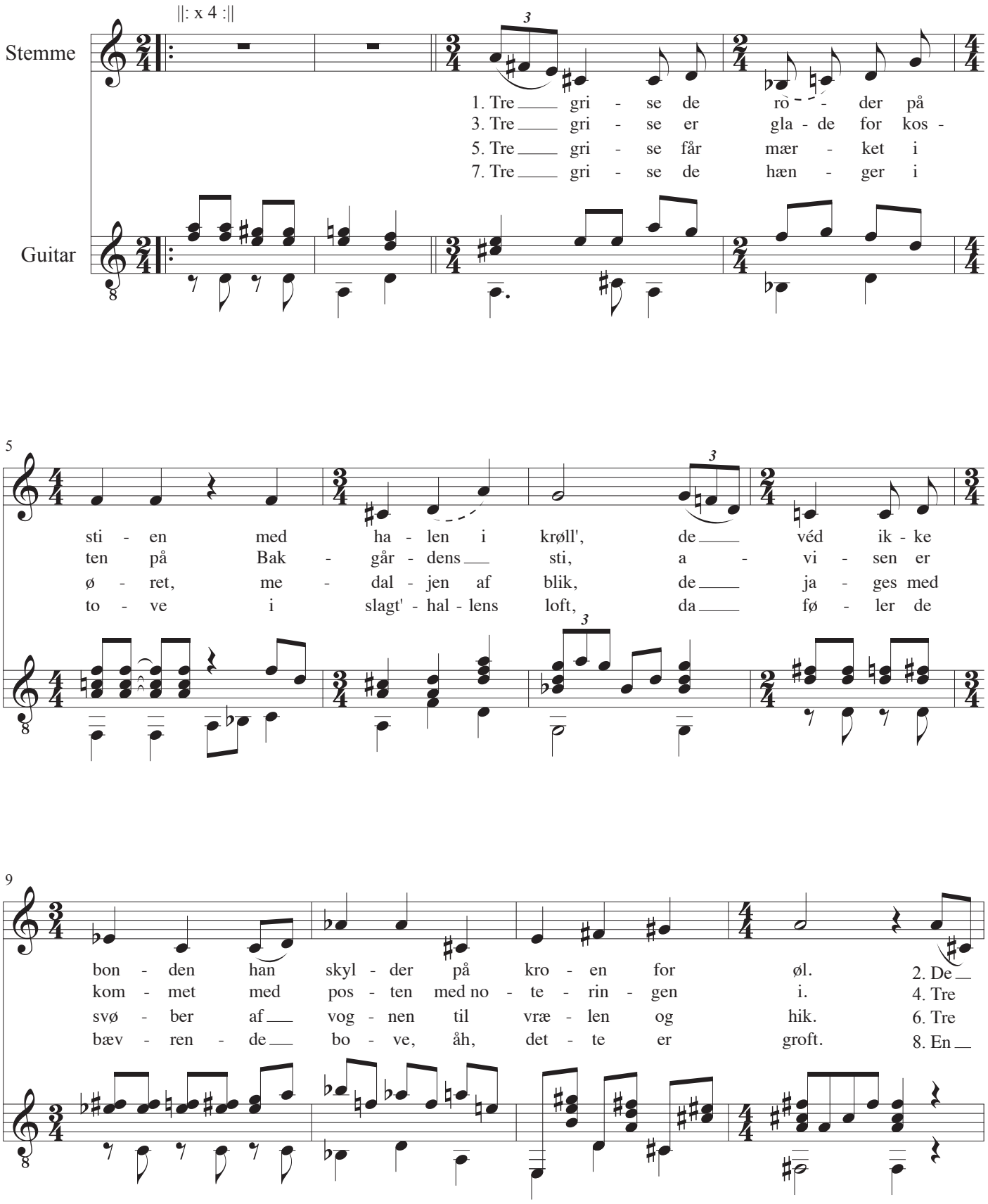

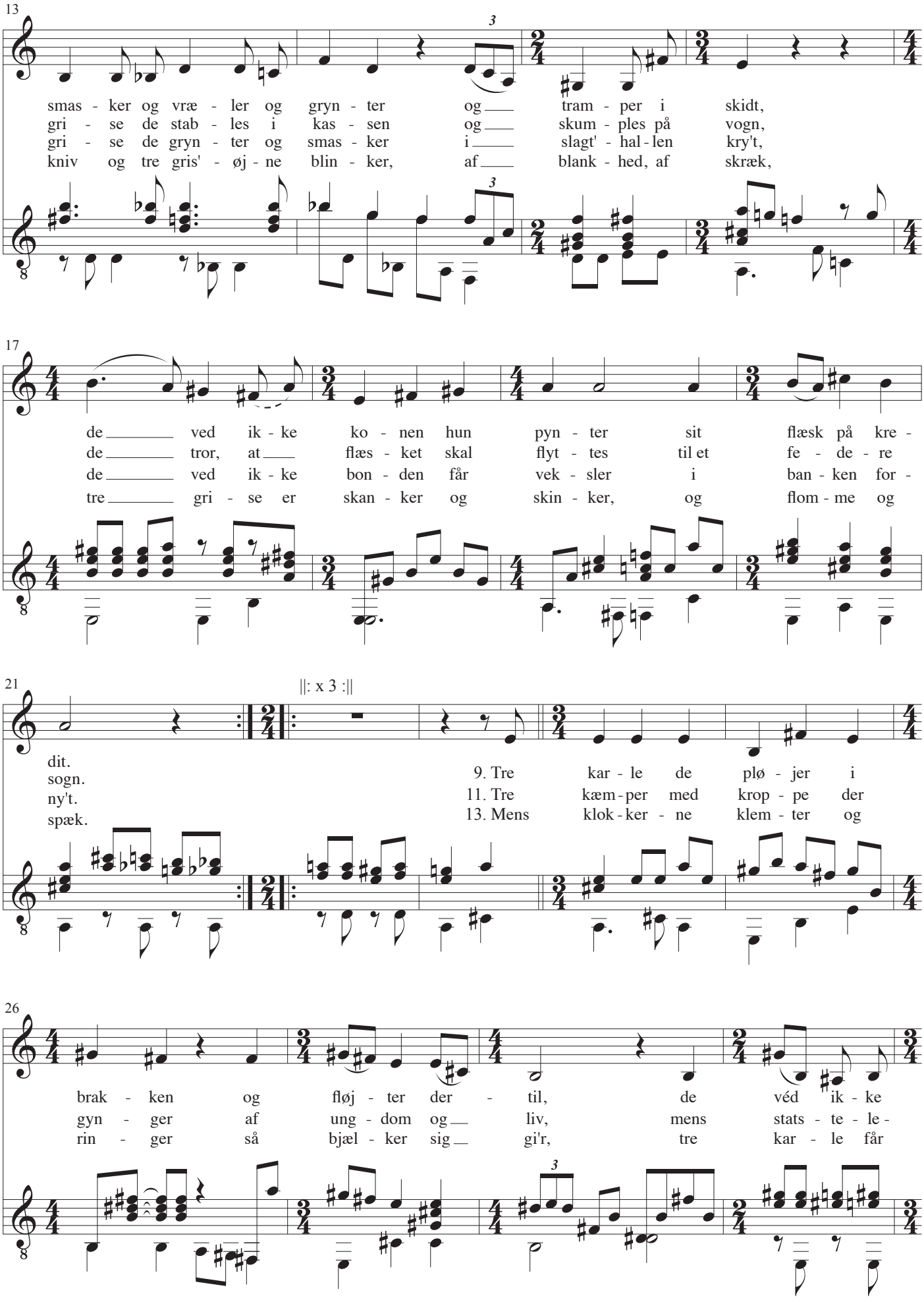
13
smas - ker og vræ - ler og gryn - ter og tram - per i skidt,
gri - se de stab - les i kas - sen og skum - ples på vogn,
gri - se de gryn - ter og smas - ker i slagt' - hal - len kry't,
kniv og tre gris' - øj - ne blin - ker, af blank - hed, af skræk,
17
de ved ik - ke ko - nen hun pyn - ter sit flæsk på kre -
de tror, at flæs - ket skal flyt - tes til et fe - de - re
de ved ik - ke bon - den får vek - sler i ban - ken for -
tre gri - se er skan - ker og skin - ker, og flom - me og
21
||: x 3 :||
dit.
sogn.
ny't.
spæk.
9. Tre kar - le de plø - jer i
11. Tre kæm - per med krop - pe der
13. Mens klok - ker - ne klem - ter og
26
brak - ken og fløj - ter der - til, de véd ik - ke
gyn - ger af ung - dom og liv, mens stats - te - le -
rin - ger så bjæl - ker sig gi'r, tre kar - le får

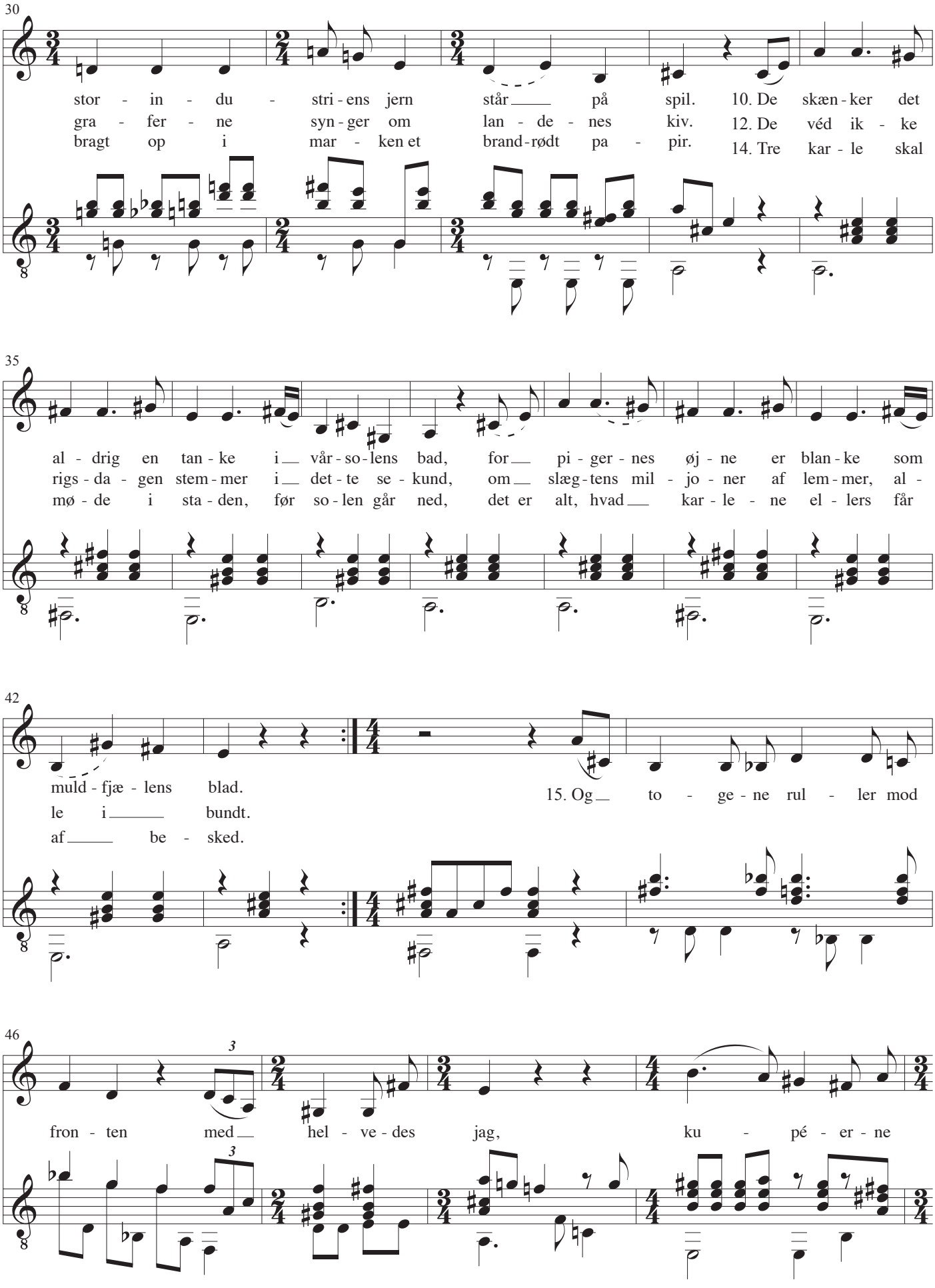
30
stor - in - du - stri - ens jern står på spil. 10. De skæn - ker det
gra - fer - ne syn - ger om lan - de - nes kiv. 12. De véd ik - ke
bragt op i mar - ken et brand - rødt pa - pir. 14. Tre kar - le skal
35
al - drig en tan - ke i vår - so - lens bad, for pi - ger - nes øj - ne er blan - ke som
rigs - da - gen stem - mer i det - te se - kund, om slæg - tens mil - jo - ner af lem - mer, al -
mø - de i sta - den, før so - len går ned, det er alt, hvad kar - le - ne el - lers får
42
muld - fjæ - lens blad. 15. Og to - ge - ne rul - ler mod
le i bundt.
af be - sked.
46
fron - ten med hel - ve - des jag, ku - pé - er - ne

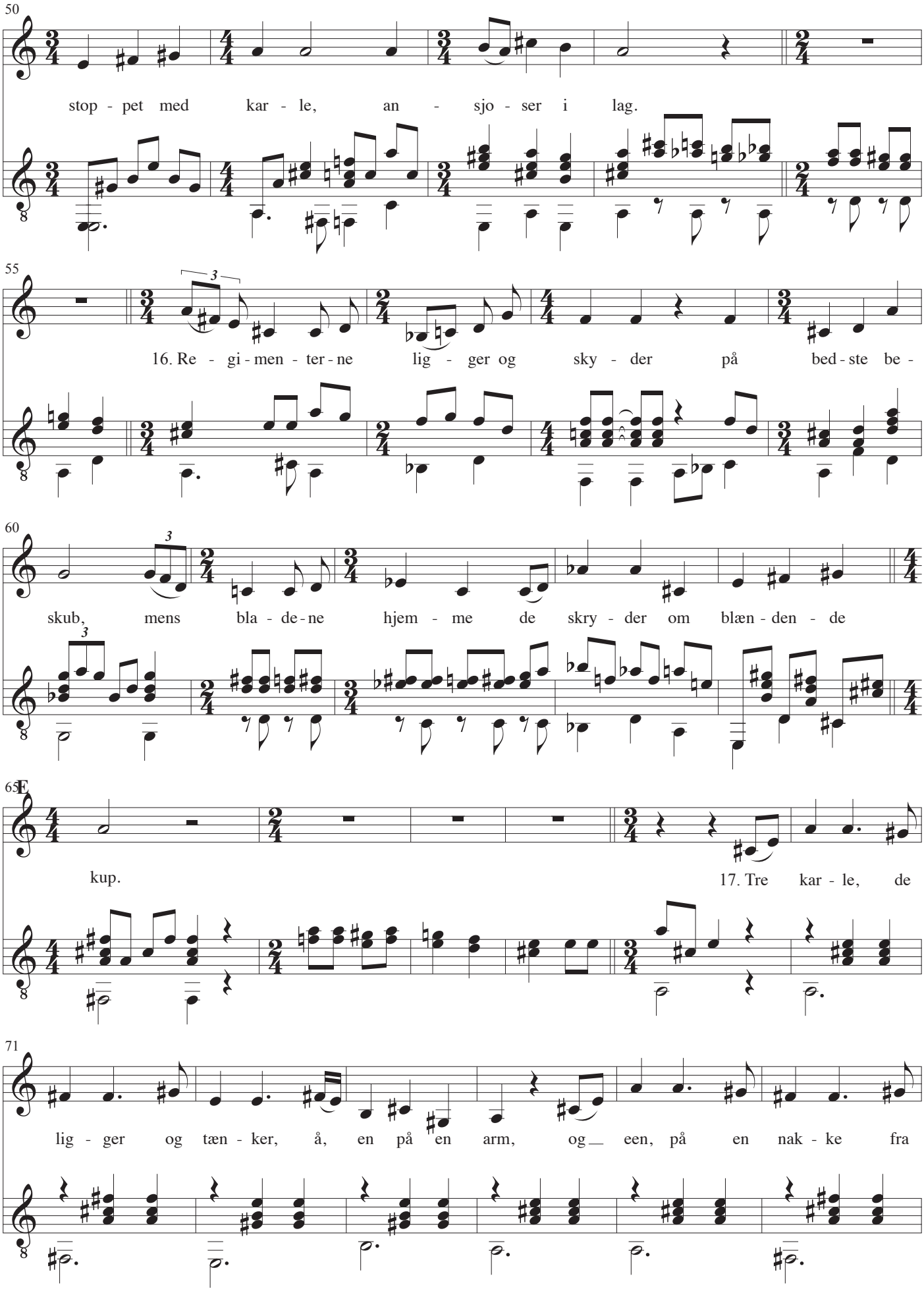
50
stop - pet med kar - le, an - sjo - ser i lag.
55
16. Re - gi - men - ter - ne lig - ger og sky - der på bed - ste be -
60
skub, mens bla - de - ne hjem - me de skry - der om blæn - den - de
65
E
kup.
17. Tre kar - le, de
71
lig - ger og tæn - ker, å, en på en arm, og__ een, på en nak - ke fra

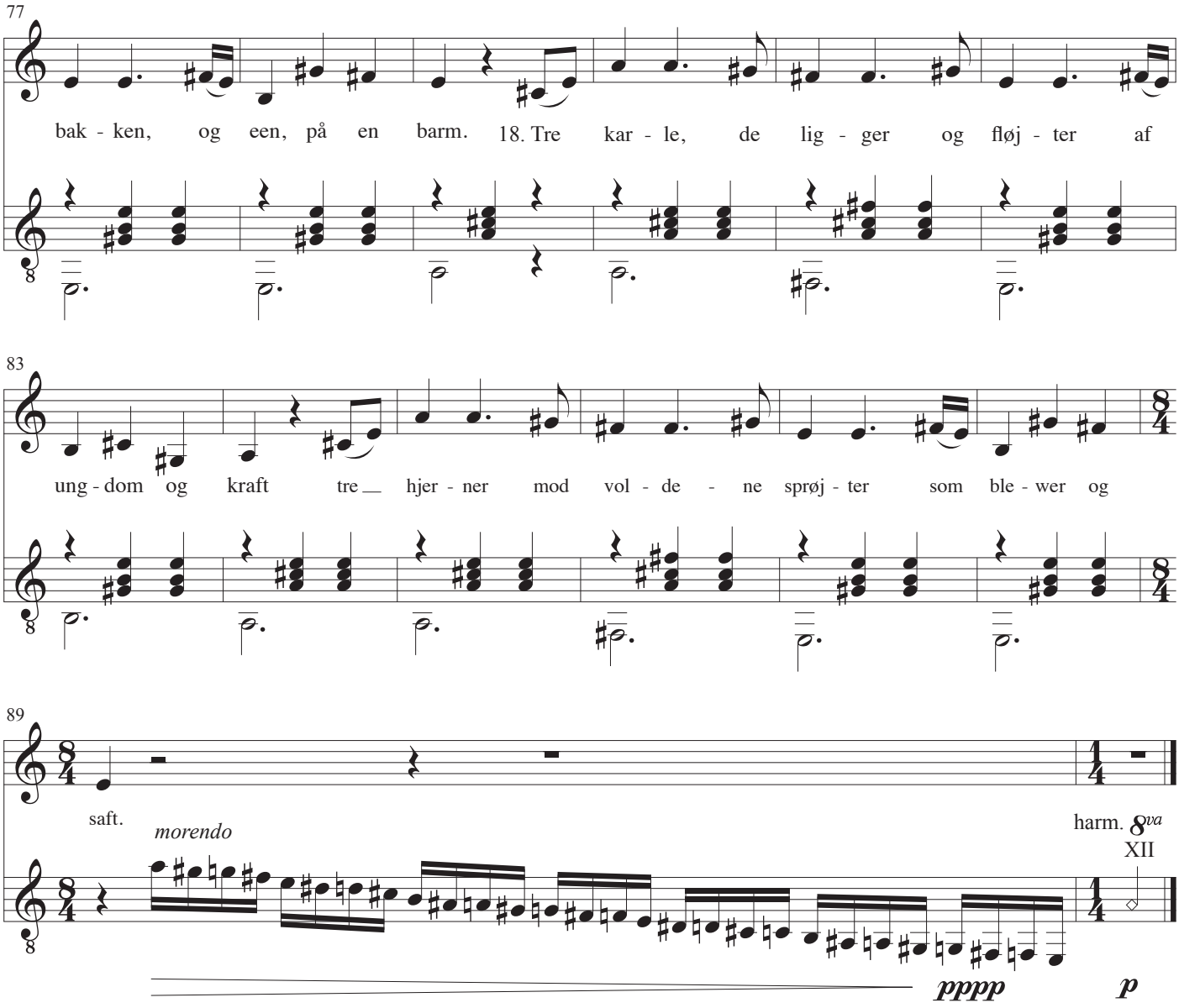
77
bak - ken, og een, på en barm. 18. Tre kar - le, de lig - ger og fløj - ter af
83
ung - dom og kraft tre hjer - ner mod vol - de - ne sprøj - ter som ble - wer og
89
saft.
morendo
harm. 8va
XII
pppp
p

Det var en lørdag aften

Musik: Anonym
Tekst: Poul Henningsen
Guitar: John Jacobsen, 1984

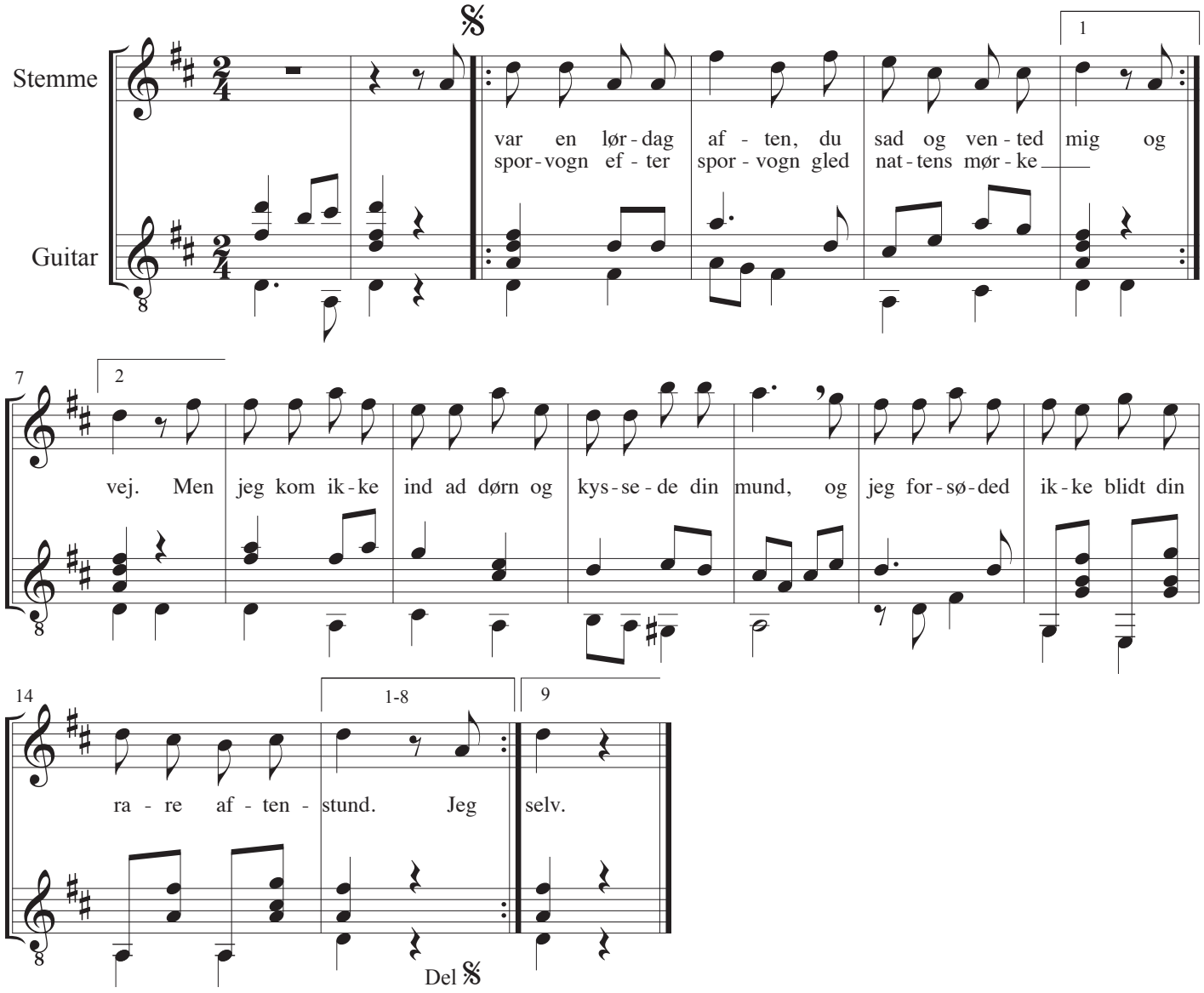

Det var en lørdag aften

1
Det var en lørdag aften,
du sad og vented mig
og sporvogn efter sporvogn
gled nattens mørke vej.
Men jeg kom ikke ind ad dørn og
kyssede din mund,
og jeg forsøded ikke blidt
din rare aftenstund.

2
Jeg gjorde det med vilje,
jeg ville ruske op.
Jeg var jo dine tøfler,
jeg var din kaffekop,
en pude i din lune seng,
et praktisk husgeråd.
Men jeg er også menneske,
og derfor er jeg gået.

3
Dit slips er så diskret
og din jakke sidder smukt.
Din pibe, din barbersprit
har sin korrekte lugt.
Du venter også jeg går klædt,
som alle andre gør,
men de er ens fordi det er
det eneste de tør.

4
Du ønsker jeg skal mene
om kunst og politik,
hvad alle andre mener
er god og dannet skik.
Jeg går med håret som jeg vil.
Det ligger i mit blod.
Jeg mener det, jeg mener selv.
Jeg mener tvært imod.

5
on du har gået i regnvejr
langs ensomhedens rand
på øde villaveje,
mens håret drev af vand,
og søgt dit eget solskinsvejr
på bunden af din sjæl.
Nej, indeni dit jakkesæt
er ikke engang du sel.

6
I mener alle sammen
det samme triste skidt.
Først læser I avisen,
så er I lige vidt.
For bare det at tænke selv
er ikke fint papir.
Man syns hvad alle andre syns,
og gentar, hvad de sir.

7
Den fagre verden venter,
hvor alle tænker ens,
hvor ingen er selvstændig
og ingen udtilbens.
Et ligegyldigt kedsomhedens
helved venter os,
hvor ingen gider tænke selv
og ingen gider slås.

8
Jeg kommer ikke mere,
jeg glemmer hvor du bor.
Hvor kan man plukke roser,
hvor ingen roser gror.
Nu går jeg ud i ensomhed'n.
Måske jeg finder en,
som elsker mig som den jeg er.
Måske jeg finder én.

9
Nu er det lørdag aften
igen engang min ven.
Jeg går ad andre veje,
og hvor jeg så går hen,
står der måske et stjernetegn
på håbets himmelhvælv.
Jeg tror, at lykken findes kun,
når man er helt sig selv.

Det var en lørdag aften

Musik: Anonym
Tekst: Poul Henningsen
Guitar: John Jacobsen, 1984

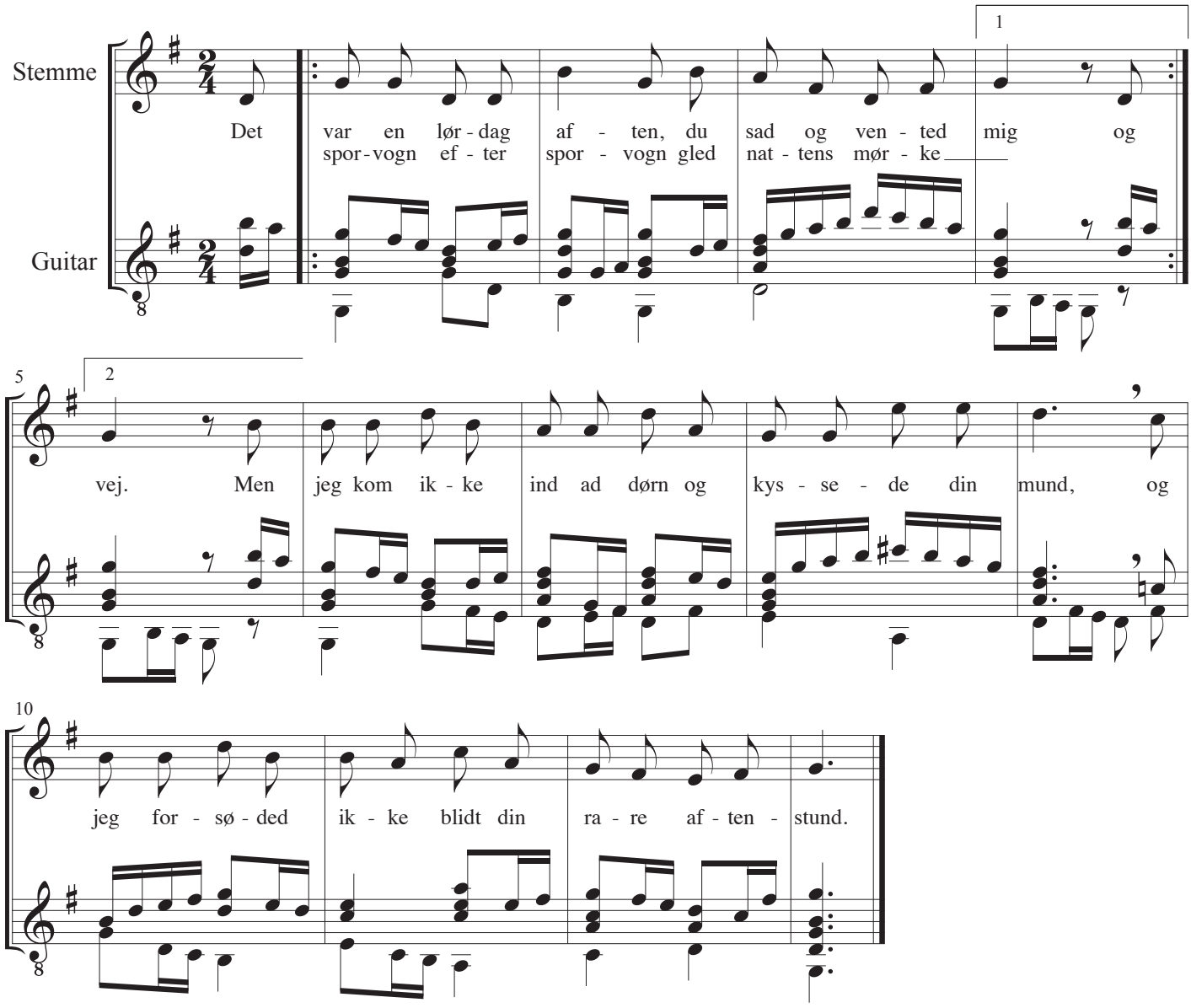

Det var en lørdag aften

1
Det var en lørdag aften,
du sad og vented mig
og sporvogn efter sporvogn
gled nattens mørke vej.
Men jeg kom ikke ind ad dørn og
kyssede din mund,
og jeg forsøded ikke blidt
din rare aftenstund.

2
Jeg gjorde det med vilje,
jeg ville ruske op.
Jeg var jo dine tøfler,
jeg var din kaffekop,
en pude i din lune seng,
et praktisk husgeråd.
Men jeg er også menneske,
og derfor er jeg gået.

3
Dit slips er så diskret
og din jakke sidder smukt.
Din pibe, din barbersprit
har sin korrekte lugt.
Du venter også jeg går klædt,
som alle andre gør,
men de er ens fordi det er
det eneste de tør.

4
Du ønsker jeg skal mene
om kunst og politik,
hvad alle andre mener
er god og dannet skik.
Jeg går med håret som jeg vil.
Det ligger i mit blod.
Jeg mener det, jeg mener selv.
Jeg mener tvært imod.

5
on du har gået i regnvejr
langs ensomhedens rand
på øde villaveje,
mens håret drev af vand,
og søgt dit eget solskinsvejr
på bunden af din sjæl.
Nej, indeni dit jakkesæt
er ikke engang du sel.

6
I mener alle sammen
det samme triste skidt.
Først læser I avisen,
så er I lige vidt.
For bare det at tænke selv
er ikke fint papir.
Man syns hvad alle andre syns,
og gentar, hvad de sir.

7
Den fagre verden venter,
hvor alle tænker ens,
hvor ingen er selvstændig
og ingen udtilbens.
Et ligegyldigt kedsomhedens
helved venter os,
hvor ingen gider tænke selv
og ingen gider slås.

8
Jeg kommer ikke mere,
jeg glemmer hvor du bor.
Hvor kan man plukke roser,
hvor ingen roser gror.
Nu går jeg ud i ensomhed'n.
Måske jeg finder en,
som elsker mig som den jeg er.
Måske jeg finder én.

9
Nu er det lørdag aften
igen engang min ven.
Jeg går ad andre veje,
og hvor jeg så går hen,
står der måske et stjernetegn
på håbets himmelhvælv.
Jeg tror, at lykken findes kun,
når man er helt sig selv.

Hipper som hap

Musik: Carlo Thomsen
Tekst: Poul Henningsen
Guitar: John Jacobsen, 1984

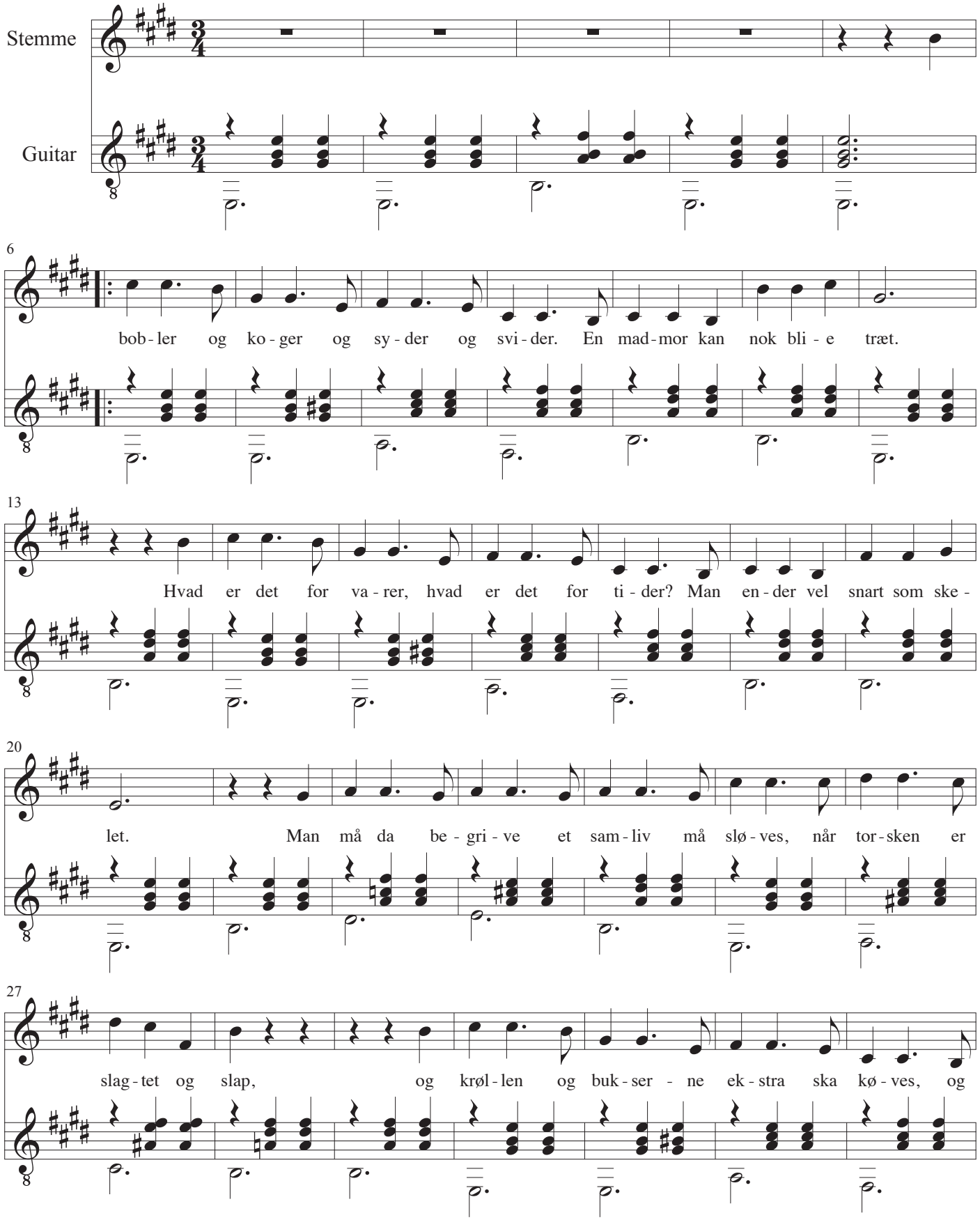

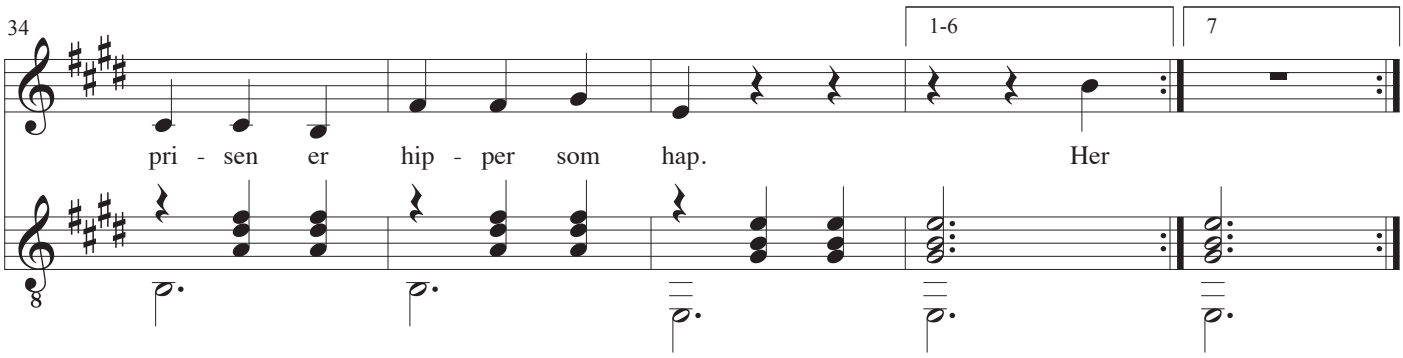

1
Det bobler og koger og syder og svider.
En madmor kan nok blie træt.
Hvad er det for varer, hvad er det for tider?
Man ender vel snart som skelet.
Man må da begrive et samliv må sløves,
når torsken er slagtet og slap,
og krøllen og bukserne ekstra ska køves,
og prisen er hipper som hap.

2
Her står man i stunder og steger og koger
og kender så godt hvad der sker:
Først møder han aldrig den tid som han lover,
så æder han alt på'et kvarter.
Og før man får lov til og dvæle en smule,
så står man i opvaskens sjap.
For så'n en starut ka man kun føle kule,
næh hanfolk er hipper som hap.

3
Se så'n vitaminer og rådne kalorjer,
sku det ku gi kraft på en sovs?
Jeg regner det altså for løgnerhistorjer
fru Majer har brungen til torvs.
En bøf som et ansigt i niende omgang,
så linder man lidt på en knap.
Kun så'n ka en kvinde beholde sit omfang,
kalorjer er hipper som hap.

4
Jeg elsker det kolde, det store og stille
og helt usandsynlige bord
med skinker og stejer og silder i dilde
og ingen der mæler et ord.
Det bugner og vælter og stavles og tårnes
og skvulper i øl og i snaps.
Så er der en hamborgerryg der ska ordnes,
og resten blir hipper som hap.

5
Jeg hader den mavre og pillede stage
som altid går på restaurant.
På hendes kuvert går det halle tilbage,
så pudrer hun snuden engang.
De holder sig slanke, ja det tror da fa'en,
de nyder kun kys og kun klap,
og deler en skaldet banan med galanen,
mens føden er hipper som hap.

6
Hvad nyder vel tyrken, og hvad æder jøden,
hvad slagter en frimurer vel?
Et fødeland kendes selfølig på føden,
og maden er bedst hos os sel.
Først stopper vi i os, så stærkt vi kan orke,
til drøvlen slår i som en klap,
så passer det danskerne ganske og snorke,
og verden blir hipper som hap.

7
Du gamle ærværdige tørstige Danmark
som stiger af måltidets os!
At Sjælland ser ud som et spejlæg er sandt nok,
og Langeland er en ansjos.
Og Fyn og dens øer ligger suppeomskyllet,
bouillonen den er Skagerap,
mens Jylland på højkant er snapsen og øllet,
og Island er hipper som hap.

I dit korte liv

Musik: Kai Normann Andersen
Tekst: Poul Henningsen
Guitar: John Jacobsen, 1984

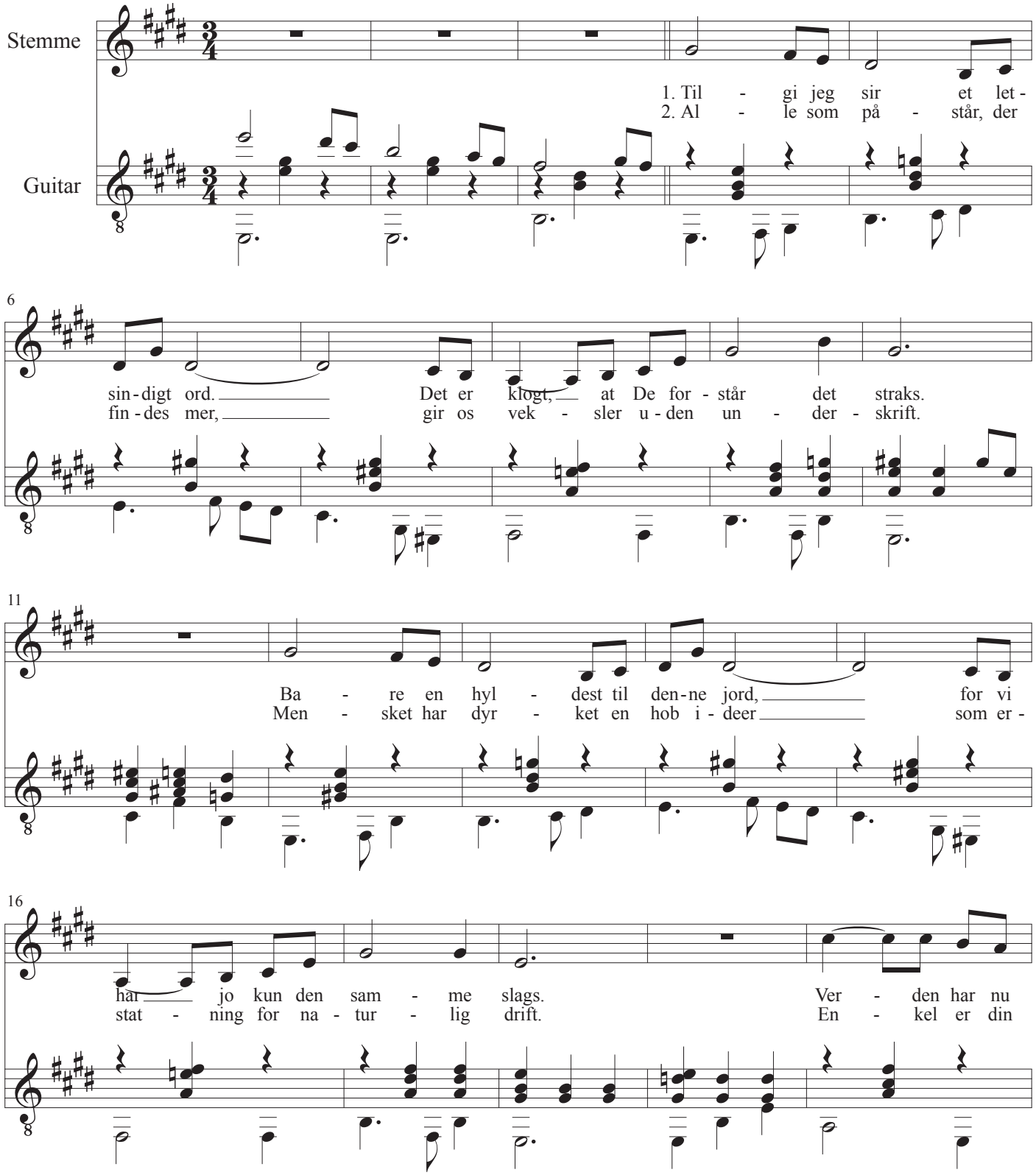

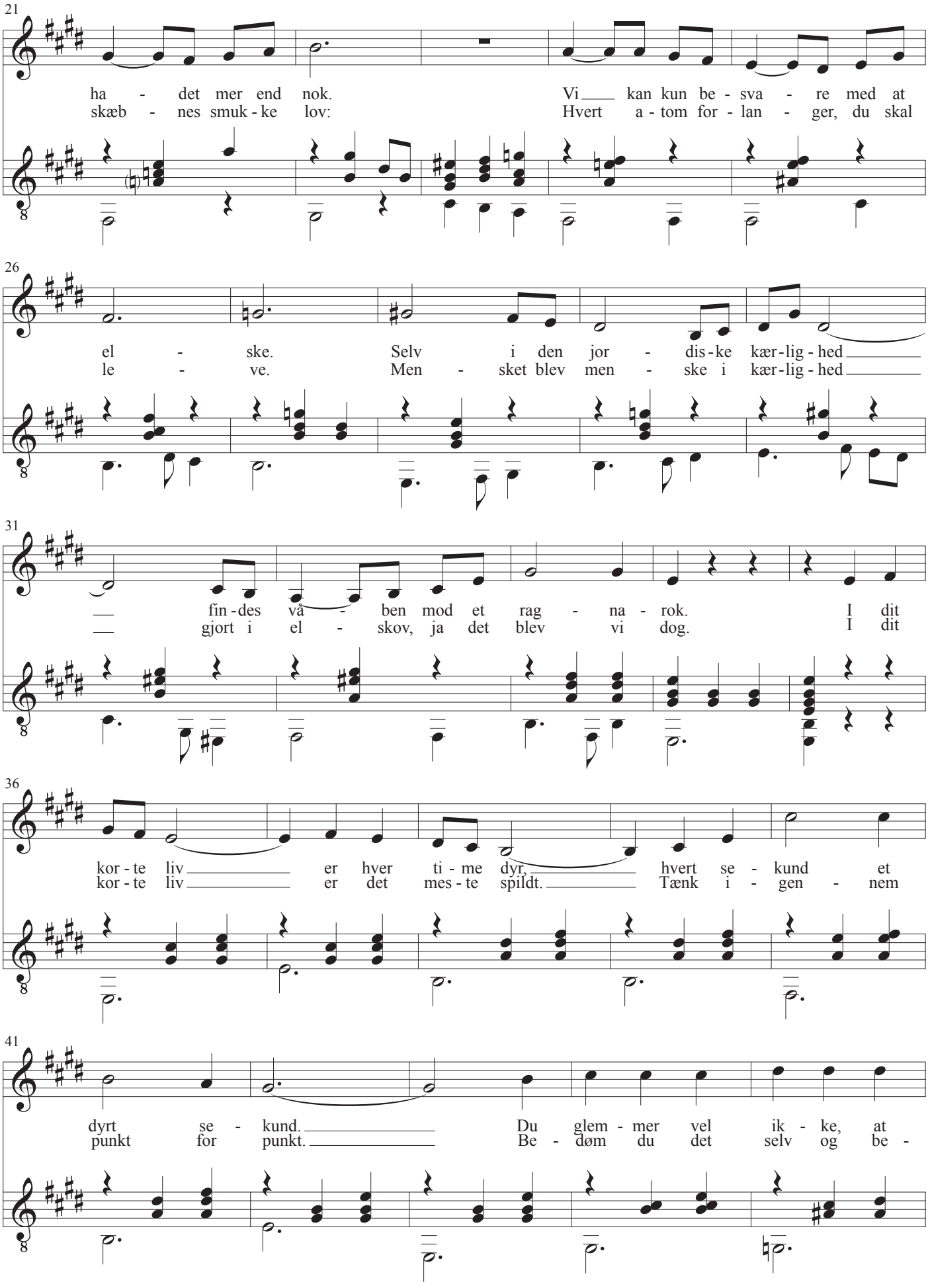
21
ha - det mer end nok. Vi kan kun be - sva - re med at
skæb - nes smuk - ke lov: Hvert a - tom for - lan - ger, du skal
26
el - ske. Selv i den jor - dis - ke kær - lig - hed
le - ve. Men - sket blev men - ske i kær - lig - hed
31
fin - des vå - ben mod et rag - na - rok. I dit
gjort i el - skov, ja det blev vi dog. I dit
36
kor - te liv er hver ti - me dyr, hvert se - kund et
kor - te liv er det mes - te spildt. Tænk i - gen - nem
41
dyrt se - kund. Du glem - mer vel ik - ke, at
punkt for punkt. Be - døm du det selv og be -

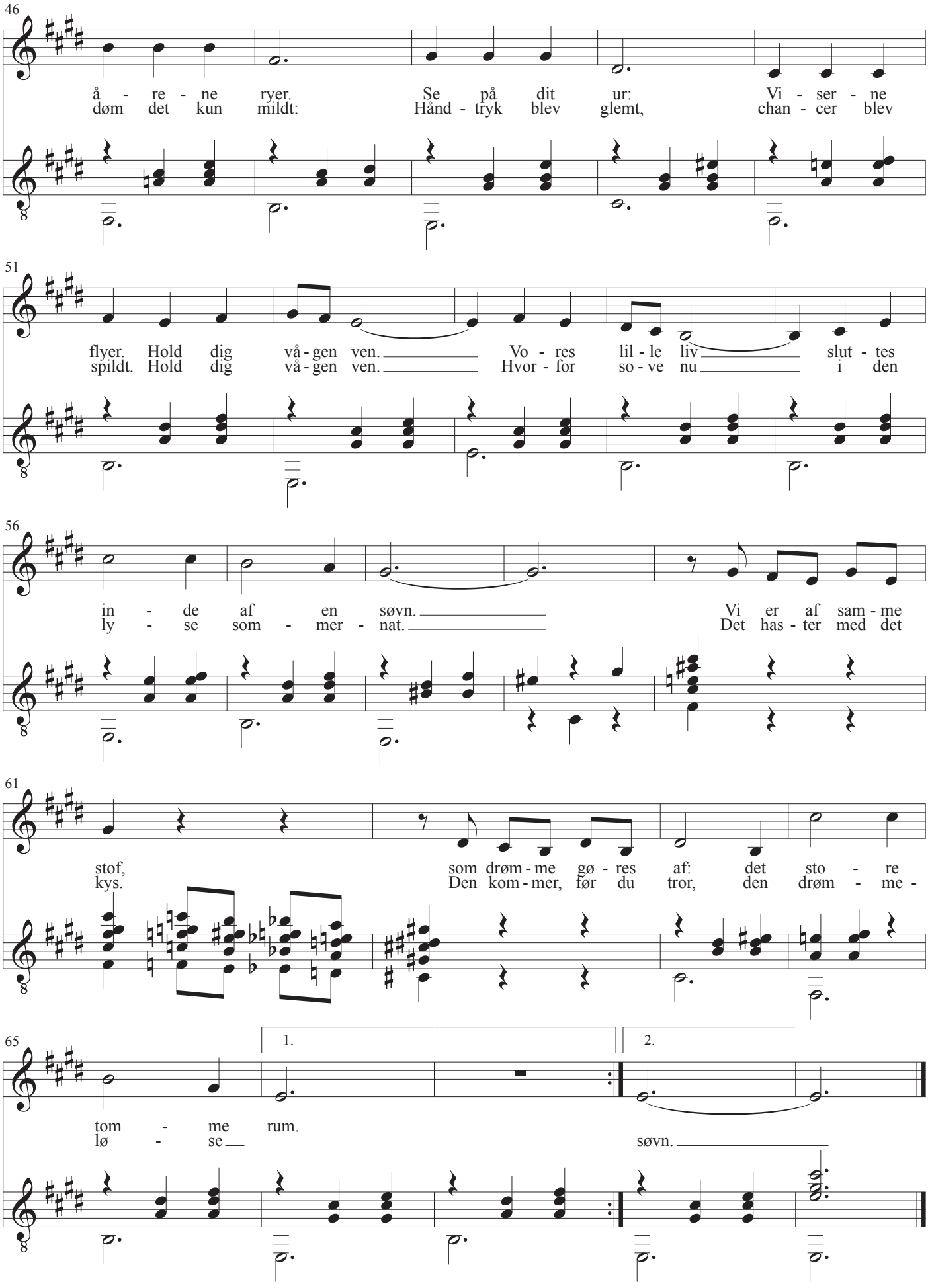
46
å - re - ne ryer. Se på dit ur: Vi - ser - ne
døm det kun mildt: Hånd - tryk blev glemt, chan - cer blev
51
flyer. Hold dig vå - gen ven. Vo - res lil - le liv slut - tes
spildt. Hold dig vå - gen ven. Hvor - for so - ve nu i den
56
in - de af en søvn. Vi er af sam - me
ly - se som - mer - nat. Det has - ter med det
61
stof, som drøm - me gø - res af: det sto - re
kys. Den kom - mer, før du tror, den drøm - me -
65
1.
2.
tom - me rum.
lø - se
søvn.

Ingenting

Musik: Kai Normann Andersen
Tekst: Poul Henningsen
Guitar: John Jacobsen, 1984

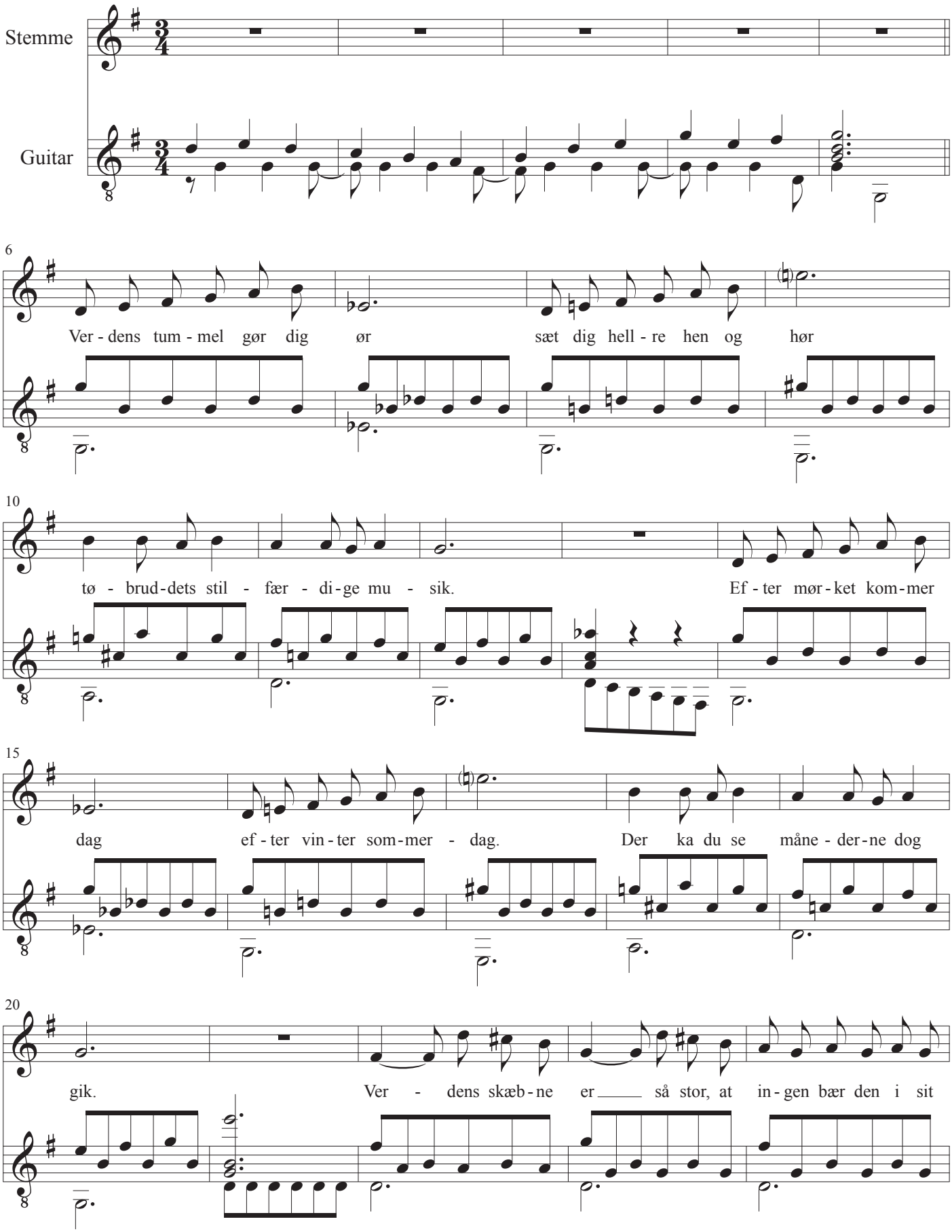

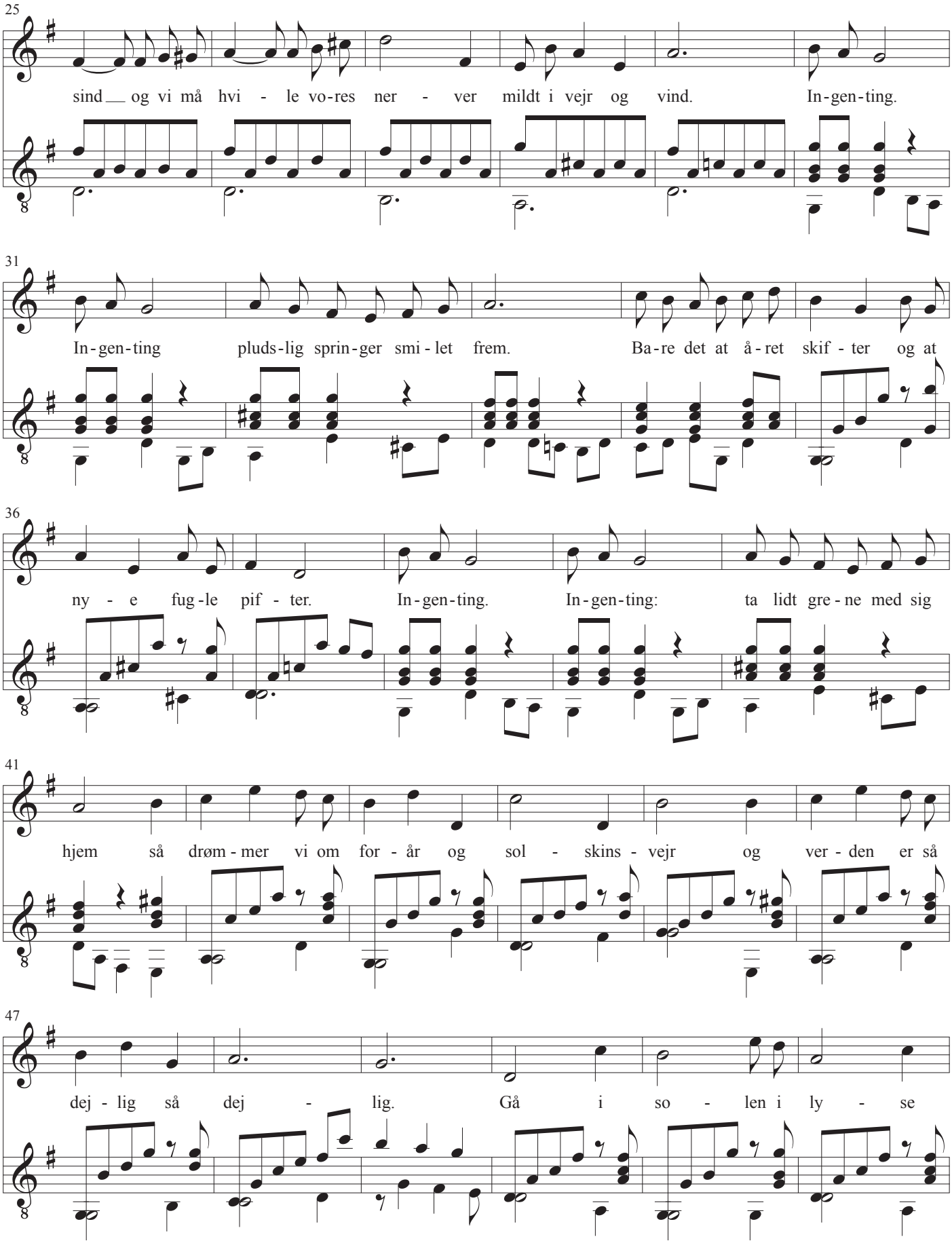
25
sind og vi må hvi - le vo-res ner - ver mildt i vejr og vind. In-gen-ting.
31
In-gen-ting pluds-lig sprin-ger smi - let frem. Ba-re det at å-ret skif - ter og at
36
ny - e fug-le pif - ter. In-gen-ting. In-gen-ting: ta lidt gre-ne med sig
41
hjem så drøm - mer vi om for - år og sol - skins - vejr og ver - den er så
47
dej - lig så dej - lig. Gå i so - len i ly - se

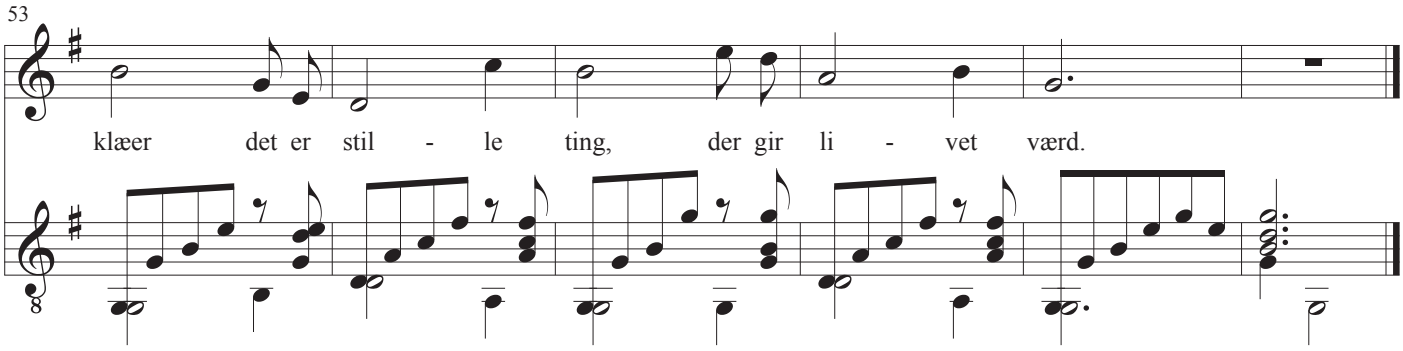

1
Verdens tummel gør dig ør
sæt dig hellre hen og hør
tøbruddets stilfærdige musik.
Efter mørket kommer dag
efter vinter sommerdag.
Der ka du se månederne dog gik.
Verdens skæbne er så stor, at ingen bær den i sit sind
og vi må hvile vores nerver mildt i vejr og vindi

Ingenting. Ingenting
pludslig springer smilet frem.
Bare det at året skifter
og at nye fugle pifter.

Ingenting. Ingenting:
ta lidt grene med sig hjem
så drømmer vi om forår
og solskinsvejr
og verden er så dejlig så dejlig.
Gå i solen i lyse klæer
det er stille ting, der gir livet værd.

2
Man er komisk indadvendt
efter alt hvad der er hændt.
Ingen har jo brug for hvad man kan.
Det er ganske lige fedt
om man ærligt mener lidt,
lidt som man vil slås for som en mand.
Primitive glæder er det eneste vi har igen.
Så lad os hvile vores hjerter kærligt ven mod ven.

Ingenting. Ingenting
er vi nok vurderet til.
Der er ikke meget ved os
når de store handler med os.

Ingenting . Ingenting.
Brikker i det store spil.
Men bare man forstår og ha nogen kær
er verden dog så dejlig så dejlig.
Sidde ham som man elsker nær.
Det er stille ting der gir livet værd.

3
Gik et livs forventning tabt
i det kaos som er skabt
har vel det vi drømte sin værdi.
Luk den verden lidt på klem.
Ta de stærke bøger frem -
dem efter sidst, verden var i krig.
Husk de gemmer våben som vi mennsker aldrig lægger ned
i vores kamp for eksistens, retfærdighed og fred.

Ingenting. Ingenting
er vel deres markedspris
for de nye kolde hjerter
men de står der og de er der.

Ingenting. Ingenting
gælder ånd naturligvis
men lytter vi til meningen hver især
er verden dog så dejlig så dejlig.
Tankens lys har sit klare skær.
Det er stille ting, der gir livet værd.

Man binder os på mund og hånd

Musik: Kai Normann Andersen
Tekst: Poul Henningsen
Guitar: John Jacobsen, 1985

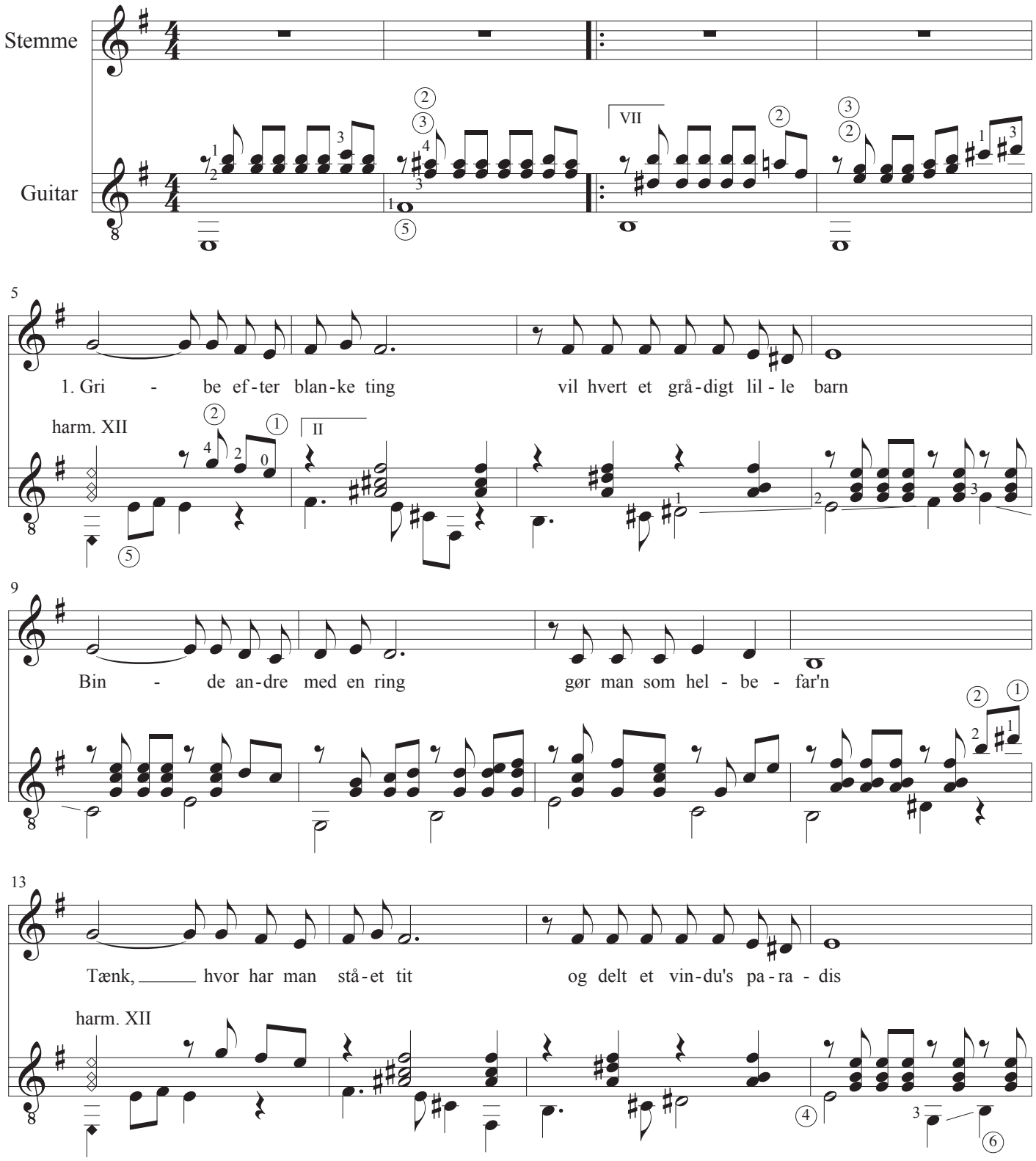

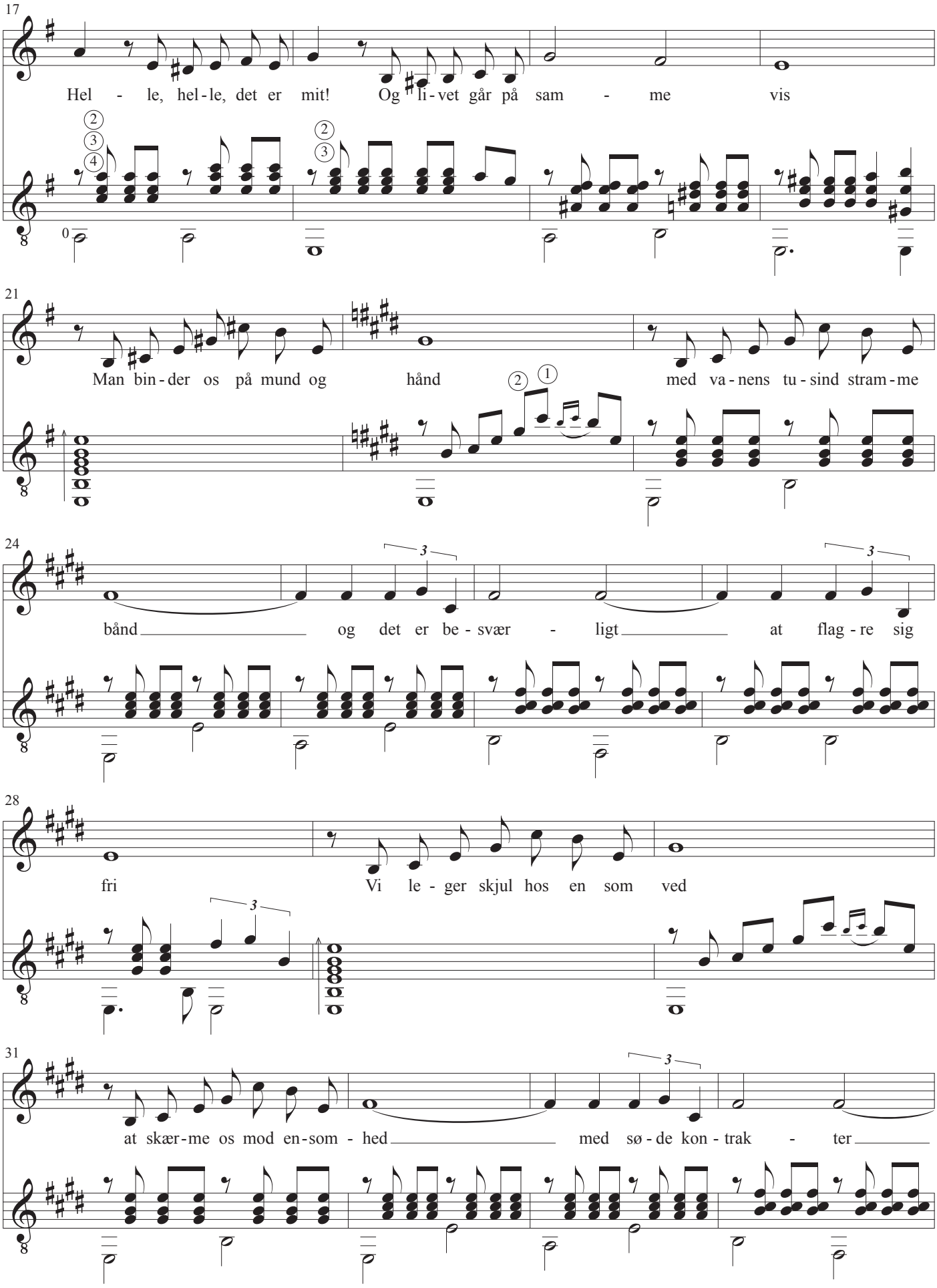
17
Hel - le, hel-le, det er mit! Og li-vet går på sam - me vis
21
Man bin-der os på mund og hånd med va-nens tu-sind stram-me
24
bånd og det er be-svær - ligt at flag-re sig
28
fri Vi le-ger skjul hos en som ved
31
at skær-me os mod en-som - hed med sø-de kon-trak - ter

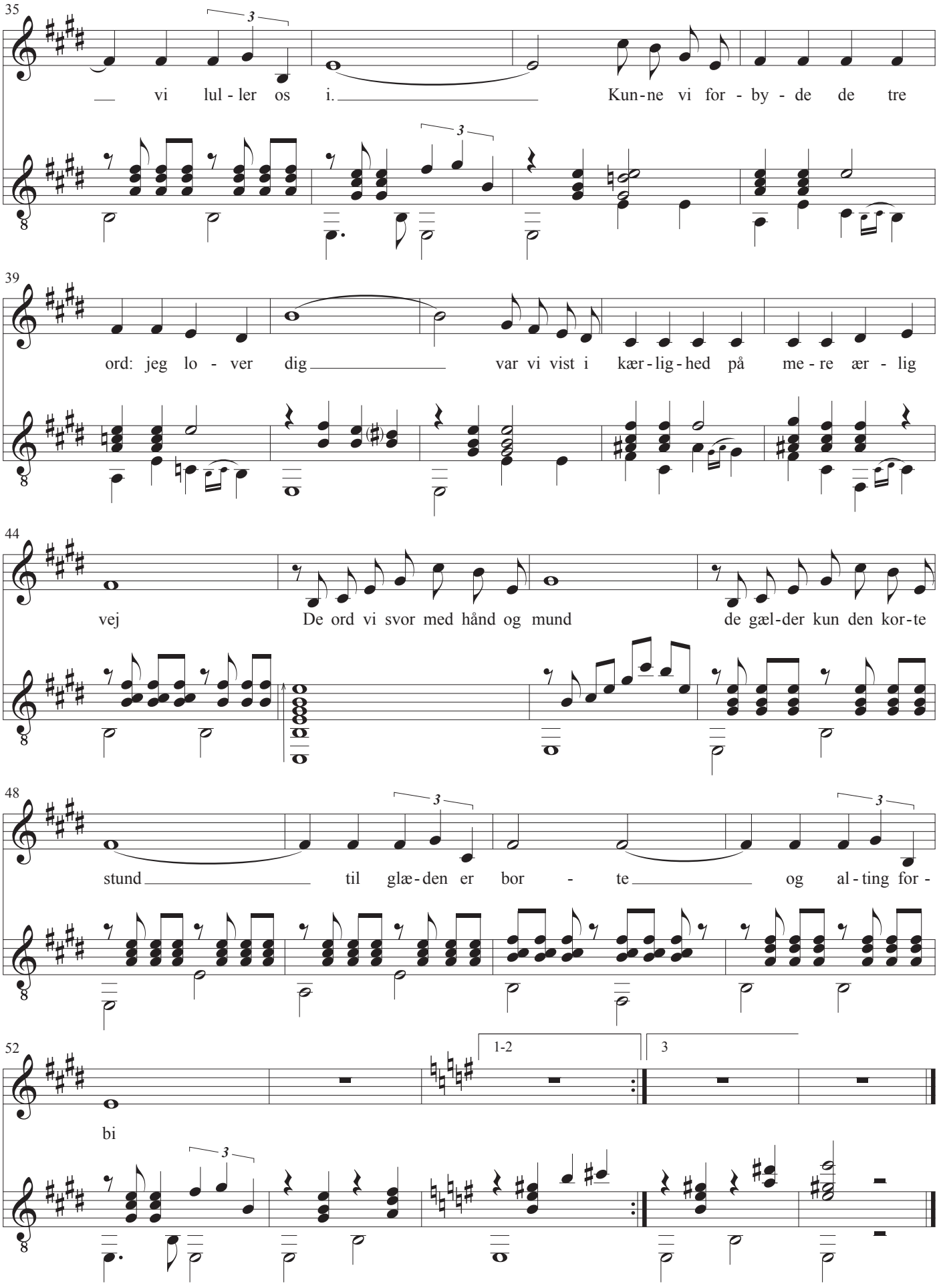
35
vi lul - ler os i.
Kun-ne vi for - by - de de tre
39
ord: jeg lo - ver dig
var vi vist i kær-lig-hed på me - re ær - lig
44
vej
De ord vi svor med hånd og mund
de gæl-der kun den kor-te
48
stund
til glæ-den er bor - te
og al-ting for -
52
bi
1-2
3

Nå

Musik: Bernhard Christensen
Tekst: Poul Henningsen
Guitar: John Jacobsen, 1984

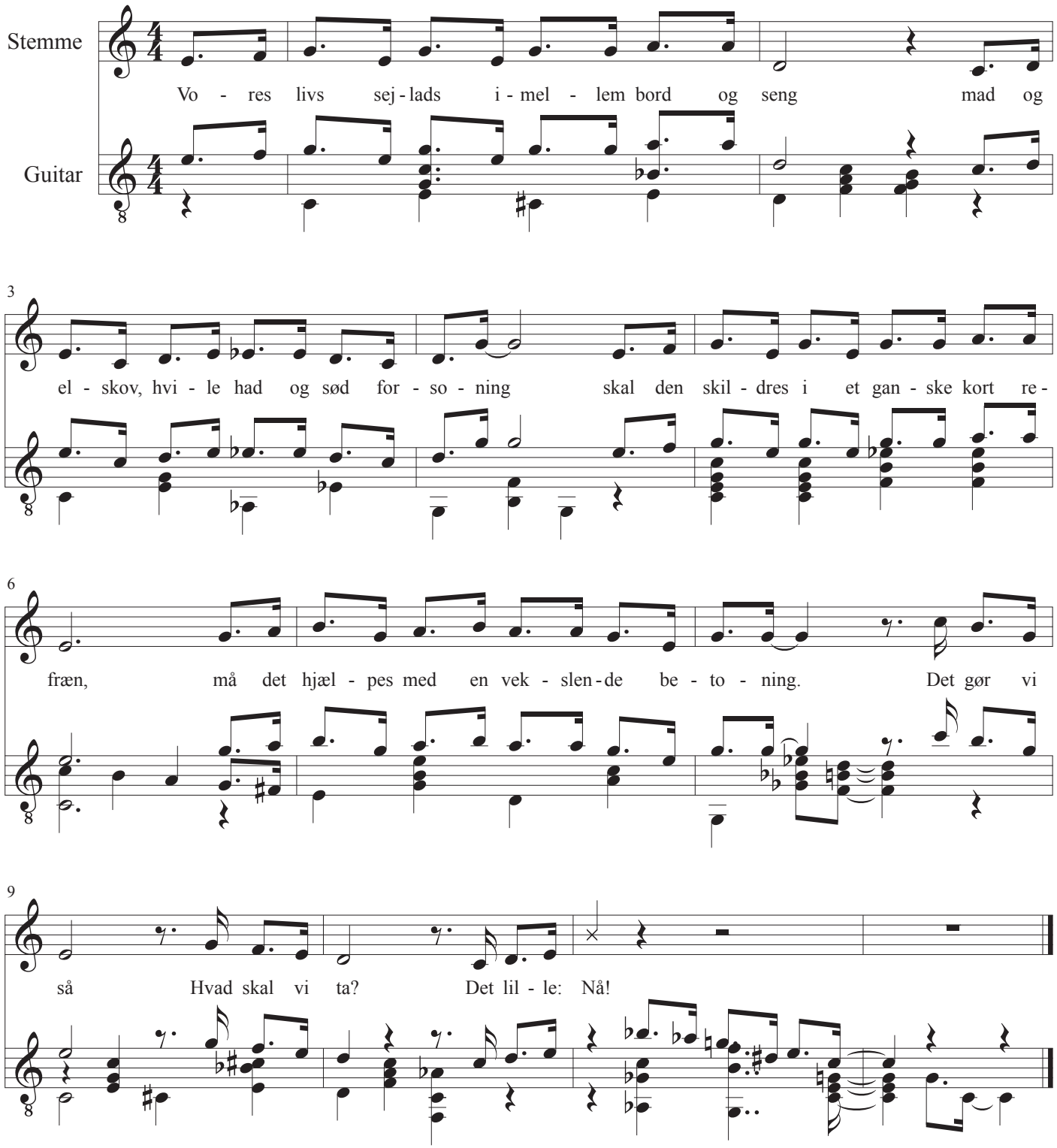

1
Vores livs sejlads imellem bord og seng
mad og elskov, hvile had og sød forsoning
skal den skildres i et ganske kort refræn,
må det hjælpes med en vekslende betoning.
Det gør vi så - Hvad skal vi ta?
Det lille: Nå!

2
Man har stået engang ved store men´skers knæ
som et lille utæt, snottet, sjovt spektakel,
og de sa´, at no´et var mam og no'et var bæ
Voksnes ord var et mirakuløst orakel.
Dér stod man så og lytted spændt,
så sa´ man : Nå?

3
Man gled ind på skolens sure bænkerad.
Bare gab! Så passer lære'n kundskabspumpen
med tortur som ligninger af tredje grad.
Man fik hård hud dels på sjælen, dels på rumpen.
Dér sad man så og glo'de dumt,
så sa' man : Nå.

4
Skolen påstod, man fik børn fra blomst til bi
men fra trappegangen vidste vi det hele.
Med uvidenhedens posekiggeri
var vi tidligt vel bevandret i de dele
Dér stod man så og lytted' fromt
så sa' man : Nå-å..

5
Og så viste det sig dog, at det var skønt
to alene men'sker mellem jord og himmel,
fryd og pine, sky'rnes flugt i blåt og grønt,
og man glider i hinandens afgrund svimmel.
Hva' sa' man så - forventningsangst -
så sa' man : Nå.

6
Men som moden kvinde kender man sit værd,
og man spejler det præcist i mænd'nes blikke:
Hvad de vil, hvad de er til - og alt det dér.
Og man stiller selv sit krav - man leger ikke.
Dér står man så! - et skulderkast
så si'r man : Nå?!

7
Og så sker det nok en dag, hans smil blir koldt.
Han er fri, naturligvis. Man gør sig munter.
Det er bristet, det man gik og tro'de holdt.
Alt er ble't til ingenting på få sekunder.
Dér står man så og fryser lidt
og hvisker: nå.

8
Men engang skal også smerten være slut.
Det bli'r endnu hård're, end da glæden bristed'
Det er svært at se alt fortsat uafbrudt,
søge trøst i andres leg med det, man misted'
Det må man så. Et stille smil,
en venligt. Nå.

9
Ikke se for langt tilbage eller frem!
Leve mens man lever, være noget for nogen!
Se, hvor lystigt unge par går sammen hjem.
De har glemt det hele - osse risikoen!
Hvad gør vi så? Vi tar et kys
jo, gør det : NÅ!

10
Men en dag skal også smerten være slut
det bli'r endnu hårdere end da glæden bristede
Det er svært at se alt fortsat uafbrudt
søge trøst i andres leg med det vi mistede
det må vi så - et stille smil
Et venligt: nå

Sig de ord du ved

Musik: Jean Lenoir
Tekst: Poul Henningsen
Guitar: John Jacobsen, 1984

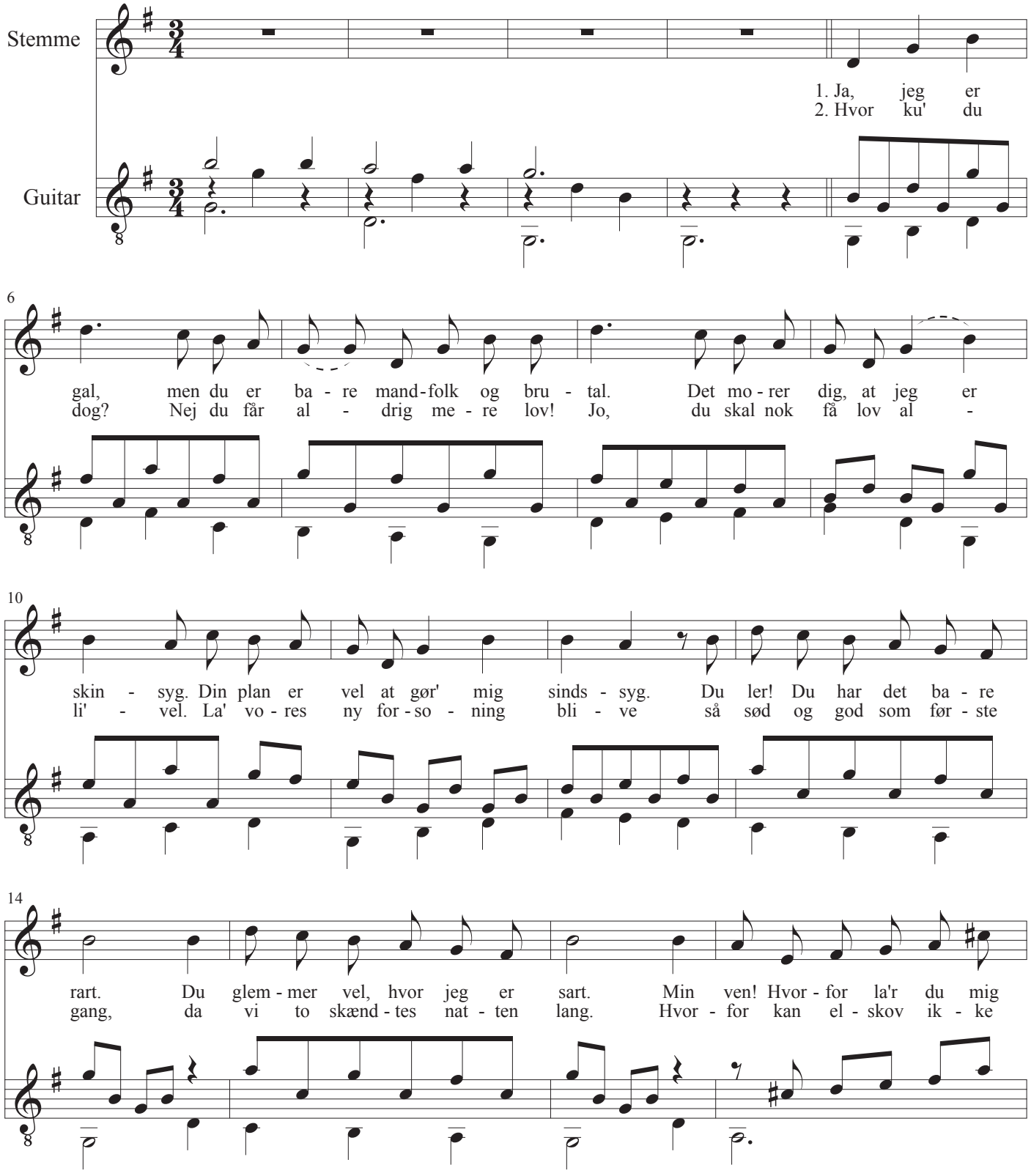

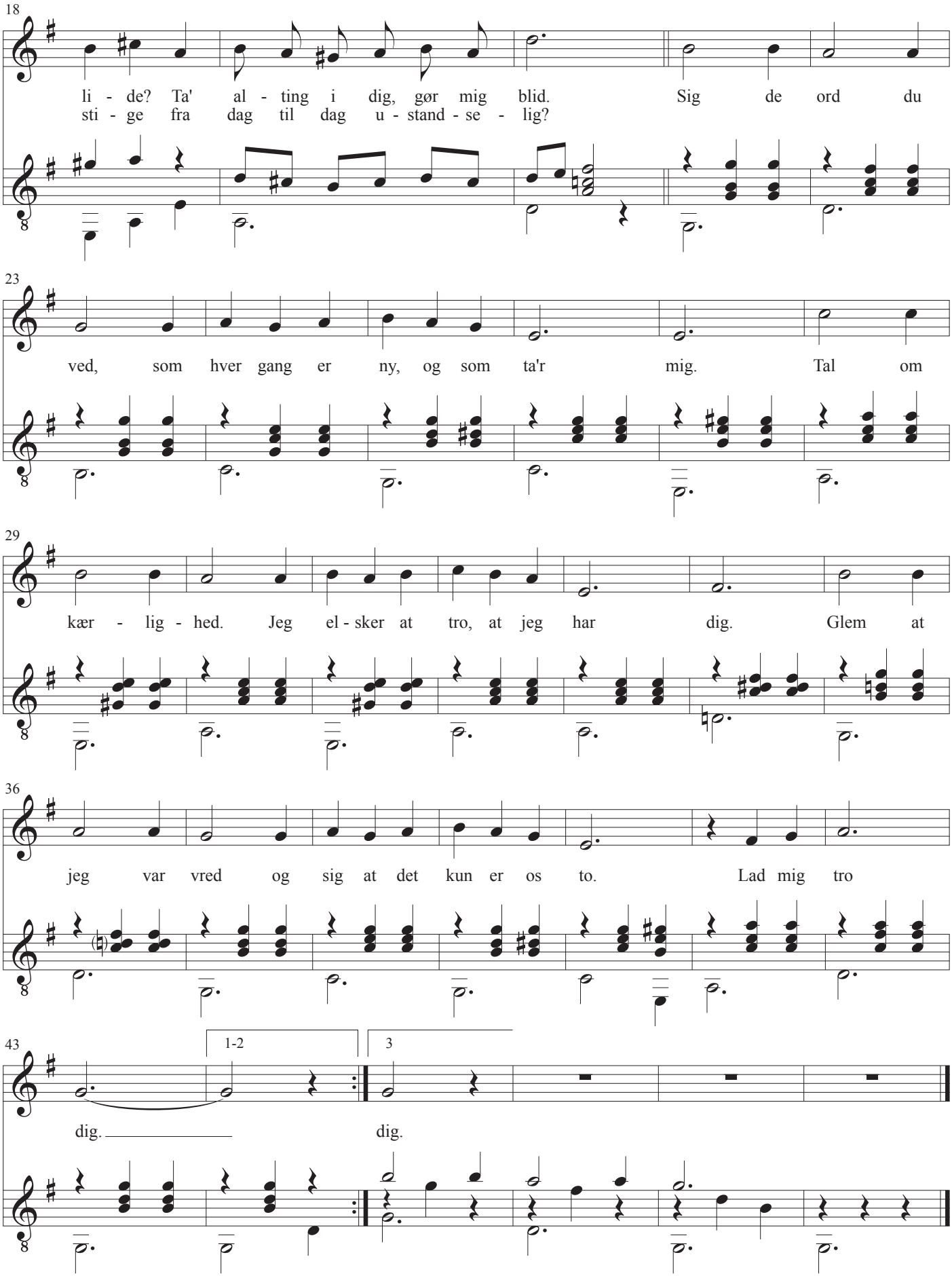
18
li - de? Ta' al - ting i dig, gør mig blid. Sig de ord du
sti - ge fra dag til dag u - stand - se - lig?
23
ved, som hver gang er ny, og som ta'r mig. Tal om
29
kær - lig - hed. Jeg el - sker at tro, at jeg har dig. Glem at
36
jeg var vred og sig at det kun er os to. Lad mig tro
43
1-2
3
dig.
dig.

Barn Jesus i en krybbe laa

Musik: J.C. Gebauer
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

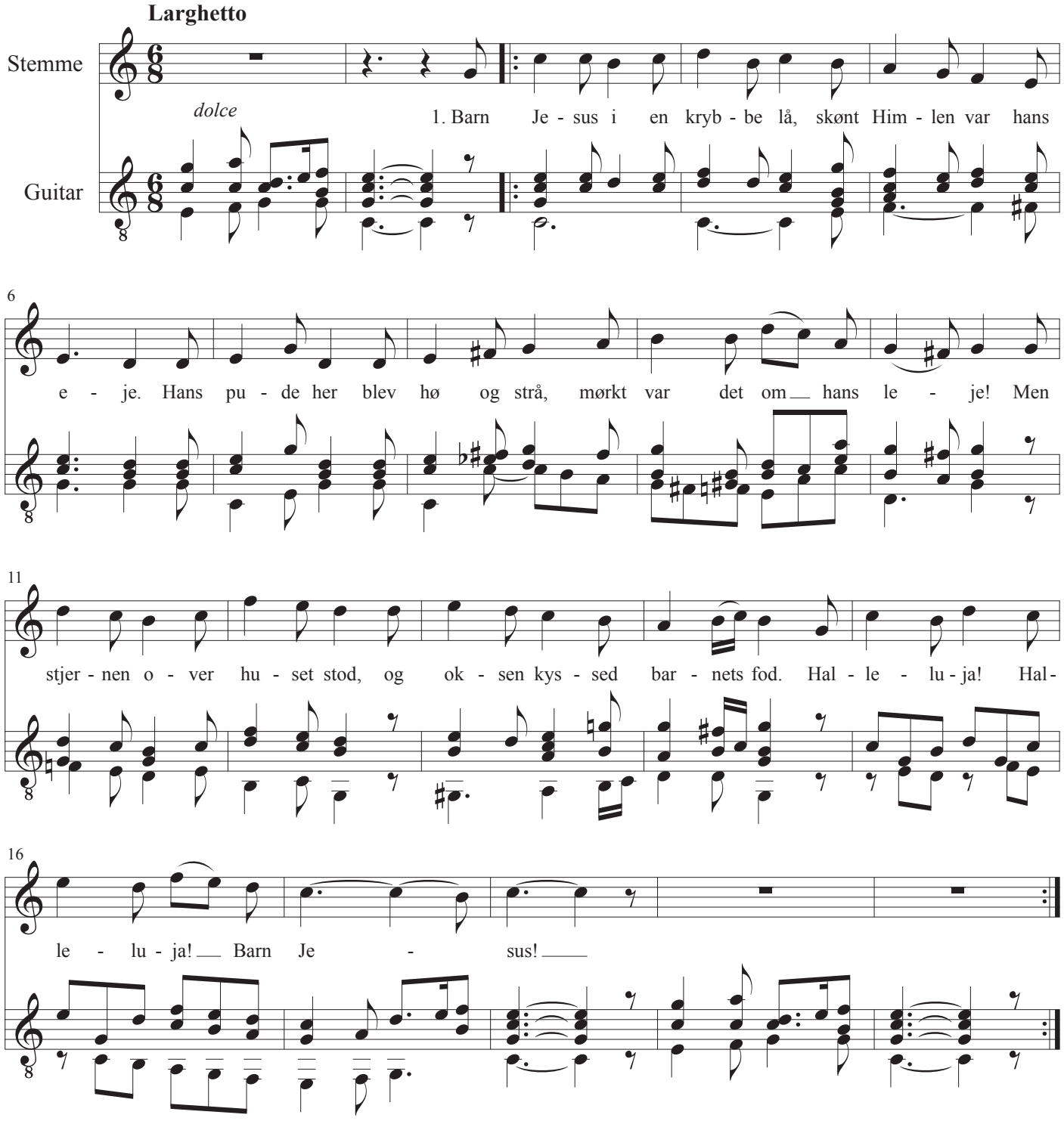

2

Hver sorgfuld sjæl, bliv karsk og glad,
ryst af din tunge smerte,
et barn er født i Davids stad
til trøst for hvert et hjerte.
Til barnet vil vi stige ind
og blive børn i sjæl og sind.
Halleluja! Halleluja! Barn Jesus!

Barn Jesus i en krybbe laa

Musik: J.H. Nebelong
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

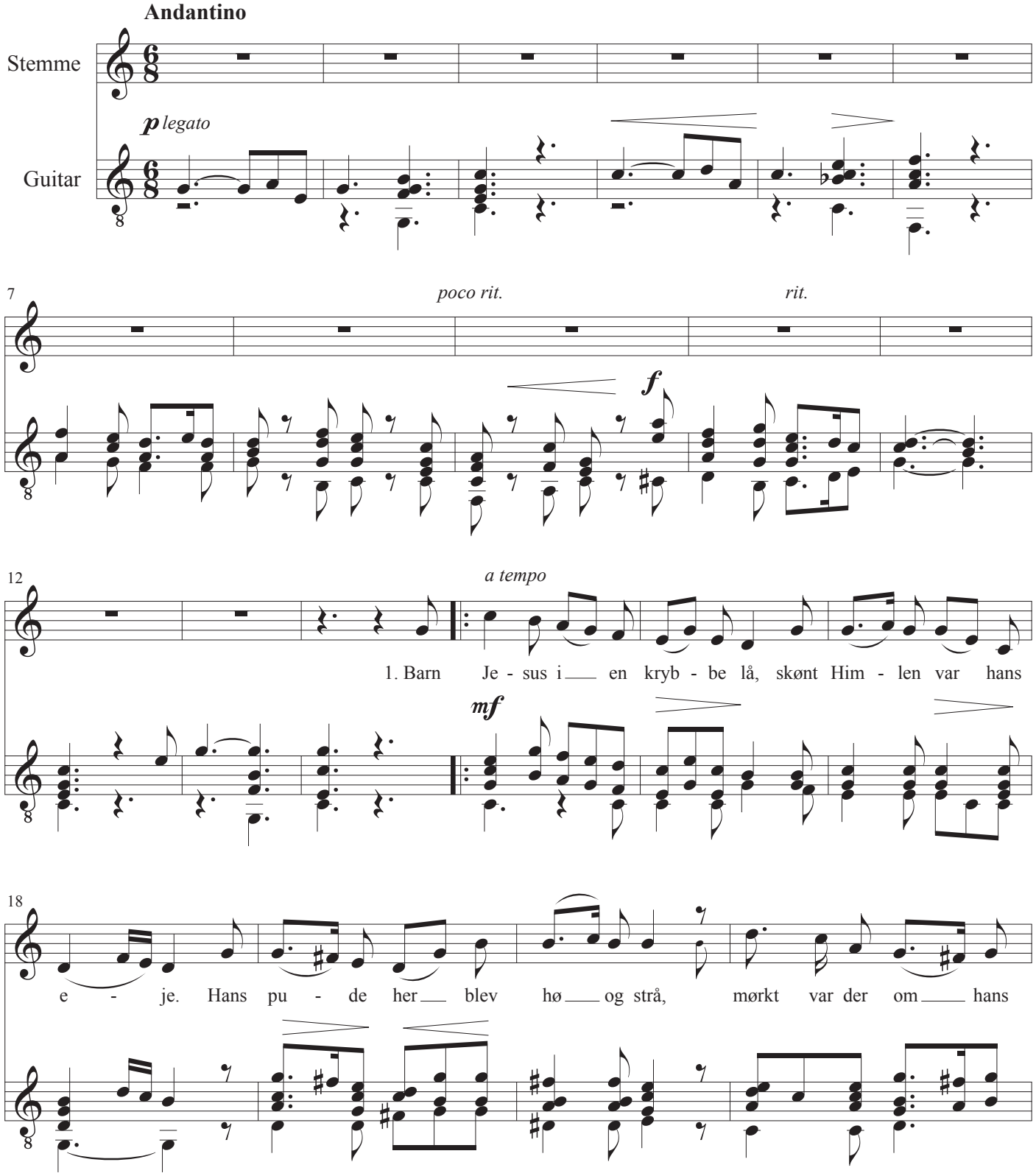

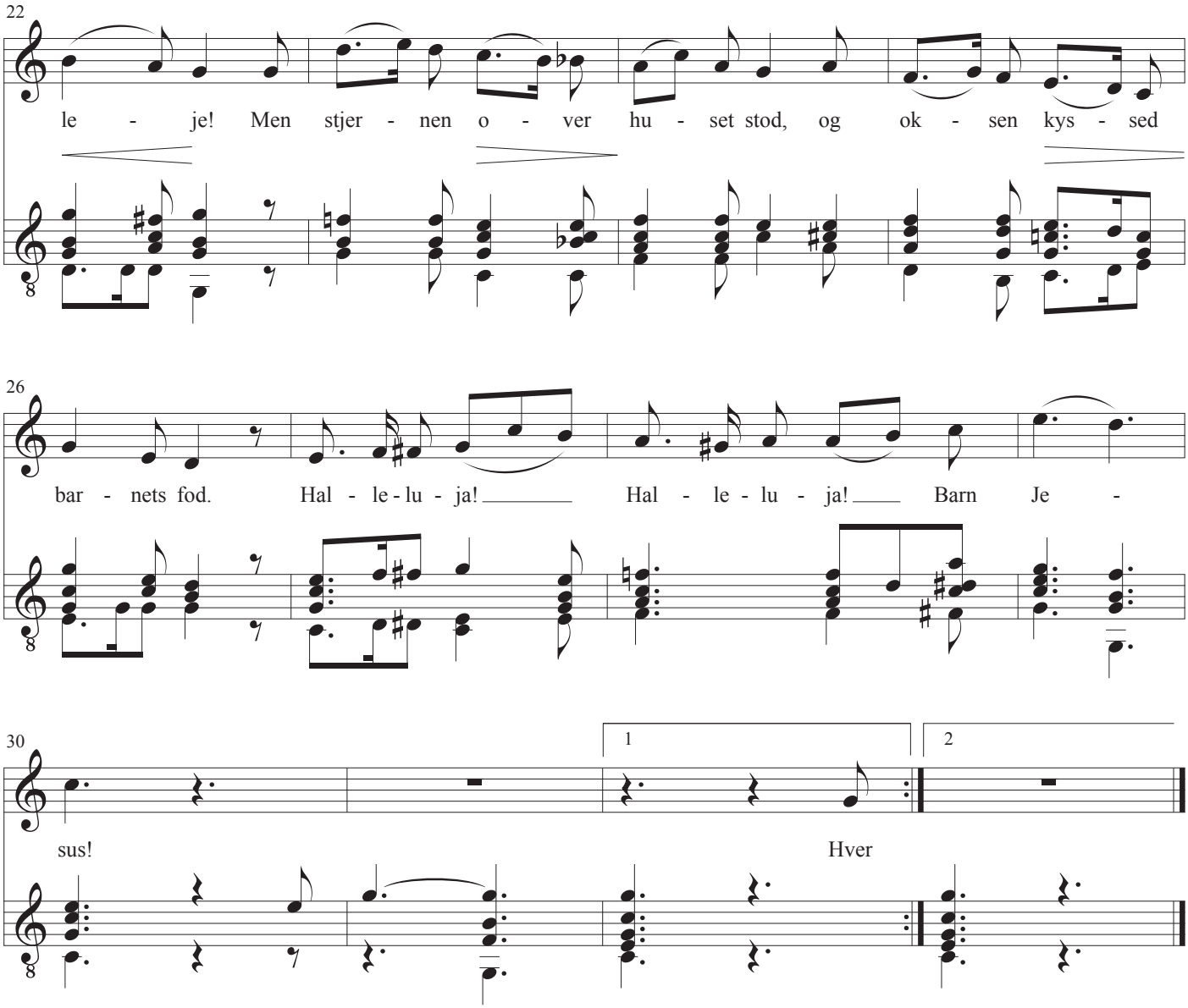

2

Hver sorgfuld sjæl, bliv karsk og glad,
ryst af din tunge smerte,
et barn er født i Davids stad
til trøst for hvert et hjerte.
Til barnet vil vi stige ind
og blive børn i sjæl og sind.
Halleluja! Halleluja! Barn Jesus!

Barn Jesus i en krybbe laa

Musik: Niels W. Gade
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

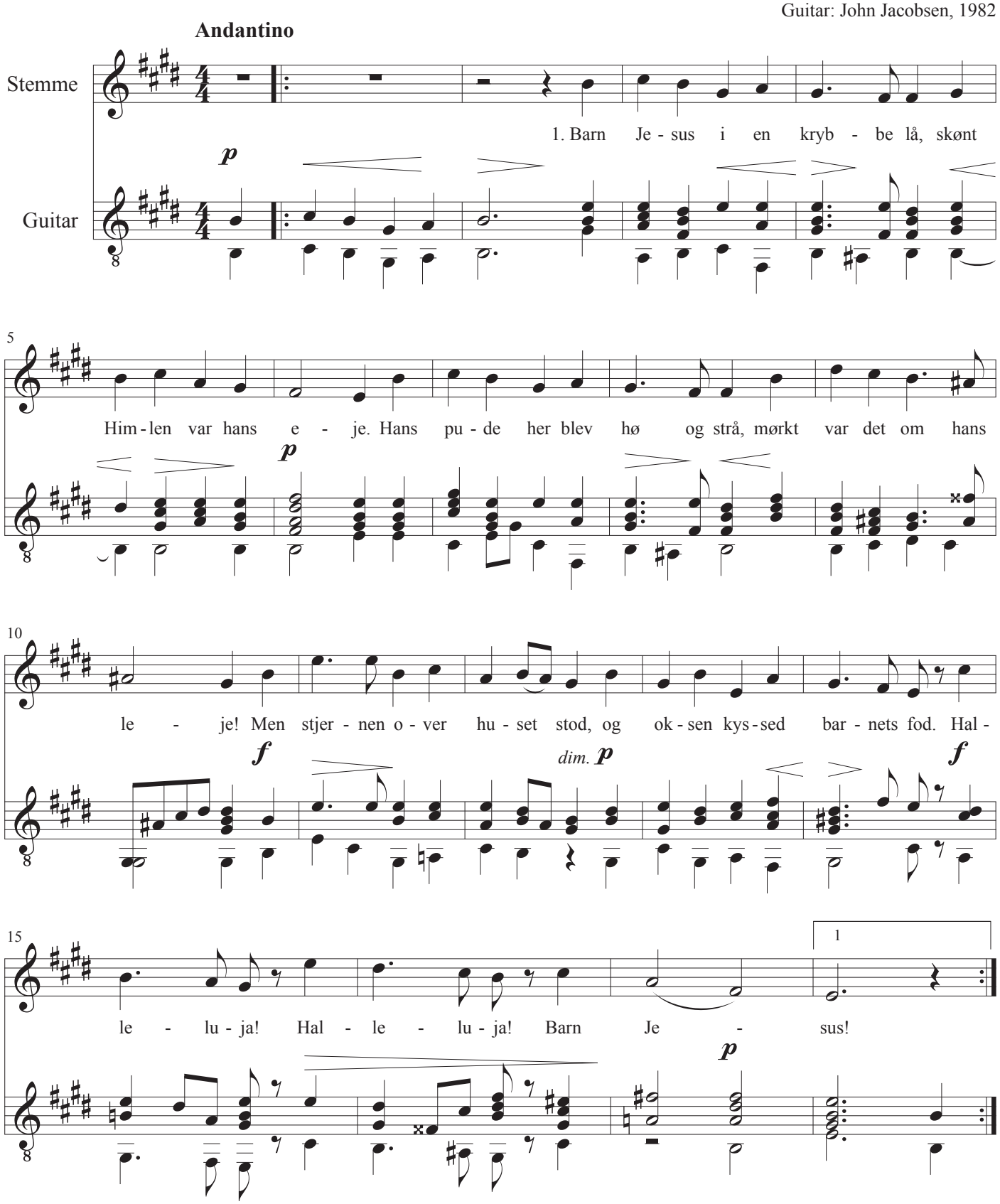

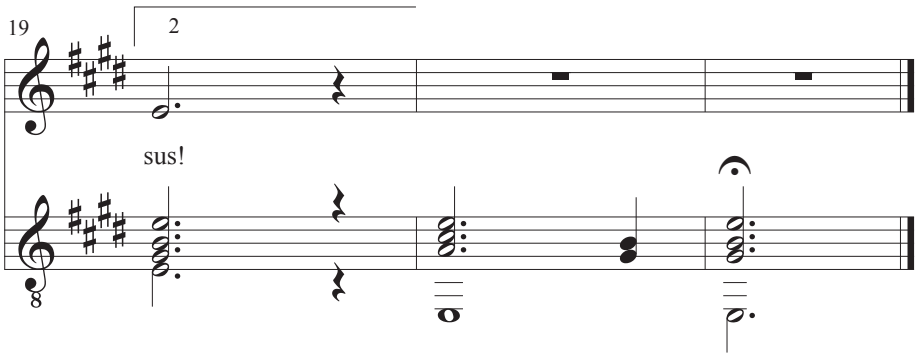

2

Hver sorgfuld sjæl, bliv karsk og glad,
ryst af din tunge smerte,
et barn er født i Davids stad
til trøst for hvert et hjerte.
Til barnet vil vi stige ind
og blive børn i sjæl og sind.
Halleluja! Halleluja! Barn Jesus!

Brødre, meget langt herfra

Musik: C.E.F. Weyse
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

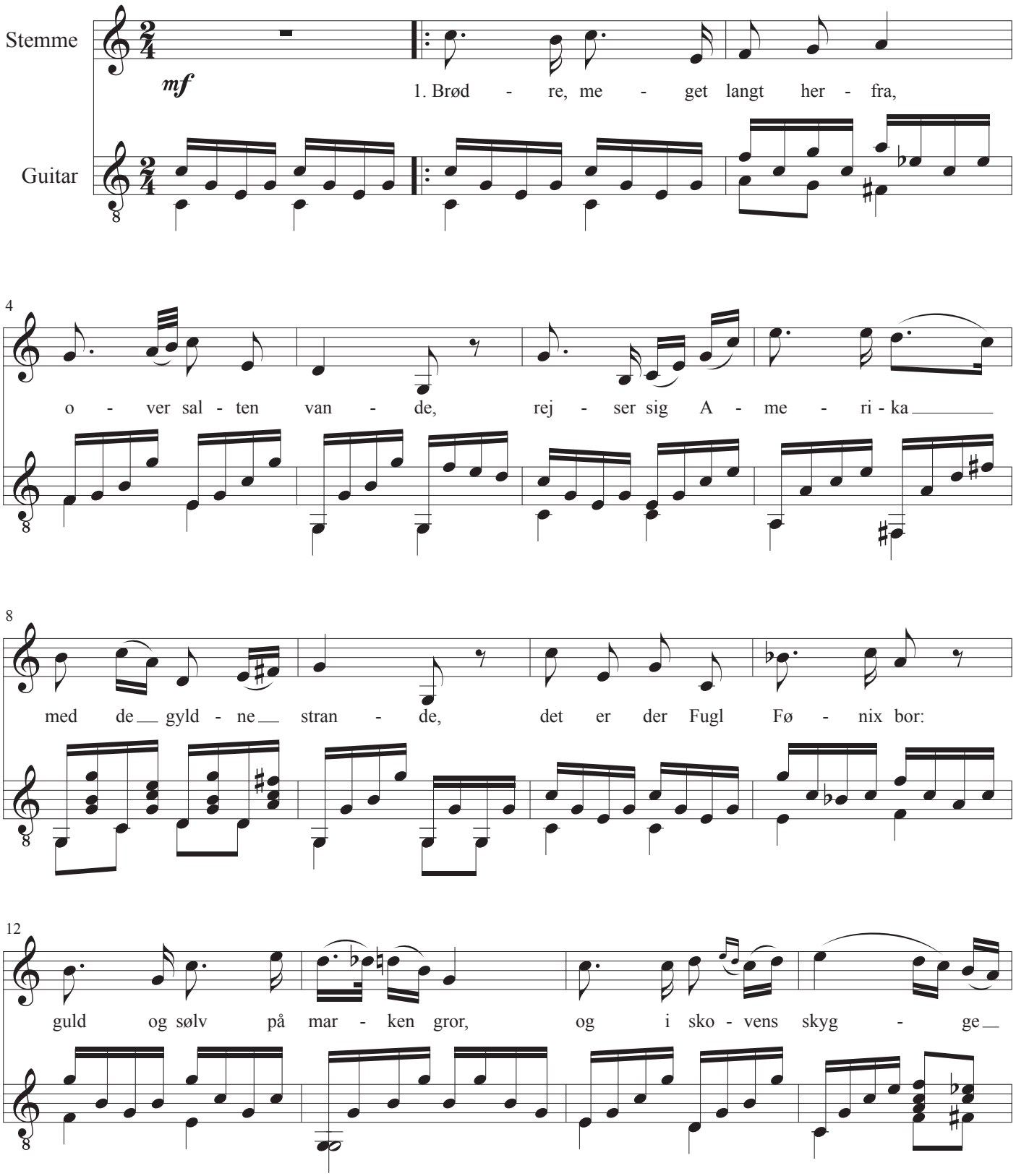

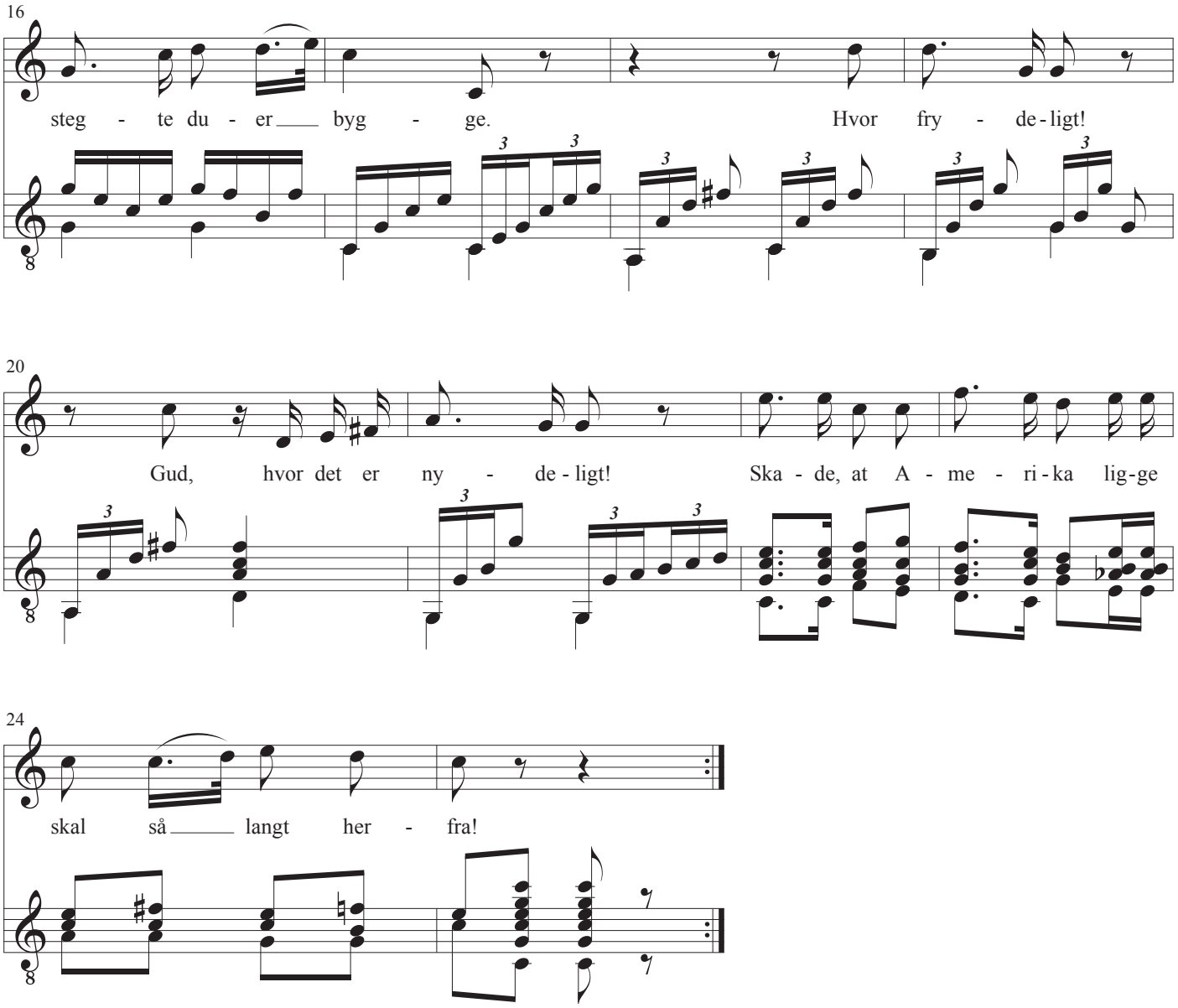

2

Der går solen aldrig ned,
stegt er hver kastanje,
der er alting kærlighed,
kilderne champagne.
Gi'r man der sit hjerte hen,
får man straks to, tre igen,
og på mark og enge
blomstrer der kun penge.
Hvor frydeligt!
Gud, hvor det er nydeligt!
Skade, at Amerika
ligge skal så langt herfra!

Der bygger en fugl så dybt i mit bryst

Musik: R. Bay
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

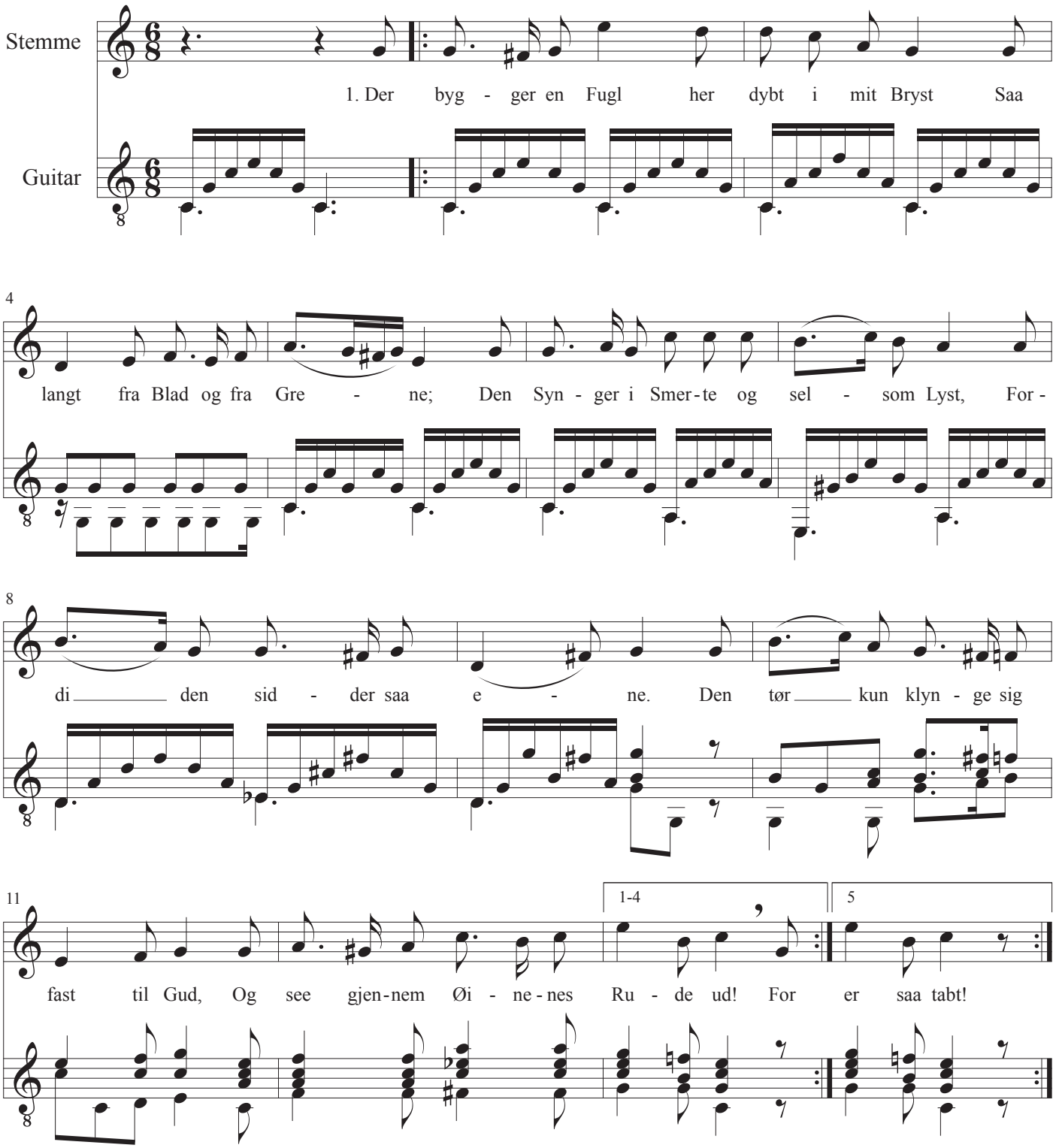

1
Der bygger en Fugl her dybt i mit Bryst
Saa langt fra Blad og fra Grene;
Den Synger i Smerte og selsom Lyst,
Fordi den sidder saa ene.
Den tør kun klynge sig fast til Gud,
Og see gjennem Øinenes Rude ud!

2
For hende den synger sin Sorg og Lyst,
Ved Nætter og lyse Dage;
Der bygger en Fugl i hendes Bryst,
Den søger den sig som Mage.
Den titter ogsaa fra Øiets Blaa
Mon Fuglen ikke kan Fuglen forstaae?

3
Hos mig den synger Alt, hvad den veed,
Mit Liv, min Tanke, min Stræben;
Den selv forraader min Kjærlighed,
Der flygtede bly for Læben.
Den synger sin dybe Sorg og Lyst;
Men Svar har ei Fuglen i hendes Bryst.

4
Den seer så taus gjennem Rudens Glar,
Og det gjør mig sorgfuld og bange.
Fortjener ei Fuglen det mindste Svar,
For Hjertets de dybe Sange?
Den fattige Fugl et hjerte bær',
Saa tro, som den med de gyldne Fjer!

5
Den synger og sørger sig vist ihjel —
En Anden kan Bruden fæste,
Og hun — ja hun glemmer Fuglen vel,
Og det er ogsaa det Bedste!
De to var' ei for hinanden skabt',
Nu, døer den ene, hvad er saa tabt!

Der bygger en fugl så dybt i mit bryst

Musik: C. Attrup
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

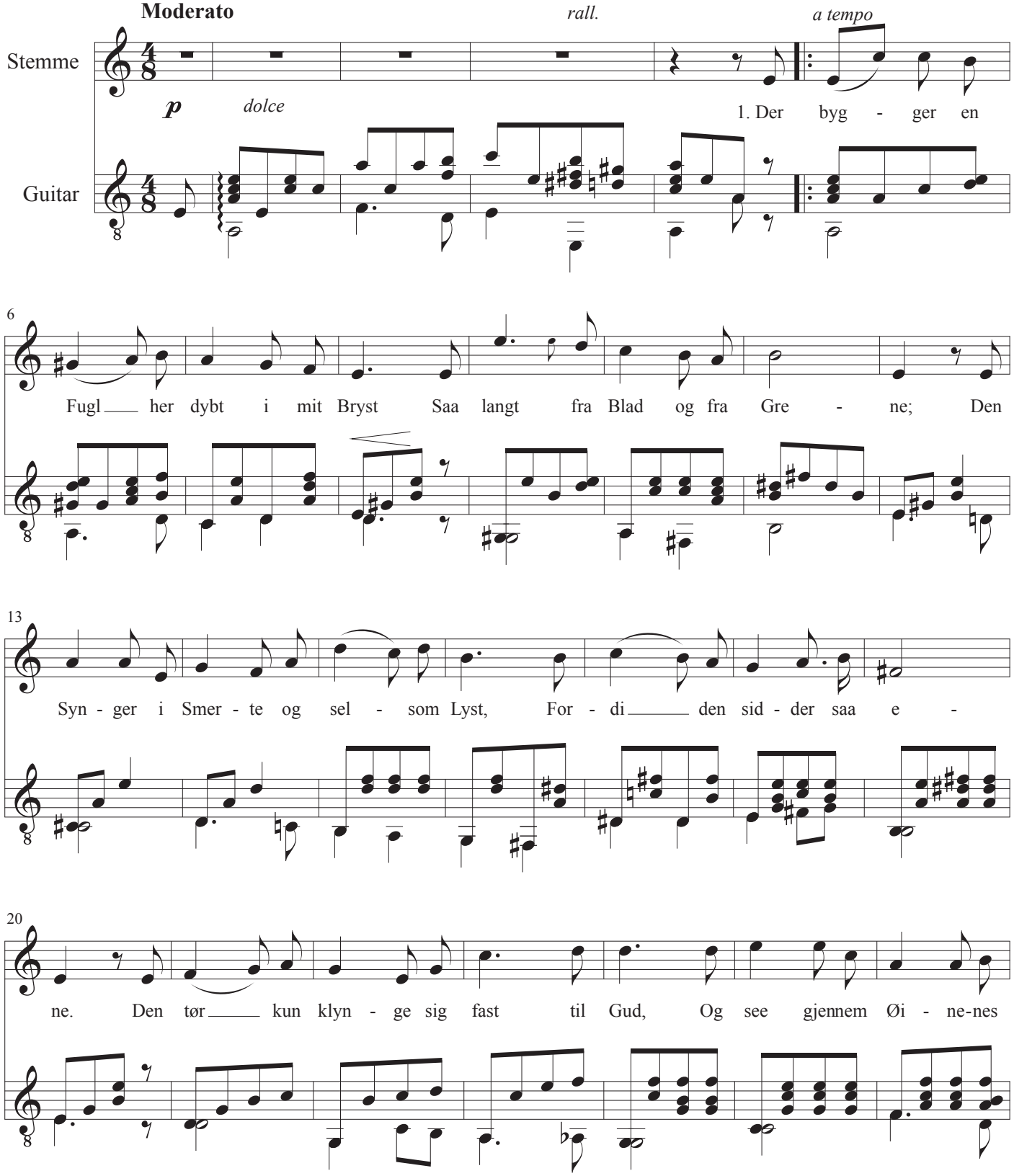

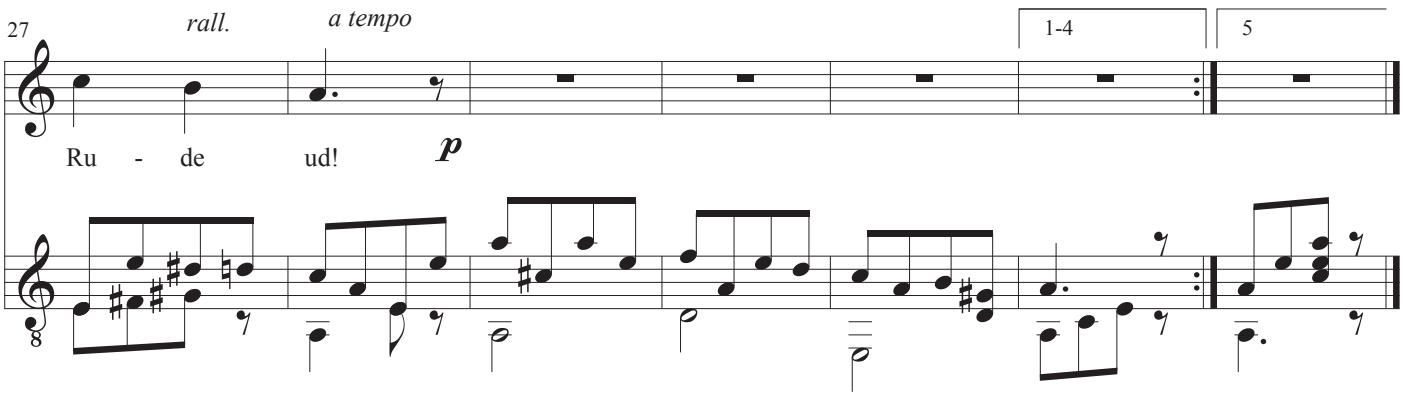

1
Der bygger en Fugl her dybt i mit Bryst
Saa langt fra Blad og fra Grene;
Den Synger i Smerte og selsom Lyst,
Fordi den sidder saa ene.
Den tør kun klynge sig fast til Gud,
Og see gjennem Øinenes Rude ud!

2
For hende den synger sin Sorg og Lyst,
Ved Nætter og lyse Dage;
Der bygger en Fugl i hendes Bryst,
Den søger den sig som Mage.
Den titter ogsaa fra Øiets Blaa
Mon Fuglen ikke kan Fuglen forstaae?

3
Hos mig den synger Alt, hvad den veed,
Mit Liv, min Tanke, min Stræben;
Den selv forraader min Kjærlighed,
Der flygtede bly for Læben.
Den synger sin dybe Sorg og Lyst;
Men Svar har ei Fuglen i hendes Bryst.

4
Den seer så taus gjennem Rudens Glar,
Og det gjør mig sorgfuld og bange.
Fortjener ei Fuglen det mindste Svar,
For Hjertets de dybe Sange?
Den fattige Fugl et hjerte bær',
Saa tro, som den med de gyldne Fjer!

5
Den synger og sørger sig vist ihjel —
En Anden kan Bruden fæste,
Og hun — ja hun glemmer Fuglen vel,
Og det er ogsaa det Bedste!
De to var' ei for hinanden skabt',
Nu, døer den ene, hvad er saa tabt!

Der bygger en fugl så dybt i mit bryst

Musik: C. Attrup
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

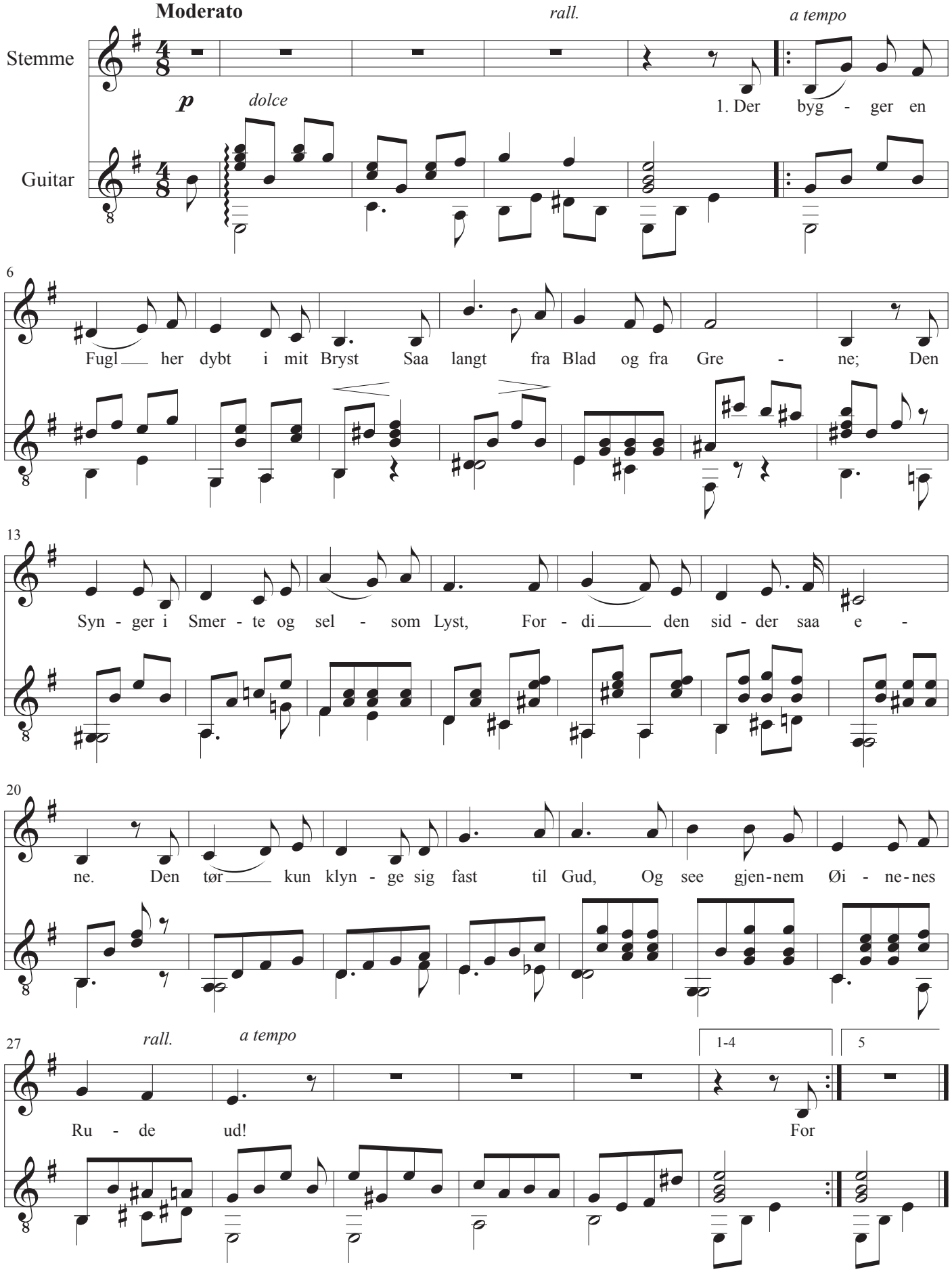

1
Der bygger en Fugl her dybt i mit Bryst
Saa langt fra Blad og fra Grene;
Den Synger i Smerte og selsom Lyst,
Fordi den sidder saa ene.
Den tør kun klynge sig fast til Gud,
Og see gjennem Øinenes Rude ud!

2
For hende den synger sin Sorg og Lyst,
Ved Nætter og lyse Dage;
Der bygger en Fugl i hendes Bryst,
Den søger den sig som Mage.
Den titter ogsaa fra Øiets Blaa
Mon Fuglen ikke kan Fuglen forstaae?

3
Hos mig den synger Alt, hvad den veed,
Mit Liv, min Tanke, min Stræben;
Den selv forraader min Kjærlighed,
Der flygtede bly for Læben.
Den synger sin dybe Sorg og Lyst;
Men Svar har ei Fuglen i hendes Bryst.

4
Den seer så taus gjennem Rudens Glar,
Og det gjør mig sorgfuld og bange.
Fortjener ei Fuglen det mindste Svar,
For Hjertets de dybe Sange?
Den fattige Fugl et hjerte bær',
Saa tro, som den med de gyldne Fjer!

5
Den synger og sørger sig vist ihjel —
En Anden kan Bruden fæste,
Og hun — ja hun glemmer Fuglen vel,
Og det er ogsaa det Bedste!
De to var' ei for hinanden skabt',
Nu, døer den ene, hvad er saa tabt!

Det gamle træ, o, lad det stå

Musik: Ukendt
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

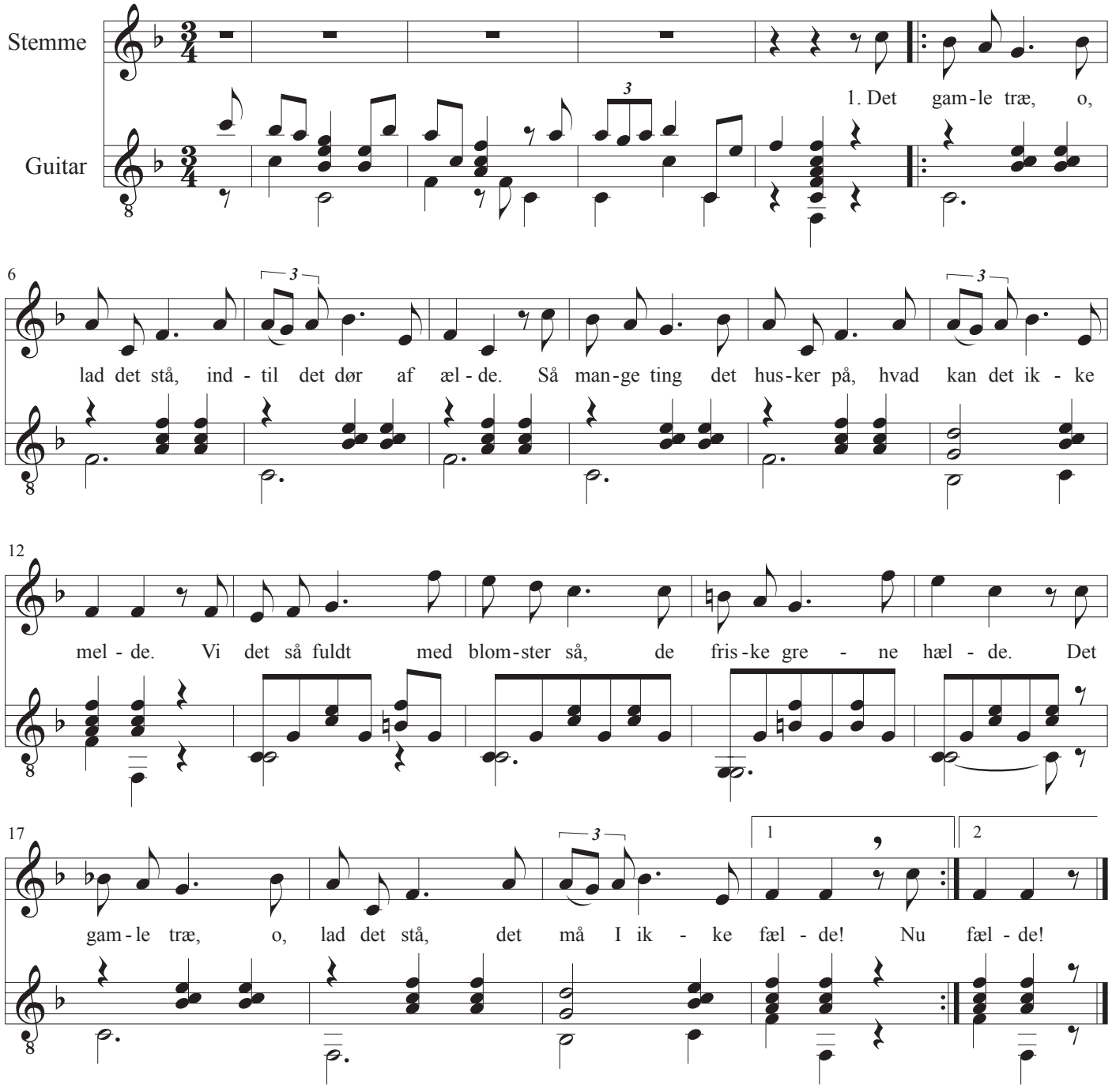

2
Nu vil jeg da på vandring gå,
men det kan jeg fornemme,
man rejser ud for hjem at nå,
thi bedst er det dog hjemme.
Når træet her har blomster på,
det vil min hjemkomst melde.
Det gamle træ, o, lad det stå,
det må I ikke fælde!

Hvor Nilen vander

Musik: H. Rung
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

Con moto

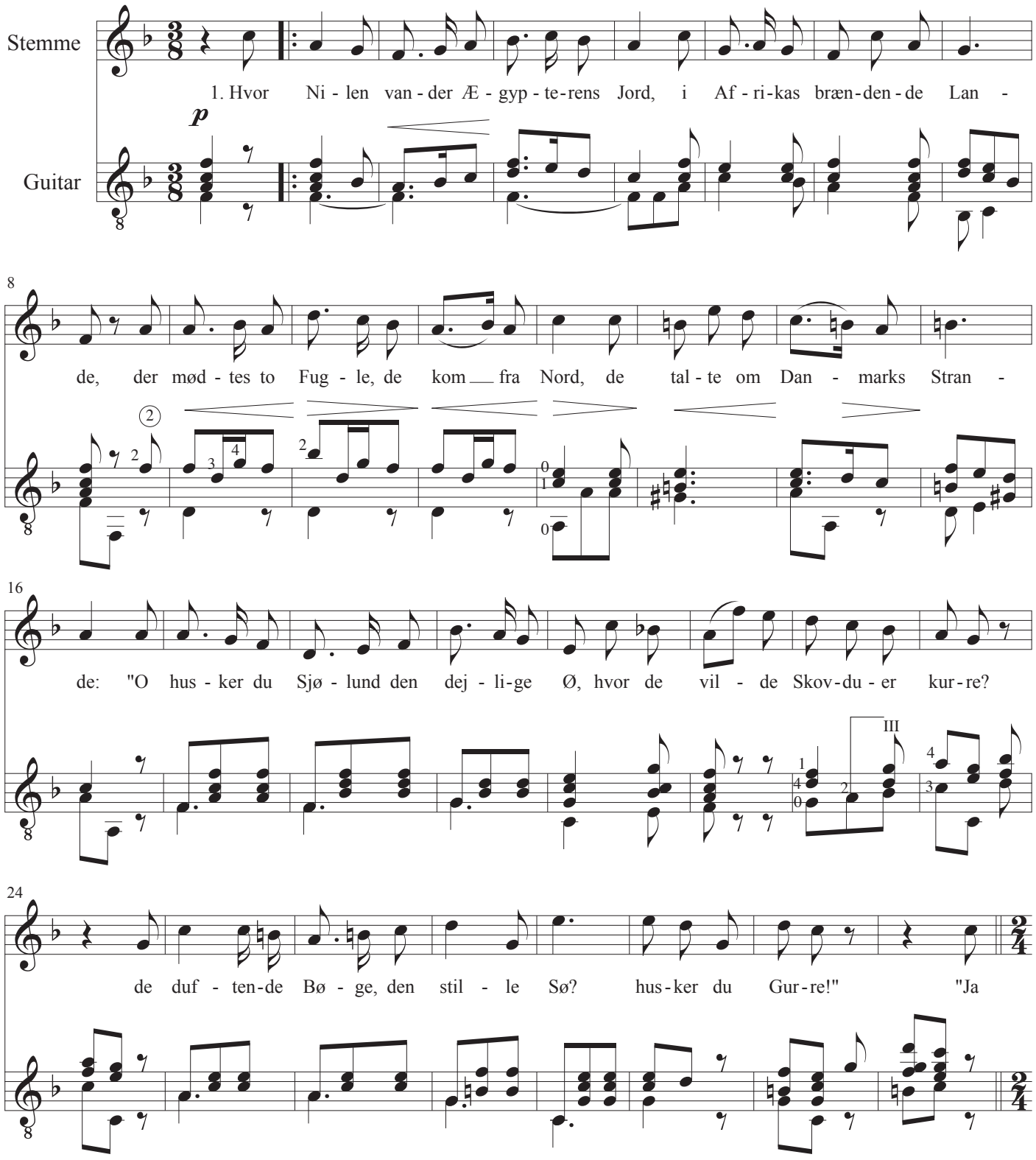

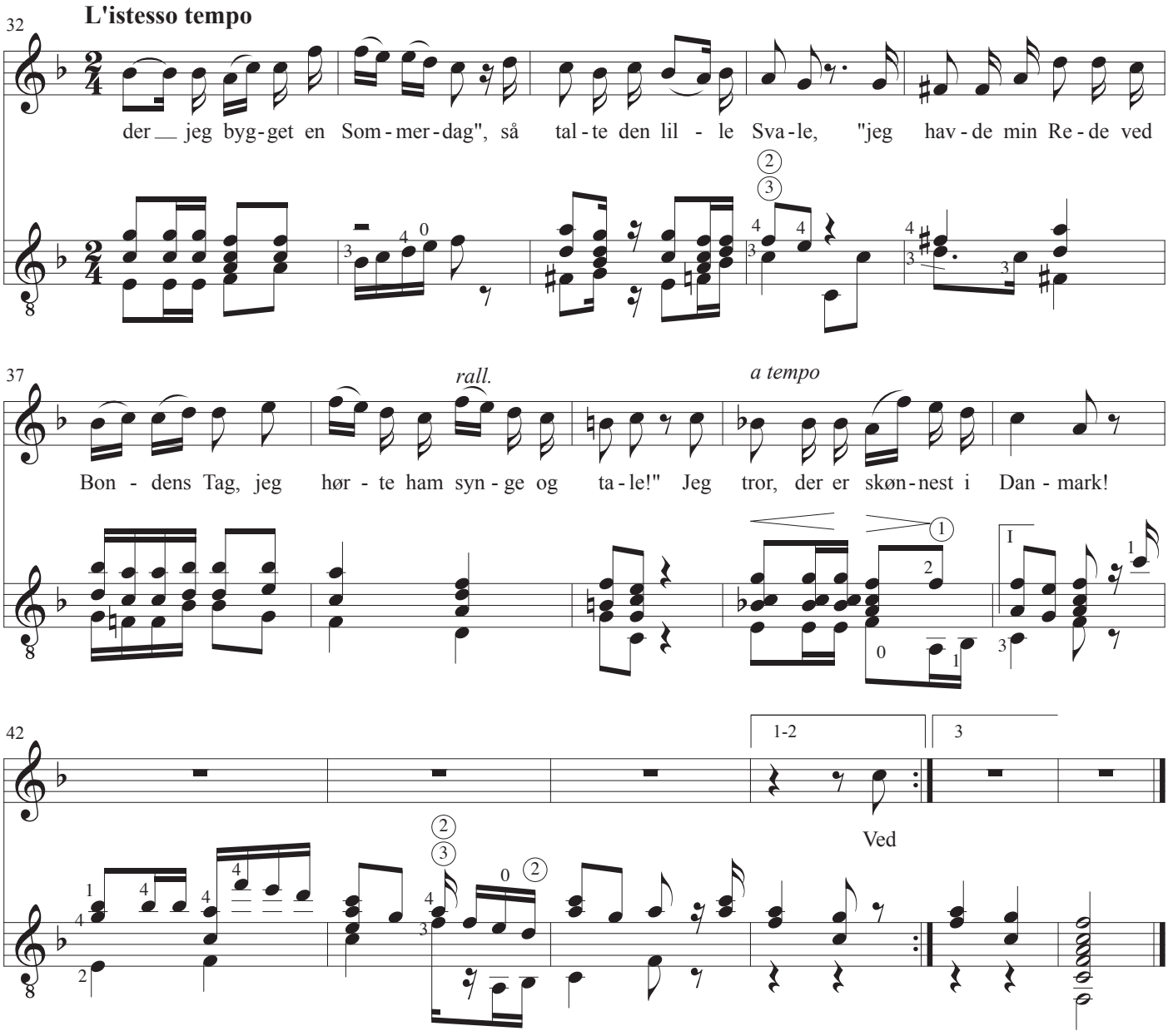

2
Ved Gurre Sø lå Kong Valdemars Borg,
den så ham med Tovelille,
den kendte hans Lykke, den kendte hans Sorg,
ak! Trøstens Harpe hang stille.
Hans Glæde blev skrinlagt bag Kirkens Mur,
hvor de vilde Skovduer kurre.
Om Tovelille sang Guds Natur
dejligst i Gurre!
Dér havde de vandret hver lønlig Sti,
Naturen blev her til hende,
han kunne ej gå en Blomst forbi,
den sagde: "Kan du mig kende?"
Jeg tror,der er skønnest i Danmark!
Jeg tror, der er skønnest i Danmark!

3
Ved Gurre Sø holdt Kong Valdemar Jagt,
smukt Hornet lød gennem Skoven,
den stod i sin rigeste Sommerpragt,
og Stjerner funkler foroven.
Da råbte Kongen så lystelig,
hvor de vilde Skovduer kurre:
"Lad Gud beholde sit Himmerig,
har jeg kun Gurre!"
Det er så dejligt en Sommerdag,
men dejligst i Nattens stille,
når Stjernerne blinker, og Droslens slag
fortæller om Tovelille.
Jeg tror, der er skønnest i Danmark!
Jeg tror, der er skønnest i Danmark!

Hvor skoven dog er frisk og stor

Musik: C.A. Polenz
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

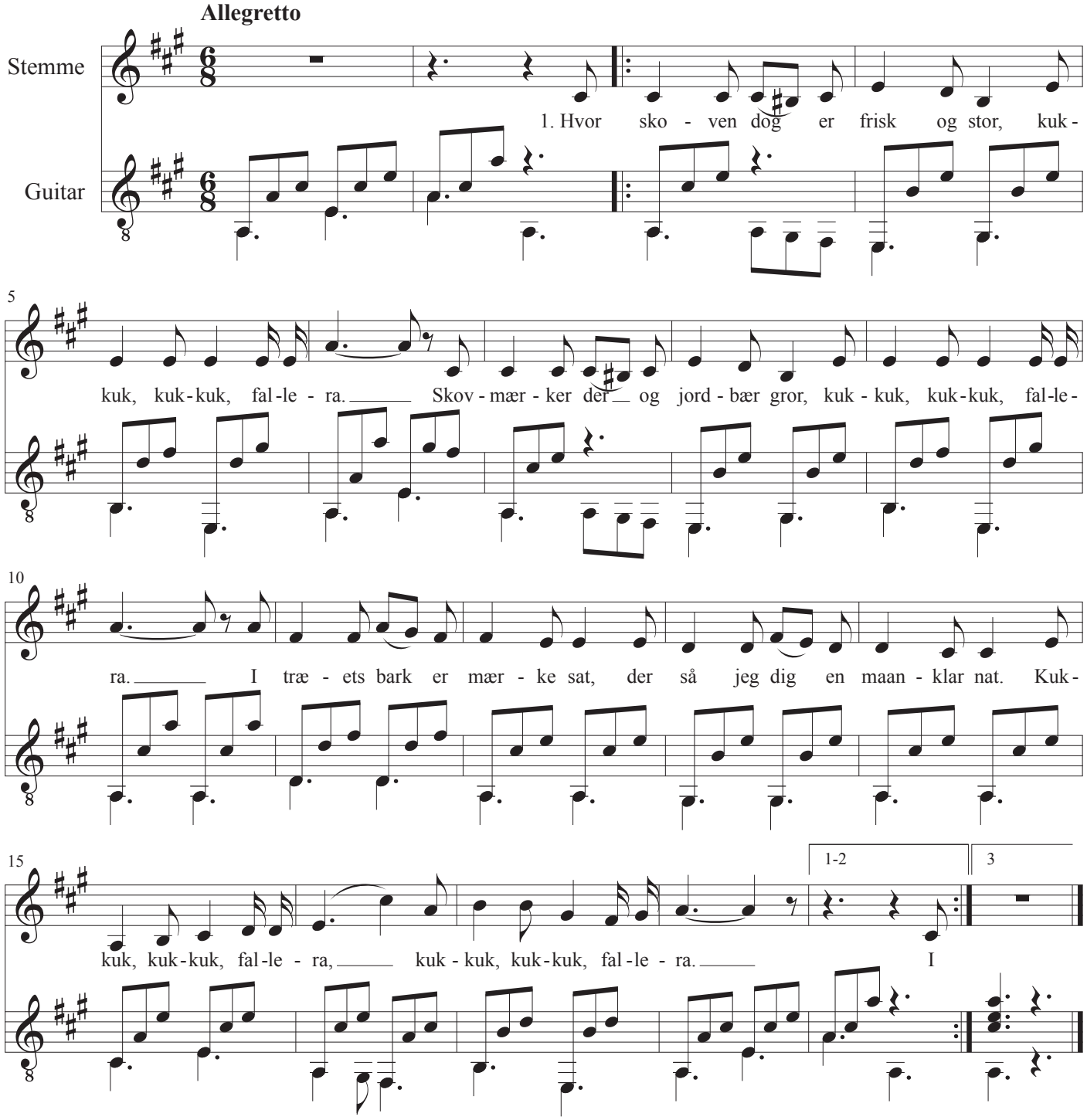

2
I måneskin er smukt at gå,
kuk-kuk, kuk-kuk, fallera.
I skov ved solskin ligeså,
kuk-kuk, kuk-kuk, fallera.
Af kukkeren jeg vide får,
hvor mange kys og leveår.
Kuk-kuk, kuk-kuk, fallera,
kuk-kuk, kuk-kuk, fallera.

3
Gør ikke verden dig for tung,
kuk-kuk, kuk-kuk, fallera.
Husk på, du er kun én gang ung,
kuk-kuk, kuk-kuk fallera.
Skovmærker gror, og jordbær gror,
og kukkeren ved når og hvor.
Kuk-kuk, kuk-kuk, fallera,
kuk-kuk, kuk-kuk, fallera.

Hyrden græsser sine får

Musik: C.E.F. Weyse
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

Andantino quasi allegretto

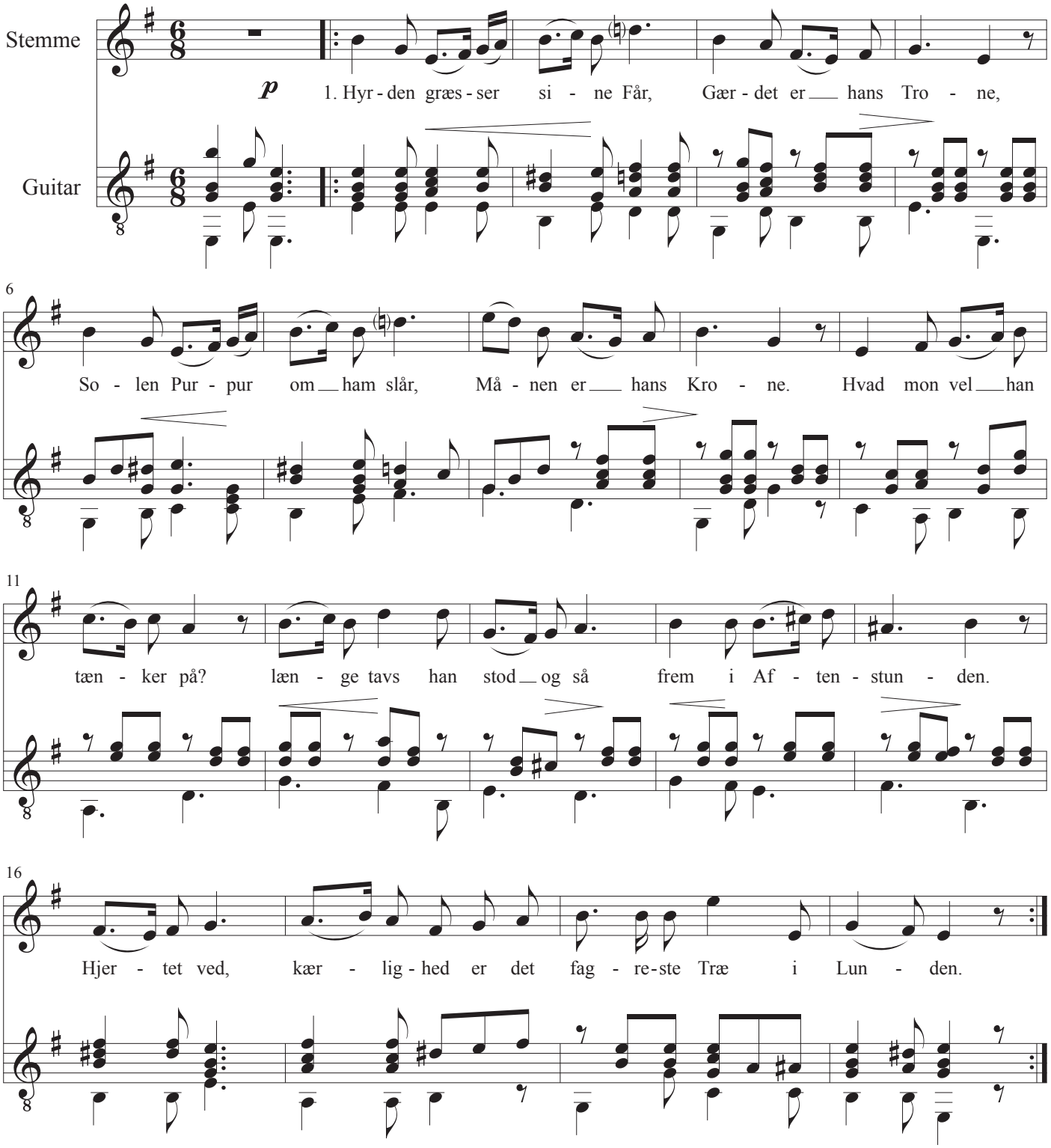

1
Hyrden græsser sine Får,
Gærdet er hans Trone,
Solen Purpur om ham slår,
Månen er hans Krone.
Hvad mon vel han tænker på?
længe tavs han stod og så
frem i Aftenstunden.
Hjertet ved, kærlighed
er det fagreste Træ i Lunden.
Hjertet ved, kærlighed
er det fagreste Træ i Lunden.

2
Kongens Datter, stolt og fin,
står i Kongeborgen;
Silke, Guld og Hermelin
skjuler ikke Sorgen.
Tanken, som en Fugl så let,
flyver, bliver aldrig træt,
synger: „Jeg har funden!"
Hjertet ved, kærlighed
er det fagreste Træ i Lunden.
Hjertet ved, kærlighed
er det fagreste Træ i Lunden.

3
Vind og Blomst, svar, hver især,
kommer hun dog ikke?
Vinden hvisker: „Hun er nær!"
Blomsterne de nikke.
Skjult en Sti fra Slottet går,
Fuglen højt bag Krattet slår:
„Han har hende funden!"
Hjertet ved, kærlighed
er det fagreste Træ i Lunden.
Hjertet ved, kærlighed
er det fagreste Træ i Lunden.

Højt under taget, hvor svalen bor

Musik: Ukendt
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

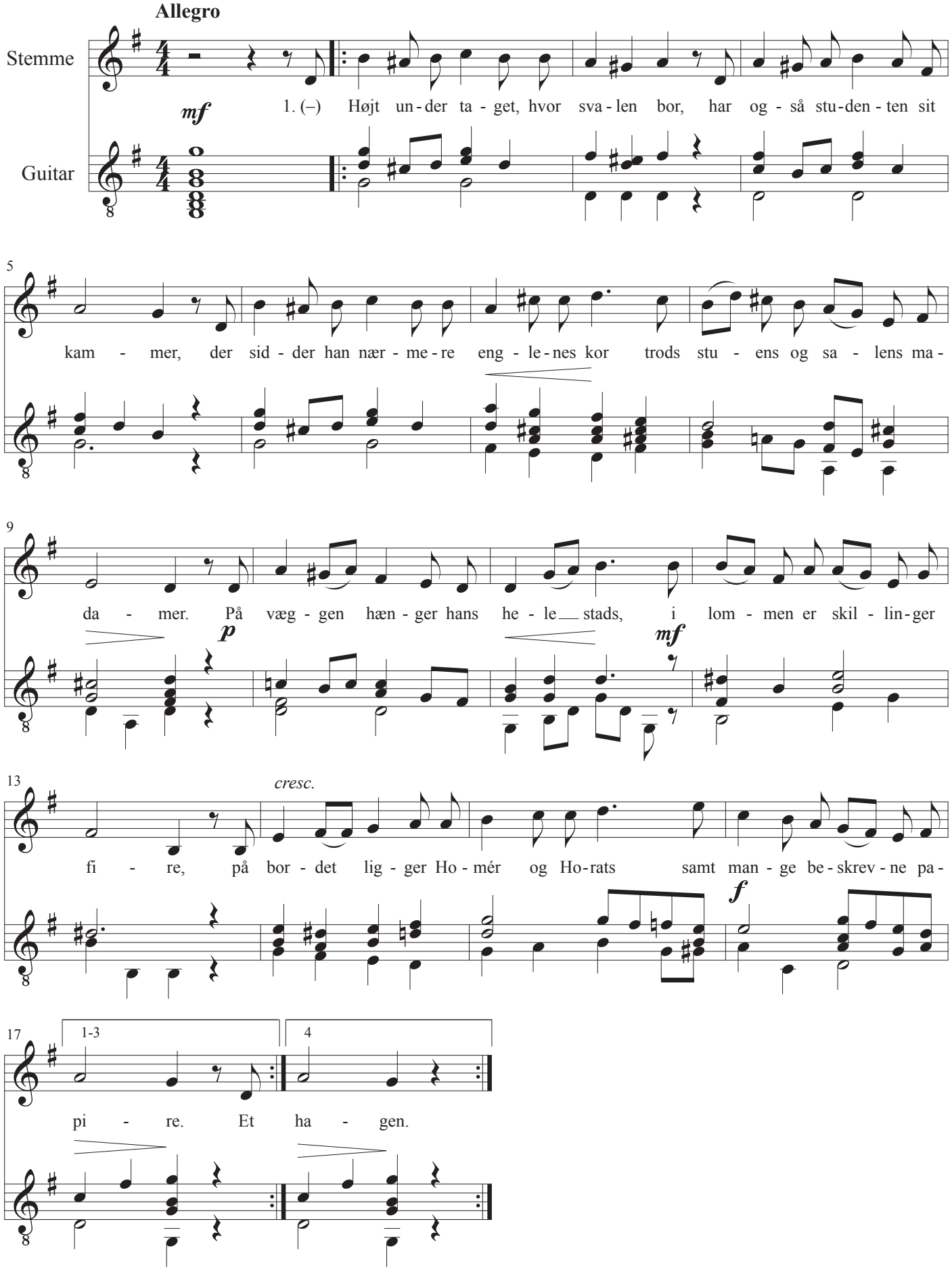

1
Højt under taget, hvor svalen bor,
har også studenten sit kammer,
der sidder han nærmere englenes kor
trods stuens og salens madammer.
På væggen hænger hans hele stads,
i lommen er skillinger fire,
på bordet ligger Homér og Horats
samt mange beskrevne papire.

2
Et tællelys brænder i stagen smukt,
selv skærer han aftensmaden.
Det er så silde, hans dør er lukt,
kun vægteren sværmer på gaden.
Lad ham kun sværme i blåt talar,
det rager studenten jo ikke.
Han stirrer så tavs gennem rudens glar,
ser stjernerne blinke og nikke.

3
Han tænker på mangen en barndomsdrøm,
imedens han stopper sin hose.
Da bliver om hjertet han ganske øm,
hans kinder ser ud som en rose.
Han yndes af mange, har dog ingen ven,
endsige en lille veninde,
thi flagre hans sukke i natten hen
til nar for de lystige vinde.

4
Men sukke og græde er ingen plaser,
undtagen for syge poeter,
se, månen sidder på taget og ler
ad ham og ad Povl og ad Peter!
Studenten damper sin pibe ud
og vender så lyset i stagen,
så beder han barnlig en bøn til Gud
og trækker så dynen om hagen.

Hør, Ungersvend, sig ikke nej

Fra operaen Liden Kirsten

Musik: J.P.E. Hartmann
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

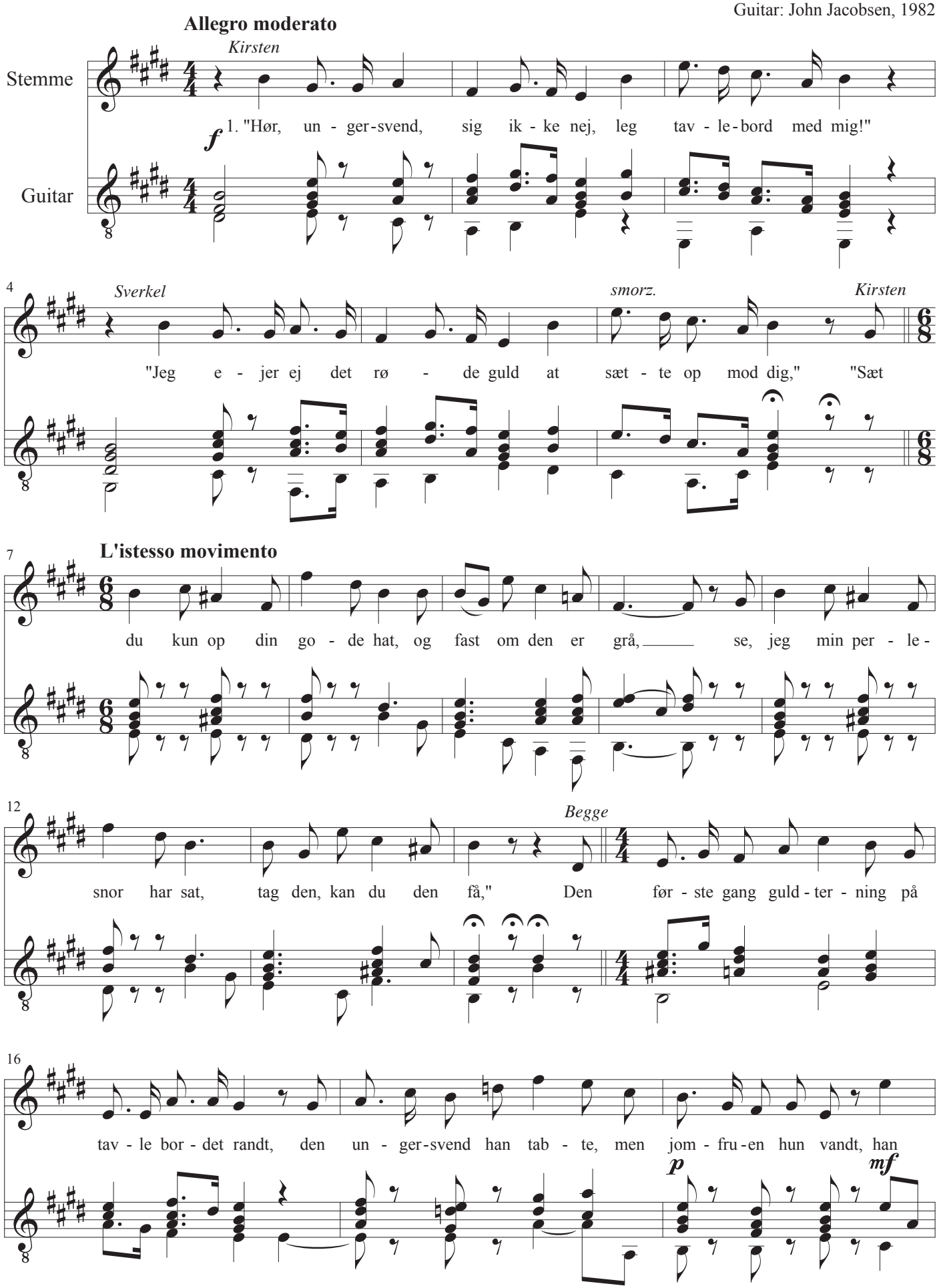

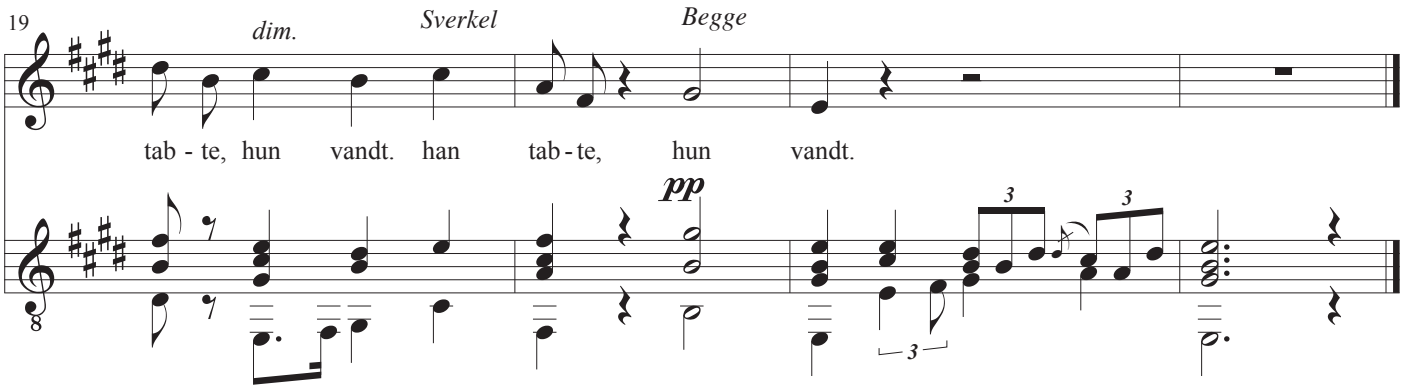

1.
Kirsten: "Hør, ungersvend, sig ikke nej,
leg tavlebord med mig!"
Sverkel: "Jeg ejer ej det røde guld
at sætte op mod dig,"
Kirsten: "Sæt du kun op din gode hat,
og fast om den er grå,
se, jeg min perlesnor har sat,
tag den, kan du den få,"
Begge: Den første gang guldterning på tavle bordet randt,
den ungersvend han tabte, men jomfruen hun vandt,
han tabte, hun vandt.
Sverkel: han tabte,
Begge: hun vandt.

2.
Kirsten: "Hør ungersvend, sig ikke nej,
leg tavlebord med mig!"
Sverkel: "Det røde guld jeg ejer ej,
at sætte op mod dig."
Kirsten: "Sæt du din kjortel da på spil,
ja, fast om den er grå,
min krone af guld jeg sætte vil,
tag den, kan du den få."
Begge: Den anden gang guldterning på tavlebordet randt,
den ungersvend han tabte, men jomfruen hun vandt,
han tabte, hun vandt,
Sverkel: han tabte,
Begge: hun vandt.

3.
Kirsten: "Hør ungersvend, sig ikke nej,
leg tavlebord med mig!"
Sverkel: "Jeg ejer ej det røde guld,
at sætte op mod dig."
Kirsten: "Din lykke har du ret i spil,
nu vel, sæt dine sko;
mod dem mig selv jeg sætte vil,
min ære og min tro."
Begge: Den tredje gang guldterning på tavlebordet randt,
den jomfru tabte spillet, men ungersvenden vandt,
hun tabte, han vandt,
Sverkel: han tabte,
Begge: hun vandt.

4.
Kirsten: Til fruebur den jomfru går:
"Var det slig skæbne værd!"
Sverkel: Den ungersvend i gården står,
stolt støttet til sit sværd.
Kirsten: "Gud lad mig dø" - var hendes bøn.
"Der tårer blive spildt,
du får den bedste kongesøn
og ingen gangerpilt".
Begge: "Er du den bedste kongesøn, jeg dig da hører til,
mig selv, mit hele hjerte, jeg glad dig give vil"
Hun tabte, han vandt,
Sverkel: han tabte,
Begge: hun vandt.

I Danmark er jeg født

Musik: H. Rung
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

Moderato

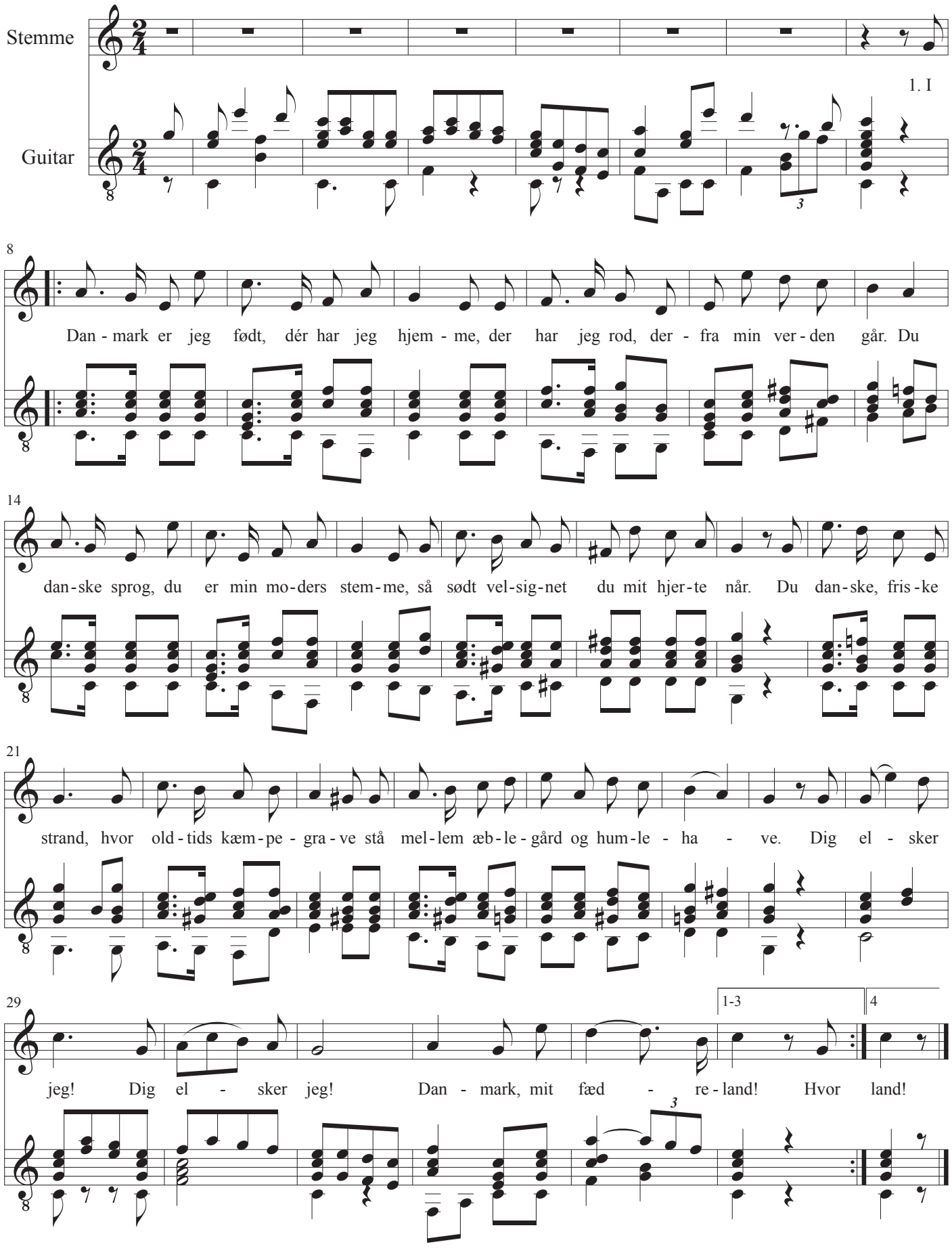

1
I Danmark er jeg født, dér har jeg hjemme,
der har jeg rod, derfra min verden går.
Du danske sprog, du er min moders stemme,
så sødt velsignet du mit hjerte når.
Du danske, friske strand,
hvor oldtids kæmpegrave
stå mellem æblegård og humlehave.
Dig elsker jeg! - Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

2
Hvor reder sommeren vel blomstersengen
mer rigt end her, ned til den åbne strand?
Hvor står fuld månen over kløverengen
så dejligt som i bøgens fædreland?
Du danske, friske strand,
hvor Danebrogen vajer, -
Gud gav os den, - Gud giv den bedste sejer!
Dig elsker jeg! - Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

3
Engang du herre var i hele Norden,
bød over England, - nu du kaldes svag,
et lille land, og dog så vidt om jorden
end høres danskens sang og mejselslag.
Du danske, friske strand,
plovjernet guldhorn finder,
Gud giv dig fremtid. som han gav dig minder!
Dig elsker jeg! - Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

4
Du land, hvor jeg blev født, hvor jeg har hjemme,
hvor jeg har rod, hvorfra min verden går,
hvor sproget er min moders bløde stemme
og som en sød musik mit hjerte når.
Du danske, friske strand
med vilde svaners rede,
I grønne ø'r, mit hjertes hjem hernede!
Dig elsker jeg! - Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

I Danmark er jeg født

Musik: P. Schierbeck
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

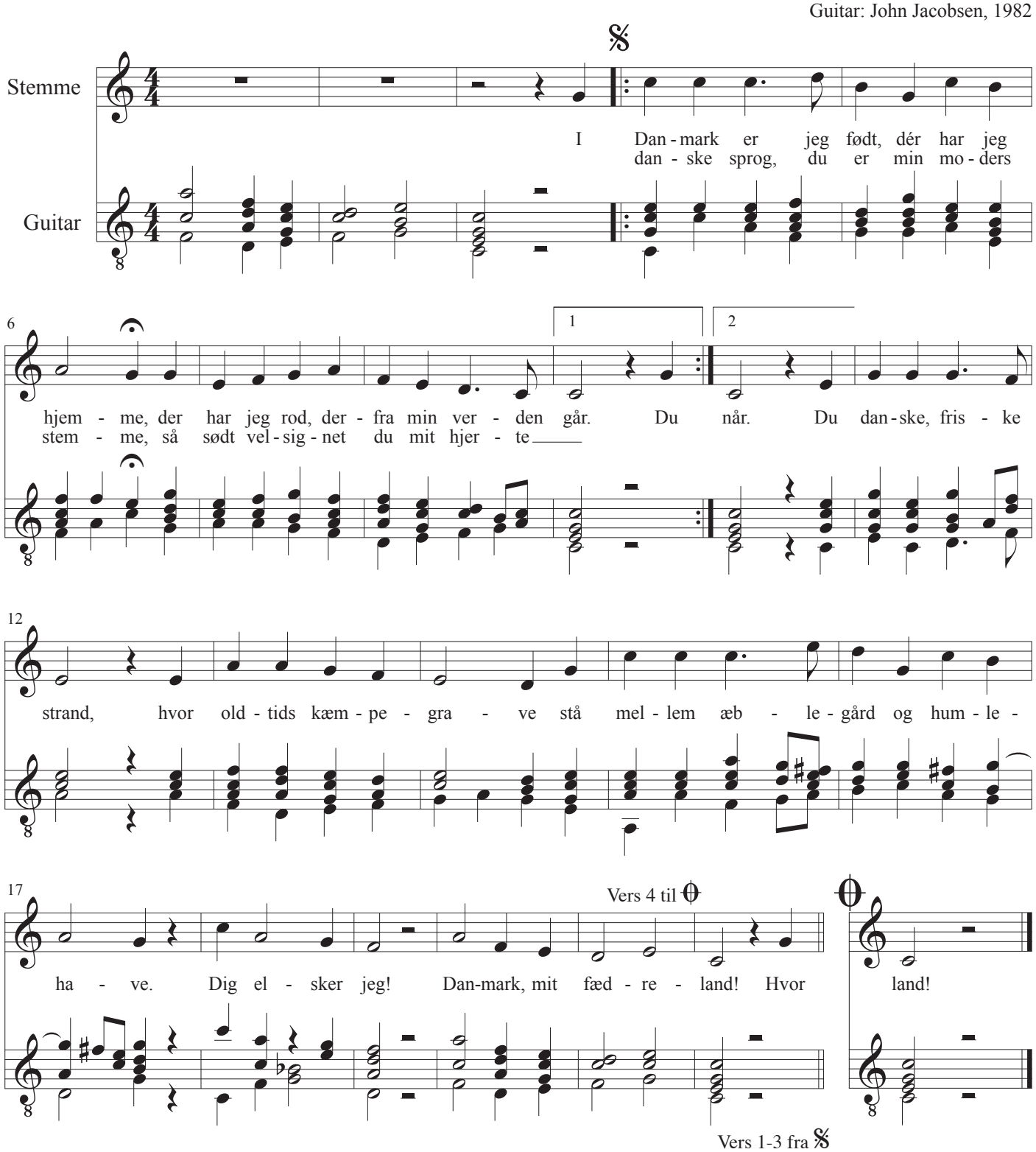

I Danmark er jeg født, dér har jeg hjemme,
der har jeg rod, derfra min verden går.
Du danske sprog, du er min moders stemme,
så sødt velsignet du mit hjerte når.
Du danske, friske strand,
hvor oldtids kæmpegrave
stå mellem æblegård og humlehave.
Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

Hvor reder sommeren vel blomstersengen
mer rigt end her, ned til den åbne strand?
Hvor står fuld månen over kløverengen
så dejligt som i bøgens fædreland?
Du danske, friske strand,
hvor Danebrogen vajer, -
Gud gav os den, - Gud giv den bedste sejer!
Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

Engang du herre var i hele Norden,
bød over England, - nu du kaldes svag,
et lille land, og dog så vidt om jorden
end høres danskens sang og mejselslag.
Du danske, friske strand,
plovjernet guldhorn finder,
Gud giv dig fremtid. som han gav dig minder!
Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

Du land, hvor jeg blev født, hvor jeg har hjemme,
hvor jeg har rod, hvorfra min verden går,
hvor sproget er min moders bløde stemme
og som en sød musik mit hjerte når.
Du danske, friske strand
med vilde svaners rede,
I grønne ø'r, mit hjertes hjem hernede!
Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

Ja, jeg er hjemme, ja, jeg er i Danmark

Arioso af "Liden Kirsten"

Musik: J.P.E. Hartmann
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

Allegro non troppo, grazioso

Stemme

Guitar

p *dolce*

4 *rit.*

piu lento, quasi recit.

p 1. Ja, jeg er hjem - me! ja, jeg er i Dan -

7 **Tempo I**

mark! ej læn - ger Him - len staar i e - vigt blaat,

10 den veks - ler smukt med Sky - er Vin - den

13 luf - ter, Skov - mær - ker sødt i Bø - ge - lun - den duf - ter,

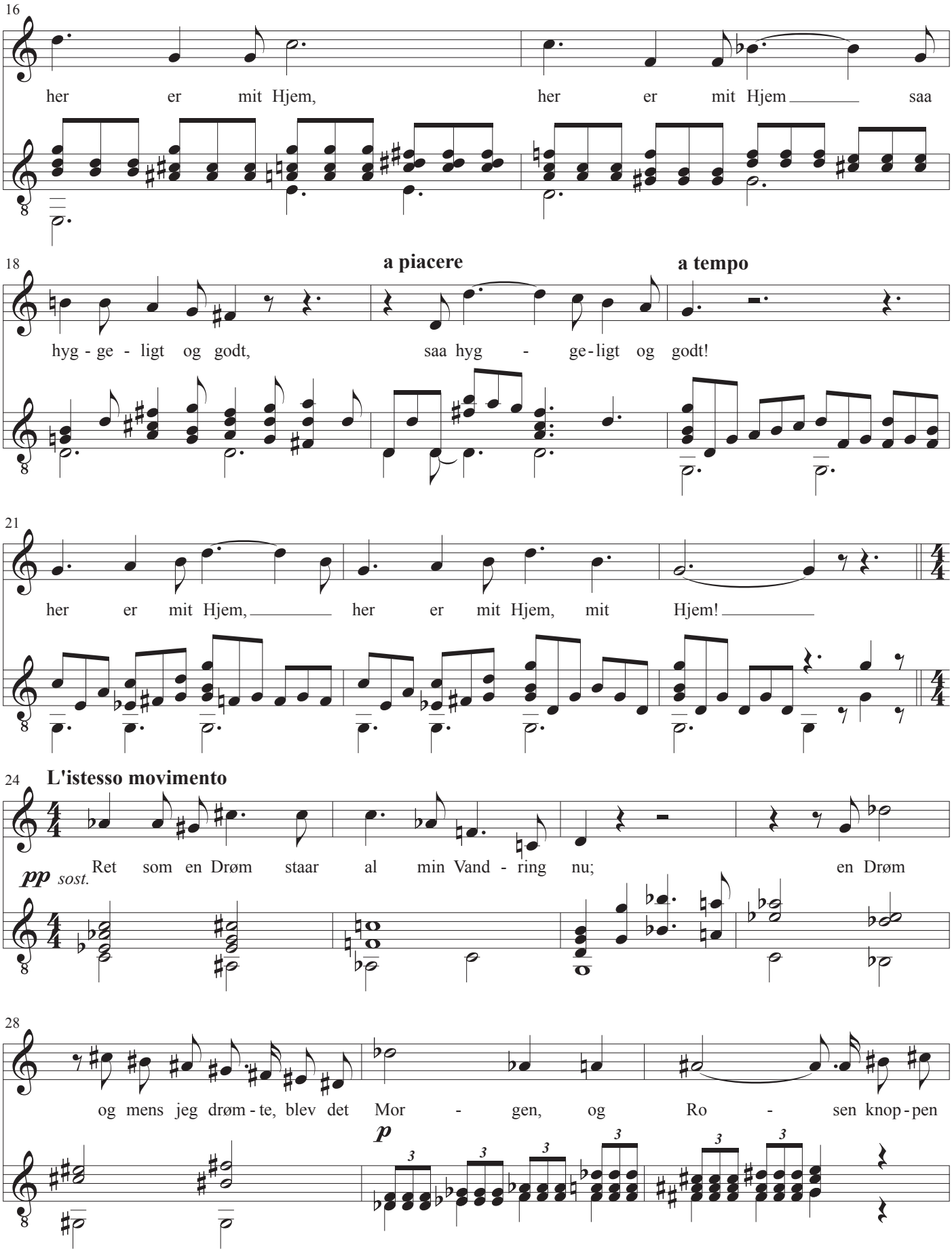
16
her er mit Hjem, her er mit Hjem saa
18
a piacere
a tempo
hyg - ge - ligt og godt, saa hyg - ge - ligt og godt!
21
her er mit Hjem, her er mit Hjem, mit Hjem!
24
L'istesso movimento
pp sost.
Ret som en Drøm staar al min Vand - ring nu; en Drøm
28
og mens jeg drøm - te, blev det Mor - gen, og Ro - sen knop - pen
p

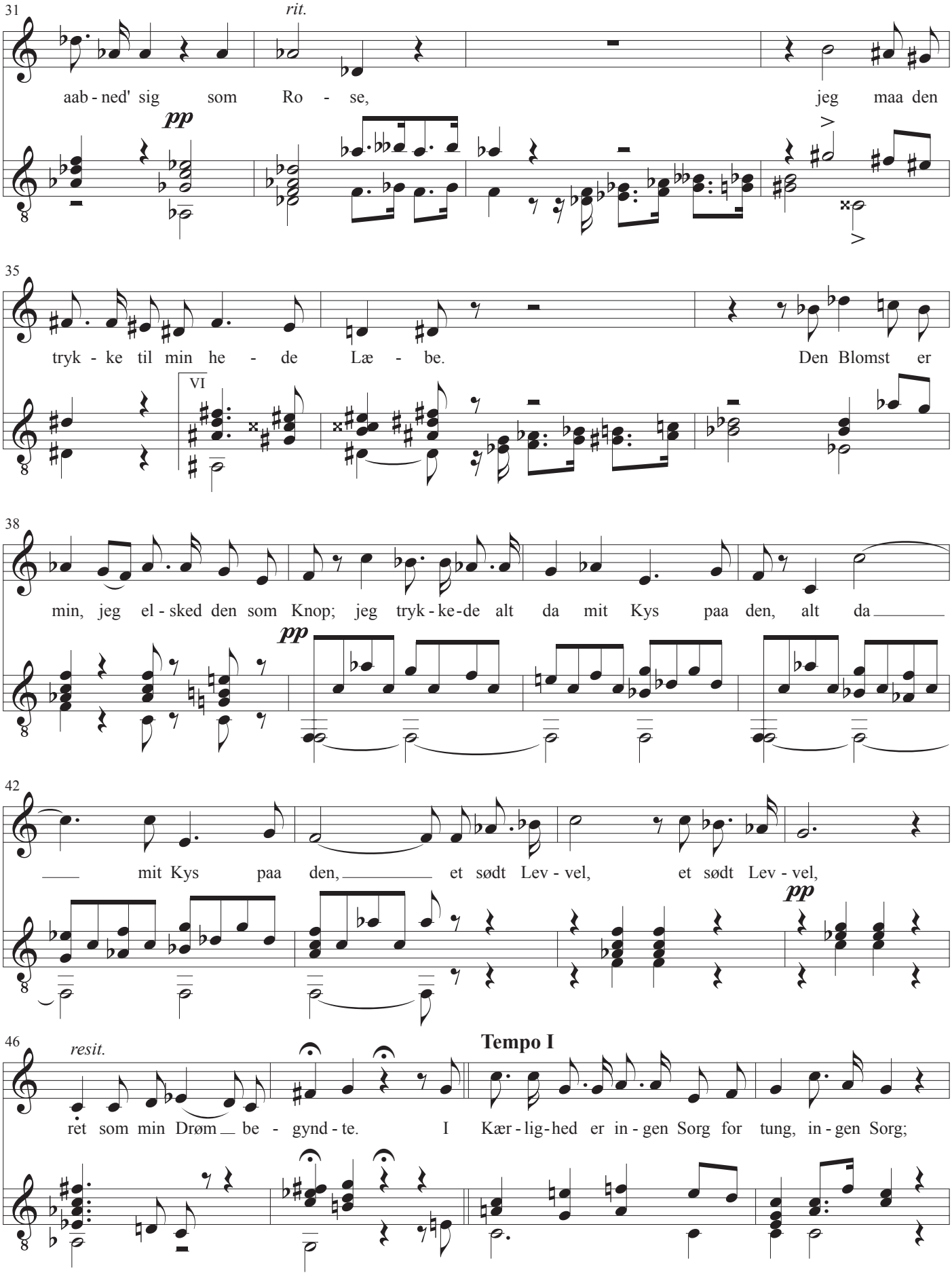
31
rit.
aab - ned' sig som Ro - se, jeg maa den
pp
35
tryk - ke til min he - de Læ - be. Den Blomst er
VI
38
min, jeg el - sked den som Knop; jeg tryk - ke - de alt da mit Kys paa den, alt da
pp
42
mit Kys paa den, et sødt Lev - vel, et sødt Lev - vel,
pp
46
resit.
Tempo I
ret som min Drøm be - gynd - te. I Kær - lig - hed er in - gen Sorg for tung, in - gen Sorg;

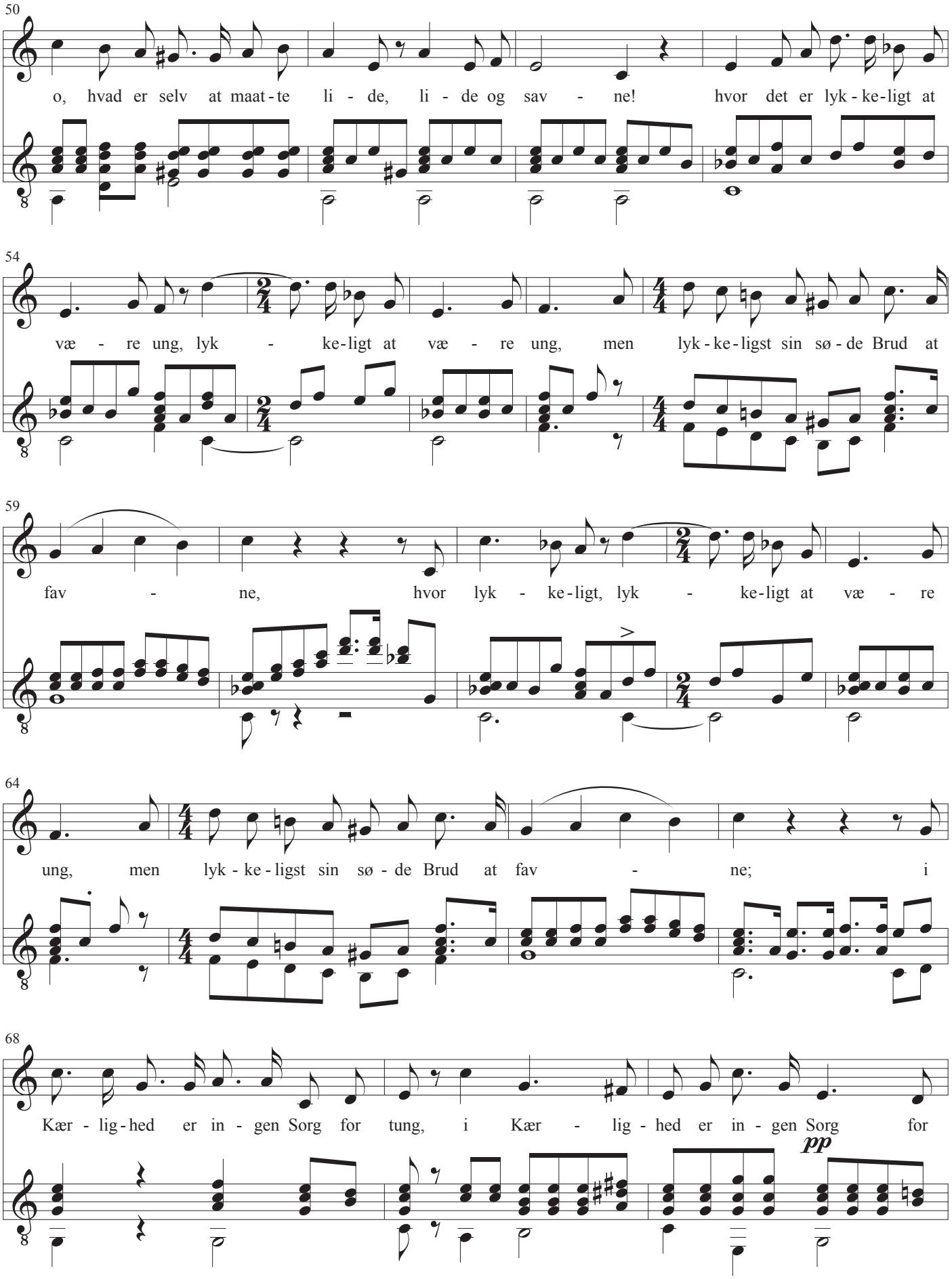
50
o, hvad er selv at maat - te li - de, li - de og sav - ne! hvor det er lyk - ke - ligt at
54
væ - re ung, lyk - ke - ligt at væ - re ung, men lyk - ke - ligst sin sø - de Brud at
59
fav - ne, hvor lyk - ke - ligt, lyk - ke - ligt at væ - re
64
ung, men lyk - ke - ligst sin sø - de Brud at fav - ne; i
68
Kær - lig - hed er in - gen Sorg for tung, i Kær - lig - hed er in - gen Sorg for
pp

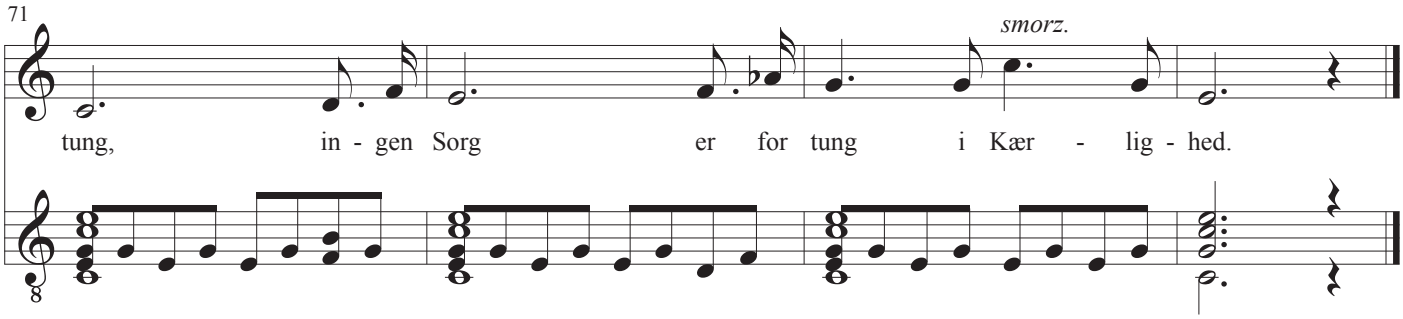
71
smorz.
tung, in - gen Sorg er for tung i Kær - lig - hed.
8

Jeg elsker havet, når det stormer vildt

Musik: Sophie Dedekam
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

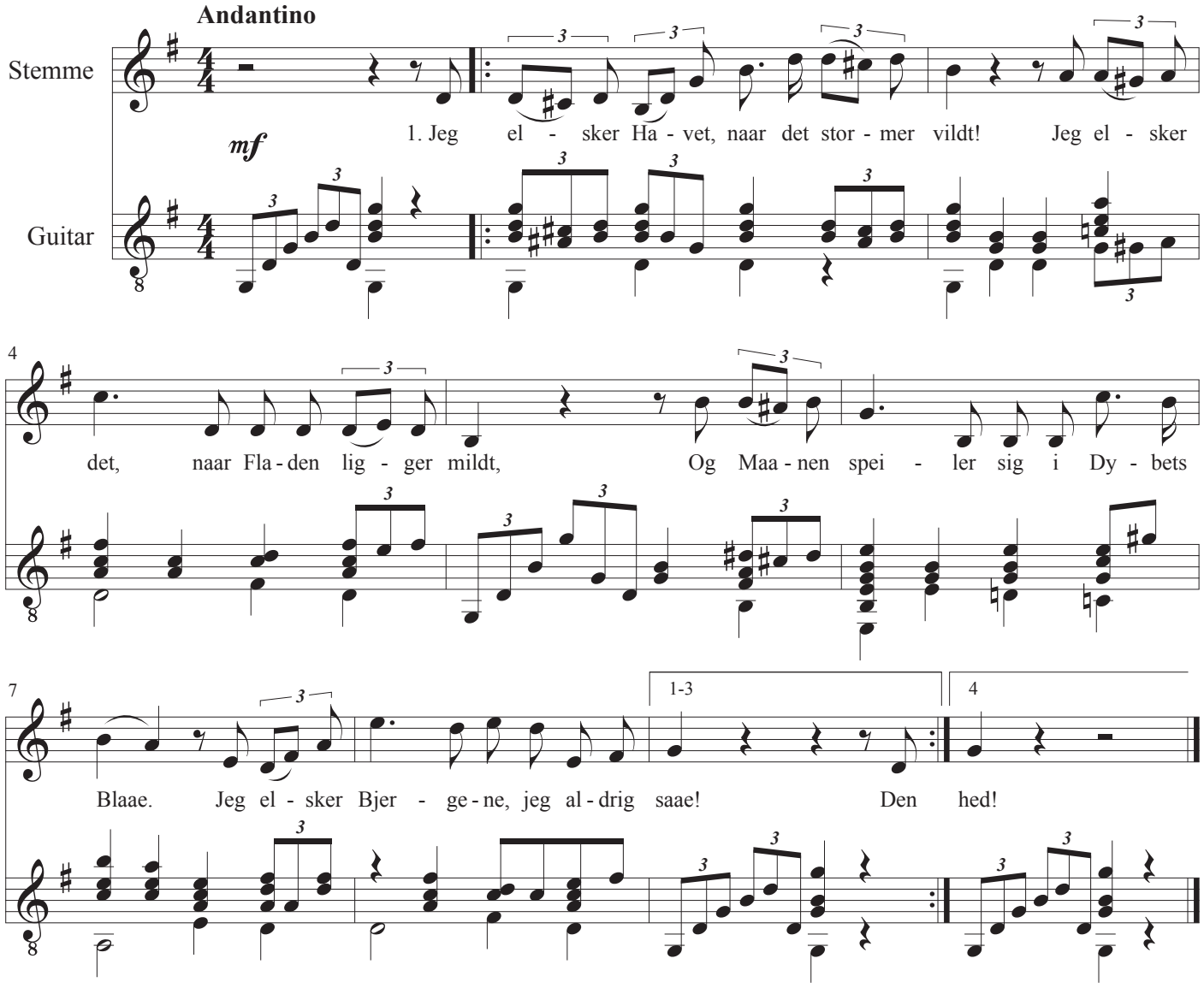

1
Jeg elsker Havet, naar det stormer vildt!
Jeg elsker det, naar Fladen ligger mildt,
Og Maanen speiler sig i Dybets Blaae.
Jeg elsker Bjergene, jeg aldrig saae!

2
Den tause Nat med al sin Stjerne-Hær,
Og Aftenrøden i sit stærke Skjær!
Jeg elsker Tanken i sin stolte Gang,
Og Tonekunsten med sin Længsels Sang!

3
Jeg elsker Blomsten med sin friske Duft,
Og Fuglen i den rene, frie Luft!
Jeg elsker Vennen, høit som Himlens Blaae!
Og Qvinden, ja! een eneste jeg saae,

4
Og hun var Brud det var jo ret en Lyst!
Jeg elsker denne Længsel i mit Bryst!
Jeg elsker Graven med sin dybe Fred,
Og Tanken om den store Evighed!

Note
Teksten er her bragt, som den angives i Danmarks Melodibog.
H.C. Andersens originale tekst udgør 6 vers, og hvor vers 2 er lidt anderledes end det her bragte.

Jeg kan ikke blive, jeg har ingen ro

Musik: F.L.Æ. Kunzen
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

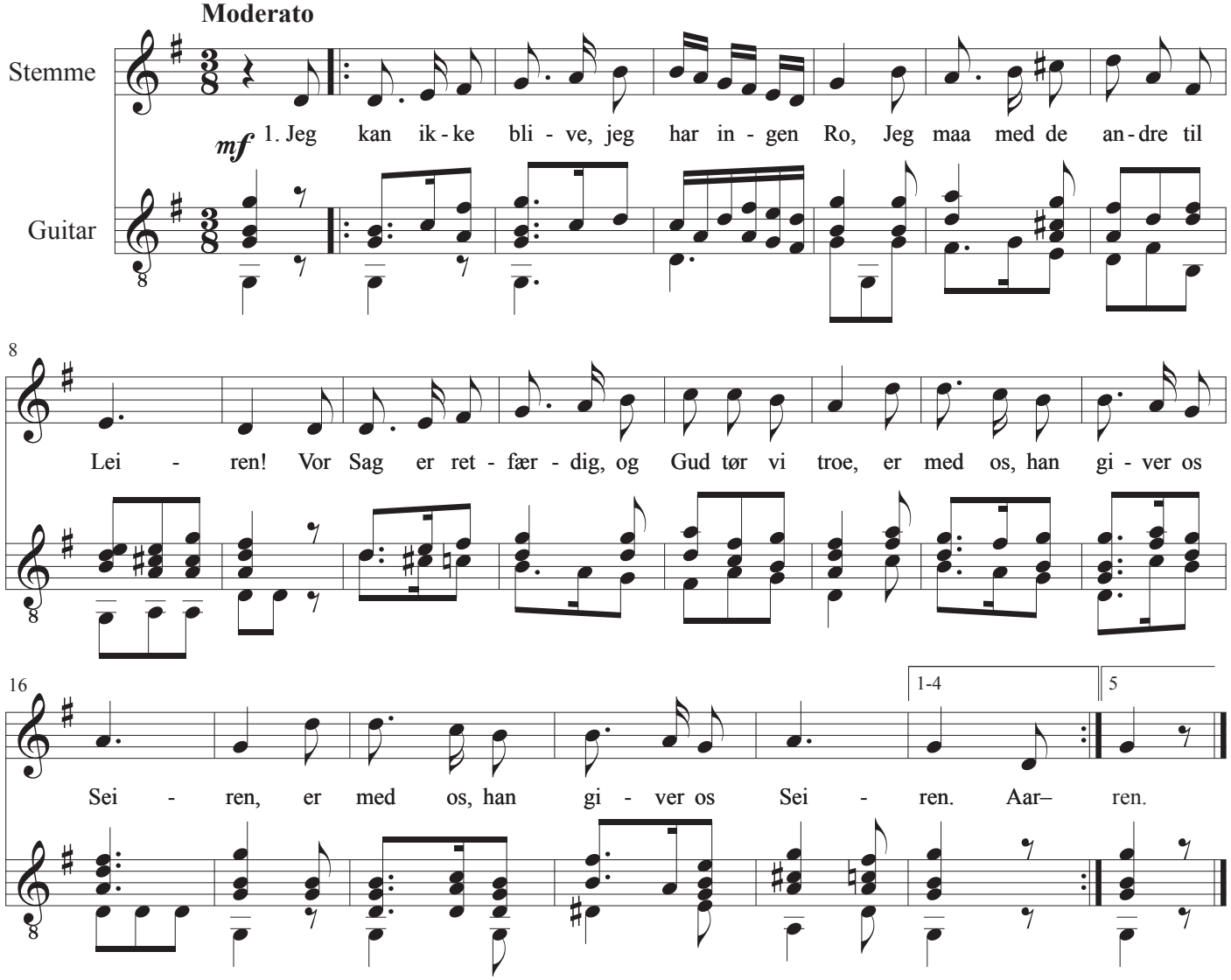

1
Jeg kan ikke blive, jeg har ingen Ro,
Jeg maa med de andre til Leiren!
Vor Sag er retfærdig, og Gud tør vi troe
:/: Er med os, han giver os Seiren. :/:

2
Aarhundreder Danmark var mægtigt og stort,
Men saa blev der plukket og plukket.
Nu skal de ei gjøre, hvad før de har gjort,
:/: For længe har Danmark nu sukket. :/:

3
De kan overvælde vort lille Land,
Men rokke ei Mod eller Villie.
Thi nu slaae vi alle til yderste Mand,
:/: Vort Skjold er saa reent som en Lilie. :/:

4
Jeg føler mig stærk, og jeg kan holde ud!
Tak Moder, Du vil, jeg maa stride.
Med mig er din Tanke og med mig er Gud,
:/: Hvad troer du din Søn da kan lide. :/:

5
Farvel Allesammen! Jeg har ingen Ro,
Jeg maa med de Andre til Leiren.
Vor Sag er retfærdig, og Gud tør vi troe
:/: Er med os, han giver os Seiren. :/:

Jeg ved et slot, dets væg og tag

Musik: Niels W. Gade
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

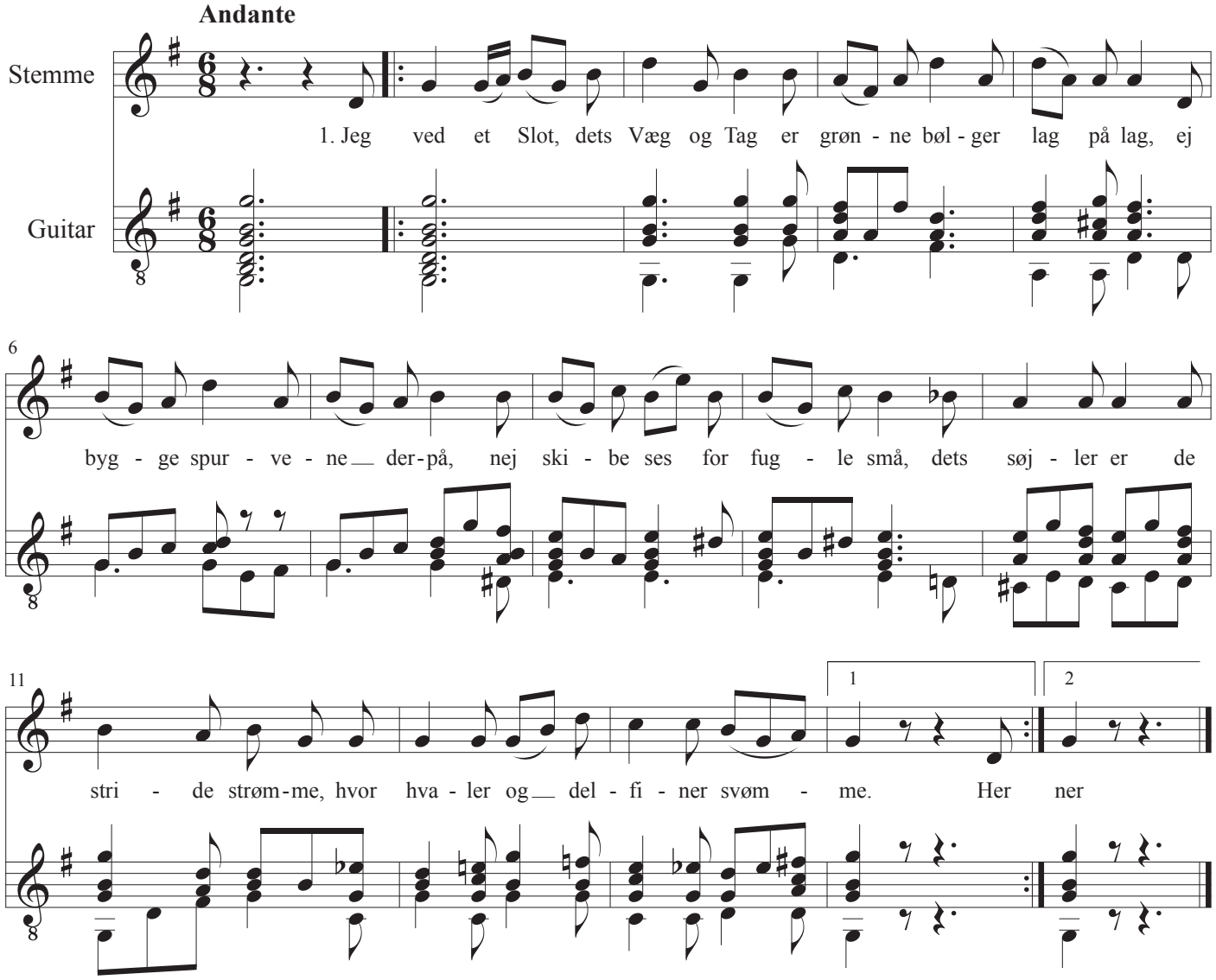

1
Jeg ved et Slot, dets Væg og Tag
er grønne bølger lag på lag,
ej bygge spurvene derpå,
nej skibe ses for fugle små,
dets søjler er de stride strømme,
hvor hvaler og delfiner svømme.

2
Her er en urtegård så skøn,
den vokser altid sommergrøn
det vilde kvæg på engen går,
hvor tang som krusemynte står,
ej stormen når til disse zoner,
den høres kun som orgeltoner.

Jylland mellem tvende have

Musik: P. Heise
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

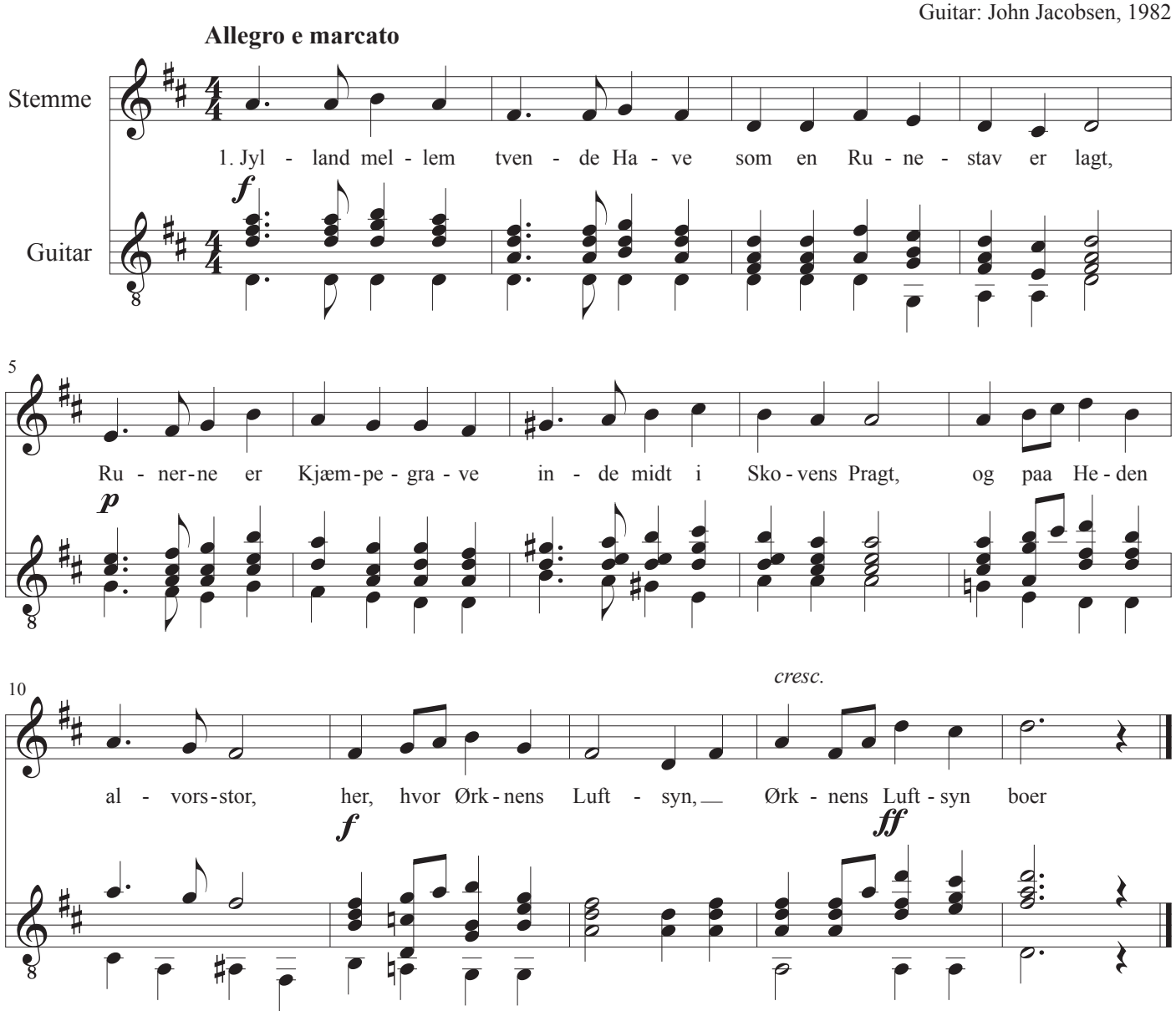

1
Jylland mellem tvende Have
som en Runestav er lagt,
Runerne er Kjæmpegrave
inde midt i Skovens Pragt,
og paa Heden alvorsstor,
her, hvor Ørknens Luftsyn boer.

2
Jylland, du er Hovedlandet,
Højland med Skoveensomhed!
Vildt i Vest med Klittag, Sandet
løfter sig i Bjerges Sted.
Østersø og Nordhavs Vand
favnes over Skagens Sand.

3
Heden, ja, man troer det næppe,-
men kom selv, bese den lidt:
Lyngen er et pragtfuldt Tæppe,
Blomster myldre milevidt,
Skynd dig, kom! om føje Aar
Heden som en Kornmark staaer.

4
Mellem rige Bøndergaarde
snart Dampdragen flyve vil;
hvor nu Loke sine Hjorde
driver, Skove vokse til.
Briten flyver over Hav,
gjæster her Prins Hamlets Grav.

5
Jylland mellem tvende Have
som en Runesten er lagt
Fortid mæle dine Grave,
Fremtid folder ud din Magt;
Havet af sit fulde Bryst
synger højt om Jyllands Kyst.

Lille Viggo, vil du ride ranke

Musik: H.S. Paulli
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

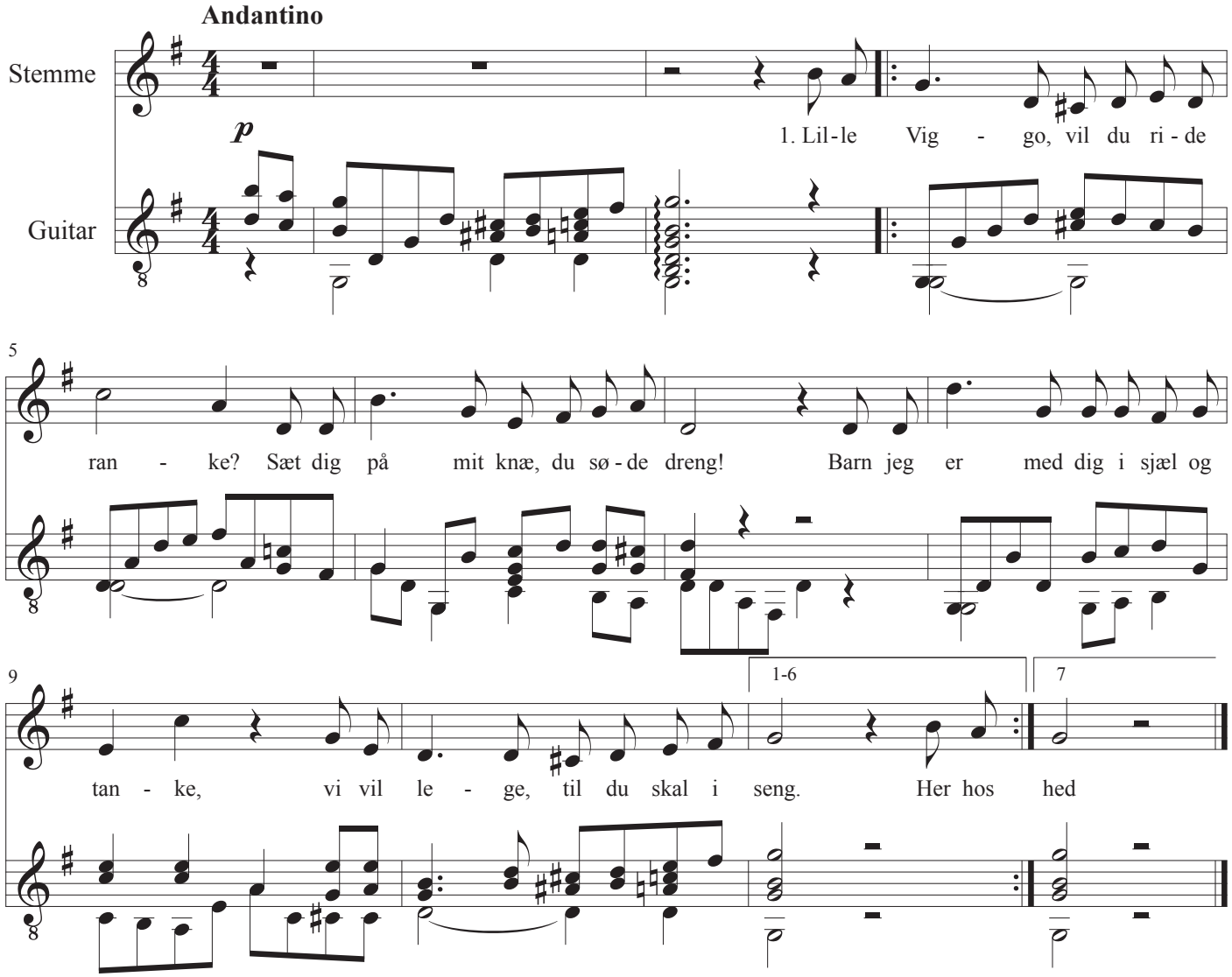

2
Her hos dig jeg barnehimlen finder,
glemmer alt, hvad der gør hjertet ve.
Lad mig kysse dine røde kinder,
lad mig dog de brune øjne se!

3
Vis mig så, hvor stor du er, du søde!
Nej, hvor hånden dog er buttet rund!
Smilet sidder i de kinder røde,
alt for smuk er dog din lille mund!

4
Hver en blomst du kysser, som en broder
taler med den på din egen vis,
hele verden har du i din moder,
hendes skød er dig dit paradis!

5
Jeg en smuk historie dig lover,
følg nu moder til din lille seng!
Synge vil jeg for dig, til du sover
lille Viggo, moders bedste dreng!

6
Du måske for mig som ældre synger,
når jeg skal til ro den sidste gang.
Ja, når jorden på min kiste tynger,
syng da med den dybe vuggesang.

7
Tænk på ham, der trofast mange gange
gynged dig på armen op og ned.
Verden glemmer mig og mine sange,
mon du glemme vil min kærlighed?

Med dæmpede hvirvler trommerne gå

Musik: Fr. Silcher
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

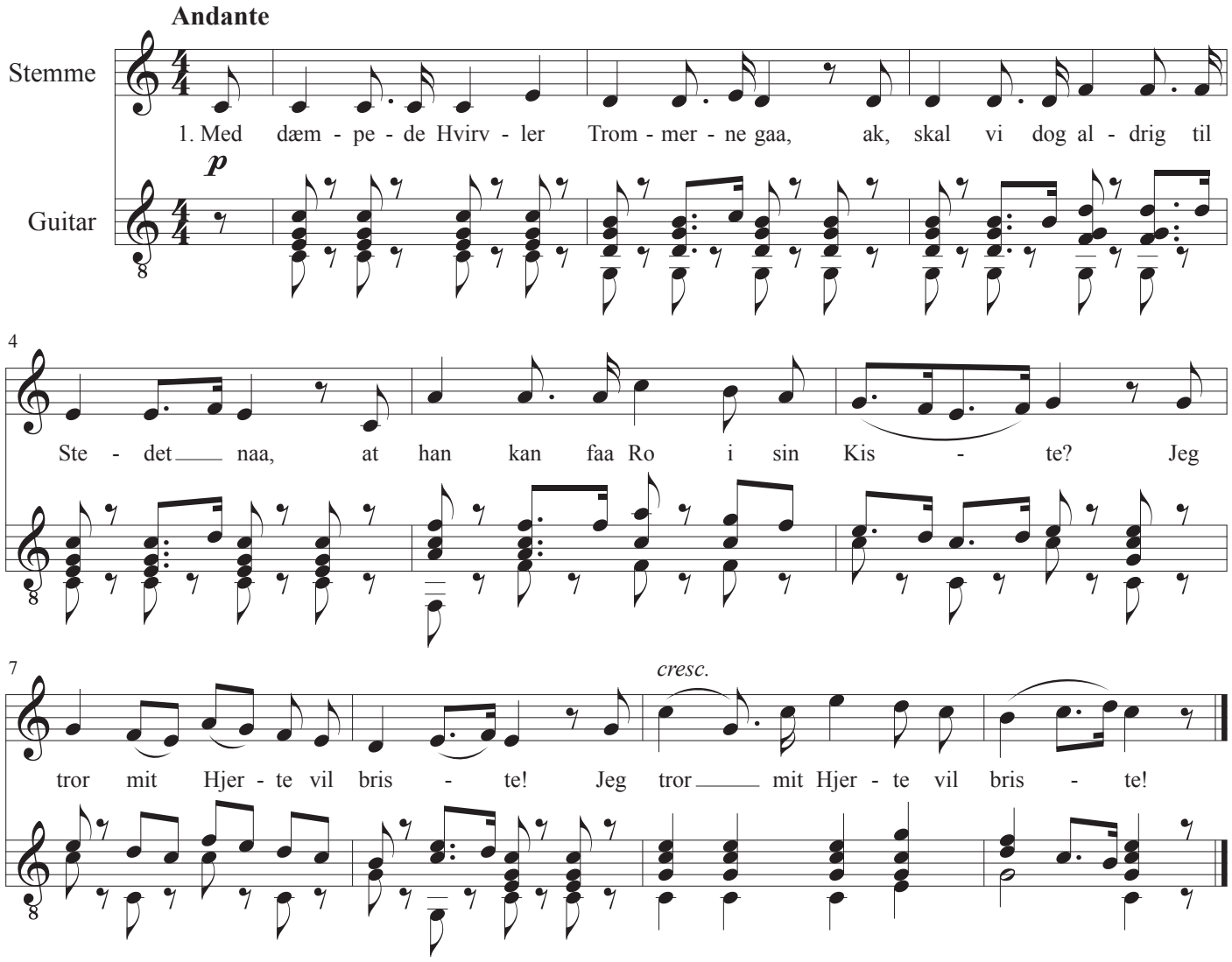

1
Med dæmpede Hvirvler Trommerne gaa,
ak, skal vi dog aldrig til Stedet naa,
at han kan faa Ro i sin Kiste?
Jeg tror mit Hjerte vil briste!

2
Jeg havde i Verden en eneste Ven!
Ham er det man bringer til Døden hen
med klingende Spil gennem Gaden,
og jeg er med i Paraden!

3
For sidste Gang skuer han nu Guds Sol,
nu sidder han alt paa Dødens Stol,
de binde ham fast til Pælen!
Forbarm dig, Gud, over Sjælen!

4
Paa en Gang sigte de alle ni.
De otte skyde jo rent forbi,
de rysted paa Haanden af Smerte,
kun jeg traf ham midt i hans Hjerte!

Min lille fugl, hvor flyver du

Musik: L. Jastrau
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

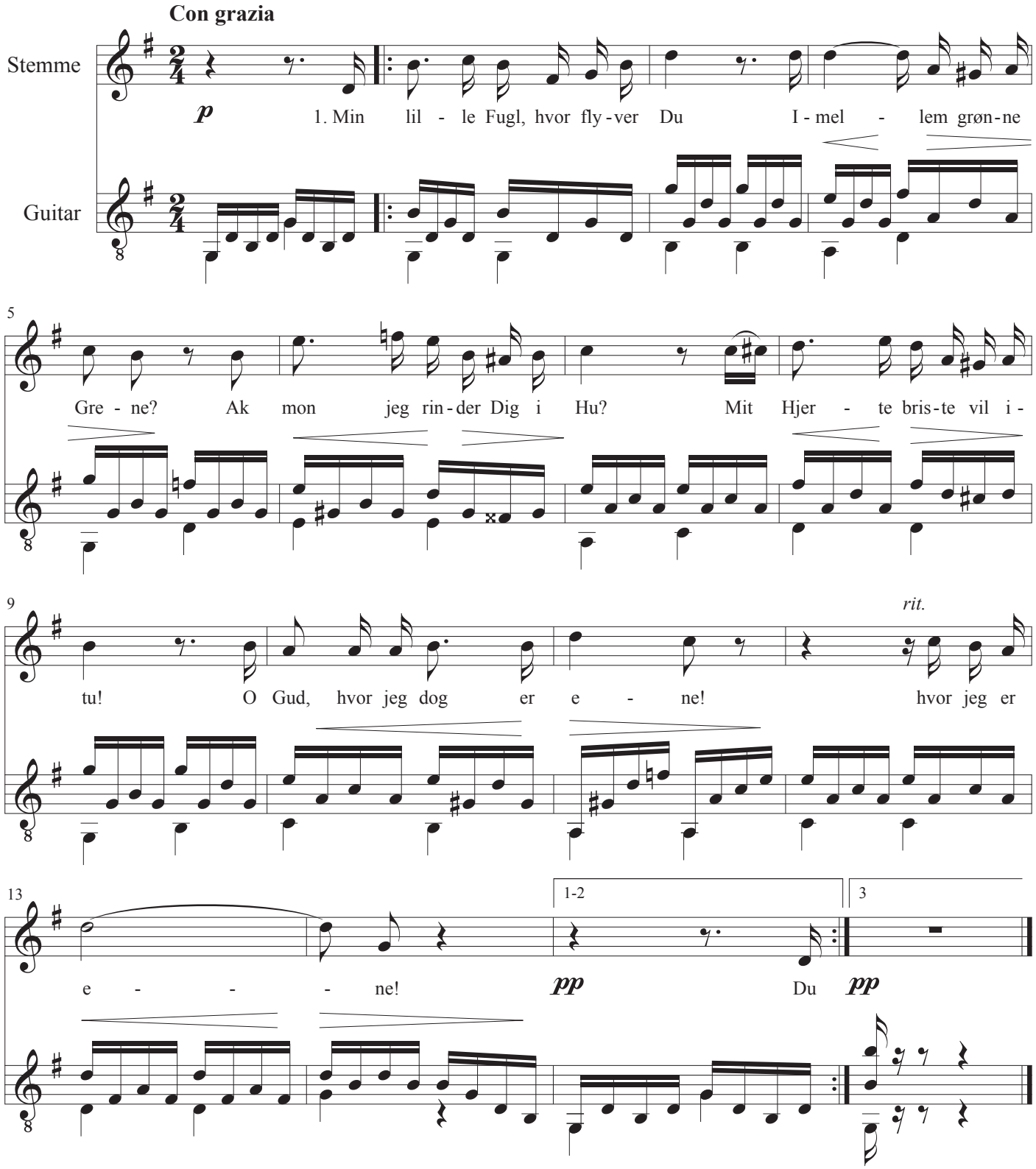

2
Du sagde, at Du var mig god;
Ja, godt mig Alle mene,
Men hvis Du ret min Sorg forstod,
Du kom, Du sang mig Sjæle-Mod,
Da sad jeg ikke alene!

3
Min lille Fugl, Du kommer ei
Fra dine grønne Grene:
Jeg stille vandre maa min Vei — ;
Ak, ingen elsker Dig som jeg!
— O Gud, hvor jeg dog er ene!

Min lille fugl, hvor flyver du?

Musik: Niels W. Gade
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

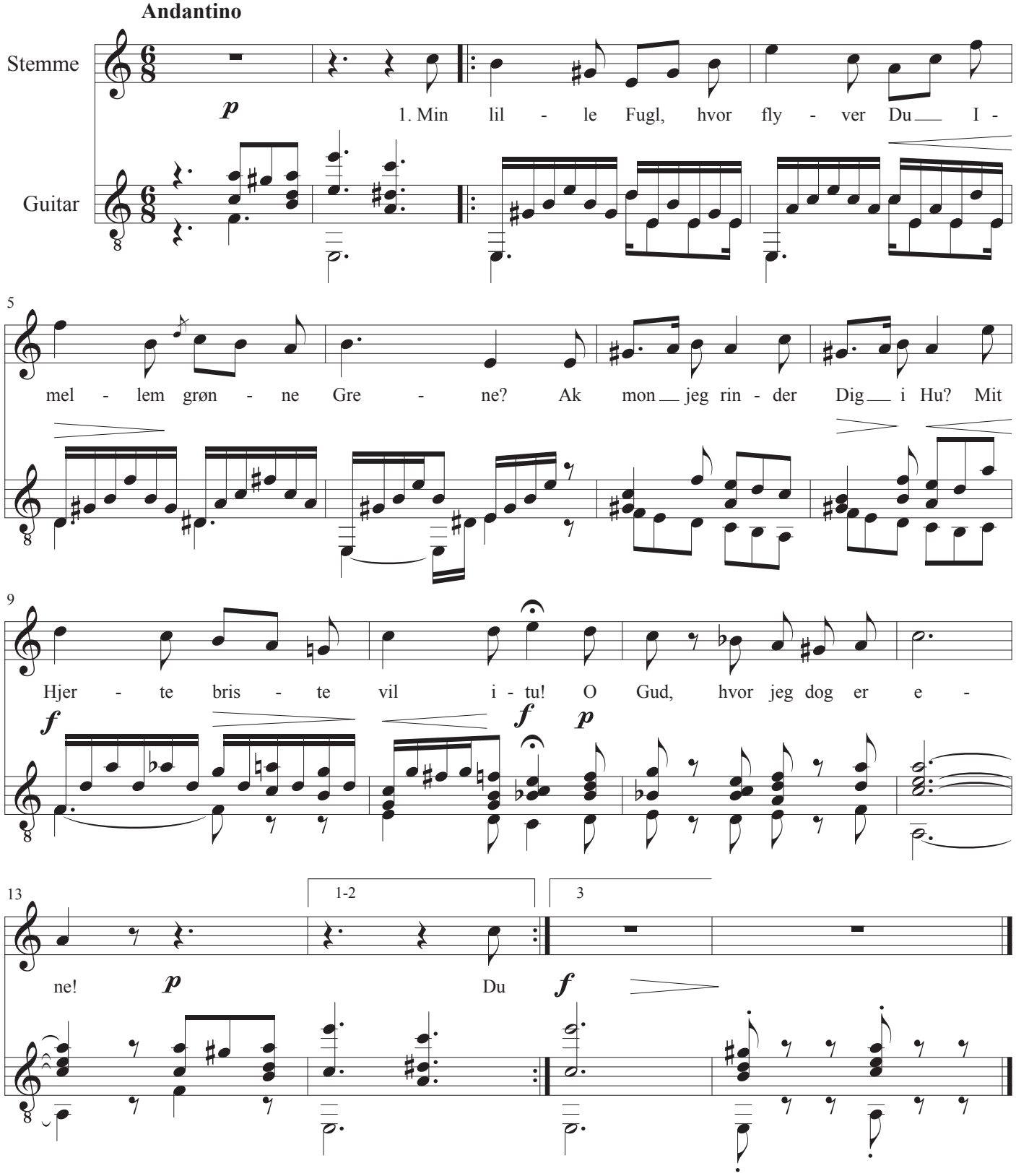

2
Du sagde, at Du var mig god;
Ja, godt mig Alle mene,
Men hvis Du ret min Sorg forstod,
Du kom, Du sang mig Sjæle-Mod,
Da sad jeg ikke alene!

3
Min lille Fugl, Du kommer ei
Fra dine grønne Grene:
Jeg stille vandre maa min Vei — ;
Ak, ingen elsker Dig som jeg!
— O Gud, hvor jeg dog er ene!

Mit hjerte er en himmel grå

Musik: Sophie Dedekam
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

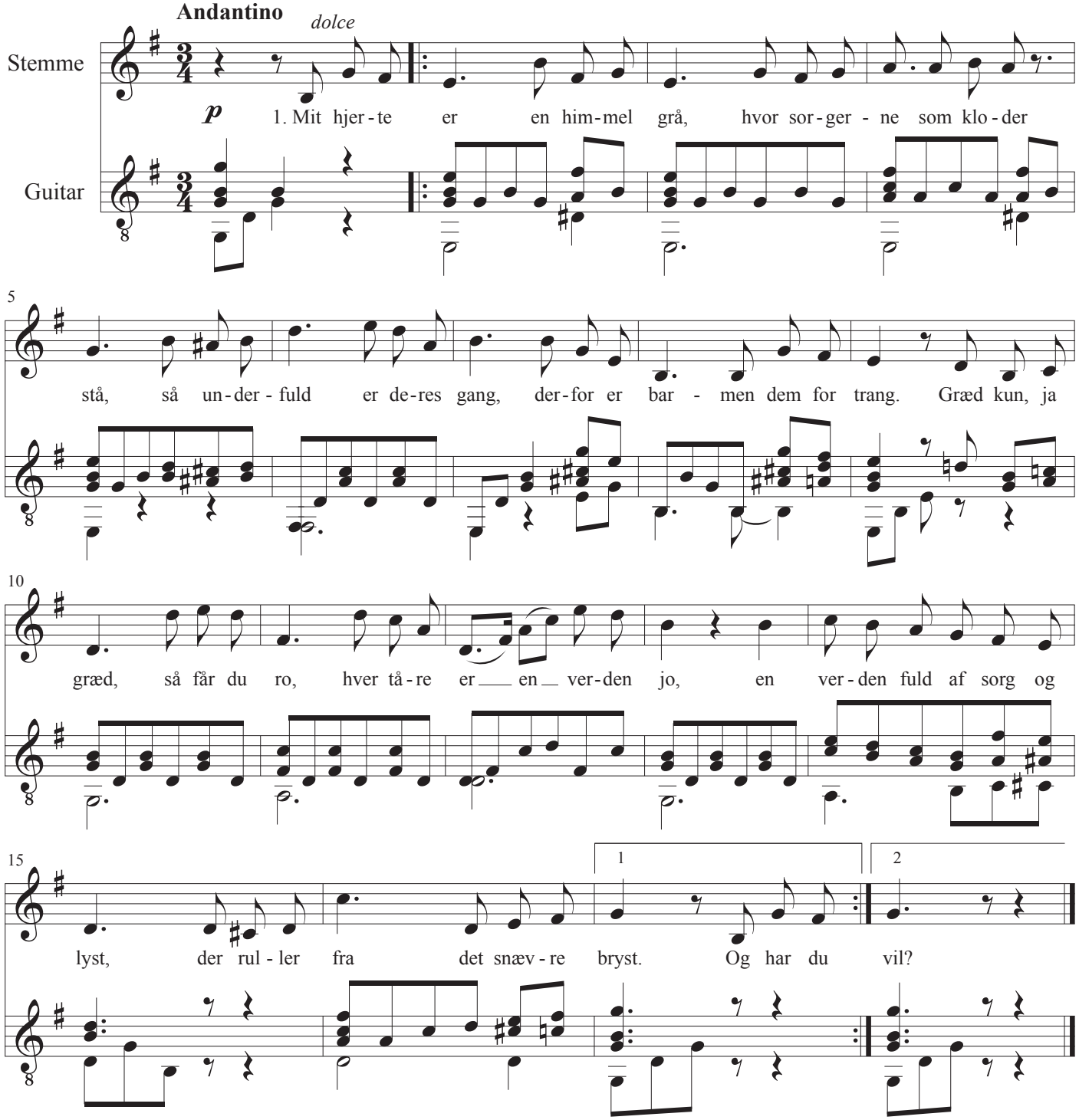

1
Mit hjerte er en himmel grå,
hvor sorgerne som kloder stå,
så underfuld er deres gang,
derfor er barmen dem for trang.
Græd kun, ja græd, så får du ro,
hver tåre er en verden jo,
en verden fuld af sorg og lyst,
der ruller fra det snævre bryst.

2
Og har du grædt dit øje træt,
da bliver du om hjertet let,
thi sorgen, om den end er stor,
i hine tåre - verdner bor!
Og tror du vel at han, som glad
ser krybet på det mindste blad,
han, som det hele stræber til,
at han en verden glemme vil?

Moder, jeg er træt, nu vil jeg sove

Musik: Fini Henriques
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

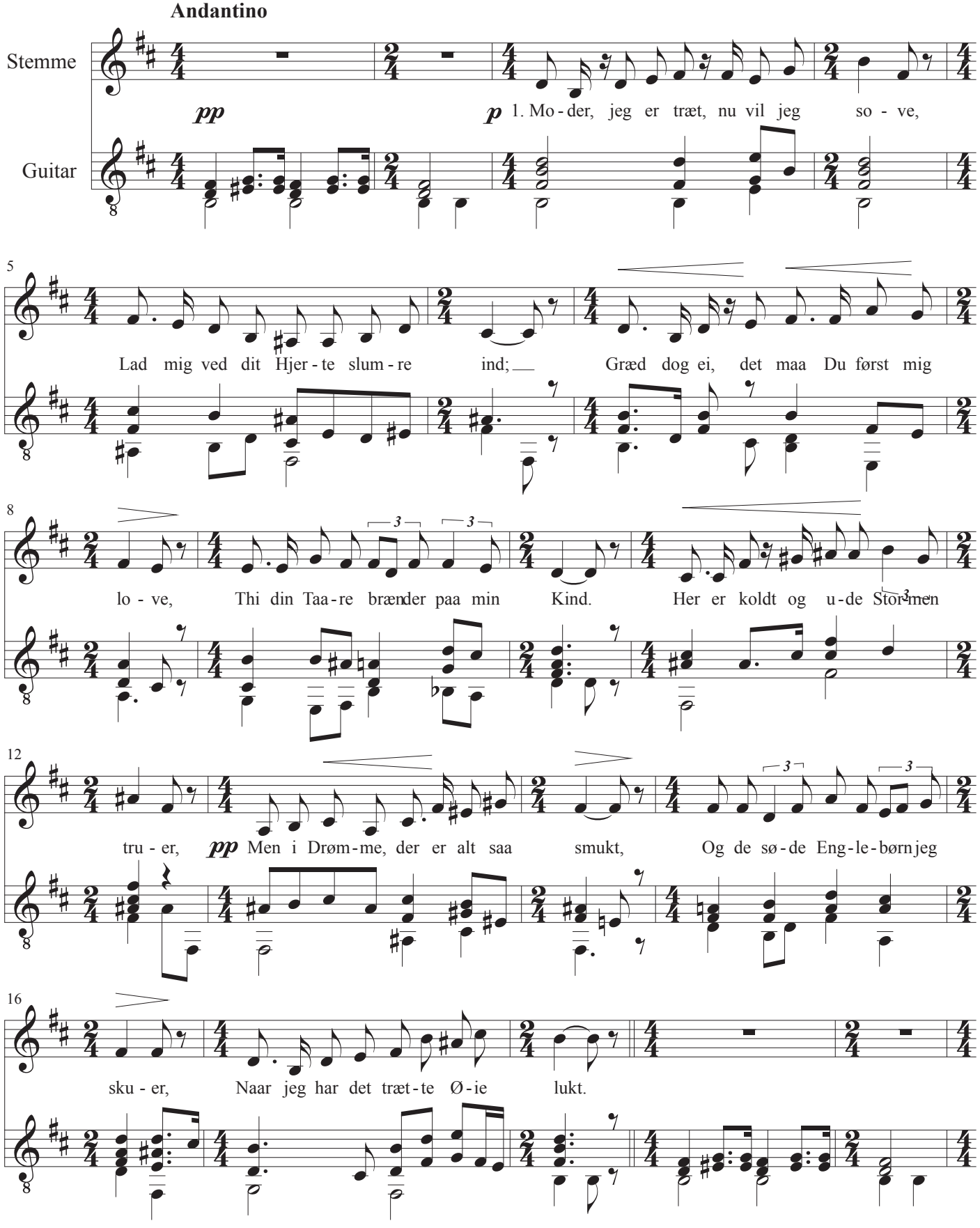

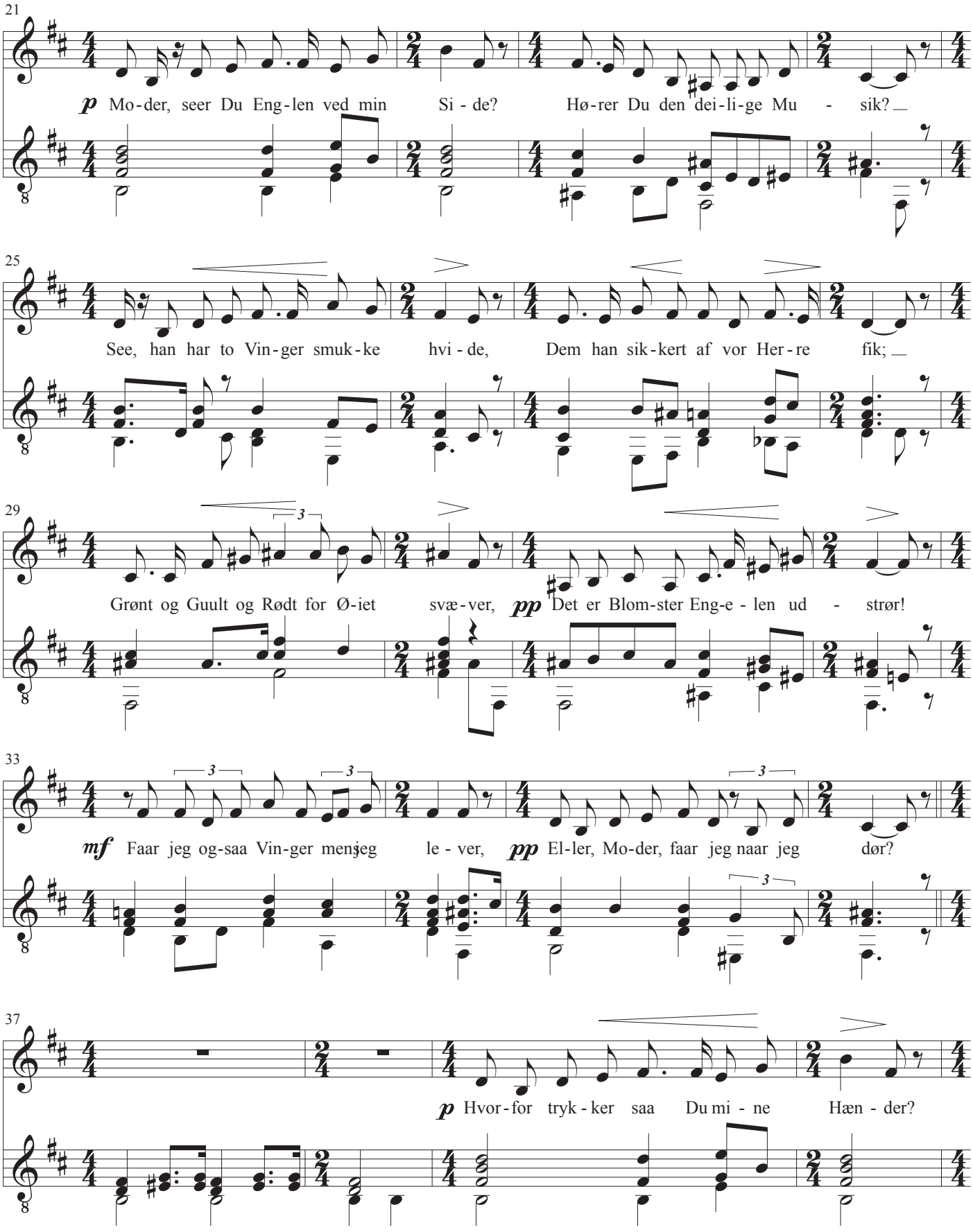
21
p Mo-der, seer Du Eng-len ved min Si-de? Hø-rer Du den dei-li-ge Mu-sik?
25
See, han har to Vin-ger smuk-ke hvi-de, Dem han sik-kert af vor Her-re fik;
29
Grønt og Guult og Rødt for Ø-iet svæ-ver, pp Det er Blom-ster Eng-e-len ud-strør!
33
mf Faar jeg og-saa Vin-ger men jeg le-ver, pp El-ler, Mo-der, faar jeg naar jeg dør?
37
p Hvor-for tryk-ker saa Du mi-ne Hæn-der?

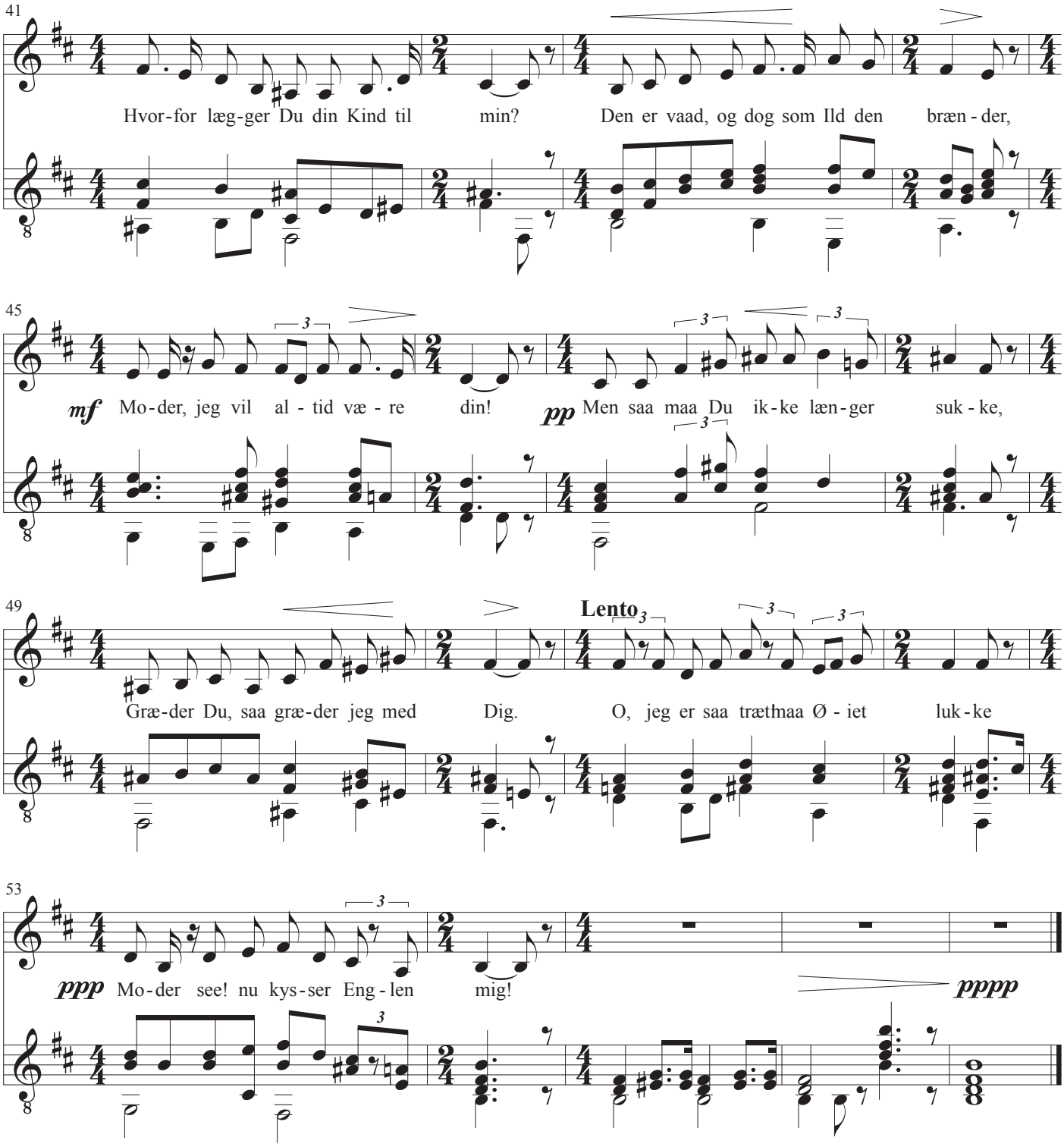
41
Hvor-for læg-ger Du din Kind til min?
Den er vaad, og dog som Ild den bræn-der,
45
mf Mo-der, jeg vil al-tid væ-re din!
pp Men saa maa Du ik-ke læn-ger suk-ke,
49
Lento
Græ-der Du, saa græ-der jeg med Dig.
O, jeg er saa træthaa Ø-iet luk-ke
53
ppp Mo-der see! nu kys-ser Eng-len mig!
pppp

Moder, jeg er træt, nu vil jeg sove

Musik: Rud. Bay
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

Andantino con moto ed espressione

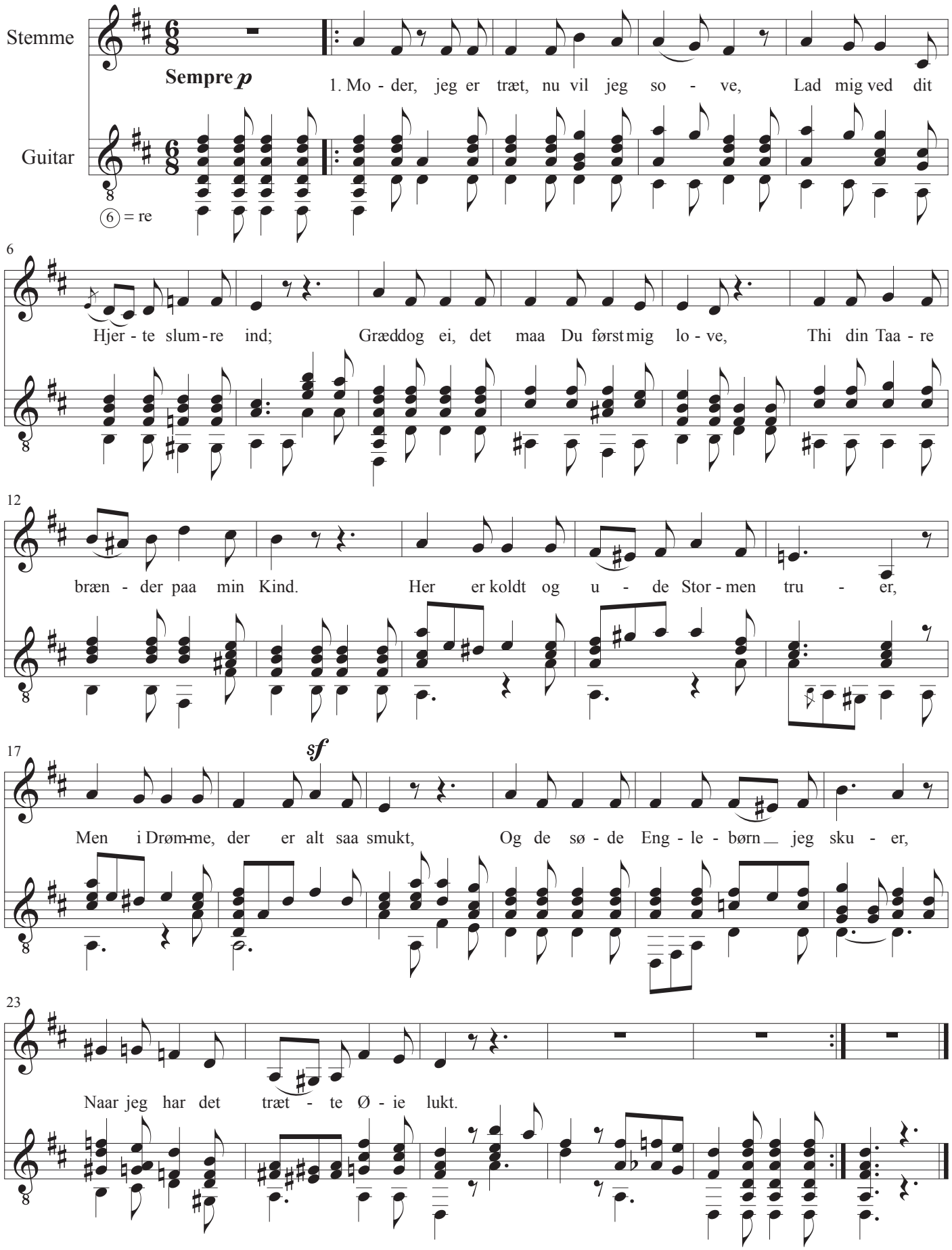

1
Moder, jeg er træt, nu vil jeg sove,
Lad mig ved dit Hjerte slumre ind;
Græd dog ei, det maa Du først mig love,
Thi din Taare brænder paa min Kind.
Her er koldt og ude Stormen truer,
Men i Drømme, der er Alt saa smukt,
Og de søde Englebørn jeg skuer,
Naar jeg har det trætte Øie lukt.

2
Moder, seer Du Englen ved min Side?
Hører Du den deilige Musik?
See, han har to Vinger smukke hvide,
Dem han sikkert af vor Herre fik;
Grønt og Guult og Rødt for Øiet svæver,
Det er Blomster Engelen udstrøer!
Faar jeg ogsaa Vinger mens jeg lever,
Eller, Moder, faar jeg naar jeg døer?

3
Hvorfor trykker saa Du mine Hænder?
Hvorfor lægger Du din Kind til min?
Den er vaad, og dog som Ild den brænder,
Moder, jeg vil altid være din!
Men saa maa Du ikke længer sukke,
Græder Du, saa græder jeg med Dig.
O, jeg er saa træt! – maa Øiet lukke –
– Moder – see! nu kysser Englen mig!

Om thebordet sidder de damer smukt

Musik: Emilie
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

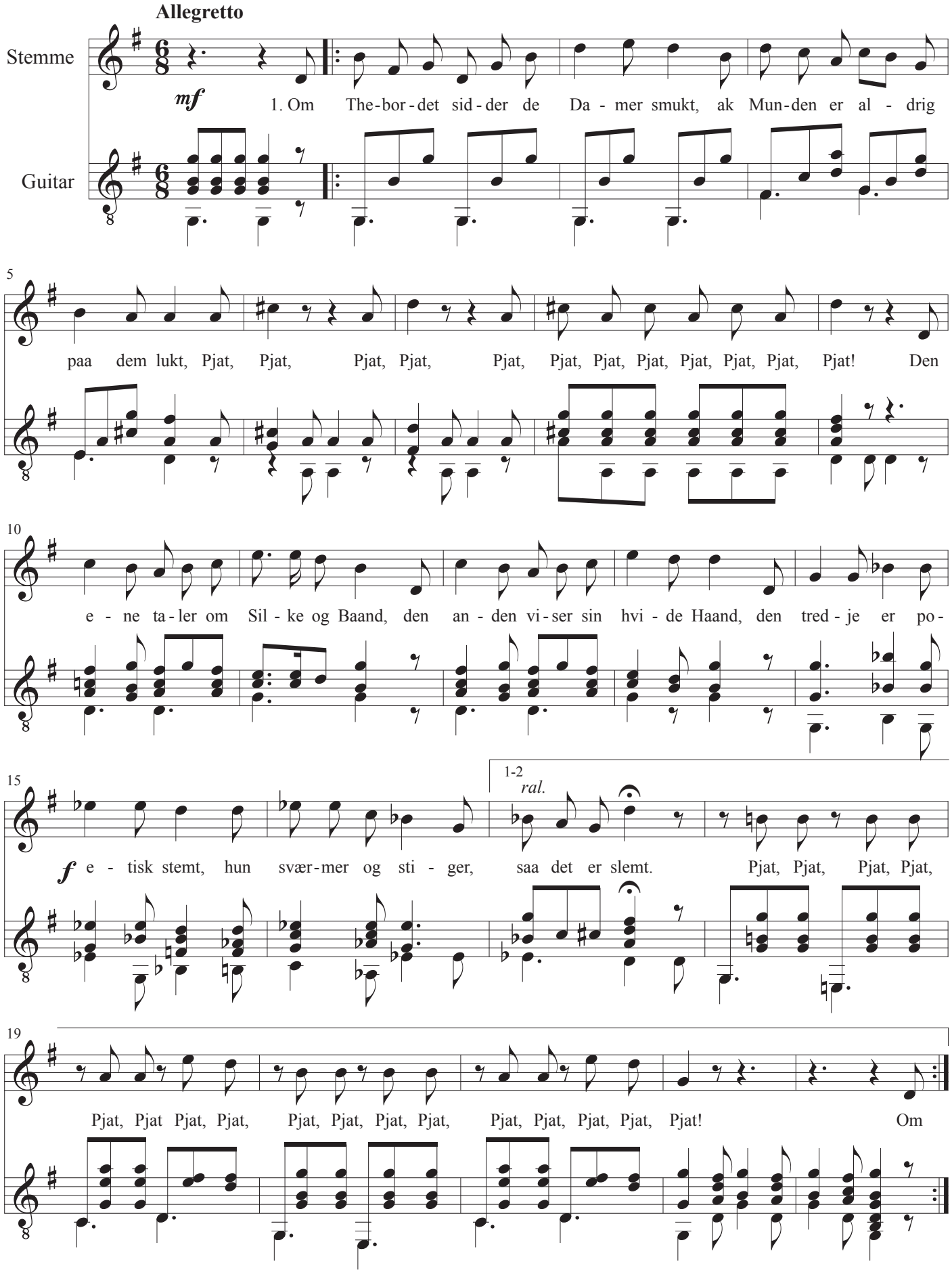

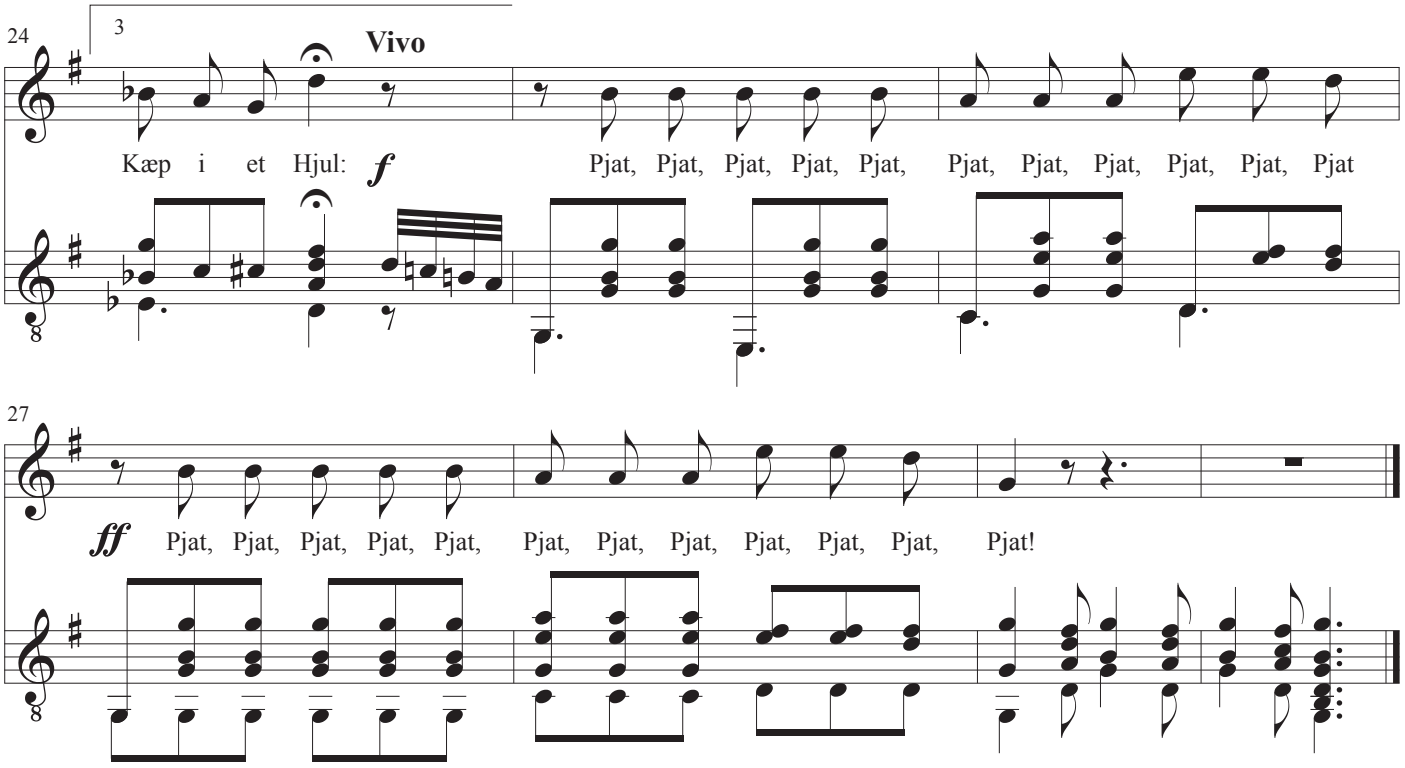

2
Om Ballerne snakkes der bredt og vidt,
ja Politikken faar ogsaa sit
Pjat, Pjat! o.s.v.
Ved Bordet sidder en Mandsperson,
han er saa rar i Konversation,
han smiler og skænker dem Viddets Mjød,
og Damerne siger: "Hvor er han sød!"
Pjat, Pjat! o.s.v.

3
Nu tager man da Teatret fat,
saa kommer de først i den rette Pjat.
Pjat, Pjat! o.s.v.
Til sidst skrider Natten endelig frem,
men saa– ja saa skal der følges hjem;
det hjælper slet ikke at krybe i Skjul.
Nu gaar det først som en kæp i et Hjul!
Pjat, Pjat! o.s.v.

Rosenknop saa fast og rund

Musik: August Enna
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

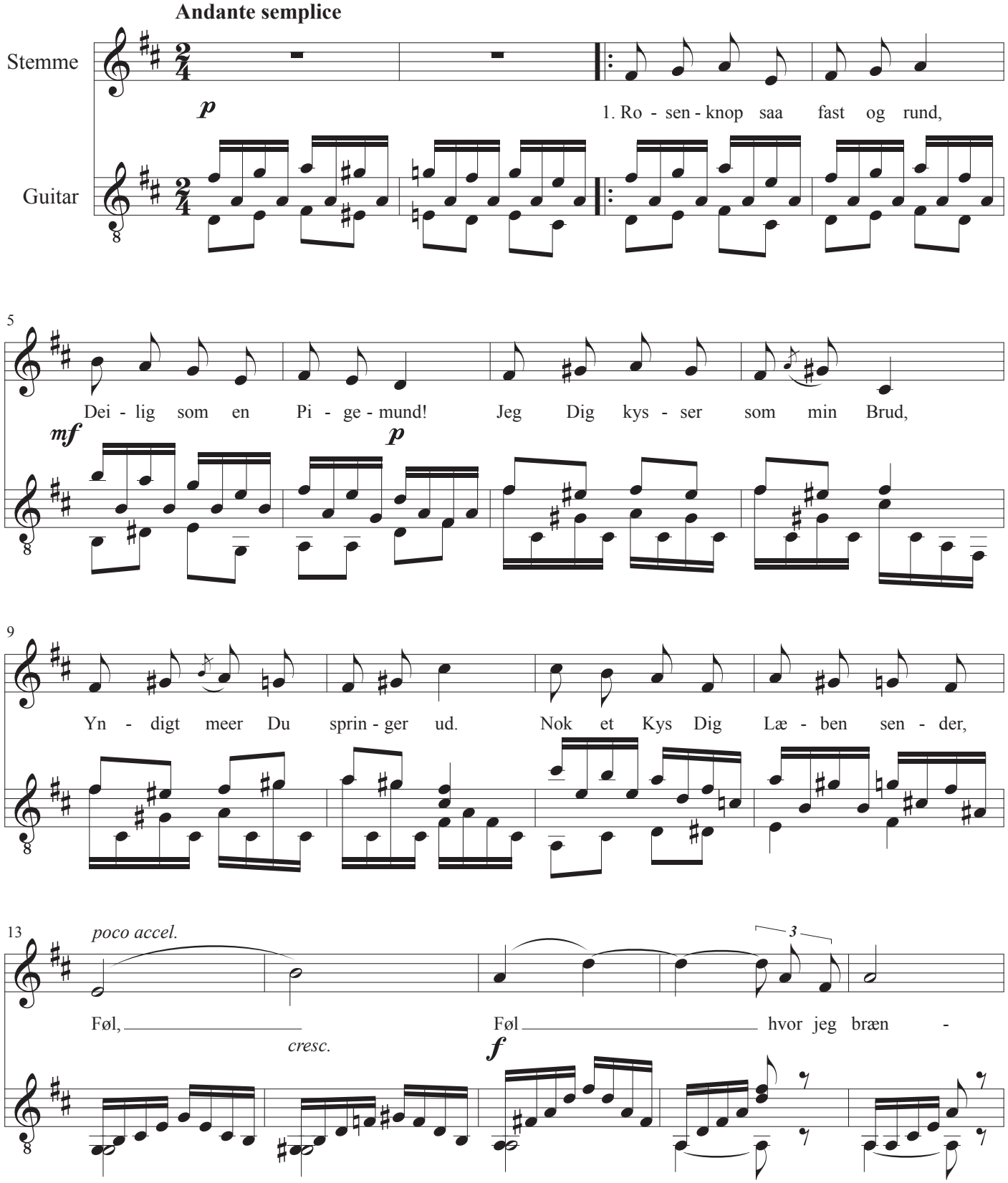

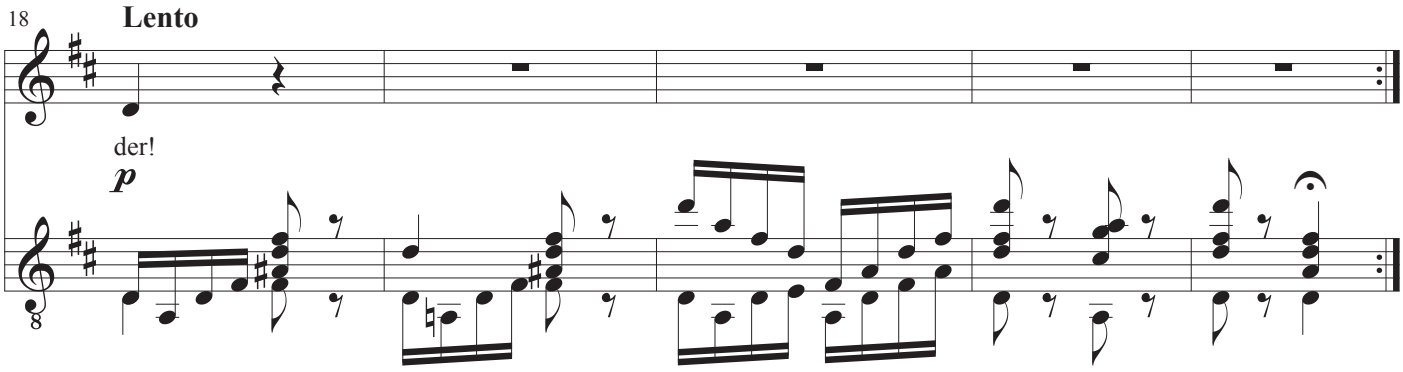

1
Rosenknop saa fast og rund,
Deilig som en Pigemund!
Jeg Dig kysser som min Brud,
Yndigt meer Du springer ud.
Nok et Kys Dig Læben sender,
Føl, hvor jeg brænder!

2
Jeg vil skrifte, som sig bør:
Ingen har jeg kysset før!
Ingen Pige venter mig,
Rose, jeg maa kysse dig!
Ak, Du ei min Længsel kjender,
Føl, hvor jeg brænder!

3
Med hvert Kys du faaer en Sang,
Naar Du da er Støv engang,
Sangen kalder Dig ihu,
Ingen kyssed mig, kun Du!
Kun ved Dig jeg Kysset kjender,
Føl, hvor jeg brænder!

4
Danmarks Døttre ved min Grav
Sige for hver Sang jeg gav:
“Han just havde Kys fortjent!”
Herligt sagt, men lidt for sent;
Løn mig, mens jeg er i live!
Kys I mig give!

Sig himlen hvælver så ren og klar

Musik: Niels W. Gade
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

Allegretto scherzando

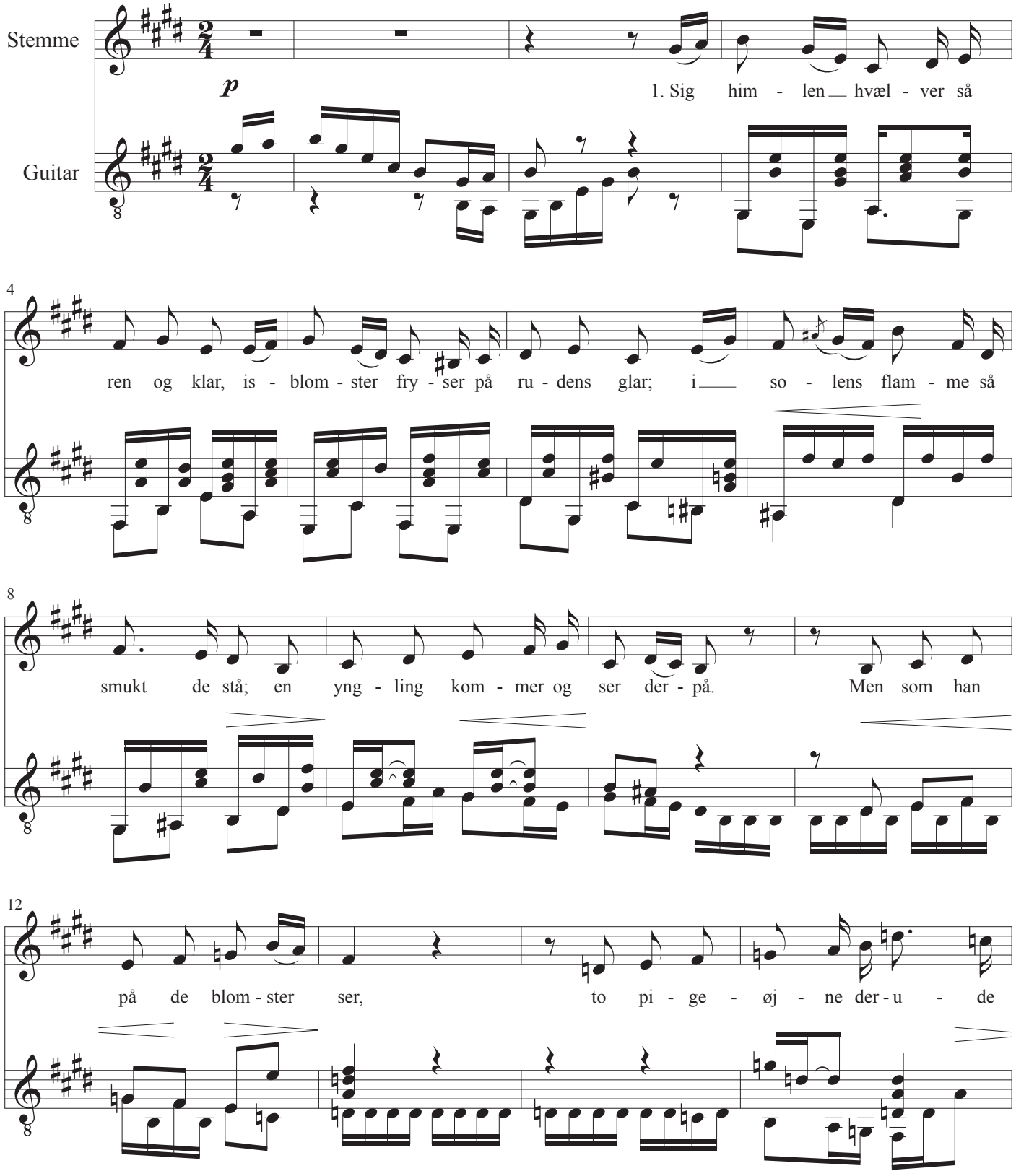

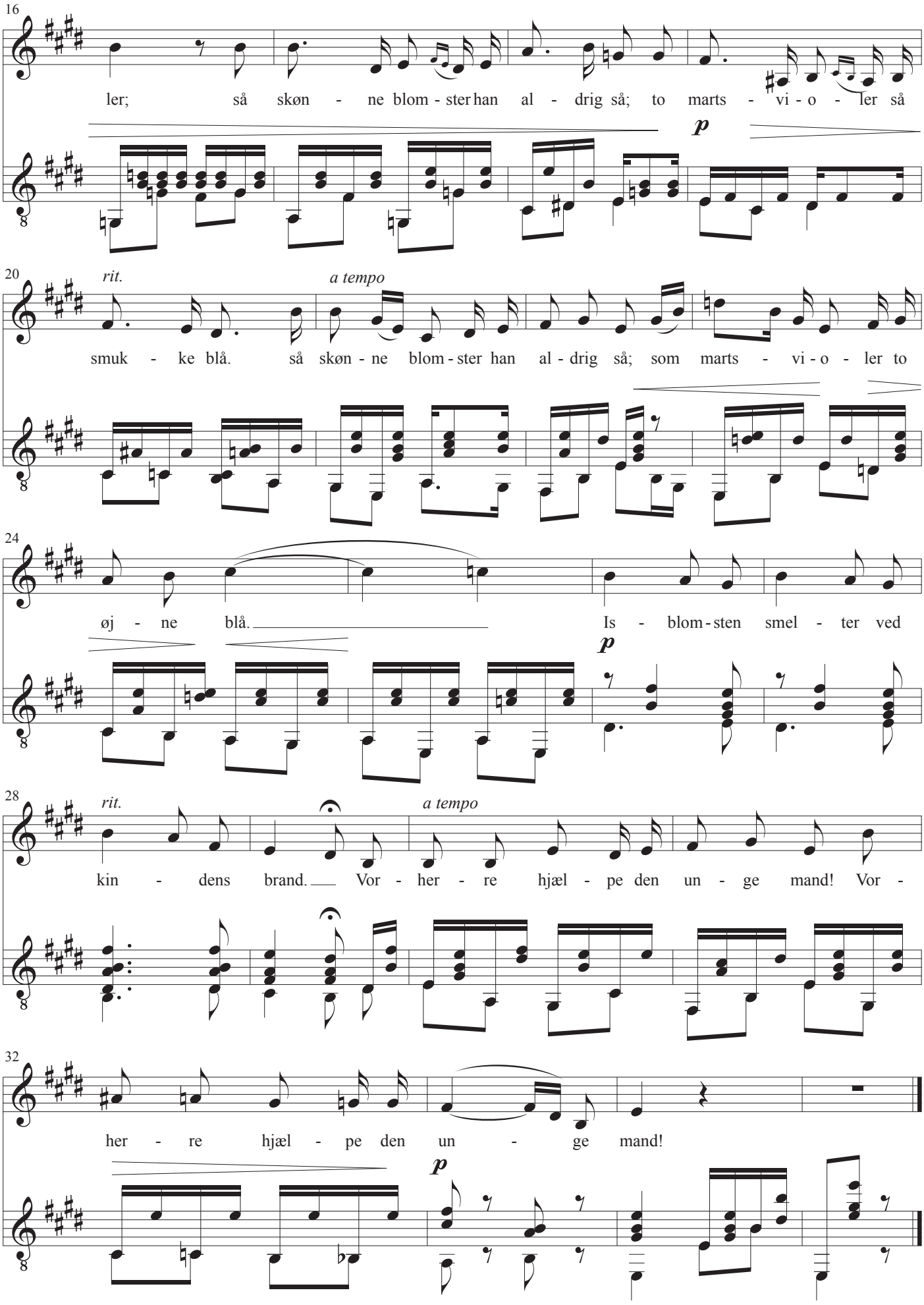
16
ler; så skøn - ne blom - ster han al - drig så; to marts - vi - o - ler så
p
20
rit.
a tempo
smuk - ke blå. så skøn - ne blom - ster han al - drig så; som marts - vi - o - ler to
24
øj - ne blå. Is - blom - sten smel - ter ved
p
28
rit.
a tempo
kin - dens brand. Vor - her - re hjæl - pe den un - ge mand! Vor -
32
her - re hjæl - pe den un - ge mand!
p

Skyd frem skovmærke

Fra eventyret Sneemanden. (1861)

Musik: S.A.E. Hagen
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

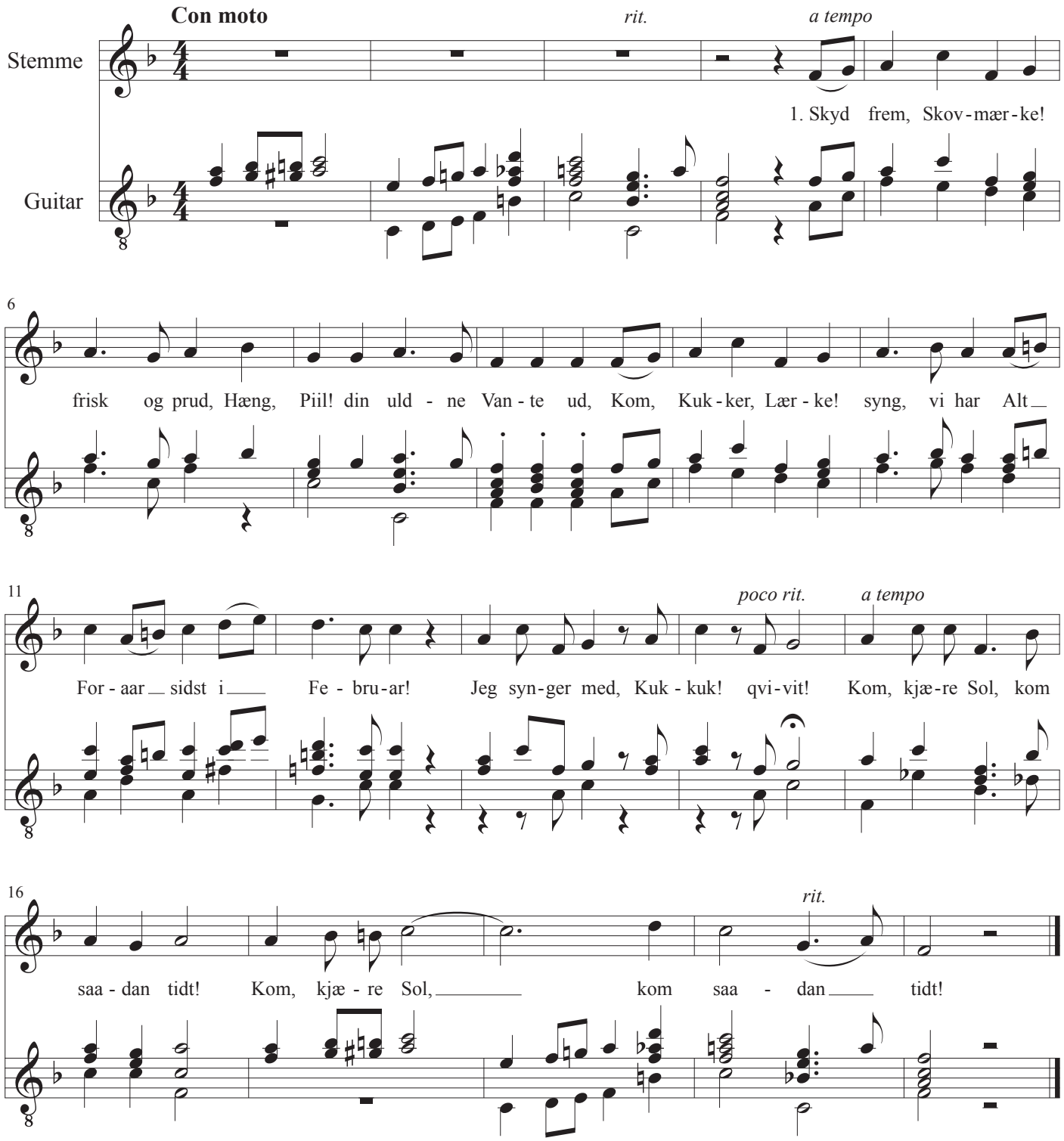

Sol deroppe ganger under lide

Agnetes vuggevise

Musik: Niels W. Gade
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

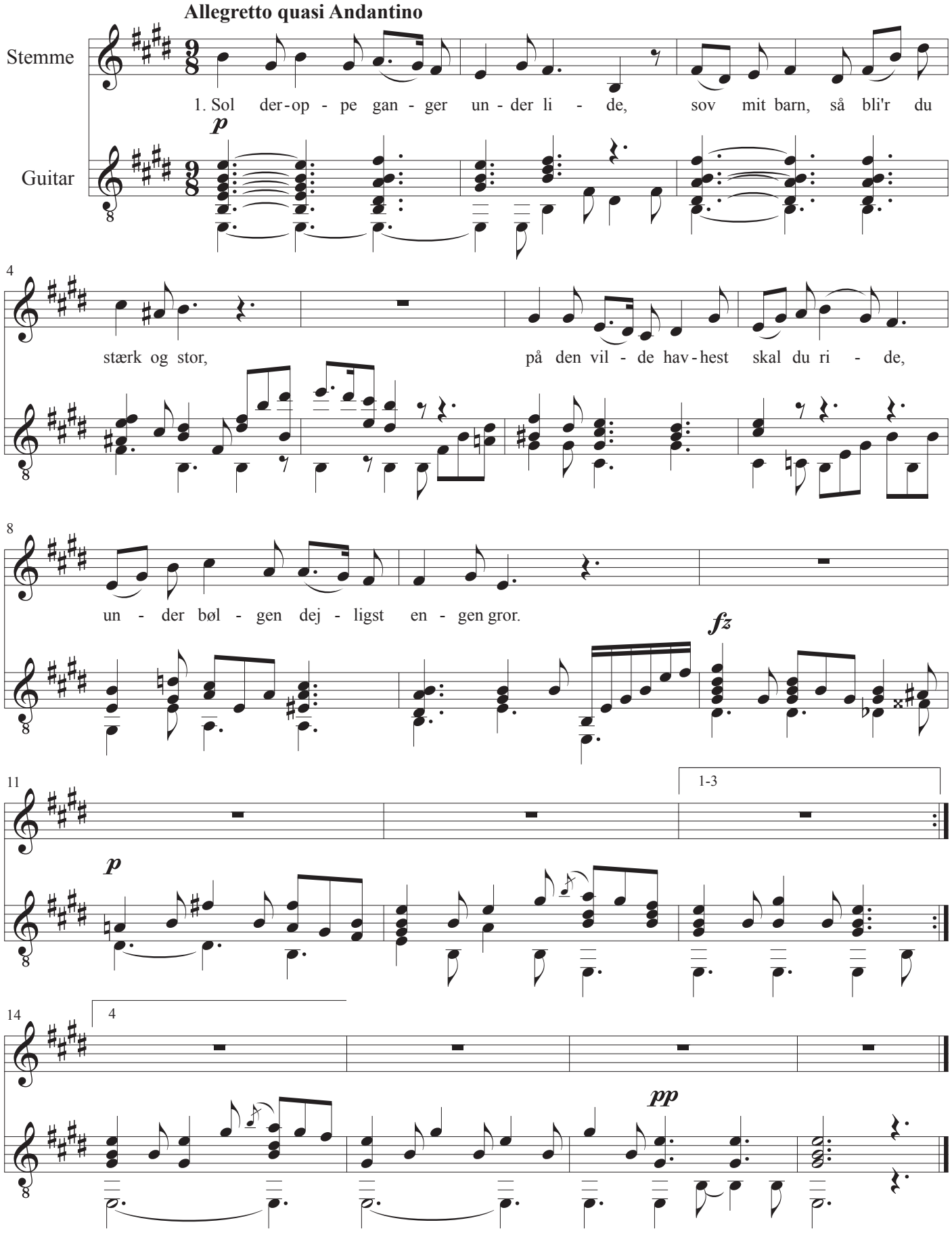

1
Sol deroppe ganger under lide,
sov mit barn, så bli'r du stærk og stor,
på den vilde havhest skal du ride,
under bølgen dejligst engen gror.

2
Hvalerne med deres brede finner
over dig som store skyer gå,
sol og måne gennem vandet skinner,
begge to du skal i drømme få.

3
Visselul! Jeg fødte dig med smerte!
Bliv min glæde altid år for år,
du har drukket livet ved mit hjerte,
hver din tåre til mit hjerte går.

4
Sov, mit barn! Jeg sidder ved din vugge,
lad mig kysse dine øjne til,
når engang de begge mine lukke,
hvem mon dig da moder være vil!

Sol deroppe ganger under lide

Musik: P. Heise
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

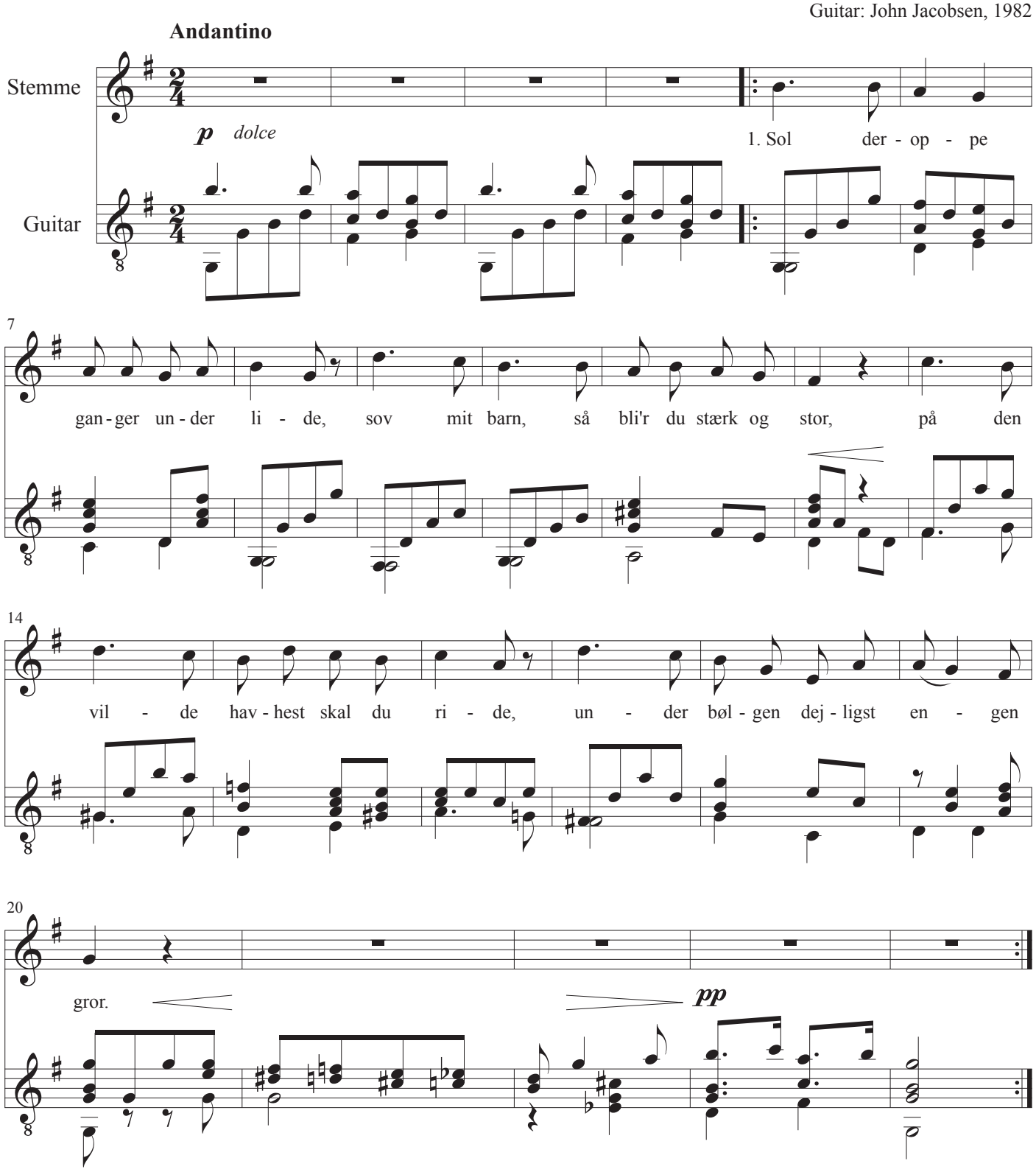

1
Sol deroppe ganger under lide,
sov mit barn, så bli'r du stærk og stor,
på den vilde havhest skal du ride,
under bølgen dejligst engen gror.

2
Hvalerne med deres brede finner
over dig som store skyer gå,
sol og måne gennem vandet skinner,
begge to du skal i drømme få.

3
Visselul! Jeg fødte dig med smerte!
Bliv min glæde altid år for år,
du har drukket livet ved mit hjerte,
hver din tåre til mit hjerte går.

4
Sov, mit barn! Jeg sidder ved din vugge,
lad mig kysse dine øjne til,
når engang de begge mine lukke,
hvem mon dig da moder være vil!

Så smukt er ingen steder

Musik: Italiensk folkesang "Te voglio bene assaie"
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

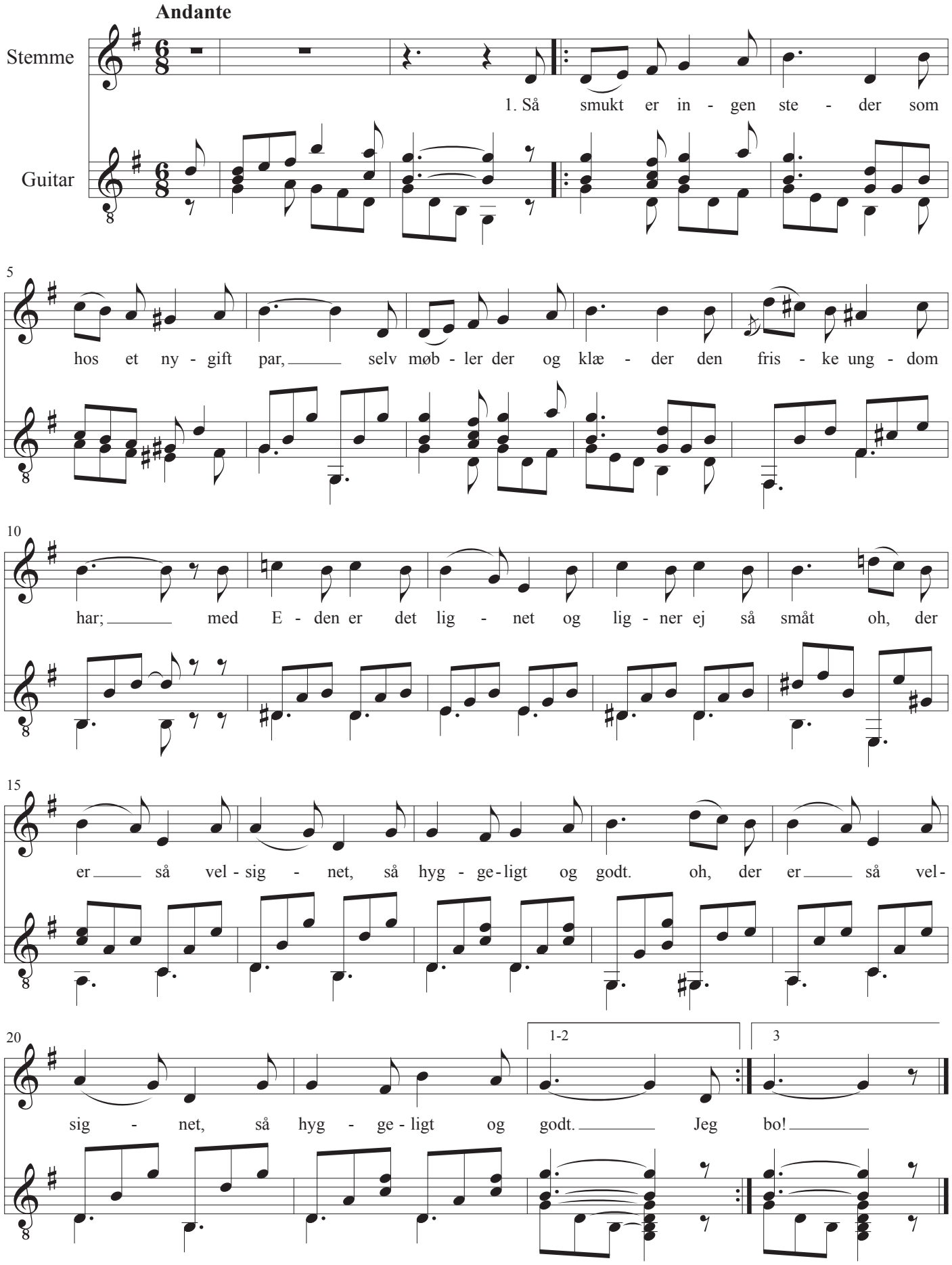

1
Så smukt er ingen steder
som hos et nygift par,
selv møbler der og klæder
den friske ungdom har;
med Eden er det lignet
- og ligner ej så småt -
oh, der er så velsignet,
så hyggeligt og godt.

2
Jeg gik, hvor skovens grene
ud over stien hang.
En lille fugl sad ene,
og derfor ej den sang;
men var der to ved reden,
de kvidred nok så fro.
Rundt om dem var et Eden,
fordi at de var to.

3
Alt har en duft, en tone,
et eget trylleri;
den søde, lille kone
er ene skyld deri.
En kan ej himlen finde,
nej, man må være to.
Jeg råder mand og kvinde:
Skynd jer at sætte bo!

Under søvnens vuggeklæde

Musik: Ukendt
Tekst: H.C. Andersen
Guitar: John Jacobsen, 1982

Andante ma non troppo lento

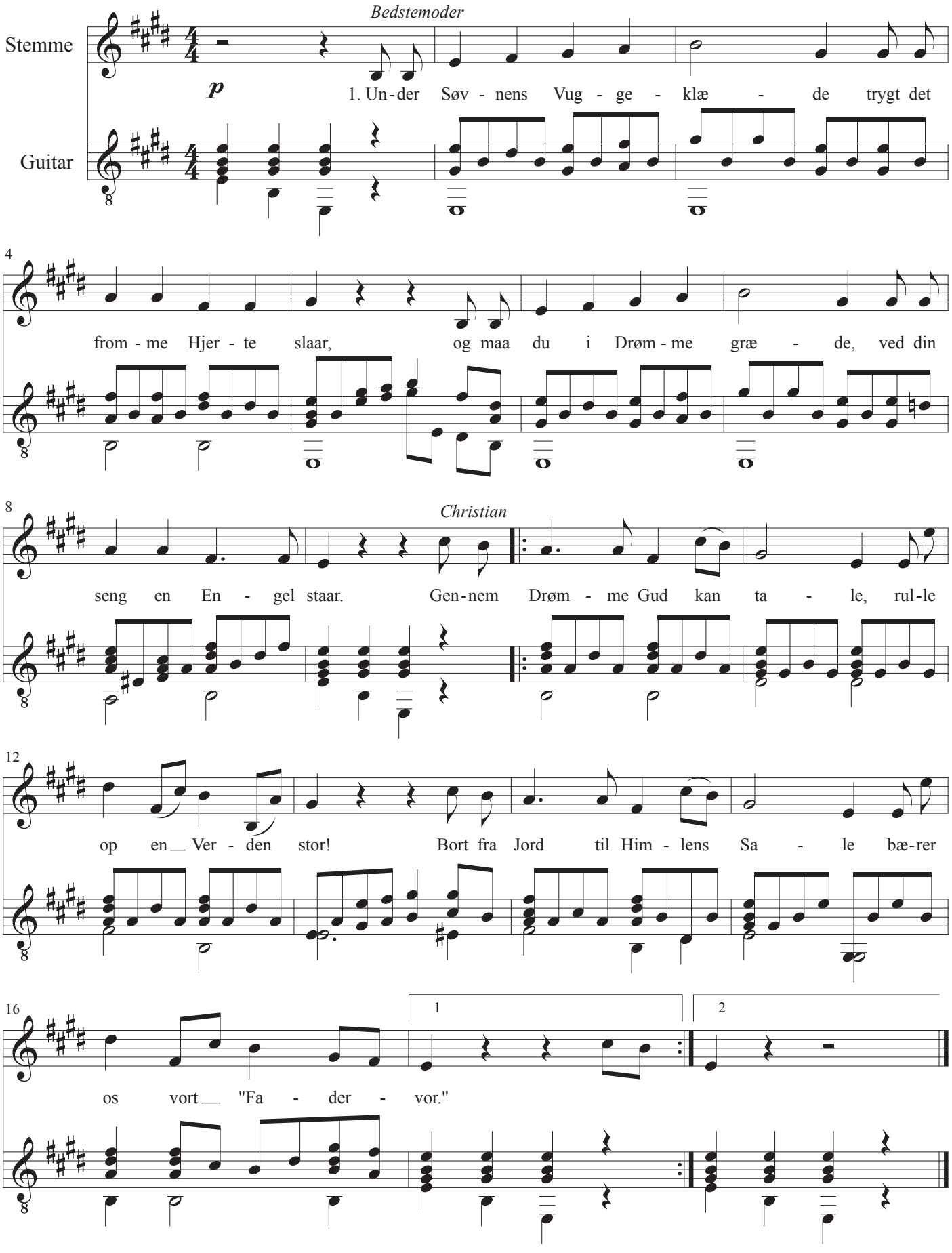

Kulden bider

Musik: Ukendt
Tekst: Ib Spang Olsen
Guitar: John Jacobsen, 1982

Melodi og tekst: Se note nedenfor

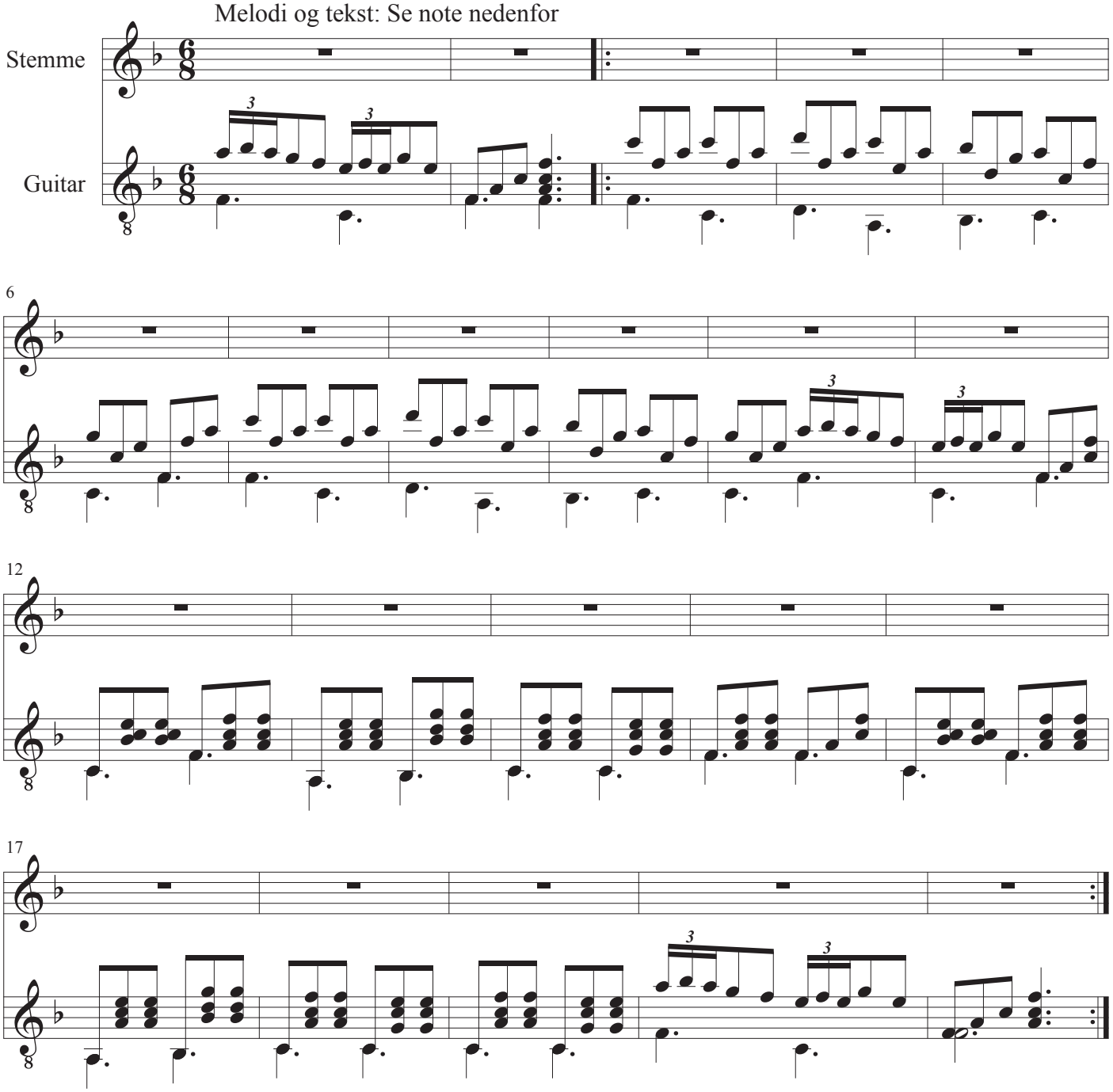

Tekst fra julemærke udgivelsen 1986. Arket med julemærker havde tekst påført øverst og nederst.
Øverst: "Kulden bider uden tænder dagene kommer og går uden ben isen bærer uden hænder solen og sangene bor under sneen".
Nederst: "Lyset varmer mørket fryser dagen er bedre end natten er lang mørket tøer når lyset lyser det bliver morgen og sommer engang."

Ib Spang Olsen sendte mig teksten med information om til hvilken melodi han havde gjort teksten.
Jeg kan ikke huske hvilken melodi. Kgl. operasangerinde Gurli Plesner og jeg javde den på repertoiret til en julekoncert i 1986.
Måske dukker optegnelsen op engang blandt mine mange skitser og optegnelser?
John Jacobsen

If thou long'st so much

Musik og tekst: Thomas Campian
Guitar: John Jacobsen

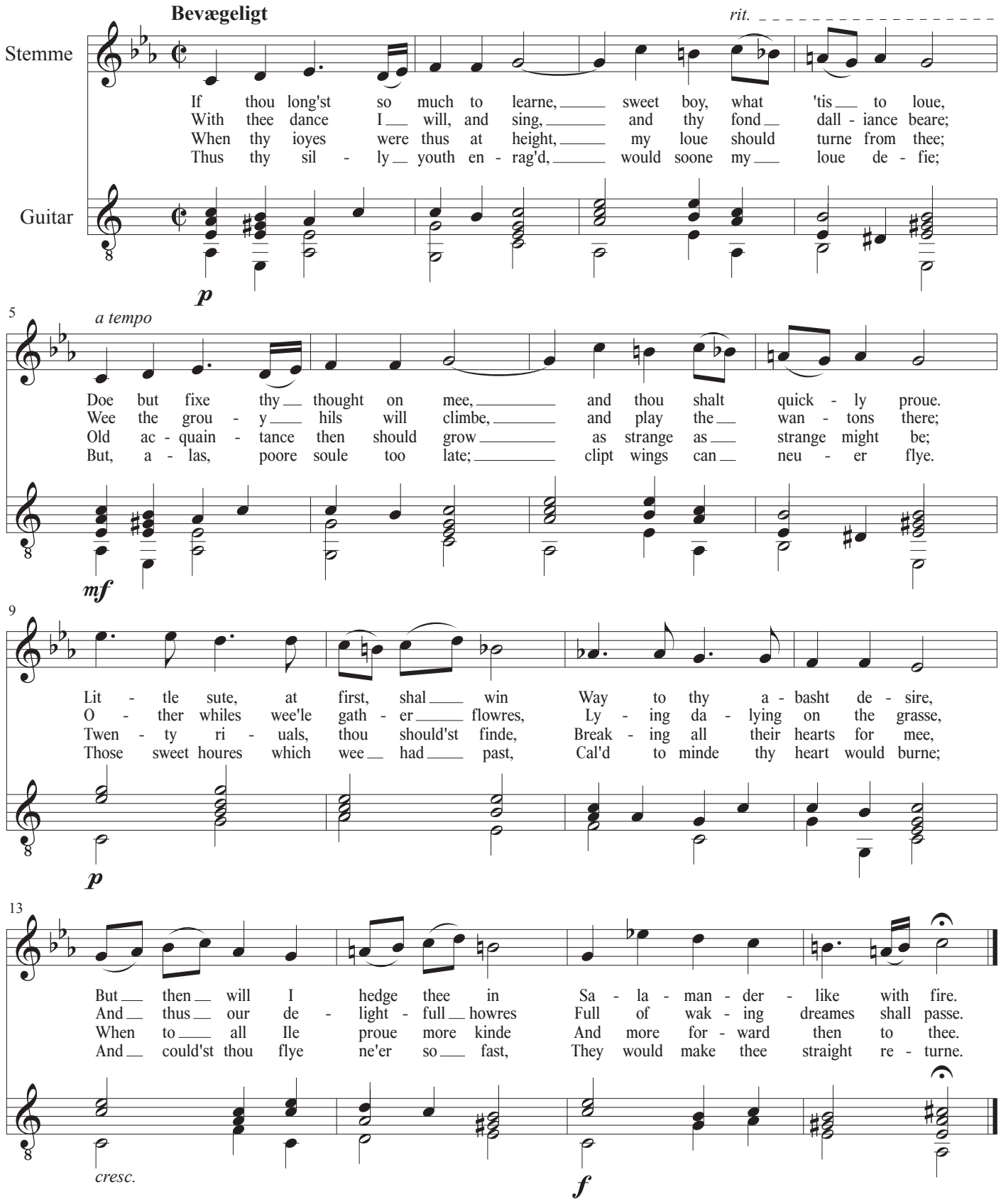

Oft have I Sighed

Musik og tekst: Thomas Campian
Guitar: John Jacobsen

Temmelig langsomt

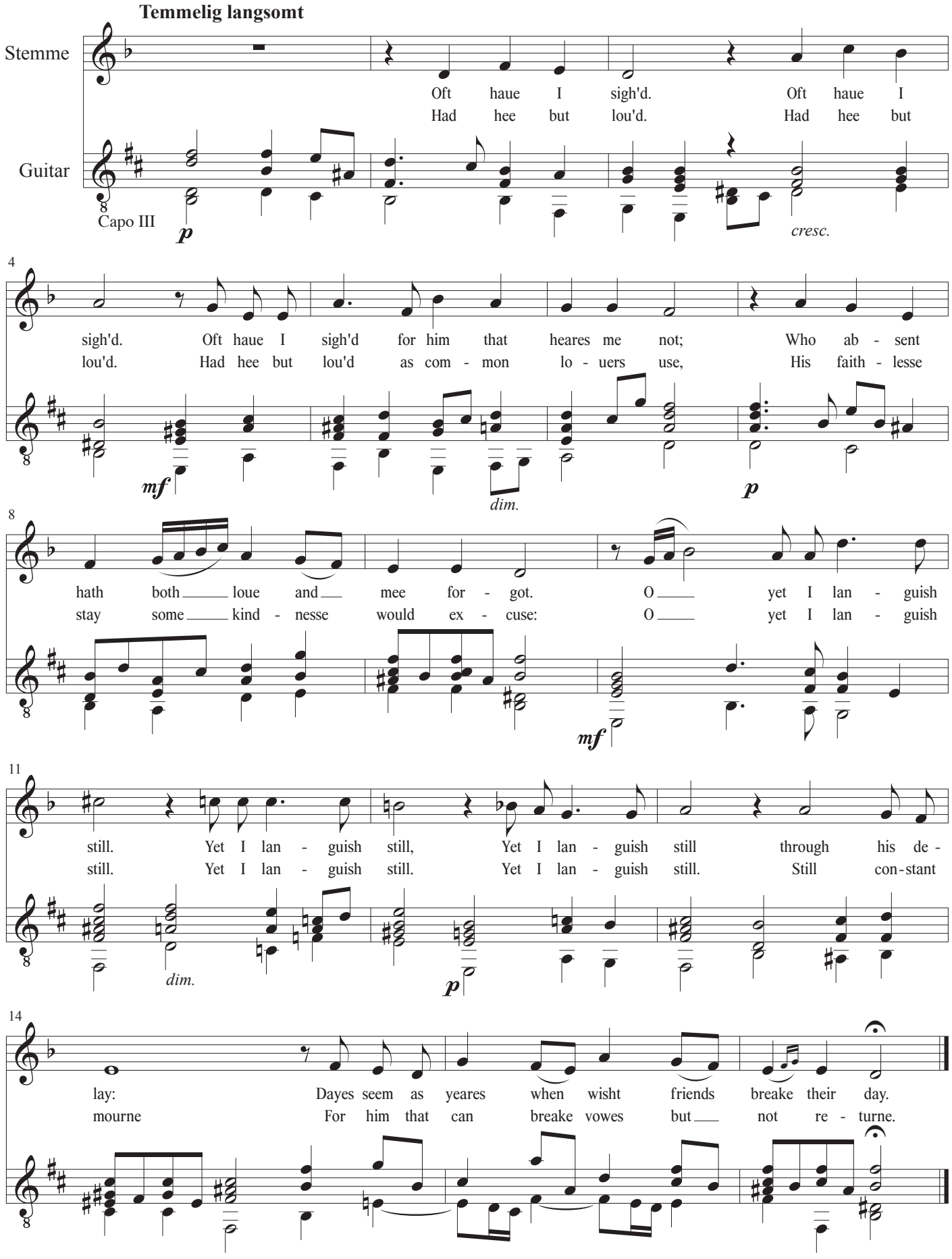

Silly Boy, 'Tis Fulll Moon Yet

Musik og tekst: Thomas Campian
Guitar: John Jacobsen

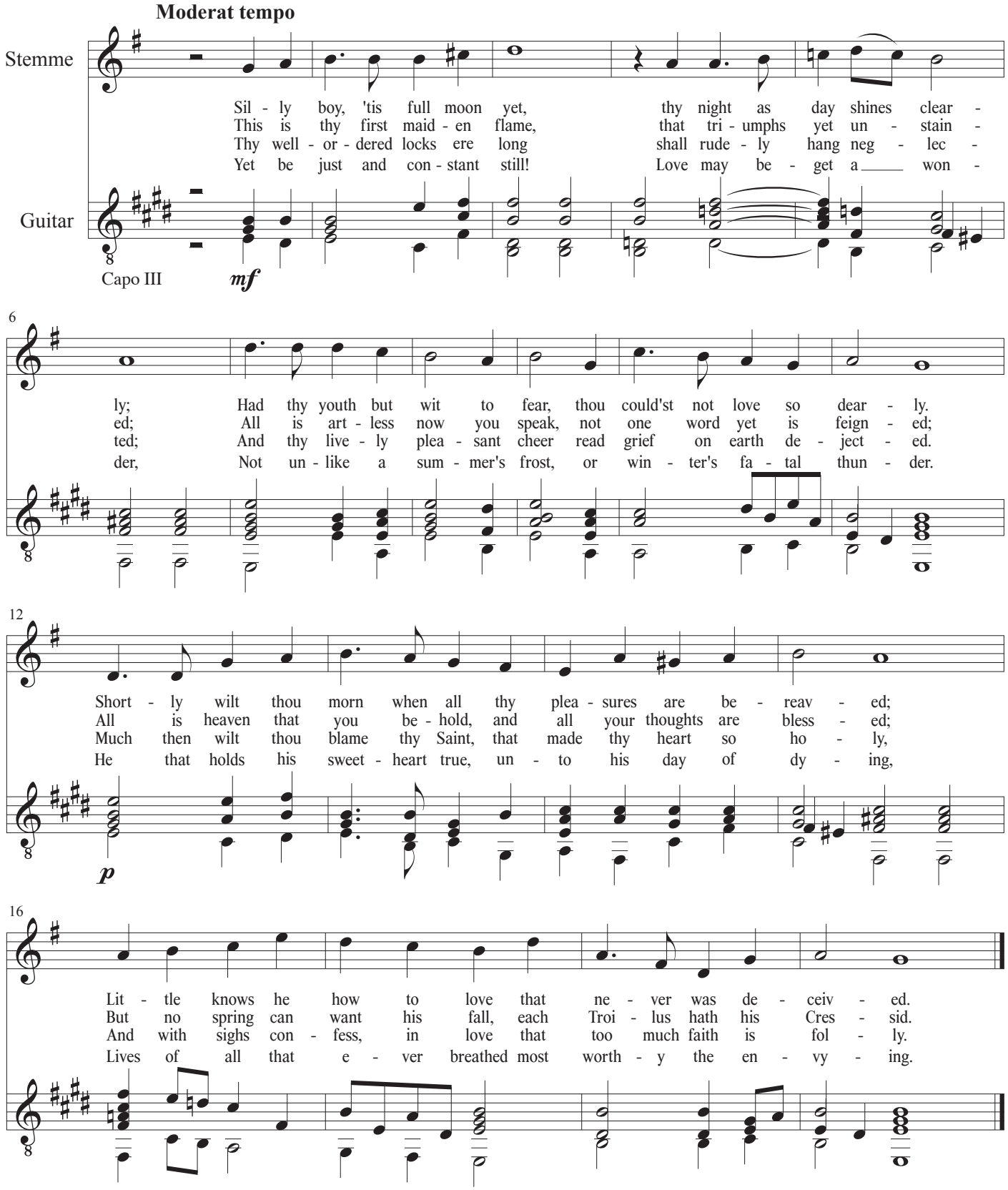

Jeanette, Isabella

Musik: Ukendt
Tekst: Ukendt
Guitar: John Jacobsen

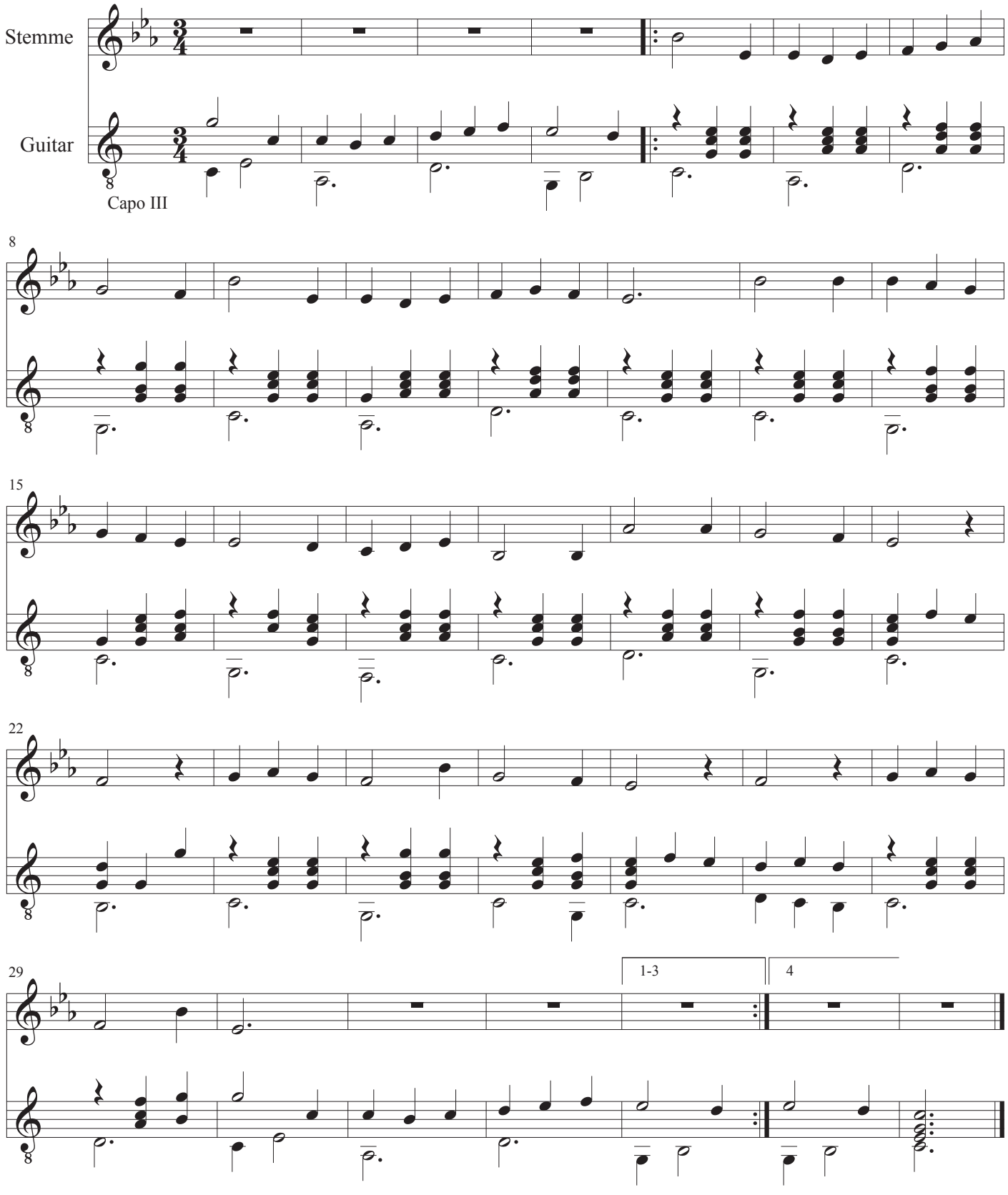

Un flambeau, Jeanette, Isabelle

Un flambeau, Jeanette, Isabelle
Un flambeau! Courons au berceau!
C'est Jésus, bonnes gens du hameau.
Le Christ est né; Marie appelle!
Ah! Ah! Que la Mère est belle,
Ah! Ah! Que l'Enfant est beau!

Qui vient là, frappant de la sorte?
Qui vient là, en frappant comme ça?
Ouvrez-donc, j'ai posé sur un plat
De bons gâteaux, qu'ici j'apporte
Toc! Toc! Ouvrons-nous la porte!
Toc! Toc! Faisons grand gala!

C'est un tort, quand l'Enfant sommeille,
C'est un tort de crier si fort.
Taisez-vous, l'un et l'autre, d'abord!
Au moindre bruit, Jésus s'éveille.
Chut! chut! Il dort à merveille,
Chut! chut! Voyez comme il dort!

Doucement, dans l'étable close,
Doucement, venez un moment!
Approchez! Que Jésus est charmant!
Comme il est blanc! Comme il est rose!
Do! Do! Que l'Enfant repose!
Do! Do! Qu'il rit en dormant!

Bring a torch, Jeanette, Isabella

Bring a torch, Jeanette, Isabella!
Bring a torch, to the stable call
Christ is born. Tell the folk of the village
Jesus is born and Mary's calling.
Ah!* Ah! beautiful is the Mother!
Ah! Ah! beautiful is her child

Who is that, knocking on the door?
Who is it, knocking like that?
Open up, we've arranged on a platter
Lovely cakes that we have brought here
Knock! Knock! Open the door for us!
Knock! Knock! Let's celebrate!

It is wrong when the child is sleeping,
It is wrong to talk so loud.
Silence, now as you gather around,
Lest your noise should waken Jesus.
Hush! Hush! see how he slumbers;
Hush! Hush! see how fast he sleeps!

Softly now unto the stable,
Softly for a moment come!
Look and see how charming is Jesus,
Look at him there, His cheeks are rosy!
Hush! Hush! see how the Child is sleeping;
Hush! Hush! see how he smiles in dreams!

Spurven sidder stum bag kvist

Musik: Thorvald Aagaard
Tekst: Jeppe Aakjær
Guitar: John Jacobsen

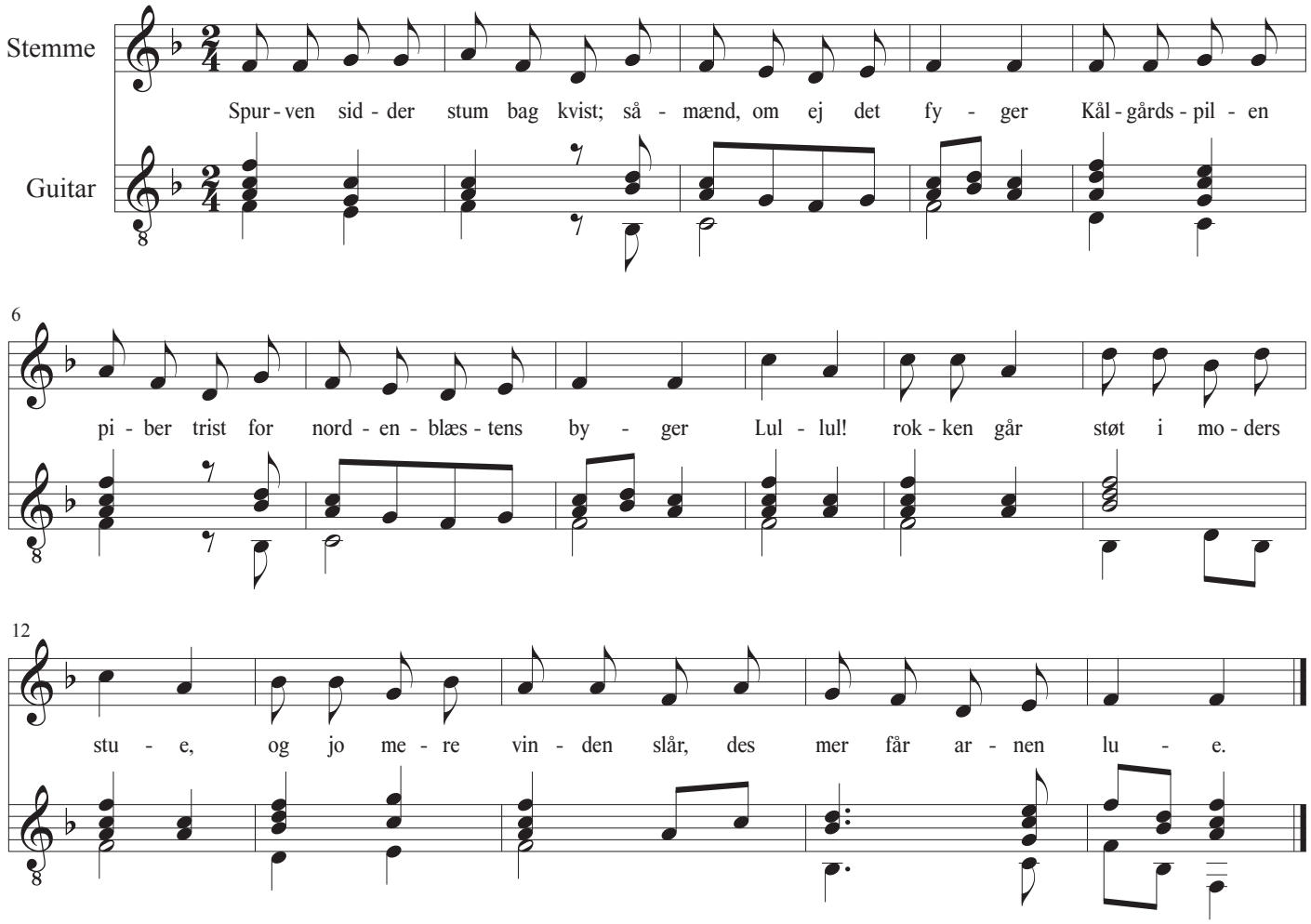

Spurven sidder stum bag kvist;
såmænd, om ej det fyger
Kålgårdspilen piber trist
for nordenblæstens byger
Lul-lul! rokken går
støt i moders stue,
og jo mere vinden slår,
des mer får arnen lue.

Far har røgtet kvæget ind
med halmen tættet karmen,
gnedet grisens blanke skind
at den må holde varmen
Lul-lul! rokken går
Far mod stuen stiler,
mor en bugt på tråden slår
ser op på far og smiler.

Mor kan næppe se sit spind
og næppe tråden mage;
hej, da bæres lyset ind
og stilles i sin stage.
Lul-lul! rokken går
tenens rappe vinge
over fyrrebjælken sår
en skok af skyggeringe.

Far ta´r ned så tung en bog
med Gud han hvisker sammen,
famler lidt ved spændets krog
og lukker med et : Amen!
Lul-lul! rokken går
ensomheden synger,
mulmet tæt om taget står
og sneen går i dynger.

Her ved moders gamle rok
hun lærte mig at stave.
synge om "den hvide flok"
og "al hans nådegave"
Lul-lul! rokken står!
Med dens nyn og sange
vemodsfuldt mod hjertet går,
når kvældene bli´r lange.

De hundrede tusinde hænder

Musik: Johan Hye-Knudsen
Tekst: Hans Harvig Seedorf
Guitar: John Jacobsen

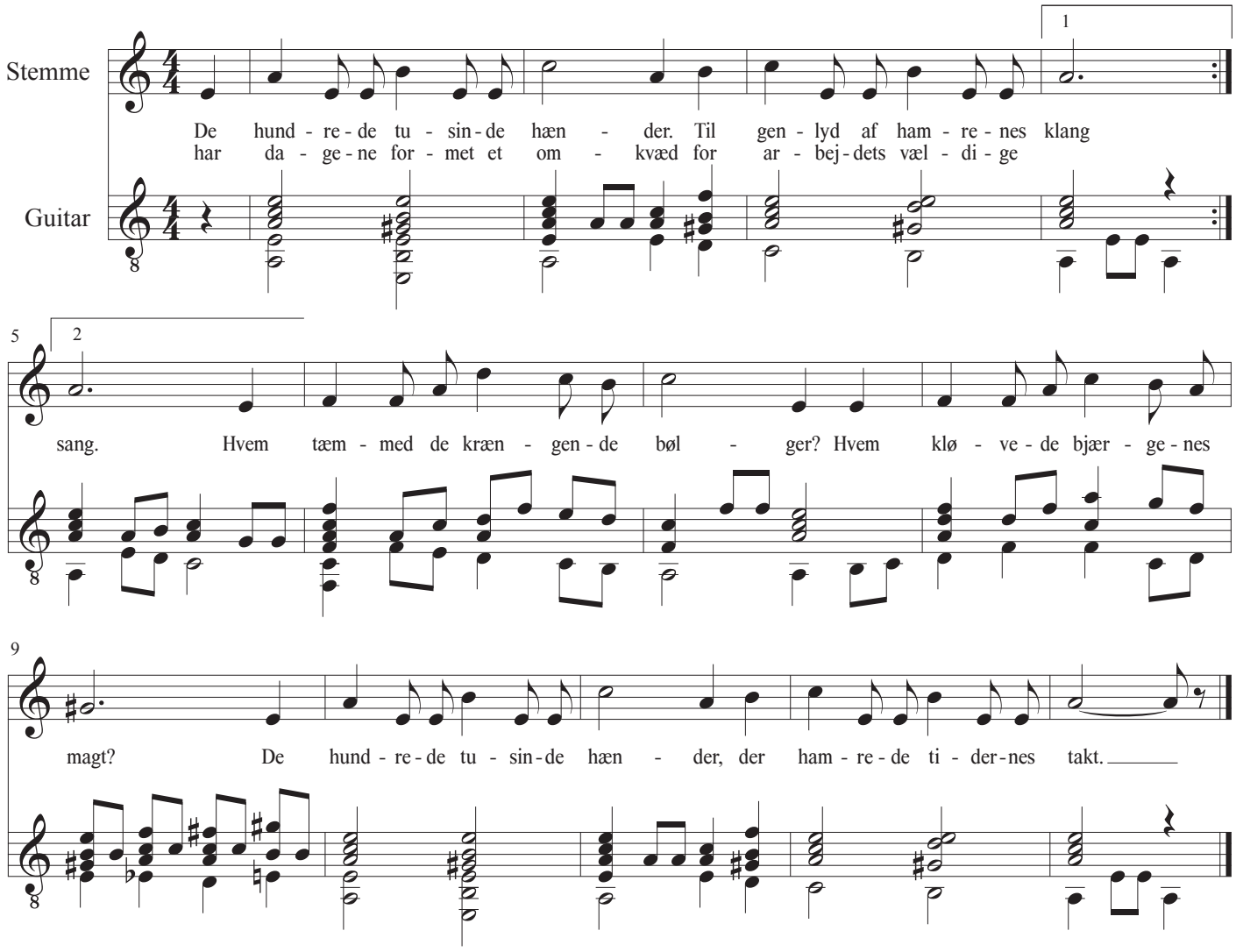

De hundrede tusinde hænder.
Til genlyd af hamrenes klang
har dagene formet et omkvæd
for arbejdets vældige sang.
Hvem tæmmed de krængende bølger?
Hvem kløvede bjærgenes magt?
De hundrede tusinde hænder,
der hamrede tidernes takt.

Hvert rige, hvis søjler er styrtet,
hver time, der lever og er,
har kæmpet sig frem imod lyset
ved kraften, den lånte hos Jer.
Til sejr eller nederlag lænket,
igennem årtusinders storm:
De hundrede tusinde hænder
gav tanken og tiderne form.

De hundrede tusinde hænder.
Den linje skal dunke i dag
som hverdagens vældige hjærte,
med støtte og sejrrige slag.
Før nuet forlader dig, Danmark,
før dagen er draget forbi,
de hundrede tusinde hænder
har hugget dig fremtiden fri!

Forårsnat

Musik: Gösta Nystroem
Tekst: Mogens Lorentzen
Guitar: John Jacobsen

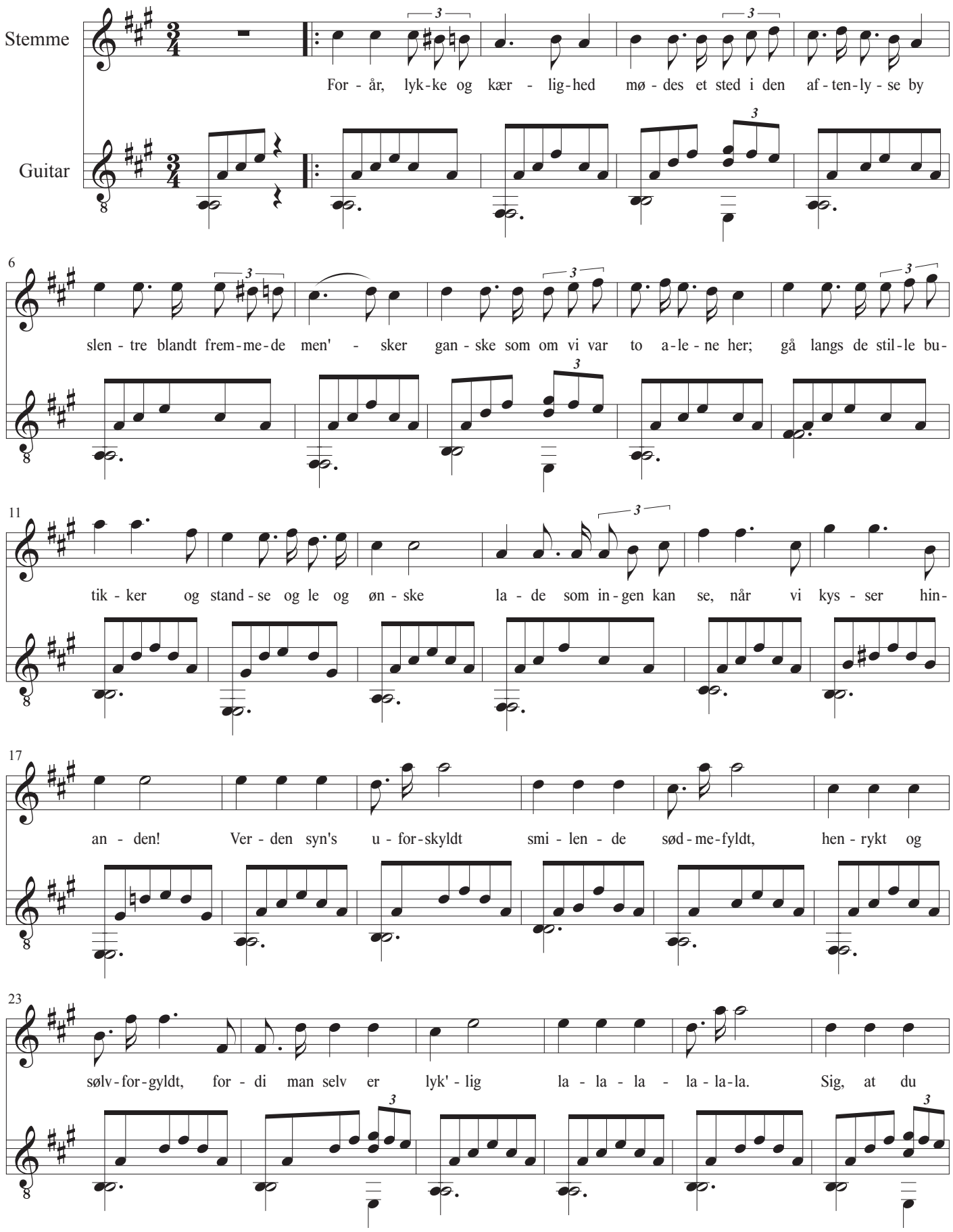

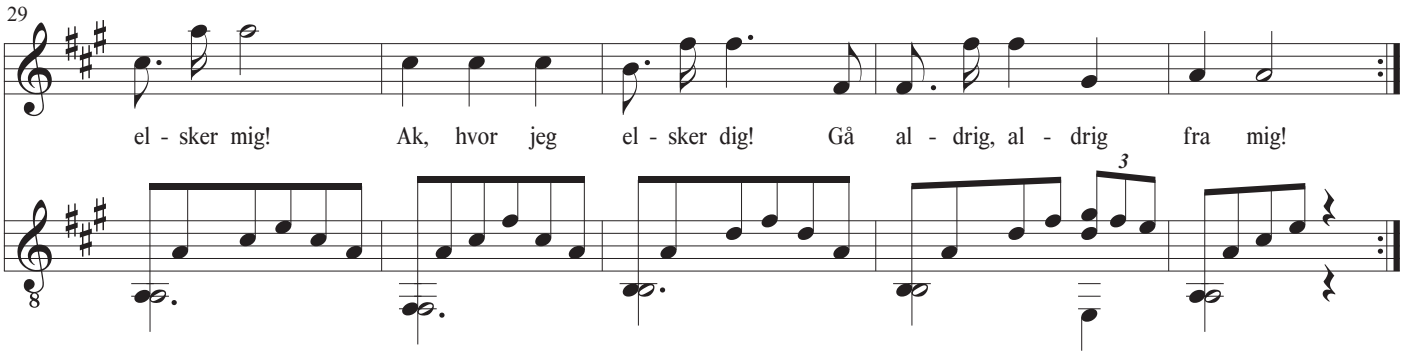

Forår, lykke og kærlighed
mødes et sted i den aftenlyse by
slentre blandt fremmede men'sker
ganske som om vi var to alene her;
gå langs de stille butikker
og standse og le og ønske -
lade som ingen kan se,
når vi kysser hinanden!
Verden syn's uforskyldt
smilende sødmefyldt, henrykt og sølvforgyldt,
fordi man selv er lyk'lig
la-la-la-la-la-la.
Sig, at du elsker mig!
Ak, hvor jeg elsker dig!
Gå aldrig, aldrig fra mig!

Fandt vi ganske tilfældigvis
ind på en billig og lille, sjov café,
glemte vi alting omkring os ...
maden og det, som vi drak af samme glas?
Bagfter i biografen
der så vi en film om elskov.
Mærked' du mon på din hånd,
da jeg græd lidt af glæde?
Lysende måneluft,
svævende blomsterduft,
ungdom og ufornuft ...
den evigt gamle vise!
la-la-la-la-la-la.
Tag mig op under dig!
Bøj så din mund mod mig
og sig, du holder af mig!

Forår, lykke og kærlighed!
Tiden, ja, hvor blev den lyse nat mon af?
Vandred' vi ud over kloden,
eller måske kom vi ingen vegne hen?
Elskede, nyn melodien,
så længe den bare spilles ...
alting fra førend jeg traf
dig er glemt og forandret!
la-la-la-la-la-la.
Dæmrende morgengry
over den blanke by,
mit bange hjerte banker:
"Send him Victorious
happy and glorious
long to reign over us,
den kærlighedens guddom!"

Jeg plukker anemoner i november

Musik: Ella Heiberg
Tekst: Susanne Palsbo
Guitar: John Jacobsen

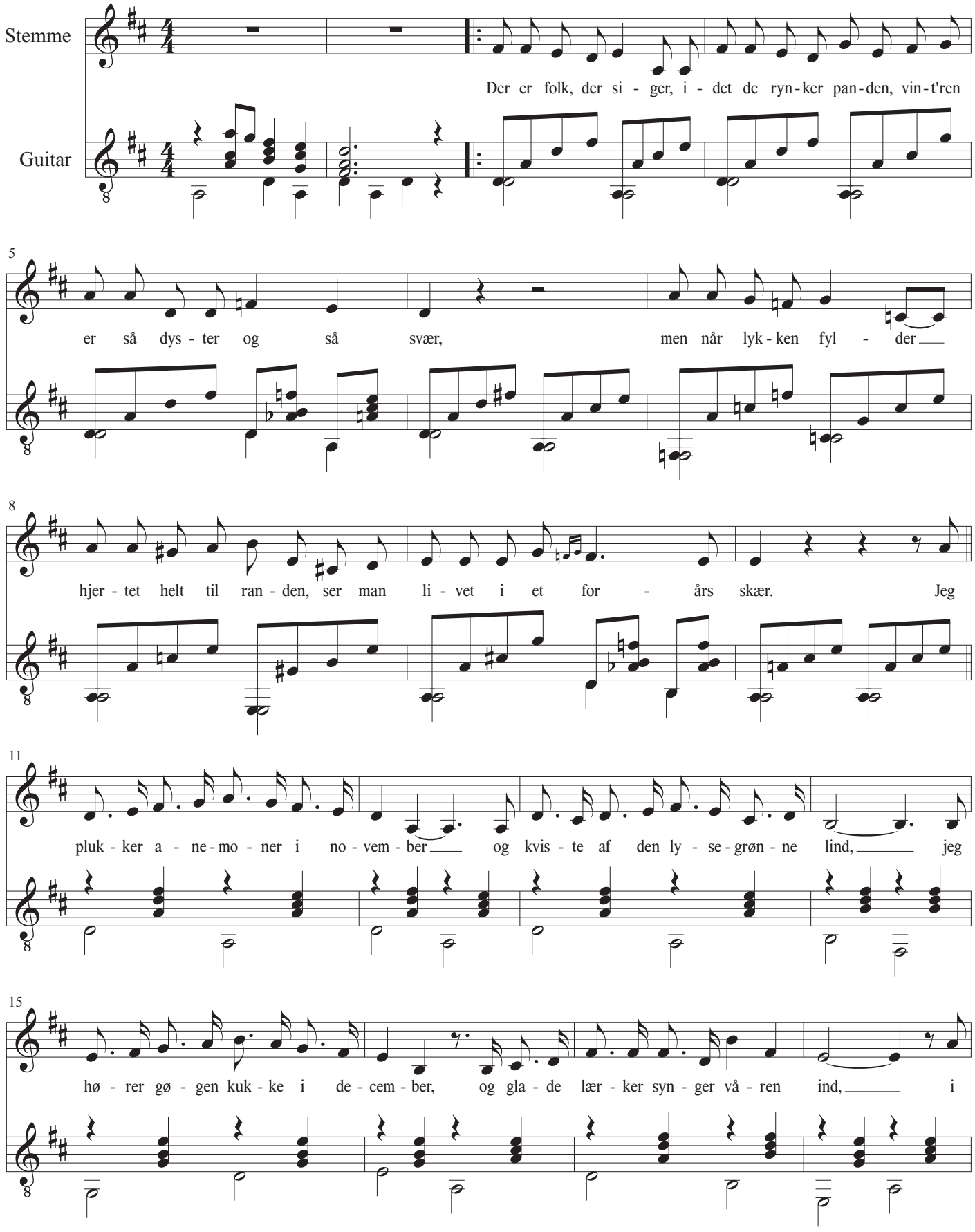

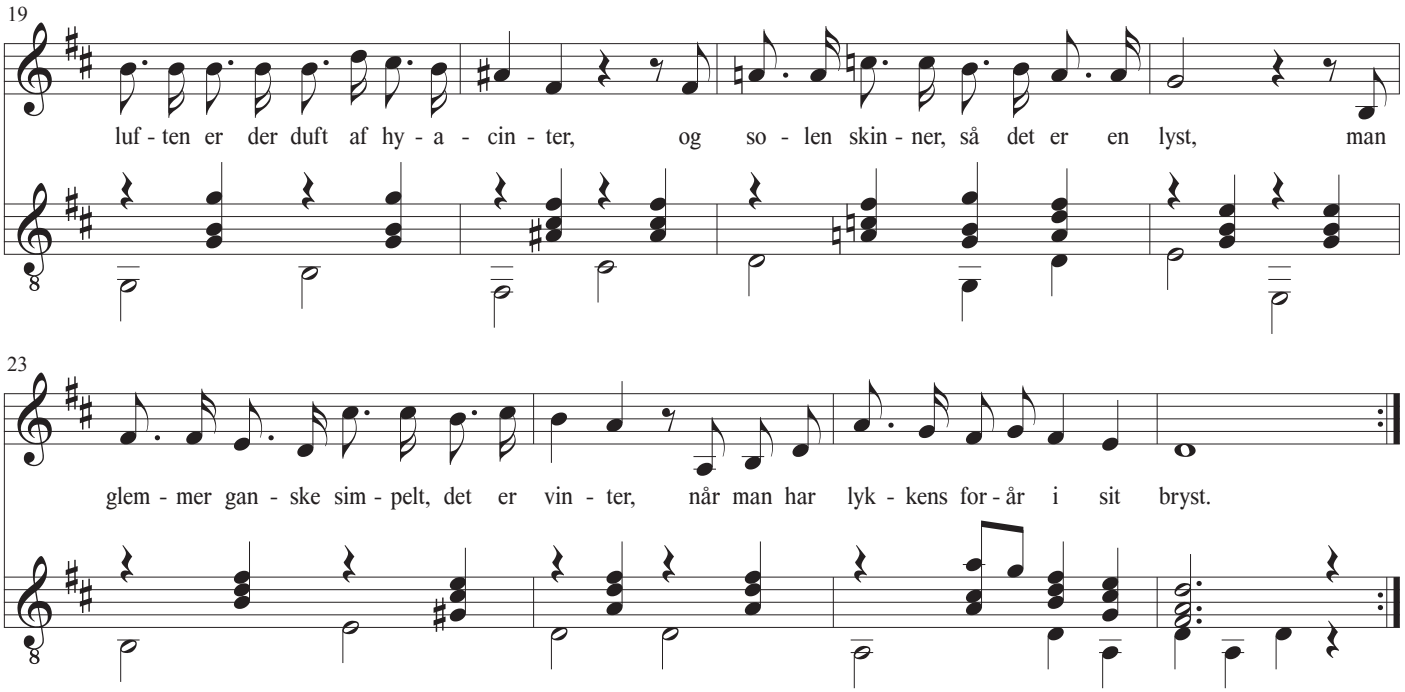

Der er folk, der siger, idet de rynker panden,
vint'ren er så dyster og så svær,
men når lykken fylder hjertet helt til randen,
ser man livet i et forårs skær.

Jeg plukker anemoner i november
og kviste af den lysegrønne lind,
jeg hører gøgen kukke i december,
og glade lærker synger våren ind,
i luften er der duft af hyacinter,
og solen skinner, så det er en lyst,
man glemmer ganske simpelt, det er vinter,
når man har lykkens forår i sit bryst.

Så er det det samme, om vinterregnen siver,
eller sneen dækker mark og jord.
Den, der er forelsket, ser de hvide driver,
som det første forårs blomsterflor.

Man plukker anemoner ...

Hør det allesammen, lad kærligheden råde,
følg dens lyse kalden, hvis I kan!
En forelsket pige er af lykkens nåde,
dronning i sit eget drømmeland.

Man plukker anemoner ...

Luk vinduet op for brisen

Ved kajen

Musik: Henrik Blichmann
Tekst: Helge Kjærulf-Schmidt
Guitar: John Jacobsen

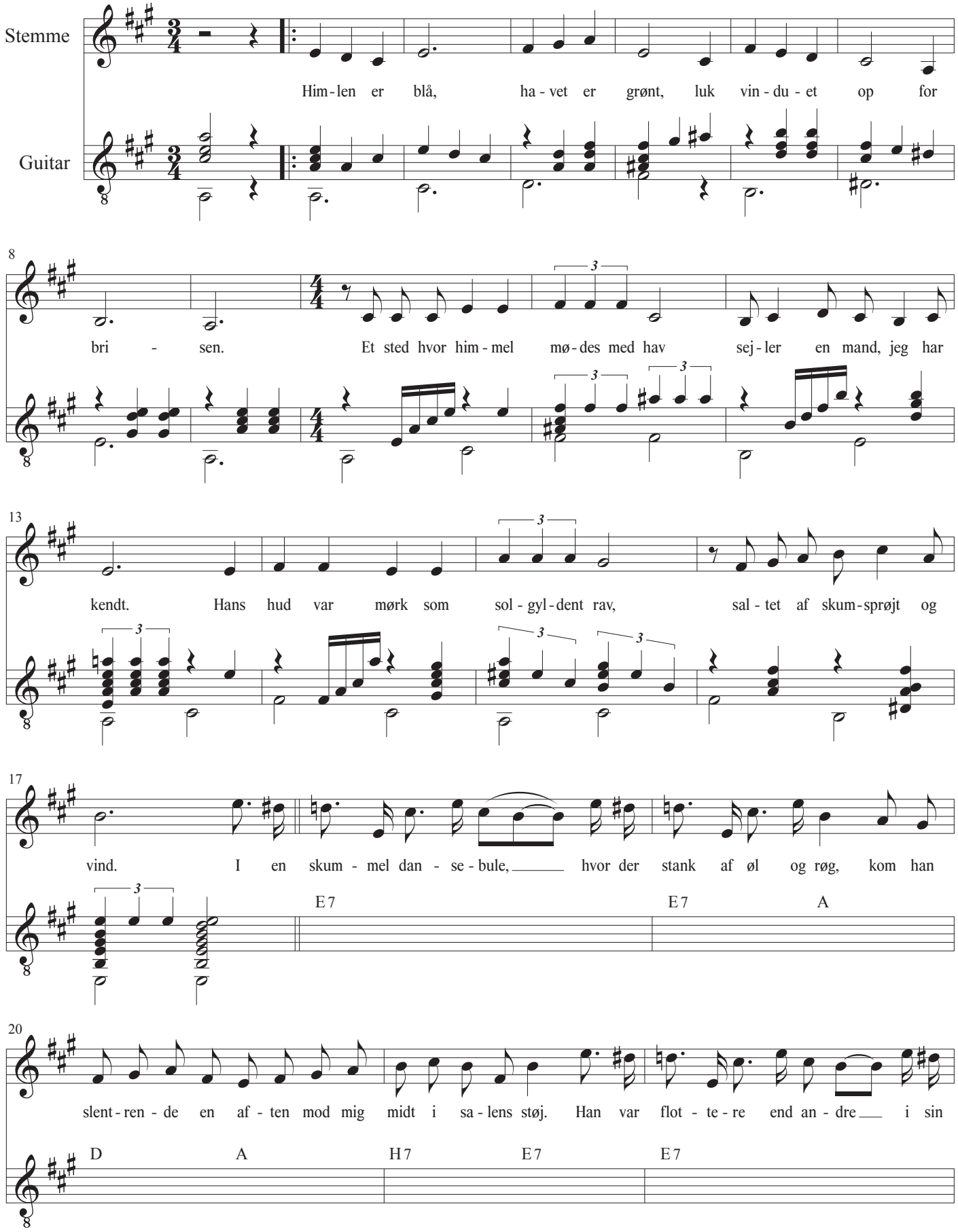

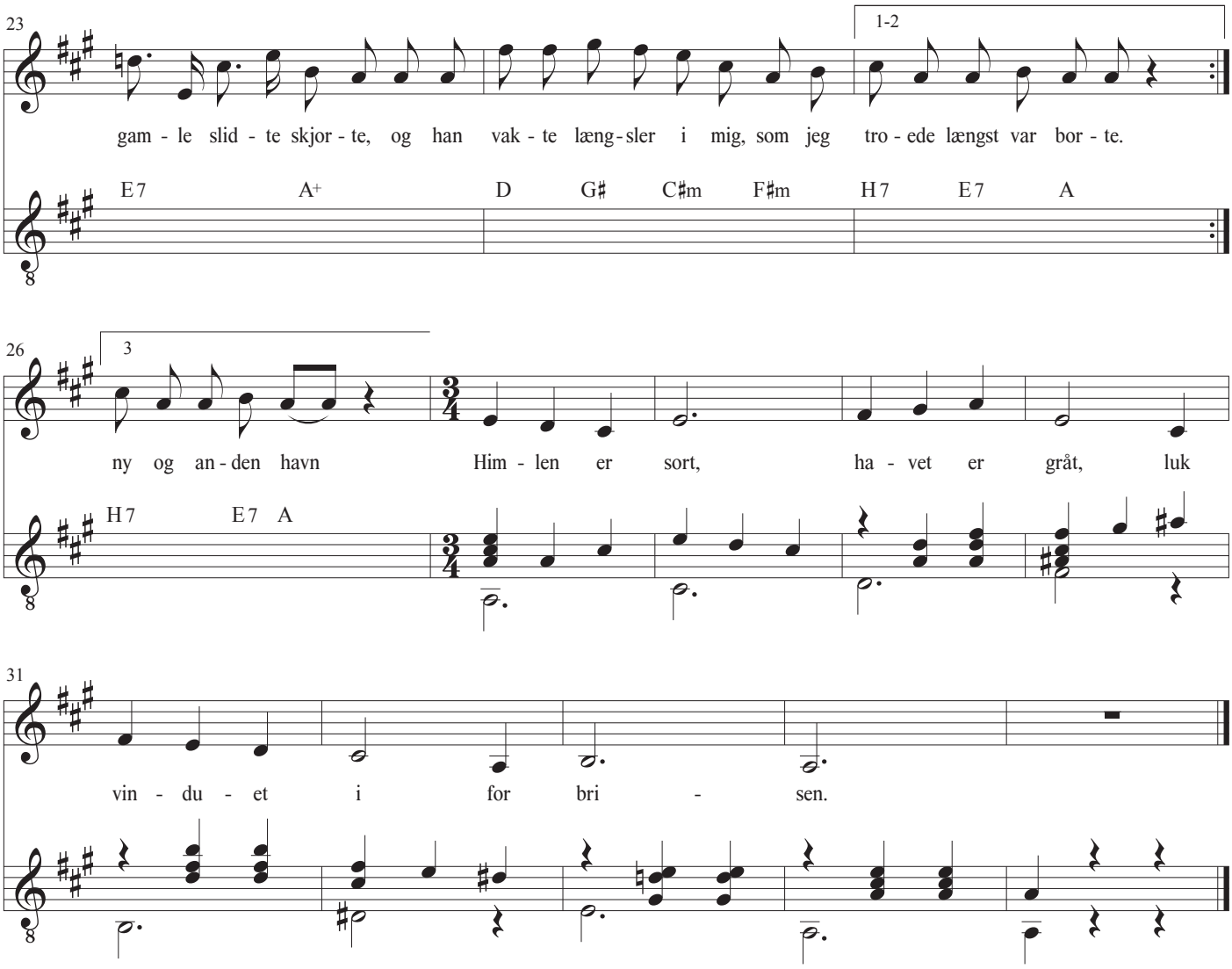
23
1-2
gam - le slid - te skjor - te, og han vak - te læng - sler i mig, som jeg tro - ede længst var bor - te.
E7 A+ D G♯ C♯m F♯m H7 E7 A
26
3
ny og an - den havn Him - len er sort, ha - vet er gråt, luk
H7 E7 A
31
vin - du - et i for bri - sen.

Luk vinduet op for brisen

Himlen er blå, havet er grønt,
luk vinduet op for brisen.

Et sted hvor himmel mødes med hav
sejler en mand, jeg har kendt.
Hans hud var mørk som solgyldent rav,
saltet af skumsprøjt og vind.
I en skummel dansebule, hvor der stank af øl og røg,
kom han slentrende en aften mod mig midt i salens støj.
Han var flottere end andre i sin gamle slidte skjorte,
og han vakte længsler i mig, som jeg troede længst var borte.
Himlen er sort, havet er gråt,
luk vinduet i for brisen.

Han tog min hånd, og helt uden ord
vidste jeg, hvad det betød.
Vi gik fra barens larmende kor
ud i den sovende by.
Til et gammelt hus ved kajen gik jeg med den tavse mand,
bare gik ved siden af ham uden tanke og forstand,
og vi sank i nattens mørke, hørte bare blodets sang,
og de natteblege bølgers tyste akkompagnement.
Himlen er blå, havet er grønt,
luk vinduet op for brisen.

Et sted hvor himmel mødes med hav
sejler en mand, jeg har kendt.
I tavse favntag han tog og gav
før han igen slentred' bort.
Og han gik ombord på skibet, og jeg så ham sejle ud,
han, der aldrig følte angst for hverken Fanden eller Gud.
På et skib, hvis navn jeg kender, sejler manden uden navn
ud mod fjerne horisonter til en ny og anden havn.
Himlen er sort, havet er gråt,
luk vinduet i for brisen.

Sang bag ploven

Musik: Carl Nielsen
Tekst: Ludvig Holstein
Guitar: John Jacobsen

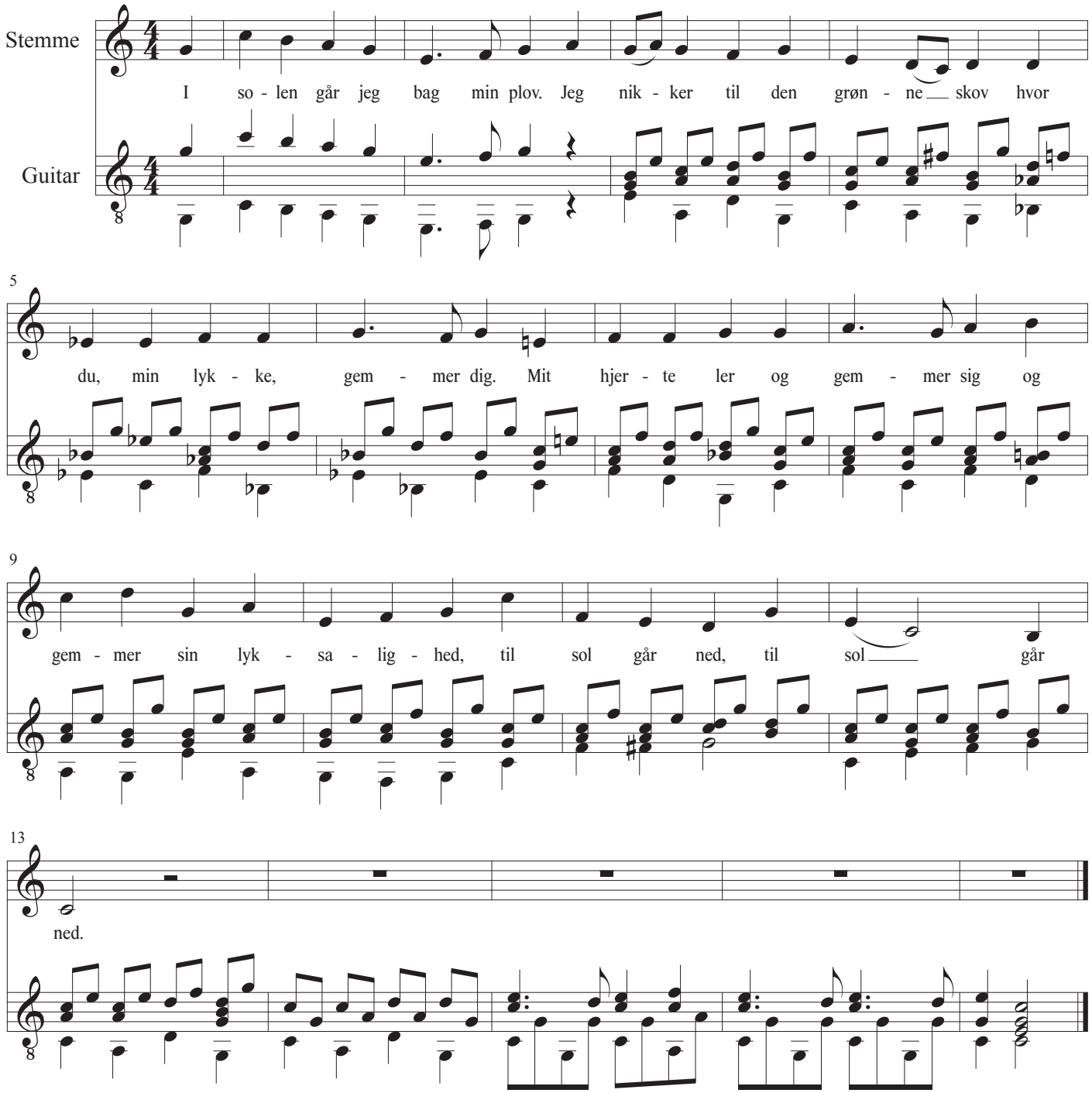

Sang bag ploven

I solen går jeg bag min plov.
Jeg nikker til den grønne skov
hvor du, min lykke, gemmer dig.
Mit hjerte ler og gemmer sig
og gemmer sin lyksalighed,
til sol går ned, til sol går ned.

Min lykke vågner ung og ny
som lærkesang ved morgengry.
Hver aftenstund den smykker sig.
Men kun for mig du smykker dig.
Og nætternes lyksalighed
er dagens gyldne hem'lighed.

Min lykke siges ej med ord.
Den stråler dyb og rig og stor
i blikket, som hun sender mig.
Min lykke, der jeg kender dig
og mig og vor lyksalighed,
som ingen ved, som ingen ved.

Jeg pløjer op det gode muld,
men ingen ser det gyldne guld,
som i mit hjerte gemmer sig.
Jeg gemmer mig, jeg gemmer mig,
jeg gemmer vor lyksalighed,
til sol går ned, til sol går ned.

Præludium

Sig nærmer tiden

Musik: Oluf Ring
Tekst: St.St. Blicher
Guitar: John Jacobsen

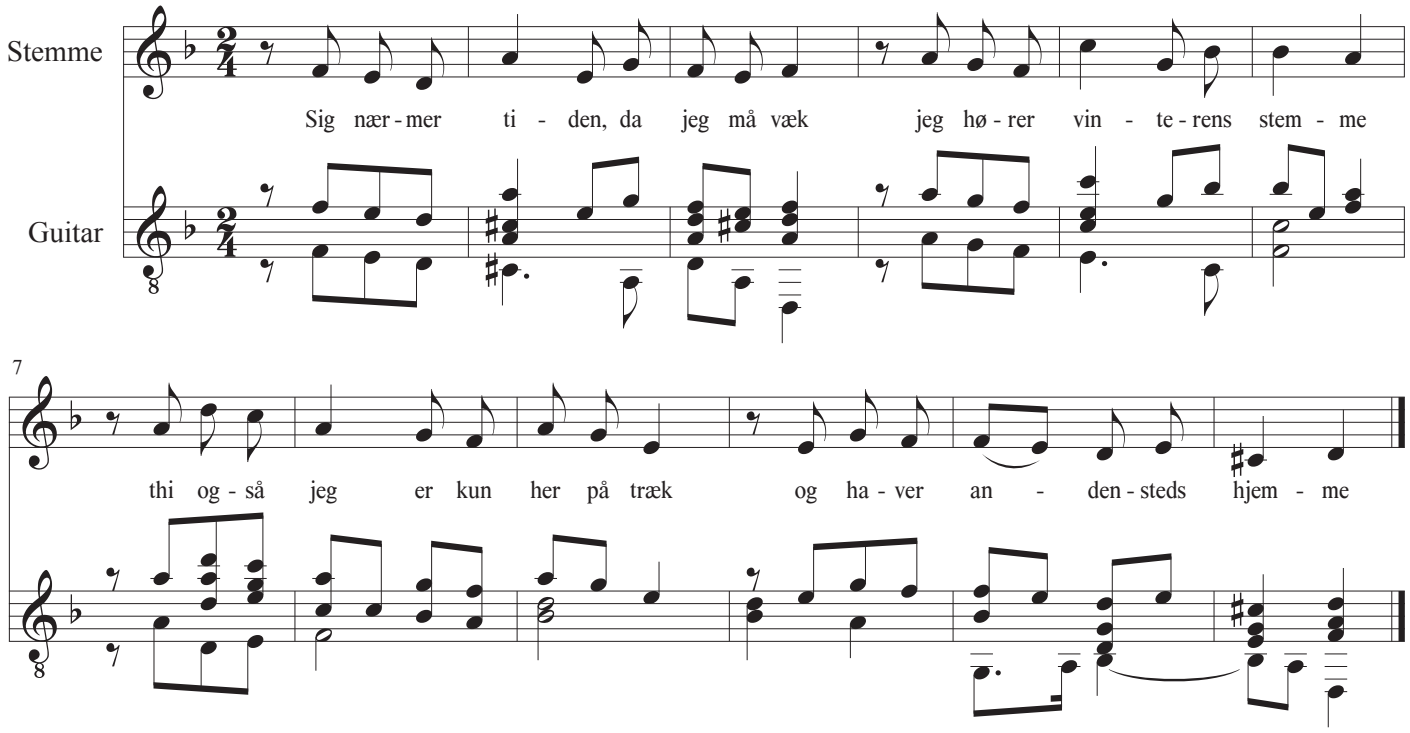

Sig nærmer tiden, da jeg må væk
jeg hører vinterens stemme
thi også jeg er kun her på træk
og haver andensteds hjemme

Jeg vidste længe, jeg skal herfra
det hjertet ikke betynger
og derfor lige glad nu og da
på gennemrejsen jeg synger

Jeg skulle sjunget lidt mer måske -
måske vel også lidt bedre
men mørke dage jeg måtte se
og stormen rev mine fjedre

Jeg ville gerne I Guds natur
med frihed spændt mine vinger
men sidder fast I mit snævre bur
det alle vegne mig tvinger

Jeg ville gerne fra højen sky
udsendt de gladere sange
men blive må jeg for kost og ly
en stakkels gældbunden fange

Tit ligevel til en smule trøst
jeg ud af fængslet titter
og sender stundom min vemodsrøst
med længsel gennem mit gitter

Lyt og, o vandrer, til denne gang
lidt af din vej du hidtræde
Gud ved, måske det er sidste gang
du hører livsfangen kvæde

Mig bæres for, som ret snart I kvæld
af gitterværket vil briste
thi kvidre vil jeg et ømt farvel
måske det bliver det sidste

Skal vi nå til at stå

Musik: Joseph Gläser
Tekst: Mikkel Christensen
Guitar: John Jacobsen

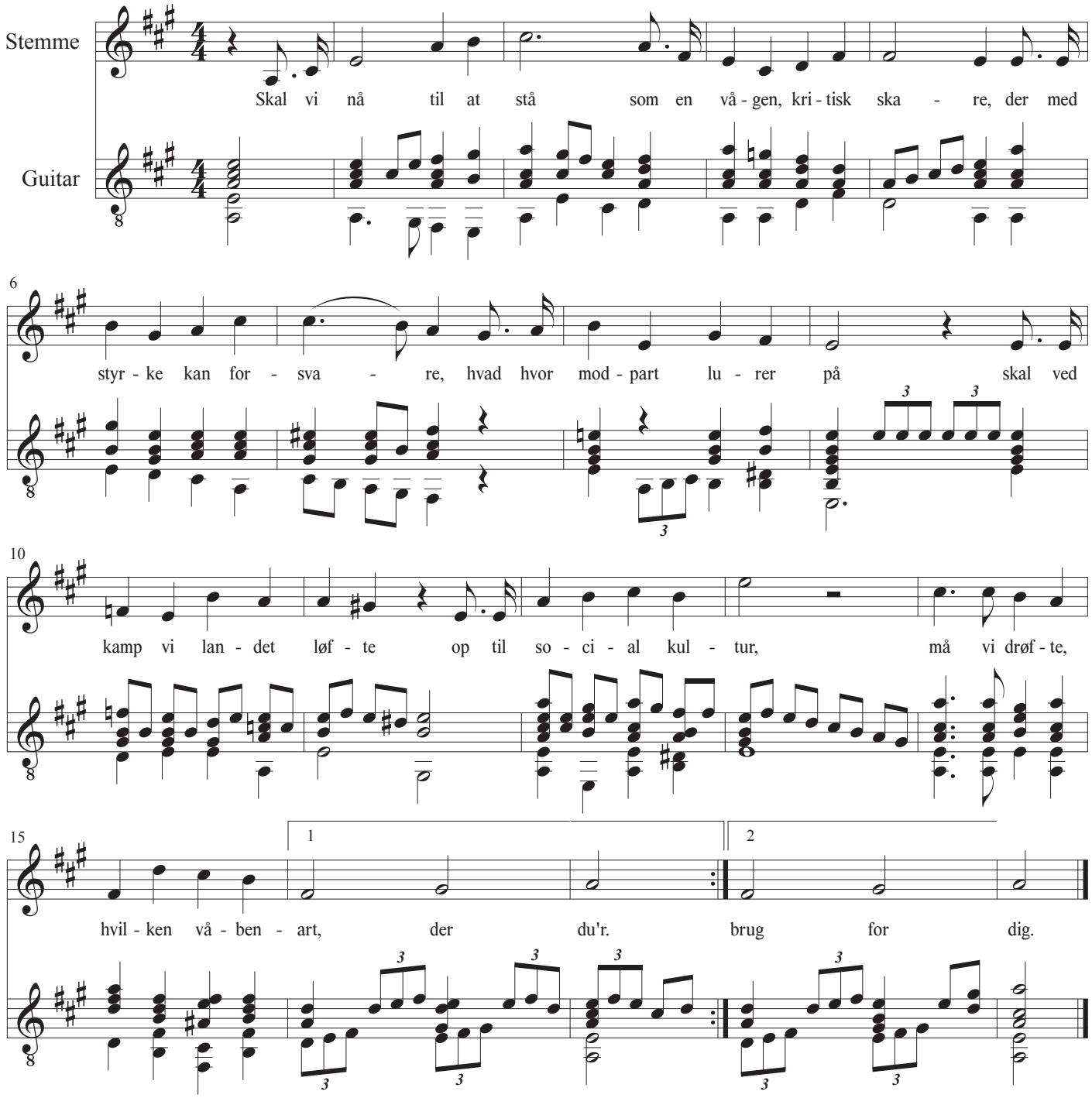

Skal vi nå til at stå
som en vågen, kritisk skare,
der med styrke kan forsvare,
hvad hvor modpart lurer på –
skal ved kamp vi landet løfte
op til social kultur,
må vi drøfte,
hvilken våbenart, der du'r.

Vi må nå til at stå
som en hær, der ikke spredes,
selv om de, af hvem vi ledes,
i en dødskamp bli'r de små.
Hver en menig mand må kende
kampens gang, dens mål og vej
– det kan hænde,
at der snart er brug for dig.

To som elsker hinanden

Musik: Emil Reesen
Tekst: Viggo Stuckenberg
Guitar: John Jacobsen

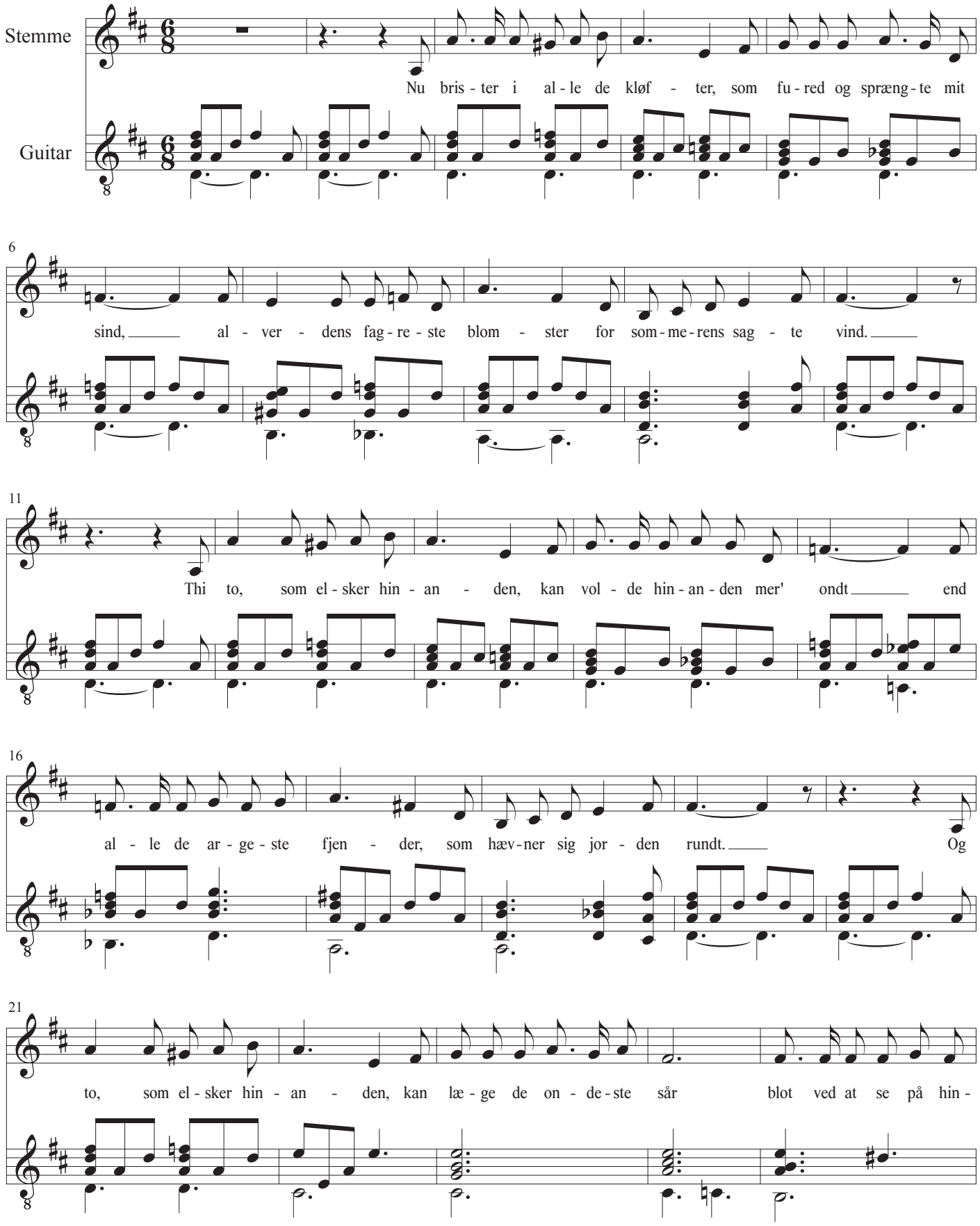

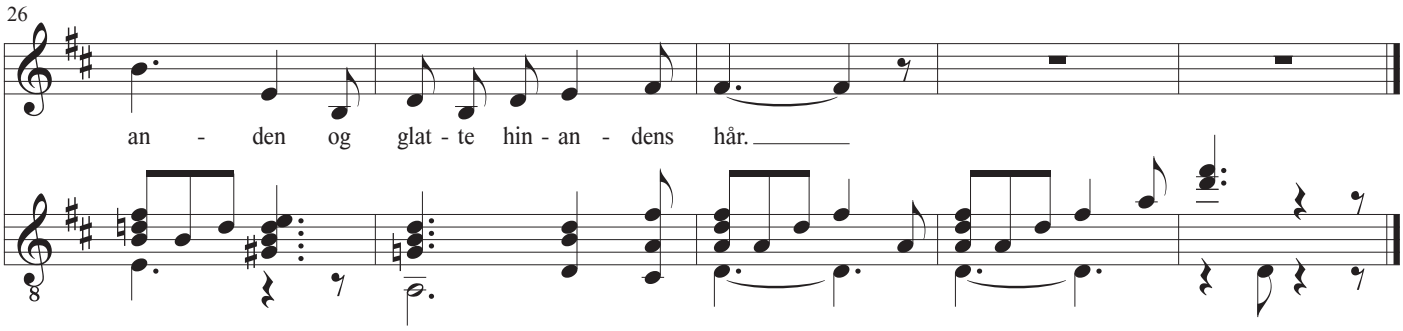

Nu brister i alle de kløfter,
som fured og sprængte mit sind,
alverdens fagreste blomster
for sommerens sagte vind.

Thi to, som elsker hinanden,
kan volde hinanden mer' ondt
end alle de argeste fjender,
som hævner sig jorden rundt.

Og to, som elsker hinanden,
kan læge de ondeste sår
blot ved at se på hinanden
og glatte hinandens hår.

Du er dejlig min tøs

Musik: Emil Juel-Frederiksen
Tekst: H.R.
Guitar: John Jacobsen

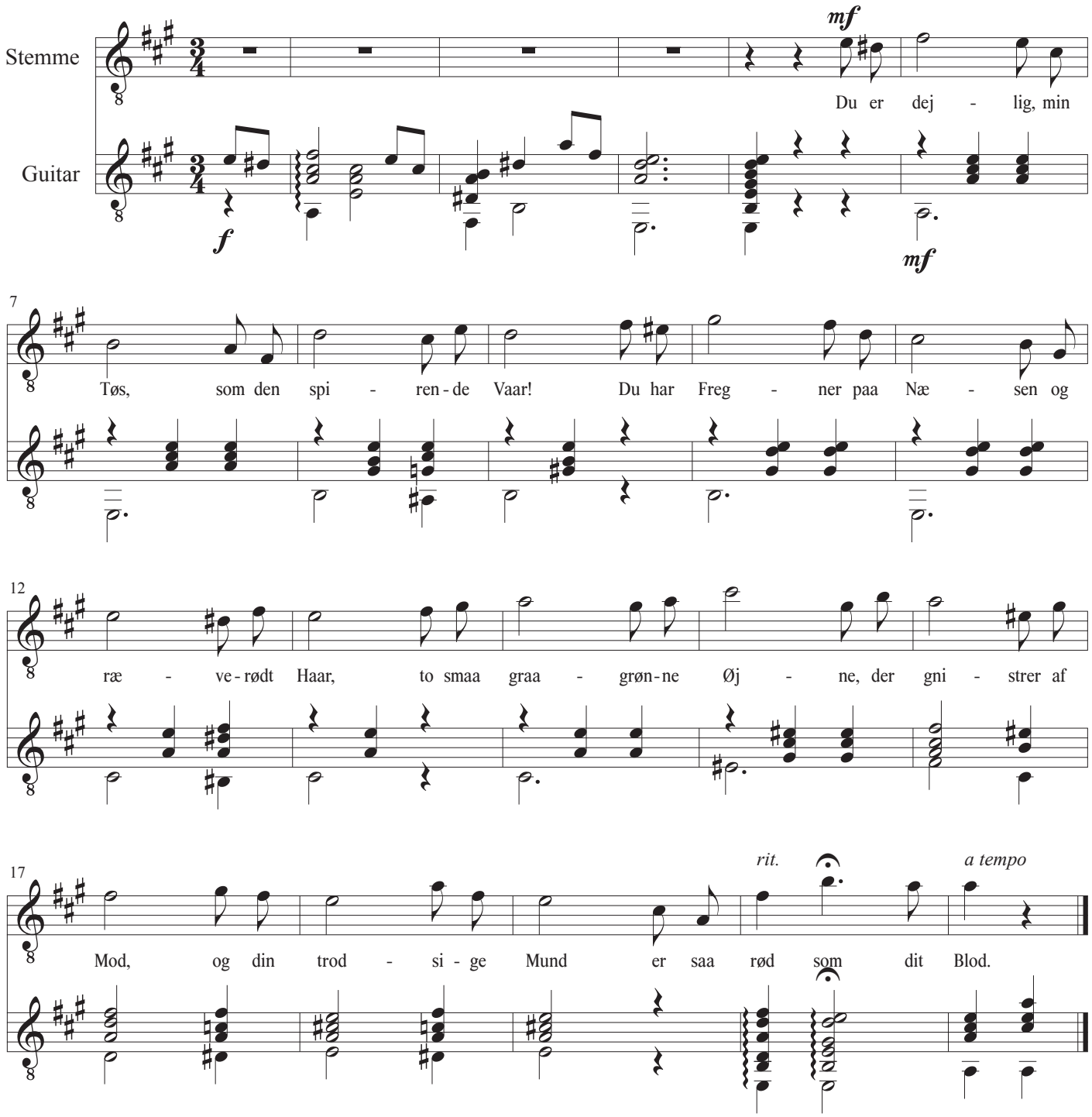

Du er dejlig min tøs

Du er dejlig, min Tøs, som den spirende Vaar!
Du har Fregner paa Næsen og ræverødt Haar,
to smaa graagrønne Øjne, der gnistrer af Mod,
og din trodsige Mund er saa rød som dit Blod.

Skønt din Krop er saa spæd, er fra Isse til Saal
den saa spænstig og stærk som en Klinge af Staal,
og din Gang er som Dans paa en fjedrende Fjæl,
og du danser dig ind i min sorgfulde Sjæl!

Du skal kysse mig, Tøs, med din trodsige Mund,
du kan kysse mig glad, du kan kysse mig sund,
du kan dræbe den Gift, der nu bor i mit Sind,
i dens Sted bære Sundhed og Glæde derind!

Du er dejlig, min Tøs, som den spirende Vaar!
Og jeg elsker dig, skønt du har ræverødt Haar
og er fregnet paa Næsen, hvad angaar det mig?
Der er Sang i mit Sind, –og den Sang er til dig!

Mucho te quiero

Musik: Ukendt, Argentina
Tekst: Ukendt
Guitar: John Jacobsen

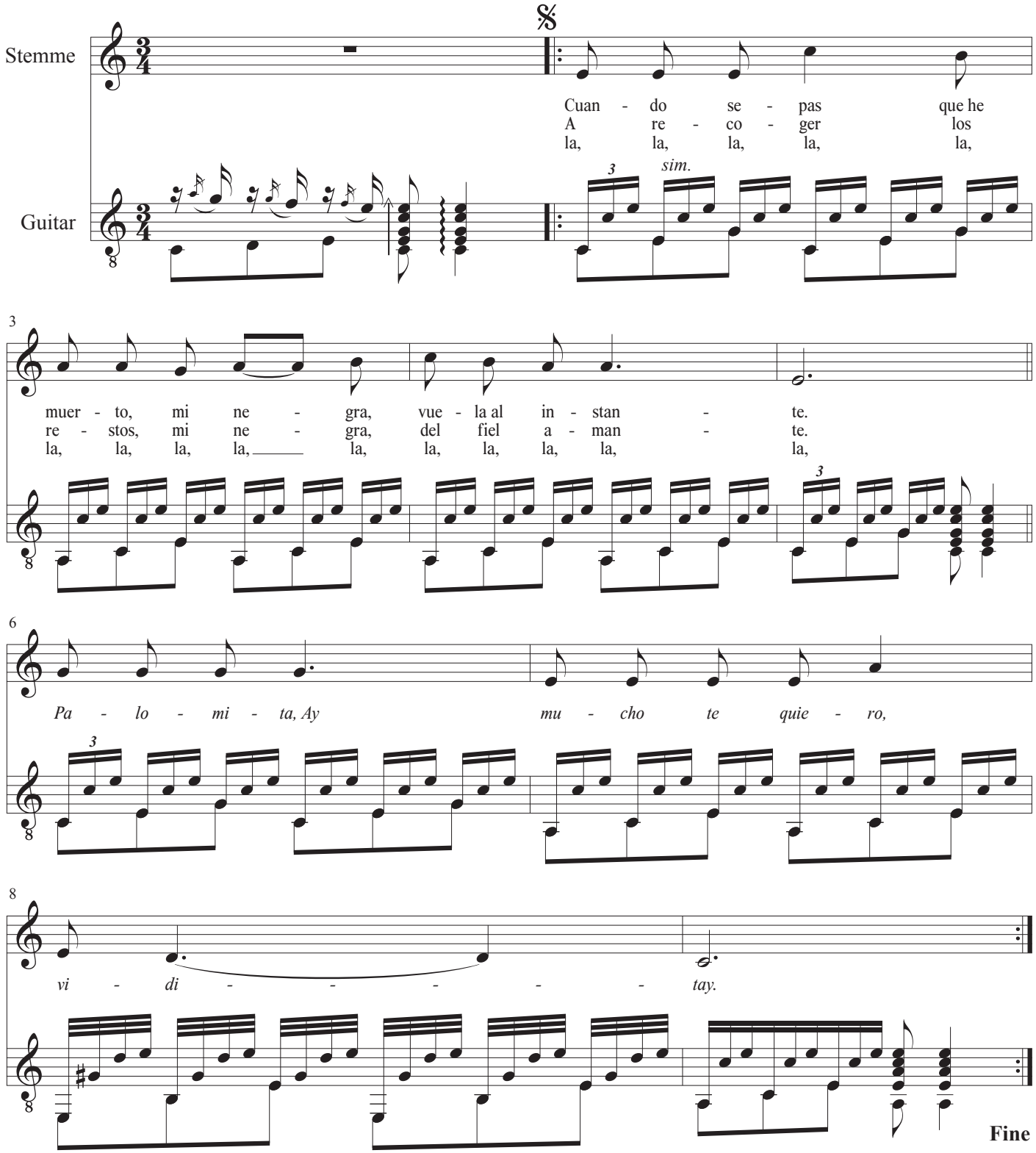

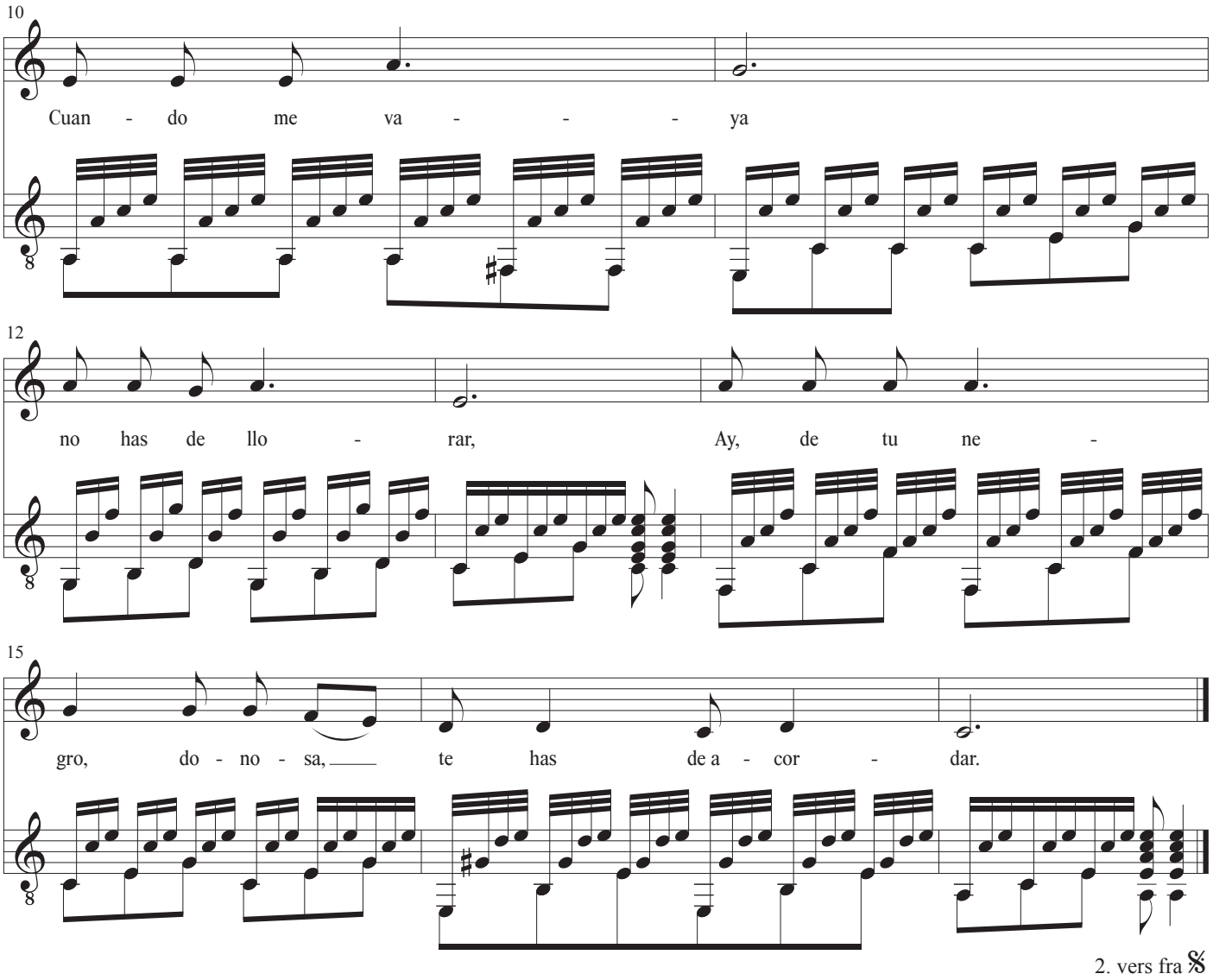

Cuando sepas que he muerto, mi negra,
vuela al instante.
Palomita, Ay mucho te quiero,
viditay

A recoger los restos, mi negra,
del fiel amante.
Palomita ...

Cuando me vaya
no has de llorar,
Ay, de tu negro, donosa,
te has de acordar.

la, la, la ...
Palomita ...

Has de penar un día lo mismo
que yo he penado.
Palomita, Ay mucho te quiero,
viditay

Has de llorar lo mismo
que yo he llorado
Palomita ...

El mal que me haces
le echo al alvido
que nunca sufras, donosa,
lo que he sufrido.

la, la, la, la ...
Palomita ...

Noget om helte

Musik: Mogens Jermiin Nissen
Tekst: Halfdan Rasmussen
Guitar: John Jacobsen

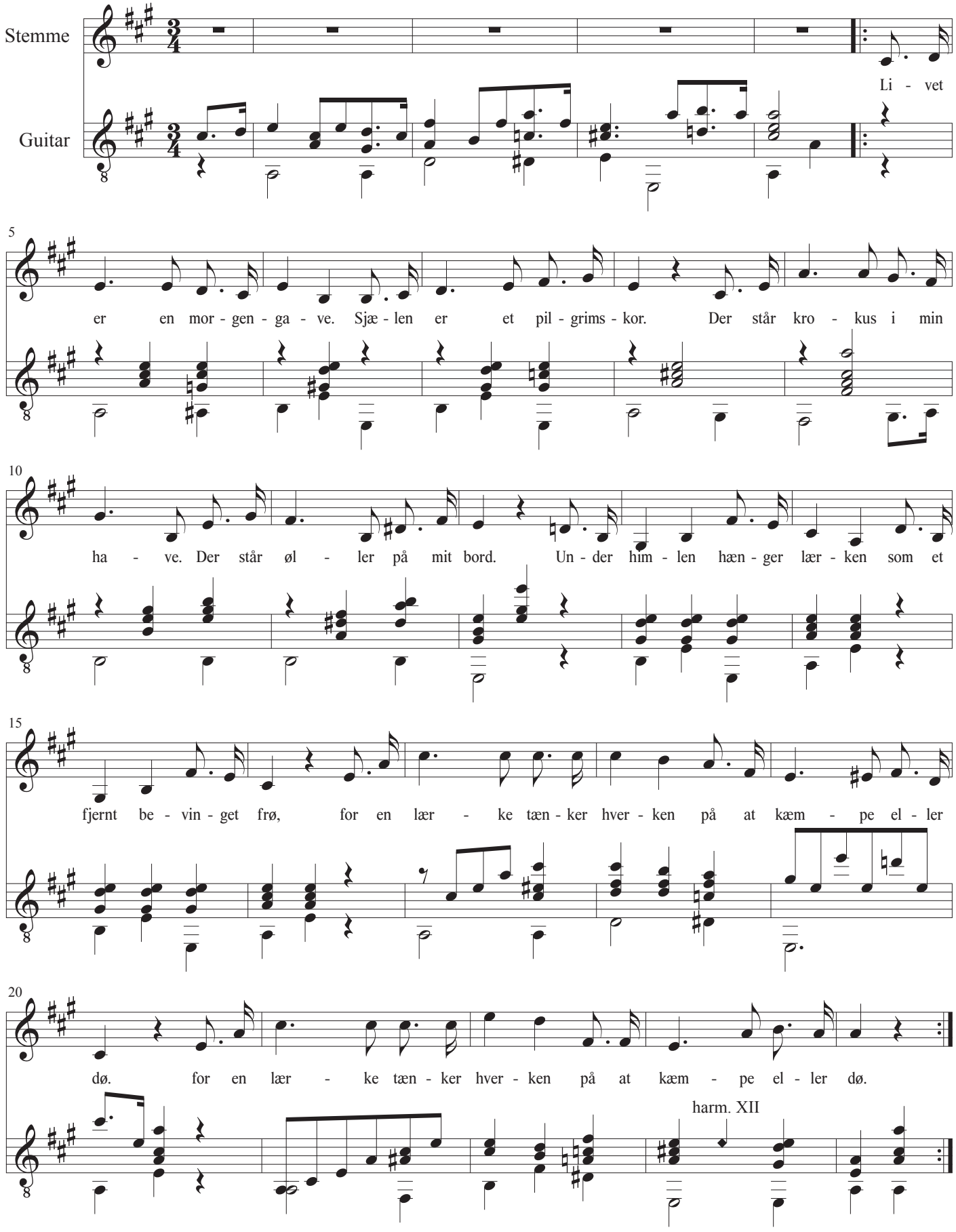

Noget om helte

Livet er en morgengave.
Sjælen er et pilgrimskor.
Der står krokus i min have.
Der står øller på mit bord.
Under himlen hænger lærken
som et fjernt bevinget frø,
//: for en lærke tænker hverken
på at kæmpe eller dø. ://

Her er fredeligt og stille.
Her er ingen larm og støj.
Jeg har sået kruspersille
og et brev med pure løg.
Lad al verden slå for panden
og bekæmpe spe med spot.
//: Jeg vil enes med hinanden
og mig selv og ha' det godt. ://

Samson gik og styrted templer.
Peter Freuchen knak sit ben.
Ak, mod disse to eksempler
er min dåd en sølle en.
Jeg har aldrig dræbt filistre
eller kæmpet med en haj.
//: Og når stærke mænd bli'r bistre,
syn's jeg, det er synd for mig. ://

Der er nok, som går og sysler
med at sprænge kloden væk.
Jeg vil ikke ha' skærmydsler
og kanoner bag min hæk.
Mens de andre går og sveder
for at gi' hinanden lak,
//: vil jeg pusle med rødbeder,
selleri og pastinak. ://

Jeg vil ikke slås med bisser.
Jeg vil så og ikke slå.
Selv de rødeste radiser
kan man roligt lide på.
Der er nok af danske helte,
som er danske hele da'n
//: og går rundt og spænder bælte,
mens de råber: fy for fa'n! ://

Tiden går og tiden hverver
store mænd til mandig dåd.
Jeg, reserven blandt reserver,
bryder ofte ud i gråd.
Jeg får nerver og migræne,
blot jeg skær mig på en dolk
//: og vil hel're slå min plæne
end slå løs på pæne folk. ://

Livet er en dejlig gave.
Jorden er en herlig jord.
Der er øller i min mave.
Der står krokus på mit bord.
Når reserverne skal stille
for at splitte kloden ad,
//: skriver jeg med kruspersille
verdens mindste heltekvad. ://

Bésame mucho

Guitarstemmen også sologuitar: Dobling nr. 2

Musik og tekst: Consuelo Velázquez Torres
Guitar: John Rosenskjold Jacobsen

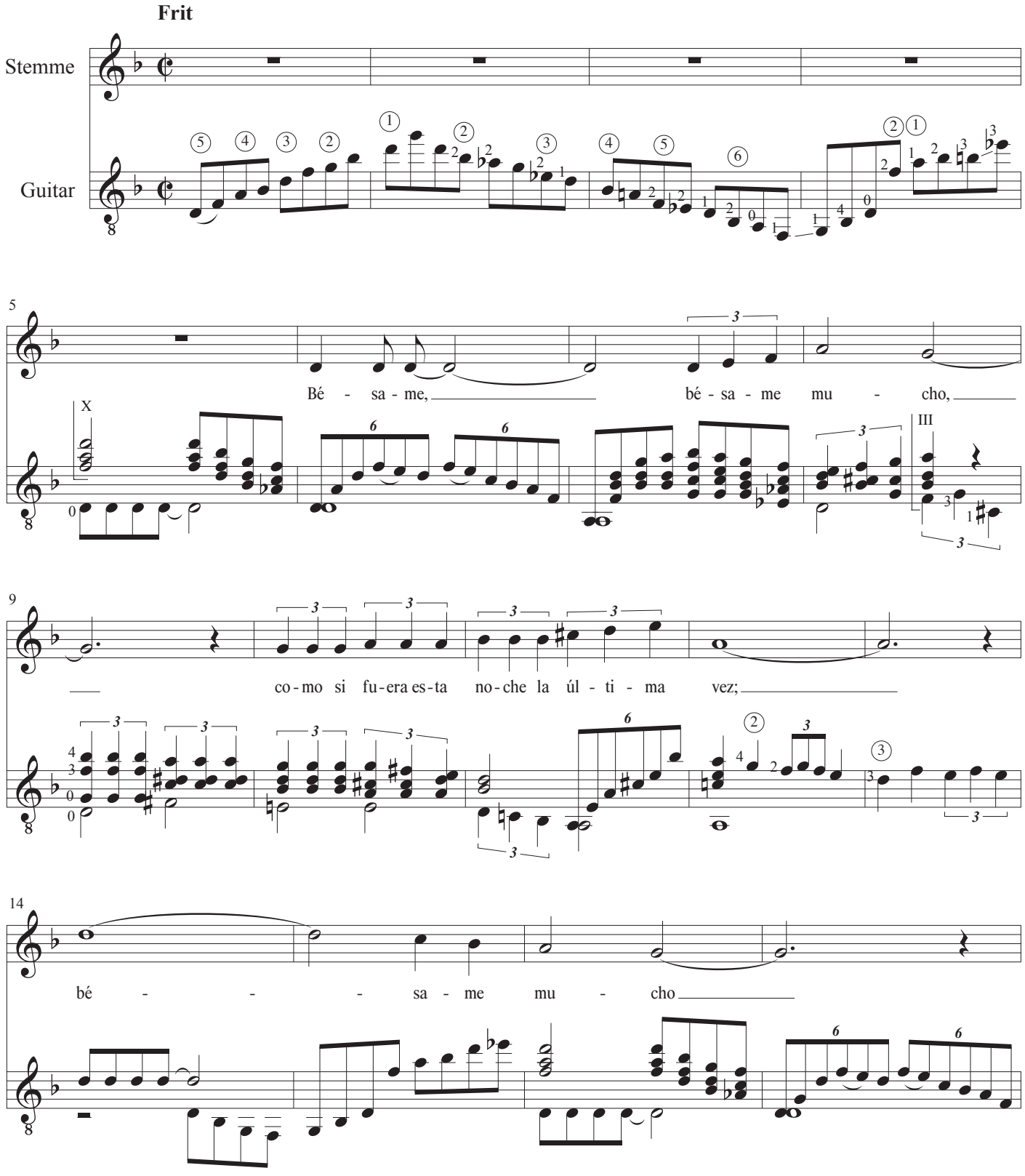

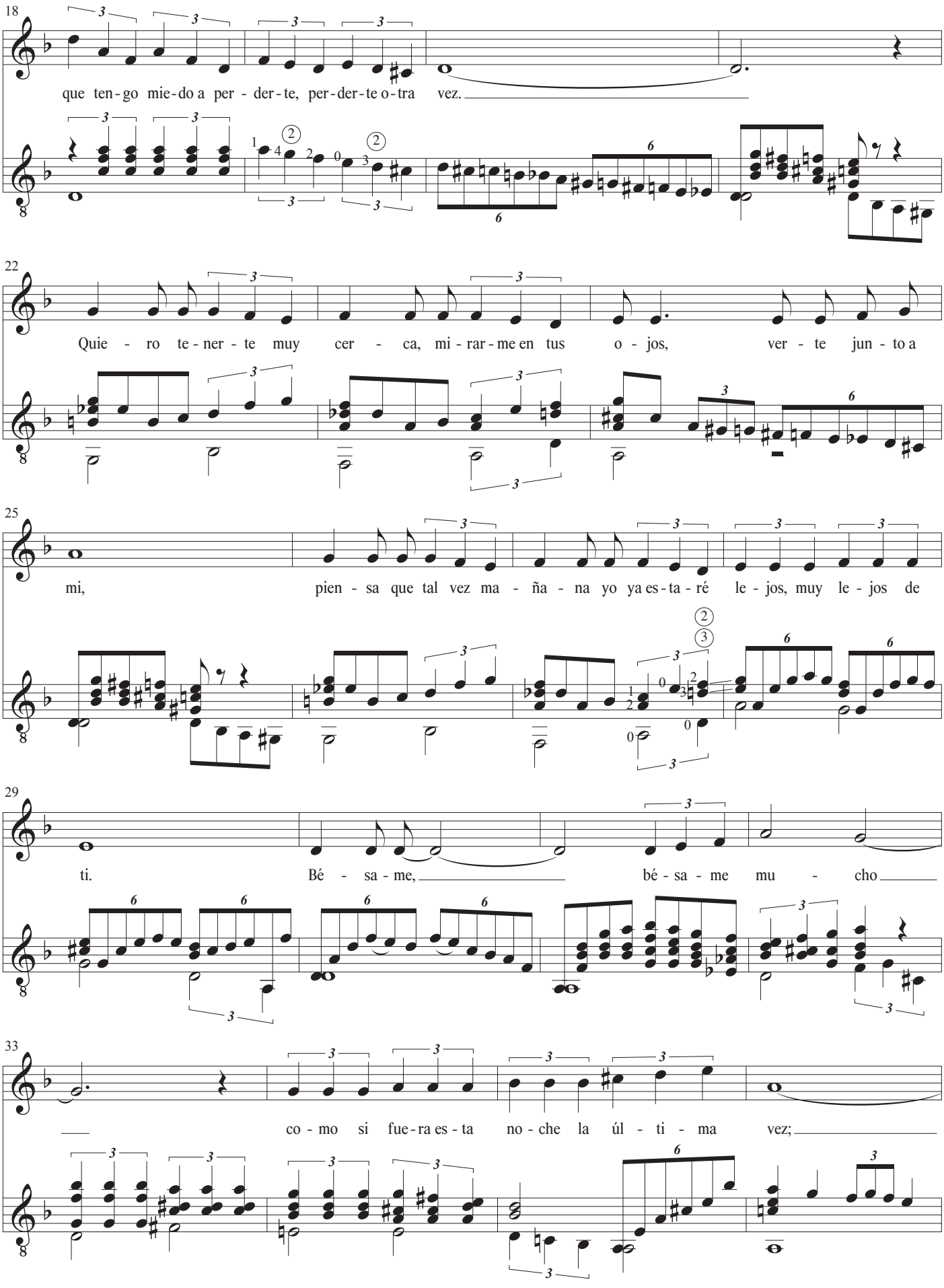
18
que ten - go mie - do a per - der - te, per - der - te o - tra vez.
22
Quie - ro te - ner - te muy cer - ca, mi - rar - me en tus o - jos, ver - te jun - to a
25
mi, pien - sa que tal vez ma - ña - na yo ya es - ta - ré le - jos, muy le - jos de
29
ti. Bé - sa - me, bé - sa - me mu - cho
33
co - mo si fue - ra es - ta no - che la úl - ti - ma vez;

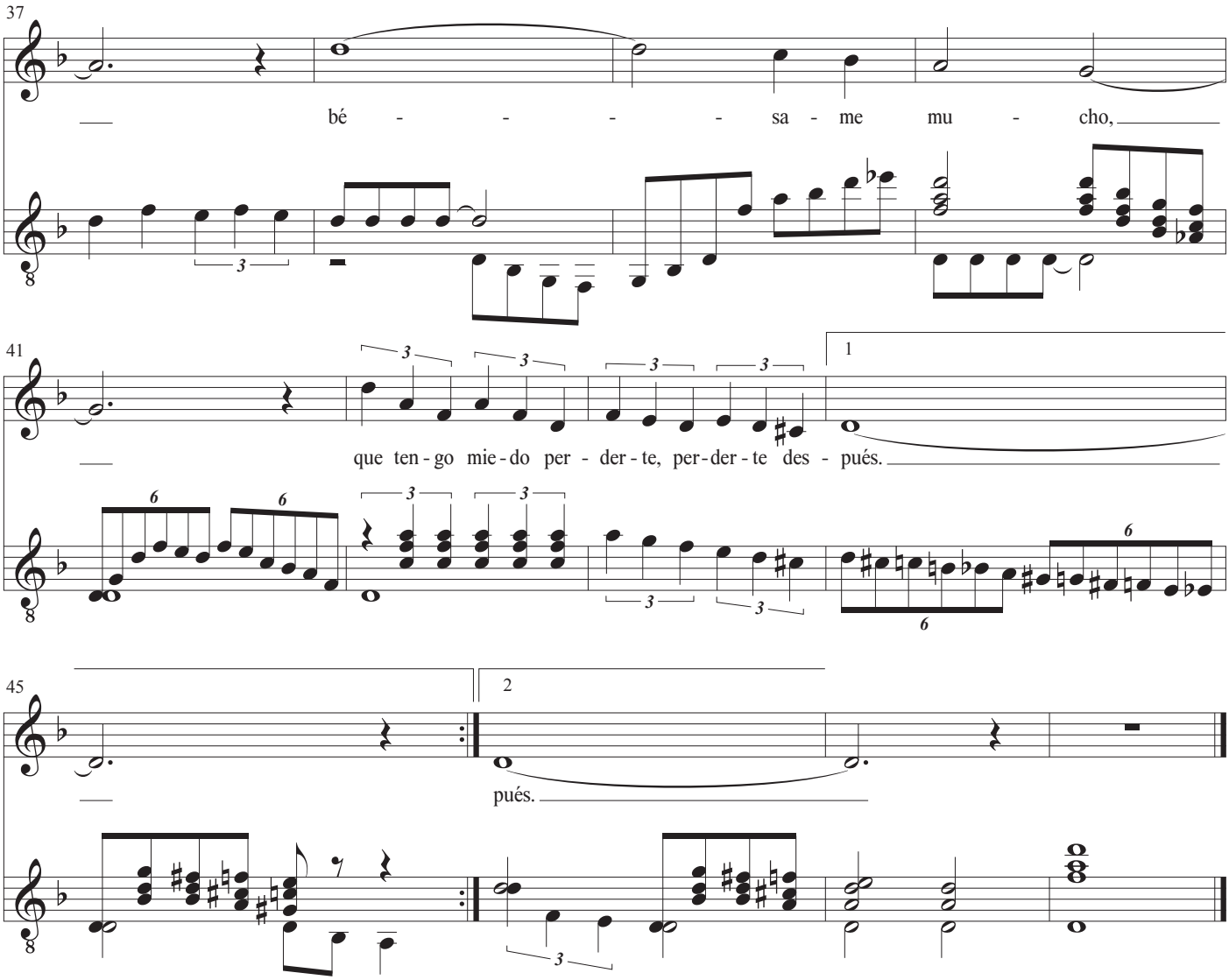
37
bé - - - - sa - me mu - cho,
41
que ten - go mie - do per - der - te, per - der - te des - pués.
1
45
pués.
2

Stardust

Musik: H. Carmichael
Tekst: Mitchell Parish
Guitar: John Jacobsen

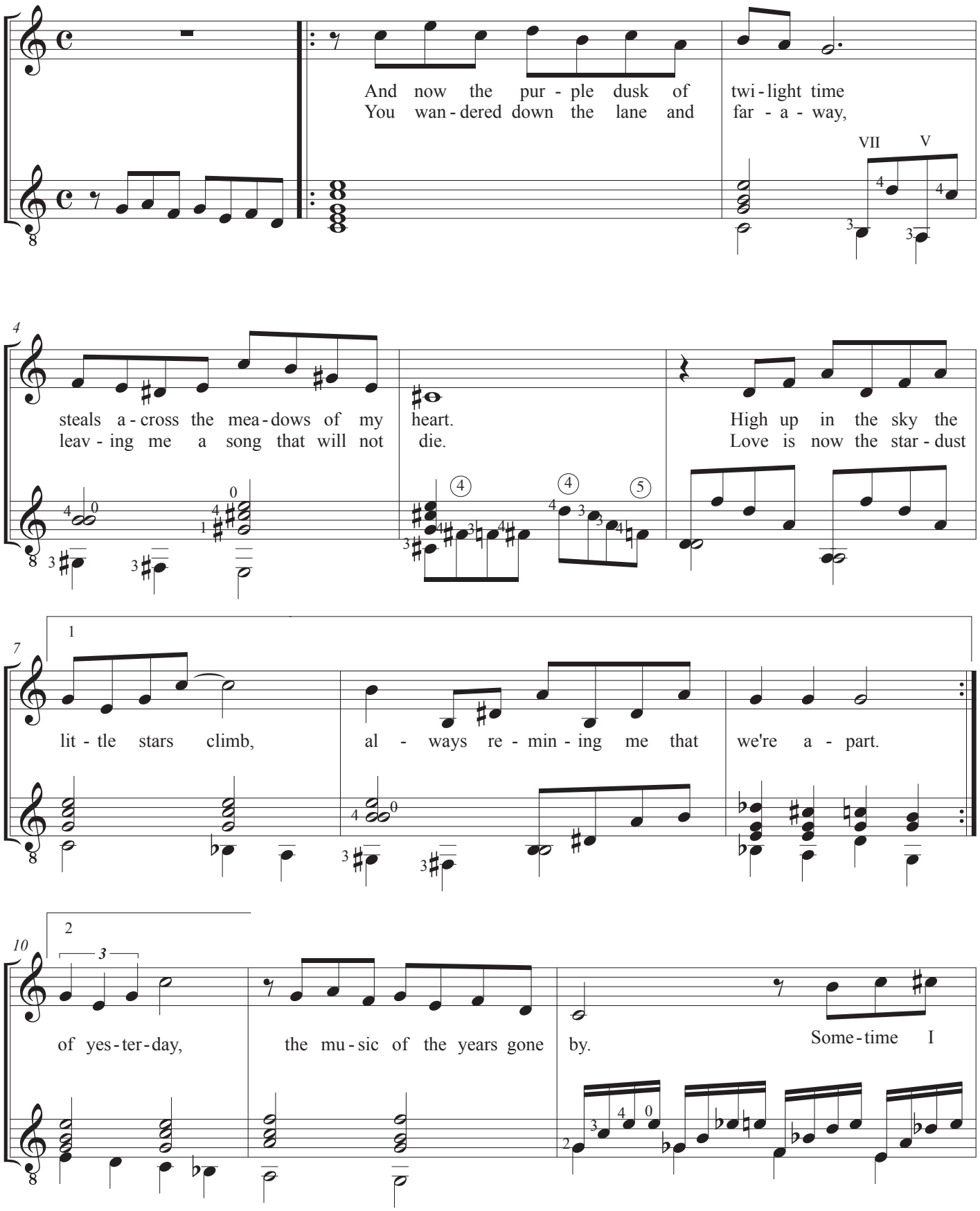

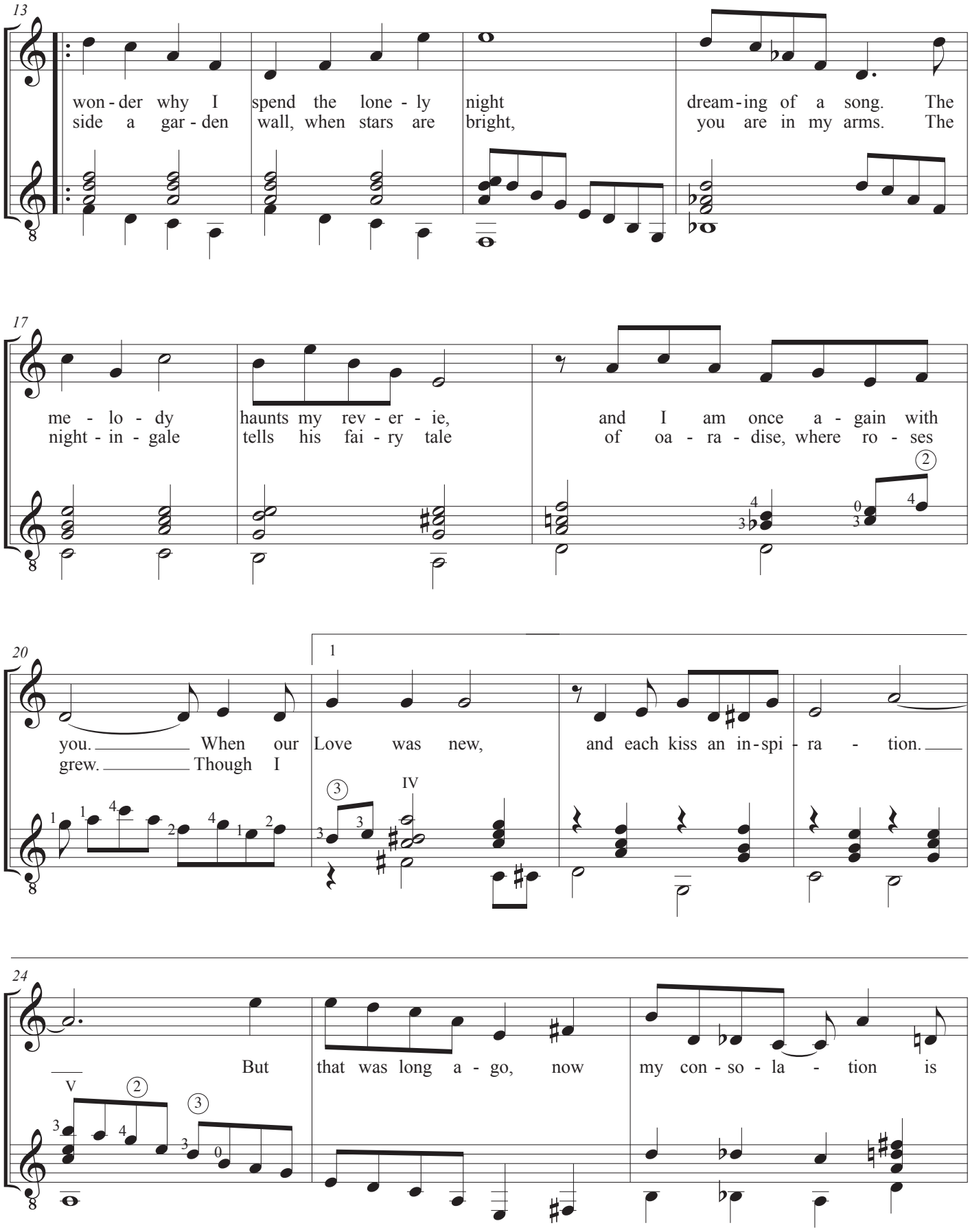
13
won - der why I spend the lone - ly night dream - ing of a song. The
side a gar - den wall, when stars are bright, you are in my arms. The
17
me - lo - dy haunts my rev - er - ie, and I am once a - gain with
night - in - gale tells his fai - ry tale of oa - ra - dise, where ro - ses
20
you. When our Love was new, and each kiss an in - spi - ra - tion.
grew. Though I
24
But that was long a - go, now my con - so - la - tion is

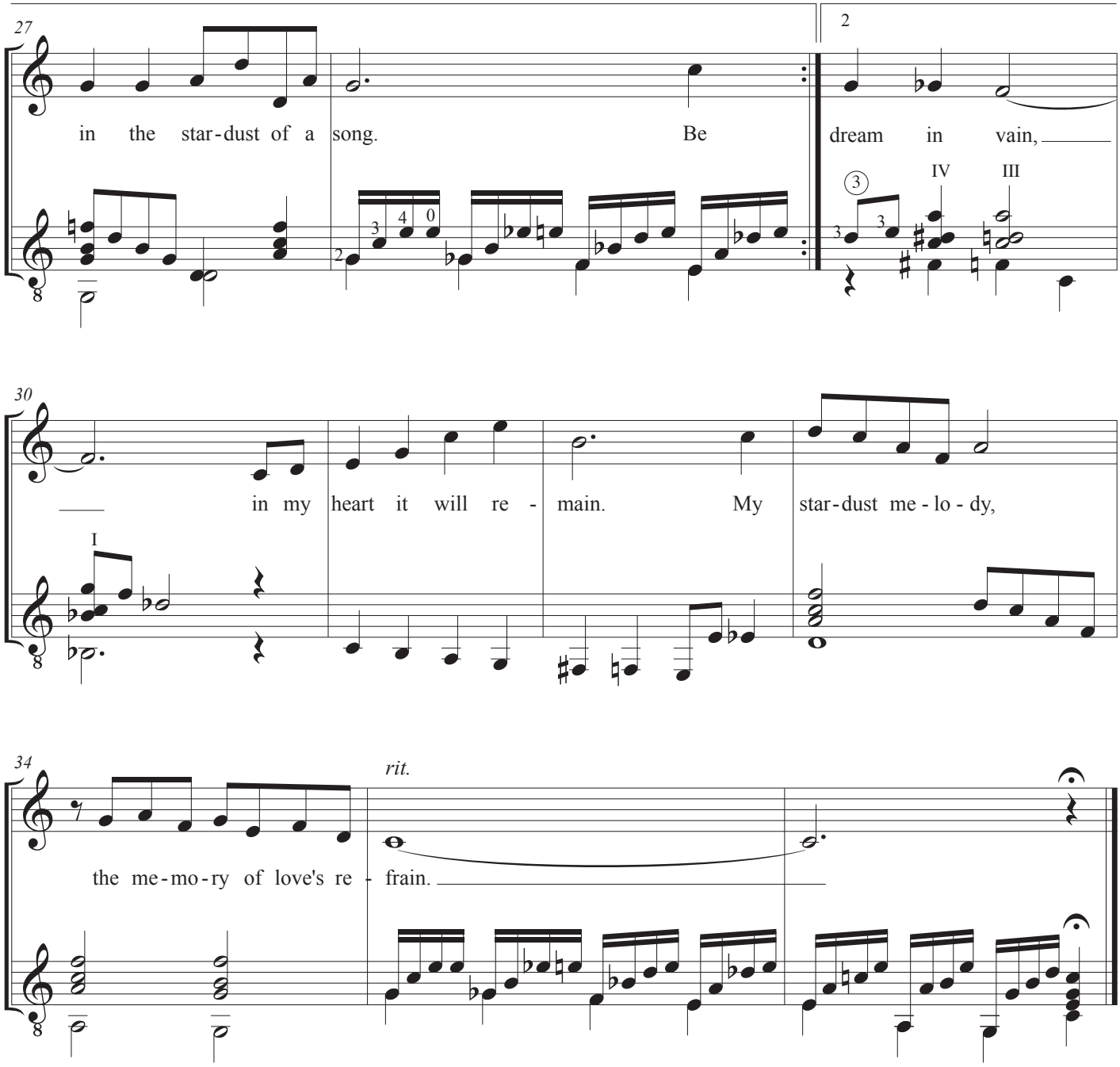
27
in the star-dust of a song. Be
2
dream in vain,
IV
III
30
in my heart it will re - main. My star-dust me - lo - dy,
I
34
rit.
the me-mo-ry of love's re - frain.

Der Vogelfänger bin ich ja

Die Zauberflöte. 1. akt, 2. arie
Köchel Nr. 620
Uropførtes den 30. september 1791 i Wien

Musik: Wolfgang Amadeus Mozart
Tekst: Emanuel Schikaneder
Guitar: John Jacobsen

Andante

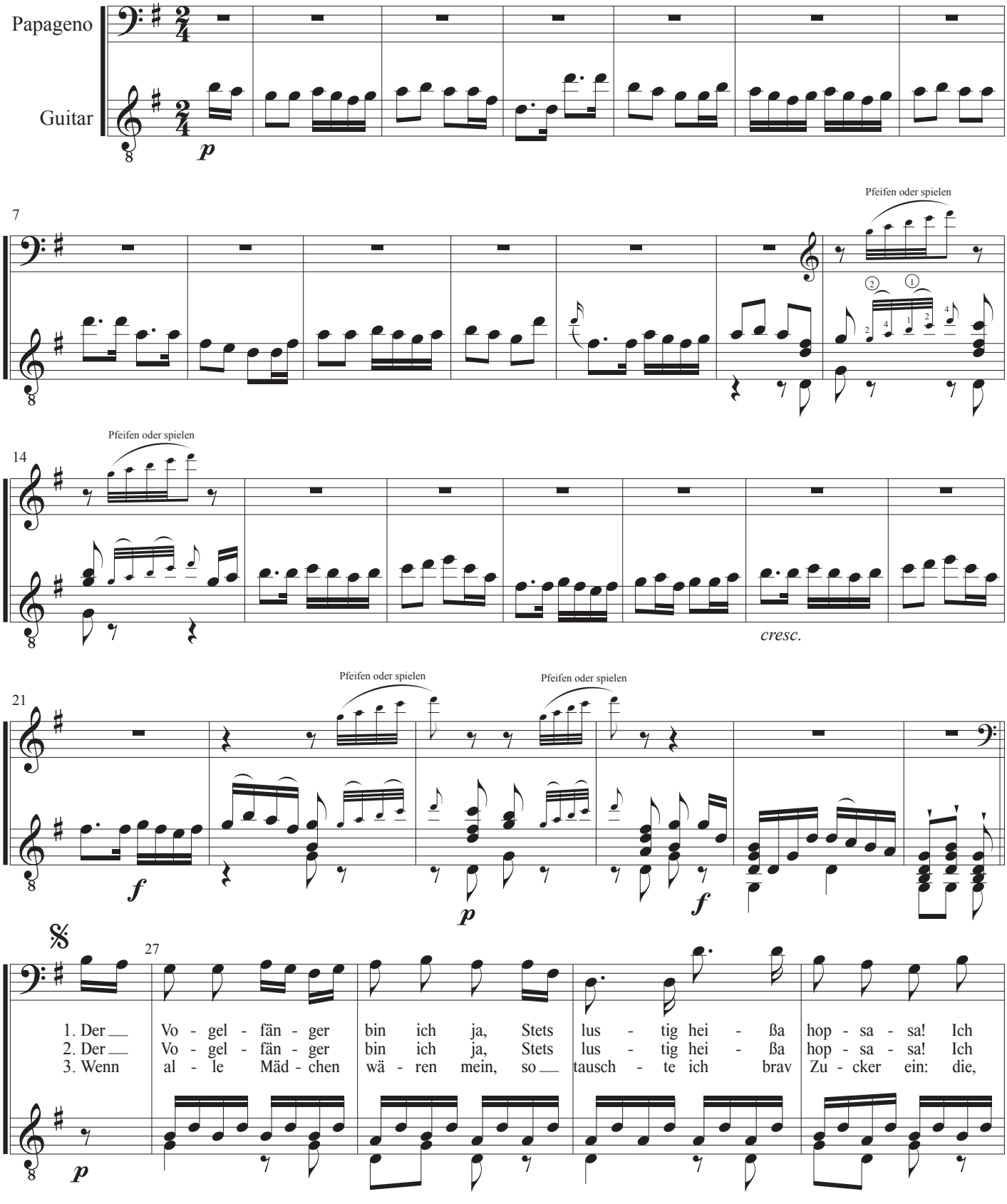

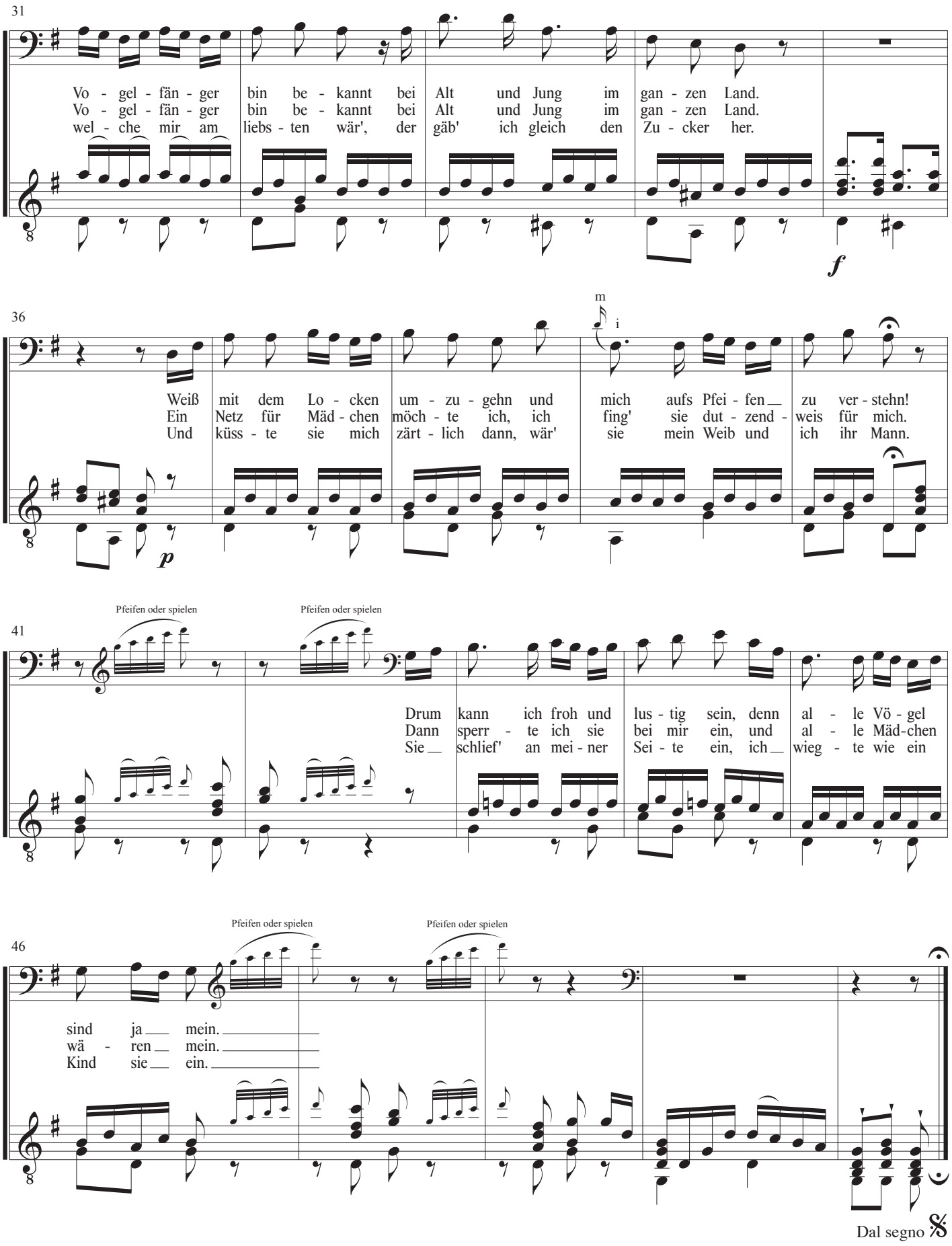
31
Vo - gel - fän - ger bin be - kannt bei Alt und Jung im gan - zen Land.
Vo - gel - fän - ger bin be - kannt bei Alt und Jung im gan - zen Land.
wel - che mir am liebs - ten wär', der gäb' ich gleich den Zu - cker her.
f
36
m
i
Weiß mit dem Lo - cken um - zu - gehn und mich aufs Pfei - fen zu ver - stehn!
Ein Netz für Mäd - chen möch - te ich, ich fing' sie dut - zend - weis für mich.
Und küss - te sie mich zärt - lich dann, wär' sie mein Weib und ich ihr Mann.
p
41
Pfeifen oder spielen
Pfeifen oder spielen
Drum kann ich froh und lus - tig sein, denn al - le Vö - gel
Dann sperr - te ich sie bei mir ein, und al - le Mäd-chen
Sie schlief' an mei - ner Sei - te ein, ich wieg - te wie ein
46
Pfeifen oder spielen
Pfeifen oder spielen
sind ja mein.
wä - ren mein.
Kind sie ein.
Dal segno 𝄋

Libro de Música de Vihuela. Libro primero. 1552

Diego Pisador

Passando el mar Leandro

Soneto por Garcilaso de la Vega. Compuesto por Pedro Guerrero

Intabulatura original hecho para la guitarra por John Jacobsen

Soneto en tona se la boz en la prima en segundo traste

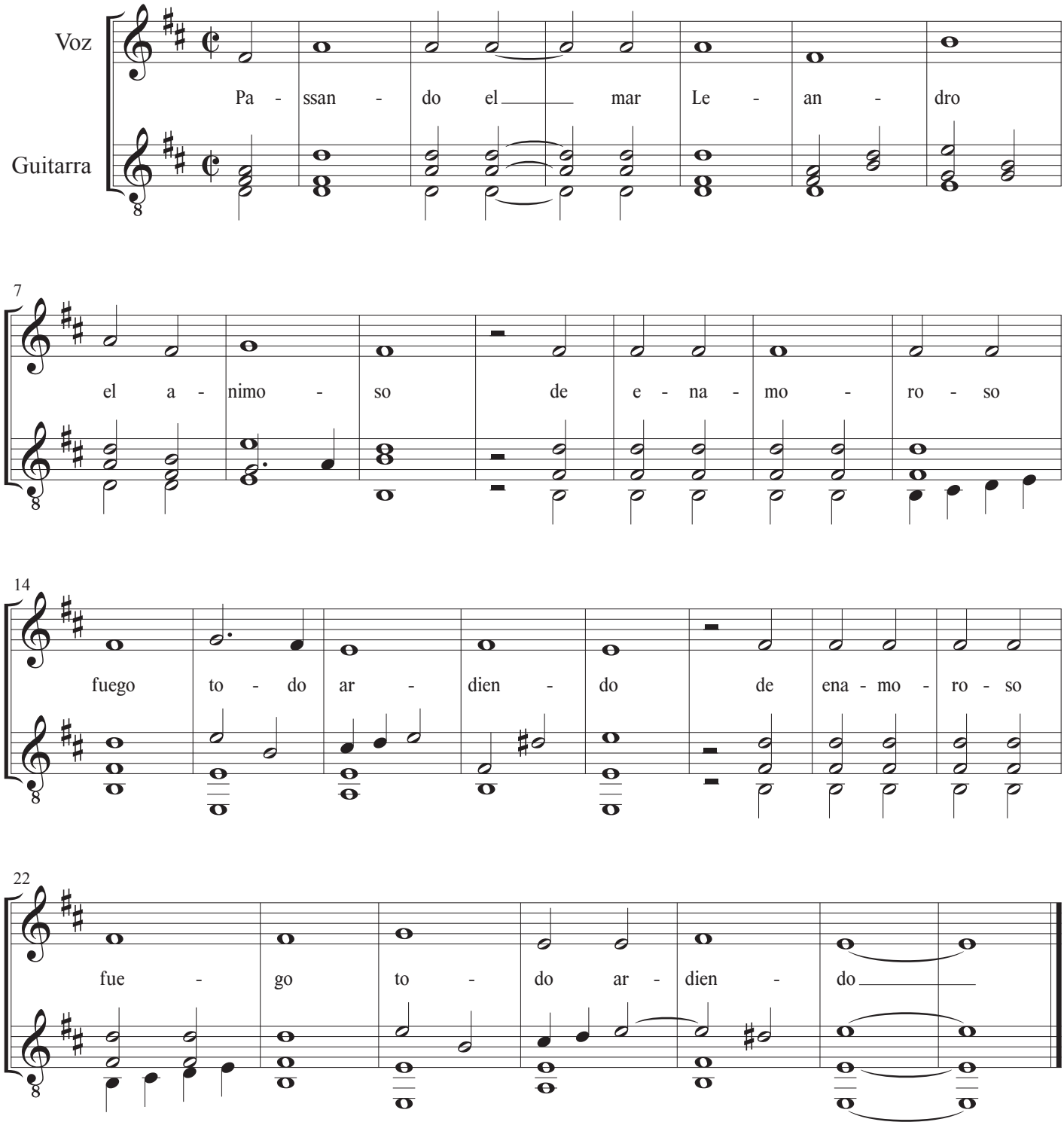

Libro de Música de Vihuela. Libro primero. 1552

Diego Pisador

Flerida para mi dulce y sabrosa

Soneto por Garcilaso de la Vega, Égloga III

Intabulatura original hecho para la guitarra por John Jacobsen

Soneto. Otra sonada de otras endechas en la prima en segundo traste

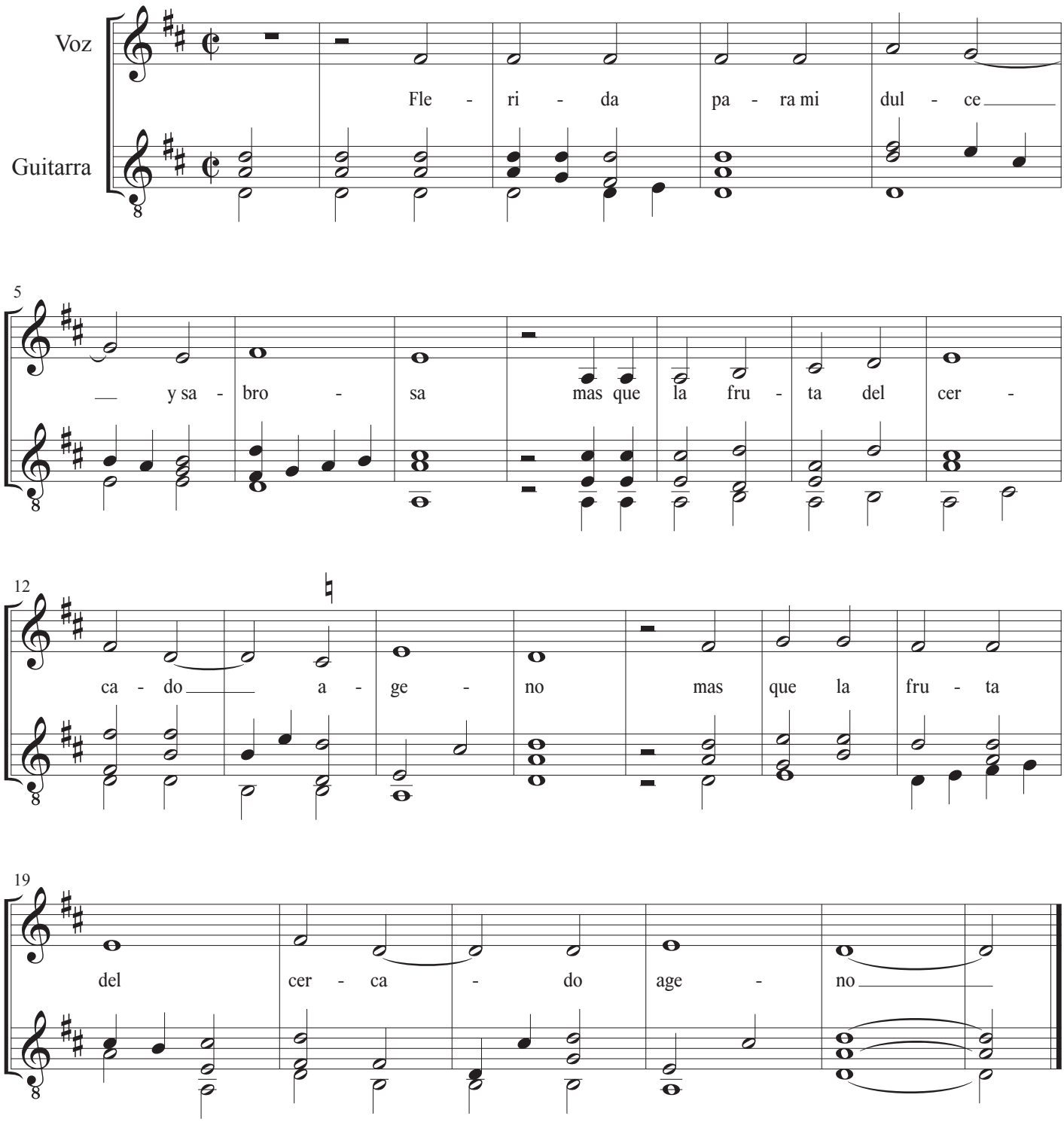

Amapola

Musik og tekst: José María Lacalle García
Guitar: John Jacobsen

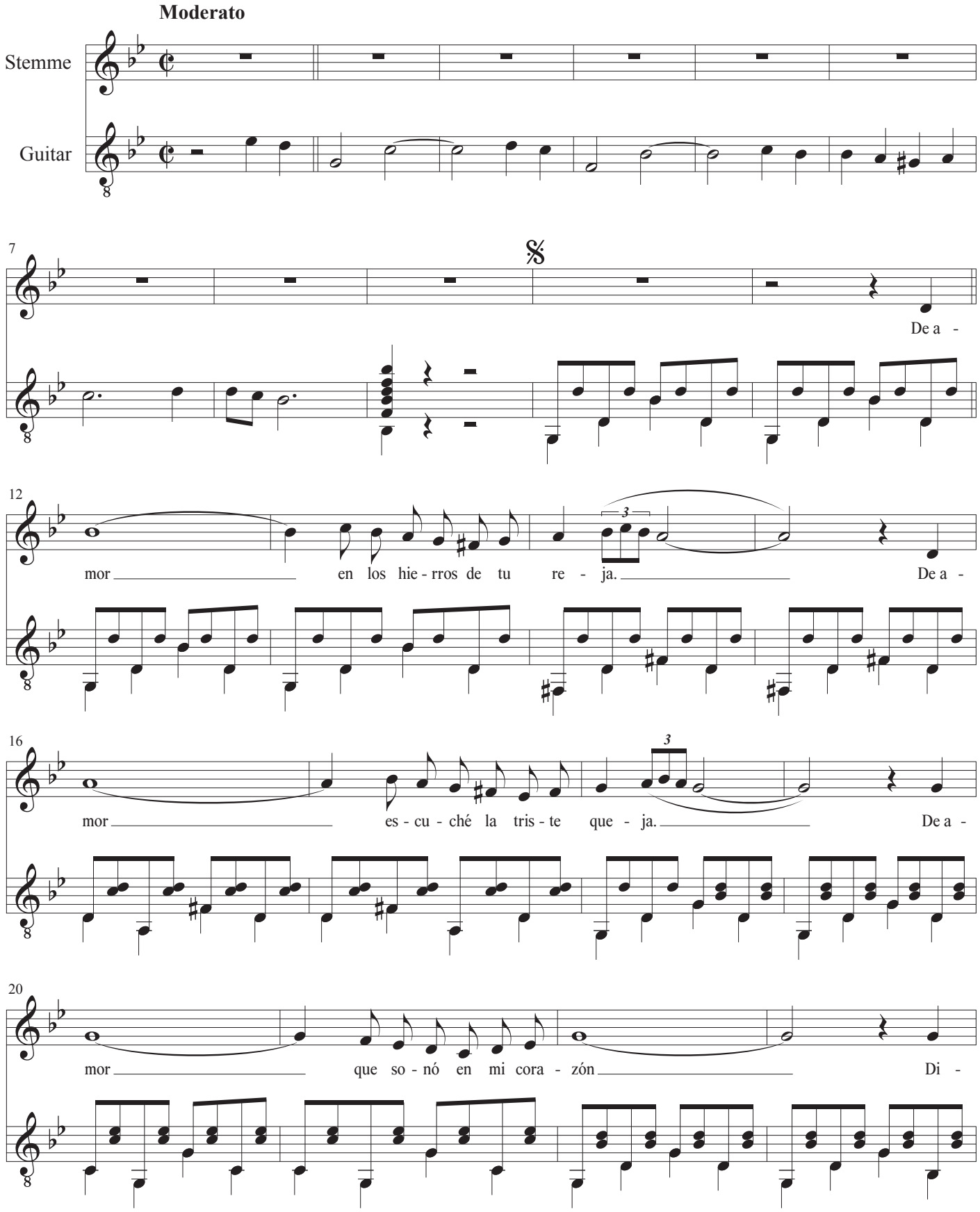

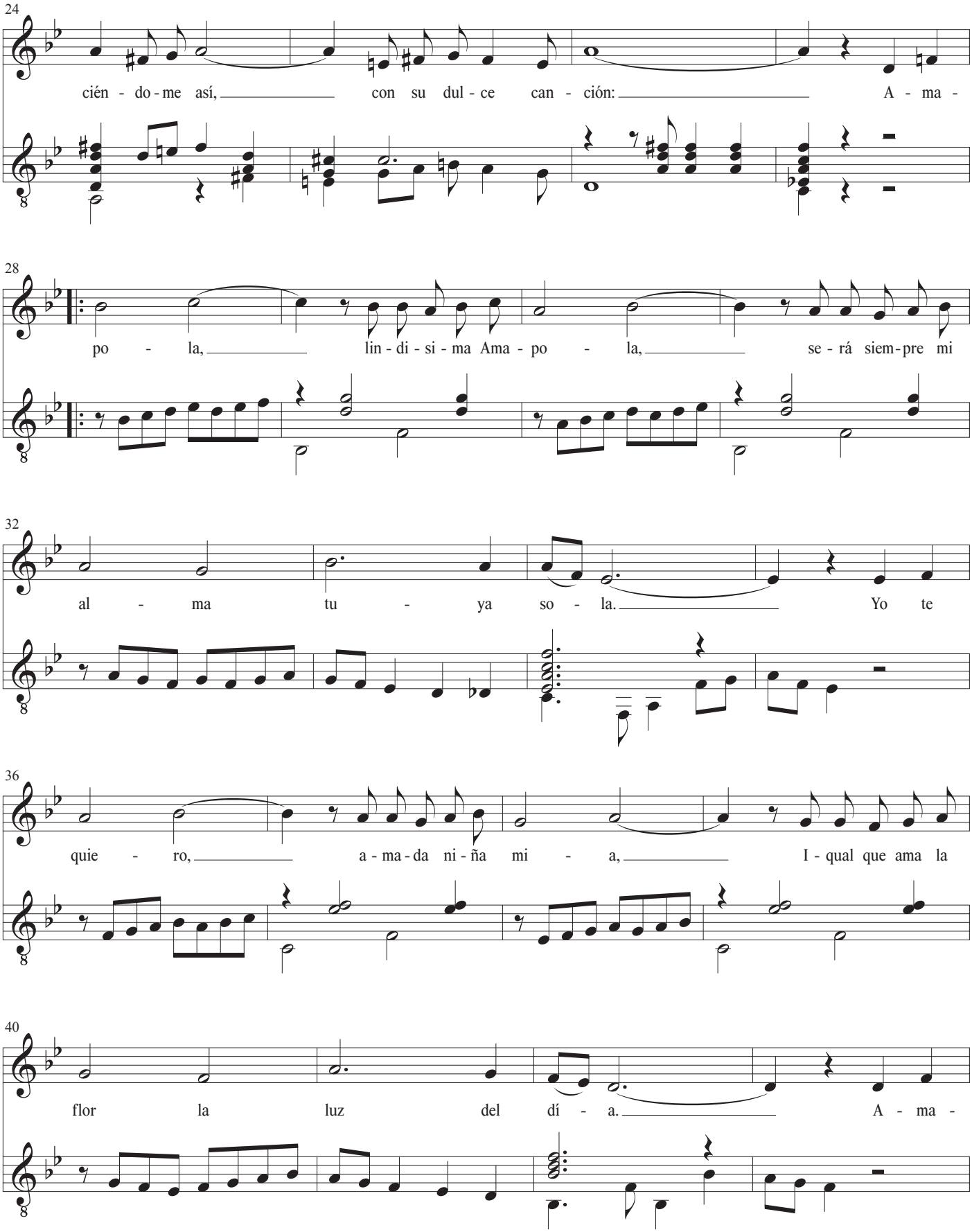
24
cién - do - me así, con su dul - ce can - ción: A - ma -
28
po - la, lin - di - si - ma Ama - po - la, se - rá siem - pre mi
32
al - ma tu - ya so - la. Yo te
36
quie - ro, a - ma - da ni - ña mi - a, I - qual que ama la
40
flor la luz del dí - a. A - ma -

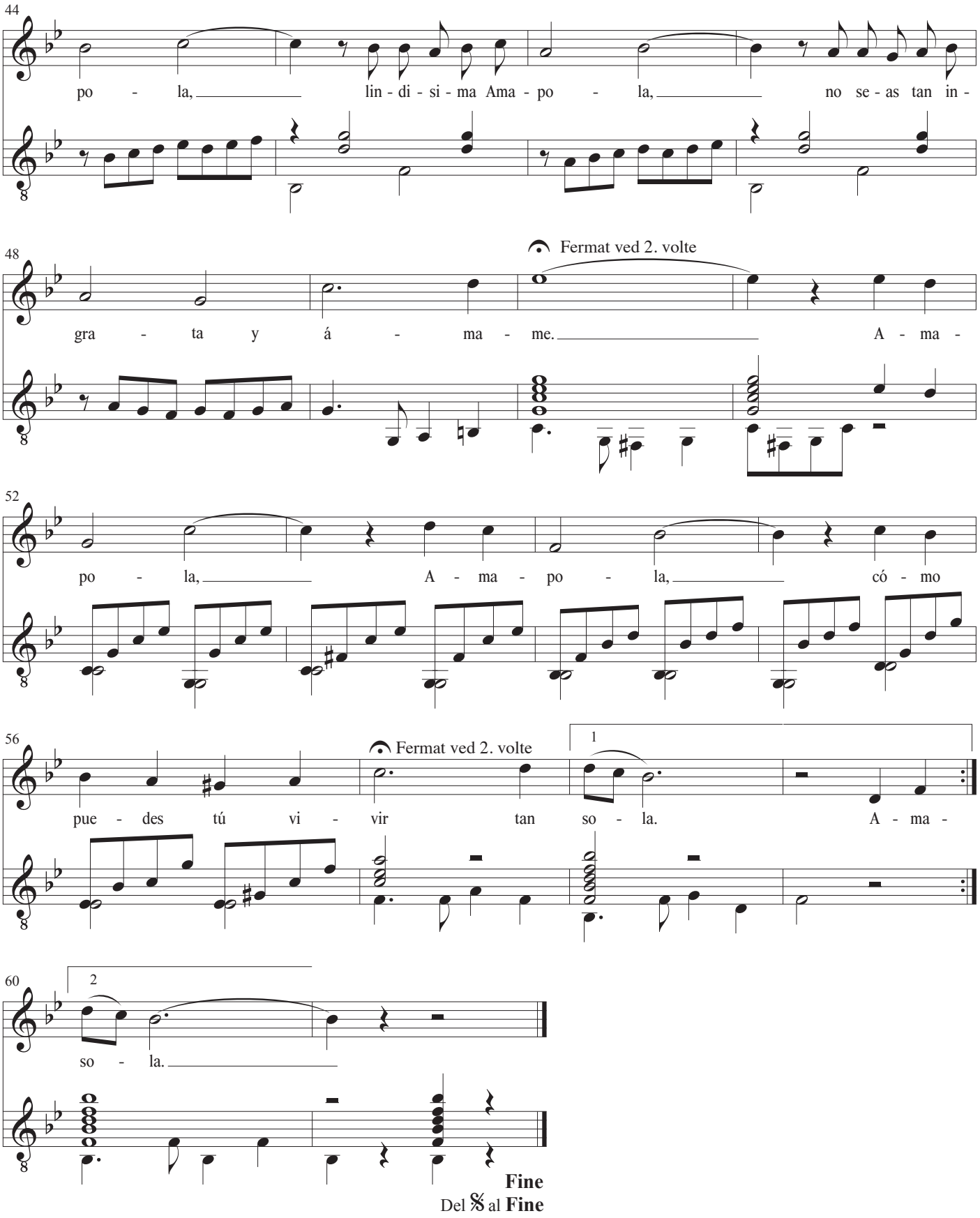
44
po - la, lin - di - si - ma Ama - po - la, no se - as tan in -
48
Fermat ved 2. volte
gra - ta y á - ma - me. A - ma -
52
po - la, A - ma - po - la, có - mo
56
Fermat ved 2. volte
1
pue - des tú vi - vir tan so - la. A - ma -
60
2
so - la.
Fine
Del 𝄋 al Fine

La donna è mobile

Hertugen af Mantua
Rigoletto, 3. akt, scene 11

Musik: Giuseppe Verdi
Tekst: Francesco Maria Piave
Guitar: John Jacobsen

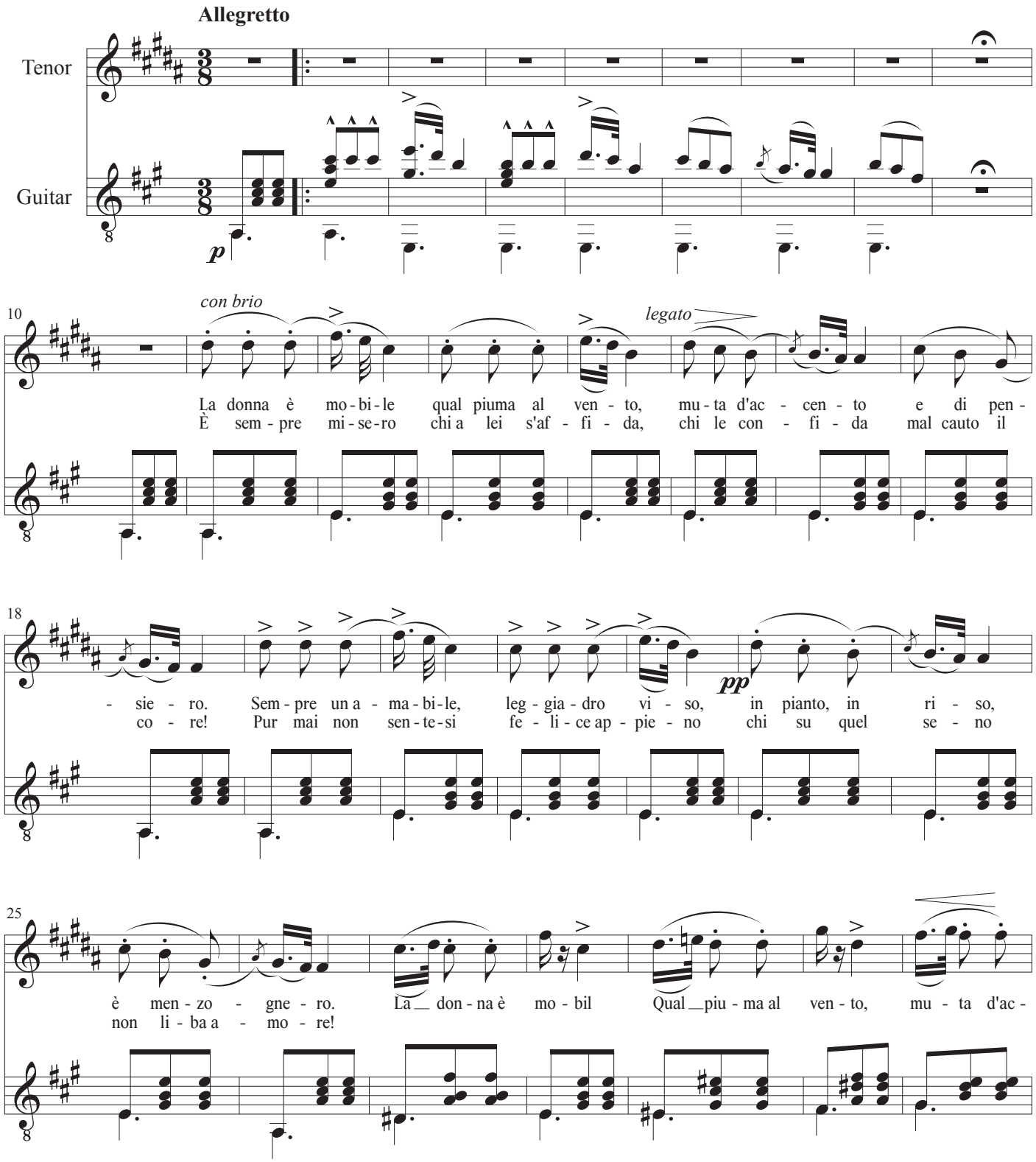

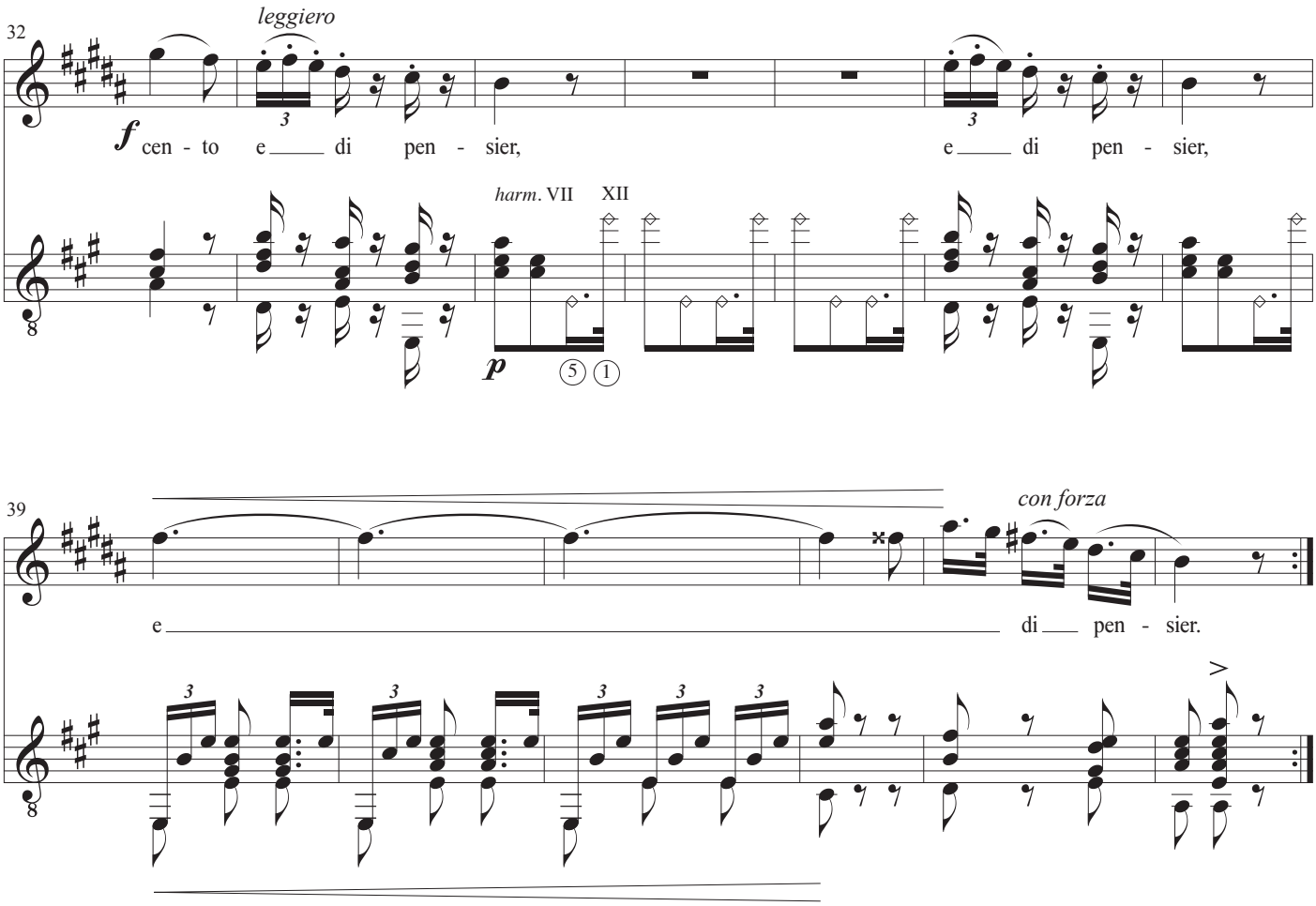

Dansk tekst: Christian Adolph Hertz

Kvinden er flygtig; Roser du sanker,
hastig som vinden skifter hun tanker,
alting hos hende skuffer og dårer,
løfter og eder, ja, smil og tårer!

Løfter og eder, latter og tårer
skuffer og dårer, tro hende ej
tro hende ej, nej, tro hende ej.

Den, som på troskab bygger hos kvinder,
heldet, han søger, aldrig han finder.
Nyd elskovs lykke i hendes arme,
skån dig for uro, anger og harme!

Løfter og eder, ja smil og tårer
skuffer og dårer, tro hende ej
tro hende ej, nej, tro hende ej.

La Paloma

Musik og tekst: Sebastián Yradier
Arrangement: John Jacobsen

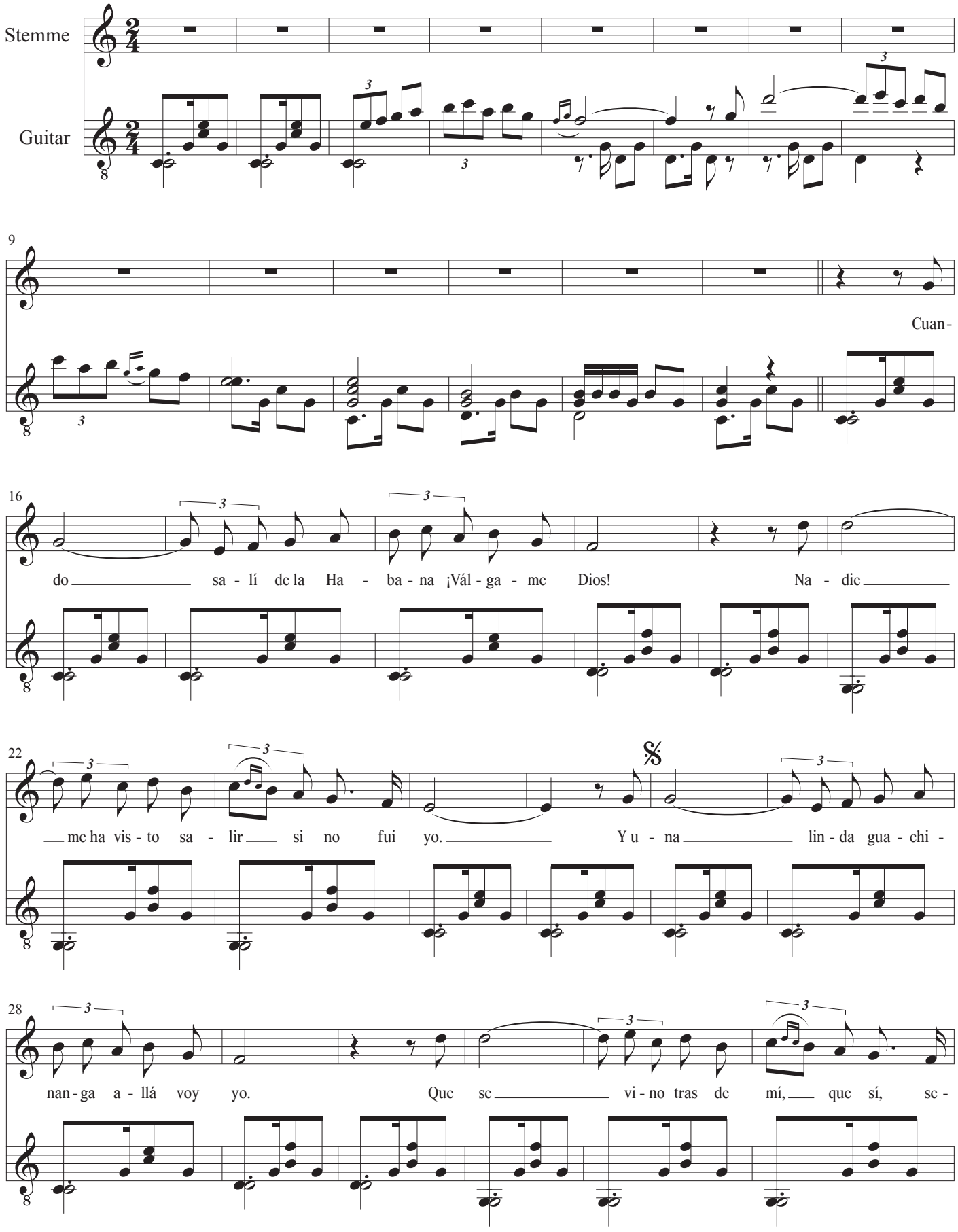

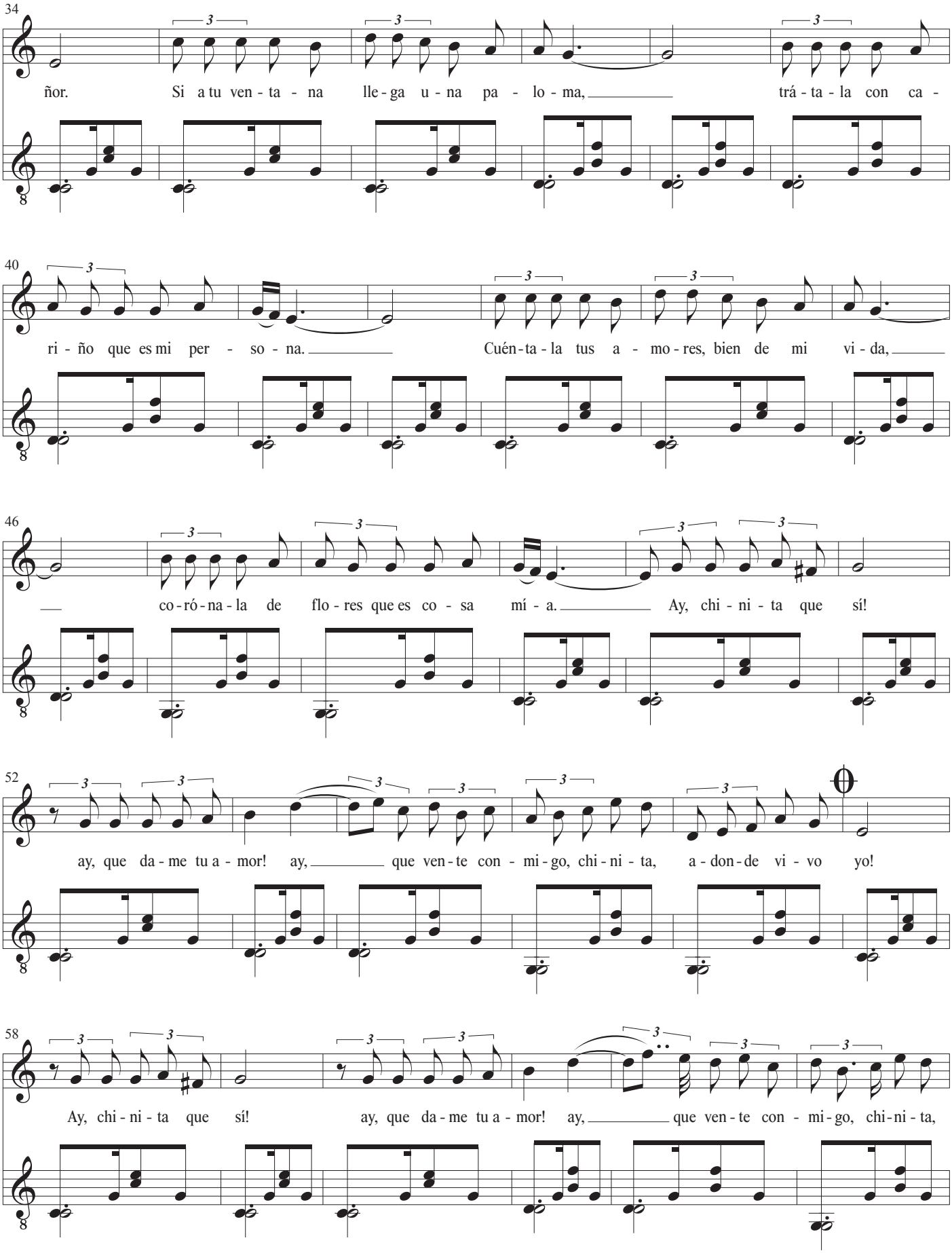
34
ñor. Si a tu ven - ta - na lle - ga u - na pa - lo - ma, trá - ta - la con ca -
40
ri - ño que es mi per - so - na. Cuén - ta - la tus a - mo - res, bien de mi vi - da,
46
co - ró - na - la de flo - res que es co - sa mí - a. Ay, chi - ni - ta que sí!
52
ay, que da - me tu a - mor! ay, que ven - te con - mi - go, chi - ni - ta, a - don - de vi - vo yo!
58
Ay, chi - ni - ta que sí! ay, que da - me tu a - mor! ay, que ven - te con - mi - go, chi - ni - ta,

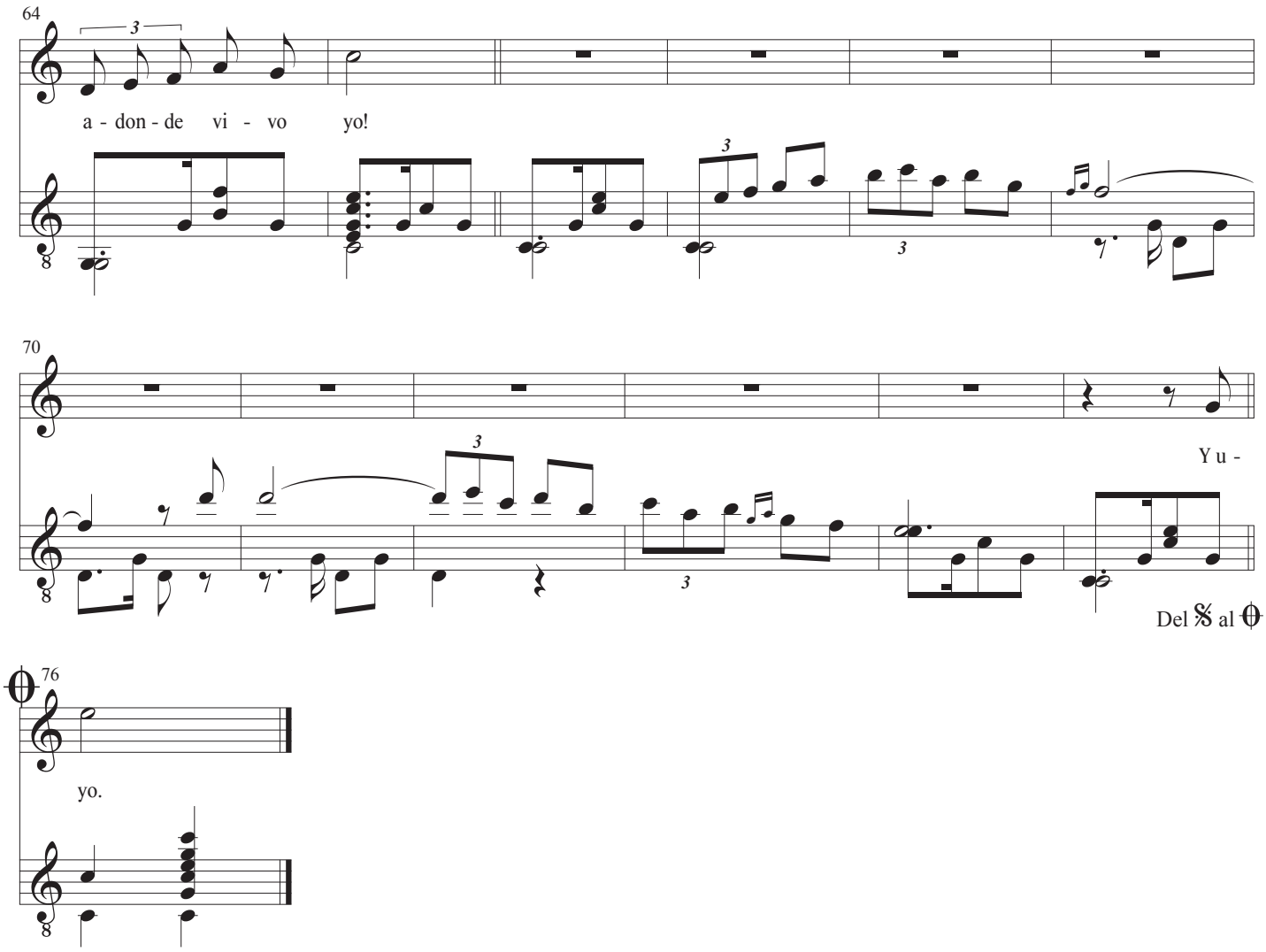
64
a - don - de vi - vo yo!
70
Yu -
Del 𝄋 al 𝄌

76
yo.

Cucurrucucú Paloma

Musik og tekst: Tomas Méndez
Guitar: John Jacobsen

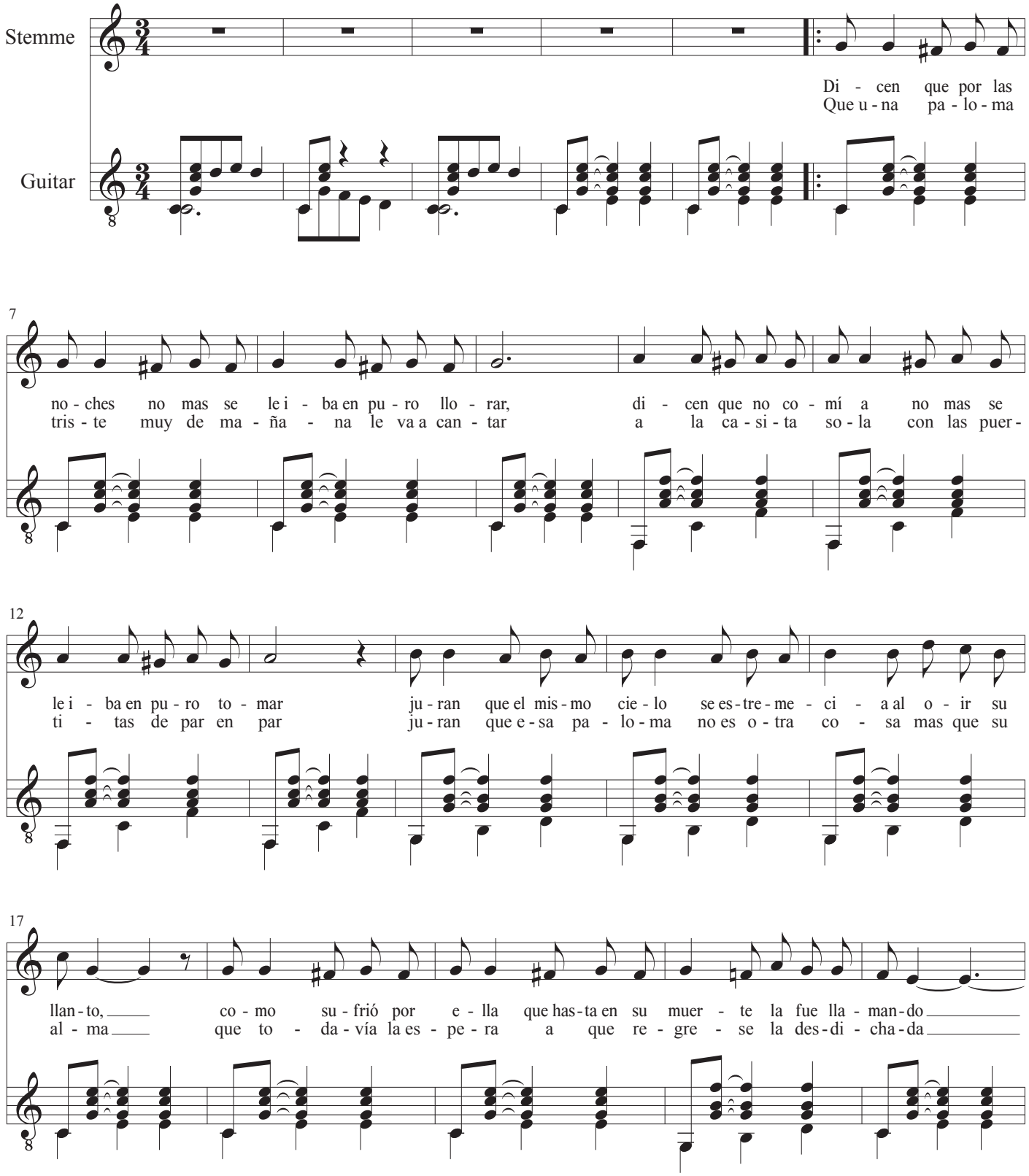

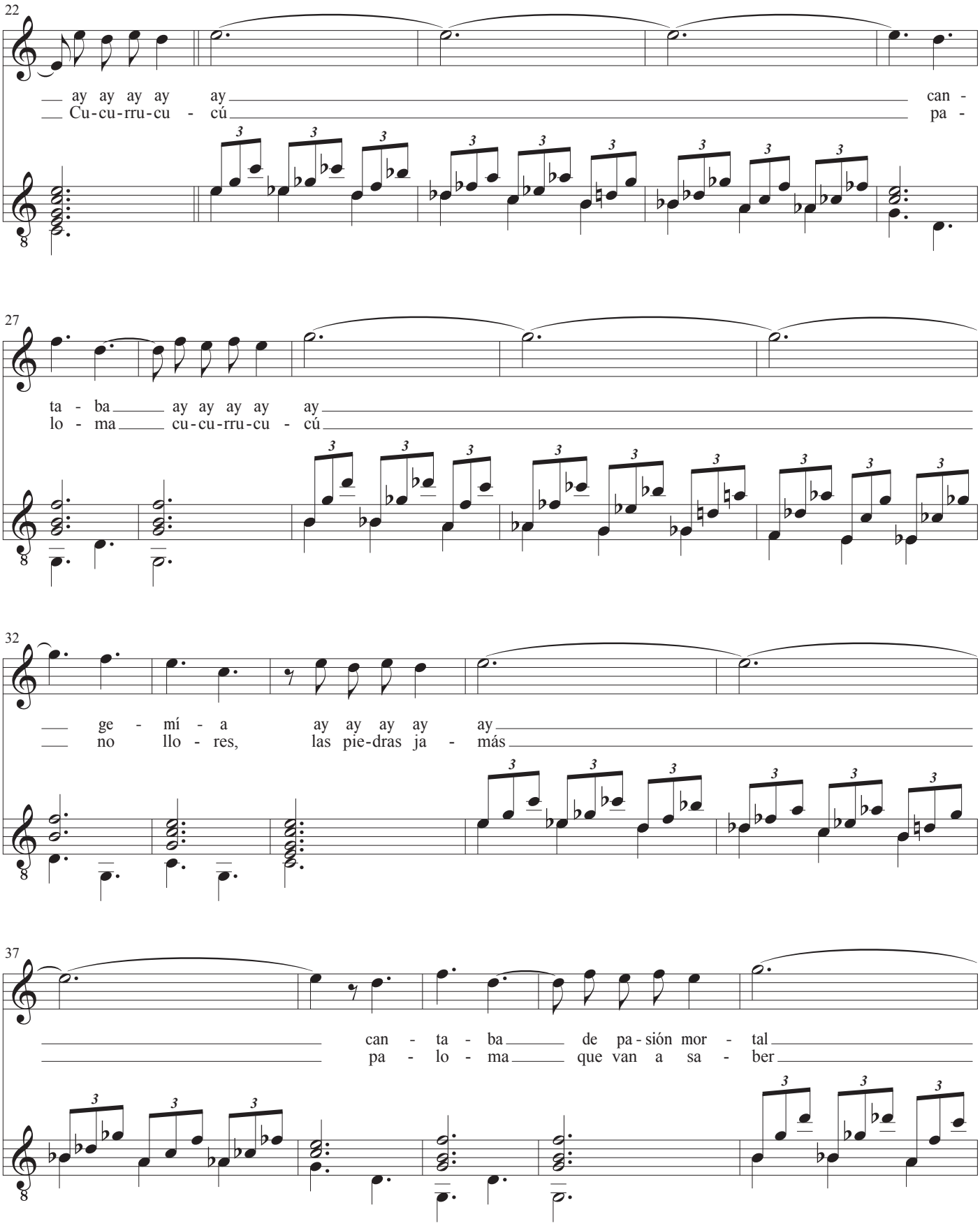
22
ay ay ay ay ay can -
Cu-cu-rru-cu - cú pa -
27
ta - ba ay ay ay ay ay
lo - ma cu-cu-rru-cu - cú
32
ge - mí - a ay ay ay ay ay
no llo - res, las pie-dras ja - más
37
can - ta - ba de pa - sión mor - tal
pa - lo - ma que van a sa - ber

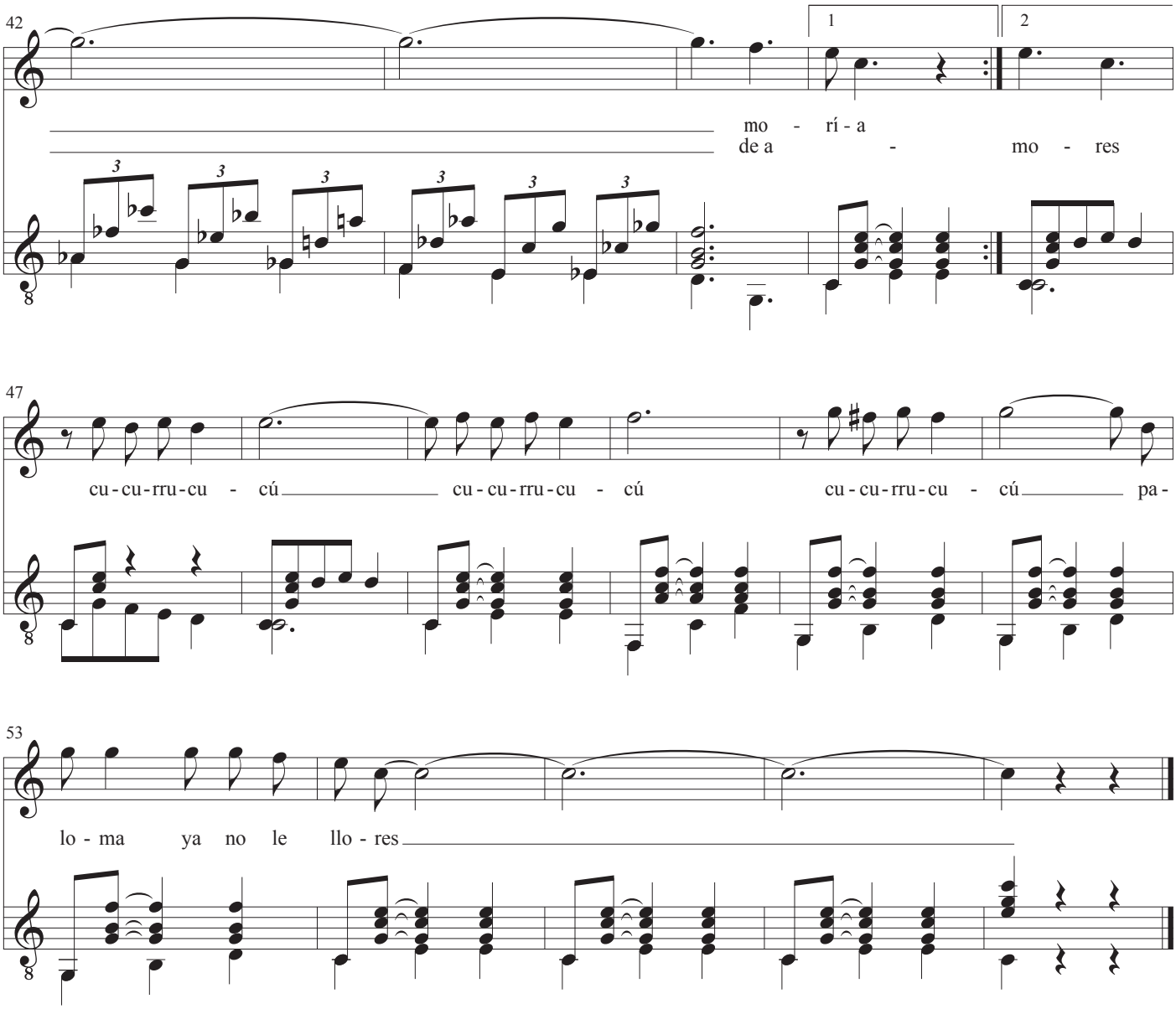
42
1
2
mo - rí - a
de a - mo - res
47
cu-cu-rru-cu - cú
cu-cu-rru-cu - cú
cu-cu-rru-cu - cú
pa-
53
lo - ma ya no le llo - res

Amapola

Version 2

Musik og tekst: José María Lacalle García
Guitar: John Jacobsen

Moderato

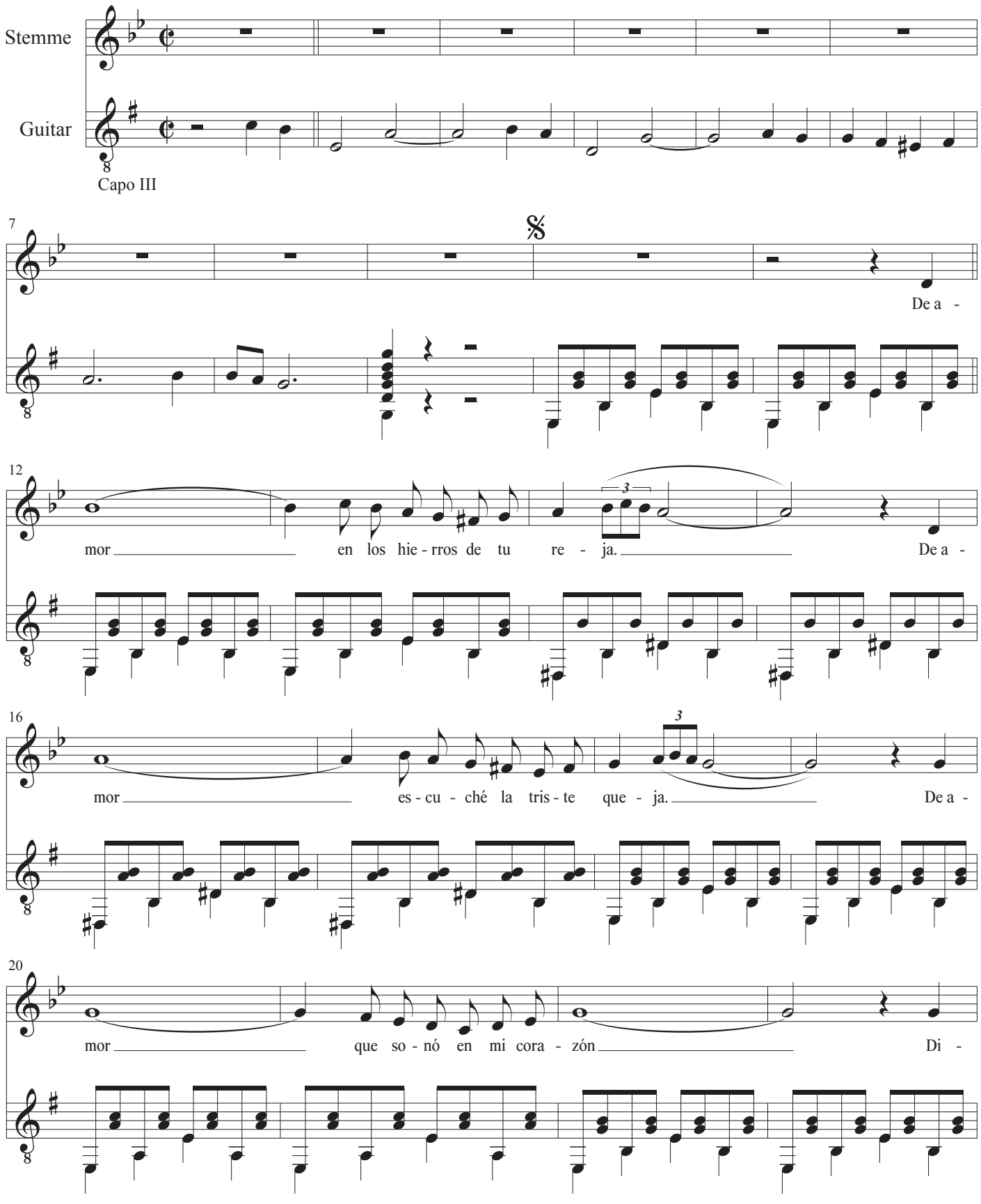

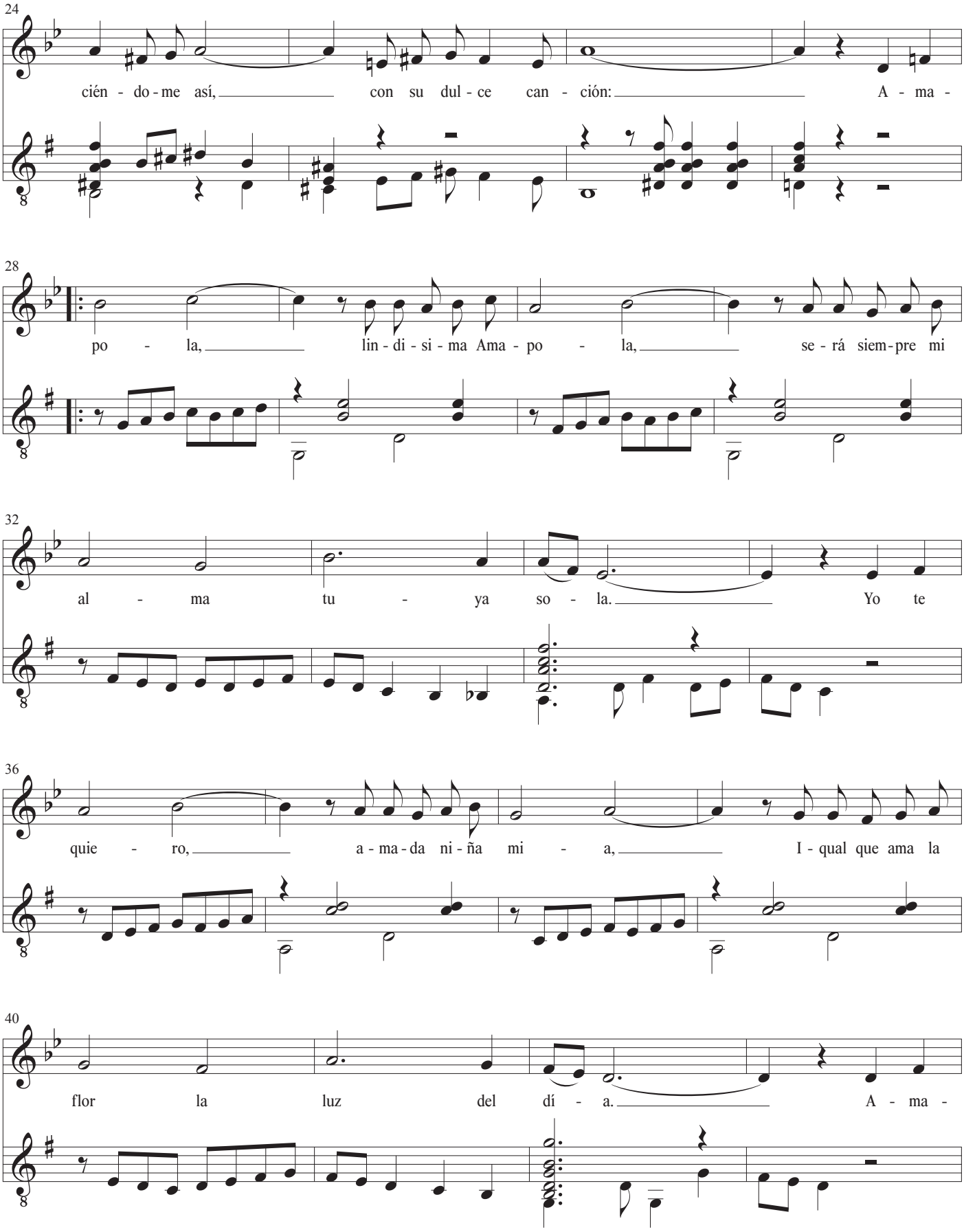
24
cién - do - me así, con su dul - ce can - ción: A - ma -
28
po - la, lin - di - si - ma Ama - po - la, se - rá siem - pre mi
32
al - ma tu - ya so - la. Yo te
36
quie - ro, a - ma - da ni - ña mi - a, I - qual que ama la
40
flor la luz del dí - a. A - ma -

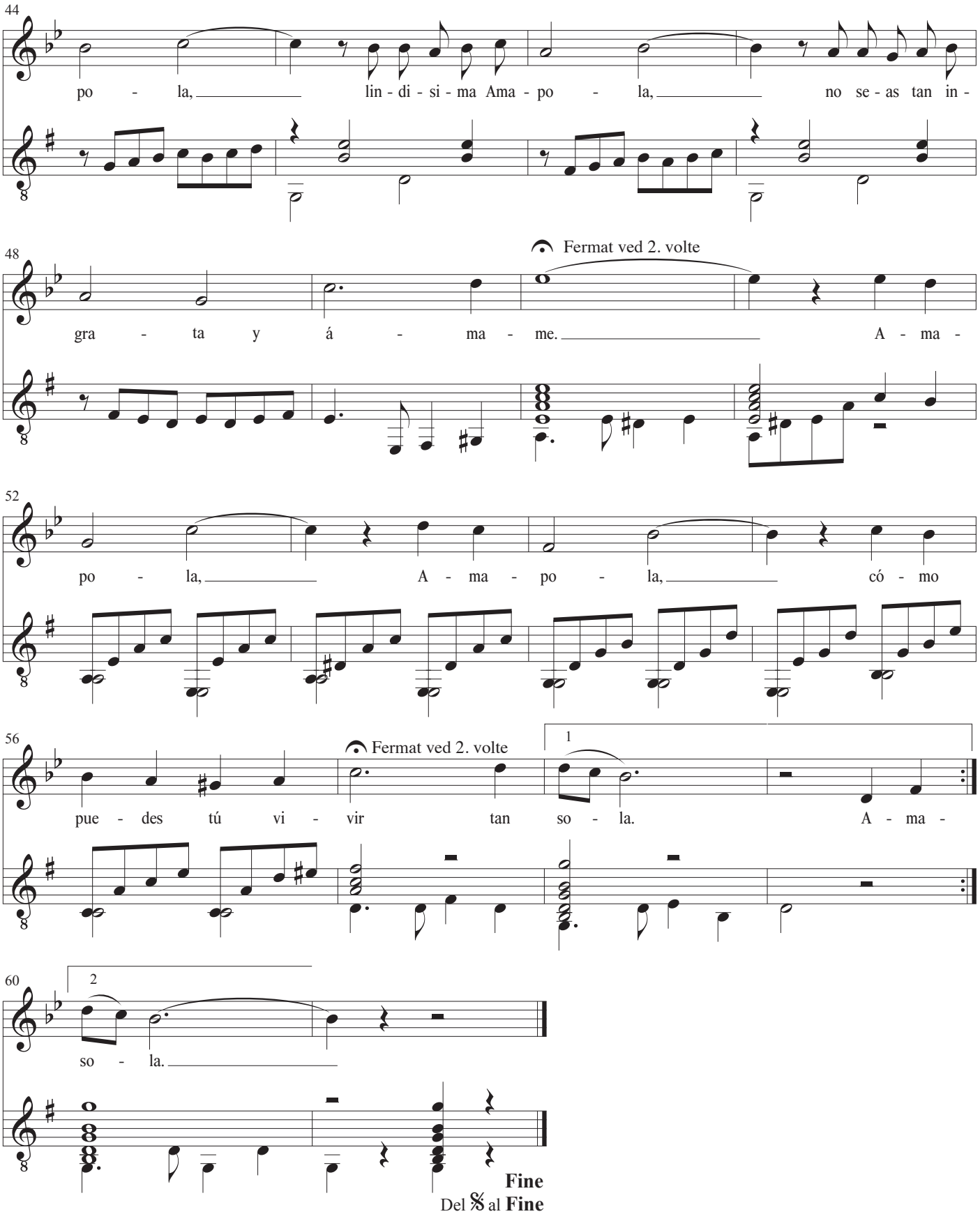
44
po - la, lin - di - si - ma Ama - po - la, no se - as tan in -
48
Fermat ved 2. volte
gra - ta y á - ma - me. A - ma -
52
po - la, A - ma - po - la, có - mo
56
Fermat ved 2. volte
1
pue - des tú vi - vir tan so - la. A - ma -
60
2
so - la.
Fine
Del 𝄋 al Fine

Ave Maria

Originale titel, 1853: Méditation sur le Premier Prélude de Piano de S. Bach

Musik: Charles Gounod
Tekst: uddrag fra Lukas evangeliet 1:28 og 1:42
Guitar: John Jacobsen

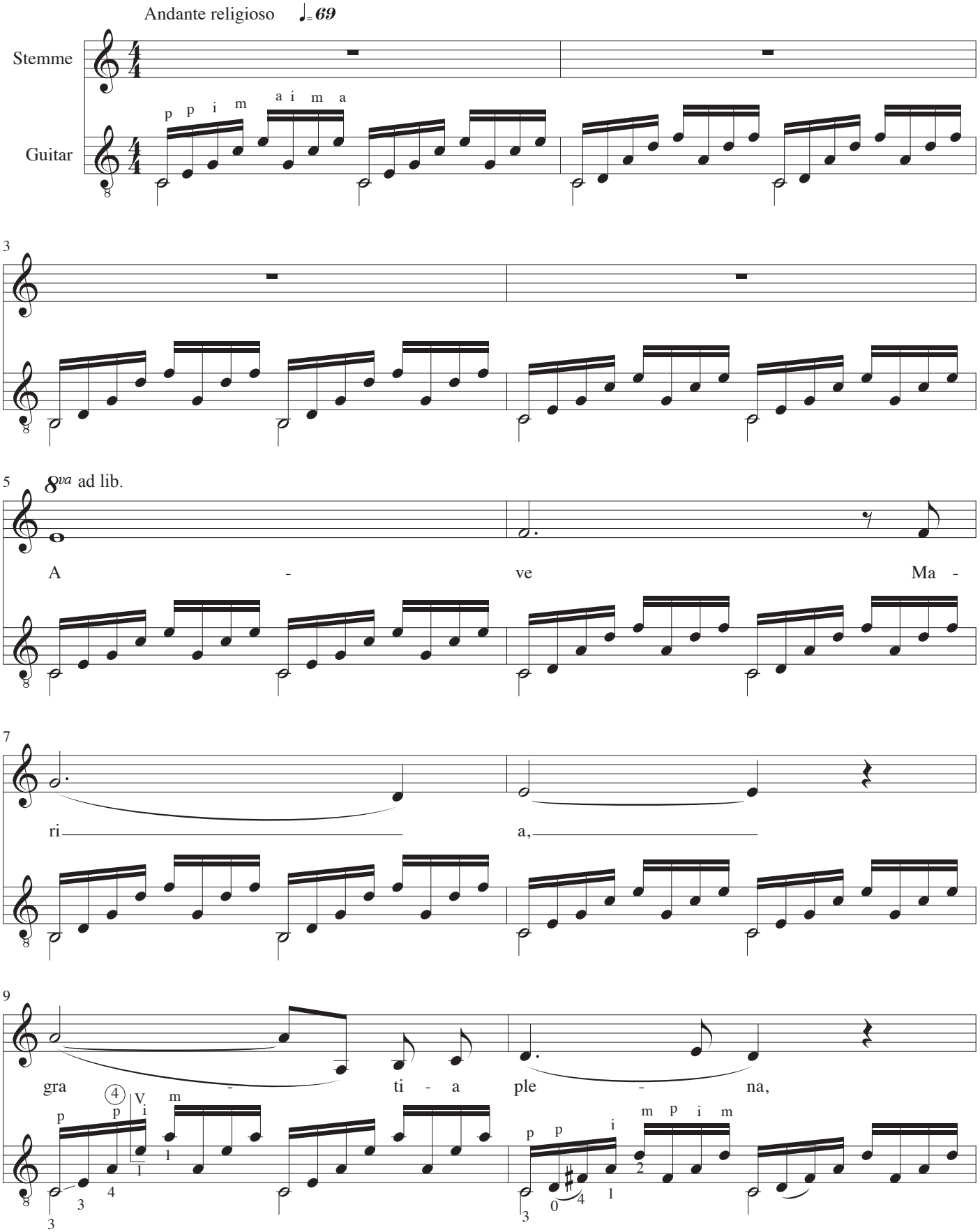

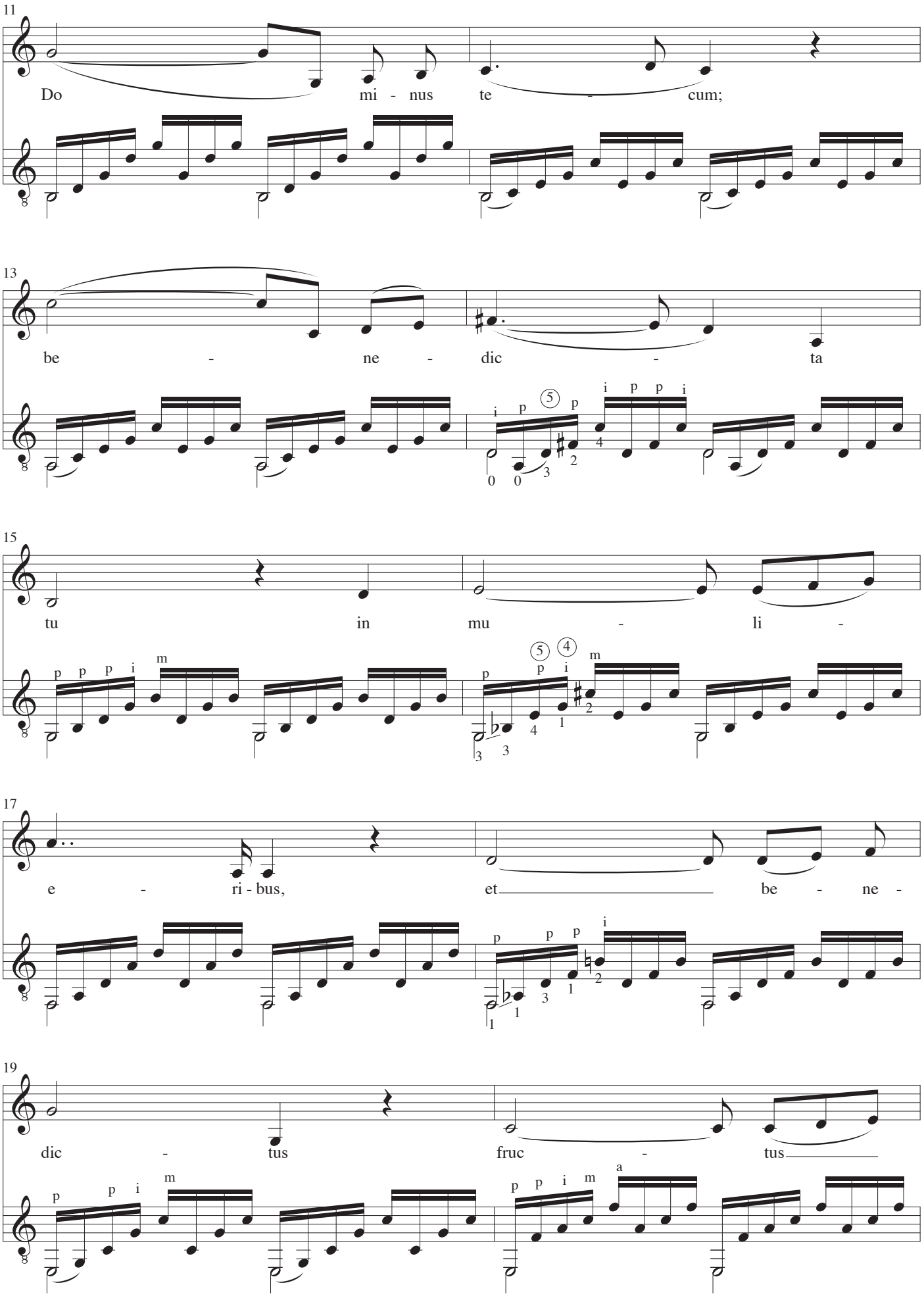
11
Do mi - nus te - cum;
13
be - ne - dic - ta
15
tu in mu - li -
17
e - ri - bus, et be - ne -
19
dic - tus fruc - tus

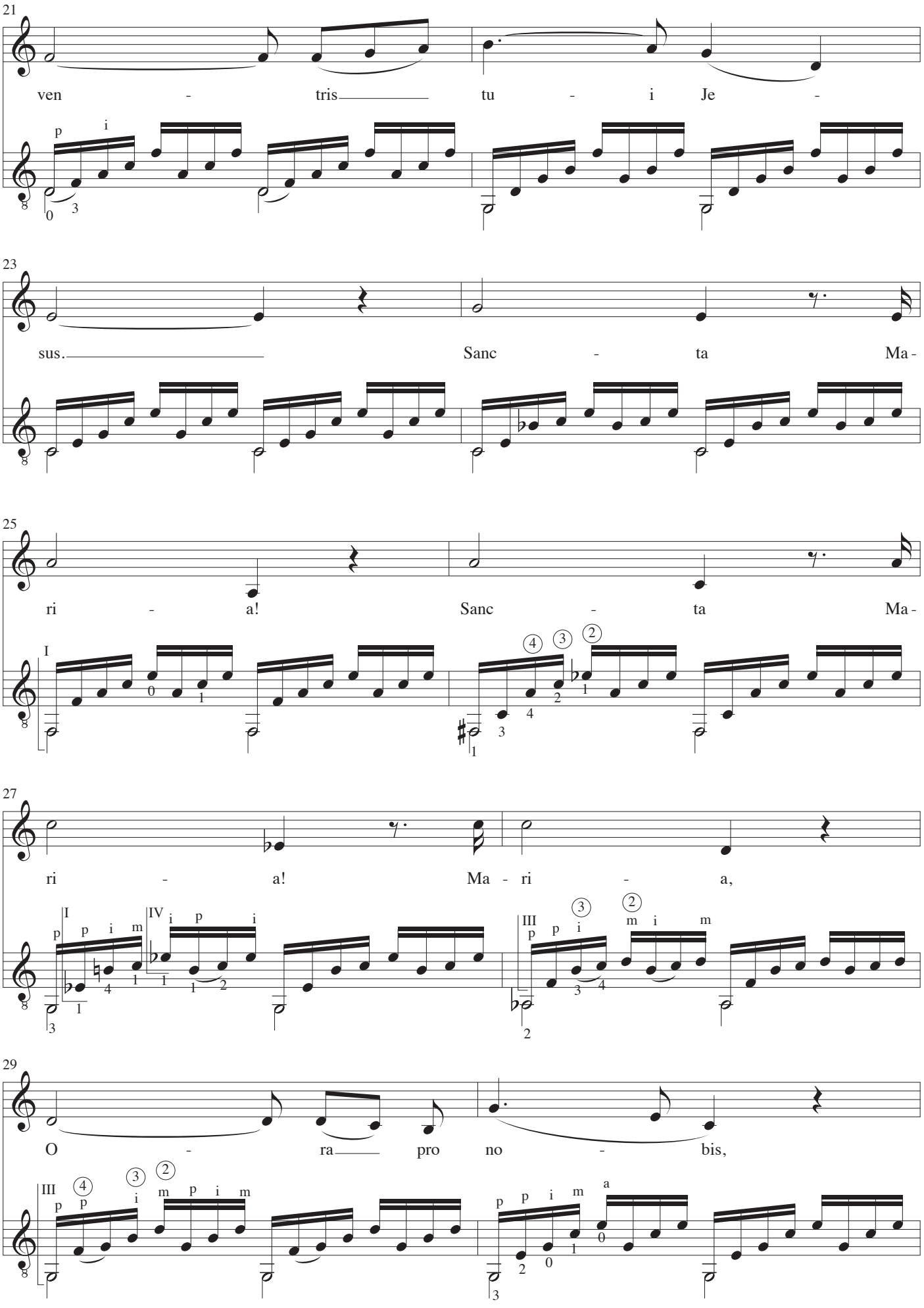
21
ven - tris tu - i Je -
23
sus. Sanc - ta Ma -
25
ri - a! Sanc - ta Ma -
27
ri - a! Ma - ri - a,
29
O - ra pro no - bis,

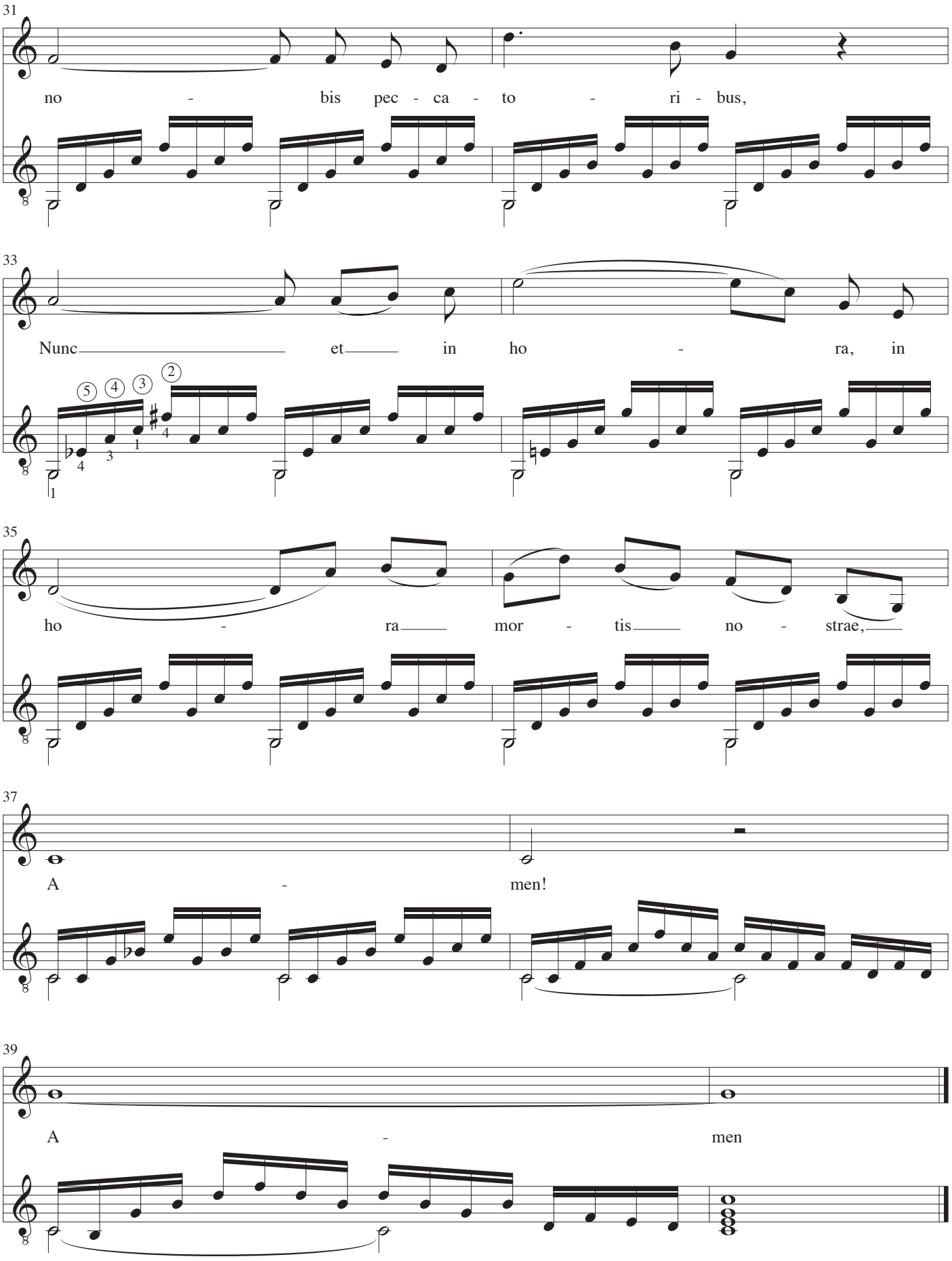
31
no - bis pec - ca - to - ri - bus,
33
Nunc et in ho - ra, in
35
ho - ra mor - tis no - strae,
37
A - men!
39
A - men

Wiegenlied

Tidligere tilskrevet W.A. Mozart
Köchel I: 530. Köchel II: Anh. C8.48

Musik: Bernhardt Flies
Tekst: Friedrich Wilhelm Gotter
Guitar: John Rosenskjold Jacobsen

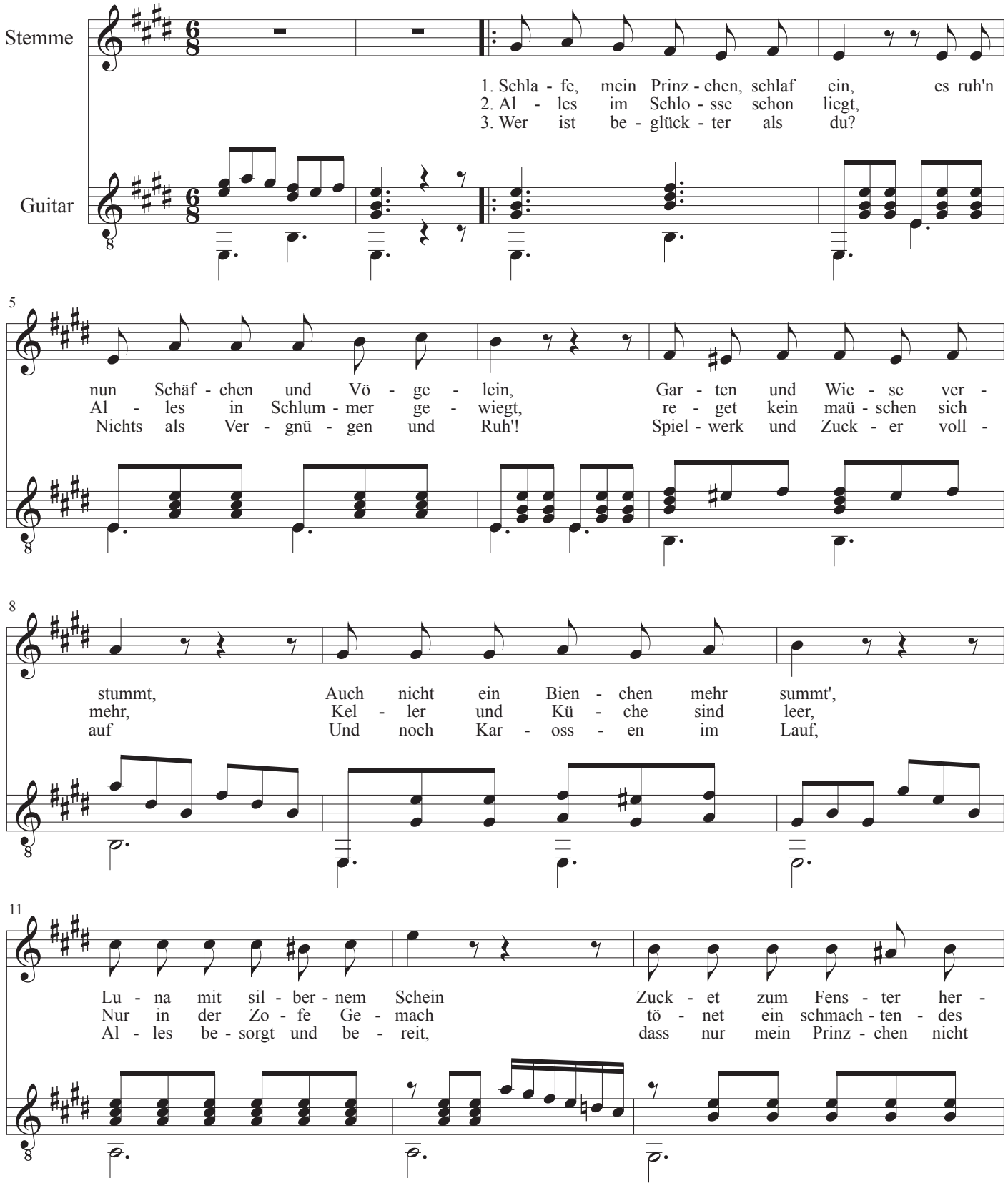

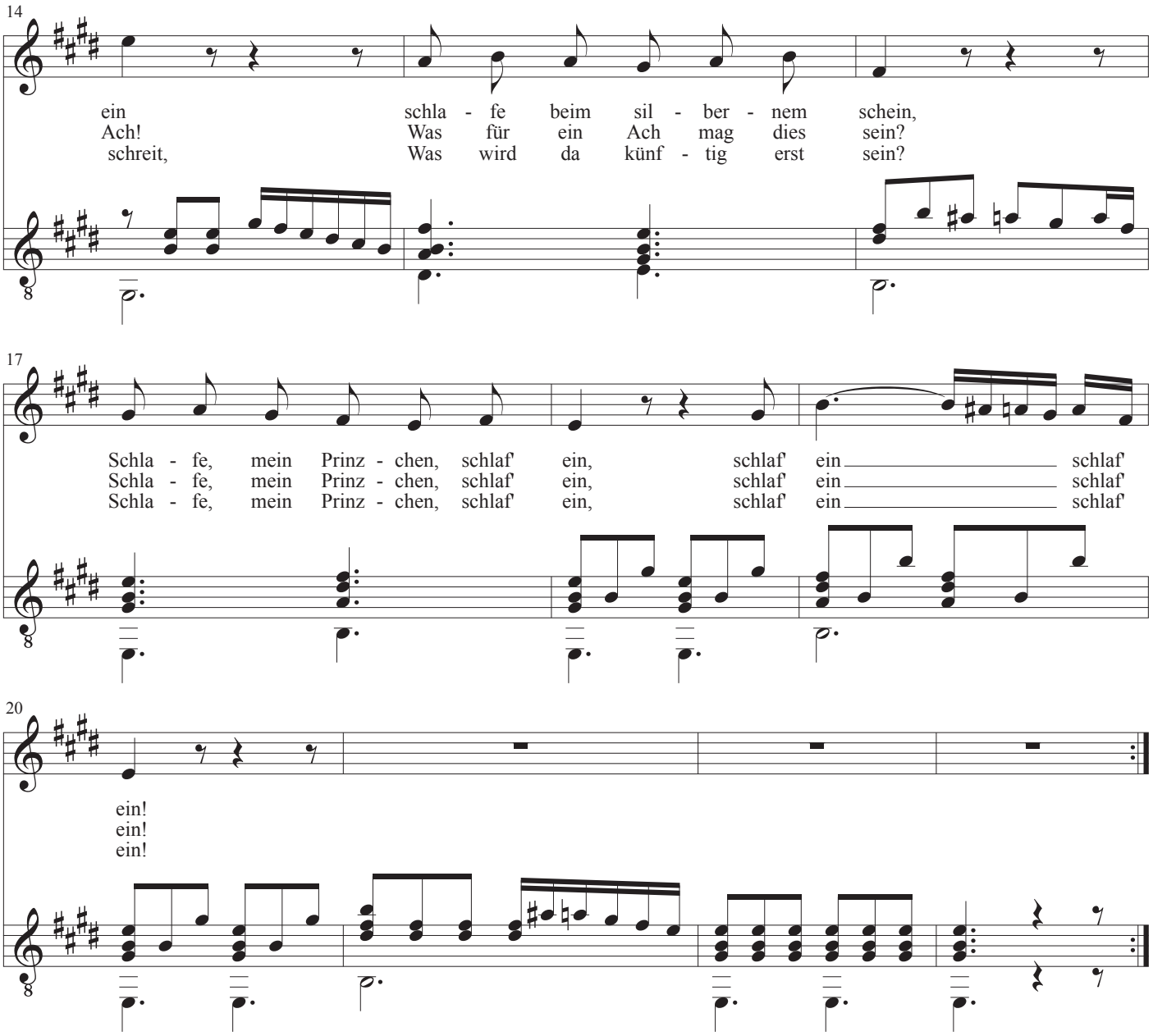
14
ein schla - fe beim sil - ber - nem schein,
Ach! Was für ein Ach mag dies sein?
schreit, Was wird da künf - tig erst sein?
17
Schla - fe, mein Prinz - chen, schlaf' ein, schlaf' ein schlaf'
Schla - fe, mein Prinz - chen, schlaf' ein, schlaf' ein schlaf'
Schla - fe, mein Prinz - chen, schlaf' ein, schlaf' ein schlaf'
20
ein!
ein!
ein!

La Llorona

Musik: Ukendt, Mexico
Tekst: Ukendt, Mexico
Guitar: John Rosenskjold Jacobsen

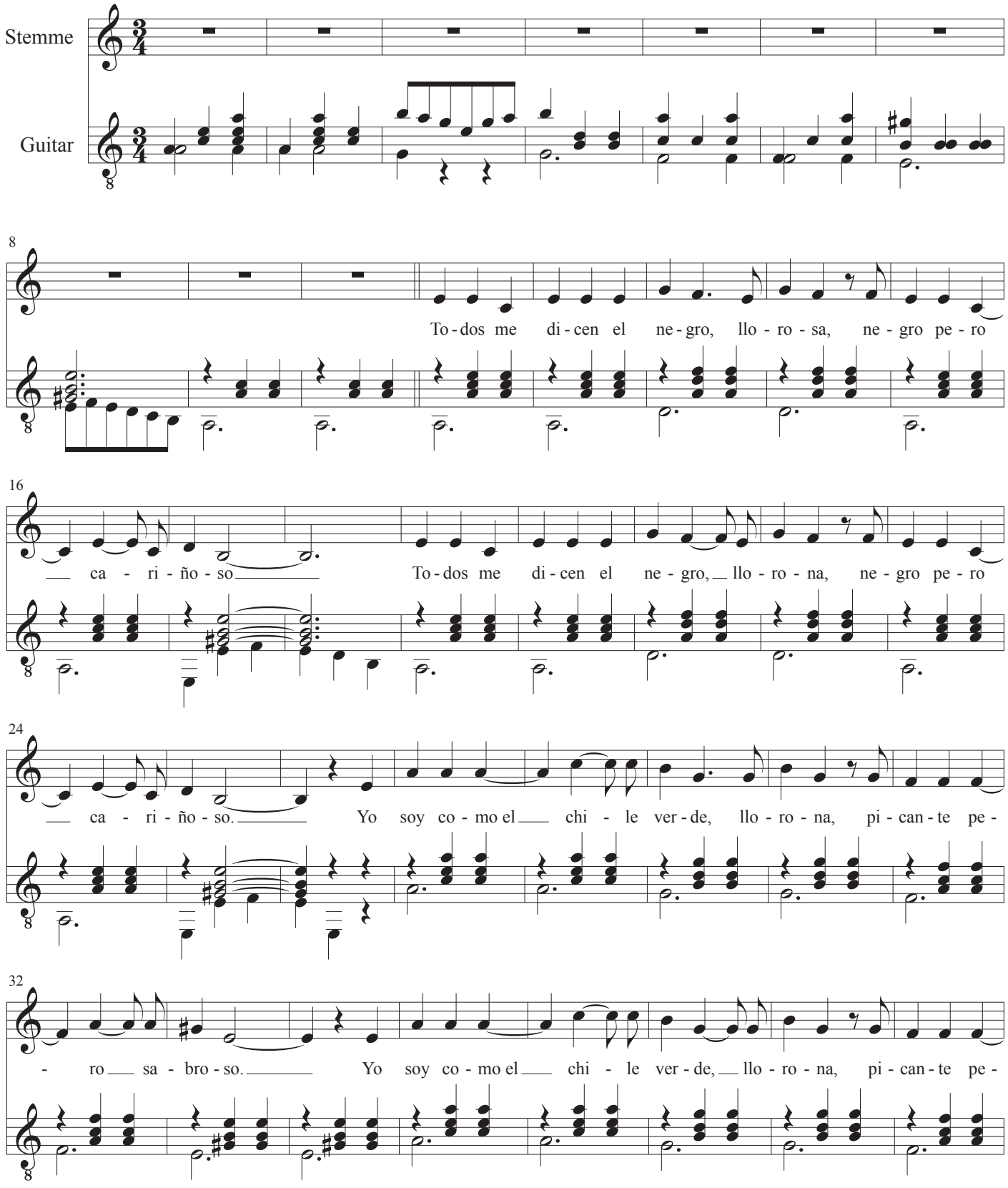

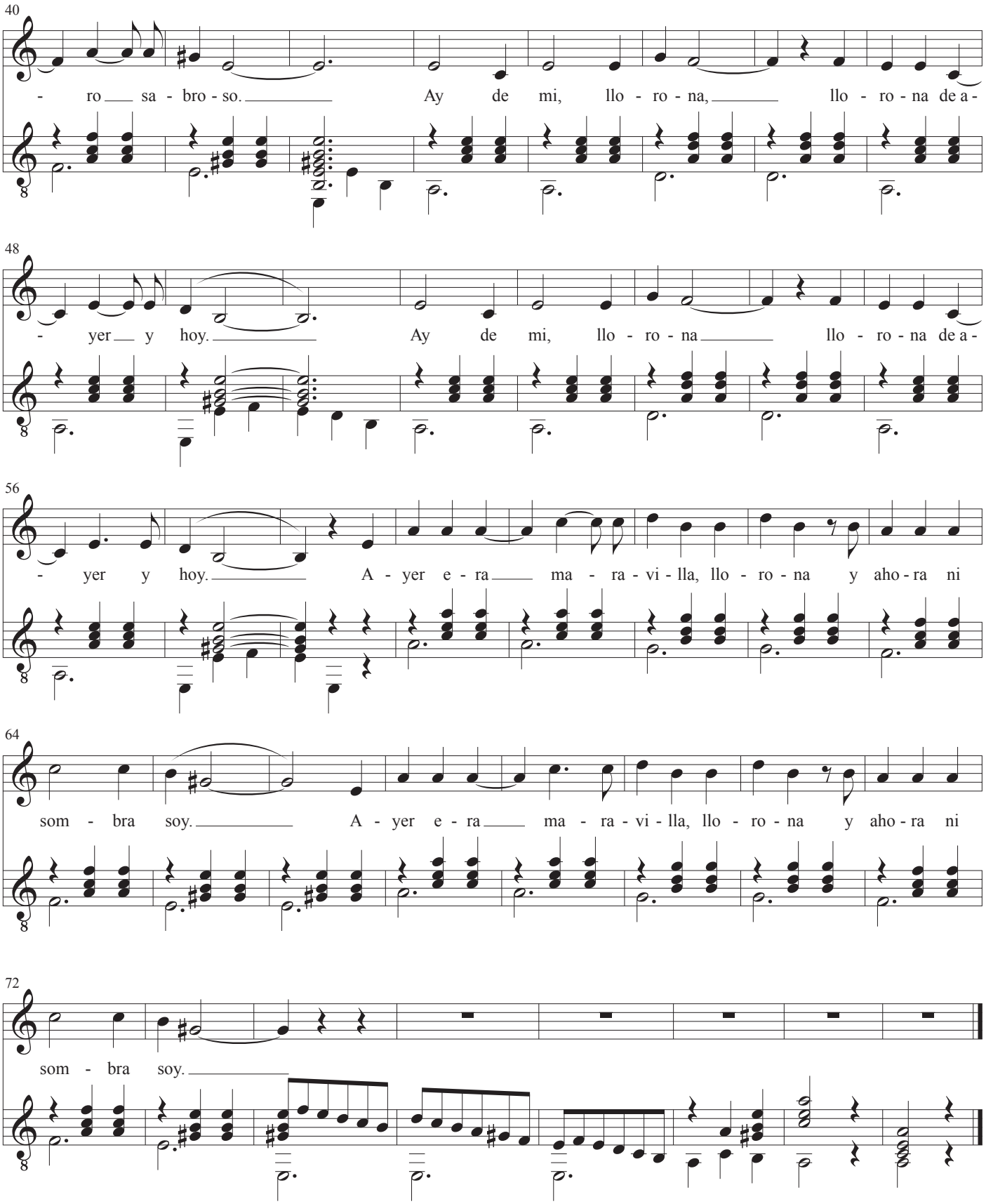

Der findes forskellige tekster, alle til samme melodi.
Hay varias letras, todas a la misma melodía.

La Golondrina

Musik: Narciso Serradell Sevilla
Tekst: inspireret af arabisk digt af Aben Humeya (regent i Grenada 1545-1569)
Guitar: John Rosenskjold Jacobsen

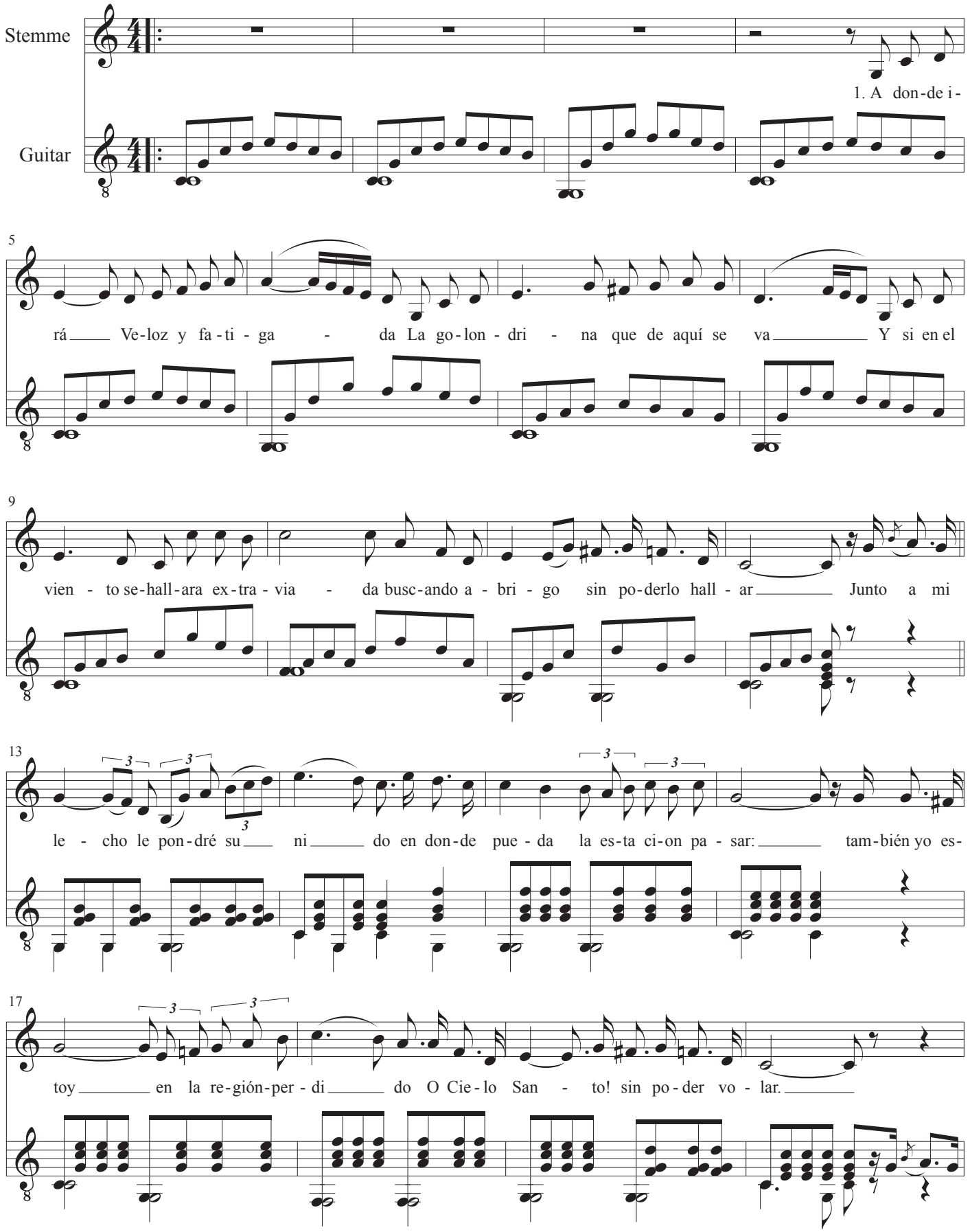

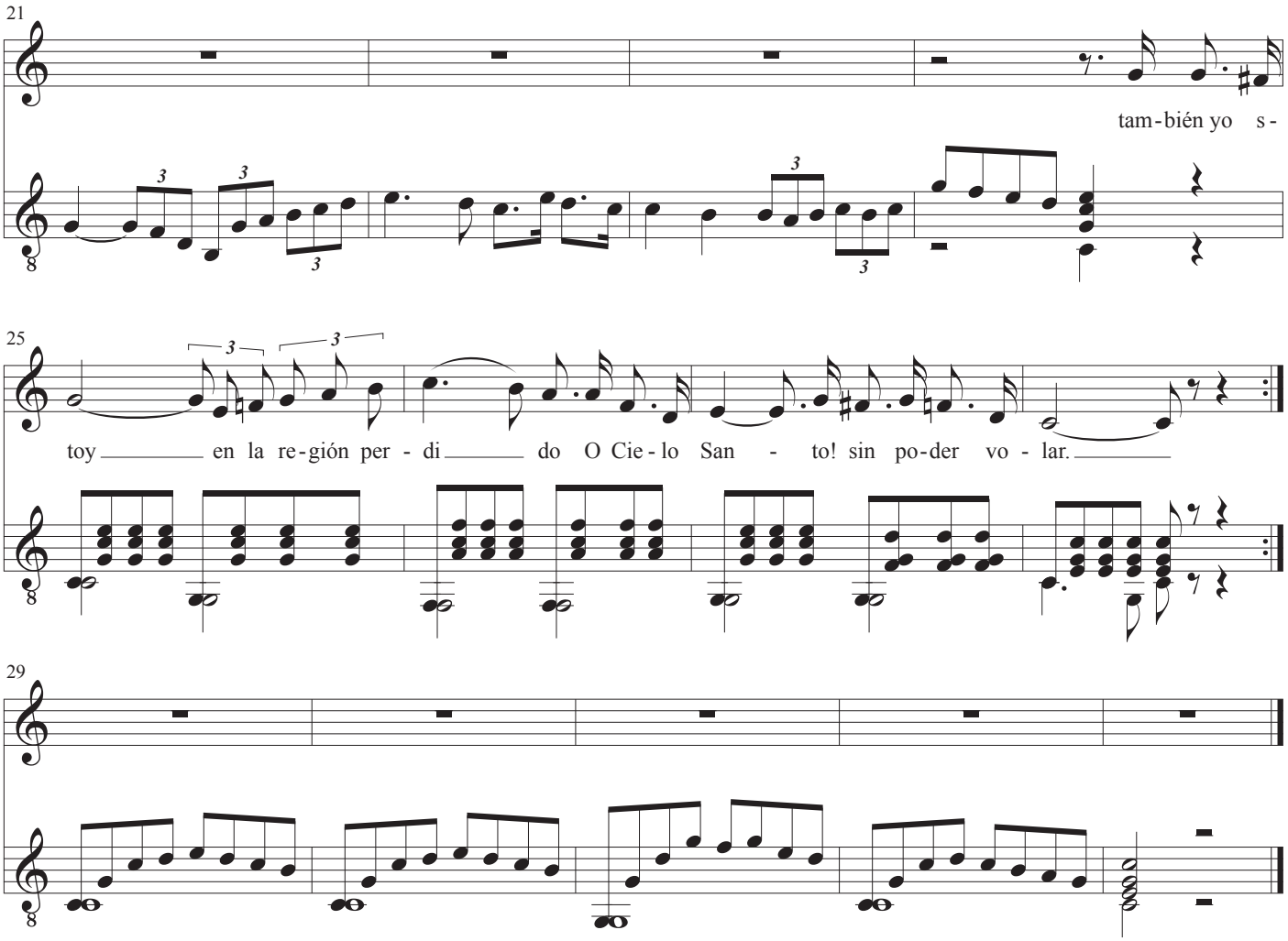

2
Dejé también mi patria idolatrada,
esa mansión que me miró nacer.
Mi vida es hoy errante y angustiada
y ya no puedo a mi mansión volver.

Ave querida, amada peregrina,
mi corazón al tuyo acercaré,
|: oiré tu canto, tierna golondrina,
recordaré mi patria y lloraré. :|

Den första gång jag så dig

Musik og tekst: Birger Sjöberg
Guitar: John Rosenskjold Jacobsen

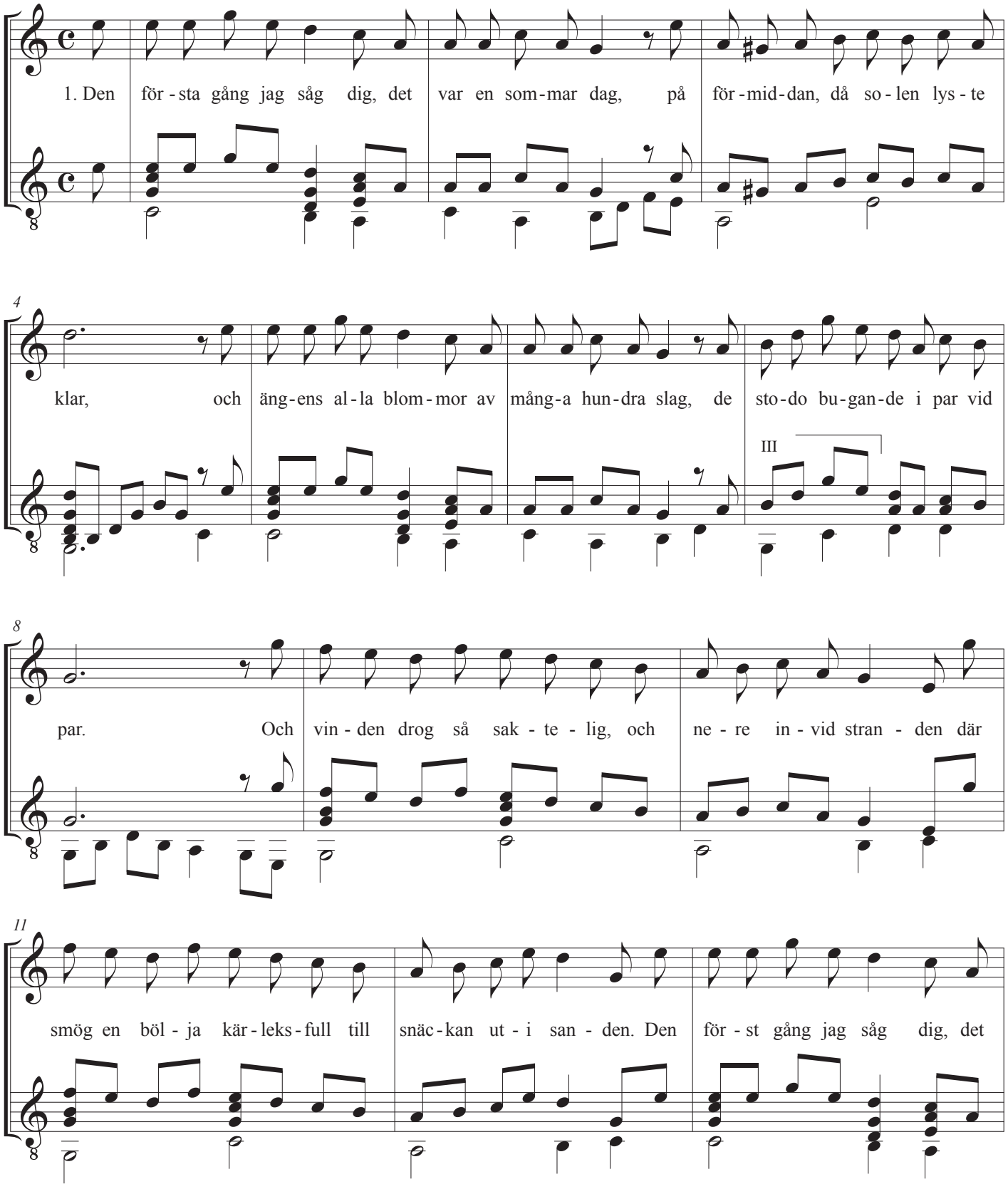

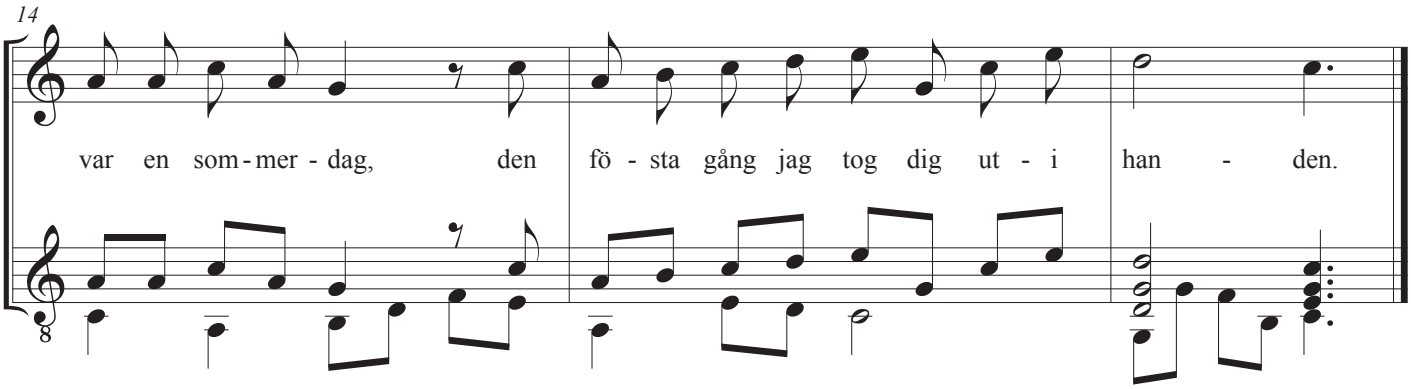

2.
Den första gång jag så dig, då glänste sommarskyn,
så bländande som svanen i sin skrud.
Då kom det ifrån skogen, från skogens gröna bryn,
liksom ett jubel utav fåglars ljud.
Då ljöd en sång från himmelen, så skön som inga flera,
det var den lilla lärkan grå, så svår att observera.
Den första gång jag så dig, då glänste sommerskyn
så bländande och grann som aldrig mere.

3.
Och därför når jag ser dig, om ock i vinterns dag,
då drivan ligger glittrande och kall,
nog hör jag sommarns vinder och lärkans friska slag
och vågens frus i alla fulla fall.
Nog tycker jag, ur dunig bädd sig gröna växter drags
med blåklint och med klöverblad, som älskande behaga,
att sommarsolen skiner på dina anletsdrag,
som rodna och som stråla och betags.

Gracias a la vida

Guitarstemmen = Dobling nr. 3

Musik og tekst: Violeta Parra
Guitar: John Rosenskjold Jacobsen

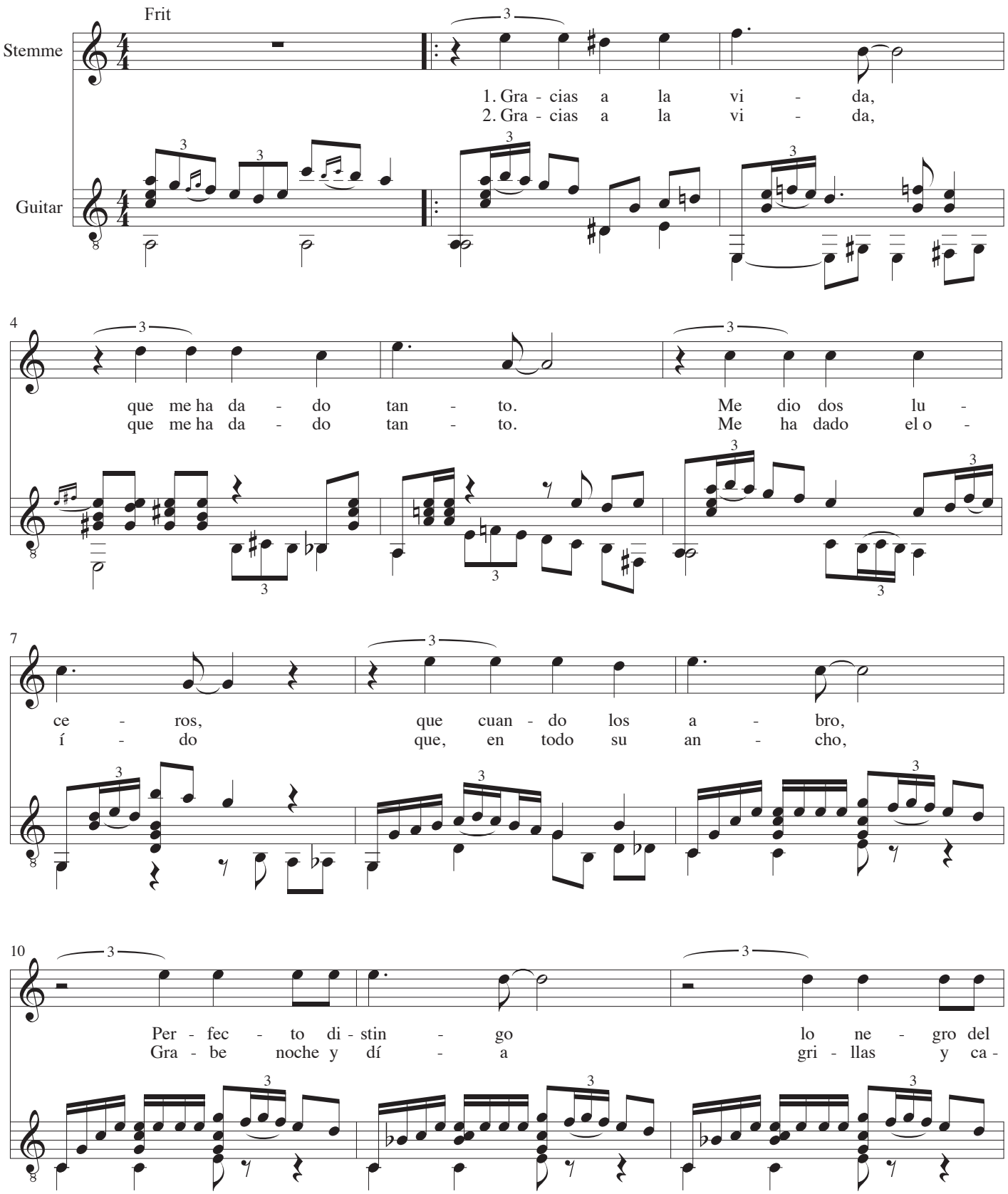

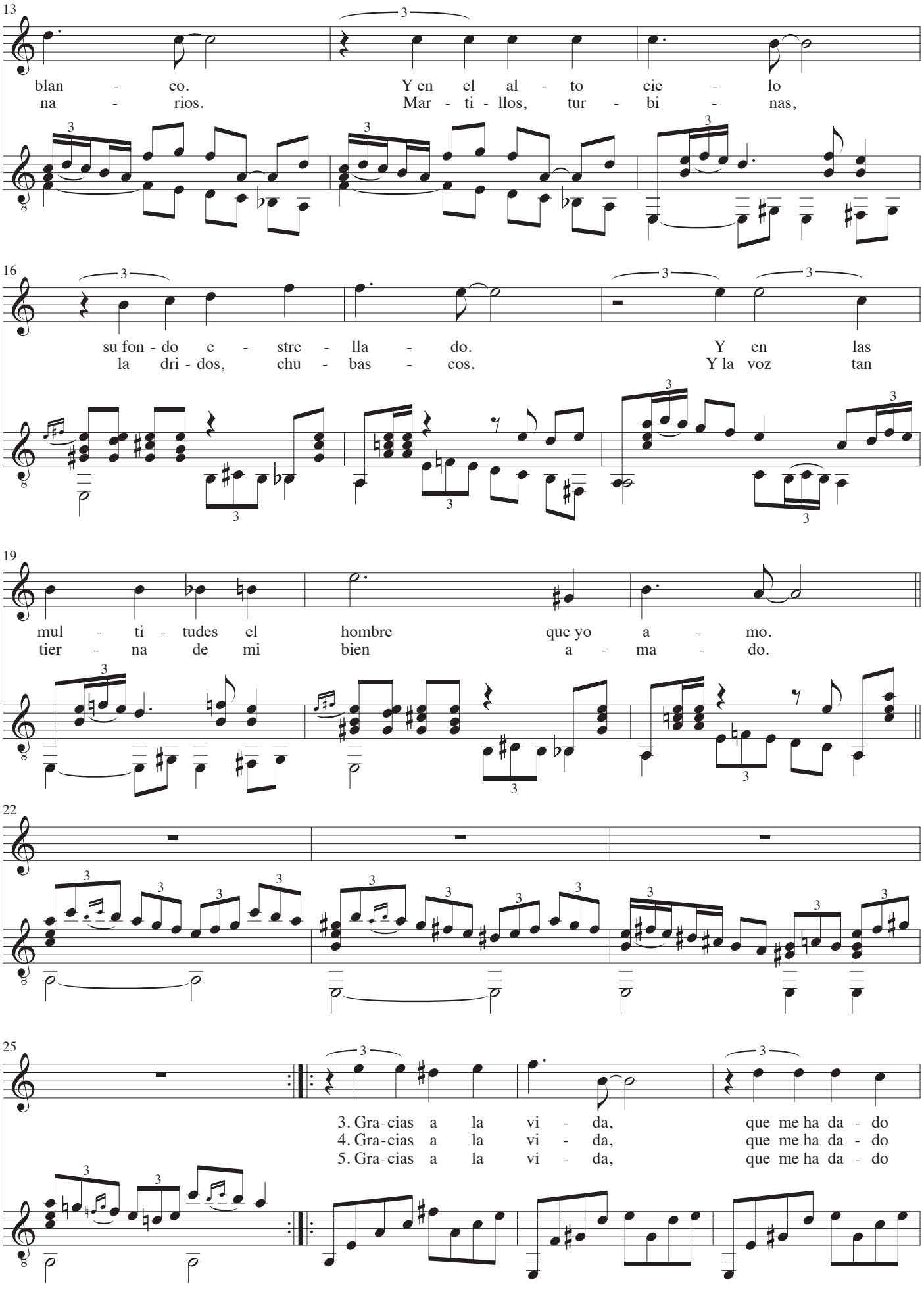
13
blan - co. Y en el al - to cie - lo
na - rios. Mar - ti - llos, tur - bi - nas,
16
su fon - do e - stre - lla - do. Y en las
la dri - dos, chu - bas - cos. Y la voz tan
19
mul - ti - tudes el hombre que yo a - mo.
tier - na de mi bien a - ma - do.
22
25
3. Gra - cias a la vi - da, que me ha da - do
4. Gra - cias a la vi - da, que me ha da - do
5. Gra - cias a la vi - da, que me ha da - do

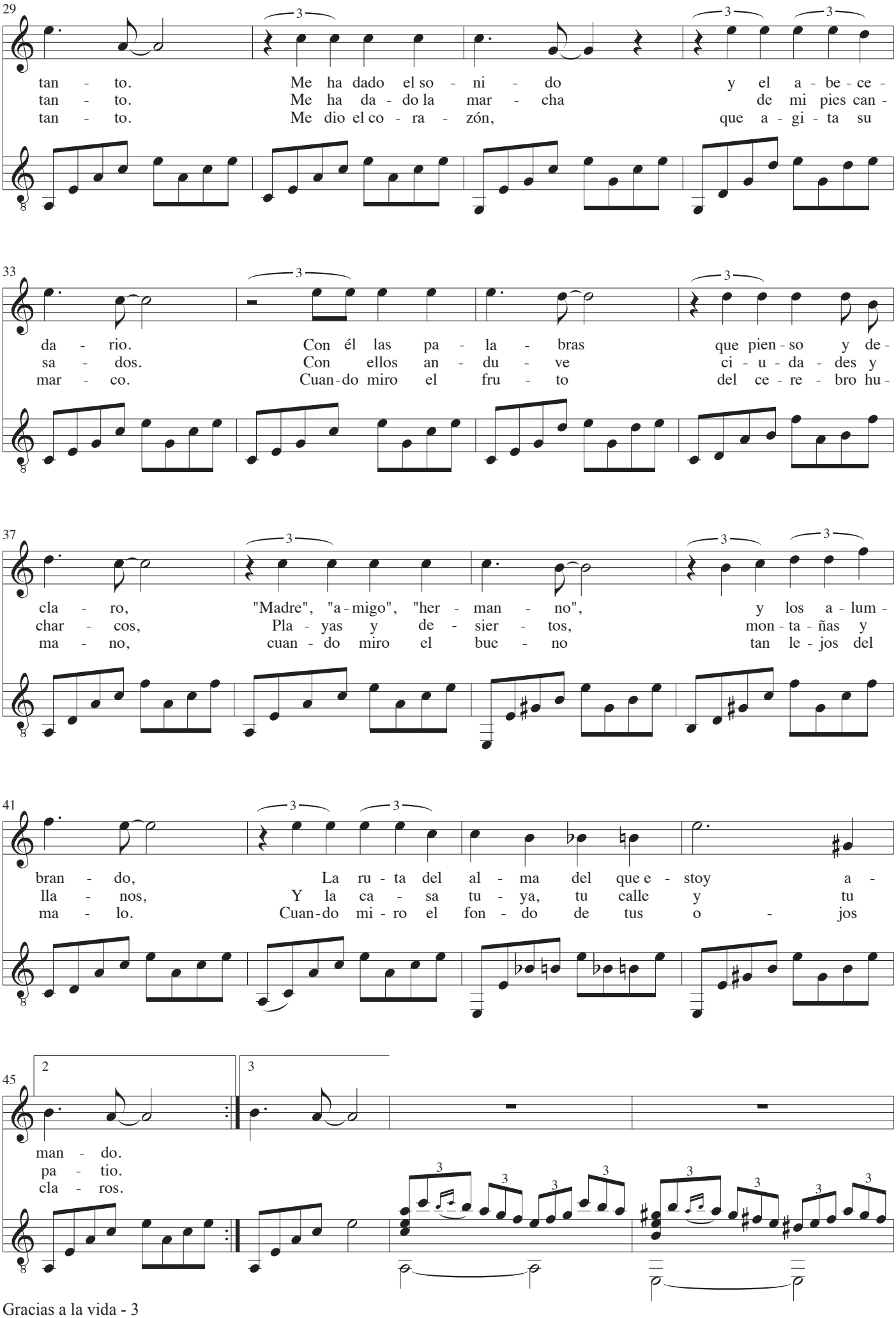
29
tan - to. Me ha dado el so - ni - do y el a - be - ce -
tan - to. Me ha da - do la mar - cha de mi pies can -
tan - to. Me dio el co - ra - zón, que a - gi - ta su
33
da - rio. Con él las pa - la - bras que pien - so y de -
sa - dos. Con ellos an - du - ve ci - u - da - des y
mar - co. Cuan - do miro el fru - to del ce - re - bro hu -
37
cla - ro, "Madre", "a - migo", "her - man - no", y los a - lum -
char - cos, Pla - yas y de - sier - tos, mon - ta - ñas y
ma - no, cuan - do miro el bue - no tan le - jos del
41
bran - do, La ru - ta del al - ma del que e - stoy a -
lla - nos, Y la ca - sa tu - ya, tu calle y tu
ma - lo. Cuan - do mi - ro el fon - do de tus o - jos
45
2
3
man - do.
pa - tio.
cla - ros.

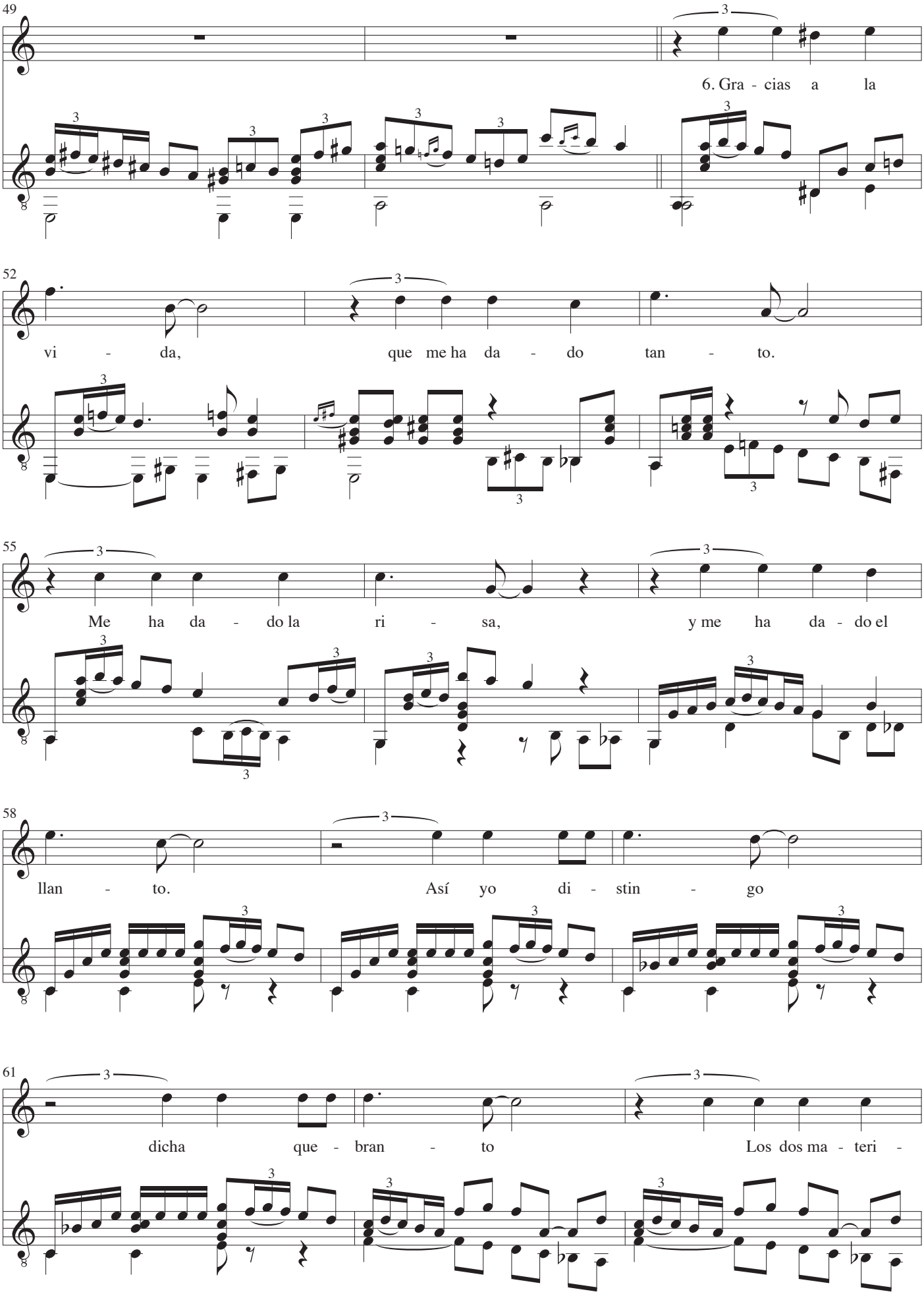
49
6. Gra - cias a la
52
vi - da, que me ha da - do tan - to.
55
Me ha da - do la ri - sa, y me ha da - do el
58
llan - to. Así yo di - stin - go
61
dicha que - bran - to Los dos ma - teri -

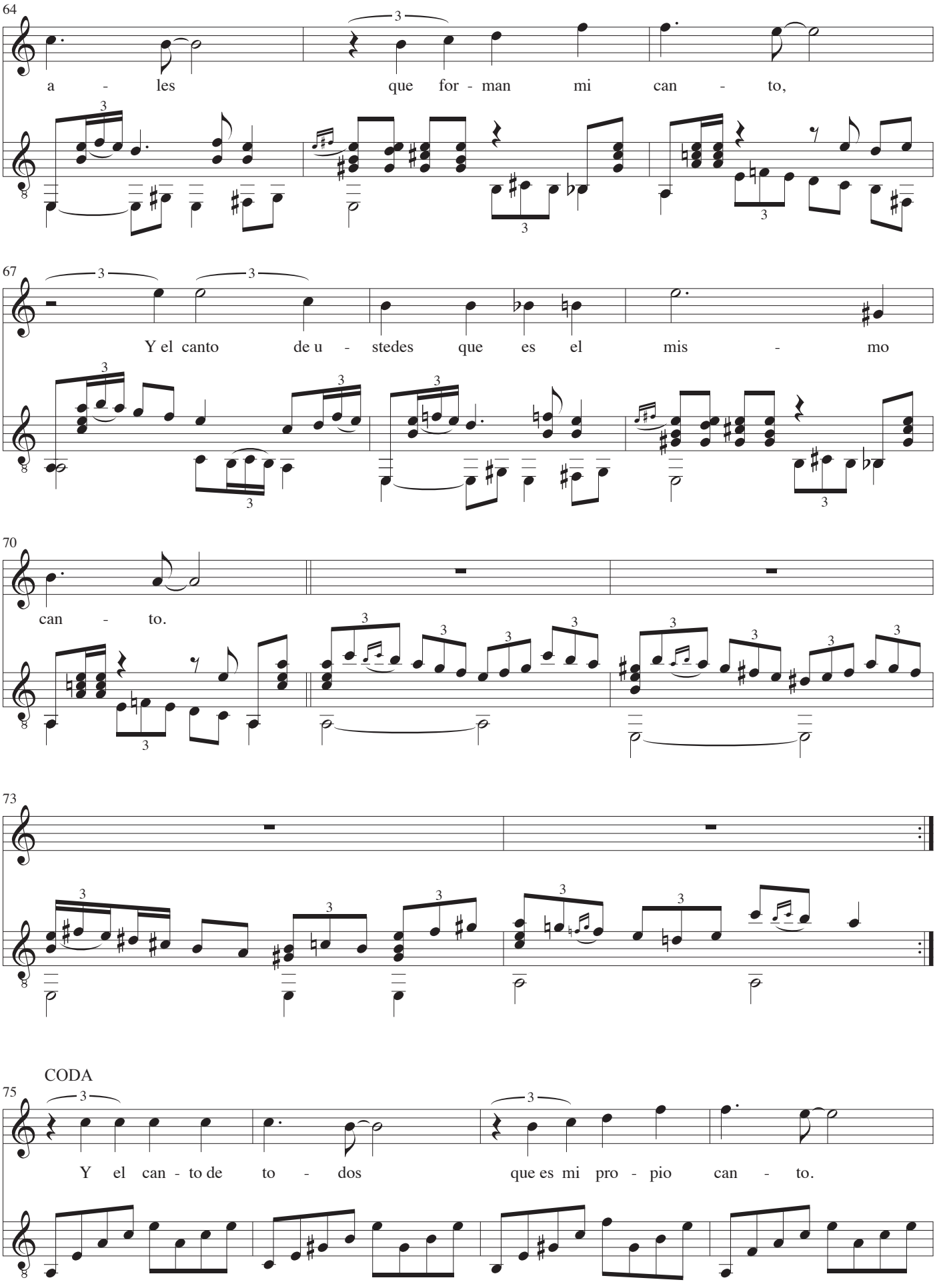
64
a - les que for - man mi can - to,
67
Y el canto de u - stedes que es el mis - mo
70
can - to.
73
CODA
75
Y el can - to de to - dos que es mi pro - pio can - to.

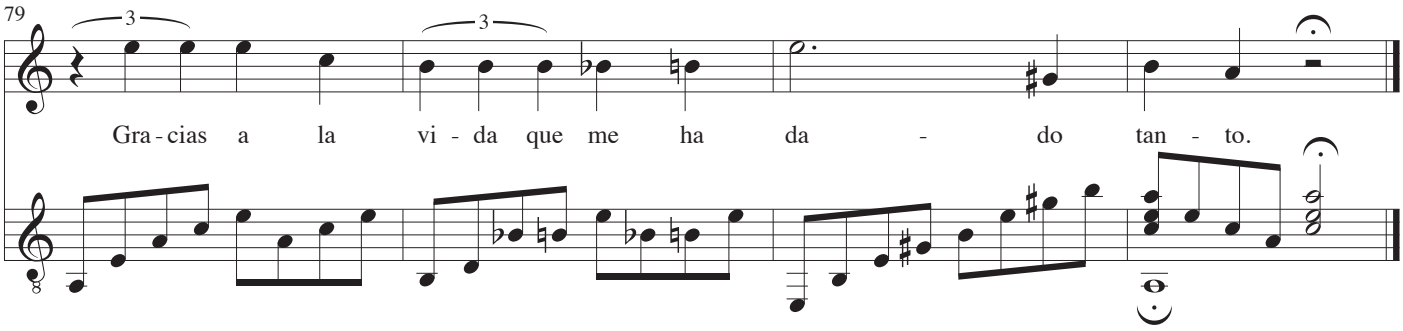

Gracias a la vida

Gracias a la vida, que me ha dado tanto.
Me dio dos luceros, que cuando los abro,
Perfecto distingo lo negro del blanco,
Y en el alto cielo su fondo estrellado,
Y en las multitudes el hombre que yo amo.

Gracias a la vida, que me ha dado tanto.
Me ha dado el oído que, en todo su ancho,
Graba noche y día grillos y canarios
Martillos, turbinas, ladridos, chubascos,
Y la voz tan tierna de mi bien amado.

Gracias a la vida, que me ha dado tanto,
Me ha dado el sonido y el abecedario.
Con él las palabras que pienso y declaro,
"Madre,", "amigo," "hermano," y los alumbrando
La ruta del alma del que estoy amando.

Gracias a la vida, que me ha dado tanto.
Me ha dado la marcha de mis pies cansados.
Con ellos anduve ciudades y charcos,
Playas y desiertos, montañas y llanos,
Y la casa tuya, tu calle y tu patio.

Gracias a la vida que me ha dado tanto
Me dio el corazón, que agita su marco.
Cuando miro el fruto del cerebro humano,
Cuando miro al bueno tan lejos del malo.
Cuando miro el fondo de tus ojos claros.

Gracias a la vida que me ha dado tanto.
Me ha dado la risa, y me ha dado el llanto.
Así yo distingo dicha de quebranto,
Los dos materiales que forman mi canto,
Y el canto de ustedes que es el mismo canto.

Y el canto de todos que es mi propio canto.
Gracias a la vida que me ha dado tanto

Du är den enda

Musik: Anonym, spansk romance
Tekst: Bo Alf Setterlind
Guitar: Narcisso Yepes
Arrangement: John Rosenskjold Jacobsn

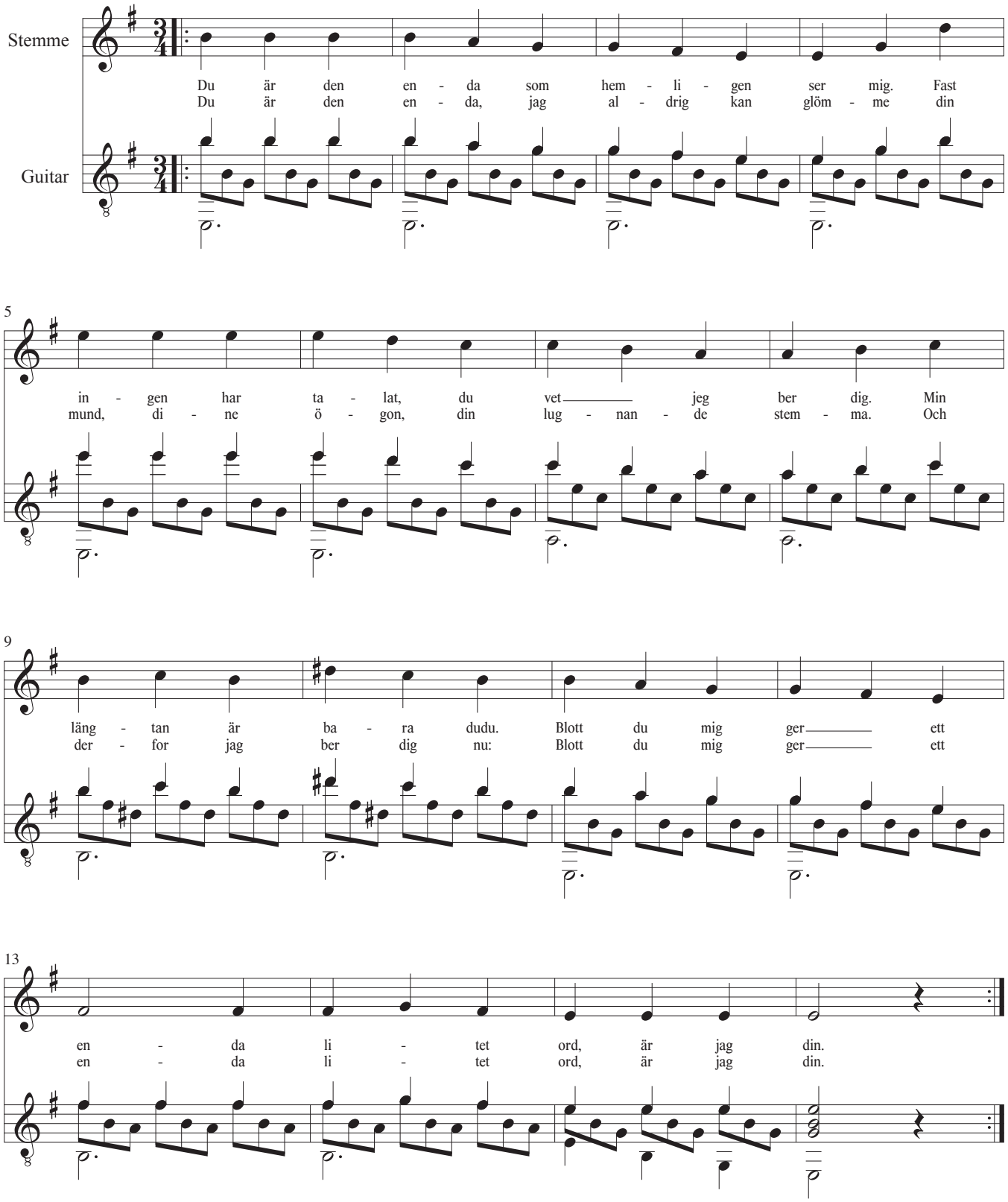

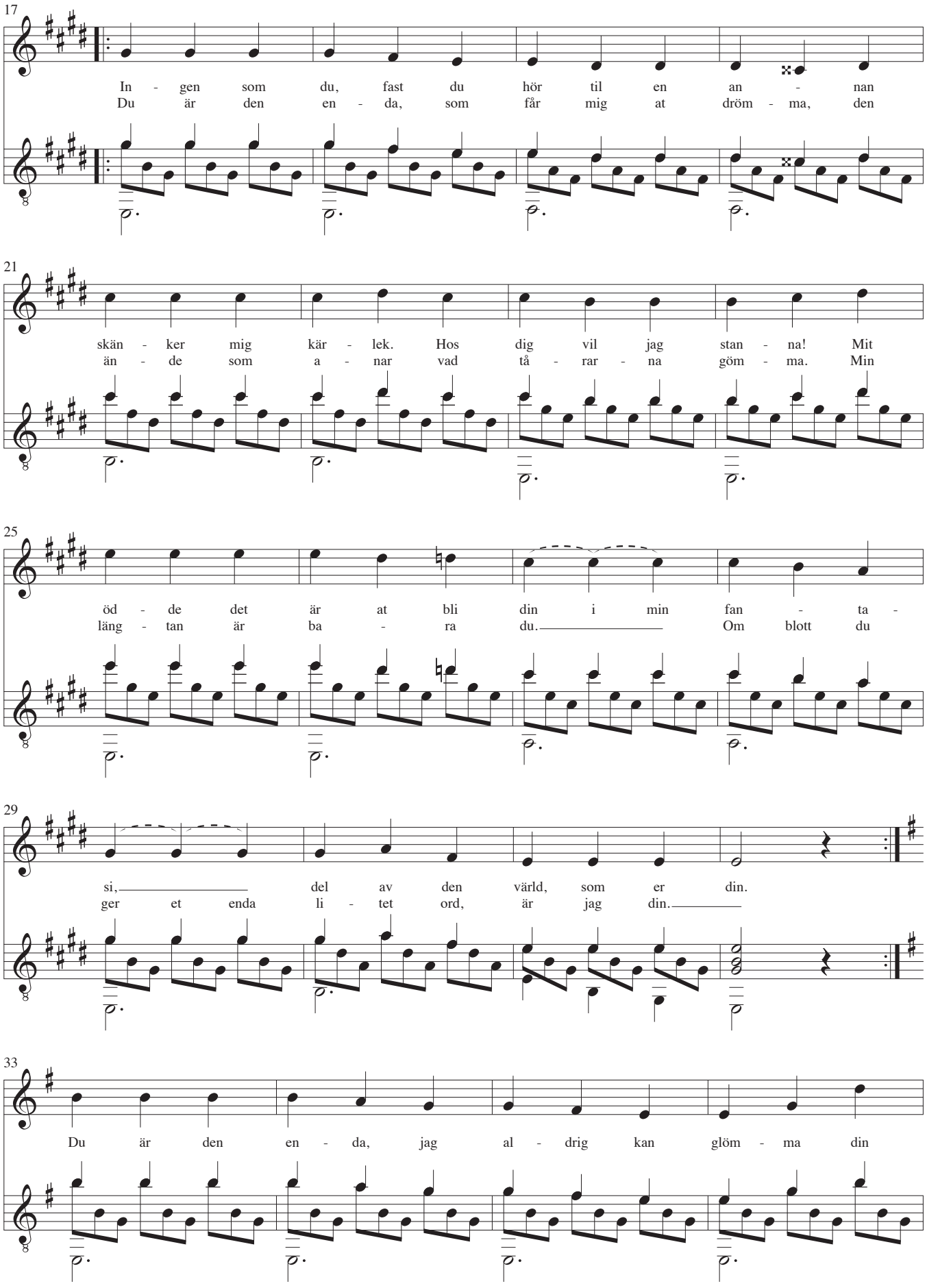
17
In - gen som du, fast du hör til en an - nan
Du är den en - da, som får mig at dröm - ma, den
21
skän - ker mig kär - lek. Hos dig vil jag stan - na! Mit
än - de som a - nar vad tå - rar - na göm - ma. Min
25
öd - de det är at bli din i min fan - ta -
läng - tan är ba - ra du. Om blott du
29
si, del av den värld, som er din.
ger et enda li - tet ord, är jag din.
33
Du är den en - da, jag al - drig kan glöm - ma din

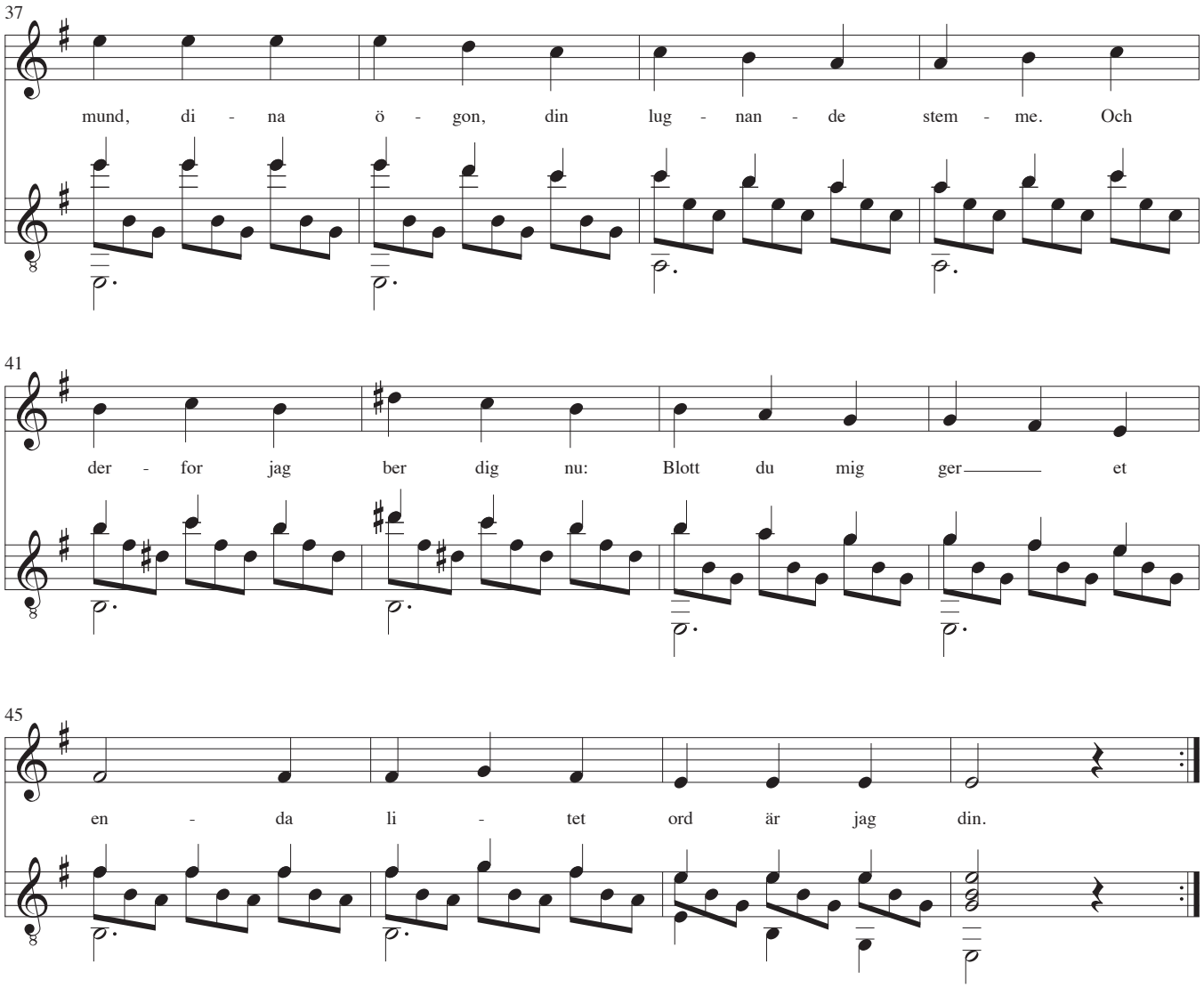
37
mund, di - na ö - gon, din lug - nan - de stem - me. Och
41
der - for jag ber dig nu: Blott du mig ger et
45
en - da li - tet ord är jag din.

Vem kan segla förutan vind

Musik: Ukendt
Tekst: Ukendt
Guitar: John Rosenskjold Jacobsen

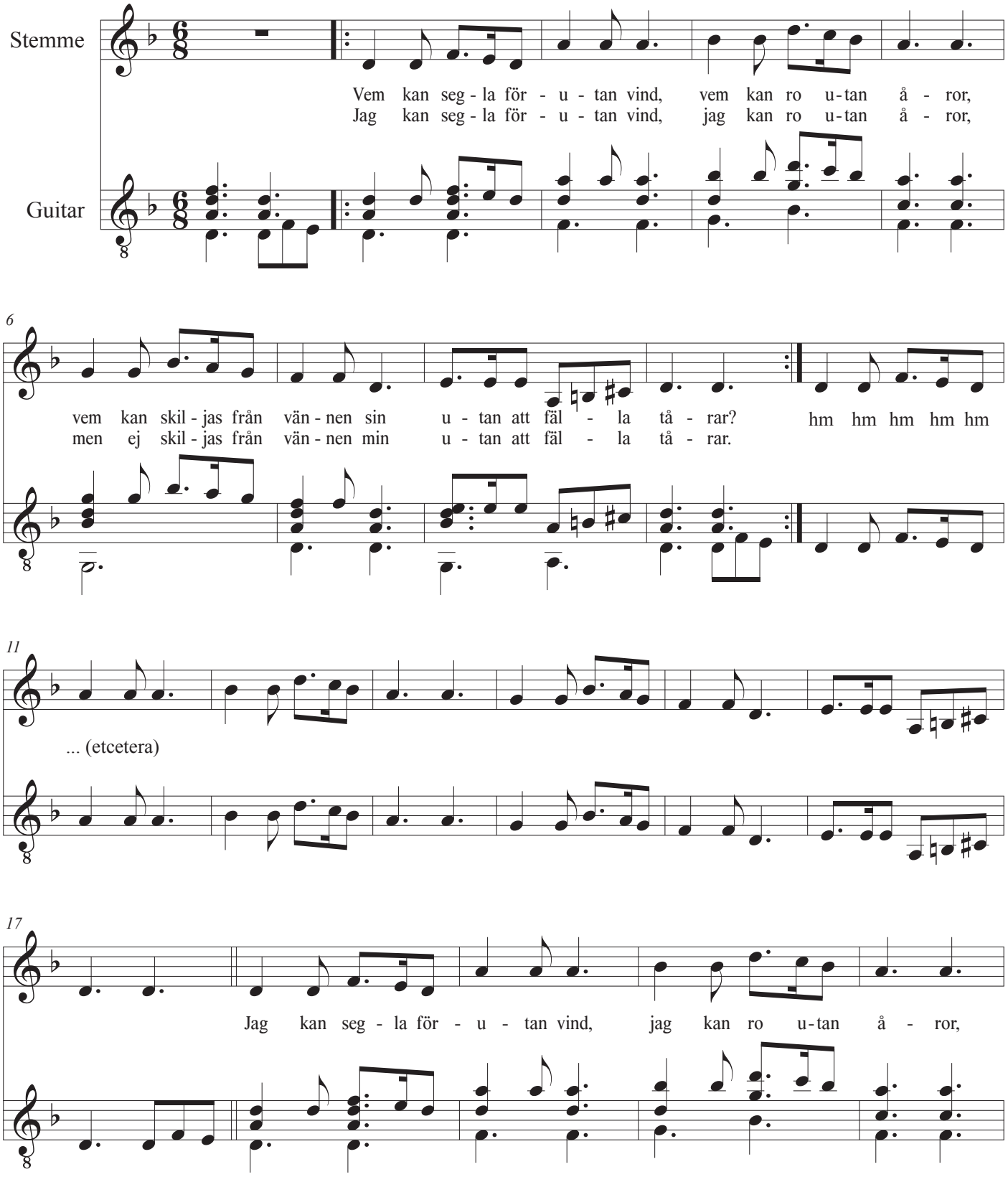

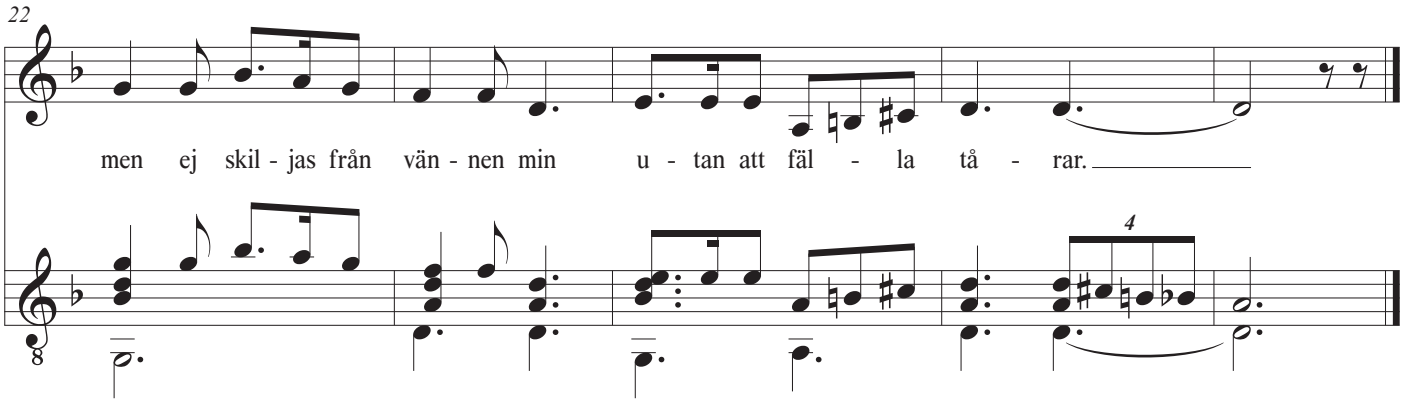
22
men ej skil - jas från vän - nen min u - tan att fäl - la tå - rar.
4

Perfidia

Guitarstemmen også sologuitar: Dobling nr. 4

Melodi og tekst: Alberto Dominguez
Guitar: John Rosenskjold Jacobsen

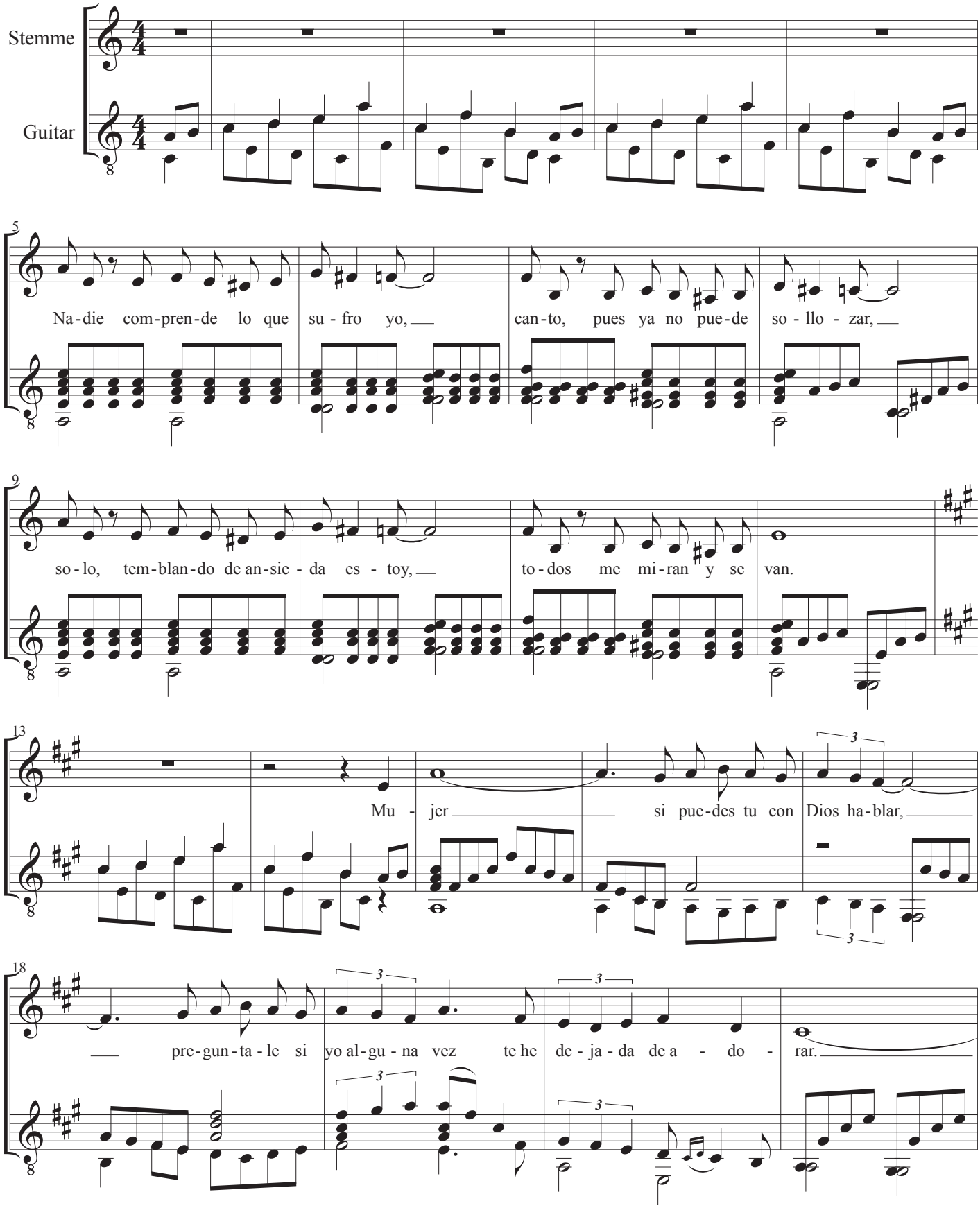

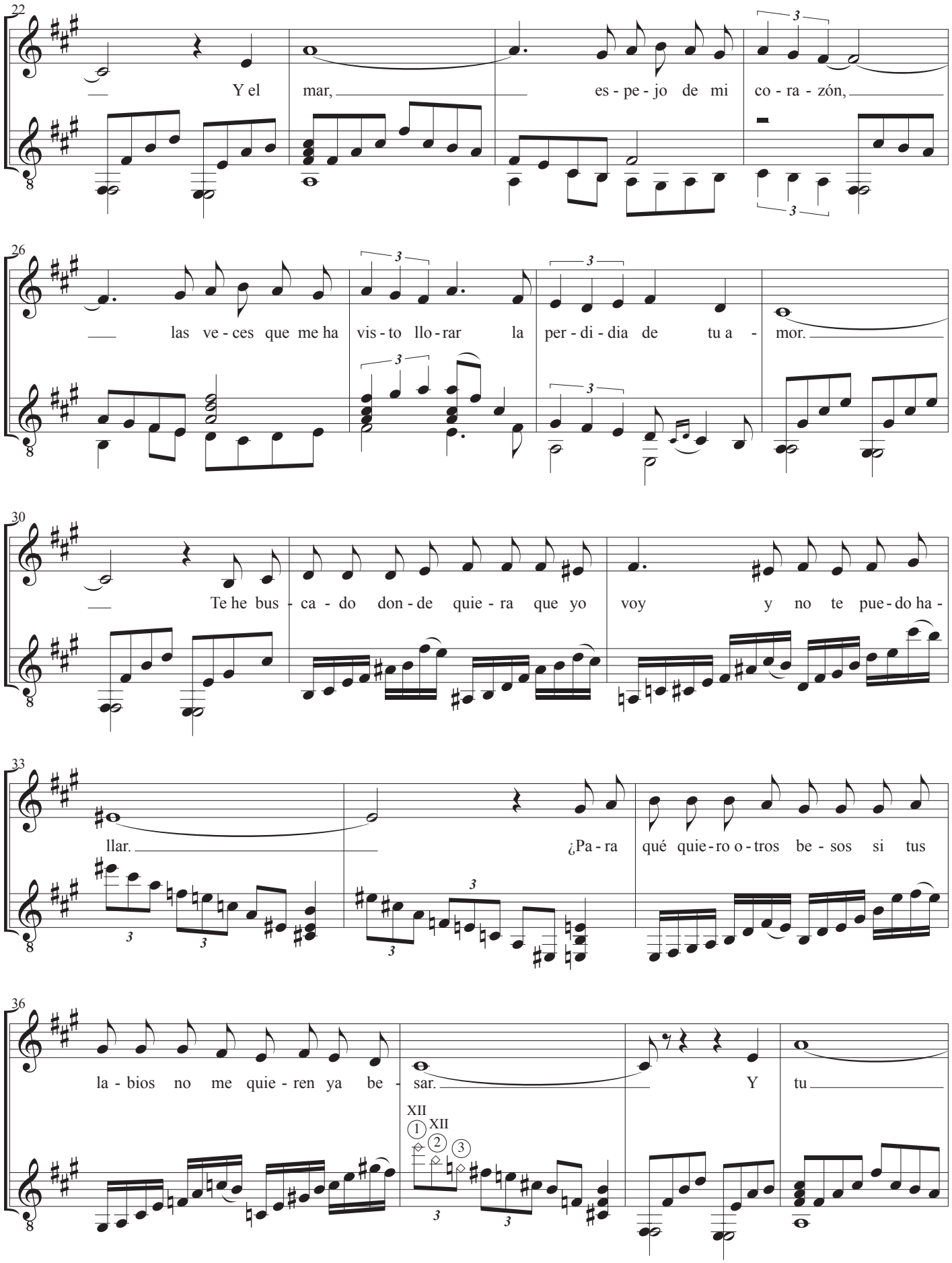
22
Y el mar, es - pe - jo de mi co - ra - zón,
26
las ve - ces que me ha vis - to llo - rar la per - di - dia de tu a - mor.
30
Te he bus - ca - do don - de quie - ra que yo voy y no te pue - do ha -
33
llar. ¿Pa - ra qué quie - ro o - tros be - sos si tus
36
la - bios no me quie - ren ya be - sar. Y tu
XII
XII

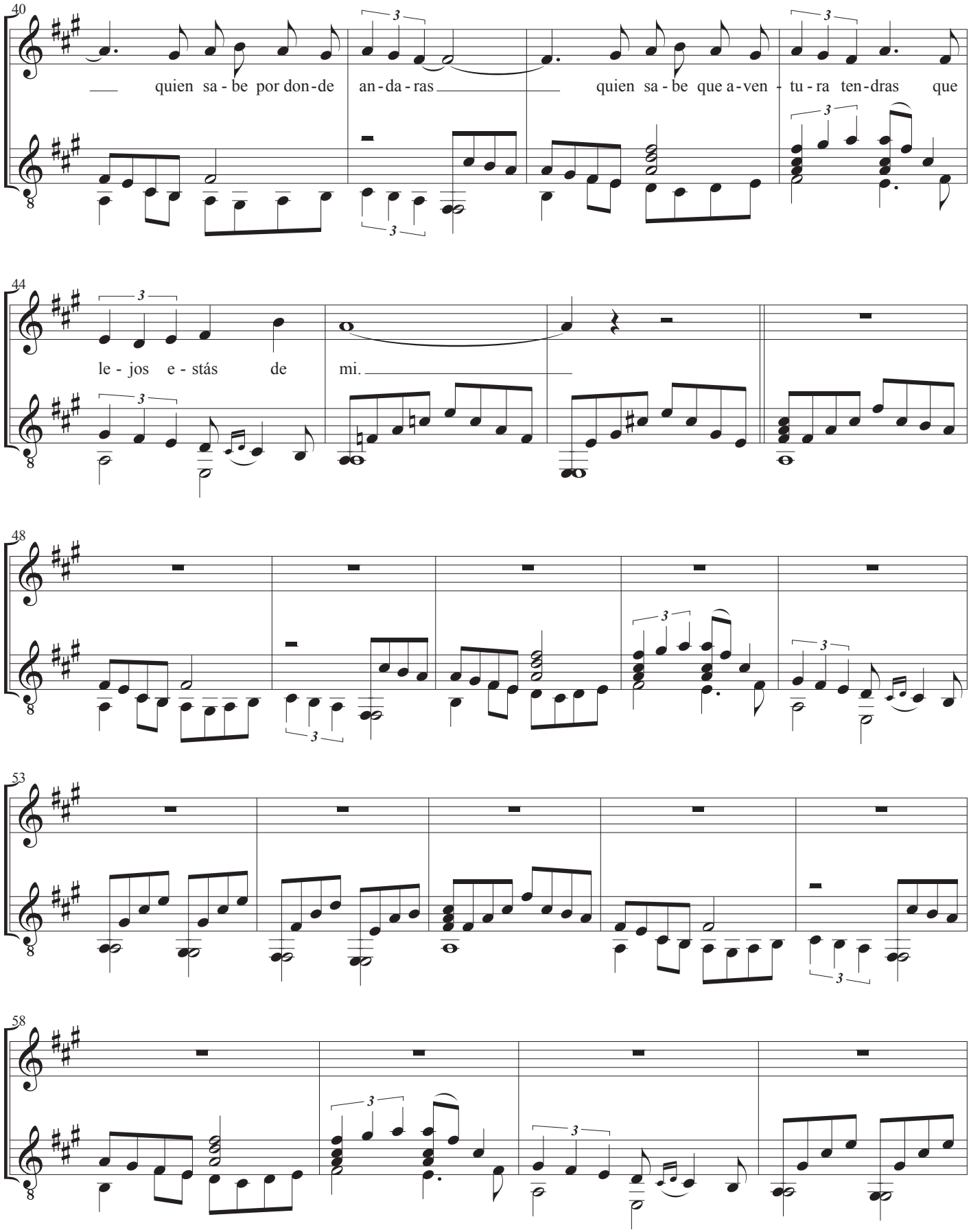
40
quien sa - be por don - de an - da - ras
quien sa - be que a - ven - tu - ra ten - dras que
44
le - jos e - stás de mi.
48
53
58

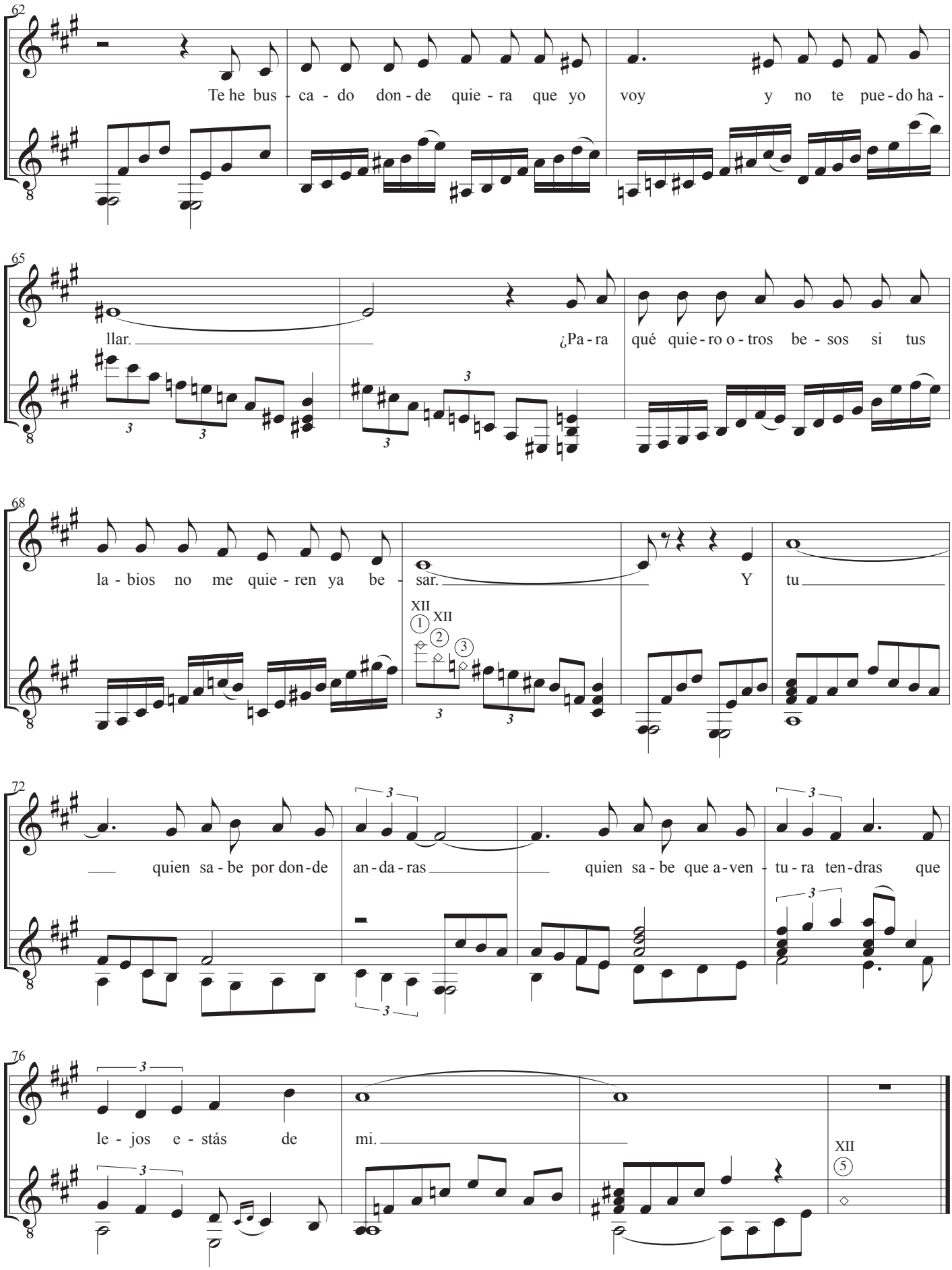
62
Te he bus - ca - do don - de quie - ra que yo voy y no te pue - do ha -
65
llar. ¿Pa - ra qué quie - ro o - tros be - sos si tus
68
la - bios no me quie - ren ya be - sar. Y tu
XII
XII
72
quien sa - be por don - de an - da - ras quien sa - be que a - ven - tu - ra ten - dras que
76
le - jos e - stás de mi.
XII

O sole mio

Musik; Eduardo di Capua & Alfredo Mazzucchi
Tekst: Giovanni Capurro
Guitar: John Rosenskjold Jacobsen

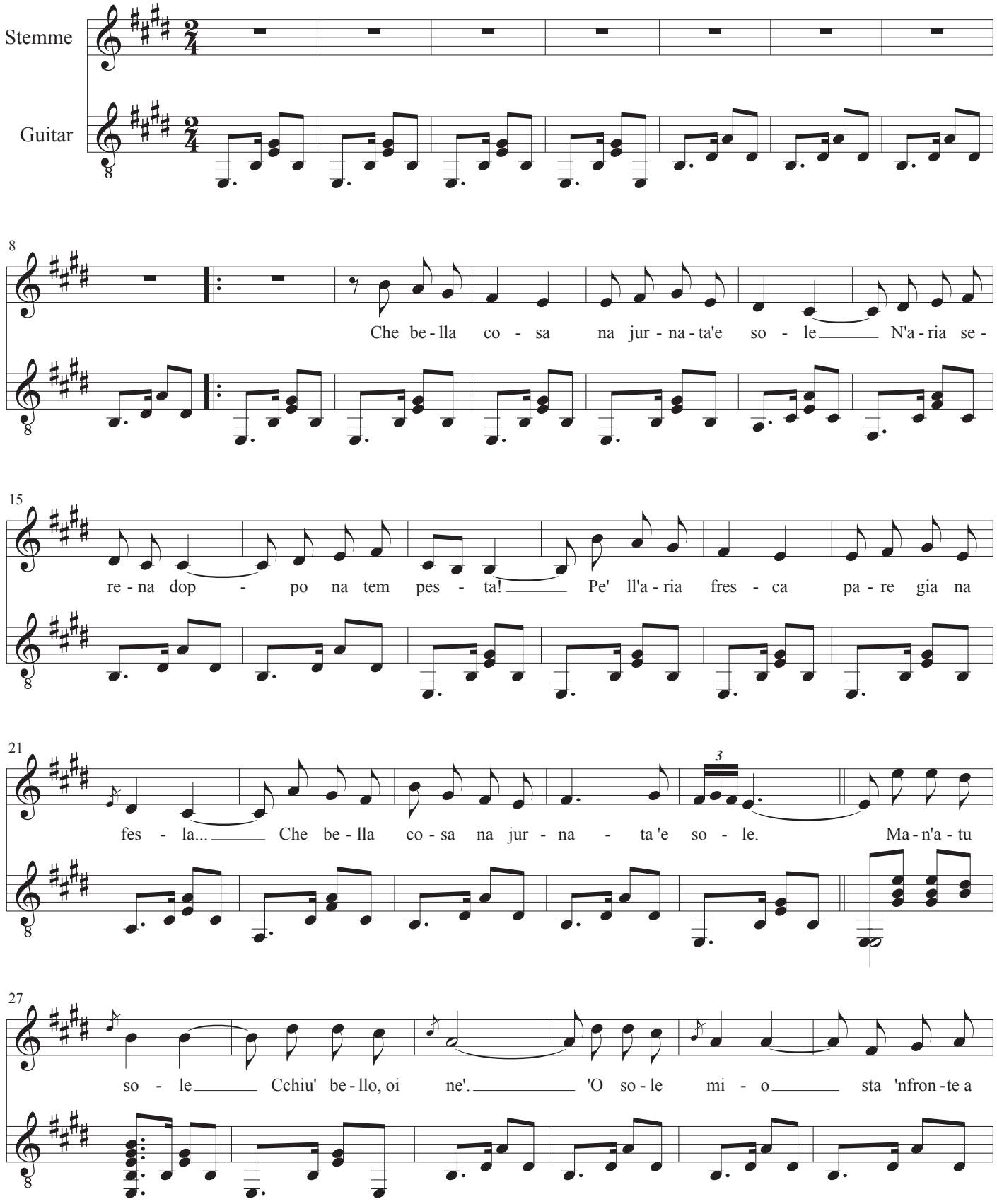

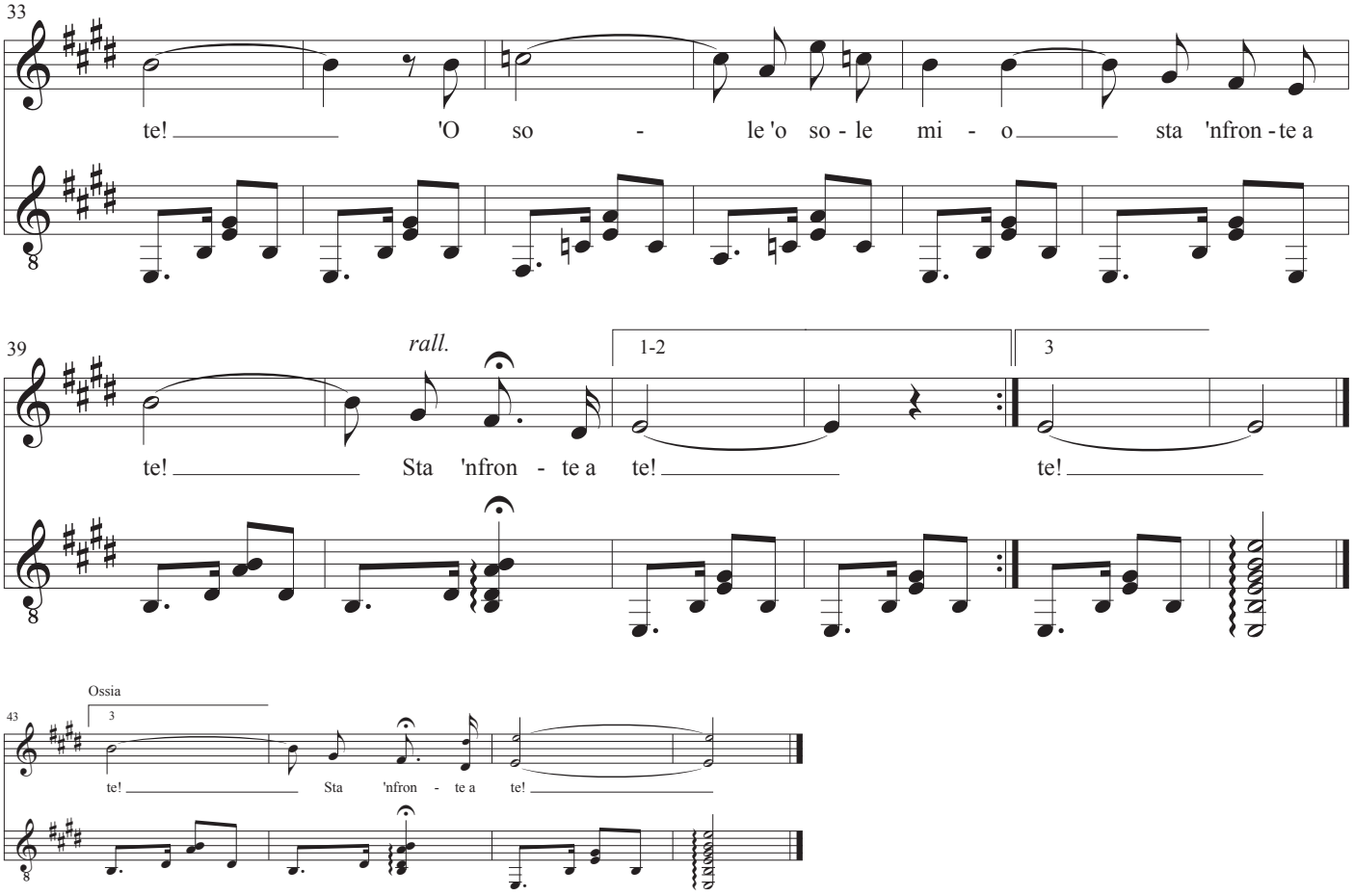

1.
Che bella cosa na jurnata ’e sole,
n’aria serena doppo na tempesta!
Pe’ ll’aria fresca pare già na festa...
Che bella cosa na jurnata ’e sole.

Ma n’atu sole cchiù bello, oi ne’,
’o sole mio sta nfronte a te!
’o sole, ’o sole mio
stan fronte a te, stan fronte a te!

2.
Che bella cosa na jurnata ’e sole,
n’aria serena doppo na tempesta!
Pe’ ll’aria fresca pare già na festa...
Che bella cosa na jurnata ’e sole.

Lùceno ’e llastre d’a fenesta toia;
’na lavannara canta e se ne vanta
e pe’ tramente torce, spanne e canta,
lùceno ’e llastre d’a fenesta toia.

3.
Che bella cosa na jurnata ’e sole,
n’aria serena doppo na tempesta!
Pe’ ll’aria fresca pare già na festa...
Che bella cosa na jurnata ’e sole.

Quanno fa notte e ’o sole se ne scenne,
me vene quasi ’na malincunia;
sotto ’a fenesta toia restarria
quanno fa notte e ’o sole se ne scenne.

Dansevise

Guitarstemmen også sologuitar: Dobling nr. 5

Melodi: Otto Francker
Tekst: Sejr Volmer Sørensen
Guitar: John Rosenskjold Jacobsen

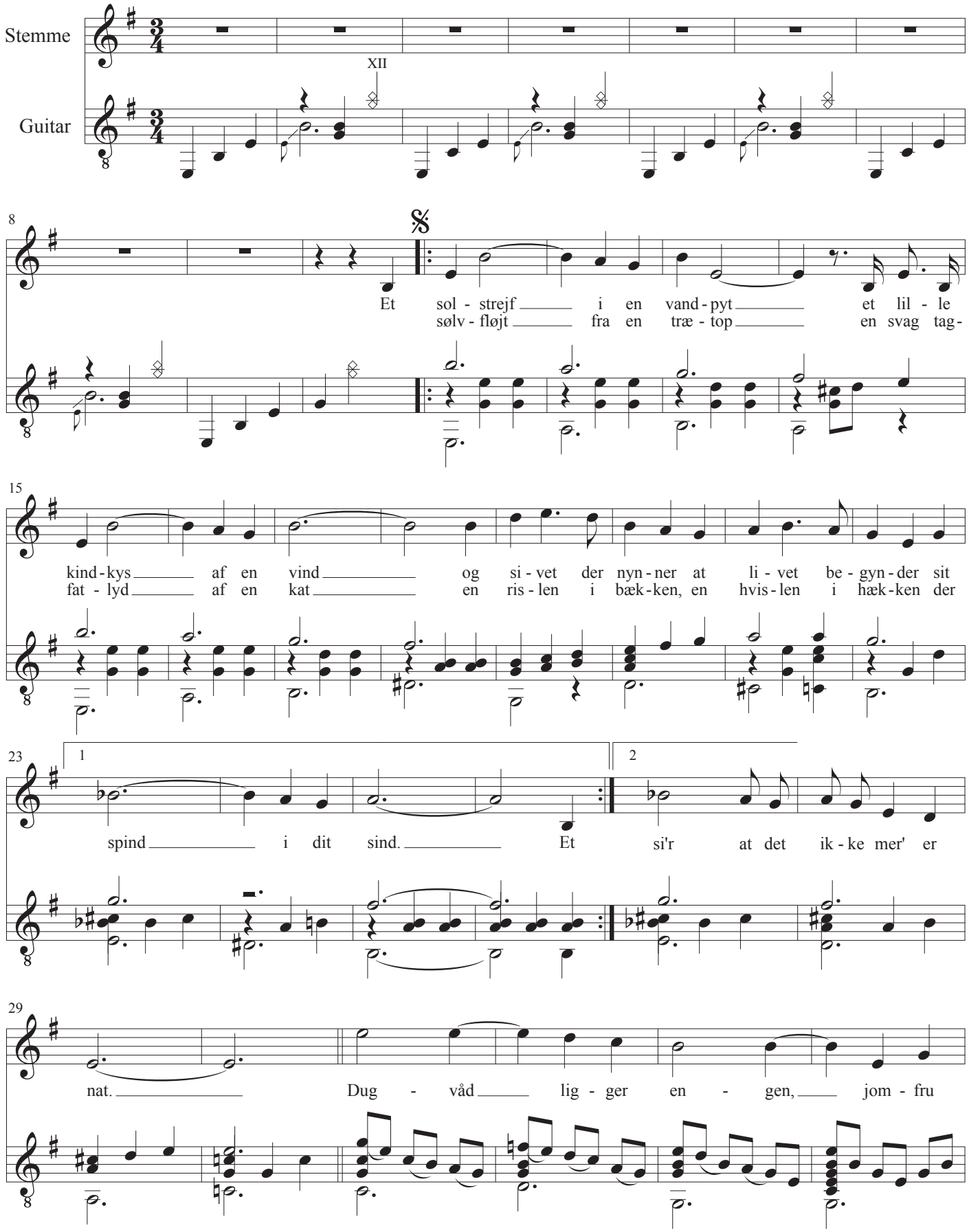

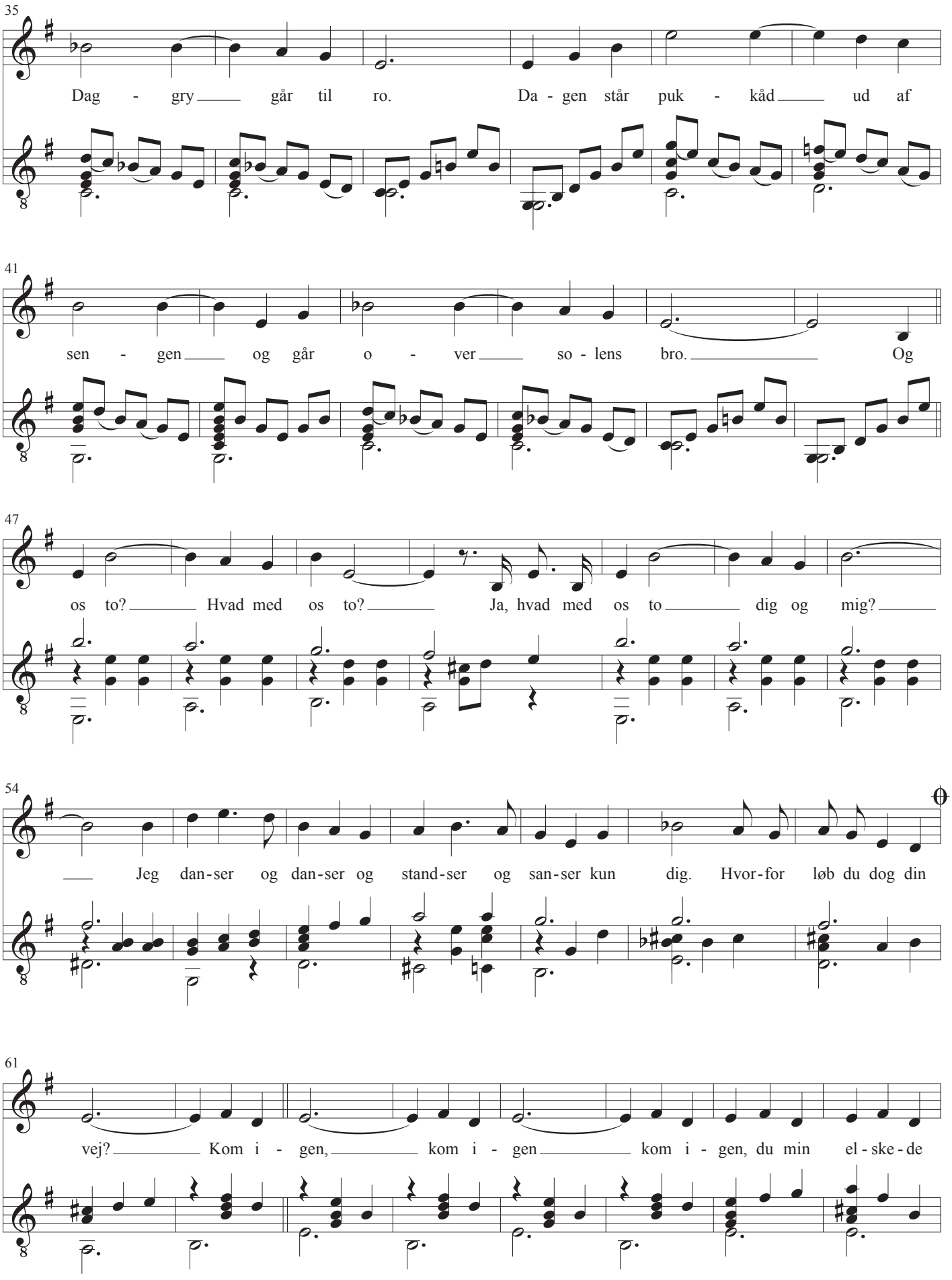
35
Dag - gry går til ro. Da - gen står puk - kåd ud af
41
sen - gen og går o - ver so - lens bro. Og
47
os to? Hvad med os to? Ja, hvad med os to dig og mig?
54
Jeg dan-ser og dan-ser og stand-ser og san-ser kun dig. Hvor-for løb du dog din
61
vej? Kom i - gen, kom i - gen kom i - gen, du min el - ske - de

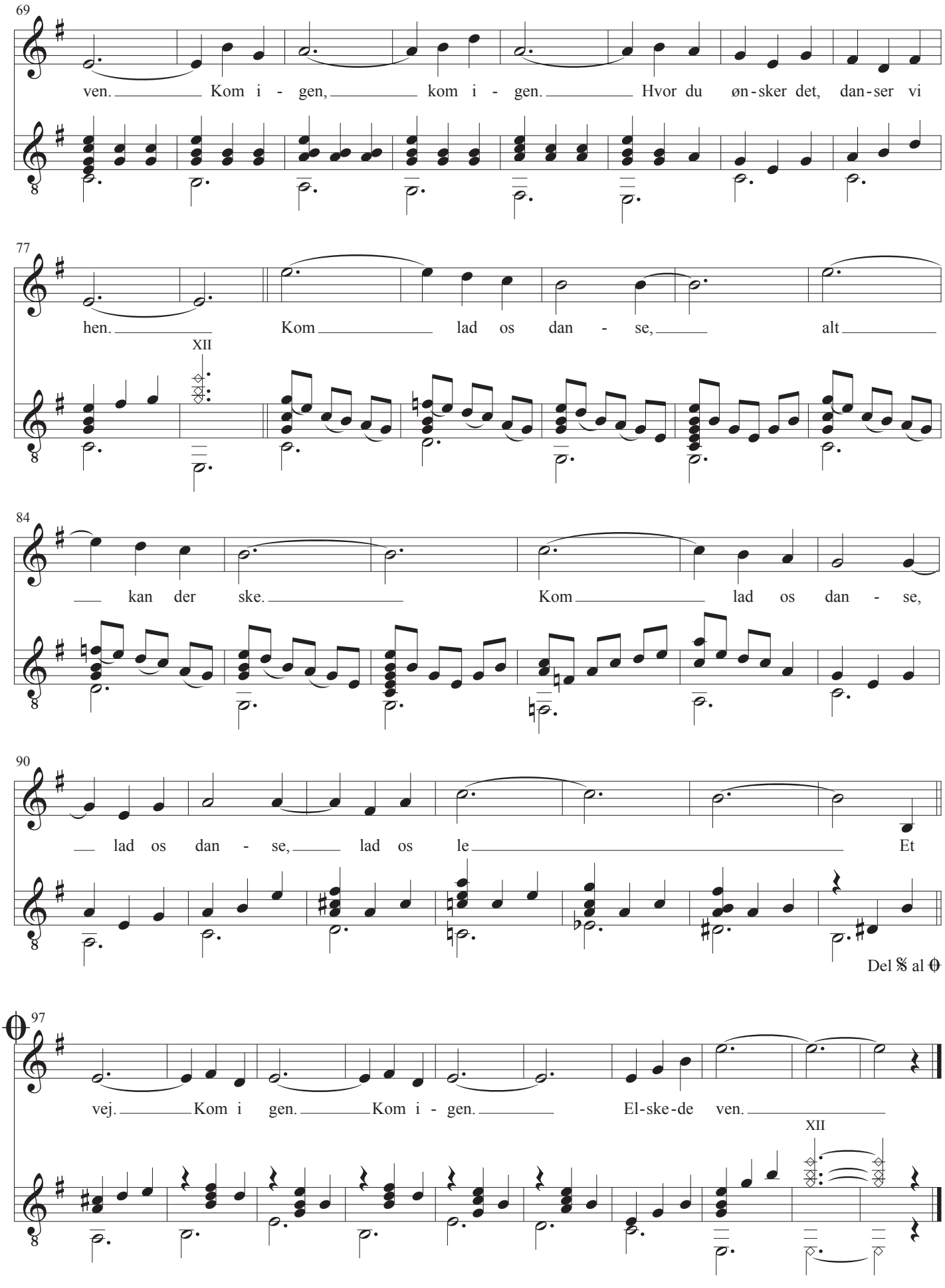
69
ven. Kom i - gen, kom i - gen. Hvor du øn-sker det, dan-ser vi
77
hen. Kom lad os dan - se, alt
XII
84
kan der ske. Kom lad os dan - se,
90
lad os dan - se, lad os le Et
Del 𝄋 al 𝄐
97
vej. Kom i gen. Kom i - gen. El-ske-de ven.
XII

Eternally

Fra filmen Limelight. *The Terry Theme*

Musik: Charlie Chaplin
Tekst: Geoffrey Parsons
Guitar: John Rosenskjold Jacobsen

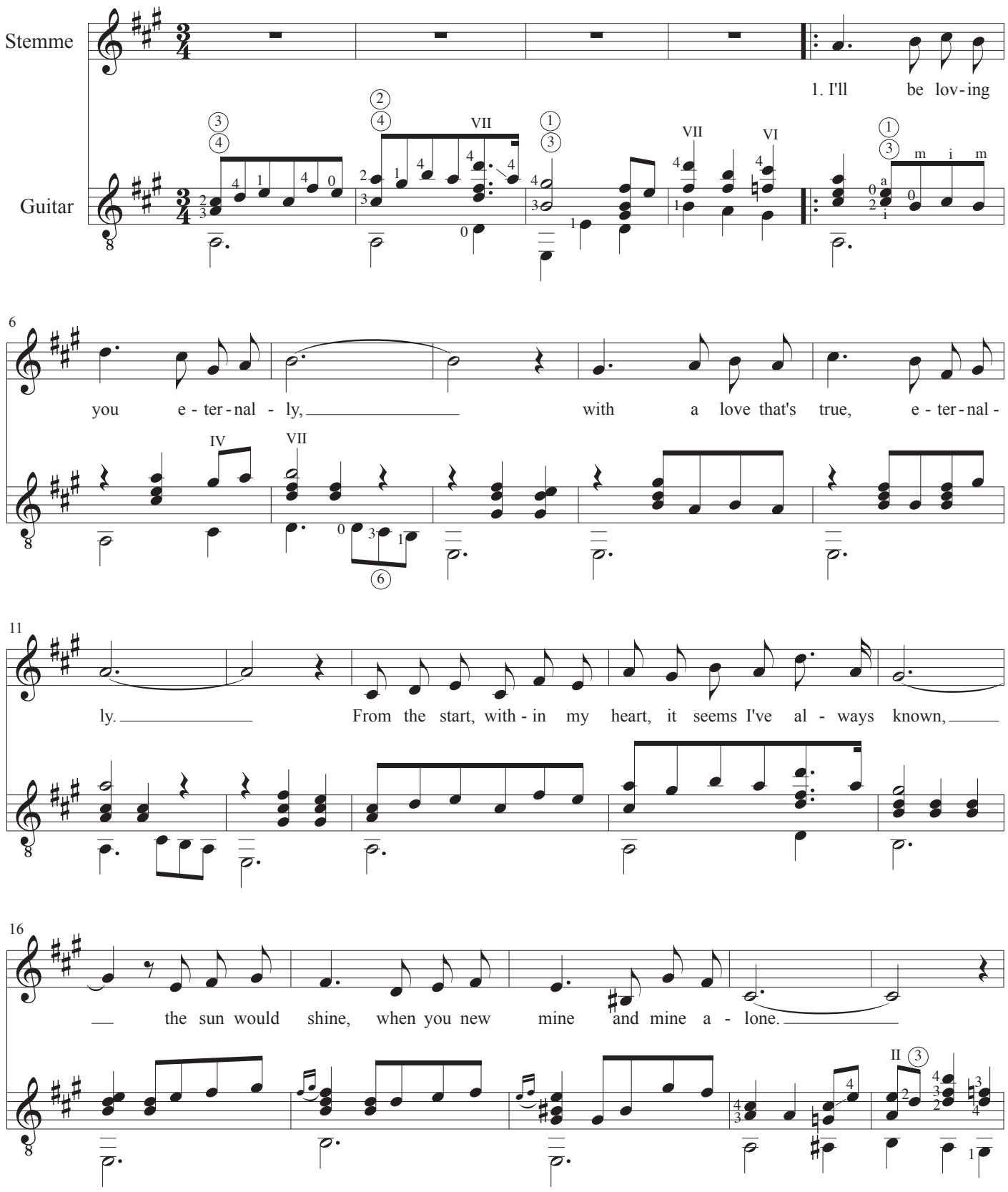

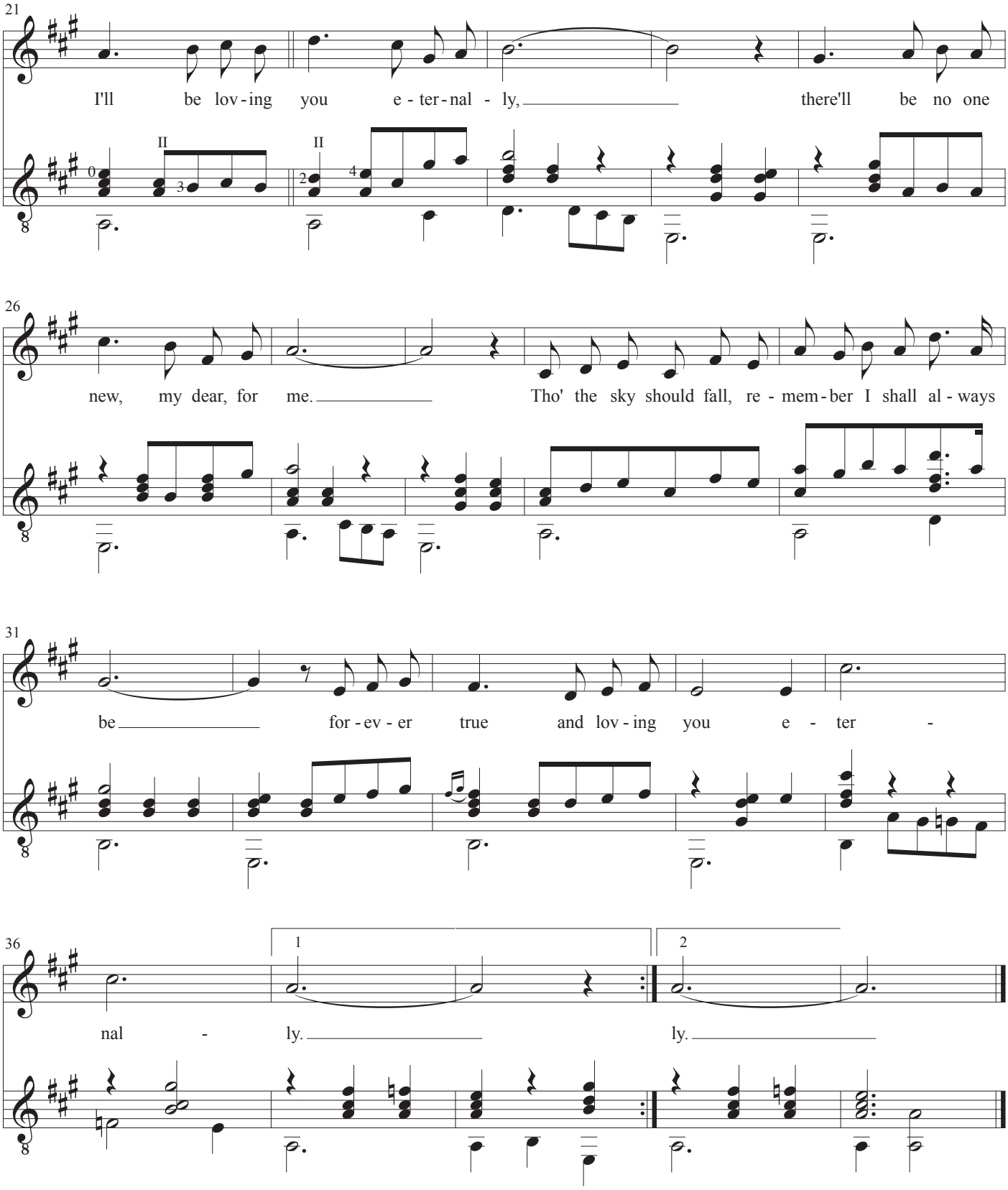
21
I'll be lov-ing you e-ter-nal-ly, there'll be no one
26
new, my dear, for me. Tho' the sky should fall, re-mem-ber I shall al-ways
31
be for-ev-er true and lov-ing you e-ter-
36
1
2
nal-ly. ly.

L'homme armé

Guitarstemmen også sologuitar: Dobling nr. 6

Musik: John Rosenskjold Jacobsen
Tekst: Ukendt

Efter middelaldersangen fra Bourgogne

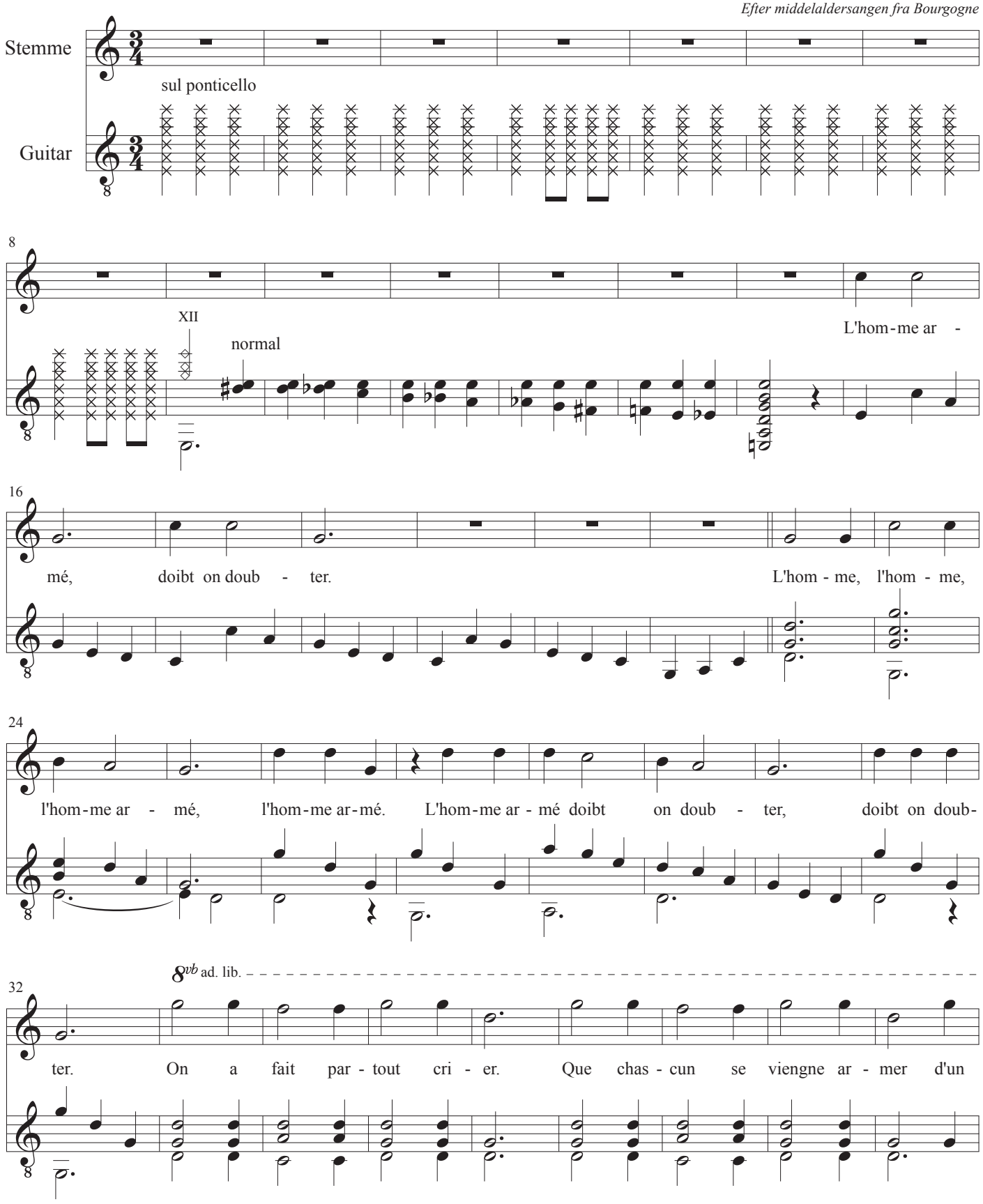

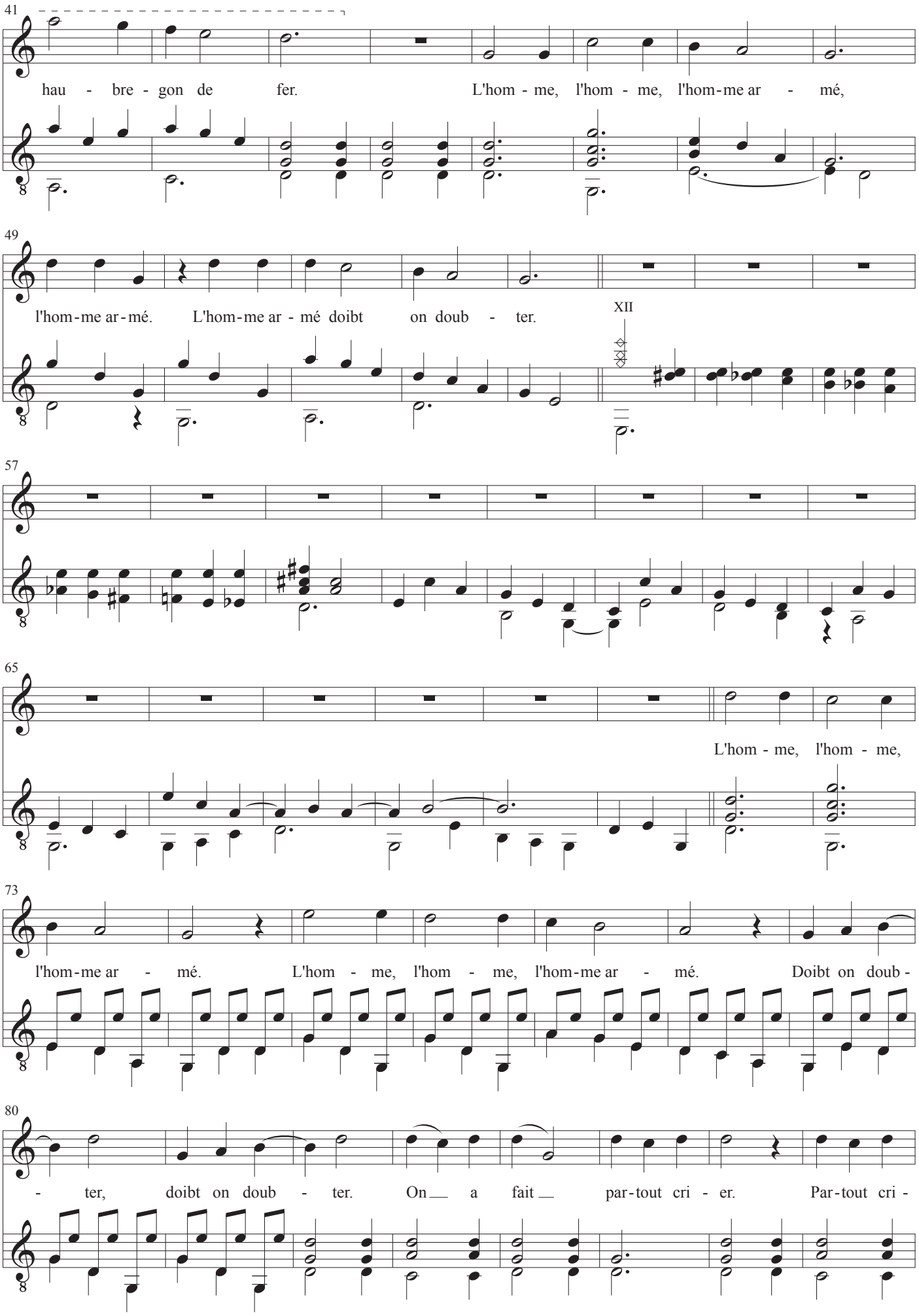
41
hau - bre - gon de fer. L'hom - me, l'hom - me, l'hom-me ar - mé,
49
l'hom-me ar-mé. L'hom-me ar - mé doibt on doub - ter.
XII
57
65
L'hom - me, l'hom - me,
73
l'hom-me ar - mé. L'hom - me, l'hom - me, l'hom-me ar - mé. Doibt on doub -
80
- ter, doibt on doub - ter. On a fait par-tout cri - er. Par-tout cri -

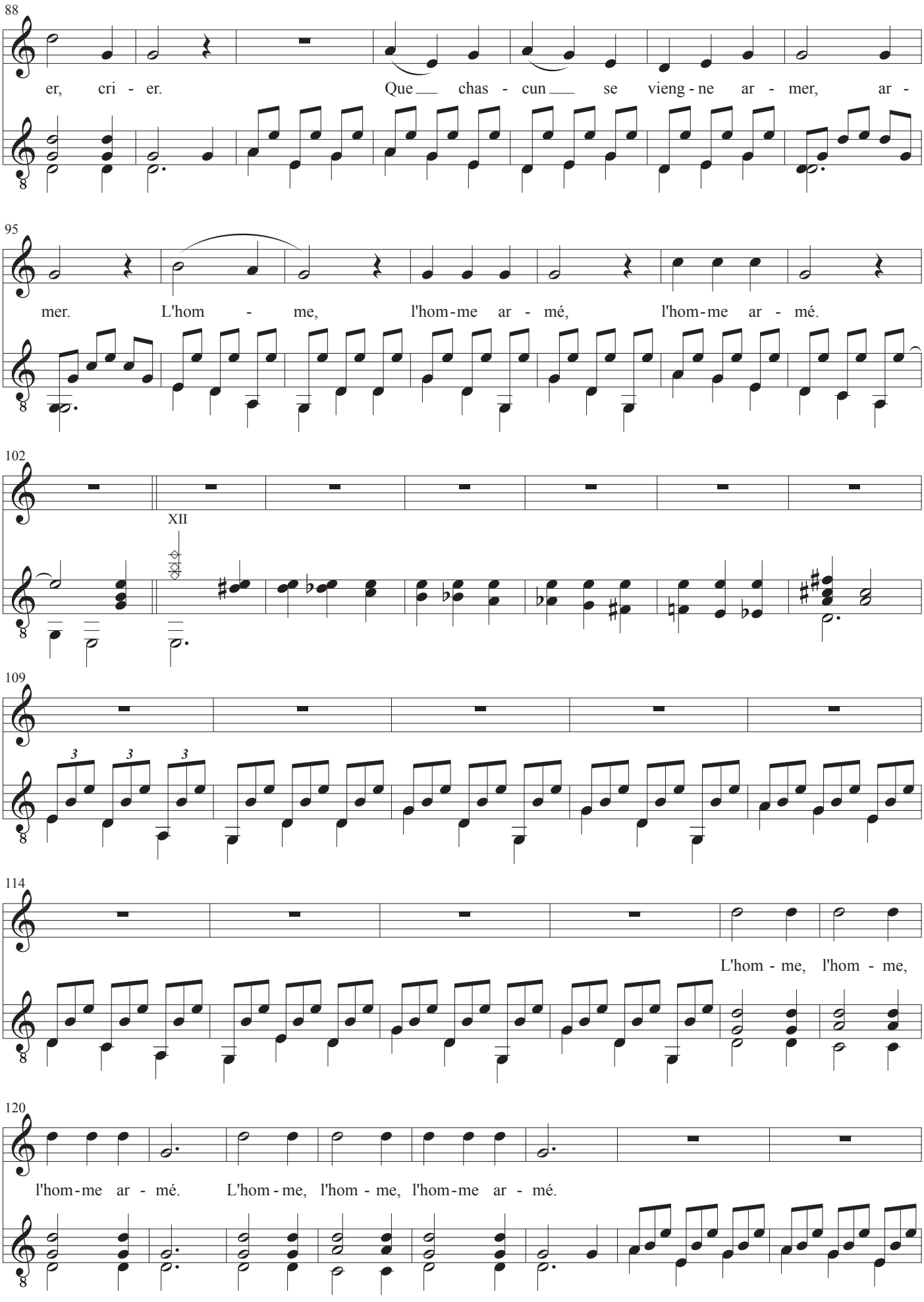
88
er, cri - er. Que chas - cun se vieng - ne ar - mer, ar -
95
mer. L'hom - me, l'hom - me ar - mé, l'hom - me ar - mé.
102
XII
109
3 3 3
114
L'hom - me, l'hom - me,
120
l'hom - me ar - mé. L'hom - me, l'hom - me, l'hom - me ar - mé.

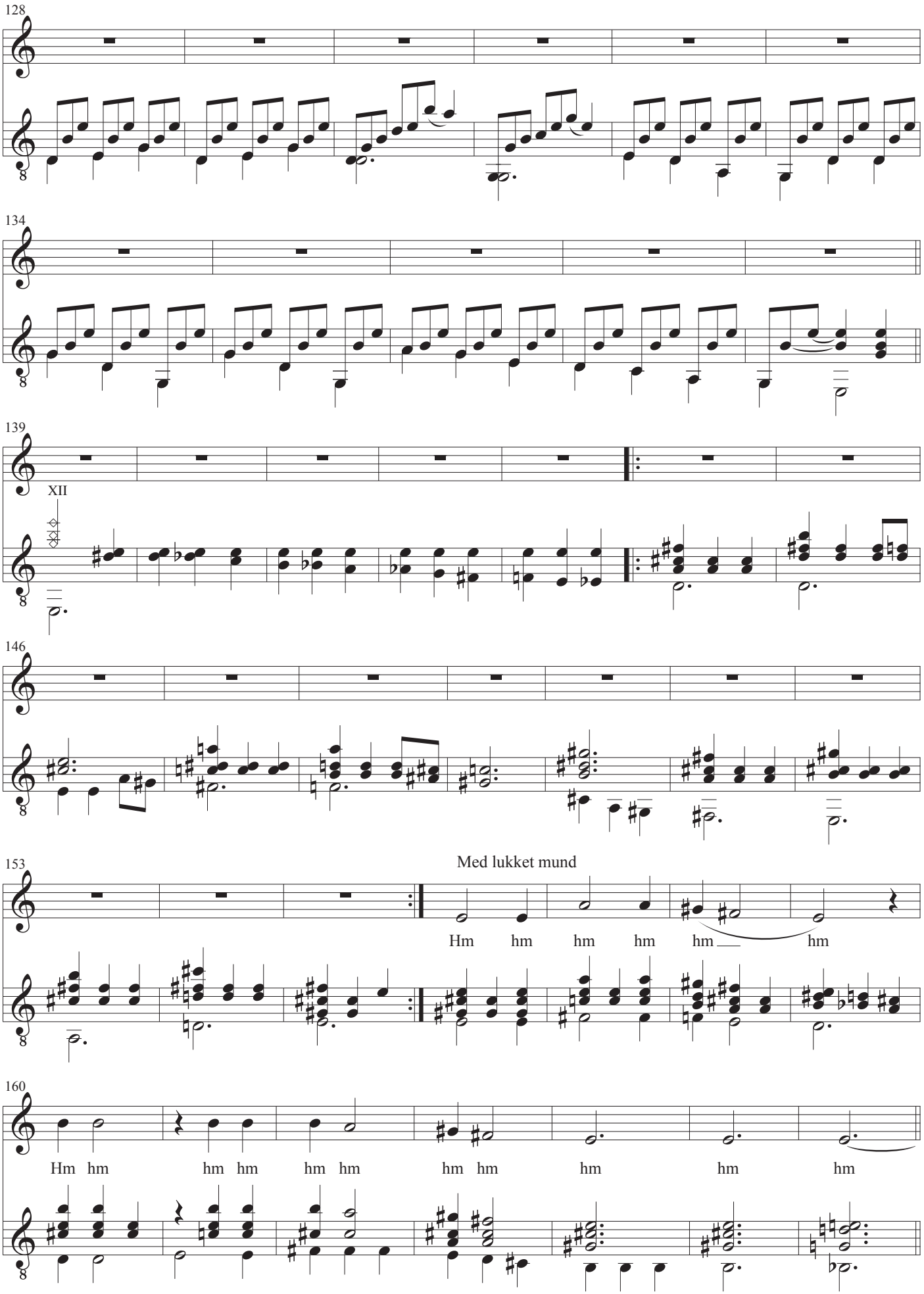
128
134
139
XII
146
153
Med lukket mund
Hm hm hm hm hm hm
160
Hm hm hm hm hm hm hm hm hm hm hm

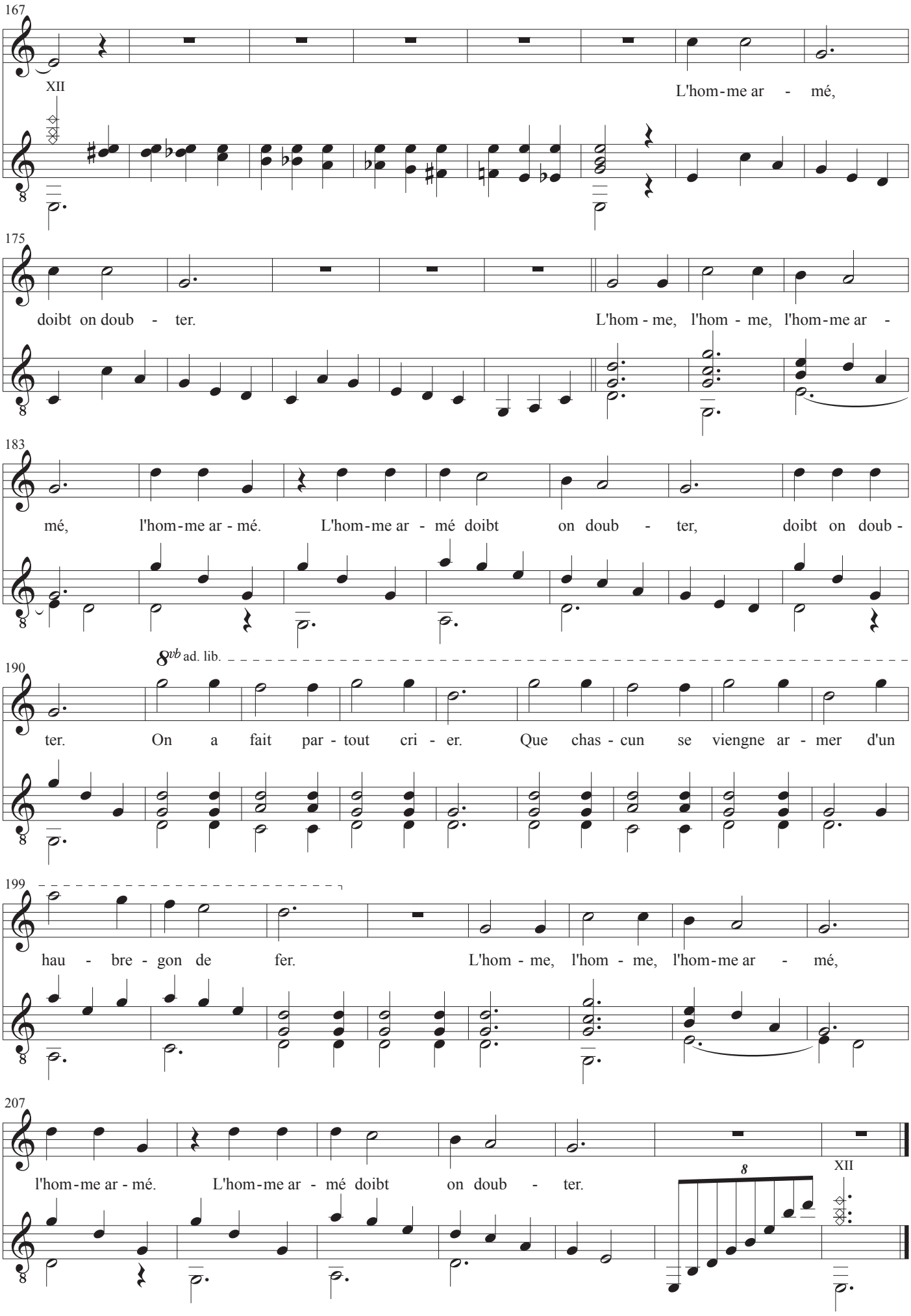
167
XII
L'hom-me ar - mé,
175
doibt on doub - ter.
L'hom - me, l'hom - me, l'hom-me ar -
183
mé, l'hom-me ar - mé.
L'hom-me ar - mé doibt on doub - ter,
doibt on doub -
8vb ad. lib.
190
ter. On a fait par - tout cri - er.
Que chas - cun se viengne ar - mer d'un
199
hau - bre - gon de fer.
L'hom - me, l'hom - me, l'hom-me ar - mé,
207
l'hom-me ar - mé.
L'hom-me ar - mé doibt on doub - ter.
8
XII

Recuerdos de la Alhambra

Musik: Francisco Tárrega
Arrangement: John Rosenskjold Jacobsen

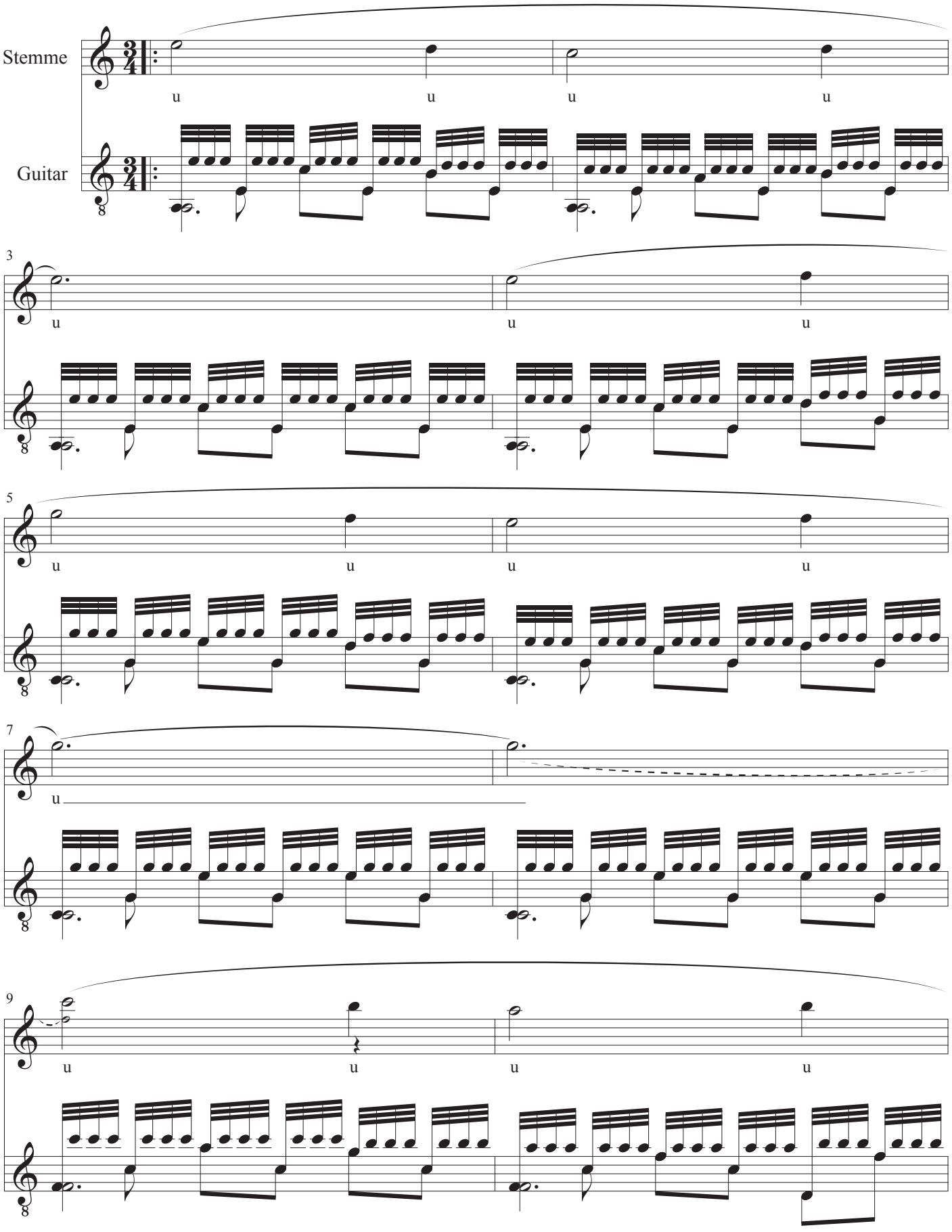

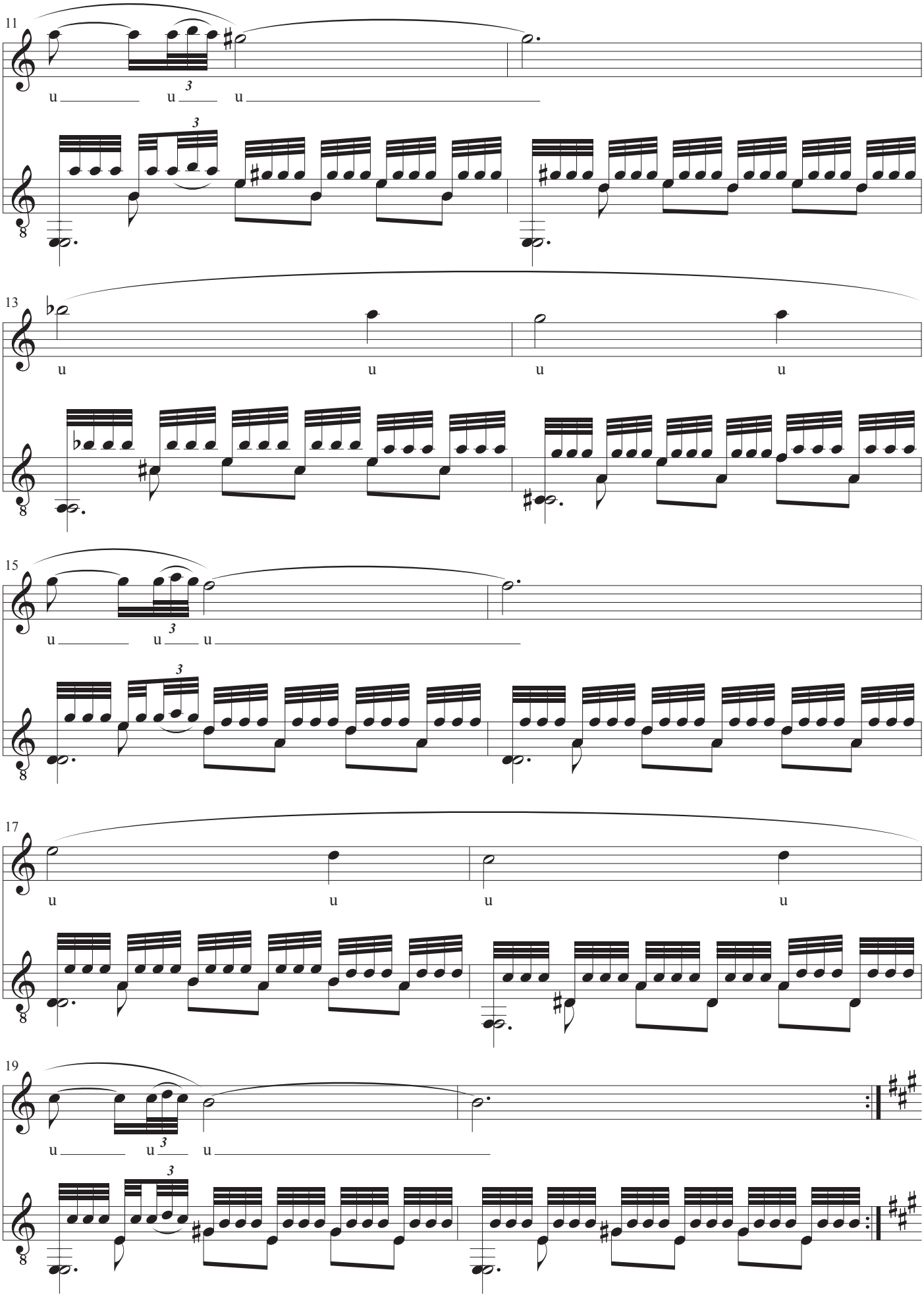
11
u u u
3
13
u u u u
15
u u u
3
17
u u u u
19
u u u
3

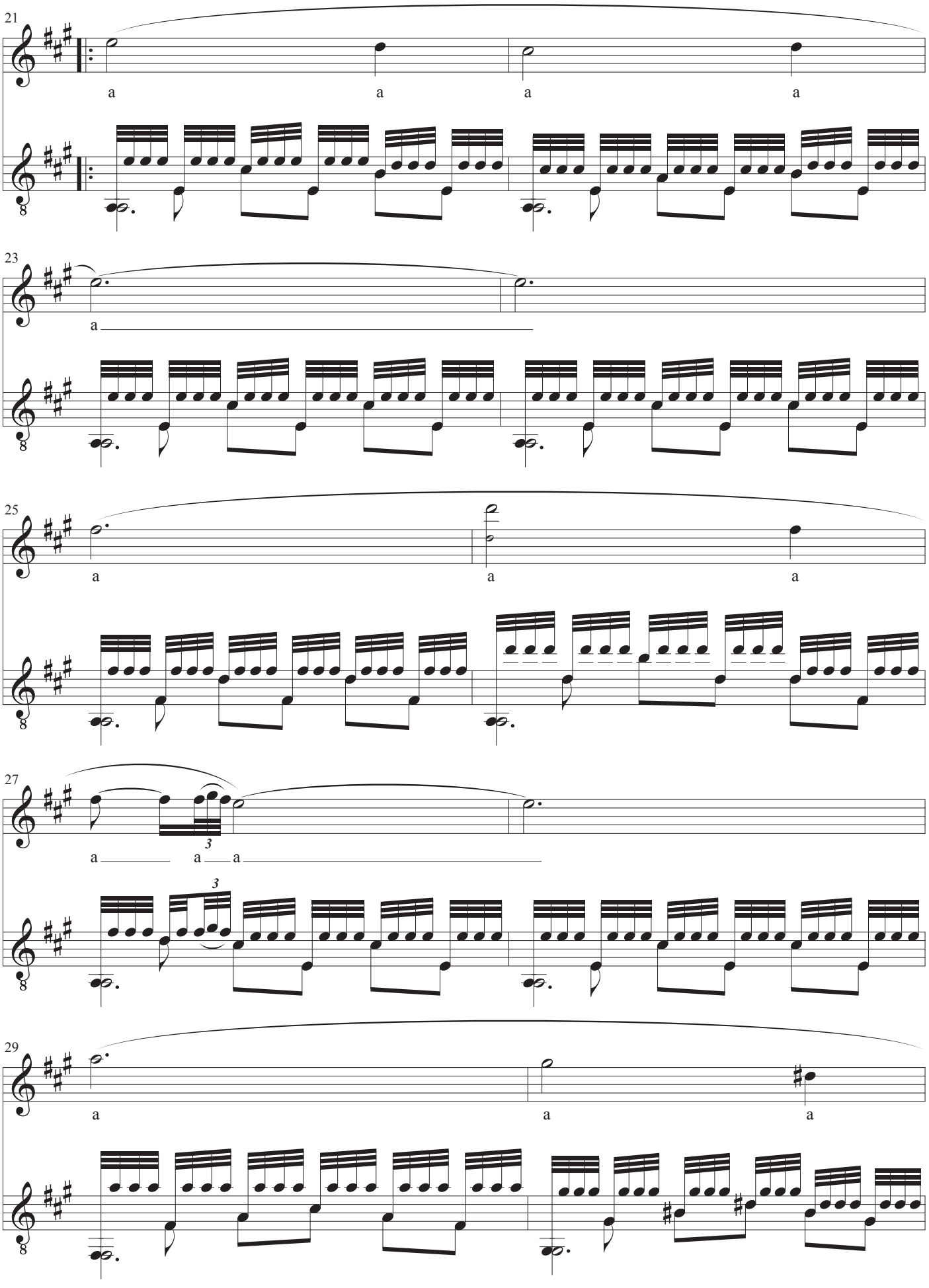
21
a a a a
23
a
25
a a a
27
a a a
3
3
29
a a a

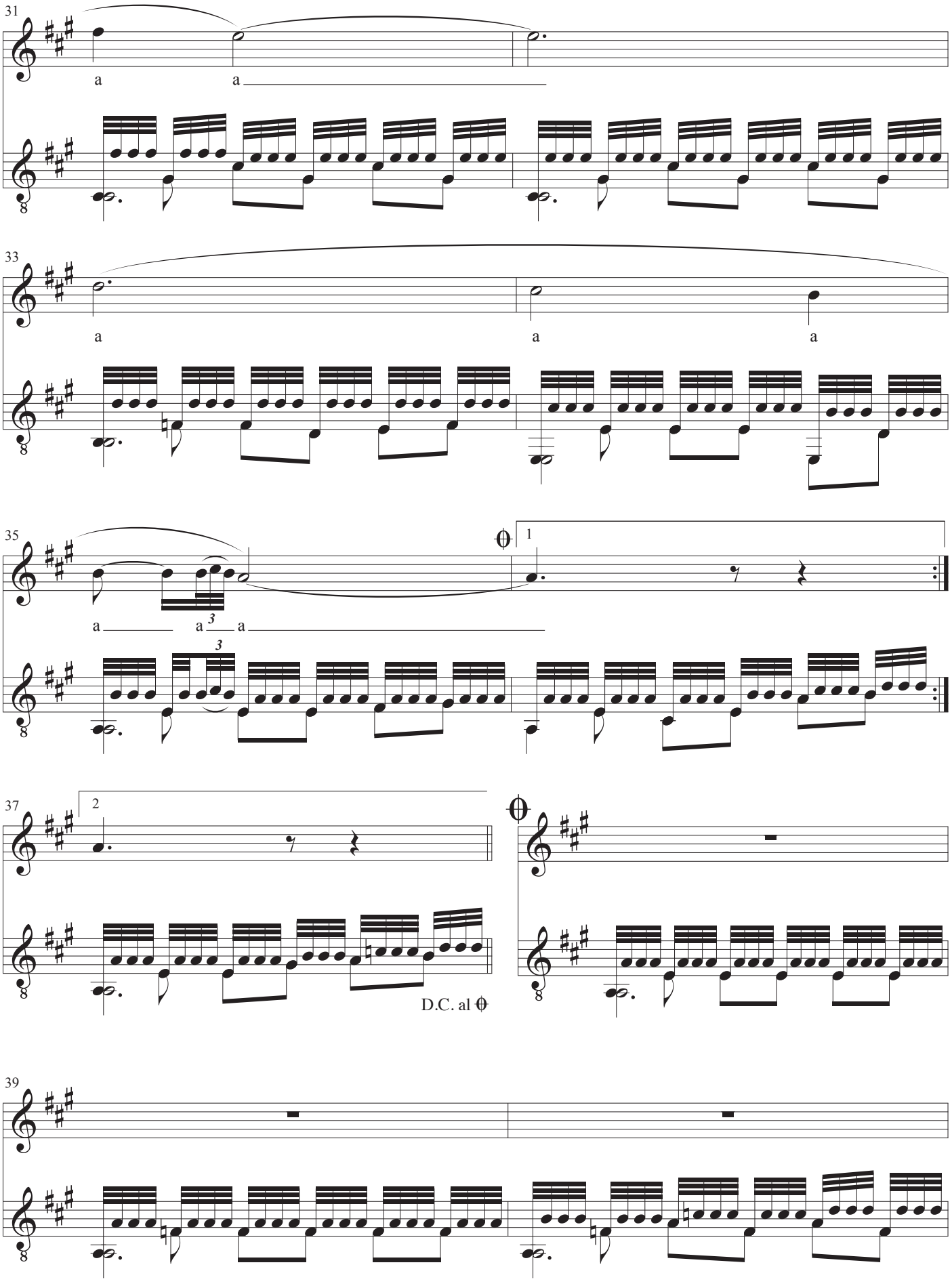
31
a
a
33
a
a
a
35
a
a
3
a
1
37
2
D.C. al
39

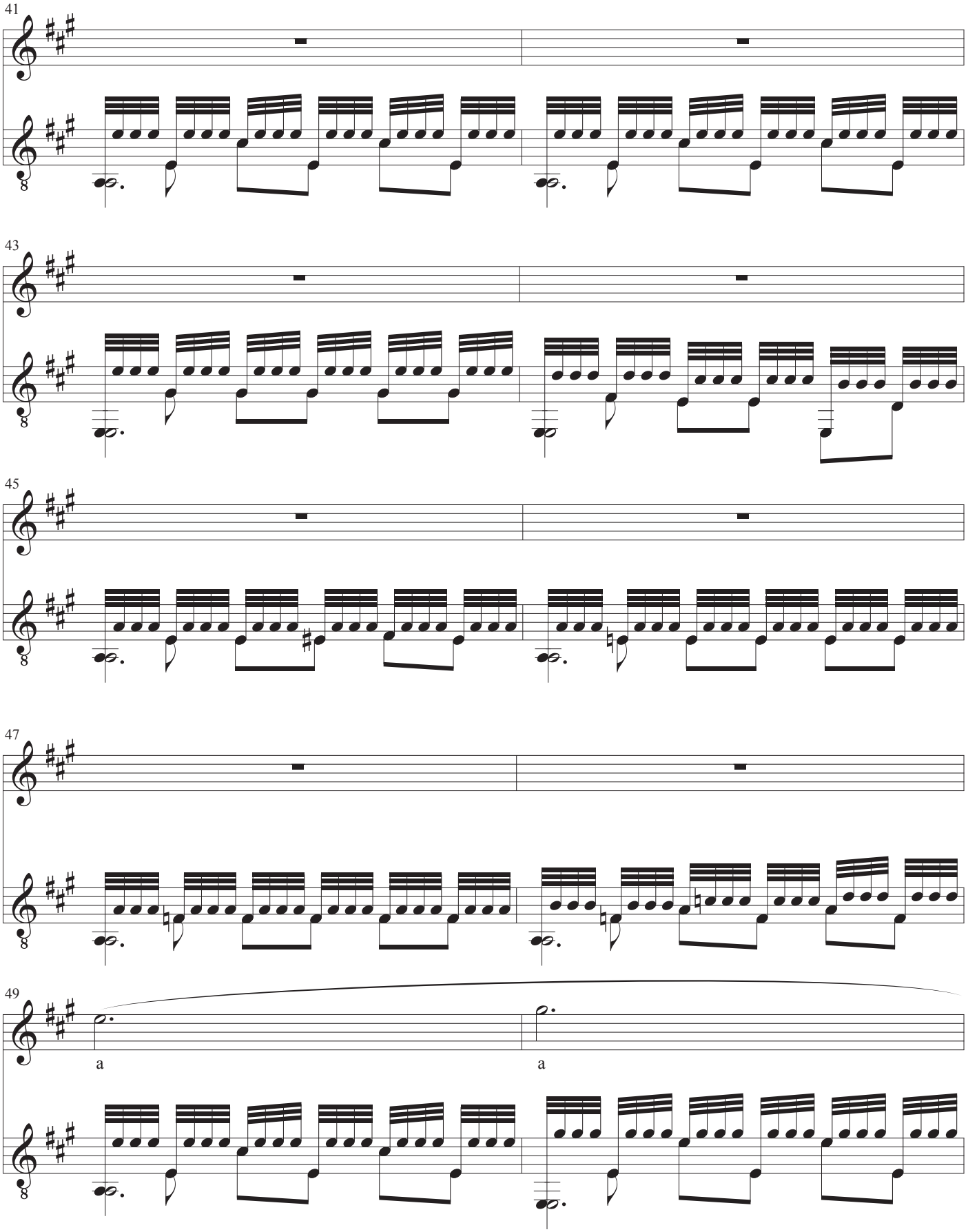
41
43
45
47
49
a
a

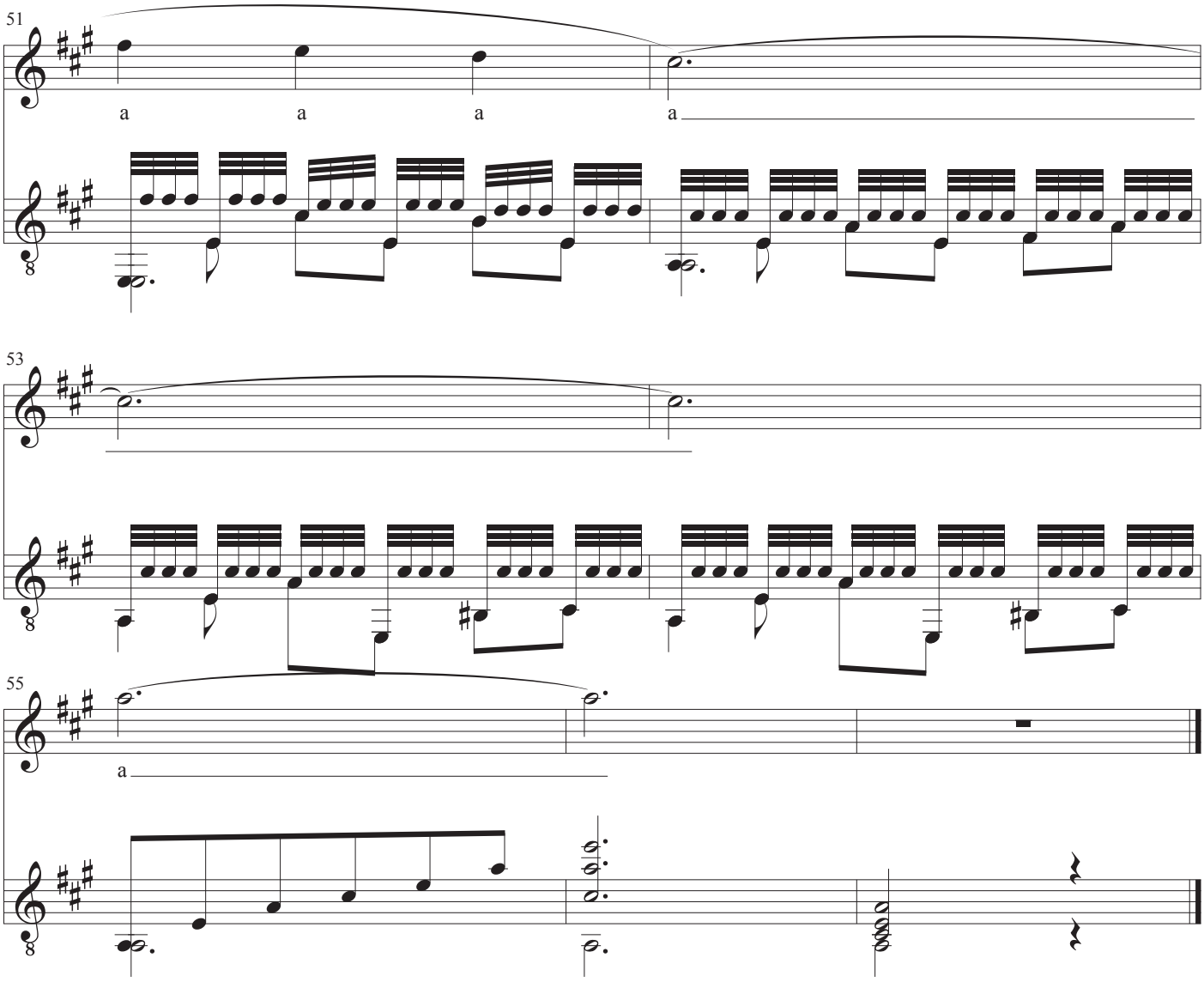
51
a
a
a
a
53
55
a

El condor pasa

Guitarstemmen også sologuitar: Dobling nr. 7

Melodi: Daniel Alomía Robles
Tekst:Julio de La Paz
Guitar: John Rosenskjold Jacobsen

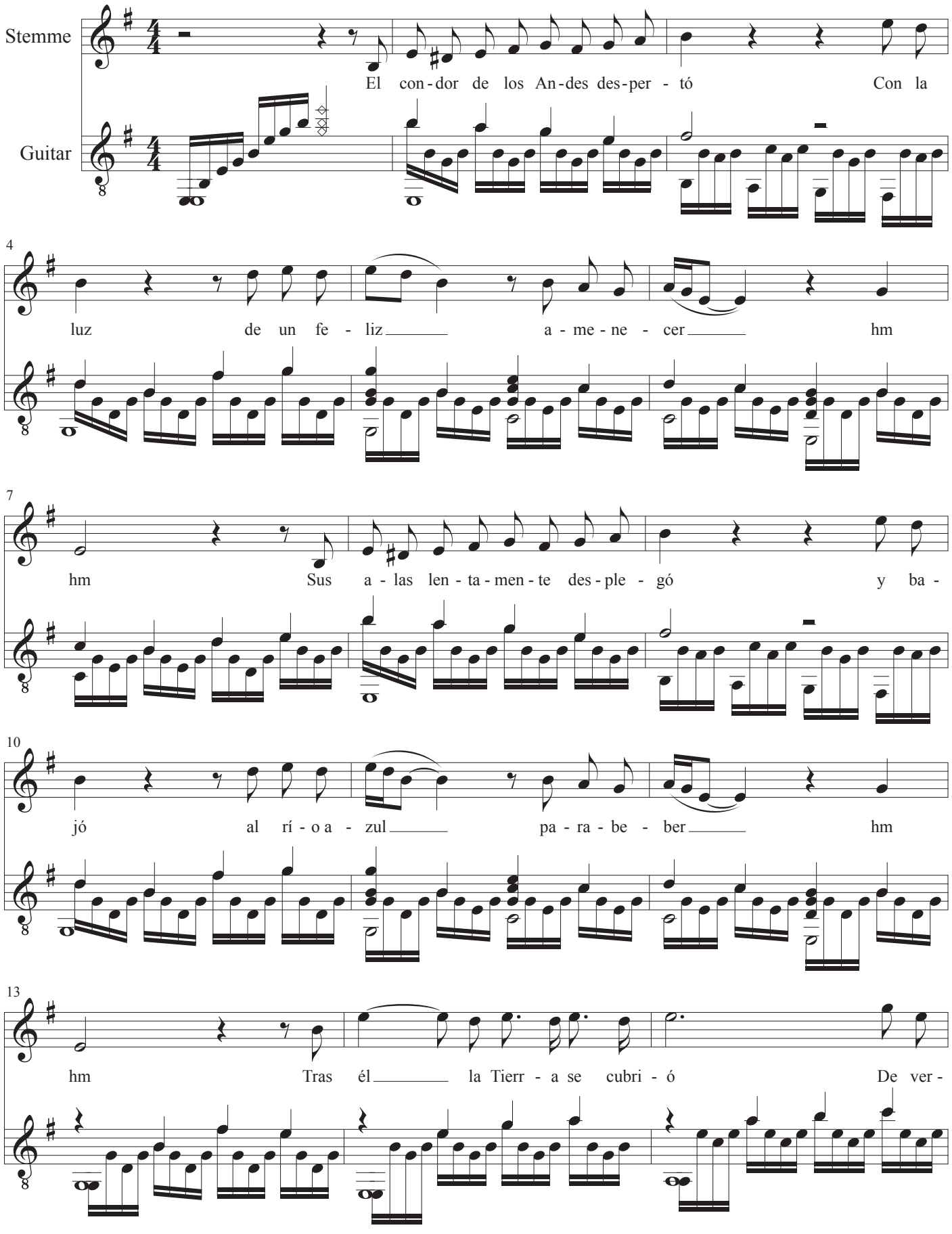

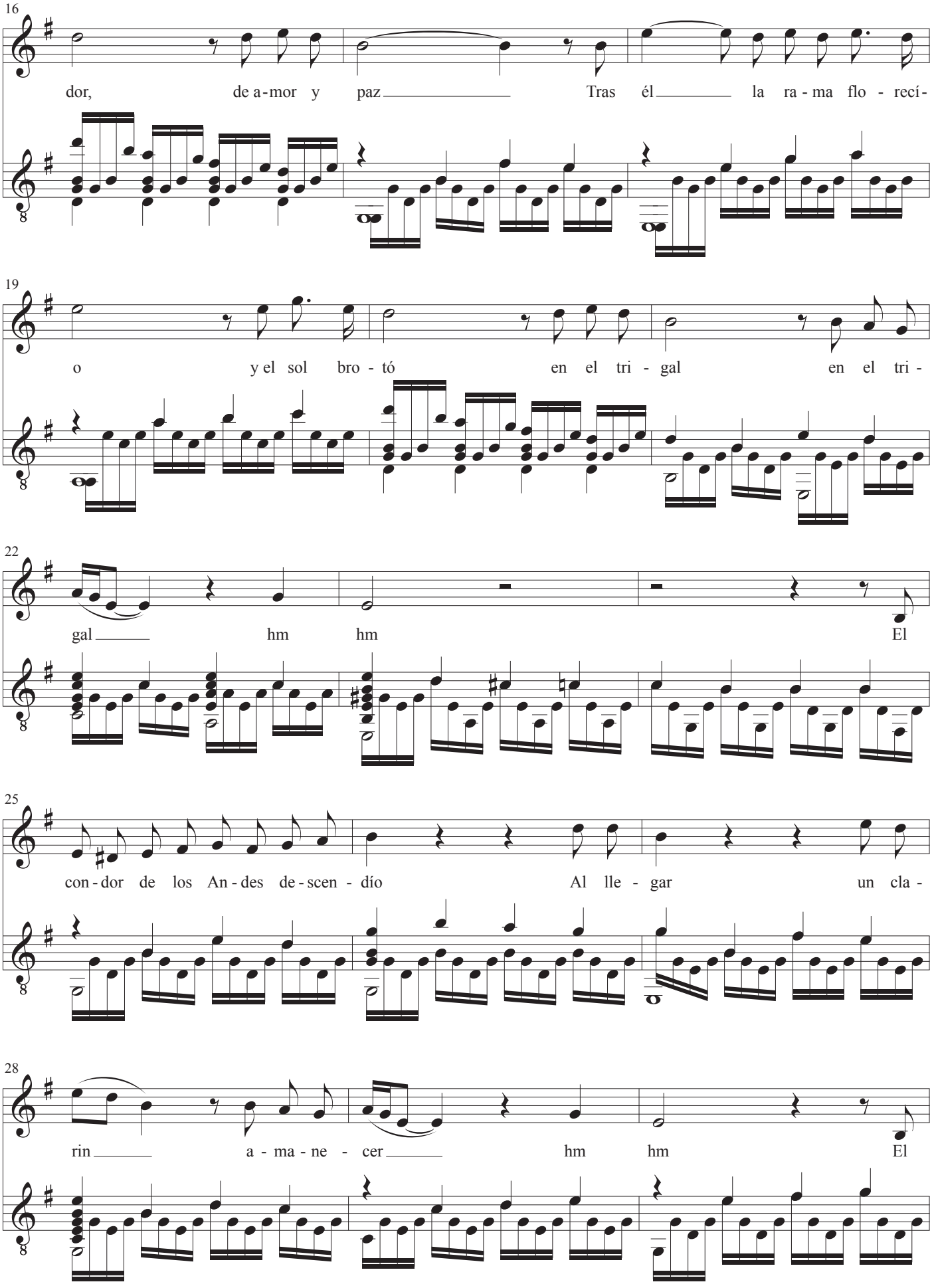
16
dor, de a-mor y paz Tras él la ra-ma flo-recí-
19
o y el sol bro-tó en el tri-gal en el tri-
22
gal hm hm El
25
con-dor de los An-des de-scen-dío Al lle-gar un cla-
28
rin a-ma-ne-cer hm hm El

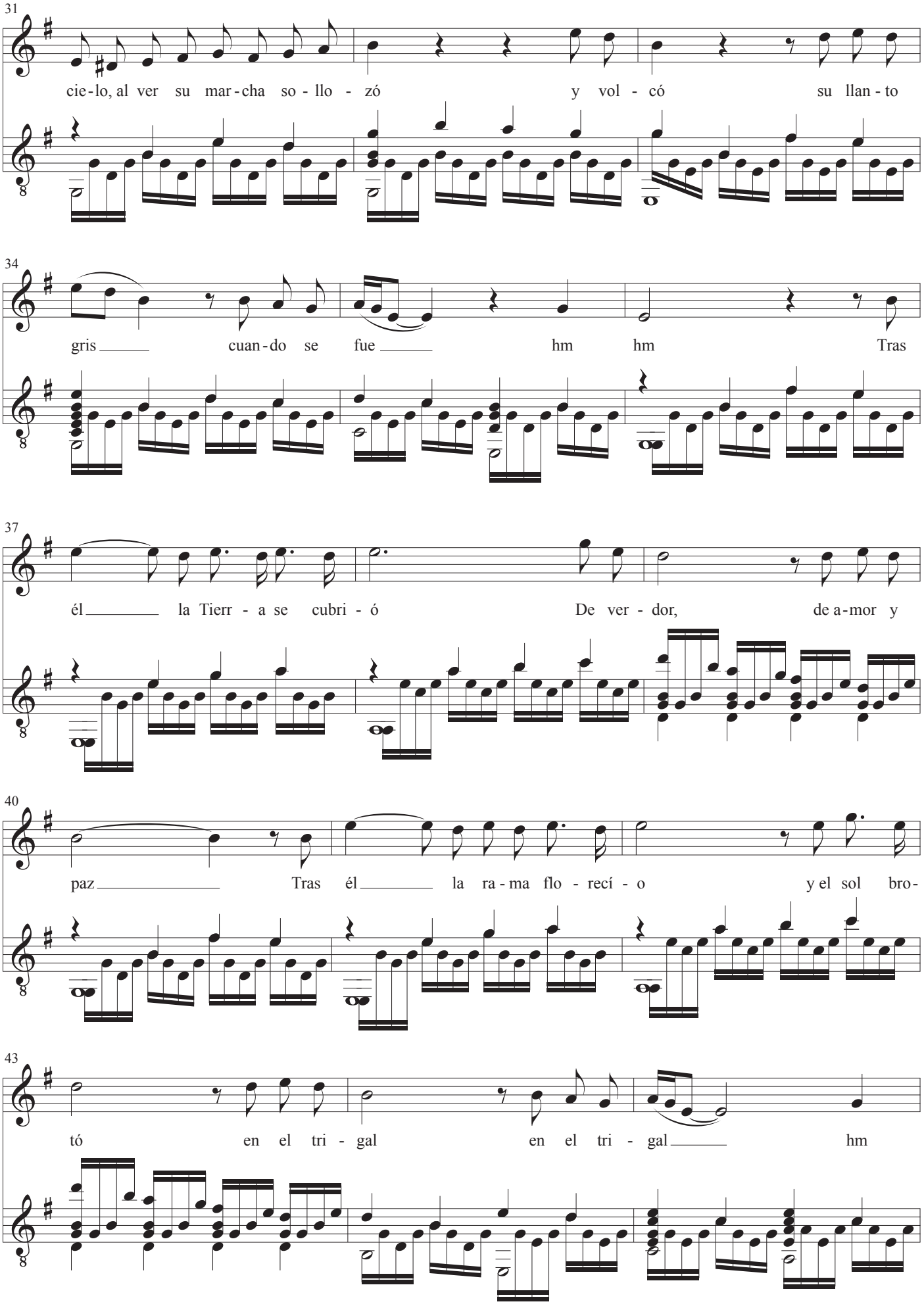
31
cie-lo, al ver su mar-cha so-llo-zó y vol-có su llan-to
34
gris cuan-do se fue hm hm Tras
37
él la Tierr-a se cubri-ó De ver-dor, de a-mor y
40
paz Tras él la ra-ma flo-recí-o y el sol bro-
43
tó en el tri-gal en el tri-gal hm

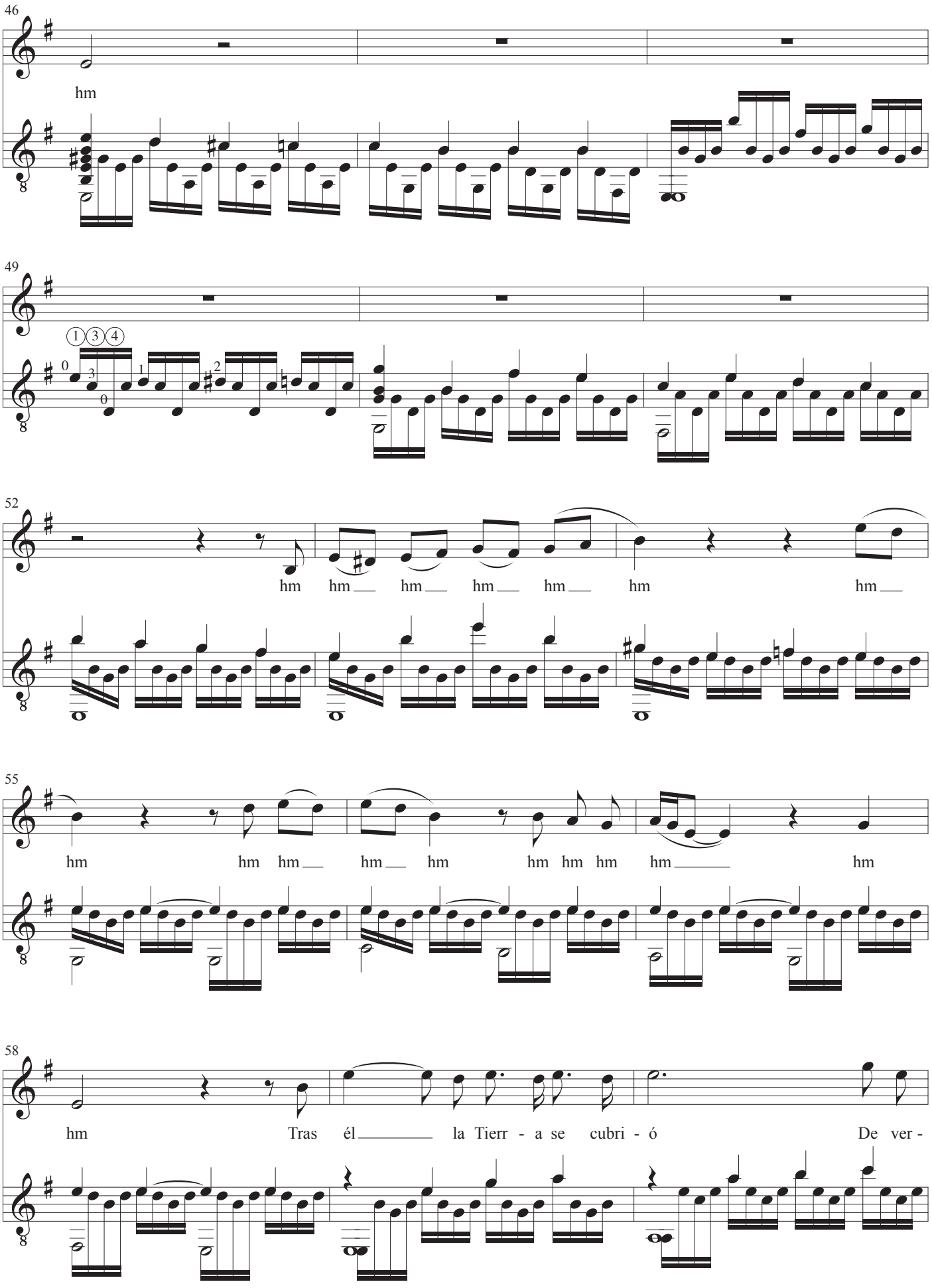
46
hm
49
1 3 4
52
hm hm hm hm hm hm hm
55
hm hm hm hm hm hm hm hm hm
58
hm Tras él la Tierr - a se cubri - ó De ver -

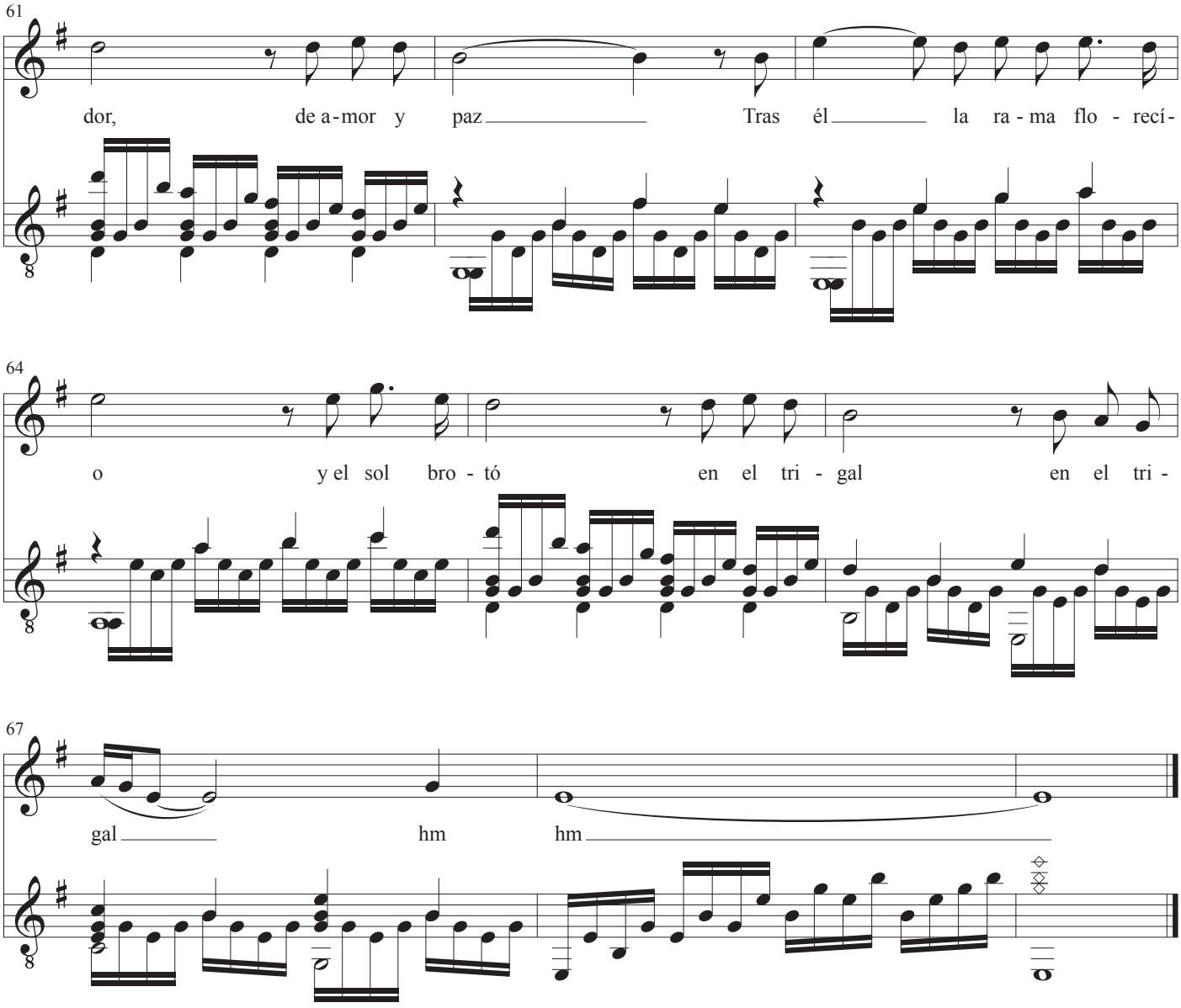
61
dor, de a-mor y paz Tras él la ra-ma flo-recí-
64
o y el sol bro-tó en el tri-gal en el tri-
67
gal hm hm

Ellen's Gesang III (Ave Maria)

Opus 52, no. 6

Hymne an die Jungfrau

Aus Walter Scott's "The Lady of the Lake"

Musik: Franz Schubert
Tysk tekst: Adam Storck
Arrangement: John Rosenskjold Jacobsen

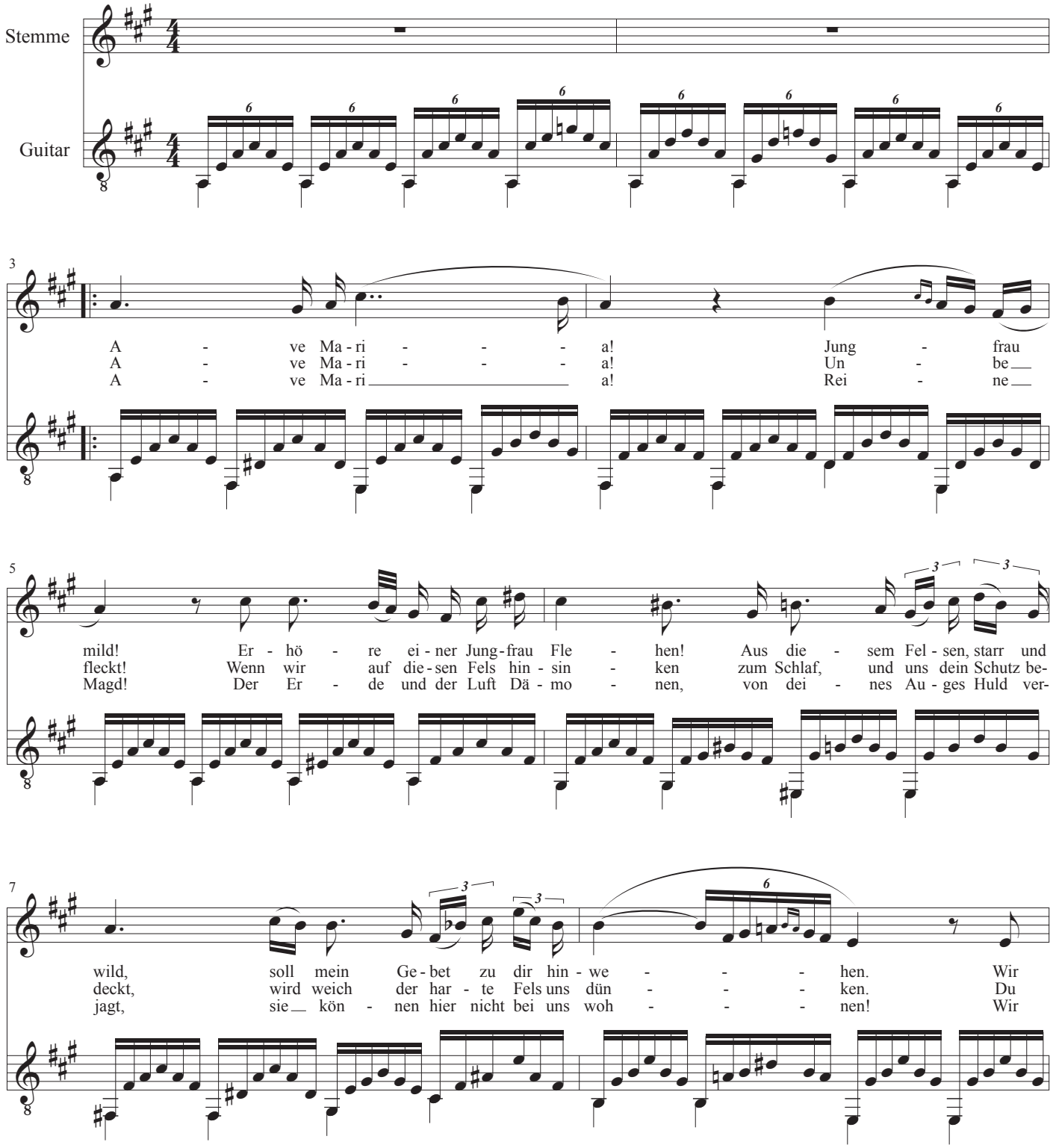

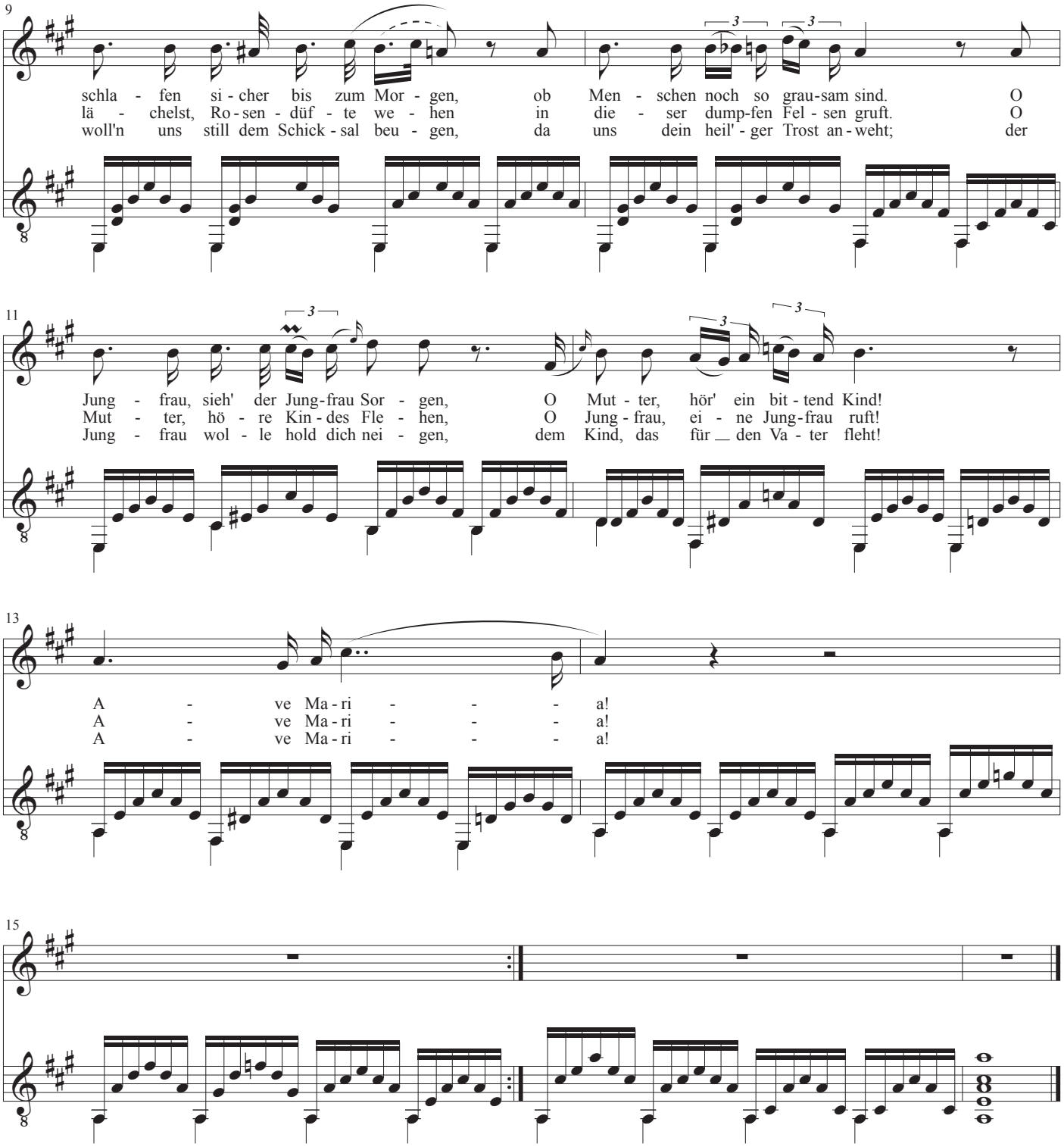
9
schla - fen si - cher bis zum Mor - gen, ob Men - schen noch so grau-sam sind. O
lä - chelst, Ro - sen - düf - te we - hen in die - ser dump-fen Fel - sen gruft. O
woll'n uns still dem Schick - sal beu - gen, da uns dein heil' - ger Trost an - weht; der
11
Jung - frau, sieh' der Jung-frau Sor - gen, O Mut - ter, hör' ein bit - tend Kind!
Mut - ter, hö - re Kin - des Fle - hen, O Jung - frau, ei - ne Jung - frau ruft!
Jung - frau wol - le hold dich nei - gen, dem Kind, das für den Va - ter fleht!
13
A - ve Ma - ri - - - a!
A - ve Ma - ri - - - a!
A - ve Ma - ri - - - a!
15

When You Wish Upon a Star

Guitarstemmen også sologuitar: Dobling nr. 8

Melodi: Leigh Harline
Tekst: Ned Washington
Guitar: John Rosenskjold Jacobsen

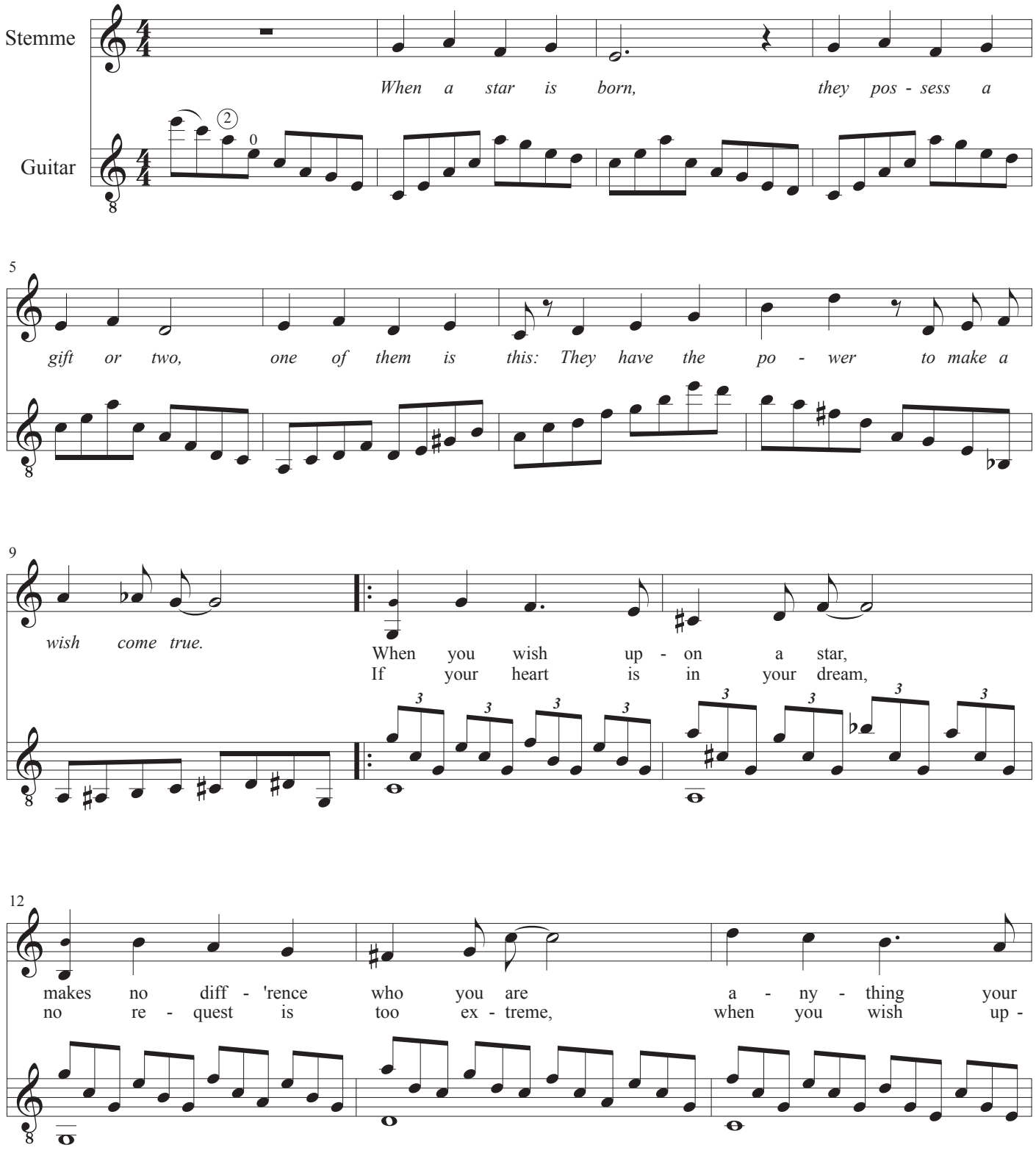

Fra filmen "Pinocchio" af Walt Disney, 1940

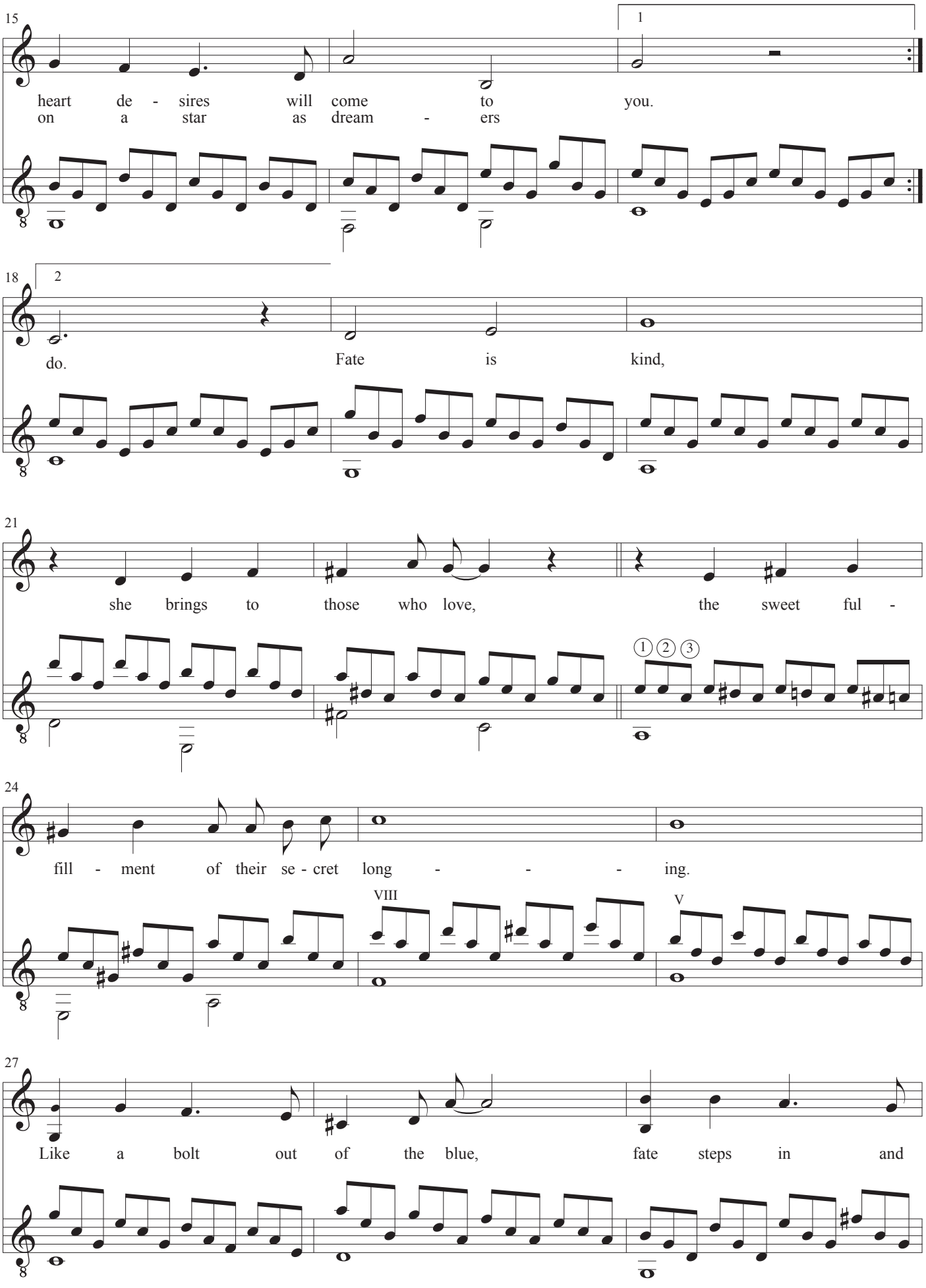
15
1
heart de - sires will come to you.
on a star as dream - ers
18
2
do. Fate is kind,
21
she brings to those who love, the sweet ful -
1 2 3
24
fill - ment of their se - cret long - - - ing.
VIII
V
27
Like a bolt out of the blue, fate steps in and

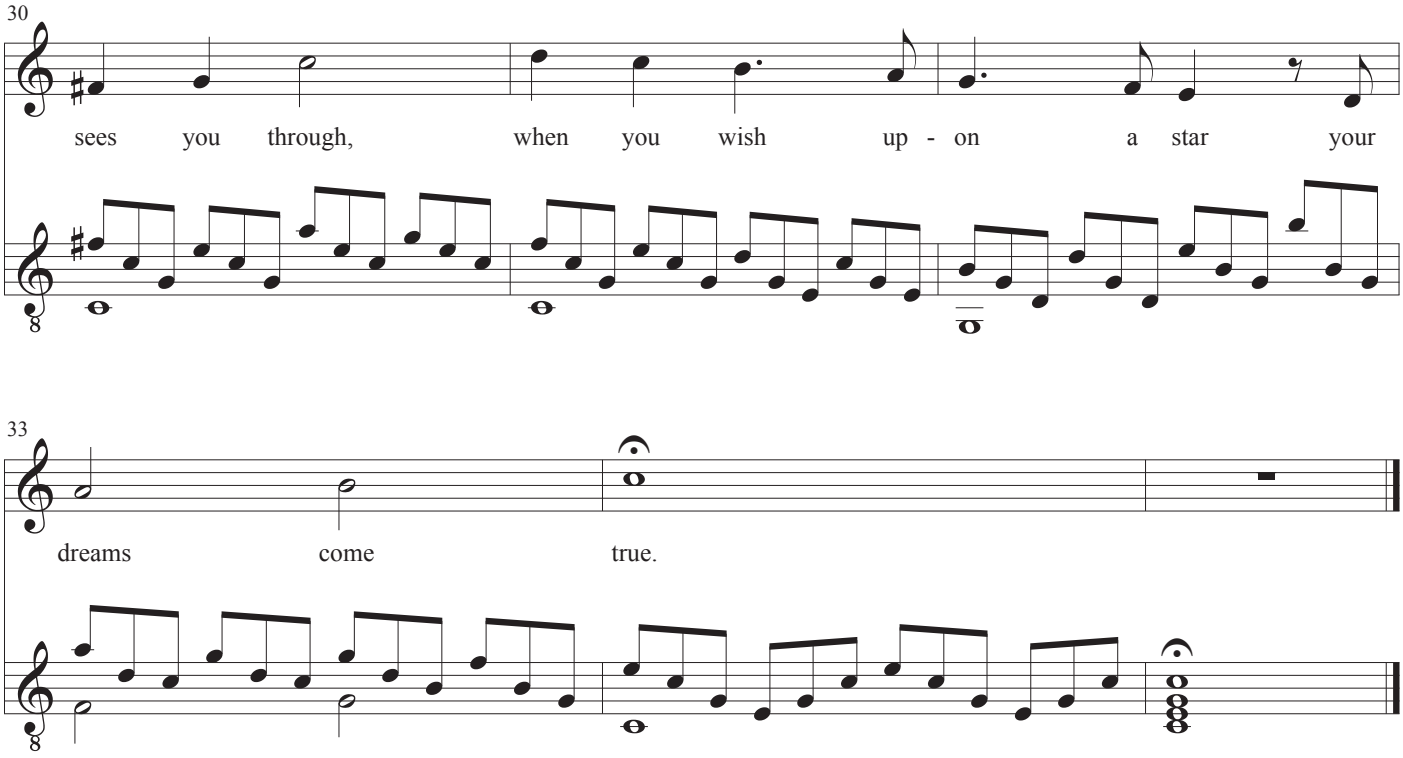
30
sees you through, when you wish up - on a star your
8

33
dreams come true.
8

Some Enchanted Evening

Musik: Richard Rogers
Tekst: Oscar Hammrstein II
Arrangement: John Rosenskjold Jacobsen

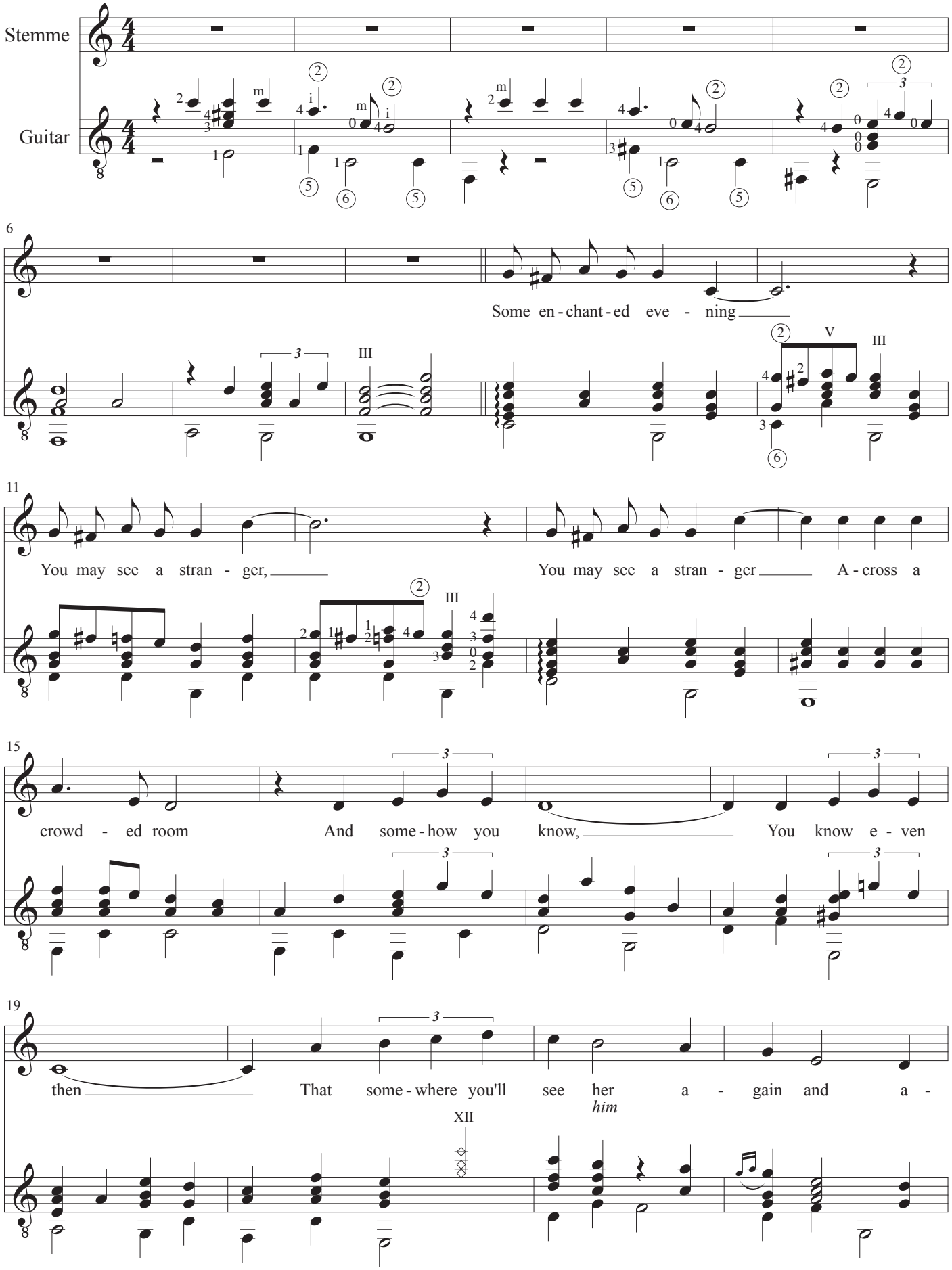

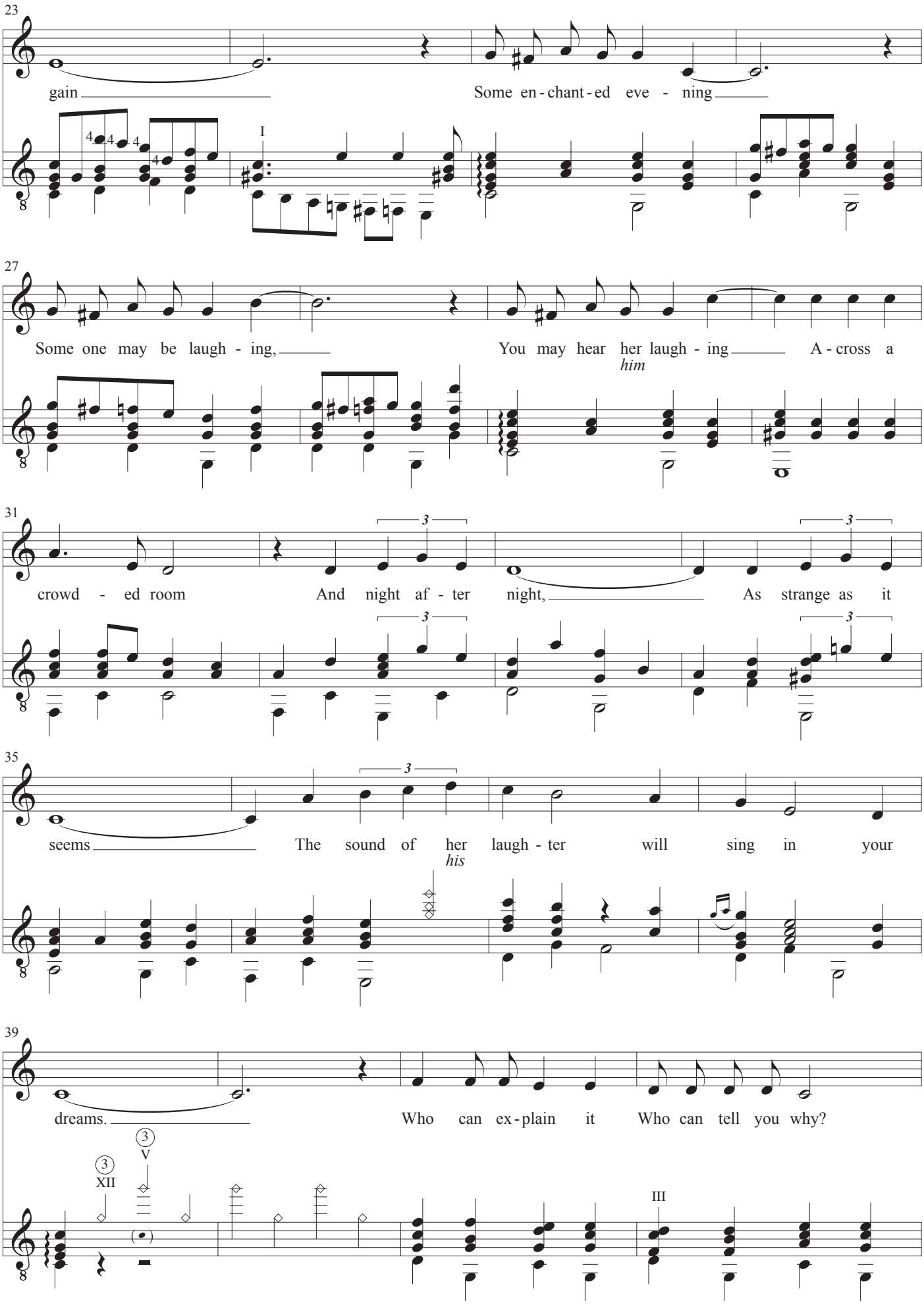
23
gain
Some en - chant - ed eve - ning
I
27
Some one may be laugh - ing,
You may hear her laugh - ing
him
A - cross a
31
crowd - ed room
And night af - ter night,
As strange as it
3
35
seems
The sound of her laugh - ter will sing in your
his
39
dreams.
Who can ex - plain it
Who can tell you why?
XII
V
III

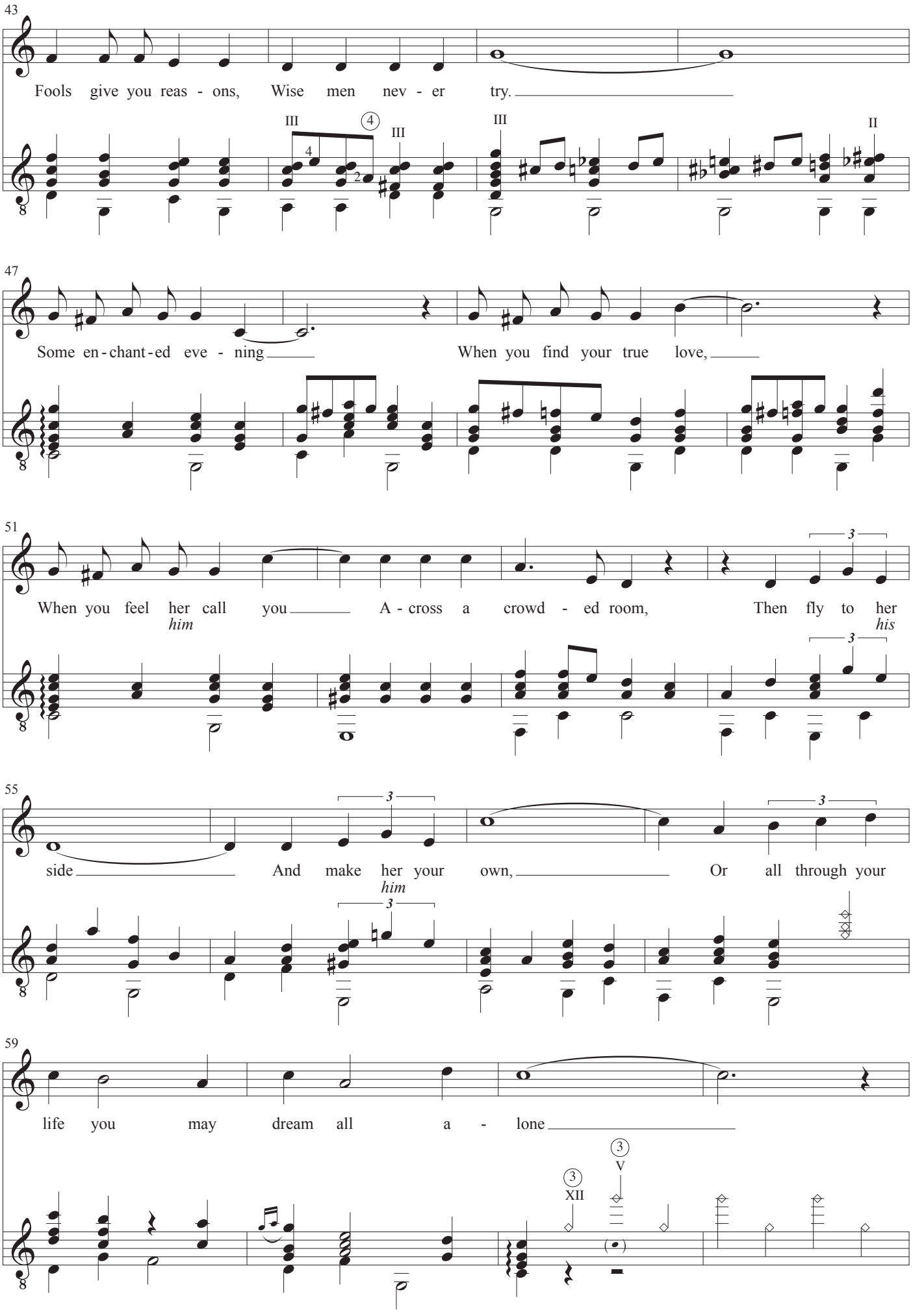
43
Fools give you reas - ons, Wise men nev - er try.
47
Some en - chant - ed eve - ning When you find your true love,
51
When you feel her call you A - cross a crowd - ed room, Then fly to her
him
his
55
side And make her your own, Or all through your
him
59
life you may dream all a - lone

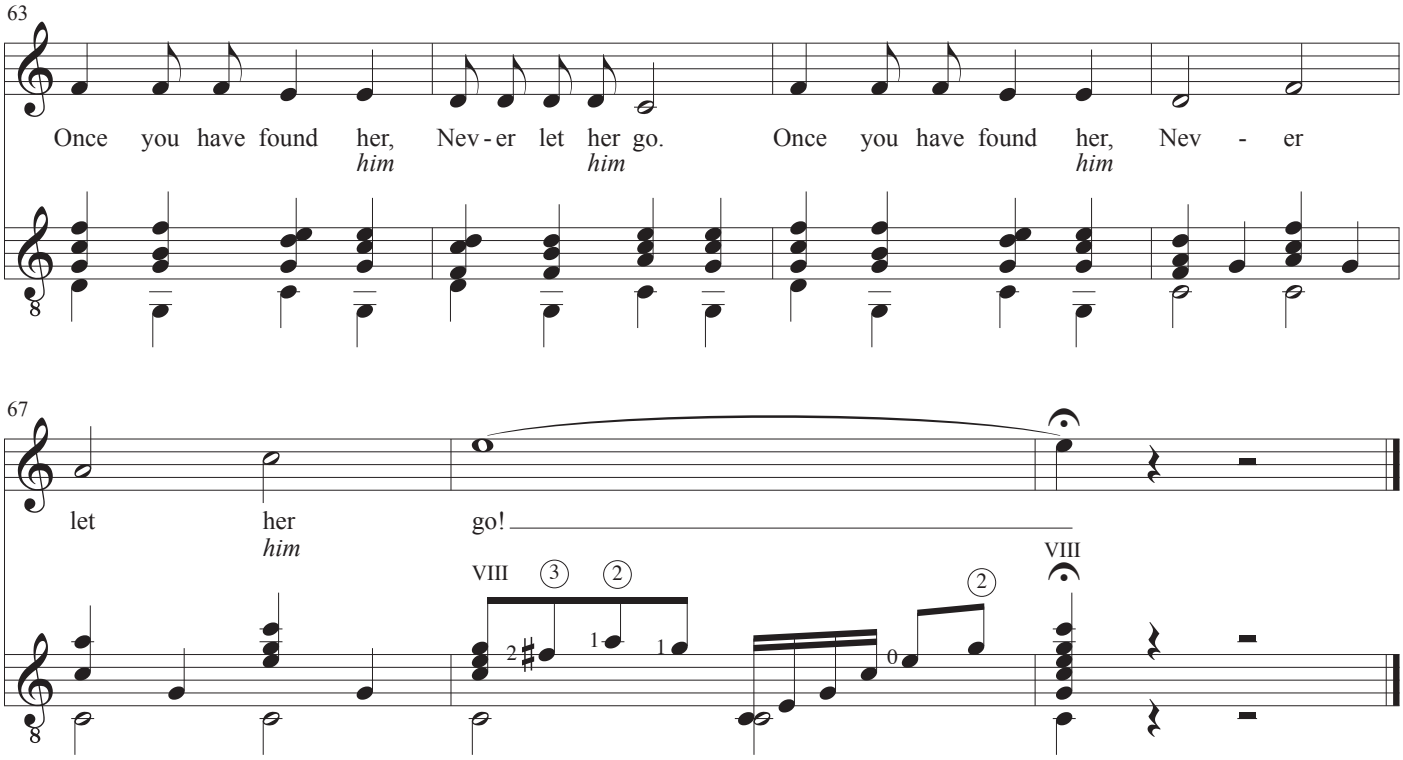
63
Once you have found her, Nev - er let her go. Once you have found her, Nev - er
him him him
67
let her go!
him
VIII
VIII

O mio babbino caro

fra operaen Gianni Schicchi

Musik: Giacomo Puccini
Tekst: Giovacchino Forzano
Arrangement: John Rosenskjold Jacobsen

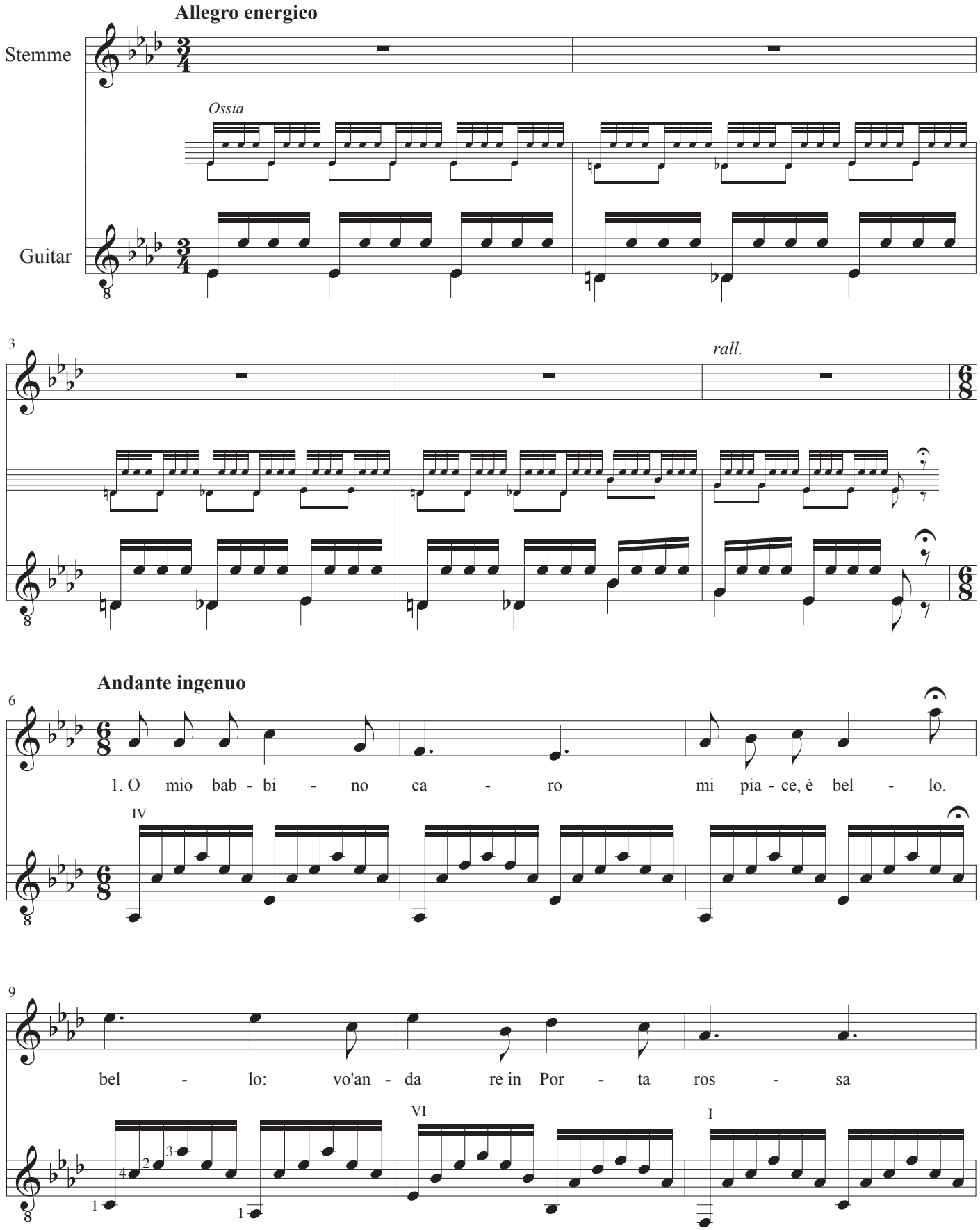

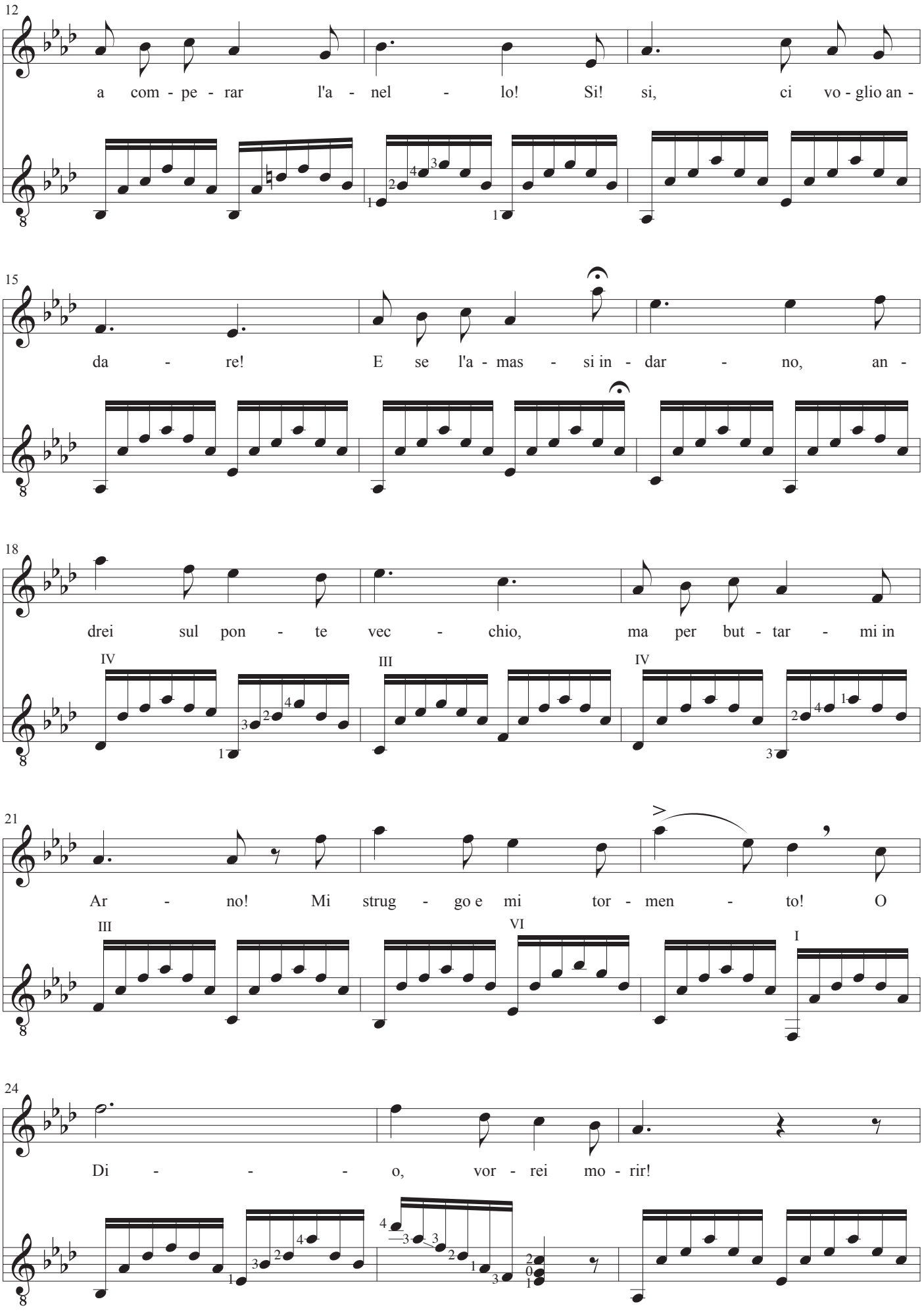
12
a com - pe - rar l'a - nel - lo! Si! si, ci vo - glio an -
15
da - re! E se l'a - mas - si in - dar - no, an -
18
drei sul pon - te vec - chio, ma per but - tar - mi in
IV
III
IV
21
Ar - no! Mi strug - go e mi tor - men - to! O
III
VI
I
24
Di - - - o, vor - rei mo - rir!

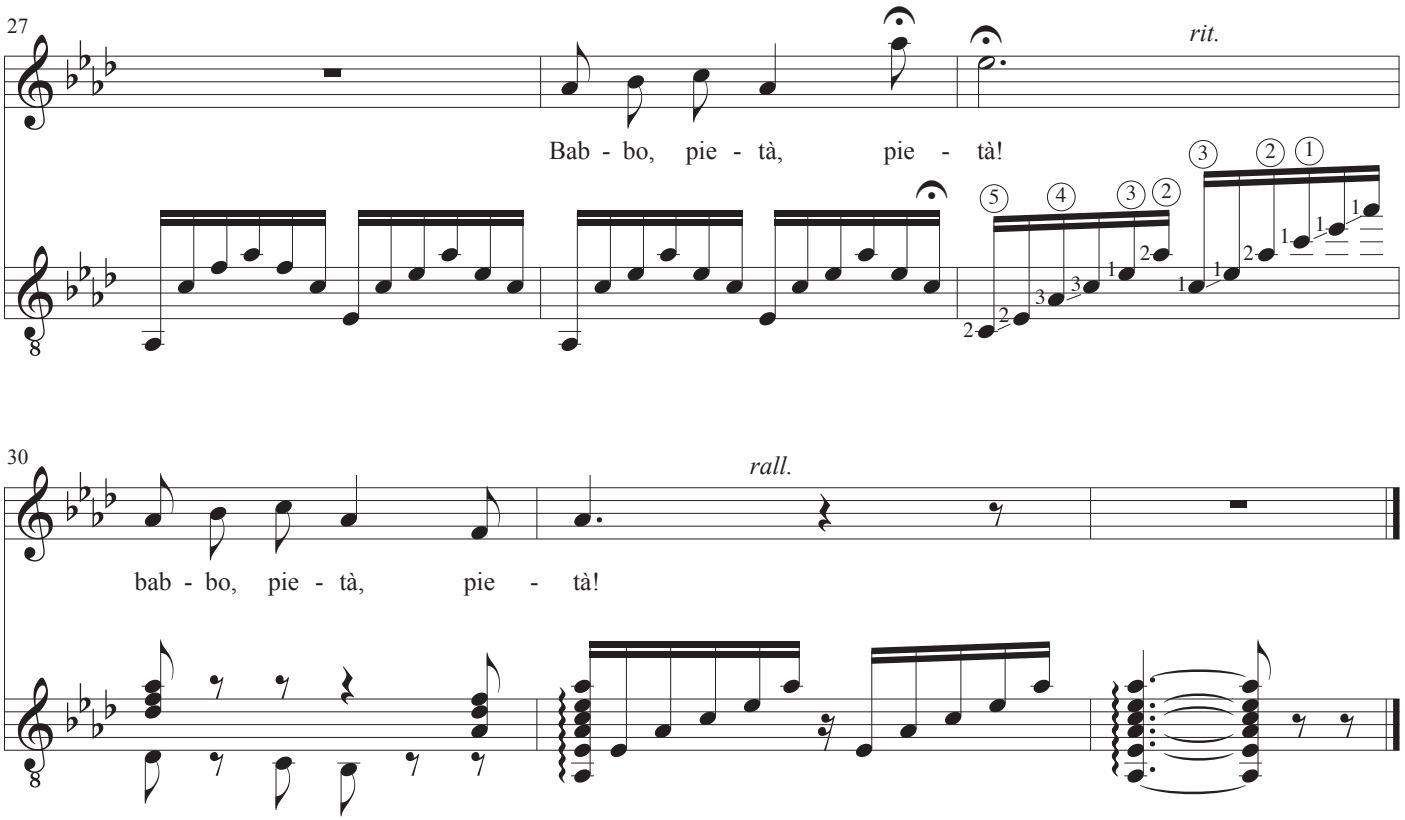
27
rit.
Bab - bo, pie - tà, pie - tà!
30
rall.
bab - bo, pie - tà, pie - tà!

Sukiyaki

Guitarstemmen også sologuitar: Dobling nr. 9

Melodi: Hachida Nakamura
Tekst: Rokusuke El
Engelsk tekst: Tom Leslie & Buzz Cason
Guitar: John Rosenskjold Jacobsen

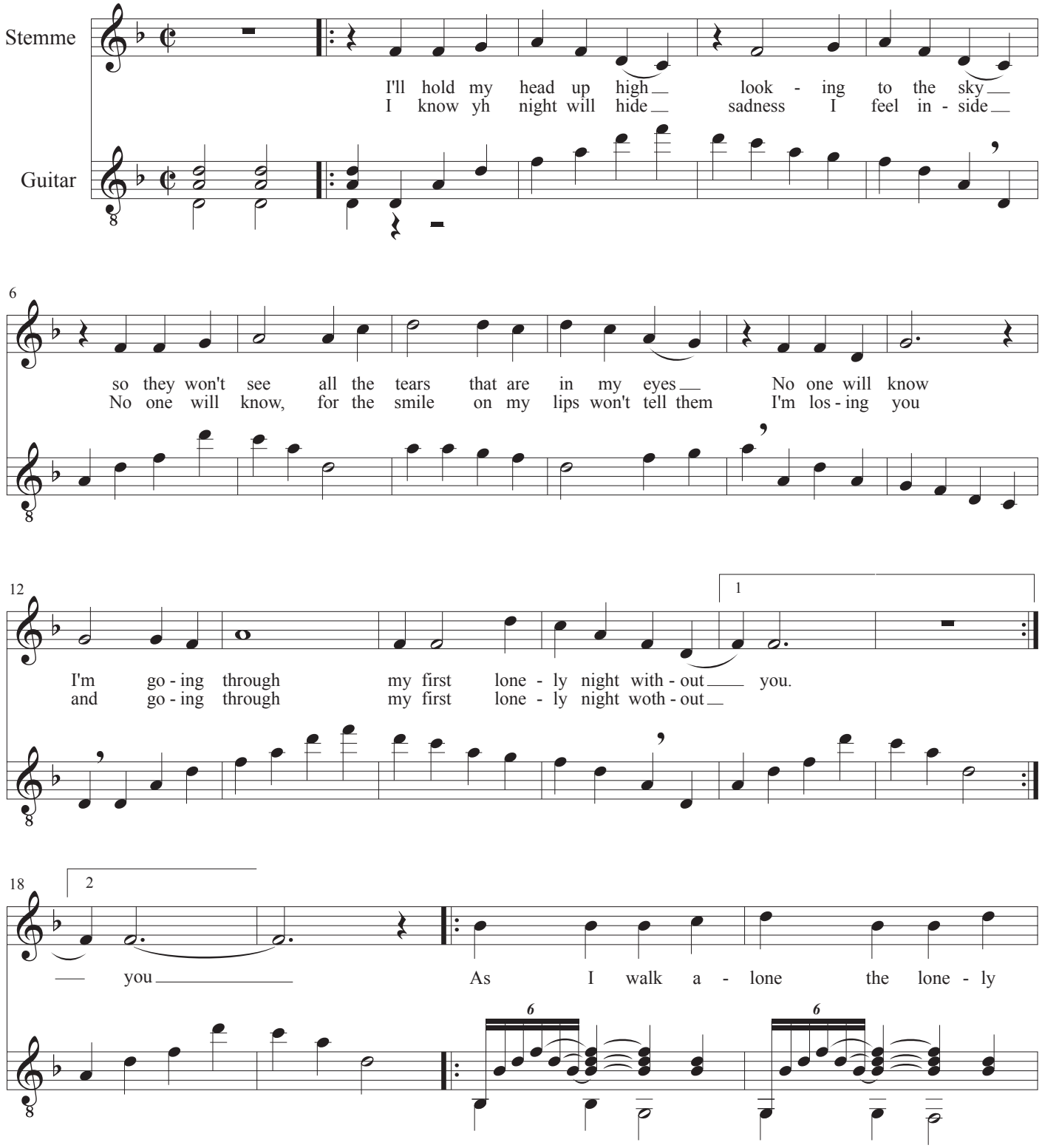

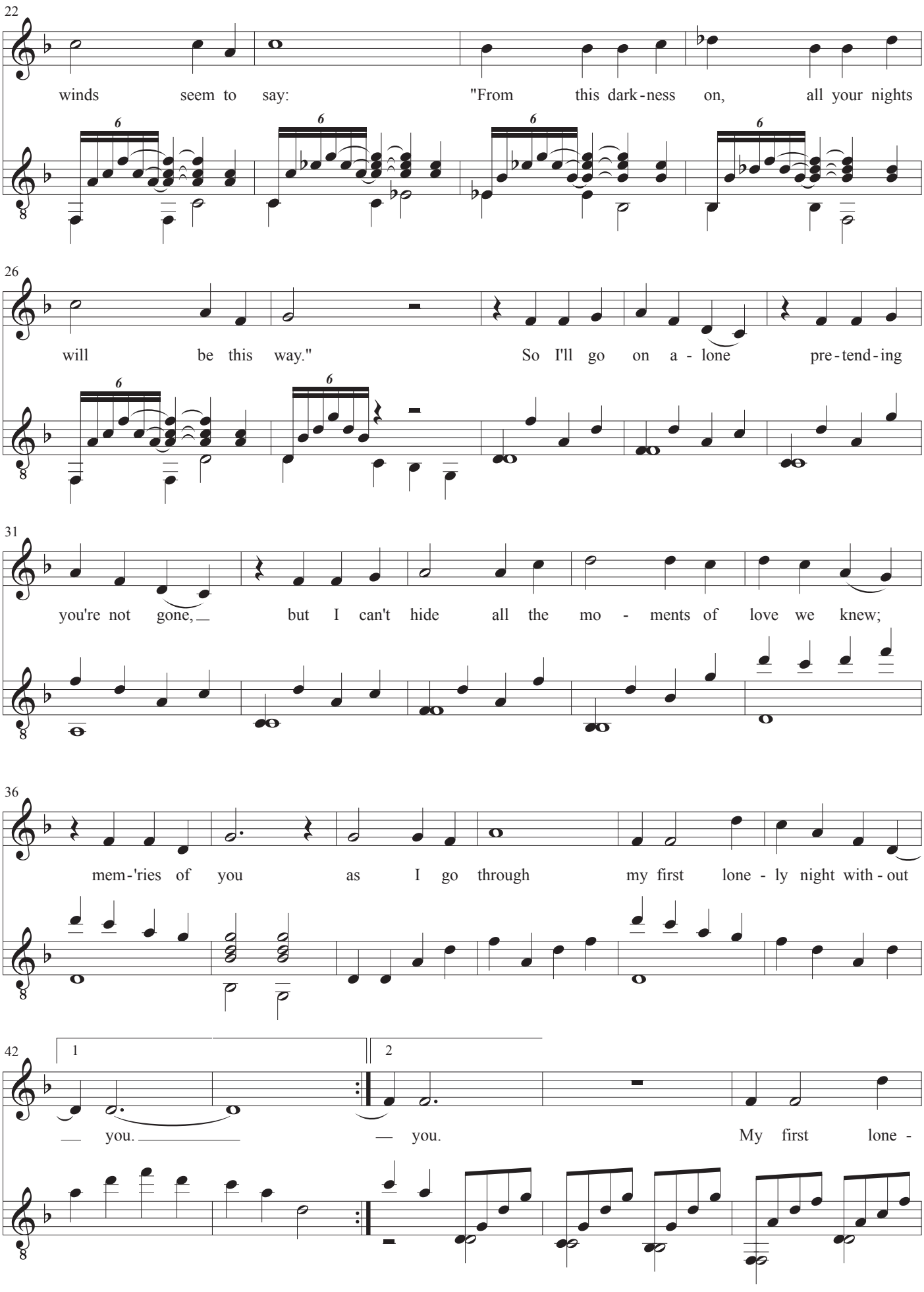
22
winds seem to say: "From this dark-ness on, all your nights
26
will be this way." So I'll go on a-lone pre-tend-ing
31
you're not gone, but I can't hide all the mo-ments of love we knew;
36
mem-'ries of you as I go through my first lone-ly night with-out
42
1
2
you. you. My first lone-

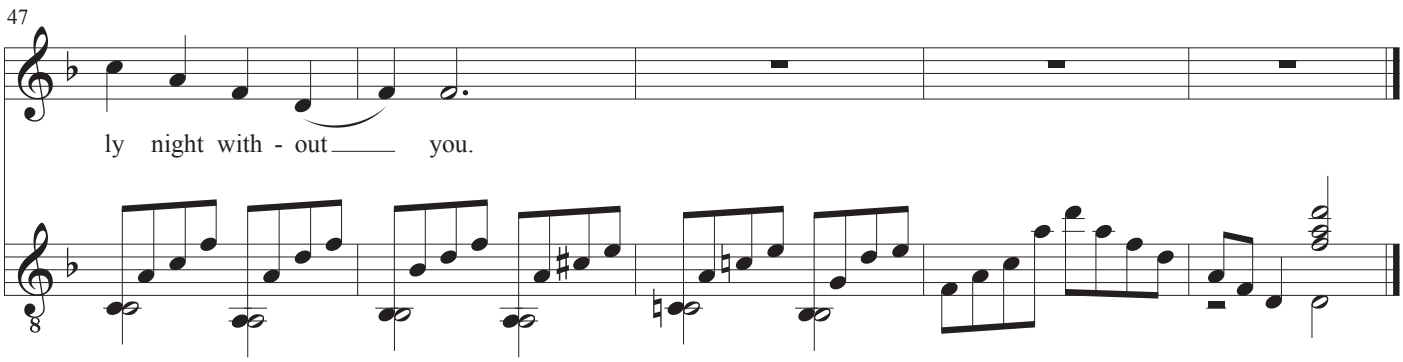

Original tekst

Ue Wo Muite Arukou
[Romaji:]

Ue o muite arukō
Namida ga koborenai youni
Omoidasu haruno hi
Hitoribocchi no yoru
Ue o muite arukō
Nijinda hoshi o kazoete
Omoidasu natsuno hi
Hitoribocchi no yoru
Shiawase wa kumo no ueni
Shiawase wa sora no ueni
Ue o muite arukō
Namida ga koborenai youni
Nakinagara aruku
Hitoribocchi no yoru
Omoidasu akino hi
Hitoribocchi no yoru
Kanashimi wa hoshino kageni
Kanashimi wa tsukino kageni
Ue o muite arukō
Namida ga koborenai youni
Nakinagara aruku
Hitoribocchi no yoru

上を向いて歩こう
[Kanji:]

上を向いて歩こう
涙が零れないように
思い出す春の日
一人ぼっちの夜
上を向いて歩こう
滲んだ星をか数えて
思い出す夏の日
一人ぼっちの夜
幸せは雲の上に
幸せは空の上に
上を向いて歩こう
涙が零れないように
泣きながら歩く
一人ぼっちの夜
思い出す秋の日
一人ぼっちの夜
悲しみは星の影に
悲しみは月の影に
上を向いて歩こう
涙が零れないように
泣きながら歩く
一人ぼっちの夜
一人ぼっちの夜

Solveigs sang

af "Peer Gynt"

Musik: Edvard Grieg
Tekst: Henrik Ibsen
Arrangement: John Rosenskjold Jacobsen

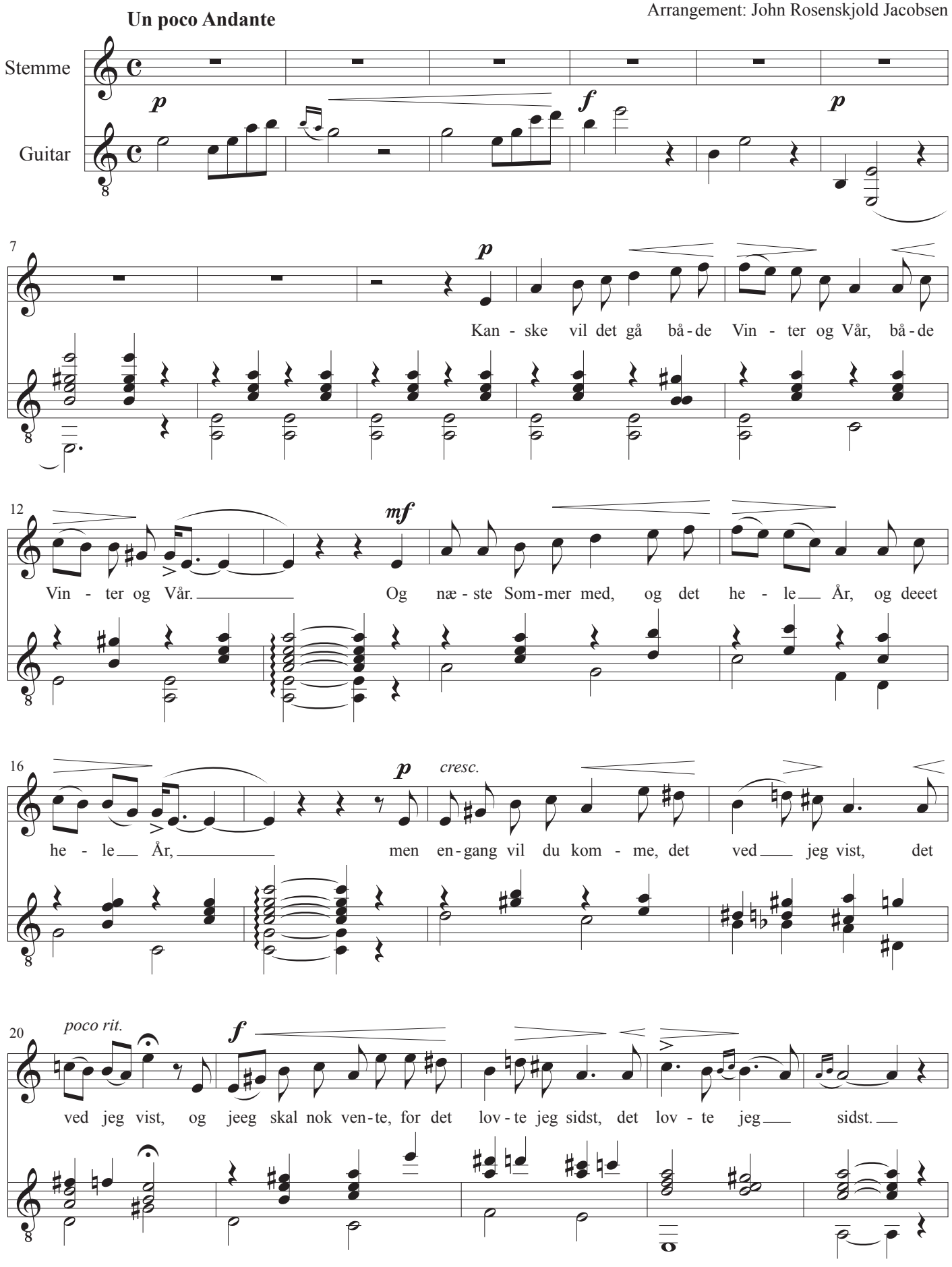

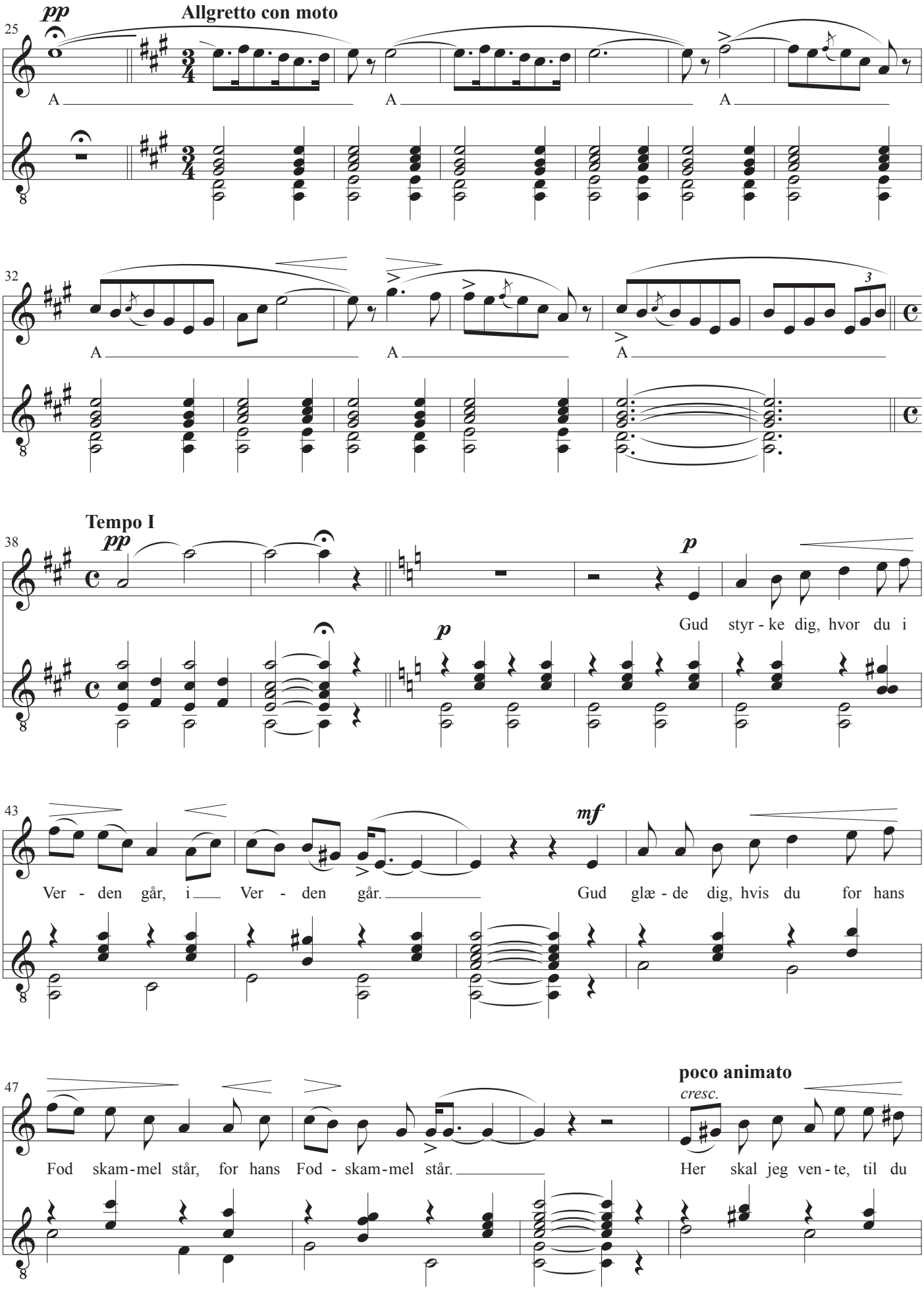
pp
Allgretto con moto
25
A
A
A
32
A
A
A
3
Tempo I
38
pp
p
p
Gud styr - ke dig, hvor du i
43
mf
Ver - den går, i Ver - den går. Gud glæ - de dig, hvis du for hans
47
poco animato
cresc.
Fod skam - mel står, for hans Fod - skam - mel står. Her skal jeg ven - te, til du

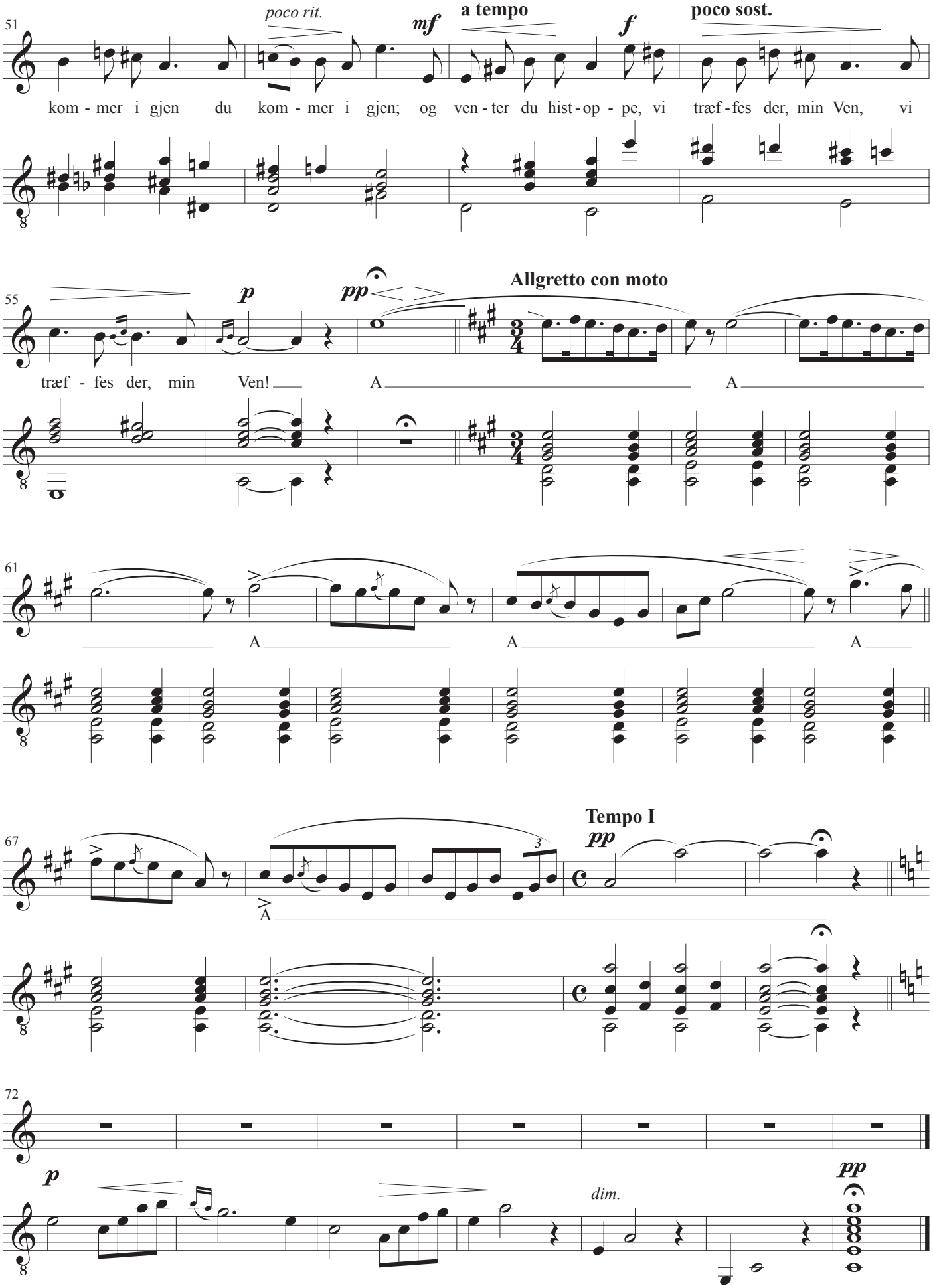
51
poco rit.
mf
a tempo
f
poco sost.
kom - mer i gjen du kom - mer i gjen; og ven - ter du hist - op - pe, vi træf - fes der, min Ven, vi
55
p
pp
Allgretto con moto
træf - fes der, min Ven!
A
A
61
A
A
A
67
Tempo I
pp
A
72
p
dim.
pp

Tennessee Waltz

Guitarstemmen også sologuitar: Dobling nr. 10

Melodi: Pee Wee King
Tekst: Redd Stewart
Guitar: John Rosenskjold Jacobsen

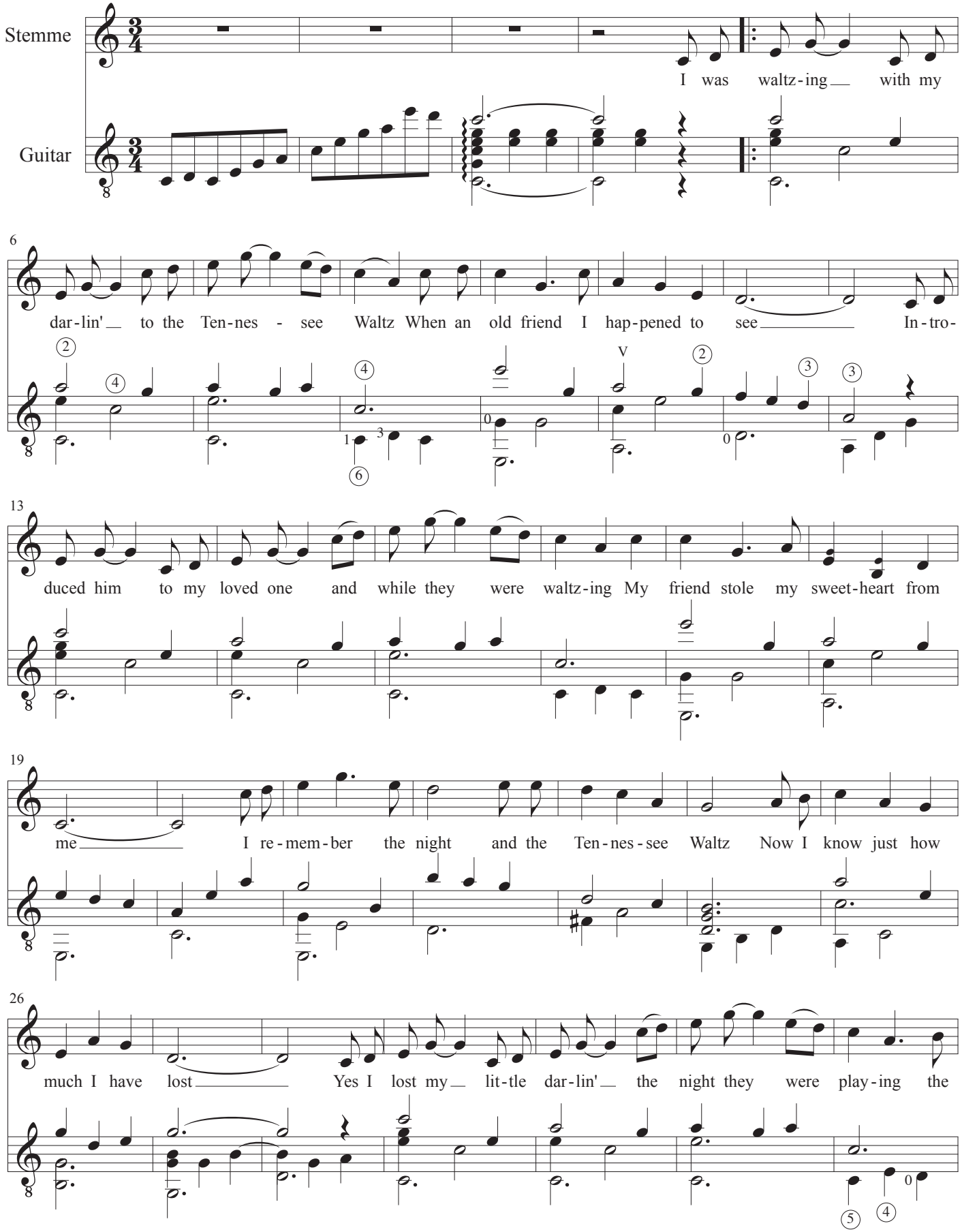

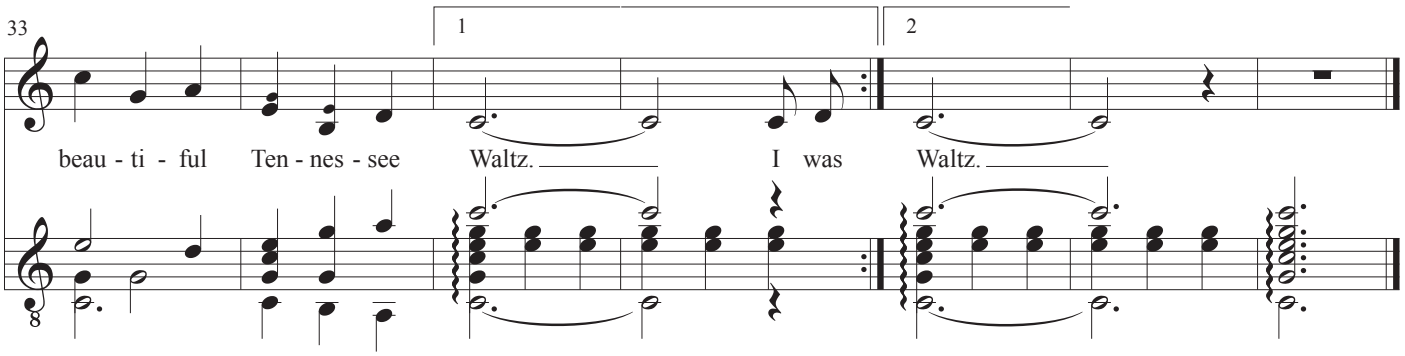
33
1
2
beau - ti - ful Ten - nes - see Waltz. I was Waltz.

Blot slentre gennem regn

Guitarstemmen også sologuitar: Dobling nr. 11

Melodi: Johnny Brag, Robert S. Riley
Dansk tekst: Otto Leisner
Guitar: John Rosenskjold Jacobsen

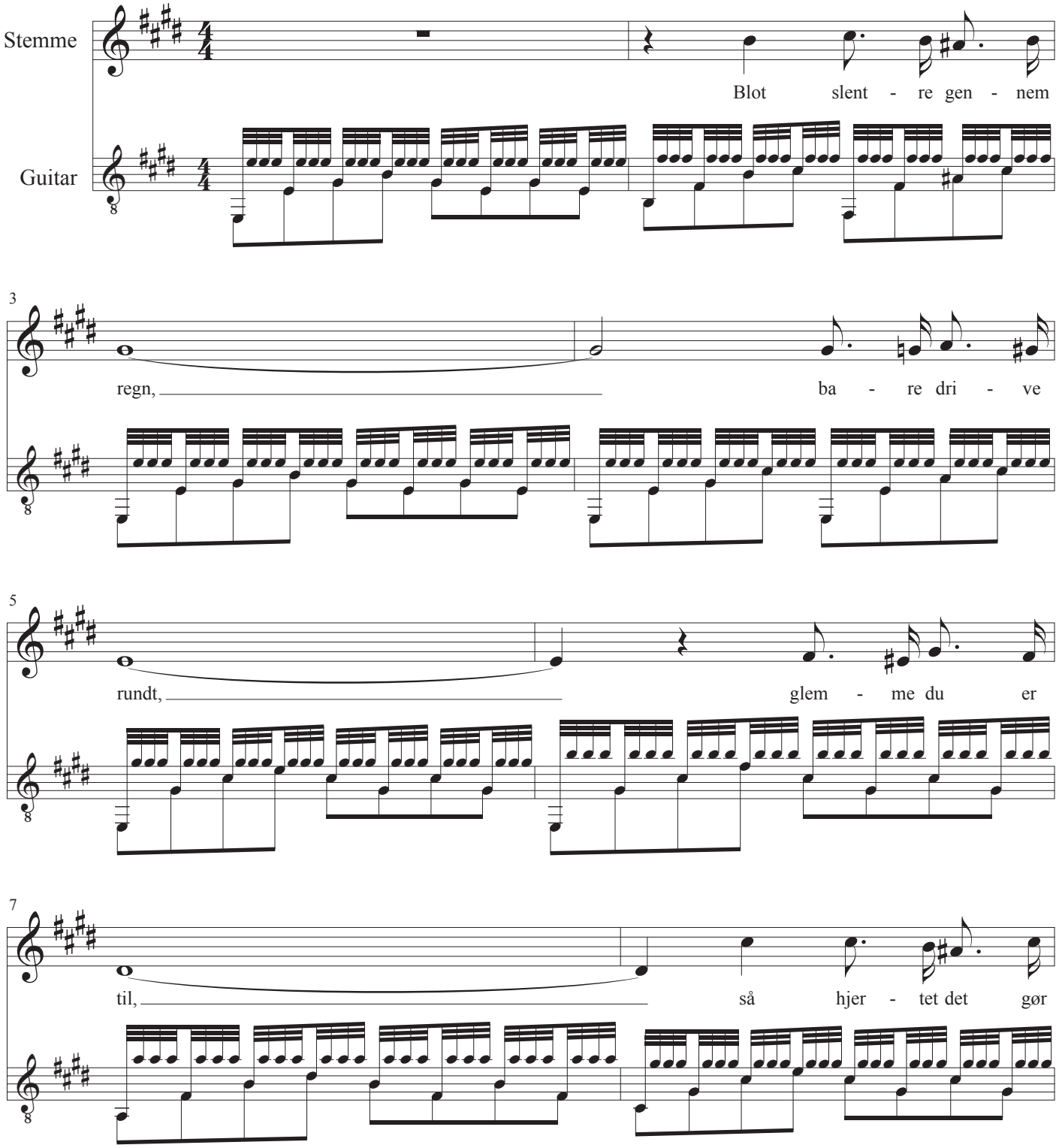

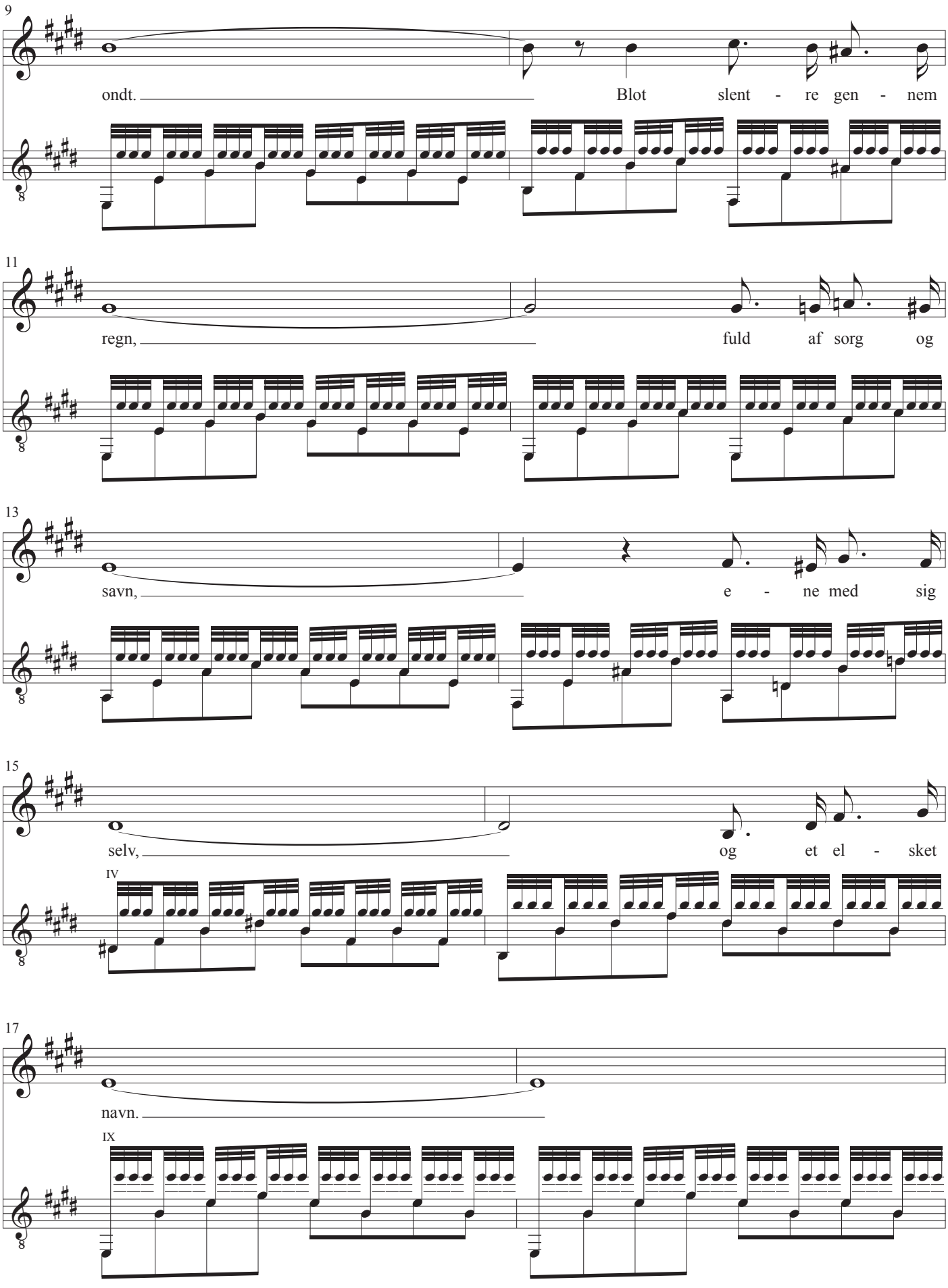
9
ondt.
Blot slent - re gen - nem
11
regn,
fuld af sorg og
13
savn,
e - ne med sig
15
selv,
og et el - sket
IV
17
navn.
IX

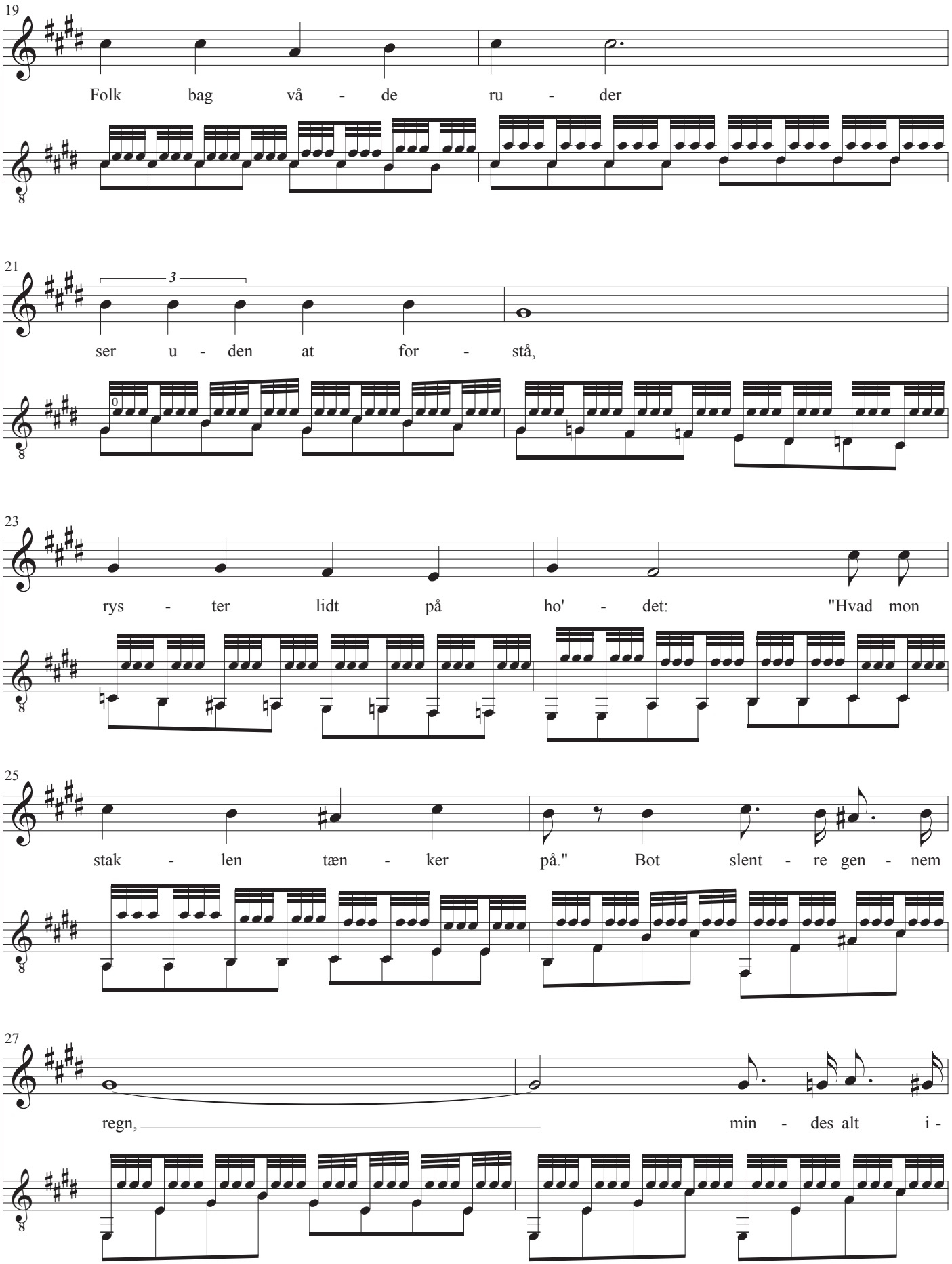
19
Folk bag vå - de ru - der
21
3
ser u - den at for - stå,
23
rys - ter lidt på ho' - det: "Hvad mon
25
stak - len tæn - ker på." Bot slent - re gen - nem
27
regn, min - des alt i -

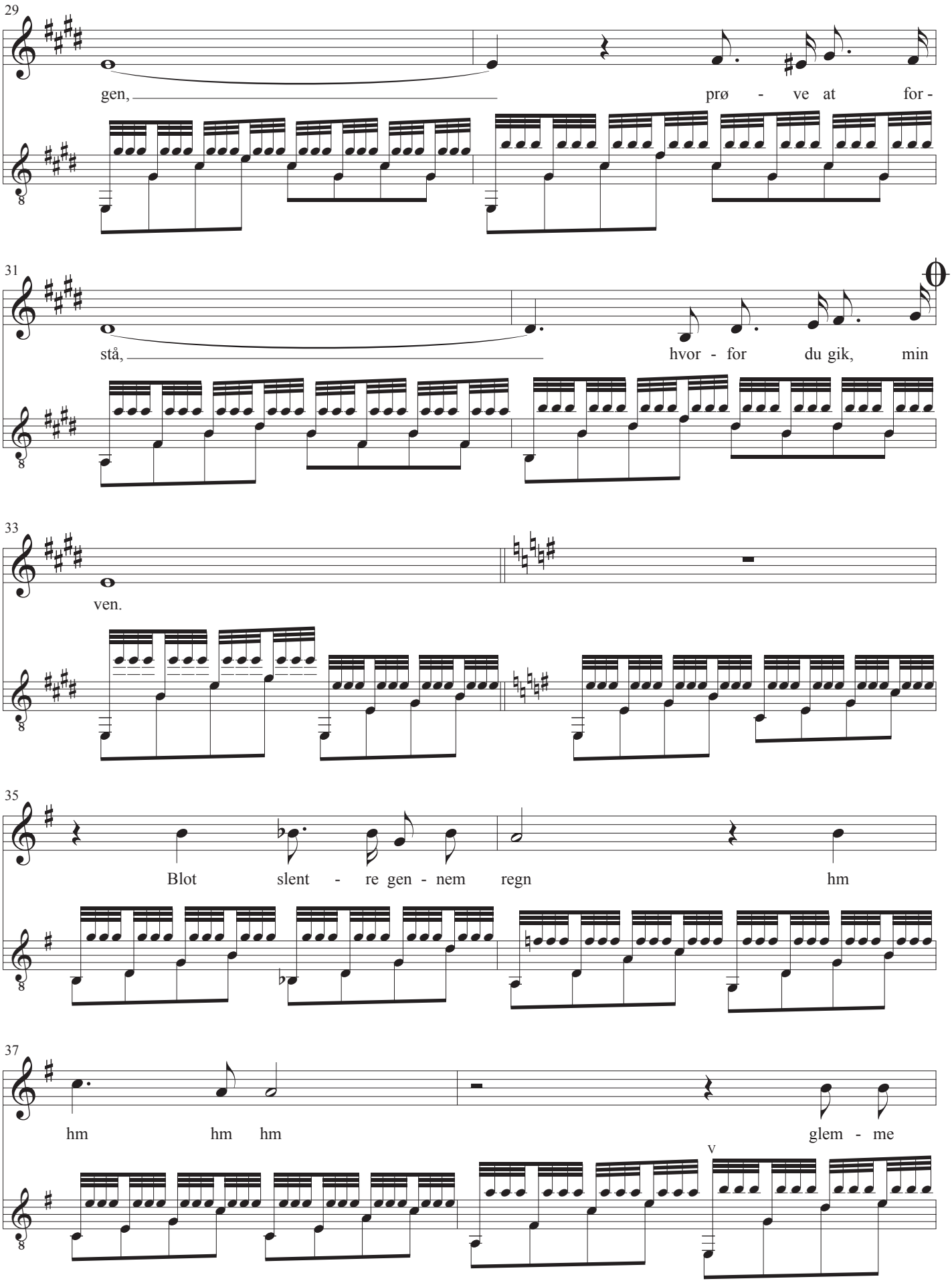
29
gen,
prø - ve at for -
31
stå,
hvor - for du gik, min
33
ven.
35
Blot slent - re gen - nem regn hm
37
hm hm hm
glem - me
v

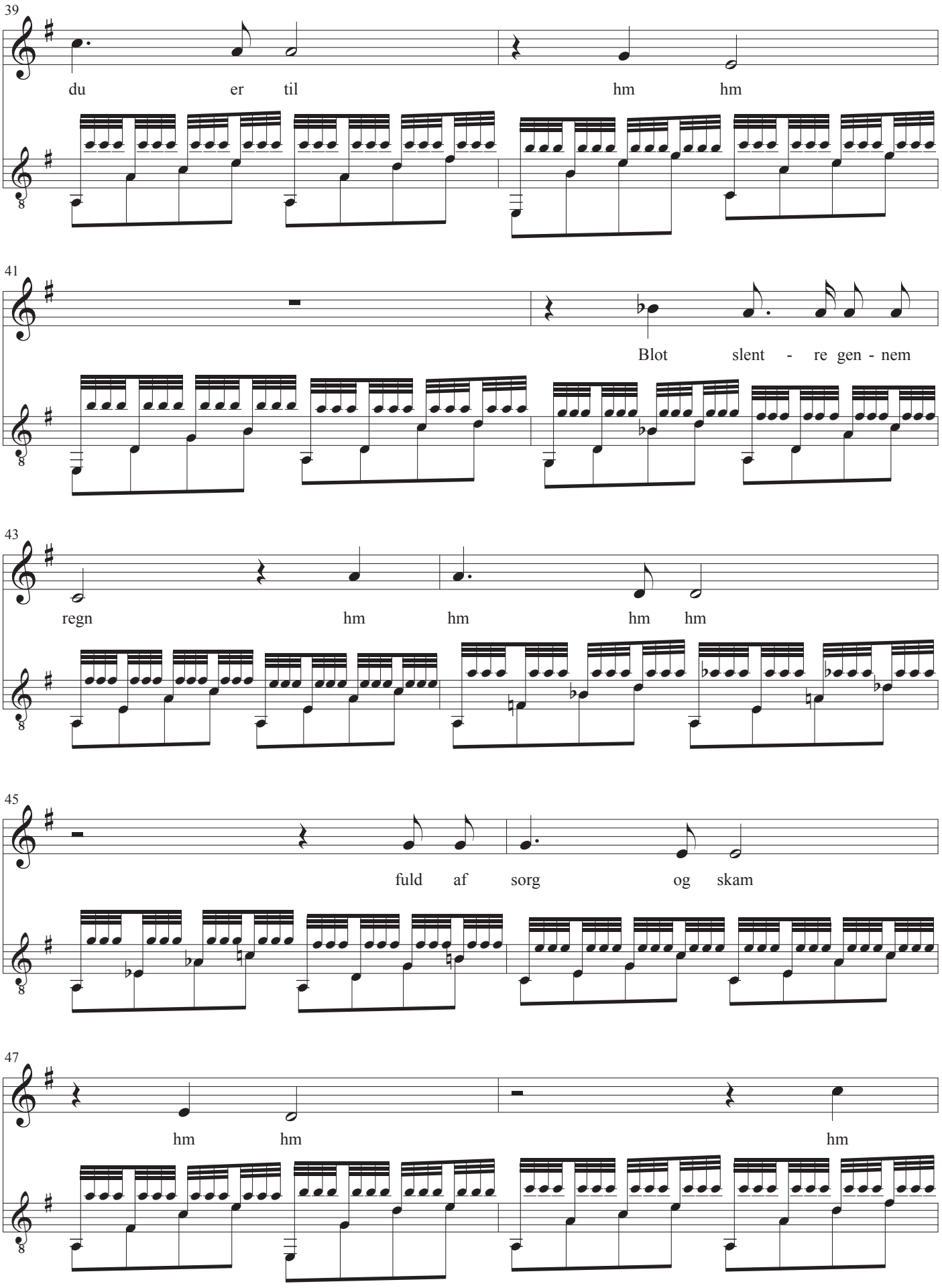
39
du er til hm hm
41
Blot slent - re gen - nem
43
regn hm hm hm hm
45
fuld af sorg og skam
47
hm hm hm

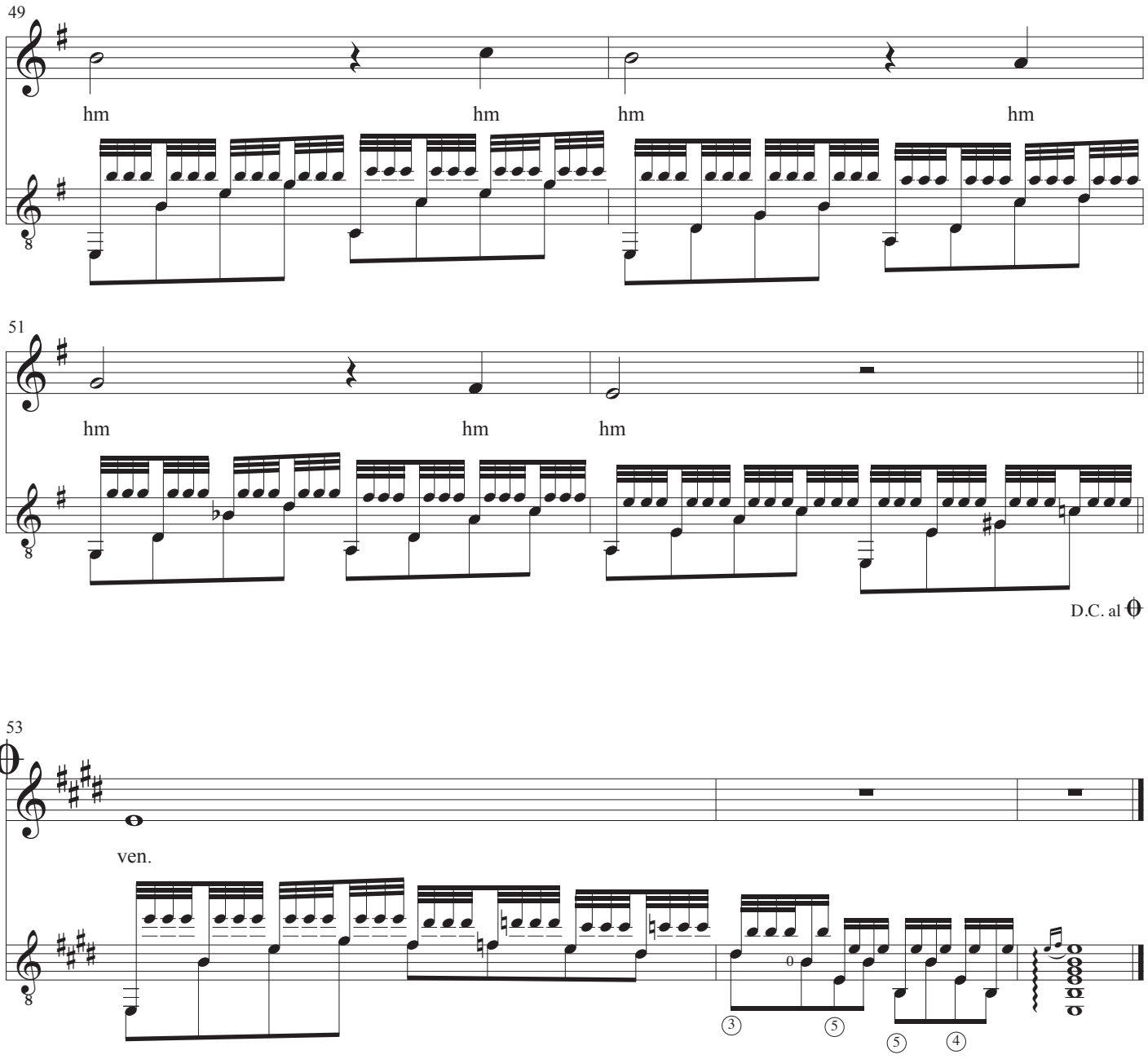

Originale engelske tekst: Johnnie Ray

Just walking in the rain
Getting soaking wet
Torturing my heart by trying to forget

Just walking in the rain
So alone and blue
All because my heart still remembers you

People come to their windows
They always stare at me
Shaking their heads in sorrow
Saying, Who can that fool be

Just walking in the rain
Thinking how we met
Knowing things have changed
Somehow I can't forget

Forelsket i København

Guitarstemmen også sologuitar: Dobling nr. 12

Melodi: Bent Fabricius-Bjerre
Tekst: Sejr Volmer-Sørensen
Guitar: John Rosenskjold Jacobsen

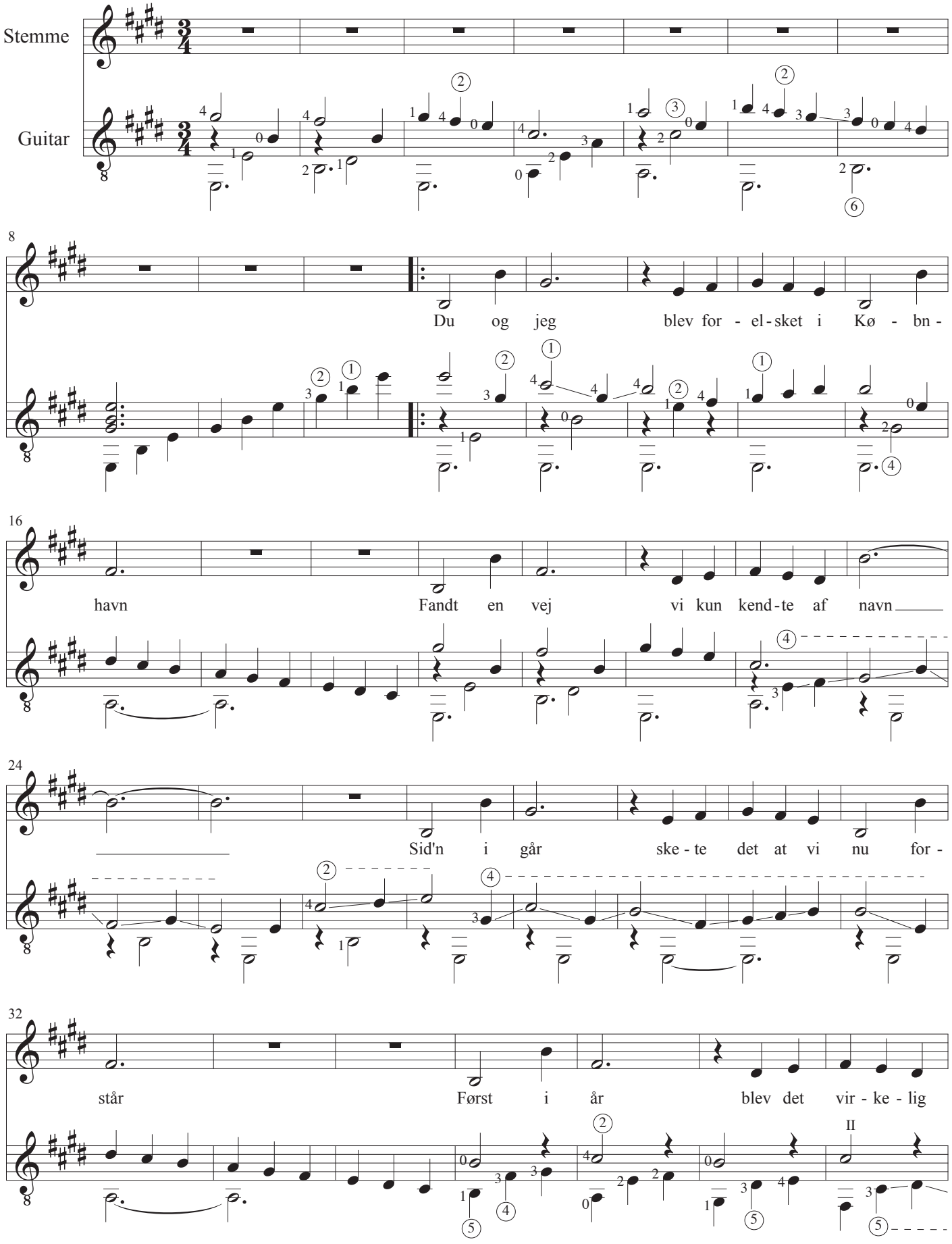

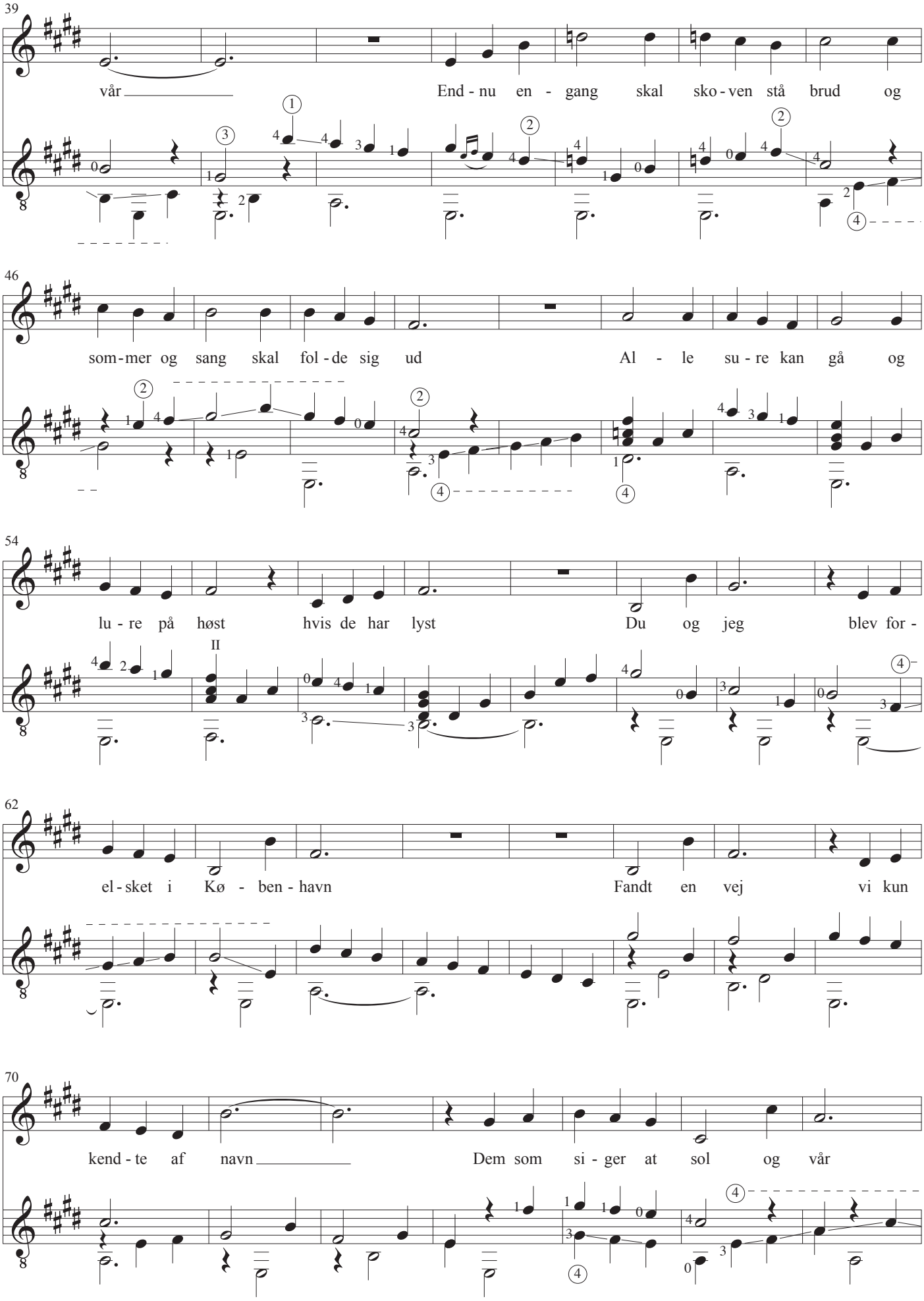
39
vår
End - nu en - gang skal sko - ven stå brud og
46
som - mer og sang skal fol - de sig ud
Al - le su - re kan gå og
54
lu - re på høst hvis de har lyst
Du og jeg blev for -
62
el - sket i Kø - ben - havn
Fandt en vej vi kun
70
kend - te af navn
Dem som si - ger at sol og vår

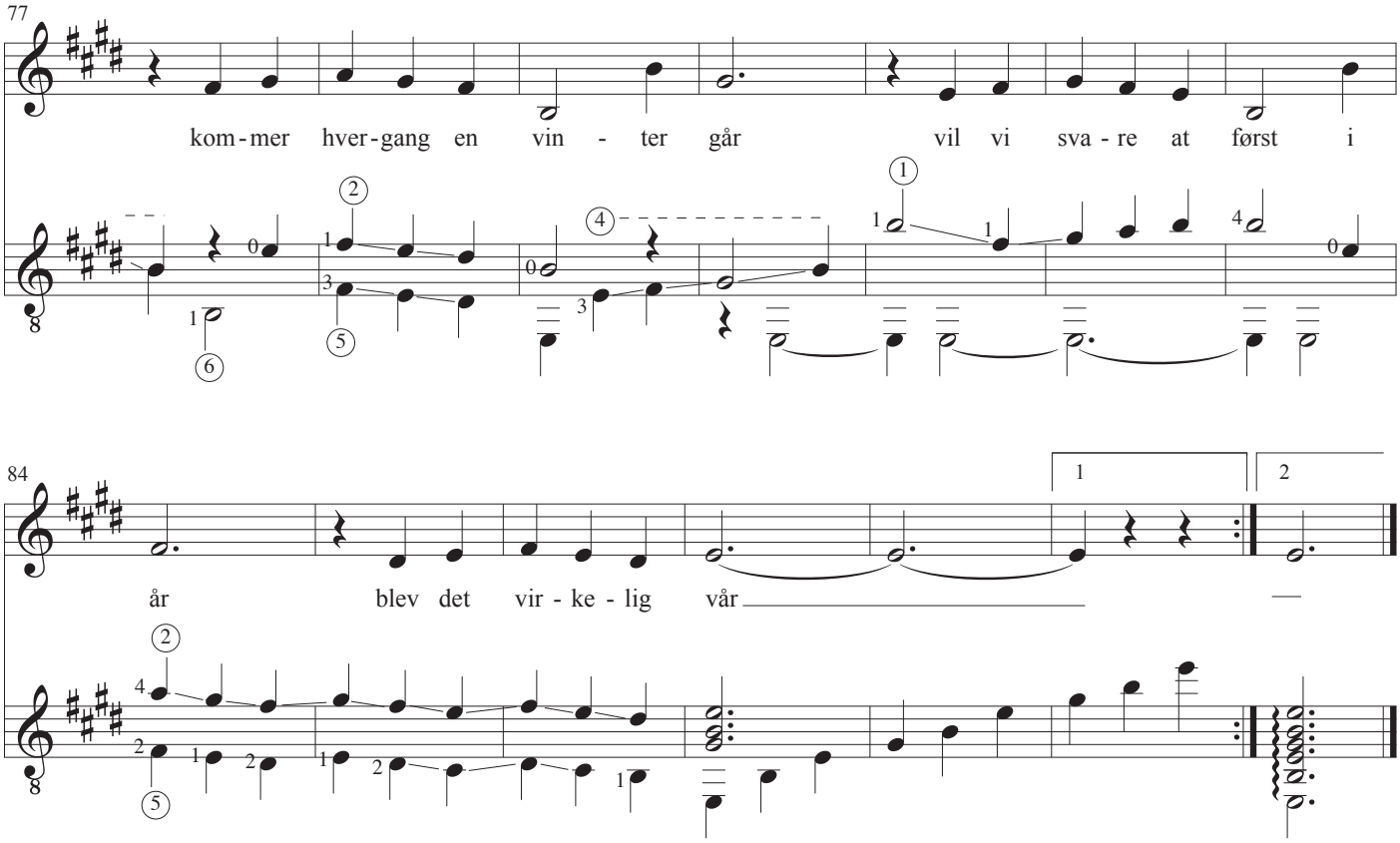
77
kom - mer hver - gang en vin - ter går vil vi sva - re at først i

84
1
2
år blev det vir - ke - lig vår

Om lidt blir her stille

Melodi: Kim Larsaen
Tekst: Kim Larsen
Guitar: John Rosenskjold Jacobsen

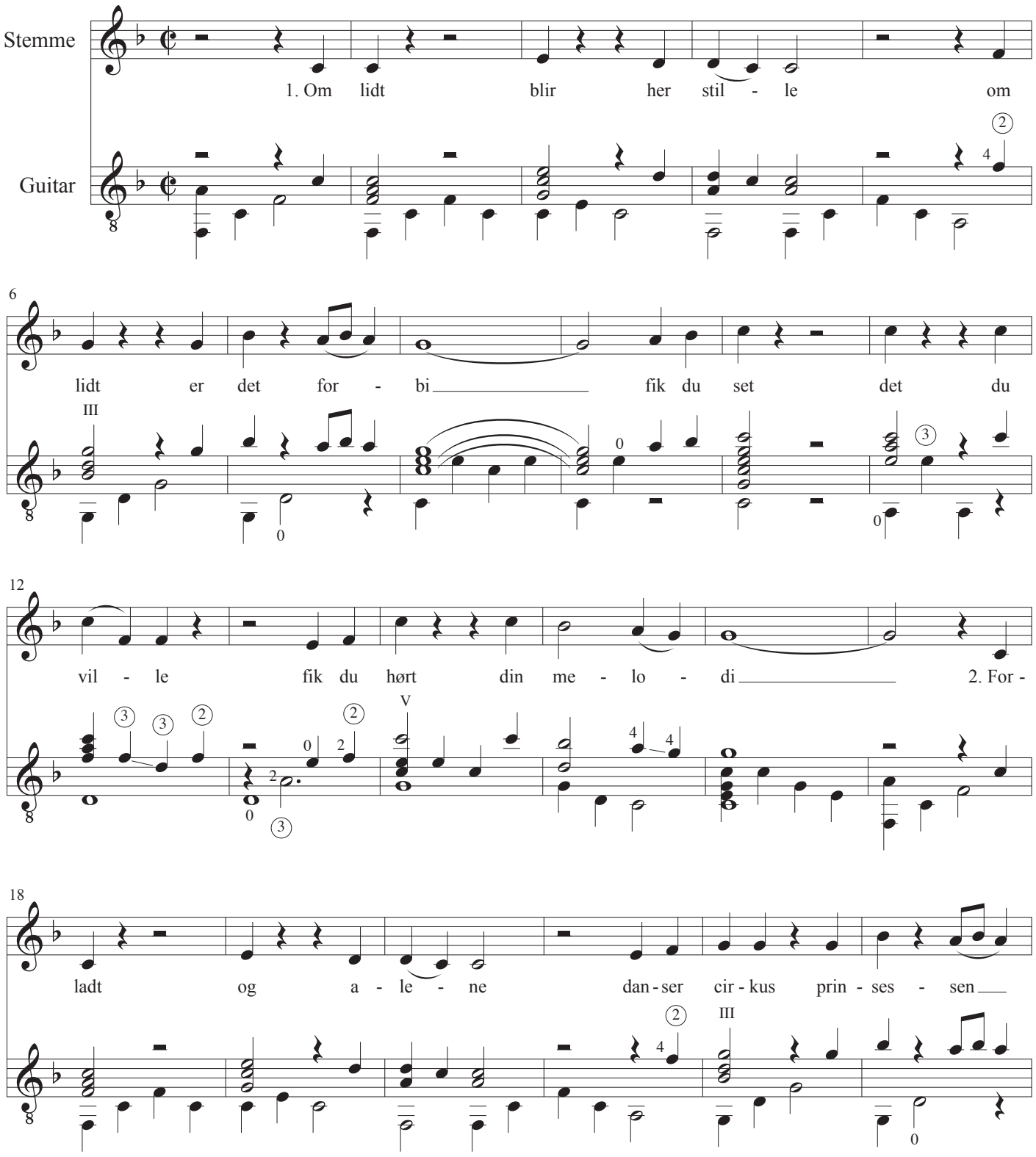

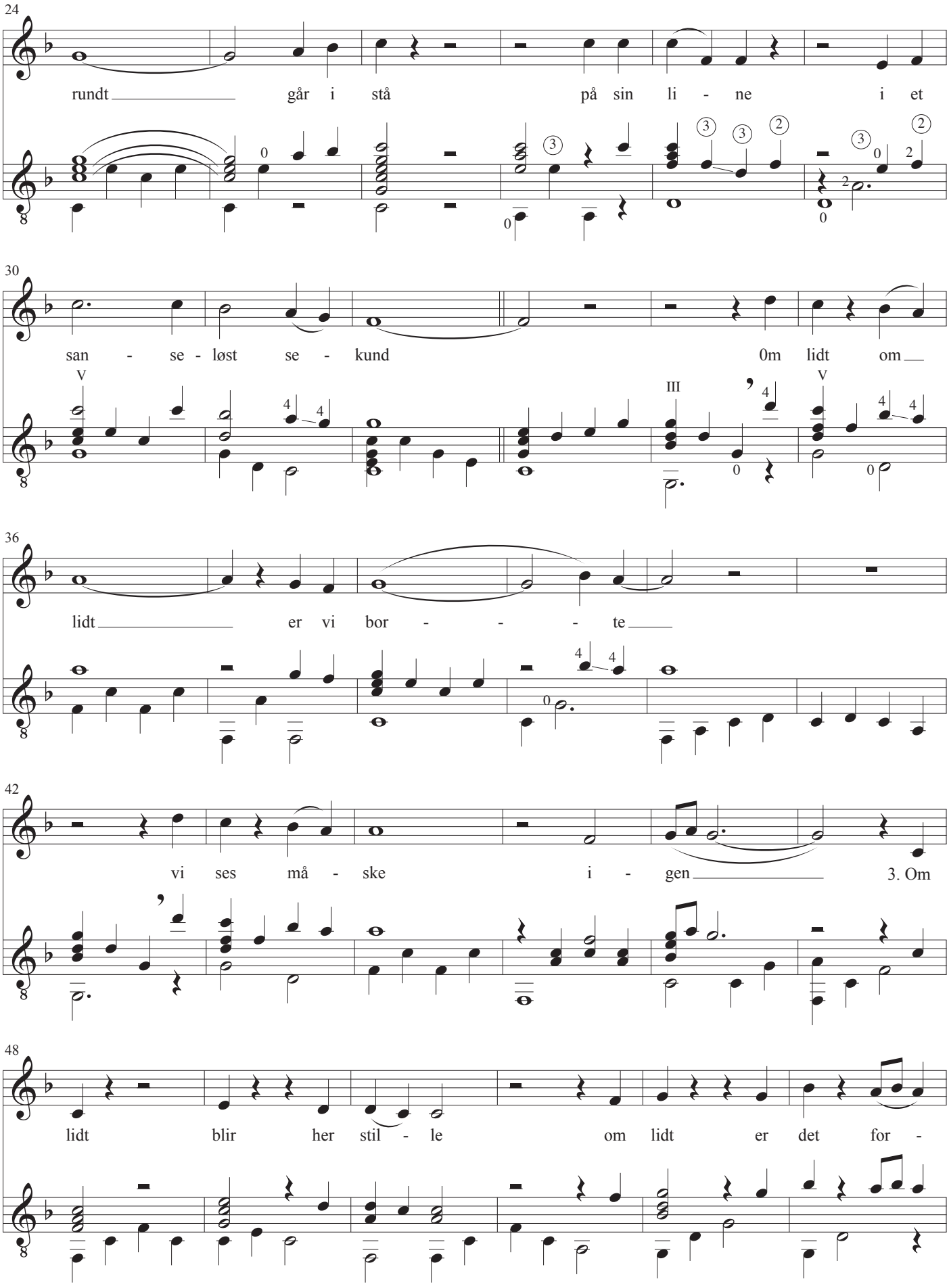
24
rundt går i stå på sin li - ne i et
30
san - se - løst se - kund 0m lidt om
36
lidt er vi bor - - - - te
42
vi ses må - ske i - gen 3. Om
48
lidt blir her stil - le om lidt er det for -

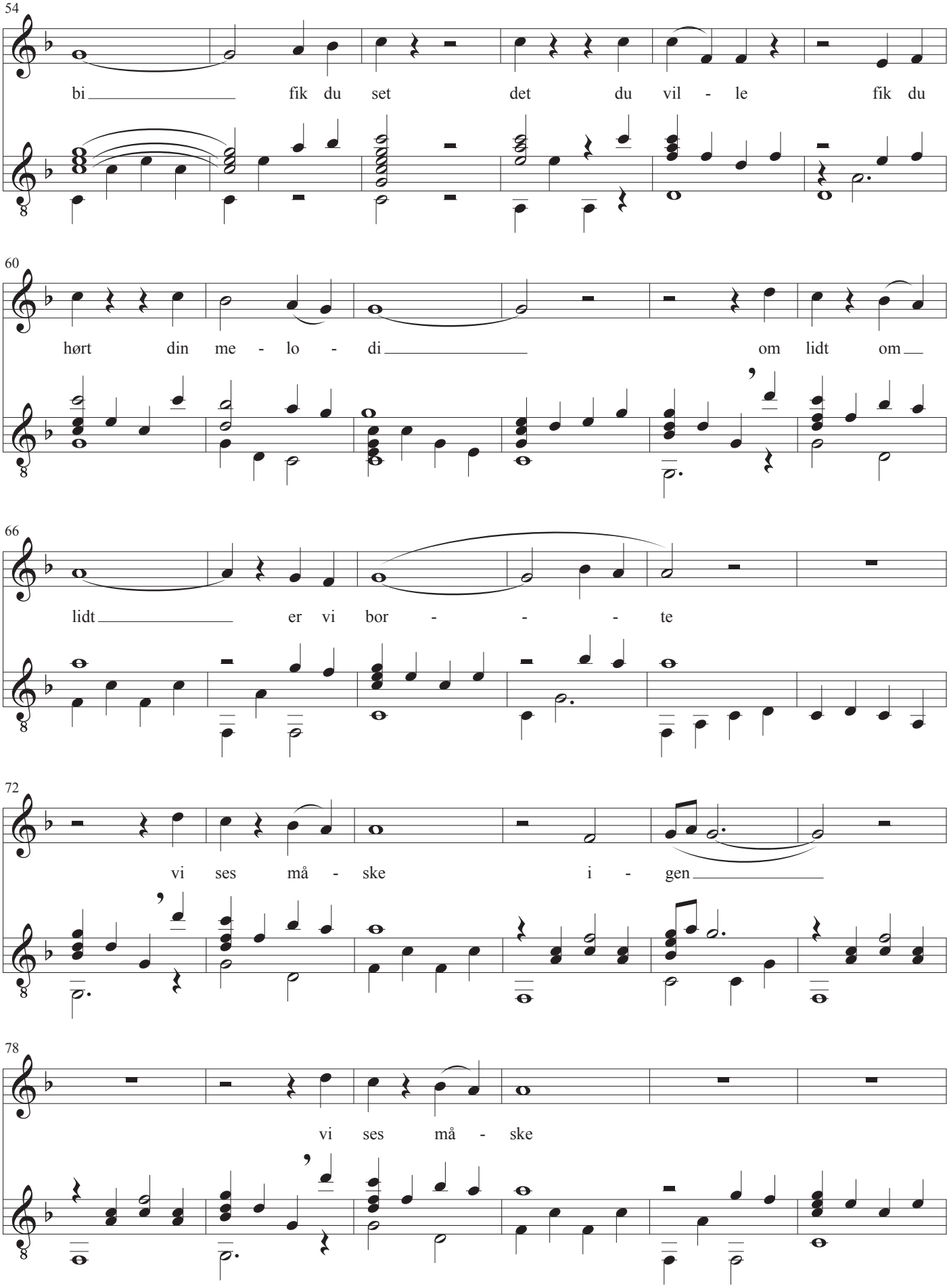
54
bi fik du set det du vil - le fik du
60
hørt din me - lo - di om lidt om
66
lidt er vi bor - - - te
72
vi ses må - ske i - gen
78
vi ses må - ske

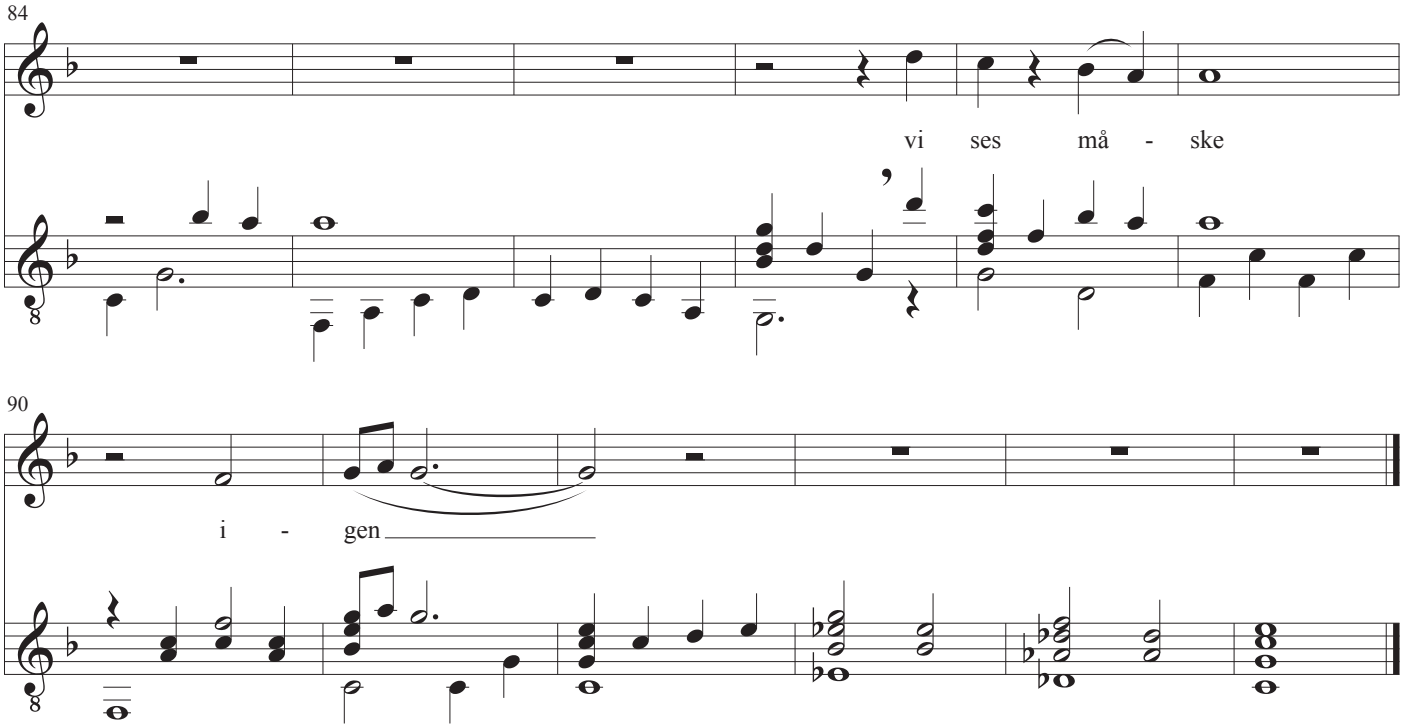
84
vi ses må - ske
90
i - gen

Friheden flyver

Musik: Leif Sylvester Petersen
Tekst: Erik Clausen
Arrangement: John Rosenskjold Jacobsen

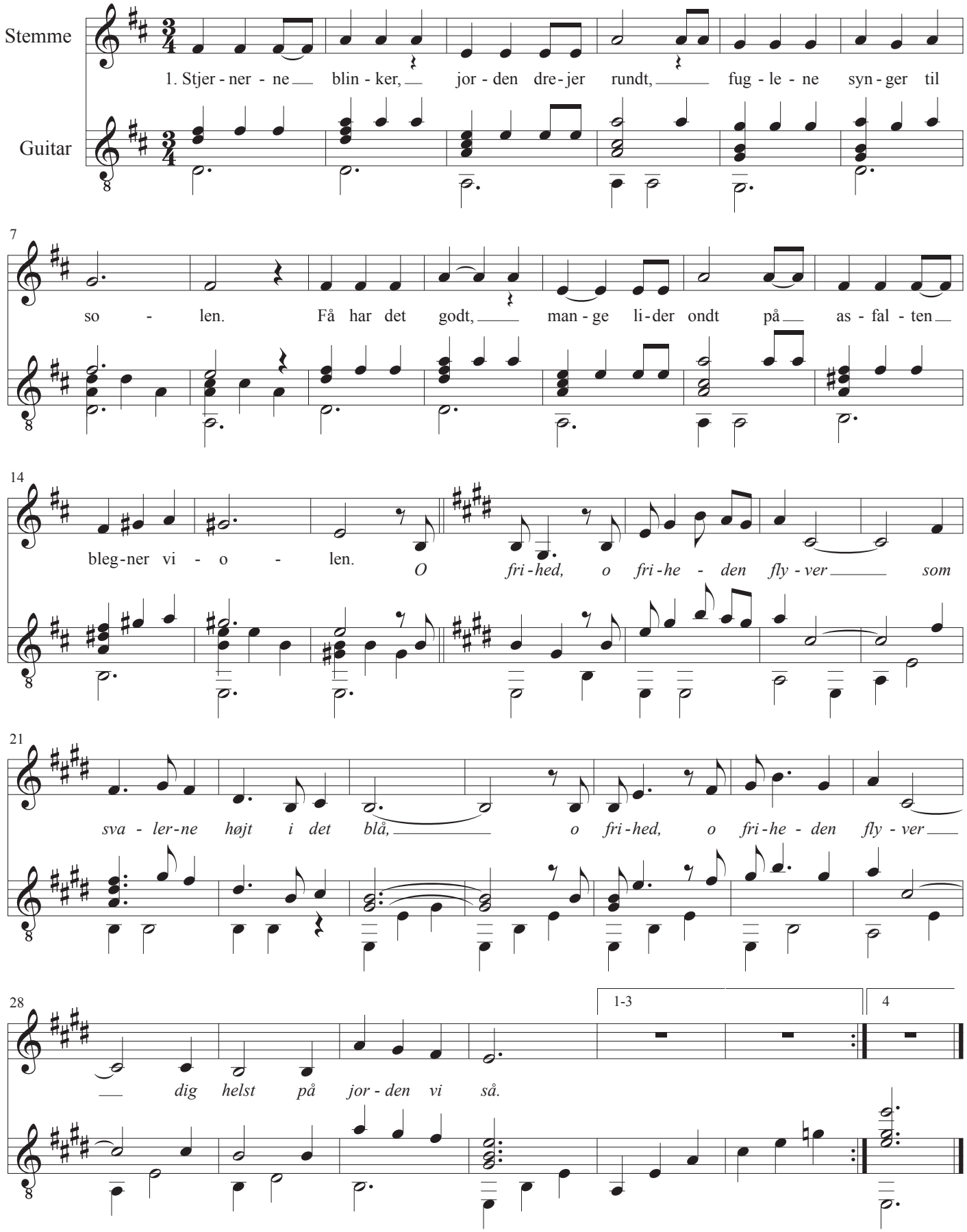

Friheden flyver

1.
Stjernerne blinker, jorden drejer rundt
fuglene synger i solen.
Få har det godt, mange lider ondt
på asfalten blegner violen.
O frihed, o friheden flyver,
som svalerne højt i det blå,
o frihed, o friheden flyver
dig helst på jorden vi så.

2.
Menneskeskabt er hadets bånd
og ondskabens tunge lænker.
Stærk og god er den hånd
som på havets bund det sænker.
O frihed …

3.
Ofte vil man binde frihedens fugl
for at få sangen til at forstumme,
men den kan ikke holdes i skjul
lad det tordne fra frihedens tromme.
O frihed …

4.
Finder du pladsen i livet for trang,
– er din rose spærret inde?
Slås du alene, bli'r kampen for lang,
men sammen kan vi friheden finde.
O frihed …

Diamonds Are Forever

Musik: John Barry
Tekst: Don Black
Guitar: John Rosenskjold Jacobsen

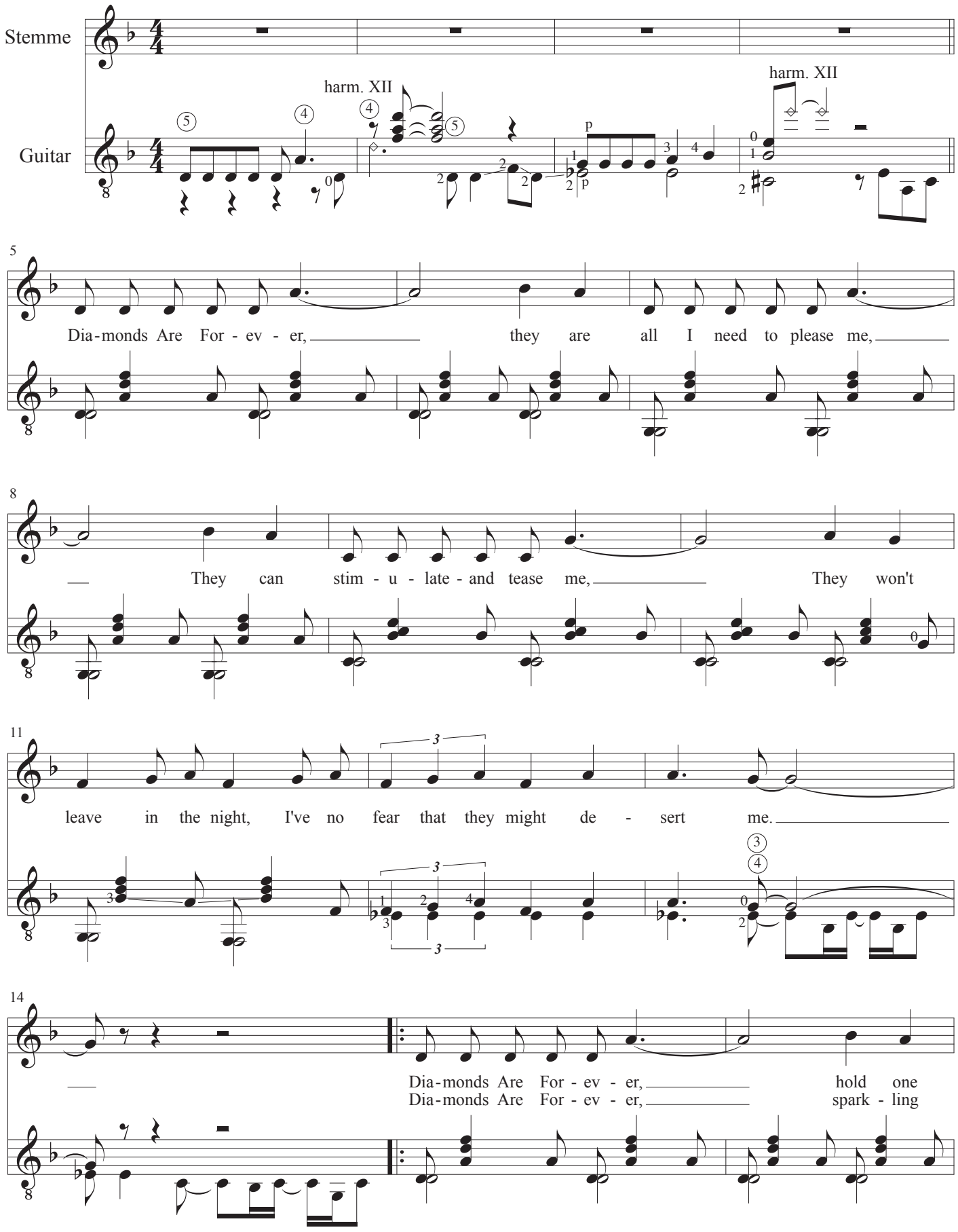

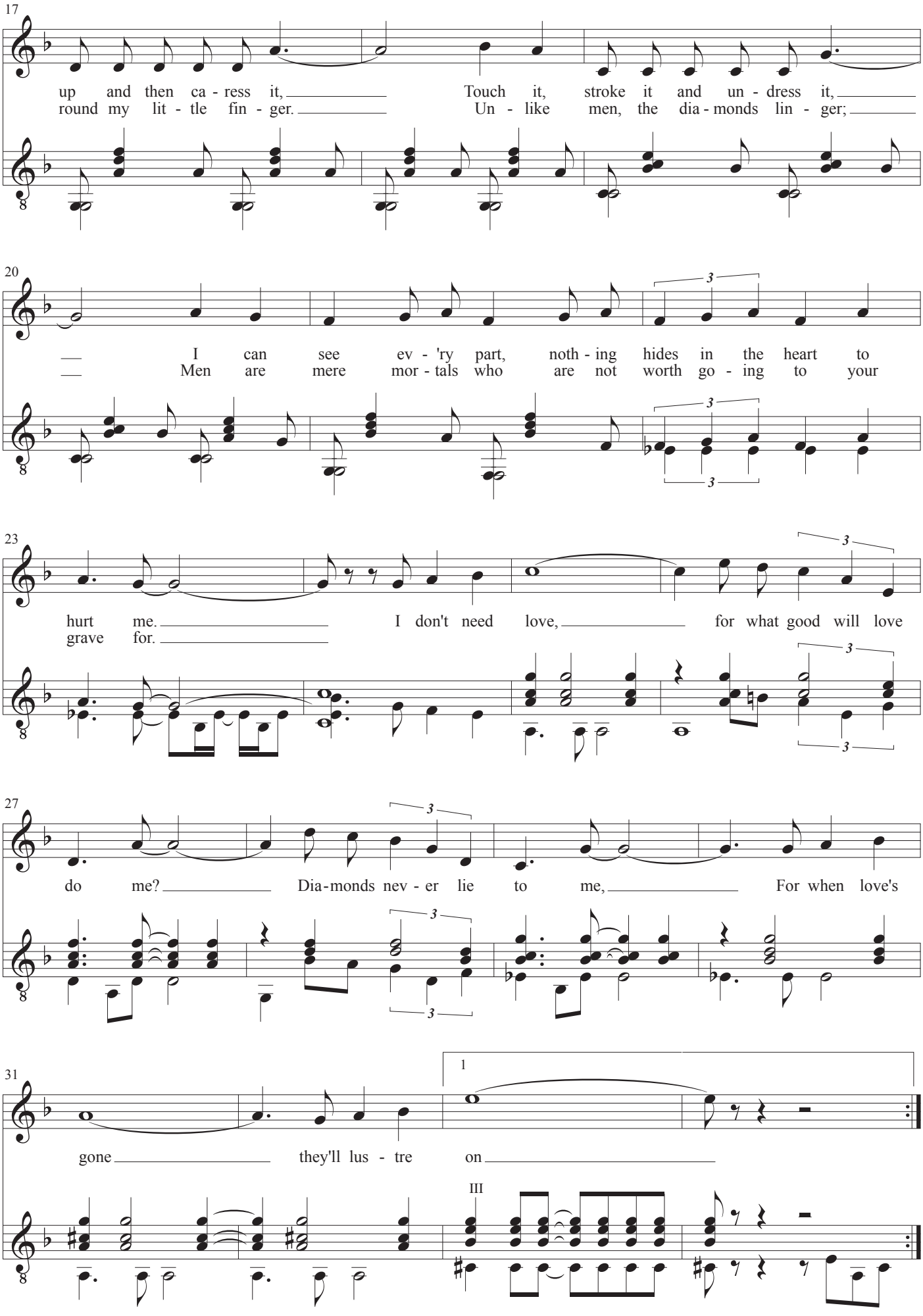
17
up and then ca - ress it,
round my lit - tle fin - ger.
Touch it, stroke it and un - dress it,
Un - like men, the dia - monds lin - ger;
20
I can see ev - 'ry part, noth - ing hides in the heart to
Men are mere mor - tals who are not worth go - ing to your
23
hurt me.
grave for.
I don't need love, for what good will love
27
do me?
Dia-monds nev - er lie to me,
For when love's
31
gone
they'll lus - tre on
1
III

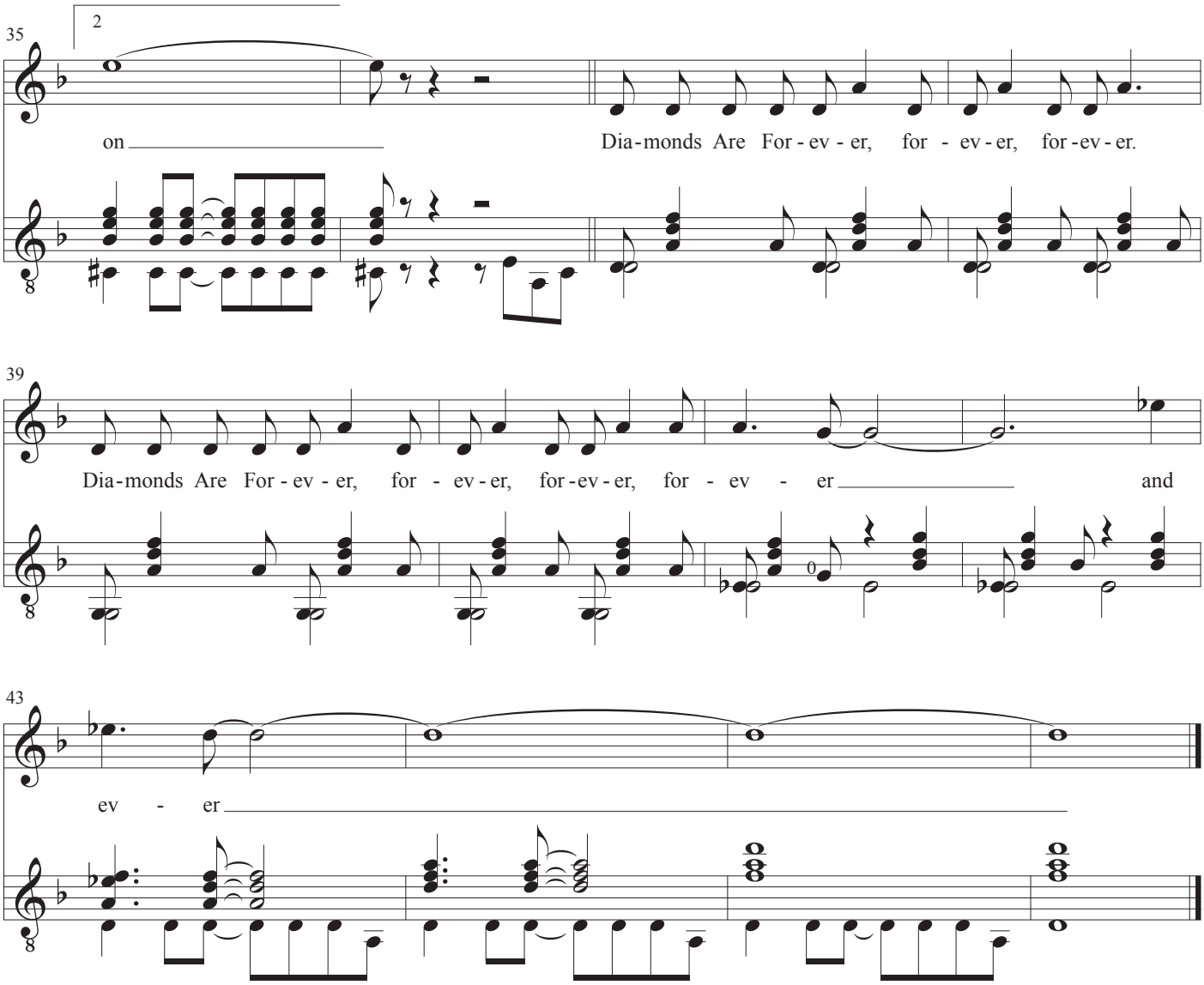
35
2
on
Dia-monds Are For-ev-er, for-ev-er, for-ev-er.
39
Dia-monds Are For-ev-er, for-ev-er, for-ev-er, for-ev-er and
43
ev-er

Goldfinger

Musik: John Barry
Tekst: Lesleie Bricusse & Anthony Newley
Guitar: John Rosenskjold Jacobsen

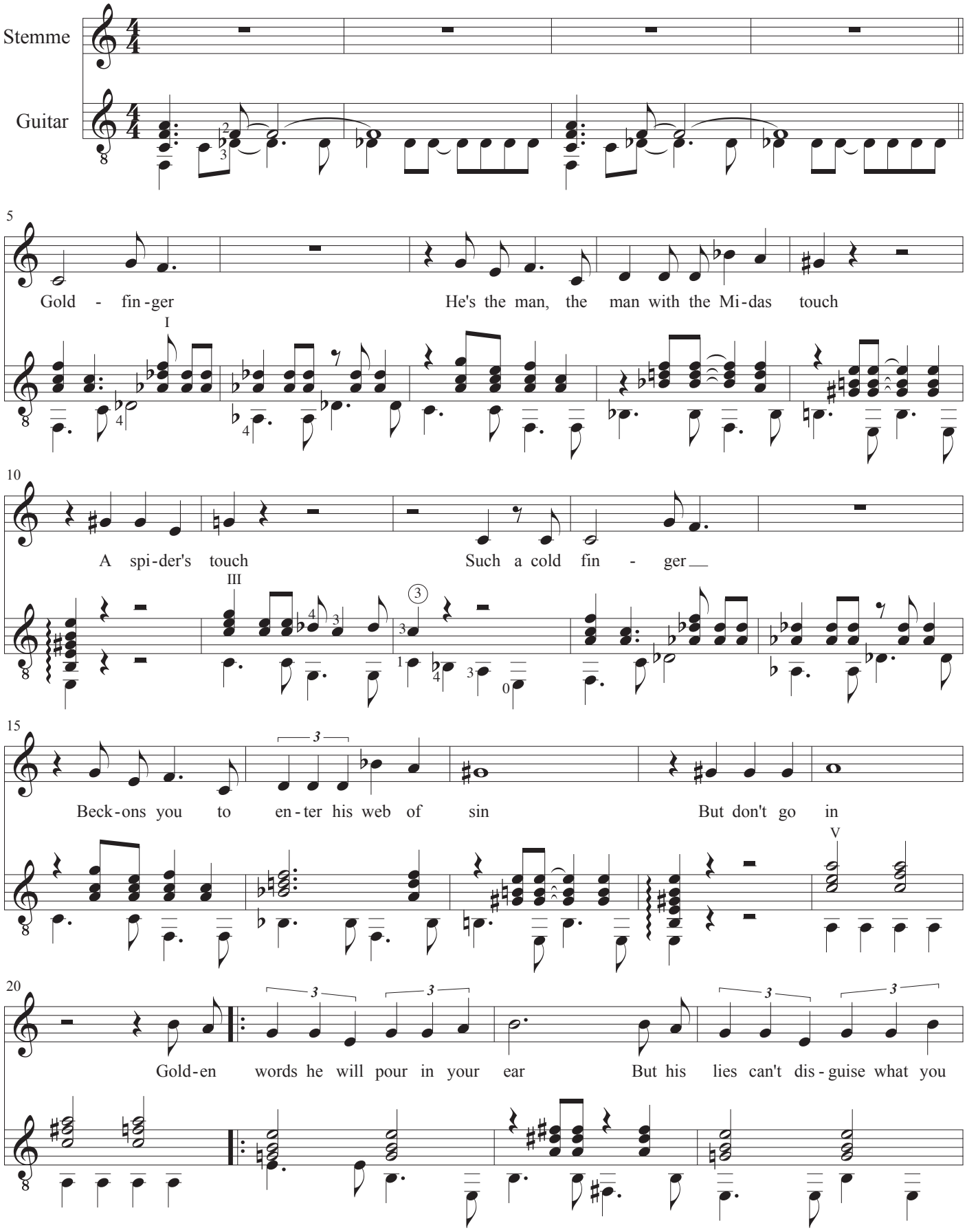

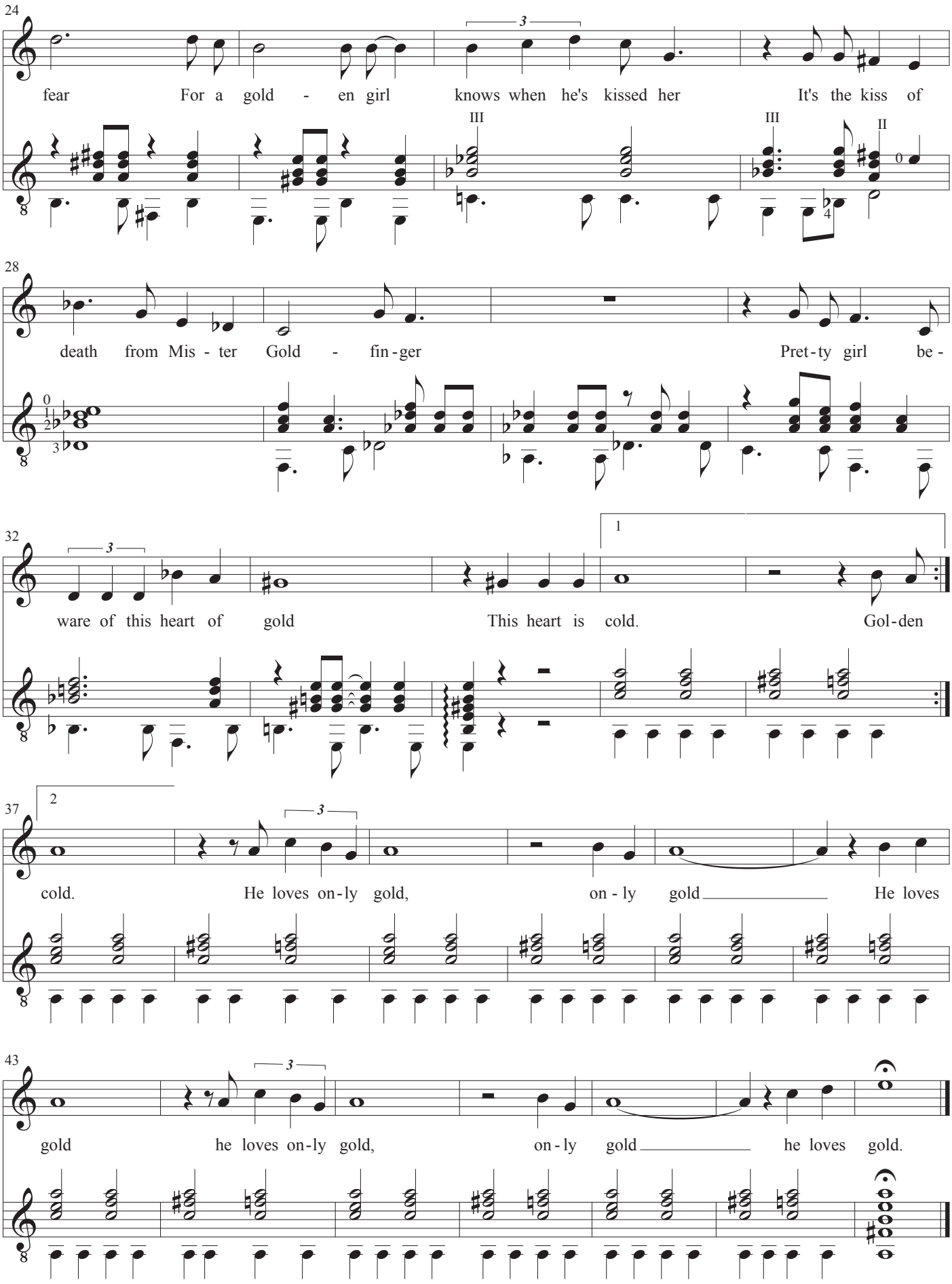
24
fear For a gold - en girl knows when he's kissed her It's the kiss of
III
III
II
28
death from Mis - ter Gold - fin - ger Pret - ty girl be -
32
1
ware of this heart of gold This heart is cold. Gol - den
37
2
cold. He loves on - ly gold, on - ly gold He loves
43
gold he loves on - ly gold, on - ly gold he loves gold.

Once Upon a Time in the West

Musik: Ennio Morricone
Guitar: John Rosenskjold Jacobsen

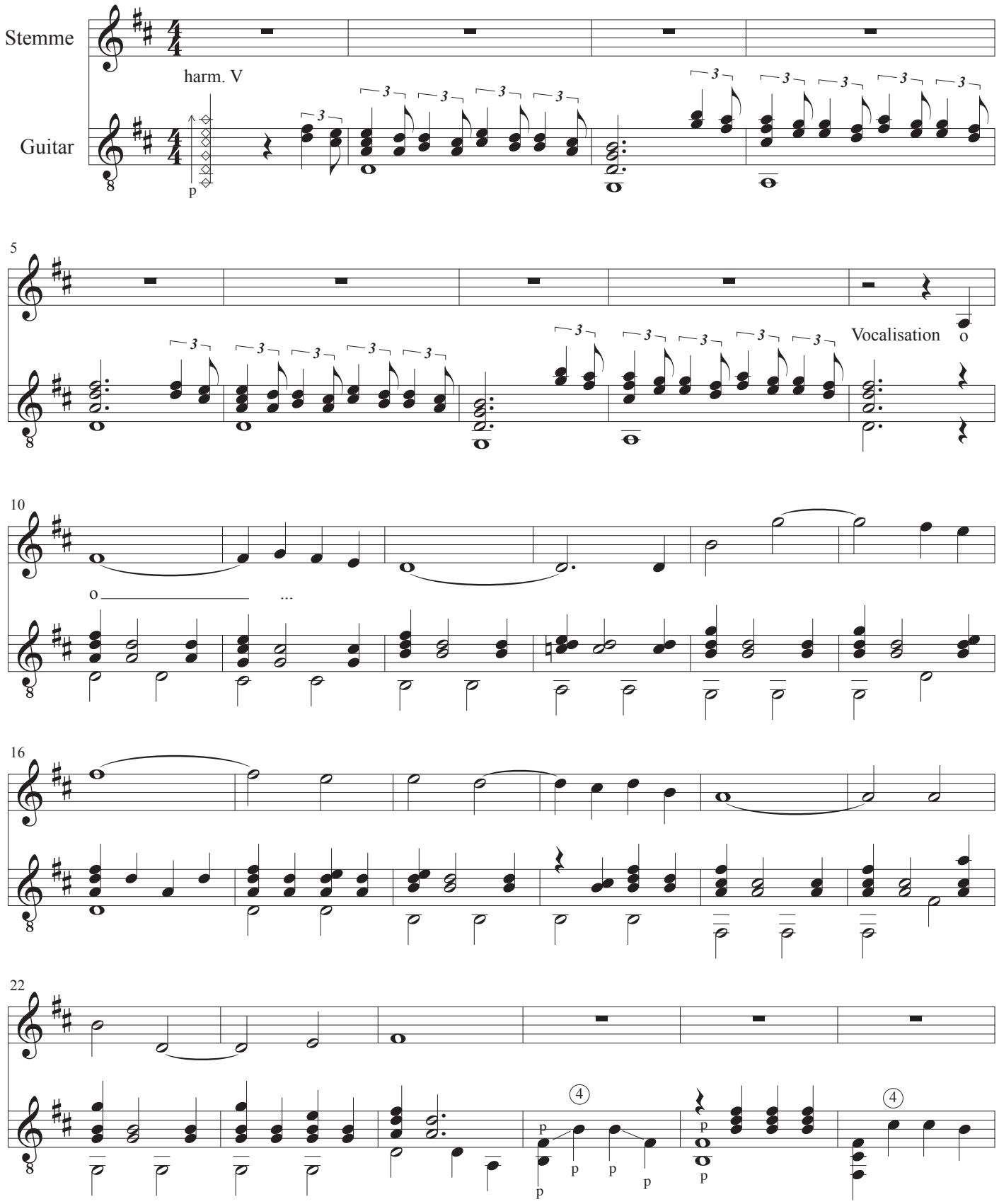

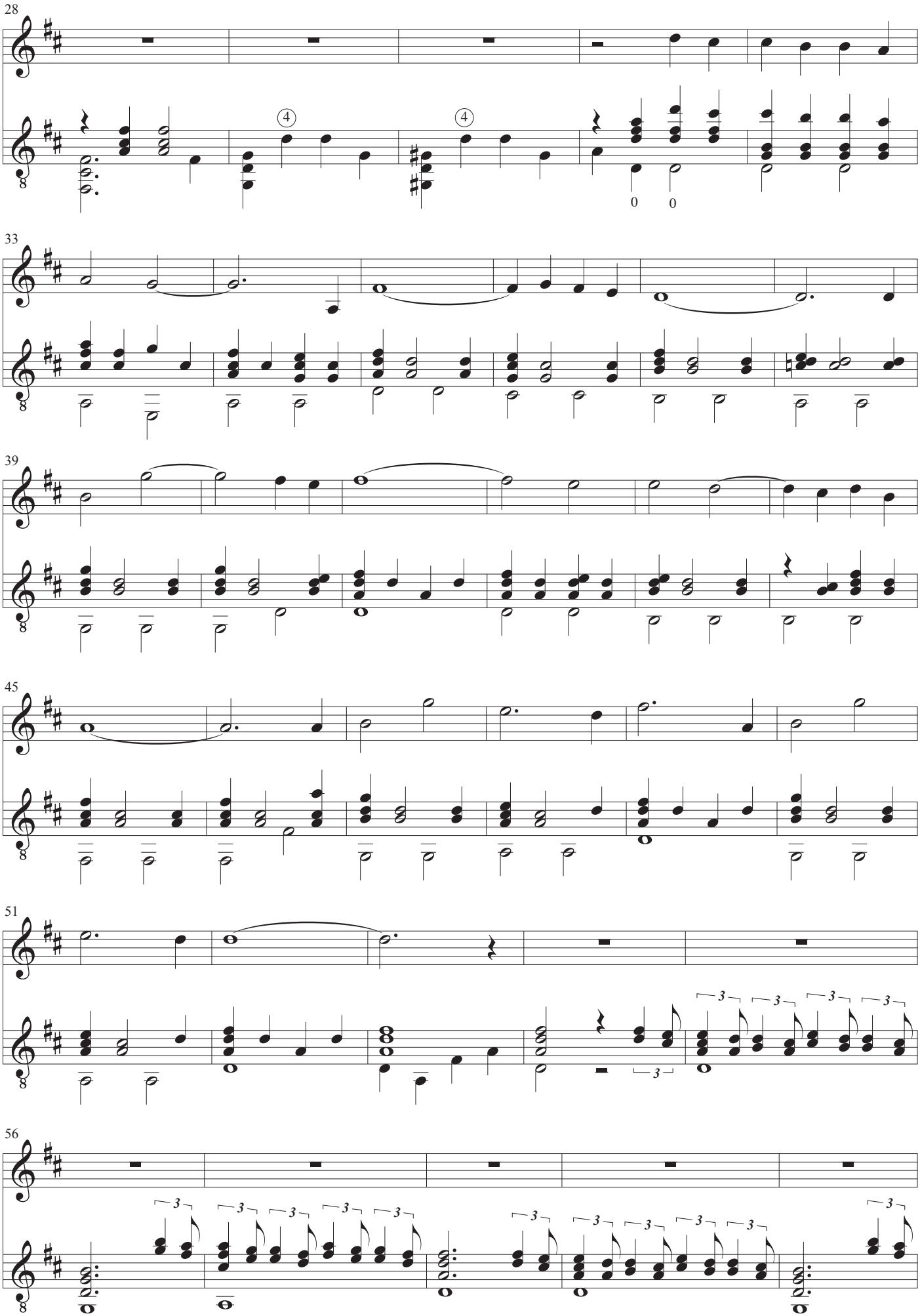
28
4
4
0
0
33
39
45
51
3
3
3
3
3
56
3
3
3
3
3
3
3
3
3
3
3

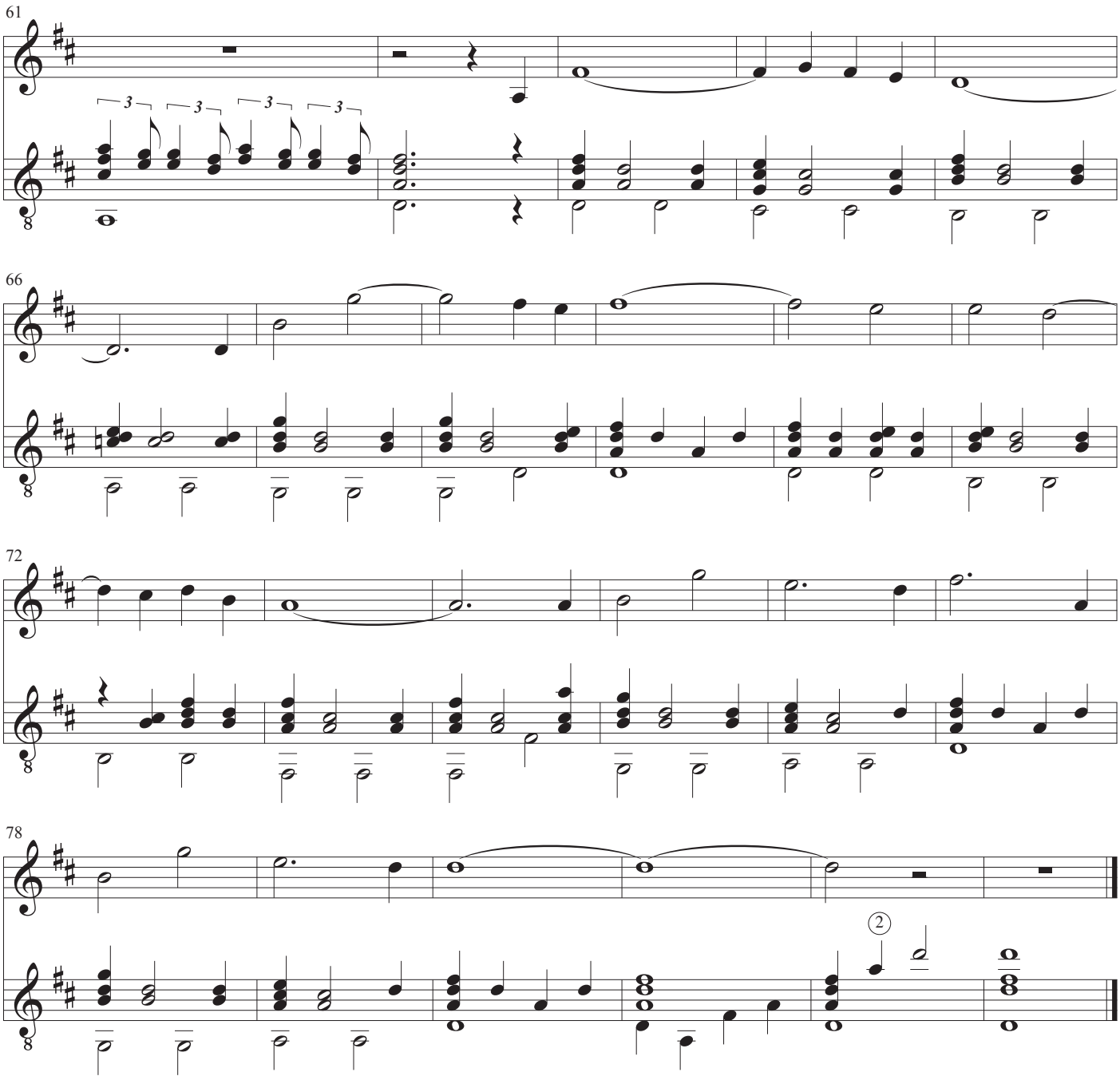
61
66
72
78
2

Solen er så rød mor

Melodi: Carl Nielsen
Tekst: Harald Bergstedt
Guitar: John Rosenskjold Jacobsen

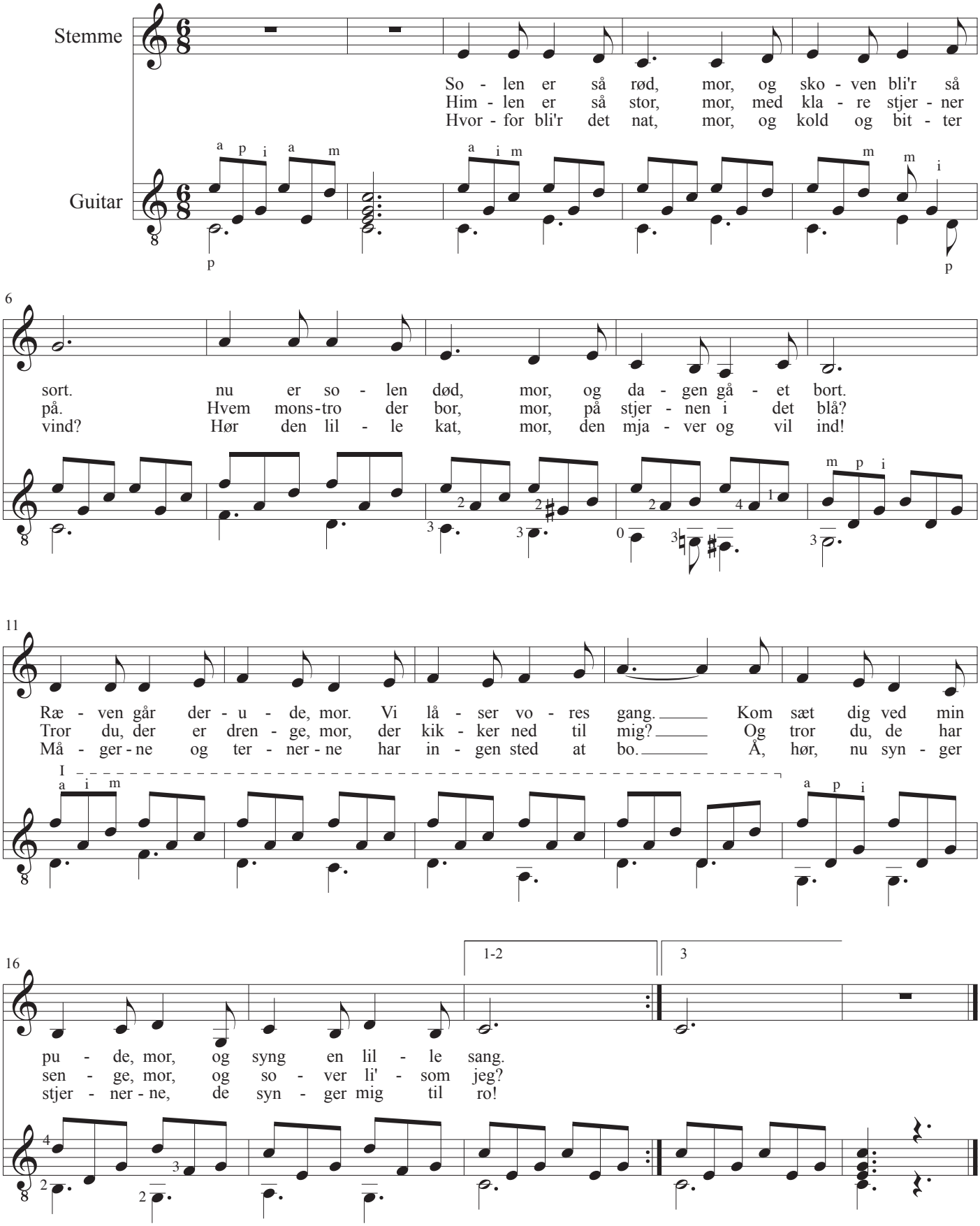

The Last Rose of Summer

Operaen Martha, 2. akt, nr. 9b Romance

Musik: Friedrich von Flotow (efter Anonym, Irland)
Tekst: Thomas Moore
Guitar: John Rosenskjold Jacobsen

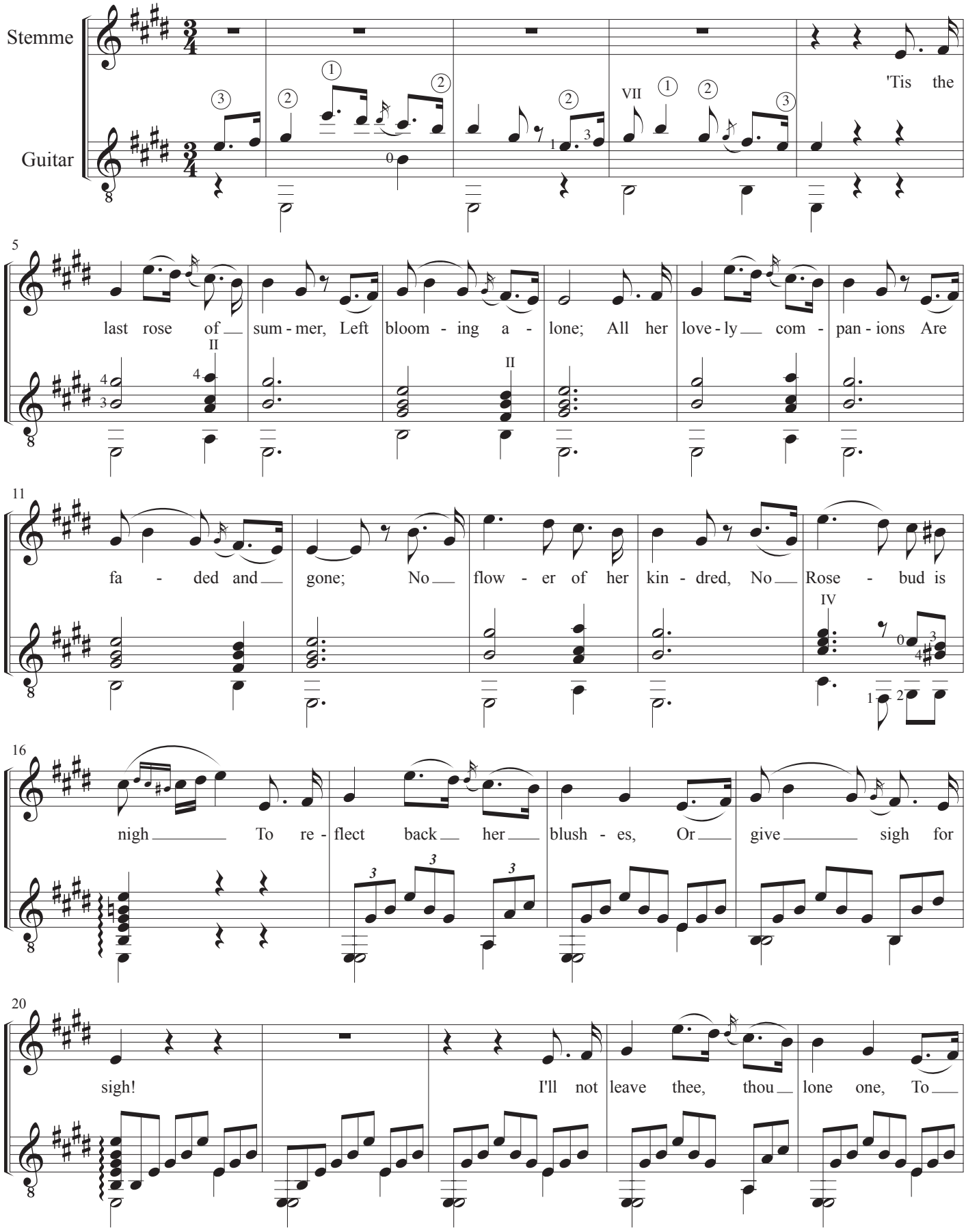

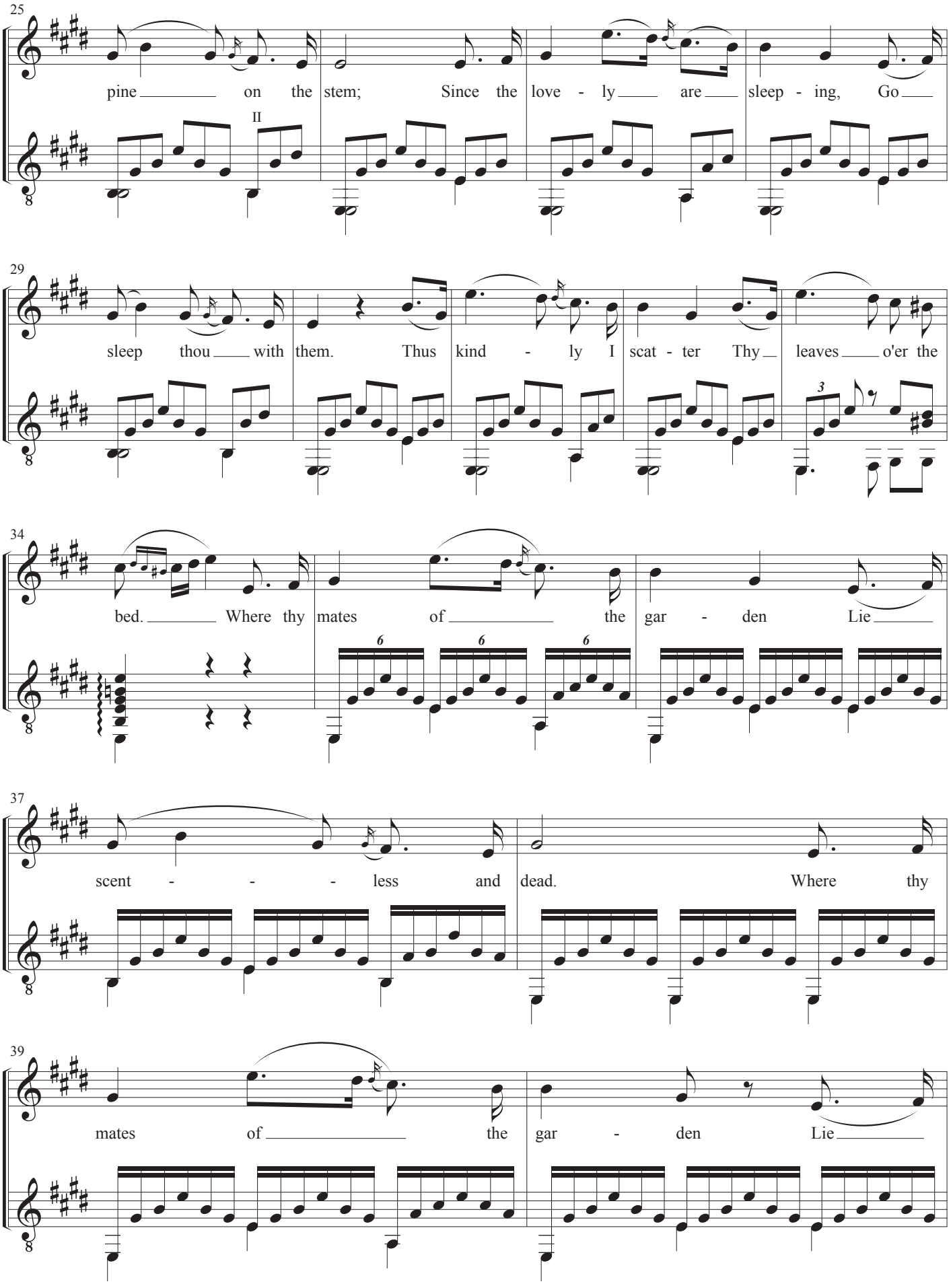
25
pine on the stem; Since the love - ly are sleep - ing, Go
II
29
sleep thou with them. Thus kind - ly I scat - ter Thy leaves o'er the
34
bed. Where thy mates of the gar - den Lie
6
6
6
37
scent - - - less and dead. Where thy
39
mates of the gar - den Lie

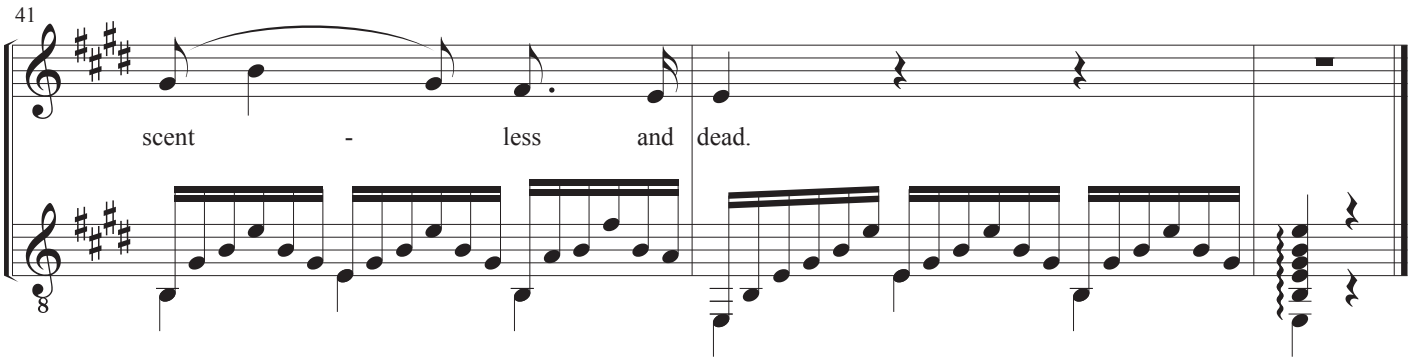

The Last Rose of Summer var blandt de engelske sange, som blev populære i Tyskland i det 19. århundrede.
Tyske versioner findes under titlerne "Letzte Rose" og "Des Sommers letzte Rose" blandt andre.
Adskillige arrangementer eksisterer for forskellige besætninger og kor, ligesom sangen har været benyttet som tema i variationssatser og fantasier: Beethoven, Giuliani, Hindemith, Kuhlau, Britten for blot at nævne nogle.

Friedrich von Flotow benyttede melodien i operaen Martha, til en libretto af Friedrich Wilhelm Riese, som oversatte den engelske tekst til tysk:

Letzte Rose, wie magst du so einsam hier blüh'n?
Deine freundlichen Schwestern sind längst schon, längst dahin.
Keine Blüthe haucht Balsam mit labendem, labendem Duft,
keine Blättchen mehr flattern in stürmischer Luft.

Warum blühst du so traurig im Garten allein?
Sollst im Tod mit den Schwestern, mit den Schwestern vereinigt sein;
D'rum pflück' ich, o Rose, vom Stamme, vom Stamme dich ab,
sollst ruh'n mir am Herzen und mit mir, ja, mit mir im Grab,

Te quiero dijiste

Melodi og tekst: María Grever
Guitar: John Rosenskjold Jacobsen

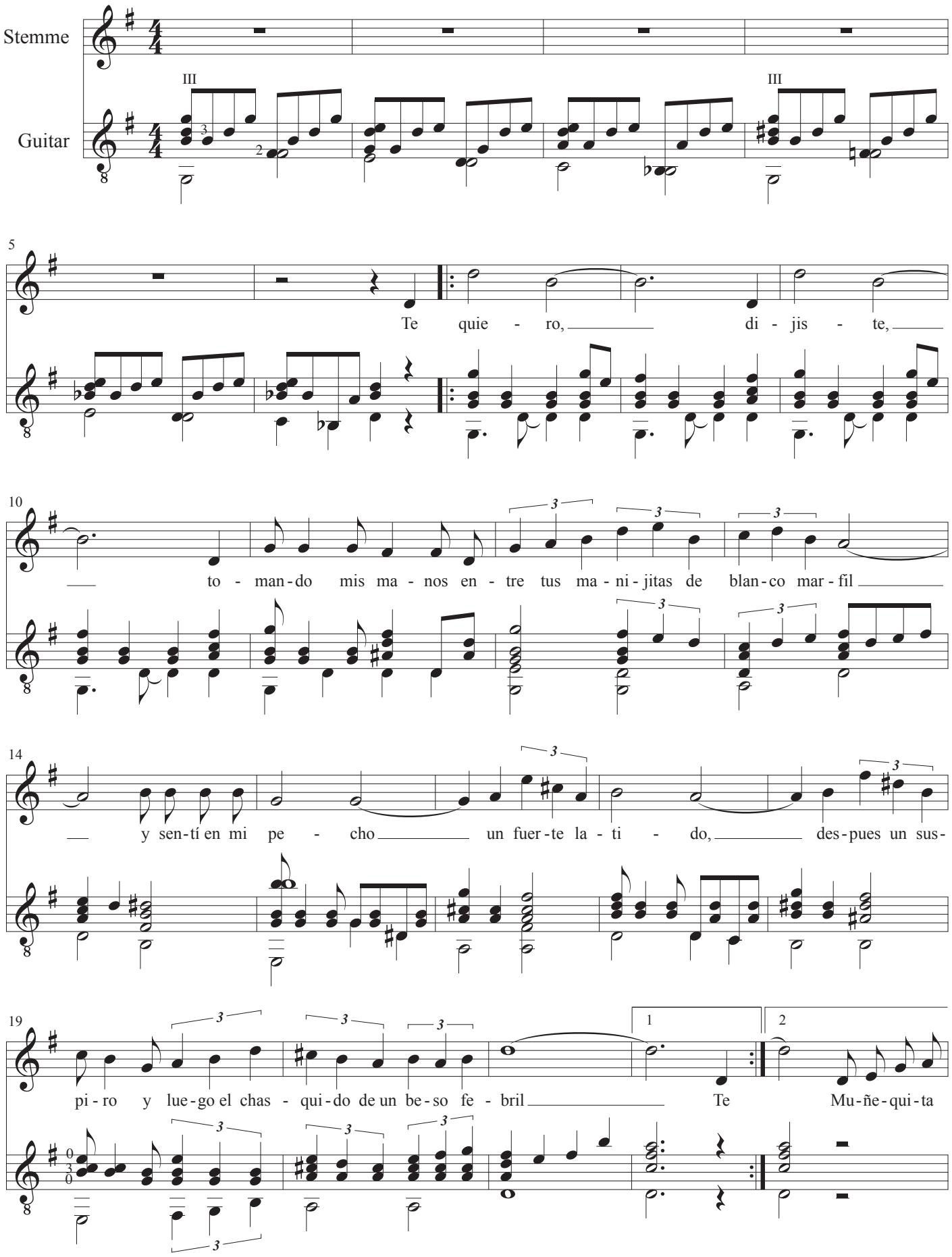

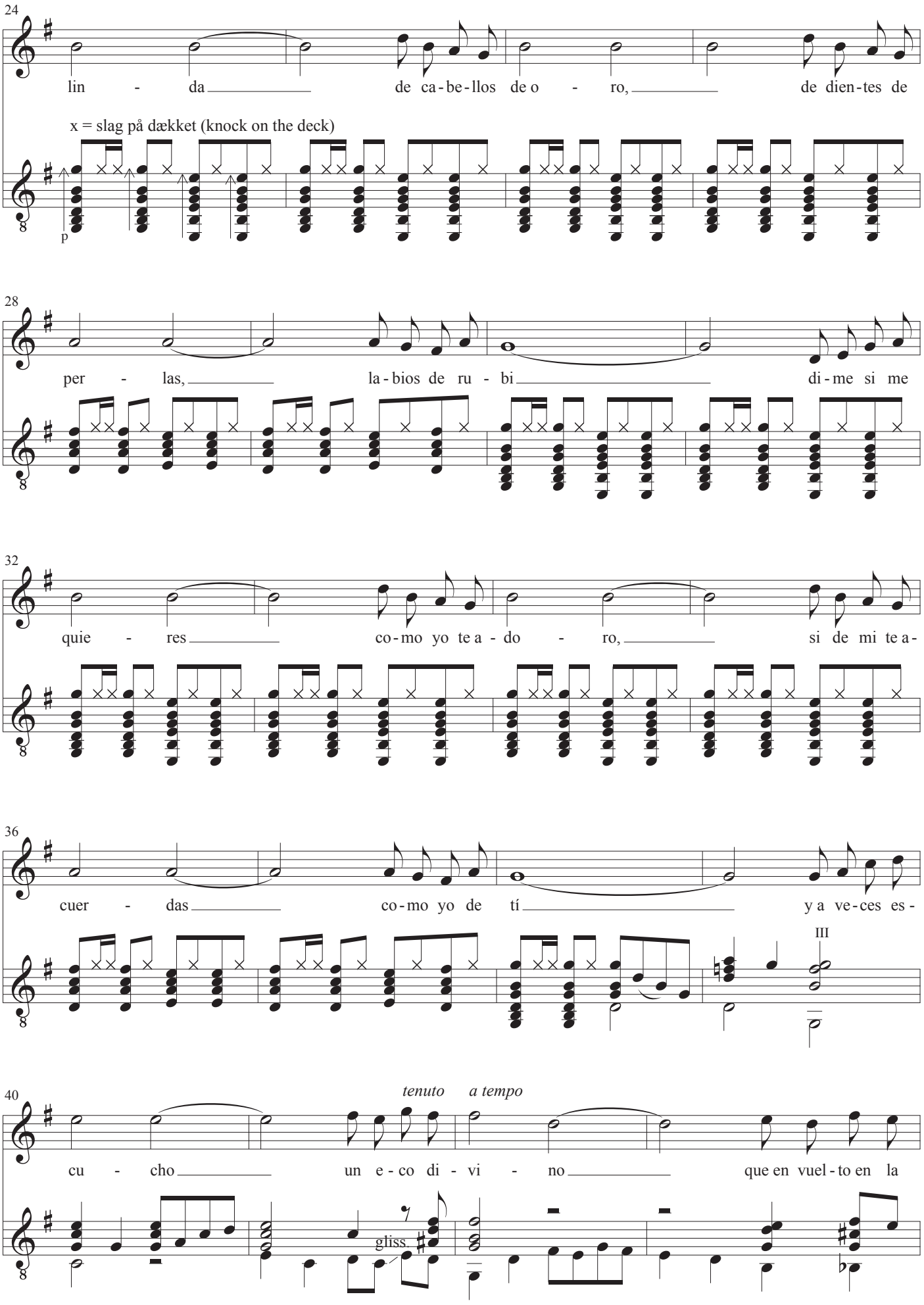
24
lin - da de ca-be-llos de o - ro, de dien-tes de
x = slag på dækket (knock on the deck)
p
28
per - las, la-bios de ru - bi di-me si me
32
quie - res co-mo yo te a - do - ro, si de mi te a-
36
cuer - das co-mo yo de tí y a ve-ces es-
III
40
tenuto
a tempo
cu - cho un e-co di - vi - no que en vuel-to en la
gliss.

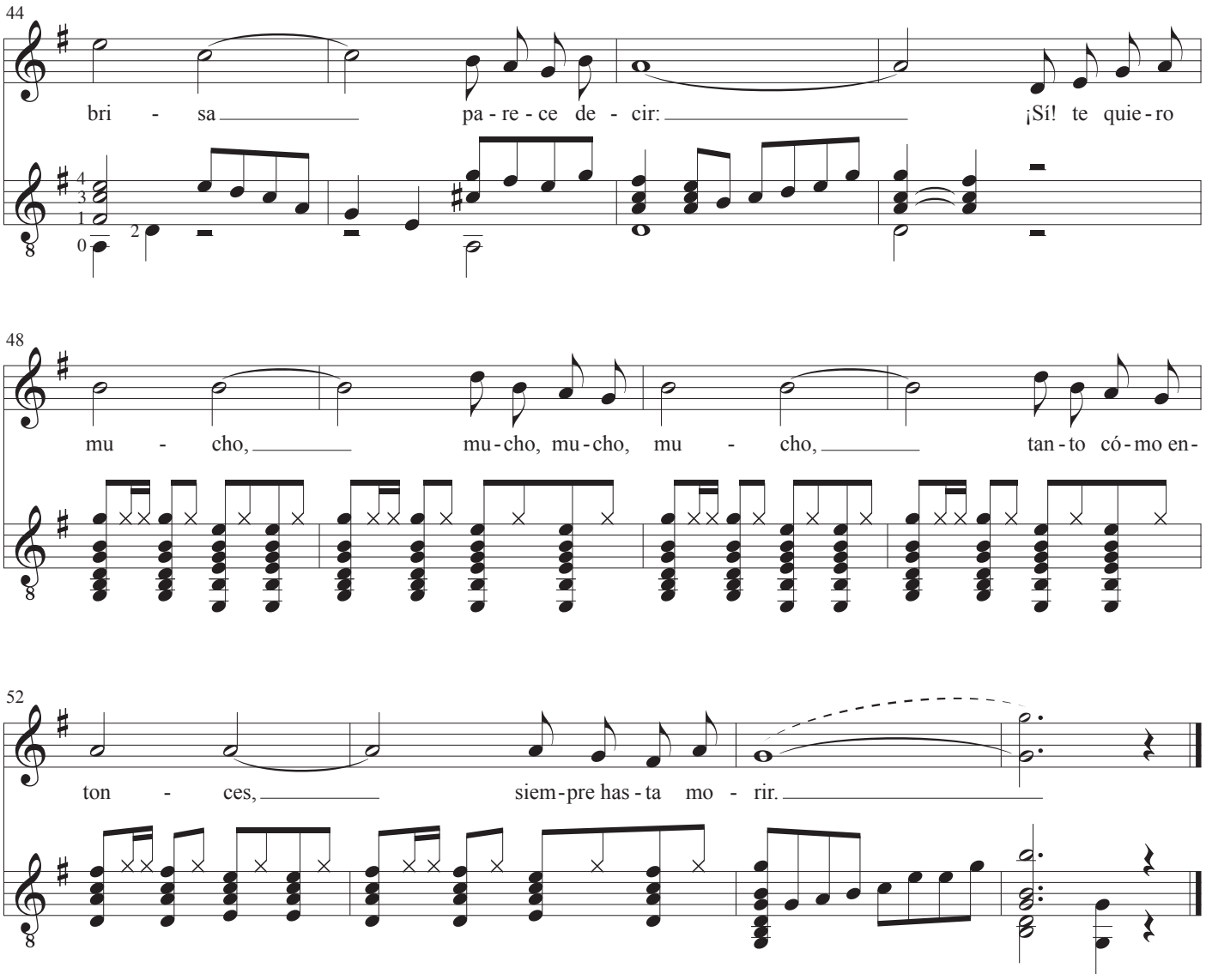
44
bri - sa pa - re - ce de - cir: ¡Sí! te quie - ro
48
mu - cho, mu - cho, mu - cho, mu - cho, tan - to có - mo en -
52
ton - ces, siem - pre has - ta mo - rir.

Ach du lieber Augustin

Tekst og melodi: Ukendt (måske Marx Augustin), Østrig
Guitar: John Rosenskjold Jacobsen

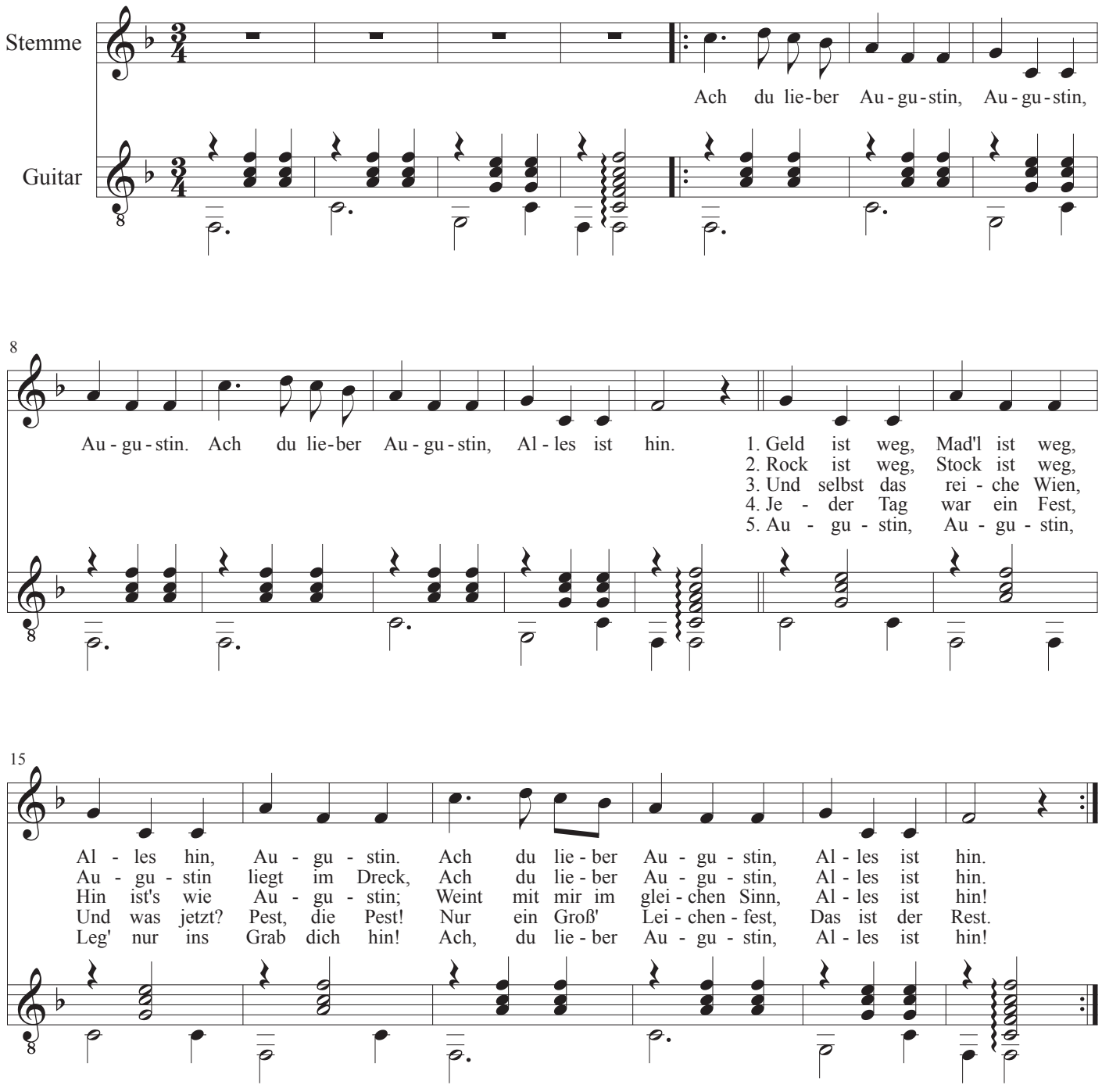

Mester Jakob

Tekst og melodi: Ukendt
Guitar: John Rosenskjold Jacobsen

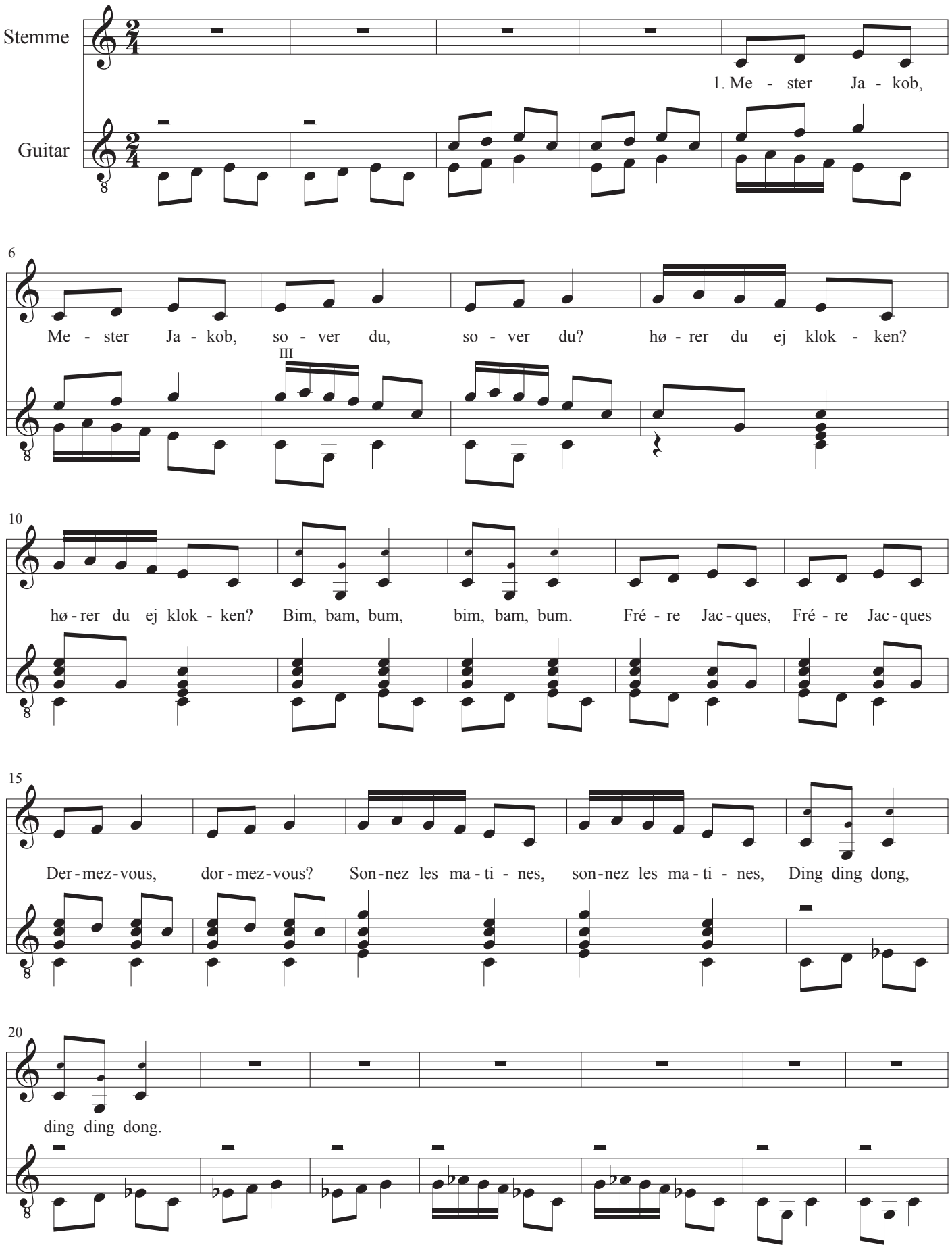

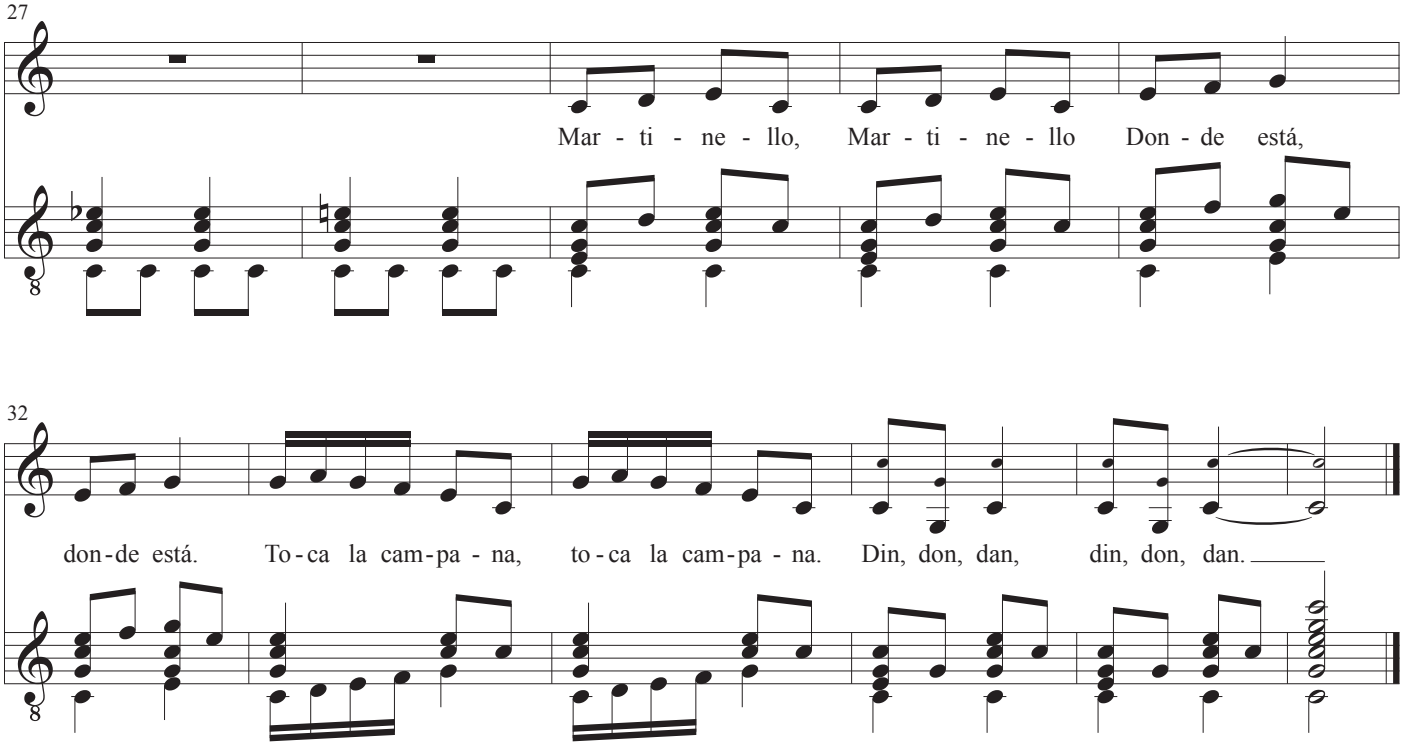
27
Mar - ti - ne - llo, Mar - ti - ne - llo Don - de está,
32
don-de está. To-ca la cam-pa - na, to-ca la cam-pa - na. Din, don, dan, din, don, dan.

Summ, summ, summ

Melodi: Ukendt (Tyskland)
Tekst: Heinrich Hoffmann von Fallersleben
Guitar: John Rosenskjold Jacobsen

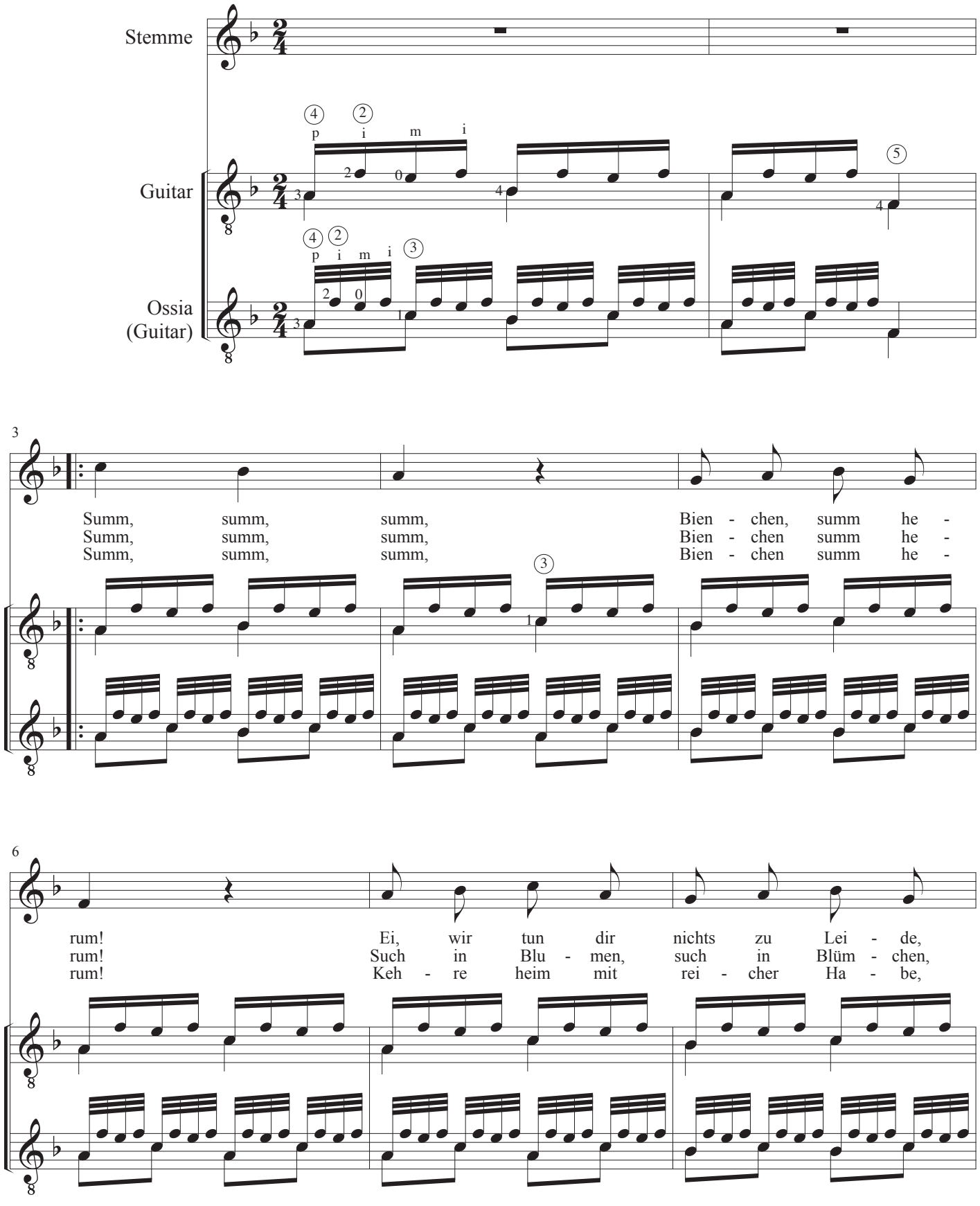

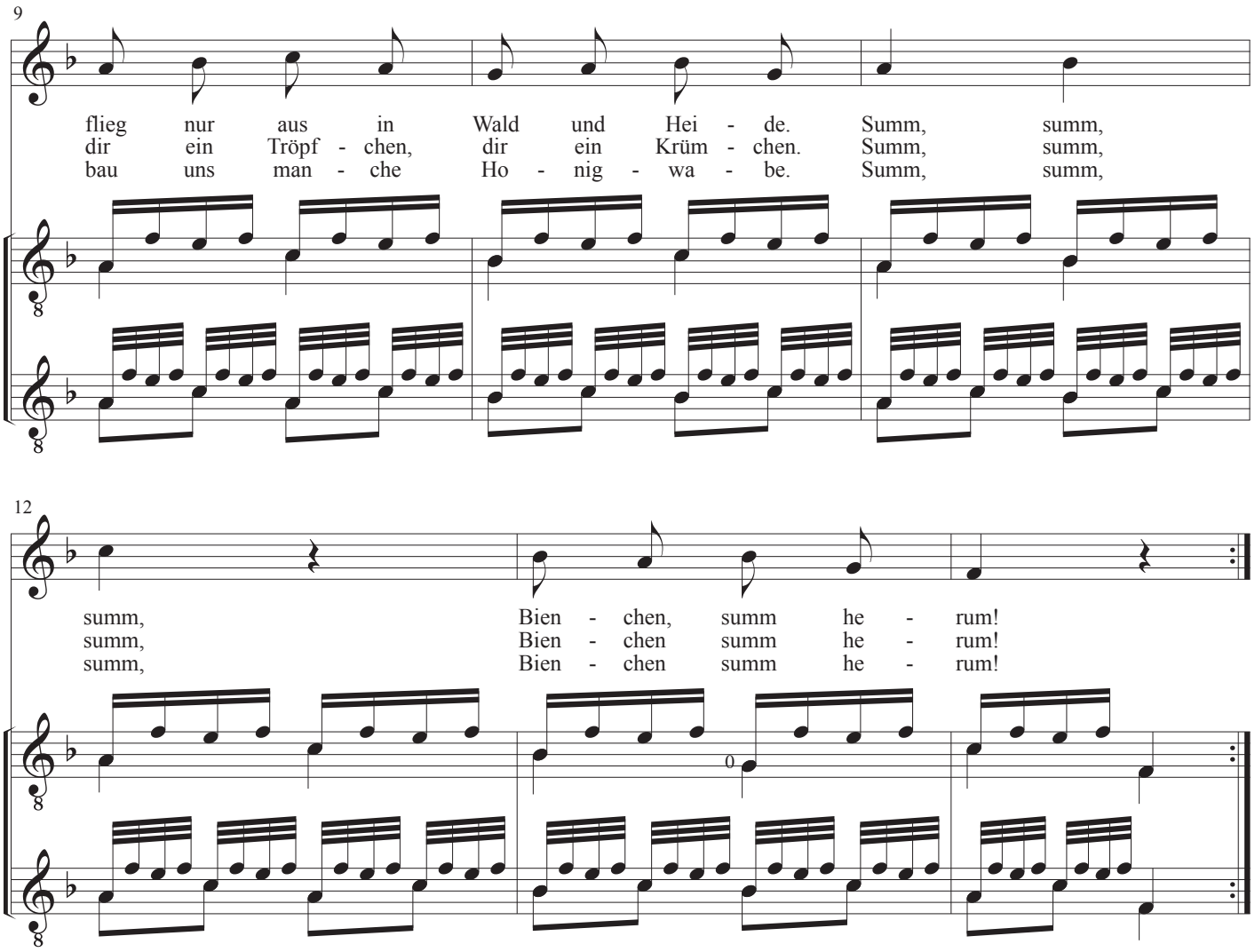

Sur, sur, sur
Dansk tekst: Ukendt

Sur, sur, sur, lille bi, omkring!
Frygt ej for de vilde drenge,
flyv kun ud i mark og enge!
Sur, sur, sur, sur i lystig ring!

Sur, sur, sur, lille bi omkring!
Sid i blomsten som en dronning,
sug den søde, søde honning!
Sur, sur, sur, sur i lystig ring!

Sur, sur, sur, lille bi omkring!
Flyv så med dit rige bytte
hjem til cellen i din hytte!
Sur, sur, sur, sur i lystig ring!

Svantes lykkelige dag

Tekst og musik: Benny Andersen
Guitar: John R. Jacobsen

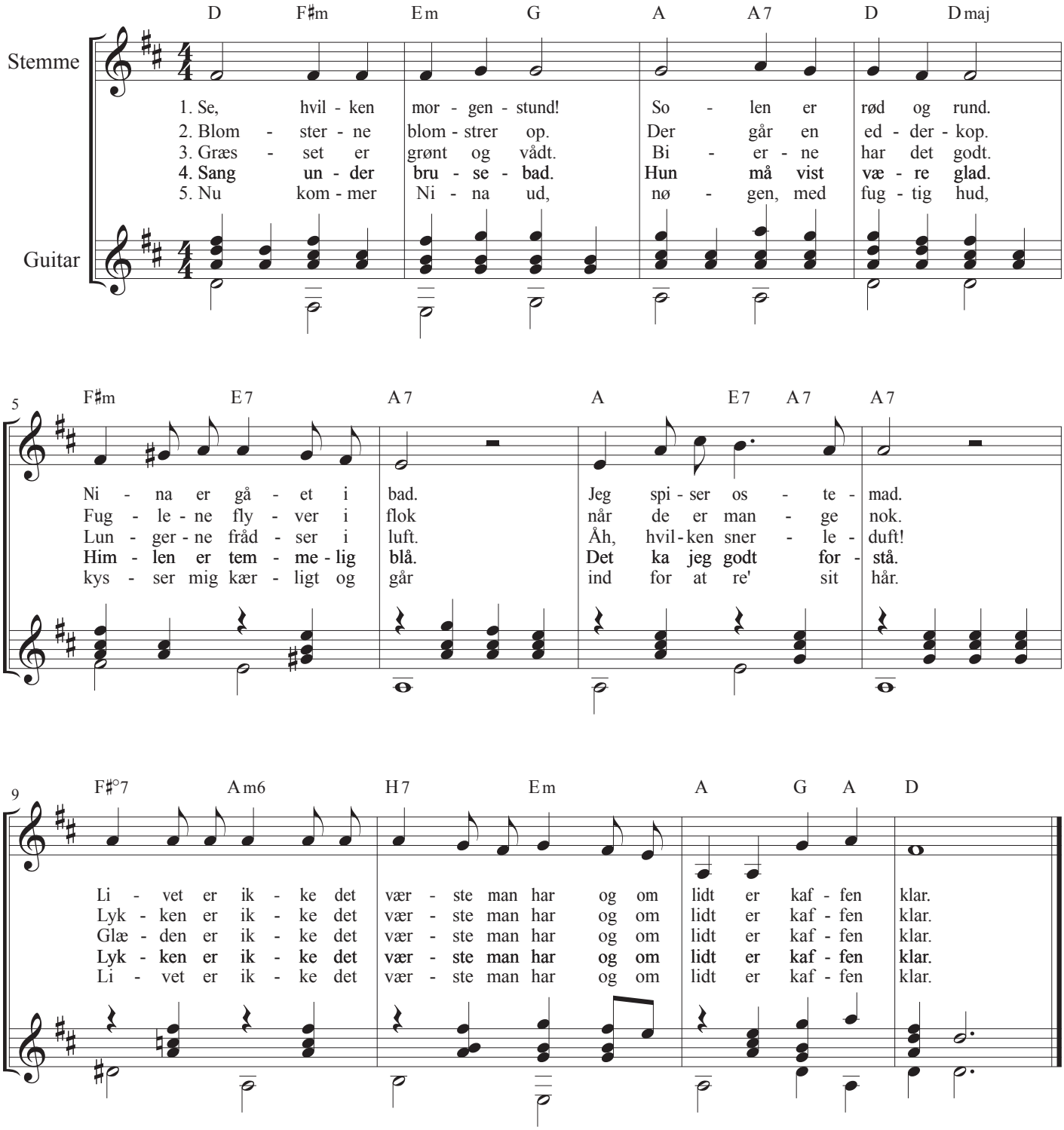

Can't Help Falling In Love

Melodi: George David Weiss (efter sangen Plaisir d'amour)
Tekst: Hugo Peretti & Luigi Creatore
Guitar: John Rosenskjold Jacobsen

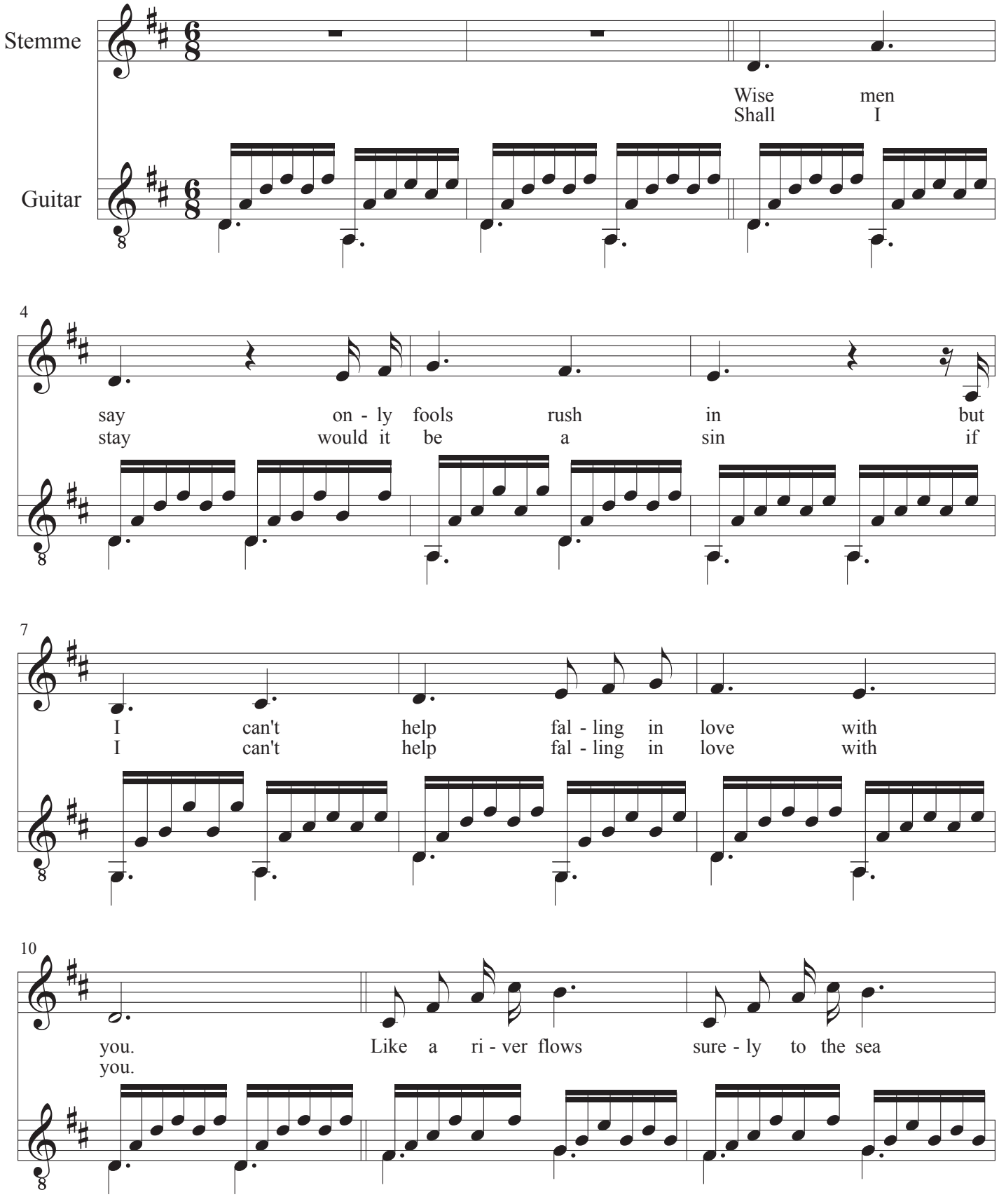

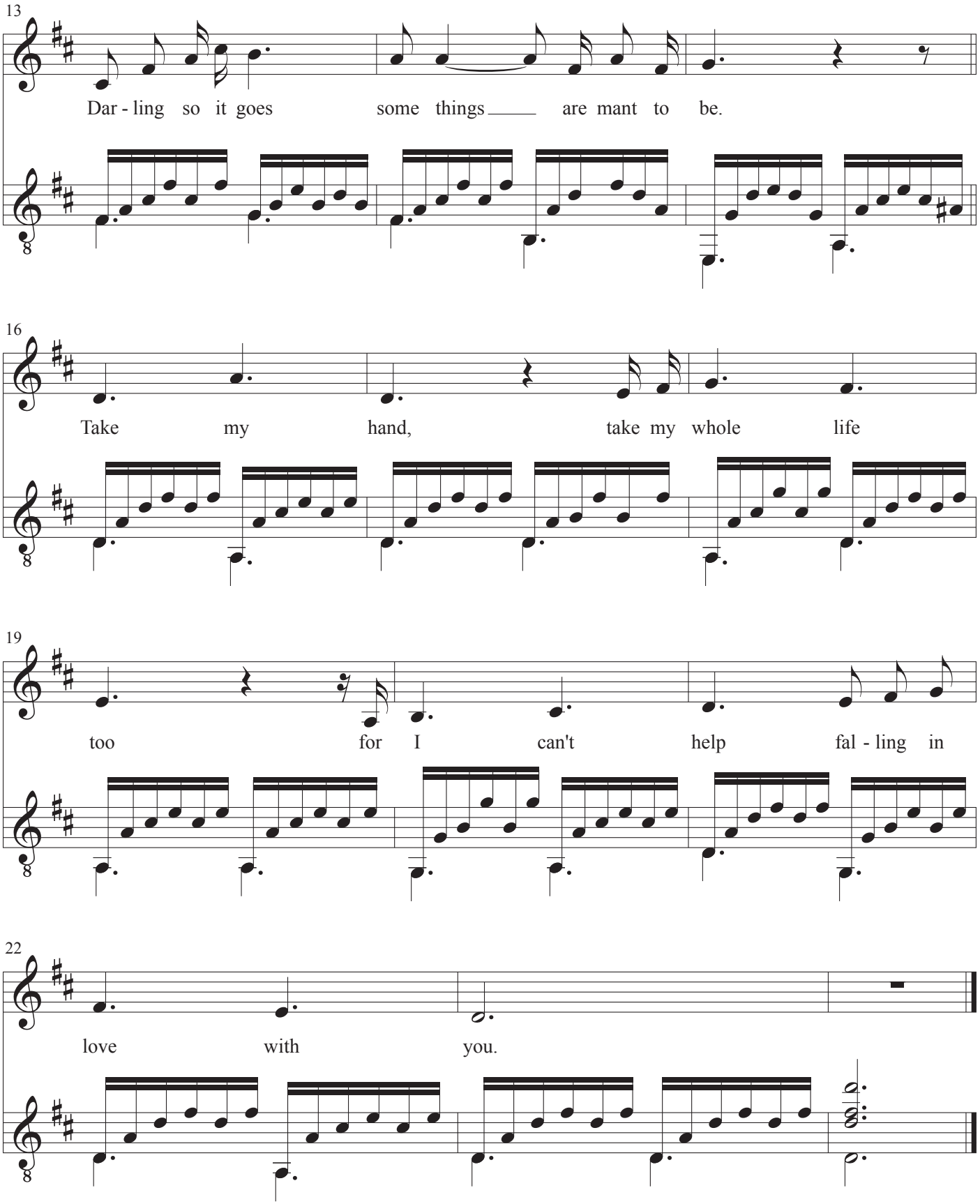
13
Dar - ling so it goes some things are mant to be.
16
Take my hand, take my whole life
19
too for I can't help fal - ling in
22
love with you.

Indeks Bog 1 - Stemme og guitar

Afrikas badevand, Side 2
Afrikas badevand, Side 3
Kanesang, Side 5
Der stode tre skalke, Side 6
Det var en lørdag aften, Side 8
Dronning Dagmars død, Side 9
En yndig og frydefuld sommertid, Side 11
Goj awten, Side 12
Hr. Oluf han rider, Side 14
I skovens dybe, stille ro, Side 15
Jeg går i tusind tanker, Side 17
Jeg gik mig ud en sommerdag, Side 18
Jeg kan se på dine øjne, Side 19
Jeg var mig en fattig ungersvend, Side 20
Og det var en skærsommerdag, Side 22
Ramund, Side 23
Roselil og hendes moder, Side 25
Tavlebordet, Side 27
Der staar en Purle ved Vejens Sving, Side 29
Det haver så nyligen regnet, Side 30
Det var en stille, hellig Julekvæld, Side 32
Det vår en daw, Side 34
Drengen fandt en Rose staa, Side 35
En Rose stander i Himlens Lund, Side 36
Husmandssang, Side 37
Højt ligger paa Marken den hvide Sne, Side 38
Jeg drømte mig en Vise, som ingen drømte før, Side 42
Jeg gaar i tusind tanker, Side 43
Jyden han æ stærk og sej, Side 44
Mads Doss, Side 45
Miau, Side 47
Natten er så stille, Side 49
På Sjølunds fagre Sletter, Side 50
Signelil sad i Kakkelovnskrog, Side 52
Sne, Sne, dejlige Julesne, Side 54
Spillemand spiller paa Strenge, Side 56
Tit er jeg glad, Side 59
A haar tjent Jens Masen, Side 60
Al verdens skaber mild og blid, Side 61
Anna var i Anders kær, Side 62
De fruer sidder på Lindholms hus, Side 64
Drikkevise, Side 65
Enhver, som har trådt sine børnesko, Side 66
Herligt, en sommernat, Side 68
Hist, hvor vejen slår en bugt, Side 69
Hr. Oluf han rider, Side 70
Jeg vælger mig april, Side 72
Jens Vejmand, Side 74

Min pige er så lys som rav, Side 76
Nu falmer skoven Trindt om land, Side 77
Nu lakker det ad tiden småt, Side 78
Ole sad på en knold og sang, Side 80
Skal Blomsterne da visne, Side 81
Solen synker nok saa smukt, Side 82
Tunge, mørke natteskyer, Side 83
Underlige aftenlufte, Side 85
Valravnen, Side 87
Vor Gud Han er så fast en borg, Side 90
Vort modersmål er dejligt, Side 92
Danza, danza, fanciulla gentile, Side 94
Ach, daß nicht die letzte Stunde, Side 97
Auf, auf! die rechte Zeit ist hier, Side 99
Auf, auf! mein Herz, mit Freuden, Side 100
Beglückter Stand getreuer Seelen, Side 102
Beschränkt, ihr Weisen dieser Welt, Side 104
Brich entzwei, mein armes Herze, Side 108
Brunnquell aller Güter, Side 111
Der lieben Sonne Licht und Pracht, Side 113
Der Tag ist hin, die Sonne gehet nieder, Side 115
Der Tag mit seinem Lichte, Side 117
Dich bet ich an, mein höchster Gott, Side 119
Die bittre Leidenszeit beginnet abermal, Side 121
Die güldne Sonne, Side 124
Dir, dir, Jehova, will ich singen, Side 127
Eins ist Not! ach Herr, dies Eine, Side 129
Ermuntre dich, mein schwacher Geist, Side 132
Erwügtes Lamm! das die verwahrten Siegel, Side 134
Es glänzet der Christen inwendiges Leben, Side 136
Es ist nun aus mit meinem Leben, Side 138
Es ist vollbracht! Vergiß ja nicht dies Wort, Side 140
Es kostet viel, ein Christ zu sein, Side 142
Gib dich zufrieden und sei stille, Side 144
Gib dich zufrieden und sei stille, Side 145
Habanera, Side 148
Plegaria a un labrador, Side 154
El derecho de vivir en paz, Side 151
En Vaarnat, Side 158
Gjenboens første Vise, Side 159
Lille røde Rønnebær, Side 161
Dumka, Side 162
Kozak, Side 163
Wyjazd Na Wojne, Side 164
Das Veilchen, Side 167
An die Freude, Side 165
Oiseaux, si tuos les ans, Side 170
Deep River, Side 172
Go Down, Moses, Side 173
Nobody Knows the Trouble I've Seen, Side 174
Swing low, Sweet Chariot, Side 175

Som, som, som w stawie rybecki, Side 177
Tatulu, matulu, Side 178
Ty co w stałość, Side 180
Danmark i lys og skygge, Side 181
Dansk sommer, Side 182
Det er så sundt, Side 183
Efteraar 1939, Side 185
Her ligger landet, Side 188
Ukulele-Lola, Side 189
Der sad en lille pige, Side 193
Drøn på, Side 195
I det lyserøde hus, Side 196
Månederne, Side 197
Månen, Side 203
Prindsessen i Umbababa, Side 204
Sadu Sundarsing, Side 205
Børn og voksne i kærlig krans, Side 206
Dejlig er den himmel blå, Side 208
Den yndigste rose er funden, Side 209
Der bor en lille nissemand, Side 210
En lille nisse fra Amerika, Side 211
En lille nisse rejste, Side 212
Et barn er født i Bethlehem, Side 213
Frantz Galop, Side 214
Glade jul, Side 216
Julen har bragt velsignet bud, Side 217
Sikken voldsom trængsel og alarm, Side 219
Sikken voldsom trængsel og alarm, Side 222
Séguedille, Side 224
Voi, che sapete, Side 228
Danse, danse, dukke min, Side 232
Jeg vil tælle stjernerne, Side 233
Sov dukke Lise, Side 235
Bist du's lachendes Glück, Side 237
La mer, Side 244
Parlez-moi d'amour, Side 246
Pigalle, Side 248
Plaisir d'amour, Side 251
Joe Hill, Side 254
Joe Hill, Side 255
In a Simple Way I Love You, Side 256
Til Ungdommen, Side 258
En sørgelig vise, Side 259
Jeg hadde tenkt, Side 261
På stengrunn, Side 263
Revolusjonens røst, Side 265
Storbynatt, Side 267
Ættens sang, Side 269
Summertime, Side 271
Where Have All th Flowers Gone, Side 273
Jeg vil tælle stjernerne, Side 276

Juletræet med sin pynt, Side 277
Lille søde nissefar, Side 279
På loftet sidder nissen med sin julegrød, Side 280
Så tænder vi et lys, Side 285
Se, se, se, i nat er faldet sne, Side 282
Sneen daler, Side 283
Snemand Frost og frøken Tø, Side 284
Til julebal i nisseland, Side 286
Jeg ser de bøgelyse øer, Side 288
Jeg ser de bøgelyse øer, Side 290
Memory, Side 292
Gracias a la vida, Side 296
Sørens far har penge, Side 300
Revne gulerødder, Side 301
Nord og syd og øst og vest, Side 302
Morgensolen, Side 303
Pjerrot og månen, Side 304
Nede i fru Hansens kælder, Side 305
Bagermester Harepus, Side 306
Grøntsagsspisersangen, Side 307
Fy fy skamme skamme, Side 309
Vintertid, Side 311
What a Wonderful World, Side 312
Serenade, Side 315
All You Need Is Love, Side 318
Estrellita, Side 321
A las armas moriscote, Side 323
Guarte Guarte Rey Don Sancho, Side 325
La mañana de Sant Juan, Side 327
Para que es dama, tanto quereros, Side 329
Passeavase el rey Moro, Side 331
Quien huviesse tal ventura, Side 333
Ramund kantate, Side 335
Xcolonté, Side 347
Hvem øver vold, Side 349
Noget om billigrejser, Side 352
Noget om helte, Side 354
Noget om mistænksomhed, Side 356
Noget om skærsommernætter, Side 358
Noget om vrede og glæde, Side 360
Noget om vrede og glæde, Side 361
De juleløses Jul, Side 362
De juleløses Jul, Side 363
Den vackraste visan, Side 364
En vise om kinabarna, Side 367
Jeg plukker fløjlsgræs, Side 369
Kejseren Af Kina Var Sorrigfuld, Side 371
Musens sang, Side 374
Værnepligt, Side 376
Det var en lørdag aften, Side 381
Det var en lørdag aften, Side 383

Hipper som hap, Side 385
I dit korte liv, Side 387
Ingenting, Side 390
Man binder os på mund og hånd, Side 394
Nå, Side 397
Sig de ord du ved, Side 399
Barn Jesus i en krybbe laa, Side 401
Barn Jesus i en krybbe laa, Side 402
Barn Jesus i en krybbe laa, Side 404
Brødre, meget langt herfra, Side 406
Der bygger en fugl så dybt i mit bryst, Side 408
Der bygger en fugl så dybt i mit bryst, Side 410
Der bygger en fugl så dybt i mit bryst, Side 412
Det gamle træ, o, lad det stå, Side 414
Hvor Nilen vander, Side 415
Hvor skoven dog er frisk og stor, Side 417
Hyrden græsser sine får, Side 418
Højt under taget, hvor svalen bor, Side 420
Hør, Ungersvend, sig ikke nej, Side 422
I Danmark er jeg født, Side 424
I Danmark er jeg født, Side 426
Ja, jeg er hjemme, ja, jeg er i Danmark, Side 428
Jeg elsker havet, når det stormer vildt, Side 433
Jeg kan ikke blive, jeg har ingen ro, Side 434
Jeg ved et slot, dets væg og tag, Side 435
Jylland mellem tvende have, Side 436
Lille Viggo, vil du ride ranke, Side 437
Med dæmpede hvirvler trommerne gå, Side 438
Min lille fugl, hvor flyver du, Side 439
Min lille fugl, hvor flyver du, Side 440
Mit hjerte er en himmel grå, Side 441
Moder, jeg er træt, nu vil jeg sove, Side 442
Moder, jeg er træt, nu vil jeg sove, Side 445
Om thebordet sidder de damer smukt, Side 447
Rosenknop saa fast og rund, Side 449
Sig himlen hvælver så ren og klar, Side 451
Skyd frem skovmærke, Side 453
Sol deroppe ganger under lide, Side 454
Sol deroppe ganger under lide, Side 456
Så smukt er ingen steder, Side 458
Under søvnens vuggeklæde, Side 460
Kulden bider, Side 461
If thou long'st so much, Side 462
Oft Have I Sighed, Side 463
Silly Boy, 'Tis Fulll Moon Yet, Side 464
Jeanette, Isabella, Side 465
Spurven sidder stum bag kvist, Side 467
De hundrede tusinde hænder, Side 468
Forårsnat, Side 469
Jeg plukker anemoner i november, Side 471
Luk vinduet op for brisen, Side 473

Sang bag ploven, Side 476
Sig nærmer tiden, Side 478
Skal vi nå til at stå, Side 479
To som elsker hinanden, Side 480
Du er dejlig min tøs, Side 482
Mucho te quiero, Side 484
Noget om helte, Side 486
Bésame mucho, Side 488
Stardust, Side 491
Der Vogelfänger bin ich ja, Side 494
Pasando el mar Leandro el animoso, Side 496
Flerida para mi dulce y sabrosa, Side 497
Amapola, Side 498
La donna è mobile, Side 501
La Paloma, Side 503
Cucurrucucú paloma, Side 506
Amapola, Side 509
Ave Maria, Side 512
Wiegenlied, Side 516
La Llorona, Side 518
La Golondrina, Side 520
Den första gång jag så dig, Side 522
Gracias a la vida, Side 524
Du är den enda, Side 530
Vem kan segla förutan vind, Side 533
Perfidia, Side 535
O sole mio, Side 539
Dansevise, Side 541
Eternally, Side 544
L'homme armé, Side 546
Recuerdos de la Alhambra, Side 551
El condor pasa, Side 557
Ellen's Gesang III (Ave Maria), Side 562
When You Wish Upon a Star, Side 564
Some Enchanted Evening, Side 567
O mio babbino caro, Side 571
Sukiyaki, Side 574
Solveigs sang, Side 577
Tennessee Waltz, Side 580
Blot slentre gennem regn, Side 582
Forelsket i København, Side 588
Om lidt blir her stille, side 591
Friheden flyver, side 595
Diamonds Are Forever, side 597
Goldfinger, side 600
Once Upon a Time in the West, side 602
Solen er så rød mor, side 605
The Last Rose of Summer, side 606
Te quiero dijiste, side 609
Ach du lieber Augustin, side 612
Mester Jakob, side 613

Summ, summ, summ, side 615
Svantes lykkelige dag, Side 617
Can’t Help Falling in Love, side 618